

Pars anter: vasc: antiq: ex collect: Comitissæ a Laval.

ΝΟΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ. Μ΄, 76.

Δείματι θεσπεσίῳ λύτο γούνατα Δηριαδῆος.

AD VOLUMEN I.

Gemma ex collect: Viennensi.

delin. et sculps. *Bogoutcharof.*

LIPSIAE

Sumtibus Fried. Chr. G. Vogelii.

ΝΟΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΑ ΜΗ.

NONNI
PANOPOLITAE
DIONYSIACORVM
LIBRI XLVIII.

SVIS ET ALIORVM CONIECTVRIS
EMENDAVIT ET ILLVSTRAVIT

D. FRIDERICVS GRAEFE

LITT. GRAECC. IN INSTITVTO PAEDAGOGICO PETROPOLITANO ET IN ACADEMIA ECCLESIASTICA ALEXANDRO-NEVENSI PROF. ORD. IMPERATORI ROSSORVM AVGVSTISS. A CONSILIIS AVLICIS, DIVI WLADIMIRI EQVES.

VOLVMEN I.

LIBROS I—XXIV. COMPLECTENS.

LIPSIAE 1819

SVMTIBVS FRID. CHRIST. GVIL. VOGELII.

CLEMENTISSIMO

IMPERATORI AC DOMINO

ALEXANDRO I.

AVTOCRATORI ROSSORVM AVGVSTISSIMO

VICTORI LIBERATORI PACIFICO

HOC

NONNI PANOPOLITAE

SVB

CELSISSIMIS AVSPICIIS

INTER

PACATA IMPERII LIBERALISSIMI OTIA

RESTITVTVM

DE

LIBERI PATRIS

VICTRICI AD INDOS EXPEDITIONE

CARMEN

VENERABVNDVS

D. D. D.

EDITOR PIE DEVOTVS

FRIDERICVS GRAEFE.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ.

α΄. Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα, κερασφόρον ἅρπαγα νύμφης,
καὶ παλάμαις Τυφῶνος ἀρασσόμενον πόλον ἄστρων.
β΄. Δεύτερον ἀστερόφοιτον ἔχει Τυφῶνος Ἐνυώ,
καὶ στεροπὴν, καὶ ἄεθλα Διὸς, καὶ κῶμον Ὀλύμπου.
γ΄. Ἐν τριτάτῳ μάστευε πολύπλανον ὁλκάδα Κάδμου,
Ἠλέκτρης τε μέλαθρα, φιλοξενίην τε τραπέζης.
δ΄. Ἰχνεύων δὲ τέταρτον, ὑπὲρ πόντοιο νοήσεις
Ἁρμονίην πλώουσαν, ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ.
ε΄. Πέμπτον ἔτι σκοπίαζε, καὶ Ἀκταίωνα νοήσεις,
τὸν κεμὰς οὐκ ὤδινε, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην.
ς΄. Δίζεο θέσκελον ἕκτον, ὅπῃ Ζαγρῆα γεραίρων,
γαίης ἕδρανα πάντα κατέκλυσεν ὕετιος Ζεύς.
ζ΄. Ἕβδομον ἱκεσίην πολιὴν Αἰῶνος ἀείδει,
καὶ Σεμέλην, καὶ ἔρωτα Διὸς, καὶ φώριον εὐνήν.
η΄. Ὄγδοον αἰολόμυθον ἔχει φθόνον ἄγριον Ἥρης,
καὶ Σεμέλης πυρόεντα γάμον, καὶ Ζῆνα φονῆα.
θ΄. Εἰς ἔνατον σκοπίαζε, καὶ ὄψεαι υἱέα Μαίης,
θυγατέρας τε Λάμου, καὶ Μύστιδα, καὶ δόμον Ἰνοῦς,

Teste Falkenburgio, priori Codicis tomo inscriptum erat: *τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Νόννου Διονυσιακά. προοίμιον;* sed posteriori: *ἐπιγραφαὶ τῶν ὑπολειπομένων Διονυσιακῶν ποιημάτων.* Utrumque ille coniungens scripsit: *προοίμιον, ἢ ἐπιγραφαὶ τῶν Διονυσιακῶν.*

δ΄. *ἥλικα* editt.

ς΄. *ὅπῃ* omnes.

η΄. *φόνον* editt. sed etiam *χόλον* tentari potuisset.

θ΄. *μυστίδα* editt.

ι. Καὶ δεκάτῳ μανίην Ἀθαμαντίδα, καὶ δρόμον Ἰνοῦς,
πῶς φύγεν εἰς ἅλὸς οἶδμα σὺν ἀρτιτόκῳ Μελικέρτῃ.
ιά. Ἑνδέκατον δὲ δόκευε, καὶ ἱμερόεντα νοήσεις
Ἄμπελον, ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἅρπαγι ταύρῳ.
ιβ'. Δωδεκάτῳ φρένα τέρψον, ὅπῃ νέον ἄνθος Ἐρώτων
Ἄμπελος εἶδος ἀνῆκεν ἐς ἀμπελόεσσαν ὀπώρην.
ιγ'. Ἐν τρισκαιδεκάτῳ στρατιὴν νήριθμον ἐνίψω
καὶ προμάχους ἥρωας, ἀγειρομένους Διονύσῳ.
ιδ'. Ἐς δέκατον δὲ τέταρτον ἔχε φρένα· κεῖθι κορύσσει
δαιμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἰνδικὸν Ἄρεα Ῥείη.
ιέ. Πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ βριαρὴν Νίκαιαν ἀείσω,
θηροφόνον, ῥοδόπηχυν, ἀπειλήτειραν Ἐρώτων.
ις'. Ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ γαμίην Νίκαιαν ἀείδω,
εὐνέτιν ὑπνώουσαν ἀκοιμήτου Διονύσου.
ιζ'. Ἑβδομάτῳ δεκάτῳ πρωτάγριον Ἄρεα μέλπω,
καὶ ῥόον οἰνωθέντα μελισταγέος ποταμοῖο.
ιή. Ὀκτωκαιδεκάτῳ Στάφυλος καὶ Βότρυς ἱκάνει,
εἰς θαλίην καλέοντες ὀρείδρομον υἷα Θυώνης.
ιθ'. Ἐννεακαιδεκάτῳ Σταφύλου περὶ τύμβον ἐγείρει
Βάκχος ἐπὶ κρητῆρι θυώδεϊ τερπνὸν ἀγῶνα.
κ'. Εἰκοστὸν μεθέπει φονίου βουπλῆγα Λυκούργου,
εἰς βυθὸν ἰχθυόεντα διωκομένου Διονύσου.
κά. Εἰκοστὸν πρώτιστον ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου,
καὶ μόθον Ἀμβροσίης ῥηξήνορα, καὶ λόγον Ἰνδῶν.
κβ'. Δεύτερον εἰκοστὸν Βρομίου μόθον ἔργα τε μέλπει,
Αἰακὸς ὅσσα τέλεσσε καὶ ἐν πεδίῳ καὶ Ὑδάσπῃ.

ιβ'. ὅπη editt.

ιθ'. Κρητῆρι edit. 2.

κβ'. μόχθον editt. et in marg. μόγον. Nostrum ante me Uten-hov. dicitur dedisse ap. Schrad. ad Mus. p. 104. s. qui ipse μόχθον defendit, et Falkenburgium in notis ineditt. a P. Burmanno e Cod. Leid. descriptis idem fecisse narrat. Dictum est de his correptionibus.

κγ΄. Εἰκοστῷ τριτάτῳ πεπερημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην,
καὶ κλόνον ὑδατόεντα καὶ αἰθαλόεντα λιγαίνω.
κδ΄. Εἰκοστὸν δὲ τέταρτον ἔχει γόον ἄσπετον Ἰνδῶν,
κερκίδα θ᾽ ἱστοπόνοιο καὶ ἠλακάτην Ἀφροδίτης.
κέ. Εἰκοστὸν κατὰ πέμπτον ἔχει Περσῆος ἀγῶνα,
καὶ κρίσιν Ἡρακλῆος ἐς ἠνορέην Διονύσου.
κς΄. Εἰκοστὸν λάχεν ἕκτον ἐπίκλοπον εἶδος Ἀθήνης,
καὶ πολὺν ἐγρεκύδοιμον ἀγειρομένων στόλον Ἰνδῶν.
κζ΄. Ἕβδομον εἰκοστὸν μεθέπει στίχας, ἧχι Κρονίων
εἰς μόθον ὁπλίζει Βρομίῳ ναετῆρας Ὀλύμπου.
κή. Εἰκοστὸν σκοπίαζε καὶ ὄγδοον, ὁππόθι πολλὴν
Κυκλώπων πυρόεσσαν ἐσαθρήσειας Ἐνυώ.
κθ΄. Εἰκοστῷ δ᾽ ἐνάτῳ πολέμων ἀποχάζεται Ἄρης,
οἷά περ εἰς γάμον ἄλλον ἐπειγομένης Κυθερείης.
λ΄. Ἐν δὲ τριηκοσιῷ μετὰ νέρτερον οἶκον ἀνάγκης
Τέκταφον Εὐρυμέδων δεδαϊγμένον Ἄϊδι πέμπει.
λά. Ἐν δὲ τριηκοστῷ πρώτῳ μειλίσσεται Ἥρη
Ὕπνον ἐπὶ Κρονίδην, καὶ Περσεφόνην ἐπὶ Βάκχῳ.
λβ΄. Ἐν δὲ τριηκοστῷ καὶ δευτέρῳ εἰσὶ κυδοιμοί,
καὶ Διὸς ὑπναλέοιο λέχος, καὶ λύσσα Λυαίου.
λγ΄. Ἐν δὲ τριηκοστῷ τριτάτῳ Μοῤῥῆα δαμάζει
φλέξας θοῦρος Ἔρως ἐπὶ κάλλεϊ Χαλκομεδείης.
λδ΄. Κτεινομέναις ἑκάτερθε τριηκοστοῖο τετάρτου
Δηριάδης Βάκχῃσι κορύσσεται ἐνδόθι πύργων.
λέ. Μοῤῥέος ἐχθρὸν Ἔρωτα τριηκοστῷ ἐνὶ πέμπτῳ
δίζεο, Βασσαρίδων τε φόνον, καὶ Ἄρηα γυναικῶν.
λς΄. Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἕκτῳ μετὰ κύματα λύσσης
Βάκχος Δηριαδῆϊ κορύσσεται, εἶδος ἀμείβων.

κζ΄. ἦχι editt.
λ΄. ἀμφὶ δὲ πέμπει editt.

λζʹ. Ἧχι τριηκοστὸν πέλεν ἕβδομον, εἵνεκα νίκης
ἀνδράσιν ἀθλοφόροις ἐπιτύμβιοί εἰσιν ἀγῶνες.

λή. Ἧχι τριηκοστὸν πέλεν ὄγδοον, αἴθοπι δαλῷ
δειλαίου Φαέθοντος ἔχεις μόρον ἡνιοχῆος.

λθʹ. Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἐνάτῳ μετὰ κύματα λεύσσεις
Δηριάδην φεύγοντα πυριφλεγέων στόλον Ἰνδῶν.

μʹ. Τεσσαρακοστὸν ἔχει δεδαϊγμένον ὄρχαμον Ἰνδῶν·
πὰρ δὲ Τύρον Διόνυσος ἐδύσατο, πατρίδα Κάδμου.

μά. Πρῶτον τεσσαρακοστὸν ἔχει πόθον· υἱέϊ Μύῤῥης
ἄλλην Κύπριν ἔτικτεν, Ἀμυμώνην, Ἀφροδίτη.

μβʹ. Τεσσαρακοστὸν ὕφηνα τὸ δεύτερον, ἧχι λιγαίνω
Βάκχου τερπνὸν ἔρωτα, καὶ ἵμερον Ἐννοσιγαίου.

μγʹ. Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἔτι τρίτον, ὁππόθι μέλπω
Ἄρεα κυματόεντα, καὶ ἀμπελόεσσαν Ἐνυώ.

μδʹ. Τεσσαρακοστὸν ὕφηνα τὸ τέτρατον, ἧχι γυναῖκας
δέρκεο μαινομένας, καὶ Πενθέος ὄγκον ἀπειλῆς.

μέ. μςʹ. Πέμπτον τεσσαρακοστὸν ἴδε πλέον, ἧχι νοήσεις
Πενθέος ἄκρα κάρηνα, καὶ ὠλεσίτεκνον Ἀγαύην.

μζʹ. Ἔρχεο τεσσαρακοστὸν ἐς ἕβδομον, ὁππόθι Περσεύς,
καὶ μόρος Ἰκαρίοιο, καὶ ἁβροχίτων Ἀριάδνη.

μή. Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἐς ὄγδοον αἷμα Γιγάντων,
Παλλήνην τε δόκευε, καὶ ὑπαλέης τόκον Αὔρης.

λή. αἴθοπι λαῷ editt. Init. ἦχι vulgo.
λθʹ. κύματα λύσσης editt. e λςʹ.
μβʹ. et in seqq. ἦχι editt.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ.

Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα, κερασφόρον ἅρπαγα νύμφης,
καὶ παλάμαις Τυφῶνος ἀρασσόμενον πόλον ἄστρων.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
Α.

Εἰπὲ, θεὰ, Κρονίδαο διάκτορον αἴθοπος αὐγῆς,
νυμφιδίῳ σπινθῆρι μογοστόκον ἄσθμα κεραυνοῦ,
καὶ στεροπὴν Σεμέλης θαλαμηπόλον· εἰπὲ δὲ φύτλην
Βάκχου δισσοτόκοιο, τὸν ἐκ πυρὸς ὑγρὸν ἀείρας
Ζεὺς βρέφος ἡμιτέλεστον ἀμαιεύτοιο τεκούσης,
φειδομέναις παλάμῃσι τομὴν μηροῖο χαράξας,
ἄρσενι γαστρὶ λόχευε, πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εὖ εἰδὼς πόνον ἄλλον ἐπὶ στονόεντι κάρητι,
ὡς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων ἐγκύμονι κόρσῃ,
τεύχεσιν ἀστράπτουσαν ἀνηκόντιζεν Ἀθήνην.
Ἄξατέ μοι νάρθηκα, τινάξατε κύμβαλα, Μοῦσαι,
καὶ παλάμῃ δότε θύρσον ἀειδομένου Διονύσου·
ἀλλὰ χοροῦ ψαύοντα, Φάρῳ παρὰ γείτονι νήσῳ,
στήσατέ μοι Πρωτῆα πολύτροπον, ὄφρα φανείη,

---

v. 7. fort. *λόχευσε π.* sed cf. v. 10. *ἀνηκόντιζεν*.

v. 8. *εὖ εἰδὼς τόκον ἄλλον, ἐπεὶ γονόεντι καρήνῳ ὃς πάρος* — editt. sed Eustath. ad Il. *ϑ.* p. 700. l. 59. ed. R. affert *πόνον ἄλλον ἐπὶ στονόεντι κάρητι.* mox Utenhovii Cod. Paris. praestat *ὡς οὗτος πάρος ὄγκον ἔχων*, quod firmare videbatur Falkenburgio Eustathius ibid. p. 701. l. 1. verba *ὄγκον ἔχων ἐγκύμονι κ.* laudans. Verum *ὡς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων* Utenhov. in alio Cod. invenit.

v. 12. *ἀειδόμενον* alii, teste Falk.

ποικίλον εἶδος ἔχων, ὅτι ποικίλον ὕμνον ἀράσσω.
εἰ γὰρ ἐφερπύσσειε δράκων, κυκλούμενος ὁλκῷ,
μέλψω θεῖον ἄεθλον, ὅπῃ κισσώδεϊ θύρσῳ
φρικτὰ δρακοντοκόμων ἐδαΐζετο φῦλα Γιγάντων·
εἰ δὲ λέων φρίξειεν, ἐπαυχενίην τρίχα σείων,
Βάκχον ἀνευάξω, βλοσυρῆς ἐπὶ πήχεϊ Ῥείης
μαζὸν ὑποκλέπτοντα λεοντοβότοιο θεαίνης·
εἰ δὲ θυελλήεντι μετάρσιος ἅλματι ταρσῶν
πόρδαλις ἀΐξῃ, πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων,
ὑμνήσω Διὸς υἷα, πόθεν γένος ἔκτανεν Ἰνδῶν,
πορδαλίων ὀχέεσσι καθιππεύσας ἐλεφάντων·
εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συὸς, υἷα Θυώνης
ἀείσω, ποθέοντα συοκτόνον εὔγαμον Αὔρην,
ὀψιγόνου τριτάτοιο Κυβηλίδα μητέρα Βάκχου·
εἰ δὲ πέλοι μιμηλὸν ὕδωρ, Διόνυσον ἀείσω,
κόλπον ἁλὸς δύνοντα, κορυσσομένοιο Λυκούργου·
εἰ φυτὸν αἰθύσσοιτο, νόθον ψιθύρισμα τιταίνων,
μνήσομαι Ἰκαρίοιο, πόθεν παρὰ θυιάδι ληνῷ
βότρυς ἁμιλλητῆρι ποδῶν ἐθλίβετο ταρσῷ.
ἄξατέ μοι νάρθηκα, Μιμαλλόνες· ὠμαδίην δὲ
νεβρίδα ποικιλόνωτον ἐθήμονος ἀντὶ χιτῶνος
σφίγξατέ μοι στέρνοισι, Μαρωνίδος ἔμπλεον ὀδμῆς,
νεκταρέης· βυθίῃ δὲ παρ᾽ Εἰδοθέῃ καὶ Ὁμήρῳ
φωκάων βαρὺ δέρμα φυλασσέσθω Μενελάῳ.
εὔϊά μοι δότε ῥόπτρα καὶ αἰγίδας· ἡδυμελῆ δὲ

v. 16. ἐφερπύσειε editt.
v. 17. ὅπη editt.
v. 32. θυάδι vulgo.
v. 34. νάρθηκα a Codd. omissum supplevit Falkenb.
v. 38. φυλαττέσθω editt.

ἄλλῳ δίθροον αὐλὸν ὀπάσσατε, μὴ καὶ ὀρίνω
Φοῖβον ἐμόν· δονάκων γὰρ ἀναίνεται ἔμπνοον ἠχώ,
ἐξ ὅτε Μαρσύαο θεήμαχον αὐλὸν ἐλέγξας,
δέρμα παρῃώρησε φυτῷ, κολπούμενον αὔραις,
γυμνώσας ὅλα γυῖα λιποῤῥίνοιο νομῆος.
  Ἀλλά, θεά, μαστῆρος ἀλήμονος ἄρχεο Κάδμου·
Σιδονίης ποτὲ ταῦρος ἐπ᾽ ἠόνος ὑψικέρως Ζεὺς
ἱμερόεν μύκημα νόθῳ μυκήσατο λαιμῷ,
καὶ γλυκὺν εἶχε μύωπα· μετοχμάζων δὲ γυναῖκα,
κυκλώσας παλάμας περὶ γαστέρα δίζυγι δεσμῷ,
βαιὸς Ἔρως κούφιζε, καὶ ἐγγύθεν ὑγροπόρος βοῦς,
κυρτὸν ἐπιστορέσας λοφιὴν ἐπιβήτορι κούρῃ,
δόχμιος ὀκλάζων, κεχαλασμένα νῶτα τιταίνων,
Εὐρώπην ἀνάειρε· διεσσυμένοιο δὲ ταύρου
πλωτὸς ὄνυξ ἐχάραξε βατῆς ἁλὸς ἄψοφον ὕδωρ
ἴχνεσι φειδομένοισιν· ὕπερ πόντοιο δὲ κούρῃ,
δείματι παλλομένη, βοέῳ ναυτίλλετο νώτῳ,
ἀστεμφής, ἀδίαντος. ἰδὼν δέ μιν, ἦ τάχα φαίης
ἢ Θέτιν, ἢ Γαλάτειαν, ἢ εὐνέτιν Ἐννοσιγαίου,
ἢ λοφιῇ Τρίτωνος ἐφεζομένην Ἀφροδίτην·
καὶ πλόον εἰλιπόδην ἐπεθάμβεε Κυανοχαίτης,
Τρίτων δ᾽ ἠπεροπῆα Διὸς μυκηθμὸν ἀκούων,

---

v. 40. ὀπάσσετε editt. et v. s. Φοῖβον, ἐμῶν δονάκων γὰρ —.

v. 43. φηγῷ ed. pr. quod in φυτῷ mutavit Falk. παρηώρησε editt.

v. 46. fortasse mutari debebat ποτέ in ὅτε, posita post Κάδμου distinctione minori.

v. 51. ἐπιθήτορι editt. emendavit ante me V. D. cuius lectt. dedit Villoison in Epistt. Vinarr. p. 11. ss. Sic etiam Rhodomannus.

v. 57. ἰδὼνδεμιν ed. pr. a Falk. em.

ἀντίτυπον Κρονίωνι μέλος κωκύσατο κόχλῳ,
ἀείδων ὑμέναιον· ἀειρομένην δὲ γυναῖκα,
θαῦμα φόβῳ κεράσας, ἐπεδείκνυε Δωρίδι Νηρεύς,
ξεῖνον ἰδὼν πλωτῆρα κερασφόρον. ἀκροβαφῆ δὲ
ὁλκάδα ταῦρον ἔχουσα, βοοστόλος ἔπλεε νύμφη·
καὶ διερῆς τρομέουσα μετάρσιον ἅλμα πορείης,
πηδάλιον κέρας ἔσχε, καὶ Ἵμερος ἔπλετο ναύτης.
καὶ δολόεις Βορέης, γαμίῃ δεδονημένος αὔρῃ,
φᾶρος ὅλον κόλπωσε δυσίμερος· ἀμφοτέρῳ δέ,
ζῆλον ὑποκλέπτων, ἐπεσύρισεν ὄμφακι μαζῷ.
ὡς δ' ὅτε Νηρεΐδων τις, ὑπερκύψασα θαλάσσης,
ἑζομένη δελφῖνι, χυτὴν ἀνέκοπτε γαλήνην,
καί οἱ ἀειρομένης ἐλελίζετο μυδαλέη χείρ,
νηχομένης μίμημα· φέρων δέ μιν ἄβροχον ἅλμης,
ἡμιφανὴς πεφόρητο δι' ὕδατος ὑγρὸς ὁδίτης,
κυρτώσας ἑὰ νῶτα· διερπύζουσα δὲ πόντου,
δίπτυχος ἄκρα κέλευθα κατέγραφεν ἰχθύος οὐρή·
ὣς ὅγε ταρσὸν ἄειρε· τιταινομένοιο δὲ ταύρου
βουκόλος αὐχένα δοῦλον Ἔρως ἐπεμάστιε κεστῷ,
καὶ νομίην ἅτε ῥάβδον ἐπωμίδι τόξον ἀείρων,
Κυπριδίῃ ποίμαινε καλαύροπι νυμφίον Ἥρης,
εἰς νομὸν ὑγρὸν ἄγων Ποσιδήϊον. αἰδομένη δὲ
παρθενίην πόρφυρε παρηΐδα Παλλὰς ἀμήτωρ,

---

v. 62. *μυκήσατο* in edit. 2. scripsit Falk. ex ingenio.

v. 63. *ἀείρων — ἀειδομένην* ed. pr. *ἀείδων — ἀειδομένην* ed. 2. *ἀείδων — ἀειρομένην* Utenhov. coniecit, probantibus Cunaeo et Rhodomanno.

v. 74. *ἀειρομένη* e Falk. coniectura in alt. ed. immigravit; lect. antiquam restituit Hermann. ad Orph. p. 801. v. s. *ἄβροχος* editt.

v. 79. *ὣς ὅγε ταῦρον* editt. *ὣς ὅγε τὴν μὲν ἄειρε* vel *τὴν ἀνάειρε* tentabat Cun. *ὣς ὅγε ταρσὸν* Hermannus.

ἡνίοχον Κρονίωνος ὀπιπεύουσα γυναῖκα.
καὶ Διὸς ὑδατόεντι διεσσυμένου πόρον ὁλκῷ,
οὐ πόθον ἔσβεσε πόντος, ὅτι βρυχίην Ἀφροδίτην
Οὐρανίης ὤδινεν ἀπ᾽ αὔλακος ἔγκυον ὕδωρ.
καὶ βοὸς ἀφλοίσβοιο κυβερνήτειρα πορείης
κούρη φόρτος ἔην καὶ ναυτίλος· εἰσορόων δὲ
μιμηλὴν ταχύγουνον ἐχέφρονα νῆα θαλάσσης,
τοῖον ἔπος περίφοιτος Ἀχαϊκὸς ἴαχε ναύτης·
Ὀφθαλμοὶ, τί τὸ θαῦμα; πόθεν ποσὶ κύματα τέμνων,
νήχεται ἀτρυγέτοιο δι᾽ ὕδατος ἀγρονόμος βοῦς;
μὴ πλωτὴν Κρονίδης τελέει χθόνα; μὴ διὰ πόντου
ὑγρὸς ἁλιβρέκτοιο χαράσσεται ὁλκὸς ἁμάξης;
παπταίνω κατὰ κῦμα νόθον πλόον· ἦ ῥα Σελήνη,
ἄζυγα ταῦρον ἔχουσα, μετ᾽ αἰθέρα πόντον ὁδεύει;
ἀλλὰ Θέτις βυθίη διερὸν δρόμον ἡνιοχεύει·
οὐ βοῒ χερσαίῳ τύπον εἴκελον εἰνάλιος βοῦς
ἔλλαχεν· ἰχθυόεν γὰρ ἔχει δέμας· ἀντὶ δὲ γυμνῆς
ἀλλοφανὴς ἀχάλινον, ἐν ὕδατι πεζὸν ὁδίτην,
Νηρεὺς ἑλκεσίπεπλος ἀήθεα ταῦρον ἐλαύνει.
εἰ πέλε Δημήτηρ σταχυηκόμος, ὑγροπόρῳ δὲ
γλαυκὰ διασχίζει βοέῳ ποδὶ νῶτα θαλάσσης,
καὶ σὺ βυθοῦ μετὰ κῦμα, Ποσειδάων, μετανάστης
γαίης δίψια νῶτα μετέρχεο, πεζὸς ἀροτρεύς,
νηῒ θαλασσαίῃ Δημήτερος αὔλακα τέμνων,

---

v. 85. *ὀπιπτεύουσα* editt. sed alibi Nonnus semper *ὀπιπεύειν* scribere solet.

v. 95. *τελέειν* ed. pr. emendat. a Falk. et Cant.

v. 100. *ἴκελον* edd.

v. 103. *ἀειθέα* ed. pr. *ἀπειθέα* Falk. Sic ed. 2. nostrum dedit Ufenhov.

v. 104. *ἢ πέλε* alt. ed. ut coniecerat Cant. et Falk.

χερσαίοις ἀνέμοισι βατὸν πλόον ἐν χθονὶ τεύχων·
ταῦρε, παρεπλάγχθης μετανάστιος· οὐδέ κε Νηρεὺς
βουκόλος, οὐ Πρωτεὺς ἀρότης, οὐ Γλαῦκος ἀλωεύς,
οὐχ ἕλος, οὐ λειμῶνες ἐν οἴδμασιν, ἀλλὰ θαλάσσῃ
ἀτρυγέτῳ πλώοντες, ἀνήροτα ναύλοχον ὕδωρ
πηδαλίῳ τέμνουσι, καὶ οὐ σχίζουσι σιδήρῳ.
αὔλακας οὐ σπείρουσιν ὀπάονες Ἐννοσιγαίου,
ἀλλὰ φυτὸν πόντοιο πέλει βρύα, καὶ σπόρος ὕδωρ,
ναυτίλος ἀγρονόμος, πλόος αὔλακες, ὁλκὰς ἐχέτλη.
ἀλλὰ πόθεν μεθέπεις τίνα παρθένον; ἦ ῥα καὶ αὐτοὶ
ταῦροι ἐρωμανέοντες ἀφαρπάζουσι γυναῖκας;
ἦ ῥα Ποσειδάων ἀπατήλιος ἥρπασε κούρην,
ταυρείην κερόεσσαν ἔχων ποταμηΐδα μορφήν;
μὴ δόλον ἄλλον ὕφηνε πάλιν μετὰ δέμνια Τυροῦς,
ὡς καὶ χθιζὰ τέλεσσεν, ὅθ' ὑδατόεις παρακοίτης
χεύμασι μιμηλοῖσι νόθος κελάρυζεν Ἐνιπεύς;
Τοῖον ἔπος περόων Ἑλλήνιος ἔννεπε ναύτης
θαμβαλέος. βοέους δὲ γάμους μαντεύσατο κούρη,
καὶ πλοκάμους τίλλουσα, γοήμονα ῥῆξεν ἰωήν·
Κωφὸν ὕδωρ, ῥηγμῖνες ἀναυδέες, εἴπατε ταύρῳ,
εἰ βόες εἰσαΐουσιν· ἀμείλιχε, φείδεο κούρης.
εἴπατέ μοι, ῥηγμῖνες, ἐμῷ φιλόπαιδι τοκῆϊ
Εὐρώπην λιπόπατριν, ἐφεζομένην τινὶ ταύρῳ
ἅρπαγι καὶ πλωτῆρι καί, ὡς δοκέω, παρακοίτῃ.
μητέρι βόστρυχα ταῦτα κομίσσατε, κυκλάδες αὖραι,

---

v. 118. *τίνα* Hermannus pro *τινά*.

v. 123. *ὕφαινε* edd.

v. 124. *κελάρυζεν ἱππεύς* ed. pr. nostrum ex Utenhovii em. recepit Falk. in alt. ed.

v. 128. *ῥ. ἀναιδέες* editt.

ναὶ, λίτομαι, Βορέης, ὡς ἥρπασας Ἀτθίδα νύμφην,
δέξο με σαῖς πτερύγεσσι μετάρσιον· — ἴσχεο, φωνή,
μὴ Βορέην μετὰ ταῦρον ἐρωμανέοντα νοήσω.
Ὣς φαμένη, ῥαχίησι βοὸς πορθμεύετο κούρη.
Κάδμος ὅθεν περίφοιτος, ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων,
ἄστατα νυμφοκόμοιο μετήϊεν ἴχνια ταύρου.
ἦλθε καὶ εἰς Ἀρίμων φόνιον σπέος, εὖτε κολῶναι
φοιτάδες ἀῤῥήκτοιο πύλας ἤρασσον Ὀλύμπου,
εὖτε θεοὶ πτερόεντες ἀχείμονος ὑψόθι Νείλου
ὀρνίθων ἀκίχητον ἐμιμήσαντο πορείην,
ἠερίῳ ξένον ἴχνος ἐρετμώσαντες ἀήτῃ,
καὶ πόλος ἑπτάζωνος ἱμάσσετο· καὶ γὰρ ἐς εὐνὴν
Πλουτοῦς Ζεὺς Κρονίδης πεφορημένος, ὄφρα φυτεύσῃ
Τάνταλον οὐρανίων ἀεσίφρονα φῶρα κυπέλλων,
αἰθέρος ἔντεα θῆκε, μυχῷ κεκαλυμμένα πέτρης,
καὶ στεροπὴν ἔκρυψεν· ὑπωροφίων δὲ κεραυνῶν
καπνὸν ἐρευγομένων, ἐμελαίνετο λευκὰς ἐρίπνη,
καὶ κρυφίῳ σπινθῆρι πυριγλώχινος ὀϊστοῦ
πηγαὶ ἐθερμαίνοντο· χαραδραίων δὲ ῥεέθρων
Μυγδονὶς ἀφριόωσα φάραγξ ἐπεβόμβεεν ἀτμῷ.
Καὶ παλάμας τανύσας ὑπὸ νεύματι μητρὸς ἀρούρης,
ὅπλα Διὸς νιφόεντα Κίλιξ ἔκλεψε Τυφωεύς,
ὅπλα πυρός. πετάσας δὲ βαρυσμαράγων στίχα λαιμῶν,
παντοίην ἀλάλαζεν ὁμοφθόγγων ὄπα θηρῶν·
συμφυέες δὲ δράκοντες ἐπεῤῥώοντο προσώπῳ

---

v. 134. ναὶ, λίτομαι, Βορέη, σ', ὡς voluit Schrad. ad Mus. p. 360, contra Nonni elegantiam.

v. 135. μετάρσιον ἴσχεο φωνὴν editt. a me emendatae.

v. 140. κορῶναι tentabat Scalig.

v. 146. Πλωτοῦς ed. 2.

v. 155. malim legi possit φλογόεντα, ut v. 417.

πορδαλίων, βλοσυρὰς δὲ κόμας λιχμῶντο λεόντων,
καὶ βοέας σπειρηδὸν ἐμιτρώσαντο κεραίας
οὐραίαις ἑλίκεσσι· τανυγλώσσων δὲ γενείων
ἰὸν ἀκοντιστῆρα συῶν ἐπεμίγνυον ἀφρῷ.
Ἔντεα δὲ Κρονίδαο τιθεὶς ὑπὸ φωλάδα πέτρην,
ἠλιβάτων ἐτίταινεν ἐς αἰθέρα λήϊα χειρῶν.
εὐπαλάμῳ δὲ φάλαγγι περὶ σφυρὸν ἄκρον Ὀλύμπου
τῇ μὲν ἐπισφίγγων κυνοσουρίδα, τῇ δὲ πιέζων
ἄξονι κεκλιμένης λοφίην ἀνεσείρασεν ἄρκτου
Παῤῥασίης, ἑτέρῃ δὲ λαβὼν ἀνέκοπτε Βοώτην,
ἄλλῃ Φωςφόρον ἕλκε· μάτην δ' ὑπὸ κυκλάδι νύσσῃ
πρωΐος αἰθερίης ἐπεσύρισεν ἦχος ἱμάσθλης.
εἴρυσεν Ἠριγένειαν· ἐρυκομένοιο δὲ ταύρου,
ἄχρονος, ἡμιτέλεστος ἐλώφεεν ἱππότις Ὥρη·
καὶ σκιεροῖς πλοκάμοισιν ἐχιδνοκόμων κεφαλάων
ἀχλύϊ φέγγος ἔην κεκερασμένον· ἠματίῃ δὲ
Ἠελίῳ σελάγιζε συναντέλλουσα Σελήνη.
οὐ δὲ γίγας ἀπέληγε. παλιννόστῳ δὲ πορείῃ,
ἐς Νότον ἐκ Βορέαο, λιπὼν πόλον, εἰς πόλον ἔστη.
καὶ δολιχῇ παλάμῃ δεδραγμένος ἡνιοχῆος,
νῶτα χαλαζήεντος ἐμάστιεν αἰγοκερῆος·
καὶ διδύμους ἐπὶ πόντον ἀπ' αἰθέρος ἰχθύας ἕλκων,
κριὸν ἀνεστυφέλιξε, μεσόμφαλον ἄστρον Ὀλύμπου,
γείτονος εἰαρινοῖο πυραυγέος ὑψόθι κύκλου,
ἀμφιταλαντεύοντος ἰσόζυγον ἦμαρ ὁμίχλῃ.

---

v. 160. *βοέαις* — *κεραιαῖς* editt.

v. 163. *λωφάδα π.* editt. recepi coniect. Falk. v. s. infeliciter Scalig. tentabat *ληΐδα*.

v. 167. *κεκλιμένην* editt.

v. 171. *εἴρισεν Ἠρ.* ed. pr. *εἴρυσεν* ed. 2. *ἤρισεν* Falk. in coniectt. sine sensu.

ὁλκαίοις δὲ πόδεσσιν ἀνῃώρητο Τυφωεὺς
ἀγχινεφής· πετάσας δὲ πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν,
αἰθέρος ἀννεφέλοιο κατέσκεπεν ἄργυφον αἴγλην,
αἰθύσσων ὀφίων σκολιὸν στρατόν· ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ὄρθιος ἀξονίοιο διέτρεχεν ἄντυγα κύκλου,
οὐρανίου δὲ δράκοντος ἐπεσκίρτησεν ἀκάνθῃ,
Ἄρεα συρίζων· ὃ δὲ Κηφέος ἐγγύθι κούρης,
ἀστραίαις παλάμῃσιν ἰσόζυγα κύκλον ἑλίξας,
δέσμιον Ἀνδρομέδην ἑτέρῳ σφηκώσατο δεσμῷ,
λοξὸς ὑπὸ σπείρῃσιν· ὃ δὲ γλωχῖνι κεραίης
ἰσοτύπου ταύροιο δράκων κυκλοῦτο κεραστής,
οἰστρήσας ἑλικηδὸν ὑπὲρ βοέοιο μετώπου
ἀντιτύπους Ὑάδας, κεραῆς ἴνδαλμα Σελήνης,
οἰγομέναις γενύεσσιν· ὁμοπλεκέων δὲ δρακόντων
ἰοβόλοι τελαμῶνες ἐμιτρώσαντο Βοώτην·
καὶ θρασὺς ἄλλος ὄρουσεν, ἰδὼν ὄφιν ἄλλον Ὀλύμπου,
πῆχυν ἐχιδνήεντα περισκαίρων Ὀφιούχου,
καὶ στεφάνῳ στέφος ἄλλο περιπλέξας Ἀριάδνης,
αὐχένα κυρτώσας, ἐλελίζετο γαστέρος ὁλκῷ.
καὶ Ζεφύρου ζωστῆρα καὶ ἀντιπόρου πτερὸν Εὔρου
αἰθύσσων, πολύπηχυς ἐπεστρωφᾶτο Τυφωεὺς
νύσσαν ἐς ἀμφοτέρην, μετὰ Φωσφόρον Ἕσπερον ἕλκων,
καὶ λόφον Ἀτλάντειον. ἐνὶ βρυόεντι δὲ κόλπῳ
πολλάκι συμμάρψας Ποσιδήϊον ἅρμα θαλάσσης,
εἰς χθόνα βυσσόθεν εἷλκεν· ἁλιβρέκτων δὲ κομάων
αὖ ἐρύσας στατὸν ἵππον ὑποβρυχίῃ παρὰ φάτνῃ,

---

v. 184. *ἀνηώρητο* editt.

v. 187. *ὁ μὲν αὐτῆς ὄρθριος* editt. et de *ὄρθριος* fort. amplius quaerendum.

v. 191. *ἀστρ. παλάμ.* casu dandi, de Andromedae manibus.

v. 209. *αὖ ἐρ.* divisim ubique in N. legi observat Falk.

οὐρανίην ἔῤῥιψεν ἐς ἄντυγα πῶλον ἀλήτην,
αἰχμάζων ἐς Ὄλυμπον· ἱμασσομένοιο δὲ δίφρου,
Ἠελίου χρεμέτιζον ὑπὸ ζυγὰ κυκλάδες ἵπποι.
πολλάκι δ' ἀγραύλοιο πεπαυμένον ἱστοβοῆος,
ταῦρον ἀπειλητῆρι μεμυκότα πήχεϊ σείων,
ἰσοφυὲς μίμημα κατηκόντιζε Σελήνης,
καὶ δρόμον ἐστήριξεν· ἀνακρούσας δὲ χαλινά,
ταύρων λευκὰ λέπαδνα, κατεῤῥοίζησε θεαίνης,
λοίγιον ἰοβόλοιο χέων συριγμὸν ἐχίδνης.
Οὐδὲ κορυσσομένῳ Τιτηνιὰς εἴκαθε Μήνη·
μαρναμένη δὲ γίγαντος ὁμοκραίροισι καρήνοις,
ταυρείης ἐχάραξε φαεσφόρα κύκλα κεραίης.
καὶ βόες αἰγλήεντες ἐμυκήσαντο Σελήνης,
χάσμα Τυφαονίοιο τεθηπότες ἀνθερεῶνος.
ἀστραίας δὲ φάλαγγας ἀταρβέες ὥπλισαν Ὧραι,
καὶ στίχες οὐρανίων Ἑλίκων, κομήτορι κύκλῳ,
εἰς ἐνοπὴν σελάγιζον· ἐπεῤῥοίζησε δὲ πυρσῷ,
αἰθέρα βακχεύων, στρατὸς αἰόλος, οἵ τε Βορῆα,
καὶ Λιβὸς ἕσπερα νῶτα, καὶ οἳ λάχον ἄντυγας Εὔρου,
καὶ Νοτίους ἀγκῶνας· ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
ἀπλανέων ἀτίνακτος ἀπεπλάγχθη χορὸς ἄστρων,
ἀντιπόρους δ' ἐκίχησαν ἀλήμονας· ἔβρεμε δ' ἠχῇ
οὐρανίῳ κενεῶνι πεπαρμένος ὄρθιος ἄξων
μεσσοπαγής. ὀρόων δὲ κυνοσσόος ἔθνεα θηρῶν,
Ὠρίων ξίφος εἷλκε· κορυσσομένου δὲ φορῆος,
φαιδρὰ Ταναγραίης ἀμαρύσσετο νῶτα μαχαίρης.

---

v. 211. *ὀχμάζων* volebat Scaliger. v. s. *ἠελίους* editt.

v. 227. *εἴτε Βορ.* ed. pr. quod ope Falk. in ed. 2. mutatum.

v. 230. *ἀπεπλάχθη* editt. v. s. *ἠχὴ* editt. *ἦχι* calamo errante scripsit V. D. ap. Villois.

καὶ σέλας αἰθύσσων πυριθαλπέος ἀνθερεῶνος,
δίψιος ἀστερόεντι κύων ἐπεπάφλασε λαιμῷ,
πέμπων θερμὸν ὕλαγμα, καὶ ἠθάδος ἀντὶ λαγωοῦ
θηρσὶ Τυφαονίῃσιν ἀνήρυγεν ἀτμὸν ὀδόντων.
καὶ πόλος ἐσμαράγησεν· ἀμειβομένη δὲ καὶ αὐτὴ
οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἰσηρίθμων ἀπὸ λαιμῶν
Πληϊάδων ἀλάλαζε βοῆς ἑπτάστομος ἠχώ,
καὶ καναχὴν ἰσόμετρον ἐπεγδούπησαν ἀλῆται.
σμερδαλέην δὲ γίγαντος ἰδὼν ὀφιώδεα μορφήν,
αἰγλήεις Ὀφιοῦχος ἀλεξικάκων ἀπὸ χειρῶν
γλαυκὰ πυριτρεφέων ἀπεσείσατο νῶτα δρακόντων,
στικτὸν ἀκοντίζων σκολιὸν βέλος· ἀμφὶ δὲ πυρσῷ
λαίλαπες ἐῤῥοίζησαν, ἐτοξεύοντο δὲ λοξοί,
ἠέρα βακχεύοντες, ἐχιδνήεντες ὀϊστοί.
καὶ θρασὺς, ἰχθυόεντος ὁμόδρομος αἰγοκερῆος,
τοξευτὴρ βέλος ἧκεν· ἁμαξαίῳ δ᾽ ἐνὶ κύκλῳ
μεσσοφανὴς, διδύμῃσι δράκων μεμερισμένος ἄρκτοις,
αἰθερίης ἐλέλιξε σελασφόρον ὁλκὸν ἁμάξης·
γείτων δ᾽ Ἠριγόνης, ἐλατὴρ ὁμόφοιτος ἁμάξης,
πήχεϊ μαρμαίροντι καλαύροπα πάλλε Βοώτης·
γούνατι δ᾽ εἰδώλοιο καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ κύκνῳ
φόρμιγξ ἀστερόεσσα Διὸς μαντεύσατο νίκην.
Κωρυκίου δὲ κάρηνα λαβὼν ἐτίναξε Τυφωεύς,
καὶ Κίλικος ποταμοῖο ῥόον ναετῆρα πιέζων,
Ταρσὸν ὁμοῦ καὶ Κύδνον ἐνὶ ξύνωσεν ἀγοστῷ·
καὶ κραναοῖς βελέεσσιν ὀϊστεύων στίχας ἅλμης,

---

v. 242. nisi *ἀλάλ. βοὴν* voluit, ut v. 157.

v. 247. de *πυρσῷ* incertus sum. Coniici posset *πυρσῶν λαίλ.* fort. *πυρσαὶ* vel *πυκναὶ λ.* ut similis confusio est XXXVII. 76.

v. 253. *ἀκάνθης* Falk.

v. 260. *ἐνὶ* ed. pr. emend. Falk.

εἰς σκοπέλους μετένασσε, μετ᾽ αἰθέρα πόντον ἱμάσσων·
νεισσομένου δὲ γίγαντος ἁλιβρέκτου ποδὸς ὁλκῷ,
φαίνετο γυμνωθεῖσα δι᾽ ὕδατος ἄβροχος ὀσφύς,
καὶ μεσάτῳ βαρύδουπον ὕδωρ ἐπερόμβεε μηρῷ,
νηχόμενοι δὲ δράκοντες, ἁλιγδούπων ἀπὸ λαιμῶν
Ἄρεα συρίζοντες, ἐπεστρατόωντο θαλάσσῃ,
ἰὸν ἀποπτύοντες· ἐν ἰχθυόεντι δὲ πόντῳ
ἱσταμένου Τυφῶνος, ἔσω βρυόεντος ἐναύλου,
βένθεϊ ταρσὰ πέπηκτο, καὶ ἠέρι μίγνυτο γαστήρ,
θλιβομένη νεφέεσσι· γιγαντείου δὲ καρήνου
φρικτὸν ἀερσιλόφων ἀΐων βρύχημα λεόντων,
πόντιος ἰλυόεντι λέων ἐκαλύπτετο κόλπῳ.
πᾶσα δὲ κητώεσσα φάλαγξ ἐστείνετο πόντου,
γηγενέος πλήσαντος ὅλην ἅλα, μείζονα γαίης,
ἀκλύστοις λαγόνεσσιν· ἐμυκήσαντο δὲ φῶκαι,
καὶ βυθίῃ δελφῖνες ἐνεκρύπτοντο θαλάσσῃ·
καὶ σκολιαῖς ἑλίκεσσι περίπλοκον ὁλκὸν ὑφαίνων,
πούλυπος αἰολόμητις ἐθήμονι πήγνυτο πέτρῃ,
καὶ μελέων ἴνδαλμα χαραδραίῃ πέλε μορφή.
οὐδέ τις ἄτρομος ἔσκε· μετερχομένη δὲ καὶ αὐτὴ
οἰστρομανὴς μύραινα δρακοντείης πόθον εὐνῆς,
ποντοπόρων ἔφριξε θεημάχον ἆσθμα δρακόντων·
πυργώθη δὲ θάλασσα, καὶ ὡμίλησεν Ὀλύμπῳ
ἠλιβάτοις πελάγεσσιν· ἀερσιπόρῳ δὲ ῥεέθρῳ
ἠέρος ἄβροχος ὄρνις ἐλούσατο γείτονι πόντῳ.
καὶ βυθίου τριόδοντος ἔχων μίμημα Τυφωεύς,

v. 263. *νεισομένου* editt.

v. 266. *ἁλισδούπων* editt.

v. 273. *εἰλιόεντι* ed. pr. *εἰλυόεντι* ed. 2. e coni. Falk. qui nostrum quoque suggessit.

χειρὸς ἀμετρήτοιο ταμὼν ἐνοσίχθονι παλμῷ
νῆσον, ἁλικρηπῖδος ἀποσπάδα πέζαν ἀρούρης,
ῥίψε παλινδίνητον, ὅλην σφαιρηδὸν ἑλίξας·
μαρναμένου δὲ γίγαντος, ἐν ἠέρι γείτονες ἄστρων,
ἠέλιον σκιόωντες, ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ
ἠλιβάτου πρηῶνος ἀκοντιστῆρες ἀγοστοί.
Καὶ βύθιον μετὰ τέρμα, μετὰ χθονὸς εὔλοχον ἕδρην
Ζεὺς νόθος ὥπλισε χεῖρα πυριγλώχινι κεραυνῷ.
ἔντεα δὲ Κρονίωνος ἀμαιμακέτησιν ἀείρων
χερσὶ διηκοσίῃσι, πέλωρ ἐμόγησε Τυφωεὺς
βριθοσύνῃ· παλάμῃ δὲ μιῇ κούφιζε Κρονίων.
ἀννεφέλου δὲ γίγαντος ἐπὶ ξηροῖσιν ἀγοστοῖς
βροντὴ κωφὸν ἔπεμπεν ἀδουπήτου μέλος ἠχοῦς,
ἠρέμα βομβήσασα· μόγις δέ οἱ, ἠέρος αὐχμῷ,
ἀσταγέος νιφετοῖο κατείβετο διψὰς ἐέρση·
ἀστεροπὴ δ' ἤχλυσε, καὶ εἴκελον αἴθοπι καπνῷ
μαρμαρυγῇ σελάγιζε κατηφέϊ λεπταλέον πῦρ.
καὶ παλάμας νοέοντες ἀπειρήτοιο φορῆος,
ἄρσενα πυρσὸν ἔχοντες, ἐθηλύνοντο κεραυνοί,
πυκνὸν ὀλισθήσαντες ἀμετρήτων ἀπὸ χειρῶν
ἅλμασιν αὐτοπόροισιν· ἀπεπλάζοντο δὲ πυρσοί,
οὐρανίην ποθέοντες ἐθήμονα χεῖρα φορῆος.
ὡς δ' ὅτε τις πλήξιππος, ἀποπτυστῆρα χαλινοῦ,

---

v. 288. *χεῖρα ἀμετρ.* ed. pr. v. s. *νῆσον ἁλικρηπῖα δ' ἀποσπάδα π. ἀρούρου* ead. ed. pr. *χειρὸς —, νῆσον ἁλικρηπῖδα δ' ἀ. π. ἀρούρου* ed. 2. e coni. Cant. Nostrum debetur Falkenburgio; sed Cun. coniecit: *νήσου ἁλικρηπῖδος ἀ. π. ἀείρων.*

v. 294. *εὔλοφον ἕδρ.* tentabat V. D. ap. Villois.

v. 300. *βροντὴν* ed. pr. quod emend. Falk. et Cant.

v. 302. *ἀσταγέοις νιφετοῖσι* et v. s. *ἔκλυσε* editt. emendavit Cun. qui tamen v. antec. male dedit *μόλις.*

v. 309. f. *οὐρανίου — φορ.*

ξεῖνος ἀνὴρ ἀδίδακτος ἀπειθέα πῶλον ἱμάσσων,
πυκνὰ μάτην μογέεσκεν· ὁ δὲ θρασὺς ἔμφρονι θυμῷ,
χεῖρα νόθην γίνωσκεν ἀήθεος ἡνιοχῆος,
οἰστρηθεὶς δ' ἀνέπαλτο, καὶ ὄρθιος ὑψόσε βαίνων,
στηρίξας ἀτίνακτον ὀπισθιδίου ποδὸς ὁπλήν,
προσθιδίους προβλῆτας ἐκούφισε, γούνατα κόπτων,
καὶ λόφον ἠώρησεν, ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
ἀμφιλαφὴς δεδόνητο παρήορος αὐχένι χαίτη·
ὣς ὅγε χερσὶν ἔκαμνεν ἀμοιβαίῃσιν ἀείρων
μαρμαρυγὴν φύξηλιν ἀλωομένοιο κεραυνοῦ.
Ὄφρα μὲν εἰν Ἀρίμοις ἐπεφοίτεε Κάδμος ἀλήτης,
τόφρα δὲ Δικταίης ὑπὲρ ἠόνος ὑγροπόρος βοῦς
ἐκ λοφιῆς ἀδίαντον ἑῆς ἀπεθήκατο κούρην.
καὶ Κρονίδην ὁρόωσα, πόθῳ δεδονημένον, Ἥρη
ζηλομανής, γελόωντι χόλῳ ξυνώσατο φωνήν·
Φοῖβε, τεῷ γενετῆρι παρίστασο, μή τις ἀροτρεύς,
Ζῆνα λαβὼν, ἐρύσειεν ἐς ἐννοσίγαιον ἐχέτλην.
αἴθε λαβὼν ἐρύσειεν, ὅπως Διῒ τοῦτο βοήσω·
τέτλαθι διπλόα κέντρα καὶ ἀγρονόμων καὶ Ἐρώτων·
ὡς νόμιος, Κλυτότοξε, τεὸν ποίμαινε τοκῆα,
μὴ Κρονίδην ζεύξειε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη,
μὴ λέχος Ἐνδυμίωνος ἰδεῖν σπεύδουσα νομῆος,
Ζηνὸς ὑποστίξειεν ἀφειδέϊ νῶτον ἱμάσθλῃ.
Ζεῦ ἄνα, πόρτις ἐοῦσα, κερασφόρος ἤμβροτεν Ἰώ,
ὅττι σε μή ποτε τοῖον ἴδεν πόσιν, ὄφρα λοχεύσῃ
ἰσοφυῆ τινὰ ταῦρον ὁμοκραίρῳ παρακοίτῃ.

---

v. 317. ἠώρησεν editt.
v. 319. ἔκαμψεν editt.
v. 321. εἰναρίμοις editt. emend. Falk.
v. 322. Δικταίου editt. v. s. ἕῆς ed. pr. ἑῆς ed. 2. ex emend. Falk.

Ἑρμείαν πεφύλαξο βοοκλόπον ἠθάδι τέχνῃ,
μή σε λαβὼν, ἅτε ταῦρον, ἐὸν κλέψειε τοκῆα,
καὶ κιθάρην ὀπάσειε τεῷ πάλιν υἱέϊ Φοίβῳ,
ἅρπαγος ἁρπαμένου κειμήλιον. ἀλλὰ τί ῥέξω;
ὤφελεν, ἀγρύπνοισιν ὅλον δέμας ὄμμασι λάμπων,
Ἄργος ἔτι ζώειν, ἵνα δύςβατον εἰς νομὸν ἕλκων,
πλευρὰ Διὸς πλήξειε καλαύροπι, βουκόλος Ἥρης.
Ἡ μὲν ἔφη· Κρονίδης δὲ, λιπὼν ταυρώπιδα μορφήν,
εἴκελος ἠϊθέῳ, περιδέδρομεν ἄζυγα κούρην,
καὶ μελέων ἔψαυσεν· ἀπὸ στέρνοιο δὲ νύμφης
μίτρην πρῶτον ἔλυσε περίτροχον, ὡς ἀέκων δέ,
οἰδαλέην ἔθλιψεν ἀκαμπέος ἄντυγα μαζοῦ,
καὶ κύσε χείλεος ἄκρον· ἀναπτύξας δὲ σιωπῇ
ἁγνὸν ἀνυμφεύτου πεφυλαγμένον ἅμμα κορείης,
ὄμφακα Κυπριδίων ἐδρέψατο καρπὸν Ἐρώτων.
καὶ διδύμῃ σφριγόωσα γονῇ κυμαίνετο γαστήρ·
καὶ ζαθέης ὠδῖνος ἑὴν ἐγκύμονα νύμφην
κάλλιπεν Ἀστερίωνι, βαθυπλούτῳ παρακοίτῃ,
Ζεὺς πόσις· ἀντέλλων δὲ παρὰ σφυρὸν ἡνιοχῆος,
νυμφίος ἀστερόεις ἀμαρύσσετο ταῦρος Ὀλύμπου,
εἰαρινῷ Φαέθοντι φιλόδροσα νῶτα φυλάσσων,
ὀκλαδὸν ἀντέλλων ἐπικάρσιος· ἡμιβαφὴς δέ,
δεξιὸν Ὠρίωνι πόδα προβλῆτα τιταίνων,
φαίνεται, ἑσπερίην δὲ θοώτερος ἄντυγα βαίνων,
σύνδρομον ἀντέλλοντα παρέρχεται ἡνιοχῆα.
Ὣς ὁ μὲν ἐστήρικτο κατ' οὐρανόν· οὐ δὲ Τυφωεὺς
μέλλεν ἔτι κρατέειν Διὸς ἔντεα· τοξοφόρῳ γὰρ

---

v. 342. ζώην ed. pr. nostrum Falkenburgio debet ed. 2.

v. 358. ἐπικαίριος editt. Scaliger ἐπικάρσιος, ut V. D. ap. Villois.

v. 360. θειώτερος ed. pr. emend. Falk.

Ζεὺς Κρονίδης σὺν Ἔρωτι πόλον δινωτὸν ἐάσας,
φοιταλέῳ μαστῆρι δι' οὔρεος ἤντετο Κάδμῳ
πλαζομένῳ· ξυνὴν δὲ πολύτροπον ἤρτυε βουλήν,
ῥαψάμενος Τυφῶνι δυσηλακάτου λίνα Μοίρης.
καὶ Διῒ παμμεδέοντι συνέμπορος αἰγίβοτος Πὰν
δῶκε βόας, καὶ μῆλα, καὶ εὐκεράων στίχας αἰγῶν·
πλέξας δ' ἐκ καλάμων καλύβην ἑλικώδεϊ δεσμῷ,
πῆξεν ὑπὲρ δαπέδοιο, καὶ ἀγνώστῳ τινὶ μορφῇ
ποιμενίην ἐσθῆτα καθαψάμενος χροῒ Κάδμου,
εἵμασι μιμηλοῖσι νόθον χλαίνωσε νομῆα.
καὶ δολίην σύριγγα φέρων εἰδήμονι Κάδμῳ,
δῶκε Τυφαονίοιο κυβερνήτειραν ὀλέθρου.
ψευδαλέον δὲ βοτῆρα, καὶ ἡνιοχῆα γενέθλης
Ζεὺς καλέσας πτερόεντα, μίαν ξυνώσατο βουλήν·
Κάδμε πέπον, σύριζε, καὶ οὐρανὸς εὔδιος ἔσται·
δηθύνεις, καὶ Ὄλυμπος ἱμάσσεται· ἡμετέροις γὰρ
τεύχεσιν οὐρανίοις κεκορυθμένος ἐστὶ Τυφωεύς.
αἰγὶς ἐμὴ μούνη περιλείπεται· ἀλλὰ τί ῥέξει
αἰγὶς ἐμὴ, Τυφῶνος ἐριδμαίνουσα κεραυνῷ;
δείδια, μὴ γελάσειε γέρων Κρόνος, ἀντιβίου δὲ
ἅζομαι αὐχένα γαῦρον ἀγήνορος Ἰαπετοῖο·
δείδια μυθοτόκον πλέον Ἑλλάδα, μή τις Ἀχαιῶν
ὑέτιον Τυφῶνα καὶ ὑψιμέδοντα καλέσσῃ,
ἢ ὕπατον, χραίνων ἐμὸν οὔνομα. γίνεο βούτης
ἐς μίαν Ἠριγένειαν· ἀμερσινόῳ δὲ λιγαίνων
ῥύεο ποιμενίῃ σέο πηκτίδι ποιμένα κόσμου,

v. 364. π. δ. ἐάσσας edd. cf. II. 163.

v. 367. *γραψάμενος* editt. Circa versum seq. erratum fortasse, nescio, quibus modis. An *συνέμπορος* non tam *comes* hic est, quam *obviam factus?*

v. 376. Cadmum et Amorem una oratione alloquitur. cf. 398.

v. 377. *μίην* editt.

μὴ νεφεληγερέταο Τυφωέος ἦχον ἀκούω,
μὴ βροντὴν ἑτέροιο νόθου Διός. ἀλλά ἑ παύσω,
μαρνάμενον στεροπῇσι, καὶ αἰχμάζοντα κεραυνῷ.
εἰ δὲ Διὸς λάχες αἷμα, καὶ Ἰναχίης γένος Ἰοῦς,
κερδαλέης σύριγγος ἀλεξικάκῳ σέο μολπῇ
θέλγε νόον Τυφῶνος· ἐγὼ δέ σοι ἄξια μόχθων
δώσω διπλόα δῶρα· σὲ γὰρ ῥυτῆρα τελέσσω
ἁρμονίης κόσμοιο, καὶ Ἁρμονίης παρακοίτην.
καὶ σὺ, τελεσσιγόνοιο γάμου πρωτόσπορος ἀρχὴ,
τεῖνον, Ἔρως, σέο τόξα, καὶ οὐκέτι κόσμος ἀλήτης.
εἰ πέλεν ἐκ σέο πάντα, βίου φιλοτήσιε ποιμὴν,
ἓν βέλος ἄλλο τάνυσσον, ἵνα ξύμπαντα σαώσῃς.
ὡς πυρόεις, Τυφῶνι κορύσσεο· πυρσοφόροι δὲ
ἐκ σέο νοστήσουσιν ἐμὴν ἐπὶ χεῖρα κεραυνοί.
πανδαμάτωρ, ἕνα βάλλε τεῷ πυρί· θελγόμενον δὲ
σὸν βέλος ἀγρεύσειε, τὸν οὐ νίκησε Κρονίων·
Καδμείης δ' ἐχέτω φρενοθελγέος οἶστρον ἀοιδῆς,
ὅσσον ἐγὼ πόθον ἔσχον ἐς Εὐρώπης ὑμεναίους.
Ὣς εἰπὼν, κερόεντι πανείκελος ἔσσυτο ταύρῳ,
ἔνθεν ὄρος πέλε Ταῦρος ἐπώνυμον. ὀξὺ δὲ τείνων
Κάδμος ὁμοφθόγγων δονάκων ἀπατήλιον ἠχὼ,
κλίνας γείτονι νῶτον ὑπὸ δρυῒ φορβάδος ὕλης·
καὶ φορέων ἄγραυλον ἀληθέος εἷμα νομῆος,
πέμπε Τυφαονίῃσι δολοπλόκον ὕμνον ἀκουαῖς,
οἰδαλέῃ φύσημα παρηΐδι λεπτὸν ἰάλλων.
ἔνθα γίγας φιλάοιδος ἐχιδναίῳ ποδὸς ὁλκῷ

v. 390. *ἀκούων* ed. pr. em. in ed. 2. e coni. Cant.
v. 392. *στεροπῇ καὶ* editt.
v. 394. *σέο μορφῇ* editt. emendavit Scalig. uti V. D. ap. Villois.
v. 403. *νοστήσωσιν* editt.
v. 411. *κλείνας* ed. pr. emend. Falk. v. s. *ἀηθέος* ed. pr. pro quo *ἀήθεος* sine sensu reliquit Falk.

ἄνθορεν, εἰσαΐων δόλιον μέλος· ἔνδοθι δ' ἄντρου
ὅπλα Διὸς φλογόεντα λιπὼν παρὰ μητέρι γαίῃ,
τερψινόου σύριγγος ἐδίζετο γείτονα μολπήν,
ἑσπόμενος μελέεσσιν· ἰδὼν δέ μιν ἐγγύθι λόχμης,
Κάδμος, ἅτε τρομέων, ὑπὸ ῥωγάδι κεύθετο πέτρῃ.
ἀλλά μιν ὑψικάρηνος ἀλυσκάζοντα νοήσας,
νεύμασιν ἀφθόγγοισι πέλωρ ἐκάλεσσε Τυφωεύς,
καὶ δόλον οὐ γίνωσκε λιγύθροον· ἀντιτύπῳ δὲ
ποιμένι δεξιτερὴν μίαν ὤρεγεν, ἄρκυν ὀλέθρου
ἀγνώσσων· μεσάτῳ δὲ δαφοινήεντι προσώπῳ
ἀνδρομέῳ γελόων, κενεαυχέα ῥήξατο φωνήν·
Αἰπόλε, τί τρομέεις με; τί φάρεϊ χεῖρα καλύπτεις;
καλὸν ἐμοὶ, βροτὸν ἄνδρα μετὰ Κρονίωνα διώκειν;
καλὸν ἐμοὶ, σύριγγα σὺν ἀστεροπῇσιν ἀείρειν;
τί ξυνὸν καλάμοισι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ;
πηκτίδα σὴν ἔχε μοῦνος, ἐπεὶ λάχεν ἄλλο Τυφωεὺς
ὄργανον αὐτοβόητον Ὀλύμπιον· ἑζόμενος δὲ
χερσὶν ἀδουπήτοισιν, ἐθήμονος ἄμμορος ἠχοῦς,
πηκτίδος ὑμετέρης ἐπιδεύεται ἀννέφελος Ζεύς·
σῶν δ' ὀλίγων δονάκων ἐχέτω κτύπον· οὐτιδανοὺς γὰρ
οὐ πλεκτοὺς καλάμους καλάμοις στοιχηδὸν ἑλίσσω,
ἀλλὰ κυλινδομένας νεφέλας νεφέλῃσι συνάπτων,
οὐρανίοις πατάγοισιν ὁμόζυγα δοῦπον ἰάλλω.
στήσω δ', ἢν ἐθέλῃς, φιλίην ἔριν· ἀλλὰ σὺ μέλπων,
πέμπε μέλος δονακῶδες, ἐγὼ βρονταῖον ἀράσσω,
πνεύματι μὲν σφριγόωσαν ἔχων προβλῆτα παρειὴν

---

v. 429. ἀστεροπαῖες ed. pr. ἀστεροπαῖσιν Falk. et ed. 2.

v. 433. ἀδουπήτοισι ed. pr. ν̄ addidit Falk. v. s. ἀνέφ. ed. pr. ab eod. emend.

v. 440. μέλπε μέλος proposuit V. D. ap. Villois. qui refutavit.

φυσήσας στομάτεσσιν· ἱμασσόμενοι δὲ Βορῆος
ἄσθματι φυσητῆρος ἐμοὶ βρομέουσι κεραυνοί.
βουκόλε, μισθὸν ἔχεις σέο πηκτίδος· οὐράνιον γὰρ
ἀντὶ Διὸς σκηπτοῦχος ὅτε θρόνον ἡνιοχεύσω,
ἑσπόμενον μετὰ γαῖαν ἐς αἰθέρα καὶ σὲ κομίσσω,
αὐτῇ ὁμοῦ σύριγγι, καὶ, ἢν ἐθέλῃς, ἅμα ποίμνῃ·
οὐδὲ τεῆς ἀγέλης νοσφίσσεαι· ἰσοτύπου γὰρ
στηρίξω σέθεν αἶγας ὑπὲρ ῥάχιν αἰγοκερῆος,
ἢ σχεδὸν ἡνιοχῆος, ὃς Ὠλενίην ἐν Ὀλύμπῳ
πήχεϊ μαρμαίροντι σελασφόρον αἶγα τιταίνει·
στήσω δ' ὀμβροτόκοιο παρὰ πλατὺν αὐχένα ταύρου
σοὺς βόας ἀστερόεντας, ἐπαντέλλοντας Ὀλύμπῳ,
ἢ δροσερὴν παρὰ νύσσαν, ὅπη ζωθαλπέϊ λαιμῷ
ἠνεμόεν μύκημα βόες πέμπουσι Σελήνης.
οὐδὲ τεῆς καλύβης ὀλίγον χρέος. ἀντὶ δὲ λόχμης
αἰθερίαις ἐρίφοισι συναστράπτοι σέο ποίμνη.
καὶ φάτνης ἑτέρης τελέσω τύπον, ὄφρα καὶ αὐτὴ
ἰσοφυὴς λάμψειεν ὄνων παρὰ γείτονι φάτνῃ.
ἔσσο καὶ ἀστερόεις μετὰ βουκόλον, ἧχι Βοώτης
φαίνεται· ἀστραίην δὲ καλαύροπα καὶ σὺ τιταίνων,
ἔσσο Λυκαονίης ἐλατὴρ Ἀρκτῷος ἁμάξης.

---

v. 442. φυσήσας στομάτεσσι. κυμασσομένου δὲ Β. ed. pr. φυσήσας στομάτεσσιν, ἱμασσομένου δὲ Β. ed. 2. e coni. F. φυσήσεις Cun.

v. 446. fort. κομίζω. cf. 448.

v. 448. νοσφίσεαι editt. Sed poterat etiam νοσφίζεαι scribere; de νοσφίσσεαι dubitem. Ad praesens commendandum facit v. 441. cf. 446.

v. 454. ὅπῃ editt.

v. 457. συναστράπτῃ editt. Mox ποίμνῃ ed. pr. nostr. ed. 2. Falk. debet.

v. 460. ἧχι Βοώτου editt.

v. 462. ἀρκτῶος.

οὐρανίου Τυφῶνος ὁμέστιος, ὄλβιε ποιμήν,
σήμερον ἐν χθονὶ μέλπε, καὶ αὔριον ἐντὸς Ὀλύμπου·
μολπῆς δ' ἄξια δῶρα, παρ' ἀστεροφεγγέϊ κύκλῳ
στηρίξω σέθεν αὐλὸν Ὀλύμπιον, ἡδυμελῆ δὲ
οὐρανίῃ φόρμιγγι τεὴν σύριγγα συνάψω.
σοὶ γάμον, ἢν ἐθέλῃς, δωρήσομαι ἀγνὸν Ἀθήνης·
εἰ δὲ σοὶ οὐ Γλαυκῶπις ἐπεύαδε, δέχνυσο Λητώ,
ἢ Χάριν, ἢ Κυθέρειαν, ἢ Ἄρτεμιν, ἢ γάμον Ἥβης·
μούνης ἡμετέρης μὴ δίζεο δέμνιον Ἥρης.
εἰ δ' ἔλαχες πλήξιππον ἀδελφεὸν, ἴδμονα δίφρου,
ἔμπυρον Ἠελίου τετράζυγον ἅρμα δεχέσθω·
εἰ δὲ Διὸς ποθέεις, ὡς αἰπόλος, αἰγίδα πάλλειν,
δώσω σοὶ τόδε δῶρον· ἐγὼ δ' ἐς Ὄλυμπον ὁδεύσω,
οὐκ ἀλέγων Κρονίωνος ἀτευχέος· οὐτιδανὴ γὰρ
ἔντεσι, θῆλυς ἐοῦσα, τί μοι ῥέξειεν Ἀθήνη;
ἀλλὰ Τυφαονίην ἀναβάλλεο, βουκόλε, νίκην,
γνήσιον ὑμνείων με νέον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου,
σκῆπτρα Διὸς φορέοντα καὶ ἀστράπτοντα χιτῶνα.
Εἶπε· καὶ Ἀδρήστεια τόσην ἐγράψατο φωνήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκεν ἑκούσιον ἐς λίνον ἄγρης
νήματι Μοιριδίῳ πεφορημένον υἱὸν ἀρούρης,
τερψινόων δονάκων βεβολημένον ἡδέϊ κέντρῳ,
κερδαλέην ἀγέλαστον ἀνήρυγε Κάδμος ἰωήν·
Βαιὸν ἐμῆς σύριγγος ἐθάμβεες ἦχον ἀκούσας·
εἰπὲ, τί κεν ῥέξειας, ὅταν σέο θῶκον ἀείσω,

v. 466. *σέθεν* — *ὀφθαλμὸν* ed. pr. *σ' ὀφθαλμὸν* ed. 2. a F. qui postea verum invenit.

v. 469. *εἰ δέ σοι* editt.

v. 475. *δώσω σοι τότε* edd.

v. 479. *μενέον* ed. pr. emend. Cant. et Falk.

v. 485. *ἀνήρυε* ed. pr. emend. Falk.

v. 487. *ὅτ' ἐν* pr. nostrum F. dedit.

ἑπτατόνου κιθάρης ἐπινίκιον ὕμνον ἀράσσων;
καὶ γὰρ ἐπουρανίοισιν ἐγὼ πλήκτροισιν ἐρίζων,
Φοῖβον ἐμῇ φόρμιγγι παρέδραμον· ἡμετέρας δὲ
χορδὰς εὐκελάδους Κρονίδης ἀμάθυνε κεραυνῷ,
υἱέϊ νικηθέντι φέρων χάριν· εἰ δέ ποθ᾽ εὕρω
νεῦρα πάλιν σφριγόωντα, μέλος πλήκτροισι τιταίνων,
θέλξω δένδρεα πάντα καὶ οὔρεα καὶ φρένα θηρῶν·
καὶ στέφος αὐτοέλικτον, ὁμόζυγον ἥλικι γαίῃ,
Ὠκεανὸν σπεύδοντα παλινδίνητον ἐρύξω,
τὴν αὐτὴν περὶ νύσσαν ἄγειν κυκλούμενον ὕδωρ·
ἀπλανέων δὲ φάλαγγα καὶ ἀντιθέοντας ἀλήτας
στήσω, καὶ Φαέθοντα, καὶ ἱστοβοῆα Σελήνης.
ἀλλὰ θεοὺς καὶ Ζῆνα βαλὼν πυρόεντι βελέμνῳ,
μοῦνον ἔα κλυτότοξον, ὅπως περὶ δεῖπνα τραπέζης,
δαινυμένου Τυφῶνος, ἐγὼ καὶ Φοῖβος ἐρίζω,
τίς τίνα νικήσειε, μέγαν Τυφῶνα λιγαίνων.
Πιερίδας μὴ κλεῖνε χορίτιδας, ὄφρα καὶ αὐταί,
Φοίβου κῶμον ἄγοντος, ἢ ὑμετέροιο νομῆος,
θῆλυ μέλος πλέξωσιν, ὁμόθροον ἄρσενι μολπῇ.
Ἔννεπε· καὶ χαροπῇσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Τυφωεύς,
καὶ πλοκάμους ἐδόνησεν· ἐρευγομένων δὲ κομάων
ἰὸν ἐχιδνήεντα, περιῤῥαίνοντο κολῶναι.
καὶ ταχὺς εἰς ἑὸν ἄντρον ἐπείγετο· κεῖθεν ἀείρας

---

v. 493. *λιγαίνων* coniecit Cun. ut V. D. ap. Villois. qui vulgatam defendit.

v. 495. *ἥλυκι* ed. pr. em. Falk.

v. 497. erat, cum *ἄγων* verum putarem.

v. 502. *ἐρίξω* editt.

v. 504. *χοριτίδας* editt. sed variam esse in archetypo scripturam: *χορίτιδες*, *χορήτιδες*, *χοροίτιδες*, *χορείτιδες*, observat Falk.

v. 505. *κῶμα ἄγ.* ed. pr. quod correctum ad mentem Falk.

νεῦρα Διὸς, δολόεντι πόρεν ξεινήϊα Κάδμῳ,
νεῦρα, τά περ χθονὶ πίπτε Τυφαονίῃ ποτὲ χάρμῃ.
Καὶ δόσιν ἀμβροσίην ἀπατήλιος ἤνεσε ποιμήν·
καὶ τὰ μὲν ἀμφαφάασκε, καὶ ἅρμενον οἷά τε χορδὴν
ἐσσομένην φόρμιγγι, κατέκρυφε κοιλάδι πέτρῃ,
Ζηνὶ γιγαντοφόνῳ πεφυλαγμένα· φειδομένῳ δὲ
λεπταλέον φύσημα μεμυκότι χείλεϊ πέμπων,
θλιβομένοις δονάκεσσιν ὑποκλέπτων τόνον ἠχοῦς,
λαρότερον μέλος εἶπε. καὶ οὔατα πολλὰ τιταίνων,
ἁρμονίης ἤκουε, καὶ οὐ γίνωσκε Τυφωεύς.
θελγομένῳ δὲ γίγαντι νόθος παρεσύρισε ποιμήν,
ἀθανάτων ἅτε φύζαν ἑῇ σύριγγι λιγαίνων,
καὶ Διὸς ἐσσομένην ἐμελίζετο γείτονα νίκην,
ἑζομένῳ Τυφῶνι μόρον Τυφῶνος ἀείδων·
καὶ πλέον οἶστρον ἔγειρε. καὶ ὡς νέος, ἡδέϊ κέντρῳ
ἁβρὸς ἐρωμανέων, ἐπιθέλγεται ἥλικι κούρῃ,
καί ποτε μὲν χαρίεντος ἐς ἄργυφα κύκλα προσώπου,
πῇ δὲ βαθυσμήριγγος ἀλήμονα βότρυν ἐθείρης
δέρκεται, ἄλλοτε χεῖρα ῥοδόχροον, ἄλλοτε μίτρῃ
σφιγγομένην ῥοδόεντος ἴτυν μαζοῖο δοκεύει,
αὐχένα παπταίνων γυμνούμενον, ἀμφὶ δὲ μορφῇ
θέλγεται, ἀλλοπρόσαλλον ἄγων ἀκόρητον ὀπωπήν,
οὐ δὲ λιπεῖν ἐθέλει ποτὲ παρθένον· ὣς ὅγε Κάδμῳ
θελγομένην μελέεσσιν ὅλην φρένα δῶκε Τυφωεύς.

---

v. 511. ξυνήϊα ed. pr. emend. Falk. v. s. Τυφαονίη — χάρμη ed. pr. ab cod. emend.
v. 514. ἀμφιφάασκε editt.
v. 515. ἐσσομένη ed. pr. ἐσσομένην ed. 2. e coni. Falk.
v. 518. θλ. μελέεσσιν editt.
v. 520. aptius esset ἁρμονίην.
v. 527. χαρίεντες ed. pr. emend. a Falk. v. s. βαρυσμήριγγος editt. et πῇ.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δεύτερον ἀστερόφοιτον ἔχει Τυφῶνος Ἐνυώ,
καὶ στεροπὴν, καὶ ἄεθλα Διὸς, καὶ κῶμον Ὀλύμπου.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
Β.

Ὣς ὃ μὲν αὐτόθι μίμνε παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης,
ἀκροπόρῳ σύριγγι μετάτροπα χείλεα σύρων,
Κάδμος Ἀγηνορίδης, νόθος αἰπόλος· ἀπροϊδὴς δὲ
Ζεὺς Κρονίδης, ἀκίχητος ὑπὸ σπέος ἄψοφος ἕρπων,
χεῖρας ἑὰς ἐκόρυσσε τὸ δεύτερον ἠθάδι πυρσῷ.
καὶ νέφος ἔσκεπε Κάδμον ἀθηήτῳ παρὰ πέτρῃ,
μὴ δόλον ἠπεροπῆα μαθὼν, καὶ φῶρα κεραυνοῦ
λάθριον, ὑστερόμητις ἀποκτείνειε Τυφωεὺς
βουκόλον ἀλλοπρόσαλλον· ὃ δὲ πλέον ἠδέϊ κέντρῳ
ἤθελεν εἰσαΐειν φρενοθελγέα ῥυθμὸν ἀοιδῆς.
ὡς δ᾽ ὅτε τις Σειρῆνος ἐπίκλοπον ὕμνον ἀκούων,
εἰς μόρον αὐτοκέλευστον ἀώριος εἵλκετο ναύτης,
θελγόμενος μελέεσσι, καὶ οὐκέτι, κῦμα χαράσσων,
γλαυκὸν ἀκυμάντοισιν ὕδωρ λεύκαινεν ἐρετμοῖς,
ἀλλὰ λιγυφθόγγοιο πεσὼν ἐπὶ δίκτυα Μοίρης,
τέρπετο, πηδαλίοιο λελασμένος, ἄστρον ἐάσας
Πλειάδος ἑπταπόροιο καὶ ἄντυγα κυκλάδος ἄρκτου·
ὣς ὅγε κερδαλέης δεδονημένος ἄσθμασι μολπῆς,

---

v. 16. ἐάσσας editt.
v. 17. Πλήαδος ed. pr. emend. a Falk.

πηκτίδος ἡδὺ βέλεμνον ἐδέξατο πομπὸν ὀλέθρου.
ἀλλὰ καλυπτομένου νεφέων σκιοειδέϊ μίτρῃ
ἔμπνοος εὐκελάδοιο δόναξ σίγησε νομῆος,
ἁρμονίην δ' ἀνέκοψεν. ἀερσιπότης δὲ Τυφωεύς,
οἶστρον ἑλὼν πολέμοιο, κατέδραμεν εἰς μυχὸν ἄντρου,
βροντὴν δ' ἠνεμόφοιτον ἐδίζετο φοιτάδι λύσσῃ,
καὶ στεροπὴν ἀκίχητον, ἐρευνητῆρι δὲ ταρσῷ
ζαφλεγὲς ἁρπαμένοιο σέλας μάστευε κεραυνοῦ·
καὶ κενεὸν σπέος εὗρε. δολοφραδέας δὲ μενοινὰς
ὀψὲ μαθὼν Κρονίδαο, καὶ αἰόλα δήνεα Κάδμου,
αἰχμάζων σκοπέλοισιν, ἐπεσκίρτησεν Ὀλύμπῳ·
καὶ ποδὸς ἀγκύλον ἴχνος ἄγων ὀφιώδεϊ ταρσῷ,
ἰὸν ἀκοντιστῆρος ἀπέπτυεν ἀνθερεῶνος.
ὑψιλόφου δὲ γίγαντος ἐχιδναίῃσιν ἐθείραις
πίδακας ὀμβρήσαντος, ἐκυμαίνοντο χαράδραι,
καί οἱ ἐπαΐσσοντι βαθυνομένην χθονὸς ἕδρην,
ἀκλινέος δαπέδοιο Κίλιξ ἐλελίζετο πυθμὴν
ποσσὶ δρακοντείοισι· πολυσφαράγῳ δὲ κυδοιμῷ
Ταυρείου λοφόεντος ἀρασσομένου κενεῶνος,
γείτονες ὠρχήσαντο φόβῳ Παμφυλίδες ὄχθαι.
καὶ χθόνιαι σήραγγες ἐβόμβεον, ἔτρεμον ἄκραι.

v. 19. *ἡδυβέλεμνον* ed. pr. em. Falk. Mox *κόμπον* tentabat Cant. male.

v. 21. *σίσησε* ed. pr. correxit Falk.

v. 23. *πτολέμοιο* editt.

v. 26. *ζαφλαγὲς* editt.

v. 30. *ἴχνος ἔχων* editt.

v. 34. Alius fort. malit *βαρυνομένην — ἕδρ.* Sed cf. v. 141. ss.

v. 37. *Ταύρου — λοφ.* ed. pr. *Ταύρου δὴ λ.* ed. 2. e coni. Falk. qui praeterea nostram quoque lect. proposuit. v. s. *ὠχρήσαντο* editt. v. 39. *σύριγγες* editt. quod sanavit Scalig. Etiam Rhodomannus *σήραγγες*.

ἠϊόνες· σείοντο μυχοὶ, καὶ ὀλίσθανον ὄχθαι,
λυομένου ψαμάθοιο ποδῶν ἐνοσίχθονι παλμῷ.
οὐ νομὸς, οὐ τότε θῆρες ἀπήμονες· ὠμοβόροι γὰρ
ἄρκτοι ἐδαιτρεύοντο Τυφαονίοιο προσώπου
ἀρκτῴοις γενύεσσι· λεοντείων δὲ καρήνων
γλαυκὰ δασυστέρνων ἐλαφύσσετο γυῖα λεόντων
χάσμασιν ἰσοτύποισιν· ἐχιδνήεντι δὲ λαιμῷ
ψυχρὰ πεδοτρεφέων ἐδαΐζετο νῶτα δρακόντων·
ἠερίους δ' ὄρνιθας ἐδαίνυτο γείτονι λαιμῷ,
ἱπταμένους ἀβάτοιο δι' αἰθέρος· ἀγχιφανῆ δὲ
αἰετὸν ἤσθιε μᾶλλον, ἐπεὶ Διὸς ὄρνις ἀκούει·
ἤσθιε βοῦν ἀροτῆρα, καὶ οὐκ ᾤκτειρε δοκεύων
αἱμοβαφῆ ζυγίῳ κεχαραγμένον αὐχένα δεσμῷ.
καὶ ποταμοὺς ἐκόνισε, πιὼν ἐπιδόρπιον ὕδωρ,
Νηϊάδων δὲ φάλαγγας ἀπεστυφέλιξεν ἐναύλων.
καὶ βυθίῳ στείχουσα βατὸν ῥόον ὕδατι πεζῷ,
ἀβρέκτοις μελέεσσιν ἀσάμβαλος ἵστατο Νύμφη
Νηϊὰς ὑγροκέλευθος· ἁμιλλητῆρι δὲ ταρσῷ
κούρης παλλομένης παρὰ διψάδα πέζαν ἐναύλων,
σφίγγετο πηλώεντι πεπηγότα γούνατα δεσμῷ.
μαινομένου δὲ γίγαντος ἰδὼν πολύμορφον ὀπωπήν,
ταρβαλέος σύριγγα γέρων ἀπεσείσατο ποιμήν,
νόσφι φυγών· ὀρόων δὲ πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν,
αἰπόλος ἀστήρικτον ἐπέτρεπεν αὐλὸν ἀέλλαις·

---

v. 44. fort. ἀρκτῴαις, caeterum editt. sine ι subscr.

v. 47. πεδοτροφέων editt. v. s. τ' ὄρνιθ. editt.

v. 51. ὤκτειρε editt. sine ι subscr.

v. 53. ἐκόνισσε editt. ἐκένωσε dedit Cun. cf. tamen v. 75. v. s. ἐναύλῳ editt.

v. 56. ἀσάνδαλος ed. pr. sed Cod. nostrum habet, teste Falk. ut ed. 2.

v. 58. πέτραν ἐναύλ. editt. em. Cun.

οὐ σπόρον ἀμφεκάλυψε πέδῳ ταλαεργὸς ἀροτρεύς,
ῥαίνων ἀρτιχάρακτον ὀπισθοβόλῳ χθόνα καρπῷ·
οὐδὲ Τυφαονίης παλάμης γωμήτορι καρπῷ
αὔλακα τεμνομένην ἐνοσίχθονι τάμνε σιδήρῳ,
ἀλλὰ βόας μεθέηκε· γιγαντείῳ δὲ βελέμνῳ
σχιζομένης κενεῶνες ἐγυμνώθησαν ἀρούρης·
καὶ διερὴν φλέβα λῦσεν· ἀνοιγομένου δὲ ῥεέθρου,
χεύμασι πηγαίοισιν ἀνέβλυε νέρτερος αὐλών,
ἀσκεπέος δαπέδοιο χέων ὑποκόλπιον ὕδωρ.
καὶ σκόπελοι ῥίπτοντο· χαραδραίοις δὲ ῥεέθροις
ἠερόθεν πίπτοντες, ἐνεκρύπτοντο θαλάσσῃ,
ὕδατα χερσώσαντες· ἀπὸ χθονίων δὲ βελέμνων
αὐτοπαγῆ ῥιζοῦντο γεηγενέων σφυρὰ νήσων·
δένδρεα δ' αὐτόπρεμνα μετωχλίσθησαν ἀρούραις,
καὶ δαπέδῳ πέσε καρπὸς ἀώριος, ἀρτιθαλὴς δὲ
κῆπος ἀϊστώθη, ῥοδόεις δ' ἀμαθύνετο λειμών.
καὶ Ζέφυρος δεδόνητο, κυλινδομένων κυπαρίσσων
αὐχμηροῖς πετάλοισι· φιλοθρήνοισι δὲ μολπαῖς
αἴλινα Φοῖβος ἄειδε, δαϊζομένων ὑακίνθων,
πλέξας πένθιμον ὕμνον· Ἀμυκλαίων δὲ κορύμβων
κοπτομένῃ πολὺ μᾶλλον ἐπέστενε γείτονι δάφνῃ.
κεκλιμένην δ' ὤρθωσεν ἑὴν πίτυν ἀχνύμενος Πάν·
καὶ Μορίης μνησθεῖσα, φερέπτολιν Ἀτθίδα νύμφην

---

v. 66. fort. *γωμ. παλμῷ* legendum. Si nihil excidit, sensus est: terram iam Typhonis manibus scissam, noluit amplius aratro scindere agricola. In ed. 2. male *καλάμης* legitur.

v. 68. Rhodomannus *τειρομένην*.

v. 70. *ῥεέθρου* editt. *βερέθρου* Cun.

v. 77. *μετωχλήσθησαν* ed. pr. emend. in ed. 2. a Falk. ib. f. *ἀρούρης*.

v. 84. *κοπτομένη* ed. pr. em. Falk.

v. 86. Cun. dedit *Μορίην*.

τεμνομένη Γλαυκῶπις ἐπεστονάχιζεν ἐλαίη·
καὶ Παφίη δάκρυσε, κονιομένης ἀνεμώνης,
πυκνὰ δὲ μυρομένη καλύκων εὐώδεα χαίτην,
βόστρυχον ἁβρὸν ἔτιλλε, κονιομένου ῥοδεῶνος·
καὶ στάχυν ἡμιτέλεστον ὀλωλότα μύρετο Δηὼ,
μηκέτι κῶμον ἄγουσα θαλύσιον· Ἀδρυάδες δὲ
ἥλικες ὠδύροντο λιπόσκια δένδρεα Νύμφαι.
Καί τις ἐϋπτόρθοιο διχαζομένοιο κορύμβου
σύγχρονος ἀκρήδεμνος Ἁμαδρυὰς ἄνθορε δάφνης·
ἐκ πίτυος δὲ φυγοῦσα βατῷ ποδὶ παρθένος ἄλλη
ἀγχιφανὴς ἀγόρευσε μετήλυδι γείτονι Νύμφῃ·
Δαφναίη φυγόδεμνος Ἁμαδρυὰς, εἷς δρόμος ἔστω
ἀμφοτέραις, μὴ Φοῖβον ἴδῃς, μὴ Πᾶνα νοήσω.
ὑλοτόμοι τάδε δένδρα παρέλθετε, μὴ φυτὰ Δάφνης
τέμνετε δειλαίης τετμημένα· φείδεο, τέκτων,
ὁλκάδα μὴ τελέσῃς, πιτυώδεα δούρατα τέμνων,
μὴ ῥοθίων ψαύσειε θαλασσαίης Ἀφροδίτης.
καὶ, δρυτόμος, πυμάτην πόρε μοι χάριν, ἀντὶ κορύμβων
κόπτε με σοῖς πελέκεσσι, καὶ ἡμετέρου διὰ μαζοῦ
πῆξον ἀνυμφεύτοιο σαόφρονα χαλκὸν Ἀθήνης,
ὄφρα θάνω πρὸ γάμοιο, καὶ Ἄϊδι παρθένος ἔλθω,
εἰσέτι νῆϊς Ἔρωτος, ἅπερ Πίτυς, οἷά τε Δάφνη.
Ὣς φαμένη πετάλοισι νόθην ποιήσατο μίτρην,
καὶ χλοερῷ ζωστῆρι κατέσκεπεν ἄντυγα μαζοῦ
αἰδομένη, καὶ μηρὸν ἐπεσφηκώσατο μηρῷ·

---

v. 92. ἁδρισάδες ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 95. σύνδρομος editt. et in fin. vers. Δάφνις ed. 2.

v. 101. δειλαίας editt. de sinceritate voc. seq. dubito; an βεβιημένα?

v. 105. μέσοις ed. pr. μαζῷ ed. 2.

v. 108. ἀπερπίτις — δάφνης ed. pr. emendata a Falk.

ἣ δέ μιν εἰσορόωσα, κατηφέα ῥήξατο φωνήν·
Παρθενίης ἔμφυλον ἔχω φόβον, ὅττι καὶ αὐτή,
ἐκ δάφνης γεγαυῖα, διώκομαι οἷά τε Δάφνη.
πῇ δὲ φύγω; σκοπέλους ὑποδύσομαι· ἀλλὰ κολώνας
ῥιπτομένας ἐς Ὄλυμπον ἐτεφρώσαντο κεραυνοί,
καὶ τρομέω σέο Πᾶνα δυσίμερον, ὅς με χαλέψει,
ὡς Πίτυν, ὡς Σύριγγα· διωκομένη δὲ καὶ αὐτὴ
ἄλλη δευτερόφωνος ὀριδρόμος ἔσσομαι Ἠχώ.
οὐκέτι ταῦτα κόρυμβα μετέρχομαι· ἡμιφανῆ δὲ
οὔρεα ναιετάω μετὰ δένδρεον, ἦχι καὶ αὐτὴ
Ἄρτεμις ἀγρώσσει φιλοπάρθενος· ἀλλὰ Κρονίων
Καλλιστοῦς λάχε λέκτρον, ἐς Ἄρτεμιν εἶδος ἀμείψας.
ἵξομαι εἰς ἁλὸς οἶδμα· τί μοι γάμος; ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Ἀστερίην ἐδίωκε γυναιμανέων Ἐνοσίχθων.
αἴθε λάχον πτερὰ κοῦφα· δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ἠερίοις ἀνέμοισι συνέμπορον οἶμον ὁδεύσω·
ἀλλὰ τάχα πτερύγων κενεὸς δρόμος, ὅττι Τυφωεὺς
ἠλιβάτοις παλάμῃσιν ἐπιψαύει νεφελάων·
εἰ δὲ γάμοις ἀδίκοις με βιήσεται, εἶδος ἀμείψω,
μίξομαι ὀρνίθεσσι, καὶ ἱπταμένη φιλομήλη,
καὶ ῥόδον ἀγγέλλουσα καὶ ἀνθεμόεσσαν ἐέρσην,
ἔσσομαι εἰαρινοῖο φίλη Ζεφύροιο χελιδών,
φθεγγομένη, λάλος ὄρνις, ὑπωροφίης μέλος ἠχοῦς,

v. 113. *παρθενίας* ed. pr. nostr. Falk. ded. v. 115. *πῆ* editt.

v. 117. *χαλέψῃ* editt.

v. 119. *ἐρίδρομος* ed. pr. *ἐρεδρ.* ed. 2. *ὀρειδρόμος* Falk. in coniectt. *ἐρίβρομος* deniq. V. D. ap. Villois.

v. 121. *ἦχι* editt.

v. 124. Si recte eum capio, scribere debuit: *τί μοι σάλος;* in mare fugiam: neque enim fluctus curo, aut timeo.

v. 131. *ὀρνιθέοισι* ed. pr. *ὀρνιθίοισι* ed. sec. *ἱπταμένη φιλομήλη* ambae. Correxit Hermannus. *ὀρνίθεσσι* iam Rhodomannus.

ὀρχηθμῷ πτερόεντι περισκαίρουσα καλιήν.
Πρόκνη, πικρὰ παθοῦσα, σὺ μὲν σέο πενθάδι μολπῇ
υἱέα δακρύσειας· ἐγὼ δ' ἐμὰ λέκτρα γοήσω.
Ζεῦ ἄνα, μὴ τελέσῃς με χελιδόνα, μή με διώξῃ
καὶ Τηρεὺς πτερόεις, κεχολωμένος οἷα Τυφωεύς.
ἀὴρ, οὔρεα, πόντος ἀνέμβατος· ἐνδόθι γαίης
κρύπτομαι· ἀλλὰ γίγαντος ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν
ἰοβόλοι δύνουσιν ὑπὸ χθόνα φωλάδες ὕδραι.
εἴην ὑγρὸν ὕδωρ ἐπιδήμιον, οἷα Κομαιθώ,
πατρῴῳ κεράσασα νεόῤῥυτα χεύματα ῥείθρῳ·
οὐκ ἐθέλω παρὰ Κύδνον, ὅθι προχοῇσι συνάψω
παρθενικῆς δυςέρωτος ἐμὸν φιλοπάρθενον ὕδωρ.
πῇ δὲ φύγω; Τυφῶνι μιγήσομαι; ἀλλὰ λοχεύσω
ἀλλοφυῆ πολύμορφον ὁμοίϊον υἷα τοκῆϊ.
εἴην δένδρεον ἄλλο, καὶ ἐκ δρυὸς εἰς δρύας ἔλθω,
οὔνομα παιδὸς ἔχουσα σαόφρονος· ἀντὶ δὲ Δάφνης
μὴ Μύῤῥης ἀθέμιστον ἐπώνυμον ἔρνος ἀκούσω.
ναὶ, λίτομαι, παρὰ χεῦμα γοήμονος Ἠριδανοῖο
εἴην Ἡλιάδων καὶ ἐγὼ μία· πυκνὰ δὲ πέμψω
ἐκ βλεφάρων ἤλεκτρα· φιλοθρήνοις δὲ κορύμβοις
γείτονος αἰγείροιο περίπλοκα φύλλα πελάσσω,
δάκρυσιν ἀφνειοῖσιν ἐμὴν στενάχουσα κορείην·
οὐ γὰρ ἐγὼ Φαέθοντα κινύρομαι. ἵλαθι, δάφνη,
αἰδέομαι φυτὸν ἄλλο μετὰ προτέρης φυτὸν ὕλης.
ἔσσομαι, ὡς Νιόβη, καὶ ἐγὼ λίθος, ὄφρα καὶ αὐτὴν

---

v. 144. πατρώων κ. ν. χ. μύθων editt. sine sensu.
v. 145. Sic Hermannus. Editt. ὅτι.
v. 147. πῆ editt.
v. 152. νοήμονος editt.
v. 159. ὄφρα δὲ et v. s. ἐποικτείρουσιν editt. ὄφρα κέ μ' αὐτ. V. D. ap. Villois. tentavit. Ut nos, etiam Rhodomannus.

λαϊνέην στενάχουσαν ἐποικτείρωσιν ὁδῖται·
ἀλλὰ κακογλώσσοιο τί μοι τύπος; ἵλαθι, Λητώ·
ἐῤῥέτω αἰνοτόκοιο θεημάχου οὔνομα νύμφης.
Ἦ μὲν ἔφη· Φαέθων δὲ πόλον δινωτὸν ἐάσας,
εἰς δύσιν ἔτρεπε δίφρον· ἀναθρώσκουσα δὲ γαίης,
ὑψιτενὴς ἅτε κῶνος, ἐς ἠέρα σιγαλέη νὺξ
οὐρανὸν ἀστερόεντι διεχλαίνωσε χιτῶνι,
αἰθέρα δαιδάλλουσα. καὶ ἀντεφέλῳ παρὰ Νείλῳ
ἀθάνατοι πλάζοντο· παρ' ὀφρυόεντι δὲ Ταύρῳ
Ζεὺς Κρονίδης ἀνέμιμνεν ἐγερσιμόθου φάος Ἠοῦς.
Νὺξ μὲν ἔην· φρουραὶ δὲ περιστίχες ἦσαν Ὀλύμπου
ἑπτὰ περὶ ζώνῃσι, καὶ, οἷά περ ὑψόθι πύργων,
ἔννυχον ἦν ἀλάλαγμα· βοὴ δ' ἑτερόθροος ἄστρων
ἀμφιλαφὴς πεφόρητο, καὶ ἀξονίης κτύπον ἠχοῦς
ἐκ Κρονίης βαλβῖδος ἐδέχνυτο νύσσα Σελήνης.
καὶ νεφέων στεφανηδὸν ἐπασσυτέρῃσι καλύπτραις
οὐρανὸν ἐφράξαντο φυλάκτορες αἰθέρος Ὧραι,
ἀμφίπολοι Φαέθοντος· ἀσυλήτων δὲ πυλάων
ἀστέρες Ἀτλάντειον ἐπεκλήϊσσαν ὀχῆα,
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλον, μακάρων ἀπεόντων.
ἀντὶ δὲ συρίγγων ἐνοπῆς καὶ ἐθήμονος αὐλοῦ,
ἐννυχίαις πτερύγεσσι μέλος σύριζον ἀῆται.
αἰθερίῳ δὲ δράκοντι συνέμπορος Ἀρκάδος ἄρκτου
ἐννυχίην Τυφῶνος ἐπήλυσιν ὑψόθι λεύσσων,

---

v. 163. πολὺ δινωτὸν ἐλάσας ed. pr. παλινδίνητον ἐλάσσας ed. 2. e Falk. coni. cf. I. 364. V. D. ap. Villois. πόλον δινωτὸν ἐλάσσας scribit. Πόλον etiam Rhodomannus coniecit.

v. 170. fort. περὶ στίχας.

v. 174. Κρονίας editt. emendavit iam Rhodom. v. s. ἐπασσυτέραισι eaed.

v. 179. εἰσέλθῃσι πόλιν edd. πόλον invenit Falk.

v. 183. ἐπίλυσιν ed. pr. λεύσων utraq. edit. correxit Falk.

ὄμμασιν ἀγρύπνοισι γέρων ἐφύλασσε βοώτης·
ἀντολίην ἐδόκευσεν Ἑωσφόρος, Ἕσπερος ἀστὴρ
ἑσπερίην· Νοτίας δὲ λιπὼν ἰθύντορι τόξων,
ὀμβρηρὰς Βορέαο πύλας περιδέδρομε Κηφεύς.
καὶ πυρὰ πάντοθεν ἦεν, ἐπεὶ φλόγες αἴθοπες ἄστρων,
καὶ νύχιοι λαμπτῆρες ἀκοιμήτοιο Σελήνης,
ὡς δαΐδες, σελάγιζον· ἀελλήεντι δὲ ῥόμβῳ
πυκνὰ διαθρώσκοντες ἀπ' αἰθέρος ἄκρον Ὀλύμπου
ἀστέρες ἀΐκτῆρες ἐπέγραφον ἠέρα πυρσῷ,
δεξιτεροὶ Κρονίωνι· κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
πυκνὰ διαΐσσουσα χαρασσομένων νεφελάων
ἀστεροπὴ σκίρτησεν· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
κρύπτετο καὶ σελάγιζε παλίνδρομος ἄστατος αἴγλη,
καὶ πλοκάμους πλεκτοῖο πυρὸς βοτρυδὸν ἑλίξας,
φέγγεϊ λαχνήεντι σέλας τρήχυνε κομήτης.
καὶ δοκίδες μάρμαιρον ἐπήλυδες, οἷα δὲ μακραὶ
ἠερόθεν τανύοντο δοκοὶ δολιχήρεϊ πυρσῷ,
Ζηνὶ συναιχμάζοντες· ὑπ' ἀκτίνεσσι δὲ λάμπων
ἀντιπόρου Φαέθοντος, ἐκάμπτετο, σύνδρομος ὄμβρῳ,
Ἴριδος ἀγκύλα κύκλα πολύχροος ὁλκὸς ὑφαίνων,
χλωρὰ μελαινομένῳ, ῥοδοειδέϊ λευκὰ κεράσσας.
Καὶ Διῒ μουνωθέντι παρήγορος ἵκετο Νίκη,
ἠέρος ἄκρα κέλευθα διαγράψασα πεδίλῳ,
Λητοῦς εἶδος ἔχουσα, καὶ ὁπλίζουσα τοκῆα,
ἀντιτύποις στομάτεσσι πολύτροπον ἴαχε φωνήν·

---

v. 186. s. *νότια — Βορέας* ed. pr. emend. Falk. posterius etiam Canter.

v. 193. *δεξιτερῇ* editt.

v. 198. *κομήτας* editt. emendavit iam Rhodom. v. s. *οἷα δὲ μακροὺς* eaedem. *οἷά τε μακροὶ* voluit V. D. ap. Villois. *ἐπείλυδες* eod. v. ed. pr. a Falk. emend. *Μακραὶ* Rhodomannus.

v. 205. *μουνοθέντι* ed. pr. em. Falk.

Ζεῦ ἄνα, σῶν τεκέων πρόμος ἵστασο· μηδὲ νοήσω
μιγνυμένην Τυφῶνι γάμων ἀδίδακτον Ἀθήνην·
μητέρα μὴ τελέσειας ἀμήτορα· μαρνάμενος δὲ
ἀστεροπὴν κούφιζε, σελασφόρον ἔγχος Ὀλύμπου,
καὶ νεφέλας συνάγειρε τὸ δεύτερον, ὕετιε Ζεῦ·
ἤδη γὰρ σταθεροῖο τινάσσεται ἕδρανα κόσμου
χερσὶ Τυφαονίῃσιν· ὁμοζυγέων δὲ λυθέντων
στοιχείων πισύρων, ἠρνήσατο λήϊα Δηώ·
Ἥβη λεῖπε κύπελλον· Ἄρης δ' ἀπεσείσατο λόγχην·
Ἑρμῆς ῥάβδον ἔθηκε· λύρην δ' ἔῤῥιψεν Ἀπόλλων,
καὶ πτερόεις πεπότητο, λιπὼν πτερόεντας ὀϊστούς,
εἶδος ἔχων κύκνοιο· τελεσσιγάμου δὲ θεαίνης
ἄσπορος ἔπλετο κόσμος ἀλωομένης Ἀφροδίτης,
ἁρμονίης δ' ἀλύτου λύτο πείσματα· νυμφοκόμος γὰρ
πανδαμάτωρ ἀδάμαστος Ἔρως θρασὺς εἰς φόβον ἔπτη,
τόξα λιπὼν γονόεντα. καὶ ἠθάδα Λῆμνον ἐάσας,
σὸς πυρόεις Ἥφαιστος, ἀπειθέα γούνατα σύρων,
ἆ βραδὺν ἀστήρικτος ἔχει δρόμον. ἆ μέγα θαῦμα,
καὶ μάλα μοι κοτέουσαν ἐποικτείρω σέθεν Ἥρην.
ἦ ῥα τεὸς γενέτης πάλιν ἵξεται εἰς χορὸν ἄστρων;
μή ποτε τοῦτο γένοιτο. καὶ εἰ Τιτηνὶς ἀκούω,
οὐκ ἐθέλω Τιτῆνας ἰδεῖν κρατέοντας Ὀλύμπου,
ἀλλὰ σὲ καὶ σέο τέκνα· σὺ δὲ κρατέοντι κεραυνῷ
Ἀρτέμιδος προμάχιζε σαόφρονος. ἦ ῥα φυλάσσω

---

v. 209. *Ζεὺς* editt. emendavit iam Rhodom. *ἵστατο* ed. pr. quod posterius e Cod. mut. Falk.

v. 216. *ληΐδα* editt.

v. 224. *ἐάσσας* editt. usitato errore.

v. 226. *βραδὺς* editt.

v. 227. *κοτέουσεν — Ἥβην* ed. pr. *κοτέουσιν, — Ἥβην* ed. 2. e Falk. coni. nostrum debetur Scalig. et Rhodomanno.

v. 229. *ἀκούσω* editt. emendavit ante me V. D. ap. Villois.

παρθενικὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίῳ παρακοίτῃ;
ἦ ῥα τόκου ταμίη τόκον ὄψεται; ἦ ῥα τανύσσει
χεῖρας ἐμοί; ποίην δὲ καλέσσομαι Ἰοχεαίρῃ
ἵλαον Εἰλείθυιαν, ὅτ' Εἰλείθυια λοχεύσει;
Ὣς φαμένης, σκιοειδὲς ἑὸν πτερὸν Ὕπνος ἑλίξας,
εὔνασεν ἀμπνείουσαν ὅλην φύσιν· ἀλλὰ Κρονίων
ἦν τότε μοῦνος ἄϋπνος. ἐφαπλώσας δὲ Τυφωεὺς
νωθρὰ βαρυνομέναις ἐπερείσατο νῶτα χαμεύναις,
πλήσας μητέρα γαῖαν· ἀνοιγομένοιο δὲ κόλπου,
χάσματι κοιλαίνοντο σεσηρότι φωλάδες εὐναὶ
εἰς χθόνα δυομένοισιν ἐχιδναίοισι καρήνοις·
ἠελίου δὲ φανέντος ἀπὸ γλωσσῶν, ἀπὸ λαιμῶν
εἰς ἐνοπὴν πολύπηχυς ἐπεβρυχᾶτο Τυφωεύς,
Ζῆνα μέγαν καλέων· βλοσυρὴ δέ οἱ ἵκετο φωνή,
ῥιζοπαγὴς ὅθι πέζα παλίμπορος Ὠκεανοῖο
τέτραχα τεμνομένην περιβάλλεται ἄντυγα κόσμου,
ζωσαμένη στεφανηδὸν ὅλην χθόνα κυκλάδι μίτρῃ.
φθεγγομένου δὲ γίγαντος ἀμειβομένη στίχα φωνῆς,
παντοίη σμαράγησε, καὶ οὐ μία σύνθροος ἠχώ.
τοῦ δὲ κορυσσομένοιο φυῆς πολυειδέϊ μορφῇ
ὠρυγὴ κελάδησε λύκων, βρύχημα λεόντων,
ἆσθμα συῶν, μύκημα βοῶν, σύριγμα δρακόντων,
πορδαλίων θρασὺ χάσμα, κορυσσομένων γένυς ἄρκτων,

---

v. 234. *τανύσσῃ* et v. 236. *λοχεύσῃ* editt.

v. 238. *εὔνασε καὶ πνείουσαν* editt. *εὔνασε κεκμηυῖαν* Cun. tentat.

v. 244. eleganter Rhodomannus *εὐγλώσσων*.

v. 247. fort. *παλιμπόρου Ὠκ.*

v. 250. Sic Hermannus. *ἀμειβομένης* editt.

v. 251. *παντοίην* edit. pr. quod emendatur in ed. 2. a Falk. et Cant. v. s. *τοῦδε* editt.

v. 255. *γένυν* editt.

λύσσα κυνῶν· μεσάτη δὲ γίγας βροτοειδέϊ μορφῇ
Ζηνὸς ἀπειλήτειραν ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
Χεῖρες ἐμαὶ, Διὸς οἶκον ἀράξατε, πυθμένα κόσμου
σείσατε σὺν μακάρεσσι, καὶ αὐτοέλικτον Ὀλύμπου
κόψατε θεῖον ὀχῆα, καὶ αἰθερίης ἐπὶ γαῖαν
κίονος ἑλκομένης, φυγέτω δεδονημένος Ἄτλας,
ἄντυγα δ᾽ ἀστερόφοιτον ἀποῤῥίψειεν Ὀλύμπου,
μηκέτι δειμαίνων ἕλικα δρόμον· οὐ γὰρ ἐάσω
ὤμοις θλιβομένοις κυρτούμενον υἱὸν ἀρούρης,
αἰθέρος ὀχλίζοντα παλινδίνητον ἀνάγκην·
ἀλλὰ θεοῖς ἑτέροισιν ἀτέρμονα φόρτον ἐάσας,
μαρνάσθω μακάρεσσιν, ἀναῤῥήξειε δὲ πέτρας,
τρηχαλέοις βελέεσσιν ὀϊστεύων πόλον ἄστρων,
ὃν πάρος ἠέρταζεν· ἱμασσόμεναι δὲ κολώναις,
ταρβαλέαι φυγέτωσαν ἀνάλκιδες οὐρανὸν Ὧραι,
δμωΐδες Ἠελίοιο. — περιπλέγδην δὲ λαβοῦσαι,
ἠέρι μίξατε γαῖαν, ὕδωρ πυρὶ, πόντιον Ὀλύμπῳ.
καὶ πισύρων ἀνέμων τελέσω δούλειον ἀνάγκην,
μαστίξω Βορέην, κλονέω Νότον, Εὖρον ἱμάσσω,
καὶ Ζέφυρον πλήξαιμι, καὶ ἤματι νύκτα κεράσσω
χειρὶ μιῇ· καὶ γνωτὸς ἐμὸς πολυπίδακι λαιμῷ
Ὠκεανὸς, πρὸς Ὄλυμπον ἄγων ὑψούμενον ὕδωρ,
πέντε παραλλήλων πεφορημένος ὑψόθι κύκλων,
ἄστρα κατακλύσσεις, καὶ ὕδατι διψὰς ἀλάσθω

---

v. 257. ἀπειλήτειρας ed. pr. emend. Falk.
v. 260. ἐπὶ γαίης editt.
v. 263. ἐάσσω editt. ut mox v. 266.
v. 265. contra libror. auctoritat. Cun. tent. ὀχμάζοντα.
v. 269. ἱμασσομέναις editt. emend. Cun.
v. 275. πτήξαιμι ed. 2.
v. 279. καιακλύξεις editt. emendavit iam Rhodomannus.

ἄρκτος, ἁμαξαίοιο δεδυκότος ἱστοβοῆος.
ταῦροι ἐμοὶ, δονέοντες ἰσήμερον ἄντυγα κύκλων,
αἰθέρι μυκήσασθε, χαρασσομέναις δὲ κεραίαις
ἰσοτύπου φλογεροῖο κεράατα ῥήξατε ταύρου·
καὶ βόες ὑγρὰ κέλευθα μεταλλάσσωσι Σελήνης
δειδιότες βαρύδουπον ἐμῶν μύκημα καρήνων·
καὶ βλοσυρῶν μέγα χάσμα διαπτύξασα γενείων
ἄρκτος ἀνοιστρήσειε Τυφαονὶς ἄρκτον Ὀλύμπου·
αἰθερίῳ δὲ λέοντι λέων ἐμὸς ἀντιφερίζων,
ζωδιακῆς ἀέκοντα μεταστήσειε κελεύθου·
ἡμετέρους δὲ δράκοντας ὄφις φρίξειεν ἁμάξης,
ἀστεροπαῖς ὀλίγαις κεκορυθμένος. ἀλλὰ θαλάσσης
κύματα λυσσήεντα, λόφοι χθονὸς, ἄγκεα νήσων,
φάσγανά μοι γεγάασι, καὶ ἀσπίδες εἰσὶ κολῶναι,
καὶ σκόπελοι θώρηκες ἀαγέες, ἔγχεα πέτραι,
καὶ ποταμοὶ σβεστῆρες ἀκιδνοτάτοιο κεραυνοῦ.
δεσμοὺς δ' Ἰαπετοῖο Ποσειδάωνι φυλάσσω,
ἀμφὶ δὲ Καύκασον ἄκρον ἐΰπτερος ἄλλος ἀρείων
αἰετὸς αἱμάξειε παλιμφυὲς ἧπαρ ἀμύσσων
Ἡφαίστου πυρόεντος, ἐπεὶ πυρὸς εἵνεκα κάμνει,
ἥπατος αὐτοφύτοιο χαρασσομένοιο, Προμηθεύς·
υἱάσι δ' ἀντικέλευθον ἔχων τύπον Ἰφιμεδείης,
κρύψω ἀλυκτοπέδῃσι περίπλοκον υἱέα Μαίης,
χαλκέῳ ἐν κεράμῳ πεφυλαγμένον, ὄφρα τις εἴπῃ·
λύσας δεσμὸν Ἄρηος, ἐκεύθετο δέσμιος Ἑρμῆς.
λυσαμένη δ' ἄψαυστον ἑῆς σφρηγῖδα κορείης,
Ἄρτεμις Ὠρίωνος ἀναγκαίη δάμαρ ἔστω,

v. 281. ἐμὸν δινέοντες ed. pr. δινοῦντες ed. 2. e coni. Falk.
v. 284. μετωχλίσσωσι ed. pr. μετοχλίσσωσι corr. Falk. in ed. 2.
v. 293. φαίγανά ed. pr. emend. Falk. et Cant.

καὶ Τιτυῷ πελάσειε παλαίτερα φάρεα Λητώ,
εἰς γάμον ἑλκομένη βεβιημένον· ἀνδροφόνον δὲ
ῥωγαλέων σακέων γυμνούμενον Ἄρεα δήσας,
κοίρανον ὑσμίνης κληΐσσομαι ἀντὶ φονῆος
μείλιχον· ὀψιγάμῳ δὲ συναπτομένην Ἐφιάλτῃ
Παλλάδα ληϊδίην νυμφεύσομαι, ὄφρα νοήσω
Ἄρεα θητεύοντα καὶ ὠδίνουσαν Ἀθήνην.
καὶ μογεροῖς ὤμοισι παλινδίνητον ἀείρων
οὐρανὸν Ἀτλάντειον, ἐλαφρίσσειε Κρονίων
ὄρθιος, ἡμετέρων δὲ γάμων ὑμέναιον ἀκούσῃ,
ζῆλον ὑποκλέπτων, ὅτε νυμφίος ἔσσομαι Ἥρης.
οὐ μὲν ἐγὼ δαΐδων ἐπιδεύομαι· αὐτόματος δὲ
δαλὸς ἐμῶν θαλάμων στεροπῆς σέλας, ἀντὶ δὲ πεύκης
αὐτὸς ἐμοὶ Φαέθων ἰδίης φλογὸς ἁψάμενος πῦρ,
νυμφιδίην τανύσειε Τυφωέϊ δούλιον αἴγλην,
καὶ γαμίους σπινθῆρας ἐπαιθύσσοντες Ὀλύμπῳ
ἀστέρες ἀστράψειαν, ἐμῶν λαμπτῆρες ἐρώτων,
ἀστέρες ἕσπερα λύχνα· σὺν εὐθαλάμῳ δ' Ἀφροδίτῃ
εὐνέτις Ἐνδυμίωνος, ἐμὴ θεράπαινα, Σελήνη
δέμνιά μοι στορέσειε· καὶ εἰ χρέος ἐστὶ λοετρῶν,
λούσομαι ἀστερόεντος ἐν ὕδασιν Ἠριδανοῖο.
ἀλλὰ Διὸς μετὰ λέκτρα Τυφωέϊ, κυκλάδες Ὧραι,
πήξατε παστὸν Ἔρωτος· ἀπ' Ὠκεανοῦ δὲ καὶ αὐταὶ
Λητώ, Ἀθηναίη, Παφίη, Χάρις, Ἄρτεμις, Ἥβη,
νυμφοκόμῳ Τυφῶνι κομίσσατε σύγγονον ὕδωρ·
καὶ γαμίοις πλήκτροισιν ἐμῆς παρὰ δαῖτα τραπέζης
ἀντὶ Διὸς μέλψειε Τυφωέα λάτρις Ἀπόλλων.

---

v. 310. *ληΐσσομαι ἀντιφονῆος* editt. emend. Cun.
v. 315. *ἐλαφρίζειε* editt. Emendavit Rhodomannus.
v. 322. *ἐπανθύσσοντες* edit. pr. em. Falk.
v. 330. *Ἄ.*, *Ἥρη* editt. em. Cun.

οὐ ξείνου δαπέδοιο φέρω πόθον· ἡμέτερον γὰρ
Οὐρανὸν ἀστερόνωτον ἀδελφεὸν ἡνιοχεύσω,
οὐρανὸν οἶκον ἔχων μητρώϊον, υἱέα γαίης·
καὶ Κρόνον ὠμηστῆρα τὸ δεύτερον εἰς φάος ἕλκων,
γνωτὸν ἐμὸν συνάεθλον, ἀπὸ χθονίοιο βερέθρου,
λύσω δεσμὰ βίαια· παλιννόστους δὲ τελέσσω
αἰθερίους Τιτῆνας, ὁμωροφίους δὲ κομίσσω
γηγενέας Κύκλωπας ἐς οὐρανόν· ἄλλα δὲ τεύξω
ὅπλα πυρός· πολέων γὰρ ἐμοὶ χρέος ἐστὶ κεραυνῶν,
ὅττι διηκοσίῃσι, καὶ οὐ διδύμαις πολεμίζω
χερσὶν ἐγὼ, Κρονίδῃ πανομοίϊος· ἀντιτύπους δὲ
κρέσσονας ὀψιγόνους πολυφεγγέϊ μείζονι πυρσῷ
ἀστεροπὰς ἑτέρας χαλκεύσομαι, εὐρύτερον δὲ
ὄγδοον οὐρανὸν ἄλλον ὑπέρτερον ὑψόθι τεύξω,
ἀστράσι φαιδροτέροισι κεκασμένον· οὐ δύναται γὰρ
ἀγχιφανὴς πόλος οὗτος ὅλον Τυφῶνα καλύψαι.
καὶ μετὰ θήλεα τέκνα καὶ ἀρσενόπαιδα γενέθλην
πουλυτόκου Κρονίδαο, πολυσπερὲς ἄλλο φυτεύσω
αἷμα νέον μακάρων πολυαύχενον· οὐ χορὸν ἄστρων
λείψω νόσφι γάμων ἀχρήϊον, ἀλλὰ συνάψω
ἄρσενι θηλυτέρην, ἵνα δούλια τέκνα λοχεύσῃ
παρθενικὴ πτερόεσσα, παρευνηθεῖσα Βοώτῃ.
  Εἶπεν ὁμοκλήσας· Κρονίδης δ' ἐγέλασσεν ἀκούων.
καὶ μόθος ἀμφοτέροισιν ἐπέβρεμεν· ἦν δὲ κυδοιμοῦ
πομπὸς Ἔρις Τυφῶνι· Διὸς δ' ἡγήσατο Νίκη

---

v. 334. ποτὸν editt. em. Falk. et Cant.

v. 337. ἕλκω editt. Correxit Hermannus.

v. 340. ὁμοῤῥοφίους editt. ὁμοῤῥοθίους Rhodomannus. v. s. Cod. omittit ἐς, a Falk. additum.

v. 343. πολεμίξω editt.

v. 351. πουλιτόκου ed. pr. corr. Falk.

εἰς μόθον. οὐ βοέης ἀγέλης χάριν, οὐ περὶ ποίμνης
ἦεν ἀγὼν, οὐ νεῖκος ἔην ἐπὶ κάλλεϊ νύμφης,
οὐ κλόνος ἀμφὶ πόληος ὀλίζονος· ἀλλ᾽ ὑπὲρ αὐτοῦ
οὐρανοῦ ἵστατο δῆρις, ἔην δ᾽ ἐνὶ γούνασι Νίκης
σκῆπτρα Διὸς, καὶ θῶκος, ἀέθλια δηϊοτῆτος.

Ζεὺς μὲν ἱμασσομένων νεφέων βρονταῖον ἀράσσων
αἰθέριον μύκημα, μέλος σάλπιζεν Ἐνυοῦς,
καὶ νεφέλας ἑλικηδὸν ἐπὶ στέρνοιο καθάψας,
εἶχε γιγαντείων βελέων σκέπας· οὐδὲ Τυφωεὺς
ἄψοφος ἦν· κεφαλαὶ δὲ βοὸς μυκηθμὸν ἱεῖσαι,
αὐτόματοι σάλπιγγες ἐπεσμαράγησαν Ὀλύμπῳ·
συμμιγέες δὲ δράκοντες ἐσύρισαν, Ἄρεος αὐλοί.
καὶ στίχας ἠλιβάτων μελέων θώρηξε Τυφωεὺς,
φραξάμενος σκοπέλῳ σκόπελον μέγαν, εἰσόκε πυκναὶ
ἀῤῥαγέες στοιχηδὸν ἐπυργώθησαν ἐρίπναι,
καὶ πέτρην προθέλυμνον ἐπασσυτέρῃ θέτο πέτρῃ·
ἦν δὲ κορυσσομένης στρατιῆς τύπος· ἀγχιφανὴς γὰρ
ῥωγάδα ῥωγὰς ἔρειδε, λόφος λόφον, αὐχένα δ᾽ αὐχήν·
ὑψινεφὴς δ᾽ ἀγκῶνα πολύπτυχον ὤθεεν ἀγκών.
καὶ κρανααὶ πήληκες ἔσαν Τυφῶνι κολῶναι,
αἰπυλόφῳ πρηῶνι καλυπτομένων κεφαλάων.
μαρναμένου δὲ γίγαντος ἔην πολυδειράδι μορφῇ

---

v. 361. ὀλίξονος ed. pr. v. s. οὐρανοῦ Cun. lacunam Cod. supplendam coniecit; τοῦ Διὸς ἵστ. tentabat Falk. fortasse Nonni auribus magis convenisset αἰθέρος ἵστ. quod etiam Rhodomannus coniecit.

v. 374. προθέλημνον edit. pr. emend. Falk.

v. 379. νεφελάων editt. post hunc vers. sequitur corruptum sequentis v. initium: μαρναμένου δὲ σι..... quasi reliqua exciderint, cum nihil desit. Servarunt tamen confusionem editt. sed verum vidit Falk.

v. 380. f. leg. ἐῇ π. μ.

ἓν δέμας, ἀλλὰ φάλαγγες ἀπείρονες, αἳ μὲν ἀγοστῶν,
αἳ δὲ λεοντείων γενύων εὐθηγέες αἰχμαί,
ἄλλαι ἐχιδναίων πλοκάμων, ἐπιβήτορες ἄστρων.
δένδρεα δ' ἐπτύσσοντο Τυφαονίων ἀπὸ χειρῶν
σειόμενα Κρονίδαο καταντίον, ἄλλα τε γαίης
ἔργα καλλιπέτηλα, τάπερ βεβριθότι παλμῷ
Ζεὺς ἀέκων ἀμάθυνεν ἑνὶ σπινθῆρι κεραυνοῦ·
πολλὴ μὲν πτελέη σὺν ὁμήλικι ῥίπτετο πεύκῃ,
καὶ πλάτανος περίμετρος, ἀκοντίζοντο δὲ λεῦκαι
ἄντα Διός· πολλὴ δὲ λαγὼν ἐῤῥήγνυτο γαίης·
πᾶσα δὲ τετράπλευρος ἴτυς στυφελίζετο κόσμου.
καὶ πίσυρες Κρονίωνι συναιχμάζοντες ἀῆται
ἠερίην σκοτόεσσαν ἐπυργώσαντο κονίην,
κύματα κυρτώσαντες· ἱμασσομένης δὲ θαλάσσης,
Σικελίη δεδόνητο, Πελωρίδες ἔβρεμον ὄχθαι.
Αἰτναῖοί τε τένοντες, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι
μάντιες ἐσσομένων Λιλυβηΐδες, ἔκτυπε δ' ἀκτὴ
ἑσπέριον παρὰ χεῦμα Παχυνίη· ἐγγύθι δ' ἄρκτου
ἀμφὶ νάπην Θρηΐσσαν Ἀθωϊὰς ὤκλασε Νύμφη,
Πιερικῷ δὲ τένοντι Μακηδονὶς ἴαχεν ὕλη.
Ἀντολίης δὲ θέμεθλα τινάσσετο· δενδροκόμοι δὲ
Ἀσσυρίου Λιβάνοιο θυώδεες ἔκτυπον αὐλαί.

---

v. 385. *ἄλλα δὲ* editt. Correxit Hermannus. v. s. *πατὴρ* Cunaeus pro *τάπερ*.

v. 388. *πεύκη* editt. et v. s. *πεῦκαι* eaed. emend. Cun.

v. 394. *ἱλασσομένης* ed. pr. em. a Falk.

v. 395. *Σικελίης δεδόνητο Πελωρίδες* editt. et v. s. *Α. δὲ τέν.* sed *τε* reposuit iam V. D. ap. Villois.

v. 398. *Παχυνίην* ed. pr. *Παχύνιος* vel *Παχυνιάς* coni. Falk. prius receptum in ed. 2. *Παχυνικὴ* volebat Cant. *Παχύνιον* Rhodom. v. s. *ὤκλασεν ὄχθη* tentabat Scalig.

Καὶ Διὸς ἀκαμάτοιο καταιχμάζοντα κεραυνοῦ,
ῥίπτετο πολλὰ βέλεμνα Τυφαονίων ἀπὸ χειρῶν·
καὶ τὰ μὲν ἀΐσσοντα Σεληναίῳ παρὰ δίφρῳ
ἀσταθέων ἀχάρακτα κατέγραφον ἴχνια ταύρων,
ἄλλα δὲ, δινηθέντα δι᾽ ἠέρος ὀξέϊ ῥοίζῳ,
ἄσθμασιν ἀντιπόροισι μετεῤῥίπιζον ἀῆται·
καὶ Διὸς ἀψαύστοιο παραπλαγχθέντα κεραυνοῦ
πολλὰ Ποσειδάωνος ἐδέξατο τερπομένη χεὶρ,
γειοτόμου γλωχῖνος ἀφειδήσασα τριαίνης.
ὑγροβαφῆ δὲ βέλεμνα παρὰ Κρονίης πόρον ἅλμης,
Ζηνὶ φέρων ἀνάθημα, γέρων ἱδρύσατο Νηρεύς.
Καὶ βλοσυροὺς δύο παῖδας Ἐνυαλίοιο κορύσσας,
εἶχε Φόβον καὶ Δεῖμον ὀπάονα πατροπάτωρ Ζεὺς,
αἰθέρος ἀσπιστῆρας ὁμήλυδας· ἀστεροπῇ δὲ
στῆσε Φόβον, καὶ Δεῖμον ἐπεστήριξε κεραυνῷ,
δεῖμα φέρων Τυφῶνι· καὶ ἀσπίδα κούφισε Νίκη,
πρόσθε Διὸς τανύουσα, καὶ ἀντιάχησεν Ἐνυώ·
Ἄρης δ᾽ ἐσμαράγησεν. ἐπαιγίζων δὲ θυέλλαις
ἠερόθεν πεφόρητο μετάρσιος αἰγίοχος Ζεὺς,
ἑζόμενος πτερόεντι Κρόνου τετράζυγι δίφρῳ·
ἵπποι δὲ Κρονίωνος ὁμόζυγες ἦσαν ἀῆται.
καὶ πῇ μὲν στεροπῇσι κορύσσετο, πῇ δὲ κεραυνῷ,
ἄλλοτε δὲ βροντῇσιν ἐπέχραεν, ἄλλοτε δ᾽ ὄμβρῳ,
πηγνυμένης προχέων πετρούμενα νῶτα χαλάζης,
ὀμβρηροῖς βελέεσσι· γιγαντείοισι δὲ πυκνοὶ

---

v. 406. ἴχνεα ed. pr. sed ἴχνυα exemplar habere, ait Falk. ἴχνια inde corrigens, recept. in ed. 2.

v. 415. νίκη editt. e Cod. emend. Falk.

v. 422. Ita coniecit V. D. ap. Villois. Editt. χρόνου.

v. 423. Κρονίωνες editt.

v. 425. ὄμβρων editt.

κίονες ὑδατόεντες ἐπεῤῥήγνυντο καρήνοις
ὀξυβελεῖς· παλάμαι δὲ Τυφωέος, οἷα μαχαίρῃ,
ἠερίῳ τέμνοντο χαλαζήεντι βελέμνῳ.
καὶ παλάμη κεκόνιστο, καὶ οὐ μεθέηκε κολῳοῦ,
ἀλλὰ νιφοβλήτοιο τομῇ πληγεῖσα χαλάζης,
μάρνατο καὶ πίπτουσα· διαΐσσουσα δὲ γαίης
ἅλμασιν αὐτοκύλιστος ἐπάλλετο μαινομένη χείρ,
οἷα βαλεῖν ἐθέλουσα καὶ εἰςέτι κύκλον Ὀλύμπου.
καὶ πρόμος οὐρανίων, πυρόεν βέλος ὑψόθι σείων,
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο κέρας πτολέμοιο νομεύων,
ὑψιφανὴς πολέμιζεν· ἐς ὑδροπόρους δὲ χαράδρας
ὦρτο γίγας πολύπηχυς· ἐπασσυτέρῳ δὲ συνάψας
αὐτομάτῳ σφήκωσεν ὁμόπλοκα δάκτυλα δεσμῷ,
κοιλαίνων παλάμας πολυχανδέας, ᾗσιν ἀείρων
μεσσόθι χειμερίων ποταμῶν ὀρεσίδρομον ὕδωρ,
χερσὶ βαθυνομέναις μεμερισμένα χείματα πέμπων,
ἀστεροπῇ προέηκε· χαραδραίῳ δὲ ῥεέθρῳ
βαλλομένη, σελάγιζε δι' ὕδατος αἰθερίη φλὸξ
λαβροτέρῳ σπινθῆρι, καὶ ἔζεσε δίψιον ὕδωρ
αἰθαλόεν· διερὴ δὲ φύσις τερσαίνετο μύδρῳ.
σβέσσαι γὰρ μενέαινε γίγας θρασὺς αἰθέριον πῦρ,
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε, πυραυγέες ὅττι κεραυνοὶ
καὶ στεροπαὶ γεγάασιν ἀπ' ὀμβροτόκων νεφελάων.
καὶ πάλιν ἰθυτμῆτας ἑλὼν σπήλυγγας ἐναύλων,

---

v. 429. *μαχαίρῃ* ed. pr. em. Falk.
v. 431. Sic Hermannus. Edd. *κολώνου*. Falk. *κολωνοῦ*.
v. 432. *νηφοβλ.* ed. pr. *νεφοβ.* ed. 2. nostrum coni. Falk.
v. 438. *πτολέμιξεν* editt.
v. 447. *λύθρῳ* editt. *χύσις — ῥείθρων* tent. Cun. v. s. *σβέσαι* ed. pr. em. Falk.
v. 450. *γεγάασσιν* editt.

στέρνα Διὸς μενέαινε βαλεῖν, ἄτρωτα σιδήρῳ,
καὶ σκοπιὴ Διὸς ἄντα τιταίνετο· χείλεϊ δ' ἄκρῳ
Ζεὺς ὀλίγον φύσησε, καὶ ὑψίκρημνον ἐοῦσαν
λεπταλέον φύσημα παρέτραπε κυκλάδα πέτρην.
χειρὶ δὲ δινήεντα λόφον νησαῖον ἀράξας,
εἰς ἐνοπὴν πολύδειρος ἀνηώρητο Τυφωεύς,
καὶ Διὸς ἀῤῥήκτοιο κατηκόντιζε προσώπου·
ἀλλ' ὁ μὲν ἀντικέλευθον ἀλεύατο μάρμαρον αἰχμήν,
κράτα παρακλίνας· στεροπῆς δ' ἐτύχησε Τυφωεύς,
θερμὸν ἀμειβομένης ἕλικα δρόμον, αἶψα δὲ πέτρη
ἀκροφαληριόωσα μελαίνετο μάρτυρι καπνῷ.
καὶ τριτάτην προΐαλλεν· ἐπεσσυμένην δὲ Κρονίων
πεπταμένης παλάμης μεσάτῳ γωμήτορι καρπῷ,
σφαῖραν ἅτε θρώσκουσαν, ἀτέρμονι χειρὶ πατάξας,
πέμπε πάλιν Τυφῶνι· μεταστρεφθεῖσα δὲ πολλῇ
ἠερίῃ στροφάλιγγι παλιννόστοιο πορείης,
αὐτομάτη τόξευεν ὀϊστευτῆρα κολώνη.
τέτρατον ἠκόντιζεν ὑπέρτερον· ἁψαμένη δὲ
αἰγίδος ἀκροτάτων θυσάνων, ἐδιχάζετο πέτρη.
ἄλλην δὲ προέηκεν· ἀελλήεσσα δὲ πέτρη
ἡμιδαὴς σελάγιζεν, ὀϊστευθεῖσα κεραυνῷ.
οὐ σκοπιαὶ νέφος ὑγρὸν ἀνέσχισαν· ἀλλὰ τυπεῖσαι
ὑδρηλαῖς νεφέλῃσι, διεῤῥήγνυντο κολῶναι.

---

v. 455. *πέτραν* editt.

v. 457. *πολύδινος ἀνηώρ.* editt.

v. 464. *κωμήτορι* ed. pr. a Falk. emend.

v. 467. *ἠερίη* ed. pr. em. Falk. v. s. eadem *ὀϊστατῆρα*, ab eodem emend.

v. 473. Sic etiam Rhodom. *οὐ σκοπιαὶ νέφος ὑγρὸν ἔσχισαν* ed. pr. *οὐ σκοπιαὶ ὑγρὸν νέφος ἔσχ.* ed. 2. ex infelici Falk. coniect. *ἀπέσχισαν* Canter. tentabat.

Ξυνὴ δ᾽ ἀμφοτέροισιν ἰσόῤῥοπος ἦεν Ἐνυὼ
καὶ Διῒ καὶ Τυφῶνι· πολυφλοίσβῳ δὲ βελέμνῳ
αἰθέρος ὀρχηστῆρες ἐβακχεύοντο κεραυνοί.
μάρνατο δὲ Κρονίδης κεκορυθμένος· ἐν δὲ κυδοιμῷ
βροντὴν μὲν σάκος εἶχε, νέφος δέ οἱ ἔπλετο θώρηξ,
καὶ στεροπὴν χερὶ πάλλε· Διϊπετέες δὲ κεραυνοὶ
ἠερόθεν πέμποντο, πυριγλώχινες ὀϊστοί.
ἤδη γὰρ περίφοιτος ἀπὸ χθονίου κενεῶνος
ξηρὸς ἀερσιπότητος ἀνέδραμεν ἀτμὸς ἀρούρης,
καὶ νεφέλης ἔντοσθεν ἐελμένος αἴθοπι λαιμῷ
πνίγετο, θερμαίνων νέφος ἔγκυον· ἀμφὶ δὲ καπνῷ
τριβομένων καναχηδὰ πυριτρεφέων νεφελάων
θλιβομένη πεφόρητο δυσέκβατος ἐνδόμυχος φλόξ,
διζομένη μέσον οἶμον, ἐπεὶ σέλας ὑψόθι βαίνειν
οὐ θέμις· ἀστεροπὴν γὰρ ἀναθρώσκουσαν ἐρύκει
ὀμβρηρῇ ῥαθάμιγγι λελουμένος ἴκμιος ἀήρ,
πυκνώσας νέφος ὑγρὸν ὑπέρτερον· ἀζαλέου δὲ
νειόθεν οἰγομένοιο, διέδραμεν ἀλλόμενον πῦρ.
ὡς λίθος ἀμφὶ λίθῳ φλογερὴν ὠδῖνα λοχεύων,
λάϊνον ἠκόντιζε πολυθλιβὲς αὐτόγονον πῦρ,
πυρσογενὴς ὅτε θῆλυς ἀράσσεται ἄρσενι πέτρῳ·
οὕτω θλιβομένῃσιν ἀνάπτεται οὐρανίη φλὸξ
λιγνύϊ καὶ νεφέλῃσιν· ἀπὸ χθονίοιο δὲ καπνοῦ,
λεπταλέου γεγαῶτος, ἐμαιώθησαν ἀῆται.

---

v. 480. διῒ πάλλε· διϊπετέες δὲ κεραυνοὶ editt. χερὶ π. Cun invenit, qui διϊπετέος — κεραυνοῦ tentabat; διέπαλλε V. D. ap. Villois.

v. 482. ἀποχθονίου ed. pr. em. Falk.

v. 485. ἔγγυον editt. v. s. τριβομένων καναχὴ δὲ editt. nostr. invenit Cun. τριβόμενον volebat Scalig. τριβομένῳ καναχῇ τε — θλιβομένῃ Rhodom.

v. 487. δυσέμβατος editt.

ἄλλην δ' ἐξ ὑδάτων μετανάστιον ἀτμίδα γαίης
ἠέλιος φλογεροῖσι βολαῖς ἀντωπὸν ἀμέλγων,
τινθαλέῳ νοτέουσαν ἀνείρυσεν αἰθέρος ὁλκῷ·
ἡ δὲ παχυνομένη, νεφέων ὤδινε καλύπτρην,
σεισαμένη δὲ πάχιστον ἀραιοτέρῳ δέμας ἀτμῷ,
ἂψ ἀναλυσαμένη μαλακὸν νέφος εἰς χύσιν ὄμβρον,
ὑδρηλὴν προτέρην μετεκίαθεν ἔμφυτον ὕλην.
τοῖος ἔφυ φλογόεις νεφέων τύπος, οἷσι καὶ αὐτοὶ
ἰσότυποι στεροπῇσι συνωδίνοντο κεραυνοί.

Ζεὺς δὲ πατὴρ πολέμιζε· κατ' ἀντιβίοιο δὲ πέμπων
ἠθάδα πυρσὸν ἴαλλεν, ἀκοντιστῆρα λεόντων,
βάλλων ποικιλόφωνον ἀμετρήτων στίχα λαιμῶν
οὐρανίῳ πρηστῆρι· Διοβλήτου δὲ βελέμνου
ἓν σέλας ἔφλεγε χεῖρας ἀπείρονας, ἓν σέλας ὤμους
νηρίθμους ἀμάθυνε, καὶ αἰόλα φῦλα δρακόντων,
καὶ κεφαλὰς ἐδάϊξαν ἀτέρμονος αἰθέρος αἰχμαί,
καὶ πλοκάμους Τυφῶνος ἕλιξ ἀμάθυνε κομήτης,
ἀντιπόρῳ σπινθῆρι δασύτριχα πυρσὸν ἰάλλων,
καὶ κεφαλαὶ σελάγιζον· ἀναπτομένων δὲ κομάων
βόστρυχα συρίζοντα κατεσφρηγίσσατο σιγὴ
οὐρανίῳ σπινθῆρι· μαραινομένων δὲ δρακόντων
ἰοβόλοι ῥαθάμιγγες ἐτερσαίνοντο γενείων·
μαρναμένου δὲ γίγαντος ἐτεφρώθησαν ὀπωπαὶ

---

v. 501. *κοτέουσαν* e Falk. coni. ed. 2. „Quid si *νοτίουσαν*". Rhodom.

v. 504. *ὄμβρον* ed. 2. v. s. *ἔμφυλον* editt. quod post. ante me sanavit V. D. ap. Villois. et Rhodomannus.

v. 512. *ἀπείρονας* deest in ed. pr. supplevit Falk. e coni. Rhodomannus coniecit *ἀτειρέας*.

v. 514. videtur scripsisse *ἀτέρμονας*, fort. etiam *ἐδάϊζον*.

v. 518. *σιγῇ* editt.

v. 520. *γενύων* editt.

καπνῷ λιγνυόεντι· νιφοβλήτων δὲ προσώπων,
χιονέαις λιβάδεσσιν ἐλευκαίνοντο παρειαί.
καὶ πισύρων ἀνέμων τετράζυγον εἶχεν ἀνάγκην·
εἰ γὰρ ἐς ἀντολίην σφαλερὰς ἑλέλιζεν ὀπωπάς,
ὑσμίνην φλογόεσσαν ἐδέχνυτο γείτονος Εὔρου·
εἰς κλίσιν εἰ σκοπίαζε δυσήνεμον Ἀρκάδος ἄρκτου,
χειμερίου πρηστῆρος ἀθαλπέϊ βάλλετο πάχνῃ.
φεύγων ψυχρὸν ἄημα νιφοβλήτοιο Βορῆος,
καὶ διερῷ δεδόνητο καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ·
καὶ, δύσιν εἰσορόων, βλοσυρῆς ἀντώπιον Ἠοῦς
ἑσπερίην ἔφριξε θυελλήεσσαν Ἐνυώ,
εἰαρινῆς ἀΐων ζεφυρηΐδος ἦχον ἱμάσθλης·
καὶ Νότος ἀμφὶ τένοντα μεσημβρινὸν αἰγοκερῆος
ἄντυγας ἠερίας ἐπεμάστιε, θερμὸς ἀήτης,
φλογμὸν ἄγων Τυφῶνι πυραυγέϊ καύματος ἀτμῷ.
εἰ πάλιν ὄμβρον ἔχευε κατάῤῥυτον ὑέτιος Ζεύς,
λυσιπόνοις λιβάδεσσιν ὅλον χρόα λοῦσε Τυφωεύς,
θερμὰ καταψύχων κεκαφηότα γυῖα κεραυνῷ.
 Καὶ κραναοῖς βελέεσσι χαλαζαίου νιφετοῖο
παιδὸς ἱμασσομένου, τραφερὴ μαστίζετο μήτηρ·
δερκομένη δὲ γίγαντος ἐπὶ χροῒ μάρτυρα Μοῖραν,
λάϊνα πηκτὰ βέλεμνα, καὶ ὑδατόεσσαν ἀκωκήν,

---

v. 526. *καὶσμίνην* ed. pr. emend. Falk. *καιομένην φλογὸς αἶσαν* tentab. Scalig.

v. 531. *ἠχοῦς* editt. emend. Scal. vel Falk. et V. D. ap. Villois.

v. 533. *εἴαρι νησαίων* ed. pr. quod recte emend. Scalig. et V. D. ap. Villois. *εἴαρι νησαῖον* tentavit Falk. in ed. 2. receptum.

v. 534. *καὶ Νότ.* editt. *ἀμφιτένοντα* ed. pr. quod posterius emend. in ed. 2. a Falk.

v. 537. *πολὺν* editt.

v. 538. *λυσσιπόνοις* ed. pr. emend. a Falk.

Ἠέλιον Τιτῆνα κατηφέϊ λίσσετο φωνῇ,
ἓν φάος αἰτίζουσα θεήλατον, ὄφρα κε πυρσῷ
θερμοτέρῳ λύσειε Διὸς πετρούμενον ὕδωρ,
νιφομένῳ Τυφῶνι χέων ἐμφύλιον αἴγλην·
καί οἱ ἱμασσομένῳ συνετήκετο. καιομένων δὲ
ἠλιβάτων ὁρόωσα πυριστεφὲς ἔθνος ἀγοστῶν,
χειμερίην ἱκέτευε μολεῖν δυσπέμφελον αὔρην
ἐς μίαν ἠριγένειαν, ἵνα ψυχροῖσιν ἀήταις
διψαλέην Τυφῶνος ἀποσβέσσειεν ἀνάγκην.
ἰσοτύπου δὲ τάλαντα μάχης ἔκλινε Κρονίων·
χειρὶ δὲ δενδρήεσσαν ἀπορρίψασα καλύπτρην,
μήτηρ ἄχνυτο γαῖα, Τυφαονίων κεφαλάων
καπνὸν ὀπιπεύουσα· μαραινομένων δὲ προσώπων
γηγενέος λύτο γοῦνα. προθεσπίζουσα δὲ νίκην
βρονταίοις πατάγοισι Διὸς μυκήσατο σάλπιγξ·
ἤριπε δ' οὐρανίῳ μεθύων φλογόεντι βελέμνῳ,
ὠτειλὴν ἀσίδηρον ἔχων πολέμοιο, Τυφωεὺς
ὑψιτενής, καὶ νῶτα βαλὼν ἐπὶ μητέρι γαίῃ,
κεῖτο, περιστορέσας ὀφιώδεα γυῖα κονίῃ,
πυρσὸν ἀναβλύζων. Κρονίδης δ' ἐρέθιζε γελάσσας,
τοῖον ἔπος προχέων φιλοπαίγμονος ἀνθερεῶνος·

---

v. 544. *ἠέλιόν τε τιτ.* ed. pr. em. Falk. v. s. *θεήτατον* eadem, ab eod. correcta.

v. 546. *πτερούμ.* ed. pr. ab eod. Falk. em. v. s. *ἐκφύλιον* editt.

v. 547. *νειφομένῳ* editt.

v. 552. *ἀποσβέσειεν ἀν.* ed. pr. corr. Falk.

v. 556. *ὀπιπτεύουσα* editt. alibi eodem iure frequentius Non. *ὀπιπεύω* scribit.

v. 560. *πτολέμοιο* editt.

v. 561. *νωθρὰ* editt. ante me em. V. D. ap. Villois.

v. 563. *δὲ ῥέθιζε* ed. pr. quod corr. Falk.

Καλὸν ἀοσσητῆρα γέρων Κρόνος εὗρε, Τυφωεῦ·
Χθὼν μόγις υἷα λόχευσε, μέγαν γόνον Ἰαπετοῖο·
ἡδὺς ὁ Τιτήνων τιμήορος· ὡς ὁρόω δέ,
ἀδρανέες γεγάασι τάχα Κρονίδαο κεραυνοί.
δηθύνεις τέο μέχρις ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν,
ψευδόμενε σκηπτοῦχε· μένει δέ σε θῶκος Ὀλύμπου.
σκῆπτρα Διὸς καὶ πέπλα θεημάχε δέξο Τυφωεῦ·
Ἀστραῖον δὲ κόμισσον ἐς οὐρανόν· ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς,
αἰθέρι νοστήσειε καὶ Εὐρυνόμη καὶ Ὀφίων,
καὶ Κρόνος ἀμφοτέροισιν ὁμόστολος· ἐρχομένῳ δὲ
σύν σοι ποικιλόνωτον ἐς ὑψιπόρων ἴτυν ἄστρων,
δεσμὰ φυγὼν, δολόμητις ὁμαρτήσειε Προμηθεύς,
ἥπατος ἡβώωντος ἀφειδέα δαιτυμονῆα
οὐρανίης θρασὺν ὄρνιν ἔχων πομπῆα κελεύθου.
τί πλέον ἤθελες ἄλλο μετὰ κλόνον, ἠὲ νοῆσαι
Ζῆνα καὶ Ἐννοσίγαιον ὀπάονα σεῖο θοώκων;
Ζῆνα μὲν ἀδρανέοντα, καὶ οὐ σκηπτοῦχον Ὀλύμπου,
βροντῆς καὶ νεφέων γυμνούμενον, ἀστεροπῆς δὲ
ἀντὶ πυρὸς ζαθέοιο καὶ ἠθάδος ἀντὶ κεραυνοῦ
δαλὸν ἀερτάζοντα Τυφαονίῳ παρὰ παστῷ,
ληϊδίης ἀλόχοιο τεῆς θαλαμηπόλον Ἥρης,
ὀφθαλμοῖς κοτέοντα, τεῶν ζηλήμονα λέκτρων·
σύζυγα δ᾽ Ἐννοσίγαιον, ἀποζευχθέντα θαλάσσης,

---

v. 565. Τυφωεὺς editt. a Cun. emend. v. s. mihi admodum suspectus est, nisi fortasse quaedam hic perierunt. Sed vel sic Iapeti mentio potius circa v. 576. exspectanda erat.

v. 569. δαθύνεις ed. pr. corr. a Falk. v. s. σκεπτοῦχε editt. monuit Falk.

v. 577. ἡβώοντος editt.

v. 586. κοτέοντι ed. pr. nostrum debetur Falk. qui praeterea quoque tentabat: ὀφθαλμῷ κοτέοντι, quod praestaret.

ὑμετέρῃ μετὰ πόντον ὑποδρήσσοντα τραπέζῃ,
διψάδι χειρὶ φέροντα τεὸν δέπας ἀντὶ τριαίνης.
Ἄρεα λάτριν ἔχεις, θεράπων τεός ἐστιν Ἀπόλλων·
πέμπε δὲ Τιτήνεσσι διάκτορον υἱέα Μαίης,
σὸν κράτος ἀγγέλλοντα καὶ οὐρανίην σέθεν αἴγλην·
ἐργατίνην δ' Ἥφαιστον ἐθήμονι κάλλιπε Λήμνῳ,
ὄφρα κεν ἀσκήσειε νεοζεύκτῳ σέο νύμφῃ
ποικίλον αὐχένος ὅρμον, ἐΰχροον ἤνοπι κόσμῳ,
ἠὲ πεδοστιβέων ἀμαρύγματα φαιδρὰ πεδίλων,
οἷσι τεὴ παράκοιτις ἀγάλλεται, ἠὲ τελέσσῃ
χρυσοφαῆ θρόνον ἄλλον Ὀλύμπιον, ὄφρα γελάσσῃ,
κρέσσονα θῶκον ἔχουσα, τεὴ χρυσόθρονος Ἥρη.
καὶ χθονίους Κύκλωπας ἔχων ναετῆρας Ὀλύμπου,
τεῦξον ἀρειοτέροιο νέον σπινθῆρα κεραυνοῦ.
ἀλλὰ δόλῳ θέλξαντα τεὸν νόον ἐλπίδι νίκης,
χρυσῷ δῆσον Ἔρωτα μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης·
χαλκῷ σφίγξον Ἄρηα, κυβερνητῆρα σιδήρου. —
ἀστεροπαὶ φεύγουσι καὶ οὐ μίμνουσιν Ἐνυώ·
πῇ στεροπῆς ὀλίγης οὐκ ἔκφυγες ἀπτόλεμον πῦρ;
ἢ πόθεν, οὔασι σοῖσιν ἀμετρήτοισιν ἀκούων,
βρονταίην ἐλάχειαν ἐδείδιες ὄμβριον ἠχώ;
τίς σε τόσον ποίησεν ἀνάλκιδα; πῇ σέθεν αἰχμαί;
πῇ κεφαλαὶ σκυλάκων; πῇ χάσματα κεῖνα λεόντων,

---

v. 588. *ὑμετέρη — τραπέζη* ed. pr. corr. Falk. v. s. *ἐντὶ* ed. ead. ab eod. emend.

v. 593. *ἐργατίναν* ed. pr. em. Falk.

v. 601. *τεὸν σπινθ.* edd.

v. 603. *χρυσῆς* editt.

v. 606. *ὀλίγας* ed. pr. em. Falk. Sed fort. initio v. praestitisset: *τί στεροπῆς* — — caeterum hic et in ss. edd. *πῆ*.

v. 608. *ἐλάχευσαν* ed. pr. a Falk. emend. *σελαχεῦσαν* vol. V. D. ap. Villois.

v. 610. *κεῖνα δρακόντων* editt. inepte. cf. 612. s.

καὶ χρόνιον μύκημα βαρυφθόγγων σέο λαιμῶν;
πῆ δὲ δρακοντείης δολιχόσκιος ἰὸς ἐθείρης;
οὐκέτι συρίζεις ὀφιώδεϊ κυκλάδι χαίτῃ;
πῆ βοέων στομάτων μυκήματα; πῆ σέο χειρῶν
ἠλιβάτου πρηῶνος ἀκοντιστῆρες ἀγοστοί;
οὐκέτι μαστίζεις ἑλικώδεας ἄντυγας ἄστρων;
οὐκέτι λευκαίνουσι συῶν προβλῆτες ἀκωκαὶ
ἀφροκόμῳ ῥαθάμιγγι διάβροχον ἀνθερεῶνα;
πῆ μοι φρικτὰ γένεια σεσηρότα λυσσάδος ἄρκτου;
εἶξον ἐπουρανίοισι, πεδοτρεφές· ἡμετέρῃ γὰρ
χειρὶ μιῇ νίκησα διηκοσίων στίχα χειρῶν.
ἀλλὰ βαθυκρήμνοισι περισφίγγουσα κολώναις,
Σικελίη τρικάρηνος ὅλον Τυφῶνα δεχέσθω,
οἰκτρὰ κονιομένοις ἑκατὸν κομόωντα καρήνοις.
ἔμπης, εἰ νόον ἔσχες ὑπέρβιον, εἰ δὲ καὶ αὐτῷ
ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐπεσκίρτησας Ὀλύμπῳ,
τεύξω σοὶ, πανάποτμε, κενήριον, ὑστάτιον δὲ
σὸν κενεὸν παρὰ τύμβον, ἀτάσθαλε, τοῦτο χαράξω·
Γηγενέος τόδε σῆμα Τυφωέος, ὅν ποτε πέτροις
αἰθέρα μαστίζοντα κατέφλεγεν αἰθέριον πῦρ.

Ἔννεπε κερτομέων νέκυν ἔμπνοον, υἱὸν ἀρούρης.
καὶ Διῒ παμμεδέοντι χέων ἐπινίκιον ἠχώ,
λαϊνέῃ σάλπιγγι Κίλιξ μυκήσατο Ταῦρος·
ὑδρηλοῖς δὲ πόδεσσιν ἕλιξ ὠρχήσατο Κύδνος,
Ζηνὸς ἀνευάζων διερῷ βρυχήματι νίκην,
μεσσοφανὴς προχέων ναέτην ῥόον ἥλικι Ταρσῷ.
γαῖα δὲ πετρήεσσα διαῤῥήξασα χιτῶνα,
ἄγνυτο κεκλιμένη, καὶ πενθάδος ἀντὶ μαχαίρης

v. 616. μαστίξεις edd. em. Falk.
v. 620. ὑμετέρῃ ed. pr. em. Falk.
v. 625. fort. εἶχες ὑ.

κοπτομένην ἀνέμοις ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην,
βόστρυχον ὑλήεντος ἀποτμήξασα καρήνου,
φυλλοχόῳ ἅτε μηνί· χαραδραίας δὲ παρειὰς
δρύψατο, καὶ κελαδεινὰ δι' εὐύδρων κενεώνων
ἔῤῥεε μυρομένης ποταμήϊα δάκρυα Γαίης.
ἐκ δὲ Τυφαονίων μελέων στροφάλιγγες ἀέλλης
κύματα μαστίζουσιν· ἐπεσσύμεναι δὲ καλύψαι
ὁλκάδας, ἀκλύστοιο καθιππεύουσι γαλήνης,
οὐ μούνοις ῥοθίοισιν ἐπήλυδες· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
πολλάκις αἰθύσσουσα θυελλήεσσα κονίη
ὄρθιον ἡβώοντα κατέκλυσε καρπὸν ἀλωῆς.
Καὶ ταμίη κόσμοιο, παλιγγενέος Φύσις ὕλης,
ῥηγνυμένης κενεῶνα κεχηνότα πῆξεν ἀρούρης·
νησαίους δὲ τένοντας, ἀποτμηγέντας ἐναύλων,
ἁρμονίης ἀλύτοιο πάλιν σφρηγίσσατο δεσμῷ.
οὐκέτι δὲ κλόνος ἦεν ἐν ἄστρασιν· Ἠέλιος γὰρ
χαιτήεντα λέοντα παρὰ σταχυώδεϊ κούρῃ
ζῳδιακῆς ἔστησε παραΐξαντα κελεύθου·
οὐρανίου δὲ λέοντος ἐπισκαίροντα προσώπῳ
καρκίνον, ἀντικέλευθον ἀθαλπέος αἰγοκερῆος,
ἂψ ἀνασειράζουσα διεστήριξε Σελήνη.
Οὐ μὲν ἀοιδοπόλοιο λελασμένος ἔπλετο Κάδμου
Ζεὺς Κρονίδης· καλέσας δὲ τόσην ἐφθέγξατο φωνήν,
ἠερίης σκιοειδὲς ἀποσκεδάσας νέφος ὄρφνης·
Κάδμε, τεῇ σύριγγι πύλας ἔστεψας Ὀλύμπου,
σὸν γάμον οὐρανίῃ καὶ ἐγὼ φόρμιγγι γεραίρω·

---

v. 641. φυλλοχόῳ δ' ἅτε μῆνι edd.
v. 646. καθιππεύουσα ed. pr. em. Falk.
v. 649. ἡβώοντα editt.
v. 651. ἦξεν ed. pr. εἶρξεν tentabat Falk. in ed. 2. οἶξεν Scalig. φράξεν Cun. Sed mecum facit V. D. ap. Villois. et Rhodom.
v. 653. πάλοι ed. pr. em. a Falk.

γαμβρὸν ἐγὼ τελέσω σε καὶ Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ,
καὶ χθονίου δείπνοιο θεοὺς ἔχε δαιτυμονῆας.
ἵξομαι εἰς σέο δῶμα· τί φίλτερον ἄλλο νοήσεις,
ἢ μακάρων βασιλῆα τεῆς ψαύοντα τραπέζης;
εἰ δὲ τύχης ἐθέλεις ἑτερότροπα κύματα φεύγειν,
πορθμεύων βιότοιο γαληναίοιο πορείην,
Ἄρεα μὲν Διρκαῖον ἀεὶ πεφύλαξο χαλέψαι,
Ἄρεα νόσφι χόλου κεχολωμένον. ἐννύχιος δὲ
οὐρανίοιο δράκοντος ἐναντίον ὄμμα τιτήνας,
ῥέξον ὑπὲρ βωμοῖο, λαβὼν εὔοδμον ὀφίτην,
κικλήσκων ὀφιοῦχον Ὀλύμπιον, ἐν πυρὶ καίων
Ἰλλυρικῆς ἐλάφοιο πολυγλώχινα κεραίην,
ὄφρα φύγῃς, ὅσα πικρὰ τεῷ πεπρωμένα πότμῳ
Μοιριδίης ἔκλωσεν ἕλιξ ἄτρακτος ἀνάγκης,
εἰ λίνα Μοιράων ἐπιπείθεται. ἀλλὰ τοκῆος
μῆστιν ἔα κοτέοντος Ἀγήνορος· ἀσταθέων δὲ
ἀμφὶ κασιγνήτων μὴ δείδιθι, κεκριμένοι γὰρ
πάντες ἔτι ζώουσιν· ἐπεὶ Νοτίην χθόνα Κηφεὺς
νάσσατο, Κηφήνων ἐπιήρανος Αἰθιοπήων·
καὶ Θάσος εἰς Θάσον ἦλθεν· ἀερσιλόφοιο δὲ Ταύρου
δύσνιφον ἀμφὶ τένοντα Κίλιξ Κιλίκεσσιν ἀνάσσει·
Θρηϊκίην δ' ἐπὶ πέζαν ἀπόσσυτος ἵκετο Φινεύς.
τὸν μὲν ἐγὼ κομόωντα βαθυπλούτοισι μετάλλοις,
γαμβρὸν ἐς Ὠρείθυιαν ἄγω καὶ Θρῆκα Βορῆα,
νυμφίον ὀμφήεντα φιλοστεφάνου Κλεοπάτρης.
καὶ σὺ, κασιγνήτων ἰσοελκέϊ νήματι Μοίρης,

---

v. 669. *ἐθέλῃς* editt.

v. 672. *κεχολημένον* ed. pr. nostrum a Falk. in ed. 2. scriptum. Sed quaerendum, an illud eodem sensu a seriori Nonno retineri potuerit.

v. 680. *ἀσταθέος* editt. em. iam Rhodom.

Καδμείων βασίλευε, καὶ οὔνομα λεῖπε πολίταις·
πλαγκτοσύνης δ' ἀπόειπε παλίμπορα κύκλα κελεύθου,
καὶ βοὸς ἄστατον ἴχνος ἀναίνεο· Κυπριδίῳ γὰρ
σύγγονον ὑμετέρην ζυγίῳ νυμφεύσατο δεσμῷ
Ἀστερίων Δικταῖος, ἄναξ Κορυβαντίδος ὕλης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ μαντεύσομαι· ἄλλα δὲ Φοίβῳ
καλλείψω. σὺ δὲ, Κάδμε, μεσόμφαλον ἄξονα βαίνων,
Δελφίδος αὐδήεντα μετέρχεο τέμπεα Πυθοῦς.
Ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν Ἀγηνορίδην μετανάστην
Ζεὺς Κρονίδης· καὶ κραιπνὸς ἐς αἰθερίων ἴτυν ἄστρων
χρύσεον ἤλασε δίφρον· ἐπεμβεβαυῖα δὲ Νίκη
ἤλασεν οὐρανίῃ πατρώϊον ἵππον ἱμάσθλῃ.
καὶ θεὸς εἰς πόλον ἦλθε τὸ δεύτερον· ἐρχομένῳ δὲ
οὐρανίας πετάσαντο πύλας ὑψαύχενες Ὧραι,
αἰθέρα δ' ἐστέψαντο· παλιννόστῳ δ' ἐνὶ μορφῇ
σὺν Διῒ νικήσαντι θεοὶ νόστησαν Ὀλύμπῳ,
καὶ πτερόεν μίμημα μετηλλάξαντο προσώπου.
ἀβροχίτων δ' ἀσίδηρος ἐς οὐρανὸν ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἄρεα κῶμον ἔχουσα, μέλος δέ οἱ ἔπλετο Νίκη.
καὶ Θέμις ὅπλα γίγαντος ὀλωλότος ἄφρονι Γαίῃ
εἰς φόβον ἐσσομένων ἐπεδείκνυε, μητρὶ γιγάντων,
ὑψιπαγῆ κρεμάσασα παρὰ προθύροισιν Ὀλύμπου.

---

v. 695. fort. Κορ. Ἴδης, ut III. 235.
v. 696. ἀλλὰ editt. vitium vidit Falk.
v. 698. Δέλφιος editt.
v. 701. mira est repetitio verbi ἤλασεν v. s. an χρ. ἔτραπε δίφρ.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐν τριτάτῳ μάστευε πολύπλανον ὁλκάδα Κάδμου,
Ἠλέκτρης τε μέλαθρα, φιλοξενίην τε τραπέζης.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
Γ.

Αὔτο δ' ἀγὼν, ὅτε χεῖμα παρήλυθεν· ἄκρα δὲ φαίνων
ἀννεφέλῳ τελαμῶνι φαεσφόρα νῶτα μαχαίρης
Ὠρίων ἀνέτελλε, καὶ οὐκέτι κυκλάδι λίμνη
λούετο παχνήεντα δεδυκότος ἴχνια ταύρου·
οὐκέτι δ' ὀμβροτόκοιο παρὰ κλίμα διψάδος ἄρκτου
ἴχνεσιν ἀβρέκτοισιν ὁδεύετο μάρμαρον ὕδωρ.
οὐκέτι Μασσαγέτης, μετανάστιον οἶκον ἱμάσσων,
δουρατέῳ τροχόεντι διαστείβων ῥόον ὁλκῷ,
ὑδρηλὰς ἐχάρασσε πεπηγότας αὔλακας Ἴστρου·
ἤδη γὰρ Ζεφύροιο προάγγελος ἔγγυος Ὥρη,
σχιζομένων καλύκων, δροσεροὺς ἐμέθυσσεν ἀήτας·
καὶ λιγυρὴ, μερόπεσσι συνέστιος, εἴαρι κῆρυξ,
ὄρθριον ὕπνον ἄμερσε λάλος τρύζουσα χελιδών
ἀρτιφανής· καὶ γυμνὸν ἀπ' εὐόδμοιο καλύπτρης
εἰαριναῖς ἐγέλασσε λελουμένον ἄνθος ἐέρσαις
ζωογόνοις. Κιλίκων δὲ παρὰ κροκόεντας ἐναύλους
ὑψιλόφου Ταύροιο λιπὼν πρηῶνα κεραστήν,

---

v. 1. λῦτο edd.
v. 11. ἐμέθυσεν ed. pr. em. Falk.
v. 13. distinguitur vulgo post χελιδών.

πρώϊος ἤϊε Κάδμος, ὅτε ζόφον ἔσχισεν Ἠώς.
καὶ πλόος ὥριος ἦεν· ἐπειγομένοιο δὲ Κάδμου,
ἐκ χθονὸς ὠχλίζοντο χαλινωτήρια νηῶν·
ἱστὸς δ' ὑψικάρηνος ὑπέρτερος, ἠέρα τύπτων,
ὄρθιος ἐστήρικτο, καὶ ἠρέμα πόντον ἱμάσσων,
ἄσθμασιν ἠῴοις ἐπεβόμβεε κοῦφος ἀήτης,
πομπὸν ἔχων κελάδημα, καὶ ἀλλοπρόσαλλα θυέλλαις
οἴδματα κυρτώσας, διερῆς ἀνέκοψε χορείης
σιγαλέης δελφῖνα κυβιστητῆρα γαλήνης.
συμπλεκέες δὲ κάλωες ἐσύρισαν ὀξέϊ ῥοίζῳ,
σπερχομένῳ δ' ἀνέμῳ πρότονοι μύκον, ἰθυπόρου δὲ
λαῖφος ἐκολπώθη βεβιημένον ἔγκυον αὔρης.
σχίζετο δ' ἄστατον οἶδμα παλιμπετές· ἄφρεε δ' ὕδωρ
οἰδαλέον, καὶ νηὸς ἐπειγομένης διὰ πόντου,
κύματι βομβήεντι περὶ τρόπιν ἤπυεν ἠχώ·
πηδαλίου δὲ κόρυμβα διχαζομένης ἁλὸς ὁλκῷ
κυρτὰ φαληριόωντα κατέγραφε νῶτα θαλάσσης.
Καὶ δεκάτης μετὰ νύσσαν ἀχείμονα κυκλάδος Ἠοῦς
Κάδμος, ἀκυμάντοισι Διὸς πεφορημένος αὔραις,
Τρώϊον ὑγρονόμοιο διασχίζων πόρον Ἕλλης,
ἅρπαγος ἐξ ἀνέμοιο μεμυκότι σύρετο πορθμῷ
εἰς Σάμον, ἀντικέλευθον ἐγερσιμόθοιο Καμάνδρου,
γείτονα Σιθονίης, ὅθι παρθένος εἰσέτι Κάδμῳ
Ἁρμονίη πεφύλακτο· καὶ ὁλκάδα θέσπιδι Ῥείη
Θρηϊκίην πόμπευον ἐς ἠόνα μάντιες αὖραι.

---

v. 18. ζόφος ed. pr. a Falk. corr.

v. 25. ἠώοις editt.

v. 39. Σκαμάνδρου ed. 2. sed Καμ. Msct. semper, ut ed. pr. v. s. Σιθονίην editt. corr. Cun. ὅτι ed. 2.

v. 42. ἠόνα editt. v. s. κᾆκ Σαμίης — ἀκημοίτον ed. pr. κᾆκ Σαμίης — ἀκοίμητον ed. 2. a Falk. em. καὶ restituit Cun. qui

καὶ Σαμίης ὁρόωντες ἀκοίμητον φλόγα πεύκης,
ἀγχίγυοι στείλαντο γεγηθότες ἱστία ναῦται·
νῆα δὲ πορθμεύσαντες ἀκυμάντου σχεδὸν ὅρμου,
νήνεμον ἀκροτάτοισιν ὕδωρ ἐχάρασσον ἐρετμοῖς,
καὶ λιμένος προςέκελσαν ὑπὸ σκέπας· ἀκλινέων δὲ
τρητὸς ὄνυξ πετραῖος ἐδέξατο πείσματα νηῶν,
καὶ διερῆς ψαμάθοιο βαθυνομένου διὰ κόλπου
ὁλκάδος ἀγκυλόδοντες ἐπεσφήκωντο χαλινοί,
δυομένου Φαέθοντος. ἐπ᾽ αἰγιαλοῖσι δὲ ναῦται
ἀστορέας ψαμάθοισιν ἐπετρέψαντο χαμεύνας,
ἑσπερίην μετὰ δαῖτα· βαρυνομένοισι δὲ φωτῶν
ὄμμασιν ἄψοφον ἴχνος ἐπήγαγεν Ὕπνος ἀλήτης.
Ἀλλ᾽ ὅτε πορφυρέοιο παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὔρου,
ἄκρα χαρασσομένην ὑπὸ ῥωγάδα Τευκρίδος Ἴδης,
ὄρθρον ἀποπτύουσα φάνη λιμενοσκόπος Ἠώς,
ἀντιπόρου μέλαν οἶδμα καταυγάζουσα θαλάσσης,
Ἁρμονίην τότε Κύπρις ἵνα ζεύξειεν ἀκοίτῃ,
ἄπλοα σιγαλέης ἐτανύσσετο νῶτα γαλήνης.
ἤδη δ᾽ ἔκλαγεν ὄρνις ἑωΐος, ἠέρα τέμνων,
καὶ στίχες εὐπήληκες ἐρημονόμων Κορυβάντων
Κνώσσιον ἐκρούσαντο σακεσπάλον ἅλμα χορείης
ἴχνεσι μετρητοῖσιν· ἐρισμαράγου δὲ βοείης

---

tamen (ut F. quoque) male *ἀκοιμήτου* tentabat, et v. 45. putabat dicendum fuisse *προςκέλσαντες*.

v. 49. *βαρυνομένου* editt. quod em. Cun. v. s. *ἐπεσφήκοντο* edd. em. iam Rhodom.

v. 58. *καταυλάζουσα* ed. pr. em. Falk. et Cant.

v. 60. *ἄπνοα* videtur voluisse V. D. ap. Villois.

v. 62. *εὐπήλικες* editt.

v. 64. pro *βοείης* vulgo rursus *χορείης*, ut v. ant. legitur; cf. VI. 121. et hic v. 79.

τυπτομένης ἑλικηδὸν ἁμιλλητῆρι σιδήρῳ,
δίκτυπος αὐλὸς ἔμελπε, καὶ ὀρχηστῆρας ἐπεῖγον,
σύνθροον ἐσμαράγησε μέλος βητάρμονι παλμῷ.
καὶ δρύες ἐψιθύριζον· ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι,
καὶ νοερῷ σείοντο τινάγματι θυιάδες ὕλαι,
καὶ Δρυάδες κελάδησαν· ἐπεσσεύοντο δὲ πυκναὶ
εἰς χορὸν ἀντιπόρῳ σκιρτήματι κυκλάδες ἄρκτοι·
βρυχηθμῷ δὲ λέοντες ὁμοζήλων ἀπὸ λαιμῶν
μυστιπόλων ἀλαλαγμὸν ἐμιμήσαντο Καβείρων,
ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντα· φιλοσκύλακος δὲ θεαίνης
μελπομένης Ἑκάτης, θιασώδεες ἔβρεμον αὐλοὶ
ἄζυγες, οὓς Κρονίη κερατοξόος εὕρατο τέχνη.
Καὶ πατάγῳ κελάδοντι φιλοσμαράγων Κορυβάντων
πρώϊος ἔγρετο Κάδμος, ὁμοπλεκέες δὲ καὶ αὐτοὶ
ὀρθρινῆς ἀΐοντες ἀσιγήτοιο βοείης
Σιδόνιοι πλωτῆρες εὐκροκάλων ἀπὸ λέκτρων
ἀκταίης μεθέηκαν ἀλίκτυπα νῶτα χαμεύνης.
καὶ πόλιν ἰχνεύων ἐπλάζετο Κάδμος ὁδίτης,
νῆα λιπὼν, ἑτάροισιν ἀπόσσυτος· ἐρχομένῳ δὲ
ἐς δόμον Ἁρμονίης θαλαμηπόλος ἤντετο Πειθώ,
θνητῆς εἶδος ἔχουσα, καὶ ἀχθοφόρου διὰ κόλπου,
οἷα γυνὴ ταλαεργὸς ἀφυσσαμένη πόμα γαίης,
ἀργυρέην εὔκυκλον ἐκούφισε κάλπιν ἀγοστῷ,

---

v. 66. Pro *αὐλὸς* desideratur *ἦχος*, cf. 75. s. Mox *ἐπείγων* editt. quod servari poterat, si *σμαραγεῖν* transitive dicitur.

v. 69. *σεύοντο* editt. v. s. *ἐπισεύοντο* ed. pr. *ἐπισσεύοντο* ed. 2. ex emend. Falk.

v. 78. aptius fuisset: *ὁμοκλινέες*, ut Ioh. II. 2. vel *ὁμοπτόλεες*, ib. XII. 22.

ἄγγελος ἐσσομένων, ὅτι νυμφίον ἠθάδι θεσμῷ
ζωογόνοις πρὸ γάμοιο καθικμαίνουσι λοετροῖς.
καὶ σχεδὸν ἄστεος ἦεν, ὅθι γλαφυροῖς ἐνὶ βόθροις
συμπλεκέων ῥυπόωσαν ἐπασσυτέρων στίχα πέπλων,
ποσσὶ πολυσκάρθμοισιν ἐπιστείβουσι γυναῖκες,
ποσσὶν ὁμοζήλοισι. καὶ ἀκροτάτων ἀπὸ ταρσῶν
κυανέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένον ἄχρι καρήνου
Κάδμον ἀσημάντοιο, δι' ἄστεος ἤγαγε Πειθώ,
ξεινοδόκου βασιλῆος ἐρευνητῆρα μελάθρου,
πομπὸς ὁδοῦ Παφίης ὑπὸ νεύμασιν· ἔνθα τις ὄρνις,
ἑζομένη γλαυκωπὸν ὑπὸ σκέπας ἁβρὸν ἐλαίης,
ὀμφαίη, στόμα λάβρον ἀναπτύξασα, κορώνη
ἠϊθέῳ νεμέσιζεν, ἐς Ἁρμονίην ὅτι νύμφην
ἤϊε φειδομένῳ γαμίῳ ποδὶ, νωθρὸς ὁδίτης,
καὶ πτερὰ σεισαμένη φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
Νήπιος ἔπλετο Κάδμος, ἢ ἔπλετο νῆϊς Ἐρώτων·
νυμφίον οὐ βραδὺν οἶδεν Ἔρως ταχύς. ἵλαθι, Πειθώ,
δηθύνει σέο Κάδμος, ἐπειγομένης Ἀφροδίτης.
θερμὸς Ἔρως καλέει σε, τί, νυμφίε, νωθρὸς ὁδεύεις;
ἡδὺς, ὃς ἱμερόεντος Ἀδώνιδος ἔπλεο γείτων,
ἡδὺς, ὁ Βυβλιάδεσσιν ὁμώλακα πατρίδα ναίων.
ἤλιτον, οὐ ῥόον εἶδες Ἀδώνιδος, οὐ χθόνα Βύβλου
ἔδρακες, ἧχι πέλει Χαρίτων δόμος, ἧχι χορεύει
Ἀσσυρίη Κυθέρεια, καὶ οὐ φυγόδεμνος Ἀθήνη.
τερπομένην δὲ γάμοισι, τιθηνήτειραν Ἐρώτων,
Πειθὼ πομπὸν ἔχεις, οὐκ Ἄρτεμιν· ἴσχεο μόχθων,

---

v. 92. ἐπιστείβουσα χιτῶνας ed. pr. ἐπιστείβουσι χιτ. ed. 2. e coni. Cant. correctio debetur Cunaeo. Post v. 92. Hermanno videntur aliquot versus excidisse.

Ἁρμονίης ἀπόναιο, καὶ Εὐρώπην λίπε ταύρῳ·
σπεῦδε, καὶ Ἠλέκτρη σε δεδέξεται, ἧς ἀπὸ χειρῶν
ναὶ δὴ καὶ γαμίων ἐμβάλλεο φόρτον Ἐρώτων,
ἐμπορίην φιλότητος ἐπιτρέψας Ἀφροδίτῃ·
Κυπριδίην δὲ θύγατρα, φυλασσομένην σέο παστῷ,
ἄλλην δέχνυσο Κύπριν· ἐπαινήσεις δὲ κορώνην,
καὶ γαμίην καλέσεις με θεοπρόπον ὄρνιν Ἐρώτων.
ἤλιτον· ἀλλά με Κύπρις ἐπέπνεεν· ἐκ Παφίης γὰρ
θεσπίζω σέο λέκτρα, καὶ εἰ πέλον ὄρνις Ἀθήνης.
Ὣς φαμένη, σφρήγισσε λάλον στόμα μάρτυρι σιγῇ·
ἀλλ' ὅτε οἱ στείχοντι λεωφόρα κύκλα κελεύθου
τηλεφανὴς βασιλῆος ἐφαίνετο πάνδοκος αὐλή,
κίοσιν ὑψωθεῖσα, τανυσσαμένη τότε Κάδμῳ
δάκτυλον ἀντιτύποιο νοήμονα μάρτυρα φωνῆς,
σιγαλέῳ κήρυκι δόμον σημήνατο Πειθώ,
ποικίλον ἀστράπτοντα· καὶ αἰθέρα δύσατο δαίμων
ἀλλοφανὴς, πτερόεντα διαιθύσσουσα πέδιλα.
Καὶ δόμον ἐσκοπίαζεν ἀλήμονι Κάδμος ὀπωπῇ,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον, ὃν Ἠλέκτρῃ ποτὲ νύμφῃ
ἐργοπόνος Λήμνοιο Μυριναίῃ κάμε τέχνῃ,

---

v. 114. ἀπόνοιο ed. pr. em. Falk.

v. 116. ναὶ δὴ καὶ γ. ἐκβάλλεο φ. ἐ. *exonera curam de nuptiis* inepte V. D. ap. Villois. νηῒ τεῇ γ. ἐμβ. Cun. tent.

v. 120. καλέεις ed. pr. emend. Falk.

v. 128. σιγαλέον κήρυκι ed. pr. σιγαλέον κήρυκα Falk. in ed. 2. quod probat Schrad. ad Mus. p. 206.

v. 130. πτερόεντι διαιθ. πεδίλῳ editt. πτερόεντι διαΐσσοντα πεδίλῳ tentab. Cun.

v. 132. Ἠλέκτρῃ — νύμφῃ ἐργοπόνως editt. quod emend. Cun. qui v. 133. Auratum et Turnebum Μυρωναίῃ legisse refert.

δαίδαλα πολλὰ φέροντα· νεοσταθέος δὲ μελάθρου
χάλκεος οὐδὸς ἔην εὐήλατος· ἀμφίθυροι δὲ
σταθμοὶ ἐμηκύνοντο πολυγλυφέων πυλεώνων,
καὶ λόφος ὀμφαλόεντι διεσφαίρωτο καρήνῳ,
μεσσοφανὴς ὀρόφοιο· λιθοστρώτοισι δὲ τοίχοις
νῶτα κατεστήρικτο πεπηγότα λευκάδι γύψῳ
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο. πέλας δέ τις ὄρχατος αὐλῆς
ἀμφιλαφὴς δροσόεντι φυτῶν ἐβαρύνετο καρπῷ,
τετράγυος, πρὸ δόμοιο, καὶ ἄρσενα φύλλα πετάσσας
θηλυτέρῳ φοίνικι πόθον πιστώσατο φοῖνιξ·
ὄχνη τ᾽ ἀγλαόκαρπος ὁμήλικι σύμφυτος ὄχνῃ
ὄρθριον ἐψιθύριζεν, ἐλισσομένη δὲ κορύμβοις
γείτονα πιαλέης ἐπεμάστιε θάμνον ἐλαίης·
εἰαρινοῖς ἀνέμοισιν ἀναινομένῃ παρὰ δάφνῃ
σείετο μύρσινα φύλλα, καὶ εὐπετάλου κυπαρίσσου
ὄρθριον ἐῤῥίπιζε κόμην εὔοδμος ἀήτης·
συκῆς θ᾽ ἡδυτόκοιο καὶ ἰκμαλέης ἀπὸ ῥοιῆς
καρπὸς ἐρευθιόων ἐπεθήλεεν οἴνοπι καρπῷ
ἀγχιφύτῳ, καὶ μῆλον ἐπήνθεε γείτονι μήλῳ·
πολλὰ δὲ Φοιβείοισι σοφοῖς ποικίλλετο φύλλοις
γράμματα δενδρήεντα φιλοκλαύτων ὑακίνθων·
καὶ Ζεφύρου πνείοντος ἀεξιφύτου διὰ κήπου
ἄστατον ὄμμα τίταινε πόθων ἀκόρητος Ἀπόλλων,
καὶ φυτὸν ἡβητῆρος ἰδὼν δεδονημένον αὔραις,
δίσκου μνῆστιν ἔχων, ἐλελίζετο, μή ποτε κούρῳ
ζηλήμων φθονέσειε καὶ ἐν πετάλοισιν ἀήτης·

---

v. 142. πελάσσας V. D. ap. Villois. non male; sed sine necessitate.

v. 154. δενδρύεντα ed. pr.

εἰ ἐτεόν ποτε κεῖνον, ἔτι σπαίροντα κονίῃ,
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἰδὼν δάκρυσεν Ἀπόλλων,
καὶ τύπος ἀνθεμόεις μορφώσατο δάκρυα Φοίβου,
αἴλινον αὐτοκέλευστον ἐπιγράψας ὑακίνθῳ.
ὄρχατος ἔπλετο τοῖος εὔσκιος· ἄγχι δὲ πηγὴ
δίστομος, ἔνθεν ἔην ναέταις ποτὸν, ἔνθεν ἀλωεὺς
ἐξ ἀμάρης ὀχέτευε πολυσχιδὲς ἀγκύλον ὕδωρ
ἐς φυτὸν ἄλλο μετ᾽ ἄλλο· ῥόος δέ τις ὡς ἀπὸ Φοίβου
ἁβρὰ μελιζομένης ἐπεβόμβεε πυθμένι δάφνης.
καὶ πολὺς εὐποίητος, ἐρεισάμενος πόδα πέτρῳ,
χρύσεος ἵστατο κοῦρος, ἐναντία δαιτυμονήων
λαμπάδος ἑσπερίης τανύσων ἐπιδόρπιον αἴγλην·
πολλαὶ δ᾽ ἰσοτύπων μελέων τεχνήμονι σιγῇ
χάσμασι ποιητοῖσι σεσηρότος ἀνθερεῶνος,
ψευδαλέων σκυλάκων στίχες ἔμφρονες ἄγχι θυράων
ἕστασαν ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἀργυρέῳ κυνὶ γείτων
χρύσεος οἰδαίνοντι κύων συνυλάκτεε λαιμῷ
σαίνων ἠθάδα φῶτα· παραστείχοντι δὲ Κάδμῳ
μιμηλῆς ἀπέπεμπε βοῆς ξεινοσσόον Ἠχώ,
ποιητῆς τ᾽ ἐλέλιξε φιλοστόργου τύπον οὐρῆς.
Ὄφρα μὲν εἰσέτι Κάδμος ἐϋστρέπτοιο προσώπου
ὄμματα δινεύων διεμέτρεε κῆπον ἀνάκτων,
καὶ γλυφίδας, καὶ κάλλος ὅλον γραπτοῖο μελάθρου,

---

v. 160. ss. versibus in hunc modum transpositis: 162. 160. 161. 163. Cun. tentabat v. 160. ἦ ἐτεόν et v. 163. ὑακίνθῳ. Una haec postr. emend. vera est. Caeterum v. 160. σπείροντα ed. pr. em. a Falk.

v. 163. ὑακίνθων edd.

v. 166. ἀμέρης ed. pr. corr. Falk. ἐξαμερὴς mire tentat Cant.

λαϊνέων ὀρόων ἀμαρύγματα φαιδρὰ μετάλλων,
τόφρα δὲ καλλείψας ἀγορὴν καὶ νείκεα λαῶν,
φαιδρὸς ἀερσιλόφοιο περὶ ῥάχιν ἥμενος ἵππου,
Ἠμαθίων, Θρηΐσσαν ἔχων Σάμον, Ἄρεος ἕδρην,
μητέρος Ἠλέκτρης, βασιληΐδος, εἰς δόμον ἔστη,
ὃς τότε μοῦνος ἄνασσε, κασιγνήτοιο νομεύων
ἡνία κοιρανίης, ὅτε πάτριον οὖδας ἐάσας,
Δάρδανος ἀντικέλευθον ἐνάσσατο πέζαν ἀρούρης,
Δαρδανίην εὔπυργον ἐπώνυμον ἄστυ χαράξας,
Ἰδαίην ἀροτῆρι διαγράψας κόνιν ὁλκῷ·
καὶ ῥόον Ἑπταπόροιο πιὼν καὶ χεύματα Ῥήσου,
γνωτῷ κλῆρον ἔλειπεν ἔχειν καὶ σκῆπτρα Καβείρων
Δάρδανος, Ἠμαθίωνος ἀδελφεὸς, ὃν Διὸς εὐναὶ
ἤροσαν, ὃν κομέεσκε Δίκη τροφὸς, εὖτε λαβοῦσαι
σκῆπτρα Διὸς καὶ πέπλα χρόνου καὶ ῥάβδον Ὀλύμπου,
εἰς δόμον Ἠλέκτρης βασιληΐδες ἔδραμον Ὧραι,
κοιρανίης ἀλύτοιο προμάντιες Αὐσονιήων·
καὶ βρέφος ἐθρέψαντο, καὶ ἀτρέπτῳ Διὸς ὀμφῇ

---

v. 184. *νείκεσι* ed. pr. em. Falk. et Cant. v. s. *φαιδρὰ ἀερσ.* ed. pr. *φαιδρὸν* Falk. in ed. 2. qui praet. coniecit *φαιδρός*. De productione in *περὶ* ante *ῥ* dictum alibi.

v. 187. *βασιλήϊος* editt. alius f. malit *βασιλήϊον ἐ. δόμ.*

v. 189. *ἐάσσας* editt.

v. 190. *πέτρας ἀρ.* ed. pr. *πέτραν ἀρ.* Falk. coni. recept. in ed. 2. *πέζαν* Cun. et Rhodom. *πῖαρ* vel *πεῖρας* Scalig.

v. 193. *ῥήσους* ed. pr. em. Falk. v. s. *γλωτῷ* ead. ab cod. et Cant. emend.

v. 196. *λαβοῦσα* editt.

v. 197. fort. *Κρόνου.*

v. 198. *εἰς δρόμον* ed. pr. em. Falk.

κοῦρος ἀνασταχύων παλιναυξέος ἄνθεμον ἥβης,
Ἠλέκτρης λίπεν οἶκον, ὅτε τριτάτου χύσις ὄμβρου,
κύμασι πυργωθεῖσα, κατέκλυσεν ἕδρανα κόσμου.
πρώτου γὰρ κελάδοντος ἐπειρήθη νιφετοῖο
Ὤγυγος ἠλιβάτοιο δι᾽ ὕδατος αἰθέρα πέμπων,
χθὼν ὅτε κεύθετο πᾶσα κατάῤῥυτος, ἄκρα δὲ πέτρης
Θεσσαλίδος κεκάλυπτο, καὶ ὑψόθι Πυθιὰς ἄκρη
ἀγχινεφὴς νιφόεντι ῥόῳ κυμαίνετο πέτρη.
δεύτερος ὄμβρος ἔην, ὅτε κυκλάδος ἄντυγα γαίης
χεύματι λυσσήεντι κατέκρυφε δύσνιφον ὕδωρ,
Δευκαλίων ὅτε μοῦνος ὁμόστολος ἥλικι Πύῤῥῃ,
ὀλλυμένων μερόπων, ἐνὶ λάρνακι κοιλάδι τέμνων
χεῦμα παλινδίνητον ἀτεκμάρτου νιφετοῖο,
ἠέρος ὑδατόεντος ἕλιξ πορθμεύετο ναύτης.
καὶ τρίτατος Διὸς ὄμβρος ὅτε χθονὸς ἔκλυσεν ἕδρην,
καὶ σκοπέλους ἔκρυψεν, Ἀθωϊάδος δὲ καὶ αὐτῆς
ἄβροχα Σιθονίης ἐκαλύπτετο νῶτα κολώνης,
ὑψιπόρου τότε χεῦμα διασχίζων νιφετοῖο,
Δάρδανος ἀρχαίης ἐπεβήσατο γείτονος Ἴδης.
τοῦ τότε, Σιθονίης χιονώδεος ἀρχὸς ἀρούρης,
σύγγονος Ἠμαθίων, ἀγορὴν βαρύδουπον ἐάσας,
θάμβεεν ἀνέρος εἶδος, ἐπεί νύ οἱ ἔμφυτος ἥβη
ἠνορέην καὶ κάλλος ἐμίγνυε σύζυγι μορφῇ,

---

v. 201. *ἥβην* ed. pr. em. Falk. et Cant.

v. 205. *ὤγυστος* ed. pr. *πέμπων* utraque ed. primum correxit Falk. pro altero *τέμνων* Scalig. Miror, neminem tentasse *αὔλακα τέμνων*.

v. 207. *Πυθιάκρη* ed. pr. corr. Falk.

v. 216. *Ἀθανιάδος* ed. pr. a Falk. emend.

v. 221. *ἐάσσας* editt.

θάμβεε τηλίκον εἶδος· ἀριφραδέων γὰρ ἀνάκτων
αὐτόματοι κήρυκες ἀναυδέες εἰσὶν ὀπωπαί.
καί μιν ἑλὼν ξείνισσε, σὺν Ἠλέκτρῃ ἐθελούσῃ
αἰόλα πιαλέης ἐπεκόσμεε δεῖπνα τραπέζης,
ξεῖνον ὑποσσαίνων φιλίῳ καὶ ἀμεμφέϊ μύθῳ,
πολλὰ τιθείς. ὁ δὲ κυφὸν ἐπ' οὔδεος αὐχένα κάμψας,
ἀμφιπόλων ἀπάνευθεν ἀθελγέας εἷλκεν ὀπωπάς,
καὶ μόλις εἰλαπίναζε· φιλοξείνοιο δὲ νύμφης
ἑζομένης ἀντωπὸς ὑποκλέπτοντι προσώπῳ
αἰδομένην ἐτίταινε σαόφρονα χεῖρα τραπέζῃ.
Τοῖσι δὲ δαινυμένοισιν ἐπήτριμος ἄλλος ἐπ' ἄλλον
ἔμπνοος ἐσμαράγησε δόναξ Κορυβαντίδος Ἴδης·
ἐκ δὲ πολυτρήτοιο πόρου σκιρτήματι χειρῶν
σύνθροον ἐκρούσαντο μέλος μυκήτορος αὐλοῦ
δάκτυλοι ὀρχηστῆρες ἐπιθλίβοντες ἀοιδήν·
καὶ τροχαλοῖς κροτέοντα τινάγμασι σύνθροον ἠχώ,
κύμβαλα βομβήεντα συνέκτυπε δίζυγι χαλκῷ
συμφερτοῖς δονάκεσσιν· ὑπὸ πλήκτρῳ δὲ καὶ αὐτὴ
ὄρθιος ἑπτατόνοιο λύρης ἐλελίζετο χορδή.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ δαῖτα κορέσσατο Βίστονος αὐλοῦ,
εἰρομένῃ πελάσας φιλοπευθέϊ θῶκον ἀνάσσῃ,
Κάδμος, ἁλιπλάγκτοιο μελῃδόνος οἶστρον ἐάσας,

---

v. 226. σ. Ἠλ. δ. θανούσῃ ed. pr. γανούσῃ ed. 2. e coni. Falk. τεκούσῃ dedit Cun. ἐθελούσῃ positum ex Hermanni coniectura.

v. 237. σύνθρονον ed. pr.

v. 239. σύνθρονον ed. pr.

v. 242. ὄρθριος ed. pr. em. Falk.

v. 244. πετάσας φιλοπευθέα edd. mecum emend. V. D. ap. Villois. v. s. ἐάσσας editt.

φαιδρὸς ἑὸν γένος εἶπε, καὶ ἀενάων στίχα μύθων
οἰχομένου κρουνηδὸν ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·
Νύμφα φίλη, τί με τόσσον ἀνείρεαι αἷμα γενέθλης;
ὠκυμόρων μερόπων γενεὴν φύλλοισιν ἐΐσκω·
φύλλα τὰ μὲν κατέχευαν ἐπὶ χθονὶ θυιάδες αὖραι,
ὥρης ἱσταμένης φθινοπωρίδος, ἄλλα δὲ καιρῷ
εἰαρινῷ κομέουσι τεθηλότα δενδράδες ὗλαι·
ὣς βροτέη γενεὴ μινυώριος· ἣ μὲν ὀλέθρῳ
δάμναται, ἱππεύσασα βίου δρόμον, ἣ δ' ἔτι θάλλει,
ἄλλη ὅπως εἴξειεν· ἐπεὶ παλινάγρετος ἕρπων
εἰς νέον ἐκ πολιοῖο ῥέει μορφούμενος αἰών.
ἀλλ' ἐρέω περίπυστον ἐμὴν εὔπαιδα γενέθλην·
Ἔστι πόλις, κλυτὸν Ἄργος, ἐδέθλιον ἵππιον Ἥρης,
νήσου Ταντaλίδαο μεσόμφαλος· ἐνθάδε κούρην
θηλυτόκοις ἔσπειρε γοναῖς εὐπάρθενον ἀνὴρ
Ἴναχος, Ἰναχίης ὀνομακλυτὸς ἀστὸς ἀρούρης,
νηοπόλος, καὶ φρικτὰ πολισσούχοιο θεαίνης
ὄργια βυσσοδόμευε θεηγόρα μύστιδι τέχνῃ
πρεσβυγενής· καὶ Ζῆνα, θεῶν πρόμον, ὄρχαμον ἄστρων,
γαμβρὸν ἔχειν ἀπέειπε, σέβας πεφυλαγμένος Ἥρης,

---

v. 246. φαιδρὸν edd. Correxit Hermannus. στ. θυμῶν editt.

v. 250. θυιάδες ed. pr. θυάδ. ed. 2. Praeterea κατέχευσαν utraq. edit. cf. tamen VIII. 105. v. s. καρπῷ editt. quod emend. Scalig.

v. 255. ἄλλη editt. et ἔξειεν ed. pr. quod correxit Falk.

v. 258. εὐδέθλιον ed. pr. et v. s. ead. ταναρίδαο, emend. Falk. et Cant.

v. 260. εὐπάρθενος et v. 3. ὄνομα κλυτὸς divis. editt. Prius ego, posterius Cant. emend. εὐπάρθενος non dubitavit exhibere Schrad. ad Mus. p. 222.

ταυροφυὴς ὅτε πόρτις, ἀμειβομένοιο προσώπου,
εἰς ἀγέλην ἄγραυλον ἐλαύνετο σύννομος Ἰώ,
καὶ δαμάλης ἄγρυπνον ἐθήκατο βουκόλον Ἥρη,
ποικίλον, ἀπλανέεσσι κεκασμένον Ἄργον ὀπωπαῖς,
Ζηνὸς ὀπιπευτῆρα βοοκραίρων ὑμεναίων,
Ζηνὸς ἀθηήτοιο, καὶ ἐς νομὸν ἤϊε κούρη,
ὀφθαλμοὺς τρομέουσα πολυγλήνοιο νομῆος.
γυιοβόρῳ δὲ μύωπι χαρασσομένη δέμας, Ἰὼ
Ἰονίης ἁλὸς οἶδμα κατέγραφε φοιτάδι χηλῇ·
ἦλθε καὶ εἰς Αἴγυπτον, ἐμὸν ῥόον, ὃν πολιῆται
Νεῖλον ἐφημίξαντο φερώνυμον, οὕνεκα γαίῃ,
εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος πεφορημένος ὑγρὸς ἀκοίτης,
χεύματι πηλώεντι νέην περιβάλλεται ἰλύν —,
ἤλυθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπῃ βοέην μετὰ μορφὴν
δαιμονίης ἴνδαλμα μεταλλάξασα κεραίης,
ἔσκε θεὰ φερέκαρπος· ἀναπτομένοιο δὲ καρποῦ
Αἰγυπτίης Δήμητρος, ἐμῆς κερεαλκέος Ἰοῦς,
εὐόδμοις ὁμόφοιτος ἑλίσσεται ἀτμὸς ἀήταις.
ἔνθ᾽ Ἔπαφον Διῒ τίκτεν, ἀκηρασίων ὅτι κόλπων
Ἰαχίης δαμάλης ἐπαφήσατο θεῖος ἀκοίτης
χερσὶν ἐρωμανέεσσι· θεηγενέος δὲ τοκῆος
ἐξ Ἐπάφου Λιβύη· Λιβύης δ᾽ ἐπὶ παστὸν ὁδεύων,

---

v. 267. ἄγραυλος editt.
v. 270. ὁ πιπευτῆρα ed. pr. a Falk. emend.
v. 274. voc. ἁλὸς in ed. pr. omissum supplevit Falk.
v. 278. εἰλὴν ed. pr. εἰλὺν Falk. em. ἰλὺν Rhodom. χείματι — εἰλὴν male exhibet Schrader ap. Wernsd. ad Avien. Per. 346. v. s. παρὰ μορφ. editt. quod corr. Cun.
v. 282. κεραελκέος edd.
v. 287. Λιβύῃ loco priori ed. pr. emend. Falk.

Μέμφιδος ἄχρις ἵκανε Ποσειδάων μετανάστης,
παρθένον ἰχνεύων Ἐπαφηΐδα· καὶ τότε κούρη,
δεξαμένη ναετῆρα βυθοῦ, χερσαῖον ὁδίτην,
Ζῆνα Λίβυν τέκε, Βῆλον, ἐμῆς ἀροτῆρα γενέθλης.
καὶ Διὸς Ἀσβύσταο νέην ἀντίῤῥοπον ὀμφὴν
Χαονίῃ βοόωσι πελειάδι διψάδες ἄμμοι
μαντιπόλῳ· πέμπτῳ δὲ πατὴρ ἰσόμετρον ἀριθμόν,
Βῆλος ἐπασσυτέρην γενεὴν σπερμήνατο παίδων,
Φινέα καὶ Φοίνικα λιπόπτολιν, οἷς ἅμα θάλλων,
ἀστὸς ἀμοιβαίων πολίων, περίφοιτος Ἀγήνωρ
ἀσταθέος βιότοιο, πατὴρ ἐμὸς, εἶχε πορείην
ἐς Θήβην μετὰ Μέμφιν, ἐς Ἀσσυρίην μετὰ Θήβην,
καὶ σοφὸς Αἰγυπτίης ναέτης, Αἴγυπτος, ἀρούρης,
αἰνοτόκος πολύτεκνος, ὃς ἀρσενόπαιδι γενέθλῃ
ἤροσε τοσσατίων μινυώρια πώεα παίδων,
καὶ Δαναὸς λιπόπατρις, ὃς ὥπλισεν ἄρσενι φύτλῃ
θῆλυ γένος, τανύων γάμιον ξίφος, ὁππότε παστοὶ
αἵματι φοινίσσοντο δαϊζομένων ὑμεναίων,
καὶ κρυφίῃς ξιφέεσσι σιδηροφόρων ἐπὶ λέκτρων
ἄρσενα γυμνὸν Ἄρηα κατεύνασε θῆλυς Ἐνυώ.
οὐ μὲν Ὑπερμνήστρῃ κακονύμφιον εὔαδεν ἔργον,
ἀλλὰ παρωσαμένη δυςπένθερα θεσμὰ τοκῆος,
ἠερίῃ πατρῷον ἐπέτρεπε μῦθον ἀέλλῃ,

---

v. 294. ἀριθμῷ si scriberetur, sensus paulo clarior esset.

v. 299. ἐς Θ. κατὰ editt. sed μετὰ exemplar habere, ait Falk.

v. 308. Ὑπερμκήστρῃ ed. pr. em. Falk.

v. 309. βοῆος ed. pr. nostrum ed. 2. e coni. Cant. et Falk. qui et φονῆος tentat. v. s. πατρῶον editt. ἠερίη — ἀέλλη ed. pr. a Falk. correcta.

καὶ καθαρὴν ἐφύλαξεν ἀναίμονα χεῖρα σιδήρῳ·
ἔπλετο δ' ἀμφοτέρων ὅσιος γάμος. ἀρτιθαλῆ δὲ
γνωτὴν ἡμετέρην θρασὺς ἥρπασε ταῦρος ἀλήτης,
εἰ ἐτεὸν πέλε ταῦρος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι,
εἰ βόες ἱμείρουσι γυναικείων ὑμεναίων.
καί με κασιγνήτοισιν ὁμήλυδα πέμψεν Ἀγήνωρ,
σύγγονον ἰχνεύοντα, καὶ ἄγριον ἅρπαγα νύμφης,
ταῦρον ἀκυμάντοιο νόθον πλωτῆρα θαλάσσης,
ἧς χάριν ἀστήρικτος ἀλώμενος ἐνθάδε βαίνω.
Τοῖα μὲν εὐσύριγγος ἔσω μυθεῖτο μελάθρου
Κάδμος, εὐγλώσσοιο χέων ἔπος ἀνθερεῶνος,
πατρῴης ἐνέπων τεκνοσσόον οἶστρον ἀπειλῆς,
καὶ Τυρίων ῥοθίων ψευδήμονα ταῦρον ὁδίτην,
Σιδονίης ἀκίχητον ἀπευθέος ἅρπαγα νύμφης.
Ἠλέκτρη δ' ἀΐουσα παρήγορον ἴαχε φωνήν·
Ξεῖνε, κασιγνήτην καὶ πατρίδα καὶ γενετῆρα
Ληθαίῃ στροφάλιγγι καὶ ἀμνήστῳ πόρε σιγῇ·
οὕτω γὰρ μερόπων φέρεται βίος, ἄλλον ἀπ' ἄλλου
μόχθον ἔχων, ὅτι πάντες, ὅσους βροτέη τέκε γαστήρ,
Μοιριδίου κλωστῆρος ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ.
μάρτυς ἐγὼ, βασίλεια καὶ εἰ πέλον, εἴποτε κείνων
Πληϊάδων γενόμην καὶ ἐγὼ μία, τῆς ποτὲ μήτηρ
θηλυτέρας ὠδῖνας ἑῷ μαιώσατο κόλπῳ,
ἑπτάκις Εἰλείθυιαν ἑῇ καλέσασα λοχείῃ,
κέντρον ἐλαφρίζουσαν ἀμοιβαίου τοκετοῖο,

---

v. 316. ὁμήλιδα ed. pr. em. Falk.

v. 322. πατρώης editt.

v. 333. ἐμῷ editt. emendar. Ios. Scal. et V. D. ap. Villois. et Rhodom. qui etiam ὁμῷ coniecit.

μάρτυς ἐγώ· πατέρων γὰρ ἀπόπροθι δώματα ναίω,
οὐ Στεροπὴν, οὐ Μαῖαν ὁμόστολον, οὐδὲ Κελαινὼ
σύγγονον ἐγγὺς ἔχουσα συνέστιον· οὐδ᾽ ἐνὶ κόλπῳ
γνωτῆς Τηϋγέτης Λακεδαίμονα δίζυγι χαλκῷ
παιδοκόμῳ πήχυνα γεγηθότι κοῦρον ἀγοστῷ·
οὐ σχεδὸν Ἀλκυόνης ὁρόω δόμον, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
φθεγγομένης Μερόπης φρενοτερπέα μῦθον ἀκούω.
πρὸς δ᾽ ἔτι καὶ τόδε μᾶλλον ὀδύρομαι· ἀρτιθαλὴς γὰρ
υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις, ὅτε χνόον ἔσχεν ἰούλων,
Δάρδανος Ἰδαίης μετανάσσατο κόλπον ἀρούρης,
καὶ Φρυγίῳ Σιμόεντι θαλύσια δῶκε κομάων,
Θυμβραίου ποταμοῖο πιὼν ἀλλότριον ὕδωρ·
καὶ Λιβύης παρὰ τέρμα πατὴρ ἐμὸς εἰςέτι κάμνει
ὤμοις θλιβομένοισι, γέρων κυρτούμενος Ἄτλας,
αἰθέρος ἑπτάζωνον ἀερτάζων κενεῶνα.
ἔμπης, τόσσα παθοῦσα, παρήγορον ἐλπίδα βόσκω
Ζηνὸς ὑποσχεσίῃσιν, ὅτι γνωτῇσι σὺν ἄλλαις
ἐκ χθονὸς Ἀτλάντειον ἐλεύσομαι εἰς πόλον ἄστρων,
οὐρανὸν οἶκον ἔχουσα, καὶ ἔσσομαι ἕβδομος ἀστήρ.
καὶ σὺ τεὰς πρήϋνε μεληδόνας· ἀπροϊδὴς δὲ
εἰς σὲ βιοπλάγκτοιο τύχης στροφάλιγγα κυλίνδων
φρικτος ἀνικήτοιο μίτος σφρηγίσσατο Μοίρης·
τλῆθι φέρειν λιπόπατρις ἀκαμπέα θεσμὸν ἀνάγκης.

---

v. 339. τηλυγέτης ed. pr. em. Falk. cum Cant.

v. 342. Μερόης editt.

v. 344. ἔσκεν editt. mecum facit Falk. qui et χνόος ἔσκεν proponit; αὖξεν Cun.

v. 356. εἰ σὲ — κυλίνδειν coniec. Cun.

v. 358. ἀνάγκη editt. et v. s. βόσκω eaed.

ἐσσομένων προκέλευθον ὑπέρτερον ἐλπίδα βόσκων,
εἰ γένος ἐῤῥίζωσε τεὸν πρωτόσπορος Ἰώ,
εἰ λάχες ἐκ Λιβύης Ποσιδήϊον αἷμα γενέθλης·
μίμνε παρ' ὀθνείοις, ἅτε Δάρδανος, οἰκία ναίων,
ναιετάων ξένον ἄστυ, πατὴρ τεὸς ὥςπερ Ἀγήνωρ,
ὡς Δαναὸς, γενετῆρος ἀδελφεός· ὅττι καὶ αὐτὸς
ἄλλος ἀνὴρ φερέοικος, ἔχων γένος ἔνθεον Ἰοῦς,
αἰθέριον βλάστημα, διϊπετὲς οὔνομα Βύζας,
αὐτογόνου Νείλοιο πιὼν ἑπτάστομον ὕδωρ,
γείτονα γαῖαν ἔδειμεν, ὅπῃ παρὰ Βόςπορον ἀκτὴν
Ἰναχίῃ δαμάλῃ πεπερημένον ἕλκεται ὕδωρ,
πᾶσι περικτιόνεσσι τιθεὶς φάος, ὁππότε κείνου
ἀκλινέος δόχμωσε μεμηνότος αὐχένα ταύρου.
Εἶπεν, Ἀγηνορίδαο κατευνάζουσα μερίμνας.
Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκε τανύπτερον υἱέα Μαίης
εἰς δόμον Ἠλέκτρης, ταχὺν ἄγγελον, ὄφρα κε Κάδμῳ
Ἁρμονίην ὀπάσειεν ἐς ἁρμονίην ὑμεναίων,
παρθένον οὐρανόθεν μετανάστιον, ἣν Ἀφροδίτης
λαθριδίῃ φιλότητι γαμοκλόπος ἤροσεν Ἄρης·
καὶ βρέφος αἰδομένη, κρυφίης αὐτάγγελον εὐνῆς,
μήτηρ οὐκ ἀτίταλλεν· ἀπ' αἰθερίοιο δὲ κόλπου
πήχεϊ κεκλιμένην ἐπιμάζιον ἤγαγε κούρην
εἰς δόμον Ἠλέκτρης μαιήϊον, ἧς τόκον Ὧραι

---

v. 366. *βύρσας* editt. emend. Scal.

v. 368. *ἔδει μὲν* ed. pr. emend. Falk. et Cant. mox *ὅπη* editt.

v. 369. *Ἰναχίη δαμάλη* editt.

v. 374. *δρόμον* ed. pr. emend. Falk.

v. 377. *ἄρη* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 380. *κούρῃ* ed. pr. nostr. Falk. dedit.

ὑγρὸν ἐμαιώσαντο λεχωΐδες, ἧς ἔτι πυκνοὶ
ἀργεννὴν σφριγόωντες ἀνέβλυον ἰκμάδα μαζοί.
δεξαμένη δὲ θύγατρα νόθην, ἰσόζυγι θεσμῷ
σύγχρονον Ἠμαθίωνος ἑνὶ ξυνώσατο μαζῷ
κούρην ἀρτιλόχευτον· ὁμοστόργῳ δὲ μενοινῇ
διχθαδίην θρεπτῆρι γονὴν κούφιζεν ἀγοστῷ.
ὡς δέ τις ἀγροτέρη διδυματόκος ἔνδοθι λόχμης
λαχνήεσσα λέαινα γαλαξαίῃσιν ἐέρσαις
σκύμνοις ἀμφοτέροις διδυμάονας ἥρμοσε μαζούς,
καὶ διδύμοις τεκέεσσι μεριζομένην πόρε θηλήν,
καὶ χρόα λιχμάζουσα καὶ ἄτριχον εἰσέτι δειρήν,
ἰσοτύποις κομιδῇσιν ἀνέτρεφεν ἥλικα φύτλην,
ὣς τότε παιδοκόμῳ φιλίῃ μαιώσατο θηλῇ,
ἀρτιγόνων μεθέπουσα συνωρίδα δίζυγα τέκνων·
πολλάκι νήπιον υἷα, συνέμπορον ἥλικι κούρῃ,
πίονος ἔνθα καὶ ἔνθα μετάτροπον ἰκμάδι μαζοῦ,
πεπταμένῳ πήχυνε φιλήτορι χειρὸς ἀγοστῷ·
γούνασι δ' ἄρσενα παῖδα συνίδρυε θήλεϊ κούρῃ,
μηρὸν ἐφαπλώσασα κεχηνότι γείτονι μηρῷ,
κόλπον ἀνευρύνουσα βαθυνομένοιο χιτῶνος·
καὶ τεκέων κλάζουσα μέλος θελκτήριον ὕπνου
ἀμφοτέρους εὕδοντας ἐκοίμισε μαιάδι τέχνῃ,
πῆχυν ὑποστορέσασα συνήορον αὐχένι παίδων,
καί σφισι λέκτρον ἔθηκεν ἑὸν γόνυ, διχθαδίῳ δὲ
φάρεος ἄκρον ἕλισσε διαιθύσσουσα προσώπῳ.

---

v. 385. ἐνὶ ed. pr. corr. Falk.

v. 397. πίονας ἔνθα μετάτροπον ed. pr. πίονας ἔνθα καὶ ἔνθα μετάτροπον ed. 2. sed πίονος voluit Falk.

v. 399. συνίδρυσε edd. Correxit Hermannus.

τέκνα καταψύχουσα, καὶ ἔσβεσε καύματος ὁρμήν,
ἀντίτυπον φύσημα χέων, ποιητὸς ἀήτης.
Ὄφρα μὲν ἕζετο Κάδμος ἐχέφρονος ἐγγὺς ἀνάσσης,
τόφρα λαθὼν πυλαωρὸν ἑῷ ληΐστορι ταρσῷ,
ἀπροΐδὴς ἀκίχητος ἐς οἰκίον ἤϊεν Ἑρμῆς,
εἴκελος ἠϊθέῳ· ῥοδέῳ δέ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
ἀσκεπέος κεχάλαστο παρήορος ὁλκὸς ἐθείρης
ἀμφιλαφής· στέψας δὲ νεότριχος ἄκρα παρειῆς,
λεπτὸς ἀεξομένων ἐρυθαίνετο κύκλος ἰούλων
ἀρτιφυὴς, ἑκάτερθε περίδρομος· οἷα δὲ κῆρυξ,
ἠθάδα ῥάβδον ἄειρεν· ἀθηήτῳ δὲ προσώπῳ,
ἐκ κεφαλῆς νεφέεσσι κεκασμένος εἰς πόδας ἄκρους,
πιαλέης ἐκίχησε πεπαυμένα δεῖπνα τραπέζης·
οὐδέ μιν Ἠμαθίων σχεδὸν ἔδρακεν, οὐδὲ καὶ αὐτὴ
Ἁρμονίη καὶ Κάδμος ὁμέστιος, οὐ χορὸς ἀνδρῶν
δούλιος· Ἠλέκτρη δὲ θεουδέϊ φαίνετο μούνη
Ἑρμῆς ποικιλόμυθος· ἑλὼν δέ μιν εἰς μυχὸν οἴκου,
ἀπροΐδὴς ὀάριζε, καὶ ἀνδρομέῃ φάτο φωνῇ·
Μητροκασιγνήτη, Διὸς εὐνέτι, χαῖρε, γυναικῶν
πασάων μετόπισθε μακαρτάτη, ὅττι Κρονίων
κοιρανίην κόσμοιο τεοῖς τεκέεσσι φυλάσσει,
καὶ χθονὸς ἄστεα πάντα κυβερνήσει σέο φύτλη,
ἔδνα τεῆς φιλότητος· ἐμῇ δ' ἅμα μητέρι Μαίῃ
ἀστράσιν ἑπταπόροισι συναστράψειας Ὀλύμπῳ,
σύνδρομος Ἠελίοιο, συναντέλλουσα Σελήνῃ.
εἰμὶ τεῆς, φιλότεκνε, γονῆς ἐμφύλιος Ἑρμῆς,

v. 413. παρήορος editt.
v. 420. οὐδέ τις Ἠ. ἔδραμεν ed. pr. τις — ἔδρακεν ed. 2. ut Canter.
v. 431. σελήνη editt.

ἄγγελος ἀθανάτων τανυσίπτερος, οὐρανόθεν δὲ
ξείνιος ὑψιμέδων με τεὸς προέηκεν ἀκοίτης
ἀμφὶ τεοῦ ξενίοιο θεουδέος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
πείθεο σῷ Κρονίωνι, καὶ Ἁρμονίην, σέο κούρην,
πέμπε μολεῖν ἀνάεδνον ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ,
καὶ Διῒ καὶ μακάρεσσι χαρίζεο· τειρομένους γὰρ
ἀθανάτους ὁ ξεῖνος ὅλους ἐσάωσεν ἀείδων,
οὗτος ἀνὴρ μογέοντι τεῷ χραίσμησεν ἀκοίτῃ,
οὗτος ἀνὴρ ἐπέτασσεν ἐλεύθερον ἦμαρ Ὀλύμπῳ.
μή σε τεὴ θέλξειε γόῳ φιλομήτορι κούρη·
ἀλλά μιν εἰς ὑμέναιον ἀλεξικάκῳ πόρε Κάδμῳ,
πειθομένη Κρονίωνι, καὶ Ἄρεϊ, καὶ Κυθερείῃ.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἰχνεύων δὲ τέταρτον, ὕπερ πόντοιο νοήσεις
Ἁρμονίην πλώουσαν, ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
Δ.

Ὣς εἰπὼν, ἐς Ὄλυμπον ἐΰῤῥαπις ἤϊεν Ἑρμῆς,
αἰθύσσων πτερὰ κοῦφα· τιταινομένων δὲ πεδίλων,
σύνδρομος ἠερίοισιν ἐρέσσετο ταρσὸς ἀήταις.
οὐδὲ γυνὴ Θρήϊσσα, κυβερνήτειρα Καβείρων . . .

* * *

ἀλλὰ Διὸς σέβας εἶχε, καὶ Ἄρεος ἄζυγι κούρῃ
ὄρθια δινεύουσα νοήμονι δάκτυλα παλμῷ,
Ἁρμονίην ἐκάλεσσε τύπῳ τεχνήμονι φωνῆς·
ἡ δὲ τιταινομένη βλεφάρων ἀντώπιον αἴγλην,
Ἠλέκτρης ἀγέλαστον ἐδέρκετο κύκλον ὀπωπῆς,
καὶ βαθὺν ἀφράστοιο νεόσσυτον ὄγκον ἀνίης
σιγαλέαι κήρυκες ἐμαντεύοντο παρειαί.
παρθενικὴ δ' ἀνέπαλτο, καὶ ὡμάρτησε τεκούσῃ
εἰς δόμον αἰπύδμητον. ἀναπτύξασα δὲ μήτηρ
ἑπταμύχου θαλάμοιο πολυσφρήγιστον ὀχῆα,
λάϊνον οὐδὸν ἄμειψε· φιλοστόργῳ δὲ μετοίνῃ

v. 4. lacunam post hunc vers. in archetypo notari, observat Falk. Cunaeus huiusmodi versum periisse putat:

Κάδμον ἔχειν μενέαινε νέηλυδα γαμβρὸν ἀλήτην,

sed perdidit operam. „Nihil deest, si legas pro *Θρήϊσσα*, *δήθυνε*.“ Rhodom.

ἄστατα ταρβαλέης ἐλελίζετο γούνατα νύμφης·
καὶ παλάμην ῥοδόπηχυν ἑῆς ἀνεκούφισε κούρης,
δραξαμένη παλάμῃ χιονώδεϊ. καὶ τάχα φαίης,
Ἥβην χειρὸς ἔχουσαν ἰδεῖν λευκώλενον Ἥρην.
Ἀλλ' ὅτε πορφυρέοισι πέδον στείβουσα πεδίλοις,
λοίσθια μαρμαίροντος ἐδύσατο κύκλα μελάθρου,
παρθένον ἀχνυμένην Ἀτλαντιὰς ἵδρυε νύμφη
εἰς θρόνον εὐποίητον· ἀμοιβαίῳ δὲ καὶ αὐτὴ
ἑζομένη στοιχηδὸν ἐπ' ἀργυροφεγγέϊ δίφρῳ,
ἀγγελίην Κρονίωνος ἀπειθέϊ πέφραδε κούρῃ,
καί μιν πάντα δίδαξεν, ὅσα βροτοειδέϊ μορφῇ
ἀλλοφανὴς ἅτε κοῦρος, Ὀλύμπιος ἔννεπε κῆρυξ.
παρθενικὴ δ' ἀΐουσα πολυπλάγκτους ὑμεναίους,
καὶ πόσιν ἀστήρικτον, ὑπωρόφιον μετανάστην,
ξεῖνον ἔχειν ἀπέειπε, καὶ ἐκ Διὸς ὅσσα τοκῆος
ξεινοδόκος Κάδμοιο βοοσσόος ἔννεπεν Ἑρμῆς·
καὶ πόσιν ἤθελε μᾶλλον ὁμόπτολιν, ὥς κεν ἀλύξῃ
συζυγίην φερέοικον ἀδωροδόκων ὑμεναίων·
καὶ παλάμῃ κροτέουσα κατηφέϊ χεῖρα τιθήνης,
δάκρυσι μυδαλέῃ πολυμεμφέα ῥήξατο φωνήν·
Μῆτερ ἐμή, τί παθοῦσα τεὴν ἠρνήσαο κούρην;
οὕτω σεῖο θύγατρα νεήλυδι φωτὶ συνάπτεις;
ποῖον ἐμοί ποτε δῶρον ὁ ναυτίλος ἐγγυαλίξει;
ἦ ῥά μοι ἕδνα γάμων πρυμνήσια νηὸς ὀπάσσει;

v. 20. στίλβουσα editt. emend. Scalig. et V. D. ap. Villois. ac Rhodom.

v. 22. ἵδρυσε edd. Correxit Hermannus.

v. 23. αὐτῇ ed. pr. em. Falk.

v. 26. δίδαξαν ed. pr. em. Falk.

v. 29. ὑποῤῥόφιον editt.

v. 34. κατηφέα edd.

v. 39. ὀπάσει ed. pr. em. Falk. v. s. φυλάσσῃς editt.

οὐκ ἐδάην, φιλότεκνε, τεὴν ὅτι παῖδα φυλάσσεις,
παρθενικὴν λιπόπατριν, ἀλήμονας εἰς ὑμεναίους.
ἄλλοι ἐμοὶ μνηστῆρες ἀρείονές εἰσι πολῖται.
τί χρέος ἦν, ἀνάεδνον ἔχειν τινὰ γυμνὸν ἀκοίτην
ἀλλοδαπὸν περίφοιτον, ἀλυσκάζοντα τοκῆα;
ἀλλ', ἐρέεις, Κρονίωνι τεῷ χραίσμησεν ἀκοίτη·
πῶς Διὸς οὐ γέρας ἔσχεν Ὀλύμπιον, εἴπερ Ὀλύμπου,
ὡς ἐνέπεις, προμάχιζε, καὶ οὐ Διὸς εὐνέτις Ἥρη
Ζηνὸς ἀοσσητῆρι συνήρμοσε παρθένον Ἥβην;
οὐ χατέει Κάδμοιο τεὸς πόσις ὑψιμέδων Ζεύς·
ἰλήκοι Κρονίδης· ἐψεύσατο θέσκελος Ἑρμῆς
ἀμφὶ Διὸς γενετῆρος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι,
εἰ λίπε θοῦρον Ἄρηα, κυβερνητῆρα κυδοιμοῦ,
καὶ βροτὸν ἄνδρα κάλεσσεν, ἑοῦ συνάεθλον ἀγῶνος,
ὁ κρατέων κόσμοιο καὶ αἰθέρος. ἆ, μέγα θαῦμα,
τοσσατίους Τιτῆνας ἐνεκλήϊσσε βερέθρῳ,
καὶ Κάδμου χατέεσκεν, ὅπως ἕνα μοῦνον ὀλέσσῃ.
οἶδας ἐμῶν πατέρων διδυμάονα σύγγονον εὐνήν·
Ζεὺς προπάτωρ ἐμὸς ἔσχε κασιγνήτης λέχος Ἥρης,
θεσμὸν ἔχων θαλάμων ἐμφύλιον· ἀμφότεροι δὲ
Ἄρης καὶ Κυθέρεια, μιῆς ἐπιβήτορες εὐνῆς,
Ἁρμονίης γενετῆρες, ἑνὸς γεγάασι τοκῆος,
δέμνιον ἀμφιέποντες ὁμόγνιον. ὤ μοι ἀνάγκης,
γνωταὶ γνωτὸν ἔχουσιν, ἐγὼ λιπόπατριν ἀκοίτην.
Ὣς φαμένης, ἀπένιψε γοήμονος ὄγκον ὀπωπῆς

---

v. 42. *ἀείονες* ed. pr. em. Cant. et Falk. v. s. ead. *ἄεδνον* ab iisd. emend.

v. 55. *ἐνεκλήϊσε* ed. pr. em. Falk.

v. 58. *ἔσκε* editt.

v. 60. *τεῆς* editt. *θεῆς* Scalig. nostr. dedit Cun.

v. 64. *ὄμβρον ὀπ.* coni. Cun. v. s. *διχοστασίῃ* ed. pr. em. a Falk.

μήτηρ ἀσχαλόωσα· διχοστασίη δὲ μενοινῆς
Ἁρμονίην ᾤκτειρε, Διὸς δ' ἀπέειπεν ἀπειλήν.
Ἀλλὰ περισφίγξασα δέμας φρενοθελγέϊ δεσμῷ,
κερδαλέῳ ζωστῆρι δολοφραδμων Ἀφροδίτη,
καὶ χροῒ δυσαμένη φιλοτήσια φάρεα Πειθοῦς,
Ἁρμονίης εὔοδμον ἐδύσατο παρθενεῶνα·
καὶ τύπον οὐρανίοιο μεταλλάξασα προσώπου,
Πεισινόῃ δέμας ἶσον ἐΐσκετο, γείτονι κούρῃ,
Κάδμον ἅπερ ποθέουσα, καὶ ὡς κρυφίῃ τινὶ νούσῳ
λεπταλέον πέμπουσα σέλας χλοάοντι προσώπῳ,
ἀμφιπόλους ἔψευδε· παρεδριόωσα δὲ μούνῃ,
οἷά περ αἰδομένη, δολίην ἀνενείκατο φωνήν·
Ὀλβίη, οἷον ἔχεις ἐπὶ δώμασι καλὸν ἀλήτην·
οἷον ἔχεις μνηστῆρα, μακαρτάτη· οἷον ἀκοίτην
ὄψεαι ἱμερόεντα, τὸν οὐ λάχε παρθένος ἄλλη·
ἀτρεκὲς Ἀσσυρίης ἀπὸ πατρίδος αἷμα κομίζει,
ἧχι ῥόος χαρίεντος Ἀδώνιδος· ἱμερόεις γὰρ
ἐκ Λιβάνου νέος οὗτος, ὅπῃ Κυθέρεια χορεύει.
ἤλιτον· οὐ τάχα Κάδμον ἐπιχθονίη τέκε γαστήρ,
ἀλλὰ Διὸς γένος ἔσχεν· ἑὴν δ' ἐψεύσατο φύτλην.
οἶδα, πόθεν νέος οὗτος Ὀλύμπιος· εἴ ποτε Μαίῃ
σύγγονον Ἠλέκτρην Τιτήνιος ἤροσεν Ἄτλας,
Ἁρμονίῃ πόσις ἦλθεν ἀνεψιὸς ἄπτερος Ἑρμῆς,
οὐδὲ μάτην Κάδμηλος ἀείδεται· οὐρανίην γὰρ
μορφὴν μοῦνος ἄμειψε, καὶ εἰσέτι Κάδμος ἀκούει.
εἰ δὲ πέλει θεὸς ἄλλος, ἔχων βροτοειδέα μορφήν,

v. 66. ὤκτειρε editt.

v. 67. θεσμῷ editt. emend. V. D. ap. Villois.

v. 75. ἀ. ἔσπευδε edd. μούνη eaedem, quod correxit Hermannus.

v. 83. ὅπη editt.

Ἠμαθίων τάχα Φοῖβον ἐῷ ξείνισσε μελάθρῳ.
παρθένε πασιμέλουσα, μακαρτέρη ἐσσὶ τεκούσης
εἰς πόθον, εἰς ὑμέναιον Ὀλύμπιον· ἆ, μέγα θαῦμα·
λάθριος Ἠλέκτρην νυμφεύσατο μητίετα Ζεύς,
ἀμφαδὸν Ἁρμονίην μνηστεύεται αὐτὸς Ἀπόλλων.
ὀλβίη, ἣν ἐπόθησεν Ἑκηβόλος· αἴθε καὶ αὐτῆς
Πεισινόης σπεύσειεν ἔχειν ὑμέναιον Ἀπόλλων.
οὐ μὲν ἐγώ ποτε Φοῖβον ἀναίνομαι, οἷά τε Δάφνη,
οὐ νόον Ἁρμονίης μιμήσομαι· ἀλλὰ λιποῦσα
κλῆρον ἐμὸν καὶ δῶμα καὶ οὓς ποθέω γενετῆρας,
ἵξομαι Ἀπόλλωνι συνέμπορος εἰς ὑμεναίους.
μέμνημαί ποτε τοῖον ἐγὼ τύπον· ἡμετέρῳ γὰρ
εἰς δόμον ὀμφήεντα συνεσπομένη γενετῆρι,
Πύθιον εἶδον ἄγαλμα, καὶ ὡς τεὸν εἶδον ἀλήτην,
ὠϊσάμην Φοίβοιο πάλιν βρέτας ἐνθάδε λεύσσειν.
ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι Φοῖβος ἔχει χρυσαυγέα μίτρην·
χρύσεος ἔπλετο Κάδμος ὅλον δέμας. ἢν δ' ἐθελήσῃς,
δμῶας ἐμοὺς ἔχε πάντας ἀπείρονας, ἀντὶ δ' ἐέδνων
χρυσὸν ἐμὸν ξύμπαντα καὶ ἄργυρον ἐγγυαλίξω,
καὶ Τυρίης ὀπάσω βασιλήϊα πέπλα θαλάσσης,
καὶ δόμον, ἢν ἐθέλῃς, πατρώϊον· εἰ θέμις εἰπεῖν,
δέχνυσο καὶ γενέτην καὶ μητέρα, δέχνυσο πάσας
ἀμφιπόλους, καὶ μοῦνον ἐμοὶ πόρε τοῦτον ἀκοίτην.
παρθένε, τί τρομέεις; σὺ μὲν εἴαρι ποντοπορήσεις,

---

v. 91. Ἠμάθιον ed. pr. emend. Falk.

v. 97. πείσινος ed. pr. a Cant. et Falk. emend.

v. 100. οὐ ποθέων editt. οὐ ποθέουσα γονῆας vel οὐ ποθέω γενετ. coni. Falk. εἰ ποθέω γεν. Cun.

v. 105. λεύσειν editt.

v. 108. ἀντὶ δὲ ἕδνων editt. corr. Hermann. ad Orph. p. 751.

στυγνὸν ὕδωρ πλώουσα· σὺν ἱμερόεντι δὲ Κάδμῳ
Ὠκεανὸν περίμετρον ἐγὼ κατὰ χεῖμα περήσω.
μὴ τρομέοις ἁλὸς οἶδμα βαρύβρομον, ὅττι σαώσει
εἰν ἁλὶ φόρτον Ἔρωτος ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.
παρθένε, Κάδμον ἔχεις, μὴ δίζεο θῶκον Ὀλύμπου.
οὐ ποθέω στίλβουσαν Ἐρυθραίην λίθον Ἰνδῶν,
οὐ φυτὸν Ἑσπερίδων παγχρύσεον, οὐδέ με τέρπει
Ἡλιάδων ἤλεκτρον, ὅσον μία νυκτὸς ὁμίχλη,
τῇ ἔνι Πεισινόην προσπτύξεται οὗτος ἀλήτης.
εἰ δὲ γένος μεθέπεις ἐξ Ἄρεος, ἐξ Ἀφροδίτης,
σοὶ γάμον ἄξιον εὗρε γάμων ταμίη, σέο μήτηρ.
οὔποτε τηλίκον ἄνθος ἐσέδρακον· αὐτόματον γὰρ
εἰαρινὸν δώρημα φύσις δωρήσατο Κάδμῳ·
εἶδον ἐγὼ παλάμην ῥοδοδάκτυλον, εἶδον ὀπωπήν,
ἡδὺ μέλι στάζουσαν· ἐρωτοτόκου δὲ προσώπου,
ὡς ῥόδα, φοινίσσουσι παρηΐδες, ἀκροφαῆ δὲ
δίχροα χιονέων ἀμαρύσσεται ἴχνια ταρσῶν,
μεσσόθι πορφυρόεντα, καὶ ὡς κρίνον εἰσὶν ἀγοστοί.
καλλείψω πλοκαμῖδας, ὅπως μὴ Φοῖβον ὀρίνω,
χροιῇ ὀνειδίζουσα Θεραπναίης ὑακίνθου.
εἴ ποτε δινεύων φρενοτερπέα κύκλον ὀπωπῆς,
ὀφθαλμοὺς ἐλέλιξεν, ὅλη σελάγιζε Σελήνη
φέγγεϊ μαρμαίροντι, καὶ εἴ ποτε βόστρυχα σείσας,
αὐχένα γυμνὸν ἔθηκεν, ἐφαίνετο φωσφόρος ἀστήρ.
χείλεα σιγήσαιμι· τὸ δὲ στόμα, πορθμὸν Ἐρώτων,

---

v. 115. oppositio postulat: *μικρὸν*, vel *βαιὸν ὕδωρ*; an: *στεινόν? στιλπνόν?* v. s. *λεῖμα* ed. pr. em. Falk. et Cant.

v. 117. *τρομέεις* editt.

v. 119. *δῶκον* ed. pr. em. Falk.

v. 130. *φοινίσσασι* ed. pr. em. Falk.

v. 134. *χροιῇ* ed. pr. em. Falk.

Πειθὼ ναιετάουσα, χέει μελιειδέα φωνήν,
καὶ Χάριτες μεθέπουσιν ὅλον δέμας· ἄκρα δὲ χειρῶν
αἰδέομαι κρίνειν, ἵνα μὴ γάλα λευκὸν ἐλέγξω.
δέχνυσο δειλαίην με συνέστιον· ἠϊθέου δὲ
δεξιτερῆς ψαύουσα, καὶ ἀμφαφόωσα χιτῶνα,
κρυπταδίης εὕροιμι παρήγορα φάρμακα νούσου·
αὐχένα γυμνὸν ἴδοιμι, καὶ ἑζομένοιο πιέσσω
δάκτυλον ὡς ἀέκουσα, καὶ ἡμετέρου διὰ κόλπου
τεθναίην ὅτε μοῦνον ἀφειδέα χεῖρα χαλάσσας,
ἀμφοτέρων θλίψειεν ἐλεύθερον ἄντυγα μαζῶν.
χείλεσιν ἡμετέροισι μεμυκότα χείλεα πήξας,
τέρψω ἀκροτάτοισι φιλήμασιν· ἠΐθεον δὲ
εἰσέτι πηχύνουσα, καὶ εἰς Ἀχέροντα περήσω
αὐτοματί· γλυκερὸν δὲ πολυκλαύτῳ παρὰ Λήθῃ
λέξω καὶ φθιμένοισιν ἐμὸν μόρον, ὥς κεν ἐγείρω
οἶκτον ὁμοῦ καὶ ζῆλον ἀθελγέϊ Περσεφονείῃ·
καὶ Χαρίτων πνείοντα φιλήματα κεῖνα διδάξω
θηλυτέρας δυσέρωτας, ὅσας κτάνεν ἱμερόεν πῦρ,
καὶ νέκυας τελέσω ζηλήμονας, εἰ παρὰ Λήθῃ
εἰς Παφίην μετὰ πότμον ἔτι φθονέουσι γυναῖκες.
ἕσπομαι, ἢν ἐθέλῃς· καὶ ὁμόστολος, οὐ τρομέω δὲ
πλαγκτοσύνην ἀδίδακτον. ἀμείλιχε, γίνεο Κάδμου
κουριδίη παράκοιτις· ἐγὼ θαλαμηπόλος εἴην
ἀμφοτέροις θεράπαινα καὶ Ἁρμονίῃ καὶ ἀκοίτῃ.
ἀλλὰ πάλιν τρομέω σε, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις,
μή ποτέ σοι διὰ λέκτρα χόλον καὶ ζῆλον ἐγείρω,
ὅττι, θεά περ ἐοῦσα καὶ αἰθέρος ὄρχαμος, Ἥρη

v. 145. κρυπταδίην ed. pr. em. Falk.
v. 147. ὑμετέρου edd. correxit Hermannus.
v. 163. ἀμφοτέρως editt.

Ζηνὸς ἐπιχθονίῃσι νόθαις ἀλόχοισι μεγαίρει·
Εὐρώπῃ κεχόλωτο, καὶ ἤλαχεν ἄστατον Ἰώ·
οὐδὲ θεὰς μεθέηκε· χολωομένης δὲ τεκούσης,
ἤλασεν ὠδίνουσαν Ἄρης ἐγκύμονα Λητώ.
εἰ μὴ ζῆλος ἔχει σε, πόθων ἵνα φάρμακον εὕρω,
ἐς μίαν ἠριγένειαν ἐμοὶ πόρε τοῦτον ἀκοίτην,
ναὶ, λίτομαι, καὶ νυκτὸς ἕνα δρόμον· εἰ δὲ μεγαίρεις,
χειρὶ τεῇ με δάϊξον, ὅπως ἄμπαυμα νοήσω,
τηλίκον ἀπρήϋντον ἀεὶ κατὰ νύκτα καὶ Ἠῶ
ἐνδόμυχον μεθέπουσα περὶ φρένα βοσκόμενον πῦρ.
Εἶπε, καὶ Ἁρμονίην φυγοδέμνιον ἤλασε κεστῷ
εἰς πόθον οἰστρήσασα πόθῳ πειθήμονα κούρην.
ἡ δὲ μεταστρέψασα νόον διδυμάονι βουλῇ,
ξεῖνον ἔχειν μενέαινε, καὶ ἤθελε πατρίδα ναίειν,
καί τινα μῦθον ἔειπεν, ἱμασσομένη νόον οἴστρῳ·
Ὤ μοι, τίς μετάμειψεν ἐμὴν φρένα; σώζεο, πάτρη,
χαίροις, Ἠμαθίων, καὶ πᾶς δόμος· ἄντρα Καβείρων,
χαίρετε, καὶ σκοπιαὶ Κορυβαντίδες· οὐκέτι λεύσσω
μητρῴης Ἑκάτης νυχίην θιασώδεα πεύκην.
σώζεο, παρθενίη, νυμφεύομαι ἠδέϊ Κάδμῳ·
Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα, χαροπῆς ἁλὸς οἶδμα περήσω.
ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι πόντος ἀμείλιχος· οὐκ ἀλεγίζω
μαινομένου ῥοθίοιο· συνολλυμένους δὲ δεχέσθω
Ἁρμονίην καὶ Κάδμον ἐμὸν μητρώϊον ὕδωρ.

---

v. 168. *Εὐρώπη* edit. pr. em. Falk.
v. 169. *θεᾶς* edd. correxit Herm.
v. 173. *μεγαίρας* ed. pr. quod san. Falk.
v. 174. *δίδαξον* editt.
v. 178. *εἰς πόλον* editt. emend. Rhodom. et Cun. et V. D. ap. Villois. v. s. *διδυμάονα* ed. pr. em. Falk.
v. 184. *λεύσω* editt. v. s. *μητρώης* eaed.
v. 189. *συνολλυμένην* edd.

ἕσπομαι ἡβητῆρι, γάμους βοόωσα θεάων·
εἰ μὲν ἐς ἀντολίην με φέρει πλώουσαν ἀκοίτης,
ἵμερον Ὠρίωνος ἐς Ἠριγένειαν ἐνίψω,
καὶ Κεφάλου θαλάμων μεμνήσομαι· εἰ δέ ποτ᾽ ἔλθω
ἐς δύσιν ἀχλυόεσσαν, ἐπ᾽ Ἐνδυμίωνι καὶ αὐτὴ
Λατμιὰς ἶσα παθοῦσα, παρηγορέει με Σελήνη.
Τοῖα νοοπλανέεσσι μεληδόσιν ἤπυε κούρη,
ἄσχετος ἱμερόεντι δαϊζομένη νόον οἴστρῳ·
καὶ κινυρῇ ῥαθάμιγγι διαινομένοιο προσώπου
Ἠλέκτρης κύσε χεῖρα καὶ ὄμματα καὶ πόδας ἄκρους,
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα, καὶ Ἠμαθίωνος ὀπωπὴν
χείλεσιν αἰδομένοισι, κασιγνήτου περ ἐόντος,
πάσας δ᾽ ἀμφιπόλους ἠγκάζετο· μυρομένη δὲ
τυκτὰ πολυγλυφέων ἠσπάσσατο κύκλα θυράων
ἄπνοα, καὶ κλιντῆρα, καὶ ἕρκεα παρθενεῶνος·
πατρῴην δὲ λαβοῦσα κόνιν προσπτύξατο κούρη.
Καὶ τότε χειρὸς ἔχουσα, θεῶν ὑπὸ μάρτυρι πομπῇ,
Ἁρμονίην ἀνάεδνον ὀφειλομένην φέρε Κάδμῳ
Ἠλέκτρη, χυτὸν ὄμβρον ἀποσμήξασα προσώπου.
Κυπριδίην δὲ θύγατρα λαβών, ἠῷος ὁδίτης,
γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ λίπε δώματα, δῶρον ἀνάσσης
λάτριν ἔχων πομπῆα δι᾽ ἄστεος ἄχρι θαλάσσης.
Παρθενικὴν δ᾽ ὁρόωσα παρ᾽ ἠόνας ὑψόθι πόντου,
ξείνῳ ἐφεσπομένην, φλογερῇ ζείουσαν ἀνάγκῃ,
Κύπριδι μεμφομένη, φιλοκέρτομος ἴαχε Μήνη·

---

v. 193. ἵμερος ed. pr. em. Falk.
v. 196. παρηγορέα ed. pr. em. Falk.
v. 199. κινύρῃ ed. pr. em. Falk.
v. 202. παρεόντος editt. sanavit Scalig.
v. 204. fort. ἠσπάζετο κ.
v. 206. πατρώην editt.
v. 210. ἠῶος editt.

Κύπρι, καὶ εἰς σέο τέκνα κορύσσεαι, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
ὑμετέρης ὠδῖνος ἐφείσατο κέντρον Ἐρώτων;
ἣν τέκες, οὐκ ἐλέαιρες; ἀμείλιχε; καὶ τίνα κούρην
οἰκτείρεις ἑτέρην, ὅτε σὸν γένος ἐς πόθον ἕλκεις;
πλάζεο καὶ σὺ, φίλη· Παφίης τέκος, εἰπὲ τεκούσῃ·
κερτομέει Φαέθων σε, καὶ αἰσχύνει με Σελήνη.
Ἁρμονίη, λιπόπατρι δυσίμερε, κάλλιπε Μήνῃ
νυμφίον Ἐνδυμίωνα, καὶ ἄμφεπε Κάδμον ἀλήτην;
τλῆθι φέρειν πόνον ἶσον· ἐρωτοτόκῳ δὲ μερίμνῃ
μνώεο καὶ σὺ καμοῦσα ποθοβλήτοιο Σελήνης.
Ὣς φαμένης, ἑτάρους ὑπὲρ ἠόνα Κάδμος ἐπείγων;
ὁλκάδος ἰθυπόροιο παλίμπορα πείσματα λύσας,
εἰαρινῷ κόλπωσεν ἀχείμονι λαῖφος ἀήτῃ·
διχθαδίους δὲ κάλωας ἐφαψάμενός τινι γόμφῳ,
δουροπαγὲς πόμπευε δι' οἴδματος ἅρμα θαλάσσης,
ἰσάζων ἑκάτερθε νεὼς πόδας, οἷα δὲ Φοίνιξ,
ναυτιλίης νοέων πατρώϊον ἤθαδα τέχνην,
πηδαλίῳ παρέμιμνεν· ἐπὶ πρύμνῃ δὲ καὶ αὐτὴν
Ἁρμονίην ἄψαυστον ὁμόπλοον ἵδρυε κούρην,
νηὸς ἰδὼν ξείνους ἐπιβήτορας, οὓς τότε ναῦται
μισθοφόρους ἐδέχοντο. καὶ ἠρέμα σύμπλοος ἀνὴρ,
ἀμφοτέρους ὁρόων, ἐκεράσσατο θαύματι φωνήν·
Αὐτὸς Ἔρως πέλεν οὗτος ὁ ναυτίλος· οὐ νέμεσις γὰρ,
υἷα τεκεῖν πλωτῆρα θαλασσαίην Ἀφροδίτην.
ἀλλὰ βέλος καὶ τόξον ἔχει, καὶ πυρσὸν ἀείρει

---

v. 226. ἠόνα editt.

v. 228. εἰαρινῇ editt.

v. 232. ναυτιλίας ed. 2.

v. 234. ἄψευστον ed. pr. em. Falk. et Cant. ἵδρισι edd. em. Hermannus.

v. 237. ἐκεράσατο ed. pr. em. Falk.

βαιὸς Ἔρως, πτερύγεσσι κεκασμένος· εἰσορόω δὲ
ὁλκάδα Σιδονίην· δολόεις τάχα φώριος Ἄρης
ἕζεται ἐν πρύμνησιν, ἔσω Λιβάνοιο κομίζων
Ἀσσυρίην πλώουσαν ἀπὸ Θρήκης Ἀφροδίτην.
ἵλαθι, μῆτερ Ἔρωτος, ἀκυμάντῳ δὲ γαλήνῃ
πέμπε μοι ἴκμενον οὖρον ἀχείμονι μητρὶ θαλάσσῃ.

Τοῖον ἔπος λαθραῖον ὁμόπλοος ἔννεπεν ἀνήρ,
λοξὸς ἐς Ἁρμονίην ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων.

Καὶ πλόον ἤνυσε Κάδμος ἐς Ἑλλάδα, Φοιβάδος ὀμφῆς
οἶστρον ἔχων πραπίδεσσι· Διὸς δέ οἱ, αἰὲν ἐπείγων,
ἔνθεος ἀπλανέεσσιν ἐπέτρεχε μῦθος ἀκουαῖς·
ἔνθα Πανελλήνεσσι νεώτερα δῶρα τιταίνων,
ἀρχεκάκου Δαναοῖο φερέσβιον ἔκρυφε τέχνην,
ὑδροφόρου Δαναοῖο· τί γὰρ πλέον εὗρεν Ἀχαιοῖς;
εἴ ποτε χαλκείῃσι πεδοσκαφέεσσι μακέλλαις
χάσματος οὐδαίοιο χυτὸν κενεῶνα χαλάψας,
δίψιον Ἄργος ἔπαυσε, κονιομένοις δὲ πολίταις
ὑγρὰ ποδῶν ἐπίβαθρα πόρεν, ξεινήϊον ὕδωρ,
ἐκ βυθίων λαγόνων ὀλίγον ῥόον. αὐτὰρ ὃ πάσῃ
Ἑλλάδι φωνήεντα καὶ ἔμφρονα δῶρα κομίζων,
γλώσσης ὄργανα τεῦξεν ὁμόθροα· συμφυέος δὲ
ἁρμονίης, στοιχηδὸν ἐς ἄζυγα σύζυγα μίξας,
γραπτὸν ἀσιγήτοιο τύπον τορνώσατο σιγῆς,
πάτρια θεσπεσίης δεδαημένος ὄργια τέχνης,
Αἰγυπτίης σοφίης μετανάστιος, ἦμος Ἀγήνωρ,
Μέμφιδος ἐνναέτης ἑκατόμπυλον ᾤκισε Θήβην.
καὶ ζαθέων ἄῤῥητον ἀμελγόμενος γάλα βίβλων,

---

v. 244. Θρῄκης editt.
v. 259. ἁπάσῃ editt. em. Scal.
v. 266. ὤκεσε ed. pr. ᾤκεε in ed. 2. Falk. ᾤκισε Rhodom.

χειρὸς ὀπισθοπόροιο χαράγματα λοξὰ χαράσσων,
ἔγραφεν ἀγκύλα κύκλα· καὶ Αἰγυπτίου Διονύσου
εὔϊα φοιτητῆρος Ὀσίριδος ὄργια φαίνων,
μύστιδος ἐννυχίας τελετὰς ἐδιδάσκετο τέχνης,
καὶ κρυφίῃ μάγον ὕμνον ἀνέκλαγε θυιάδι φωνῇ,
λεπτὸν ἔχων ὀλόλυγμα· λιθοξοάνοιο δὲ νηοῦ
γλυπτὰ βαθυνομένῳ κεχαραγμένα δαίδαλα τοίχῳ
κουρίζων δεδάηκε· πολυφράστῳ δὲ μενοινῇ
μετρήσας φλογόεσσαν ἀνηρίθμων ἴτυν ἄστρων,
καὶ δρόμον Ἠελίοιο μαθὼν καὶ μέτρον ἀρούρης,
χειρὸς ἐϋστροφάλιγγος ὁμόπλοκα δάκτυλα κάμψας,
ἄστατα κύκλα νόησε παλιννόστοιο Σελήνης·
πῶς τρισσαῖς ἑλίκεσσι μετάτροπον εἶδος ἀμείβει,
ἀμφιφαὴς, διχόμηνις ὅλῳ στίλβουσα προσώπῳ,
πῶς δὲ συναπτομένη καὶ ἀπόῤῥυτος ἄρσενι πυρσῷ
Ἠελίου γενετῆρος, ἀμήτορι τίκτεται αἴγλη,
πατρὸς ὑποκλέπτουσα παλιμφυὲς αὐτόγονον πῦρ.
Τοῖος ἔην. καὶ κραιπνὸς Ἀχαιΐδος ἄστεα βαίνων,
ναυτιλίην μεθέηκε· σὺν Ἁρμονίῃ δὲ κομίζων
ἑσμὸν ἁλιπλανέων ἑτάρων, χερσαῖον ὁδίτην,
ὅρμασιν ἱππείοισι, καὶ ἀχθοφόροισιν ἁμάξαις,
μαντῴοις ἀδύτοισιν ἐπέστιχεν. ἔνθα κιχήσας
Δελφὸν ἀσιγήτοιο μεσόμφαλον ἄξονα Πυθοῦς

---

v. 270. Ὀσείριδος editt.

v. 272. θυάδι editt.

v. 278. ἐϋστροφάλιος ed. pr. em. Falk. mansit tamen vitium in edit. alt.

v. 282. ἀπόῤῥυτο ed. pr. em. Falk. v. s. αἴγλῃ ed. pr. ab eod. em.

v. 289. μαντώοις editt. v. s. Πειθοῦς ed. pr. corr. Falk.

μαντοσύνην ἐρέεινε, καὶ ἄμπνοα Πύθιος ἄξων
κύκλον ἐπ' αὐτοβόητον ἐθέσπισε κοιλάδι φωνῇ·
Κάδμε, μάτην περίφοιτε, πολυπλανὲς ἴχνος ἐλίσσεις·
μαστεύεις τινὰ ταῦρον, ὃν οὐ βοέη τέκε γαστήρ,
μαστεύεις τινὰ ταῦρον, ὃν οὐ βροτὸς οἶδε κιχῆσαι.
Ἀσσυρίην δ' ἀπόειπε τεῆς ἡγήτορα πομπῆς,
ἄμφεπε βοῦν χθονίην, μὴ δίζεο ταῦρον Ὀλύμπου·
νύμφιον Εὐρώπης οὐ βουκόλος οἶδεν ἐλαύνειν,
οὐ νομὸν, οὐ λειμῶνα μετέρχεται, οὔ τινι κέντρῳ
πείθεται, οὐ μάστιγι κελεύεται· οἶδεν ἀείρειν
Κύπριδος ἁβρὰ λέπαδνα, καὶ οὐ ξυνόδεσμον ἀρότρων,
αὐχένα μοῦνον Ἔρωτι, καὶ οὐ Δήμητρι τιταίνει.
ἀλλὰ πόθον Τυρίοιο τεοῦ γενετῆρος ἐάσας,
μίμνε παρ' ἀλλοδαποῖσι, καὶ Αἰγυπτίης σέο Θήβης
πατρίδος ἄστυ πόλισσον ἐπώνυμον, ἧχι πεσοῦσα
εὐνήσει βαρύγουνον ἑὸν πόδα δαιμονίη βοῦς.
Ὣς φάμενος, τριπόδων ἐπεκοίμισε θυιάδα φωνήν,
καὶ ῥία Παρνησσοῖο τινάσσετο Φοιβάδος Ἠχοῦς
γείτονος εἰσαΐοντα, καὶ ὀμφήεντι ῥεέθρῳ
Κασταλίης πάφλαζε νοήμονος ἔνθεον ὕδωρ.
εἶπε θεός· καὶ Κάδμος ἐχάζετο, καὶ παρὰ νηῷ
βοῦν ἴδε· νεισσομένη δὲ συνέστιχεν· ἑσπόμενοι δὲ
ἀνέρες ἀπλάγκτοιο βοὸς βραδυπειθέϊ χηλῇ,
φειδομένην ἰσόμετρον ἐποιήσαντο πορείην,
ὀτρηροὶ θεράποντες· ὅθεν τότε Κάδμος ὁδεύων,

---

v. 291. *ἄμπνοα* H. ed. pr. atque in Cod. esse, superscripto *φρονα*, observat Falk. *ἔμπνοα* corrigens, recept. in ed. 2. Ad v. s. conf. XIII. 133.

v. 303. *ἐάσσας* editt.

v. 307. *θυάδα* editt.

v. 309. *ὀμφήεντα* ed. pr. em. Falk.

ἱερὸν ἔδρακε χῶρον ἐπόψιον, ἧχι νοήσας
Πύθιος ἐννεάκυκλον ὀρειάδος ὁλκὸν ἀκάνθης,
εὔνασε Κιῤῥαίης θανατηφόρον ἰὸν ἐχίδνης.
Παρνησσοῦ δὲ κάρηνα λιπὼν, μετανάστιος ἀνὴρ,
Δαυλίδος ἔστιχεν οὖδας ὁμούριον, ἔνθεν ἀκούω
σιγαλέης λάλον εἷμα δυσηλακάτου Φιλομήλης,
Τηρεὺς ἣν ἐμίαινεν, ὅτε ζυγίη φύγεν Ἥρη
συζυγίην ἀχόρευτον ὀρεσσαύλων ὑμεναίων,
κούρη δ' ἀστορέεσσιν ἐπεστενάχιζε χαμεύναις
εἰνοδίου θαλάμοιο· λιπογλώσσοιο δὲ κούρης
μυρομένης Θρήϊσσαν ἀναγκαίην Ἀφροδίτην,
δάκρυσι μιμηλοῖσι λιπόθροος ἔστενεν Ἠχὼ,
παρθενικὴν φυγόδεμνον ὀδυρομένη Φιλομήλην,
ὁππότε, φοινήεντι μεμιγμένον αἵματος ὁλκῷ
γλώσσης ἀρτιτόμοιο, συνέβλυεν αἷμα κορείης.
καὶ Τιτυοῦ πόλιν εἶδεν, ὅπῃ θρασὺς υἱὸς ἀρούρης,
ἄλσεα καλλιπέτηλα διαστείχων Πανοπῆος,
ἁγνὰ βιαζομένης ἀνεσείρασε φάρεα Λητοῦς.
καὶ ποδὸς ἴχνος ἔθηκε Ταναγραίῳ κενεῶνι,
ἐκ δὲ Κορωνείης Ἁλιάρτιον οὖδας ἀμείβων,
Θεσπιέων τε πόληα, βαθυκνήμους τε Πλαταιάς,

v. 316. ἔδραμε — ναίσας ed. pr. em. a Falk. sed ἔδραμε serv. ed. 2. ἔδρακε invenit etiam Cant. v. s. ὀρειάδες — ἀκάνθεις ed. pr. em. Falk.

v. 321. αἷμα voluit Scal. c. V. D. ap. Villois. v. s. ὅτι editt. ante illud voc. legend. fort. ἐμίηνεν.

v. 325. κοῦρον ed. pr. em. Falk.

v. 331. ὅπη editt.

v. 332. ἄστεα editt. vere emendasse videtur V. D. ap. Villois.

v. 334. ἐκ ποδὸς — Παναγραίῳ ed. pr. ἐκ — Ταναγραίῳ ed. 2. Sed in coni. Falk. scrips. Ταναγρείῳ. Initio καὶ π. Cant.

v. 336. Θεσπιέων δὲ edd. em. iam Rhodom. βαθυκλιύμους ed.

Ἀονίης σχεδὸν ἦλθε, πέδον Βοιωτὸν ὁδεύων,
ἧχί ποτ' Ὠρίωνα, δυσίμερον υἱέα γαίης,
σκόρπιος, ἀστόργοιο βοηθόος Ἰοχεαίρης,
τηλίκον ἐπρήνιξεν, ἀνυμφεύτοιο θεαίνης
ἀκροτάτην ἔτι πέζαν ἀναστείλαντα χιτῶνος,
ὁ βραδὺς ἑρπύζων, χθόνιον τέρας· ἀντιβίου δὲ
ταρσὰ χαλαζήεντι τυχὼν ἐχαράξατο κέντρῳ.
καὶ γαίης ἐπέβη Χαιρωνίδος, ἔνθα κονίην
ἀργυφέην τέμνουσα βοὸς λευκαίνετο χηλή,
καὶ κραναῆς μεθέπων πολυκαμπέα κύκλα πορείης,
λευκὰ κονιομένων ἀπεσείσατο λύματα ταρσῶν.
καὶ βοὸς ὀμφήεσσα χαμευνάδος ὤκλασε χηλή,
ἄστεος ἐσσομένοιο προάγγελος. ἀλλ' ὅτε Κάδμῳ
Πύθιον οὐδαίης ἐτελείετο θέσφατον ἠχοῦς,
βοῦν ἱερὴν θυόεντι διαστήσας παρὰ βωμῷ,
δίζετο πηγαίων ὑδάτων χύσιν, ὄφρα καθήρῃ
μαντιπόλους ἑὸ χεῖρας, ἐπισπείσῃ δὲ θυηλαῖς
ἁγνὸν ὕδωρ· οὔπω γὰρ ἐν οἰνοφύτοισιν ἀλωαῖς
ἁβρὸς ἀεξομένης ἀνεφαίνετο καρπὸς ὀπώρης.
Καὶ πόδας ἐστήριξε δρακοντοβότῳ παρὰ Δίρκῃ·
στῆ δὲ ταφών, ὅθι λοξὰ φανεὶς ὀφιώδεϊ δεσμῷ
Ἄρεος αἰολόνωτος ὄφις μιτρώσατο πηγήν,
καὶ στρατὸν ἐπτοίησεν, ὅσος πολὺς ἕσπετο Κάδμῳ·
τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοισι δακὼν χαροποῖσι γενείοις,
τὸν δὲ δαφοινήεντι τυχὼν ἐχάραξεν ὀδόντι,
ἄλλου μαρναμένοιο βιοσσόον ἦπαρ ἀμύξας,

---

pr. βαθυκλήρους ed. 2. ex em. Falk. idem tamen nostrum quoque invenit.

v. 343. ταρσῷ ed. pr. em. Falk. cum Cant.

v. 352. πηλαίων ed. pr. em. a Falk. et Cant.

v. 354. ἐν in ed. 2. omissum.

θῆκε νέκυν· ψαφαρὴ δὲ κατ᾽ αὐχένος ἔῤῥεε χαίτη
αὐτομάτη, πλαδαροῖο διειλυσθεῖσα καρήνου·
ἄλλον ἀνεπτοίησε, θορὼν ὑπὲρ ἄντυγα κόρσης
ἀνδρομέης· ἑτέρου δὲ διέτρεχεν ἀνθερεῶνος
ἄσχετος, ἰοβόλῳ δὲ βαλὼν ὀφθαλμὸν ἐέρσῃ,
μαρμαρέην ἤχλυσε μεμυκότος ὄμματος αἴγλην·
ἄλλου ταρσὸν ἔμαρψε, χαρασσόμενον δὲ γενείῳ
εἶχε δακών, καὶ χλωρὸν ἀνήρυγεν ἀφρὸν ὀδόντων
εἰς δέμας ἠϊθέοιο· πελιδναίῳ δὲ σιδήρῳ
ἰσοφυὴς, χλοάοντι διεψύχθη δέμας ἰῷ·
ἄλλου φυσιόωντος ὑπὸ πληγῇσι γενείων,
ἀσταθέες μήνιγγες ἐκυμαίνοντο καρήνων
δήγματι φαρμακόεντι· δι᾽ ἐγκεφάλου δὲ χυθέντος
μυδαλέῳ μυκτῆρι κατάσσυτος ἔῤῥεεν ἰχώρ.
καὶ ταχὺς ἀμφιέλικτος ἐπὶ κνήμῃσιν ἀνέρπων,
Κάδμον ἀπειλητῆρι δράκων ἐζώσατο δεσμῷ·
καὶ δέμας ὀρθώσας μελέων ἐπιβήτορι παλμῷ
ταυρείης περίκυκλον ἐς ὀμφαλὸν ἅλτο βοείης.
καὶ σκολιαῖς ἑλίκεσσι πόδας μιτρούμενος ἀνὴρ
ὁλκαίῃ βαρύδεσμος ἐχιδναίῃ κάμε σειρῇ,
φόρτον ἔχων δασπλῆτα· βαρυνόμενον δὲ φορῆα
ὄρθιον ἑστηῶτα κατέσπασεν, εἰς πέδον ἕλκων·

---

v. 364. διειλυθεῖσα edd.

v. 365. Magnae hic in vulgatis editt. turbae: nam ante hunc versum ponuntur vv. 377. usq. 388. quem versum sequuntur, qui sunt a v. 365. usque ad v. 376. quem excipiunt, qui leguntur a v. 389. usque ad finem libri. Transpositionis necessitatem infra docebo.

v. 372. ἰώ ed. pr. quod emend. Falk.

v. 375. fort. scr. λυθέντος.

v. 377. hic versus olim cum undecim seqq. excipiebat v. 365, ut ibi iam monuimus.

καὶ στόμα πικρὸν ἔλυσε, δυσηλεγέος δὲ δράκοντος
φοίνιος ὠμοβόρου πυλεὼν εὐρύνετο λαιμοῦ,
καὶ κεφαλὴν δόχμωσε, τινασσομένου δὲ καρήνου
ὑψιτενὴς ἐλέλικτο μέσος κυρτούμενος αὐχήν.
ἀλλ' ὅτε Κάδμος ἔκαμνε, τότε σχεδὸν ἤλυθεν Ἀθήνη,
ἐσσομένης δονέουσα προάγγελον αἰγίδα νίκης
Γοργείῳ κομόωσαν ἐχιδνήεντι καρήνῳ,
καί οἱ ἀτυζομένῳ λαοσσόος ἴαχε δαίμων·
Κάδμε, γιγαντοφόνοιο Διὸς συνάεθλε κυδοιμοῦ,
δειμαίνεις, ἕνα μοῦνον ἰδὼν ὄφιν· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
σοὶ πίσυνος Τυφῶνα κατεπρήνιξε Κρονίων,
τοσσατίοις κομόωντα δρακοντείοισι καρήνοις.
παύεο θηρείων τρομέων συριγμὸν ὀδόντων·
Παλλὰς ἐποτρύνει σε, καὶ οὐ φονίη παρὰ Δίρκη
ῥύσεται ἑρπυστῆρα φυλάκτορα χάλκεος Ἄρης.
ἀλλὰ καταφθιμένοιο λαβὼν δασπλῆτας ὀδόντας
θηρὸς, ἐχιδνήεντι περισπείρας χθόνα καρπῷ,
κεῖρε γιγαντείης ὀφιώδεα λήϊα χάρμης,
γηγενέων δὲ φάλαγγας ἐνὶ ξύνωσον ὀλέθρῳ,
πέντε λιπὼν ζώοντας· ἐπεσσομένῃσι δὲ Θήβαις
σπαρτῶν ἀγλαόκαρπος ἀνασταχύοιτο γενέθλη.
Ὣς φαμένη, θάρσυνε τεθηπότα Κάδμον Ἀθήνη,
καὶ βαθὺν ἠνεμόεντι κατέγραφεν ἠέρα ταρσῷ,

---

v. 385. *θανόντος* editt. *χανόντος* tentabat Cun. parum apte; sed recte idem v. s. *λαιμοῦ* dedit, cum editt. efferrent *λαιμῷ*. eod. v. *πολέων* ed. pr. a Cant. em. Omnia, ut nos, iam Rhodom.

v. 391. hic vers. cum seqq. olim legebatur post v. 376. vid. ad v. 365.

v. 406. Minervae nomen in ed. pr. omittitur, spatio post *φαμ.* relicto; unde Falk. ibi *Παλλὰς* inseruit, spondeos et caesuram trochaicam in quarto pede non observans. Malui Nonni numeris gratificari. Nec aliter Cant. et Rhodom.

δυσαμένη Διὸς οἶκον. ὃ δὲ τραφερῇ παρὰ βώλῳ
μάρμαρον εὐρυάλωος ἐΰτροχον οὖρον ἀρούρης
ἵστατο κουφίζων, κραναὸν βέλος· ἰθυπόρῳ δὲ
ἄκρα δρακοντείοιο καρήατος ἔθλασε πέτρῳ·
θηγαλέην δὲ μάχαιραν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
αὐχένα θηρὸς ἔτεμνεν· ἀπαμηθεῖσα δὲ κόρση
σώματος ἐκτὸς ἔμιμνε, κυλινδομένη δὲ κονίῃ
ἠθάδα κύκλον ἕλισσε παλίλλυτον ἄστατος οὐρή.
καὶ δαπέδῳ τετάνυστο δράκων νέκυς. ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
θοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀνέκραγε· χωομένου δέ,
Κάδμος ἀμειβομένων μελέων ἑλικώδεϊ μορφῇ
ἀλλοφυὴς ἤμελλε παρ' Ἰλλυρίδος σφυρὰ γαίης
ξεῖνον ἔχειν ἴνδαλμα δρακοντείοιο προσώπου.
ἀλλὰ τὰ μὲν πέπρωτα μετὰ χρόνον. αὐτὰ ὃ μέσσῃ
χαλκείῃ κυνέῃ συνελέξατο καρπὸν ὀλέθρου,
θηρείων γενύων βλοσυρὸν θέρος· ἐνδαπίης δὲ
Παλλάδος ὑβὸν ἄροτρον ἀπ' ὀργάδος εἰς χθόνα σύρων,
καὶ χαροπῆς ἀρόσας πολεμητόκον αὔλακα γαίης,
ἰοβόλων ἔσπειρε πολύστιχον ὄγμον ὀδόντων.
καὶ στάχυς αὐτολόχευτος ἀνηέξητο γιγάντων,
ὧν ὃ μὲν ὑψικάρηνος ἀνέδραμεν ἄκρα τιταίνων
στήθεος εὐθώρηκος, ὃ δὲ προθορόντι καρήνῳ

v. 412. *ἐρυσάμενος* editt.

v. 413. *ἀπημηθεῖσα* editt. correxit Hermannus.

v. 414. *ἐκτ. ἔπιπτε* tent. Cun. fort. vere. v. s. *ἄστατον* ed. pr. emend. Falk.

v. 423. *θηράων* ed. pr. *θυράων* ed. 2. *θηρείων* iam Rhodom. v. s. *ἀποργάδος* ed. pr. *ἀπ' ὀργάδος* ex em. Falk. ed. 2. Rhodomannus in *ἀποργάδος* *π* in *μ*, ut videtur, mutavit. *εἰς χρόα* editt. nostrum dedit Cun. an verum sit, dubito. Displicet etiam *σύρων*, cuius praesens cum seqq. parum convenit.

v. 425. an *χαλεπῆς?*

v. 429. *καρήνων* ed. pr. em. Falk. et Canter.

φρικτὸν ἀνοιγομένης ὑπερέσχεθεν ὦμον ἀρούρης·
ἄλλος ἄνω προὔκυψεν ἐς ὀμφαλόν· ὃς δ᾽ ἐπὶ γαίῃ
ἡμετελὴς ἀνέτελλε, πεδοτρεφὲς ὅπλον ἀείρων·
ἄλλος ὑπερκύπτοντα λόφον προβλῆτα τιταίνων,
οὔπω στέρνον ἔφαινε, καὶ εἰσέτι μητρὸς ἀνέρπων
ἐκ λαγόνων κατὰ βαιὸν ἀταρβέϊ μάρνατο Κάδμῳ
τεύχεσιν αὐτοφύτοις κεκορυθμένος· ἆ, μέγα θαῦμα,
ὥπλισεν Εἰλείθυια, τὸν οὐ μαιώσατο μήτηρ·
καί τις ἀνηκόντιζεν, ὁμόγνιον ἔγχος ἀράσσων,
ἡμιφανής· ὃ δὲ κοῦφος ὅλον δέμας εἰς φάος ἕλκων,
ἄκρα ποδῶν ἀτέλευτα πεπηγότα λεῖπεν ἀρούρῃ.

Οὐ μὲν ἐφημοσύνης ἐπελήσατο Κάδμος Ἀθήνης,
ἀλλὰ παλιμφυέων καλάμην ἤμησε γιγάντων·
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν ἀνεμώδεϊ λόγχῃ,
τὸν δὲ κατὰ κληῗδα, παρὰ πλατὺν αὐχένα τύψας,
ὀστέα λαχνήεντος ἀνέσχισεν ἀνθερεῶνος·
ἄλλον ἀκοντιστῆρι βαλὼν ἐχαράξατο πέτρῳ,
γαστέρος ἄχρι φανέντα. καὶ αἵματος αἰνογιγάντων
ἐκχυμένου ποταμηδὸν, Ἄρης ὠλίσθανε λύθρῳ,
φοινίξας ἑὰ γυῖα· παρισταμένης δὲ κυδοιμῷ
πορφυρέῃ ῥαθάμιγγι χιτὼν ἐρυθαίνετο Νίκης.
ἄλλου μαρναμένοιο, παρ᾽ ἰσχίον ἄορι τύψας,
συμφυέος διέκερσε σὺν ἰξύϊ νῶτα βοείης.
καὶ φόνος ἄσπετος ἔσκε· δαϊζομένων δὲ γιγάντων
λοίγιος αἱμαλέης ἀνεκήκιεν αὐλὸς ἐέρσης,
ἄορι θεινομένων. ὃ δὲ Παλλάδος ἔμφρονι βουλῇ

---

v. 433. λόφου editt.
v. 438. suspect. part. ἀράσσων; an ἀείρων?
v. 447. φανέντι ed. pr. em. Falk.
v. 450. πορφυρέη ed. pr. emend. Falk.

γηγενέων τινὰ πέτρον ἐπῃώρησε καρήνων·
οἱ δὲ δαφοινήεντι πόθῳ μεθύοντες Ἐνυοῦς,
Ἄρεϊ βακχεύθησαν, ὁμογνήτῳ δὲ σιδήρῳ
ἀλλήλων ὀλετῆρες, ἐτυμβεύοντο κονίῃ.
ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζεν· ἐρευθιόωντι δὲ λύθρῳ
στικτὰ διαινομένης ἐμελαίνετο νῶτα βοείης
γηγενέος κταμένοιο· κατουδαίης δὲ μαχαίρης
γνωτοφόνῳ γλωχῖνι δαΐζετο καρπὸς ἀρούρης.

---

v. 456. ἐπηώρησε editt.
v. 460. ἔρεισεν editt. ἔρισσεν coniecit V. D. ap. Villois.
v. 462. κατ' οὐδαίης editt. divis.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΠΕΜΠΤΟΝ.

Πέμπτον ἔτι σκοπίαζε, καὶ Ἀκταίωνα νοήσεις,
τὸν κεμὰς οὐκ ὤδινε, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Ε.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πολέμων ὀφιώδεα λήϊα κείρων,
Κάδμος ὀδοντοφύτων καλάμην ἤμησε γιγάντων,
σπένδων λύθρον Ἄρηϊ, θαλύσια δηϊοτῆτος,
φαιδρύνας ἑὰ γυῖα δρακοντοβότῳ παρὰ Δίρκῃ,
Δελφίδα βοῦν ἱέρευσε θεοδμήτων ἐπὶ βωμῶν,
Παλλάδι καλὸν ἄγαλμα. καταρχομένου δὲ θυηλῆς,
δίζυγες ἔνθα καὶ ἔνθα περιῤῥαίνοντο κεραῖαι
οὐλοχύταις· ὁ δὲ γυμνὸν ἑλὼν παρὰ γείτονι μηρῷ
φάσγανον, Ἀσσυρίοιο παρήορον ἐκ τελαμῶνος,
ἀκροτάτην τρίχα τάμνε τανυῤῥίνοιο καρήνου
ἄορι κωπήεντι. Θεοκλύμενος δὲ κεραίης
δραξάμενος μόσχοιο, παλίντονον εἴρυσε δειρήν,
αὐχενίους δὲ τένοντας ἀπηλοίησε Θυέστης
ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι, καὶ αἱμαλέῳ βοὸς ὁλκῷ

v. 3. σπεύδων ed. pr. em. Falk.

v. 6. θυηλαὶ editt. καταρχομένης δὲ θυηλῆς Rhodom.

v. 9. παρήορον editt.

v. 10. τανυῤῥήνοιο κ. ed. pr. τανυῤῥίνοιο κ. ed. 2. ex em. Falk. nisi fuit ταλαυρίνοιο κ. aut τανυκραίροιο. v. s. ἄρεϊ editt. em. Cun.

v. 13. τε editt. ἀπηλλοίησε ed. pr. quod em. Falk.

λάϊνος Ὀγκαίης ἐρυθαίνετο βωμὸς Ἀθήνης,
καὶ βοέου κερόεντος ἀρασσομένοιο μετώπου,
πρηνὴς μόσχος ἔπιπτε· δαϊζομένης δὲ σιδήρῳ
πλευρὰ διατμήξαντες ἐμιστύλαντο μαχαίρῃ,
καὶ βοέην τρηχεῖαν ἐγυμνώσαντο καλύπτρην
ἐκταδίην. ὃ δὲ φαιδρὸν ἐπὶ χθονὶ φᾶρος ἑλίξας,
αὐτὸς ἄναξ πεπόνητο, καὶ εὐφυέων κρέα μηρῶν
ὠμὰ διατμήξας, ἐκαλύψατο δίζυγι δημῷ,
μιστύλλων κατὰ βαιόν· ἐπ᾽ ἀνθρακιῇ δὲ τανύσσας
σπλάγχνα, σιδηρείοισι πεπαρμένα μακρὰ κορύμβοις,
εἴρυσεν, ὀπτήσας ἁπαλῷ πυρί· μεσσοπαγῆ δὲ
ἀκροπόρῳ στοιχηδὸν ἄγων τετορημένα χαλκῷ,
ἀνθοκόμου κατέθηκε χαμαιζήλοιο τραπέζης
δαιτρὸς, ἐπασσυτέρους ὀβελοὺς ζείοντας ἀείρας.
καὶ θυόεις ἐλέλικτο δι᾽ ἠέρος ἀτμὸς ἀλήτης
Ἀσσυρίης λιβάνοιο. τελειομένης δὲ θυηλῆς
δεῖπνον ἔην, καὶ Κάδμος ἑλὼν ἐπένειμεν ἑκάστῳ,
κεκριμένης ὀρέγων ἰσοελκέα μοῖραν ἐδωδῆς.
δαιτυμόνων δὲ φάλαγγες ἐπ᾽ εὐκύκλοιο τραπέζης
εἰλαπίνης ἀπέθεντο πόθον κεκορηότι θυμῷ.

Οὐδὲ δρακοντοφόνῳ καμάτων τέλος ἔπλετο Κάδμῳ,
ἀλλὰ μεθ᾽ ἑρπηστῆρα, μετ᾽ ἄγρια φῦλα γιγάντων,
Ἐκτήνων προμάχοισι καὶ Ἄονι μάρνατο λαῷ,

---

v. 16. κρυόεντος ed. pr. emend. Falk.
v. 18. ἐμιστύλλαντο editt. em. iam Rhodom.
v. 25. μεσσοπλαγῆ edd. em. Cun.
v. 27. χαμαζήλ. ed. pr. corr. a Falk.
v. 31. δεῖπνος ed. pr. em. Falk.
v. 34. εἰλαπίνοις — πόθον ed. pr. em. Falk. v. s. δρακοντοφόνων editt. corr. Cun.
v. 37. ἐκτείνων — ἄορι ed. pr. Ἐκτήνων — ἄορι ed. 2. ex emend. Canteri; Ἄονι em. Cun. et V. D. ap. Villois.

βάρβαρον ἀμώων στάχυν Ἄρεος· ἀγχιπόροις δὲ
ἔχραε Τεμμίκεσσι· καλεσσαμένῳ δὲ μαχητὰς
ποικίλος ἑσμὸς ἵκανε περικτιόνων ἐπικούρων.
καὶ διδύμαις στρατιῇσιν Ἔρις ξύνωσεν Ἐνυώ,
φύλοπιν ὠδίνουσα· συνεργομένων δὲ κυδοιμῷ,
τόξον ἐκυκλώθη, δόρυ πάλλετο, σείετο πήληξ,
καὶ βέλος ἐῤῥοίζησεν, ἐπ᾽ ὀμφαλόεντι δὲ κύκλῳ
βαλλομένη μυλόεντι λίθῳ σμαράγησε βοείη.
καὶ κταμένων ῥέεν αἷμα· πολὺς δ᾽ ἐπὶ φορβάδι γαίῃ
ἡμιθανὴς προκάρηνος ἀνὴρ κεκύλιστο κονίῃ.
καὶ στρατὸς ἀντιβίων ἱκέτης ἐκλίνετο Κάδμῳ·
λέτο δ᾽ ἀγών. φονίην δὲ μετὰ στροφάλιγγα κυδοιμοῦ
Κάδμος ἀπυργώτοιο θεμείλια πήγνυε Θήβης.

Πολλαὶ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα μεριζομένων κενεώνων
αὔλακες ἐτμήγοντο· πολυσχιδέων δὲ κελεύθων
ἔδρανα καρχαρόδοντι βοῶν κεχάρακτο σιδήρῳ·
πολλαὶ δ᾽ ἀντιπόρων ἀνέμων τετράζυγι κόσμῳ
εἰνόριοι χόρτοισιν ἐμετρήθησαν ἀγυιαί.
καὶ πόλις Ἀονίη Τυρίης ποικίλλετο τέχνης
κάλλεϊ λαϊνέῳ· καὶ ἐποίπνυεν ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
γειοτόμῳ γλωχῖνι ταμὼν ἑτερόχροα πέτρην,
ἐργατίνης Βοιωτὸν ὑπὸ κλέτας, ἣν παρὰ λόχμῃ
Τευμησσοῦ δρυόεντος ἐμαιώσαντο κολῶναι,
ἣν Ἑλικὼν βλάστησε, καὶ ἣν ὤδινε Κιθαιρών.

---

v. 39. ἔγχραε edd. Τεμμικέασι ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 41. ἔριν ξύνωσεν Ἐνυώ, voluit V. D. ap. Villois. Sed Ἔρις dea est: Ἐνυώ vero, Bellonae nomen, Nonno semper de bello ipso dicitur, uti Ἠχώ de sono.

v. 49. λῦτο edd.

v. 52. κελεύρων ed. pr. nostrum cum Cantero dedit Falk. insuper coniic. κελεύθρων.

v. 55. ἐμμόριον editt. sine sensu.

καὶ νηοὺς ἐτέλεσσε θεῶν, καὶ δώματα φωτῶν,
τορνώσας κανόνεσσιν· ἐπ᾽ ἀῤῥήκτοις δὲ δομαίοις
ἑπταπόρῳ πυλεῶνι περίδρομον ἄστυ χαράξας,
οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἑῇ μιμήσατο τέχνῃ,
ἐσσόμενον ναέταις Ἀμφίονι τεῖχος ἐάσας,
πυργοδόμῳ κιθάρῃ πεφυλαγμένον. οὐρανίοις δὲ
ἑπτὰ πύλας ἀνέθηκεν ἰσηρίθμοισιν ἀλήταις
ἰσοτύπους· πρῶτον μὲν ἐς ἑσπέριον κλίμα πήξας
Ὀγκαίην ἐπένειμε πύλην γλαυκώπιδι Μήνῃ,
ἐκ βοὸς ὀγκηθμοῖο φερώνυμον, ὅττι καὶ αὐτὴ
ταυροφυὴς κερόεσσα, βοῶν ἐλάτειρα, Σελήνη,
τρίπλοον εἶδος ἔχουσα πέλει Τριτωνὶς Ἀθήνη·
δεύτερον Ἑρμάωνι διαυγέϊ, γείτονι Μήνης,
δῶκε γέρας πυλεῶνα· διαγράψας δὲ τετάρτην
Ἠλέκτρην, Φαέθοντος ἐπώνυμον, ὅττι φανέντος
σύγχροος Ἠλέκτρης ἀμαρύσσεται ὄρθριος αἴγλη,
Ἠελίῳ πυρόεντι πύλην ἀντώπιον Ἠοῦς
μεσσατίην ἀνέθηκεν, ἐπεὶ μέσος ἐστὶ πλανήτων·
πέμπτην δ᾽ Ἄρεϊ δῶκε, πόρε τριτάτην Ἀφροδίτῃ,
ἀμφοτέρων ἑκάτερθεν ὅπως Φαέθων μέσος εἴη,
γείτονα θοῦρον Ἄρηα διατμήγων Ἀφροδίτης·
ἕκτην Ζηνὸς ἄγαλμα φαεινοτέρῳ κάμε κόσμῳ
ὑψιφανῆ· πυμάτην δὲ Κρόνου λάχεν ἕβδομος ἀστήρ.
τοῖον ἕδος ποίησε· καὶ ἱερὸν ἄστυ πολίσσας,
Αἰγυπτίης ἐκάλεσσεν ὁμώνυμον ἄστεϊ Θήβης,
ποικίλον ἀσκήσας χθόνιον τύπον, ἶσον Ὀλύμπῳ.

---

v. 66. *ἐσσομένῳ ναέτῃ* male Cun. maluit. *ἐάσσας* editt.
v. 69. *ἰσοτύπον πρ.* editt. quod fort. non debebam sollicitare.
v. 71. *ὀγκηθμοῖσι* ed. pr. em. Falk.
v. 77. *ὄρθιος αἴγλην* ed. pr. *ὄρθιος αἴγλη* ed. 2.

Ἀονίων δὲ θύγατρες ἀνεκρούσαντο χορείαις
Ἁρμονίης ὑμέναιον· ἐπ᾽ εὐθαλάμῳ δὲ μελάθρῳ
Θρηϊκίης φθέγξαντο χορίτιδες οὔνομα νύμφης.
καὶ Παφίη νεότευκτον ἐκόσμεε παστάδα Κάδμῳ,
παιδὸς ἑῆς μέλπουσα θεοκλήτους ὑμεναίους,
μήτηρ ἱμερόεσσα· πατὴρ δ᾽ ὑπὸ χάρματι κούρης
γυμνὸς ἄτερ σακέων ὠρχήσατο μείλιχος Ἄρης,
δεξιτερὴν ἀσίδηρον ἐπικλίνων Ἀφροδίτῃ,
καὶ γαμίῃ σάλπιγγι μελίζετο θεσμὸν Ἐρώτων
ἀντίτυπον σύριγγι· σιδηροφόρου δὲ καρήνου
ἠθάδας εὐπολέμοιο λόφους ἀπεσείσατο χαίτης,
μιτρώσας πλοκαμῖδας ἀναιμάκτοισι κορύμβοις,
πλέξας κῶμον Ἔρωτι· σὺν ἀθανάτοις δὲ χορεύων
εἰς γάμον Ἁρμονίης Ἰσμήνιος ἦλθεν Ἀπόλλων,
ἑπτατόνῳ κιθάρῃ φιλοτήσιον ὕμνον ἀράσσων·
καὶ μέλος ἐκρούσαντο βιοσσόον ἐννέα Μοῦσαι,
καὶ παλάμας ἐλέλιζε Πολύμνια, μαῖα χορείης,
μιμηλὴν δ᾽ ἐχάραξεν ἀναυδέος εἰκόνα φωνῆς,
φθεγγομένη παλάμῃσι σοφὸν τύπον ἔμφρονι σιγῇ,
ὄμματα δινεύουσα· πολυστρέπτῳ δὲ πεδίλῳ,
Ζηνὶ χαριζομένη, θαλαμηπόλος ἵστατο Νίκη,
Κάδμον ἀνευάζουσα, Διὸς πρόμον, ἀμφὶ δὲ παστῷ
παρθενίοις στομάτεσσι γαμήλιον ἔπλεκε μολπήν,
καὶ ποδὸς ἴχνος ἕλισσεν, ἐπ᾽ εὐκύκλῳ δὲ χορείῃ
αἰδομένη πτερὰ πάλλε παρὰ πτερύγεσσιν Ἐρώτων.
ἐκ δὲ πολυσπερέων δαΐδων ὁμοφεγγέος αἴγλης

---

v. 90. χορειτίδες editt. χοροιτίδες Rhodom.

v. 96. θυμὸν Ἐρ. editt. θεσμόν coni. Lennep ad Col. p. 40. et Scal. qui praeterea ῥυθμόν proposuit. μῦθον voluit V. D. ap. Villois.

v. 101. Ἰσμήλιος ed. pr. em. Falk. et Cant.

ἑσπερίης ἀνέτελλε φάος ψευδήμονος Ἠοῦς.
καὶ λιγυροῖς στομάτεσσι φιλοσκάρθμῳ παρὰ παστῷ
πάννυχος ἔπλετο κῶμος ἀκοιμήτοιο χορείης
μελπομένων· σπεύδων γὰρ ἐς ἀγρύπνους ὑμεναίους . . .

* * *

ἤθαδα ῥάβδον ἔλειπεν, ἐπεὶ ταμίης πέλεν ὕπνου.
καὶ Θήβη χορὸς ἦεν Ὀλύμπιος· ἦν δὲ νοῆσαι
Κάδμον ὁμοῦ καὶ Ζῆνα, μιῆς ψαύοντα τραπέζης.
Καὶ γαμίοις θαλάμοισι φέρων νυμφοστόλον ὥρην,
Ἀρκτῴης ἀνέτελλε δράκων ὁμόφοιτος ἁμάξης,
ἄγγελος ἐσσομένων, ὅτι σύννομος ἥλικι νύμφῃ,
ἐκ βροτέης ἤμελλεν ἔχειν ὀφιώδεα μορφὴν
νυμφίος Ἁρμονίης. μακάρων δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
εἰς θαλάμους σπεύδοντι γέρας δωρήσατο Κάδμῳ·
Ζεὺς μὲν πάντα τέλεια· κασιγνήτην δὲ γεραίρων
Ἥρην πασιμέλουσαν, ἐπεὶ πέλεν Ἄρεϊ μήτηρ,
ἵππιος ὤπασε δῶρα θαλάσσια Κυανοχαίτης·
Ἑρμῆς σκῆπτρον ἔδωκεν, Ἄρης δόρυ, τόξον Ἀπόλλων,
καὶ στέφανον, κομόωντα λίθων ἑτερόχροϊ κόσμῳ,
Ἁρμονίης Ἥφαιστος ἐπηώρησε καρήνῳ,
χρυσείην κροτάφοισιν ἐπικρεμάσας ἀναδέσμην·
καὶ θρόνον εὐλάϊγγα πόρε χρυσόθρονος Ἥρη·
Ἄρεα κυδαίνουσα πολυφράδμων Ἀφροδίτη
χρύσεον ὅρμον, ἔχοντα λίθων πολυδαίδαλον αἴγλην,

---

v. 118. ad infucandam lacunam Cun. tentabat: Ἑρμῆς ῥάβδ. ad sensum quidem bene. ταμίη edd. em. Rhodom.

v. 122. ἀρκτώης editt.

v. 128. πᾶσι πέλουσαν ed. pr. em. Falk.

v. 132. ἐπηώρησε editt.

v. 135. κυδαίνουσα πολυγράδμων Ἀφρ. ed. pr. πολυφρ. vel χαλιφράδμ. coniecit Falk. prius est in ed. 2. Distinctione post κυδαίνουσα posita; partic. δέ ante Ἀφροδίτη inseruit Cun.

λευκὸν ἐρευθιόωντι συνήρμοσεν αὐχένι κούρης.
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον, ὅπερ κάμε Κυπρογενείῃ,
τοξευτῆρος Ἔρωτος ὅπως ὀπτήριον εἴη·
ἔλπετο γὰρ Κυθέρειαν ἀεὶ βαρύγουνος ἀκοίτης
υἷα τεκεῖν σκάζοντα, ποδῶν μίμημα τοκῆος·
ἀλλὰ μάτην ἐδόκησε, καὶ ἀρτίπον υἷα νοήσας,
λαμπόμενον πτερύγεσσιν ὁμοίϊον υἱέϊ Μαίης,
ποικίλον ὅρμον ἔτευξεν, ὃς ἀστεροφεγγέϊ νώτῳ
ὡς ὄφις ἦν, ἑλικῶδες ἔχων δέμας· οἷα γὰρ αὐτὴ
δίστομος ἀμφίσβαινα μέσῳ μηρύεται ὁλκῷ,
ἰὸν ἀποπτύουσα δι' ἀμφοτέροιο καρήνου,
ἀμφελελιζομένη μελέων ἑτερόζυγι παλμῷ,
ἐς κεφαλὴν δὲ κάρηνον, ἐφερπύζουσα, συνάπτει,
λοξῇ καμπύλα νῶτα περισκαίρουσα πορείῃ·
ὣς ὅγε ποικίλος ὅρμος, ἐαγότα νῶτα τιταίνων,
κάμπτετο, κυρτωθεῖσαν ἔχων διδυμάονα δειρήν,
ἀμφιλαφὴς φολίδεσσιν ἐς ὀμφαλὸν ἄχρις ἱκάνων
πλεκτὸς ὄφις δικάρηνος· ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ τέχνης
χρύσεος ὁλκαίης ἐλελίζετο κύκλος ἀκάνθης,
καί οἱ ἑλισσομένη κεφαλὴ πολυδινέϊ παλμῷ;
ψευδαλέον σύριγμα διήρυγεν ἀνθερεῶνος.
καὶ στομάτων ἑκάτερθεν, ὅπῃ τέλος ἐστὶ καὶ ἀρχή,
αἰετὸς ἦν χρύσειος, ἅτε πλατὺν ἠέρα τέμνων,
ὀρθὸς, ἐχιδναίων διδύμων μεσσηγὺ καρήνων,

---

v. 138. *Κυπρογενείη* ed. pr. em. Falk.

v. 150. fort. *περισπειρῶσα* dedit.

v. 153. dubito de sinceritate part. *ἱκάνων*.

v. 155. *ἑλισσομένης κεφαλῆς* editt. *οἱ ἑλισσομένῃ κεφαλῆς* tentabat Rhodom. vid. Herm. ad Orph. p. 801. Sed opus erat nominativo ad verb. *διήρυγεν*.

ὑψιφανὴς πτερύγων πισύρων τετράζυγι κημῷ·
τῇ μὲν ξανθὸς ἴασπις ἐπέτρεχε, τῇ δὲ Σελήνης
εἶχε λίθον πάλλευκον, ὃς εὐκεράοιο θεαίνης
λειπομένης μινύθει, καὶ ἀέξεται, ὁππότε Μήνη
ἀρτιφαὴς σέλας ὑγρὸν ἀποστίλβουσα κεραίης,
Ἠελίου γενετῆρος ἀμέλγεται αὐτόγονον πῦρ·
ἄλλη μάργαρον εἶχε φαεσφόρον, οὗ χάριν αἴγλης
γλαυκὸν Ἐρυθραίης ἀμαρύσσεται οἶδμα θαλάσσης
λαμπομένης· ἑτέρης δὲ μεσόμφαλος αἴθοπι κόσμῳ
λεπτοφαὴς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυεν Ἰνδὸς ἀχάτης.
ἀλλήλαις δ' ἑκάτερθε συναπτομένων κεφαλάων
χάσματα δισσὰ δράκοντος ἀνευρύνοντο καρήνων,
αἰετὸν ἀμφοτέροισι περικλείοντα γενείοις,
σύμπλοκον ἔνθα καὶ ἔνθα· δι' εὐφαέος δὲ προσώπου
λυχνίδες ἠκόντιζον ἐν ὄμμασι σύμφυτον αἴγλην,
ὀξὺ σέλας πέμπουσαν, ὁμοίϊον αἴθοπι λύχνῳ
ἁπτομένῳ· κομόων δὲ λίθων πολυειδέϊ μορφῇ,
πόντος ἔην, γλαυκῆς δὲ λίθος χλοάουσα μαράγδου,
δεξαμένη κρύσταλλον ὁμόζυγον, εἴκελον ἀφρῷ,
εἶχε φαληριόωντα μελαινομένης τύπον ἅλμης.
τῷ ἔνι δαίδαλα πάντα τετεύχατο, τῷ ἔνι πάντα
χρυσοφαῆ μάρμαιρεν ἁλίτροφα πώεα λίμνης,
οἷα περισκαίροντα, πολὺς δέ τις ὑγρὸς ὁδίτης
μεσσοφανὴς ἐχόρευεν ἐπιξύων ἅλα δελφίς,

---

v. 161. τετρ. κόσμῳ dedit Cun. κημῷ expunxit Rhodom.

v. 163. παλιλεύκον ed. pr. πάλλευκον Falk. in ed. alt.

v. 164. μινύθα ed. pr. corr. Falk. et Cant.

v. 178. πλοῦτος ἔην tentab. V. D. ap. Villois. huic non probatus.

v. 180. μελαινομένου ed. pr. em. Falk. v. s. τῷ referend. ad πόντος v. 178. nisi malis τῇ — τῇ.

ψευδαλέην δ' ἐλέλιξεν ἑὴν αὐτόσσυτον οὐρήν, —
καὶ χορὸς ὀρνίθων ἑτερόχροος, οὗ τάχα φαίης
ἱπταμένων πτερύγων ἀνεμώδεα δοῦπον ἀκούειν.
Τοῖον ἐπεὶ Κυθέρεια γέρας δωρήσατο νύμφῃ,
χρύσεον εὐλάϊγγα παρήορον αὐχένι κούρης

* * *

Καὶ γαμίων ζευχθεῖσα πόθων ἰθύντορι κεστῷ
Ἁρμονίη πολύπαιδα γονὴν μαιώσατο κόλπῳ,
τικτομένων κατὰ βαιόν· ἀμοιβαίῃ δὲ λοχείῃ
ἔγκυον ὄγκον ἔκυσε θυγατρογόνου καμάτοιο,
τετράκις ἐννέα κύκλα διαπλήσασα Σελήνης.
πρώτη δ' Αὐτονόη γονίμων ἀνεπήλατο κόλπων,
μητέρος ἐννεάμηνον ἀναπτύξασα λοχείην
πρωτοτόκοις ὠδῖσιν· ὁμογνήτῳ δὲ γενέθλῃ
καλλιφυὴς Ἀθάμαντος ἀέξετο σύγγαμος Ἰνώ,
μήτηρ διssοτόκος· τριτάτη δ' ἀνέτελλεν Ἀγαύη,
ἥ ποτε νυμφευθεῖσα γιγαντείοις ὑμεναίοις,
εἴκελον υἷα λόχευσεν ὀδοντοφύτῳ παρακοίτῃ.
καὶ Χαρίτων ἴνδαλμα ποθοβλήτοιο προσώπου,
Ζηνὶ φυλασσομένη, Σεμέλη βλάστησε τετάρτη

---

v. 186. ὃν editt. alius fort. praetulerit ὧν.

v. 188. οἷον ἐ. Κ. γ. δ. κούρῃ ed. pr. in marg. Cod. annotatum fuisse νύμφῃ, observat Falk. qui κούρῃ dedit in ed. 2. Cum sic ἀπόδοσις deesset, nec εὐλάϊγγα cum neutro γέρας iungi posset, Cun. tentat: τοῖον ἑῇ Κ. γ. δ. κούρῃ χ. εὐλάϊγγι π. αὐχ. νύμφης. Equidem puto, versum excidisse huiusmodi:

ὅρμον, Ἀγηνορίδης ἐπὶ παστάδι κώμασε Κάδμος.

v. 191. Ἁρμονίην ed. pr. em. Cant. et Falk. v. s. τικτομένων ead. sed τικτομένην ed. 2.

v. 193. θυγ. δαναοῖο editt. τοκετοῖο Cun. v. s. ἔνθεα editt. ἐννέα em. Cun. et V. D. ap. Villois.

v. 198. ἀέξατο editt. v. s. δυσσοτ. ed. pr. quod em. Falk

v. 203. Σεμέλης editt.

θυγατέρων· μούνη δὲ καὶ ὁπλοτέρη περ ἐούσῃ
δῶκεν ἀνικήτοιο φύσις πρεσβήϊα μορφῆς.
ἄρσενα δ' ὀψιτέλευτον ὁμόζυγα θήλεϊ φύτλῃ
Ἁρμονίη νέον υἷα γεγηθότι γείνατο Κάδμῳ,
Ἀονίης Πολύδωρον ἑωσφόρον ἀστέρα πάτρης,
ὁπλότερον Σεμέλης ῥοδοειδέος, ὃν παρὰ Θήβαις
σκῆπτρα λαβὼν ἀθέμιστος ἄναξ ἀπενόσφισε Πενθεύς.
καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε γέρων χρόνος ὀψὲ τελέσσαι.
Κεκριμένας δὲ θύγατρας ἐπεκλήϊσσεν ἀκοίταις
Κάδμος ἀμοιβαίοιο γάμου τετράζυγι παστῷ,
καὶ λέχος ἄλλο μετ' ἄλλο συνήρμοσε· δωροφόρος γὰρ
πρῶτος Ἀρισταῖος, νόμιος καὶ ἐπώνυμος ἀγρεύς,
αἷμα σοφοῦ Φοίβοιο καὶ εὐπαλάμοιο Κυρήνης,
Αὐτονόην ζυγίων ἀρότων νυμφεύσατο θεσμῷ.
οὐ μὲν Ἀγηνορίδης πολυφερβέος ἴδμονα τέχνης
γαμβρὸν ἔχειν ἀπέειπε, βιοσσόον υἱέα Φοίβου·
ἀλλὰ διϊπετέων ἀνέμων ζωαρκέσιν αὔραις
λοίγιον εὐνήσαντι πυρώπιδος ἀστέρα Μαίρης,
παῖδα συνεκλήϊσσε περισσονόῳ παρακοίτῃ.
Καὶ γάμος ἦν πολύολβος, ἐπεὶ γάνος ἄζυγι κούρῃ
δῶκε βόας, πόρεν αἶγας, ὀρίτροφον ὤπασε ποίμνην·
καὶ πολὺς ἀχθοφόρῳ βεβαρημένος ὄχλος ἀνάγκῃ
φόρτον ἐλαιήεντος ἐκούφισεν ἀμφιφορῆος,
ἕδνα γάμων, πολλὴν δὲ σοφῆς ἐκόμισσε μελίσσης
δαιδαλέην ὠδῖνα πολυτρήτοιο λοχείης.

---

v. 206. ὀψιτέλευτον ed. pr. quod in ὀψιτέλεστον mutavit Falk. occurrit tamen ὀψιτέλευτος in Schol. Ven. ad Il. XXI. 252.

v. 215. νόμηος ed. pr. em. Falk.

v. 220. ζωορκέσιν ed. pr. em. Falk.

v. 223. ἐπεὶ γάμος editt. γάνος Hermannus.

v. 225. ὀχμὸς editt. em. Cun.

Κεῖνος ἀνὴρ πρώτιστος ὀρίδρομος ἅλματι ταρσῶν
εὗρε φιλοσκοπέλοιο πόνον κεμαδοσσόον ἄγρης,
πῶς νοερῷ μυκτῆρι παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης
θηρὸς ἀσημάντοιο κύων μαντεύεται ὀδμήν,
ὀρθὰ διωξικέλευθον ἐπὶ δρόμον οὔατα τείνων,
καὶ δολίης δεδάηκε πολύπλοκα δίκτυα τέχνης,
καὶ σταλίκων τύπον ὀρθόν, ὑπὲρ ψαμάθοιό τε θηρῶν
πρώϊον ἀτρέπτῳ κεχαραγμένον ἴχνος ἀρούρῃ·
καὶ ποσὶν ἐνδρομίδας θηρήτορα φῶτα διδάξας,
ἄσχετον ἀΐσσοντα κυνοσσόον εἰς δρόμον ἄγρης,
πέπλα φαεινομένης ἐπιγουνίδος ἄχρι φορῆσαι,
μήποτε θηρητῆρος ἐπειγομένου ποδὸς ὁρμὴ
ἂψ ἀνασειράζοιτο καθιεμένοιο χιτῶνος.
κεῖνος ἀνὴρ ἐνόησε πολυτρήτων στίχα σίμβλων,
πλαζομένης δ' ἔστησεν ἐρημάδος ἔργα μελίσσης,
ἥτις ἔσω λειμῶνος ἀπ' ἄνθεος ἄνθος ἀμείβει
εἰς φυτὸν ἀγλαόκαρπον· ἐφιπταμένη δὲ κορύμβοις,
χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ἀμέλγεται ἄκρον ἐέρσης.
καὶ λινέαις ἀψῖσι πολυπλέκτοιο χιτῶνος
γυῖα περισφίγξας ὀνύχων ἄπο μέχρι κομάων,

---

v. 233. *ὄρθια ὀξυκέλευθον* editt. *ὄρθιος ὀξυκέλευθον* Rhodom.
v. 235. *ψ. δὲ* editt. v. s. fort. *ἀτρίπτῳ. ἀστίπτῳ* vol. Scal.
v. 237. *ἐνδρομίδαις* Rhodom. *δίδαξεν* Cun. fort. vere, nisi versus excidit. Idem v. 239. *πέπλα τε φαινομένης.*

v. 240. *ὁρμῇ* ed. pr. a Falk. em.

v. 244. *ἀμοίβει* ed. pr. em. Falk. v. s. nescio, an legendum sit *εὔφυτον*, vel adeo *σύμφυτον*, *ἀγλ.*

v. 248. post hunc v. sequuntur in editt. vulgg. v. 250. 251. 252. 253. 254. 255. et tum demum v. 249. quae cum parum apte procederent, Cun. v. 250. tentavit *κερδαλέῳ πν.* et v. s. Scalig. *σμῆνος ἐνιπρήϋνεν.* Admissa nostra transpositione nihil mutandum erat.

φρικτὰ κορυσσομένης ἐφυλάσσετο κέντρα μελίσσης·
καὶ δολίῳ πνιγόεντι πυρὸς τεχνήμονι καπνῷ
σινομένην πρήϋνεν· ὑπηνέμιον δὲ τινάσσων
πυρσὸν, ἀπειλητῆρα φιλοσμήνοιο μελίσσης
δίζυγα χαλκὸν ἄειρεν· ὑπωροφίῃ δὲ λοχείῃ
βομβηδὸν κλονέοντος ἀσιγήτοιο κυδοιμοῦ,
χειρὶ πολυκροτάλῳ διδυμάονα δοῦπον ἀράσσων,
καὶ προταμὼν κηροῖο πολυγλώχινα καλύπτρην,
ἔβλισεν αἰόλα δῶρα μελισταγέος τοκετοῖο.
πρώϊον εὐῤῥαθάμιγγος ἀλείφατος εὗρεν ἐέρσην,
καρπὸν ὅτε βρίθοντι ταμὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,
πίονας ὑγροτόκοιο γονὰς ἔθλιψεν ἐλαίης.
καὶ σκιερῆς πολύδενδρον ὑπὸ κλέτας εὔβοτον ὕλης,
εἰς ἕλος, εἰς λειμῶνα φέρων, ἐδίδαξε βοτῆρας,
ἠελίου φαίνοντος ἐς ἕσπερον ἄχρι νομεύειν.
πλαζομένων δ' ἀκίχητον ἀπειθέα φοιτάδι χηλῇ
ἑσπομένων βραδὺν οἶμον ὀπισθοπόρων στίχα μήλων
εἰς νομὸν ἀνθεμόεντα, μιῇ ξύνωσε κελεύθῳ,
αἶγα λαβὼν προκέλευθον ὁμοζήλοιο πορείης.
καὶ νομίην ἐνόησεν ὀρειάδα Πανὸς ἀοιδήν·
καὶ πυρὶ σειριάοντα κατεύνασεν ἀστέρα Μαίρης·
καὶ Διὸς ἰκμαίοιο θυώδεα βωμὸν ἀνάψας,
αἵματι ταυρείῳ γλυκερὴν ἐπεχεύατο λοιβήν,

---

v. 254. κλονόεντος editt.

v. 257. ἔβλυσεν editt. em. Scal.

v. 258. εὔραθάμ. editt. v. s. μελοειδέϊ ed. pr. emendata a Falk. Praeterea editt. ἐέρσης καρπὸν iungunt.

v. 261. ὑποκλίτας — ὕλην ed. pr. em. Falk. Posterius etiam Cant.

v. 263. ἠερίου ed. pr.

v. 266. male Cun. tent. συνέωσε. v. s. βαλὼν editt.

ποικίλα φοιταλέης ἐπιβώμια δῶρα μελίσσης,
πλήσας ἁβρὰ κύπελλα μελικρήτου κυκεῶνος·
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἤκουσε· καὶ υἱέος υἷα γεραίρων,
πέμψεν ἀλεξικάκων ἀνέμων ἀντίπνοον αὔρην,
Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο.
εἰσέτι νῦν κήρυκες Ἀρισταίοιο θυηλῆς,
γαῖαν ἀναψύχουσιν Ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι,
ὁππότε ποικιλόβοτρυς ἀέξεται οἰνὰς ὀπώρη.
Τὸν μὲν Ἔρως πόμπευεν ἐς Ἀονίους ὑμεναίους,
Φοίβου Κήϊον υἷα· βοοστίκτου δὲ θυηλῆς,
πᾶσα πόλις στεφθεῖσα, καὶ ἰθυτμῆτες ἀγυιαὶ
ὀρχηθμῷ μεμέληντο· παρὰ προπύλαια δὲ παστοῦ
εἰλιπόδην ὑμέναιον ἀνεκρούσαντο πολῖται,
καὶ μέλος ἱμερόφωνον ἀνεκρούσαντο γυναῖκες,
καὶ γαμίῃ σύριγγι συνέκλαγον Ἄονες αὐλοί.
Ἔνθεν Ἀρισταίοιο καὶ Αὐτονόης ἀπὸ λέκτρων
Ἀκταίων ἀνέτελλε· φιλοσκοπέλῳ δὲ μετοινῇ
ἀγρέος αἷμα φέρων, ἀπεμάξατο πάτριον ἄγρην,
Ἀρτέμιδος θεράπων ὀρεσίδρομος· οὐ νέμεσις δέ,
δύσμορον Ἀκταίωνα μαθεῖν μελεδήματα θήρης,
υἱωνὸν γεγαῶτα λεοντοφόνοιο Κυρήνης.
οὔποτέ μιν φύγεν ἄρκτος ὀρεστιὰς, οὐδέ μιν αὐτῆς
λοίγιον ἐπτοίησε λεχωΐδος ὄμμα λεαίνης·
πολλάκι δ' ὑψιπόρητον ἐπιθρώσκοντα δοκεύων,
πόρδαλιν ἐπρήνιξεν· ἀεὶ δέ μιν ὑψόθι λόχμης

---

v. 273. *κυνεῶνος* ed. pr. nostr. ed. 2. praeterea *μελικράτου* editt.

v. 278. *ἐτήσια* ed. pr. em. Falk.

v. 291. *δύσμορος* ed. pr. em. Falk. v. s. *οἰωνὸν* ead. ab cod. emend. et a Cant.

v. 296. *πάρδαλιν* editt. alterum ipsi frequentatur. *ἐπρήνιζεν* edd. mox *λόχμου* ed. pr. em. a Falk.

ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐδέρκετο μηλονόμος Πάν,
ὠκείης ἐλάφοιο παραΐσσοντα πορείην.
ἀλλά οἱ οὐ χραίσμησε ποδῶν δρόμος, οὐδὲ φαρέτρη
ἤρκεσεν, οὐ βελέων σκοπὸς ὄρθιος, οὐ δόλος ἄγρης·
ἀλλά μιν ὤλεσε Μοῖρα, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην,
Ἰνδῴην μετὰ δῆριν, ἔτι πνείοντα κυδοιμοῦ,
εὖτε τανυπρέμνοιο καθήμενος ὑψόθι φηγοῦ,
λουομένης ἐνόησεν ὅλον δέμας Ἰοχεαίρης,
θηητὴρ δ' ἀκόρητος ἀθηήτοιο θεαίνης,
ἀγνὸν ἀνυμφεύτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης
ἀγχιφανής. καὶ τὸν μὲν, ἀνείμονος εἶδος ἀνάσσης
ὄμματι λατριδίῳ δεδοκημένον, ὄμματι λοξῷ
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἀπόπροθεν ἔδρακε Νύμφη·
ταρβαλέη δ' ὀλόλυξεν, ἑῇ δ' ἤγγειλεν ἀνάσσῃ
ἀνδρὸς ἐρωμανέος θράσος ἄγριον. ἡμιφανὴς δὲ
Ἄρτεμις ἁρπάξασα σὺν εἵματι κυκλάδα μίτρην,
παρθενίῳ ζωστῆρι σαόφρονας ἔσκεπε μαζούς·
καὶ διεροῖς μελέεσσιν ἔσω δύνουσα ῥεέθρων,
αἰδομένη παρὰ βαιὸν ὅλον δέμας ἔκρυφε κούρη.
Ἀκταίων βαρύποτμε, σὲ μὲν λίπεν αὐτίκα μορφὴ
ἀνδρομέη, πισύρων δὲ ποδῶν ἐδιχάζετο χηλή,
καὶ ταναὶ γναθμοῖσιν ἐμηκύνοντο παρειαί,
κνῆμαι ἐλεπτύνοντο, καὶ ἀγκύλα δοιὰ μετώπῳ
φύετο μακρὰ κόρυμβα τανυπτόρθοιο κεραίης,

---

v. 308. *λωριδίῳ* ed. pr. unde Falk. *μοιριδίῳ* fecit, in ed. 2. *φωριδίῳ* facit Cant. *λατριδίῳ* Rhodom. v. s. *ἔδραμε* ed. pr. em. Falk. et Cant.

v. 315. *παρὰ*, a Rhodom. restitutum, omiss. in ed. pr. quae in fine *κάρη* habet; *κατὰ βαιὸν* et *κούρη* dedit Falk. *κρήνῃ* voleb. Cun.

v. 317. *χηλῇ* ed. pr. em. Falk.

v. 319. *μετώπων* editt.

καὶ στικτοῖς μελέεσσι νόθη ποικίλλετο μορφή,
καὶ λάσιον δέμας εἶχεν. ἀελλήεντι δὲ νεβρῷ
εἰσέτι μοῦνος ἔην νόος ἔμπεδος· ὠκυπόρῳ δὲ
ἔτρεχεν ἀξείνοιο δι' οὔρεος ἅλματι χηλῆς,
θηρητὴρ τρομέων θηρήτορας. ἀλλοφυῆ δὲ
οὐκέτι τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες μάθον· ἀχνυμένης γὰρ
νεύμασιν ἀτρέπτοισι βαρυφρονος Ἰοχεαίρης,
φοιτάδος οἰστρήεντι μεμηνότες ἄσθματι λύσσης,
νεβροφόνων ἐχάραξαν ὁμόζυγον ἑσμὸν ὀδόντων,
ψευδομένῃ δ' ἐλάφοιο παρακλαγχθέντες ὀπωπῇ
στικτὸν ἐθοινήσαντο νόθον δέμας ἄφρονι λύσσῃ.
καὶ θεὸς ἄλλο νόησε, κύνας βραδέεσσι γενείοις
ἔμπνοον Ἀκταίωνα, κεκασμένον ἔμφρονι θυμῷ,
δαρδάπτειν κατὰ βαιὸν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ
ὀξυτέραις ὀδύνῃσιν. ὑπὸ βροτέῃ δὲ μενοινῇ
πότμον ἐὸν στενάχων, κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
Ὄλβιε Τειρεσία, σὺ γὰρ ἔδρακες ἐκτὸς ὀλέθρου
γυμνὸν ἀναινομένης οἰκτίρμονος εἶδος Ἀθήνης·
οὐ θάνες, οὐκ ἐλάφοιο δέμας λάχες, οὐδὲ μετώπῳ
ὑμετέρῳ προβλῆτες ἐπῃώρηντο κεραῖαι·
ζωὸς σῶν βλεφάρων ὄλεσας φάος· ὑμετέρων δὲ
ὀφθαλμῶν ἀμάρυγμα νόῳ μετέθηκεν Ἀθήνη.
χώεται Ἰοχέαιρα κακώτερα Τριτογενείης,

---

v. 321. μελέεσσιν, ὅθι ed. pr. em. Falk. et Cant.

v. 329. νεβροφόνον δὲ χ. editt. em. Scalig. v. s. ψευδομένης ὀπωπῆς editt.

v. 334. δαρδάπτας ed. pr. em. Falk.

v. 336. στονάχων editt.

v. 337. Ang. Politian. Misc. c. 80. dicitur scripsisse: σὺ μὲν ἔδρ.

v. 340. ἐπηώρ. editt.

v. 341. ζώοις ed. pr. ζώεις dedit Ang. Politian. l. c. ζῶος ed. 2.

v. 343. Τριτογενείου ed. pr. em. Falk.

αἴθε μοι ἄλγος ὄπασσεν ὁμοίϊον, αἴθε καὶ αὐτὴ
ὄμμασιν ἡμετέροισιν ἐπέχραεν ὥςπερ Ἀθήνη,
αἴθε νόον μετάμειψεν, ἅπερ δέμας· ἀλλοφυὴς γὰρ
μορφὴ θηρὸς ἔχει με, καὶ ἀνέρος ἦθος ἀέξω.
σφωϊτέρῳ πότε θῆρες ἐπιστενάχουσιν ὀλέθρῳ;
ἀφραδέες ζώουσι, καὶ οὐ νοέουσι τελευτήν.
μοῦνος ἐγὼ μεθέπω πινυτὸν νόον· ὀλλυμενος δὲ
ὀφρύσι θηρείῃσιν ἐχέφρονα δάκρυα λείβω.
ἄγριοι ἄρτι γένεσθε κύνες πλέον. οὔποτε τόσσον
ἅλματι λυσσήεντι κατεσσεύεσθε λεόντων.
αἴλινον Ἀκταίωνι, φίλαι, φθέγξασθε, κολῶναι,
καὶ, λίτομαι, καὶ, θῆρες ὁμοίϊοι. εἰπὲ, Κιθαιρών,
Αὐτονόῃ, τάπερ εἶδες, Ἀρισταίῳ δὲ τοκῆϊ
δάκρυσι πετραίοισιν ἐμὴν ἀγόρευε τελευτήν,
καὶ κύνας οἰστρηθέντας ἀφειδέας. ὤμοι ἀνάγκης,
αὐτὸς ἐμαῖς παλάμῃσιν ἐμοὺς ἔθρεψα φονῆας.
αἴθε λέων με δάμασσεν ὀρίδρομος, αἴθε με σύρων
πόρδαλις αἰολόνωτος ἀνέσχισεν, αἴθε με πικροῖς
ἀμφιπαγεῖς ὀνύχεσσιν ἀφειδέσι λυσσάδες ἄρκτοι
νεβροφανῆ χαροποῖσιν ἐδαιτρεύσαντο γενείοις,
μηδὲ κύνες με δάμασσαν ὁμήθεες. οὐκέτι μορφήν,
οὐκέτι γινώσκουσιν ἐμὴν ἑτερόθροον ἠχώ.
Ἡμιθανὴς τάδ' ἔλεξε· καὶ οὐκ ἀΐοντα λιτάων,

---

v. 351. *δάκρυσι θηρείοισιν* editt. alius fort. malit *ὄμμασι θηρείοισιν*. cf. 367.

v. 356. *Αὐτονόη* ed. pr. em. Falk.

v. 359. *ἐμῆς* editt.

v. 360. *ὀρείδρομος* editt.

v. 361. *πικρῆς* editt. nostr. coni. Falk.

v. 365. *γιγνώσκ.* editt.

v. 366. *ἡμιφανὴς* editt. em. Falk. v. s. *θηρίῃ* — *ἐλίπτετο* ed. pr. ab eod. em. *ἐλίσσετο* etiam Cant.

θηρείη κύνα μάργον ἐλίσσετο πενθάδι φωνῇ.
μύθους μὲν προέηκεν ἐχέφρονας· ἀντὶ δὲ φωνῆς
ἀνδρομέης κελάδησεν ἀσημάντου θρόος ἠχοῦς.
Ἤδη δ' αὐτοδίδακτος ὀρεστιὰς ἔπτατο φήμη,
Αὐτονόῃ βοόωσα κυνοσπάδα παιδὸς ἀνάγκην,
οὐ μὲν ὅπως ἐλάφοιο δασύτριχα δύσατο μορφήν,
ἀλλ' ὅτι μοῦνον ὄλωλε. φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
νήλιπος ἀκρήδεμνος ἱμάσσετο πένθεϊ μήτηρ·
καὶ πλοκάμους ἐδάϊξεν, ἑὸν δ' ἔῤῥηξε χιτῶνα,
πενθαλέοις δ' ὀνύχεσσιν ἑὰς ἐχάραξε παρειάς,
αἵματι φοινίξασα· κατὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
παιδοκόμων ἐρύθηνε φερέσβιον ἄντυγα μαζῶν,
μνησαμένη τοκετοῖο· φιλοθρήνου δὲ προσώπου
δάκρυσιν ἀενάοισιν ἐλούσατο φάρεα νύμφη.
καὶ κύνες Ἀκταίωνος, ἀπὸ σκοπέλοιο μολόντες,
μῦθον ἐπιστώσαντο δυσάγγελον· ἠϊθέου γὰρ
δάκρυσι σιγαλέοισιν ἐμαντεύοντο τελευτήν.
μυρομένους δ' ὁρόωσα πολὺ πλέον ἔστενε μήτηρ·
καὶ πολιὴν πλοκαμῖδα γέρων ἀπεκείρατο Κάδμος,
Ἁρμονίη δ' ἰάχησε· φιλοκλαύτων δὲ γυναικῶν
συμφερτὴ βαρύδουπος ὅλον δόμον ἔβρεμεν ἠχώ.
Αὐτονόη δ', ὁμόφοιτος Ἀρισταίῳ παρακοίτῃ,
ἤϊεν, μαστεύουσα πολύπλανα λείψανα νεκροῦ.
εἶδε, καὶ οὐ γίνωσκεν ἑὸν γόνον· ἔδρακε μορφὴν
δαιδαλέης ἐλάφοιο, καὶ οὐκ ἴδεν ἀνδρὸς ὀπωπήν·
πολλάκι δ' ἀγνώστοιο παρέστιχεν ὀστέα νεβροῦ,

---

v. 371. *Αὐτονόη* ed. pr. em. Falk.
v. 375. *ἐδαΐξε, νόθον* editt.
v. 380. *νύμφης* ed. pr. em. Falk.
v. 386. *ἔβρεχεν* editt.
v. 390. *εἰ δὲ* ed. pr. em. Falk. et Caut.

ἐν χθονὶ κεκλιμένοιο, καὶ οὐ μάθεν· ὀλλυμένου γὰρ
παιδὸς ἑοῦ δοκέεσκεν ἰδεῖν βροτοειδέα μορφήν.
δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέμφομαι· ἀλλοφυῆ γὰρ
λείψανα παιδὸς ὄπωπεν· ἀτεκμάρτου δὲ προσώπου
γαμφηλὰς ἐνόησε, καὶ οὐκ ἴδε κύκλον ὀπωπῆς·
καὶ κεράων ἔψαυσε, καὶ υἱέος οὐ μάθε κόρσην·
λεπταλέους πόδας εἶδε, καὶ οὐκ ἐφράσσατο ταρσούς,
λεπταλέους πόδας εὗρε, καὶ οὐκ ἴδε κύκλα πεδίλων.
δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέμφομαι· οἰχομένου γὰρ
ὀφθαλμοὺς βροτέους οὐκ ἔδρακεν, οὐκ ἴδε μορφῆς
ἀνδρομέης ἴνδαλμα, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἰούλων
ἄνθεϊ πορφυρέῳ κεχαραγμένον ἀνθερεῶνα.
φοιταλέοις δὲ πόδεσσι διερχομένη ῥάχιν ὕλης
τρηχαλέης ἐπάτησε δυσέμβατα νῶτα κολώνης
λυσιχίτων ἀπέδιλος· ὀριπλανέων δ᾽ ἀπὸ μόχθων
νόστιμος εἰς δόμον ἦλθεν· ἐπ᾽ ἀπρήκτῳ δὲ μενοινῇ
ἀχνυμένη, μόγις εὗδε σὺν αἰνοτόκῳ παρακοίτῃ.
ἄμφω δὲ σκιεροῖσιν ἐφωμίλησαν ὀνείροις,
ὄμμασιν ἁρπάξαντες ἀϊδονίου πτερὸν Ὕπνου.

Ψυχὴ δ᾽ ἠϊθέοιο κατηφέϊ πατρὶ παρέστη,
στικτὸν ἔχων ἐλάφου σκιόεν δέμας· ἐκ βλεφάρων δὲ
ἔμφρονα δάκρυα χεῦε, καὶ ἀνδρομέῃ φάτο φωνῇ·

Ὦ πάτερ, ὑπνώεις, καὶ ἐμὴν οὐκ οἶδας ἀνάγκην·
ἔγρεο, καὶ γίνωσκε νόθην ἄγνωστον ὀπωπήν,
ἔγρεο, καὶ πήχυνε φίλης ἐλάφοιο κεραίην,
καὶ κύσον ἔμφρονα θῆρα, τὸν Αὐτονόης τέκε γαστήρ.
αὐτὸν ὀπιπεύεις με, τὸν ἔτρεφες· ἀμφότερον γὰρ
δέρκεαι Ἀκταίωνα, καὶ Ἀκταίωνος ἀκούεις.
εἰ παλάμην ποθέεις, καὶ δάκτυλα παιδὸς ἀφάσσειν,

---

v. 411. ἀϊδονίου vereor, ut sanum sit.
v. 419. ὀπιπτεύεις editt.

προσθιδίους σκοπίαζε πόδας, καὶ χεῖρα νοήσεις·
εἰ κεφαλὴν ποθέεις, κεφαλὴν ἐλάφοιο δοκεύεις·
εἰ βροτέους κροτάφους, δολιχὰς σκοπίαζε κεραίας·
εἰ πόδας Ἀκταίωνος, ὀπισθιδίην ἴδε χηλήν·
εἰ μελέων τρίχας εἶδες, ἐμοὶ γεγάασι χιτῶνες.
υἷα, πάτερ, γίνωσκε, τὸν οὐκ ἐσάωσεν Ἀπόλλων,
υἷα, πάτερ, στενάχιζε, τὸν οὐκ ἐφύλαξε Κιθαιρών.
ἀλλοφυῆ σέο παῖδα κατηφέϊ κεῦθε κονίῃ·
μὴ τεὸν ἀκτερέϊστον ὀλωλότα νεβρὸν ἐάσῃς·
μή σε παραπλάγξειε νόθη καὶ ἄπιστος ὀπωπή.
αἴθε, πάτερ, με φύλαξας ἀήθεα θηροσυνάων·
οὐκ ἂν ἐγὼ πόθον εἶχον ἐρημάδος Ἰοχεαίρης,
οὐκ ἂν ἐγὼ δέμας εἶδον Ὀλύμπιον. αἴθε δὲ κούρης
θνητῆς εἶχον ἔρωτα. χαμαιγενέας δὲ γυναῖκας
καλλείψας ἑτέροισι καὶ ὠκυμόρους ὑμεναίους,
ἀθανάτην ἐπόθησα· χολωομένης δὲ θεαίνης
δεῖπνον ἐμῶν σκυλάκων γενόμην, πάτερ· εἰσὶ κολῶναι
μάρτυρες· εἰ σκοπέλοις οὐ πείθεαι, εἴρεο Νύμφας·
Νηϊάδες δεδάασι, μάθε Δρυάς· ἰσοτύπους δὲ
θῆρας ἐμοὺς ἐρέεινε, καὶ οὓς ἐκάλεσσα νομῆας.
ἀλλά, πάτερ, πυμάτην πόρε μοι χάριν· ἀφραδέας δέ,
πένθος ἔχων φιλότεκνον, ἐμοὺς μὴ κτεῖνε φονῆας·
παιδοφόνους οἴκτειρον ἀμεμφέας· ἡμετέραις γὰρ
θηρείαις ἀέκοντες ἀπεπλάγχθησαν ὀπωπαῖς.
τίς δὲ κύων ἐλάφου ποτὲ φείδεται; ἠὲ τίς ἀνὴρ
νεβροφόνοις σκυλάκεσσι χολώεται; ἆ πόσα δειλοὶ

---

v. 423. f. δοκεύσεις.
v. 430. ἐάσσῃς editt.
v. 440. δεδάασιν ἐμαὶ δρύες editt.
v. 444. ὤκτειρον editt. mox ἡμετέρης γ. θηρείης — ὀπωπῆς eaed. Prius mecum emend. Schrad. ad Mus. p. 46.

κυκλάδας ἔνθα καὶ ἔνθα περιτροχόωσι κολώνας,
καὶ νέκυν ἰχνεύουσι, τὸν ἔκτανον· ἐκ βλεφάρων δὲ
δάκρυα μὲν προχέουσιν ἐχέφρονα, καὶ ποσὶν ἄκροις
δίκτυα πηγνύνουσι φιλοστόργῳ τινὶ δεσμῷ,
ἀνδράσιν ἀχνυμένοισιν ἐοικότες· ἡμετέρῃ δὲ
πενθαλέαις ὑλακῇσιν ἐπικλαίουσι χαμεύνῃ.
ναὶ, λίτομαι, μὴ κτεῖνε γοήμονας· ἡμετέρου γὰρ
δέρματα λαχνήεντος ἐθηήσαντο προσώπου,
οὐδὲ λιταῖς πείθοντο, καὶ οὐκ ἀνέκοψαν ὀδόντας,
ἀλλοίης ἀΐοντες ἐμῆς μυκήματα φωνῆς,
καὶ κινυροῖς στομάτεσσιν ἐμὴν ἐρέεινον ἐρίπνην·
σήμερον Ἀκταίωνα τίς ἥρπασεν, εἴπατε, πέτραι,
πῇ δρόμον ἀμφιέπει κεμαδοσσόον, εἴπατε, Νύμφαι.
τοῖα κύνες φθέγξαντο. καὶ ἀντιάχησε κολώνη·
τίς κεμὰς οὐρεσίφοιτος ἔχει κεμαδοσσόον ἄγρην;
οὐκ ἔλαφον πυθόμην ἐλαφηβόλον· ἀλλοφυὴς δὲ
Ἀκταίων μετάμειπτο, καὶ ἔπλετο νεβρὸς ἐχέφρων,
ὅς ποτε θῆρας ἔπεφνεν· ὑπ᾽ ἀνδροφόνῳ δὲ καὶ αὐτὸς,
Ἀγρέος αἷμα φέρων, ἀγρεύεται Ἰοχεαίρῃ.
τοῖα μὲν ἀχνυμένων σκυλάκων ἐβόησαν ἐρίπναι.
πολλάκι δ᾽ Ἄρτεμις εἶπεν ἐμῷ μαστῆρι φονῆϊ·
λῆγε, κύων βαρύμοχθε, πολύπλανον ἴχνος ἑλίσσων·
δίζεαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔνδοθι γαστρὸς ἀείρεις,
δίζεαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔκτανες· ἢν ἐθελήσῃς,

---

v. 448. fortasse scripsit *κυκλάδες* de canibus.

v. 454. *γοήμονας* editt.

v. 464. *ἔπτετο* ed. pr. *ἔπτατο* vel *ἔπλετο* (ut ed. 2. et Cant.) coni. Falk. *ἔκτατο* nimis ingeniose tent. V. D. ap. Villois.

v. 471. *ἐθέλησε·* ed. pr. *ἐθελήσεις* ed. 2. Prius damnat Schrad. ad Mus. p. 51. et malit *ἐθελήσῃς*, quamquam p. ead. *ἢν ἐθέλεις*, XX. 218. pro Graeca sed rarissima constructione habuerit. Caeterum ille, nescio unde, *δέ* inseruit.

ὄψεαι ὀστέα μοῦνα τεῆς ἔτι λείψανα φορβῆς.
ἀλλά, πάτερ, κατὰ κόσμον ἐμὸν μόρον εἰς σὲ βοήσω·
θάμνος ἔην τανύφυλλος, ὃ μὲν φιλίης, ὃ δ᾽ ἐλαίης·
δειλὸς ἐγώ· φιλίης γὰρ ἐπώνυμον ἔρνος ἐάσας,
πρέμνον ἐς ἀγχικέλευθον ἀνέδραμον ἁγνὸν ἐλαίης,
Ἀρτέμιδος χρόα γυμνὸν ἀθηήτοιο δοκεύων.
ὠισάμην· διδύμην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἀέξων,
Παλλάδος εἰς φυτὸν ἦλθον, ἰδεῖν δέμας Ἰοχεαίρης
τολμηροῖς βλεφάρεσσιν, ὅθεν βαρύμηνις ἀπειλὴ
ἔχραεν Ἀκταίωνι καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀθήνης.
ἄρτι γὰρ ἱδρώουσα πυραυγέϊ καύματος ἀτμῷ,
Ἄρτεμις εὐκαμάτοιο μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
λούετο μὲν καθαροῖσιν ἐν ὕδασι· λουομένης δὲ
ὀφθαλμοὺς ἀμάρυσσεν ἐμοὺς ἀντώπιος αἴγλη,
χιονέας ἀκτῖνας ἀκοντίζουσα ῥεέθροις.
φαίης δ᾽, ὡς παρὰ χεῦμα παλίμπορον Ὠκεανοῖο
ἑσπερίη σελάγιζε δι᾽ ὕδατος ὄμπνια Μήνη.
Νηϊάδες δ᾽ ὀλόλυξαν ὁμήλυδες· ἴαχε Λοξώ,
σύνθροον Οὖπιν ἔχουσα, γαληναίῳ δὲ ῥεέθρῳ
νηχομένην ἀνέκοψε κασιγνήτην Ἑκαέργην.
καὶ ζόφος ἠερόφοιτος ἐμὰς ἐκάλυψεν ὀπωπάς·
ἐκ δὲ φυτοῦ προκάρηνος ἐπωλίσθησα κονίῃ,
καὶ λάχον ἐξαπίνης δέμας αἰόλον, ἀντὶ δὲ μορφῆς
ἀνδρομέης ἄγνωστον ἐμὸν δέμας ἔσκεπε λάχνη,
καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἑοὺς ἐχάραξαν ὀδόντας.
σιγήσω τάδε πάντα· τί δεύτερον ἄλγος ἐνίψω;

---

v. 475. ἐάσσας editt.

v. 483. ἐκ καμάτοιο Wakef. Sylv. crit. T. III. p. 73. mox v. 486. χιονέοις — ῥεέθροις, non sine Nonni reprehensione tentans. Nobis nihil mutandum videtur.

v. 491. νηχόμενον ed. pr. em. Falk. v. s. λόφος editt. em. Cun.

μή σε καὶ ὑπνώοντα πάλιν στοναχῇσι πελάσσω.
πολλάκι δένδρον ἐκεῖνο παρέστιχες, ὁππόθι κεῖται
λείψανον Ἀκταίωνος· ὑπὲρ δαπέδου δὲ λυθέντα
πολλάκι δαιδαλέοιο παρήλυθες ὀστέα νεβροῦ,
οἰκτρὰ πολυβρώτων μελέων, μεμερισμένα γαίῃ,
ἀλλήλων ἀπάνευθεν. ἐγὼ δέ σοι ἄλλο βοήσω
πιστὸν ἐμοῦ θανάτου σημήϊον· ἀρχεκάκου γὰρ
ὄψεαι ἰοδόκην καὶ ἐμὸν βέλος ἐγγύθι δένδρου,
εἰ μὴ καὶ πτερόεντες ἐμορφώθησαν ὀϊστοί,
εἰ μὴ χωομένη πάλιν Ἄρτεμις εἰς φυτὸν ὕλης
τόξον ἐμὸν μετάμειψεν, ἐμὴν δ᾽ ἤλλαξε φαρέτρην.
ὄλβιος Ὦτος ἔην, ὅτι μὴ πέλε νεβρὸς ἀλήτης·
οὐ κύνες Ὠρίωνα διέσπασαν· αἴθε καὶ αὐτὸν
σκορπίος Ἀκταίωνα κατέκτανεν ὀξέϊ κέντρῳ.
δειλὸς ἐγώ· κενεὴ γὰρ ἐμὸν νόον ἥπαφε φήμη·
εἰσαΐων δ᾽, ὅτι Φοῖβος, ἀδελφεὸς Ἰοχεαίρης,
Κυρήνῃ παρίαυεν, ἐμὸν δ᾽ ἔσπειρε τοκῆα,
Ἄρτεμιν ὠϊσάμην ἐμφύλιον εἰς γάμον ἕλκειν.
καὶ πάλιν εἰσαΐων, ὅτι νυμφίον ἀργέτις Ἠὼς
ἥρπασεν Ὠρίωνα, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη,
καὶ βροτὸν Ἰασίωνα πόσιν προσπτύξατο Δηώ,
ὠϊσάμην, ὅτι τοῖος ἔην νόος Ἰοχεαίρης.
ἀλλά, πάτερ, κτερέϊζε νόθην κερεαλκέα μορφήν,
μηδὲ λίπῃς ἑτέροισι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
ἢν δὲ κατακρύψῃς ἐμὰ λείψανα κοιλάδι γαίῃ,

---

v. 504. σημείϊον editt. em. Rhodom.

v. 506. male Cun. tent. ἀμαυρώθ.

v. 509. οὗτος ἔην editt. em. Cun. v. s. Ὠρ. κυνόσσοον eaed. quod ab eod. correctum. Sed fort. hic quaedam exciderunt.

v. 514. κυρίνῃ ed. pr. em. Falk.

v. 520. κεραελκέα edd.

δῶρον ἐμοὶ καὶ τοῦτο χαρίζεο, τόξα καὶ ἰοὺς
πῆξον ἐμὸν παρὰ τύμβον· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
ἀλλὰ βέλος καὶ τόξον ἔα, πάτερ, ὅττι βελέμνοις
τέρπεται Ἰοχέαιρα, καὶ ἀγκύλα τόξα τιταίνει.
ζωοτύπον δ᾽ ἱκέτευε πολύτροπον, ὄφρα χαράξῃ
στικτὸν ἐμὸν νόθον εἶδος ἀπ᾽ αὐχένος εἰς πόδας ἄκρους·
μοῦνον ἐμοῦ βροτέοιο τύπον τεύξειε προσώπου,
πάντες ἵνα γνώωσιν ἐμὴν ψευδήμονα μορφήν.
μὴ δὲ, πάτερ, γράψειας ἐμὸν μόρον· οὐ δύναται γὰρ
δακρυχέειν ἐμὸν εἶδος ὁμοῦ καὶ πότμον ὁδίτης.
Εἶπεν ὀνειρείη νοερὴ κεμάς· ἀπροΐδὴς δὲ
ᾤχετο πωτήεσσα. καὶ Αὐτονόης παρακοίτης
ἄνθορεν, ὀμφήεντος ἀποῤῥίψας πτερὸν Ὕπνου.
ἐκ λεχέων δὲ δάμαρτα πολυπτοίητον ἐγείρας,
πέφραδε θηρείην κερεαλκέα παιδὸς ὀπωπήν,
καὶ μύθους ἀγόρευεν, ὅσους φάτο νεβρὸς ἐχέφρων.
καὶ γόος ἔπλετο μᾶλλον· Ἀρισταίοιο δὲ νύμφη
ἤϊε μαστεύουσα τὸ δεύτερον· ἀχνυμένη δὲ
πυκνὰ τανυπρέμνοιο διέστιχεν ἔνδια λόχμης.
καὶ κραναῶν στείβουσα δυσέμβατα κύκλα κελεύθων,
κεῖνο μόγις φυτὸν εὗρε μιαιφόνον, εὗρε καὶ αὐτὴν
ἰοδόκην καὶ τόξον ἐρημαίῳ παρὰ δένδρῳ.
ὀστέα δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα, χυτῇ μεμερισμένα γαίῃ,

---

v. 523. ἱμὸν editt. v. s. ὃ γὰρ ab ed. pr. omissum est; ὃ μὲν supplevit Falk. in ed. 2. Secutus sum Homer. a Falk. laudatum.

v. 527. ἴχνευε volebat V. D. ap. Villois.

v. 530. γνώουσιν edd. em. Rhodom.

v. 534. ἄρχετο πωτ. ed. pr. ἔρχετο ed. 2. e coni. Falk. mecum facit Cant. et Rhodom.

v. 537. θηρείης ed. pr. alterum ed. 2. habet; mox κεραελκέα edd.

v. 541. πυκτὰ ed. pr. em. Falk.

v. 543. εὗρε δὲ α. editt.

λείψανα πεπτηῶτα μόγις συνελέξατο μήτηρ,
καὶ φιλίῃ παλάμῃ γλυκερὴν πήχυνε κεραίην,
καὶ κύσεν αἰνομόροιο δασύτριχα χείλεα νεβροῦ.
ὀξὺ δὲ κωκύουσα νέκυν τυμβεύσατο μήτηρ,
πάντα δέ οἱ παρὰ τύμβον ἐπέγραφεν, ὅσσα τοκῆϊ
ἔννυχος Ἀκταίωνος ὀνειρείη φάτο φωνή.
Ὄφρα μὲν ἔβρεμε πένθος Ἀρισταίοιο μελάθρῳ,
τόφρα δὲ καλλίστερνος Ἐχίονι τίκτεν Ἀγαύη
γηγενέος θρασὺν υἷα θεημάχον· ἀρτιφάτου δὲ
πένθεος ἱσταμένοιο φερώνυμος ἔπλετο Πενθεύς.
καὶ Νεφέλης μετὰ λέκτρα, μετὰ προτέρους ὑμεναίους
εἰς θαλάμους Ἀθάμαντος ἐκώμασε παρθένος Ἰνώ,
αἰνοπαθῆ δὲ Λέαρχον ἐγείνατο καὶ Μελικέρτην,
ποντιὰς ἐσσομένη μετανάστιος, οἷα τιθήνη
παιδοκόμος Βρομίοιο φερέσβιος· ἀμφοτέροις γὰρ
μαζὸν ἕνα ξύνωσε Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.
καὶ Σεμέλη πεφύλακτο φαεινοτέροις ὑμεναίοις·
ἤδη γὰρ μενέαινε, νέον Διόνυσον ἀέξειν,
ταυροφυὲς μίμημα παλαιγενέος Διονύσου,
αἰνομόρου Ζαγρῆος ἔχων πόθον, ὑψιμέδων Ζεύς,
ὃν τέκε Περσεφόνεια δρακοντείῃ Διὸς εὐνῇ,
σύγγαμος οὐδαίοιο μελαγχλαίνου βασιλῆος,
Ζεὺς ὅτε πουλυέλικτος, ἔχων ψευδήμονα μορφήν,
μείλιχος ἱμερόεντι δράκων κυκλούμενος ὁλκῷ,
Περσεφόνης σύλησεν ἀνυμφεύτοιο κορείην
κευθομένης, ὅτε πάντες, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
παιδὶ μιῇ θέλγοντο, καὶ ἀγχιγάμου περὶ κούρης

v. 551. ὀνειρείῃ — φωνῇ ed. pr. quod emend. in ed. 2.
v. 555. ἔπλατο ed. pr. em. Falk.
v. 557. ἀκάμαντος ed. pr. em. Falk.
v. 560. παιδοτόκος editt. inepte.

κυπριδίην ἔριν εἶχον ἀσυλήτων ὑμεναίων
δωροφόροι. μήπω δὲ μολὼν ἐπὶ δέμνια Πειθοῦς,
ῥάβδον ἑὴν ἐτίταινε γέρας θαλαμηπόλον Ἑρμῆς·
ὤρεγε δ' ἕδνα γάμοιο λύρην εὔυμνον Ἀπόλλων,
καὶ δόρυ καὶ θώρηκα γαμήλιον ὤπασεν Ἄρης,
ἀσπίδα δῶρον ἄγων νυμφήϊον· εὐκελάδου δὲ
Λήμνιος ἀρτιτέλεστον ἔτι πνείοντα καμίνου
ποικίλον ὅρμον ἔτεινε πολύχροον Ἀμφιγυήεις·
ἤδη γὰρ προτέρην ἀέκων ἠρνήσατο νύμφην,
Ἄρεϊ βακχευθεῖσαν ὀπιπεύων Ἀφροδίτην·
δείκνυε καὶ μακάρεσσι γαμοκλόπον ἅρπαγα λέκτρων
ἀγγελίῃ Φαέθοντος, ἀραχναίῳ τινὶ δεσμῷ
γυμνῇ γυμνὸν Ἄρηα περισφίγξας Ἀφροδίτῃ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ πολὺ μᾶλλον ἐθέλγετο Περσεφονείῃ·
καὶ Διῒ παπταίνοντι φυῆς εὐπάρθενον ἥβην,
ὀφθαλμὸς προκέλευθος ἐγίνετο πομπὸς Ἐρώτων,
Περσεφόνης ἀκόρητος· ὑπὸ κραδίην δέ οἱ αἰεὶ
λαίλαπες ἐῤῥοίζησαν ἀκοιμήτοιο μερίμνης·
καὶ Παφίης κατὰ βαιὸν ἀνήπτετο μείζονι πυρσῷ
ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος· ἐπ' εὐκόλπῳ δὲ θεαίνῃ
Ζηνὸς ἐρωμανέοντος ἐδουλώθησαν ὀπωπαί.
καί ποτε χαλκὸν ἔχουσα διαυγέα τέρπετο κούρη,
κάλλεος ἀντιτύποιο δικασπόλον, αὐτομάτῳ δὲ
σιγαλέῳ κήρυκι τύπον πιστώσατο μορφῆς,
ψευδαλέον σκιόεντι δέμας κρίνουσα κατόπτρῳ,
μιμηλὴν δ' ἐγέλασσεν ἐς εἰκόνα· Περσεφόνη δέ,

---

v. 579. *Λήμνιον — ἐπιπνείοντα* et v. s. *ἀμφιγυήας* ed. pr. *Ἀμφιγυήεις* rescripsit Falk. in ed. 2. reliqua Cun. emend. *ἔτι πν.* invenit etiam V. D. ap. Villoïs.

v. 584. *ἀγγελίη* editt. v. s. forsan praestiterit *παρασφίγξας Ἀφ.*

v. 587. *παπταίνοντο τιφυῆς* ed. pr. em. Falk. et Cant.

αὐτοχάρακτον ἄγαλμα διοπτεύουσα προσώπου,
ψευδομένης νόθον εἶδος ἐδέρκετο Περσεφονείης·
καί ποτε διψαλέοιο πυραυγέϊ καύματος ἀτμῷ
καρφαλέης φεύγουσα μεσημβρινὸν ἴχνιον Ὥρης,
κερκίδος ἱστοπόνων καμάτων ἀμπαύετο κούρη,
καὶ διεροὺς ἱδρῶτας ἀποσμήξασα προσώπου,
σφιγγομένην στέρνοισι σαόφρονα λύσατο μίτρην,
καὶ χρόα λυσιπόνοισι καθικμαίνουσα λοετροῖς,
πηγαίῳ πεφόρητο καταψύχοντι ῥεέθρῳ,
νήματα καλλείψασα, πεπαρμένα Παλλάδος ἱστῷ.
οὐδὲ Διὸς λάθεν ὄμμα πανόψιον· ἀσκεπέος δὲ
λουομένης ὅλον εἶδος ἐδέρκετο Περσεφονείης.
οὐ τόσον ἱμείρων ἐπεμήνατο Κυπρογενείῃ,
ἣν ποθέων, ἀκίχητα γονὴν ἔσπειρεν ἀρούρης,
θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν Ἐρώτων,
ἔνθεν ἀεξιτόκοιο Κεραστίδος ἔνδοθι Κύπρου
Φηρῶν εὐκεράων διδυμόχροος ἤνθεε φύτλη.
καὶ μεδέων κόσμοιο, καὶ οὐρανὸν ἡνιοχεύων,
εἰς πόθον αὐχένα κάμψεν, ὁ τηλίκος· οὐδὲ κεραυνοί,
οὐ στεροπὴ χραίσμησε, κορυσσομένης Ἀφροδίτης.
Ἥρης δ' οἶκον ἔλειπε, λέχος δ' ἀπέειπε Διώνης,
Δηοῦς ῥίψεν ἔρωτα, Θέμιν φύγε, κάλλιπε Λητώ,
μούνης δ' εἰς ὑμέναιον ἐθέλγετο Περσεφονείης.

---

v. 602. *καρχαλέης* edd. em. Rhodom.

v. 608. fort. *πεπρωμένα*.

v. 610. *λουομένου* ed. pr. em. Falk.

v. 612. *ἢ* ed. pr. em. Falk.

v. 619. *διώνου*, et v. s. *ῥίψας ἔρ. θεοῦ φ.* ed. pr. unum *Διώνης* suppedit. Falk. in ed. 2. *ῥίψεν ἔρωτα, θεᾶς φ.* Cun. Pro eo, quod dedi, tentari etiam posset: *Θέτιν φ.* Rhodom. *θεὸς φ.*

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΕΚΤΟΝ.

Δίζεο θέσκελον ἔκτον, ὅπῃ Ζαγρῆα γεραίρων,
γαίης ἕδρανα πάντα κατέκλυσεν ὑέτιος Ζεύς.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΣΤ.

Οὐδὲ πατὴρ τότε μοῦνος ἔχεν πόθον· ἀλλὰ καὶ αὐτοί,
ἓν βέλος ἶσον ἔχοντες, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
Δηῴης ὑμέναιον ἐεδνώσαντο θεαίνης.
ἔνθα σέλας ῥοδέοιο διαλλάξασα προσώπου,
ἄλγεσι κυμαίνοντα νόον μαστίζετο Δηώ·
καὶ κεφαλῆς γονόεσσαν ἀπεσφήκωσε καλύπτρην,
αὐχενίης λύσασα καθειμένα βόστρυχα χαίτης,
παιδὶ περιφρίσσουσα· βαρυνομένης δὲ θεαίνης
δάκρυσιν αὐτοχύτοισι καθικμαίνοντο παρειαί,
ὅττι τόσους μνηστῆρας, ἐνὶ φλογόεντι βελέμνῳ
εἰς ἔριν οἰστρηθέντας ὁμοζήλων ὑμεναίων,
ξυνὸς Ἔρως βάκχευεν, ἁμιλλητῆρας ἐρώτων.
πάντας μὲν τρομέεσκε, τὸ δὲ πλέον ὄμπνια μήτηρ
παιδὸς ἔχειν Ἥφαιστον ἐδείδιε χωλὸν ἀκοίτην.
καὶ δόμον Ἀστραίοιο μετέστιχεν εὔποδι ταρσῷ,
δαίμονος ὀμφήεντος· ὀπισθοπόρων δὲ κομάων
ἄπλοκον ἀσταθέεσσιν ἐσείετο βόστρυχον αὔραις.

---

v. 1. ποτέ editt. mecum em. V. D. ap. Villois.
v. 3. Δηώης editt.
v. 5. alios in fin. vers. legere κούρη, observat Falk.

τὴν μὲν ἰδὼν, ἤγγειλεν Ἑωςφόρος· εἰςαΐων δὲ
ὦρτο γέρων Ἀστραῖος· ὃ μὲν γραμμῇσι χαράσσων,
κυανέην ἐνέπασσε κόνιν περὶ νῶτα τραπέζης,
καὶ τυπόων ἑλικηδὸν ὑπ᾽ ἀγκυλόεντι σιδήρῳ,
πυθμένα τετράπλευρον ἐπέγραφεν αἴθοπι τέφρῃ,
καὶ τύπον ἄλλον ἔτευξεν ἰσογλώχινι τριγώνῳ.
ἀλλὰ τὰ μὲν μεθέηκε, καὶ ἤλυθεν ἄγχι θυράων,
ἀντιόων Δήμητρι· διεσσυμένων δὲ μελάθρου
Ἕσπερος ἡγεμόνευε, καὶ εἰς θρόνον ἵδρυε Δηὼ,
πατρὸς ἑοῦ παρὰ θῶκον· ὁμοστόργῳ δὲ μενοινῇ
νεκταρέου κεράσαντες ἀπὸ κρητῆρος, Ἀῆται
δαίμονα λυσιπόνοισιν ἐδεικανόωντο κυπέλλοις,
υἱέες Ἀστραίοιο. πιεῖν δ᾽ ἠρνήσατο Δηὼ,
Περσεφόνης μεθύουσα μελήδονι· μουνοτόκοι γὰρ
τηλυγέτους διὰ παῖδας ἀεὶ τρομέουσι τοκῆες.
ἀλλὰ μόγις παρέπεισεν ἀναινομένην ἔτι Δηὼ
ἡδυεπὴς Ἀστραῖος, ἔχων θελξίφρονα πειθώ.
ἔνθα γέρων μέγα δεῖπνον ἐπήρτυεν, ὄφρα μερίμνας
θυμοδακεῖς Δήμητρος ἀποσκεδάσειε τραπέζης.
καὶ πίσυρες, λαγόνεσσι καθαψάμενοι τελαμῶνας,
πατρὸς ὑποδρηστῆρες, ἐμιτρώθησαν Ἀῆται·
νεκταρέῳ δὲ κύπελλα παρὰ κρητῆρι τιταίνων,
Εὖρος ἐῳνοχόει· προχόῳ δ᾽ ἐπιδόρπιον ὕδωρ
εἶχε Νότος· Βορέης δὲ φέρων ἐπέθηκε τραπέζῃ
ἀμβροσίην· Ζέφυρος δὲ περιθλίβων θρόον αὐλοῦ,

---

v. 21. ἀγκυλόοντι ed. pr. nostrum fecit Falk. sed poterat etiam: ἀγκυλόδοντι σ.

v. 28. κοράσαντες ed. 2. κορέσαντες Lubinus videtur voluisse.

v. 35. μετὰ δ. editt.

v. 40. ἐωνοχόει editt.

v. 42. θρόνον ed. pr. θρόον ed. 2. ut Cant.

εἰαρινοῖς δονάκεσσι μελίζετο, θῆλυς Ἀήτης.
καὶ στεφάνους ἔπλεξεν Ἑωςφόρος, ἄνθεα δήσας,
ὀρθρινοῖς κομόωντα δροσιζομένοισι κορύμβοις·
καὶ νυχίου λαμπτῆρος ἐθήμονα πυρσὸν ἀείρας,
Ἕσπερος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο ταρσῷ,
πάλλων καμπύλον ἴχνος, ἐπεὶ πέλε πομπὸς Ἐρώτων,
καὶ σκαρθμῷ μεμέλητο χοροπλεκέων ὑμεναίων.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μετὰ δαῖτα θεὰ κεκόρητο χορείης,
σεισαμένη βαρὺ κέντρον ἀμερσινόοιο μερίμνης,
μαντοσύνην ἐρέεινε· φιλοστόργου δὲ γεραιοῦ
λαιῇ μὲν παλάμῃ γονάτων θίγε· λισσομένη δὲ
δεξιτερῇ ψαύεσκε βαθυσμήριγγος ὑπήνης.
καὶ πολέας μνηστῆρας ἑῆς μυθήσατο κούρης,
θέςφατα μαστεύουσα παρήγορα· μαντοσύναι γὰρ
ἐλπίσιν ἐσσομένῃσιν ὑποκλέπτουσιν ἀνίας.
Οὐδὲ γέρων Ἀστραῖος ἀναίνετο· μουνοτόκου δὲ
κούρης ἀρτιλόχευτα γενέθλια μέτρα νοήσας,
καὶ δρόμον οὐ πταίοντα, καὶ ἀπλανέος δρόμον Ὥρης
ἀρχεγόνου, κάμψας δὲ μετάτροπα δάκτυλα χειρῶν,
ἀμφὶ παλιννόστοιο μετήλυδα κύκλον ἀριθμοῦ
ἐκ παλάμης παλάμῃ διεμέτρεε, δίζυγι παλμῷ.
καί οἱ κεκλομένῳ θεράπων εὔκυκλον ἀείρας
σφαῖραν ἑλισσομένην, τύπον αἰθέρος, εἰκόνα κόσμου,
Ἀστερίων παρέθηκε λαβὼν ἐπὶ πώματι χηλοῦ.

---

v. 50. χορείου ed. pr. emend. Falk.
v. 56. μαντεύουσα editt. emend. Cun.
v. 59. κούρου ed. pr. emend. Falk.
v. 60. fort. priori loco δρόμον mutand. in νόμον.
v. 62. ἀμφιπαλινν. edd. sed recte Falk. dividi iussit.
v. 66. verba videntur iungenda esse: λαβὼν σφαῖραν, παρέθηκεν ἐπὶ πώματι χηλοῦ.

ἔνθα γέρων πεπόνητο. καὶ ἄξονος ἄκρον ἑλίσσων,
ζωδιακὸν περὶ κύκλον ἑὴν ἐτίταινεν ὀπωπήν,
λεύσσων ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἀπλανέας καὶ ἀλήτας.
καὶ πόλον ἀμφελέλιζε· πολυστροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
εἰς δρόμον ἀστήρικτον ἀτέρμονι κάμπτετο νύσσῃ
ἀστράσι ποιητοῖσι νόθος κυκλούμενος αἰθήρ,
ἄξονι μεσσατίῳ τετορημένος· εὗρε δὲ δαίμων,
σφαῖραν ἰδὼν στεφανηδὸν, ὅτι πλήθοντι προσώπῳ
ἀγκύλα συνδέσμοιο διέτρεχε νῶτα Σελήνη·
καὶ Φαέθων ἰσόμοιρος ἑὴν ἀντώπιδι Μήνη,
κέντρῳ ὑποχθονίῳ πεφορημένος· ἀχλυόεις δὲ
κῶνος ἀερσιπότητος, ἀπὸ χθονὸς ὀξὺς ἀνέρπων,
ἀντίτυπον Φαέθοντος ὅλην ἐκάλυψε Σελήνην.
καὶ γαμίης φιλότητος ἁμιλλητῆρας ἀκούων,
Ἄρεα δίζετο μᾶλλον· ὑπὲρ δυτικοῦ δὲ μελάθρου
φῶρα γάμων ἐνόησε σὺν ἀστέρι Κυπρογενείης
ἑσπερίῳ· καὶ κλῆρον ἐπώνυμον εὗρε τοκήων
παρθενικῆς ἀστραῖον ὑπὸ στάχυν· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
ὀμβροτόκου Κρονίδαο φαεσσόος ἔτρεχεν ἀστήρ.
Ἀλλ᾽ ὅτε πάντα νόησεν, ἀριθμήσας ἴτυν ἄστρων,
σφαῖραν ἀειδίνητον ἀνέκρυφε κοιλάδι κίστῃ,
σφαῖραν ποικιλόνωτον. ἀνειρομένῃ δὲ θεαίνῃ
τριπλόον ὀμφαίης ἀνερεύγετο θέσφατον ἠχοῦς·
Δήμητερ φιλότεκνος, ὑπὸ σκιοειδέϊ κώνῳ
κλεπτομένης ἀκτῖνος ἀφωτίστοιο Σελήνης

---

v. 82. *Κυπρογενείου* ed. pr. em. Falk.

v. 85. *ἀμβροτ.* ed. pr. em. Falk. *φαοσσόος* edd.

v. 88. *ἀνειρομένη — θεαίνη* et v. s. *ἠοῦς* ed. pr. prius corr. Falk. in ed. 2. alterum, ibi servatum, Scalig. et V. D. ap. Villois.

v. 91. *κλεπτομένου ἀέτινος* ed. pr. *κλεπτομένου ἀκτῖνος* Falk. in ed. 2. *κλεπτομένου φαέθοντος* Cant. coni.

νυμφίον ἁρπακτῆρα φυλάσσεο Περσεφονείης,
κρυπτὸν ἀσυλήτοιο τεῆς ληΐστορα τέχνης,
εἰ λίνα Μοιράων ἐπιπείθεται. ἀπροϊδῆ δὲ
ἀθρήσεις πρὸ γάμοιο νόθον λαθραῖον ἀκοίτην
θηρομιγῆ δολόμητιν, ἐπεὶ δυτικῷ παρὰ κέντρῳ
σὺν Παφίῃ στείχοντα γαμοκλόπον Ἄρεα λεύσσω,
ἀμφοτέροις δὲ δράκοντα παραντέλλοντα δοκεύω.
ὀλβίστην δ᾽ ἐνέπω σε· σὺ γὰρ τετράζυγι κόσμῳ
ἔσσεαι ἀγλαόκαρπος, ὅτι χθονὶ καρπὸν ὀπάσσεις
ἀτρυγέτῳ· κούρης γὰρ ὕπερ κλήροιο τοκήων
παρθένος ἀστραίη σταχυώδεα χεῖρα τιταίνει.

Ὣς φάμενος, μαντῷον ὑπὸ στόμα κοίμισεν ὀμφήν.
ἀλλ᾽ ὅτε Δημήτηρ δρεπανηφόρος ἐλπίδα καρπῶν
ἐσσομένων ἤκουσε, καὶ αὐτοκέλευστον ἀκοίτην,
τηλυγέτης ἀδμῆτος ἀνέγγυον ἅρπαγα κούρης
ἔστενε μειδιόωσα· δι᾽ ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
οἶκον ἑὸν σπεύδουσα κατηφέϊ δύσατο ταρσῷ,
καὶ ζυγὸν εὐδίνητον ἐχιδναίῃ παρὰ φάτνῃ
ἀμφιταλαντεύσασα λόφῳ διδυμάονι θηρῶν,
ἄζυγας ἑρπηστῆρας ἐπεσφήκωσε λεπάδνῳ·
καὶ γένυν ἀγκυλόδοντι περισφίγγουσα χαλινῷ,
ξανθοφυὴς βλοσυροῖο δι᾽ ἅρματος ἤγαγε Δηὼ
παῖδα, καλυπτομένην νεφέλης κυανάμπυκι μίτρῃ.

---

v. 93. τεοῦ — τέκνου Cun. v. s. ἢ λίνα ed. 2. e coni. Cant.

v. 95. ἀθρήσῃς editt. em. Falk. v. s. θουρομιγῆ edd. emend. Rhodom. Ed. pr. omittit part. ἐπεὶ, quam supplevit Cun. ἑῷ legerat Falk. in ed. 2. ἐγὼ Scal. et Rhodom.

v. 98. ἀμφοτέρου editt. v. s. δὲ mihi debetur.

v. 100. ὀπάσας ed. pr. ὀπάσεις Cant. ut ed. 2. ὀπάσσεις vol. Falk.

v. 103. μαντῷον editt.

καὶ κτύπον ἀντικέλευθον ἐπιβρομέοντος ἀπήνη,
θηρονόμῳ μάστιγι κατεῤῥοίζησε Βορῆος,
ἠερίης ἱππηδὸν ἐπεσσυμένων δρόμον αὔρης
ἀσταθέων πτερὰ κοῦφα περιστέλλουσα δρακόντων
ἀμφὶ κέρας Λιβυκοῖο παλίσσυτον Ὠκεανοῖο.
Δικταίης δ' ἀΐουσα μέλος κορυθαίολον ἠχοῦς,
Κρῆτα χορὸν παράμειβε, βαρυσμαράγοιο βοείης
νῶτα περισκαίροντα κυβιστητῆρι σιδήρῳ.
καί τινα λάϊνον οἶκον ἐποπτεύουσα, θεαίνη
Σικελίης τριλόφοιο Πελωρίδα δύσατο πέτρην,
Ἀδριάδας παρὰ θῖνας, ὅπη χύσις ἄστατος ἅλμης,
εἰς δύσιν ἑλκομένη, περικάμπτεται εἴκελος ἅρπῃ,
εἰς Λίβα πομπεύουσα Βορειόθεν ἀγκύλον ὕδωρ·
καὶ, Κυανὴν ὅθι πυκνὰ ῥόος χυτλώσατο κούρην,
κρηναίῳ στροφάλιγγι χέων ὀπτήριον ὕδωρ,
γείτονα κόλπον ὄπωπεν, ἰσοσταθέοντα μελάθρῳ,
λαϊνέης ὀρόφοιο περιστεφθέντα καλύπτρῃ,
ὃν φύσις ἐθρίγκωσε χαραδραίῳ πυλεῶνι,
λάϊνον ἱστὸν ἔχοντα μεμηλότα γείτοσι Νύμφαις.
καὶ θεὸς ὀρφναίοιο διερπύζουσα μελάθρου,
παῖδα πολυσφρήγιστον ἐνέκρυφε φωλάδι πέτρῃ.
λυσαμένη δὲ δράκοντας εὐπτερύγων ἀπὸ δίφρων,
τὸν μὲν δεξιτεροῖο παρὰ πρηῶνα θυρέτρου,
τὸν δὲ λιθογλώχινα πύλης παρὰ λαιὸν ὀχῆα

---

v. 115. *ἀπήνη* editt.

v. 117. *αὔρου* ed. pr. *ἐπεσσυμένης αὔρης* ed. 2. e coni. Falk.

v. 119. *ἀμφικέρας* ed. pr.

v. 124. *Συκελίης* ed. pr. em. Falk. v. s. *ἄλπης* editt. quod etsi Falk. defendere voluisse videtur, coniecit tamen *ἅλμης*. Paulo aute *ὄπη* editt.

v. 127. *ἴκελος* editt.

στῆσεν ἀθηήτοιο φυλάκτορα Περσεφονείης.
κεῖθι δὲ Καλλιγένειαν, ἑὴν εὔπαιδα τιθήνην,
κάλλιπε σὺν ταλάροισι, καὶ ὁππόσα θήλεϊ φύτλῃ
Παλλάδος εὐπαλάμοιο νέμει ταλασήϊος ἱδρώς.
καὶ ποσὶν ἠέρα τέμνεν· ἐρημονόμοις δὲ φυλάξαι
καμπύλα πετραίῃσιν ἐπέτρεπεν ἅρματα Νύμφαις.
Ἀμφὶ δὲ καρχαρόδοντα γένυν πεπόνητο σιδήρου
εἰροκόμῳ ξαίνουσα περὶ κτενὶ λήνεα κούρη,
ἠλακάτῃ δ' ἐνέλισσε· πολυστροφάδεσσι δὲ ῥιπαῖς
εἰλυφόων ἄτρακτος ἕλιξ βητάρμονι παλμῷ
νηθομένων ἐχόρευε μίτων κυκλούμενος ὁλκῷ·
καὶ ποσὶ φοιταλέοισι παλίνδρομος ἄκρον ἀπ' ἄκρου
πρωτοπαγῆ ποίησε διάσματα, φάρεος ἀρχήν,
ἱστῷ δ' ἀμφὶς ἕλισσεν· ὕφαινε δὲ κερκίδι κούρη
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον· ἀμφὶ δὲ πέπλῳ
γνωτὴν ἱστοτέλειαν ἑὴν ἐλίγαινεν Ἀθήνην.
Παρθένε Περσεφόνεια, σὺ δ' οὐ γάμον εὗρες ἀλύξαι,
ἀλλὰ δρακοντείοισιν ἐνυμφεύθης ὑμεναίοις,
Ζεὺς ὅτε πουλυέλικτος, ἀμειβομένοιο προσώπου,
νυμφίος ἱμερόεντι δράκων κυκλούμενος ὁλκῷ,
εἰς μυχὸν ὀρφναίοιο διέστιχε παρθενεῶνος,
σείων δαῦλα γένεια· παρισταμένων δὲ θυρέτρῳ

---

v. 146. *εἰροτόμῳ* — *λήνεα* ed. pr. *πήνεα* e Canteri coni. ed. 2. ubi *εἰροτόμῳ* servatur.

v. 153. *παρεκμίτον* edd.

v. 154. *ἐλίγανεν* edd.

v. 157. *ἀμοιβομένοιο* editt.

v. 160. *σείων δ' αὖλα γέν.* ed. pr. *σ. δ' οὖλα γ.* ed. 2. e coni. Falk. meam coni. praeoccupavit Cant. *δαῦλος ὑπήνη* ex Aeschylo affertur. v. s. f. leg. *πεφοβημένος.*

εὔνασεν ἰσοτύπων πεφορημένος ὄμμα δρακόντων·
καὶ γαμίαις γενύεσσι δέμας λιχμάζετο κούρης
μείλιχος· αἰθερίων δὲ δρακοντείων ὑμεναίων
Περσεφόνης γονόεντι τόκῳ κυμαίνετο γαστήρ,
Ζαγρέα γειναμένη, κερόεν βρέφος, ὃς Διὸς ἕδρης
μοῦνος ἐπουρανίης ἐπεβήσατο, χειρὶ δὲ βαιῇ
ἀστεροπὴν ἐλέλιζε, νεηγενέος δὲ φορῆος
νηπιάχοις παλάμῃσιν ἐλαφρίζοντο κεραυνοί.
οὐδὲ Διὸς θρόνον εἶχεν ἐπὶ χρόνον· ἀλλά ἑ, γύψῳ
κερδαλέῃ χρισθέντες ἐπίκλοπα κύκλα προσώπου,
δαίμονος ἀστόργοιο χόλῳ, βαρυμήνιος Ἥρης,
ταρταρίῃ Τιτῆνες ἐδηλήσαντο μαχαίρῃ,
ἀντιτύπῳ νόθον εἶδος ὀπιπεύοντα κατόπτρῳ·
ἔνθα διχαζομένων μελέων Τιτῆνι σιδήρῳ,
τέρμα βίου Διόνυσος ἔχων παλινάγρετον ἀρχήν,
ἀλλοφυὴς μορφοῦτο, πολυσπερὲς εἶδος ἀμείβων,
πῇ μὲν ἅτε Κρονίδης δόλιος νέος, αἰγίδα σείων,
πῇ δὲ γέρων βαρύγουνος ἅτε Κρόνος, ὄμβρον ἰάλλων·
ἄλλοτε ποικιλόμορφον ἔην βρέφος, ἄλλοτε κούρῳ

---

v. 162. *λιχμάσσατο* vol. Cun. qui recte sequentes versus disposuit, cum vulgo hoc ordine legerentur: v. 162. 164. 163. male.

v. 166. *ἐπεβήσετο* ed. pr. emend. ed. 2. v. s. *τιληγενέος* ed. pr. ab Falk. emend. in ed. 2. *γεηγεν.* excusum est. *θεηγενέος* Rhodom.

v. 170. an *χρισθέντες* sanum sit, videndum adhuc. v. s. *Ἥρη* editt.

v. 172. *ἐδηλώσαντο* ed. pr. em. Falk.

v. 174. *βελέων* ed. pr. em. Falk.

v. 177. *δολιχὸς* editt. v. s. *πῇ δ᾽ ἑτέρων*, quod praeclare san. Cun. *ἕτερος* tentabat Scal.

εἴκελος οἰστρηθέντι· νέον δέ οἱ ἄνθος ἰούλων
ἀκροκελαινιόωντα κατέγραφε κύκλα προσώπου·
πῆ δὲ χόλῳ δασπλῆτι λέων μιμηλὸς ἰάλλων
φρικαλέον βρύχημα, σεσηρότι μαίνετο λαιμῷ,]
ὀρθώσας πυκινῇσι κατάσκιον αὐχένα χαίταις,
ἀμφελελιζομένῃ λασιότριχος ὑψόθι νώτου
αὐτομάτῃ μάστιγι περιστίζων δέμας οὐρῇ·
ἔνθα λεοντείοιο λιπὼν ἴνδαλμα προσώπου,
ὑψιλόφῳ χρεμετισμὸν ὁμοίϊον ἔβρεμεν ἵππῳ
ἄζυγι, γαῦρον ὀδόντα μετοχμάζοντι χαλινοῦ,
καὶ πολιῷ λεύκαινε περιτρίβων γένυν ἀφρῷ·
ἄλλοτε ῥοιζήεντα χέων συριγμὸν ὑπήνης,
ἀμφιλαφὴς φολίδεσσι δράκων ἐλέλικτο κεραστής,
γλῶσσαν ἔχων προβλῆτα κεχηνότος ἀνθερεῶνος.
καὶ βλοσυρῷ Τιτῆνος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ,
ὅρμον ἐχιδνήεντα περίπλοκον αὐχένι δήσας.
καὶ δέμας ἑρπηστῆρος ἀειδίνητον ἐάσας,
τίγρις ἔην, στίξας δέμας αἰόλον· ἄλλοτε ταύρῳ
ἰσοφυής· στομάτων δὲ νόθον μυκηθμὸν ἰάλλων,
θηγαλέῃ Τιτῆνας ἀνεστυφέλιξε κεραίῃ,
καὶ ψυχῆς προμάχιζεν, ἕως ζηλήμονι λαιμῷ
τρηχαλέον μύκημα δι' ἠέρος ἔβρεμεν Ἥρη,
μητρυιὴ βαρύμηνις· ἰσοφθόγγῳ δὲ θεαίνῃ
αἰθέριον κελάδημα πύλαι κανάχιζον Ὀλύμπου.

---

v. 181. κατέστραφε ed. pr. em. Falk.
v. 185. ἀμφελελιζομένης editt.
v. 187. εἶτα λεόντ. sine necess. Cun.
v. 189. quaerendum de voc. μετοχμάζοντι.
v. 196. ἐάσσας editt.

καὶ θρασὺς ὤκλασε ταῦρος· ἀμοιβαίῃ δὲ φονῆες
ταυροφυῆ Διόνυσον ἐμιστύλαντο μαχαίρῃ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ, προτέροιο δαϊζομένου Διονύσου,
γινώσκων σκιόεντα τύπον δολίοιο κατόπτρου,
μητέρα Τιτήνων ἐλάσας ποινήτορι πυρσῷ,
Ζαγρέος εὐκεράοιο κατεκλήϊσσε φονῆας
νερτερίῳ πυλεῶνι. καὶ αἰθομένων ἀπὸ δένδρων
θερμὰ βαρυνομένης ἐμαραίνετο βόστρυχα γαίης.
ἀντολίην δ' ἔφλεξε, καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ
αἴθετο Βάκτριον οὖδας ἑώϊον, ἀγχιπόροις δὲ
κύμασιν Ἀσσυρίοισιν ἐδαίετο Κάσπιον ὕδωρ,
Ἰνδῷοί τε τένοντες· Ἐρυθραίοιο δὲ κόλπου
ἔμπυρα κυμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνετο Νηρεύς.
καὶ δύσιν ἀντικέλευθον ἐῷ πρήνιξε κεραυνῷ
Ζεὺς πυρόεις φιλότεκνος· ὑπὸ Ζεφύροιο δὲ ταρσῷ
ἡμιδαὴς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυεν ἑσπερὶς ἅλμη,
ἀρκτῷοί τε τένοντες· ὁμοφλεγέος δὲ καὶ αὐτῆς
πηγνυμένης πάφλαζε Βορήϊα νῶτα θαλάσσης.
καὶ Νοτίου νιφόεσσαν ὑπὸ κλίσιν αἰγοκερῆος
θερμοτέρῳ σπινθῆρι μεσημβρινὸς ἔζεεν ἀγκών.
καὶ διεροῖς βλεφάροις ποταμήϊα δάκρυα λείβων,

---

v. 204. ἀμοιβαῖοι δὲ φονῆϊ ed. pr. ἀμοιβαῖοι δ. φονῆες Falk. in ed. 2. v. s. ἐμιστύλλαντο editt.

v. 210. αἰθερίῳ π. editt. emend. Cun. praeterea Ταρταρίῳ proponens.

v. 215. Ἰνδῷοι editt.

v. 216. ἔμπυρος κυμαίν. ed. pr. em. Falk.

v. 220. ἀρκτῷοι editt.

v. 222. νιφόεσσας ed. pr. νιφόεσσαν vel νιφόεντος coni. Falk. prius habet ed. 2. Sed fort. praestaret φλογόεσσαν — κλ.

Ὠκεανὸς λιτάνευε, χέων ἱκετήσιον ὕδωρ.
Ζεὺς δὲ χόλον πρήϋνε· βαρυνομένην δὲ κεραυνῷ
γαῖαν ἰδὼν, ἐλέαιρε, καὶ ἤθελεν ὕδατι νίψαι
λύματα τεφρήεντα καὶ ἔμπυρον ἕλκος ἀρούρης.
Καὶ τότε γαῖαν ἅπασαν ἐπέκλυσεν ὑέτιος Ζεύς,
πυκνώσας νεφέεσσιν ὅλον πόλον· οὐρανίη γὰρ
βρονταίοις πατάγοισι Διὸς μυκήσατο σάλπιγξ·
ἀστέρες ὁππότε πάντες ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
κεκριμένοι δρόμον εἶχον, ἐπεὶ τετράζυγι δίφρῳ
Ἠέλιος σελάγιζε λεοντείων ἐπὶ νώτων,
ἱππεύων ἑὸν οἶκον· ἐπιτροχόωσα δὲ δίφρῳ
καρκίνον ὀκταπόδην, τριφυὴς κυκλοῦτο Σελήνη·
καὶ δροσερὴν ὑπὸ πέζαν ἰσημερίῳ παρὰ κύκλῳ
Κύπρις, ἀπὸ κριοῖο μεταστήσασα κεραίης,
εἰαρινὸν δόμον εἶχεν, ἀχείμονα ταῦρον Ὀλύμπου·
γείτων δ' Ἠελίοιο, προάγγελον ἱστοβοῆος
σκορπίον εἶχεν Ἄρης, μετρούμενον αἴθοπι ταύρῳ,
δόχμιος ἀντικέλευθον ὀπιπεύων Ἀφροδίτην·
καὶ τελέων λυκάβαντα, δυωδεκάμηνος ὁδίτης,
ἰχθύας ἀστερόεντας ἐπέτρεχεν ἀκρόνυχος Ζεύς,
δεξιτερὴν τρίπλευρον ἔχων ἑλικώδεα Μήνην·
καὶ Κρόνος ὄμβρια νῶτα διέστιχεν αἰγοκερῆος,

---

v. 226. Fort. *μαραινομένην*. cf. 211.

v. 234. *λεωνείων* ed. pr. em. Falk.

v. 238. *μετεστηυῖα* scribendum fuisse, opinatus est Cun. v. s. *ταῦρος* editt.

v. 245. *μήτρην* ed. pr. *μίτρην* ed. 2. e coni. Falk. nostrum invenit Scal.

φέγγεϊ παχνήεντι διάβροχος· ἀμφὶ δὲ φαιδρῇ
παρθενικῇ πτερύγεσσιν ἔην ὑψούμενος Ἑρμῆς,
ὅττι Δίκην δόμον εἶχε δικασπόλος. ἑπταπόρου δὲ
αἰθέρος ὑδατόεντες ἀνωΐχθησαν ὀχῆες,
Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος· ἐριφλοίσβοιο δὲ κόλπου
κρουνοῖς πλειοτέροισιν ἐμυκήσαντο χαράδραι·
ὑδρηλαὶ δὲ θύγατρες ἀποσπάδες Ὠκεανοῖο,
λίμναι ἐκουφίζοντο, καὶ ἠέρι νέρτερον ὕδωρ
κρουνοὶ ἀκοντιστῆρες ἀνέβλυον Ὠκεανοῖο.
καὶ σκοπιαὶ ῥαθάμιζον· ὀρεσσιχύτῳ δὲ ῥεέθρῳ
διψαλέαι ποταμηδὸν ἐμορμύροντο κολῶναι.
ὑψώθη δὲ θάλασσα, καὶ εἰς ὄρος ὑψόθι λόχμης
Νηρεΐδες γεγάασιν Ὀρειάδες. ἆ μέγα δειλή,
χερσὶν ἀπειρήτοισιν ἐνήχετο παρθένος Ἠχώ,
ἀρχαίης φόβον ἄλλον ἀμειβομένη περὶ μίτρης,
μήποτε, Πᾶνα φυγοῦσα, Ποσειδάωνι μιγείη.
ποντοπόροι δὲ λέοντες ἀήθεος ἔνδοθι πέτρης
χερσαίων ἐχόρευον ἐνὶ σπήλυγγι λεόντων
μυδαλέοις μελέεσσι· χαραδραίῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
εἰναλίῳ δελφῖνι συνήντετο κάπρος ἀλήτης.
καὶ ξυνοῖς ῥοθίοισιν ὀρεσσιχύτου νιφετοῖο
θῆρες ἐναυτίλλοντο σὺν ἰχθύσιν· εἰλικόεις δὲ
πούλυπος οὐρεσίφοιτος ἐπεσκίρτησε λαγωῷ.
καὶ διεροὶ Τρίτωνες ὑπὸ σφυρὰ φωλάδος ὕλης,

---

v. 247. λαχνήεντι editt. v. s. παρθενικῆς ed. pr. quod corr. Falk.

v. 250. ὑδατόεντος — ὀχῆος ed. pr. unde Falk. ὑδατόεντος — ὀχῆες in ed. 2.

v. 259. γεγάασσιν ed. 2. v. s. ἀποιρήτοισιν ed. pr. em. Falk.

v. 267. ῥοθίοισι ed. 2.

ἔγχλοον αἰθύσσοντες ἐπ᾿ ἰξύϊ δίπτυχον οὐρήν,
Πανὸς ὀρεσσαύλοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροις,
σύμπλοον ἠερίοισιν ἐπιτρέψαντες ἀήταις
στικτὴν ἠθάδα κόχλον· ἐν εὐΰδρῳ δὲ κολώνῃ
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ μετανάστιος ἤντετο Νηρεύς,
μυδαλέην σύριγγα διαπλώουσαν ἐάσας·
καὶ ναέτης πετραῖος, ὄρος μετὰ πόντον ἀμείβων,
ἰκμαλέον σπέος εἶχεν, ὑπωροφίης δόμον Ἠχοῦς.
καὶ διερῷ τότε φῶτες ἀνοιδαίνοντες ὀλέθρῳ,
ὕδασι τυμβεύοντο· πολὺς δέ τις ἄλλος ἐπ᾿ ἄλλῳ
πλώετο, κυματόεντι νέκυς πεφορημένος ὁλκῷ.
καὶ νιφετῷ κελάδοντι κεχηνότος ἀνθερεῶνος
χανδὸν ἀπὸ σκοπέλοιο πιὼν ὀρεσίδρομον ὕδωρ,
πῖπτε λέων, πέσε κάπρος. ὁμοζεύκτῳ δὲ ῥεέθρῳ
λίμναι ὁμοῦ ποταμοῖσι, Διὸς ῥόος, ὕδατα πάντα
ἀλλήλοις κεκέραστο, καὶ εἰν ἑνὶ τέσσαρες αὖραι
συμμιγέων ἀνέμων ἐπεμάστιον ἄκριτον ὕδωρ.
καὶ διερὴν χθόνα πᾶσαν ἰδὼν ὑπὸ μείζονι παλμῷ
μῦθον ἀπειλητῆρι τινασσομένην Διὸς ὄμβρῳ,
πόντιος Ἐννοσίγαιος ἑὴν ἔῤῥιψεν ἀκωκήν,
ἀσχαλόων, τίνα γαῖαν ἀνοχλίσσειε τριαίνῃ.
Νηρεΐδων δὲ φάλαγγες ἐπέπλεον ἄβρομον ὕδωρ·

---

v. 275. ἦν τότε editt. emend. Cun. v. seq. ἐάσσας editt.

v. 278. ὑποῤῥοφίης editt.

v. 286. ἐν ἑνὶ ed. pr. em. Falk.

v. 289. μῦθον ἀπ. τινασσομένη ed. pr. μύθῳ — τινασσομένην ed. 2. e coni. Falk. μῦθον ἀπ. κερασσόμενος tent. V. D. ap. Villois. parum apte.

v. 291. ἀνοχλίσειε τριαίνη ed. pr. em. Falk. ἵνα γαῖαν tentavit V. D. ap. Villois. v. s. ἄβροχον editt.

καὶ χλοερῆς Θέτιν εἶχεν ἐπ᾽ ἰξύος ὑγρὸς ὁδίτης,
Τρίτων εὐρυγένειος· ἐπ᾽ ἰχθυόεντι δὲ νώτῳ
πομπίλον ἡνιόχευεν ἐν ἠέρι φοιτὰς Ἀγαυή·
καὶ λόφον ὑδατόεντι φέρων κυκλούμενον ὁλκῷ,
Δωρίδα κουφίζων, μετανάστιος ἔτρεχε δελφίς,
καὶ βυθίη φάλαινα, περισκαίρουσα κολώναις,
πλάζετο, μαστεύουσα χαμευνάδος ἄντρα λεαίνης.
Καὶ τότε κυματόεσσαν ἰδὼν ὑπὸ γείτονα πέτρην
νηχομένην Γαλάτειαν, ἀνίαχε μυδαλέος Πάν·
Πῇ φέρεαι, Γαλάτεια, δι᾽ οὔρεος ἀντὶ θαλάσσης;
μὴ τάχα μαστεύεις ἐρατὴν Κύκλωπος ἀοιδήν;
πρὸς Παφίης, λίτομαί σε, καὶ ὑμετέρου Πολυφήμου,
μὴ κρύψῃς, δεδαυῖα βαρὺν πόθον, εἰ παρὰ πέτραις
νηχομένην ἐνόησας ἐμὴν ὀρεσίδρομον Ἠχώ.
ἦ ῥά σοι ἶσον ἔχει διερὸν δρόμον; ἢ ῥα καὶ αὐτή,
ἑζομένη δελφῖνι θαλασσαίης Ἀφροδίτης,
ὡς Θέτις ἀκρήδεμνος ἐμὴ ναυτίλλεται Ἠχώ;
δείδια, μή μιν ὄρινε δυσάντεα κύματα πόντου·
δείδια, μή μιν ἔκευθε μέγας ῥόος· ὢς ἄρα δειλὴ
ἄστατος ἐν πελάγεσσι μετ᾽ οὔρεα κύματα βαίνει·
ἤ ποτε πετρήεσσα φανήσεται ὑδριὰς Ἠχώ.
ἀλλὰ τεὸν Πολύφημον ἔα βραδύν· ἢν ἐθελήσῃς,
αὐτὸς ἐμοῖς ὤμοισιν ἀερτάζων σε σαώσω.
οὔ με κατακλύζει κελάδων ῥόος· ἢν ἐθελήσω,
ἴχνεσιν αἰγείοισιν ἐλεύσομαι εἰς πόλον ἄστρων.

v. 296. φύρων ed. pr. em. Falk.
v. 298. φάλλαινα edd. omnes.
v. 302. πῆ ed. 2.
v. 317. ἐγείοισιν ed. pr. ἐγγείοισιν tentabat Caut. Nostrum dedit Falk. unde in ed. 2. leg.

Ὣς φαμένῳ Γαλάτεια τόσην ἀντίαχε φωνήν·
Πὰν φίλε, σὴν ἀνάειρε δι᾽ οἴδματος ἄπλοον Ἠχώ·
μή με μάτην ἐρέεινε, τί σήμερον ἐνθάδε βαίνω·
ἄλλον ἐμοὶ πλόον εὗρεν ὑπέρτερον ὑέτιος Ζεύς.
καὶ γλυκερήν περ ἐοῦσαν ἔα Κύκλωπος ἀοιδήν·
οὐκέτι μαστεύω Σικελὴν ἅλα· τοσσατίου γὰρ
τάρβος ἔχω νιφετοῖο, καὶ οὐκ ἀλέγω Πολυφήμου.
Εἶπε· καὶ ὑγροπόροιο παρήλυθε Πανὸς ἐναύλους.
πυκνὰ δὲ κυμαίνοντος ἀμαιμακέτου νιφετοῖο,
πᾶσα πόλις, πᾶς δῆμος ἔην ῥόος· οὐδέ τις ἀγκὼν
ἄβροχος ἦν, οὐ γυμνὸς ἔην λόφος, οὐ ῥίον Ὄσσης,
οὐ τότε Πήλιον ἄκρον· ὑπὸ τριλόφῳ δὲ κολώνῃ
Τυρσηνὸς κελάδησεν· ἱμασσομένοιο δὲ πόντου
Ἀδριάδες Σικελοῖσιν ἐρόχθεον ὕδασι πέτραι
ὀμβρηροῖς ῥοθίοισιν. ἐν ἠερίῃ δὲ κελεύθῳ
μαρμαρυγαὶ Φαέθοντος ἐθηλύνοντο ῥεέθροις·
ζώνῃ δ᾽ ἑβδομάτῃ χθαμαλῆς ὑπὲρ ἄντυγα πέζης
κύμασιν ἠλιβάτοισι σέλας ψύξασα, Σελήνη
μυδαλέων ἀνέκοψε λελουμένον αὐχένα ταύρων·
ἀστραίῃ δὲ φάλαγγι μεμιγμένον ὄμβριον ὕδωρ
λευκοτέρην ποίησε γαλαξαίην ἴτυν ἀφρῷ.
Καὶ ῥοθίῳ γονόεντι χέων ἑπτάστομον ὕδωρ
Ἀλφειῷ δυςέρωτι συνήντετο Νεῖλος ἀλήτης·

---

v. 323. τοσσατίον ed. pr. τοσσάτιον ed. 2.

v. 331. ὕδατι π. ὀμβρηρεῖ ed. pr. em. Falk. male tamen ἐρόχθιον scribens.

v. 334. s. ζώνη δ᾽ ἑβδομάτη — ψύξασα σελήνῃ vulgo, sine sensu, ut videtur. Ut nos, etiam Rhodom.

v. 339. ῥοθίων ed. pr. Emend. ed. 2. ex mente Canteri.

ὧν ὃ μὲν εὐκάρποιο δι᾽ αὔλακος ἤθελεν ἕρπειν,
τέρπων ἰκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην·
ὃς δὲ παραΐξας προτέρην ὁδὸν ἠθάδος ἄγρης,
ἀχνύμενος πεφόρητο· συνερπύζοντα δὲ λεύσσων
Πύραμον ἱμερόεντα, τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
    Νεῖλε, τί κεν ῥέξαιμι καλυπτομένης Ἀρεθούσης;
Πύραμε, τί σπεύδεις; τίνι κάλλιπες ἠθάδα Θίσβην;
ὄλβιος Εὐφρήτης, ὅτι μὴ λάχε κέντρον Ἐρώτων.
ζῆλον ἔχω καὶ δεῖμα μεμιγμένον· ὑδατόεις γὰρ
ἱμερτῇ παρίαυε τάχα Κρονίδης Ἀρεθούσῃ.
δείδια, μὴ προχοῇσι τεὴν νυμφεύσατο Θίσβην.
Πύραμος, Ἀλφειοῖο παραίφασις, ἡμέας ἄμφω
οὐ Διὸς ὄμβρος ὄρινεν, ὅσον βέλος Ἀφρογενείης.
ἕσπεό μοι φιλέοντι· Συρηκοσίης δ᾽ Ἀρεθούσης
ἴχνια μαστεύσω, σὺ δὲ, Πύραμε, δίζεο Θίσβην.
ἀλλ᾽, ἐρέεις, ὅτι γαῖα τινάσσεται, ὅττι χαλέπτει
οὐρανὸς, ὅττι θάλασσα βιάζεται, ὅττι καὶ αὐτὸς
ἄπλοος ἀφριόωντι ῥόῳ κυμαίνεται αἰθήρ·
οὐκ ἀλέγω νιφετοῖο μεμηνότος. ἆ μέγα θαῦμα·
αἰθομένην Διὸς ὄμβρος ὅλην χθόνα καὶ φλόγα πόντου
καὶ ποταμοὺς ἐκάθηρεν· ἀπ᾽ Ἀλφειοῖο δὲ μούνου
ῥυτιδανὸν Παφίης οὐκ ἔσβεσεν ἁπτόμενον πῦρ.
ἔμπης, εἰ κλονέει με τόσος ῥόος, εἰ πυρὶ κάμνω,

---

v. 343. ἄγρου male tentabat Cun.

v. 347. fort. πῇ σπεύδ.

v. 349. ἔχων editt. iunctim cum antecedd.

v. 352. ἡμέες Rhodom.

v. 354. μοι Φαέθοντι editt. quod non intelligo.

βαιὸν ἐμῆς ὀδύνης πέλε φάρμακον, ὅττι καὶ αὐτὸς
πλάζεται ἁβρὸς Ἄδωνις, ἀνιάζων Ἀφροδίτην.
Οὔπω μῦθος ἔληγε, φόβος δ' ἐβιήσατο φωνήν,
καὶ τότε Δευκαλίων, περόων ὑψούμενον ὕδωρ,
ναυτίλος ἦν ἀκίχητος, ἔχων πλόον ἠεροφοίτην·
καὶ στόλος αὐτοκέλευθος ἀτέρμονος ἄμμορος ὅρμου
λάρνακος αὐτοπόροιο κατέγραφε δύσνιφον ὕδωρ.
καί νύ κε κόσμος ἄκοσμος ἐγίνετο, καί νύ κεν ἀνδρῶν
ἄσπορον Ἁρμονίην ἀνελύσατο πάντροφος Αἰών·
ἀλλὰ Διὸς ζαθέοις ὑπὸ νεύμασι Κυανοχαίτης
Θεσσαλικοῦ σκοπέλοιο μεσόμφαλον ἄκρον ἀράξας,
γειοτόμῳ τριόδοντι διέσχισε, καὶ διὰ μέσσου
ῥηγνυμένου πρηῶνος ἐχάζετο μάρμαρον ὕδωρ,
καὶ χύσιν ὑψικέλευθον ἀπωσαμένη νιφετοῖο,
γαῖα φάνη παλίνορσος· ἐλαυνομένων δὲ ῥεέθρων
εἰς βυθίους κευθμῶνας, ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι.
καὶ χθονὸς ὑγρὰ μέτωπα, χέων πολυδίψιον αἴγλην,
Ἠέλιος ξήραινε· παχυνομένων δὲ ῥοάων
θερμοτέραις ἀκτῖσιν ἐχερσώθη πάλιν ἰλύς,
οἷα πάρος. βροτέῃ δὲ τετυγμένα μείζονι τέχνῃ
ἄστεα λαϊνέοισιν ἐνεστήρικτο θεμέθλοις·
δωμήθη δὲ μέλαθρα· νεοκτίστων δὲ πολήων

---

v. 366. *δὲ βιήσατο* editt. Emend. Hermann. Orph. p. 696.

v. 370. *δύγνιφον* editt. Nostr. coni. Falk.

v. 373. *ζαθέου* editt. contra N. usum. Emend. iam Rhodom.

v. 374. *ἄκρον ἑλίξας* editt. Emend. Cun. Alterum enim dederat Falk. e coni. cum in Cod. esset … *ξας*, praeterea coniiciens *ῥήξας* (excus. est *ῥύξας*) contra Nonni versum.

ἀρτιγόνοις μερόπεσσιν ἐῤῥυμνώθησαν ἀγυιαί.
καὶ φύσις ἄψ ἐγέλασσε· συνιπταμένων δὲ θυέλλαις
ὀρνίθων πτερύγεσσιν ἐρετμώθη πάλιν ἀήρ.

---

v. 386. ἐγυμνώθησαν editt. quod Cun. Nonno vitio vertit. ἐπυκνώθησαν Rhodom. v. s. ὀψὲ τάλασσε editt. egregie a Cun. emend. ἄψε τάλασσε tanquam emendatio tribuitur Viro D. ap. Villois. qui ἄψ ἐτάλ. eum voluisse putat.

v. ult. ἀνὴρ ed. pr. e Cod. em. Falk. et e coniect. Caut.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἕβδομον ἱκεσίην πολιὴν Αἰῶνος ἀείδει,
καὶ Σεμέλην, καὶ ἔρωτα Διὸς, καὶ φώριον εὐνήν.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Ζ.

Ἤδη δ' ἀενάοιο βίου παλιναυξέϊ καρπῷ,
ἄρσενα θηλυτέρῃ γόνιμον σπόρον αὔλακι μίξας,
ἄσπορον ἤροσε κόσμον Ἔρως, φιλότητος ἀροτρεύς·
καὶ φύσις ἐρρίζωτο, τιθηνήτειρα γενέθλης,
καὶ χθονὶ πῦρ κεράσασα, καὶ ἠέρι σύμπλοκον ὕδωρ,
ἀνδρομέην μόρφωσε γονὴν τετράζυγι δεσμῷ.
ἀλλὰ βίον μερόπων ἑτερότροπος εἶχεν ἀνίη,
ἀρχόμενον καμάτοιο καὶ οὐ λήγοντα μερίμνης.
καὶ Διὶ παμμεδέοντι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν
ἄμμορον εὐφροσύνης ἐπεδείκνυε σύντροφος Αἰών·
οὔπω γὰρ τοκετοῖο λεχώϊα νήματα λύσας,
Βάκχον ἀνηκόντιζε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ,
ἀνδρομέης ἄμπαυμα μεληδόνος. οὐ τότε λοιβὴ
ἠερίους ἐμέθυσσε πόρους εὐώδεϊ καπνῷ
οἰνοβαφής· στεφάνους δὲ θεῶν λειμωνίδι ποίῃ
θυγατέρες λυκάβαντος ἀτερπέες ἔπλεκον Ὧραι·
οἴνου γὰρ χρέος ἦεν· ἀβακχεύτου δὲ χορείης

v. 5. ἐν χθονὶ editt. Mecum Cant.
v. 14. ἐμέθυσε ed. pr. a Falk. em.

ἡμιτελὴς ἀνόνητος ἔην χάρις· ἀγρομένων γὰρ
ὄμματα μοῦνον ἔθελγεν, ὅτε στροφάδεσσιν ἐρωαῖς
ὀρχηστὴρ πολύκυκλος ἐλίσσετο λαίλαπι ταρσῶν,
νεύματα μῦθον ἔχων, παλάμην στόμα, δάκτυλα φωνήν.
Ἀλλὰ Διὸς πετάσας ἐπὶ γούνασι λευκάδα χαίτην,
Αἰὼν ποικιλόμορφος, ἔχων κληῖδα γενέθλης,
ἱκεσίης ὀρέγων κεχαλασμένον ὁλκὸν ὑπήνης,
εἶχε λιτάς· δαπέδῳ δὲ καθελκομένοιο καρήνου
ἐκταδίην ἔθλιψε ῥάχιν κυρτούμενος αὐχήν.
καὶ, ποδὸς ὀκλάζοντος, ἀτέρμονα χεῖρα τιταίνων,
ἀενάου βιότοιο γέρων ἐφθέγξατο ποιμήν·
Ζεῦ ἄνα, καὶ σὺ δόκευε κατηφέος ἄλγεα κόσμου·
οὐχ ὁράας, ὅτι γαῖαν ὅλην οἴστρησεν Ἐνυώ,
ὥριον ἀμώωσα ταχὺν φθιμένης στάχυν ἥβης;
οὔπω λείψανα κεῖνα παρήλυθεν, ἐξ ὅτε φωτῶν
ἔκλυσας ἔθνεα πάντα, καὶ ἠερίου ῥόος ὄμβρου
ἠέρα κυμαίνων ἐπεπάφλασε γείτονι Μήνῃ.
χαιρέτω ὠκυμόρων μερόπων βίος, ὧν ἐπὶ πότμῳ
οὐρανίους οἴηκας ἀναίνομαι· οὐκ ἔτι κόσμου
πεῖσμα κυβερνήσω· μακάρων δέ τις ἄλλος ἀρείων
πηδάλιον βιότοιο παλιννόστοιο δεχέσθω·
ἄλλος ἐμῶν ἐτέων ἐχέτω δρόμον· αἰνοπαθὲς γὰρ
οἰκτείρων ἐμόγησα πολυτλήτων γένος ἀνδρῶν.
ἄρκιον οὐ πέλε γῆρας, ὅπερ νεότητα μαραίνει,

---

v. 18. *ἀγρομένῳ γὰρ* editt. *ἀγρονόμῳ* Rhodom.

v. 22. *ἐπιγουνίδα* editt. Mut. Cun. ita, ut dedimus. *ἐπὶ γουνίδι* tentabat V. D. ap. Villois.

v. 26. de sinceritate huius versus dubito; an *ἐλέλιξε ῥ.*?

v. 29. *καὶ σ.* Cun. scripsit. *δόκευσε* vitium typogr. ed. 2. corr. Schrad. ad Mus. p. 326.

v. 31. *ἀμώουσα* editt. Em. iam Rhodom. *ταχὺ φθιμ.* V. D. ap. Villois. et Cun.

καὶ βραδὺν ἄνδρα τίθησι κάτω νεύοντα καρήνῳ,
κυφὸς ὅτε τρομερῇσι περισσοπόδεσσι πορείαις
γηροκόμῳ βαρύγουνος ἐρείδεται ἠδέϊ βάκτρῳ·
ἄρκιος οὐ πέλε πότμος, ὃς ἔκρυφε πολλάκι Λήθη
νυμφίον ἀρτιχόρευτον, ὁμόστολον ἥλικι νύμφη,
συζυγίης ἀλύτοιο φερέσβια πείσματα λύσας.
οἶδα μὲν, ὡς ἐρόεις πέλεται γάμος, ἧχι λιγαίνει
Πανιάδος σύριγγος ὁμόθροος αὐλὸς Ἀθήνης·
ἔμπης, ποῖον ὄνειαρ, ὅτι ζυγίῳ παρὰ παστῷ
ἑπτατόνου φόρμιγγος ἀράσσεται ὄρθιος ἠχώ;
πηκτίδες οὐ λύουσι μεληδόνας. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
νυμφιδίην ἀχόρευτος Ἔρως ἀπεσείσατο πεύκην,
τερπωλῆς χατέοντας ὀπιπεύων ὑμεναίους.
ἀλλὰ πολυκμήτων μερόπων ἐπίληθον ἀνίης
φάρμακον ἐῤῥίζωσε βιοσσόον· οὐράνιον γὰρ
οὐκ ὄφελέν ποτε κεῖνο πίθου κρήδεμνον ἀνοῖξαι
ἀνδράσι Πανδώρη γλυκερὸν κακόν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἀνδρομέης κακότητος ἐπαίτιος ἐστὶ Προμηθεύς,
ὃς μογερῶν μερόπων ἐπικήδεται· ἀρχεκάκου γὰρ
ἀντὶ πυρὸς γλυκὺ νέκταρ, ὅπερ μακάρων φρένα τέρπει,
κλέψαι μᾶλλον ὄφελλε, καὶ ἀνδράσι δῶρον ὀπάσσαι,
ὄφρα τεῷ σκεδάσειε ποτῷ μελεδήματα κόσμου.

---

v. 43. κῦφος editt. *Scribo* κοφὸς *cum Apollon.* V. D. ap. Villois. adnotasse dicitur. Voluit κυφὸς, ut emendaret accentum. Locus Apollon. est Argon. I. 674.

v. 50. fort. ὅτε ζ.

v. 56. ἐῤῥίζωσε editt. ἐκρίζωσε Cun. αἰτίζω σε coni. Hermannus. v. s. πύθου ed. pr. em. a Falk.

v. 60. ἀρχεκάκης γὰρ ed. pr. ab eod. emend.

v. 63. τέως κεδάσειε editt. θεῶν σκεδάσειε tentabat Cun. cf. v. 65.

ἀλλὰ λιπὼν βιότοιο πολυφλοίσβοιο μερίμνας,
σὰς τελετὰς σκοπίαζε κατηφέας· ἦ ῥά σε θέλγει
ἀσπόνδων θυέων ἀνεμώλιος ἀτμὸς ἀλήτης;
Ὣς φαμένοιο γέροντος, ἐπὶ χρόνον ἔμφρονι σιγῇ
μῆτιν ἑὴν ἐλέλιζεν ἀτέρμονα μητίετα Ζεύς,
καὶ φρενὸς ἡνία λῦσεν· ἐπασσυτέρῃσι δὲ βουλαῖς
ἐγκεφάλου γονόεντος ἐδινεύοντο μενοιναί.
καὶ Κρονίδης Αἰῶνι θεηγόρον ἴαχε φωνήν,
ἄξονος ὀμφήεντος ὑπέρτερα θέσφατα φαίνων·
Ὦ πάτερ, ἀενάων ἐτέων αὐτόσπορε ποιμήν,
μὴ νεμέσα· βροτέη γὰρ ἀώριος οὔποτε λήγει
πληθομένη μινύθουσα φύσις, μίμημα σελήνης.
νέκταρ ἔα μακάρεσσι, καὶ ἀνδράσιν ἄλκαρ ἀνίης
αὐτοχύτῳ γλυκὺν οἶνον ἐοικότα νέκταρι δώσω,
ἄλλο ποτὸν, μερόπεσσιν ἐφάρμενον. ἀρχέγονος δὲ
ἄγνυται εἰςέτι κόσμος, ἕως ἕνα παῖδα λοχεύσω.
τίκτω ἐγὼ γενέτης, καὶ τλήσομαι ἄρσενι μηρῷ
θηλυτέρας ὠδῖνας, ὅπως ὠδῖνα σαώσω.
χθιζὰ μὲν εὐρυάλωος ἐμῆς ὑπὸ νεύμασι Δηοῦς
γαῖα χαρασσομένη σταχύων δμητῆρι σιδήρῳ,
ξηρὸν ἀμαλλοτόκοιο λοχεύσατο καρπὸν ἀρούρης·
ἤδη δ᾽ ἀγλαόδωρος ἐμὸς πάϊς ἐν χθονὶ τέξει
ὑγρὸν ἀκεσσιπόνοιο θυώδεα βότρυν ὀπώρης,
νηπενθὴς Διόνυσος, ἀπενθέα βότρυν ἀέξων,

v. 64. *μερίμναις* ed. pr. a Falk. em. v. s. *ἦρά σ.* editt.

v. 75. *πληθομένης* e coni. Falk. ed. 2.

v. 76. cum vulgo post *ἀνίης* plene interpungeretur, hac insana distinctione se decipi passus est Wakef. Sylv. cr. T. V. p. 49.

v. 83. *μνηστῆρι* editt. sine sensu; unde *μαστῆρι σιδ.* Wakefield ad Sophocl. Trachin. v. 736. in Tragoedd. Delect. T. I. p. 555. tentavit. Sensui conveniret etiam *τμητῆρι*.

ἀντίπαλον Δήμητρι· καὶ αἰνήσεις με, δοκεύων
ἄμπελον οἰνοτόκοισιν ἐρευθιόωσαν ἐέρσαις,
εὐφροσύνης κήρυκα, καὶ ἀγρονόμους παρὰ ληνῷ,
ποσσὶ βαρυνομένοισιν ἐπιθλίβοντας ὀπώρην,
Βασσαρίδων τε φάλαγγα φιλεύϊον ὑψόθεν ὤμων
ἄπλοκον αἰθύσσουσαν ἐς ἠέρα λυσσάδα χαίτην.
καὶ φρένα βακχεύσαντες ἀμοιβαίοισι κυπέλλοις,
πάντες ἀνευάξουσιν ἐπ' εὐκελάδοιο τραπέζης
ἀνδρομέης Διόνυσον ἀλεξητῆρα γενέθλης.
τοῦτον ἀεθλεύσαντα μετὰ χθόνα, σύνδρομον ἄστρων,
γηγενέων μετὰ δῆριν, ὁμοῦ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
Ζηνὶ συναστράπτοντα δεδέξεται αἰόλος αἰθήρ.
καὶ θεὸς ἡμερίδων ἐπικείμενον οἴνοπι κισσῷ,

* * *

ὡς στέφος, ἑρπηστῆρα περὶ πλοκάμοισιν ἑλίξας,
σήμαθ' ἑῆς νεότητος ἔχων ὀφιώδεα μίτρην·
καὶ μακάρων ὁμότιμος ἐπώνυμος ἀνδράσιν ἔσται
ἀμπελόεις Διόνυσος, ἅτε χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς,
χάλκεος ὥσπερ Ἄρης, ἑκατηβόλος ὥσπερ Ἀπόλλων.
Εἶπε πατήρ· Μοῖραι δὲ συνήνεον· ἀμφὶ δὲ μύθῳ
ἐσσομένων κήρυκες ἐπέπταρον εὔποδες Ὧραι.

---

v. 88. *ἀντι παλαίμητρι* ed. pr. *ἀντίπαλος Δήμητρι* ed. 2. ex em. Cant. et Falk. qui et *ἀντὶ παλαίμητρος* tentat. *ἀντίπαλον Δ.* Rhodom.

v. 92. *δὲ φάλ.* et v. s. *μεσσάδα χ.* editt. Utrumque a me mutatum. *κισσάδα* in mentem venit Cun. *λισσάδα* Rhodom.

v. 95. *ἀνευάζουσιν* vulgo.

v. 100. *οἴνοπα κισσὸν* male tentat Scalig. v. s. *περιπλοκάμοισιν ἑλίξας* ed. pr. *περὶ πλοκάμοισιν* ed. 2. e Falk. coni. *ἑλίξει* Cun. dedit. Hermannus versum excidisse putat post v. 100.

v. 102. *σῆμα τεῆς* ed. pr. *σήματα τῆς* Cunaeus. Nostrum ed. 2. e coniect. Canteri.

καὶ τὰ μὲν ὣς εἰπόντε, διέτμαγον, ὃς μὲν ἱκάνων
οἶκον ἐς Ἁρμονίης, ὃ δὲ ποικίλον ἐς δόμον Ἥρης.
Καὶ σοφὸς αὐτοδίδακτος Ἔρως, αἰῶνα νομεύων,
πρωτογόνου Χάεος ζοφεροὺς πυλεῶνας ἀράξας,
ἰοδόκην ἐκόμισσε θεήλατον, ᾗ ἔνι μούνη
εἰς πόθον ἀλλοπρόσαλλον ἐπιχθονίων ὑμεναίων
Ζηνὶ πυριτρεφέες πεφυλαγμένοι ἦσαν ὀϊστοὶ
δώδεκα· καὶ χρύσειον ἔπος μετρηδὸν ἑκάστῳ
ἔγραφεν εἰς μέσα νῶτα ποθοβλήτοιο φαρέτρης·
πρῶτος ἄγει Κρονίωνα βοώπιδος ἐς λέχος Ἰοῦς·
δεύτερος Εὐρώπην μνηστεύεται ἅρπαγι ταύρῳ·
Πλουτοῦς εἰς ὑμέναιον ἄγει τρίτος ἀρχὸν Ὀλύμπου·
τέτρατος εἰς Δανάην καλέει χρύσειον ἀκοίτην·
πέμπτος ἐπεντύνει Σεμέλῃ φλογεροὺς ὑμεναίους·
αἰετὸν Αἰγίνῃ πρόμον αἰθέρος ἕκτος ὀπάζει·
ἕβδομος Ἀντιόπην Σατύρῳ δολόεντι συνάπτει·
ὄγδοος ἔμφρονα κύκνον ἄγει γυμνόχροϊ Λήδῃ·
εἴνατος ἵππια λέκτρα φέρει Περῥαιβίδι δίῃ·
θέλγεται Ἀλκμήνης δεκάτῳ τρισέληνος ἀκοίτης·
ἑνδέκατος μεθέπει νυμφεύματα Λαομεδείης·
δωδέκατος τριέλικτον Ὀλυμπιάδος πόσιν ἕλκει.

---

v. 111. fort. *ἀνοίξας*, etsi alterum idem fere est.

v. 113. *ἐπὶ χθονίων* ed. pr. em. Falk. v. s. *πεφυλαγμένον* ead. ab eod. emend. Sed vix intelligitur, quomodo omnes duodecim sagittas, in pharetra servatas, nunc oculis lustrare (v. 129.) potuerit Amor, qui prioribus iam usus erat. An vulnerato Iove singulas recepit?

v. 117. *Ἠοῦς* editt. *Ἰοῦς* a Falk. scriptum.

v. 119. *ἀρχὸς* ed. pr. a Falk. em.

v. 121. *ἐπήνει* ed. pr. ab eod. emend. ut v. s. ubi *αἰγείνῃ* — *ὀπάζει* erat.

v. 128. *τρισέλικτον* editt.

ἀλλ᾽ ὅτε πάντας ὄπωπεν Ἔρως, στοιχηδὸν ἀφάσσων,
ἄλλους μὲν μεθέηκε πυριγλώχινας ὀϊστούς·
χειρὶ δὲ πέμπτον ἄειρε, καὶ ἥρμοσεν αἴθοπι νευρῇ,
κισσὸν ἐπὶ γλωχῖνι βαλὼν πτερόεντος ὀϊστοῦ,
δαίμονος ἀμπελόεντος ἵνα στέφος ἅρμενον εἴη,
νεκταρέου κρητῆρος ὅλον βέλος ἰκμάδι βάψας,
νεκταρέην ἵνα Βάκχος ἀεξήσειεν ὀπώρην.
Ὄφρα μὲν εἰς Διὸς οἶκον Ἔρως κουφίζετο παλμῷ,
τόφρα δὲ καὶ Σεμέλη, ῥοδοειδέϊ σύνδρομος ὄρθρῳ,
ἀργυρέης ἐτίταινε δι᾽ ἄστεος ἦχον ἱμάσθλης,
ἡμιόνους ἐλάουσα, καὶ ὄρθιος ἄκρα κονίης
λεπτὸς ἐϋκνήμιδος ἐπέγραφεν ὁλκὸς ἀπήνης.
ὄμμασι γὰρ Ληθαῖον ἀμεργομένη πτερὸν Ὕπνου,
ἀντιτύπῳ πόμπευεν ἀλήμονα θυμὸν ὀνείρῳ,
θέσφατα ποικίλλοντι, καὶ ἀριγόνοισι κορύμβοις
ἔλπετο καλλιπέτηλον ἰδεῖν φυτὸν ἔνδοθι κήπου
ἔγχλοον, οἰδαλέῳ βεβαρημένον ὄμφακι καρπῷ,
νιφόμενον Κρονίωνος ἀεξιφύτοισιν ἐέρσαις·
ἐξαπίνης δὲ πεσοῦσα δι᾽ αἰθέρος, οὐρανίη φλὸξ
δένδρον ὅλον πρήνιξεν, ἑοῦ δ᾽ οὐχ ἥπτετο καρποῦ·
ἀλλά μιν ἁρπάξας τανυσίπτερος ὄρνις ἀλήτης
ἡμιτελῆ, χατέοντα τελεσσιγόνοιο λοχείης,
ὤρεγέ ἑ Κρονίωνι· πατὴρ δέ μιν ἡδέϊ κόλπῳ
δέκτο λαβὼν, μηρῷ δὲ συνέῤῥαφεν· ἀντὶ δὲ καρποῦ
ταυροφυὴς κερόεντι τύπῳ μορφούμενος ἀνὴρ
αὐτοτελὴς βλάστησεν ὑπὲρ βουβῶνα τοκῆος·
καὶ Σεμέλη φυτὸν ἦεν. ὑπερφρίσσουσα δὲ κούρη

---

v. 145. ἔγχλαν ed. pr. a Cant. et Falk. emend.
v. 148. fort. praestaret: πρήνιξε, νέου δ.
v. 151. ἑ omissum in ed. pr. ego supplevi. τῷ Κρον. ed. 2. ex infelici coniect. Falk.

ἐκ λεχέων ἀνέπαλτο, καὶ ἐπτοίησε τοκῆα,
εὐπετάλων ἐνέπουσα σελασφόρον ἀτμὸν ὀνείρων·
καὶ Σεμέλης δεδόνητο φυτὸν πυρίκαυστον ἀκούων
Κάδμος ἄναξ· καλέσας δὲ θεηγόρον υἷα Χαρικλοῦς
πρώϊος, αἰθαλόεντας ἐπέφραδε παιδὸς ὀνείρους.
καὶ τότε Τειρεσίαο δεδεγμένος ἔνθεον ὀμφήν,
παῖδα πατὴρ προέηκεν ἐς ἠθάδα νηὸν Ἀθήνης,
Ζηνὶ θυηπολέουσαν, ἀκοντιστῆρι κεραυνοῦ,
ταῦρον, ὁμοκραίροιο φυῆς ἴνδαλμα Λυαίου,
καὶ τράγον, ἐσσομένης σταφυληκόμον ἐχθρὸν ὀπώρης.
Ἔνθεν ἔβη πρὸ πόληος, ὅπως Διῒ βωμὸν ἀνάψῃ,
ἀστεροπῆς μεδέοντι· παρισταμένη δὲ θυηλαῖς,
αἵματι κόλπον ἔδευσε· φόνῳ δ᾽ ἐῤῥαίνετο κούρη·
καὶ πλοκάμους ἐδίηναν ἀφειδέες αἵματος ὁλκοί,
καὶ βοέαις λιβάδεσσιν ἐπορφύροντο χιτῶνες.
καὶ δρόμον ἰθύνουσα βαθυσχοίνῳ παρὰ ποίῃ
γείτονος Ἀσωποῖο, μετέστιχε πάτριον ὕδωρ
παρθένος αἰολόπεπλος, ἵνα σμήξειε ῥεέθροις
στικτὰ πολυῤῥαθάμιγγι δεδευμένα φάρεα λύθρῳ.
καὶ φόβον ἄλλον ἔδεκτο, καὶ ὑψόθι γείτονος ὄχθης,
ἠφὴν παρὰ πέζαν ἀλεξικάκου Διονύσου,

---

v. 157. *ἐνίπουσα* editt. v. 158. *πυρίκαυτον* ed. pr. em. a Falk.

v. 160. *αἰθαλόεντι* ed. pr. Nostrum ed. 2. nescio unde.

v. 165. *σταφυληκόμον* ed. pr. *σταφυληκόμου* tentat Moser in Nonni Specim. p. 203. *σταφυλητόμον* dedit Cunaeus.

v. 167. *παρισταμένης* ed. pr. a Falk. em.

v. 169. s. *ἐδίησαν* — *βοέας* ed. pr. em. Falk.

v. 170. *βοέας* ed. pr.

v. 174. *δεδεγμένα* ed. pr. *βεβρεγμένα* V. D. ap. Villois. Nostrum rectius Falk. v. seq. vereor, ut *φόβον* sanum sit, et sequentibus conveniat; an *νόον* — ? an desunt quaedam?

v. 176. *ἠώην* editt. Sed totus versus aut ineptus est, aut merito in suspicionem vocandus.

εἰς ῥόον, εἰς ἀνέμους ἀπεσείσατο τάρβος ὀνείρων.
οὐκ ἀθεεὶ δὲ ῥέεθρα μετήϊεν· ἀλλά ἑ κείνου
εἰς προχοὰς ποταμοῖο προμάντιες ἤγαγον Ὧραι.
Καὶ Σεμέλην ὁρόωσα παρ' Ἀσωποῖο ῥεέθροις
λουομένην, ἐγέλασσεν ἐν ἠέρι φοιτὰς Ἐριννύς,
μνησαμένη Κρονίωνος, ὅτι ξυνήονι πότμῳ
ἀμφοτέρους ἤμελλε βαλεῖν φλογόεντι κεραυνῷ, ...

* * *

Κεῖθι δέμας φαίδρυνε· σὺν ἀμφιπόλοισι δὲ γυμνὴ,
χεῖρας ἐρετμώσασα δι' ὕδατος ἔτρεχε κούρη·
καὶ κεφαλὴν ἀδίαντον ἐκούφισεν ἴδμονι τέχνῃ
ὕψι τιταινομένην ὑπὲρ οἴδματος, ἄχρι κομάων
ὑγροβαφῆ· καὶ στέρνον ἐπιστορέσασα ῥεέθρῳ,
ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ.
Οὐδὲ Διὸς λάθεν ὄμμα πανόψιον· ἀμφὶ δὲ κούρῃ
ὑψιφανὴς ἐλέλιζεν ἀτέρμονα κύκλον ὀπωπῆς.
καὶ βιοτῆς ἐπίκουρον ἐν ἠέρι τόξον ἀνέλκων,
πατρὸς ὀπιπευτῆρος Ἔρως ἀντώπιον ἔστη,
τοξευτὴρ ἀκίχητος· ἐπ' ἀνθοκόμῳ δὲ βελέμνῳ
νευρὴ μὲν σελάγιζεν· ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
ἑλκομένου ῥοίζησε σοφὸν βέλος εὔϊον ἠχώ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ σκοπὸς ἦεν, ὁ τηλίκος· οὐτιδανῷ δὲ

---

v. 178. *ἀθεείδε ῥέεθρος μ. ἀ. ἐκείνου* ed. pr. em. Falk. *ἑ κείνου* etiam Cant.

v. 183. Videtur post hunc versum alius excidisse, illos *ἀμφοτέρους* in hunc fere modum describens:

καὶ Σεμέλην, καὶ παῖδα φίλης ἐνὶ νηδύϊ μητρός.

v. 187. *ὑψιτιταινομένην* ed. pr. Correx. Falk. Post *κομάων* colon sustulit Rhodom.

v. 195. num *σελάγ.* dicitur ut Lat. *micare* de resiliente nervo, an legendum *κελάδησεν?*

αὐχένα κάμψεν Ἔρωτι. καὶ εἴκελος ἀστέρος ὁλκῷ,
συριγμῷ γαμίῳ δεδονημένος ἰὸς Ἐρώτων
εἰς κραδίην Διὸς ἦλθε, παρήορος ἔμφρονι παλμῷ
ἀκροτάτοις γλυφίδεσσιν, ἐπιγράψας πτύχα μηροῦ,
ἐσσομένου τοκετοῖο προάγγελος. ἔνθα Κρονίων,
ἄστατον ὄμμα φέρων, γαμίης ὀχετηγὸν ἀνάγκης,
παρθενικῆς ἐς ἔρωτα πόθου μαστίζετο κεστῷ.
καὶ Σεμέλην ὁρόων ἀνεπάλλετο, μὴ σχεδὸν ὄχθης
Εὐρώπην ἐνόησε τὸ δεύτερον· ἐν κραδίῃ δὲ
κάμνε πάλιν, Φοίνικα φέρων πόθον· ἀγλαΐης γὰρ
τῆς αὐτῆς τύπον εἶχεν, ἀεὶ δέ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
πατροκασιγνήτης ἀμαρύσσετο σύγγονος αἴγλη.
Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεσσαν ἑὴν ἠλλάξατο μορφήν,
καὶ Σεμέλης δι' ἔρωτα προώριος αἰετὸς ἔπτη
ὑψόθεν Ἀσωποῖο, θυγατρογόνου ποταμοῖο,
Αἰγίνης ἅτε μάντις ἐϋπτερύγων ὑμεναίων,
ὀξυφαὲς μίμημα φέρων ὄρνιθος ὀπωπῆς.
αἰθέρα δὲ προλέλοιπε, καὶ ἀγχιπόρου σχεδὸν ὄχθης
γυμνὸν ἐϋπλοκάμοιο δέμας διεμέτρεε κούρης·
οὐ γὰρ ἰδεῖν μενέαινεν ἀπόπροθεν, ἀλλὰ δοκεύειν
ἀγχιφανὴς πάλλευκον ὅλον δέμας ἤθελε νύμφης,
ὅττι τόσον καὶ τοῖον ἀτέρμονα πάντοθι πέμπων
ὀφθαλμὸν περίμετρον, ὅλου θηήτορα κόσμου,
ἄρκιον οὐ δοκέεσκεν, ἰδεῖν μίαν ἄζυγα κούρην.
Καὶ ῥοδέοις μελέεσσιν ἐφοινίχθη μέλαν ὕδωρ,
καὶ ῥόος ἱμερόεις ποταμήϊος ἔπλετο λειμών,
ἀστράπτων χαρίτεσσιν· ὀπιπεύουσα δὲ νύμφην,
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἀνήρυγε θαύματι φωνήν·

---

v. 205. ἀνεβάλλετο· μὴ σχεδὸν ὄχθης Εὐρώπην ἐνόησα τὸ δεύτερον; legi vult V. D. ap. Villois.

Μὴ προτέρην μετὰ Κύπριν ἀμερσιγάμῳ Κρόνος ἅρπῃ
μήδεα πατρὸς ἔτεμνεν· ἕως πάλιν ἀφρὸς ἐχέφρων,
εἰς τόκον αὐτοτέλεστον ἄγων μορφούμενον ὕδωρ,
ὁπλοτέρην ὤδινε θαλασσαίην Ἀφροδίτην;
μὴ ποταμὸς μετὰ πόντον ὁμοζήλοισι λοχείαις,
κύματος αὐτογόνοιο λεχώϊον ὁλκὸν ἑλίσσων,
ἄλλην Κύπριν ἔτικτε, καὶ οὐχ ὑπόειξε θαλάσσῃ;
μὴ μία Μουσάων τις ἐμὸν πατρώϊον ὕδωρ
γείτονος ἐξ Ἑλικῶνος ἐδύσατο; καὶ τίνι πηγῆς
Πηγασίδος προλέλοιπε μελισταγὲς ἵππιον ὕδωρ,
ἢ ῥόον Ὀλμειοῖο; τιταινομένην δὲ ῥεέθροις
παρθένον ἀργυρόπεζαν ἔσω ποταμοῖο δοκεύω·
πείθομαι, ὡς ἐθέλουσα μολεῖν ἐπὶ Λάτμιον ἄντρον
εἰς λέχος Ἐνδυμίωνος, ἀκοιμήτοιο νομῆος,
λούεται Αἰγαίῃσιν ἐνὶ προχοῇσι Σελήνη·
εἰ δὲ δέμας φαίδρυνε χάριν γλυκεροῖο νομῆος,
τί χρέος Ἀσωποῖο μετὰ ῥόον Ὠκεανοῖο;
εἰ δὲ καὶ αἰθερίην μεθέπει χιονώδεα μορφήν,
Μήνης ποῖον ἔχει σημήϊον; ἀστομίων γὰρ
οὐρήων ζυγόδεσμα καὶ ἀργυρόκυκλος ἀπήνη

v. 226. τί προτέρην ed. pr. Nostr. ed. 2. e coniect. Cant.

v. 230. ὁμοζ. χορείαις editt. τοκείαις Cun.

v. 234. ἐδύσετο, καί τινι editt.

v. 236. Ὀλμίοιο vulgo.

v. 238. ἄντρον Rhodom. in ed. pr. ultimum vers. voc. omissum. οὖρος est in ed. 2. e coni. Falk. qui et αἶπος proposuit. v. seq. cum ἀκοιμήτ. repugnaret vulgatae traditioni, V. D. ap. Villois. ἀμωμήτοιο emendari iussit. Non persuadet.

v. 240. αἰνίῃσιν ed. pr. ἀενάῃσιν ed. 2. Ἀονίῃσιν Scalig. Αἰγαίῃσιν Rhodom.

v. 244. ἔχων editt. Ferri fortasse potuisset ἔχω; sed praestat Scaligeri emend. cf. VIII. 244. Mox ἀσταμίων ed. pr. em. Falk. et Ἀστακίων tentans.

αἰγιαλῷ παρέασιν· ὑποζεῦξαι δὲ λεπάδνῳ
ἡμιόνους οὐκ οἶδε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη.
εἰ δέ τις οὐρανίη θεὸς ἤλυθε — παρθενικῆς γὰρ
γλαυκὰ γαληναίων βλεφάρων ἀμαρύγματα λεύσσω —
καὶ, τάχα Τειρεσίαο παλαιοτέρην μετὰ νίκην
λούσατο, δεῖμα βαλοῦσα, πάλιν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κούρη μὲν ῥοδόπηχυς ἔχει θεοειδέα μορφήν·
εἰ δέ μιν ἀγλαόφορτος ἐπιχθονίη τέκε γαστήρ,
αἰθερίων Κρονίωνος ἐπάξιος ἔπλετο λέκτρων.
Τοῖα μὲν ἐν ῥοθίοισιν ὑποβρυχίῃ φάτο φωνῇ.
Ζεὺς δὲ πυριγλώχινι πόθου δεδονημένος οἴστρῳ,
νηχομένης πάπταινε ῥοδόχροα δάκτυλα κούρης·
ἀσταθέος δ' ἐλέλιζεν ἀλήμονα κύκλον ὀπωπῆς,
πῇ μὲν ὀπιπεύων ῥοδέου σπινθῆρα καρήνου,
πῇ δὲ βοογλήνων βλεφάρων σέλας, ἄλλοτε χαίτην
πλαζομένην ἀνέμοισι· παρελκομένων δὲ κομάων,
ἀσκεπέος σκοπίαζεν ἐλεύθερον αὐχένα κούρης·
στέρνα δὲ μᾶλλον ὄπωπε· κατὰ Κρονίδαο δὲ γυμνοὶ
μαζοὶ ἐθωρήχθησαν, ἀκοντιστῆρες ἐρώτων·
καὶ χρόα πάντα δόκευεν· ἀθηήτοιο δὲ μούνου
ὄμμασιν αἰδομένοισι παρήλυθεν ὄργια κόλπου.
καὶ Διὸς αἰθερίοιο νόος μετανάστιος ἕρπων,
νηχομένῃ Σεμέλῃ συνενήχετο· θελγομένῳ δὲ
ἡδυμανῆ σπινθῆρα δεδεγμένος ἠθάδι θυμῷ,

v. 247. ἐλάτηρος ed. pr. a Falk. em.

v. 250. καὶ — Τειρεσίας et v. s. δέρμα ed. pr. Neque aliter ed. 2. nisi quod Τειρεσίαο habet e coni. Cant. Nostrum excogit. Cun. νείκην voluit V. D. ap. Villois. Quid? si δεσμὰ βαλοῦσα legendum sit de zona?

v. 259. μὴ μὲν ὀπιπεύων ῥοδέου — κεραυνοῦ ed. pr. πῇ ed. 2. ut e coni. Canterus, et e Cod. Falk. emendab. ῥοδέων παρειῶν dedit Cun. Nostrum Rhodom.

v. 264. ἐθυρήχθησαν ed. pr. em. a Falk.

παιδὶ πατὴρ ὑπόειξεν· ἀκιδνοτάτῳ δὲ βελέμνῳ
βαιὸς Ἔρως ἔφλεξεν ὀϊστευτῆρα κεραυνοῦ·
οὐδὲ χύσις νιφετοῖο, καὶ οὐ φλογόεντι φορῆϊ
ἀστεροπὴ χραίσμησεν· ἐνικήθη δὲ καὶ αὐτὴ
ἀπτολέμου Παφίης ὀλίγῳ πυρὶ τοσσατίη φλὸξ
οὐρανίη· καὶ βαιὸς Ἔρως λασιότριχι ῥινῷ,
αἰγίδι κεστὸς ἔριζεν· ἐρωτοτόκῳ δὲ φαρέτρῃ
βρονταίης βαρύδουπος ἐδουλώθη κτύπος ἠχοῦς.
καὶ Σεμέλης δεδόνητο πόθου φρενοθελγέϊ κέντρῳ,
θάμβος ἔχων· φιλίῳ γὰρ ἔρως πέλε θαύματι γείτων.

Καὶ μόγις εἰς πόλον ἦλθε δολοπλόκος ὑψιμέδων Ζεύς,
ἔνθεον ἀμφιέπων παλινάγρετον εἶδος ὀπωπῆς.
καὶ νυχίης ἐθέλων Σεμέλης ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰς δύσιν ὄμμα τίταινε, πότε γλυκὺς ἕσπερος ἔλθῃ·
καὶ δολιχὴν Φαέθοντος ἐμέμφετο δείελον ὥρην,
καὶ φιλίοις στομάτεσσι δυσίμερον ἴαχε φωνήν·

Ἔννεπε, Νὺξ χρονίη, φθονερὴ πότε δύεται Ἠώς;
ἀλλὰ σὺ δαλὸν ἄειρε, Διὸς προκέλευθον ἐρώτων,
λαμπάδα νυκτιπόλοιο προθεσπίζουσα Λυαίου.
ζηλήμων Φαέθων με βιάζεται· ἦ ῥα καὶ αὐτὸς
ἱμείρει Σεμέλης, καὶ ἐμοὶ ποθέοντι μεγαίρει;
Ἠέλιε, κλονέεις με, καὶ εἰ μάθες οἶστρον Ἐρώτων·
φειδομένῃ μάστιγι πόθεν βραδὺν ἵππον ἱμάσσεις;
οἶδα καὶ ὀξυτάτην ἑτέρην δύσιν· ἣν ἐθελήσω,
καὶ σὲ καὶ ἠριγένειαν ἐμοῖς νεφέεσσι καλύψω,

---

v. 275. *λαοσίτριχι* ed. pr. em. Falk.

v. 286. *φονίη, φθονερὰ* editt. Em. Cun. N. *φθονίη* tent. Scal.

v. 289. *βιάζεαι* voluit Schrad. ad Mus. p. 322. et 359. cum omnia in sec. pers. efferantur. Sed sic illud *μέ* parum apte positum. mox *ἦρα* ed. pr. em. in ed. 2. v. s. *ἱμείρεις* — *μεγαίρεις* utraque editio, uti Schrad. voluit l. c. Tertiam personam dedit Rhodom.

v. 292. *ἱμάσσας* ed. pr. *ἵμασσας* ed. 2. e coniect. Falk.

καὶ σέο κευθομένοιο, φανήσεται ἠματίη νύξ,
Ζηνὸς ἐπειγομένοιο γαμοστόλος, ὄφρα φαείνῃ
ἄστρα μεσημβρίζοντα· καὶ ἠθάδα πομπὸν Ἐρώτων,
Ἕσπερον ἀντέλλοντα καὶ οὐ δύνοντα τελέσσω.
ἀλλὰ τεὸν προκέλευθον Ἑωσφόρον εἰς δύσιν ἕλκων,
σοὶ καὶ ἐμοὶ ποθέοντι χαρίζεο, παννύχιος δὲ
σῆς Κλυμένης ἀπόναιο, καὶ εἰς Σεμέλην ταχὺς ἔλθω.
ζεῦξον ἐμοὶ τεὸν ἅρμα, Φαεσφόρε, καὶ σὺ, Σελήνη,
μαρμαρυγὴν πέμπουσα φυτηκόμον, ὅττι γενέθλην
θεσπίζει γάμος οὗτος ἀεξιφύτου Διονύσου·
καὶ Σεμέλης ἐρατοῖσιν ἐπαντέλλουσα μελάθροις,
λάμψον ἐμοὶ ποθέοντι σὺν ἀστέρι Κυπρογενείης,
καὶ γλυκερὴν μήκυνε Διὸς θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Τοῖα πατὴρ ἀγόρευε, τάπερ πόθος οἶδε κελεῦσαι.
ἀλλ᾽ ὅτε οἱ σπεύδοντι χαμαιγενὲς ἅλμα τιταίνων,
ἀκροτενὴς περίμετρος ἀνέδραμε κῶνος ὁμίχλης,
δυομένης ζόφον ὑγρὸν ἄγων ἀντίσκιον Ἠοῦς,
ἀστερόεν τότε δῶμα παρέστιχεν ἠέριος Ζεὺς
εἰς Σεμέλης ὑμέναιον· ἀτεκμάρτῳ δὲ πεδίλῳ
ἅλμα θορὼν πρώτιστον, ὅλην παρεμέτρεε ταρσῷ
ἀτραπὸν ἠερίην· τὸ δὲ δεύτερον ἵκετο Θήβην,
ὡς πτερὸν, ἠὲ νόημα. διεσσυμένου δὲ μελάθρου,
αὐτόματοι πυλεῶνος ἀνωΐχθησαν ὀχῆες.
καὶ Σεμέλην φιλίῳ παλάμης ἠγκάσσατο δεσμῷ,
πῇ μὲν ὑπὲρ λεχέων βοέην μυκώμενος ἠχώ,
ἀνδρομέοις μελέεσσιν ἔχων κερόεσσαν ὀπωπήν,

---

v. 296. φαείνη editt.
v. 301. ἀπόνοιο ed. pr. em. Falk. et Cant.
v. 306. μέλψον ἐμοὶ editt. a Cun. emend.
v. 318. ἠγκάσατο θεσμῷ ed. pr. ἠγκάσσατο ed. 2. ex emend. Cun. θεσμῷ male retinens.

ἰσοφυὲς μίμημα βοοκραίρου Διονύσου,
πῇ δὲ λεοντείην πυκινότριχα δύσατο μορφήν,
ἄλλοτε πόρδαλις ἦεν, ἅτε θρασὺν υἷα φυτεύων,
πορδαλίων ἐλατῆρα, καὶ ἡνιοχῆα λεόντων·
ἄλλοτε μιτρωθεῖσαν ὑπὸ σπείρῃσι δρακόντων
νυμφίος ἀμπελόεντι κόμην ἐσφίγγετο δεσμῷ,
οἴνοπα δινεύων ἑλικώδεα κισσὸν ἐθείρης,
Βάκχου πλεκτὸν ἄγαλμα· δράκων δέ τις ἀγκύλος ἕρπων,
θαρσαλέης λιχμᾶτο ῥοδόχροον αὐχένα νύμφης
χείλεσι μειλιχίοισι· κατὰ στέρνοιο δὲ βαίνων,
ἀκλινέων τροχόεσσαν ἴτυν μιτρώσατο μαζῶν,
συρίζων ὑμέναιον, ἐϋσμήνοιο μελίσσης
ἡδὺ μέλι προχέων, οὐ λοίγιον ἰὸν ἐχίδνης.
Ζεὺς δὲ γάμῳ δήθυνε, καὶ, ὡς παρὰ γείτονι ληνῷ,
εὔϊον ἐσμαράγησε, φιλεύϊον υἷα φυτεύων.
καὶ στόματι στόμα πῆξεν ἐρωμανές· ἱμερόεν δὲ
νέκταρ ἀναβλύζων, Σεμέλην ἐμέθυσσεν ἀκοίτης,
νεκταρέης ἵνα παῖδα τέκῃ σκηπτοῦχον ὀπώρης,
ἄγγελον ἐσσομένων λαθικηδέα βότρυν ἀείρων,
πυρσοφόρῳ νάρθηκι καταχθέα πῆχυν ἐρείσας·
ἄλλοτε θύρσον ἄειρε, πολύπλοκον οἴνοπι κισσῷ,
δέρμα φέρων ἐλάφοιο· γυναιμανέος δὲ φορῆος
λαιῷ ποικιλόνωτος ἐσείετο νεβρὶς ἀγοστῷ.
γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε, καὶ αὐτοφύτοισι πετήλοις
ὄρχατος ἀμπελόεις περιδέδρομεν ἔννυχον εὐνήν,

---

v. 323. πορδάλης ed. pr. em. Falk.

v. 338. fort. scripsit τέκοι.

v. 340. πυρσοπόρῳ ed. pr. em. Falk. et Musgr. ad Eurip. Bacch. 147. v. seq. ἀλλ' ὅτε editt.

v. 345. περιδέδρομεν εὐνὴν ed. pr. Supplevit Falk. antea ὄλβιον εὐν. tentans, quod in ed. 2. receptum. φιλίην περιδέδρομεν εὐνὴν coni. Rhodom.

καὶ δροσεροῦ λειμῶνος ἀνέβρυον ἄνθεα τοῖχοι
ἀμφὶ γονῇ Βρομίοιο, καὶ ἀννεφέλων ἐπὶ λέκτρων
βρονταίοις πατάγοισιν ἐπέκτυπεν ἐνδόμυχος Ζεύς,
τύμπανα νυκτελίοιο προθεσπίζων Διονύσου.
καὶ Σεμέλην μετὰ λέκτρα φίλῳ προσπτύξατο μύθῳ,
ἐλπίσιν ἐσσομένῃσι παρηγορέων ἑὸ νύμφην·
Εἰμὶ, γύναι, Κρονίδης, σέο νυμφίος· αἰθερίῳ μὲν
αὐχένα γαῦρον ἄειρε συναπτομένη παρακοίτῃ·
μείζονα δὲ βροτέης μὴ δίζεο μέτρα γενέθλης.
οὔ σοι ἐριδμαίνει Δανάης γάμος· ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
πατροκασιγνήτης βοέων ὑμέναιον ἐρώτων
ἔκρυψες· Εὐρώπη γὰρ ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ
ἤλυθεν ἐς Κρήτην· Σεμέλη δ' ἐς Ὄλυμπον ἱκάνει.
τί πλέον ἤθελες ἄλλο μετ' αἰθέρα καὶ πόλον ἄστρων;
καί ποτέ τις λέξειεν, ὅτι Κρονίδης πόρε τιμὴν
νερτερίῳ Μίνωϊ καὶ οὐρανίῳ Διονύσῳ.
ἀλλὰ μετ' Αὐτονόης βροτὸν υἱέα, καὶ τόκον Ἰνοῦς,
τὸν μὲν ἑοῖς σκυλάκεσσι δεδουπότα, τὸν δὲ τοκῆος
παιδοφόνου μέλλοντα θανεῖν πτερόεντι βελέμνῳ,
καὶ μετὰ λυσσαλέης μινυώριον υἱὸν Ἀγαύης,
ἄφθιτον υἷα λόχευε, καὶ ἀθανάτην σε καλέσσω,
ὀλβίη, ὅττι θεοῖσι καὶ ἀνδράσι χάρμα λοχεύσεις,
υἱέα κυσαμένη, βροτέης ἐπίληθον ἀνίης.

---

v. 350. προπτύξατο editt.

v. 365. δυσαλέης ed. pr. Nostr. restituit Falk. quamquam in ed. 2. rursus vitiose δυσσαλέης legitur.

v. 367. λοχεύεις editt.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΟΓΔΟΟΝ.

Ὄγδοον αἰολόμυθον ἔχει φθόνον ἄγριον Ἥρης,
καὶ Σεμέλης πυρόεντα γάμον, καὶ Ζῆνα φονῆα.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
Η.

Ὣς εἰπὼν, ἐς Ὄλυμπον ἔβη θεός. ἐν δὲ μελάθρῳ
ὑψορόφῳ νόον εἶχεν ἀλώμενον ἐγγύθι νύμφης,
Θήβης οἶστρον ἔχων πλέον αἰθέρος· ἱμερόεις γὰρ
οὐρανὸς ἦν Κρονίδῃ Σεμέλης δόμος, ἀμφὶ δὲ παστῷ
ἀμφίπολοι Κάδμοιο Διὸς πέλον εὔποδες Ὧραι.
 Καὶ γαμίῃ ῥαθάμιγγι διϊπετέων ὑμεναίων
ὄγκῳ θλιβομένη, Σεμέλης κυμαίνετο γαστήρ·
μαρτυρίῃ δὲ τόκοιο φιλοστεφάνου Διονύσου
στέμματι θυμὸν ἔτερπεν· ἐπ᾽ ἀνθοκόμου δὲ καρήνου
θυιάδος αὐτοέλικτον ἀνέπλεκε κισσὸν ἐθείρης,
Βασσαρίδων ἅτε μάντις· ἐπεσσομένῃσι δὲ νύμφαις
ὄψιμον ἀγχιτόκοισιν ἐπωνυμίην πόρε κισσοῦ.
καὶ βαρὺν ὄγκον ἔχουσα θεηγενέος τοκετοῖο,
εἴ ποτέ τις σύριγγι γέρων ἐμελίζετο ποιμήν,

---

v. 1. ἠδὲ μελάθρ. editt. Emendavi cum Mosero (Nonni Dionys. Libri sex. Heidelb. 1809.). v. s. ὑψιρόφῳ editt. de emend. cogit. etiam Mos. quam quidem fecerat Rhodom.

v. 8. μαρτυρίη ed. pr. em. Falk.

v. 10. θυάδος omnes. ἐθείρῃ ed. 2. v. s. ἀπεσσομένῃσι ed. 1. 2. ἀσωομένῃσι tentabat Cun. Mecum Moserus, et multo ante Rhodomannus.

γείτονος εἰσαΐουσα φιλαγραύλου μέλος Ἠχοῦς,
οἰοχίτων θαλάμοιο διέστιχε θυιάδι φωνῇ·
εἰ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀκούετο δίζυγος αὐλοῦ,
ὑψορόφων ἀπέδιλος ἀναθρώσκουσα μελάθρων,
εἰς ῥάχιν αὐτοκέλευστος ἐρημάδος ἔστιχεν ὕλης·
κύμβαλον εἰ πλατάγησε, ποδῶν ἑλελίζετο παλμῷ,
λοξῷ καμπύλον ἴχνος ὑποσκαίρουσα πεδίλῳ·
εἰ δὲ τανυκραίροιο μεμυκότος ἔκλυε ταύρου,
ἀντίτυπον μύκημα βοὸς μυκήσατο λαιμῷ·
πολλάκι ποιμενίην ὑπὸ δειράδα θυιάδι φωνῇ
Πανὶ μέλος συνάειδε, καὶ ἔπλετο σύνθροος Ἠχώ·
καὶ νόμιον κερόεντος ἀμειβομένη κτύπον αὐλοῦ,
εἰς χορὸν ἴχνος ἔκαμψε· πάϊς δ' ἀλόχευτος ἐχέφρων
ἅλμασιν ἐνδομύχοισι συνεσκίρτησε τεκούσῃ
αὐλομανὲς μίμημα, καὶ αὐτοδίδακτον ἀοιδὴν
ἡμιτελὴς κελάδησε, χέων ὑποκόλπιον ἠχώ.
ὣς ὁ μὲν ἀρσενόπαιδος ἀέξετο γαστέρος ὄγκῳ,
ἄγγελος εὐφροσύνης, νοερὸν βρέφος· ἀμφὶ δὲ κούρῳ
ἀμφίπολοι Κρονίωνος ἐπέστεφον οὐρανὸν Ὧραι.
    Καὶ Φθόνος ὑψιμέδοντος ὀπιπεύων Διὸς εὐνήν,
καὶ Σεμέλης ὠδῖνα θεηγενέος τοκετοῖο,
Βάκχου ζῆλον ἔδεκτο καὶ ἔνδοθι γαστρὸς ἐόντος
αὐτοπαθὴς ἄστοργος, ἑῷ βεβολημένος ἰῷ.
καὶ φρενὶ κερδαλέῃ σκολιὴν ἐφράσσατο βουλήν,
Ἄρεος ἀντιτύποιο φέρων ψευδήμονα μορφὴν

---

v. 16. θυάδι φωνῇ omnes.

v. 18. ὑψιρόφων omnes; sed Mos. nostrum proposuit ad v. 2. Sic etiam Rhodom.

v. 19. αὐτοκέλευτος editt. Mecum Mos. et iam Rhodom.

v. 24. θυάδι omnes. v. s. ἔπτετο ed. 2. et Mos. qui tamen, tanquam coniecturam, antiquam lect. proposuit.

ἔντεσι μιμηλοῖσι, καὶ οἷά περ αἵματος ὁλκῷ
ἄνθεϊ φαρμακόεντι κατέγραφε νῶτα βοείης
ποιητῇ ῥαθάμιγγι· καὶ ὡς κταμένων ἀπὸ φωτῶν,
βάψας ἰσοτύπῳ δεδολωμένα δάκτυλα μίλτῳ,
χεῖρας ἐρευθιόωντι νόθῳ φοινίσσετο λύθρῳ·
καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος,
σμερδαλέοις στομάτεσσι φέρων ῥηξήνορα φωνήν·
κλεψινόοις δ' ὀάροισιν ἀνεπτοίησεν Ἀθήνην,
καὶ φθονερὴν οἴστρησεν ἔτι πλέον εἰς χόλον Ἥρην·
ἀμφοτέρας δ' ἐρέθιζε· τόσῳ δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
  Δίζεό σοι νέον ἄλλον ἐν αἰθέρι νυμφίον, Ἥρη,
ἄλλον, ἐπεὶ Σεμέλη τεὸν ἥρπασεν, ἧς χάριν εὐνῆς
Θήβης ἑπταπύλοιο γαμήλιον οὖδας ἀμείβων,
οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἀναίνεται· ἀντὶ σέθεν δὲ
τέρπεται ἀγκὰς ἔχων χθονίην ἐγκύμονα νύμφην.
πῇ μοι ζῆλος ἔβη μητρώϊος; ἦ ῥα καὶ αὐτῆς
εἰς Σεμέλης ὑμέναιον ἐθηλύνθη χόλος Ἥρης;
πῇ σέο κέντρα μύωπος ἀφειδέος; οὐκέτι πόντῳ
πόρτις ἀλιπτοίητος ἐλαύνεται; οὐκέτι βούτης
Ἄργος ἀκοιμήτοισι πολυσπερέεσσιν ὀπωπαῖς
κλεψιγάμου Κρονίδαο νεώτερα λέκτρα φυλάσσει;
ἀλλὰ τί μοι δόμος οὗτος Ὀλύμπιος; εἰς χθόνα βαίνων,
αἰθέρα καλλείψω πατρώϊον· ἡμετέρην δὲ
Θρήκην ναιετάων, οὐ μητέρος ἄλγεα λεύσσω
ἀχνυμένης, οὐ Ζῆνα γαμοκλόπον· εἰ δέ ποτ' ἔλθῃ
γαῖαν ἐς ἡμετέρην, ποθέων Βιστωνίδα κούρην,
γνώσεται, οἷος Ἄρης, ὅτε χώεται· ἡμετέρην γὰρ

---

v. 46. „Vide ne scripserit *ῥοιζήτορα*." Herm.

v. 55. Mos. non videt, cur Nonnus non *σοὶ* potius, quam *μοὶ* scripserit.

v. 64. οὐδέ ποτ' omnes, sine sensu.

Τιτήνων ὀλέτειραν ἔχων θανατηφόρον αἰχμήν,
ἐκ Θρήκης Κρονίωνα γυναιμανέοντα διώξω·
καὶ πρόφασιν μεθέπων, ὅτι παρθένον εἰς λέχος ἕλκει,
ἔσσομαι αὐτοκέλευστος ἐμῆς τιμήορος εὐνῆς,
ὅττι χαμαιγενέεσσιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
αἰθέρα ποικιλόνωτον ἑῶν ἔπλησεν ἐρώτων.
οὐρανὸς ἱλήκοι, μερόπων δόμος· ἄξονα βαίνω.
Καλλιστὼ κατ' Ὄλυμπον ἑλίσσεται, ἧχι φαείνει
κύκλος ἀερσιλόφοιο φερώνυμος Ἀρκάδος ἄρκτου.
Πληιάδος ἑπταπόρου στυγέω δρόμον· ἐν γὰρ Ὀλύμπῳ
Ἠλέκτρη κλονέει με, συναστράπτουσα Σελήνῃ.
νῦν πόθεν ἠρεμέεις; ἐπικόλπιον υἱέα Λητοῦς
ἤκαχες Ἀπόλλωνα, καὶ οὐ Διόνυσον ὀρίνεις;
τικτομένης, Ἥφαιστε, μογοστόκε Τριτογενείης,
υἷα νόθης ἀλόχοιο λοχεύσεται αὐτοτόκος Ζεύς,
ὠδίνων τόκον ἄλλον ὑπέρτερον ἄρσενι μηρῷ,
οὐδὲ τεοῦ βουπλῆγος ἔτι χρέος. εἶξον, Ἀθήνη,
λῆγε Διὸς βοόωσα λεχώϊον ἄντυγα κόρσης,
ὅττι σοφὴν ὠδῖνα τελεσσιγόνοιο καρήνου
αἰσχύνει Διόνυσος, ὅτι χθονίης ἀπὸ φύτλης
ἔσσεται αὐτολόχευτος Ὀλύμπιος, ὥσπερ Ἀθήνη,
κρύπτων Παλλάδος εὖχος ἀμήτορος. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
αἰδέομαι πολὺ μᾶλλον, ὅταν μερόπων τις ἐνίψῃ·

---

v. 70. Nisi *ἐμῆς εὐνῆς* hic Pseudomars de lecto Iovis et Iunonis dixit, unde prognatus esse videri vult, exspectes potius *ἐμῆς* — *Ἥρης*.

v. 73. *ἄξονα βαίνω* omnes, defendente Mosero. Sed est ex emend. Cun. et V. D. ap. Villois. *εἰς χθόνα βαίνω*.

v. 78. *νῦν δ' ὅταν ἠρεμ.* male tentat V. D. ap. Villois. Mox f. leg. *ὑποκόλπιον*. cf. v. 30. v. s. *οὐ* omissum in ed. pr. supplevit Falk.

v. 85. *τελεσσιγάμοιο* omnes. Verum vidit Cun.

Ζεὺς πόρε δῆριν Ἄρηϊ, καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ.
ἀλλὰ πόλον Κρονίδαο νόθοις τεκέεσσιν ἐάσας,
ἵξομαι οὐρανόθεν μετανάστιος· ὑγροπαγὴς δὲ
Ἴστρος ἐὸν σκηπτοῦχον ἀλητεύοντα δεχέσθω,
πρὶν Διὸς οἰνοχόον Γανυμήδεα δεῦρο νοήσω,
βουκόλον εὐχαίτην, μετὰ Πέργαμον ἀστὸν Ὀλύμπου,
οὐρανίης ἄψαυστον ἀμειβόμενον δέπας Ἥβης,
πρὶν Σεμέλην καὶ Βάκχον ἴδω ναετῆρας Ὀλύμπου,
καὶ στέφος ἀστερόφοιτον ἐπιχθονίης Ἀριάδνης,
σύνδρομον Ἠελίοιο, συνέμπορον Ἠριγενείης.
κεῖθι μένω, μὴ κῆτος ἴδω, μὴ Περσέος ἅρπην,
μὴ τύπον Ἀνδρομέδης, μὴ Γοργόνος ὄμμα Μεδούσης,
οὓς Κρονίδης μετόπισθεν ἐνιστήσειεν Ὀλύμπῳ.
Εἶπε· καὶ αὐτογόνοιο νόον συνέχευεν Ἀθήνης,
καὶ πλέον ἠέξησε βαρυζήλου χόλον Ἥρης.
Καὶ Φθόνος ὀξὺς ὄρουσε, καὶ ἀγκύλα γούνατα πάλλων,
ἤϊε λοξὰ κέλευθα δι' ἠέρος· ἀνδρομέοις δὲ
ὄμμασι καὶ πραπίδεσσιν ὁμοίϊος ἔσσυτο καπνῷ,
εἰς δόλον, εἰς κακότητα νόον τελχῖνα κορύσσων.
Οὐδὲ Διὸς βαρύμηνις ἐλώφεεν εὐνέτις Ἥρη·
ἀλλὰ θυελλήεντι παραΐξασα πεδίλῳ
ποικίλον εὐφαέεσσι κεκασμένον οὐρανὸν ἄστροις,
ἄσπετα φοιτητῆρι διέδραμεν ἄστεα ταρσῷ,
κερδαλέην Ἀπάτην διζημένη, εἴ που ἐφεύρῃ.
ἀλλ' ὅτε Δικταίης Κορυβαντίδος ὑψόθι πέτρης
γείτονος Ἀμνισοῖο λεχώϊον ἔδρακεν ὕδωρ,

---

v. 91. ἐάσσας vulgo.
v. 101. μεσούσης ed. pr. a Falk. emendata.
v. 103. συνέχευσεν vulgo. cf. tamen III. 250.
v. 113. fortasse potius ἐφεύροι.
v. 115. Ἀμνησσοῖο omnes.

ἔνθα οἱ ἀλλοπρόσαλλος ὀρεστιὰς ἤντετο δαίμων·
ἢ γὰρ ἀεὶ παρέμιμνε Διὸς ψευδήμονι τύμβῳ,
τερπομένη Κρήτεσσιν, ἐπεὶ πέλον ἠπεροπῆες.
ἀμφὶ δέ οἱ λαγόνεσσι Κυδωνιὰς ἔῤῥεε μίτρη,
τῇ ἔνι δαίδαλα πάντα βροτῶν θελκτήρια κεῖται·
ἐν μὲν ἐπικλοπίη πολυμήχανος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἐν δὲ δόλοι πολυειδέες, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς
σύνδρομος ἠερίοις ἀπατήλιος ὅρκος ἀήταις.
Καὶ δολίην Ἀπάτην δολίῳ μειλίξατο μύθῳ
Ἥρη ποικιλόμητις, ἀμυνομένη παρακοίτην·
Χαῖρε, θεὰ δολόμητι δολοπλανές, — οὐδὲ καὶ αὐτὸς
κλεψινόοις ὀάροισι παρέρχεται αἱμύλος Ἑρμῆς —
δὸς καὶ ἐμοὶ ζωστῆρα παναίολον, ὅν ποτε Ῥείη
δῆσεν ἑαῖς λαγόνεσσεν, ἕως ἀπάφησεν ἀκοίτην.
οὐ μὲν ἐγὼ Κρονίωνι φέρω πετρώδεα μορφήν,
οὐδὲ λίθῳ δολόεντι παρακλέπτω παρακοίτην,
ἀλλὰ γυνὴ χθονίη με βιάζεται, ἧς χάριν εὐνῆς
θοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀναίνεται αἰθέρα ναίειν.
τί πλέον, εἰ γενόμην θεὸς ἄμβροτος; οὐτιδανὴ γὰρ
θνητὴ ἐμὸν πόσιν ἔσχε, τὸν οὐ θεὸς ἥρπασε Λητώ·
οὐ Δανάῃ παρίαυε τὸ δεύτερον ὑέτιος Ζεύς,
ἀλλὰ σιδηροφόροιο μετὰ σφρηγῖδα μελάθρου,
μεμφομένη χρυσέοισι γάμοις, ναυτίλλετο νύμφη,
καὶ λάχεν ἕδνον Ἔρωτος ὕδωρ ἁλός· ἐν δὲ θαλάσσῃ

---

v. 117. *οὐ γὰρ* editt. *ἦ γὰρ* Mos. e Cun. coniect. Sed e vulg. lectione laudat locum Graev. ad Callim. Iov. 8. Rhodom. *ἢ γὰρ*.

v. 123. *ἠερίης* omnes.

v. 126. s. *οὐδὲ καὶ αὐτὸς — ὀάροισι* ed. pr. *οὔ σε καὶ αὐτὸς — ὀάροισι* ed. 2. c. Mos. e coni. Falk. Fort. *οὐδὲ καὶ αὐτὸς — ὀάροις σε.* „Epicae dictionis est, *οὐδέ σέ γ' αὐτὸς — ὀάροισι.* Rhodomannus, *οὔ σὲ καὶ αὐτήν.*“ Herm.

v. 136. *τοδεύτερον* ed. pr.

σύμπλοος ἀσταθέεσσιν ἐνήχετο χηλὸς ἀήταις.
οὐδὲ μετὰ Κρήτην πάλιν ἔπλεε ταῦρος Ὀλύμπου,
οὐκ ἴδεν Εὐρώπην μετὰ δέμνιον. ὑγροβαφὴς δὲ
οἰστρηθεῖσα μύωπι κερασφόρος ἔπλεεν Ἰώ.
οὐδὲ θεὰ γάμον εἶχεν ἐλεύθερον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
γαστέρι φόρτον ἔχουσα πολύστροφος ἔτρεχε Λητώ,
ἄστατα παπταίνουσα πολυπλανέων σφυρὰ νήσων,
καὶ σάλον οὐ μίμνοντα κακοξείνοιο θαλάσσης,
καὶ λοχίης μόγις εἶδεν ἐλεύθερον ἔρνος ἐλαίης.
Λητὼ τόσσα μόγησε, καὶ οὐ χραίσμησεν ἀκοίτης·
θνητῆς δ᾽ ὠκυμόροιο μιῆς διὰ δέμνια νύμφης
οὐρανίης ἀπέειπε κασιγνήτης λέχος Ἥρης.
δείδια, μὴ Κρονίδης με, πόσις καὶ γνωτὸς ἀκούων,
αἰθέρος ἐξελάσειε γυναικείης χάριν εὐνῆς,
μὴ Σεμέλην τελέσειεν ἑοῦ βασίλειαν Ὀλύμπου.
εἰ δὲ Διῒ Κρονίωνι χαρίζεαι, ἠέπερ Ἥρη,
μηδὲ τεὴν ὀπάσειας ἐμοὶ πανθελγέα μίτρην,
ὄφρα μόλῃ πρὸς Ὄλυμπον ἐμὸς πάλιν υἱὸς ἀλήτης,
ὑστατίην ἐπὶ πέζαν ἐλεύσομαι Ὠκεανοῖο,
αἰθέρα καλλείψασα χάριν βροτέων ὑμεναίων,
Τηθύος ἀρχεγόνοιο συνέστιος· ἔνθεν ἱκάνω
εἰς δόμον Ἁρμονίης, καὶ Ὀφίονος ἐγγύθι μίμνω.
ἀλλὰ σύ, κυδαίνουσα Διὸς παμμήτορα νύμφην,

---

v. 143. Ἰνώ editt. Mutavit Mos. v. s. male θεοῦ tentans.

v. 147. ἄσον et v. s. λοχείης ed. pr. em. Falk. etsi posterius vitium in ed. 2. remansit.

v. 156. νῦν δὲ τεὴν male tentab. Falk. Non hic, sed v. 158. apodosis incipit.

v. 161. Εὐρυνόμης tentavit Cant. fortasse vere, siquidem haec uxor Ophionis. Sed nota etiam Harmoniae domus, in qua Ophionis oracula asservabantur.

δός μοι ἔχειν ζωστῆρα βοηθόον, ὄφρα φυγόντα
θέλξω θοῦρον Ἄρηα, τὸ δεύτερον αἰθέρα ναίειν.
Ὣς φαμένης, ἀπάμειπτο θεὰ πειθήμονι μύθῳ·
μῆτερ Ἐνυαλίοιο, Διὸς πρωτόθρονε νύμφη,
δώσω ἐμὸν ζωστῆρα, καὶ εἰ πλέον ἄλλο κελεύεις·
πείθομαι, ὅττι θεοῖσι μετὰ Κρονίωνος ἀνάσσεις.
δέχνυσο τοῦτον ἱμάντα· περισφίγξασα δὲ κόλπῳ,
Ἄρεα μὲν κομίσειας ἐς οὐρανόν· ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς,
θέλγε νόον Κρονίδαο, καὶ, εἰ χρέος, Ὠκεανοῖο
χωομένου· χθονίων δὲ λιπὼν ὑμέναιον ἐρώτων,
ἵξεται αὐτοκέλευστος ἐς οὐρανὸν ὑψιμέδων Ζεύς,
ἡμετέρῳ δολόεντι περιγνάμψας φρένα κεστῷ·
οὗτος ἐμῆς Παφίης φρενοθελγέα κεστὸν ἐλέγχει.
Ὣς φαμένη δολόμητις ὑπηνέμιος φύγε δαίμων,
ἠέρα πωτήεντι διαστείχουσα πεδίλῳ.
Δικταίης δὲ λιποῦσα σακέσπαλον ἄντρον ἐρίπνης,
καὶ λοχίην σπήλυγγα τελεσσιγόνοιο θεαίνης,
εἰς θάλαμον Σεμέλης ἀπατήλιος ἤλυθεν Ἥρη,
ζήλῳ φυσιόωσα· μελιγλώσσῳ δὲ γεραιῇ
ἰσοφανὴς φιλόπαιδι δέμας μορφοῦτο τιθήνῃ
παιδοκόμῳ, τὴν αὐτὸς ἀνηέξησεν Ἀγήνωρ,
καί οἱ κλῆρον ἔδωκε, καὶ ὤπασεν ἀνδρὶ γυναῖκα,
οἷα πατήρ· κομιδῆς δὲ χάριν τίνουσα καὶ αὐτὴ
νήπιον εἰσέτι Κάδμον ἑῷ μαιώσατο μαζῷ,
καὶ βρέφος Εὐρώπην φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ.
τῆς δέμας ἶσον ἔχουσα διέστιχεν εἰς δόμον Ἥρη,

---

v. 174. ὑμετέρῳ omnes. cf. v. 167. v. s. nexus causa malim ὃς καὶ ἐμῆς —.

v. 178. σακεσπόλον editt. Mecum Mos.

v. 182. τιθήνη ed. pr. emend. Falk.

v. 188. ἐς δόμον omnes. Initio versus malim τῇ δ. etsi de genit. post ἶσος multus est Schrad. ad Mus. p. 15. s.

χωομένη Σεμέλη, καὶ Κύπριδι, καὶ Διονύσῳ,
μήπω φέγγος ἰδόντι· καὶ ἀρτιγάμῳ παρὰ παστῷ
τοῖχον ἐς ἀντικέλευθον ἑὴν ἔκλινεν ὀπωπήν,
ὄμμα παραστρέψασα, Διὸς μὴ λέκτρα νοήσῃ.
τὴν μὲν Πειθιάνασσα καθίζανεν ὑψόθι δίφρου
ἀμφίπολος Σεμέλης, Τυρίης βλάστημα γενέθλης,
Θελξινόη δὲ τάπητας ἐνήρμοσεν ἤνοπι δίφρῳ.
ἔνθα θεὰ σχεδὸν ἦστο δολοπλόκος· εὗρε δὲ κούρην
βριθομένην ὠδῖνι πεπαινομένου τοκετοῖο·
καὶ τόκον, οὐ ψαύοντα τελεσσιγόνοιο Σελήνης,
γαστρὸς ἀσημάντου, χλοερὴ κήρυξε παρειή,
καὶ χλόος ἦν ἐπεὼν μελέων πάρος. ἑζομένης δὲ
Ἥρης ψευδομένης δολόεν δέμας ἔτρεμε παλμῷ
ἀντιτύπῳ, καὶ νέρθεν ἐπὶ χθόνα κάμπτετο νεύων
ὤμοις θλιβομένοισι γέρων κυρτούμενος αὐχήν.
καὶ πρόφασιν μόγις εὗρεν· ἐπεστενάχιζε δὲ μύθῳ,
δάκρυον εὐποίητον ἀποψήσασα προσώπου,
καὶ δολόεν κατέλεξεν ἔπος φρενοθελγέϊ φωνῇ·

Εἰπέ, πόθεν, βασίλεια, τεαὶ χλοάουσι παρειαί;
πῇ σέο κάλλος ἐκεῖνο; τίς εἴδεϊ σεῖο μεγαίρων,
πορφυρέους σπινθῆρας ἀπημάλδυνε προσώπου;
καὶ ῥόδα τίς μετάμειψεν ἐς ὠκυμόρους ἀνεμώνας;

---

v. 191. στοῖχον editt. Mecum V. D. ap. Villois. et Mos. ac Rhodom.

v. 192. „Scr. παρατρέψασα.“ Herm.

v. 195. εἴνοπι δ. ed. pr. οἴνοπι ed. 2. et Mos.

v. 198. τόκον, οὐ ψ. i. e. οὔπω ψ. ne quis τοκετὸν ψ. tentet. v. s. χλοερῇ — παρειῇ omnes; Moser. tamen in nostram coniect. incidit.

v. 200. Sic ed. pr. ἐπιὼν — πάρος ed. 2. c. Mos. e coni. Fall. ἐπ' ἰῶν volebat V. D. ap. Villois. v. s. ἔτρεχε omnes; emendatio sese obtulit Mosero; at ille glandes maluit.

καὶ σὺ, κατηφιόωσα, τί τήκεαι; ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
ἔκλυες αἴσχεα κεῖνα, τάπερ βοόωσι πολῖται;
ἐῤῥέτω ἀρχεκάκων ὀλοὸν στόμα θηλυτεράων.
εἰπὲ δέ μοι, μὴ κρύπτε τεῆς συλήτορα μίτρης,
τίς σε θεῶν ἐμίηνε; τίς ἥρπασε σεῖο κορείην;
εἰ μὲν Ἄρης λαθραῖος ἐμὴν νυμφεύσατο κούρην,
καὶ Σεμέλῃ παρίαυεν, ἀφειδήσας Ἀφροδίτης,
ἐλθέτω ἐς σέο λέκτρα, γαμήλιον ἔγχος ἀφάσσων·
γινώσκει μενέχαρμον ἑὸν γενέτην σέο μήτηρ.
εἰ δέ σοι ὠκυπέδιλος ἐκώμασε νυμφίος Ἑρμῆς,
καὶ Σεμέλης διὰ κάλλος ἑὴν ἠρνήσατο Πειθώ,
ῥάβδον ἑὴν ὀπάσειε, τεῆς αὐτάγγελον εὐνῆς,
ἠέ σε κοσμήσειεν ἑοῖς χρυσέοισι πεδίλοις,
δῶρον ἄγων λεχέων σέθεν ἄξιον, ὄφρα καὶ αὐτη
εἴης χρυσοπέδιλος, ἅπερ Διὸς εὐνέτις Ἥρη.
εἰ δέ σοι οὐρανόθεν πόσις ἤλυθε καλὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σεμέλης ὑπ᾽ ἔρωτι λελασμένος ἔπλετο Δάφνης,
νόσφι δόλου κρυφίοιο δι᾽ ἠέρος εἰς σὲ χορεύσῃ
ἁβρὸς, ἀσιγήτων ἐποχημένος ἅρματι κύκνων,
ἕδνα τεῆς φιλότητος ἑὴν φόρμιγγα κομίζων,
πιστὸν ἑῶν θαλάμων σημήϊον· εἰσορόων γὰρ
Κάδμος ἐπουρανίην κιθάρην Φοίβοιο νοήσει,
ἣν ἴδεν αἰολόφωνον ἑῆς παρὰ δεῖπνα τραπέζης,
Ἁρμονίης μέλπουσαν ἐπιχθονίους ὑμεναίους.
εἰ δὲ γυναιμανέων ἐπεβήσατο Κυανοχαίτης,
καὶ σὲ σοφῆς προβέβουλεν ἀειδομένης Μελανίππης,

---

v. 215. ἐμίηνε Mos.

v. 227. δάφνις ed. pr. em. Falk.

v. 234. ἁρμονίου ed. pr. a Falk. em. v. seq. σε βιήσατο coni. Cun. ἐπεβήσατο rariori usu pro *concubuit* dictum putabat Schrad. ad Mus. p. 203. Idem voc. inepte defendit Mos.

ἀμφαδὰ κωμάσσειε· παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
νυμφιδίης πήξειεν ἑῆς γλωχῖνα τριαίνης,
ξυνώσας γέρας ἶσον ἐχιδνοκόμῳ παρὰ Δίρκῃ,
οἷα παρ᾽ Ἀργείοισι λεοντοβότῳ παρὰ Λέρνῃ
σῆμα γάμων ἔστησεν Ἀμυμώνης, ὅθι νύμφης
Λερναίης ἔτι χῶρος ἐπώνυμός ἐστι τριαίνης.
ἀλλὰ τί κικλήσκω σὲ παρευνέτιν Ἐννοσιγαίου;
ποῖα Ποσειδάωνος ἔχεις σημήϊα λέκτρων;
ὑδρηλαῖς παλάμῃσι χυθεὶς ἠγκάσσατο Τυρώ,
παφλάζων δολόεντι ῥόῳ, μιμηλὸς Ἐνιπεύς.
εἰ δὲ καὶ, ὡς ἐνέπεις, σέο νυμφίος ἐστὶ Κρονίων,
ἐλθέτω εἰς σέο λέκτρα σὺν ἱμερόεντι κεραυνῷ,
ἀστεροπῇ γαμίῃ κεκορυθμένος, ὄφρα τις εἴπῃ·
Ἥρης καὶ Σεμέλης νυμφοστόλοι εἰσὶ κεραυνοί.
ζηλήμων περ ἐοῦσα, Διὸς δάμαρ οὔ σε χαλέψει·
οὐ γὰρ ἐπιτρέψειε τεὸς μητρώϊος Ἄρης.
ὀλβίη Εὐρώπη Σεμέλης πλέον, ἣν ὑπὲρ ὤμων
Ζεὺς κερόεις ἀνάειρε· ποθοβλήτοιο δὲ ταύρου
ἄβροχος ἀκροτάτοιο δι᾽ ὕδατος ἔτρεχε χηλή,
καὶ σκάφος ἦεν Ἔρωτος, ὁ τηλίκος. ὢ μέγα θαῦμα,
παρθένος ἡνιόχευε τὸν αἰθέρος ἡνιοχῆα.
ὀλβίζω Δανάην Σεμέλης πλέον, ἧς διὰ κόλπου
χρύσεος ἐξ ὀρόφοιο κατέῤῥεεν ὑέτιος Ζεὺς
ἀφνειῇ ῥαθάμιγγι γυναιμανέος νιφετοῖο.
οὐ μὲν χρύσεα δῶρα μακαρτάτη ἤτεε νύμφη·
εἶχε γὰρ ἕδνον Ἔρωτος ὅλον πόσιν. ἀλλά τις εἴη
σιγὴ ἐφ᾽ ἡμείων, γενέτης μὴ Κάδμος ἀκούσῃ.
Ὣς φαμένη, λίπε δῶμα, καὶ ἀχνυμένην ἔτι νύμφην,
Ἥρης ζῆλον ἔχουσαν ἀμιμήτων ὑμεναίων,

---

v. 237. edd. κωμάσειε.
v. 263. ὑμείων editt. Mecum Mos.

μεμφομένην Κρονίωνι. παλιννόστῳ δὲ κελεύθῳ
αἰθέρος ἔνδον ἵκανε, καὶ οὐρανίῳ παρὰ θώκῳ
κείμενα δερκομένη Διὸς ἔντεα νόσφι φορῆος,
οἷάπερ εἰςαΐοντα φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
Βροντὴ, καὶ σὲ λέλοιπεν ἐμὸς νεφεληγερέτα Ζεύς·
τίς πάλιν ἁρπάξας σε, σέθεν γύμνωσε φορῆα;
βροντὴ, ἐσυλήθης — οὐκ αἴτιος ἐστὶ Τυφωεύς —
Ἥρης ξυνὰ παθοῦσα παρήγορε· νυμφοκόμος γὰρ
ὑμέας ἀμφοτέρους ἀπαιτέεται ὑέτιος Ζεύς.
οὐ νιφετοῖς ἔτι γαῖα παλύνεται, ὑγροχύτου δὲ
ὄμβρου λειπομένου, περιβόσκεται αὐχμὸς ἀρούρης
αὔλακα, καρπὸν ἔχων ἀχρήϊον· ἀγρονόμοις δὲ
ἀντὶ κελαινεφέος κικλήσκεται ἀννέφελος Ζεύς.
ἀστεροπαὶ, Κρονίωνι πυρώδεα ῥήξατε φωνὴν,
Ζηνὶ γυναιμανέοντι, φίλοι, φθέγξασθε, κεραυνοί,
ἀλλὰ βαρυζήλων ἀχέων ποινήτορες Ἥρης,
εἰς Σεμέλην ἔρχεσθε γαμοστόλοι· ἕδνα δὲ μίτρης
λισσομένη φλογόεντας ἑοὺς δέξαιτο φονῆας.
Τοῖα μὲν ἀφθόγγοις Διὸς ἔντεσιν ἴαχεν Ἥρη
ἀχνυμένη· φθονερῷ δὲ χόλῳ κυμαίνετο δαίμων.

---

v. 271. *ἁρπάξας σε γύμν.* relicta lacuna ed. pr. *σέο νῦν γύμν.* supplevit Falk. parum apte in ed. 2. et ap. Mos. „Eleganter *τεὸν* inseruit Rhodom.“ Herm. v. s. *ἐσιλήθης* editt. em. Mos. cum V. D. ap. Villois. qui posterior v. 273. male tentabat *παρήγορα*, ubi ed. 2. *παρήγορε* exhibet.

v. 275. *ὑγραχύτου* ed. pr. em. Falk.

v. 277. *αὔλακι καρπὸν*, posita distinctione in fine praeced. vers. omnes; mox *ἀγρονόμος* omnes.

v. 281. *ποιήτορες* ed. pr. a Falk. em.

v. 283. *λισπομένη — ἰοὺς δέξοιτο φονῆος* ed. pr. *λισσομένη — ἑοὺς δέξοιτο φονῆας* ed. 2. cum Mos. e coniect. Falk. qui *ἑοὺς* in archetypo legi, sed *ἰοὺς* in margine, observat.

Καὶ Σεμέλη βαρύθυμος ἑῷ νεοπενθέϊ θυμῷ,
ἀστεροπὴν ποθέουσα, πυραυγέα πομπὸν Ἐρώτων,
μεμφομένοις στομάτεσσιν ἑὸν λιτάνευεν ἀκοίτην,
Ἡραίης ἐθέλουσα πυριστεφέος τύπον εὐνῆς·
Πρὸς Δανάης λίτομαί σε ῥυηφενέων ὑμεναίων,
δὸς χάριν, Εὐρώπης κερόεις πόσις· αἰδέομαι γὰρ
κικλήσκειν Σεμέλης σε, τὸν ὡς ὄναρ εἶδον, ἀκοίτην.
Ἀκρίσιος Κάδμοιο μακάρτερος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἤθελον, εἰ χρύσειον ἴδον γάμον, ὕετιε Ζεῦ,
εἰ μὴ τοῦτο γέρας σέο Περσέος ἥρπασε μήτηρ·
ἤθελον, εἴ με κόμισσας ἐν ὕδασι ταῦρος ὁδίτης
ὤμοις ὑμετέροισιν, ἵνα πλάζοιτο καὶ αὐτὸς
γνωτὸς ἐμὸς Πολύδωρος, ἀλήμονος ἅρπαγα νύμφης
μαστεύων, ἅτε Κάδμος, ἐμὸν Κρονίωνα φορῆα.
ἀλλὰ τί μοι βοέοιο γάμου τύπος, ἢ νιφετοῖο;
οὐκ ἐθέλω γέρας ἶσον, ὅπερ χθονίη λάχε νύμφη.
Εὐρώπη λίπε ταῦρον, ἔα Δανάη χύσιν ὄμβρου·
Ἥρης μοῦνος ἔχει με γάμων φθόνος. εἴ με γεραίρεις,
παστὸν ἐμὸν κόσμησον ἐπουρανίῳ σέο πυρσῷ,
αἰθύσσων νεφέων ἐρόεν σέλας· ἀστεροπὴν δὲ
ἕδνον ἐμῆς φιλότητος ἀπειθέϊ δεῖξον Ἀγαύῃ·
Αὐτονόη φρίξειεν ἐμῷ παρὰ γείτονι παστῷ,
νυμφοκόμων ἀΐουσα μέλος βρονταῖον Ἐρώτων,
σύμβολον αὐτοβόητον ἀκηρύκτων σέο λέκτρων.
δὸς δὲ, περιπτύξαιμι φίλην φλόγα, καὶ φρένα τέρψω,
ἀστεροπῆς ψαύουσα, καὶ ἀμφαφόωσα κεραυνούς.

---

v. 286. θυμῷ omnes; an μύθῳ propter praecedens βαρύθυμος?
v. 297. πλάζοιτο ed. pr. em. a Falk.
v. 304. ἐπ' οὐρανίῳ editt. em. Mos. et antea Rhodom.
v. 308. βέλος omnes sine sensu.
v. 310. περιπτύξαι με forsitan legendum esse putat Mos. Frustra.

δός μοι σῶν θαλάμων ζυγίην φλόγα· πᾶσα δὲ νύμφη
πυρσὸν ἔχει πομπῆα τελεσσιγάμων Ὑμεναίων.
ἦ ῥα τεῶν γαμίων οὐκ ἄξιός εἰμι κεραυνῶν,
Ἄρεος αἷμα φέρουσα καὶ ὑμετέρης Ἀφροδίτης;
δειλὴ ἐγὼ, Σεμέλης μὲν ἔχει γάμος ὠκύμορον πῦρ,
καὶ χθονίους λαμπτῆρας· ἐφαπτομένη δὲ κεραυνοῦ,
καὶ στεροπῆς ψαύουσα, τεὴ νυμφεύεται Ἥρη.
νυμφίε τερπικέραυνε, σὺ μὲν πολυφεγγέϊ παστῷ
ἔνθεον εἶδος ἔχων ἐπὶ δέμνιον ἔρχεαι Ἥρης,
ἀστεροπαῖς γαμίῃσι καταυγάζων σέο νύμφην,
Ζεὺς πυρόεις· Σεμέλῃ δὲ δράκων, ἢ ταῦρος ἱκάνεις.
κείνη μὲν βαρύδουπον Ὀλύμπιον ἦχον Ἐρώτων
εἰσαΐει· Σεμέλη δὲ τύπῳ σκιοειδέϊ μορφῆς
ταύρου ψευδαλέοιο νόθον μυκηθμὸν ἀκούει.
ἄψοφος εἰς ἐμὰ λέκτρα κατέρχεται ἀννέφελος Ζεύς,
καὶ νεφεληγερέτης ὑψαύχενι μίγνυται Ἥρῃ.
κούρης δ' αἰνογάμοιο, πατὴρ ἐμὸς, αἴσχεα φεύγων,
ἐνδόμυχος σέο Κάδμος ἀλυσκάζει πάτον ἀνδρῶν,
αἰδόμενος, ναέτῃσι φανήμεναι, ὅττι πολῖται
πάντες ἐφυβρίζουσι τεοῖς κρυφίοις ὑμεναίοις,
μεμφόμενοι Σεμέλην, ὅτι φώριον ἔσχεν ἀκοίτην.
καλὸν ἐμοὶ πόρες ἔδνον ὀνείδεα θηλυτεράων·

v. 312. ζυγίῃ omnes. Moser. vidit verum, sed alterum stare posse putavit. Iam Rhodom. ζυγίην.

v. 316. γάμον ed. pr. em. a Falk.

v. 318. νυμφ. κούρῃ ed. pr. Emend. Cant. et Falk.

v. 320. ἐπιδέμνιον ed. pr. a Falk. em.

v. 322. Σεμέλῃ ed. pr. ab eod. em.

v. 329. Pro σέο se scribere voluisse νῦν aut μέο, μεῦ, ait Mos. quod ei non invidendum.

v. 331. ἐπιβρίζουσι omnes. Sed ἐπιβρίθουσι iusto insolentius fuerit.

καὶ χορὸς ἀμφιπόλων ἐμὲ μέμφεται, ἔξοχα δ' ἄλλων
δειμαίνω στόμα λάβρον ἀσιγήτοιο τιθήνης.
μνώεο, τίς Τυφῶνι δολόφρονα πότμον ὑφαίνων,
σοὶ πόρεν ἁρπαμένοιο πάλιν σπινθῆρα κεραυνοῦ.
δεῖξον ἐμῷ γενετῆρι, τάπερ πόρε· γηραλέος γὰρ
Κάδμος ἀπαιτίζει με τεῆς σημήϊον εὐνῆς.
οὔπω ἐγὼ Κρονίωνος ἀληθέος εἶδον ὀπωπήν,
οὐ βλεφάρων ἀκτῖνα σελασφόρον, οὐδὲ προσώπου
μαρμαρυγὰς ἐνόησα καὶ ἀστράπτουσαν ὑπήνην·
οὔπω ἴδον τεὸν εἶδος Ὀλύμπιον, ἀλλὰ δοκεύω
πόρδαλιν, ἠὲ λέοντα, θεὸν δ' οὐκ εἶδον ἀκοίτην.
ὡς βροτὸν εἰσορόω σε, θεὸν μέλλουσα λοχεύειν.
ἄλλον ἐγὼ πυθόμην φλογερὸν γάμον· Ἠέλιος γὰρ
σὺν πυρὶ νυμφιδίῳ Κλυμένην ἠγκάσσατο νύμφην.
Ἔννεπεν, αἰτίζουσα φίλον μόρον· ἶσα γὰρ Ἥρῃ
εἰς γάμον ἀθρῆσαι μινυώριον ἔλπετο νύμφη
μειλίχιον σπινθῆρα γαληναίοιο κεραυνοῦ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἀΐων, φθονεραῖς ἐπιμέμφετο Μοίραις,
καὶ Σεμέλην ἐλέαιρεν ἀώριον· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
κερδαλέης γίνωσκεν ἀμείλικτον χόλον Ἥρης.
Ἑρμείῃ δὲ κέλευεν, ἀπὸ φλογεροῖο κεραυνοῦ
ἁρπάξαι νέον υἷα πυριβλήτοιο Θυώνης.
καί τινα μῦθον ἔλεξε πατὴρ ὑψαύχενι κούρῃ·
Ὦ γύναι, ἦ σε δόλοις φθονερὸς νόος ἤπαφεν Ἥρης;
ἦ ῥα, γύναι, δοκέεις, ὅτι μείλιχοί εἰσι κεραυνοί;

---

v. 344. partic. δὲ omittit ed. pr. supplevit Falk.
v. 347. ἠκάσσατο ed. pr. a Falk. et Cant. em.
v. 348. Ἥρη ed. pr. em. Falk. v. s. f. μινυώριος.
v. 353. κερδαλέην — ἀμειλίκτου ed. pr. κερδαλέον — ἀμειλίκτου ed. 2. cum Mos. e coni. Falk. qui et κερδαλέης tentavit.
v. 355. περιβλήτοιο ed. pr. a Cant. em.
v. 357. δολόεις ed. pr. a Falk. em. δόλῳ tentabat Cant.

τλῆθι, μένειν χρόνον ἄλλον, ἕως ἔτι φόρτον ἀείρεις,
τλῆθι, μένειν χρόνον ἄλλον, ἕως ἐμὸν υἷα λοχεύεις.
μὴ πρὸ τόκου πυρόεντας ἀπαιτήσῃς με φονῆας·
οὐ στεροπὴν μεθέπων, Δανάης σύλησα κορείην,
οὐ βροντῆς κελάδημα, καὶ οὐ Τυρίης σέο νύμφης
Εὐρώπης ὑμέναιον ἐνυμφεύσαντο κεραυνοί.
οὐκ ἴδεν Ἰναχίη δαμάλη σέλας· ἀλλὰ σὺ μούνη
θνητὴ ἀπαιτίζεις με, τὰ μὴ θεὸς ᾔτεε Λητώ.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, καὶ οὐ μενέαινεν ἐρίζειν
νεύμασι μοιριδίοισι· δι᾽ αἰθερίοιο δὲ κόλπου
ἀστράπτων πεφόρητο, καὶ ἱκεσίην ἕο νύμφης
οὐκ ἐθέλων ἐτέλεσσε πόσις στεροπηγερέτα Ζεύς·
εἰς Σεμέλην δ᾽ ἐχόρευε, κατηφέϊ χειρὶ τιταίνων
νυμφιδίους σπινθῆρας ἀμερσιγάμοιο κεραυνοῦ.
καὶ θάλαμος στεροπῇσιν ἐλάμπετο, καὶ πυρὸς ἀτμῷ
Ἰσμηνὸς σελάγιζεν, ὅλη δ᾽ ἀμαρύσσετο Θήβη.
Καὶ Σεμέλη, φλογόεντας ἑοὺς ὁρόωσα φονῆας,
αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·
Πηκτίδος οὐ χατέω λιγυηχέος, οὐ χρέος αὐλοῦ·
βρονταὶ ἐμοὶ γεγάασι Διὸς σύριγγες Ἐρώτων,
αὐλὸς ἐμοὶ κτύπος οὗτος Ὀλύμπιος· αἰθερίης δὲ
δαλὸς ἐμῶν θαλάμων στεροπῆς σέλας· οὐτιδανῶν δὲ
οὐκ ἀλέγω δαΐδων· δαΐδες δέ μοί εἰσι κεραυνοί.

---

v. 361. *ἀπαιτίξῃς* ed. pr. *ἀπαιτίζεις* ed. 2. ex emend. Falk. Contra Pierson. Veris. p. 52. et Mos. dederunt *ἀπαιτίζῃς*, quod vix tum ferendum, si constructio part. *μή* ex antecedd. penderet.

v. 365. *δανάη* editt. Emend. Pierson. Veris. p. 52. recepit Mos. v. s. *μέ* in editt. omissum supplevit Cun. et Rhodom.

v. 367. *κατέλεξεν* ed. pr. a Falk. em.

v. 368. fort. scripsit *νήμασι*.

v. 376. *ὑψονόῳ* ed. pr. em. Falk.

v. 380. *οὐτιδανὴ* editt. Mecum emend. Moser.

εἰμὶ δάμαρ Κρονίωνος, Ἐχίονός ἐστιν Ἀγαύη,
Αὐτονόην καλέσωσιν Ἀρισταίοιο γυναῖκα·
Ἰνὼ ἔχει Νεφέλην, Σεμέλη λάχε σύγγαμον Ἥρην.
οὐ γενόμην Ἀθάμαντος ἐγὼ δάμαρ· ὠκύμορον δὲ
οὐ τέκον Ἀκταίωνα κυνοσπάδα, σύννομον ὕλης.
οὐ χατέω φόρμιγγος ὀλίζονος· οὐρανίη γὰρ
ἀστραίη κιθάρη Σεμέλης ὑμέναιον ἀείδει.
Ἔννεπε κυδιόωσα, καὶ ἤθελε χερσὶν ἀφάσσειν
ἀστεροπὴν ὀλέτειραν· ἀφειδήσασα δὲ Μοίρης,
τολμηρῇ παλάμῃ φονίων ἔψαυσε κεραυνῶν.
καὶ γάμος ἦν Σεμέλης θανατηφόρος, ἧς ἐνὶ θεσμῷ
πυρκαϊὴν καὶ τύμβον ἐθήκατο παστὸν Ἐριννύς.
καὶ λοχίαις ἀκτῖσι γαμήλιον ἆσθμα κεραυνοῦ
Ζηνὸς ἀφειδήσαντος ὅλην τεφρώσατο νύμφην·
καὶ στεροπὴ πέλε μαῖα, καὶ Εἰλείθυια κεραυνοί·
κόλπου δ' αἰθομένοιο διαθρώσκοντα τεκούσης,
Βάκχον ἐπουρανίη μαιώσατο φειδομένη φλόξ,
μητροφόνῳ σπινθῆρι μαραινομένων ὑμεναίων·
καὶ βρέφος ἠλιτόμηνον ἀδηλήτου τοκετοῖο
ἄσθμασι φειδομένοισιν ἐχυτλώσαντο κεραυνοί.
καὶ Σεμέλη πυρόεσσαν ἐσαθρήσασα τελευτήν,
ὤλετο τερπομένη λόχιον μόρον· ἦν δὲ νοῆσαι
Ἵμερον, Εἰλείθυιαν, Ἐριννύας εἰν ἐνὶ παστῷ.
καὶ βρέφος ἡμιτέλεστον ἑῷ γενετῆρι λοχεύσας,
οὐρανίῳ πυρὶ γυῖα λελουμένον, ἤγαγεν Ἑρμῆς.

---

v. 387. *ὀλίζανος* editt. em. Mos. Sed fort. vv. 387. 388. collocandi sunt post v. 377.

v. 392. *ἐνὶ θεσμῷ* omnes. Correxit iam Rhodom.

v. 399. *ἀλειθήαν* ed. pr. Emend. Falk. et Cant.

v. 405. *λοχεῦσαι* edd. Emendavit Rhodomannus.

Ζεὺς δὲ βαρυζήλοιο μετατρέψας νόον Ἥρης,
ἄγριον ἐπρήϋνε παλίλλυτον ὄγκον ἀπειλῆς.
καὶ φλογερὴν Σεμέλην μετανάστιον εἰς πόλον ἄστρων,
οὐρανὸν οἶκον ἔχουσαν, ἀνήγαγε μητέρα Βάκχου,
αἰθερίοις ναέτῃσιν ὁμέστιον, ὡς γένος Ἥρης,
ὡς τόκον Ἁρμονίης ἐξ Ἄρεος, ἐξ Ἀφροδίτης.
καὶ καθαρῷ λούσασα νέον δέμας αἴθοπι πυρσῷ,
καὶ βίον ἄφθιτον ἔσχεν Ὀλύμπιον· ἀντὶ δὲ Κάδμου,
καὶ χθονίου δαπέδοιο, καὶ Αὐτονόης, καὶ Ἀγαύης
σύνδρομον Ἄρτεμιν εὗρε, καὶ ὡμίλησεν Ἀθήνῃ,
καὶ πόλον ἕδνον ἔδεκτο, μιῆς ψαύουσα τραπέζης
Ζηνὶ, καὶ Ἑρμάωνι, καὶ Ἄρεϊ, καὶ Κυθερείῃ.

---

v. 413. *λύσασα νέον δέμας αἴθοπι π.* ed. pr. *λούσασα* ed. 2. ex em. Falk. *λούσασα ν. δ. αἴθετο π.* Mos. e Cun. coniectura. F. *ἐν καθαρῷ λούσασαν ἑὸν δέμας αἴθοπι πυρσῷ.* Hermanno excidisse aliquid videtur post hunc versum.

v. 416. Fortasse restituendum est *σύνθρονον.* Mox *ὁμίλησεν* ed. pr. a Falk. emend.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΕΝΝΑΤΟΝ.

Εἰς ἔνατον σκοπίαζε, καὶ ὄψεαι υἱέα Μαίης,
Θυγατέρας τε Λάμου, καὶ Μυστίδα, καὶ δόμον Ἰνοῦς.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Θ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Σεμέλης φλογερῶν νωμήτορα κόλπων·
ἡμιτελῆ, λοχίοιο διαθρώσκοντα κεραυνοῦ,
δεξάμενος, Διόνυσον ἐπέῤῥαφεν ἄρσενι μηρῷ,
μαρμαρυγὴν δ᾽ ἀνέμιμνε τελεσσιγόνοιο Σελήνης.
καὶ παλάμη Κρονίδαο, κυβερνήτειρα λοχείης,
αὐτομάτη πέλε μαῖα πολυῤῥαφέος τοκετοῖο,
παιδοτόκου λύσασα μογοστόκα νήματα μηροῦ.
καὶ Διὸς ὠδίνοντος ἴτυς θηλύνετο μηροῦ·
καὶ πάϊς ἠλιτόμηνος ἀμήτορι τίκτετο θεσμῷ,
ἄρσενα θηλυτέρην μετὰ γαστέρα γαστέρα βαίνων.
τὸν μὲν ὑπερκύψαντα θεηγενέος τοκετοῖο,
στέμματι κισσήεντι λεχωΐδες ἔστεφον Ὧραι,
ἐσσομένων κήρυκες· ἐπ᾽ ἀνθοκόμῳ δὲ καρήνῳ
εὐκεράων σκολιῇσιν ὑπὸ σπείρῃσι δρακόντων
ταυροφυῆ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο κεραστήν.

---

v. 2. λοχοῖοιο ed. pr.

v. 4. Nescio, an post hunc versum collocandi sint vv. 8. 9. 10. Ita certe nexus aptior, et evitatur similis terminatio vv. 7. 8.

v. 5. παλάμῃ ed. pr. em. Falk.

v. 11. fort. scripsit: ὑπεκκύψαντα.

Καί μιν ἔσω Δρακόνοιο λεχώϊον ἀμφὶ κολώνην
πήχεϊ κολπωθέντι λαβὼν, Μαιήϊος Ἑρμῆς
ἠερόθεν πεπότητο. λοχευομένῳ δὲ Λυαίῳ
πατρῴην ἐπέθηκεν ἐπωνυμίην τοκετοῖο,
κικλήσκων Διόνυσον, ἐπεὶ ποδὶ φόρτον ἀείρων,
ἤϊε χωλαίνων Κρονίδης βεβριθότι μηρῷ,
νῦσος ὅτι γλώσσῃ Συρακοσσίδι χωλὸς ἀκούει.
καὶ θεὸν ἀρτιλόχευτον ἐφήμισαν Εἰραφιώτην,
ὅττι μιν εὐώδινι πατὴρ ἐῤῥάψατο μηρῷ.
Καί μιν ἀχυτλώτοιο διαΐσσοντα λοχείης,
πήχεϊ κοῦρον ἄδακρυν ἐκούφισε σύγγονος Ἑρμῆς,
καὶ βρέφος, εὐκεράοιο φυῆς ἴνδαλμα Σελήνης,
ὤπασε θυγατέρεσσι Λάμου, ποταμηΐσι Νύμφαις,
παῖδα Διὸς κομέειν σταφυληκόμον· αἳ δὲ λαβοῦσαι,
Βάκχον ἐπηχύναντο, καὶ εἰς στόμα παιδὸς ἑκάστη
ἀθλιβέων γλαγόεσσαν ἀνέβλυεν ἰκμάδα μαζῶν.
καὶ πάϊς ἀντικέλευθον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων,
ὕπτιος ἦεν ἄϋπνος· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
ἠέρα λακτίζων, διδυμάονι τέρπετο παλμῷ·
καὶ πόλον ἐσκοπίαζεν ἀήθεα, θαμβαλέος δὲ
πατρῴην ἐγέλασσεν ἴτυν δεδοκημένος ἄστρων.
Καὶ βρέφος ἀθρήσασα Διὸς νεμεσίζετο νύμφη·
θυγατέρες δὲ Λάμοιο χόλῳ βαρυμήνιος Ἥρης
δαιμονίης κακότητος ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ.
ἐν δὲ δόμῳ δμωῇσιν ἐπέχραον, ἐν τριόδοις δὲ
ξεινοφόνῳ δαίτρευον ὁδοιπόρον ἄνδρα μαχαίρῃ·
φρικαλέαι δ᾽ ἀλάλαζον, ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
ὀφθαλμοὺς ἐλέλιζον ἀκοσμήτοιο προσώπου.

---

v. 16. Apud alios scribitur *Δράκανον.*

v. 36. *πατρώην* omnes. v. s. *ἀθροίσασα* ed. pr. quod emend. Falk. Praeterea omnes *μαστίζετο*, quod sic integrum non erat.

πάντη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα νοοπλανέεσσι μενοιναῖς
ἔτρεχον ἀσταθέων τροχαλῷ σκιρτήματι ταρσῶν·
καὶ πλοκάμους βάκχευον ἐς ἠέρα θυιάδες αὖραι
πλαζομένους· κροκόεις δὲ περὶ στέρνοισιν ἑκάστης
ἀφροκόμῳ ῥαθάμιγγι χιτὼν λευκαίνετο κούρης.
καί νύ κε φοιταλέης ἑτερόφρονι κύματι λύσσης
νήπιον εἰςέτι Βάκχον ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ,
εἰ μὴ ἀσημάντοιο ποδὸς ληΐστορι ταρσῷ
Βάκχον ὑποκλέψας πτερόεις πάλιν ἥρπασεν Ἑρμῆς,
καὶ βρέφος ἀρτικόμιστον ἔχων ζωαρκέϊ κόλπῳ,
εἰς δόμον ἀρτιτόκοιο λεχωΐου ἤγαγεν Ἰνοῦς.
Ἡ μὲν ἀνηέρταζεν ἑῆς προθορόντα λοχείης,
νήπιον εἰςέτι κοῦρον, ἐπωλένιον Μελικέρτην
παιδοκόμοις παλάμησιν· ἀνοιδαίνοντο δὲ μαζοί,
θλιβομένοιο γάλακτος ἀναβλύζοντες ἐέρσην.
καὶ φιλίοις στομάτεσσι θεὸς μειλίξατο νύμφην,
θέσκελον ὀμφήεντι χέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
Δέξο, γύναι, νέον υἷα, τεῷ δ' ἐνικάτθεο κόλπῳ,
παῖδα κασιγνήτης Σεμέλης σέθεν, ὃν παρὰ παστῷ
οὐ στεροπῆς ἀμάθυνεν ὅλον σέλας, οὐδέ μιν αὐτοὶ
μητροφόνοι σπινθῆρες ἐδηλήσαντο κεραυνοῦ.
καὶ βρέφος ἀχλυόεντι δόμῳ πεφυλαγμένον ἔστω,
μηδέ μιν ἀθρήσειεν ἔσω γλαφυροῖο μελάθρου
ἠμάτιον Φαέθοντος, ἢ ἔννυχον ὄμμα Σελήνης,

---

v. 46. *πλοκάμοις* ed. 2. quod fideliter expressit Mos. mox *θυάδες* omnes. v. 47. *περιστέρνοισιν* ed. pr. em. Falk.

v. 56. *εἰςέτι Βάκχον* omnes, contra sensum. *εἰςέτι μικκὸν* coni. Scalig. contra usum Nonni. Mecum facit Canter. Tentari tamen etiam potuisset *νήπιον, οἷά τε Βάκχον, ἐπωλ.* M.

v. 61. *τεὸν υἷα* omnes, minus apte. cf. v. 70. et 149. mox *ἐνὶ κάτθεο* omnes.

μηδέ ἑ κουρίζοντα, καὶ εἰ ταυρῶπις ἀκούει,
ζηλήμων βαρύμηνις ἴδῃ κεκαλυμμένον Ἥρη.
δέξο κασιγνήτης σέθεν υἱέα· σοὶ δὲ Κρονίων
ἄξια σῶν καμάτων ὀπάσει θρεπτήρια κείνου.
ὀλβίη ἐν πάσῃσι θυγατράσιν ἔπλεο Κάδμου·
ἤδη γὰρ Σεμέλη φλογερῷ δέδμητο βελέμνῳ·
Αὐτονόην δὲ θανόντι σὺν υἱέϊ γαῖα καλύψει,
ἀμφοτέροις δ᾽ ἕνα τύμβον ἀναστήσειε Κιθαιρών·
καὶ μόρον οὐρεσίφοιτις ἐσαθρήσειεν Ἀγαύη
Πενθέος ὀλλυμένοιο νόθης ψαύουσα κονίης,
παιδοφόνος γεγαυῖα λιπόπτολις· ἀλλὰ σὺ μούνη
ἔσσεαι αὐχήεσσα, τόσης ναέτειρα θαλάσσης,
οἶκον ἀμειβομένη Ποσιδήϊον· εἰναλίη δὲ
ὡς Θέτις, ὡς Γαλάτεια φατίζεται Ὑδριὰς Ἰνώ.
οὐ χθονίῳ κενεῶνι κατακρύψει σε Κιθαιρών·
ἀλλὰ σὺ Νηρεΐδων μία γίνεαι· ἀντὶ δὲ Κάδμου
ἐλπίδι λωϊτέρῃ καλέσῃς Νηρῆα τοκῆα,
παιδὶ τεῷ ζώουσα σὺν ἀθανάτῳ Μελικέρτῃ,
Λευκοθέη, κρατέουσα χυτῆς κληῖδα γαλήνης,
εὐπλοΐης μεδέουσα μετ᾽ Αἰόλον· εὐδιόων δὲ
σοὶ πίσυνος πλεύσειε φιλέμπορος εἰν ἁλὶ ναύτης,
βωμὸν ἕνα στήσας Ἐνοσίχθονι καὶ Μελικέρτῃ,

---

v. 71. *θρ. νείλου* editiones omnes. *κούρου* tentabat Cun. In idem mecum incidit V. D. ap. Villois.

v. 77. *ὀλλυμένοιο νόθης ψαύσατο κονίης* ed. pr. *νόθης ψαύσασα κονίης* ed. 2. cum Mos. e coni. Falk. *ψαύουσα* Rhodom. Scaliger tentabat *ψαύσαντα κ.* quod durius ad *μόρον* retuleris. In alia omnia discedens, Cunaeus collato XLVI. 288. coniecit: *νόθης ψαύσειε δὲ κόρσης*, particula contra Nonni usum posita.

v. 81. *φατίσεται* Mos. an N. scripsit *φατίξεαι?* v. s. *κατακρύψεις* ed. pr. em. a Cant.

ῥέζων ἀμφοτέροισι. θαλασσαίοιο δὲ δίφρου
δέξεται ἡνιοχῆα Παλαίμονα Κυανοχαίτης.
Ὣς εἰπὼν, ἀκίχητος ἐς οὐρανὸν ἔδραμεν Ἑρμῆς,
ἠέρι δινεύων ἀνεμώδεα ταρσὰ πεδίλων.
Ἰνὼ δ' οὐκ ἀπίθησε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
παιδοκόμῳ πήχυνεν ἀμήτορα Βάκχον ἀγοστῷ·
πήχεϊ δ' ἁπλώσασα συνωρίδα δίζυγα παίδων,
δίζυγα μαζὸν ὄρεξε Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.
καὶ βρέφος ἀμφιπόλῳ παρεθήκατο Μύστιδι νύμφῃ,
Μύστιδι καλλικόμῳ Σιδωνίδι, τὴν ἔτι κούρην
Κάδμος ἀνηέξησε πατὴρ θαλαμηπόλον Ἰνοῦς.
ἣ τότε Βάκχον ἑλοῦσα θεοτρεφέων ἀπὸ μαζῶν,
ἀπροϊδῆ ζοφόεντι κατεκλήϊσσε βερέθρῳ.
καὶ Διὸς αὐτοβόητος ἀπαγγέλλουσα λοχείην,
μαρμαρυγὴ σελάγιζε, καταυγάζουσα προσώπου,
τοῖχοι δ' ἀχλυόεντες ἐλευκαίνοντο μελάθρου,
καὶ ζόφον ἔκρυφε φέγγος ἀθηήτου Διονύσου.
καὶ Βρομίῳ παίζοντι παρέζετο πάννυχος Ἰνώ·
πολλάκι δ' ἀστήρικτος ἀναθρώσκων Μελικέρτης
χείλεσιν ἀντιτύποισιν ἀνέσπασε γείτονα θηλὴν,
εὔια παππάζοντι παρερπύζων Διονύσῳ.
Καὶ θεὸν ἔτρεφε Μύστις ἑῆς μετὰ μαζὸν ἀνάσσης,
ὄμμασιν ἀγρύπνοισι παρεδρήσσουσα Λυαίῳ.
καὶ πινυτὴ θεράπαινα φερώνυμα μύστιδι τέχνῃ
ὄργια νυκτελίοιο διδασκομένη Διονύσου,
καὶ τελετὴν ἄγρυπνον ἐπεντύνουσα Λυαίῳ,
πρώτη ῥόπτρον ἔσεισεν, ἐπεπλατάγησε δὲ Βάκχῳ,

v. 100. θαλαμηπόλος vulgo. Mecum emend. Mos. et prius Rhodom.

v. 112. „Scribe παραδρήσσουσα." Herm.

v. 116. ἔστασεν omnes. ἔπαλλεν tentabat Cun. ἔσεισεν iam Rhodom.

κύμβαλα δινεύουσα περίκροτα δίζυγι χαλκῷ,
πρώτη νυκτιχόρευτον ἀναψαμένη φλόγα πεύκης,
εὔϊον ἐσμαράγησεν ἀκοιμήτῳ Διονύσῳ,
πρώτη καμπύλον ἄνθος ἀναδρέψασα κορύμβων,
ἄπλοκον ἀμπελόεντι κόμην μιτρώσατο δεσμῷ·
αὐτὴ δ' ἔπλεκε θύρσον ὁμόζυγον οἴνοπι κισσῷ,
ἀκροτάτῳ δὲ σίδηρον ἐπεσφήκωσε κορύμβῳ,
κευθόμενον πετάλοισιν, ὅπως μὴ Βάκχον ἀμύξῃ·
καὶ φιάλας γυμνοῖσιν ἐπὶ στέρνοισι καθάψαι
χαλκείας ἐνόησε, καὶ ἰξύϊ δέρματα νεβρῶν·
καὶ τελετῆς ζαθέης ἐγκύμονα μύστιδα κίστην
παίγνια κουρίζοντι διδασκομένη Διονύσῳ,
πρώτη ἐχιδνήεντα κατὰ χροὸς ἧψεν ἱμάντα
σύμπλοκον· εἱλικόεις δὲ δράκων περὶ δίπλακα μίτρην
ἅμματα κυκλώσας, ὀφιώδεϊ κάμπτετο δεσμῷ.
Τὸν δὲ πολυκλήϊστον ὑπὸ σφρηγῖδα μελάθρου
ὄμμασιν ἀπλανέεσσιν ἴδεν πανεπόψιος Ἥρη,
Μύστιδος ἀφράστοιο μυχῷ πεφυλαγμένον οἴκου.
καὶ Στυγὸς ὑστερόποινον ἐπώμνυε νέρτερον ὕδωρ,
παντοίῃ κακότητι κατακλύζειν δόμον Ἰνοῦς.
καί νύ κεν ἠμάλδυνε Διὸς γόνον· ἀλλά μιν Ἑρμῆς
ἁρπάξας, ἐκόμισσε Κυβηλίδος εἰς ῥάχιν ὕλης.
Ἥρη δ' ὠκυπέδιλος ἐπέδραμεν εὔποδι ταρσῷ
ὑψόθεν ἀστήρικτος· ὃ δὲ δρόμον ἔφθασεν Ἥρης,
πρωτογόνου δὲ Φάνητος ἀτέρμονα δύσατο μορφήν.

---

v. 120. κορύμβῳ omnes.

v. 122. αὔτη edd. Correxit Hermannus.

v. 128. κουφίζοντι διδασκομένῳ omnes. Prius em. Scaliger, alterum ego. cf. v. 114. διδασκομένῳ Mos. e vitio typogr. ed. 2.

v. 132. ὑποσφρηγῖδα ed. pr.

v. 136. fortasse κατακλύσσειν.

καὶ θεὸν ἀζομένη πρωτόσπορον, εἴκαθεν Ἥρη,
ψευδομένας ἀκτῖνας ὑποπτήσσουσα προσώπου,
οὐδὲ νόθης ἐνόησε δολοπλόκον εἰκόνα μορφῆς.
κουφοτέροις δὲ πόδεσσιν ὀρειάδα πέζαν ἀμείβων,
χερσὶ περιπλεκέεσσι κερασφόρον υἷα κομίζων,
μητρὶ Διὸς γενέταο λεοντοβότῳ πόρε Ῥείῃ·
καί τινα μῦθον ἔειπεν ἀριστώδινι θεαίνῃ·
Δέξο, θεὰ, νέον υἷα τεοῦ Διὸς, ὃς μόθον Ἰνδῶν
ἀθλεύσας, μετὰ γαῖαν ἐλεύσεται εἰς πόλον ἄστρων,
Ἥρη χωομένη μεγάλη χάρις· οὐ γὰρ ἐῴκει,
ὃν Κρονίδης ὤδινεν, ἔχειν κουροτρόφον Ἰνώ.
μαῖα Διωνύσοιο Διὸς γενέτειρα γενέσθω,
μήτηρ Ζηνὸς ἐοῦσα, καὶ υἱωνοῖο τιθήνη.
Ὣς εἰπὼν, ταχύγουνος ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἑρμῆς,
κυκλώσας βαλίῃσιν ὑπηνέμιον πτερὸν αὔραις.
αὐτογόνου δὲ Φάνητος ὑπέρτερον εἶδος ἀμείψας
ἀρχαίην παλίνορσος ἑὴν ἀνεδύσατο μορφήν,
μητέρι παιδοκόμῳ παλιναυξέα Βάκχον ἐάσας.
Τὸν δὲ θεὰ κομέεσκε, καὶ εἰς τι κοῦρον ἐόντα
ἅρματος ὠμοβόρων ἐπιβήτορα θῆκε λεόντων.
καὶ τροχαλοὶ Κορύβαντες ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς
παιδοκόμῳ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο χορείῃ·
καὶ ξίφεα κτυπέεσκον· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς

---

v. 142. ἀζομένην ed. pr. em. Falk.

v. 147. pro λεοντοβότῳ malit aliud voc. Moserus, si inveniri posset. Non opus est.

v. 151. Ἥρη χωομένη μεγάλη ed. pr. emend. Falk. sed μεγάλη etiam scribens. Nostr. ed. 2. c. Mos.

v. 154. υἱωνοῖσι omnes.

v. 156. an ἁπλώσας, ut alibi fere. mox αὔρης ed. pr. αὔρης ed. 2. ex em. Falk. qui et αὔραις proposuit, a Mos. receptum.

v. 159. ἐάσσας vulgo.

ἀσπίδας ἐκρούσαντο κυβιστητῆρι σιδήρῳ,
κουροσύνην κλέπτοντες ἀεξομένου Διονύσου.
καὶ πάϊς, εἰςαΐων σακέων μαιήϊον ἠχώ,
πατρῴαις κομιδῇσιν ἀεξήθη Κορυβάντων.
καὶ νέος εὐαστῆρος ἔχων θηροκτόνον οἶστρον,
ποσσὶ μὲν ὠκυτέρῃσι παρέστιχεν ἴθμα λαγωοῦ,
χειρὶ δὲ νηπιάχῳ μεθέπων κεμαδοσσόον ἀλκήν,
ποικίλον ᾐώρησεν ἐπ᾽ αὐχένι νεβρὸν ἀείρων·
καὶ θρασὺν αἰολόνωτον ἔχων τετανυσμένον ὤμῳ
τίγριν ἄνω κούφιζε μετάρσιον, ἔκτοθι δεσμοῦ,
σκύμνους χερσὶν ἔχων, ἐπεδείκνυε μητέρι Ῥείῃ,
ἁρπάξας νέα τέκνα πολυγλαγέων ἀπὸ μαζῶν·
σμερδαλέους δὲ λέοντας ἔτι ζώοντας ἐρύσσας,
μητέρι δῶρα τίταινεν, ἵνα ζεύξειεν ἀπήνη,
δίζυγας ἀμφοτέρῃσι πόδας παλάμῃσι πιέζων.
θαμβαλέῃ δὲ γέλωτι γεγηθότι δέρκετο Ῥείη
ἠνορέην καὶ ἄεθλα νεηγενέος Διονύσου.
καὶ βλοσυρῶν Ἰόβακχον ἰδὼν ὀλετῆρα λεόντων
ὄμμασι φαιδροτέροισι πατὴρ ἐγέλασσε Κρονίων.
καὶ χροῒ λαχνήεντας ἀνεγλαίνωσε χιτῶνας

---

v. 165. *κυβιστηρίδι* ed. pr. a Falk. em.

v. 168. *πατρώαις* omnes. v. s. *ἐνναστῆρος — ἄστρον* ed. pr. *ἐνναετῆρος — οἶστρον* ed. 2. quae lectio e Falkenb. et Cant. coniecturis fluxit; *οἶστρον* enim Cant. at *ἐνναέτηρος* (sic, uti et Mos.) Falk. proposuit. *εὐαστῆρος* dedit Scalig. Verum fort. *ἀγρευτῆρος*.

v. 172. *ἠώρησεν* omnes.

v. 174. *κάφιξε* ed. pr. et 2. Nostrum Cant. et Falk. invenit, qui posterior male etiam *κατάπνιξε* tentabat.

v. 175. „Excidit aliquid ante hunc versum: catulos dicit leaenae.“ Hermannus.

v. 182. *βλοσυρὸν διόβακχον*, omisso sequenti versu, ed. 1. et 2. Sed ex Oporiniano Cod. locum emend. et versu auxit Falk.

Εὔϊος, ἀρτιτέλεστον ἔχων παιδήϊον ἥβην,
δαιδαλέην ἐλάφοιο φέρων ὤμοισι καλύπτρην,
αἰθερίων μιμηλὸν ἔχων τύπον αἰόλον ἄστρων.
καὶ Φρυγίης ὑπὸ πέζαν ἐς αὔλια λύγκας ἐλάσσας,
στικτοῖς πορδαλίεσσιν ἑὴν ἔζευξεν ἀπήνην,
οἷά τε πατρῴων δαπέδων ἴνδαλμα γεραίρων·
πολλάκι δ' ἀθανάτης ἐποχούμενος ἅρματι Ῥείης,
βαιῇ χειρὶ φέρων ἁπαλόχροϊ κύκλα χαλινοῦ,
κραιπνὸν ἐπειγομένων ἀνεσείρασεν ἅρμα λεόντων.
καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
δεξιτερὴν ἐτίταινεν ἐπὶ στόμα λυσσάδος ἄρκτου,
σμερδαλέαις γενύεσσιν ἀταρβέα δάκτυλα βάλλων,
δάκτυλα κουρίζοντα· καὶ ἵστατο μειλιχίη θήρ,
νηπιάχῳ στόμα δοῦλον ἐπιτρέψασα Λυαίῳ,
καὶ κύσε καρχαλέοισι φιλήμασι δάκτυλα Βάκχου.
Ὣς ὁ μὲν ἠέξητο φιλοσκοπέλῳ παρὰ Ῥείῃ
ἀρτιθαλὴς ἔτι κοῦρος ὀρίτροφος. ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
Πᾶνες ἐκυκλώσαντο χοροίτυπον υἷα Θυώνης,
ποσσὶ δασυκνήμοισι περισκαίροντες ἐρίπναις,
Βάκχον ἀνευάζοντες· ἑλισσομένων δὲ χορείῃ
αἰγείη κροτάλιζε ποδῶν σκιρτήματι χηλή.
Καὶ Σεμέλη κατ' Ὄλυμπον, ἔτι πνείουσα κεραυνοῦ,
αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·

---

v. 190. πατρώων omnes.

v. 191. Sic Rhodom. Vulgo ἐποχήμενος.

v. 197. κουρίζοντα Cun. Vulgo κουφίζοντα.

v. 201. πέτρου omnes, contra poëtae consuetudinem. Πέτρῃ Rhodom.

v. 204. χορείη — πέδων — χηλῇ editt. Nostrum est ex emend. Falk. Sed fortasse verum est: ἑλισσομένων δὲ χορείῃ, αἰγείης κρ. πέδον σκιρτήματι χηλῆς.

Ἥρη, ἐσυλήθης· Σεμέλης τόκος ἐστὶν ἀρείων·
Ζεὺς ἐμὸν υἷα λόχευσε, καὶ ἀντ' ἐμέθεν πέλε μήτηρ,
σπεῖρε πατὴρ, καὶ ἔτικτε, τὸν ἤροσεν· αὐτοτόκῳ δὲ
γαστρὶ νόθῃ τέκε παῖδα· φύσιν δ' ἤλλαξεν ἀνάγκη.
Βάκχος Ἐνυαλίου πέλε φέρτερος· ὑμέτερον γὰρ
ἤροσε μοῦνον Ἄρηα, καὶ οὐ τεκνώσατο μηρῷ·
Θήβη δ' Ὀρτυγίης κλέος ἔκρυφεν· οὐρανίη γὰρ
λάθριον Ἀπόλλωνα διωκομένη τέκε Λητώ·
Λητὼ Φοῖβον ἔτικτε, καὶ οὐκ ὤδινε Κρονίων.
Ἑρμείαν τέκε Μαῖα, καὶ οὐκ ἐλόχευσεν ἀκοίτης·
ἀμφαδίην δ' ἐμὸν υἷα πατὴρ τέκεν. ἆ μέγα θαῦμα,
δέρκεο σῆς Διόνυσον ἐν ἀγκαλίδεσσι τεκούσης,
πήχεϊ παιδοκόμῳ περικείμενον· ἀενάου δὲ
σὴ ταμίη κόσμοιο, θεῶν πρωτόσπορος ἀρχή,
παμμήτωρ Βρομίου τροφὸς ἔπλετο· νηπιάχῳ γὰρ
Βάκχῳ μαζὸν ὄρεξε, τὸν ἔσπασεν ὑψιμέδων Ζεύς.
τίς Κρονίδης ὤδινε, τίς ἔτρεφεν Ἄρεα Ῥείη,
παῖδα τεόν; Κυβέλη δὲ, φατιζομένη σέο μήτηρ,
Ζῆνα τέκεν, καὶ Βάκχον ἀνέτρεφεν εἰν ἑνὶ κόλπῳ·
ἀμφοτέρους ἤειρε καὶ υἱέα καὶ γενετῆρα.
οὐδὲ τόκῳ Σεμέλης ἀπάτωρ Ἥφαιστος ἐρίζοι,
ἄσπορος ἐκ γενετῆρος, ὃν αὐτογόνος τέκεν Ἥρη,
λεπταλέων σκάζοντα ποδῶν ἑτεραλκέϊ ταρσῷ,

---

v. 209. ἀντεμέθεν ed. pr. em. Falk.

v. 211. νόθη ed. pr. em. ab eod. Falk.

v. 214. κλέος in ed. pr. omissum supplevit Cant. cum Falk. τόκον supplébat Rhodom. Mox ἔκρυφες omnes; male.

v. 219. σαῖς ed. pr. em. a Falk.

v. 221. σὴ ab ed. pr. et 2. omissum, ego posui: cf. v. 219. νῦν ταμ. supplev. Mos. ἡ ταμίη Rhodom.

v. 227. Mirum, nisi scripsit ἀνάειρε —.

μητρῴην ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντα λοχείην.
οὐ Σεμέλη πέλε Μαῖα πανείκελος, ἧς πάϊς Ἑρμῆς
ἰσοφανὴς δολόεις, κεκορυθμένος, οἷά περ Ἄρης,
Ἥρην ἠπερόπευσεν, ἕως γλάγος ἔσπασε μαζῶν.
εἴξατέ μοι· Σεμέλη γὰρ ἑὸν πόσιν ἔλλαχε μούνη,
τὴν αὐτὴν ἀρόωντα καὶ ὠδίνοντα γενέθλην.
ὀλβίστη Σεμέλη χάριν υἱέος· ἡμέτερος γὰρ
νόσφι δόλου Διόνυσος ἐλεύσεται εἰς χορὸν ἄστρων,
αἰθέρα ναιετάων πατρώϊον, ὅττι θεαίνης
τοσσατίης ὑπέδεκτο θεοτρεφέος γάλα θηλῆς·
ἵξεται αὐτοκέλευστος ἐς οὐρανὸν, οὐδὲ χατίζει
Ἡραίοιο γάλακτος, ἀρείονα μαζὸν ἀμέλξας.
Εἶπεν, ἀγαλλομένη καὶ ἐν αἰθέρι· χωομένη δὲ
Ζηνὸς ἀνεπτοίησε δάμαρ μετανάστιον Ἰνώ,
ἀπροϊδὴς Ἀθάμαντος ἐπιβρίσασα μελάθρῳ,
εἰσέτι κουρίζοντι χολωομένη Διονύσῳ.
Ἐκ θαλάμου δὲ φυγοῦσα διέδραμε δύσγαμος Ἰνώ,
τρηχαλέας ἀπέδιλος ἐπισκαίρουσα κολώνας,
ἴχνος ἀκηρύκτοιο μετεσσυμένη Διονύσου.
φοιταλέη δὲ βέβηκε δι᾽ οὔρεος οὔρεα νύμφη,
ἄχρι χαραδρήεσσαν ἐδύσατο Δελφίδα Πυθώ.
καὶ μόγις ἴχνος ἔκαμψε δρακοντοβότῳ περὶ λόχμῃ,
ἄσχετα παιφάσσουσα· κατὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
πενθαλέον κήρυκα διαῤῥήξασα χιτῶνα,
αἰνομανὴς πεφόρητο. νοοπλάγκτοιο δὲ νύμφης
οἰμωγὴν ἀΐων ἑτερόθροον, ἔτρεμε ποιμήν.

---

v. 231. μητρώην omnes. v. s. Σεμέλη editt. Emend. e coni. Falk. Mos.

v. 234. edd. ὑπερόπευσεν, correctum ab Rhodom.

v. 240. τοσσατίην ed. pr. em. Falk.

v. 247. δὲ in ed. pr. omissum, restituit Falk.

πολλάκι θεσπεσίῃ τριποδηΐδι σύμπλοκον ἕδρῃ,
αὐχμηραῖς τριέλικτον ὄφιν σπειρηδὸν ἐθείραις
ἥρμοσε· λεπταλέῳ δὲ περισφίγξασα καρήνῳ,
μηκεδανὴν μίτρωσε δρακοντείῳ τρίχα δεσμῷ·
παρθενικὰς δ' ἐδίωκε θεωρίδας. οὐ τότε λοιβή,
οὐδὲ θυηπολίη μεταδήμιος, οὐ παρὰ νηῷ
Δελφὸς ἀνὴρ ἐχόρευε· τανυπλέκτοιο δὲ κισσοῦ
γυιοβόροις ἑλίκεσσιν ἐμαστίζοντο γυναῖκες.
θηρητὴρ δ' ἀλέεινεν ἰδὼν ὀρεσίδρομον Ἰνώ,
καλλείψας σταλίκων λίνεον δόλον· ὑψιλόφου δὲ
αἰπόλος ἤλασεν αἶγας ὑπὸ πτύχα φωλάδα πέτρης·
καὶ βόας ἱδρώοντας ὑπὸ ζυγόδεσμον ἐλαύνων,
ἅλμασιν Ἰνῴοισι γέρων ἔφριξεν ἀροτρεύς.
καὶ χθονίης φρίξασα βοῆς ἀλλόθροον Ἠχώ,
Πυθιὰς ὀμφήεσσα δι' οὔρεος ἔτρεχε κούρη,
ἠθάδα σεισαμένη κεφαλῇ Πανοπηΐδα δάφνην·
δυσαμένη δὲ κάρηνα βαθυκρηπῖδος ἐρίπνης,
Δελφικὸν ἄντρον ἔναιε φόβῳ λυσσώδεος Ἰνοῦς.
ἀλλὰ διεσσυμένη πολυκαμπέος ἔνδιον ὕλης,
οὐ λάθεν Ἀπόλλωνα πανόψιον· ἄγχι δὲ λόχμης
οἰκτείρων ταχὺς ἦλθε, καὶ εἰς βροτὸν εἶδος ἀμείψας,
νύμφης ἐγγὺς ἵκανε, καὶ ἀκρότατον δέμας Ἰνοῦς

---

v. 257. ἕδρην editt. Correxit iam Rhodom. Mox v. 259. ἥρπασε omnes sine probabili sensu.

v. 261. λοιβῇ ed. pr. a Falk. em.

v. 269. Ἰνώοισι omnes.

v. 272. κεφαλὴ πανοπηΐδα φωνῇ ed. pr. κεφαλὴν Πανοπηΐδι φωνῇ ed. 2. cum Mos. e coni. Falk. Simile vitium infra XXXVIII. 56. recurret.

v. 273. βαθυκνήμιδος ὑπήνης editt. omnes, mirabili sensu; etsi prius defendi posset.

v. 274. λυσσάδεος et v. s. πολυκαμπέα ed. pr. a Falk. emend.

φειδομέναις παλάμῃσι σοφῆς ἐπλέξατο δάφνης,
καί οἱ νήδυμον ὕπνον ἐπήγαγεν· ἀμβροσίῃ δὲ
ὑπναλέης ἔχρισεν ὅλον χρόα πενθάδος Ἰνοῦς,
λυσιπόνῳ ῥαθάμιγγι μεμηνότα γυῖα διαίνων.
καὶ χρόνον αὐτόθι μίμνεν ἔσω Παρνησσίδος ὕλης,
τέτρατον εἰς λυκάβαντα, καὶ ὀμφαίῃ περὶ πέτρῃ
εἰςέτι νηπιάχοιο χοροὺς ἱδρύσατο Βάκχου
Φοίβου μαντοσύνῃσι· σὺν ἀγρύπνοισι δὲ πεύκαις
Κωρυκίδες θυόεντα μετέστιχον ὄργια Βάκχαι,
καὶ ζαθέαις παλάμῃσιν ἀλεξητήρια λύσσης
φάρμακα συλλέξαντο, καὶ ἰήσαντο γυναῖκα.
   Κεκλομένου δ' Ἀθάμαντος ὀπάονες ἦσαν ἀλῆται,
πάντοθι μαστεύοντες· ὀριπλανέες δὲ καὶ αὐταὶ
δμωΐδες ἐστιχόωντο, πολυστρέπτοισι πορείαις
διζόμεναι περίφοιτον ἀπευθέος ἴχνος ἀνάσσης,
πλαζομένης ἀκίχητα. φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
στυγνὸς ἐρευθιόωσαν ὄνυξ ἤμυσσε παρειὴν,
καὶ ῥοδέοις ἐκόρυσσον ἑκούσια δάκτυλα μαζοῖς·
καὶ πολὺν οἰμωγῇσι δι' ἄστεος ἦχον ἰάλλων,
πενθαλέης ὀλόλυξε βεβυσμένος οἶκος ἀνίης.
καὶ πλέον αἰολόμητις ἐδέχνυτο Μύστις ἀνάγκην·
εἶχε δὲ διπλόον ἄλγος, ἀλωομένης ἔτι δειλῆς

---

v. 279. σοφῆς ἐπλέξατο δάφνης ed. pr. σοφῇ ἐπλέξατο δάφνῃ ed. 2. cum Mos. ex infelici coniectura Falk. F. ἐπλήσατο, nisi praestat σοφῆς ἐστέψατο δάφνης. vid. Schaef. ad Longi Past. p. 369.

v. 280. ἀμβροσίη ed. pr.

v. 286. συναγρύπνοισι editt. em. Mos. post Rhodom. v. s. θυώεντα ed. pr. a Falk. em.

v. 296. ἐκόρυσσαν omnes. cf. II. 414. Malui tamen imperf. ut ἤμυσσε v. antec. Pro nominat. suppleud. γυναῖκες. Sine necessitate ἐνόρυσσον tentabat Scal.

v. 300. ἀλωομένης ed. pr.

Ἰνοῦς τλησιπόνοιο, καὶ ἁρπαμένου Διονύσου.
οὐ μὲν ἅπαξ Ἀθάμας κινυρὴν ὠδύρετο νύμφην,
ἀλλὰ λιπὼν ἄμνηστον ἀκηρύκτου πόθον Ἰνοῦς,
δισσοτόκου Νεφέλης προτέρης μετὰ δέμνια νύμφης,
ἁβρὰ βαθυζώνοιο μετέστιχε λέκτρα Θεμιστοῦς·
καὶ τρίτον εἰς ὑμέναιον ἄγων Ὑψηΐδα κούρην,
Ἰνοῦς ῥῖψεν ἔρωτα· καὶ ὡς τροφὸς, ἁβρὸν ἀθύρων,
ὑψιπόρῳ στροφάλιγγι μετάρσιον ἠέρι πέμπων,
κούφισε παππάζοντα παρηγορέων Μελικέρτην·
καί οἱ δακρυχέοντι γαλακτοφόρου περὶ θηλῆς
ἄρσενα μαζὸν ὄρεξε, πόθον δ' ἀνέκοψε τεκούσης.
ἐκ λεχέων δ' Ἀθάμαντος ἀνηέξησε Θεμιστὼ
υἱέας εὐθώρηκας, ἀλεξητῆρας Ἐνυοῦς,
Σχοινέα καὶ Λεύκωνα, νέην εὐήνορα φύτλην,
πρωτοτόκοις ὠδῖσιν· ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ μήτηρ
ξυνῆς δισσὰ γένεθλα μιῆς βλάστημα λοχείης
γείνατο Πορφυρέωνα, καὶ ἔτρεφε πίονι μαζῷ
Πτοῖον, ἀλεξικάκοιο θάλος παιδήϊον ἥβης,
ἄμφω τηλυγέτους καὶ ὁμήλικας, οὓς ποτε μήτηρ,
μητρυιῆς ἅτε παῖδας, ἀπηλοίησε Θεμιστώ,
δίπτυχον ἀγλαόπαιδος ὀϊομένη γένος Ἰνοῦς.

---

v. 307. ῥίψεν vulgo. Deinde βροτὸς ἁβ. vulgo; nostrum suppeditavit Cun.

v. 312. Θεμιστῷ ed. pr. a Falk. em.

v. 318. Apud alios scriptores Πτῶος dicitur.

v. 320. Θεμιστῷ ed. pr. et hic a Falk. emend.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἐν δεκάτῳ μανίην Ἀθαμαντίδα καὶ δρόμον Ἰνοῦς
ὄψεαι εἰς ἁλὸς οἶδμα σὺν ἀρτιτόκῳ Μελικέρτῃ.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Ι.

Ὣς ἡ μὲν φονίη παιδοκτόνος ἔπλετο μήτηρ
μαινομένη. τεκέων δὲ πατὴρ ὑπὸ μάρτυρι ποινῇ,
ὅττι γονῆς ὀλέτειραν ὁμέστιον εἶχε Θεμιστώ,
οἰστρηθεὶς Ἀθάμας μανιώδεϊ Πανὸς ἱμάσθλῃ
ποίμνης εἰς μέσον ἦλθε, καὶ ὡς θεράποντας ἱμάσσων,
εἰροπόκων ἐδίωκεν ἀναίτια πώεα μήλων.
καὶ μίαν ἠέρταζεν, ἑὴν ἅτε σύζυγα νύμφην,
σὺν διδύμοις βρεφέεσσι νεογλαγέων ἐπὶ μαζῶν
αἶγα λαβών· λασίους δὲ πόδας σφηκώσατο δεσμῷ
διχθαδίῳ· λύσας δὲ παρ᾽ ἰξύϊ κυκλάδα μίτρην,
σφιγγομένης μάστιζε δέμας ψευδήμονος Ἰνοῦς,
μὴ νοέων νόθον εἶδος. ἀεὶ δέ οἱ ἔνδον ἀκουῆς
Πανιάδος Κρονίης ἐπεβόμβεε δοῦπος ἱμάσθλης·
πολλάκι δ᾽ ἀστήρικτος ἑῶν ἀνεπάλλετο θώκων,

v. 3. θεμιστῷ ed. pr. emendat. in ed. 2.

v. 8. ἔτι μαζ. omnes ante me.

v. 9. αλαβὼν· λασίη ed. pr. relicto spatio in fronte vers. ταῦτα λαβὼν· λασίους e Falk. coniect. ed. 2. et Mos. qui distinct. adeo sustulit. Nostrum dedit Scalig. ἄκρα λαβὼν Rhodom.

οὔασι ταρβαλέοισι δεδεγμένος ἆσθμα δρακόντων.
πυκνὰ δὲ τόξα τίταινε· βέλος δ᾽ ἐπὶ κυκλάδι νευρῇ
εἰς κενεὸν σκοπὸν εἷλκεν, ἀνούτατον ἠέρα βάλλων.
Ταρταρίης δ᾽ ὀφιῶδες ἰδὼν ἴνδαλμα θεαίνης,
πάλλετο δειμαίνων ἑτερόχροα φάσματα μορφῆς,
ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης,
ὀφθαλμοὺς μεθύοντας ἀπειλητῆρας ἑλίσσων.
καί οἱ ὀπιπεύοντι πολυπλανέεσσιν ἐρωαῖς
ὄμματα φοινίσσοντο· διὰ κροτάφοιο δὲ λεπταὶ
ἀσταθέες μήνιγγες ἐδινεύοντο καρήνου.
ὤλετο δὲ ψυχῆς τρίτατον λάχος· ἀπλανέες γὰρ
ἄφρονος ἐγκεφάλοιο μετατρωπῶντο μενοιναί,
καὶ σφαλεραῖς ἑλίκεσσιν ἐβακχεύθησαν ὀπωπαὶ
ἀνέρος οἰστρηθέντος· ἀπεπλάζοντο δὲ χαῖται
σειόμεναι περὶ νῶτον ἀκερσεκόμοιο καρήνου.
καὶ στόμα οἱ βάμβαινε, καὶ ἠέρι χείλεα λύσας,
πέμπεν ἀσημάντων ἐπέων ἑτερόθροον ἠχώ.
καὶ βροτέας βιότοιο μεληδόνας ἥρπασαν αὖραι
Εὐμενίδων, καὶ γλῶσσα βαρύνετο θυιάδι φωνῇ·
παπταίνων δ᾽ ἑλικηδὸν ὑπὸ στροφάλιγγι προσώπου
ἀλλοφανὲς νόθον εἶδος ἀθηήτοιο Μεγαίρης,
οἰστρομανὴς Ἀθάμας ἑτερόφρονι σείετο παλμῷ.
καὶ βλοσυρῆς ἀπὸ χειρὸς ἀμερσινόοιο θεαίνης
ἁρπάξαι μενέαινεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·

---

v. 15. *δεδογμένος* omnes. v. s. *νευρῆς* ed. pr. a Falk. em.

v. 29. *ἀκερσικόμοιο* omnes.

v. 32. erat, cum *προτέρας* tentarem. Mox *βιέοιο* ed. pr. a Falk. em.

v. 34. *στροφάλιγγα* omnes, contra N. usum. Mutavit iam Rhodom. v. s. *ἀλλοφυὴς* omnes; at neutrum saltem necessarium, repositum etiam ab Rhodom.

γυμνώσας δὲ μάχαιραν Ἐριννύος ἀντία κόρσης,
ἤθελε Τισιφόνης ὀφιώδεα βόστρυχα τέμνειν.
καὶ κενεοῖς ὀάροισιν ὁμίλεε γείτονι τοίχῳ,
παπταίνων σκιόεσσαν ἐπίκλοπον εἰκόνα μορφῆς
Ἀρτέμιδος, καὶ κοῦφον ἰδὼν εἴδωλον ὀπωπῆς,
φάσμασιν ἀντιτύποισιν ἐς ἵμερον ἤλυθεν ἄγρης.
Ὀψὲ δὲ ποικιλόδακρυς, ἔτος μέτα τέτρατον, Ἰνὼ
νόστιμος εἰς δόμον ἦλθεν. ὀπιπεύουσα δὲ νύμφη
καὶ πόσιν οἰστρηθέντα καὶ ἀρσενόπαιδα Θεμιστώ,
διπλόον ἄλγος ἔδεκτο. καὶ οὐ γίνωσκεν ἀκοίτης
εὐνέτιν ἀθρήσας, χρονίην παλινάγρετον Ἰνώ·
ἀλλὰ πόθον ταχύγουνος ἔχων κεμαδοσσόον ἄγρης,
εἰς σκοπιὰς ἤϊξε θυελλήεντι πεδίλῳ,
υἱὸν ἰδὼν ἅτε θῆρα κερασφόρον· ἰθυτενὲς δὲ
τόξον ἔχων, ἀκίχητος ἐπεσκίρτησε Λεάρχῳ,
ὑψίκερων ἔλαφον δοκέων ψευδήμονι μορφῇ,
θηρείοις μελέεσσιν ὁμοίϊον· αὐτὰρ ὁ φεύγων
ταρβήεις πεπότητο, θοώτερα γούνατα πάλλων·
χερσὶ δὲ λυσσαλέῃσιν ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων,
παιδοφόνῳ νέον υἷα πατὴρ ἐπέδησε βελέμνῳ·
καὶ κεφαλὴν ἄγνωστον ἀπηλοίησε μαχαίρῃ,
φάσματι νεβρωθεῖσαν. ἀσημάντου δὲ προσώπου
αἱμαλέης ἐγέλασσε γενειάδος ἄκρον ἀφάσσων,
ἀμφαφόων ἅτε θῆρα, καὶ ἔδραμεν ἅλματι λύσσης,
παιδὸς ἔτι σπαίροντος ἀτυμβεύτοιο Λεάρχου,
μητέρα μαστεύων, στροφάδας δ᾽ ἐλέλιζεν ὀπωπάς·
οὐδέ τις ἀμφιπόλων σχεδὸν ἤϊε· φοιταλέος δὲ

v. 47. ἄρσενα παῖδα Θεμιστῷ ed. pr. em. Cant. et Falk.
v. 50. ταχύγουνον omnes.
v. 56. θεώτερα ed. pr. em. Falk.
v. 63. ἔτι σπεύδοντος ed. pr. a Cant. et Falk. emend.

ἑπταμύχου θαλάμοιο διέστιχεν ὠκέϊ ταρσῷ,
κικλήσκων ἑὸν υἷα, τὸν ἔκτανεν. ἐν δὲ μελάθρῳ
νήπιον ἀρτικόμιστον ἐσαθρήσας Μελικέρτην,
στηρίξας δὲ λέβητα πυρίπνοον ἐσχαρεῶνι,
εἰς μέσον υἱέα θῆκεν· ἀναπτομένοιο δὲ πυρσοῦ,
φοίνιος ὑδατόεντι λέβης ἐπεπάφλασεν ἀτμῷ.

Παππάζων δ᾽ ἰάχησεν ἑὸς πάϊς· οὐδέ τις αὐτῷ
ἀμφιπόλων χραίσμησεν· ἀελλήεσσα δὲ μήτηρ,
ἡμιδαῆ πυρίκαυτον ἀφαρπάξασα λεβήτων,
ἅλμασι φοιταλέοισι ποδήνεμος ἔτρεχεν Ἰνώ·
καὶ λευκοῦ πεδίοιο διατμήγουσα κονίην,
Λευκοθέη πεφάτιστο φερώνυμος. ἐκ δὲ μελάθρου
αἰνομανὴς Ἀθάμας, ἀνεμώδεα γούνατα πάλλων,
ὠκυτέρην ἐδίωκε μάτην ὀρεσίδρομον Ἰνώ.

Ἀλλ᾽ ὅτε οἱ σχεδὸν ἦλθε πολυπτοίητος ἀκοίτης,
ἄστατον ἴχνος ἔχων σφαλερῷ ποδὶ, δὴ τότε δειλή,
ἀγχιπόρῳ στήσασα διαινόμενον πόδα πόντῳ
παιδὶ φιλοθρήνῳ κινυρὴν βρυχήσατο φωνήν,
μεμφομένη Κρονίωνα καὶ ἄγγελον υἱέα Μαίης·

Καλά μοι, Ἀργικέραυνε, πόρες θρεπτήρια Βάκχου·
ἡμιδαῆ σκοπίαζε συνήλικα παῖδα Λυαίου·
ἢν ἐθέλῃς, πρήνιξον ἀφειδέϊ σεῖο κεραυνῷ
μητέρα καὶ νέον υἷα, τὸν ἔτρεφον εἰν ἐνὶ κόλποι,
σύντροφον ὑμετέροιο θεηγενέος Διονύσου.

---

v. 77. πεφούτιστο ed. pr. em. Cant. et Falk.

v. 82. διαινόμιον ed. pr. em. Falk. v. s. κινυρὴν βρηχήσατο φωνῇ ead. edit. κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ Falk. κινυρὴν — φωνὴν Rhodom.

v. 86. ἡμιδαῆς σκ. ed. pr. em. Falk. Mox Λυαίου vulgo; Λυαίῳ coni. Mos. v. s. ἦν ἐθέλῃς ed. pr. a Falk. emendata.

v. 89. ἡμετέροιο editt. correxit cum Lubino Mos.

τέκνον, ἀναγκαίη μεγάλη θεός· εἰς τίνα φεύγεις;
ποῖον ὄρος δέχεταί σε πεφυγμένον ἐγγύθι πόντου;
τίς σκοτίῳ κενεῶνι κατακρύψει σε Κιθαιρών;
τίς βροτὸς οἰκτείρει σε, τὸν οὐ γενέτης ἐλεαίρει;
ἢ ξίφος, ἤ σε θάλασσα δεδέξεται, εἴπερ ἀνάγκη·
λώϊον ἐν πελάγεσσι δαμήμεναι, ἠὲ μαχαίρῃ.
οἶδα, πόθεν τόδε πῆμα τεῇ κεκύλιστο τεκούσῃ,
οἶδα, πόθεν· Νεφέλη γὰρ Ἐριννύας εἰς ἐμὲ πέμπει,
ὄφρα θάνω κατὰ πόντον, ὅπῃ πέσε παρθένος Ἕλλη.
ἔκλυον, ἠερόθεν πεφορημένον εἰς χθόνα Κόλχων,
ἅρπαγος ἀρνειοῖο μετήορον ἡνιοχῆα,
Φρίξον ἔτι ζώειν μετανάστιον. αἴθε καὶ αὐτὸς
χρυσοπόκου κριοῖο μετάρσιος οἶμον ὁδεύοι
υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις ἀλυσκάζων Μελικέρτης·
αἴθε δὲ καὶ μετὰ Φοῖβον, ἐποικτείρων σέθεν Ἰνώ,
ξεινοδόκος Γλαύκοιο Ποσειδάων σε σαώσει.
δείδια, μὴ μετὰ πότμον ἀτυμβεύτοιο Λεάρχου
νεκρὸν ἄθαπτον ἄδακρυν ὀλωλότα καὶ σὲ νοήσω,
αἱμαλέῃ γενετῆρος ἐπισπαίροντα μαχαίρῃ.
σπεῦδε φυγεῖν Ἀθάμαντα μεμηνότα, μηδὲ νοήσῃς
παιδοφόνον γενετῆρα τεῆς ὀλετῆρα τεκούσης.
δέξο με καὶ σὺ, θάλασσα, μετὰ χθόνα δέχνυσο, Νηρεῦ,
χειρὶ φιλοξείνῳ μετὰ Περσέα καὶ Μελικέρτην·
δέχνυσο καὶ Δανάης μετὰ λάρνακα σύμπλοον Ἰνώ.
ἄξια δυσσεβίης καὶ ἐγὼ πάθον, ὅττι καὶ αὐτὴν
ἄσπορον ἡμετέρην γενεὴν ποίησε Κρονίων,

---

v. 90. ἀναγκαίῃ μεγάλῃ θ. εἰν ἐνὶ φεύγεις· π. ὄ. δ. σε φυλαγμένον omnes. Emend. Cun. Rhodomannus adscripsit ad v. 90. 91. „suspecti sunt hi 2 versus. θεὸν εἴς τινα φεύγεις. et πεφυλαγμ."
v. 95. ἢ ε μαχ. ed. pr. em. Falk.
v. 100. μετήορον vulgo.

ἄσπορον ὡς ἐτέλεσσα φερέσβιον αὔλακα γαίης.
μητρυιή τις ἐοῦσα, νόθην Ἀθαμαντίδα φύτλην
ἀμῆσαι προβέβουλα, καὶ εἰς ἐμὲ χώεται Ἥρη,
μητρυιὴ γεγαυῖα νεοτρεφέος Διονύσου.
Ὣς φαμένη τρομεροῖσιν ὑπ' ἴχνεσιν ἥλατο πόντῳ,
κραιπνὰ κυβιστήσασα σὺν υἱέϊ· Λευκοθέην δὲ
πεπταμέναις παλάμῃσιν ἐδέξατο Κυανοχαίτης,
δαίμοσιν ὑγροπόροισιν ὁμέστιον· ἔνθεν ἀρήγει
ναύταις πλαζομένοισι, καὶ ἔπλετο ποντιὰς Ἰνὼ
Νηρεῒς, ἀφλοίσβοιο κυβερνήτειρα γαλήνης.
Τὴν μὲν ἄναξ Κρονίδης ἐπεδείκνυε μητρὶ Λυαίου,
ὅττι χάριν Βρομίοιο θεὰ πέλεν· ἡ δὲ χαρεῖσα
γνωτῇ ποντοπόρῳ φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
Ἰνώ, πόντον ἔχεις, Σεμέλη λάχε κύκλον Ὀλύμπου·
εἶξον ἐμοί· Κρονίδην γὰρ ἐμῆς ἀροτῆρα γενέθλης
ἀθάνατον πόσιν ἔσχον, ἐμῆς ὠδῖνα λοχείης
ἀντ' ἐμέθεν τίκτοντα· σὺ δὲ χθονίῳ παρακοίτῃ
νυμφεύθης Ἀθάμαντι, τεῆς ὀλετῆρι γενέθλης.
σὸς πάϊς ἔλλαχε πόντον, ἐμὸς τόκος αἰθέρα ναίειν
ἵξεται εἰς Διὸς οἶκον ὑπέρτερον· οὐ γὰρ ἐΐσκω
οὐράνιον Διόνυσον ὑποβρυχίῳ Μελικέρτῃ.
Τοῖα μὲν αἰθερίη Σεμέλη μυκήσατο νύμφη,
γνωτῆς κερτομέουσα θαλασσονόμον βίον Ἰνοῦς.
Τόφρα δὲ καὶ Διόνυσος ὑπὸ κλίμα Λυδὸν ἀρούρης,
εὔϊα δινεύων Κυβεληΐδος ὄργανα Ῥείης,
ἤνθεε μῆκος ἔχων, ὅσον ἤθελεν. ὑψιπόρου δὲ
φεύγων Ἠελίοιο μεσημβρίζουσαν ἱμάσθλην,

---

v. 127. χάρις omnes sine sensu.

v. 137. Fortasse scripsit μυθήσατο, minus inurbane. Mox nescio, an νύμφη dederit.

ἥσυχα παφλάζοντι δέμας φαίδρυνε λοετρῷ
Μηονίου ποταμοῖο· χαριζόμενος δὲ Λυαίῳ
Πακτωλὸς κελάρυζε, χέων χρυσόσπορον ὕδωρ
πορφυρέαις ψαμάθοισι· βαθυπλούτων δὲ μετάλλων
ἀφνειῷ κεκύλιστο βυθῷ χρυσούμενος ἰχθύς.
καὶ Σάτυροι παίζοντες, ἐν ἠέρι ταρσὰ μεθέντες,
εἰς ποταμὸν προχέοντο κυβιστητῆρι καρήνῳ·
ὧν ὃ μὲν αὐτοφόρητος ἐνήχετο, χερσὶν ἐρέσσων·
πρηνὴς δ' ἐν ῥοθίοισι καὶ οἴδμασιν ἴχνος ἐρείσας,
ποσσὶν ὀπισθοτόνοισι ῥυηφενὲς ἔσχισεν ὕδωρ·
καί τις ὑποβρυχίων κατεδύσατο βένθος ἐναύλων,
νειόθι μαστεύων νεπόδων ἑτερόχροον ἄγρην,
τυφλὴν νηχομένοισιν ἐπ' ἰχθύσι χεῖρα τιταίνων,
καὶ βυθὸν αὖτις ἔλειπε, καὶ ἰχθύας ὤρεγε Βάκχῳ
ἰλύϊ φοινίσσοντας ἐγχεκτεάνου ποταμοῖο.
συμπλέγδην δὲ πόδεσσιν ἀρηρότα ταρσὰ συνάπτων,
κυφὸς ἐριδμαίνων Σατύρῳ Σειληνὸς ἀλήτης
κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπεσκίρτησε ῥεέθρῳ,
ὑψόθεν εἰς βαθὺ λαῖτμα, καὶ ἰλύος ἥπτετο χαίτη·
καὶ διδύμους στίλβοντι πόδας στηρίξατο πηλῷ,
ὄλβον ἐϋψηφῖδα μεταλλεύων ποταμοῖο.
καί τις ἐνὶ προχοῇσι, μετάφρενον ἠέρι φαίνων,

---

v. 151. s. ἐρείσης, — ῥυηφανὲς ed. pr. Corrigens vitium Falk. alio loco deceptus, scripsit ὀπίστερον ἔσχ. ὕ. quod in ed. 2. et a Mos. receptum. ῥυηφενὲς Rhodom.

v. 156. αὖθις omnes.

v. 159. κῦφος ed. pr. κυφὸς em. Falk. in ed. 2. et ap. Mos. Malim κοῦφος. Omnes Σατύρων sine sensu. Sed Rhodom. Σατύρῳ.

v. 161. ὕπτετο ed. pr. em. Falk. v. s. στηρ. πολλῷ ed. pr. em. a Cant. et Falk.

v. 163. edd. ἐϋψήφιδα.

ἄβροχον ὦμον ἔλειπε, δι' ὕδατος ἰσχία βάπτων,
ἀγχιβαθὴς ἀτίνακτος· ὃ δ' οὔατα γυμνὰ τιταίνων,
χεύματι μαρμαρέῳ λασίους ἐδιήνατο μηρούς,
καὶ ῥόον αὐτοέλικτος ἐμάστιε σύμφυτος οὐρή.
καὶ θεὸς ὀρθώσας κεφαλὴν, καὶ στέρνα πετάσσας,
χεῖρας ἐρετμώσας, χρυσέην ἐχάραξε γαλήνην·
καὶ ῥόδον αὐτοτέλεστον ἀκύμονες ἔπτυον ὄχθαι,
καὶ κρίνον ἐβλάστησε, καὶ ἠόνας ἔστεφον Ὧραι,
Βάκχου λουομένοιο, καὶ ἀστράπτοντι ῥεέθρῳ
ἄπλοκα κυανέης ἐρυθαίνετο βόστρυχα χαίτης.
Καί ποτε θηρεύων ὑπὸ ῥωγάδα δάσκιον ὕλης,
ἥλικος ἠϊθέοιο ῥοδώπιδι θέλγετο μορφῇ.
ἤδη γὰρ Φρυγίης ὑπὸ δειράδα κοῦρος ἀθύρων,
Ἄμπελος ἠέξητο, νεοτρεφὲς ἔρνος Ἐρώτων·
οὐδέ οἱ ἁβρὸς ἴουλος ἐρευθομένοιο γενείου
ἄχνοα χιονέης ἐχαράσσετο κύκλα παρειῆς,
ἥβης χρύσεον ἄνθος· ὀπισθοπόροιο δὲ χαίτης
βότρυες εἱλικόεντες ἐπ' ἀργυφέων θέον ὤμων
ἀπλεκέες, λιγυρῷ δὲ συναιθύσσοντες ἀήτῃ,
ἄσθματι κουφίζοντο· παρελκομένων δὲ κομάων
ἀκροφανὴς ἀνέτελλε μέσος γυμνούμενος αὐχήν,
καὶ σέλας ἠκόντιζε λιπόσκιος, οἷά τε λάμπει
μεσσοφανὴς νέφος ὑγρὸν ἀνασχίζουσα Σελήνη·
καὶ στόματος ῥοδέοιο μελίπνοος ἔρρεε φωνή·
ἐκ μελέων δ' ὅλον εἶαρ ἐφαίνετο· νεισσομένου δὲ

---

v. 167. ἐδιήνατο μηρῷ ed. pr. em. Falk.

v. 175. μιγάδα π. a Zoëga (bassirilievi II. p. 52.) male scribi, refert Moserus.

v. 176. ῥοδόπιδι ed. pr. em. a Falk.

v. 183. f. συναΐσσοντες.

v. 189. μελ. γὰρ ὄνειαρ et v. s. ποδῶν editt. Nostrum dedit

ἐκ ποδὸς ἀργυρέοιο ῥόδων ἐρυθαίνετο λειμών.
εἰ δὲ βοογλήνων φαέων εὐφεγγέϊ κύκλῳ
ὀφθαλμοὺς ἑλέλιξεν, ὅλη σελάγιζε Σελήνη.
Τὸν μὲν ἔχων Διόνυσος ὁμέψιον, ἁβρὸς ἀθύρων,
εἴρετο, θαμβαλέην προχέων ἐπὶ κάλλεϊ φωνήν,
ὡς βροτὸς, ἀθανάτην δὲ δολοπλόκος ἔκρυφε μορφήν·
Τίς σε πατὴρ ἐφύτευσε; τίς οὐρανίη τέκε γαστήρ;
τίς Χαρίτων σε λόχευσε; τίς ἤροσε καλὸς Ἀπόλλων;
εἰπὲ, φίλος, μὴ κρύπτε τεὸν γένος· εἰ μὲν ἱκάνεις
ἄπτερος ἄλλος Ἔρως, βελέων δίχα, νόσφι φαρέτρης,
τίς μακάρων σε φύτευσε, παρευνάζων Ἀφροδίτη;
καὶ γὰρ ἐγὼ τρομέω σέο μητέρα Κύπριν ἐνίψαι,
μὴ γενέτην Ἥφαιστον ἢ Ἄρεα σεῖο καλέσσω.
εἰ δὲ σὺ, τὸν καλέουσιν, ἀπ' αἰθέρος ἤλυθες Ἑρμῆς,
δεῖξον ἐμοὶ πτερὰ κοῦφα, καὶ ἔμπνοα ταρσὰ πεδίλων.
πῶς μεθέπεις ἄτμητον ἐπήορον αὐχένι χαίτην;
μὴ σύ μοι αὐτὸς ἵκανες ἄτερ κιθάρης, δίχα τόξου
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, κεχαλασμένα βόστρυχα σείων.
εἰ Κρονίδης μὲ φύτευσε, σὺ δὲ χθονίης ἀπὸ φύτλης
βουκεράων Σατύρων μινυώριον αἷμα κομίζεις,
ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, θεῷ βροτός· οὐ γὰρ ἐλέγξει
οὐράνιον τεὸν εἶδος Ὀλύμπιον αἷμα Λυαίου.
ἀλλὰ τί κικλήσκω σε μινυνθαδίης ἀπὸ φύτλης;
γινώσκω τεὸν αἷμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·
Ἠελίῳ σε λόχευσε παρευνηθεῖσα Σελήνη,

Cun. recepit Mos. *ῥόδων* invenit etiam Barth. ad Mus. v. 62. et Schrad. ad eund. p. 182. *ποῶν* volebat Scalig.

v. 191. *βοογλ. ἀνέμων* omnes. Verum vidit Scalig. „*ἀνέμων* videtur mendosum esse." Rhodom.

v. 205. *ἐπήορον* omnes sine *ι*.

v. 208. *χθονίου* omnes, praeter Rhodom. qui iam *χθονίης*.

Ναρκίσσῳ χαρίεντι πανείκελον· αἰθέριον γὰρ
εἴκελον εἶδος ἔχεις, κεραῆς ἴνδαλμα Σελήνης.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε. νέος δ' ἠγάλλετο μύθῳ,
κυδιόων, ὅτι κάλλος ὑπέρβαλεν ἥλικος ἥβης
εἴδεϊ φαιδροτέρῳ. καὶ ὀρειάδος ἔνδοθι λόχμης
εἰ μέλος ἔπλεκε κοῦρος, ἐτέρπετο Βάκχος ἀκούων·
εἰ νέος ἐκτὸς ἔμιμνεν, ἀμειδέας ἔσχε παρειάς·
εἰ Σάτυρος παρὰ δαῖτα φιλοσκάρθμοιο τραπέζης
τύμπανα χερσὶν ἔτυπτε, περίκροτον ἦχον ἀράσσων,
καὶ νέος ἐκτὸς ἔην, μεθέπων ἐλαφηβόλον ἄγρην,
κούρου μὴ παρεόντος, ἀναίνετο δίκτυπον ἠχώ·
εἴ ποτε Πακτωλοῖο παρ' ἀνθεμόεντι ῥεέθρῳ
δηθύνων ἀνέμιμνεν, ὅπως ἐπιδόρπιον εἴη
αὐτὸς ἑῷ βασιλῆϊ φέρων γλυκερώτερον ὕδωρ,
κούρου νόσφι μένοντος, ἱμάσσετο Βάκχος ἀνίῃ·
εἰ θρασὺν αὐλὸν ἄειρε, Λιβυστίδος ὄργανον Ἠχοῦς,
οἰδαλέῃ φύσημα παρηΐδι λεπτὸν ἰάλλων,
Μυγδόνος αὐλητῆρος ὀΐετο Βάκχος ἀκούειν,
ὃν τέκε θεῖος Ὕαγνις, ὃς εἰς κακὸν ἤρισε Φοίβῳ,
τρητὸν ἐπιθλίβων διδυμόθροον αὐλὸν Ἀθήνης·
εἰ δὲ σὺν ἡβητῆρι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
κούρου φθεγγομένου, πολυτερπέας εἶχεν ἀκουάς·
παυομένου δὲ νέοιο, κατηφέας εἶχε παρειάς·
εἰ δὲ βαθυσκάρθμοιο πόθου πεφορημένος οἴστρῳ,
Ἄμπελος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ,
καὶ Σατύρῳ παίζοντι συνέπλεκε χεῖρα χορεύων,
δόχμιον ἐκ ταρσοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,

---

v. 216. ἴκελον omnes.

v. 223. περὶ κρότον ed. pr. em. Falk.

v. 230. θρασὺν αὐλὸς omnes: sine sensu. F. θρασὺς αὐλόν. Sed θρασὺν αὐλὸν Rhodom.

Βάκχος ὀπιπεύων φθονερῇ δεδόνητο μερίμνῃ·
εἴ ποτε Σειληνοῖσιν ὁμίλεεν, εἴ τινι κούρῳ
ἥλικι θηρητῆρι συνέτρεχεν ἐς δρόμον ἄγρης,
ζηλήμων Διόνυσος ἐρήτυε, μή τις ὀϊστῷ
βλήμενος ἰσοτύπῳ φρενοθελγέϊ, λάτρις Ἐρώτων,
παιδὸς ἐλαφρονόοιο παραπλάγξειε μενοινήν,
καὶ νέον ἱμερόεντα μεταστήσειε Λυαίου,
ἀντιθαλὴς ἅτε κοῦρος ὁμόχρονον ἥλικα τέρπων.
ἀλλ' ὅτε θύρσον ἄειρε κατάντια λυσσάδος ἄρκτου,
ἢ βριαρῷ νάρθηκι κατηκόντιζε λεαίνης,
εἰς δύσιν ὄμμα τίταινεν, ἐς ἠέρα λοξὰ δοκεύων,
μὴ Ζεφύρου πνεύσειε πάλιν θανατηφόρος αὔρη,
ὡς πάρος ἡβητῆρα κατέκτανε πικρὸς ἀήτης,
δίσκον ἀκοντιστῆρα καταστρέψας Ὑακίνθου·
δείδιε, μὴ Κρονίδης, ἐρασίπτερος ὄρνις Ἐρώτων,
ἀπροϊδὴς ἀκίχητος ὑπὲρ Τμώλοιο φανείη,
φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐς ἠέρα παῖδα κομίζων,
Τρώϊον οἷά τε κοῦρον, ἑῶν δρηστῆρα κυπέλλων·
ἔτρεμε καὶ δυσέρωτα κυβερνητῆρα θαλάσσης,
μὴ μετὰ Ταντάλίδην, χρυσέων ἐπιβήτορα δίφρων,
εἰς δρόμον ἠερόφοιτον ἄγων πτερόεσσαν ἀπήνην,
Ἄμπελον ἁρπάξειεν ἐρωμανέων Ἐνοσίχθων.
καὶ γλυκὺν εἶχεν ὄνειρον ὀνειροτόκων ἐπὶ λέκτρων,
καὶ φιλίους ὄαριζε νέῳ ψευδήμονι μύθους,

---

v. 244. *δόμον* ed. pr. emend. a Cant. et Falk.

v. 250. *κατ' ἀντία* ed. pr. em. Falk.

v. 253. *θανατηφ. ἄγρη* editt. em. Cun. Lectore non monito emend. recepit Mos.

v. 256. *Κρονίδου* ed. 2. cum Mos. nescio unde.

v. 259. *δραστῆρα* omnes. Sed correxerat iam Rhodom.

v. 261. *ταντάλιδων* ed. pr. emend. Cant.

v. 265. fortasse *φιλίοις* — *μύθοις*.

μιμηλῆς ὁρόων σκιοειδέα φάσματα μορφῆς.
εἰ δέ τί οἱ δύσμορφον ἐπήρατος εἶχεν ὀπωπή,
ἱμερόεν πέλε τοῦτο ποθοβλήτῳ Διονύσῳ,
φίλτερον ἡβητῆρος ὅλου χροός. εἰ δὲ καὶ ἄκρη
συμφερτὴ κεχάλαστο δι᾽ ἰξύος ὄρθιος οὐρή,
καὶ μέλιτος γλυκεροῖο μελιχροτέρη πέλε Βάκχῳ·
καὶ πλόκαμοι ῥυπόωντες ἀκηδέστοιο καρήνου
αὐτοὶ μᾶλλον ἔτερπον ἐρωμανέοντος ὀπωπήν.
ἤματι μὲν κεχάρητο συνέμπορος· ἄχνυτο δ᾽ αἰεὶ
νυκτὸς ἐπερχομένης, ὅτε μηκέτι παιδὸς ἀκούων,
οὔασι θελγομένοισιν ἐθήμονα δέχνυτο φωνήν,
Ῥείης ὀβριμόπαιδος ἐνὶ σπήεσσιν ἰαύων.

Καί μιν ἰδὼν Σατύρων τις ἐθέλγετο θέσπιδι μορφῇ,
καὶ κρυφίην ἐρόεσσαν ὑποκλέπτων φάτο φωνήν·

Ἀνδρομέης κραδίης ταμίη, φιλοτήσιε Πειθώ,
μοῦνος ἐμοὶ νέος οὗτος ἐπήρατος ἵλαος εἴη·
καί μιν ἔχων, ἅτε Βάκχος, ὁμέστιον, οὐ μενεαίνω
αἰθέρα ναιετάειν μετανάστιος· οὐ θεὸς εἶναι
ἤθελον, οὐ Φαέθων φαεσίμβροτος· οὐ πόθον ἕλκω
νέκταρος, ἀμβροσίης δ᾽ οὐ δεύομαι· οὐκ ἀλεγίζω,
Ἄμπελος εἰ φιλέει με, καὶ ἐχθαίρει με Κρονίων.

Ὣς ὃ μὲν ἀμφιέπων ὑποκάρδιον ἰὸν Ἐρώτων,
κρυπτὸν ἀνηΰτησεν ἔπος ζηλήμονι φωνῇ,
θαύματι φίλτρον ἔχων κεκερασμένον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Εὔϊος, ἠϊθέου βεβολημένος ἡδέϊ κέντρῳ,
ἴαχε μειδιόων Κρονίδῃ, δυσέρωτι τοκῆϊ·

Νεῦσον ἐμοὶ φιλέοντι μίαν χάριν, ὦ Φρύγιε Ζεῦ·

---

v. 267. ὀπωπήν omnes; male.
v. 282. fort. ὁμέψιον, ut v. 193. quem locum respicit.
v. 289. φίλτερον ed. pr. em. Falk.
v. 292. male Rhodom. μίην.

νηπιάχῳ μὲν ἔειπεν ἐμὴ τροφὸς εἰςέτι Ῥείη,
ὡς στεροπὴν Ζαγρῆϊ πόρες, προτέρῳ Διονύσῳ,
εἰςέτι παππάζοντι, τεὴν πυρόεσσαν ἀκωκήν,
καὶ βροντῆς κελάδημα, καὶ ἠερίου χύσιν ὄμβρου·
καὶ πέλε δεύτερος ἄλλος, ἔτι βρέφος, ὑέτιος Ζεύς.
σεῖο δ᾽ ἐγὼ πρηστῆρος ἀναίνομαι αἰθέριον πῦρ·
οὐ νέφος, οὐ βροντῆς ἐθέλω κτύπον· ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς,
Ἡφαίστῳ πυρόεντι δίδου σπινθῆρα κεραυνοῦ·
Ἄρης σῶν νεφέων ἐχέτω θώρηκα καλύπτρην·
δὸς χάριν Ἑρμάωνι Διϊπετέος χύσιν ὄμβρου·
καὶ στεροπὴν γενετῆρος ἀερτάσσειεν Ἀπόλλων.
μοῦνον ἐμοί, φίλε, δῶμα φιλοσκάρθμῳ Διονύσῳ
καλὸν ἐμοί, Σεμέλης στεροπὴν ὀλέτειραν ἀείρειν,
μητροφόνοι σπινθῆρες ἀτερπέες εἰσὶ κεραυνοῦ.
ναίω Μαιονίην· τί γὰρ αἰθέρι καὶ Διονύσῳ;
κάλλος ἐμοῦ Σατύροιο φιλαίτερόν ἐστιν Ὀλύμπου.
εἰπέ, πάτερ, μὴ κρύπτε· τεὸς νέος ὅρκιος ἔστω·
αἰετὸς ὁππότε κοῦρον ὑπὸ σφυρὰ Τευκρίδος Ἴδης
φειδομένῳ κούφιζες ἐς οὐρανὸν ἅρπαγι ταρσῷ,
τηλίκον ἔλλαχε κάλλος ὁ βουκόλος, ὃν σὺ τραπέζῃ
αἰθερίῃ ξύνωσας, ἔτι πνείοντα βοαύλων;

---

v. 303. *ἀερτάζοιεν* ed. pr. *ἀερτάζοι μὲν* Falk. coniecit, quod in ed. 2. et ap. Mos. legitur. Iam Rhodom. adscripsit: „*ἀερτάσσειεν.* Grammatice forte, sed non poetice." Idem v. 304. suspectum esse adnotavit. „Excidit aliquid ante v. 304. in quo videtur Nonnus scripsisse, *μοῦνον ἔοι φίλα δῶρα φ. Δ.*" Hermannus. Iam Cunaeus tentabat v. 304. *μ. ἐμοὶ λίπε παῖδα φ. Διονύσῳ.* et v. 305. *κ. ἔοι Σεμέλῃ στ. ἐλ. ἀ.* Scaliger unum *λίπε δῶμα* v. 304. tentavit. Moserus Cunaei *λίπε παῖδα* recepit, reliquis eius lectt. ne commemoratis quidem. v. 305. vulgo *ἐλάχειαν ἀείρειν.*

v. 313. *ξύνωσαν* ed. pr. em. Falk. Caeterum fieri potest, ut vv. 312. 313. collocandi sint ante v. 310. id fere consentaneum

Ζεῦ πάτερ, ἱλήκοις, τανυσίπτερε· μή μοι ἐνίψῃς
Τρώϊον οἰνοχοῆα, τεῶν δρηστῆρα κυπέλλων,
ὅττι φαεινοτέροιο φέρων ἀμάρυγμα προσώπου,
Ἄμπελος ἱμερόεις Γανυμήδεος εἶδος ἐλέγχει·
Τμώλιος Ἰδαίου πέλε φέρτερος. εἰσὶ δὲ πολλαὶ
ἄλλων ἠϊθέων ἐραταὶ στίχες, οὓς ἅμα πάντας,
ἢν ἐθέλῃς, ἀγάπαζε, λιπὼν ἕνα παῖδα Λυαίῳ.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, πόθου δεδονημένος οἴστρῳ.
οὐχ οὕτω λασίης Μαγνησσίδος ἔνδοθεν ὕλης
βουκόλος Ἀδμήτοιο βόας ποίμαινεν Ἀπόλλων,
παιδὸς ἐρωτοτόκου λελιημένος ἡδέϊ κέντρῳ,
ὅσσον ἐπ' ἠϊθέῳ φρένα τέρπετο Βάκχος ἀθύρων.
ἄμφω δ' ἐψιόωντο συνήλυδες ἔνδοθι λόχμης,
πῇ μὲν ἀκοντίζοντες ἐς ἠέρα θύρσον ἀλήτην,
πῇ δὲ παρὰ πλαταμῶνα λιπόσκιον, ἄλλοτε πέτραις
ἔστιχον, ἀγρώσσοντες ὀρίτροφα τέκνα λεόντων.
καί ποτε μουνωθέντες ἐρημάδος ὑψόθεν ὄχθης,
ἐν ψαμάθοις παίζοντες ἐϋκροκάλου ποταμοῖο,
ἀμφὶ παλαισμοσύνης φιλοπαίγμονος εἶχον ἀγῶνα·
τοῖσι μὲν οὐ τρίπος ἦεν ἀέθλιον, οὐδ' ἐπὶ νίκῃ
ἀνθεμόεις παρέκειτο λέβης, οὐ φορβάδες ἵπποι,
ἀλλὰ λιγυφθόγγων διδυμόθροος αὐλὸς Ἐρώτων.
ἀμφοτέροις δ' ἔρις ἦεν ἐπήρατος· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἵστατο μάργος Ἔρως, πτερόεις ἐναγώνιος Ἑρμῆς,
στέμμα πόθου νάρκισσον ἐπιπλέξας ὑακίνθῳ.
Ἄμφω δ' εἰς μέσον ἦλθον ἀεθλητῆρες Ἐρώτων·

---

facilitati orationis Nonnianae. Semper vero interrogativa est sententia, quod vulgo neglectum.

v. 318. εἶδας οὐ ed. pr. emend. Falk.

v. 323. 324. Hi duo versus fortasse elegantius inverso ordine legerentur.

καὶ παλάμας στεφανηδὸν ἑλιξάμενοι διὰ νώτου,
ἀμφοτέρων σφίγξαντες ἐπ' ἰξύϊ δεσμὸν ἀγοστῶν,
πλευρὰ διεσφήκωσαν ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ,
καὶ δέμας ἀλλήλων ἀνεκούφισαν ὑψόθι γαίης
χερσὶν ἀμοιβαίῃσι. καὶ ἥπτετο Βάκχος Ὀλύμπου
ἀμφὶ παλαισμοσύνης μελιηδέος· εἶχε δὲ δισσὴν
τερπωλὴν ἐρόεσσαν, ἀειρόμενος καὶ ἀείρων. —

* * *

καὶ παλάμην Βρομίου παλάμης περὶ καρπὸν ἑλίξας,
χερσὶ συναπτομέναις ἑτερόζυγον ἅμμα πιέζων,
διχθαδίῳ συνέεργεν ἀρηρότα δάκτυλα δεσμῷ,
δεξιτερὴν ἐθέλοντος ἐπισφίγγων Διονύσου.
ἔνθα μὲν ἡβητῆρος ἐπ' ἰξύϊ χεῖρας ἑλίσσων,
Βάκχος, ἐρωμανέεσσι δέμας παλάμῃσι πιέζων,
Ἄμπελον ἠέρταζεν· ὁ δὲ Βρομίοιο τυχήσας,
κόψε ποδὸς κοίληπα. καὶ Εὔϊος ἡδὺ γελάσσας,
ἥλικος ἠϊθέοιο τυπεὶς ἁπαλόχροϊ ταρσῷ,
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε κονίῃ.
καὶ χθονὶ κεκλιμένοιο θελήμονος ὑψόθι Βάκχου
γυμνῇ νηδύϊ κοῦρος ἐφίζανεν· αὐτὰρ ὁ χαίρων
ἐκιαδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα χυθεὶς ἐπεκέκλιτο γαίῃ,
γαστέρι κουφίζων γλυκερὸν βάρος· ἰθυτενὲς δὲ
ἄκρον ὑπὲρ ψαμάθοιο πεδοτριβὲς ἴχνος ἐρείσας,

---

v. 341. *σφύγξαντες* ed. pr. em. Falk.

v. 344. *ἥσσετο* errore typogr. in ed. 2. quem fideliter transtulit Mos.

v. 347. Nisi ante hunc versum quaedam exciderunt, quibus Ampeli nomen inerat, Nonnus Bacchum, de quo antecedentia agunt, Bacchi et Dionysi manus compressisse dixit: quod nimis insulsum.

v. 349. *θεσμῷ* vulgo; em. Lennep. ad Coluth. p. 103.

v. 354. *ποδοσκώληπα* — *ἤδη* ed. pr. emend. Falk.

νῶτον ἀνηώρησε μετάτροπον· ἠνορέην δὲ
φειδομένην ἀνέφηνεν· ἀμιλλητῆρι δὲ παλμῷ
χειρὸς ἀναινομένης ἀπεσείσατο φόρτον Ἐρώτων.
πλευρὰ δὲ δοχμώσας, πετάσας δ᾽ ἀγκῶνα κονίῃ,
ἡβητὴρ πολύϊδρις ἐπ᾽ ἀντιπάλου θόρε νώτου,
λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσιν· ὑπὲρ λαγόνος δὲ καθάψας
ἄκρα ποδὸς, κώληπι παρὰ σφυρὸν ἴχνος ἐρείσας,
γαστέρα διχθαδίῳ μεσάτην μιτρώσατο δεσμῷ,
πλευρὰ περιθλίβων, ὑπὸ γούνατι ταρσὸν ἑλίξας,
ὄρθιον ἁπλωθέντα. κυλινδομένων δὲ κονίῃ
ἀμφοτέρων καμάτοιο προάγγελος ἔῤῥεεν ἱδρώς.
ὀψὲ δὲ νικηθέντος, ἀνικήτου περ ἐόντος,
Ζηνὸς ἀεθλητῆρος ἔχων μίμημα τοκῆος,
νικήθη Διόνυσος ἑκούσιος, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ζεὺς μέγας αὐτοκύλιστος ἐπ᾽ Ἀλφειοῖο παλαίων
ὤκλασεν, Ἡρακλῆϊ θελήμονα γούνατα κάμψας.
Τοῖος ἀγὼν τετέλεστο φιλέψιος· ἠϊθέου δὲ
δίθροον αὐλὸν ἄεθλον ἐκούφισε τερπομένη χείρ.
καὶ νέος ἱδρώων φαιδρύνετο γυῖα ῥεέθρῳ,
καὶ κόνιν ἰκμαλέην ἀπενίψατο· λουομένου δὲ
ἐκ χροὸς ἱδρώοντος ἐπήρατος ἔῤῥεεν αἴγλη.
Οὐδὲ παλαισμοσύνης τελέσας γυιαλκέα νίκην,
σύννομος ἡβητῆρος ἐπαύετο Βάκχος ἀθύρων·
ἀλλὰ ποδωκείης ἀνεμώδεα θῆκεν ἀγῶνα.
καὶ βαλίους ἐς ἔρωτα φέρων μνηστῆρας ἀγῶνος,

---

v. 362. s. ἀνηώρησε et ἀνέφηνεν editt. ἀνέφαινεν Mos.

v. 365. an πελάσας?

v. 368. ποδοσκώληπι ed. pr. em. a Falk. v. s. γαστέρι — μεσάτῳ omnes.

v. 386. ἐς omissum in ed. pr. substituit Falk. ἐπ᾽ Rhodom. An Nonnus βαλίους — μνηστ. ἀγ. scripserit, non definiam; ten-

πρώτῳ μὲν θέτο δῶρα Κυβηλίδος ὄργανα Ῥείης,
κύμβαλα χαλκεόνωτα, καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν·
νίκης δ᾽ ἦεν ἄεθλα τὰ δεύτερα Πανὸς ἑταίρη,
σύριγξ ἡδυέπεια, καὶ ἠχήεσσα βοείη
χαλκοβαρής· τριτάτῳ δὲ τίθει Διόνυσος ἀθύρων
ψάμμον ἐρευθιόωσαν ἑτοιμοτάτην ποταμοῖο.
καὶ Βρόμιος σταδίῳ μεμερισμένον οὖδας ὁρίζων,
δισσὰ διαινομένης διεμέτρεεν ἄκρα κελεύθου,
ὀρθώσας δεκάδωρον ἐπὶ χθονὶ σῆμα πορείης,
στήσας τέρμα δρόμου ταναὸν ξύλον· ἀντιπόρου δὲ
πῆξε τύπον βαλβῖδος, ἐπ᾽ ἠόνι θύρσον ἀείρας·
καὶ Σατύρους ὤτρυνεν, ἀεθλεύειν περὶ νίκης.
Ὀξὺ δὲ κεκλομένοιο φιλοσκάρθμοιο Λυαίου,
Ληνεὺς πρῶτος ὄρουσε ποδήνεμος· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
Κισσὸς ἀερσιπόδης, καὶ ἐπήρατος Ἄμπελος ἔστη.
καὶ ποδὸς ἰθυπόροιο πεποιθότες ὠκέϊ ταρσῷ,
κεκριμένοι στοιχηδὸν ἐφέστασαν. ἐκ δαπέδου δὲ
ἄκρα χαρασσομένοιο μετάρσιον ἴχνος ἀείρας,
Κισσὸς ἀελλήεντι ποδῶν κουφίζετο παλμῷ.
τοῦ μὲν ἐπειγομένοιο μετάφρενον ἄσθματι θάλπων,
Ληνεὺς ἠερίῃσιν ἐπέτρεχε σύνδρομος αὔραις,
ἀγχιφανὴς προθέοντος· ὀπισθοπόροιο δὲ ταρσοῦ

---

tabam aliquando *Βάκχους;* sed non satisfacit. Fort. saltem scribendum *δρηστῆρας.*

v. 389. *ἑταίρη·* editt. emend. mecum Mos.

v. 391. *ἀρότῳ δὲ* omnes sine sensu. Mecum Canter. Inveni etiam Illustriss. Uwarowius, qui apud nos his literis et praesidio est et ornamento.

v. 394. *διαινομένης* editt. omnes. „F. *διανομένης.*" Herm.

v. 403. *κεκλιμένοι στιχηδὸν ἐπώστασαν* et v. s. *ἴχνος ἐρείσας* editt. *στοιχηδὸν ἐπέστασ.* Falk. tentabat; unde Mosero *ἐπέστ.* tantum recipere placuit. Videor mihi e mente Nonni emendasse.

ἴχνεσιν ἴχνεα τύψε, χυτῆς ψαύοντα κονίης·
καὶ τόσον ἀμφοτέρων ἀπελείπετο, μ σσον ὀρίζον,
ὁππόσον ἱστοπόνοιο κανὼν πρὸς στήθεϊ κούρης
μεσσοφανὴς λάχε χῶρον. ἀκαμπέϊ γείτονα μαζῷ.
καὶ τρίτος Ἄμπελος ἦεν ὀπίστερος· εἰσορόων δὲ
ζηλήμων Διόνυσος ἐτήκετο, λοξὰ δοκεύων
διχθαδίους προθέοντας ἀεθλητῆρας ἀγώνων,
μή ποτε νικήσωσι, καὶ Ἄμπελος ὕστερος ἔλθῃ·
ἀλλὰ θεὸς χραίσμησεν· ἐπιπνεύσας δέ οἱ ἀλκὴν,
κοῦρον ἐϋτροχάλοιο ταχίονα θῆκεν ἀέλλης.
καὶ διδύμων πρώτιστος ἀεθλοφόρων, ἐν ἀγῶνι
σπερχομένων, διερῇ μὲν ἐπ' ἠόνι γούνατα πάλλων,
Κισσος ἐπωλίσθησε, πεσὼν ψαμαθώδεϊ πηλῷ,
καὶ σφαλερὴ Ληνῆος ἐσύρετο γούνατος ὁρμὴ,
ἂψ ἀνασειράζουσα ποδῶν δρόμον. ἀθλοφόροι δὲ
ἀμφότεροι λείποντο, καὶ Ἄμπελος ἥρπασε νίκην.
Σειληνοὶ δὲ γέροντες ἀνίαχον εὔϊον ἠχὼ,
νίκην ἠϊθέοιο τεθηπότες. ἁβροκόμης δὲ
δέκτο νέος τὰ πρῶτα, τὰ δεύτερα δέχνυτο Ληνεύς,
ζῆλον ἔχων, φθονερὸν δὲ δόλον γίνωσκε Λυαίου
καὶ πόθον· αἰδομένῃ δὲ συνήλικας εἶδεν ὀπωπῇ
λοίσθια Κισσὸς ἄεθλα κατηφέϊ χειρὶ κομίζων.

---

v. 409. ἴχνια omnes; alterum concinnius esse putavi.

v. 410. ὀρίζων omnes; at masc. ferri nequit, nisi participio ad κανὼν relato, quod v. 412. vix patitur, in quo omnes γείτονι sine sensu legunt.

v. 422. σφαλερῇ — ὁρμῇ ed. pr. em. Falk.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ἙΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἑνδέκατον δὲ δόκευε, καὶ ἱμερόεντα νοήσεις
Ἄμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἅρπαγι ταύρῳ.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΑ.

Λύτο δ᾽ ἀγών· ἐρόεις δὲ νέος φιλοπαίγμονι νίκῃ
κυδιόων σκίρτησεν ὁμέψιος ἥλικι Βάκχῳ,
εἰλιπόδην περὶ κύκλον ἀλήμονα ταρσὸν ἀμείβων,
δεξιτερὴν πάνλευκον ἐπικλίνων Διονύσῳ.
καί μιν ἰδὼν Ἰόβακχος ἀγήνορα δίζυγι νίκῃ,
ποσσὶ περισκαίροντα, φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
Σπεῦδε πάλιν, φίλε κοῦρε, ποδωκείης μετα νίκην
καὶ μετὰ δεύτερον ἆθλον ἔχειν τρίτον ἄλλον ἀγῶνα,
νηχομένῳ δ᾽ ἀκίχητος ὁμήλικι νήχεο Βάκχῳ.
Ἄμπελε, νικήσας με, παρὰ ψαμάθοισι παλαίων,
ἔσσο καὶ ἐν προχοῇσιν ἐλαφρότερος Διονύσου·
καὶ Σατύρους παίζοντας ἐνὶ σκαρθμοῖσιν ἐάσας,
εἰς τρίταιον πάλιν ἄλλον ἐπείγεο μοῦνος ἀγῶνα·
ἐν χθονὶ νικήσαις καὶ ἐν ὕδασι, καὶ μετὰ νίκην

---

v. 1. λῦτο edd.

v. 4. πάλλευκον Rhodom.

v. 8. ἔχων Moser. v. s. νηχομένων ἀκ. omnes; e coniect. mutavi. Idem fecerat Rhodomannus.

v. 12. ἐάσσας omnes.

v. 14. νικήσας ἐν ὕδ. ed. pr. νικήσας καὶ ἐν ὕδ. ed. 2. et Mos. e coniect. Falk. Nostrum dedit Scalig.

σοὺς ἐρατοὺς πλοκάμους διδύμοις στέψαιμι κορύμβοις,
διπλόα νικηθέντος ἀνικήτοιο Λυαίου.
ἔπρεπε σοὶ ῥόος οὗτος ἐπήρατος, ἔπρεπε μούνῳ
κάλλεϊ σῶν μελέων, ἵνα διπλόος Ἄμπελος εἴη
χρυσείῃ παλάμῃ χρυσαυγέα ῥεύματα τέμνων·
καὶ γυμνοῖς μελέεσσι τιταινομένου περὶ νίκης
κοσμήσει σέο κάλλος ὅλον Πακτώλιον ὕδωρ.
δὸς ποταμῷ γέρας ἶσον Ὀλύμπιον, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ὠκεανῷ Φαέθων ῥοδέας ἀκτῖνας ἰάλλει·
Πακτωλῷ πόρε καὶ σὺ τεὸν σέλας, ὄφρα φανείη
Ἄμπελος ἀντέλλων ἅτε Φωσφόρος· ἀμφότερον γὰρ
ἀστράπτει ῥόος οὗτος ἐρευθιόωντι μετάλλῳ,
ὡς σὺ τεοῖς μελέεσσι· βαθυπλούτῳ δὲ ῥεέθρῳ
σύγχροον εἶδος ἔχοντα καὶ ἡβητῆρα δεχέσθω,
μίξας κάλλεϊ κάλλος, ὅπως Σατύροισι βοήσω·
πῶς ῥόδον εἰς ῥόδον ἦλθε; πόθεν μία κίρναται αἴγλη
καὶ χροῒ φοινίσσοντι, καὶ ἀστράπτοντι ῥεέθρῳ.
αἴθε καὶ ἐνθάδε, κοῦρε, πέλεν ῥόος Ἠριδανοῖο,
Ἡλιάδων ὅθι δάκρυ ῥυηφενές, ὄφρα κεν ἄμφω
καὶ χρυσῷ σέο γυῖα καὶ ἠλέκτροισι λοέσσω.
ἀλλ' ἐπεὶ Ἑσπερίου ποταμοῦ μάλα τηλόθι ναίω,
ἵξομαι εἰς Ἀλύβην ἀγχίπτολιν, ὁππόθι γείτων
Γεῦδις ἐχεκτεάνων ὑδάτων λευκαίνεται ὁλκῷ,
ὄφρα σε Πακτωλοῖο λελουμένον ἐκ ποταμοῖο,

v. 20. s. *τιταινόμενον π. ν. κ. σ. κάλλος ἑλῃ Π. ὕ.* Wakef. Sylv. crit. T. III. p. 23. nescio, quo sensu.

v. 25. *ἀμφότερα* omnes contra metrum. Correxit iam Rhodom.

v. 31. *προῒ* ed. 1. et 2. mutavit Scalig. quem secutus est Mos. v. s. *πέλον* vitiose ed. 2.

v. 33. *ῥυηφανὲς* omnes. Correxit Rhodom.

v. 36. *ἀγχι πτόλιν* ed. pr. emend. Falk.

Ἄμπελε, φαιδρύνοιμι καὶ ἀργυρέοισι ῥεέθροις.
Ἕρμος ἐϋῤῥείτης ἑτέροις Σατύροισι μελέσθω·
οὐ γὰρ ἀπὸ χρυσοῖο φέρει ῥόον· ἀλλὰ σὺ μοῦνος
χρύσεος ἔπλεο κοῦρος, ἔχεις καὶ χρύσεον ὕδωρ.
Ὣς εἰπὼν πεφόρητο δι᾽ ὕδατος· ἐκ δαπέδου δὲ
Ἄμπελος ἠώρητο, καὶ ὡμάρτησε Λυαίῳ.
καὶ γλυκὺς ἀμφοτέροισιν ἔην δρόμος, ἄκρον ἀπ᾽ ἄκρου
νηχομένοις ἑλικηδὸν ἐρικτεάνου ποταμοῖο.
Καὶ θεὸς ὑδατόεντα φέρων ταχυτῆτος ἀγῶνα,
ἔτρεχεν ἀστήρικτος ἐν ὕδασι, γυμνὰ ῥεέθροις
στέρνα βαλών· δονέων δὲ πόδας, καὶ χεῖρας ἐρέσσων,
ἀφνειῆς ἀτίνακτα κατέγραφε νῶτα γαλήνης,
πῆ μὲν ἔχων ὁμόφοιτον ἑὸν δρόμον ἥλικι κούρῳ,
πῆ δὲ παραΐσσων, πεφυλαγμένος, ὅσσον ἐάσῃ
Ἄμπελον ἀγχικέλευθον, ὁμήλυδα γείτονα Βάκχου·
ἄλλοτε κυκλώσας παλάμας, ἅτε κύματι κάμνων,
ὑγροπόρῳ ταχύγουνος ἑκούσιος ὤπασε νίκην.
Καὶ ποταμοῦ μετὰ χεῦμα μετήϊεν ἔνδια λόχμης
Ἄμπελος, αὐχένα γαῦρον ἔχων ποταμηΐδι νίκῃ.
καὶ πλοκάμους μίτρωσεν ἐχιδνήεντι κορύμβῳ,
φρικτὸν ἔχων μίμημα δρακοντοκόμοιο Λυαίου·
πολλάκι δ᾽ αἰολόνωτον ἰδὼν Βρομίοιο χιτῶνα,
δαιδαλέην μελέεσσι νόθην ἐσθῆτα καθάψας,
πορφυρέῳ πόδα κοῦφον ἐπεσφήκωσε κοθόρνῳ,
στικτὸν ἔχων χροῒ πέπλον· ὀρεσσαύλῳ δ᾽ ἐνὶ δίφρῳ
παρδαλίων Ἰόβακχον ὀπιπεύων ἐλατῆρα
γλαυκὰ φιλοσκοπέλων ἐπεδείκνυε παίγνια θηρῶν·

---

v. 44. ἠώρητο omnes.
v. 52. ἑάσσῃ omnes.
v. 54. omnes ἀλλ᾽ ὅτε sine sensu. Correxit iam Rhodom.
v. 65. γλαυκὰ omnes; f. γαῦρα.

πῆ μὲν ὀρεστιάδος λοφιῆς ἐπιβήμενος ἄρκτου,
θηρὸς ἐπειγομένης βλοσυρὴν ἀνεσείρασε χαίτην,
πῆ δὲ λεοντείην λασίην ἐπεμάστιε δειρήν·
ἄλλοτε δαιδαλέην, ἐποχημένος ὑψόθι νώτων,
ἀστεμφὴς ἀγάλινον ἐτέρπετο τίγριν ἐλαύνων.

Καί μιν ἰδὼν Διόνυσος, ἔχων πρηεῖαν ἀπειλήν,
εἶπε παρηγορέων φιλίῳ μαντώδεϊ μύθῳ,
μεμφομένοις στομάτεσσι χέων οἰκτίρμονα φωνήν·

Πῆ φέρεαι, φίλε κοῦρε; τί σοι τόσον εὔαδεν ὕλη;
μίμνε μοι. ἀγρώσσοντι συναγρώσσων Διονύσῳ·
εἰλαπίνης ψαύοντι συνειλαπίναζε Λυαίῳ,
καὶ παίζων, ὅτε κῶμον ἐγὼ Σατύροισιν ἐγείρω.
πόρδαλις οὐ κλονέει με καὶ ἀγροτέρη γένυς ἄρκτου·
μὴ τρομέοις στόμα λάβρον ὀρεσσινόμοιο λεαίνης,
μοῦνον ἀμειλίκτοιο κεράατα δείδιθι ταύρου.

Ἔννεπεν, οἰκτείρων θρασὺν Ἄμπελον· ἠΐθεος δὲ
οὔασι μῦθον ἄκουε· νόος δέ οἱ ἐνδόθι παῖζεν.

Ἔνθα φάνη μέγα σῆμα φιλοστόργῳ Διονύσῳ,
Ἄμπελον ἀγγέλλον μινυώριον· ἐκ σκοπέλου γὰρ
ἀντιθαλῆ τινα νεβρὸν ὑπὲρ νώτοιο κομίζων,
ἀμφιλαφὴς φολίδεσσι δράκων ἀνέτελλε κεραστής,
καί μιν ὑπὲρ βωμοῖο φέρων, ἐφύπερθε θεμέθλων,
σμερδαλέῃ πρήνιζεν ἀλοιηθέντα κεραίῃ
κύμβαχον αὐτοκύλιστον· ὀρεσσινόμοιο δὲ νεβροῦ,
ὀξὺ μέλος κλάγξαντος, ἀπέπτατο θυμὸς ἀλήτης·
σπουδῆς δ' ἐσσομένης αὐτάγγελος, αἵματος ὁλκῷ,

---

v. 69. fort. sublata distinctione *δαιδαλέων — νώτων.*

v. 70. *τύγριν* ed. pr. emend. a Falk.

v. 82. *παίζων* editt. mecum mutavit Moser.

v. 84. *ἀγγέλλων* ed. pr. et 2. em. Falk.

λάϊνος αἱμαλέης ἐρυθαίνετο βωμὸς ἐέρσης,
οἴνου λειβομένοιο φέρων τύπον. εἰςορόων δὲ
Εὔιος ἑρπηστῆρα, κεραςφόρον ἅρπαγα νεβροῦ,
ἄφρονος ἠϊθέοιο μαθὼν ὀλετῆρα κεράστην,
πένθος μίξε γέλωτι, καὶ ἄστατον εἶχε μενοινὴν
διχθαδίην· κραδίη δὲ μερίζετο, γείτονα πότμου
ἡβητὴν στενάχων, γελόων χάριν ἡδέος οἴνου.
ἔμπης δ' ἱμερόεντι συνέμπορος ἤϊε κούρῳ
εἰς ὄρος, εἰς πλαταμῶνα, καὶ εἰς δρόμον ἠθάδος ἄγρης.
καί μιν ἰδὼν ἔτι Βάκχος ἐτέρπετο· καὶ γὰρ ὀπωπαὶ
οὔποτε δερκομένοισι κόρον τίκτουσιν ἐρώτων.
πολλάκι καὶ, Βρομίοιο παρεζομένοιο τραπέζῃ,
ἠΐθεος σύριζεν, ἀήθεα Μοῦσαν ἀμείβων,
καὶ δονάκων συνέχευεν ὅλον μέλος· οἷα δὲ κούρου
καλὰ μελιζομένοιο, καὶ εἰ τόνον ἔκλασε μολπῆς,
Βάκχος ὑπὲρ δαπέδοιο θορὼν ἀνεμώδεϊ παλμῷ
χερσὶ συνεπλατάγησε πολύκροτος· ἠϊθέου δὲ
εἰσέτι μελπομένοιο περὶ στόμα χεῖλος ἐρείσας,
ἁρμονίης πρόφασιν φιλίῳ προςπτύξατο δεσμῷ·
ὤμοσε καὶ Κρονίδην, ὅτι τηλίκον ὑμνοπόλος Πὰν
οὔποτε ῥυθμὸν ἄεισε, καὶ οὐ λιγύφωνος Ἀπόλλων.
Καὶ θρασὺν εἰςορόωσα νέον θανατηφόρος Ἄτη,
οὔρεσιν ἀγρώσσοντος ἀποπλαγχθέντα Λυαίου,

---

v. 92. fort. *αἱμαλέαις* — *ἐέρσαις*, etsi genit. ut post *πλῆσαι*, *στέψαι*, elegans videtur.

v. 106. *εἰ τὸν ἔκλ.* editt. emend. Falk. quem sequitur Mos.

v. 109. *χεῖρος* ed. pr. *χεῖρας* ed. 2. et Mos. e coni. Falk. Nostrum suppeditavit Scal.

v. 110. *θεσμῷ* editt. Mutavi ex emend. Lennepii cum Mosero.

v. 114. *ἀγρώσσοντα* et v. s. *ὁμοῖιον ἤ. ταρσῷ* editt. quod praeclare emendavit Cunaeus; at Moserus in postremis duobus vocc. glandes pro frugibus maluit.

ἠϊθέου χαρίεντος ὁμοίϊος ἥλικι μορφῇ,
Ἄμπελον ἠπεροπῆϊ τόσῳ μειλίξατο μύθῳ,
μητρυιῇ Φρυγίοιο χαριζομένη Διονύσου·
Σὸς φίλος, ἄτρομε κοῦρε, μάτην Διόνυσος ἀκούει·
ποῖον ἑταιρείης γέρας ἔλλαχες; οὐ σὺ Λυαίου
θέσκελον ἅρμα φέρεις, οὐ πόρδαλιν ἡνιοχεύεις.
δίφρα τεοῦ Βρομίοιο Μάρων λάχε, χεῖρα τιταίνων
θηρονόμῳ μάστιγι καὶ εὐλάϊγγι χαλινῷ·
ποῖον ἔχεις τόδε δῶρον ἀπ᾽ εὐθύρσοιο Λυαίου;
πηκτίδα Πᾶνες ἔχουσι καὶ εὐκελάδων θρόον αὐλῶν,
καὶ Σατύροις πέρε κύκλον ἐρισμαράγοιο βοείης
σὸς ταμίης Διόνυσος· ὀρεστιάδες δὲ καὶ αὐταὶ
Βασσαρίδες ῥαχίησιν ἐφεδρήσσουσι λεόντων.
ποῖα τεῆς φιλότητος ἐπάξια δῶρα κομίζεις,
πορδαλίων ἐλατῆρι μάτην πεφιλημένε Βάκχῳ;
πολλάκι Φοιβείοιο καθήμενος ὑψόθι δίφρου,
ὑψιφανὴς ἤλαυνεν Ἀιύμνιος, ἠέρα τέμνων·
ἔκλυες αὐτὸν Ἄβαριν, ὃν εἰς δρόμον ἠεροφοίτην
ἱπταμένῳ πόμπευεν ἀλήμονι Φοῖβος ὀϊστῷ·
αἰετὸν ἡνιόχευεν ἐν αἰθέρι καὶ Γανυμήδης,
Ζῆνα νόθον πτερόεντα, τεοῦ γενετῆρα Λυαίου.
Ἄμπελον ὁππότε Βάκχος ἐκούφισεν, ὄρνις Ἐρώτων,
σὸν δέμας ἀθρύπτοισιν ἑοῖς ὀνύχεσσιν ἀείρων.

---

v. 116. ἠπεροπῆσι et v. s. μητρυιὴ ed. pr. a Falk. emend.

v. 118. ἄκουσαι editt. Mecum sentit Mos.

v. 120. ἡνιοχεύῃ omnes. Correxerat iam Rhodom.

v. 121. ἔλλαχε τιτ. editt. εἴληχε tentabat Falk. εἴληφε Mos. Nostrum sequentia firmant.

v. 128. κομίζῃς editt. praeter Mos.

v. 132. Nescio, an mensurae causa scribere debuerit: Ἄββαριν ἔκλ. αὐτ.

Τρωΐος οἰνοχόος πέλε φέρτερος, ὃς Διὸς αὐλὴν
οἶκον ἔχει. σὺ δὲ, κοῦρε, φέρων πόθον εἰσέτι δίφρου,
εἰς δρόμον ἀστήρικτον ἀναίνεο πῶλον ἐλαύνειν,
ὅττι πολυστροφάλιγγι ποδῶν δεδονημένος ὁπλῇ,
ἵππος ἀελλήεις ἀποσείεται ἡνιοχῆα·
Γλαῦκον ἀπεσκυφέλιξαν ἐπὶ χθονὶ λυσσάδες ἵπποι,
καὶ ξυνῆς μεθέπων Ποσιδήϊον αἷμα γενέθλης,
ἠερόθεν προκάρηνον, ἀπόσπορον Ἐννοσιγαίου,
Πήγασος ὠκυπέτης ἀπεσείσατο Βελλεροφόντην.
δεῦρό μοι εἰς ἀγέλην, λιγυηχέες ἧχι νομῆες,
καὶ βόες ἱμερόεντες, ἐφεδρήσσοντα δὲ ταύρῳ
ὑψιφανῆ τελέσω σε βοοσσόον ἡνιοχῆα·
σὸς γὰρ ἄναξ πολὺ μᾶλλον ἐπαινήσει σε, δοκεύων,
ταυροφυὴς Διόνυσος, ἐφήμενον ἰξύϊ ταύρου.
νόσφι φόβου δρόμος οὗτος, ἐπεὶ καὶ, θῆλυς ἐοῦσα,
παρθένος Εὐρώπη βοέων ἐπεβήσατο νώτων,
χερσὶ κέρας κρατέουσα, καὶ οὐ χατέουσα χαλινοῦ.
Ὣς φαμένη παρέπεισε, καὶ ἠέρα δύσατο δαίμων.
καί τις ἀπὸ σκοπέλοιο κατέδραμε ταῦρος ἀλήτης
ἀπροϊδὴς, καὶ γλῶσσαν, ἑῆς ἐπιμάρτυρα δίψης,
χείλεσιν οἰγομένοισι προΐσχανεν ἀνθερεῶνος,
καὶ πίεν· ἀμφὶ δὲ κοῦρον, ἅπερ παρεόντα νομῆα,
ἵστατο, γινώσκοντι πανείκελος· οὐδὲ μετώπου

---

v. 138. πρωΐος — οἳ ed. pr. em. Falk.

v. 141. ποδῶν στροφάλιγγι omnes; ὁλκῇ tentabat Scal. Meam coniecturam fulcit XLVIII. 165. ubi tamen ταχυστροφάλιγγι, quod et hic legi potuit.

v. 143. f. χθόνα.

v. 152. νόσφι φόβου, evitandae scilicet cacophoniae causa, legere voluit Moserus: ita enim in edit. 2. ex vitio typographico scriptum invenerat.

λοξὸν ἐὸν κέρας εἶχεν· ἀμαιμακέτοιο δὲ ταύρου
πυκνὸν ἐρευγομένοιο ποτὸν πολυχανδέϊ λαιμῷ,
ἡβητὴν ἐδίηνε κατάῤῥυτος ἰκμὰς ἐέρσης,
ἐσσομένων ἅτε μάντις, ὅτι χθονίῳ βόες ὁλκῷ,
ἀμφὶ μιῇ μογέοντες ἀτέρμονι κυκλάδι νύσσῃ,
ὕδασιν ἀμπελόεσσαν ἐπαρδεύουσιν ὀπώρην.
καὶ θρασὺς ἵστατο κοῦρος, ὑπὲρ βοέοιο μετώπου
ἀμφαφόων ἐπίκυρτον ἀταρβέϊ χειρὶ κεραίην·
καὶ βοὸς ὑλονόμοιο τεθηγμένος ἡδέϊ κέντρῳ,
ἤθελεν ἄζυγα ταῦρον ὀρίδρομον ἡνιοχεύειν.
δρεψάμενος δὲ πέτηλα βαθυσχοίνῳ παρὰ ποίῃ,
ψευδαλέην χλοεροῖσι λύγοις ἔπλεξεν ἱμάσθλην
μόσχοις ὀξυτέροισι, πολυστρέπτῳ δὲ κορύμβῳ
γνάμψας ἀγκύλα κύκλα τύπον ποίησε χαλινοῦ.
καὶ δροσεροῖς πετάλοισι δέμας διεκόσμεε ταύρου,
καὶ ῥόδα φοινίσσοντα πέριξ ἐπεδήσατο νώτῳ,
καὶ κρίνα καὶ νάρκισσον ἐπηώρησε μετώπῳ,
αὐχένι πορφύρουσαν ἐπικρεμάσας ἀνεμώνην·
καὶ διδύμην ἑκάτερθε κατεχρύσωσε κεραίην,
χερσὶ βαθυνομέναις ξανθόχροα πηλὸν ἀφύσσων
γείτονος ἐκ ποταμοῖο. καὶ αἰόλον ὑψόθι νώτου
δέρμα περιστορέσας, ῥαχίης ἐπεβήσατο ταύρου·
καὶ βοέαις πλευρῇσι νόθην μάστιγα τιταίνων,
εὐχαίτην ἅτε πῶλον, ἐὸν μάστιζε φονῆα.

---

v. 165. *κισσοῦ* omnes sine sensu. *Νύσσῃ* Hermannus.

v. 169. Ut sanum esse potest *τεθηγμένος*, ita frequentius tamen dixit *τετυμμένος* aut *δεδονημένος*.

v. 177. *ἐπηώρησε* omnes.

v. 179. *κατεσφήκωσε* omnes; verum vidit Cun.

v. 183. *βοΐαις* ed. pr. em. Falk. *νόθον* edd. correxit Herm.

v. 184. aptius fuisset hic *φορῆα*.

Καὶ θρασυς ἠΰτησεν ἔπος ταυρώπιδι Μήνῃ·
εἶξον ἐμοὶ, κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη·
ἄμφω γὰρ κερόεις γενόμην, καὶ ταυρον ἐλαύνω.
τοῖον ἐπαυχήσας ἔπος ἴαχε κυκλάδι Μήνῃ.
Καὶ φθονερῆς σκοπίαζε δι᾽ ἠέρος ὄμμα Σελήνης
Ἄμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἅρπαγι ταύρῳ.
καί οἱ πέμπε μύωπα βοοσσόον· αὐτὰρ ὁ πικρῷ
ἄστατα φοιτητῆρι δέμας κεχαραγμένος οἴστρῳ,
δύσβατον ἀμφὶ τένοντα κατέτρεχεν, εἴκελος ἵππῳ.
Καὶ νέος ἄζυγα ταῦρον ἰδὼν λυσσώδεϊ κέντρῳ
ἴχνος ἀερσιλόφοισιν ἐπιῤῥήσσοντα κολώναις,
ταρβαλέος πρὸ μόροιο γοήμονι λίσσετο φωνῇ·
Σήμερον ἵστασο, ταῦρε, καὶ αὔριον ὠκὺς ὁδεύσεις·
μή με κατακτείνειας ἐρημάδος ὑψόθι πέτρης,
πότμον ἐμὸν νήπυστον ὅπως μὴ Βάκχος ἀκούσῃ.
μὴ κοτέῃς, ὅτι, ταῦρε, τεὴν χρύσωσα κεραίην·
μὴ φθονέσῃς, ὅτι Βάκχος ἐμὴν φιλότητα φυλάσσει.
εἰ δὲ κατακτείνεις με, καὶ οὐκ ἀλέγεις Διονύσου,
οὐδέ τις οἶκτος ἔχει σε γοήμονος ἡνιόχηος,
ὅττι νέος γενόμην, ὅτι καὶ φίλος εἰμὶ Λυαίου,
εἰς Σατύρους με κόμιζε, καὶ αὐτόθι, ταῦρε, δαμάσσεις,
ὄφρα τύχω μετὰ πότμον ἐρικλαύτοιο κονίης.
ναὶ, λίτομαι, φίλε ταῦρε· παραιφασίην δὲ νοήσω,

---

v. 189. *φθονερὴ — σελήνη* editt. Verum vidit Moser post Lubin. sed defensurus etiam vulgatam, aut *φθονερὸν* lecturus.

v. 193. *ἴκελος* omnes.

v. 196. *πρὸ μόθοιο* omnes, nescio, quo sensu. v. s. *ὁδεύεις* omnes. cf. v. 205. alius fortasse malit *ὁδεύοις*, quod adscripsit Rhodom.

v. 200. Supplend. *φοβοῦμαι*, *μὴ κοτέῃς*, ne quis propter constructionem mox mutatam, *μ. φθονέσῃς*, vitium hic esse putet.

v. 203. *χοήμονος* ed. pr. em. a Falk.

πότμον ἐμὸν στενάχοντος ἀδακρύτου Διονύσου.
εἰ τεὸν ἡνιόχῆα κεραςφόρον ἠπεροπεύεις,
εἴκελον εἶδος ἔχοντα τεῇ ταυρώπιδι μορφῇ,
γίνεο φωνήεις, καὶ ἐμὸν μόρον εἰπὲ Λυαίῳ.
ταῦρε, τεῆς Δήμητρος ἀνάρσιε καὶ Διονύσου,
ἀχνυμένου Βρομίοιο συνάχνυται ὄμπνια Δηώ.
Τοῖον ἔπος ῥοδόεις νέος ἔννεπεν, Ἀΐδι γείτων,
δύςμορος. ἀΐσσων δὲ ποδῶν διδυμάονι χηλῇ
οὔρεος ἄκρα κάρηνα δυςέμβατα λυσσαλέος βοῦς
ἡβητὴν προκάρηνον ἑῶν ἀπεσείσατο νώτων.
ἤριπε δ᾽ αὐτοκύλιστος· ἐπ᾽ ἀστραγάλου δὲ πεσόντος,
λεπτὸν ὑποτρίζων, ἐδιχάζετο δόχμιος αὐχήν.
καί μιν ὑπὲρ δαπέδοιο παλινδίνητον ἑλίξας,
θηγαλέῃ γλωχῖνι κατεπρήνιξε κεραίης·
καὶ νέκυς ἦν ἀκάρηνος· ἀτυμβεύτοιο δὲ νεκροῦ
λευκὸν ἐρευθιόωντι δέμας φοινίσσετο λύθρῳ.
Καί τις ἰδὼν Σατύρων κεκονιμένον ὑψόθι γαίης
Ἄμπελον ἱμερόεντα, δυςάγγελος ἤλυθε Βάκχῳ.
καὶ θεὸς εἰςαΐων, ταχὺς ἔδραμεν, εἴκελος αὔραις·
οὐ τόσον Ἡρακλέης δρόμον ἤνυεν, ὁππότε Νύμφαι
ἁβρὸν Ὕλαν φθονεροῖσι κατεκρύψαντο ῥεέθροις,
νυμφίον ἰκμαλέῃ πεφυλαγμένον ἅρπαγι κούρῃ,
ὡς τότε Βάκχος ὄρουσεν ὀρίδρομος· ἐν δὲ κονίῃ
κείμενον ἔστενε κοῦρον ἅτε ζώοντα δοκεύων.

---

v. 209. κερ. ἡνιοχεύεις omnes, sine sensu. Necessaria erat interficiendi notio. cf. 202. 205. 211.

v. 210. ἴκελον omnes.

v. 216. βυσσαλέος ed. pr. a Falk. emend.

v. 219. λεπτὸς omnes.

v. 222. voc. ἀκάρηνος non convenit cum seqq. cf. v. 231. 246. Ad sensum huiusmodi quid requiritur, ut ἄχροος.

v. 226. ἴκιλος omnes.

καί μιν ἀνεχλαίνωσε, τὸν ἄπνοον, ὑψόθεν ὤμου
νεβρίδα καὶ ψυχροῖσιν ἐπὶ στέρνοισι καθάψας,
καὶ, νέκυός περ ἐόντος, ἐδύσατο ταρσὰ κοθόρνοις·
καὶ ῥόδα καὶ κρίνα πάσσε κατὰ χροὸς, ἀμφὶ δὲ χαίταις,
οἷα μινυνθαδίοιο δεδουπότος ὀξέϊ κέντρῳ,
ἄνθος ἀνηώρησε ταχυφθιμένης ἀνεμώνης·
καὶ παλάμῃ πόρε θύρσον, ἑῷ δέ μιν ἔσκεπε πέπλῳ
πορφυρέῳ· καὶ δῶρον ἀκερσεκόμοιο καρήνου
πλοχμὸν ἕνα τμήξας, ἐπεθήκατο μάρτυρι νεκρῷ
λοίσθιον· ἀμβροσίην δὲ λαβὼν παρὰ μητέρι Ῥείῃ,
ὠτειλαῖς ἐπέχευεν, ὅθεν νέος, εἶδος ἀμείψας,
ἀμβροσίην εὔοδμον ἑῇ μετέθηκεν ὀπώρῃ.
καὶ νέκυος χαρίεντος ὑπὲρ δαπέδοιο ταθέντος,
οὐ χλόος ἀμφεχύθη ῥοδόεν δέμας· ὠκυμόρου δὲ
καὶ πλόκαμοι χαρίεντες ἐρωτοτόκοιο καρήνου
αὔραις φειδομένῃσιν ἐπαιθύσσοντο προσώπου·
ἦν δέ τις ἱμερόεις κεκονιμένος. ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Σειληνοὶ στενάχιζον, ἐπωδύροντο δὲ Βάκχοι.
οὐδέ ἑ κάλλος ἔλειπε, καὶ εἰ θάνεν· ὡς Σάτυρος δὲ
κεῖτο νέκυς, γελόωντι πανείκελος, οἷάπερ αἰεὶ
χείλεσιν ἀφθόγγοισι χέων μελιηδέα φωνήν.

Καὶ νέκυν εἰσορόων κινυρὴν ἀνενείκατο φωνὴν
νηπενθὴς Διόνυσος, ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν·

---

v. 235. *μετὰ* ed. 2.
v. 237. *ἀνηώρησε ταχὺ φθιμένης* omnes.
v. 239. *ἀκερσικόμοιο* omnes.
v. 240. *νεβρῷ* editt. Recepi cum Mosero emendat. Cunaei.
v. 242. citra necessitatem Cunaeus tentabat *θεός.*
v. 245. *χοὸς* ed. pr. emend. Cant.
v. 248. *κεκονισμένος* edd.
v. 249. *Βάκχαι* tentabat Falkenb. equidem malim fere *Βάκχῳ.*
v. 251. *γενόωντι* error ed. pr.

Μοιράων πεσέτω φθονερὸν λίνον· ἦ ῥα καὶ αὐτοὶ
ταῦροι ἐπ' ἠϊθέοις ζηλήμονες, ὥςπερ ἀῆται;
τίς Ζέφυρος μετὰ Φοῖβον ἐπέχραε καὶ Διονύσῳ;
ὄλβιος ἔπλετο Φοῖβος Ἀτύμνιος· ἠϊθέου γὰρ
ἔλλαχεν οὔνομα τοῦτο· Θεραπναίου δὲ καὶ αὐτοῦ
φάρμακον ἡβητῆρος ἐπώνυμον ἄνθος ἀείρει,
αἴλινον ἐν πετάλοισιν ἐπιγράψας Ὑακίνθῳ.
ποῖον ἔχω καὶ ἐγὼ πλοκάμοις στέφος, ἢ τίνα πάλλω
ἄνθεα φωνήεντα, παρήγορα παιδὸς ἀνίης;
ἀλλὰ τεοῦ θανάτου τιμήορος, εἰς φόνον ἕλκων,
ἄξομαι εἰς σέο τύμβον, ἀώριε, ταῦρον ἀλήτην.
οὐ μὲν ἐγὼ βουπλῆγι τεὸν κτείνοιμι φονῆα,
ὄφρα λάχῃ μόρον ἶσον ἀρασσομένοιο μετώπου
ταύροις σφαζομένοισιν· ἀναῤῥήξαιμι δὲ πικρὴν
ταύρου γαστέρα πᾶσαν ἐμῆς γλωχῖνι κεραίης,
ὅττι τανυκραίρῳ σε κατεπρήνιξεν ἀκωκῇ.
ὄλβιος Ἐννοσίγαιος, ἐπεί τινα γείτονα πάτρης
παιδὸς ἐμοῦ Φρύγα κοῦρον ἐφίλατο· τὸν δὲ κομίζων
χρύσεον εἰς Διὸς οἶκον ἀνήγαγεν, ἀστὸν Ὀλύμπου,
καί οἱ, ὅτε σπεύδεσκεν ἐς ἱπποσύνην Ἀφροδίτης,
ὤπασεν ἄβροχον ἅρμα, γαμοστόλον Ἱπποδαμείης.
μοῦνος ἐγὼ νέον ἔσχον ἀώριον· ἱμερόεις γὰρ
Ἄμπελος οὐ γάμον εἶδε βιοσσόον, οὐδ' ἐπὶ παστῷ
νυμφιδίην νέος οὗτος ἐμὴν ἔζευξεν ἀπήνην,

---

v. 258. φοῖβος· ἀτοίμνιος· ed. pr. em. Falk.

v. 261. alius fort. malit ὑακίνθων. v. s. στεφάνοις στέφος editt. et mox πάλλων. nostrum est Cunaei emendatio; sed non minus probabile erat κροτάφοις. Mos. dedit πλοκάμοις — πάλλων.

v. 264. τιμήορον — φόβον editt. 2. emend. Scalig. Sed praeterea θανάτοιο τιμ. omnes contra metrum, quod solus emendavit Rhodomannus.

v. 271. πέτρης ed. pr. em. Cant.

ἀλλὰ θανὼν λίπε πένθος ἀπενθήτῳ Διονύσῳ.
οὔπω μοι, φίλε κοῦρε, τεὸν στόμα κάλλιπε Πειθώ,
ἀλλὰ σέθεν φθιμένοιο καὶ ἄπνοα χείλεα ναίει·
καὶ νέκυός περ ἐόντος ἔτι στίλβουσι παρειαί,
ὀφθαλμοὶ γελόωσι καὶ εἰσέτι· διχθαδίης δὲ
εἰσέτι σῆς παλάμης χιονώδεές εἰσιν ἀγοστοί,
σοὺς δ' ἐρατοὺς πλοκάμους λιγυροὶ δονέουσιν ἀῆται.
οὐ ῥόδα σῶν μελέων θανατηφόρος ἔσβεσεν ὥρη,
ἀλλ' ἔτι σοὶ τάδε πάντα φυλάσσεται. ὤμοι Ἐρώτων,
τί χρέος ἦν, ἵνα ταῦρον ἀμείλιχον ἡνιοχεύοις;
εἴ σε διεπτοίησεν ἀελλοπόδων πόθος ἵππων,
τίπτε μοι οὐκ ἀγόρευες, ὅπως ἀπὸ γείτονος Ἴδης
ἐνθάδε δίφρον ἄγοιμι, καὶ ἀρχαίης ἀπὸ φάτνης
Τρώϊον εἰς σὲ κόμιζον ἐπουρανίων γένος ἵππων,
πατρίδα συλήσας Γανυμήδεος, ὃν τρέφεν Ἴδη,
σοὶ δέμας ἶσον ἔχοντα, τὸν ἀνδροφόνων ἀπὸ ταύρων
φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐκούφισεν ὑψιπέτης Ζεύς.
εἰ ἐτεὸν μενέαινες, ἐν οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
τίπτε μοι οὐ κατέλεξας, ὅτι χρέος ἔπλετο δίφρου;
καί κεν ἐμῆς ἤλαυνες ἀπήμονα κύκλον ἀπήνης,
καί κεν ἐμῆς ἄψαυστα δεδεγμένος ἡνία Ῥείης,
μειλιχίων ἀδόνητος ἐμάστιες ἅρμα δρακόντων.

---

v. 286. ἔσβ. αὔρη vulgo; admodum ieiune. Elegantiorem lect. invenit Illustriss. Uwarowius.

v. 288. ἡνιοχεύεις ed. 1. et 2. ἡνιοχεύῃς Moser. Optativum posuit etiam Rhodom.

v. 300. ἐπεμάστιες editt. 1. 2. Vitium a Mosero sublatum. Mox Nonnus fort. scripsit: ἅρμα λεόντων, ut Cun. desiderat: alibi similis error.

οὐκέτι σὺν Σατύροισιν ἐποίνιον ὕμνον ἀείδεις,
οὐκέτι Βασσαρίδεσσι φιλοκροτάλοισι κελεύεις,
οὐκέτι θηρεύοντι συναγρώσσεις Διονύσῳ.
ὤμοι, ὅτ' οὐκ Ἀΐδης πέλεν ἤπιος, οὐδ' ἐπὶ νεκρῷ
δέχνυται ἀγλαὰ δῶρα βαθυπλούτοιο μετάλλου,
Ἄμπελον ὄφρα θανόντα πάλιν ζώοντα τελέσσω·
ὤμοι, ὅτ' οὐκ Ἀΐδης ποτὲ πείθεται· ἢν δ' ἐθελήσῃ,
ὄλβον ὅλον στίλβοντα χαρίζομαι Ἠριδανοῖο,
δένδρεα συλήσας ποταμήϊα· μαρμαρέην δὲ
ἄξομαι ἀστράπτουσαν Ἐρυθραίην λίθον Ἰνδῶν,
ἀφνειῆς τ' Ἀλύβης ὅλον ἄργυρον· ἀντὶ δὲ νεκροῦ
παιδὸς ἐμοῦ χρύσειον ὅλον Πακτωλὸν ὀπάσσω.
Ὣς εἰπὼν στενάχιζε νέκυν νέον· ἐν δὲ κονίῃ
κείμενον εἰσορόων, πάλιν ἴαχε πενθάδι φωνῇ·
Ζεῦ πάτερ, εἰ φιλέεις με, καὶ εἰ πόνον οἶδας ἐρώτων,
Ἄμπελον αὐδήεντα τίθει πάλιν εἰς μίαν ὥρην,
ὑστάτιον καὶ μοῦνον ὅπως ἕνα μῦθον ἐνίψῃ·
τί στενάχεις, Διόνυσε, τὸν οὐ στοναχῇσιν ἐγείρεις;
οὔατά μοι παρέασι, καὶ οὐ βοόωντος ἀκούω,
ὄμματά μοι παρέασι, καὶ οὐ στενάχοντα δοκεύω.
νηπενθὴς Διόνυσος, ἐμοὶ μὴ δάκρυα λείβῃς,
ἀλλὰ τεὸν λίπε πένθος, ἐπεὶ φονίῃ παρὰ πηγῇ

---

v. 307. ἐθεπήδη ed. pr. em. Falk. ἐθέλησιν Rhodom.

v. 310. ἄζομαι et ἅζομαι editt. λάζομαι proposuit Scalig. Nostrum dedit Cun. quod et Mos. agnovit et posuit Rhodom.

v. 313. νέκυν· ἐν δὲ κον. ed. pr. supplevit Falk. in ed. 2. ubi tamen ita, ut ap. Mos., male legitur εν κονίῃ δὲ contra vulgatam Nonni mensuram. Rhodomannus νέκυν φίλον.

v. 320. οὔατά μ. παρ. ed. pr. em. Falk.

Νηϊάδες στενάχουσι, καὶ οὐ Νάρκισσος ἀκούει·
Ἡλιάδων Φαέθων κινυρὴν οὐκ οἶδεν ἀνίην.
ὤμοι, ὅτ' οὔ με φύτευσε πατὴρ βροτὸς, ὄφρα κεν εἴην
σύννομος ἠϊθέῳ καὶ ἐν Ἄϊδι, μηδ' ἐνὶ Λήθῃ
Ἄμπελον ἱμερόεντα δεδουπότα μοῦνον ἐάσω.
εἰς πόθον ἠϊθέοιο μακάρτερός ἐστιν Ἀπόλλων,
οὔνομα παιδὸς ἔχων πεφιλημένον· αἴθε καὶ αὐτὸς
εἴην Ἀμπελόεις, Ὑακίνθιος ὥςπερ Ἀπόλλων. —
ὑπνώεις τέο μέχρι, καὶ οὐκέτι, κοῦρε, χορεύεις;
εἰς προχοὰς ποταμοῖο τί σήμερον οὐκέτι βαίνεις,
κάλπιν ἔχων εὔυδρον; ὀρεσσαύλῳ δ' ἐνὶ λόχμῃ
ἠθάδος ὀρχηθμοῖο τεὴ πάλιν ἤλυθεν ὥρη.
εἰ κοτέεις, φίλε κοῦρε, ποθοβλήτῳ Διονύσῳ,
φθέγγεο Σειληνοῖσιν, ὅπως σέο μῦθον ἀκούσω.
εἴ σε λέων ἐδάμασσεν, ἐγὼ ξύμπαντας ὀλέσσω,
πάντας, ὅσους Τμώλοιο φέρει λέπας· οὐδὲ λεόντων
Ῥείης ἡμετέρης ποτὲ φείσομαι, ἀλλὰ δαμάσσω,
εἰ βλοσυροῖς γενύεσσι τεοὶ γεγάασι φονῆες·
πόρδαλις εἰ πρήνιξε τεὸν δέμας, ἄνθος Ἐρώτων,
οὐκέτι πορδαλίων δέμας αἰόλον ἡνιοχεύσω·
ἄλλοι θῆρες ἔασιν· ὅλης δ' ἐπιήρανος ἄγρης

---

v. 325. οὔ μ' ἐφ. vulgo. Rhodom. scripsit βροτόν.

v. 327. ἐάσσω vulgo.

v. 329. πεφιλάμενον ed. pr. em. Falk.

v. 333. εὔδενδρον omnes, quod verum putavit Wakef. Sylv. crit. IV. p. 48. comparans Philoctet. αὐτόξυλον ἔκπωμα. Emendavit Scal. ἐπὶ δένδρον tentabat V. D. in Villoisoni Epistt.

v. 336. ὕπερ editt. emendavit Falk. recepit Moser.

v. 339. ὑμετέρης ed. pr. emend. Falk.

v. 341. πρήνιζε omnes.

Ἄρτεμις ἐξ ἐλάφων κεραελκέα δίφρον ἐλαύνει.
νεβρίδα πέπλον ἔχων, ἐποχήσομαι ἅρματι νεβρῶν.
εἴ σε σύες κατέπεφνον ἀναιδέες, εἰν ἑνὶ μάρψας
πάντας ἐγὼ κτείνοιμι, καὶ οὐχ ἕνα μοῦνον ἐάσω
κάπρον ἔτι ζώοντα λελειμμένον Ἰοχεαίρῃ·
εἰ δέ σε ταῦρος ἔπεφνεν ἀτάσθαλος, ὀξέϊ θύρσῳ
ταυρείην προθέλυμνον ἀϊστώσαιμι γενέθλην.
Ὣς ὁ μὲν ἐστενάχιζεν. Ἔρως δέ οἱ ἐγγύθεν ἔστη,
Σειληνοῦ λασίοιο φέρων κερεαλκέα μορφήν,
θύρσον ἔχων· καὶ στικτὸν ἐπὶ χροῒ δέρμα καθάψας,
γηροκόμῳ νάρθηκι δέμας στηρίζετο βάκτρῳ.
καὶ Βρομίῳ γοόωντι παρήγορον ἴαχε φωνήν·
Ἄλλῳ λῦσον ἔρωτι τεῶν σπινθῆρας ἐρώτων,
εἰς νέον ἡβητῆρα μετάτροπον οἶστρον ἀμείψας,
λησάμενος φθιμένοιο· παλαιοτέροιο γὰρ αἰεὶ
φάρμακόν ἐστιν ἔρωτος ἔρως νέος· οὐ γὰρ ὀλέσσαι
ὁ χρόνος οἶδεν ἔρωτα, καὶ εἰ μάθε πάντα καλύπτειν.
εἰ δὲ τεῆς ἐθέλεις ὀδυνήφατον ἄλκαρ ἀνίης,
φέρτερον ἄμφεπε παῖδα· πόθον πόθος οἶδε μαραίνειν.
καὶ Ζέφυρον κλονέεσκε Λάκων νέος· ἀλλὰ θανόντος,
ἡβητὴν Κυπάρισσον ἰδὼν ἐρατεινὸς Ἀήτης,
εὗρεν Ἀμυκλαίοιο παραιφασίην Ὑακίνθου.

---

v. 347. ἐάσσω vulgo.
v. 352. edd. κεραελκέα.
v. 355. *Βρομίοιο* ed. pr. a Falk. emend.
v. 357. *μετὰ τρόπον* editt. Mecum Moserus, et iam Rhodom.
v. 360. fortasse *οὐ χρόνος*.
v. 362. *πόθον* suppleverunt Canter. et Falk. Ed. pr. omisit.
v. 365. *παραιβασίην* ed. pr. em. Falk. v. s. *ἐνδαπέδοι* ed. pr. et hic a Falk. emend.

ἢν ἐθέλῃς, ἐρέεινε φυτηκόμον· ἐν δαπέδῳ γὰρ
κείμενον ἀθρήσας κεκονιμένον ἄνθος, ἀροτρεὺς
φάρμακον ὀλλυμένοιο νεώτερον ἄλλο φυτεύει.
κλῦθι, παλαιγενέων μερόπων ἵνα μῦθον ἐνίψω·
Ἁβρὸς ἔην ποτὲ κοῦρος, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
Μαιάνδρου παρὰ χεῦμα, πολυσχιδέος ποταμοῖο,
εἴδεϊ λεπταλέῳ ταναὸς, πόδας ὀξὺς, ἐθείρας
ἰθυτενὴς, ἀνίουλος· ἐπ᾽ ἀμφοτέραις δὲ παρειαῖς
αὐτοφυὴς Χάρις ἧεν ἐπισκαίρουσα προσώπῳ,
ὄμμασιν αἰδομένοισιν· ἀπὸ βλεφάρων δέ οἱ αἰεὶ
κάλλος ὀϊστεύοντος ἑκηβόλος ἔῤῥεεν αἴγλη·
καὶ δέμας εἶχε γάλακτι πανείκελον· ἀμφὶ δὲ λευκῷ
ἀκροφανὲς πόρφυρε ῥόδον διδυμόχροϊ ταρσῷ.
τὸν Κάλαμον καλέεσκε πατὴρ φίλος, ὃς διὰ γαίης
νειόθι κυμαίνων σκολιὸν ῥόον εἰς φάος ἕλκων,
ἑρπύζων δ᾽ ἀΐδηλος ὑπὸ χθόνα λοξὸς ὁδίτης,
ὀξὺς ἀναθρώσκων, ὑπερίσχεται αὐχένα γαίης,
ἐνδόμυχος Μαίανδρος, ἄγων ὑποκόλπιον ὕδωρ.
τοῖος ἔην ἐρόεις Κάλαμος ταχύς· ἠΐθεος δὲ
ἱμερτῷ ῥοδόπηχυς ὁμήλικι τέρπετο Καρπῷ,
ὃς τόσον ἔλλαχε κάλλος, ὃ μὴ βροτὸς ἔλλαχεν ἀνήρ·
εἰ γὰρ ἔην νέος οὗτος ἐπὶ προτέρων ποτὲ φωτῶν,
καί κεν ἐϋσμήριγγος ἐγίνετο νυμφίος Ἠοῦς,

---

v. 369. Comma, quod post *μερόπων* erat, post *κλῦθι* posuit Rhodom.

v. 376. *ὀϊστεύοντι* ed. 2. et Mos. e coniect. Falk. Antiquam lect. ante me restitui iussit Herm. ad Orph. p. 801.

v. 378. vereor, ut sanus sit versus; an *διδυμάονι*?

v. 380. *κειμαίνων* ed. pr. unde Falk. *κυμαίνων*, quod expressum in ed. 2. et ap. Mos. *Δειμαίνων* Scalig. *Ἕλκει* Rhodom.

φέρτερον εἶδος ἔχων, ῥοδέῳ χροῒ μοῦνος ἐλέγξας
ἀγλαΐην Κεφάλοιο, καὶ Ὠρίωνος ὀπωπήν·
οὐδέ κεν εὐκάρπῳ παλάμῃ πηχύνατο Δηὼ
νυμφίον Ἰασίωνα, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη·
ἀλλὰ νέος τάχα κεῖνος ἀρείονος εἵνεκα μορφῆς
εἷς πόσις ἀμφοτέρων νυμφεύσατο λέκτρα θεάων,
Δηοῦς ξανθοκόμου μεθέπων πολυλήϊον εὐνήν,
καὶ ξυνὴν ὁμόλεκτρον ἔχων ζηλήμονα Μήνην.
τοῖος ἔην ἐρόεις Καλάμῳ φίλος, ἄνθος Ἐρώτων
κάλλος ἔχων· ἄμφω δὲ συνήλικες ὑψόθεν ὄχθης
γείτονος ἐψιόωντο πολυγνάμπτου ποταμοῖο.
Τοῖσι μὲν ἔσκε δίαυλος ἕλιξ δρόμος· ἀμφοτέροις δὲ
ἦεν ἔρις· Κάλαμος μὲν ἐπέτρεχεν εἴκελος αὔραις,
καὶ πτελέην βαλβῖδα φέρων, καὶ νύσσαν ἐλαίην,
ἠϊόνας ποταμοῖο διέδραμεν ἄκρον ἀπ' ἄκρου.
καὶ Κάλαμος ταχύγουνος ἑκούσιος ἤριπε γαίῃ,
καὶ Καρπῷ χαρίεντι θελήμονα κάλλιπε νίκην.
καὶ πάλιν εἴκελον ἄλλον ἐν ὕδασιν εἶχον ἀγῶνα·
παιδὶ δὲ λουομένῳ συνελούετο κοῦρος ἀθύρων,
καὶ βραδὺς ἐν προχοῇσιν ἐνήχετο, Καρπὸν ἐάσας
πρόσθε μολεῖν, ἵνα χερσὶν ὀπίστερος οἴδματα τέμνων,
Καρποῦ νηχομένοιο παρὰ σφυρὰ δεύτερος ἔλθῃ,

---

v. 399. *πολυγνάπτου* ed. pr. em. Falk.

v. 401. post hunc, aut circa duos seqq. versus unus alterve excidisse videtur: vix enim Carpi mentio hic a poëta omitti potuit.

v. 404. *ἑκάσιος* ed. pr. emend. Falk.

v. 406. hunc versum in editt. is antecedit, qui eum nunc sequitur. Transpositionem nostram nexus verborum flagitare videbatur. Caeterum *ἴκελον* omnes, ut et 401.

v. 408. *ἐάσσας* vulgo. v. seq. *ὀπίσθερος* vulgo.

ἠϊθέου προθέοντος ἐλεύθερα νῶτα δοκεύων.
καὶ διερῆς βαλβῖδος ἔην δρόμος· ἤρισαν ἄμφω,
τίς τίνα νικήσειεν, ὅπως παλινόστιμος ἔλθῃ,
ὄχθης ἀμφοτέρης διδυμάονα νύσσαν ἀμείβων,
γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐρεσσομένων παλαμάων.
καὶ προχοὴν ὁδὸν εἶχεν· ἀεὶ δέ οἱ ἐγγὺς ἱκάνων
κοῦρος, ἐπειγομένης παλάμης πεφιδημένος ὁρμῆς,
νηχομένων σκοπίαζε ῥοδόχροα δάκτυλα χειρῶν·
καὶ Κάλαμος προκέλευθος ἑὴν ἀνεσείρασεν ὁρμήν,
ἠϊθέῳ δ' ὑπόειξε. καὶ ἔδραμε, χεῖρας ἐρέσσων,
κοῦρος ἀελλήεις, ὑπὲρ οἴδματος αὐχένα τείνων.
καί νύ κεν ἐκ ῥοθίων ἐπεβήσατο Καρπὸς ἀρούρης,
καὶ μετὰ χερσαίην ποταμηΐδα δύσατο νίκην,
ἀλλά μιν ἀντικέλευθος ἀνεστυφέλιξεν ἀήτης,
καὶ γλυκὺν ἔκτανε κοῦρον ἀμείλιχος· ἠϊθέου γὰρ
οἰχομένῳ νήριθμον ὕδωρ ἐπεσύρετο λαιμῷ.

Καὶ Κάλαμος φθονεροῖο φυγὼν ἀνέμοιο θυέλλας,
ἔκτοθεν ἡβητῆρος ἐδύσατο γείτονας ἀκτάς.
καὶ φίλον οὐ παρεόντα καὶ οὐκ ἀΐοντα νοήσας,
ἱμερόεν στενάχων, κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·

Νηϊάδες, φθέγξασθε, τίς ἥρπασε Καρπὸν ἀήτης;
ναὶ, λίτομαι, πυμάτην δότε μοι χάριν, ἔλθετε πηγὴν
εἰς ἑτέρην, καὶ πατρὸς ἐμοῦ θανατηφόρον ὕδωρ
φεύγετε, μηδὲ πίητε ῥόον, Καρποῖο φονῆα.
οὐ μὲν ἐμὸς γενέτης νέον ἔκτανεν· ἀλλὰ μεγαίρων
καὶ Καλάμῳ μετὰ Φοῖβον, ἀπώλεσε Καρπὸν Ἀήτης,

---

v. 415. ἀντιπέτραιαν ed. pr. em. Falk.
v. 421. ἀελλήοιο ed. pr. em. Falk.
v. 428. ἐδείσατο editt. Nostrum invenit Scalig. probat Mos.

καὶ τάχα μιν ποθέων, ζηλήμονι τύψεν ἀέλλῃ,
ἠϊθέῳ μετὰ δίσκον ἄγων ἀντίπνοον αὔρην.
οὔπω ἐμὸς προχοῇσι λελουμένος ἄνθορεν ἀστήρ,
οὔπω ἐμὸς σελάγιζεν ἑωσφόρος. ἀλλὰ ῥεέθροις
Καρποῦ δυομένοιο, τί μοι φάος εἰσέτι λεύσσειν;
Νηϊάδες, φθέγξασθε, τίς ἔσβεσε φέγγος Ἐρώτων;
δηθύνεις ἔτι, κοῦρε; τί σοι τόσον εὔαδεν ὕδωρ;
κρείσσονά μου φίλον εὗρες ἐν ὕδασι, τῷ παραμίμνων
δειλαίου Καλαμοῖο πόθους ἔῤῥιψας ἀήταις;
εἰ μία Νηϊάδων σε δυσίμερος ἥρπασε Νύμφη,
ἔννεπε, καὶ πάσῃσι κορύσσομαι· εἰ δέ σε τέρπει
γνωτῆς ἡμετέρης γαμίων ὑμέναιος Ἐρώτων,
εἰπὲ, καὶ ἐν προχοῇσιν ἐγὼ σέο παστὸν ἀνάψω.
Καρπὲ, παραπλώεις με, λελασμένος ὕδατος ὄχθης;
κάμνον ἐγὼ καλέων σε, καὶ οὐ βοόωντος ἀκούεις.
εἰ Νότος, εἰ θρασὺς Εὖρος ἐπέπνεεν, οὗτος ἀλάσθω
νηλειὴς ἀχόρευτος, ἀτάσθαλος ἐχθρὸς Ἐρώτων·
εἰ Βορέης σε δάμασσεν, ἐς Ὠρείθυιαν ἱκάνω.

---

v. 437. *τύχεν* editt. 2. *νύξεν* Mos. e Falk. coniectura, qui et *τύξεν* tentabat. Praetulimus nostram emendationem, in quam inciderat iam Rhodom.

v. 441. *λεύσειν* editt.

v. 442. post hunc versum vulgo leguntur tres, quibus nos Calami orationem finimus, 475. 476. 477. Ibi certe multo iis aptior locus est, quam hic, ubi nullo pacto cohaerent. Confusis duarum paginarum initiis error oriri potuit.

v. 444. *μοι* ed. pr. a Falk. emend.

v. 452. *ἐπέπλεεν* omnes: dedi, quod ventis convenit.

v. 454. *Βορέης ἐδάμασσεν* editt. *σ' ἐδάμ.* Schrad. ad Mus. p. 360. Malui evitare apostrophum. Mox vereor, ne *ἱκάνων* scripserit, subiecto versu huius fere modi: *παιδὸς ἐμοῦ φίλον αἷμα φίλης πάλιν αἵματι τίσω.*

εἰ δέ σε κῦμα κάλυψε, καὶ οὐκ ᾐδέσσατο μορφήν,
καί σε πατὴρ ἐμὸς εἷλεν ἀφειδέϊ κύματος ὁλκῷ,
ὕδασιν ἀνδροφόνοισιν ἐὸν καὶ παῖδα δεχέσθω,
καὶ Κάλαμον κρύψειεν ὀλωλότος ἐγγύθι Καρποῦ.
ἀλλὰ πεσὼν προκάρηνος, ὅπῃ θάνε Καρπὸς ἀλήτης,
σβέσσω θερμὸν ἔρωτα, πιὼν Ἀχερούσιον ὕδωρ.
Εἶπεν ἀναβλύζων βλεφάρων ῥόον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
κυανέην πλοκαμῖδα κατηφέϊ τάμνε σιδήρῳ,
ἣν τρέφεν, ἣν κομέεσκε· καὶ ὤρεγε πενθάδα χαίτην
Μαιάνδρῳ γενετῆρι, καὶ ὑστατίην φάτο φωνήν·
Δέξο μετὰ πλοκάμους καὶ ἐμὸν δέμας· οὐ δύναμαι γὰρ
εἰς μίαν ἠριγένειαν ἰδεῖν φάος ἔκτοθι Καρποῦ.
Καρπῷ καὶ Καλάμῳ βιοτὴ μία, καὶ λάχον ἄμφω
εἴκελον οἶστρον Ἔρωτος ἐπὶ χθονός· ὑδατόεις δὲ
εἷς μόρος ἀμφοτέροισι καὶ ἐν προχοῇσι γενέσθω.
τεύξατε, Νηϊάδες, ποταμηΐδος ὑψόθεν ὄχθης
ἄκριτον ἀμφοτέροισι κενήριον· ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
γράμμασι πενθαλέοισιν ἔπος κεχαραγμένον ἔστω·
Καρποῦ καὶ Καλάμοιο πέλω τάφος, οὓς πάρος ἄμφω
ἀλλήλους ποθέοντας ἀμείλιχον ἔκτανον ὕδωρ.
καὶ Καλάμῳ δυσέρωτι, κασιγνήτῳ περ ἐόντι,

---

v. 455. ἠδέσσατο ed. pr.

v. 463. κόσμεε ed. pr. κόσμει ed. 2. et Mos. ex coni. Falk. Genuinum nos. Rhodom. κόσμησε.

v. 465. δέξομαι τὰ ed. pr. em. Falk. et Canter.

v. 467. βιότου βία ed. pr. ab eod. Falk. emend. v. s. ἴκελον omnes.

v. 470. ποταμηϊάδος editt. 2. emend. Mos. et iam Rhodom.

v. 475. hunc et, qui sequuntur, duos versus olim post v. 442. lectos esse, supra adnotavi. Caeterum v. 475. legebatur παρεόντι.

βαιὸν ἕνα θνήσκοντι δαΐξατε βότρυν ἐθείρης,
καὶ πλοκάμους ξύμπαντας ὀλωλότι κείρατε Καρπῷ.
Εἶπε, καὶ αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
πατρὸς ἀναινομένοιο πιὼν παιδοκτόνον ὕδωρ.
καὶ Κάλαμος καλάμοισιν ἐπώνυμον ὤπασε μορφὴν
ἰσοφυῆ, καὶ Καρπὸς ἀέξετο καρπὸς ἀρούρης.
Τοῖα παρηγορέων φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ
θοῦρος Ἔρως, γλυκὺ κέντρον ἐλαφρίζων Διονύσῳ.
Καὶ κινυρῇ πολὺ μᾶλλον ἱμάσσετο θυμὸν ἀνίῃ
ἠϊθέου διὰ πότμον ἀώριον. ἀσταθέος δὲ
θυγατέρες λυκάβαντος, ἀελλοπόδοιο τοκῆος,
εἰς δόμον Ἠελίοιο ῥοδώπιδες ἤϊον Ὧραι·
ὧν ἡ μὲν νιφόεντι κατάσκιον ἀμφὶ προσώπῳ
λεπταλέον πέμπουσα κελαινεφέος σέλας αἴγλης,
ψυχρὰ χαλαζήεντι συνήρμοσε ταρσὰ πεδίλῳ,
καὶ διερῷ πλοκαμῖδας ἐπισφίγξασα καρήνῳ,
ὀμβροτόκῳ κρήδεμνον ἐπεσφήκωσε μετώπῳ·
καὶ χλοερὸν στέφος εἶχε καρήατι· χιονέῃ δὲ
στήθεα παχνήεντα κατέσκεπε λευκάδι μίτρῃ.
ἡ δὲ χελιδονίων ἀνέμων τερψίμβροτον αὔρην
ἔπτυε φυσιόωσα· φιλοζεφύρου δὲ καρήνου

---

v. 481. *Καρπὸν ἀέξατο καρπὸς* omnes. *καρπὸν ἀέξατο Καρπὸς* melius, sed *Καρπὸς* — *καρπὸν* clarius scribi putat Mos. *ἀέξετο* etiam Rhodom.

v. 484. Male hic Bacchi nomen supplendum est; an excidit versus?

v. 487. *ἠϊθέοιο* omnes sine sensu. Verum mecum invenit Canterus, posuitque Rhodom.

v. 489. *λεπταλέων* ed. pr. *λεπταλέῳ* ed. 2. cum Mos. e conj. Falkenb.

εἰαρινὴν δροσόεντι κόμην μιτρώσατο δεσμῷ,
ἀνθεμόεν γελόωσα· διαιθύσσουσα δὲ πέπλον
ὄρθριον οἰγομένοιο ῥόδου δολιχόσκιον ὀδμήν,
διπλόον ἔπλεκε κῶμον Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ.
ἄλλη ἅμα γνωτῇσι θαλυσιὰς ἔστιχεν Ὥρη,
καὶ στάχυν, ἀκροκόμοισι περιφρίσσοντα κορύμβοις,
δεξιτερῇ κούφιζε, καὶ ὀξυτόμου γένυν ἅρπης,
ἄγγελον ἀμητοῖο· δέμας δ' ἐσφίγγετο κούρη
ἀργενναῖς ὀθόνῃσιν· ἑλισσομένης δὲ χορείῃ
φαίνετο λεπταλέοιο δι' εἵματος ὄργια μηρῶν·
καὶ νοτεροὺς ἱδρῶτας ἀνιεμένοιο προσώπου
θερμοτέρῳ Φαέθοντι καθικμαίνοντο παρειαί.
ἄλλη δ', εὐαρότοιο προηγήτειρα χορείης,
θαλλὸν ἐλαιήεντα λιπότριχι δήσατο κόρσῃ,
ἑπταπόρου ποταμοῖο διάβροχον ὕδασι Νείλου·
καὶ ψεδνὴν μεθέπουσα μαραινομένην τρίχα κόρσης,
καρφαλέον δέμας εἶχεν, ἐπεὶ Φθινοπωρὶς ἐοῦσα
φυλλοχόοις ἀνέμοις ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην·
οὔπω γὰρ χρυσέων ἑλίκων πλεκτοῖσι κορύμβοις
βότρυες ἀμπελόεντες ἐπέῤῥεον αὐχένι νύμφης·
οὐδέ μιν οἰνωθεῖσα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῷ
πορφυρέης ἐμέθυσσε Μαρωνίδος ἰκμὰς ἐέρσης,

---

v. 499. ὄρθιον omnes, ad ὀδμήν fortasse referentes.

v. 504. δὲ σφ. omnes. v. s. ἑλισσομένη δ. χορείῃ — ὄργια μήτηρ ed. pr. ὄμπνια μήτηρ e coniectura Falk. ed. 2. et Mos. Male.

v. 509. προηγήτηρα ed. pr. a Falk. emend.

v. 512. παραινομένην ed. pr. ab eod. em.

v. 518. ἐμέθυσε Μαρωνίδας ed. pr. Prius a Falk. in ed. 2. emend. utrumque a Mos. Μαρωνίδος iam Rhodom.

οὐδὲ παλινδίνητος ἀνέδραμε Κισσὸς ἀλήτης·
ἀλλὰ τότε χρόνος ἦλθε μεμορμένος· οὗ χάριν αὗται
εἰς δόμον Ἠελίοιο συνήλυδες ἔδραμον Ὧραι.

---

v. 520. αὔται et v. s. ἔςδραμον omnes, nisi quod Mos. αὗται, ἔδραμον autem iam Rhodom.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Δωδεκάτῳ φρένα τέρψον, ὅπῃ νέον ἄνθος Ἐρώτων
Ἄμπελος εἶδος ἀνῆκεν ἐς ἀμπελόεσσαν ὀπώρην.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΒ.

Ὣς αἳ μὲν δυτικοῖο παρ' ὀφρύσιν Ὠκεανοῖο
Ἠελίου γονόεντος ἐναυλίζοντο μελάθροις.
τῇσι δὲ νεισσομένῃσι συνήντεεν Ἕσπερος ἀστήρ,
θρώσκων ἐκ μεγάροιο· διεσσυμένη δὲ καὶ αὐτὴ
ἀρτιφανὴς ἀνέτελλε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη.
αἳ δὲ φερεζώοιο παρ' ὄμμασιν ἡνιοχῆος
κάρτιμον ἴχνος ἔκαμψαν. ὃ μὲν δρόμον ἄρτι τελέσσας,
ἠερόθεν νόστησε· πυριγλήνου δ' ἐλατῆρος
Φωσφόρος αἰγλήεις τετράζυγος ἐγγύθι δίφρου
θήκατο θερμὰ λέπαδνα, καὶ ἀστερόεσσαν ἱμάσθλην,
γείτονος Ὠκεανοῖο παρὰ προχοῇσι καθήρας
μυδαλέων ἱδρῶτι πυριτρεφέων δέμας ἵππων·
πῶλοι δ' αὐχενίας νοτερὰς δονέοντες ἐθείρας,
μαρμαρέοις ὀνύχεσσιν ἐπέκτυπον αἴθοπι φάτνῃ.
θυγατέρας δὲ Χρόνοιο, πέριξ φλογεροῖο θοώκου

---

v. 7. ἔκαμψεν ed. pr. emend. Falk.

v. 10. θῆλεπα θερμὰ ed. pr. θῆκε τὰ θ. Falk. coni. recept. in ed. 2. et ap. Mos. θήκατο iam Rhodom.

v. 15. 16. θυγατέρες — ἱπτάμεναι omnes; contra sensum. ἱστάμεναι Rhodom.

ἱπταμένας στεφανηδὸν ἀτειρέος ἡνιοχῆος,
τέσσαρας, ἠσπάζοντο δυώδεκα κυκλάδες Ὧραι,
δμωΐδες Ἠελίοιο, συνήλυδες αἴθοπι δίφρῳ,
μυστιπόλοι λυκάβαντος ἀμοιβάδες· Ὠγυγίῳ γὰρ
αὐχένα δοῦλον ἔκαμψαν ὅλου νωμήτορι κόσμου.
Καί οἱ ἀνηΰτησεν ἔπος σταφυληκόμος Ὥρη,
μάρτυρον ἱκεσίης σχομένη φθινοπωρίδος Ὥρην·
Ἠέλιε ζείδωρε, φυτηκόμε, κοίρανε καρπῶν,
οἰνοτόκον πότε βότρυν ἀεξήσουσιν ἀλωαί;
καὶ μακάρων τίνι τοῦτο γέρας μνηστεύεται Αἰών;
ναί, λίτομαι, μὴ κρύπτε, κασιγνήτων ὅτι μούνη
πασάων ἀγέραστος ἐγὼ πέλον· οὐ γὰρ ὀπώρην,
οὐ στάχυν, οὐ λειμῶνα, καὶ οὐ Διὸς ὄμβρον ἀέξω.
Ἔννεπεν. ἐσσομένης δὲ τιθηνήτειραν ὀπώρης
Ἠέλιος θάρσυνε, καὶ ἀντιπόρῳ παρὰ τοίχῳ,
δάκτυλον ὀρθώσας, ἐπεδείκνυε κυκλάδι κούρῃ
κύρβιας Ἁρμονίης ἑτερόζυγας, αἷς ἔνι κεῖται
εἰν ἑνὶ θέσφατα πάντα, τάπερ πεπρωμένα κόσμῳ
πρωτογόνοιο Φάνητος ἐπέγραφε μαντιπόλος χείρ,
καὶ γραφίδων ποίκιλλεν ἐφάρμενον οἶκον ἑκάστῃ.
καί τινα μῦθον ἔειπε πυρὸς ταμίης Ὑπερίων·

---

v. 18. συνήλιδες ed. pr. emend. Falk.

v. 19. 20. οὔγιω γὰρ — ὅλον ed. pr. Prius emendavit Caut. posterius Falk. qui priori loco Ἠελίῳ γὰρ tentaverat.

v. 22. αὐδὴν pro ὥρην scripsit Rhodom.

v. 26. κασιγνήτῳ, ὅτι ed. pr. κρ. κασιγνήτῃ, ὅτι e Falk. coni. ed. 2. et Mosi κασιγνήτων iam Rhodom.

v. 32. ἄγις ἔνι et v. s. θέσπατα ed. pr. utrumq. em. Falk. prius etiam Caut.

v. 35. ἑκάστη omnes.

Κύρβιδι μὲν τριτάτῃ, πόθεν ἔσσεται οἰνὰς ὀπώρη,
γνώσεαι, ἧχι λέων καὶ παρθένος· ἐν δὲ τετάρτῃ,
τίς σταφυλῆς σκηπτοῦχος, ὅπῃ γλυκὺ νέκταρ ἀφύσσων,
γραπτῇ χειρὶ κύπελλον ἀερτάζει Γανυμήδης.
Τοῖα θεοῦ φαμένοιο, φιλάμπελος ἔτρεχε κούρη,
ὄμματα δινεύουσα· καὶ ὀμφαίῳ παρὰ τοίχῳ
πρώτην κύρβιν ὄπωπεν, ἀτέρμονος ἥλικα κόσμου,
εἰν ἑνὶ πάντα φέρουσαν, ὅσα σκηπτοῦχος Ὀφίων
ἤνυσεν, ὅσσα τέλεσσε γέρων Κρόνος, ὁππότε τέμνων
ἄρσενα πατρὸς ἄροτρα, λεχώϊον ἤροσεν ὕδωρ,
σπείρων ἄσπορα τῶτα θυγατρογόνοιο θαλάσσης,
ὅς ποτε λάϊνον υἷα κεχηνότι δέξατο λαιμῷ,
Ζηνὸς ψευδομένοιο νόθον δέμας εἰλαπινάζων·
καὶ λίθος ἐνδομύχων τεκέων μαιώσατο φύτλην,
φόρτον ἀκοντίζων ἐγκύμονος ἀνθερεῶνος.
ἀλλ' ὅτε μαρναμένοιο Διὸς πυριλαμπέα νίκην,
καὶ Κρονίου νιφετοῖο χαλαζήεσσαν ἐνυὼ
ἀμφίπολος Φαέθοντος ἀελλόπος ἔδρακεν Ὥρη,
γείτονα δέρκετο κύρβιν ἀμοιβαδίς· εἶχε δὲ κείνη,
πῶς βροτέην ὤδινε γονὴν πίτυς, ἢ πόθεν ἄφνω
δενδρείην γονόεσσαν ἀναπτύξασα λοχείην,
ἄσπορον αὐτοτέλεστον ἀνήρυγεν υἱέα πεύκη,
καὶ πόθεν ἄστεα πάντα κατέκλυσεν ὕετιος Ζεὺς
ἠλιβάτοις πελάγεσσιν, ἄγων ὑψούμενον ὕδωρ·

---

v. 37. τὰ τὰ τηπόθεν ed. pr. em. Cant. et Falk. hic minus bene etiam ταύτῃ tentans.

v. 39. ὅπῃ — ἀφάσσων omnes.

v. 46. ἄροσεν ed. pr. em. Falk.

v. 54. ἀμφίπορος omnes. mecum emendavit V. D. ap. Villois. mox ἔδραμεν ed. pr. em. a Falk. et Cant.

v. 58. πεύκης omnes sine sensu.

πῶς Νότος ἐκ Βορέαο, καὶ ἐκ Λιβὸς Εὖρος ἱμάσσων,
λάρνακα Δευκαλίωνος ἀλήμονα, γείτονα Μήνης,
εἰς πλόον ἠερόφοιτον ἐκούφισεν, ἄμμορον ὅρμου.
καὶ τριτάτην ὅτε κύρβιν ἐσέδραμεν εὔποδι ταρσῷ
μυστιπόλος λυκάβαντος, ἕλιξ στηρίζετο κούρη,
μόρσιμα παπταίνουσα πολύτροπα θέσφατα κόσμου,
γράμματα, φοινίσσοντι σοφῶς κεχαραγμένα μίλτῳ,
ὁππόσα ποικιλόμυθος ἐπέγραφεν ἀρχέγονος φρήν,
τοῖα προθεσπίζοντα. καὶ ἐν πινάκεσσιν ἀνέγνω·
Ἥρης βουκόλος Ἄργος ἐς ὄρνεον εἶδος ἀμείψει,
φοινὸν ἔχων βλεφάρων τύπον αἰόλον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ἁρπαλύκη μετὰ λέκτρον ἀλιτροβίων ὑμεναίων
υἱέα δαιτρεύσασα θυγατρογάμῳ γενετῆρι,
ἠερίην πτερόεσσαν ἐρετμώσειε πορείην
ὄρνις ἀελλήεσσα· καὶ ἱστοπόνος Φιλομήλη
ἔσσεται αἰολόδειρος ὑποτρύζουσα χελιδών,
μαρτυρίην βοόωσα λιπογλώσσοιο σιωπῆς,
δαίδαλα φωνήεντα σοφῷ γράψασα χιτῶνι.
καὶ Νιόβη Σιπύλοιο παρὰ σφυρά, πέτρος ἐχέφρων,
δάκρυσι λαϊνέοισιν ὀδυρομένη στίχα παίδων,
στήσεται οἰκτρὸν ἄγαλμα· καὶ ἔσσεται αὐτόθι γείτων
Πύρρος ἐρωμανέων Φρύγιος λίθος, εἰσέτι Ῥείης

---

v. 63. *ὅρμον* omnes; cf. VI. 369. nisi malis *ὅρμων*.

v. 67. *σοφαῖς* ed. pr. quod reliquae, Falkenburgium secutae, in *σοφοῖς* parum apte mutant. Verum aut id, quod dedi, aut: *γράμματα φοινίσσοντα, σοφῷ κ. μ.* cf. v. 78. ut Ill. Uwarowius coniiciebat, praeterea et *σαφῶς* tentans. *σοφῷ* etiam Rhodom.

v. 69. *ἀνείνω* ed. pr. em. Falk. cum Cantero.

v. 71. *αἰόλον*, ab ed. pr. omissum, substituit Scalig. *ἑκατὸν βλεφ.* vel *πολλῶν* tentabat Falk.

v. 79. *σιπύγοια* ed. pr. cum Cant. em. Falk.

v. 82. *εἰσέτι Λητοῦς* coniecit Cun. quod arripuit Mos. Non viderunt, haec, ab antecedentibus separanda, novam tangere fa-

οἶστρον ἔχων ἀθέμιστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
Θίσβη δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ Πύραμος, ἥλικες ἄμφω,
ἀλλήλους ποθέοντες· εὐστεφάνοιο δὲ κούρης
Μίλακος ἱμείρων Κρόκος ἔσσεται ἄνθος Ἐρώτων·
καὶ γαμίην μετὰ νύσσαν ἀελλοπόδων Ὑμεναίων,
καὶ Παφίης μετὰ μῆλα λεοντείην ἐπὶ μορφὴν
Ἄρτεμις οἰστρήσειεν ἀμειβομένην Ἀταλάντην.
Καὶ τὰ μὲν εἶν ἑνὶ πάντα παρέστιχεν ἄστατος Ὥρη,
εἰσόκε χῶρον ἵκανεν, ὅπη πυρόεις Ὑπερίων
σύμβολα μαντοσύνης ἀνεμώδεϊ πέφραδε κούρῃ,
ἧχι λέων ἐτέτυκτο σελασφόρος, ἧχι καὶ αὐτὴ
παρθένος ἀστερόεσσα νόθῃ ποικίλλετο μορφῇ,
οἴνοπα βότρυν ἔχουσα, θερειγενὲς ἄνθος ὀπώρης.
κεῖθι Χρόνου θυγάτηρ πόδας εὔνασε· ταῦτα δ' ἀνέγνω·
Κισσὸς ἀερσιπότης, ἐρόεις νέος, ἐς φυτὸν ἕρπων
ἔσται κισσὸς ἕλιξ καὶ ἐν ἔρνεσιν· ἠϊθέου δὲ
ὄρθιος ἐκ Καλάμοιο δόναξ κυρτούμενος αὔραις
λεπτὸν ἀεξιφύτοιο φανήσεται ἔρνος ἀρούρης,
ἡμερίδων στήριγμα· καὶ εἰς φυτὸν εἶδος ἀμείψας,
Ἄμπελος ἀμπελόεντι χαρίζεται οὔνομα καρπῷ.
ἀλλ' ὅτε θέσφατα ταῦτα Θαλυσιὰς ἔδρακε κούρη,
δίζετο χῶρον ἐκεῖνον, ὅπη παρὰ γείτονι τοίχῳ

---

bulam de Pyrrho, nescio quo, in vicina Phrygia, cum Rheam tentasset, in lapidem mutato.

v. 86. *μείλακος* — *κρόνος* ed. pr. utrumque correxit cum Falk. Mos. *κρόνος* male servatum in ed. 2. *σμίλακος* Rhodom.

v. 87. *λύσσαν* et v. s. *ἔτι* omnes; egregie correxit V. D. ap. Villois. *ἐπὶ* etiam Rhodom.

v. 91. *ὅπη* omnes.

v. 93. *ἧχι* ed. pr.

v. 98. *ἔσσεται* ed. pr. quod Falk. em.

v. 104. *ὅπη* omnes. Mox *παραγείτονι* ed. pr. a Falk. em.

ποιητῷ κεχάρακτο τύπῳ Γανυμήδεος εἰκών,
ἰκμάδα νεκταρέην χρυσέῳ στάζουσα κυπέλλῳ,
ἧχι χαρασσομένων ἐπέων τετράζυγος ὀμφή·
κεῖθι θεὰ φιλόβοτρυς ἐκώμασεν. εὗρε δὲ νύμφη
θέσφατα κισσοφόρῳ πεφυλαγμένα ταῦτα Λυαίῳ·
Φοίβῳ Ζεὺς ἐπένευσεν ἔχειν μαντώδεα δάφνην·
καὶ ῥόδα φοινίσσοντα ῥοδόχροϊ Κυπρογενείῃ·
γλαυκὸν Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι θαλλὸν ἐλαίης·
καὶ στάχυας Δήμητρι· καὶ ἡμερίδας Διονύσῳ.
Τοῖα μὲν ἐν γραφίδεσσι φιλεύϊος ἔδρακε κούρη,
τερπομένη δ' ἤϊξε· κασιγνήτας δὲ λαβοῦσα,
εἰς ῥόον ἠῴοιο διέστιχεν Ὠκεανοῖο,
ἱπποσύνης Φαέθοντος ὁμόδρομος. οὐδὲ Λυαίῳ
φάρμακον ἦν, ἑτάροιο δεδουπότος, οὐδὲ χορείης
μνῆστις ἔην· φιλίῳ δὲ νόον δεδονημένος οἴστρῳ
αἴλινα πικρὰ λίγαινεν· ἀκηδέστῳ δὲ σιωπῇ
χάλκεα νῶτα λέλοιπεν ἀδουπήτοιο βοείης·
οὐδέ ἑ πηκτὶς ἔτερπεν. ἀμειδήτῳ δὲ προςώπῳ
οἰκτρὰ κινυρομένοιο φιλοστόργου Διονύσου,
ἔσχετο μὲν Λυδοῖο ῥόος δονακώδεος Ἕρμου,
κραιπνὰ κυλινδομένης προχοῆς ἀνεμώδεϊ παλμῷ,
οὐδὲ ῥέειν μενέαινε· βαθυκτεάνῳ δὲ ῥεέθρῳ
Πακτωλὸς κροκόεις ἀνεσείρασε πένθιμον ὕδωρ,
ἀνδρὸς ἔχων μίμημα κατηφέος· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
πηγαίων ἀνέκοψε παλίσσυτον ὁλκὸν ἐναύλων
Σαγγάριος, προχέων Φρύγιον ῥόον· αὐτοτόκου δὲ

---

v. 107. ἐτέων omnes.
v. 116. ἠώοιο editt.
v. 118. ἐν τάροιο ed. pr. em. Cant. et Falk. v. s. νόων ed. pr. a Falk. emend.
v. 129. πηλαίων editt. omnes; emend. Canter.

Ταντάλιδος στοναχῇσι διάβροχος ἄπνοος εἰκὼν
διπλόα δάκρυα χεῦεν, ὀδυρομένου Διονύσου.
καὶ πίτυς αἰάζουσα, συνέμπορος ἥλικι πεύκῃ,
λεπταλέον ψιθύριζεν· ἀκερσεκόμου δὲ καὶ αὐτὴ
Φοίβου δένδρον ἐοῦσα, κόμην ἀπεσείσατο δάφνη
πενθαλέοις ἀνέμοις· λιπαρὴ δ' ἄτμητος ἐλαίη
φύλλα χαμαὶ κατέχευε, καὶ εἰ φυτὸν ἦεν Ἀθήνης.
Τοῖα πόθῳ στενάχοντος ἀδακρύτου Διονύσου,
φρικτὰ μετετρέψαντο παλίλλυτα νήματα Μοῖραι·
καὶ γόον ἀχνυμένοιο παραιφαμένη Διονύσου,
Ἄτροπος ἐμπεδόμυθος ἀνήρυγεν ἔνθεον ὀμφήν·
Ζώει τοι, Διόνυσε, τεὸς νέος, οὐδὲ περήσει
πικρὸν ὕδωρ Ἀχέροντος· ἀκαμπέα δ' εὗρε τελέσσαι
σὸς γόος ἀτρέπτου παλινάγρετα νήματα Μοίρης.
Ἄμπελος οὐ τέθνηκε, καὶ εἰ θάνεν· ἱμερόεν γὰρ
εἰς ποτὸν, εἰς γλυκὺ νέκταρ ἐγὼ σέο κοῦρον ἀμείψω.
τὸν μὲν ἐϋτροχάλου παλάμης βητάρμονι παλμῷ
δόρπιον ἁρμονίην διδυμόθροος αὐλὸς ἀράσσων,
ὑμνήσει, Φρύγα ῥυθμὸν ἔχων, ἢ Δωρίδα μολπήν·
ἠέ μιν ἐν θυμέλῃσιν ἀνὴρ εὔρυθμος ἀείσει,
Ἀονίου καλάμοιο χέων Ἰσμήνιον ἠχώ,

---

v. 131. *ἕλκων* ed. 1. et 2. Nostrum Mos. e coniect. Cunaei, qui et *ἀγκὼν* tentabat.

v. 134. *ἀκερσικόμου* omnes.

v. 138. *στενάχοντα* et v. s. *μοίρας* ed. pr. et 2. emendavit Cun. a Mos. probatus. *ἀδάκρυτον Διόνυσον*, illis servatis, tentabat Scal. *στενάχοντος* iam Rhodom.

v. 142. *νόος* ed. pr. emend. Cant. et Falk.

v. 145. *ἡμερόεν* ed. 2.

v. 146. *οὐ γλυκὺ ν.* editt. Aperta emendatio, iam occupata a Rhodomanno: fluctuat tamen Mos. inter *εἰς γλ.* et *ὡς γλ. ν.*

v. 148. *διδυμόχροος* omnes ante me.

v. 150. *ἀείσσῃ* ed. pr. em. Falk. *ἀείσῃ* Rhodom.

ἐνναέτης Μαραθῶνος· ἀνευάξουσι δὲ Μοῦσαι
Ἄμπελον ἱμερόεντα σὺν ἀμπελόεντι Λυαίῳ.
καὶ σκολιὴν πλοκάμοιο λιπὼν ὀφιώδεα μίτρην,
στέμματα βοτρυόεντα περιπλέξεις σέο χαίτῃ,
Φοίβῳ ζῆλον ἄγων, ὅτι πένθιμα χειρὶ τιταίνει
αἴλινα δενδρήεντα φιλοκλαύτων ὑακίνθων·
καὶ σὺ ποτὸν μεθέπεις, βροτέης ἄμπαυμα γενέθλης,
νέκταρος οὐρανίου χθόνιον τύπον. ἀνθεμόεν δὲ
παιδὸς Ἀμυκλαίοιο τεὸς νέος εὖχος ἐλέγξει·
εἰ δὲ πόλις κείνοιο μαχήμονα χαλκὸν ἀείρει,
καὶ σέθεν ἠϊθέοιο φεραυγέα πατρὶς ἀέξει
ὑγρὸν ἐρευθομένης ποταμηΐδος ὄμβρον ἐέρσης,
χρυσῷ ὅλη κομόωσα, καὶ οὐ χαίρουσα σιδήρῳ·
εἰ ποταμοῦ κελάδοντος ἀγάλλεται ἀμφὶ ῥεέθρῳ,
φέρτερον Εὐρώταο πέλει Πακτώλιον ὕδωρ.
Ἄμπελε, πένθος ὄπασσας ἀπενθήτῳ Διονύσῳ,
ὄφρα μελιῤῥαθάμιγγος ἀεξομένου σέθεν οἴνου,
τερπωλὴν ὀπάσειας ὅλῳ τετράζυγι κόσμῳ,
καὶ σπονδὴν μακάρεσσι, καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ.
Βάκχος ἄναξ δάκρυσε, βροτῶν ἵνα δάκρυα λύσῃ.
Ὣς φαμένη, γνωτῇσι συνέμπορος ἔστιχε δαίμων.
καὶ κινυρῷ μέγα θάμβος ἐφαίνετο μάρτυρι Βάκχῳ·

---

v. 152. *ἢ ναέτης* omnes. emendavit Cun. mox *ἀναευάζουσι* omnes, praeter Moser. qui cum Zoëga *ἀνευάσσουσι* dedit.

v. 155. *περιπλέξῃ* ed. pr. *περιπλέξῃς* ed. 2. e Falk. coniectura, fortasse non contemnenda. Nostrum cum Zoëga tuetur Moser. v. s. *τιταίνῃ* omnes, cuius causa Mos. inepte tentabat *ὅτε*.

v. 158. *βροντὶς* ed. pr. et 2. em. Cant. et Falk.

v. 160. *ἀμοικλαίοιο* ed. pr. em. Falk.

v. 166. *εὐρώπαο* ed. pr. a Falk. correcta.

v. 171. versus fort. spurius.

καὶ γὰρ ἀναΐξας ἐρόεις νέκυς, ὡς ὄφις ἕρπων,
Ἄμπελος αὐτοτέλεστος ἑὴν ἠλλάξατο μορφήν,
καὶ πέλε γήδυμον ἄνθος· ἀμειβομένοιο δὲ νεκροῦ
γαστὴρ θάμνος ἔην περιμήκετος· ἄκρα δὲ χειρῶν
ἀκρέμονες βλάστησαν· ἐνεῤῥίζωντο δὲ ταρσοί·
βόστρυχα βότρυες ἦσαν· ἐμορφώθη δὲ καὶ αὐτὴ
νεβρὶς, ἀεξομένης πολυδαίδαλον ἄνθος ὀπώρης·
ἀμπελόεις δὲ κόρυμβος ἔην δολιχόσκιος αὐχήν·
ἰσοφυὴς δ' ἀγκῶνι τιταίνετο καμπύλος ὅρπηξ,
οἰδαίνων σταφυλῇσιν· ἀμειβομένου δὲ καρήνου,
γναμπτῆς κυρτὰ κόρυμβα τύπον μιμεῖτο κεραίης.
κεῖθι φυτῶν στίχες ἦσαν ἀπείρονες· αὐτοτελὴς δὲ
ὄρχατος ἀμπελόεις, χλοεροὺς ὅρπηκας ἑλίσσων,
οἴνοπι γείτονα δένδρα νέῳ μιτρώσατο καρπῷ.
Καὶ νέον ἔπλετο θάμβος· ἐπεὶ τότε κοῦρος ἀθύρων,
εἰς φυτὸν ὑψιπέτηλον ἑὸν πόδα λοξὸν ἑλίσσων,
Κισσὸς ἀερσιπότητος ἑὴν δενδρώσατο μορφήν,
καὶ πέλεν ἀγκύλον ἔρνος ἐπώνυμον· ἀρτιφυῆ δὲ
ὄρχατον ἡμερίδων σκολιῷ μιτρώσατο δεσμῷ.
Καὶ φιλίοις πετάλοισι κατάσκιον ἔσκεπε κόρσην,

---

v. 174. *ὀρόεις* ed. pr. em. Falk.

v. 175. *αὐτοκέλευστος* desiderabat Ill. Uwarowius.

v. 177. s. *δ' ἐνείρων — βλάστησεν* edd. 1. et 2. Servatis his Falk. *ἀκρέμονας* tentabat. Contra *ἄκρα δ' ἐθειρῶν* Scaliger. Nostrum invenit Cunaeus, insuper *βλάστησαν* scribens. Utrumque iam Rhodom. Cunaeum secutus Moser. v. s. *ἐνεῤῥίζοντο* omnes. Correxit iam Rhodom.

v. 179. *βότρυσιν* ed. pr. quod, nescio a quo, emend. in ed. 2. Sic etiam Rhodom.

v. 181. *ἀμπελόης* ed. pr. em. Falk.

v. 183. s. *κορύμβου γναμπτὴρ σκιρτὰ* editt. utrumque v. Cun. et Rhodom. posteriorem tantum san. Falk.

v. 186. *ῥόχατος — χλοεροῦ* ed. pr. em. Falk.

καὶ πλοκάμους ἐμέθυσσε φιλακρήτων ἀπὸ φύλλων
κυδιόων Διόνυσος· ἀεξιφύτοιο δὲ κούρου
ἄρτι πεπαινομένης ἐδρέψατο καρπὸν ὀπώρης.
καὶ θεὸς αὐτοδίδακτος, ἄτερ ποδὸς, ἔκτοθι ληνοῦ,
βότρυν ἐπισφίγγων παλάμῃς βεβριθότι καρπῷ,
χερσὶ περιπλεκέεσσι μέθης ὠδῖνα πιέζων,
πορφυρέης ἀνέφηνε νεόῤῥυτον ὄγκον ὀπώρης.
καὶ γλυκερὸν ποτὸν εὗρε· καὶ οἰνοχύτου Διονύσου
λευκὰ διαινομένων ἐρυθαίνετο δάκτυλα χειρῶν.
καὶ δέπας ἀγκύλον εἶχε βοὸς κέρας· ἡδυπότου δὲ
χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ἐγεύσατο Βάκχος ἐέρσης,
γεύσατο καὶ καρποῖο. καὶ ἀμφοτέροις φρένα τέρπων,
μῦθον ἀγηνορέοντος ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·
Ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐμοῦ Διὸς, Ἄμπελε, τίκτεις·
ἔρνεα δισσὰ φέρων πεφιλημένα, καρπὸν Ἀπόλλων
οὐ φάγε δαφνήεντα, καὶ οὐ πίεν ἐξ ὑακίνθου.
οὐ στάχυς ὠδίνει γλυκερὸν ποτόν· ἵλαθι, Δηώ·
εἶδαρ ἐγὼ μερόπεσσι, καὶ οὐ πόμα μοῦνον ὀπάσσω.
Ἄμπελε, καὶ σέο πότμος ἐπήρατος· ἦ ῥα καὶ αὐτῆς
εἰς σὲ, καὶ εἰς σέο κάλλος ἐθηλύνθη λίνα Μοίρης·
εἰς σὲ καὶ οἰκτίρμων Ἀΐδης πέλεν, εἰς σὲ καὶ αὐτὴ
Περσεφόνη τρηχεῖαν ἑὴν ἤμειψε μενοινὴν,
καὶ σὲ νέκυν ζώγρησε κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
οὐ θάνες, ὡς τέθνηκεν Ἀτύμνιος· οὐ Στυγὸς ὕδωρ,
οὐ φλόγα Τισιφόνης, οὐκ ἔδρακες ὄμμα Μεγαίρης·

---

v. 200. *ἀνέφηνε* cum *ι* Mos. v. s. *ποτὸν* omiss. in ed. pr. substituit Falk. Mox rectius dedisset *οἰνοχόου Δ.*

v. 205. *καρποῖσι* editt. 2. emend. Cun. recepit Mos.

v. 210. *καὶ στάχυς* editt. Emendavi cum Falk. et Mos.

v. 212. an *ναὶ, σέο π.*

v. 218. *ἔδρακεν* editt. Mecum em. Mos. et iam Rhodom. v. s. *ζώεις μοι δ' ἔτι* editt. *γ' ἔτι* Mos. Dedi, quod Nonno aptum erat.

ζώεις δ' εἰσέτι, κοῦρε, καὶ εἰ θάνες· οὐδέ σε Λήθης
κρύψεν ὕδωρ, οὐ ξυνὸς ἔχει τάφος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
μορφὴν ὑμετέρην ᾐδέσσατο γαῖα καλύψαι·
ἀλλὰ φυτόν σε τέλεσσε πατὴρ ἐμὸς, υἷα γεραίρων·
σὸν δέμας εἰς γλυκὺ νέκταρ ἄναξ ἤμειψε Κρονίων.
οὐ φύσις, ὡς γραπτοῖσι Θεραπναίοισι κορύμβοις,
αἴλινον ἀκλαύτοισι τεοῖς ἐχάραξε πετήλοις·
χροιὴν ὑμετέρην καὶ ἐν ἔρνεσι, κοῦρε, φυλάσσεις·
σῶν μελέων ἀκτῖνα τεὴ κήρυξε τελευτή·
οὔπω σε προλέλοιπεν ἐρευθαλέη σέο μορφή.
ἀλλὰ τεοῦ θανάτου τιμήορος οὔ ποτε λήξω
θυομένῳ τεὸν οἶνον ἐπισπένδων ὀλετῆρι
ἀνδροφόνῳ. σὺ δὲ μῶμον Ἀμαδρυάδεσσιν ἀνάπτεις
σοῖς ἐρατοῖς πετάλοισιν· ἀπ' εὐόδμων δὲ κορύμβων
ἰκμάδες ἡμετέρων με περιπνείουσιν ἐρώτων.
καρπὸν ἐγὼ μήλοιο πότε κρητῆρι κεράσσω;
νεκταρέῳ πότε σῦκον ἐπιστάξαιμι κυπέλλῳ;
σῦκον ὁμοῦ καὶ μῆλον ἔχει χάριν ἄχρις ὀδόντων·
οὐ δύναται φυτὸν ἄλλο τεαῖς σταφυλῇσιν ἐρίζειν·
οὐ ῥόδον, οὐ νάρκισσος εὔχροος, οὐκ ἀνεμώνη,
οὐ κρίνον, οὐχ ὑάκινθος ἰσάζεται ἔρνεϊ Βάκχου,
ὅττι πολυτρίπτοιο νέαις λιβάδεσσιν ὀπώρης

v. 221. ἠδέσσατο edd. Sed ᾐδ. Mos.

v. 224. Θεραπνέοισι ed. pr. em. Falk.

v. 226. ἡμετέρην sine sensu scribi iubet Mos. v. s. vitiosa distinctione post ὑμετέρην et ἀκτῖνα servata, τεῆς κήρυκα τελευτῆς coni. Scalig. Post ὑμετέρην distinctionem sustulit Rhodom.

v. 231. κῶμον tentab. V. D. apud Villois. refutatus ab ipso Villois. in Epist. Vin. p. 41. ad Odyss. I. 86. Caeterum ἀνάπτῃς editt. omnes.

v. 236. ἄχρις ὀδόντων, quatenus comedi tantum dentibus, non in potum mutari possunt.

v. 240. πολυτρίπτοισι vulgo.

σὸν ποτὸν ἄνθεα πάντα δεδέξεται· ἓν ποτὸν ἔσται
μιγνύμενον πάντεσσι, καὶ εἰς μίαν ἵξεται ὀδμήν,
ἄνθεσι παντοίοις κεκερασμένον· εἰαρινὴν γὰρ
κοσμήσει τεὸν ἄνθος ὅλην λειμωνίδα ποίην.
εἶξον ἐμοὶ, Κλυτότοξε, πολυθρήνων ὅτι φύλλων
πενθαλέῳ μίτρωσας ἀπενθέα βόστρυχα δεσμῷ·
αἴλινα σοῖς πετάλοισι χαράσσεται· εἰ δ' ἐνὶ κήπῳ
στέμμα φέρει Κλυτότοξος, ἐγὼ γλυκὺν οἶνον ἀφύσσω,
καὶ στέφος ἱμερόεν περιβάλλομαι· ἡδυπότην δὲ
ἔνδον ἐμῆς κραδίης ὅλον Ἄμπελον αὐτὸν ἀείρω.
εἶξον Ἐρισταφύλῳ, Κορυθαιόλος· αἱματόεις γὰρ
σπένδει λύθρον Ἄρηϊ, καὶ ἀμπελόεις Διονύσῳ
βότρυος οἰνωθέντος ἐρευθιόωσαν ἐέρσην.
Δηώ, ἐσυλήθης μετὰ Παλλάδος· οὐ γὰρ ἐλαῖαι
εὐφροσύνην τίκτουσι, καὶ οὐ στάχυς ἀνέρα θέλγει.
ὄχνη καρπὸν ἔχει μελιηδέα, μύρτος ἀέξει
ἄνθεα κηώεντα· καὶ οὐ φρενοθελγέϊ καρπῷ
ἀνδρομέας ἀνέμοισιν ἀκοντίζουσι μερίμνας.
ὑμείων γενόμην πολὺ φέρτερος· ἡμετέρου γὰρ
οἴνου μὴ παρεόντος, ἀτερπέα δεῖπνα τραπέζης·
οἴνου μὴ παρεόντος, ἀθελγέες εἰσὶ χορεῖαι.
εἰ δύνασαι, Γλαυκῶπι, τεῆς πίε καρπὸν ἐλαίης·
σὸν φυτὸν ἀγλαόδωρον ἐμὴ νίκησεν ὀπώρη,
ὅττι τεῷ λιπόωντι δέμας χρίουσιν ἐλαίῳ
ἄνδρες ἀεθλητῆρες ἀτερπέες· οἰνοπαθὴς δὲ

---

v. 248. ἀφήσσω ed. pr. em. Falk.
v. 250. ἀείρων omnes.
v. 252. σπένδεις omnes; em. Cun. v. antec. Moserus putat, Κορυθαιόλος de Pallade accipi et αἱματόεν legi posse. Recte de toto loco statuit Cun.
v. 263. „F. ἀγλαόδωρος." Herm.

εὐνέτιν, ἠὲ θύγατρα βαλὼν ξυνήονι πότμῳ,
ἢ τεκέων φθιμένων, ἢ μητέρος, ἢ γενετῆρος
ἀνὴρ πένθος ἔχων, ὅτε γεύσεται ἡδέος οἴνου,
στυγνὸν ἀεξομένης ἀποσείσεται ὄγκον ἀνίης.
Ἄμπελε, καὶ μετὰ πότμον ἐΰφραίνεις φρένα Βάκχου·
πᾶσιν ἐμοῖς μελέεσσιν ἐγὼ σέο πῶμα κεράσσω.
ἀμφὶ σὲ δένδρεα πάντα κάτω νεύοντι καρήνῳ,
εἴκελα λισσομένῳ, κυρτούμενον αὐχένα κάμπτει,
ὑψιτενῆ δὲ πέτηλα γέρων ἐκλίνατο φοίνιξ·
ἀμφὶ δὲ μηλείῃ τανύεις πόδας· ἀμφὶ δὲ συκῇ
χεῖρας ἐφαπλώσας ἐπερείδεαι· ὑμετέρην δέ,
δμωΐδες ὡς δέσποιναν, ἐλαφρίζουσιν ὀπώρην,
εὖτε τιταινομένων πετάλων ἑλικώδεϊ παλμῷ
ἀμφιπόλων ὑπὲρ ὦμον ἀνέρχεαι· ἀγχιφύτων δὲ
ἁβρὰ πολυσπερέων ἑτερόχροα φύλλα κορύμβων,
οἷα σέθεν κνώσσοντος, ἐπαιθύσσουσι προσώπῳ
αὔραις φειδομένῃσι καταψύχοντες ἀῆται,
λεπταλέην ἅτε λάτρις ἐθήμονα ῥιπίδα σείει,
ψυχρὸν ἑῷ βασιλῆϊ φέρων ποιητὸν ἀήτην.
εἰ δὲ μεσημβρίζουσαν ἄγεις Φαέθοντος ἀπειλήν,
σῆς σταφυλῆς προκέλευθος ἐτησιὰς ἔρχεται αὔρη,

---

v. 266. Suspectum mihi part. *βαλών.* v. seq. *τί γενετ.* ed. pr. em. Falk.

v. 272. *ἀμφὶ δὲ — νεύοντα* editt. omnes; coniectura mutavi. v. s. *ἴκελα* vulgo.

v. 275. *μηλείῃ* ed. 1. et 2. Nostrum dedit Mos. sed probans vulgatam, et simul proponens *μηλείην — συκῆν.*

v. 278. *εἶτε* Moserus; nimirum in ed. 2. fracta formula, obscurum est, situe *εὖ*, an *εἶ*, nisi iudicium adferas.

v. 281. *ἐπαιθύσσωσι* ed. pr. em. Falk.

v. 285. rectius fortasse dixisset: *μεσημβρίζουσά σ' ἄγει Φ. ἀπειλή*, vel *μεσημβρίζουσα φλέγει Φ. ἀπειλή.*

v. 286. *προσέλευθος* ed. pr. et hic a Falk. emend.

δίψιον εὐνάζουσα πυρώδεος ἀστέρα Μαίρης,
ὁππότε θερμαίνει σε θερειγενέος δρόμος ὥρης,
θάλπων Σειριόεντι πεπαινομένην δρόσον ἀτμῷ.
Ἔννεπε κυδιόων· προτέρας δ' ἔῤῥιψε μερίμνας,
φάρμακον ἡβητῆρος ἔχων εὔοδμον ὀπώρην.

Καὶ τὰ μὲν ἀμπελόεντος ἀείδεται ἀμφὶ κορύμβου,
πῶς πέλεν ἡβητῆρος ἐπώνυμος. ὑμνοπόλων δὲ
ἄλλη πρεσβυτέρη πέλεται φάτις· ὥς ποτε γαίῃ
οὐρανόθεν φερέκαρπος Ὀλύμπιος ἔῤῥεεν ἰχώρ,
καὶ τέκε Βακχιάδος σταφυλῆς ποτόν· ἐν σκοπέλοις δὲ
αὐτοφυὴς ἀκόμιστος ἀέξετο καρπὸς ὀπώρης·
οὔπω δ' ἡμερὶς ἦεν ἐπώνυμος, ἀλλ' ἐνὶ λόχμαις
ἀγριὰς ἡβώωσα πολυγνάμπτοισι σελίνοις,
οἰνοτόκων βλάστησε φυτῶν εὐάμπελος ὕλη,
ὑγρὸν ἀναβλύζουσα βεβυσμένον ὄγκον ἐέρσης.
καὶ πολὺς ὄρχατος ἦεν, ὅπῃ στοιχηδὸν ἀνέρπων,
σείετο φοινίσσων ἐπὶ βότρυϊ βότρυς ἀλήτης·
ὧν ὃ μὲν ἡμιτέλεστος ἑὰς ὠδῖνας ἀέξων,
αἰόλα πορφύρων, ἑτερόχροϊ φαίνετο καρπῷ·
ὃς δὲ φαληριόων ἐπεπαίνετο, σύγχροος ἀφρῷ·
καὶ πολὺς ὤθεεν ἄλλος ὁμόζυγα γείτονα γείτων
ξανθοφυής· ἕτερος δὲ μέλας ἰνδάλλετο πίσσῃ,
περκάζων ὅλον ἄνθος, ἀπ' οἰνοτόκων δὲ πετήλων

---

v. 289. παϊνομένην ed. pr., πιαινομ. ed. 2. cum Mos. ex infelici coniect. Falkenburgii, qui et διαινομένην tentabat, quod Moserus malit. Veram lect. nos, puto, invenimus.

v. 294. γαίη ed. pr. em. Falk. ποτὶ γαίῃ volebat V. D. ap. Villois.

v. 299. ἡβώουσα omnes.

v. 302. ὅπη omnes.

v. 308. Fort. potius ξανθοφαής. Mox μέλας deest in ed. pr. Lacunam recte Falk. supplevisse videtur. Denique πίσση ed. pr. quod id. Falk. emend. Rhodomannus in textu scripsit δ' pro δέ, et ad Falkenburgii notam adscripsit: Lego βότρυς ξανθοφ.

σύμφυτον ἀγλαόκαρπον ὅλην ἐμέθυσσεν ἐλαίην·
ἄλλου δ᾽ ἀρτιχάρακτος ἐπέτρεχεν ὄμφακι καρπῷ
βότρυος ἀργυρέοιο μέλας αὐτόσσυτος ἀήρ,
ὄγκῳ βοτρυόεντι φέρων σφριγόωσαν ὀπώρην·
καὶ πίτυν ἀντικέλευθον ἕλιξ ἔστεψεν ὀπώρης,
συμφερτοῖς σκιόωσα περισκεπὲς ἔρνος ἰάμνοις,
καὶ φρένα Πανὸς ἔτερπε· τινασσομένους δὲ Βορῆϊ
ἀκρέμονας πελάσασα παρ᾽ ἀμπελόεντι κορύμβῳ,
αἱμοβαφὴς ἐλέλιζε κόμην εὐώδεα πεύκη.
ἀμφὶ δέ μιν σκολιῇσι δράκων δινωτὸς ἀκάνθαις
λαρὸν ἐϋῤῥαθάμιγγος ἀμέλγετο νέκταρ ὀπώρης.
καὶ βλοσυραῖς γενύεσσι ποτὸν Βάκχειον ἀμέλξας,
βότρυος οἰνωθέντος ἐπιστάζων πόμα λαιμῷ,
πορφυρέῃ ῥαθάμιγγι δράκων φοίνιξεν ὑπήνην.
Καὶ θεὸς οὐρεσίφοιτος ὄφιν θάμβησε, δοκεύων
οἰνωπῇ ῥαθάμιγγι πεφυρμένον ἀνθερεῶνα.
καὶ στικταῖς φολίδεσσι μετάτροπον ὁλκὸν ἑλίξας,
πετραίην βαθύκολπον ἐδύσατο γείτονα χειήν,
Εὔϊον ἀθρήσας, ὄφις αἰόλος. εἰσορόων δὲ
Βάκχος ἐρευθαλέης ἐγκύμονα βότρυν ἐέρσης,
ὀμφαίης ἐνόησε παλαίτερα θέσφατα Ῥείης.
καὶ σκοπέλους ἐλάχηνε· πεδοσκαφέος δὲ σιδήρου
θηγαλέῃ γλωχῖνι μυχὸν κοιλήνατο πέτρης·
λειήνας δὲ μέτωπα βαθυνομένων κενεώνων,
τάφρον ἐϋσταφύλοιο τύπον ποιήσατο ληνοῦ,

v. 316. *βορηνιων* ed. pr. em. Falk.

v. 323 *πορφυρέην* omnes. cf. v. 325. ubi tamen male *οἰνοπῆ* legitur in ed. 1. et 2. Recte Mos. *φοίνιξεν* Rhodom.

v. 327. *γείτονα χυτήν* ed. pr. et 2. Falk. tentabat *κοίτην*. V. D. ap. Villois. *χηλήν*. Nostrum dedit Scal. recepit Mos.

v. 332. *θηγαλέην* ed. pr. a Falk. em. et v. antec. et seq. *ἐλάχηνε* et *λειήνας* Mos.

v. 334. *ἀφρὸν* vulgo; emend. Cun. secutus Mos.

βότρυας ἀμώων νεοθηλέας ὀξέϊ θύρσῳ,
τεύχων ὀψιγόνοιο τύπον γαμψώνυχος ἅρπης.
Καὶ Σατύρων χορὸς ἦεν ὁμόστολος· ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
λοξὸς ἔην τρυγόων· ὁ δὲ βότρυας ἄγγεϊ κοίλῳ
δέχνυτο τεμνομένους· ὁ δὲ σύμπλοκα φύλλα δαΐζων,
χλωρὰ φιλακρήτων ἀπεσείσατο λύματα καρπῶν·
ἄλλος ἄτερ θύρσοιο, καὶ εὐθήκτοιο σιδήρου,
δεξιτερὴν ἀσίδηρον ἐπ᾽ ἀκρεμόνεσσι τιταίνων,
βότρυος εἱλικόεντος ἀπέκλασεν ἄκρα κόρυμβα,
ὀκλάζων ἐπίκυρτον, ἐς ἄμπελον ὄμμα τιταίνων·
καὶ γλαφυρῷ κενεῶνι χυτὴν ἔστρωσεν ὀπώρην,
ὀγκώσας σταφυλῇσι μεσόμφαλα νῶτα χαράδρης·
βότρυας εἱλικόεντας ἐπασσυτέρους θέτο κόλπῳ,
ἐκταδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ ὡς θημῶνας ἀλωῆς,
πλήσας κόλπον ἅπαντα, συνήγαγε κοιλάδι πέτρῃ,
καὶ σταφυλὴν ἐπάτησε ποδῶν βητάρμονι παλμῷ.
καὶ Σάτυροι σείοντες ἐς ἠέρα θυιάδα χαίτην,
ἰσοφυὲς μίμημα διδασκόμενοι Διονύσου,
στικτὰ περισφίγξαντες ἐπωμίδι δέρματα νεβρῶν,
Βακχείης ἀλάλαζον ὁμόγλωσσον μέλος ἠχοῦς,
ποσσὶ πολυσκάρθμοισι περιθλίβοντες ὀπώρην,

---

v. 336. ὀψυγόνοιο ed. pr. em. Falk.

v. 338. an ὀξὺς ἔην? Sed cf. v. 344.

v. 339. δαΐξων vulgo. Correxit mecum Mos. et antea Rhodom.

v. 341. εὐτύκτοιο σιδ. vulgo. Recepi cum Mos. coniect. Falk.

v. 343. κατέκλασεν — κορύμβου ed. pr. εἱλικόεντα κατέκλ. κορύμβου ed. 2. et Mos. e coni. Falkenb. ἀπέκλασεν recte Scalig. κόρυμβα nos.

v. 344. ἐπὶ κυρτον ed. pr. em. Falk.

v. 347. Excidit aliquid ante hunc versum.

v. 349. ed. pr. habet συνήλαγε, quod Falk. male mutavit in σύνείλεγε, receptum in ed. 2. et a Mos.

v. 354. βακχείοις — ὁμογλώσσου omnes.

Εὔιον ἀείδοντες. ἐρισταφύλοιο δὲ κόλπου
οἴνου ἀναβλύζοντος ἐπορφύροντο χαράδραι·
στεινομένη δὲ πόδεσσιν ἀμοιβαίοισιν, ὀπώρη
λευκὸν ἐρευθαλέης ἀνεκήκιεν ἀφρὸν ἐέρσης.
καὶ βοέοις ἀρύοντο κεράασιν ἀντὶ κυπέλλων
μήπω φαινομένων· ὅθεν ὕστερον ἐξέτι κείνου
θέσκελον οὔνομα τοῦτο κεραννυμένῳ πέλεν οἴνῳ.
Καί τις ἀναβλύζων φρενοθελγέος ἰκμάδα Βάκχου,
καμπύλον ἴχνος ἔκαμψε ποδῶν ἑλικώδεϊ παλμῷ,
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
καὶ λασίας ἐδίηνε γενειάδας ἰκμάδι Βάκχου·
ἄλλος ἀνεσκίρτησε, μέθης δεδονημένος οἴστρῳ,
φρικτὸν ἀρασσομένης ἀΐων μύκημα βοείης·
καί τις ἀκεσσιπόνοιο πιὼν ῥόον ἄσχετον οἴνου,
κυανέην ῥοδόεντι ποτῷ πόρφυρεν ὑπήνην·
ἄλλος ἄνω τανύων σφαλερὴν ἐπὶ δένδρον ὀπωπήν,
ἡμιφανῆ σκοπίαζεν ἀνάμπυκα γείτονα Νύμφην·
καί νύ κεν ὑψιπέτηλον ὀρειάδος εἰς φυτὸν ὕλης
εἷρπεν ὀλισθηροῖο ποδὸς γαμψώνυχι ταρσῷ,
εἰ μή μιν Διόνυσος ἐρήτυεν· ἀμφὶ δὲ πηγὰς
ἄλλος ἐγερσινόοιο μέθης ἑτερόφρονι παλμῷ
ὑδρηλὴν ἐδίωκεν ἀνείμονα Νηΐδα κούρην·
καί νύ κε νηχομένην λασίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ,

---

v. 356. ἀείοντες· ἐρεισταφ. ed. pr. em. Falk.

v. 358. s. F. στειβομένη. Mox ὀπώρην — ἀνεκίκιεν ed. pr. em. Falk.

v. 362. κεραυνυμένῳ editt. em. Mos.

v. 365. ἐδίηνε Mos.

v. 369. ἀκεσσιπότοιο omnes; nostrum expressit Lubinus. Et sic scripsit Rhodom.

v. 375. εἰ μὴ μὲν Δ. ἐρύτευεν ed. pr. em. Falk.

v. 377. νηΐδα sine iota editt. Subscripsit Mos. Nonno ne sic quidem satisfaciens.

εἰ μή μιν φθαμένη βυθίῳ κεκάλυπτο ῥεέθρῳ.
μούνῳ δ' οἰνοποτῆρι Διονύσῳ πόρε Ῥείη
λυσσαλέης ἀμέθυστον ἀλεξήτειραν ἀνάγκης.
Πολλοὶ δ' εὐκεράων Σατύρων φιλοπαίγμονι ταρσῷ
εἰς χορὸν οἰστρηθέντες ἐκώμασαν· ὧν ὁ μὲν αὔτως
θερμὸν ἔχων νέον οἶστρον ὑπὸ φρένα, πομπὸν Ἐρώτων,
πήχεϊ λαχνήεντι μέσην ἠγκάσσατο Βάκχην·
ὃς δὲ νοοπλάγκτοιο μέθης δεδονημένος οἴστρῳ,
παρθενικῆς ἀγάμοιο σαόφρονος ἥψατο μίτρης·
αὖ ἐρύων δ' ἐπὶ Κύπριν ἀπειθέος εἵματα νύμφης,
χερσὶν ὀπισθοτόνοις ῥοδέων ἐπαφήσατο μηρῶν.
καί τις ἀναινομένην ἀνεσείρασε Μύστιδα κούρην,
λαμπάδα νυκτιχόρευτον ἀναπτομένην Διονύσῳ·
ὃς δὲ περὶ στέρνοις πεφιδημένα δάκτυλα βάλλων,
οἰδαλέην ἔθλιψεν ἀκαμπέος ἄντυγα μαζοῦ.
Καὶ γλυκερῆς Διόνυσος ἑῆς μετὰ κῶμον ὀπώρης
δύσατο κυδιόων Κυβεληΐδος ἄντρα θεαίνης,
κλήματα βοτρυόεντα φιλανθέϊ χειρὶ τιταίνων,
Μαιονίην δ' ἐδίδαξεν ἑὴν ἄγρυπνον ἑορτήν.

---

v. 380. Particulam δὲ inserui ego, postulante Nonni usu. Et id fecerat iam Rhodom.

v. 383. *αὐτῆς* vulgo. Mos. coniicit *αὖθις* vel *αὔτις*. Dedi Nonno, quod eius erat.

v. 389. *χειρὶ ὀπισθοδότῳ* editt. Correxit Herm. Orph. p. 751. quem secutus est Mos. In corrupta editt. lectione non haesit Schrad. ad Mus. p. 348. et 350.

v. 397. *Μ. τ' ἐδίδ.* vulgo.

NONNOY TOY ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΓ.

Ἐν τρισκαιδεκάτῳ στρατιὴν νήριθμον ἐνίψω,
καὶ προμάχους ἥρωας, ἀγειρομένους Διονύσῳ.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΓ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκεν ἐς αὔλια θέσκελα Ῥείης
Ἶριν, ἀπαγγέλλουσαν ἐγερσιμόθῳ Διονύσῳ,
ὄφρα δίκης ἀδίδακτον ὑπερφιάλων γένος Ἰνδῶν
Ἀσίδος ἐξελάσειεν ἐῷ ποινήτορι θύρσῳ,
ναύμαχον ἀμήσας ποταμήϊον υἷα κεράστην,
Δηριάδην, βασιλῆα· καὶ ἔθνεα πάντα διδάξῃ
ὄργια νυκτιχόρευτα, καὶ οἴνοπα καρπὸν ὀπώρης.
Ἡ μὲν ἐρεσσομένων πτερύγων ἀνεμώδεϊ ῥιπῇ
δυσαμένη κελάδοντα λεοντοκόμου μυχὸν ἄντρου,
ἄψοφον ἴχνος ἔπηξεν· ἀφωνήτῳ δὲ σιωπῇ
σφιγξαμένη στόμα δοῦλον, ὀρειάδος ἐγγὺς ἀνάσσης,
ἵστατο κυρτωθεῖσα· καθελκομένου δὲ καρήνου
χείλεσιν ἱκεσίοισι πόδας προσπτύξατο Ῥείης.
καὶ τὴν μὲν Κορύβαντες, ἀμειδέϊ νεύματι Ῥείης,
θεσπεσίης ἀρέσαντο παρὰ κρητῆρι τραπέζης.
θαμβαλέη δὲ πιοῦσα νεηγενέος χύσιν οἴνου,

v. 9. δησαμένη ed. pr. emendavit Falk.
v. 13. προπτύξατο utraque ed. Mecum Moser.
v. 15. an κορέσαντο?

τέρπετο βακχευθεῖσα. καρηβαρέουσα δὲ δαίμων
παιδὶ Διὸς παρεόντι Διὸς μυκήσατο βουλήν·
Ἀλκήεις Διόνυσε, τεὸς γενέτης σε κελεύει,
εὐσεβίης ἀδίδακτον ἀϊστῶσαι γένος Ἰνδῶν.
ἀλλὰ τεαῖς παλάμησι μαχήμονα θύρσον ἀείρων,
αἰθέρος ἄξια ῥέξον· ἐπεὶ Διὸς ἄμβροτος αὐλὴ
οὔ σε πόνων ἀπάνευθε δεδέξεται, οὐδέ σοι Ὧραι
μήπω ἀεθλεύσαντι πύλας πετάσωσιν Ὀλύμπου.
Ἑρμείας μόγις ἦλθεν ἐς οὐρανὸν, ὁππότε ῥάβδῳ
ὄμμασιν ἀστράπτοντα ποδῶν ἄπο μέχρι κομάων
βουκόλον Ἄργον ἔπεφνε, καὶ Ἄρεα λύσατο δεσμῶν.
Δελφύνην δ᾽ ἐδάμασσε, καὶ αἰθέρα ναῖεν Ἀπόλλων.
οὐδὲ τεὸς γενέτης, μακάρων πρόμος, ὑψιμέδων Ζεὺς
νόσφι πόνων ἀνέβαινεν ἐς οὐρανὸν, ὄρχαμος ἄστρων,
εἰ μὴ πρῶτον ἔδησεν ἀπειλητῆρας Ὀλύμπου,
Ταρταρίῳ Τιτῆνας ὑποκρύψας κενεῶνι.
καὶ σὺ μετ᾽ Ἀπόλλωνα, μεθ᾽ Ἑρμάωνα, μογήσας,
μισθὸν ἔχεις καμάτων, πατρώϊον αἰθέρα ναίων.
Ὣς φαμένη, πρὸς Ὄλυμπον ἔβη θεός. αἶψα δὲ Ῥείη
παμμήτωρ προέηκεν ἀγέστρατον ἀγγελιώτην,
Πύρριχον, ὀρχηστῆρα φιλοσμαράγοιο βοείης,
φύλοπιν ἀγγέλλοντα κορυσσομένοιο Λυαίου.
Καὶ στρατιὴν πολύμορφον ἀολλίζων Διονύσῳ,
Πύρριχος ἀενάοιο διέδραμεν ἕδρανα κόσμου.

---

v. 18. Fort. voluit *μυθήσατο* vel *μηνύσατο*, quod saltem sobrium fuisset.

v. 19. *ἀλκείης* editt. Emend. ante me etiam Mos.

v. 24. Fort. *πετάσουσιν*.

v. 27. *δεσμῷ* omnes.

v. 38. Fort. *ἀγγελέοντα*.

v. 40. *αἰνάοιο* ed. pr. emendata a Falk.

Εὐρώπης δὲ γένεθλα καὶ Ἀσίδος ἔθνεα γαίης,
πάντας ἄγων, νόστησεν ἐς ἁβροβίων χθόνα Λυδῶν.
Ἀλλὰ πολυσπερέων προμάχων ἡρωΐδα φύτλην,
καὶ λασίων Σατύρων, Κενταυρίδος αἷμα γενέθλης,
Σειληνῶν τε φάλαγγα δασυκνήμοιο γενέθλης,
καὶ στίχα Βασσαρίδων, Κορυβαντίδες εἴπατε Μοῦσαι·
οὐ γὰρ ἐγὼ τόσα φῦλα δέκα γλώσσῃσιν ἀείσω,
οὐδὲ δέκα στομάτεσσι, χέων χαλκόθροον ἠχώ,
ὁππόσα Βάκχος ἄγειρε δορυσσόος· ἀλλὰ λιγαίνων
ἡγεμόνας, καὶ Ὅμηρον ἀοσσητῆρα καλέσσω,
εὐεπίης ὅλον ὅρμον· ἐπεὶ πλωτῆρες ἀλῆται
πλαγκτοσύνης καλέουσιν ἀρηγόνα Κυανοχαίτην.
Πρῶτα μὲν, εὐθύρσοιο καλεσσαμένου Διονύσου,
Ἀκταίων ταχὺς ἦλθεν, ὁμόγνιον αἷμα γεραίρων,
πατρίδος Ἀονίης ἑπτάστομον οὖδας ἐάσας·
Βοιωτῶν δὲ φάλαγγες ἐπέῤῥεον, οἳ χθόνα Θήβης
ᾤκεον εὐπύργοιο, καὶ ἔνδιον Ἐννοσιγαίου,
Ἄρνην, καὶ Πετεῶνα, καὶ Ὠκαλέην, καὶ Ἐρυθράς,
Ἄρνην βοτρυόεσσαν, ἀγαλλομένην Διονύσῳ·
οἵ τε Μίδειαν ἔναιον, ἀειδομένας τε πολίχνας
Εἰλέσιον, καὶ Σκῶλον, ἁλικρήπιδά τε Θίσβην,
ὅρμον ἐϋτρήρωνα θαλασσαίης Ἀφροδίτης,
καὶ δάπεδον Σχοίνοιο, καὶ εὐχαίτην Ἐλεῶνα,

---

vv. 44. 45. Duos hos versus aliunde intrusos suspicor; integri certe non sunt. Vid. Comment.

v. 50. ὅμουρον ed. 2. emend. Moser. ut iam ed. pr. habet.

v. 52. πλακτοσύνης editt. emend. Mos.

v. 55. ἐάσσας editt.

v. 57. ὤκεον ed. pr.

v. 60. μίδαιαν ed. pr. em. Falk.

v. 63. Χοίνοιο ed. pr. a Falk. emendata.

Κώπας τ', ἀγλαὸν οὖδας, ὅπῃ περίπυστον ἀκούω
ἐγχελύων θρέπτειραν, ἐπώνυμον εἰσέτι λίμνην·
καὶ λάσιον Μεδεῶνα, καὶ οἳ λάχον εὔβοτον Ὕλην,
σκυτοτόμου Τυχίοιο τανυκνήμιδα τιθήνην·
καὶ πέδον, εὐγυάλῳ χθονίῃ πεφυλαγμένον ὀμφῇ,
ἅρματος ὀψιγόνοιο φερώνυμον Ἀμφιαράου·
Θεσπιέων τε πόληα, βαθυκνήμους τε Πλαταιάς,
ὑδρηλήν θ' Ἁλίαρτον, ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο
χεύμασι μεσσατίοισι μεριζομένην Ἑλικῶνος·
οἵ τ' εἶχον πυμάτην Ἀνθηδόνα, γείτονα πόντου,
βαιὴν ἰχθυβολῆος ἀειζώοιο πολίχνην,
ὑγροβίου Γλαύκοιο· καὶ οἳ δυςπέμφελον Ἄσκρην,
πατρίδα δαφνήεσσαν ἀσιγήτοιο νομῆος,
Γραίης θ' ἱερὸν ἄστυ, καὶ εὐρυχόρου Μυκαλησσοῦ,
Εὐρυάλης μίμημα φερώνυμον ἀνθερεῶνος,
καὶ χθόνα Νισαίην, καὶ ἐπώνυμον ἄστυ Κορώνου.

---

v. 64. ὅπῃ omnes.

v. 66. *Μελεῶνα* omnes.

v. 68. Ut nos, *εὐγυάλῳ* habet ed. pr. Sed Falk. scripsit *Εὐρυάλῳ*, ut est in ed. 2. nisi potius *εὐρυάλῳ* voluit. Cunaeus volebat *πέδον εὐρύαλον*. Moserus denique dedit *Εὐρυάλου*, deceptus, ut videtur, coniectura Falk. v. 78. Vid. Comment.

v. 70. *Θεσπιέων δὲ* omnes,

v. 71. *ὑδρηλήν τ' Ἀλ.* omnes.

v. 73. *Αὐθηδόνα* omnes.

v. 74. Male Wakef. Sylvv, III. 190. *ἁλιζώοιο* tentabat.

v. 75. *Ἄκρην* omnes; at sermo est de patria Hesiodi. Correxit Rhodom.

v. 77. *Γαίης θ' ἱρεὸν* editt. Nostrum dedit Moser, ut id antea Cunaeus scriptum exhibuit. Alius fortasse malit *Ζαιῆς*. In fin. vers. *μυκακλησσοῦ* ed. pr. emendata a Falk.

v. 78. *εὐρύαλε μίμ.* ed. pr. Male Falk. coniecit *Εὐρυάλου*, quod postea receptum est. Vid. Comment.

τοῖσι μὲν ἐρχομένοισιν Ἑώϊον εἰς κλίμα γαίης
Ἀκταίων πρόμος ἦεν· ἐπ' ἠϊθέοιο δὲ νίκῃ
πατροπάτωρ δαφναῖος ἐπέπταρε μάντις Ἀπόλλων.
  Βοιωτῶν δ' ἑτέροιο προηγεμόνευεν ὁμίλου
εὐχαίτης Ὑμέναιος, ἔχων ἀχάρακτον ὑπήνην
ἀρτιθαλής, Βρομίῳ πεφιλημένος· ἐρχομένῳ δὲ
κούρῳ παιδοκόμος πολιὸς πρόμος, οὔνομα Φοίνιξ,
εἵπετο, Λαοκόωντι πανείκελος, ὃς πάρος Ἀργοῦς,
νηὸς Ἰησονίης, ἐπιβήμενος, εἰς χθόνα Κόλχων
σύμπλοος ὡμάρτησε κορυσσομένῳ Μελεάγρῳ.
τοῖος ἐών, ἔτι κοῦρος, ἔχων παιδήϊον ἥβην,
ἁβροκόμης Ὑμέναιος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν,
δινεύων ἑκάτερθε παρηΐδος ἥλικα χαίτην.
καί οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται,
οἵ τ' Ἀσπληδόνος ἄστυ, καὶ ὃν Χάρις οὔ ποτε λείπει,
Ὀρχομενὸν Μινύαο, χοροίτυπον ἄλσος Ἐρώτων,
οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, θεηδόχον οὖδας ἀρούρης,
ξεινοδόκου μεθέπουσαν ἐπωνυμίην Ὑριῆος,
ἧχι Γίγας ἀπέλεθρος, ἀπειρογάμων ἀπὸ λέκτρων,
Ὠρίων τριπάτωρ ἀπὸ μητέρος ἄνθορε Γαίης,

---

v. 80. *ἰώνιον* ed. pr. emend. Falk.

v. 81. *νίκη* ed. pr.

v. 94. s. *λείπῃ Ὀρχομένων* editt. *Ὀρχομένου* volebat Falk. *Ὀρχομενὸν* mecum scripsit Mos. *λείπῃ* retinens. Utrumque iam emendaverat Rhodomannus.

v. 96. *οὖθαρ ἀρ.* volebat Cun. fortasse vere; idem exhibet *θεηδόκον*.

v. 97. *ξεινοδόκον — Ἐριῆος* editt. *Ὑριῆος* invenit Scalig. scriptum afferens *ξεινοδόκου*. Mecum Mos. V. D. ap. Villois. adscripserat: „*Ὑριῆος* recte emendavit Meursius."

v. 99. *Ὠρίων* ed. pr.

εὖτε θεῶν τριγόνοισιν ἀεξηθεῖσα γενέθλαις,
εἰς τόκον αὐτοτέλεστον ἐμορφώθη χύσις οὔρων,
αὔλακα νυμφεύσασα τελεσσιγόνοιο βοείης,
καὶ χθονὸς ἄσπορον υἷα λαγὼν μαιώσατο Γαίης.
οἵ τ᾽ ἔχον ἀγρομένων ξεινηδόκον οὖδας Ἀχαιῶν,
Αὐλίδα πετρήεσσαν, ἐδέθλιον Ἰοχεαίρης,
ἧχι θεὰ βαρύμηνις ὀρεσσαύλῳ παρὰ βωμῷ
δέκτο θυηπολίην ψευδήμονος Ἰφιγενείης,
καὶ κεμὰς οὐρεσίφοιτος ἀμεμφέϊ καίετο πυρσῷ,
ἁρπαμένης νόθον εἶδος ἀληθέος Ἰφιγενείης,
ἣν Ὀδυσεὺς ἐκόμισσε δολοπλόκος, ὡς Ἀχιλῆος
ἐσσομένην πρὸ μόθοιο παρευνέτιν, ἔνθεν ἀκούει
Αὐλὶς ἀνυμφεύτοιο γαμοστόλος Ἰφιγενείης·
ὁλκάσι δ᾽ Ἀργείων ἐπεσύρισε πομπὸς ἀήτης,
ἄψοφα μαστίζων ἐχενηΐδος ἄκρα γαλήνης,
νεβροφόνῳ βασιλῆϊ φέρων παλινάγρετον αὔρην·
κούρη δ᾽ ὀψὲ μολοῦσα μετάρσιος ἐς χθόνα Ταύρων,
φρικτὰ κακοξείνων ἐδιδάσκετο θεσμὰ λεβήτων,
ἀνέρα δαιτρεύουσα· καὶ ἀνδροφόνῳ παρὰ βωμῷ
γνωτὸν ἀλιπτοίητον ἀνεζώγρησεν Ὀρέστην.
Βοιωτῶν τόσος ἦλθεν ἀμετρήτων στόλος ἀνδρῶν,
Ἰνδῴην ἐπὶ δῆριν ὁμαρτήσας Ὑμεναίῳ.

---

v. 100. ed. pr. *γενέθλης*, pro quo Falk. in coniectt. obtulit *γενέθλοις* vel *γενέθλης*, unde posterius in ed. alt. et ap. Mos. legitur. *Γενέθλαις* iam Rhodom.

v. 104. ed. pr. *οἳ τέκον*, emend. Falk. et Cant.

v. 106. *ἧχι* ed. pr. sine *ι*.

v. 113. ed. alt. *ἀπεσύρισε* per errorem.

v. 116. *ὑψὶ* dedit Mos.

v. 117. *θεσμὰ Λεβήτων* ed. alt. cum Mosero et Lubino, quasi populus sit.

v. 121. *Ἰνδώην* omnes.

Τοῖσι συνεστρατόωντο σοφῇ παρὰ Δελφίδι πέτρῃ
ἀγχίποροι Φωκῆες ὁμήλυδες, οἳ Κυπαρίσσου
εἶχον ἕδος γαίης, καὶ Ὑάμπολιν, ἥνπερ ἀκούω
Ἀονίης ὑὸς οὖδας ἐπώνυμον, ἣ περὶ μορφῆς
αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ ἤρισε Τριτογενείῃ.
οἵ τε λάχον Πυθῶνα, καὶ ἀμφίκρημνον ἀλωήν,
Κρίσσαν ἀειδομένην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα
γείτονα Βάκχου ἔχοντες· ἐπεὶ δαφναῖος Ἀπόλλων
κλῆρον ἑὸν ξύνωσε κασιγνήτῳ Διονύσῳ,
Παρνησσὸν δικάρηνον. ἀγειρομένοισι δὲ λαοῖς
Πυθιὰς ὀμφήεσσα θεηγόρος ἔκλαγε πέτρη,
καὶ τρίπος αὐτοβόητος· ἀσιγήτοιο δὲ πηγῆς
Κασταλίης λάλον οἶδμα σοφῷ πάφλαζε ῥεέθρῳ.
Εὐβοέων δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἀσπιδιῶται
παιδοκόμοι Κορύβαντες ἀεξομένου Διονύσου,
οἳ Φρύγα κόλπον ἔχοντες ὀρεσσιπόλῳ παρὰ Ῥείῃ,
νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐκυκλώσαντο βοείαις,
τόν ποτε, πορφυρέῳ κεκαλυμμένον οἴνοπι πέπλῳ,
εὗρον ἐνὶ σκοπέλοις, κερόεν βρέφος, ἔνθα μιν Ἰνὼ
Μύστιδι παιδοκόμῳ παρεκάτθετο, μητρὶ Κορίνθου.

---

v. 124. *εἶχον ἕδος· καὶ γαίης Ὑάμπ.* editt. pro quo Falk. *καὶ γῆς Ὑ.* tentabat. V. D. ap. Villois. *καὶ γαίαν Ὑ.* quod Mos. non melius scripsit. Etiam Rhodom. *γαῖαν.* v. s. ed. pr. *ἢ περὶ*, ed. alt. *ἧ*; nostrum dedit Falk.

v. 126. *εἴρησε* et *Τριτογενείη* ed. pr. emend. Falk.

v. 127. *ἀμφίκριμνον* ed. pr. emend. Falk.

v. 128. *Κρῖσαν* omnes; mox *πανονῆα* ed. pr. emend. Falk. v. seq. *ξήνωσε* ead. ab eod. emendata.

v. 131. *ἀγ. δὲ Δελφοῖς* omnes: nostr. coniecit Cun.

v. 133. *τρύπος* editt. quod tacite emend. Mos. post Rhodom.

v. 137. Fort. *Φρύγα κῶμον ἔχ.*

v. 141. *παρεκάθετο μ. Κορύνθου* ed. pr. *παρεκάθ. μ. Κορίνθου* ed. alt. et Mos. Recte tamen emend. Falk.

οἳ τότε πάντες ἵκανον ἀειδομένης ἀπὸ νήσου,
Πρυμνεὺς, εἰλιπόδης τε Μίμας, καὶ ὀρίδρομος Ἄκμων,
Δαμνεύς τ᾽, Ὠκυθόος τε σακεσπάλος, οἷς ἅμα βαίνων,
σύνδρομος Ἰδαίῳ, κορυθαιόλος ἤλυθε Μελισσεύς,
οὓς ποτε δυσσεβίης κεκορυθμένος ἄφρονι κέντρῳ,
Σῶκος ἁλιζώνοιο πατὴρ νοσφίσσατο πάτρης
Κόμβης ἑπτατόκου μετὰ μητέρος· οἳ δὲ φυγόντες,
Κνώσσιον οὖδας ἵκοντο· καὶ ἔμπαλιν ἦσαν ἀλῆται
ἐς Φρυγίην Κρήτηθεν, ἀπὸ Φρυγίης ἐς Ἀθήνας,
ἀλλοδαποὶ ναετῆρες ὁμέστιοι, εἰσόκε Κέκροψ
Σῶκον ἀπηλοίησε Δίκης ποινήτορι χαλκῷ·
καὶ χθόνα καλλείψαντες ἁλικλύστου Μαραθῶνος,
νόστιμον ἴχνος ἔκαμψαν ἐς ἱερὸν οὖδας Ἀβάντων,
Κουρήτων προτέρων χθόνιον γένος, οἷς μέλος αὐλῶν,
οἷς βίος εὐκελάδων ξιφέων κτύπος, οἷς τινι ῥυθμῷ
κύκλα ποδῶν μεμέλητο καὶ ἀσπιδόεσσα χορείη.
τοῖσι συνεστρατόωντο μαχήμονες υἷες Ἀβάντων,
οἳ λάχον ὀφρυόεσσαν Ἐρέτριαν· οἳ λάχον ἄμφω,
καὶ Στύρα καὶ Κήρινθον, ἀειδομένης τε Καρύστου
ἕδρανα καὶ Δίου κραναὸν πέδον· οἵ τ᾽ ἔχον Ἄκρην,
Ἄκρην κυματόεσσαν ἀσιγήτοιο Γεραιστοῦ,
καὶ Στύγα, καὶ Κοτύλαιον ἕδος, καὶ Σιρίδος ἕδρην,
Μαρμαρίου τε τένοντα, καὶ Ὠγυγίης πέδον Αἴθης.
τοῖς ἅμα λαὸς ἵκανεν ὁμόστολος, οἷς πέλε πάτρη
Χαλκὶς, ὀπισθοκόμων μητρόπτολις Ἐλλοπιήων.

---

v. 144. *ὠκυθ. τ. Σακεσπάλος* omnes, verum nomen ignorantes.

v. 147. *νοσφίσατο* omnes.

v. 161. s. *οἵ τ᾽ ἔχον ἀκρην Ἄκρυν* editt. et Mos. Emendavit tamen in coniectt. Falk.

v. 163. *ἶδος* omnes. Nomina *Στύγα*, *Σιρίδος ἕδρ.* et v. s. *π. Αἴθης* sana non praestiterim. Vid. Comment.

v. 166. *μητρόπολις* omnes. *Ἐλλοπιήων* ed. pr.

ἑπτὰ μὲν ἡγεμόνες στρατὸν ὥπλισαν· ἀλλ' ἕνα πάντες
θυμὸν ἔχον κατ' Ἄρηα· καὶ ἀστέρας αἴθοπι βωμῷ
ζωδιακῆς ναετῆρας ἐμειλίξαντο κελεύθου,
δῆριν ἰσηρίθμοισιν ἐπιτρέψαντες ἀλήταις.
Κεκροπίδας δ' ἐκόρυσσε μόθων ἀκόρητος Ἐρεχθεύς, —
χρύσεον ἀγλαόπαιδος Ἐρεχθέος αἷμα κομίζων,
τόν ποτε πυρσοφόροιο κατὰ πτύχα παρθενεῶνος
παρθένος αὐτολόχευτος ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῷ
παιδοκόμος Γλαυκῶπις ἀνήροτος· αἰδομένη δὲ
παρθενίῳ πήχυνεν ἀήθεϊ κοῦρον ἀγοστῷ,
Ἡφαιστηϊάδην, ὅτε δύσγαμος Ἀμφιγυήεις
ἀλλοίῃ φιλότητι γονὴν ἔσπειρεν ἀρούρης,
θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν Ἐρώτων.
τοῖος Ἀθηναίων στρατιῆς πρόμος ἤλθεν Ἐρεχθεύς,
Σίφνον ἔχων συνάεθλον, ὁμόπτολιν ἡγεμονῆα· —
οἳ λάχον Οἰνώνης γόνιμον πέδον, οἵ τε καρήνων
γείτονος Ὑμηττοῖο μελισσήεντας ἐναύλους,
καὶ τέμενος βαθύδενδρον ἐλαιοκόμου Μαραθῶνος·
οἵ τε πόλιν Κελεοῖο, καὶ οἳ λάχον ὅρμον Ἀθήνης,
ἀγχίαλον Βραύρωνα, κενήριον Ἰφιγενείης,

---

v. 169. ζωσιακῆς ed. pr. emend. Falk. v. seq. δηρὸν — ἐπιστρέψαντες ἀχήταις ed. pr. unde Falk. coniecit δῆριν — ἐπιτρέψ. ἀήταις. Confuse ed. alt. ἐπιστρέψ. ἀήταις, quod Mos. edidit. Recte Scal. ἀλήταις.

v. 171. χρύσ. αἷμα suspectum et succurrunt ἅρμα et εἷμα; sed vid. Comment.

v. 174. Etsi per se Minerva παρθ. αὐτολόχευτος dici potest, hic tamen N. Erechtheum potius αὐτολόχευτον dicere debebat; et fort. dixit.

v. 182. Fort. ante hunc v. excidit versus eiusmodi: τοῖσιν ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται, qualis fere v. 92. Mox pro Οἰνώνης debebat, puto, Οἰνοίης v. Οἰνώης. Sed vid. Obss.

v. 183. γείτονας omnes.

καὶ δάπεδον Θορικοῖο, καὶ εὐώδινος Ἀφίδνης·
οἵ τ᾽ ἔχον ἀγλαόπαιδος Ἐλευσινίην χθόνα Δηοῦς,
μυστιπόλοι ταλάροιο καὶ εὐκάρποιο θεαίνης,
Τριπτολέμου γεγαῶτες ἀφ᾽ αἵματος, ὅς ποτε Δηοῦς
δίφρον ἐχιδνήεντα δι᾽ ἠέρος ἡνιοχεύων,
στικτὰ φερεσταχύων ἐπεμάστιε νῶτα δρακόντων.
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα σιδήρεα τεύχεα πάλλων
παισὶ κορυσσομένοισι γέρων ὤρεξεν Ἀχαρνεύς.
καὶ στίχες Ἀτθίδος ἦλθον ἐπήλυδες· ἐγρεμόθων δὲ
σὺν δορὶ, σὺν ξιφέεσσιν ἐπειγομένων ναετήρων,
εἰς μόθον εὐπήληκες ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι,
ἐσσυμένων δ᾽ ἐς Ἄρηα, λιμὴν ἤχησε Φαληρεύς·
καὶ πολὺς, ἀγγέλλων προτέρην αὐτόχθονα φύτλην,
χρύσεος εὐπλέκτῃσι κόμαις ἐσφίγγετο τέττιξ.

Πατρίδα γαῖαν ἔλειπε καὶ Αἰακὸς, ὃν νόθος ὄρνις
ἁρπαμένῃ σπέρμηνε μιγεὶς Ἀσωπίδι νύμφῃ,
αἰετὸς, Αἰγίνης πτερόεις πόσις, ὑψιπέτης Ζεύς·
ἐκ δὲ γάμου πεφάτιστο καὶ Αἰακός· ἔξοχα δ᾽ ἄλλων
χραισμῆσαι μενέαινε κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
Μυρμιδόνων δὲ φάλαγγας ἐκόσμεεν ἴδμονι τέχνῃ,

---

v. 189. *Ταλάρ. κ. Εὐκάρπ.* ed. alt. cum Lubino; prius tanquam nomen propr. retinuit etiam Mos. V. D. ap. Villois. „lego *ταλαοῖο*, teste Eustathio et Apollodoro."

v. 194. *ἀρχανεύς* ed. pr. emend. Falk.

v. 195. *ἐπήλυθιν* editt. Falk. coniiciebat *ἐπήλυδες* aut *ἐπήλυδος*; prius recepit Mos. cogitans tamen etiam de *ἐπήλυδιν*. Pro *Ἀτθίδος* malim *Ἀτθίδες*.

v. 198. *Φαλιρεύς* ed. pr. emend. Falk.

v. 200. *ἀπλέκτῃσι κ.* omnes; *εὐπλ.* dedit Wakef. Sylv. III. p. 139.

v. 201. *Ἀτθίδα γαῖαν* omnes, sine sensu.

v. 202. *ἁρπαμένη* omnes; praeterea *σπέρμηνε* Moser. v. seq. *πτερόης* ed. pr. emend. Falk.

οἳ πρὶν ἔσαν μύρμηκες, ἐφερπύζοντες ἀρούρης,
ποσσὶ πολυσπερέεσσι μεμηλότες, εἰςόκεν αὐτῶν
ἐκ χροὸς οὐτιδανοῖο χαμαιγενὲς εἶδος ἀμείψας,
φέρτερον εἰς δέμας ἄλλο μετέπλασεν ὑψιμέδων Ζεύς,
καὶ στρατὸς ἐβλάστησεν ἐνόπλιος· ἐξαπίνης γὰρ
ἀλλοφυὴς, ἄφθογγος, ἀπόσπορος ἑσμὸς ἀρούρης
εἰς βροτὸν αὐδήεντα δέμας μορφώσατο μύρμηξ.
τῶν πρόμος Αἰακὸς ἦρχεν· ἐν εὐτύκτῳ δὲ βοείῃ
Ζῆνα νόθον, σοφὸν ὄρνιν, ἐπέγραφε, σῆμα γενέθλης,
φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐλαφρίζοντα γυναῖκα.
καὶ ποταμὸς πυρίκαυτος ἔην σχεδόν· ἄγχι δὲ κούρη,
οἰκτρὰ κατηφιόωσα, καὶ εἰ πέλεν ἄπνοος εἰκών,
δόχμιον ὄμμα τίταινεν, ἅτε στενάχουσα τοκῆα,
Ἀσωπὸν βαρύγουνον· ἔοικε δὲ τοῦτο βοῆσαι·
καλὸν ἐμοὶ πόρες ἕδνον, ἐμὸν γενετῆρα δαμάσσας.
  Κρήτης δ᾽ ἡγεμόνευε πολυγλώσσων ναετήρων
Ἀστέριος, φαιδρωπὸν ἔχων δέμας· ἀμφότερον δέ,
ὅσσον ἔην ἐρόεις, τόσον ἄλκιμος· ὅν ποτε νύμφη,
λυσαμένη Μίνωϊ σαόφρονος ἅμμα κορείης,
Φαιστιὰς Ἀνδρογένεια Κυδωναίῃ τέκεν εὐνῇ.
ὃς τότε λαὸν ἄγων ἑκατόμπολιν οἴνοπι Βάκχῳ,

---

v. 208. *μεμυλότες* ed. pr. emend. Falk.

v. 217. *πυρίκλαυτος* ed. princ. emend. Falk.

v. 218. *κατηφιόωσα δειπέλεν* ed. pr. unde *δέει πέλεν* ed. alt. e coniect. Falk. Nostrum dedit Cun. probavit Mos.

v. 221. *καλὸν ἐμὸν* omnes.

v. 222. *Κρήτη* omnes. v. seq. *ἀμφότερα δέ* omnes: emendavit Rhodom.

v. 225. *δαόφρονος* ed. pr. unde *δαΐφρονος* coni. Falk. receptum in ed. alt. et a Mos. qui tamen in Scaligeri coniect. *σαόφρ.* inclinabat.

v. 226. *Φαιστειάς* ed. pr. emend. Falk.

ἵκετο, κυδαίνων ἐμφύλιον αἷμα γενέθλης
πατρὸς ἑοῦ· Σεμέλης γὰρ ἀνεψιὸς ἔπλετο Μίνως,
Κάδμου ξυνὰ γένεθλα· πολυσπερέες δὲ μαχηταὶ
πάντες ἑνὶ σπεύδοντι συνέῤῥεον ἡγεμονῆϊ,
οἳ μὲν ἀπὸ Κνωσσοῖο, μαχήμονες, οἳ δ᾽ ἀπὸ Λύκτου,
Μιλήτου στρατιῇσι συνήλυδες· οἷς ἅμα πολλοὶ
ὑψιλόφου Γόρτυνος ἐθωρήσσοντο πολῖται,
καὶ νάσται Ῥυτίοιο, καὶ εὐκάρποιο Λυκάστου,
καὶ χθονὸς Ἰδαίοιο Διὸς, καὶ ἐδέθλια Θήβης,
καὶ δάπεδον Κισάμοιο, καὶ ἄστεα καλὰ Κυταίου·
τοῖος ἀπὸ Κρήτης πρόμος ἤλυθεν· ἐρχομένῳ δὲ
θερμοτέραις ἀκτῖσι χέων μαντήϊον αἴγλην,
Ἀστερίῳ σελάγιζεν ὁμώνυμος Ἄρεος ἀστήρ,
νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελος· ἀλλ᾽ ἐνὶ χάρμῃ
νικήσας, νόθον οἶστρον ἀήθεος ἔσχεν ἀρούρης,
νηλής· οὐ γὰρ ἔμελλεν ἰδεῖν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
πάτριον Ἰδαίης κορυθαιόλον ἄντρον ἐρίπνης·
ἀλλὰ βίον προβέβουλε λιπόπτολιν· ἀντὶ δὲ Δίκτης
Κνώσσιος ἐν Σκυθίῃ μετανάστιος ἔσκε πολίτης,
καὶ πολιὸν Μίνωα καὶ Ἀνδρογένειαν ἐάσας

---

v. 230. *ζυνὰ* ed. pr. quod emend. in ed. alt.

v. 231. *ἐνὶ σπ.* editt. emend. Falk. prob. Mos.

v. 232. Fort. *Κνωσσοῖο μαχήμονος.*

v. 233. *Μιλητοῦς* ed. pr. emend. Falk.

v. 234. *Γόρτινος* ed. pr. emend. Falk. v. s. *Ῥύτροιο* ead. ab eod. emend.

v. 236. *χθόνα νωδαίοιο Δ.* editt. unde Scalig. *χθονὸς Ὠδαίοιο,* nescio, quo sensu; Falk. *χθονὸς Ἰδαίοιο*, quod Mos. recepit. Vereor tamen, ne binorum versuum initia, veluti: *οἵ τ᾽ ἔχον* — et *καὶ χθόνα Δικταίοιο Δ.*, confusa sint. Vid. Comment. In fine v. Cun. volebat *ἐδ. Τάρβης.* Vid. Obss.

v. 242. *νόθον ἄστρον* male tentavit Canter.

v. 247. *ἐάσσας* omnes.

ξεινοφόνων σοφὸς ἦλθεν ἐς ἔθνεα βάρβαρα Κόλχων·
Ἀστερίους δ' ἐκάλεσσε, καὶ ὤπασεν οὔνομα Κόλχοις
Κρητικὸν, οἷς ξένα θεσμὰ φύσις πόρε· παιδοκόμου δὲ
πάτριον Ἀμνισοῖο ῥόον Κρηταῖον ἐάσας,
αἰδομένοις στομάτεσσι νόθον πίε Φάσιδος ὕδωρ.
Μοῦνος Ἀρισταῖος βραδὺς ἤϊε, λοίσθιος ἄλλων,
ὅσσοι γαῖαν ἔναιον ὁμούριον Ἑλλάδι γαίῃ,
ὃς μέλιτος γλυκεροῖο πολυτρήτων ἀπὸ σίμβλων
αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ
ἤρισεν ἀπρήκτῳ μελιηδέος ἐλπίδι νίκης.
ἀμφοτέροις δ' ἐδίκαζον, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου·
ἀλλὰ πάϊς Φοίβοιο, νεόῤῥυτα χεύματα σίμβλων
ἀθανάτοις ὀρέγων, μελιηδέος ἤμβροτε νίκης,
ὅττι θεοὶ παχὺ χεῦμα φιλοπτόρθοιο μελίσσης
δεξάμενοι, κόρον ὀξὺν ἀτερπέος εἶχον ἐέρσης.
καὶ κόρος ἦν μακάρων τρίτατον δέπας· οὐδὲ τετάρτου
κιρναμένου γεύσαντο παλιννόστοιο κυπέλλου,
καὶ μάλα διψώοντες· ἀρυομένοιο δὲ Βάκχου
ὄμβρῳ ἐϋῤῥαθάμιγγι νόον τέρποντες ἐέρσης,
εἰς ὅλον ἦμαρ ἔπινον ἁλωοφύτου χύσιν οἴνου.

---

v. 248. *ξεινοφόνον* ed. pr. emend. Falk.

v. 249. *Ἀστερίους τ' ἐκ.* et *οὔνομα Κόλχων* omnes; sed fort. debebam *Κόλχῳ.*

v. 251. *ἐάσσας* omnes.

v. 252. *πειφάσιδος* ed. pr. unde *περὶ Φάσ.* ed. alt. e coniect. Falk. Nostrum suppeditavit Cun. probavit Mos. Sic iam Rhodom.

v. 253. *λήθιος ἄλλων* omnes; correxit Falk.

v. 258. *ἀμφοτέροις τ' ἐδ.* omnes.

v. 265. *μάλα διψῶντες* editt. pro quo Falk. *μάλα περ διψ.* tentabat, probatus Mosero. *Διψώωντες* iam Rhodom.

v. 266. *τέρποντας* ed. pr. emend. Falk.

v. 267. *ἀλωοφ.* ed. alt. et Rhodom. ac Mos. Sed fort. N. scripsit *ἀλωφήτου χ. ο.* cf. XX. 6. Agnoscit tamen alterum Dinner. in Epithh.

καὶ μεθύων γλυκὺν οἶνον ἐθάμβεεν ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
ἐξ ἑτέρου ποθέων ἕτερον δέπας ἡδέϊ θυμῷ,
εὐφροσύνην ἀκόρητον ἔχων θελξίφρονος οἴνου.
Ζεὺς δὲ μελιῤῥαθάμιγγος ἐθάμβεεν ἔργα μελίσσης,
δαιδαλέην τ᾽ ὠδῖνα φιλοσμήνου τοκετοῖο,
δῶρον Ἀρισταίοιο· καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ
ὤπασε λυσιπόνοιο φέρων πρωτάγρια νίκης.
ἔνθεν Ἀρισταῖος βραδὺς ἤϊεν εἰς μόθον Ἰνδῶν,
ὀψίμος εὐνήσας πρότερον χόλον ἅρπαγι νίκης,
ἔνδιον Ἑρμείαο λιπὼν Κυλλήνιον ἕδρην.
οὔπω γὰρ προτέρῃ Μεροπηΐδι νάσσατο νήσῳ,
οὔπω δ᾽ ἀτμὸν ἔπαυσε πυρώδεα διψάδος ὥρης,
Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο φέρων φυσίζοον αὔρην,
οὐδὲ σιδηροχίτων, δεδοκημένος ἀστέρος αἴγλην,
Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο,
ἐννύχιον πρήϋνε, τὸν εἰσέτι διψαλέον πῦρ
θερμὸν ἀκοντίζοντα δι᾽ αἰθέρος αἴθοπι λαιμῷ
ἄσθμασι λεπταλέοισι καταψύχουσιν ἀῆται·
ἀλλ᾽ ἔτι Παῤῥασίης πέδον ᾤκεεν· ἐρχομένῳ δὲ
λαὸς ἐθωρήχθη βαλανηφάγος Ἀρκὰς ἀλήτης,

---

v. 270. *ἀκόρυτον* ed. pr. emend. Falk. *ἀπόρητον* dedit Mos.

v. 274. F. *φέρειν.*

v. 275. *μόχθον Ἰνδ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 276. *πρότερον ὅλον ἅρπαγα πέτρης* omnes. Scalig. tentabat *πρότερος μύλον* sine sensu. Lubin. vertit, quasi *στόλον* habuerit. Erat etiam, qui tentaret *πρότερον χόλον ἅρπαγι μίτρης.* vid. Commentar. *Δόλον* coni. Rhodom.

v. 278. *προτέρῃ μεροπηΐδι* omnes.

v. 280. *φυσίζωον* ed. pr. emend. Falk. v. s. praestat fortasse *αἰθέρος αἴγλ.*

v. 286. *ὤκεεν* omnes.

v. 287. *ἀλήτη* ed. pr. emendatum in ed. alt. et a Rhodom.

οἵ τ᾽ εἶχον Λασιῶνα, καὶ ἄλσεα καλὰ Λυκαίου,
καὶ κραναὴν Στύμφηλον, ἀειδομένην τε πολίχνην
Ῥίπην, καὶ Στρατίην, καὶ Μαντινέην, καὶ Ἐνίσπην,
Παῤῥασίην τ᾽ εὔδενδρον, ὅπῃ πέδον ἐστὶ θεαίνης
ἀστιβὲς ἀρχεγόνοιο λεχώϊον εἰσέτι Ῥείης,
καὶ δάπεδον Φενεοῖο, καὶ Ὀρχομενοῖο πόληα,
Ὀρχομενὸν πολύμηλον, ἐδέθλιον Ἀπιδανήων·
οἵ τ᾽ ἔχον Ἀρκαδίην, πόλιν Ἀρκάδος, ὅν ποτε μήτηρ
Καλλιστὼ Διῒ τίκτε· πατὴρ δέ μιν εἰς πόλον ἄστρων
στηρίξας, ἐκάλεσσε χαλαζήεντα Βοώτην.
τόσσον Ἀρισταῖος στρατὸν ὥπλισεν Ἀρκάδι λόγχῃ,
ἀνδράσι μαρναμένοις νομάδας κύνας εἰς μόθον ἕλκων,
τόν ποτε Κυρήνη, κεμαδοσσόος Ἄρτεμις ἄλλη,
Φοιβείῃ φιλότητι λεοντοφόνος τέκε νύμφη,
ὁππότε μιν Λιβύῃ ψαμαθώδεϊ καλὸς Ἀπόλλων
ἤγαγε, νυμφοκόμῳ μετανάστιον ἅρπαγι δίφρῳ.
καί μιν ἔτι σπεύδοντα, λιπὼν μαντώδεα δάφνην,
αὐτὸς ἑαῖς παλάμῃσι πατὴρ θώρηξεν Ἀπόλλων,
παιδὶ δὲ τόξον ἔδωκε, καὶ ἥρμοσε χειρὶ βοείην

---

v. 288. *Λασιῶνα* ed. alt. et Mos. mox *ἄλσ. κ. Κυταίου* omnes. Falk. notat, alibi *ἄστεα καλὰ Κυταίου.* Vid. Obss.

v. 289. *πολύχνην* ed. pr. emend. Falk.

v. 290. *Ἐνίσπιν* ed. pr. ab eod. emend. v. seq. *ὅπη* omnes.

v. 293. *Ὀρχμῆα τοκῆα* ed. pr. pro quo *Ὀρχομενοῖο τοκῆα* ed. alt. et Mos. e coniect. Falk.

v. 296. *καλλίστῳ* ed. pr. emend. Falk.

v. 298. *τόσσα Ἀρ.* ead. ab eod. emend.

v. 299. *νομαδος* ed. pr. emend. Falk. Paulo ante scribendum fortasse *ἀνδράσι μαρναμένους ν. κύνας.*

v. 302. *Λιβύη* editi. quod emendatius dedit Mos. et antea Rhodom.

v. 304. *μαντ. Δάφνην* ed. secund. cum Lubino et Moser.

v. 306. Post *παιδὶ* particulam omittunt vulgo; supplevit Falk.

δαιδαλέην· γλαφυρὴν δὲ, καθιεμένην διὰ νώτου
ὠμαδίῳ τελαμῶνι, κατεκληΐσσε φαρέτρην.
Τῷ δ' ἔπι Σικελίηθεν ἑκηβόλος ἦλθεν Ἀχάτης,
καί οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται,
Κιλλυρίων τ', Ἐλύμων τε πολὺς στρατὸς, οἵ τε Παλίκων
ἕδρανον ἀμφενέμοντο, καὶ οἳ Κατάνην παρὰ λίμνην
γείτονα Σειρήνων πόλιν ᾤκεον, ἃς Ἀχελῴῳ
Τερψιχόρη ῥοδόεσσα βοοκραίρων ἀπὸ λέκτρων
τίκτεν, ἀελλήεντι συναπτομένη παρακοίτῃ·
οἵ τ' εἶχον Καμάριναν, ὅπῃ κελάδοντι ῥεέθρῳ
Ἵππαρις ἀστήρικτος ἐρεύγεται ἀγκύλον ὕδωρ,
Ὕβλης θ' ἱερὸν ἄστυ, καὶ οἳ σχεδὸν ᾤκεον Αἴτνης,
ἧχι πυρὸς κρητῆρες ἀναπτομένης ἀπὸ πέτρης
θερμὸν ἀναβλύζουσι Τυφαονίης σέλας εὐνῆς·
οἵ τε δόμους ἐδάσαντο παρ' ὀφρυόεντι Πελώρῳ,
καὶ δάπεδον νησαῖον ἁλιῤῥοίζοιο Παχύνου,
καὶ Σικελὴν Ἀρέθουσαν, ὅπῃ μετανάστιος ἕρπει,
στέμματι Πισαίῳ κομόων, Ἀλφειὸς ἀλήτης,
πορθμεύων βαιὸν οἶδμα, καὶ ἀκροτάτου διὰ πόντου
ἕλκει δοῦλον Ἔρωτος ὑπέρτερον, ἄβροχον ὕδωρ,
θερμὸν ἔχων ψυχροῖο δι' ὕδατος ἁπτόμενον πῦρ.

---

v. 309. *Ἀχαίτης* editt. emend. Falk.

v. 311. *Κιλλυρίων*, nescio, an sanum sit. Plura, quae tentari possunt, vide in Obss. Mox *Παλίγγων* omnes, quod mihi videor recte emendasse.

v. 312. Fort. *Κατάνην παράλιμνον;* ut nunc est, constructio verborum nimis est ambigua. Vid. Obss.

v. 313. *ὤκεον* omnes, ut v. 316. *ὅπη* et 318. *ὤκεον* rursus et *Ἀχελώῳ*.

v. 319. *ἧχι* ed. pr. Nostrum reliqui.

v. 323. *ὅπη* omnes.

v. 327. *ἀπτόμενον* ed. pr.

τοῖς ἔπι Φαῦνος ἵκανε, πυρισφρήγιστον ἐάσας
Ἰταλίης τριλόφοιο πελωρίδα πέζαν ἐρίπνης,
τὸν βυθίῳ Κρονίωνι συναπτομένη τέκε Κίρκη,
σύγγονος Αἰήταο πολύθρονος, ἣ παρὰ λόχμῃ
ᾤκεε πετραίοιο βαθύσκια κύκλα μελάθρου.
Καὶ Λίβυες στρατόωντο, παρ᾽ ἑσπέριον κλίμα γαίης
ἀγχινεφῆ ναίοντες ἀλήμονος ἄστεα Κάδμου.
κεῖθι γὰρ ἀντιπόρων ἀνέμων πεφορημένος αὔραις,
εἰς χρόνον ᾤκεε Κάδμος, ἔχων Σιθωνίδα νύμφην
σύμπλοον, Ἁρμονίην, ἔτι παρθένον, ἧς διὰ μορφὴν
γείτονας ἀντιβίους πολεμητόκος ὥπλισε φήμη,
ἣν Χάριν ἣν ὀνόμηνε Λίβυς στρατός· ἁβροτέρη γὰρ
Βιστονὶς ἐβλάστησεν ἐπιχθονίη Χάρις ἄλλη,
τῆς ἄπο καὶ Λιβύης Χαρίτων λόφος· ἧς ἐπὶ μορφῇ
ἅρπαγος ὑσμίνης δεδονημένος ἄφρονι κέντρῳ,
φρικτὸς ἐρωμανέων ἐκορύσσετο βάρβαρος Ἄρης,
λαὸς ἐρημονόμος Μαυρούσιος. ἀλλὰ τινάσσων
χερσὶ γυναιμανέεσσι Λιβυστίδος ἔγχος Ἀθήνης,

---

v. 328. ἐάσσας omnes.

v. 329. Ἰταλ. τελόφοιο ed. pr. unde nostrum effecit Falk. Sed Cun. tentabat Σικελίης τριλόφοιο Πελωρίδα π. Putabam aliquando: Αἰαίης τριλόφ. πελωρίδα π. ἐρ. Vid. Comment.

v. 330. βυθίαν editt. emend. Falk. prob. Mos.

v. 332. ὤκεε omnes.

v. 336. Εἰθωνίδα ν. editt. emendavit Falk. mecum recepit Mos. Paulo ante ὤκεε vulgo.

v. 337. σύμπλοκον omnes.

v. 339. ἣν Χαρίτην ὀνόμηνε Λίβης στρ. editt. Tacite tamen Mos. Λίβυς dedit post Rhodom. In fine v. ἁβροτέρα ed. pr. emend. Falk.

v. 341. ἧς ἔτι omnes sine sensu; emendavit iam Rhodom. v. s. ἅρπαγος Ὑσμίνης ed. alt. cum Lubino et Mos. non melius.

v. 344. ἐρημονόμων omnes.

v. 345. χερσὶ χαμαιγενέεσσι rursus omnes.

Ἁρμονίης πολέμιζε, προασπίζων παρακοίτης,
ἑσπερίων δ' ἐφόβησεν ὅλον γένος Αἰθιοπήων
σὺν Διῒ θωρηχθέντι, σὺν Ἄρεϊ, καὶ Κυθερείῃ.
κεῖθι καὶ, ὡς ἐνέπουσι, παρὰ Τριτωνίδι λίμνῃ
Ἁρμονίῃ παρέλεκτο ῥοδώπιδι Κάδμος ἀλήτης·
Νύμφαι δ' Ἑσπερίδες μέλος ἔπλεκον, ὧν ἀπὸ κήπων
Κύπρις ὁμοῦ καὶ Ἔρωτες ἐκόσμεον εὔγαμον εὐνήν,
χρυσείην θαλάμοισιν ἐπικρεμάσαντες ὀπώρην,
νύμφης ἕδνον ἔρωτος ἐπάξιον, ἧς ἀπὸ φύλλων
Ἁρμονίῃ καὶ Κάδμος ἐγεκτεάνῳ παρὰ παστῷ
βόστρυχον ἀφνειοῖσιν ἐμιτρώσαντο κορύμβοις
ἀντὶ ῥόδου γαμίοιο· καὶ ἁβροτέρη πέλε νύμφη,
χρύσεα δῶρα φέρουσα, γέρας χρυσέης Ἀφροδίτης.
καὶ μέλος ἀστραίης κιθάρης ἐπίκωμον ἐγείρας,
μητροπάτωρ σφαιρηδὸν ἑῷ βητάρμονι ταρσῷ
οὐρανὸν ἀμφελέλιζε Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
καὶ μέλος ἁρμονίης ἐμελίζετο γείτονι φωνῇ.
καὶ ζυγίης φιλότητος ἑῆς μνημήϊα νύμφης,
δῶκε ποδῶν ἐπίβαθρα Λιβυστίδι Κάδμος ἀρούρῃ,
δωμήσας πολίων ἑκατοντάδα· δῶκε δ' ἑκάστῃ

v. 346. πτολέμιζε vulgo.

v. 348. χωρηχθέντι ed. pr. emendav. Falk.

v. 351. λέχος ἔπλεκον, nescio unde Moser. In fine vers. κηπῷ ed. pr. pro quo Falk. κήπου, aut κήπων proponebat; posterius ed. alt. et Mos.

v. 354. νύμφης δ' ἔδν. — ἧ ῥ' ἀπὸ φ. omnes.

v. 358. χρυσῆς omnes.

v. 359. Ἀστραίης ed. alt. cum Lubino et Mos. Mox ἐπὶ κῶμον omnes, fortasse recte; nostrum dedit Scal.

v. 361. κυρτ. ἄρτας ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 362. Ἁρμονίης ed. alt. Lub. Mos.

v. 364. ἐπὶ βάθρα editt. Nostrum e coniect. Falkenburgii etiam Mos. habet.

v. 365. αἰκαντοτάδα — δεκάστῃ ed. pr. em. Falk. et Cant.

δύςβατα λαϊνέοις ὑψούμενα τείχεα πύργοις.
κείνου μνῆστιν ἔχοντες ἐπεστρατόωντο μαχηταί,
μαρναμένου Βρομίοιο προασπιστῆρες Ἐνυοῦς,
τικτομένης ναίοντες ἐδέθλια γείτονα Μήνης,
καὶ Διὸς Ἀσβύσταο μεσημβρίζοντας ἐναύλους,
μαντιπόλου κερόεντος, ὅπῃ ποτὲ πολλάκις Ἄμμων,
ἀρνειοῦ τριέλικτον ἔχων ἴνδαλμα κεραίης,
ὀμφαίοις στομάτεσσιν ἐθέσπισεν, ἑσπέριος Ζεύς.
οἵ τε ῥόον Χρεμέταο, καὶ οἳ παρὰ Κίνυφος ὕδωρ
ᾤκεον ἀζαλέης ψαμαθώδεα πέζαν ἀρούρης,
Αὐσχῖσαι, Κάβαλές τε συνήλυδες, οὓς πλέον ἄλλων
Ἄρεϊ τερπομένους Ζεφυρήϊος ἔτρεφεν ἀγκών.
τόσσος λαὸς ἔην ἑκατόμπολις. ἐρχομένης δὲ
πληθύος ἡγεμόνευε Κραταιγόνος, ὅν ποτε κούρη
Ἀγχιρόη Χρεμέταο, παρὰ πλαταμῶνα τοκῆος,
Ψύλλου κουφονόοιο μινυνθαδίῃ τέκεν εὐνῇ,
νυμφίον ἀγκὰς ἔχουσα θεημάχον, οὗ ποτὲ καρποὺς
ἄσθματι διψαλέῳ Νότος ἔφλεγε, θερμὸς ἀήτης.
αὐτὰρ ὁ θωρήσσων κορυθαίολον Ἄρεα νηῶν,
ναύμαχον ἑσμὸν ἄγειρεν, ὅπως ποινήτορι θεσμῷ
ἠερίοις ἀνέμοισιν ἀναστήσειεν Ἐνυώ,
ἱέμενος κτεῖναι φλογερὸν Νότον· ἄγχι δὲ νήσου

---

v. 369. *τηκομένης — Μήνης* voluit Triller. Obss. p. 9. Menam insulam intelligens: idem Bochartum *αἰθομένης* legisse refert. Nos longe alia in Comment. docebimus.

v. 371. *ὅπη* omnes.

v. 372. *Ἀλφειοῦ τριέλ.* omnes, lepide.

v. 375. *ὤκεον* omnes.

v. 376. *Αὐχῆται Βάκαλές τε* rursus omnes. Vid. Comment.

v. 377. *ἔστρεφεν* editt. Mecum Moser. et antea Rhodom.

v. 384. *ἀρτὰρ* ed. pr. emend. Falk.

v. 385. *ὅπη* omnes. Emendavit iam Rhodom.

Αἰολίης στόλος ἦλθε σακέσπαλος· ἀλλὰ μανέντος
ἀνδρὸς, ἀκοντιστῆρες ἀελλήεντι κυδοιμῷ
ὁλκάδα μαστίζοντες, ἐθωρήχθησαν ἀῆται,
συμφερτὴν δονέοντες ἀρηγόνα σύμπνοον αὔρην,
καὶ στρατιὴν καὶ Ψύλλον ἐτυμβεύσαντο θαλάσσῃ.
Θρηϊκίης δὲ Σάμοιο συνέῤῥεον ἀσπιδιῶται,
κοίρανος οὓς προΐαλλε, βαθυσμήριγγος ὑπήνης
Ἠμαθίων βαρύγουνος ἔχων χιονώδεα χαίτην,
Τιτήνων μελέεσσιν ἐοικότας, οἵ τ' ἔχον ἄμφω,
ἀγχίαλον Μύρμηκα καὶ ἀνθεμόεντα Σαώκην,
καὶ χθόνα Τεσμερίοιο, καὶ εὐλείμωνος ἀρούρης
ἄλσεα Φυσιάδαο, κατάσκια δενδράδι λόχμῃ,
καὶ ζαθέην Ζήρυνθον ἀκοιμήτων Κορυβάντων,
κτίσμα φατιζομένης Περσηΐδος, ὁππόθι κούρης
μυστιπόλων δαΐδων θιασώδεές εἰσιν ἐρίπναι·
οἵ τε πολυγλώχινος ὑπὸ κρηπῖδος ἀρούρης
Βρώτιον ἀμφενέμοντο, καὶ ἃς ὑπὸ γείτονι πόντῳ
Ἀτραπιτοὺς βυθίοιο Ποσειδάωνος ἀκούω.
τόσσαι μὲν στίχες ἦλθον ὁμήλυδες· ἀρχεγόνου δὲ
Ἠλέκτρης ὁμόφυλον ἐπιστώσαντο γενέθλην.
κεῖθι γὰρ Ἁρμονίην, γένος αἰθέρος, αἷμα θαλάσσης,
Ἄρης, Ζεὺς, Κυθέρεια, θεῶν χρυσμήτορι, Κάδμῳ
κουριδίην ἀτάεδνον ἐδωρήσαντο γυναῖκα.
τοῖσι κορυσσομένοισι σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ,

---

v. 388. Αἰολιῆς στ. ed. pr. emend. Falk.

v. 391. ἄρας γόνα σ. editt. emend. Falk. prob. Mos.

v. 397. Nomina locorum Samothraciae, quae hic sequuntur, quam sana sint singula, nondum definire ausim. Coniecturae non desunt. Plura vid. in Comment.

v. 405. ἀτράπιτοῦς ed. pr. Puto, hoc vocab. in nomen propr. hic abiisse.

v. 407. ἐπισώσαντο omnes; verum vidit Scalig.

Ἠλέκτρης ἀνέτελλε δι᾽ αἰθέρος ἕβδομος ἀστήρ,
δεξιὸν ὑσμίνης σημήϊον· ἀμφὶ δὲ νίκη
Πληϊάδων κελάδησε βοῆς ἀντίθροος ἠχώ,
γνωτῆς αἷμα φέροντι χαριζομένη Διονύσῳ,
καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὁμοίϊον. ἐρχομένων δὲ
Ὤγυρος ἡγεμόνευεν, ἐς Ἄρεα δεύτερος Ἄρης,
Ὤγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων ἴνδαλμα Γιγάντων.
τοῦ μὲν ἔην ἄγναμπτον ὅλον δέμας· ἐκ δὲ καρήνου,
αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων
ἰσοφανεῖς πλοκαμῖδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις
ἔῤῥεον, ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν
μηκεδανὴν, περίμετρον, ὁμοίϊον αὐχένι πέτρης,
βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώϊον. οὐδέ τις αὐτοῦ
φέρτερος ἄλλος ἵκανεν ἑώϊον ἐς μόθον Ἰνδῶν
νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὅρκιον ὤμοσε Νίκην,
Ἰνδῴην χθόνα πᾶσαν ἑῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.
Καὶ θρασὺς υἱὸς Ἄρηος, ἑὴν Πίμπλειαν ἐάσας,
Βιστονίης Οἴαγρος ἐκώμασεν ἄστρον ἀρούρης,
Ὀρφέα καλλείψας ἐπὶ γούνασι Καλλιοπείης,
νήπιον, ἀρτιχύτῳ μεμελημένον εἰσέτι μαζῷ.
Κυπριάδας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεε Λίτρος ἀγήνωρ,
εὐχαίτης τε Λάπηθος· ἐθωρήσσοντο δὲ πολλοί,
οἵ τ᾽ ἔλαχον Σφήκειαν, ἁλίκτυπον ἄντυγα νήσου,
Κύπρον, εὐπτερύγων θεοδέγμονα νῆσον Ἐρώτων,

v. 421. ἐχίνου ed. pr. emend. Falk.
v. 427. Ἰνδώην rursus omnes.
v. 428. ἐάσσας vulgo.
v. 429. Alius f. scripsisset ἀστὸς ἀρούρης.
v. 431. ἀρτιχύτον, sic Moser.
v. 432. Κυπριάδος τε φ. omnes.
v. 434. Σφήκειας ἁλ. omnes, pessime.

Κύπριδος αὐτογόνοιο φερώνυμον, ἧς ποτὲ Κύπρου
ἄκρα περιγράψας βυθίῃ γλωχῖνι τριαίνης,
ἰσοφυεῖ δελφῖνι τύπον τορνώσατο Νηρεύς.
ὁππότε γὰρ γονόεσσα, κατάῤῥυτος ἄρσενι λύθρῳ,
Οὐρανίῃ μόρφωσε λεχώϊον ἀφρὸν ἐέρσῃ,
καὶ Παφίην ὤδινε, Κεραστίδος εἰς χθόνα Κύπρου,
ἔμφρονα θυμὸν ἔχων, ὑπὲρ οἴδματος ἔτρεχε δελφίς,
ἑζομένην λοφίῃσιν ἐλαφρίζων Ἀφροδίτην.
οἵ τ' ἔχον Ὑλάταο πέδον, καὶ ἐδέθλια Σηστοῦ,
καὶ Τάμασον, καὶ Τέμβρον, Ἐρύσθειάν τε πολίχνην,
καὶ τέμενος βαθύδενδρον ὀρεσσαύλοιο Πανάκρου.
ἐκ δὲ Σόλων κεκόρυστο πολὺς στρατὸς, ἐκ δὲ Λαπήθων,
ὕστερον ἣν ἐκάλεσσαν ὁμώνυμον ἡγεμονῆος,
ὃς τότε λαὸν ἄγειρεν, ἐν εὐθύρσῳ δὲ κυδοιμῷ
κάτθανε, καὶ κτερέϊστο, καὶ οὔνομα λεῖπε πολίταις.
οἵ τε πόλιν Κινύρειαν, ἐπώνυμον εἰσέτι πετρῶν
ἀρχεγόνου Κινύραο, καὶ Οὐρανίης πέδον ἕδρης,
αἰθερίου κενεῶνος ἐπώνυμον, ὅττι πολίτας
ἔτρεφεν ἀστράπτοντας ἐπουρανίων τύπον ἄστρων·

---

v. 436. *Κύπρῳ* in fine v. omnes.

v. 440. *Οὐρανίῃ ἐέρσῃ* editt. emend. Falk. prob. Mos.

v. 441. *κεραστάδος* omnes. Dedi, quod receptum est, nomen proprium.

v. 444. *οἵ τ' ἔχον ὑδατόεν τε πέδ.* omnes sine sensu. Emendationem probabit Comment. De nomine *Σηστοῦ* licet dubitare.

v. 445. *Ἐρυθραίην τε πολίχνην* vulgo, fortasse non prorsus male. Vid. Obss.

v. 446. *Πανάρκτου* omnes. Emendavit Berkel. ad Steph. Byz. v. *Πάνακρα*.

v. 447. Fort. *Λαπήθου*.

v. 452. *οὐρανίης* ed. alt. Lubin. et Mos. nomen propr. obscurantes.

v. 454. *ἔστρεφεν* vulgo. Em. Rhodomannus.

οἵ τ' εἶχον Κραπάσειαν, ἁλιστεφὲς οὖδας ἀρούρης,
καὶ Πάφον, ἁβροκόμων στεφανηφόρον ὅρμον Ἐρώτων,
ἐξ ὑδάτων ἐπίβαθρον ἀνερχομένης Ἀφροδίτης,
ἧχι θαλασσιγόνου Παφίης νυμφήϊον ὕδωρ,
Σάτραχος ἱμερόεις, ὅθι πολλάκις οἶδμα λαβοῦσα,
Κύπρις ἀνεχλαίνωσε λελουμένον υἱέα Μύῤῥης·
καὶ πόλιν ἀρχεγόνου ποτὲ Περσέος, ᾧ ποτὲ Τεῦκρος,
καλλείψας Σαλαμῖνα, χολωομένου Τελαμῶνος,
ὁπλοτέρην πύργωσεν ἀειδομένην Σαλαμῖνα.
Λυδῶν δ' ἁβρὸς ὅμιλος ἐπέῤῥεεν, οἵ τ' ἔχον ἄμφω,
Κίμψον ἐϋψήφιδα καὶ ὀφρυόεσσαν Ἰτώνην,
οἵ τε Τορήβιον εὐρὺ, καὶ οἳ Πλούτοιο τιθήνας
Σάρδιας εὐώδινας, ὁμήλικας Ἠριγενείης·
καὶ χθόνα Βακχείην σταφυληκόμον, ἧχί τε κοῦρος
ἀμπελόεις Διόνυσος, ἔχων δέπας ἔμπλεον οἴνου,
Ῥείῃ πρῶτα κέρασσε, πόλιν δ' ὀνόμηνε Κεράσσας·
καὶ σκοπιὰς Ὁανοῖο, καὶ οἳ ῥόον ἔλλαχον Ἕρμου,
ὑδατόεν τε Μέταλλον, ὅπῃ Πακτώλιον ἰλὺν
ξανθὸς ἀποπτύων ἀμαρύσσεται ὄλβος ἐέρσης.

---

v. 455. *Κρεμάσειαν* omnes. Nostrum est pro *Καρπάσειαν.* Mox coniici poterat *οὖθαρ ἀρ.*

v. 457. *ἐπὶ βάθρον* omnes; emendavit Scalig. v. seq. *ἦχι* ed. pr.

v. 459. *Σέστραχος* omnes, verum nomen ignorantes.

v. 461. *καὶ πέλεν* omnes.

v. 464. *οἵ γ' ἔχον* editt. Mecum Moser. v. s. nomen *Κίμψον* suspectum habeo.

v. 466. *Τορύβιον — τιθήνης* vulgo. *τιθήνην* Rhodom.

v. 468. *ἦχί τε κούρῃ* omnes.

v. 469. *ἀμπελόους* ed. pr. emend. Falk. In fin. v. *ἔμπνεον* ex oscitantia scripsit Mos.

v. 472. *ὅπη* omnes. De praecedenti voc. fort. dubitandum.

καὶ Στατάλων κεκόρυστο πολὺς στρατὸς, ἧχι Τυφωεύς,
θερμὸν ἀναβλύζων πυριθαλπέος ἆσθμα κεραυνοῦ,
ἔφλεγε γείτονα χῶρον· ἀελλήεντι δὲ καπνῷ
αἰθομένου Τυφῶνος ἐτεφρώθησαν ἐρίπναι,
γυιοβόρῳ σπινθῆρι μαραινομένων κεφαλάων.
ἀλλὰ Διὸς Λυδοῖο θυώδεα νηὸν ἐάσας,
ἀρητὴρ ἀσίδηρος ἐμάρνατο κέντορι μύθῳ,
μύθῳ ἀκοντιστῆρι, καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ,
γλώσσῃ ἐρητύων πειθήνιον υἱὸν ἀρούρης,
ἔγχος ἔχων στόμα θοῦρον, ἔπος ξίφος, ἀσπίδα φωνήν,
τοῦτο θεοκλήτῳ προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
στῆθι, τάλαν· φλογόεις δὲ Γίγας ὑπὸ μυστίδι τέχνῃ
ἀῤῥαγέος μύθοιο σοφῷ στηρίζετο δεσμῷ,
ἀνέρα δειμαίνων, κεκορυθμένον ἔμφρονι λόγχῃ,
γυιοπέδην ἀσίδηρον ἔχων ποινήτορι μύθῳ.
οὐδὲ τόσον τρομέεσκεν ὀϊστευτῆρα κεραυνοῦ
αἰνογίγας πολύπηχυς, ὅσον ῥηξήνορα μύστην,
γλώσσῃ ὀϊστεύοντα λάλον βέλος. εἶχε δὲ κάμνων
ἕλκεα φωνήεντα, πεπαρμένος ὀξέϊ μύθῳ.
καὶ πυρὸς ἕλκος ἔχων, τετορημένος ἔγχεϊ θερμῷ,
ἄλλῳ θερμοτέρῳ νοερῷ πυρὶ κάμνε Τυφωεύς,

---

v. 474. nomen *Στατάλων* ne corrigere tentes, vide v. 485.

v. 477. *αἰσθομένου Τυφ.* ed. pr. emend. Falk. Temere Mos. scripsit *αἰθομένοιο Τυφ.*

v. 479. *ἐάσσας* omnes; praeterea *Λυδιοῖο* Mos.

v. 480. Pro *ἀρητὴρ* editur vulgo *ἀρείους* vel *Ἀρείους*; et Mos. dedit adeo *Ἄρειος ἀσίδ.* Si proprium nomen subesset, conicerem *Ἀρειεὺς ἀσ.* sed cf. v. 490. In fine v. *κέντορι θυμῷ* editt. quod Cun. verissime emendavit, Mosero tamen non potuit probare.

v. 482. *ἐρυτύων* ed. pr. emend. Falk. mox pro *πειθήνιον* Cun. vult *Τιτήνιον*; sed hic non persuadet.

v. 490. *πολύπηχος* editt.

καὶ στατὸν ἀστυφέλικτον ἐνεῤῥίζωσεν ἀνάγκη
ταρσὸν ἐχιδνήεντα πεπηγότα μητέρι Γαίῃ,
οὐτηθεὶς ἀχάρακτον ἀναιμάκτῳ δέμας αἰχμῇ.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτέροισιν ἐν ἀνδράσιν ἤγαγεν αἰών. —
τοὺς δὲ λίγα κροτέοντας ὑπ᾿ εὐρύθμῳ χθόνα ταρσῷ,
καὶ Γάβιος καὶ Στάμνος ἐπὶ κλόνον ὥπλισαν Ἰνδῶν.
καὶ στρατὸν ὀρχηστῆρα περισκαίροντα δοκεύων,
τοῖον ἔπος λέξειας, ὅτι πρόμος ἡγεμονεύει
εἰς χορὸν, οὐκ ἐπὶ δῆριν, ἐνόπλιον ἄνδρα κομίζων.
τοῖσι γὰρ ἐρχομένοισιν ἀνακρούουσα χορείην,
Μυγδονὶς ἐγρεκύδοιμος ἐπὶ κλόνον ἔβρεμε φόρμιγξ,
ἀντὶ χοροῦ πέμπουσα μόθου λαοσσόον ἠχώ.
καὶ πολέμῳ σάλπιγγες ἔσαν σύριγγες Ἐρώτων,
καὶ δίδυμοι Βερέκυντες ὁμόζυγες ἔκλαγον αὐλοί,
καὶ κτύπον ἀμφιπλῆγα βαρυσμαράγων ἀπὸ χειρῶν
χαλκείοις πατάγοισιν ἐμυκήσαντο βοεῖαι.
Καὶ Φρύγες ἐστρατόωντο παρ᾿ ἐγρεμόθων στίχα Λυδῶν,
οἵ τ᾿ ἔλαχον Βούδειαν, ἀειδομένην τε πολίχνην
δενδροκόμον Τεμένειαν, ἐΰσκιον ἄλσος ἀρούρης·
οἳ Δρεσίην ἐνέμοντο καὶ Ὄβριμον, ὅς τε ῥεέθροις

---

v. 495. *καὶ στρατὸν* vulgo, de serpentum agmine, qui pro pedibus sunt; minus hic apte.

v. 497. *ἀχμῇ* ed. pr. emend. Falk.

v. 499. *κρατέοντας* omnes.

v. 504. *εὐχομένοισιν* omnes.

v. 505. *ἐπίκλονον* tentabat Scalig.

v. 507. *πτολέμῳ* omnes.

v. 508. *ὁμόζυγος — ἔκλασον* ed. pr. emend. Falk.

v. 511. *ἐγχεμόχθων* editt. Nostrum dedit Falk. *ἐγχεμάχοιο* tribuitur Scaligero. *ἐγχεμάχων* edidit Mos. etiam *ἀγχεμάχων* aut *ἀγχιμάχ.* proponens.

v. 513. *δενδροκόμον τε Μένειαν* omnes, pessime.

v. 514. *δρεσίοιν — ὀγριμονός τε* ed. pr. Prius nomen emend. Falk. in ed. alt. posterius vitium servavit ed. alt. Scalig. tentabat

Μαιάνδρου σκολιοῖσιν ἑὸν παραβάλλεται ὕδωρ,
καὶ δάπεδον Δοίαντος ἐπώνυμον· οἵ τε Κελαινὰς
χρυσοφόρους ἐνέμοντο, καὶ ἱκαστήρια Γοργοῦς.
τοῖσι συνεστρατόωντο καὶ οἳ λάχον ἄστεα ναίειν
γείτονα Σαγγαρίου, καὶ Ἐλέσπιδος ἕδρανα γαίης.
τῶν πρόμος ἡγεμόνευε, λιπὼν ὀφιώδεα Δίρκην,
Πρίασος, Ἀονίης μετανάστιος ἀστὸς ἀρούρης.
ὁππότε γὰρ Φρυγίης πέδον ἔκλυσεν ὑέτιος Ζεύς,
ὀμβρηροῖς πελάγεσσι χέων ὑψίδρομον ὕδωρ,
καὶ δρύες ἐκρύφθησαν, ἀκανθοφόροις τ' ἐνὶ βήσσαις
διψαλέαι ποταμηδὸν ἐκυμαίνοντο κολῶναι,
ἰκμαλέον τότε δῶμα λιπών, κεκαλυμμένον ὄμβρῳ,
καὶ ῥόον ἠερόφοιτον, ἀκοντιστῆρα μελάθρων,
Πρίασος Ἀονίης μετανάσσατο κόλπον ἀρούρης,
Ζηνὸς ἀλυσκάζων θανατηφόρον ὄμβριον ὕδωρ.
αἰεὶ δ' ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσι δάκρυα λείβων,
μνώετο Σαγγαρίοιο, καὶ ἠθάδα δίζετο πηγήν,
Ἀονίου ποταμοῖο πιὼν ἀλλότριον ὕδωρ.
ὀψὲ δὲ δύσνιφον οἶδμα καὶ ὑδατόεσσαν ἀνάγκην
Ζεὺς ὕπατος πρήϋνε, καὶ ἐκ Σιπύλοιο καρήνων

Ὄγριμον, ὅς τε, quod Mos. recepit. Totum locum usque ad *ἐπώνυμον* v. 516. cum omnibus vitiis exhibet Berkel. ad Steph. Byz. v. *Δοίαντος*, adeo *Ὀργίμονός τ.* scribens.

v. 516. *σκολιοῖσι νέον περιβ.* omnes.

v. 517. *χρυσοχόρους* vulgo, sine sensu. Mox quae sint *ἱκαστήρια Γοργοῦς*, plane ignoro. Falk. coniecit *ἱλαστήρια Γοργοῦς*, quod recept. in ed. alt. et a Mos. Contra Cun. volebat *ἱερὰ ῥεύματα Γ.* ut sit Tithrasus fluvius, inquit. At unde hunc novit? Sed vid. Comment.

v. 519. Nomen *Ἐλέσπ.* suspectum; fort. merum est adiectivum, minori lit. initiali scribendum.

v. 520. *τὸν πρ.* editt. Mecum emend. Rhodom. et Mos.

v. 531. *Ζεὺς ὕδατος πρήϋνε* ed. pr. Prius emend. Scal. posterius Falk. et ed. alt.

κλυζομένης Φρυγίης παλινάγρετον ἤλασεν ὕδωρ·
καὶ ῥόον Ἐννοσίγαιος ὅλον μετέθηκε τριαίνῃ
εἰς βυθίους κευθμῶνας ἀτεκμάρτοιο θαλάσσης,
καὶ νιφετοῦ κελάδοντος ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι.
καὶ τότε Βοιωτοῖο παλίνδρομος οὖδας ἐάσας,
Πρίασος ὑστερόμητις ἑὴν ὑπεδύσατο πάτρην,
καὶ γενέτην βαρύγουνον ἀπήμονι πήχεος ὁλκῷ
νόστιμος ἀγκὰς ἔμαρψεν, ὃν εὐσεβέων χάριν ἔργων
Ζεὺς μέγας ὀμβρήεντος ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου,
Βρόμβιον ὃν καλέουσιν. ἀπὸ Φρυγίοιο δὲ κόλπου
Πρίασον αὐχήεντες ἐκυκλώσαντο μαχηταί.
Ἀστερίου δ' ἀπάνευθεν ἑοῦ γενέταο μολόντος
ἀρτιθαλὴς Μίλητος ὁμόστολος ἵκετο Βάκχῳ,
Καῦνον ἔχων συνάεθλον, ἀδελφεὸν, ὃς τότε Καρῶν
λαὸν ἄγων, ἔτι κοῦρος, ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν.
οὔπω γὰρ δυσέρωτα δολοπλόκον ἔπλεκεν ὀμφὴν
γνωτῆς οἶστρον ἔχων ἀδαήμονος· οὐδὲ καὶ αὐτὴν,
ἀντιτύπου φιλότητος ὁμοζήλων ἐπὶ λέκτρων
Ζηνὶ συναπτομένην, ἐμελίζετο σύγγονον Ἥρην,
Λάτμιον ἀμφὶ βόαυλον ἀκοιμήτοιο Σελήνης,

---

v. 535. *κλιζομ.* editt. Mecum Rhodom. et Mos.
v. 539. *παλίνδρομον — ἐάσσας* omnes. Fortasse tamen *παλίνδρομον* adverbialiter positum sanum erat.
v. 540. *ὑπεδήσατο* ed. pr. emend. Falk.
v. 541. *ἀπήμονα πύχεος* ed. pr. secundum voc. emend. Falk. recepit ed. alt. et Mos. Sed primum mansit inemendatum.
v. 542. *ἀγγὰς* ed. pr. emend. Falk.
v. 543. *ὀμβρύεντος* ead. ab eod. em.
v. 544. *Βρόνβιον* omnes.
v. 549. *κοῦρον* ed. pr. emend. Falk.
v. 550. *ἔπλεκε μορφὴν* vulgo; *μολπὴν* emend. Cun. Sed Scal. volebat *μομφήν*.
v. 551. *αὐτῆς* omnes.

ὀλβίζων ὑπ᾽ ἔρωτι μεμηλότα γείτονι πέτρῃ
νυμφίον Ἐνδυμίωνα ποθοβλήτοιο Σελήνης·
ἀλλ᾽ ἔτι Βυβλὶς ἔην φιλοπάρθενος· ἀλλ᾽ ἔτι θήρην
Καῦνος ὁμογνήτων ἐδιδάσκετο νῆϊς ἐρώτων·
οὔπω δ᾽, ἁβροκόμοιο κασιγνήτοιο φυγόντος,
δάκρυσιν ὀμβρηθεῖσα δέμας μορφώσατο κούρη,
καὶ ῥόον ὑδατόεντα γοήμονος ἔβλυε πηγῆς

* * *

τῷ δ᾽ ἅμα θαρσήεντες ἐπεῤῥώοντο μαχηταί,
οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο, καὶ οἳ λάχον ἀγκύλον ὕδωρ
εἰς χθόνα δυομένοιο παλιννόστου ποταμοῖο,
Μαιάνδρου σκολιοῖο, διερπύζοντος ἐναύλων.
Τόσσαι μὲν στίχες ἦλθον. ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
λαῶν ἀγρομένων Κυβεληΐδες ἔκτυπον αὐλαί,
Μυγδονίης τε πόληος ἐκυκλώθησαν ἀγυιαί.

---

v. 561. Lacunam post hunc vers. utraque editio agnoscit; unus Mos. non videtur sensisse.

v. 565. An σκολιοῖσι διερπύζοντος ἐναύλοις?

v. 567. ἀγῤονόμων ed. pr. emend. Falk.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΔ.

Εἰς δέκατον δὲ τέταρτον ἔχε φρένα· κεῖθι κορύσσει
δαιμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἰνδικὸν Ἄρεα Ῥείη.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΙΔ.

Ῥείη δ' ὠκυπέδιλος, ὀρεσσαύλῳ παρὰ φάτνῃ
αὐχένα λαχνήεντα περισφίγξασα λεόντων,
σύνδρομον ἠώρησεν ὑπηνέμιον σφυρὸν αὔραις,
ἠερίους κενεῶνας ἐρετμώσασα πεδίλῳ.
θεσπεσίας δὲ φάλαγγας ἀολλίζουσα Λυαίῳ,
ὡς πτερὸν, ἠὲ νόημα, διέστιχεν ἕδρανα κόσμου,
εἰς Νότον, εἰς Βορέην, εἰς Ἕσπερον, εἰς κλίσιν Ἠοῦς·
καὶ δρυσὶ, καὶ ποταμοῖσι μίαν ξυνώσατο φωνὴν,
Νηϊάδας καλέουσα, καὶ ἀγριάδας στίχας ὕλης.
δαιμονίη δ' ἀΐουσα γονὴ Κυβεληΐδος ἠχοῦς,
πάντοθεν ἠγερέθοντο. καὶ ὑψόθεν εἰς χθόνα Λυδῶν
ἀπλανὲς ἴχνος ἄγουσα, μετάρσιος ἵκετο Ῥείη.
καὶ νυχίη παλίνορσος ἐκούφισε μύστιδα πεύκην,
Μύγδονι θερμαίνουσα τὸ δεύτερον ἠέρα πυρσῷ.

---

v. 3. ἠώρησεν vulgo.
v. 4. Fort. ἐρετμώσουσα π.
v. 9. κλαίουσα ed. pr. emend. Falk. Mox f. scrib. Ἀδρυάδας στίχας ὕλης.
v. 13. Malim νυχίην — π. ut alibi.
v. 14. Μύγδονα editt.

Ἀλλὰ μετὰ βροτέην προμάχων ἡρωΐδα φύτλην,
καὶ στρατιὴν ζαθέην με διδάξατε Φοιβάδες ᾠδαί.
Πρῶτα μὲν ἐκ Λήμνοιο πυριγλώχινος ἐρίπνης
φήμη ἀελλήεσσα, Σάμου παρὰ μύστιδι πεύκῃ,
υἱέας Ἡφαίστοιο δύω θώρηξε Καβείρους,
οὔνομα μητρὸς ἔχοντας ὁμόγνιον, οὓς πάρος ἄμφω
οὐρανίῳ χαλκῆϊ τέκε Θρήϊσσα Καβειρώ.
Ἄλκων, Εὐρυμέδων τε, δαήμονες ἐσχαρεῶνος.
Καὶ βλοσυροὶ Κρήτηθεν ἀολλίζοντο μαχηταί,
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, κραναῆς ναετῆρες ἐρίπνης,
γηγενέες Κορύβαντες ὁμήλυδες, ὧν ποτὲ Ῥείη
ἐκ χθονὸς αὐτοτέλεστον ἀνεβλάστησε γενέθλην·
οἳ βρέφος ἀρτιλόχευτον ἀεξιτόκῳ παρὰ πέτρῃ,
Ζῆνα, φερεσσακέεσσιν ἐμιτρώσαντο χορείαις,
κῶμον ἀνακρούοντες ὀρίκτυπον, ἠεροπῆα,
ἠέρα βακχεύοντες· ἀρασσομένοιο δὲ χαλκοῦ
ἀγχινεφὴς Κρονίοισιν ἐπέβρεμεν οὔασιν ἠχώ,
κουροσύνην Κρονίωνος ὑποκλέπτουσα βοείαις.
καὶ πρόμος ἡγεμόνευε χοροπλεκέων Κορυβάντων
Πύῤῥιχος, Ἰδαῖός τε σακέσπαλος, οἷς ἅμα βαίνων,
Κνώσσιος αἰόλα φῦλα παρώνυμος ὥπλισε Κύρβας.
Καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες, ἐπήλυδες ἐς μόθον Ἰνδῶν,
ἐκ βυθίου κενεῶνος ἀολλίζοντο θαλάσσης.

---

v. 15. *βροτίην* ed. pr. emend. Falk. Male V. D. ap. Villois. tentab. *Βρομίην*.

v. 16. voc. *με* omisit ed. alt. In fine v. *ὧραι* editt. habent; nostrum dedit Scalig. Poterat etiam *αὖραι* vel *ὀμφαί*, quorum prius dedit V. D. ap. Villois.

v. 21. *Καβείρῳ* editt. *Καβείρα* Rhodom.

v. 22. Versum hunc aliunde adscriptum esse, constructio turbata ostendit. *δαΐμονες* ed. pr.

v. 25. s. Fortasse *Ῥείη* — *αὐτοτέλεστος* — *γενέθλη*.

καὶ δολιχῇ παλάμῃ δονέων περιμήκετον αἰχμήν,
ἦλθε Λύκος, καὶ Κέλμις ἐφέσπετο Δαμναμενῆϊ,
πάτριον ἰθύνων Ποσιδήϊον ἅρμα θαλάσσης,
Τληπολέμου μετὰ γαῖαν ἁλιπλανέες μετανάσται,
δαίμονες ἀγρονόμοι, μανιώδεες, οὓς πάρος αὐτοί,
πατρῴης ἀέκοντας ἀποτμήξαντες ἀρούρης,
Θρίναξ σὺν Μακαρῆϊ, καὶ ἀγλαὸς ἤλασεν Αὔγης,
υἱέες Ἠελίοιο. διωκόμενοι δὲ τιθήνης,
χερσὶ βαρυζήλοισιν ἀρυόμενοι Στυγὸς ὕδωρ,
ἄσπορον εὐκάρποιο Ῥόδου ποίησαν ἀλωήν,
ὕδασι Ταρταρίοισι περιῤῥαίνοντες ἀρούρας.
Τοῖς ἔπι Κενταύρων διφυὴς παράμειβε γενέθλη,
ἵππιον εἶδος ἔχοντι Φόλῳ συνομάρτεε Χείρων
ἀλλοφυὴς, ἀδάμαστος, ἔχων ἀχάλινον ὑπήνην.
Κυκλώπων δὲ φάλαγγες ἐπέῤῥεον· ὧν ἐνὶ χάρμῃ
χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀκοντίζοντο κολῶναι,
ἔγχεα πετρήεντα, καὶ ἀσπίδες ἦσαν ἐρίπναι,
καὶ σκοπιὴ λοφόεσσα χαραδραίη πέλε πήληξ,
καὶ Σικελοὶ σπινθῆρες ἔσαν φλογόεντες ὀϊστοί.
καὶ σέλας αἰθύσσοντες ἐθήμονος ἐσχαρεῶνος,
πυρσοφόροις παλάμῃσιν ἐθωρήσσοντο μαχηταί,

---

v. 39. *Λίκος* ed. pr. emend. Falk. qui tamen et *Σκέλμις* dedit in ed. alt.

v. 43. *πατρώης* editt.

v. 44. *ἀγλαὸν* ed. pr. emend. Falk.

v. 45. *ἠελίοιο διωκομένοιο τιθήνης* editt. Cunaeus tentabat: *χολωόμενοι δὲ τιθήνῃ* et v. 47. pro *Ῥόδου* legebat *πέδον π. ἀ.* Genitt. *τιθήνης* et *Ῥόδου* per appositionem iunguntur.

v. 49. *πραεὶ γ.* editt. *πραεῖα* tentt. Cant. et Falk.

v. 50. *φίλῳ συνομ.* editt. emend. Cun.

v. 51. Pro *ἀλλοφυὴς* exspectes contrarium *ἰσοφυής*. Mirum, nisi *πωλοφυὴς* dedit.

Βρόντης τε, Στερόπης τε, καὶ Εὐρύαλος, καὶ Ἐλατρεύς,
Ἄργης τε, Τράχιός τε, καὶ αὐχήεις Ἁλιμήδης.
ἀλλὰ, τόσος καὶ τοῖος, ἐλείπετο μοῦνος Ἐνυοῦς
ἀγχινεφὴς Πολύφημος, ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου,
ὅττι μιν ὑγροκέλευθος ἐρήτυεν, αὐτόθι μίμνειν,
ἄλλος Ἔρως, πολέμοιο φιλαίτερος· εἰσορόων γὰρ
ἡμιφανῆ Γαλάτειαν, ἐπέκτυπε γείτονι πόντῳ
νυμφιδίῃ σύριγγι χέων φιλοπάρθενον ἠχώ.
Καὶ σκοπέλων ναετῆρες, ἀπ᾽ αὐτορόφοιο μελάθρου,
οὔνομα Πανὸς ἔχοντες, ἐρημονόμου γενετῆρος,
Πᾶνες ἐθωρήχθησαν ὁμήλικες, ὧν ἐπὶ μορφῇ
ἀνδρομέῃ κεκέραστο δασύτριχος αἰγὸς ὀπωπή.
καὶ νόθον εἶδος ἔχοντες εὐκραίροιο καρήνου,
δώδεκα Πᾶνες ἔσαν κερεαλκέες· ἀρχεγόνου δὲ
Πανὸς ἑνὸς γεγάασιν ὀρεσσαύλοιο τοκῆος.
τὸν μὲν ἐφημίξαντο Κελαινέα, μάρτυρι μορφῇ·
τὸν δὲ φυῆς, Ἀργεννὸν, ὁμώνυμον· Αἰγοκόρῳ δὲ
ἄρμενον οὔνομα θῆκαν, ἐπεὶ νομίῃ παρὰ ποίμνῃ
αἰγείων κεκόρητο περιθλίβων γάλα μαζῶν·
ἄλλος δ᾽ Ἠϋγένειος ἀκούετο, θεσπέσιος Πάν,
ἀμφιλαφῆ πλοκάμοισιν ἔχων λειμῶνα γενείου·

---

v. 60. *Αἴγης* editt.
v. 63. *ἐρύτυεν* ed. pr. emend. Falk.
v. 64. *πτολέμοιο* editt.
v. 67. *αὐτοφόροιο* editt. emend. Scal. nec aliter affert Wakef. Sylv. IV. p. 48.
v. 69. *θωρήχθησαν* ed. alt.
v. 70. *ἀνδρομέη* editt.
v. 71. *εὐκαίροιο κ.* ed. pr. emend. Falk.
v. 72. *κεραελκέες* vulgo.
v. 75. *Αἰγοκέρῳ* editt. cf. v. 77.
v. 79. *ἀμφιλαφὴς* editt.

καὶ Νομίῳ κεκόρυστο σὺν ὠμηστῆρι Δαφοινεύς·
καὶ Φόρβος ὡμάρτησε δασυκνήμιδι Φιλάμνῳ·
Ξάνθῳ Γλαῦκος ἵκανεν ὁμόστολος· ἀντιτύποις γὰρ
Γλαῦκος ἑοῖς μελέεσσιν ὁμόχροος ἔσκε θαλάσσης,
γλαυκιόων· καὶ Ξάνθος, ἔχων ξανθόχροα χαίτην,
οὔνομα τοῖον ἔδεκτο, κεραςφόρος ἀστὸς ἐρίπνης·
καὶ θρασὺς Ἄργος ἵκανε, φέρων χιονώδεα χαίτην.
τοῖσιν ἔσαν δύο Πᾶνες ὁμήλυδες, οὓς τέκεν Ἑρμῆς,
κεκριμένῃ φιλότητι μιγεὶς διδυμάοσι Νύμφαις·
τὸν μὲν, ὀρεστιάδος Σωσοῦς μετανεύμενος εὐνήν,
μαντιπόλου σπέρμηνε θεηγόρον ἔμπλεον ὀμφῆς,
Ἀγρέα, θηροφόνῳ μελέτῃ πεπυκασμένον ἄγρης·
τὸν δὲ νομαῖς οἴων, Νόμιον, φίλον, ὁππότε Νύμφης
δέμνιον ἀγραύλοιο διέστιχε Πηνελοπείης,
ποιμενίῃ σύριγγι μεμηλότα· τοῖς ἅμα Φόρβας
ὠμηστὴς ἀκόρητος ὁμόστολον εἶχε πορείην.
Καὶ παλάμην νάρθηκι γέρων Σειληνὸς ἐρείσας,
δισσοφυὴς κεκόρυστο κεραςφόρος υἱὸς ἀρούρης,
τρισσοὺς παῖδας ἄγων θιασώδεας· εἰς ἑνοπὴν γὰρ

---

v. 80. *Νομίων κ. συνῶ μυστῆρι δαφοινεύς* ed. pr. unde Falk. fecit: *σὺν Ὠμυστῆρι δαφ.* quod receptum in ed. alt. *καὶ Νομίῳ κ. σὺν ὠμηστῆρι Δαφοινεύς* Rhodom.

v. 84. *γλαυκιόωντι ξ. ἐὼν ξ.* editt. emend. Cun. et Rhodom.

v. 88. *κεκρυμένῃ* vulgo.

v. 89. *Σώσας* editt.

v. 90. *μαντιπόλον* edd. Hermann. Orphh. p. 820. volebat: *σπέρμηνε, θεηγόρου ἐμπλ. ὀμφῆς;* est tamen, quod impediat. *μαντιπόλου* Rhodom.

v. 91. *πεπυκ. ἄγρῃ* editt. em. Rhodom. qui etiam *θηροφόνου.*

v. 93. *Πηνελοπῆης* editt.

v. 96. *Σειλ. ἐάσσας* editt.

v. 97. *σελαςφόρος* editt. fortasse satis argute. Nostrum dedit Scalig.

Ἰστραῖος κεκόρυστο, Μάρων κίεν, ἕσπετο Ληνεύς,
χεῖρας ἐλαφρίζοντες ὀριπλανέος γενετῆρος
γηροκόμοις ῥοπάλοισι. λιποσθενέων δὲ γερόντων
νωχελὲς ἀμπελόεντι δέμας κουφίζετο βάκτρῳ,
ὧν μάλα πουλυέλικτος ἔην χρόνος, ὧν ἄπο θερμὴ
πουλυγάμων Σατύρων διφυὴς ἀνέτελλε γενέθλη.
  Καὶ Σατύρους κερόεντες ἐκόσμεον ἡγεμονῆες,
Ποιμένιος, Θιασός τε, καὶ Ὑψίκερως, καὶ Ὀρέστης,
καὶ κεραῷ Φλεγραῖος ἐφωμάρτησε Ναπαίῳ·
ἦλθε Γέμων, κεκόρυστο Λύκων θρασύς· ἀκροπότης δὲ
Πετραίῳ γελόωντι φιλέψιος ἕσπετο Φηρεύς,
καὶ Λάμις οὐρεσίφοιτος ὁμόστολον εἶχε πορείην
Ληνοβίῳ, καὶ Σκιρτὸς ἐκώμασε σύνδρομος Ἴστρῳ·
σὺν δὲ Φερεσπόνδῳ Λύκος ἤιεν, ἡχέτα κῆρυξ,
καὶ Πρόνομος, πραπίδεσσι κεκασμένος, οὓς τέκεν Ἑρμῆς,
Ἰφθίμην κρυφίοισιν ὑποζεύξας ὑμεναίοις,
τήν ποτε Δῶρος ἔτικτε, Διὸς βλάστημα γενέθλης,
ῥίζα γονῆς Ἕλληνος· ἀπ᾽ ἀρχεγόνοιο δὲ Δώρου
Δωρίδος ἐβλάστησεν Ἀχαϊκὸν αἷμα γενέθλης . .
τοῖσι γέρας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπεν Εἰραφιώτης
οὐρανίου κήρυκος, ἀεξινόοιο τοκῆος.

---

v. 103. ὧν ἄπο φερμῷ ed. pr. φερβοῦ ed. alt. e coniect. Falk. qui praeterea φερνῆς vel φορμοῦ dicitur tentasse. Scal. volebat φυρμοῦ; nostrum dedit Cun. φυρμῶν Rhodom.

v. 104. γενέθλης ed. pr. emend. Falk.

v. 105. fort. κερόεντας.

v. 106. Ὑψίκορος κ. Ὀρίστας editt. Ὀρέστας Rhodom.

v. 107. ἐφωμάρτησεν Ἀπαῖος vulgo.

v. 108. Fort. Γέλων nomen est.

v. 111. Fort. σύνδρομος Οἴστρῳ.

v. 112. Propter nomen Λύκων v. 108. suspectum hic Λύκος; an Λάκος vel Γλύκος?

v. 117. βλάστησεν ed. pr. emend. Falk.

αἰεὶ μὲν μεθύουσα φιλακρήτοισι κυπέλλοις
πᾶσα γονὴ Σατύρων θρασυκάρδιος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
πάντες ἀπειλητῆρες ἀεὶ φεύγοντες Ἐνυώ,
νόσφι μόθοιο λέοντες, ἐνὶ πτολέμοις δὲ λαγωοί,
ἴδμονες ὀρχηστῆρες, ἐπιστάμενοι πλέον ἄλλων
οἰνοδόκου μέθυ λαρὸν ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσειν·
τῶν ὀλίγοι γεγάασι μαχήμονες, οὓς θρασὺς Ἄρης
παντοίην ἐδίδαξε μεληδόνα δηϊοτῆτος,
κοσμῆσαί τε φάλαγγα. κορυσσομένου δὲ Λυαίου,
οἳ μὲν ἀδειψήτοισι δέμας κρύψαντο βοείαις,
οἳ δὲ δοραῖς λασίῃσιν ἐκαρτύνοντο λεόντων·
ἄλλοι πορδαλίων βλοσυρὰς δύσαντο καλύπτρας,
οἳ δὲ τανυπτόρθοισιν ἐθωρήσσοντο κορύναις,
οἳ δὲ τανυκραίρων ἐλάφων, ἀντίῤῥοπον ἄστρων,
ποικίλον ἐν στέρνοισιν ἀνεζώννυντο χιτῶνα·
τοῖς μὲν ἐπὶ κροτάφοις διδυμάονες ἀμφὶ μετώπῳ
ὀξυτενεῖς γλωχῖνες ἐμηκύνοντο κεραίης·
ψεδνὴ δ' ὀκριόεντι καρήατι φύετο χαίτη
ἀκροφανὴς σκολιῇσιν ἐπ' ὀφρύσιν· οὔατα δ' ἄμφω
νεισσομένων πτερόεντες ἀνεῤῥίπιζον ἀῆται
ἰθυτενῆ, λασίοισιν ἐπικτυπέοντα γενείοις

---

v. 122. voc. πάντες omisit ed. pr. supplevit Falk. ἦσαν supplebat Rhodom.

v. 125. ἀφύσσον ed. pr. emend. Falk.

v. 128. κοσμῆσαι δὲ φ. editt.

v. 131. βλοσυρᾶς editt. em. Rhodom.

v. 132. τανυπτόρθῃσιν ἐθωρύσσ. ed. pr. mutavit Falk.

v. 134. ἀνεζώννυντο editt. emend. Falk.

v. 136. ἐμηκύναντο editt.

v. 137. ὁ κρυόεντι ed. pr. ὀκρυόεντι ed. alt. Sed, ut nos, scriptum affert Cun. Quid? si argute dixit ψ. δὲ κρυόεντι κ.?

v. 138. σκολιοῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν editt. nullo sensu.

v. 139. νισομένων editt.

ἐκταδόν· ἱππείη δὲ τιταινομένη διὰ νώτου
ὄρθιος ἀμφιέλικτος ἐπ᾽ ἰξύος ἔῤῥεεν οὐρή.
Ἀνδροφυὴς δ᾽ ἑτέρη Κενταυριὰς ἵκετο φύτλη,
Φηρῶν εὐκεράων λάσιον γένος, οἷς πόρεν Ἥρη
ἀλλοφυὲς δέμας ἄλλο κερασφόρον· ὑγρογόνων γὰρ
Νηϊάδων ποτὲ παῖδες ἔσαν, βροτοειδέϊ μορφῇ,
ἃς Ὑάδας καλέουσι, Λάμου ποταμηΐδα φύτλην,
καὶ Διὸς εὐώδινα τιθηνήσαντο γενέθλην,
Βάκχον, ἔτι πνείοντα πολυῤῥαφέος τοκετοῖο,
παιδοκόμοι ῥυτῆρες ἀθηήτου Διονύσου,
οὐ ξένον εἶδος ἔχοντες· ἐνὶ σκοτίῳ δὲ μελάθρῳ
πολλάκι πηχύναντο πεπηλότι κοῦρον ἀγοστῷ,
αἰθέρα παππάζοντα, Διὸς πατρώϊον ἕδρην,
εἰςέτι κουρίζοντα, σοφὸν βρέφος. ἀρτιτόκῳ δὲ
πῇ μὲν ἔην ἐρίφῳ πανομοίϊος, ἔνδοθι μάνδρης
κρυπτόμενος· δολιχῇ δὲ δέμας πυκνώσατο χαίτῃ
ἀλλοφανής· δόλιον δὲ χέων βληχηθμὸν ὀδόντων,
ἴχνεσιν αἰγείοισι νόθην μιμήσατο χηλήν.
πῇ δὲ γυναικείην φορέων ψευδήμονα μορφήν,
μιμηλὴ κροκόπεπλος ἐν εἵμασι φαίνετο κούρη
ἀρτιθαλής· φθονερῆς δὲ παραπλάζων νόον Ἥρης,

---

v. 141. ἱππείην ed. pr. emend. Falk.

v. 142. Fort. ἀπ᾽ ἰξύος, ut v. 184.

v. 143. ἑτέρηκεν ταυριὰς ἵ. ed. pr. emend. Falk. Praeterea fortasse legend. ἀλλοφυής, etsi quodammodo v. 145. sic obstat.

v. 145. ἀλλοφυῆ editt.

v. 147. κλαίουσι Λ. ed. pr. emend. Falk.

v. 150. παιδοκόμου ῥητῆρες editt. emend. Falk.

v. 152. πεπηγότι editt. emend. Scal.

v. 154. ἀρτιτόκων editt. Moser. libr. supra laud. p. 221. volebat ἀρτίτοκος.

v. 157. δολίων vulgo.

v. 161. ἀρτιφανής editt.

χείλεσιν ἀντιτύποισιν ἀνήρυγε θῆλυν ἰωήν,
καὶ πλοκάμοις εὔοδμον ἐπεσφήκωσε καλύπτρην,
θήλεα πέπλα φέρων πολυδαίδαλα· μεσσατίῳ δὲ
στήθεϊ δεσμὸν ἔβαλλε, καὶ ὄρθιον ἄντυγα μαζοῦ
παρθενίῳ ζωστῆρι, καὶ, οἷά περ ἅμμα κορείης,
πορφυρέην λαγόνεσσι συνήρμοσε κυκλάδα μίτρην.
καὶ δόλος ἦν ἀνόητος· ἐπεὶ μάθεν ὑψόθεν Ἥρη,
πάντοθι δινεύουσα πανόψιον ὄμμα προσώπου,
μορφὴν ἀλλοπρόσαλλον ὀπιπεύουσα Λυαίου·
καὶ Βρομίου φυλάκεσσιν ἐχώσατο· δεξαμένη δὲ
Θεσσαλίδος δολόεντα παρ᾽ ἀχλύος ἄνθεα γαίης,
ὕπνον θελγομένων φυλάκων ἐπέχευε καρήνῳ,
μάγγανα φαρμακόεντα κατασταλάουσα κομάων·
καὶ μάγον ἁβρὸν ἄλειφα περιχρίσασα προσώπου,
ἀνδρομέης ἤμειψε παλαίιερον εἶδος ὀπωπῆς.
τοῖσι μὲν οὐατόεσσα φυῆς ἰνδάλλετο μορφή,
ἱππείη δ᾽ ἀνέτελλε δι᾽ ἰξύος ὄρθιος οὐρή,
ἰσχία μαστίζουσα δασυστέρνοιο φορῆος,
καὶ βοέη βλάστησε κατὰ κροτάφοιο κεραίη·
ὄμματα δ᾽ εὐρύνοντο τανυκραίροιο μετώπου,
καὶ σκολιαὶ πλοκαμῖδες ἀνηέξηντο καρήνων·

---

v. 164. φορῶν tentabat Wakef. Del. Tragg. T. II. p. 300.

v. 165. ὄρθριον ἄντ. μ. ed. pr. ὄρθιον ed. alt. ex em. Falk. Cunaeus voleb. κ. ἔσκεπεν ἄ. Magis fort. graecum fuisset: κ. ὥπλισεν ἄ. μ. vel: δεσμὸν ἔβαλλε κατ᾽ ὄρθιον ἄντυγα μ. π. ζωστῆρι.

v. 168. Ἥρην ed. pr. emend. Falk.

v. 171. φαλάκεσσιν ed. pr. emend. Falk. Mox fortasse scrib. δρεψαμένη δ.

v. 172. Male Cun. παρὰ γραὸς ἄ. γ.

v. 175. ἀφρὸν ἄλ. editt. emend. Falk.

v. 182. ἀνηέζηντο ed. pr. emend. Falk.

γναθμοὶ δ' ἀργιόδοντες ἐμηκύνοντο γενείων,
ξείνη δ' αὐτοτέλεστος ἀπ' ἰξύος εἰς πόδας ἄκρους
ἀμφιλαφὴς λασίοιο κατ' αὐχένος ἔῤῥεε χαίτη.
δώδεκα δὲ ξύμπαντας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες,
Σπαργεύς τε, Γληνεύς τε χοροίτυπος· ἀλλοφυὴς δὲ
σύνδρομος Εὐρυβίῳ σταφυληκόμος ἵκετο Κητεύς,
καὶ Ῥιφόνῳ Πετραῖος ὁμάρτεεν· ἀκροπότης δὲ
Αἴσακος Ὀρθάων τε συνέστιχον, οἷς μίαν ἄμφω
Ἀμφίθεμις καὶ Φαῦνος ἐποιήσαντο πορείην·
εὐκεράῳ δὲ Φάνητι συνέμπορος ἦλθε Νομείων.
Κενταύρων δ' ἑτέρη διφυὴς κεκόρυστο γενέθλη,
Κυπριάς, ὁππότε Κύπρις ἐπέτρεχεν εἴκελον αὔραις,
ἴχνιον ἱμείροντος ἀλυσκάζουσα τοκῆος,
μὴ γενέτην ἀθέμιστον ἐσαθρήσειεν ἀκοίτην·
Ζεὺς δὲ πατὴρ ὑπόειξε, γάμων ἄψαυστον ἐάσας
ὠκυτέρην ἀκίχητον ἀναινομένην Ἀφροδίτην·
ἀντὶ δὲ Κυπριδίων λεχέων ἔσπειρεν ἀρούρῃ
παιδογόνων προχέων φιλοτήσιον ὄμβρον Ἐρώτων·
γαῖα δὲ δεξαμένη γαμίην Κρονίωνος ἐέρσην,
ἀλλοφυῆ κερόεσσαν ἀνηκόντιξε γενέθλην.

---

v. 183. ἐμηκύναντο editt.

v. 184. αὐτοτέλευστος ed. pr. emend. Falk.

v. 185. ad defendend. κατ' αὐχένος cf. v. 141. s.

v. 186. ξύμπαντες vulgo.

v. 187. Pro Γληνεύς legendum fortasse Ληνεύς, et v. seq. pro Κητεύς fortasse Κηπεύς.

v. 192. εὐκ. τε Φ. editt. „In fine scribe Νομίων." Herm.

v. 193. Κενταύρῳ editt.

v. 194. ἴκελον vulgo.

v. 196. γενετὸν ed. pr. emend. Falk.

v. 197. ἐάσσας vulgo.

Τοῖσι κορυσσομένοισι συνέδραμον εἰν ἑνὶ Βάκχαι,
αἳ μὲν Μηονίης ἀπὸ ῥωγάδος, αἳ δὲ κολώνης
ἠλιβάτων ἤϊξαν ὑπὲρ Σιπύλοιο καρήνων.
Νύμφαι δ᾽ ἑλκεχίτωνες ὀρειάδες ἄρσενι θυμῷ
λυσσάδες ἐῤῥώοντο σὺν εὐθύρσοισι μαχηταῖς,
αἵ τε παλιννόστων ἐτέων πολυδινέϊ νύσσῃ
μηκεδανὸν ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, αἳ μὲν ἐρίπναις
γείτονες οἰονόμων ἐπιμηλάδες, αἳ δὲ λιποῦσαι
ἄλσεα δενδρήεντα καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης,
συμφυέες Μελίαι, δρυὸς ἥλικες· αἳ τότε πᾶσαι
ἐς μόθον ἠπείγοντο συνήλυδες, αἳ μὲν ἔχουσαι
τύμπανα χαλκεόνωτα, Κυβηλίδος ὄργανα Ῥείης,
αἳ δὲ κατηρεφέες πλοκάμους ἑλικώδεϊ κισσῷ,
ἄλλαι ἐμιτρώθησαν ἐχιδναίοισι κορύμβοις·
χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρον ἀκαχμένον. αἳ τότε Λυδαὶ
Μαινάδες ὡμάρτησαν ἀταρβέες ἐς μόθον Ἰνδῶν·
ὧν τότε Βασσαρίδες, θιασώδεες ἴδμονι τέχνῃ,
κρείσσονες ἠπείγοντο Διωνύσοιο τιθῆναι,
Αἴγλη, Καλλιχόρη τε, καὶ Εὐπετάλη, καὶ Ἰώνη,

---

v. 208. *λύσσῃ* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 210. *ἐπιμηλύδες* ed. pr. *ἐπιμηλίδες* ed. alt. ex emend. Falk. Nostrum dedit Scal. V. D. ap. Villois. tentabat *ἐπιήλυδες*.

v. 212. *δρυός ἥλικος* scriptum exhibent Wakef. Del. Tragg. p. 56. et Schaef. ad Long. p. 382. „Aut hoc, aut *συμφυέος — ἥλικες* scribendum." Herm.

v. 213. *αἳ μὲν ἐλᾶσαι* editt. defendente Wakef. l. c. Scal. volebat *ἑλοῦσαι*. Sic etiam Rhodomannus.

v. 217. *ἄειδον ἀκ.* editt. emend. Falk. Mox fort. *αἷς τότε Λ.* Ita etiam Rhodom.

v. 218. *ἐς μόχθον* ed. pr. emend. *μόθον* Cant. et Falk.

v. 221. „F. *Ἰηνώ.*" Herm.

καὶ Καλύκη γελόωσα, Βρύουσά τε, σύνδρομος αὔραις,
Σειλήνη τε, Ῥόδη τε, καὶ Ὠκυρόη, καὶ Ἐρευθώ,
Ἀκρήτη τε, Μέθη τε, καὶ ἕσπετο σύννομος Ἅρπη,
Οἰνάνθη ῥοδόεσσα, καὶ ἀργυρόπεζα Λυκάστη,
Στησιχόρη, Προθόη τε· φιλομμειδὴς δὲ γεραιή,
οἰνοβαρὴς Τρυγίη πυμάτη κεκόρυστο καὶ αὐτή. —
Κεκριμένον μὲν ἕκαστος ἑὸν στρατὸν ἤγαγε Βάκχῳ·
πάντων δ' ἡγεμόνευε πυρίβρομος Εἰραφιώτης,
ἀστράπτων ἀρίδηλος. ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων,
οὐ σάκος, οὐ δόρυ θοῦρον ἐκούφισεν, οὐ ξίφος ὤμῳ,
οὐ κυνέην ἐπέθηκεν ἀκερσεκόμοισιν ἐθείραις,
χάλκεον ἀῤῥαγέος κεφαλῆς σκέπας· ἀλλὰ καρήνου
ἄπλοκον ἐσφήκωσε δρακοντείῳ τρίχα δεσμῷ,
κράασι κυκλώσας βλοσυρὸν στέφος· ἀντὶ δὲ τυκτῆς
δαιδαλέης κνημῖδος ἑῆς ἐπιγουνίδος ἄκρης
ἄργυφα πορφυρέοις ἐπεθήκατο ταρσὰ κοθόρνοις,
νεβρίδα λαχνήεσσαν ἐπὶ στέρνοιο καθάψας,
στικτὸν ἔχων θώρηκα, τύπον κεχαραγμένον ἄστρων.
λαιῇ μὲν κέρας εἶχε, βεβυσμένον ἡδέος οἴνου,
χρύσεον εὐποίητον· ἀπ' οἰνοχύτου δὲ κεραίης
ὄρθιος οἰνοπότοιο κατέῤῥεεν ὁλκὸς ἐέρσης·
χειρὶ δὲ κέντορα θύρσον, ἐελμένον οἴνοπι κισσῷ,
δεξιτερῇ κούφιζεν· ἐπ' ἀκροτάτῳ δὲ κορύμβῳ

---

v. 222. *σύννομος αὔραις* vulgo.
v. 223. *Εἰλήνη* vulgo; poterat et *Εὐλήνη* scribi.
v. 224. *Ἀκρίστη* editt. Sed fort. alius malit *Ἀκρισίη*.
v. 226. *τε Γεραίη* editt.
v. 228. *κεκρυμένον* editt. emend. Falk.
v. 232. *ἀκερσικόμοισιν ἐθείρης* editt.
v. 234. *θεσμῷ* ed. alt.
v. 244. *κούφισεν* editt.

χαλκοβαρὴς πετάλοισι κατάσκιος ἦεν ἀκωκή·
καὶ χρυσέαις λαγόνεσσι περίτροχον ἥρμοσε μίτρην.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Διόνυσος ἔσω Κορυβαντίδος ὕλης
χρύσεον εὐποίητον ἐδύσατο κόσμον Ἐνυοῦς,
εὔδια καλλείψας χοροτερπέος ἔνδια Ῥείης,
Μηονίην παράμειβεν· ὀρεσσιβάτοις δ᾽ ἅμα Βάκχαις
δαίμονι βοτρυόεντι συνεσσεύοντο μαχηταί.
οἳ μὲν, ἐϋτροχάλοιο κυβερνητῆρες ἀπήνης,
φυταλιῆς κομίσαντο νέης μοσχεύματα Βάκχου·
πολλαὶ δ᾽ ἡμιόνων στίχες ἤϊον· ἀμφὶ δὲ νώτῳ
νέκταρος ἀμπελόεντος ἐκούφισαν ἀμφιφορῆας·
καὶ βραδέων ἐπέθηκαν ὄνων τετληότι νώτῳ
ῥήγεα φοινικόεντα, καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν.
ἄλλοι δ᾽ οἰνοποτῆρες ἅμα χρυσέοισι κυπέλλοις
ἀργυρέους κρητῆρας ἀγίνεον, ὅπλα τραπέζης
καὶ χαροπῆς Κορύβαντες ἐποίπνυον ἀγχόθι φάτνης,
αὐχένα πορδαλίων ζυγίῳ δήσαντες ἱμάντι·
κισσοδέτοις δὲ λέοντας ἐπιστώσαντο λεπάδνοις,
χεῖλος ἐπισφίγξαντες ἀπειλητῆρι χαλινῷ.
καὶ λασίην Κένταυρος ἔχων φρίσσουσαν ὑπήνην,
εἰς ζυγὸν αὐτοκέλευστος ἑκούσιον αὐχένα τεῖνεν,

---

v. 246. *λαγόεσσι* ed. pr. emend. Falk. Mox *ἥρμ. πέτρην* editt. emend. Scal.

v. 247. Legend. puto *Κορ. αὐλῆς.* cf. IX. 162.

v. 249. *καλύψας* ed. pr. emendd. Cant. et Falk.

v. 250. *Μηονίη — ὀρεσσιπατοῖς* editt. nisi quod Falk. *ὀρεσσιπάτοις* voluit.

v. 253. *νέοις* ed. pr. emend. Falk.

v. 260. *ἐπίπνεον* ed. pr. *ἐπίπνυον* ed. secund. Verum voluit Falk.

v. 265. *αὐτοκέλεστος* ed. pr. quod a Falk. emendat. in ed. alt. Mox *τείνας* editt.

καὶ, Σατύρων πολὺ μᾶλλον, ἔχων πόθον ἡδέος οἴνου,
ἡμιτελὴς χρεμέτιζεν ἀνὴρ, κεκερασμένος ἵππῳ,
ἱέμενος, Διόνυσον ἑοῖς ὤμοισιν ἀείρειν.
Καὶ θεὸς, εὐόρπηκος ἐφήμενος ἄντυγι δίφρου,
Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα κόλπον ἀρούρης,
λαϊνέης Νιόβης παρεμέτρεε πενθάδα πέτρην.
καὶ λίθος, Ἰνδὸν ὅμιλον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ
δακρυόεις ὁρόων, βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν·
Μὴ μόθον ἐντύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἰνδοί,
παιδὶ Διὸς, μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας Ἐνυὼ
λαϊνέους τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥςπερ Ἀπόλλων,
μυρομένους, τύπον ἶσον ἐμῇ πετρώδεϊ μορφῇ·
μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἰνδὸν Ὀρόντην
γαμβρὸν ἐςαθρήσητε δεδουπότα Δηριαδῆος.
Ῥείη χωομένη δύναται πλέον Ἰοχεαίρης·
Φοίβου φεύγετε Βάκχον ἀδελφεόν· αἰδέομαι γὰρ,
Ἰνδῶν κτεινομένων, ἀλλότρια δάκρυα λείβειν.
Τοῖα λίθον βοόωντα πάλιν σφρηγίσσατο σιγῇ.
καὶ θεὸς ἀμπελόεις, Φρυγίης μετὰ πέζαν ἐρίπνης,
Ἀσκανίης ἐπέβαινεν. ὁμηγερέες δὲ πολῖται
πάντες, ὅσοις Ἰόβακχος ἑὴν ὤρεξεν ὀπώρην,
καὶ τελετὰς ἐδέχοντο, καὶ ἠσπάζοντο χορείας,
αὐχένα δοχμώσαντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ,

---

v. 267. κεκερασμένον ed. pr. emend. Falk.

v. 272. ἐριθμαίνοντα editt. emend. Falk.

v. 274. ἐντείνητε ed. pr. emend. Falk.

v. 277. μυρομίους ed. pr. hic quoque a Falk. emend.

v. 283. λίθων — σφριγήσσατο σιγῇ ed. pr. λίθος — σφριγήσσατο σιγῇ ed. alt. ex emend. Falk. Nostrum invenit Scalig.

v. 284. Φρυγίην editt.

εἰρήνης ἐθέλοντες ἀναιμάκτοιο γαλήνην.
Βάκχων τοῖος ἔην κερόεις στρατὸς, οἷς ἅμα Βάκχαι
εἰς μόθον ὡπλίζοντο. φιλαγρύπνῳ δὲ Λυαίῳ
πάννυχος ἀστερόεντα πυρίτροχον ὁλκὸν ὑφαίνων,
οὐρανὸς ἐβρόντησεν, ἐπεὶ τότε μάρτυρι πυρσῷ
νίκης ἰνδοφόνοιο τέλος μαντεύσατο Ῥείη.
Εἰς ἐνοπὴν δ᾽ ἠῷος ἔβη θεὸς, ὕβριν ἐλαύνων
ἀνδρῶν κυανέων, ἵνα δούλιον αὐχένα Λυδῶν,
καὶ Φρυγίης ναετῆρα, καὶ Ἀσκανίης πολιήτην
κοιρανίης δασπλῆτος ἀποζεύξειε λεπάδνων.
τοῖς τότε Βάκχος ἔπεμπε δύω κήρυκας Ἐνυοῦς,
ἀγγελίην ἐνέπειν, ἢ φευγέμεν, ἢ πολεμίζειν.
καί σφισι νεισσομένοισι συνέστιχεν αἰγίβοτος Πάν,
στῆθος ὅλον σκιόωντα φέρων πώγωνα κομήτην.
Ἥρη δ᾽ ὠκυπέδιλος, ἐειδομένη δέμας Ἰνδῷ,
οὐλοκόμῳ Μελανῆϊ, μὴ οἴνοπα θύρσον ἀείρειν,
Ἀστράεντα κέλευε, δορυσσόον ὄρχαμον ἀνδρῶν,
μηδὲ φυλακτήρων Σατύρων ἀλάλαγμα γεραίρειν,

---

v. 292. an περίτροχον ὁ.?

v. 293. μάρτ. ταρσῷ editt. Male Cun. μ. πταρμῷ tanquam certum proponit.

v. 295. δηῶος editt. δ᾽ ἠῷος corrigeb. Falk.

v. 297. νοετῆρα ed. pr. emend. Falk.

v. 301. σφισι νικομένοισι ed. pr. σφισιν ἱκομένοισι ed. alt. ex emend. Falk.

v. 302. σκιόεντα — κομήτου editt.

v. 303. s. ὠκυπέδηλος ed. pr. emend. Falk. Mox Ἰνδῶν οὐλοκόμων μελανίη ed. pr. e quibus μελάνων voleb. Falk. receptum in ed. alt. Nostrum dedit Scal.

v. 305. An Ἀστρήεντα fort. scribendum hoc nomen hic et 310. etc.? Mox f. ὄρχ. Ἰνδῶν.

v. 306. μὴ δὲ editt. φιλακρήτων Rhodom.

ἀλλὰ μάχην ἄσπονδον ἀναστῆσαι Διονύσῳ·
καί τινα μῦθον ἔειπε, παραιφαμένη πρόμον Ἰνδῶν·
Ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἁπαλὴν στίχα θηλυτεράων.
Ἀστράεις, πολέμιζε· κορύσσεο καὶ σὺ, Κελαινεῦ,
χαλκὸν ἔχων, τμητῆρα κορυμβοφόρου Διονύσου·
ἔγχεϊ δ' οὐ πέλε θύρσος ὁμοίϊος. ἀλλὰ, Κελαινεῦ,
Δηριάδην πεφύλαξο μεμηνότα, μὴ σὲ δαμάσσῃ,
οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἀλυσκάζοντα γυναῖκα.
Ὣς φαμένη, παρέπεισε· καὶ ἠέρα δύσατο δαίμων,
μητρυιὴ κοτέουσα μενεπτολέμῳ Διονύσῳ.
Καὶ Βρομίου κήρυκες ἀπήλυθον· ἀγχιφανὴς δὲ
Ἀστράεις ὑπέροπλος, ἔχων ἄστοργον ἀπειλὴν,
μαίνετο, βουκεράους Σατύρους καὶ Πᾶνα διώκων,
μειλιχίου κήρυκας ἀτιμάζων Διονύσου.
οἳ δὲ παλιννόστοιο ποδὸς δειδήμονι ταρσῷ
φύξιον ἴχνος ἔκαμψαν ἐγερσιμόθῳ Διονύσῳ.
Καὶ στρατὸν ὥπλισε Βάκχος ἐς ἀντιπόρων στίχας Ἰνδῶν.
οὐδ' ἔλαθε ζοφόεντα Κελαινέα θῆλυς Ἐνυώ·
ἀλλὰ θορὼν ἀκίχητος, ὅλον στρατὸν ὥπλισεν Ἰνδῶν·
καὶ θρασὺς Ἀστράεις, μενεδήϊον οἶστρον ἀέξων,
Ἀστακίδος κελάδοντα περὶ ῥόον ἵστατο λίμνης,
δέγμενος ἀμπελόεντος ἐπηλυσίην Διονύσου.

---

v. 310. *πτολέμιζε* vulgo.

v. 313. *πεφύλαξε* ed. pr. emendat. in ed. alt. et a Rhodom.

v. 315. *μαιδῶν* pro *δαίμων* ed. pr. emend. Falk.

v. 321. *Διὸς δειδήμονι ταρσῷ* editt. Scaliger tentabat *ποδὸς διδυμάονι τ.* nimium mutare visus. *Ποδὸς* adscivit etiam Rhodom.

v. 327. *κελέδοντα* ed. pr. emend. Falk.

Ἀλλ' ὅτε δὴ διδύμου στρατιῆς ἑτερόζυγι λαῷ
ἀμφοτέρων στίχα πᾶσαν ἐκόσμεον ἡγεμονῆες,
κλαγγῇ μὲν ζοφόεντες ἐπὶ κλόνον ἤϊον Ἰνδοί,
Θρηϊκίοις γεράνοισιν ἐοικότες, εὖτε φυγοῦσαι
χειμερίην μάστιγα καὶ αἰθερίην χύσιν ὄμβρου,
Πυγμαίων ἀγεληδὸν ἐπαΐσσουσι καρήνοις,
Τηθύος ἀμφὶ ῥέεθρα, καὶ ὀξυόεντι γενείῳ
οὐτιδανῆς ὀλέκουσι λιποσθενὲς αἷμα γενέθλης,
ἱπτάμεναι νεφεληδὸν ὑπὲρ κέρας Ὠκεανοῖο.
εἰς ἐνοπὴν δ' ἑτέρωθεν ἐβακχεύοντο μαχηταί,
ἀκλινέες θεράποντες ἐγερσιμόθου Διονύσου.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες ἐπέῤῥεον· ἀγρομένων δὲ
ἣ μὲν ἐχιδναίῳ κεφαλὴν ἐζώσατο δεσμῷ·
ἣ δὲ διεσφήκωτο κόμην εὐώδεϊ κισσῷ.
ἄλλη χαλκοφόρῳ παλάμην ἐκορύσσετο θύρσῳ
οἰστρομανής· ἑτέρη δὲ κατ' αὐχένος ἄμμορα δεσμῶν,
μηκεδανῆς μεθέηκε καθειμένα βόστρυχα χαίτης,
Μαιναλὶς ἀκρήδεμνος, ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
ἀπλεκέας πλοκαμῖδας ἀνεῤῥίπιζεν ἀήτης·
ἄλλη ῥόπτρα τίνασσε συνήορα δίζυγι χαλκῷ,

---

v. 329. ὅτε διδύμοις στρατίης editt. ὅτε ταῖς vel δὴ supplebat Falk. reliquis intactis. Δὴ adscivit Rhodom.

v. 332. Θρηϊκέοις ed. pr. emend. Falk.

v. 334. πηγμαίων ead. ab eod. emend.

v. 336. οὐτιδανοῦ ὀλέκ. editt. contra N. elegantiam metricam. Correxit iam Rhodom.

v. 342. Fort. διεσφήκωσε κόμ. ut alibi. v. s. ἐκορύσσατο editt.

v. 345. μηκεδανὴς — καθήμενα editt.

v. 347. ἀΐτης editt. em. Rhodom.

πλοχμοὺς εἱλικόεντας ἐπαιθύσσουσα καρήνων·
ἄλλη δ᾽ ἐν παλάμῃσι, κατάσχετος ἅλματι λύσσης,
χερσὶ περικροτέουσα βαρύβρομα νῶτα βοείης,
ὄρθιον ἐσμαράγησε μόθων ἀντίκτυπον ἠχώ.
καὶ πέλεν ἔγχεα θύρσα· καλυπτομένη δὲ πετήλοις
δούρατος ἀμπελόεντος ἔην χαλκήλατος αἰχμή.
ἡ δὲ δαφοινήεντος ἐφιμείρουσα κυδοιμοῦ,
ὠμοβόρων ἔζευξεν ἐπ᾽ αὐχένι δεσμὰ δρακόντων·
ἄλλη ποικιλόνωτον ἐπὶ στέρνοιο καλύπτρην
πορδαλίων, ἑτέρη δὲ κατὰ χροὸς, οἷα χιτῶνα,
στικτὰ φιλοσκοπέλων ἐνεδύσατο δέρματα νεβρῶν,
δαιδαλέης ἐλάφοιο περισφίγξασα χιτῶνα.
ἄλλη, σκύμνον ἔχουσα δασυστέρνοιο λεαίνης,
ἀνδρομέῳ γλαγόεντι νόθῳ πιστώσατο μαζῷ·
καί τις ὄφιν τριέλικτον ἀπήμονι δήσατο κόλπῳ,
ἐνδόμυχον ζωστῆρα, κεχηνότα γείτονι μηρῷ,
μείλιχα συρίζοντα, φιλακρήτοιό τε κούρης
ὑπναλέης ἄγρυπνον ὀπιπευτῆρα κορείης·
ἄλλη, ταρσὰ φέρουσα κατ᾽ οὔρεα γυμνὰ πεδίλων,
ποσσὶ βάτους πατέουσα καὶ ὀξυέθειρας ἀκάνθας,
θηγαλέῃ στατὸν ἴχνος ἐπεστήριξεν ἀχέρδῳ.
καί τις ἐφερπύζουσα τανυκνήμιδι καμήλῳ,

---

v. 351. Fortasse hic versus olim post v. 352. legebatur.

v. 360. Cum χιτῶνα propter v. 358. hic nimis ineptum sit, vide, an dederit: περισφίγξασα καλύπτρην, ut v. 380.

v. 362. λαγόεντι ed. pr. emend. Falk.

v. 365. φιλακτήστοιό τε κάρου editt. emend. Falk.

v. 369. ἐχέρδῳ ed. pr. emend. Falk.

v. 370. ἐφαρπάξασα — καμίλῃ ed. pr. καμήλῳ dedit Falk. ἐπαΐξασα — καμήλῳ voleb. Cun. Poterat etiam ἐφορμήσασα.

καμπύλον ἀμητῆρι διέθρισεν αὐχένα θύρσῳ·
καὶ τυφλοῖσι πόδεσσι περιπταίουσα κελεύθῳ,
ἡμιφανὴς πεφόρητο· πολυγνάμπτῳ δὲ πορείῃ
φοιταλέης ἀκάρηνον ἐπείγετο σῶμα καμήλου,
καὶ σφαλερῇ πλήσσουσα βαθυνομένην χθόνα χηλῇ,
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε κονίῃ.
ἄλλη δ' ἴχνος ἄγουσα βοοτρόφον εἰς ῥάχιν ὕλης,
ἄσχετα μαινομένοιο δορῆς ἐδράξατο ταύρου,
καὶ βλοσυροῖς ὀνύχεσσι χαρασσομένης ἀπὸ δειρῆς
ταυρείην ἀτόρητον ἀπεφλοίωσε καλύπτρην·
ἄλλη δ' ἔγκατα πάντα διήφυσεν· ἦν δὲ νοῆσαι
παρθένον ἀκρήδεμνον ἀσάμβαλον ὑψόθι πέτρης,
τρηχαλέῳ πρηῶνι περισκαίρουσαν ἐρίπνης·
οὐ σκοπιὴν δ' ἔφριξε δυσέμβατον· οὐ πόδα κούρης
ὀξυπαγὴς ἀπέδιλον ὄνυξ ἐχάραξε κολώνης.

Πολλὴ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρ' Ἀστακίδος στόμα λίμνης
Ἰνδῴη δεδάϊκτο γονὴ Κούρητι σιδήρῳ.
δυσμενέων δὲ φάλαγγας ἐκυκλώσαντο μαχηταὶ
τεύχεσιν ἀντιτύποισι· φερεσσακέος δὲ χορείης

---

v. 374. *καμίλης* ed. pr. emend. Falk.

v. 375. *φαλερῇ πλήσουσα* ed. pr. emend. Falk.

v. 377. *βοόστροχον* editt.

v. 380. *ἀπεφλΐησε κ.* ed. pr. em. Falk.

v. 381. *διήφισεν* ead. ab eod. emend.

v. 382. *πέτρην* ed. pr. emend. Falk.

v. 384. *κούρῃ* editt.

v. 387. *Ἰνδώη — κούρητι* editt. Sed N. argute *Κούρητι* ut nomine proprio usus est.

ῥυθμὸν ἐμιμήσαντο ποδῶν ἑλικώδεϊ ταρσῷ.
καὶ λασίῃ παλάμῃ σκοπιὴν λοφόεσσαν ἀείρων,
οὔρεος ἄκρα κάρηνα ταμὼν, ἐκορύσσετο Ληνεύς,
πέμπων ὀκριόεσσαν ἐπ᾽ ἀντιβίοισιν ἀκωκήν.
Βάκχη δ᾽ ἀμφαλάλαζε· καὶ ἀμπελόεσσαν ἀκωκὴν
Βασσαρὶς ἠκόντιζε· μελαῤῥίνου δὲ γενέθλης
ἄρσενα πολλὰ κάρηνα δαΐζετο θήλεϊ θύρσῳ.
καὶ φονίῳ θρασὺν ἄνδρα διατμήγουσα κορύμβῳ,
Εὐπετάλη κεκόρυστο· πολυσταφύλῳ δὲ πετήλῳ
κέντορα κισσὸν ἔπεμπεν, ἀλοιητῆρα σιδήρου.
Στησιχόρη δ᾽ εὔβοτρυς ἐπεσκίρτησε κυδοιμῷ,
καὶ δηίων ἔσσευε γένος ῥηξήνορι ῥόμβῳ,
κύμβαλα δινεύουσα βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ.
  Καὶ πολὺς ἀμφοτέροισιν ἔην μόθος· ἔβρεμε σύριγξ,
σύριγξ ἐγρεκύδοιμος· ἐπέκτυπε δ᾽ αὐλὸς Ἐνυοῦς·
Βασσαρίδες δ᾽ ὀλόλυξαν. ἐγειρομένου δὲ κυδοιμοῦ,
βρονταίοις πατάγοισι μέλας μυκώμενος ἀὴρ
ἐκ Διὸς ἐσσομένην Βρομίῳ μαντεύσατο νίκην.

---

v. 390. Fortasse ἑλικ. παλμῷ.

v. 392. ἐκορύσσατο editt.

v. 393. ὀκρυόεσσαν editt. Mox quia v. s. ἀκωκήν rursus habet, praestaret fort. ἐπ᾽ ἀντιβίοισι κολώνην. cf. 391. s.

v. 397. διαμίγουσα ed. pr. emend. Falk.

v. 398. Fort. φιλοσταφύλῳ δὲ πετ.

v. 400. Στησιχόρης editt.

v. 401. δηΐων vulgo.

v. 404. δαυλὸς Ἐν. ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 405. ὀλόλιξαν ed. pr. emend. Falk.

v. 406. μυκ. ἀνὴρ editt. emend. Scal.

καὶ πολὺς ἑσμὸς ἔπιπτεν. ὅλη δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
ὑγρῷ διψὰς ἄρουρα· καὶ Ἀστακίδος στόμα λίμνης
αἱμοβαφὲς κελάρυζε, φόνῳ κεκερασμένον Ἰνδῶν.
Ἀντιβίους δ' ᾤκτειρε θεὸς φιλοπαίγμονι θυμῷ,
καὶ προχοαῖς κατέχευε μέθης γέρας· ἐν δὲ ῥοάων
χιονέην ἤμειψε φυὴν ξανθόχροον ὕδωρ,
καὶ ποταμὸς κελάρυζε, μελίῤῥυτα χεύματα σύρων.
καὶ προχοὰς ἐμέθυσσεν· ἀμειβομένων δὲ ῥοάων,
ἔπνεον ἀρτιχύτοιο μέθης εὐώδεες αὖραι.
ὄχθαι ἐφοινίσσοντο· πιὼν δέ τις Ἰνδὸς ἀγήνωρ
τοίην ἐκ στομάτων πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·
Ξεῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ ποτόν· οὐ γλάγος αἰγῶν
ἄργυφον οὐ πέλε τοῦτο, καὶ οὐ μέλαν, οἷάπερ ὕδωρ·
οὐδέ μιν, οἷον ὄπωπα, πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
βομβήεσσα μέλισσα λοχεύεται ἡδέϊ κηρῷ·
ἀλλὰ νόον τέρπουσαν ἔχει καλλίπνοον ὀδμήν.
ἀνὴρ διψαλέος, πολυθαλπέϊ καύματος ἀτμῷ
βαιὸν ἑαῖς παλάμῃσιν ἀφυσσάμενος χυτὸν ὕδωρ,
λαίλαπα καρχαλέης ἀποσείεται αὐτίκα δίψης.
καὶ μέλι μᾶλλον ἔχει ταχινὸν κόρον· ἃ μέγα θαῦμα,
τοῦτο πιών, ἐθέλω πιέειν πάλιν· ἀμφότερον γὰρ

---

v. 408. λίθρῳ editt. emend. V. D. ap. Villois. ubi vitiose excusum ἐρυθραίνετο λ.

v. 409. ἄστουρα ed. pr. emend. in alt.

v. 411. ὤκτειρε editt.

v. 412. ἐκ δὲ ῥ. ed. alt. ex coniect. Falk. Refer ad προχοαῖς.

v. 415. προχοᾶς editt.

v. 417. πιῶν editt. em. Rhodom.

v. 421. σύμβλοις editt.

καὶ γλυκερὸν τόδε χεῦμα, καὶ οὐ κόρον ἀνδράσι τίκτει.
Ἥβη, κάλπιν ἄειρε, καὶ ἔρχεο δεῦρο, λαβοῦσα
Τρώϊον οἰνοχόον, ζαθέων δρηστῆρα κυπέλλων,
ὄφρα μελιῤῥαθάμιγγος ἀφυσσάμενος ποταμοῖο,
Ζηνὸς ὅλους κρητῆρας ἀναπλήσῃ Γανυμήδης.
δεῦτε, φίλοι, γεύσασθε μελισταγέος ποταμοῖο.
ἐνθάδε παπταίνω τύπον αἰθέρος· αὐτόχυτον γὰρ
κεῖτο, τόπερ καλέουσι Διὸς πόμα, νέκταρ Ὀλύμπου,
Νηϊάδες χθονίοισιν ἀναβλύζουσι κυπέλλοις.

---

v. 432. *ἀρυσσάμενος* editt.
v. 435. **παπταίνων** ed. pr. emend. Falk.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΕ.

Πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ βριαρὴν Νίκαιαν ἀείσω,
Θηροφόνον ῥοδόπηχυν, ἀπειλήτειραν Ἐρώτων.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΕ.

Ὣς φαμένου, νεφεληδὸν ἐπέῤῥεον αἴθοπες Ἰνδοὶ
ἀμφὶ ῥόον ποταμοῖο μελίπνοον· ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ἀγχιβαθὴς, στατὸν ἴχνος ἐπ' ἰλύϊ δισσὸν ἐρείσας,
ἡμιφανὴς ἕστηκε, καὶ ὀμφαλὸν ὕδατι δεύων,
κυρτὸς ἔσω ποταμοῖο κεκυφότα νῶτα συνάπτων,
χερσὶ βαθυνομένῃσι μελισταγὲς ἤφυσεν ὕδωρ·
ὃς δὲ παρὰ προχοῇσι, κατάσχετος αἴθοπι δίψῃ,
πορφυρέῳ προβλῆτα γενειάδα κύματι βάπτων,
στῆθος ἐφαπλώσας ποταμηΐδος ὑψόθεν ὄχθης,
οἰγομένοις στομάτεσσιν ἀνήρυσεν ἰκμάδα Βάκχου.
πρηνὴς δ' ἄλλος ἔην, πελάσας στόμα γείτονι πηγῇ,
καὶ διερὰς δαπέδῳ ψαμαθώδεϊ χεῖρας ἐρείσας,
χείλεσι διψαλέοισιν ἐδέχνυτο δίψιον ὕδωρ.
ἄλλοι δ' ὀστρακόεντι μέθην ἀρύοντο κυπέλλῳ,
πυθμένα κουφίζοντες ἐαγότος ἀμφιφορῆος.
καὶ πολὺς ἐσμὸς ἔπινεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ,

---

v. 2. ὧν μὲν αὐτ. ed. alt.
v. 3. ἀγχιβαφὴς editt. nisi fort. fuit ἀμφιβαφής.

κισσυβίῳ προχέων ποταμηΐδος ὄγκον ἐέρσης,
μηλονόμων ἄγραυλον ἔχων δέπας. ἀντιβίων δὲ
οἶνον ἐρευγομένων πολυχανδέος ἀνθερεῶνος,
ὄμμασι δερκομένοισιν ἐδιπλώθησαν ἐρίπναι,
καὶ βλεφάροις δοκέεσκον ἰδεῖν διδυμόζυγον ὕδωρ.
καὶ προχοὴ κελάρυζε φιλακρήτου ποταμοῖο,
ξανθὸν ἀναβλύζουσα μέθης ῥόον· ἡδυπότους δὲ
οἰνάδος ἠρεύγοντο ῥοὰς εὐώδεες ὄχθαι.
Δυσμενέας δ' ἐμέθυσσε χάλις ῥόος. ἔνθα τις ἀνὴρ
Ἰνδὸς, ἀμερσινόοιο μέθης δεδονημένος οἴστρῳ,
εἰς ἀγέλην ἤϊξε, καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
ταῦρον ἀπειλητῆρα μετήγαγε, δέσμιον ἕλκων,
διχθαδίων κεράων κεχαραγμένον ἄκρον ἐρύσσας
τολμηραῖς παλάμαις, διδυμάονος οἷα κεραίης
ταυροφυῆ Διόνυσον ὑπὸ ζυγὰ δούλια σύρων.
ἄλλος, ἔχων δασπλῆτα σιδηρείης γένυν ἅρπης,
αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα,
θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαϊγμένον, οἷά τε δειρὴν
Πανὸς ἐϋκραίροιο ταμὼν γαμψώνυχι χαλκῷ.
ἄλλος ἀπηλοίησε βοῶν κερεαλκέα φύτλην,
οἷάπερ ἀμώων Σατύρων ταυρώπιδα μορφήν.
ὃς δὲ τανυκραίρων ἐλάφων ἐδίωκε γενέθλην,
στικτῆς εἰσορόων πολυδαίδαλον εἶδος ὀπωπῆς,
οἷά τε Βασσαρίδων ὀλέκων στίχα· δαιδαλέαις γὰρ

---

v. 17. ὄμβρον ἐέρσης corrigeb. Cun.
v. 19. Malis fortasse οἶνον ἀρυομένων.
v. 24. οἰνάδας vulgo.
v. 25. χάλιψ ῥ. ed. pr. emend. Falk.
v. 32. ἔχων δ' ἀσπλῆτα editt. emend. Falk.
v. 34. δεδεγμένον ed. pr. emend. Falk.
v. 37. κεραελκέα edd.

νεβρίσιν ἰσοτύποισι παρεπλάγχθησαν ὀπωπαί.
καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ὅλον θώρηκα μιαίνων,
Ἰνδὸς ἀκοντιστῆρι μέλας ἐρυθαίνετο λύθρῳ.
καί τις ὁμοκλήσας ἐκορύσσετο γείτονι δένδρῳ,
μαστίζων ἑκάτερθε· καὶ εἰαρινοῖσι δοκεύων
σειομένην ἀνέμοισι φυτῶν ἑλικώδεα χαίτην,
ἁβροκόμων ὅρπηκας ἀπηλοίησε κορύμβων,
φύλλα διασχίζων λασίης δρυὸς, οἷα μαχαίρῃ
πλοχμὸν ἀκερσεκόμοιο διατμήγων Διονύσου,
μαρνάμενος πετάλοισι, καὶ οὐ Σατύροισιν ἐρίζων,
τερπωλὴν ἀνόητον ἔχων σκιοειδέϊ νίκῃ.
Μαίνετο δ᾽ ἀντιβίων ἕτερος χορός· ἀντὶ δὲ λόγχης
ὃς μὲν ἑλὼν βαρύδουπον ἐπωμαδίῳ τελαμῶνι
τύμπανον ἠέρταζε· καὶ ἀμφιπλῆγι βοείῃ
δίζυγον ἐσμαράγησε μέλος χαλκόκροτον ἠχώ.
ὃς δὲ πολυτρήτοιο βοῇ δεδονημένος αὐλοῦ,
ἄστατος εἱλικόεντι ποδῶν βακχεύετο παλμῷ.
καί τις ἀπειρήτοις ἐνὶ χείλεσι λωτὸν ἐρείσας,
δίθροον ἁρμονίην ἐμελίζετο Μυγδόνος αὐλοῦ.
γηραλέου δὲ φυτοῖο θορὼν παρὰ γείτονι ῥίζῃ,
γλαυκὸν εὐῤῥαθάμιγγος ἀνείρυσε θαλλὸν ἐλαίης,
ὄμβρῳ ἐερσήεντι διάβροχον, οἷα πιέζων
οἰνωπῇ ῥαθάμιγγι Μαρωνίδος ἄκρον ὑπήνης.

---

v. 42. *θώρακα* ed. pr. emend. Falk.

v. 47. *κορύμβῳ* editt.

v. 63. *Μαρωνύδος* ed. pr. quod emend. a Falk. *ὑπήνη* ed. alt. vitiose. Sed, si versus sanus est, suspicor, excidisse praecedentem huiusmodi: *οἷα πιέζων χερσὶν ἀφειδήσασι κατάῤῥυτον ἔνθα καὶ ἔνθα οἰνωπῇ ῥ.* etc. Si nihil deest, legendum tale quid: *οἷα πιέζων οἰνωπῇ ῥαθάμιγγι Μαρωνίδα σαπρὸν ὑπήνην.* Vid. Comment.

Ἄλλοι σὺν ξιφέεσσι, σὺν ἔγχεσι, σὺν τρυφαλείαις,
ἄσχετα βακχευθέντες ἀμερσινόῳ φρένας οἴνῳ,
ὄργια μιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων,
ἴχνια δινεύοντες ἐνόπλιον ἀμφὶ χορείην.
καὶ παλάμης ἑλικηδὸν ἀμοιβαίῃσιν ἐρωαῖς
ἀσπίδες ἐκρούοντο κυβιστητῆρι σιδήρῳ.
καί τις ὀπιπεύων θιασώδεος ὄργια Μούσης,
μιμηλὴν Σατύροισι συνεσκίρτησε χορείην·
καί τις ἀρασσομένης ἀΐων κελάδημα βοείης,
μείλιχον ἦθος ἔδεκτο· φιλοσμαράγῳ δὲ μενοινῇ
ῥιγεδανὴν ἀνέμοισιν ἑὴν ἔῤῥιψε φαρέτρην,
λύσσαν ἔχων· ἕτερος δὲ γυναιμανέων πρόμος Ἰνδῶν
ἀπλεκέος πλοκαμῖδος ἑλὼν ὑψαύχενα Βάκχην,
παρθενικὴν ἀδάμαστον ἀτάσθαλον εἰς γάμον ἕλκων,
σφίγξεν ὑπὲρ δαπέδοιο· τανυσσάμενος δὲ κονίῃ,
χερσὶν ἐρωμανέεσσιν ἀπεσφρηγίσσατο μίτρην,
ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἐξαπίνης γὰρ
ὄρθιος εἷρπε δράκων ὑποκόλπιος, ἰξύϊ γείτων,
δυσμενέος δ' ἤϊξε κατ' αὐχένος· ἀμφὶ δὲ δειρῇ
οὐραίαις ἑλίκεσσιν ἀνέπλεκε κυκλάδα μίτρην.
θαμβαλέοις δὲ πόδεσσι φυγὼν μελανόχροος ἀνὴρ
θερμὸν ἀνυμφεύτων ἀπεσείσατο κέντρον ἐρώτων,
αὐχένιον φορέων ὀφιώδεος ὅρμον ἀκάνθης.

---

v. 66. *φορεσσακέων* editt.

v. 68. *παλάμαις* editt. Em. iam Rhodom.

v. 76. *ἀπλακέος* editt.

v. 77. *ἀτάσθαλον γάμ.* fortasse sanum est; malim tamen *ἀτάσθαλος.*

v. 79. *μήτρην* vitiose ed. alt. *μίτρην* leg. Schrad. ad Mus. p. 90.

v. 84. Fort. *ταρβαλέοις δ. πόδ.*

Ὄφρα μὲν οἰνηθέντες ἐν οὔρεσιν ἔτρεχον Ἰνδοί,
τόφρα δὲ νήδυμος ὕπνος ἑὸν πτερὸν οὖλον ἑλίξας,
ἀκλινέων σφαλεροῖσιν ἐπέχραεν ὄμμασιν Ἰνδῶν,
εὔνασε δ᾽ οἰστρηθέντας ἀμετρήτῳ νόον οἴνῳ,
Πασιθέης γενετῆρι χαριζόμενος, Διονύσῳ·
ὧν ὃ μὲν ὕπτιος εὗδεν ἄνω νεύοντι προσώπῳ,
ὑπναλέῳ μυκτῆρι μεθυσφαλὲς ἆσθμα τιταίνων·
ὃς δὲ βαρυνομένην κεφαλὴν ἐπεθήκατο πέτρῳ,
νωθρὸς ἐϋκροκάλῳ ποταμηΐδι κείμενος ὄχθῃ·
ἠματίοις δ᾽ ὀάριζε νοοπλανέεσσιν ὀνείροις,
ὀρθὰ περὶ κροτάφοισι πεπηγότα δάκτυλα βάλλων.
πρηνὴς δ᾽ ἄλλος ἔην τετανυσμένος· εἶχε δὲ δισσὴν
χεῖρα καθιεμένην, ἰσοελκέα δίζυγι μηρῷ.
καί τις ἑῆς παλάμης κεφαλὴν ἐπερείσατο καρπῷ,
οἶνον ἀναβλύζων· ὃ δὲ καμπύλα γυῖα συνάπτων,
ὥς ὄφις ἀμφιέλικτος, ἐκέκλιτο, λοξὸς ἰαύων.
Καὶ χορὸς ἀντιβίων, πεφορημένος εἰς ῥάχιν ὕλης,
ὃς μὲν ὑπὸ δρυὸς εὗδεν, ὃ δὲ πτελέης ὑπὸ θάμνῳ·
ἄλλος, ἐπὶ πλευροῖσι πεσών, ἐκλίνετο φηγῷ,
λαιὴν ὀφρυόεντι βαλὼν ἔπι χεῖρα μετώπῳ.
καὶ πολὺς ἑσμὸς ἴαυε, λάλος νέκυς, ἠέρι πέμπων
ἀλλοίης ἀχάλινον ἀσημάντου θρόον ἠχοῦς
οἰνοβαρής· ἕτερος δὲ τιναssομένοιο καρήνου
γηραλέης πλατὺ νῶτον ἐπέτρεπε πυθμένι δάφνης.

---

v. 87. Fort. *οἰνωθέντες ἐ.* vel *οἰστρηθέντες*, ut v. 90.
v. 95. *νοθρὸς ἐ.* editt.
v. 96. *ὀάριξε ν.* editt.
v. 100. *ἑῇ παλάμῃ κ. ἐπερήσατο* ed. pr. *ἐπερείσατο* emend. Falk. reliquis intactis; et sic ed. alt.
v. 101. *οἷον ἀναβλ.* editt. Em. iam Rhodom.
v. 108. *ἀλλοίης ἀχάνιον* ed. pr. emend. Falk.

τὸν δὲ βαθὺ κνώσσοντα βαθυστρώτων ἐπὶ λέκτρων,
ἀκροκόμου φοίνικος, ἢ εὐώδινος Ἀθήνης,
ῥιπίζων ἀνέμοισιν, ἕλιξ ἐπεσύρισεν ὄρπηξ.
καί τις ὑπὲρ δαπέδοιο χυτῇ κεκόνιστο κονίῃ,
ἄκρα ποδῶν προχοῇσι κατακλύζων ποταμοῖο.
ἄλλος ἀπειρήτοιο μέθης βακχεύετο παλμῷ,
καὶ κεφαλὴν βαρύθουσαν ἐπέτρεπε γείτονι πεύκῃ·
ἄλλου φυσιόωντος ἐσείετο νεῦρα μετώπου.
Καὶ δηίους κνώσσοντας ἰδὼν γελόωντι προσώπῳ,
Βάκχος ἄναξ ἀγόρευε, χέων σημάντορα φωνήν·
Ἰνδοφόνοι θεράποντες ἀνικήτου Διονύσου,
νόσφι μόθου σφίγξαντες ἀολλέας υἱέας Ἰνδῶν
πάντας ἀναιμάκτῳ ζωγρήσατε δηιοτῆτι·
καὶ βριαρῷ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνας Διονύσῳ,
Ἰνδὸς ὑποδρήσσειεν ἐμῇ θιασώδεϊ Ῥείῃ,
σείων οἴνοπα θύρσον· ἀποῤῥίψας δὲ θυέλλαις
ἀργυρέην κνημῖδα, πόδας σφίγξειε κοθόρνοις,
καὶ κεφαλὴν σφίγξειεν ἐμῷ κισσώδεϊ δεσμῷ,
γυμνώσας πλοκαμῖδας ἀερσιλόφου τρυφαλείης,
καὶ πολέμων ἀλάλαγμα λιπὼν καὶ θούριον ἠχώ,
εὔιον ἀείσειε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ.
Ὣς φαμένου, δρηστῆρες ἐποίπνυον· ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
αὐχένι δυσμενέων ὀφιώδεα δεσμὸν ἑλίξας,
εἷλκε δρακοντείῃ πεπεδημένον ἀνέρα σειρῇ·

---

v. 111. Suspectum duplex illud βαθύ; fort. βαρὺ κνώσσοντα βαθυστ.
v. 116. ἐβακχεύετο ed. pr. emend. Falk.
v. 119. δήους editt.
v. 124. βρυαρῷ ed. pr. emend. Falk.
v. 125. ὑποδρήσειεν ead. ab eod. emend.
v. 127. πόδος vulgo. Em. iam Rhodom.
v. 130. πτολέμων editt.

ἄλλος ἑλὼν λασίης κεχαλασμένον ὁλκὸν ὑπήνης,
ἄνδρα βαθυσμήριγγος ἀνείρυσεν ἀνθερεῶνος·
καί τις ἑὰς παλάμας τανύσας σκολιότριχι κόρσῃ,
ἀνέρα δουρίκτητον ἀδέσμιον εἶλκεν ἐθείρης·
ἄλλος ὁμοπλέκτους παλάμας περὶ νῶτα καθάψας,
δήϊον εἰλικόεντι λίνων μιτρώσατο δεσμῷ
αὐχενίῳ. τρομερῷ δὲ Μάρων ἐλελίζετο παλμῷ,
ὠμηστῆρα, νόῳ βεβαρημένον, Ἰνδὸν ἀείρων·
ἄλλος ἀκοντιστῆρα λαβὼν, βεβιημένον ὕπνῳ,
δεσμῷ βοτρυόεντι περίπλοκον αὐχένα σύρων,
στικτῶν πορδαλίων ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων.
ἄλλου κεκλιμένοιο φιλεύϊος ἐσμὸς ἀλήτης
χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ,
καὶ λοφίης ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων ἐλεφάντων·
καὶ πολὺς, εὐκύκλοιο λαβὼν τελαμῶνα βοείης,
Ἰνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἶχεν ἱμάντι.
καί τις ἀερτάζουσα καλαύροπα μηλοβοτῆρος,
Βασσαρὶς, ἀφριόωσα λαθίφρονι κύματι λύσσης,
Ἰνδὸν ἐρευνητῆρα βαθυπλούτοιο θαλάσσης
τολμηρῇ παλάμῃ πολυκαμπέος εἶλκεν ἐθείρης,
δούλιον ἐς ζυγόδεσμον. ἐπειγομένου δὲ Λυαίου,
δήϊον εὐθώρηκα σιδήρεος εἶχεν Ἐρεχθεὺς

---

v. 138. εἶλκεν ὑπήνης editt. male propter v. 135.

v. 139. ὁμωλέκτους ed. pr. emend. Cant. et Falk. Mox ἐπὶ νῶτ. ed. alt.

v. 140. ἠλικόεντι ed. pr. emend. Falk.

v. 142. ὠμητῆρα νέῳ ed. pr. ἀμητῆρα νόῳ ed. alt. ex em. Falk.

v. 148. λοφίης editt. em. Rhodom.

v. 149. καὶ πολοῖς ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 150. Fort. εἶλκεν ἱμ.

v. 152. κύμ. λύσις ed. pr. emend. Falk.

v. 156. εἶλκεν Ἐρεχθ. voleb. Scal.

ὤμοις ἀκλινέεσσι· μεθυσφαλέος δὲ φορῆος
θῆρα κελαινόῤῥινον ὀρεστιὰς ἤλασε Βάκχη,
ἰσχία μαστίζουσα δορικτήτων ἐλεφάντων.
καὶ χρυσέην Ὑμέναιος ἀνηέρταζε βοείην,
ἀνέρα συλήσας χρυσάσπιδα· γηθόσυνος δὲ
κοῦρον ἐρωμανέεσσιν ἐδέρκετο Βάκχος ὀπωπαῖς,
τεύχεσιν ὑπναλέοιο καταυγάζοντα φορῆος.
καὶ νέος ἠκόντιζεν ἐν ἔντεσιν ὄλβιον αἴγλην,
ὡς, Λυκίου Γλαύκοιο λαβὼν, ἀμάρυσσε μαχητὰς,
ἀφνειοῖς σακέεσσιν ἀπαστράπτων, Διομήδης.
ἄλλους δ᾽ ἀντιβίους στρατιὴ ληΐσσατο Βάκχων,
νήδυμον ὕπνον ἔχοντας, ὁμόστολον ἡδέος οἴνου.
Ἔνθα τις ἀγκυλότοξος, ἐρημάδι σύννομος ὕλῃ,
παρθένος Ἀστακίδεσσιν ὁμότροφος ἤνθεε νύμφη,
καλλιφυὴς Νίκαια, λαγωβόλος Ἄρτεμις ἄλλη,
ἀλλοτρίη φιλότητος, ἀπειρήτη Κυθερείης,
θῆρας ὀϊστεύουσα, καὶ ἰχνεύουσα κολώναις·
οὐδὲ μυχῷ θυόεντι καλύπτετο παρθενεῶνος.
καί οἱ ἐνὶ σκοπέλοισιν, ἐρημονόμῳ παρὰ πέζῃ,
ἠλακάτη πέλε τόξον ἀειδέος ἔνδοθι λόχμης·
μηκεδανοὶ κλωστῆρες ἔσαν πτερόεντες ὀϊστοί,
καὶ σταλίκων ξύλον ὀρθὸν ὀρειάδος ἱστὸς Ἀθήνης.

---

v. 158. s. ἤλ. Βάκχου ἰσχύα μ. ed. pr. emend. Falk.

v. 163. καταιγίζοντα φορ. tentabat Scalig.

v. 165. λυκίου Βάκχοιο λ. ἀμάρησε μ. ed. pr. γλυκίου insuper ed. alt. emendav. Falk.

v. 167. στρατιῇ ed. pr. emend. Falk.

v. 170. Coniici posset Ἀστακ. — Νύμφαις.

v. 172. ἀπηρήτη ed. pr. emend. Falk.

v. 174. παρθενεῶνα ed. pr. ab cod. emend.

v. 175. σκολότεσσιν editt. emend. Falk. Mox malim παρὰ πέτρῃ.

καὶ καθαρῇ συνάεθλος ὁμίλεεν Ἰοχεαίρῃ,
καὶ λίνον ἐν σκοπέλοισιν ἀνέπλεκεν ἠθάδος ἄγρης
νήματος ἀσκητοῖο φιλαίτερον· οὔ ποτε τόξον
ποικίλον εἶδος ἔχοντος ἀνάλκιδος ἥπτετο νεβροῦ,
δορκάδας οὐκ ἐδίωκε, καὶ οὐκ ἔψαυε λαγωοῦ·
ἀλλὰ περιζεύξασα δαφοινήεντι χαλινῷ,
γλαυκὰ δασυστέρνων ἐπεμάστιε νῶτα λεόντων.
πολλάκι δ' ἔγχος ἄειρε καταντία λυσσάδος ἄρκτου·
μέμφετο δ' Ἰοχέαιραν ἐκηβόλον, ὅττι λιποῦσα
στικτὴν πορδαλίων γενεὴν, καὶ φῦλα λεόντων,
οὐτιδαναῖς ἐλάφοισιν ἑὴν ἔζευξεν ἀπήνην.
οὐδὲ μύρῳ μεμέλητο· μελικρήτων δὲ κυπέλλων
ὑδατόεν προβέβουλε χαραδραίης πόμα πηγῆς,
ψυχρὸν ὕδωρ προχέουσα. καὶ αὐτορόφῳ κενεῶνι
κούρης δύςβατος οἶκος ἐρημάδες ἦσαν ἐρίπναι.
πολλάκι δ' εὐκαμάτοιο μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
πορδαλίων σχεδὸν ἧστο· μιῇ δ' ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ
μίμνε, μεσημβρίζουσα λεχωΐδος ἄγχι λεαίνης.
ἡ δὲ γαληναίῃσιν ὑπ' ὀφρύσι, μειλιχίη θήρ,
ἀδρύπτοις γενύεσσι δέμας λιχμάζετο κούρῃ,
καὶ, κινυροῦ μίμημα κυνὸς, δειδήμονι λαιμῷ
ὠμοτόκου στόμα λάβρον ὑπεκνυζᾶτο λεαίνης
χείλεϊ φειδομένῳ· δοκέων δέ μιν Ἄρτεμιν εἶναι,

---

v. 183. ἔψαυσε λ. editt.

v. 188. στικτὸν π. editt. cf. VI. 274.

v. 192. ὕδ. ῥοφέουσα voleb. Wakef. Sylv. IV. p. 48. s.

v. 194. De voc. εὐκαμάτ. vid. Lib. V. 483.

v. 198. f. κούρης.

v. 199. διϊδήμονι λ. ed. pr. emend. Falk.

v. 200. ὑπεκνύζατο ed. pr. ab eod. emend.

εἰς πέδον ἱκεσίοιο καθελκομένοιο καρήνου,
αὐχένι λαχνήεντι λέων ἐκλίνετο νύμφῃ.
Καί τις ἐνὶ ξυλόχοις ὀρεσίτροφος ἤνθεε βούτης,
ἰθυτενὴς, περίμετρος, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης·
οὔνομά οἱ πέλεν Ὕμνος, ὃς ἀγριάδος μέσον ὕλης
ἱμερτὰς ἐνόμευε βόας παρὰ γείτονι κούρῃ.
καὶ νομίην ἐρατῇσι καλαύροπα χερσὶ τινάσσων,
εἰς βαθὺν ἦλθεν ἔρωτα, καὶ οὐκέτι τέρπετο ποίμναις,
εἴκελος Ἀγχίσῃ ῥοδοειδέϊ, τοῦ ποτε Κύπρις
ἀργεννὴν ἐνόμευεν ὀρεσσινόμων στίχα ταύρων,
κεστὸν ἐλαφρίζουσα βοοσσόον. ἀμφὶ δὲ λόχμῃ
βουκόλος ἀγρώσσουσαν ἰδὼν χιονώδεα κούρην,
οὐ βοέης ἀγέλης ἐμπάζετο· φοιταλέη δὲ
εἰς ἕλος αὐτοκέλευστος ἐβόσκετο πόρτις ἔρημον,
ἀρχαίου δυσέρωτος ἀποπλαγχθεῖσα νομῆος,
καὶ δαμάλη πεφόρητο, περισκαίρουσα κολώνας,
ποιμένα μαστεύουσα. νέος δ' ἐπλάζετο βούτης,
παρθενικῆς ὁρόων ῥοδοειδέα κύκλα προσώπου.
Καὶ δολόεις ἐρέθιζεν Ἔρως ποθέοντα νομῆα,
οἴστρῳ λαβροτέρῳ δεδονημένον· ἐν σκοπέλῳ γὰρ
παρθενικῆς, ἀκίχητον ἐπεσσυμένης δρόμον ἄγρης,
πέπλον ὅλον κόλπωσεν ἐς ἠέρα κοῦφος ἀήτης.
καὶ χροὸς ἤνθεε κάλλος· ἐλευκαίνοντο δὲ μηροί,
καὶ σφυρὰ φοινίσσοντο, καὶ ὡς κρίνον, ὡς ἀνεμώνη

---

v. 205. ἠθυτενὴς editt. Em. Rhodom.
v. 208. κ. νομίην δ' ἐρατ. vulgo.
v. 209. ποίμνας ed. pr. emend. Falk.
v. 210. ἴκελος editt.
v. 215. αὐτοκέλαστος ed. pr. emend. Falk. Mox utraque edit. ἐρήμῳ. Em. iam Rhodom.
v. 222. Coniici posset ἐπεσσυμένης δρόμον αὔρης. cf. VI. 117.

χιονέων μελέων ῥοδόεις ἀνεφαίνετο λειμών.
καὶ νέος ἡμερόφοιτος, ἔχων ἀκόρητον ὀπωπήν,
ἀσκεπέων ἐδόκευεν ἐλεύθερον ἄντυγα μηρῶν.
βότρυν ὀπισθοπόροιο κόμης ἐλέλιζεν ἀήτης,
κουφίζων ἑκάτερθεν· ἀειρομένων δὲ κομάων,
λευκοφαὴς σελάγιζε μέσος γυμνούμενος αὐχήν.
καὶ νέος οὐρεσίφοιτος ὁμάρτεε πολλάκι κούρῃ,
πῇ μὲν ἐπιψαύων σταλίκων, ἢ τόξον ἀφάσσων,
πῇ δὲ ποθοβλήτοιο τιταινομένοιο βελέμνου,
ἱμερτῆς ἐδόκευε ῥοδόχροα δάκτυλα κούρης.
εἴ ποτε τοξεύουσα, κέρας κυκλώσατο νευρῇ,
καὶ παλάμη γυμνοῦτο, λαθὼν νέος ὄμματι λοξῷ,
λευκὸν ὀϊστευτῆρα βραχίονα δέρκετο κούρης,
ὄμμα παλινδίνητον ἄγων, ὀχετηγὸν Ἐρώτων,
εἰ τόσον, ὡς Νίκαια, πέλεν λευκώλενος Ἥρη·
Ἑσπερίην δ' ἐπὶ πέζαν ἑὴν ἐτίταινεν ὀπωπήν,
εἰ πλέον ἀργυφέη πέλε παρθένος, ἠὲ Σελήνη.
Καὶ νέος ἀμφιέπων ὑποκάρδιον ἕλκος Ἐρώτων,
ἐγγὺς ἐὼν, καὶ νόσφιν ἐὼν, ἐμνώετο κούρης,
πῶς βέλος εἰς σκοπὸν εἷλκεν ὀρειάδος ἀντίον ἄρκτου,
πῶς δὲ λεοντείην παλάμαις ἐσφίγξατο δειρήν,
δίζυγα γυμνώσασα βραχίονα μάρτυρι δεσμῷ,
πῶς πάλιν ἱδρώουσα λοέσσατο χεύματι πηγῆς
ἡμιφανὴς, καὶ μᾶλλον ἀεὶ μιμνήσκετο πέπλου,

---

v. 227. Quid, si ἱμερόφοιτος legendum? Vid. Obss. v. seq. exspectes fort. ἄντ. μαζῶν; sed nihil est mutandum.

v. 229. ἐλέλιξεν editt. „Ante hunc versum excidit aliquid." Hermannus.

v. 231. λευκοφυὴς editt.

v. 240. λευκώνερος Ἥρ. ed. pr. emendab. Falk.

v. 246. λεοντείην παλάμην — δειρῇ editt. sine sensu. Sed poterat etiam λεοντείῃ παλάμην — δειρῇ.

ὁππότε μιν δονέων, καὶ ἐς ὀμφαλὸν ἄχρις ἀείρων,
γυμνώσας χροὸς ἄνθος, ἀνηκόντιζεν ἀήτης.
κείνου μνῆστιν ἔχων, γλυκερὰς ἱκέτευεν ἀέλλας,
ὄφρα πάλιν βαθύκολπον ἀναστείλωσι χιτῶνα.
Καὶ νέος ἀστήρικτος ἐϋκραίρῳ παρὰ ποίμνῃ
γείτονα θηρεύουσαν ἰδὼν ὑψαύχενα κούρην,
τοῖον ἀπεῤῥοίβδησεν ἔπος ζηλήμονι φωνῇ·
Αἴθε βέλος γενόμην, ἢ δίκτυον, ἠὲ φαρέτρη,
αἴθε βέλος γενόμην θηροκτόνον, ὄφρα με γυμναῖς
χερσὶν ἐλαφρίσσειεν· ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
εἴην νεῦρα βόεια πολὺ πλέον, ὄφρα με μαζῷ
χιονέῳ πελάσειε σαόφρονος ἔκτοθι μίτρης,
καὶ δαμάλη, καὶ μόσχε, σαόφρονος ἔκτοθι μίτρης.
παρθένε, κουφίζεις βέλος ὄλβιον· ὑμέτεροι γὰρ
Ὕμνου μηλονόμοιο μακάρτεροί εἰσιν ὀϊστοί,
ὅττι τεῶν ψαύουσιν ἐρωτοτόκων παλαμάων.
σοῖς γλυκεροῖς σταλίκεσσιν ἀφωνήτοισι μεγαίρω·
οὐδὲ μόνων σταλίκων με φέρει πόθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ
ζῆλον ἔχω τόξοιο, καὶ ἀπνεύστοιο φαρέτρης.
αἴθε μεσημβριζουσα ποθοβλήτῳ παρὰ πηγῇ
γυῖα καταψύξειεν, ἴδω δ' ὑψαύχενα κούρην,
καὶ δαμάλη, καὶ μόσχε, δίχα φθονεροῖο χιτῶνος.
οὕτω μοι, Κυθέρεια, τόσην ᾤκτειρας ἀνάγκην;
Θρινακίην οὐκ οἶδα, καὶ οὐ κερεαλκέα ποίμνην,

---

v. 252. μύστην ἔχων ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 259. ἐλαφρίσειεν editt.

v. 260. πολυπλέον ed. pr. emend. Falk.

v. 261. χιονέων vulgo.

v. 263. κουφίζει ed. pr. emend. Falk.

v. 272. Versus suspectus, vulgo sine interrogatione accipitur. Desiderem: πῆ, πῆ μοι, Κ. τ. ἤγειρας ἀνάγκην; vel simile quid.

v. 273. Θρηνακίην ed. pr. emend. Falk. Mox κεραελκέα π. editt.

οὐ βόας Ἠελίοιο κατ' οὔρεα ταῦτα νομεύω,
οὐ κρυφίην ἤγγειλε πατὴρ ἐμὸς Ἄρεος εὐνήν.
παρθένε, μή με δίωκε, καὶ εἰ βόας εἰς νομὸν ἕλκω·
οὐρανίων λεχέων ἐπιβήτορές εἰσι νομῆες.
Τιθωνὸς ῥοδόεις πέλε βουκόλος, ὃν διὰ μορφήν,
δίφρον ἑὸν στήσασα, φαεσφόρος ἥρπασεν Ἠώς·
καὶ Διὸς οἰνοχόος πέλε βουκόλος, ὃν διὰ κάλλος
φειδομέναις ὀνύχεσσιν ἐκούφισεν ὑψιπέτης Ζεύς.
δεῦρο, βόας ποίμαινε, καὶ ὁπλοτέρην σε καλέσσω
ἄλλῳ βουκολέοντι σὺν Ἐνδυμίωνι Σελήνην.
ῥῖπτε βέλος, καὶ ψαῦε καλαύροπος, ὄφρα τις εἴπῃ·
Ὕμνου μηλονόμοιο βόας Κυθέρεια νομεύει.

Ὣς φάτο, καὶ λιτάνευε· φίλων δ' ἐδράξατο γούνων
χερσὶ γυναιμανέεσσι, καὶ ἔσπετο· καί οἱ ἐνίψαι
ἔτρεμεν οἶστρον Ἔρωτος, ἑῇ δ' ὑπεμέμφετο σιγῇ.

Καί ποτε, θάρσος ἔχων, γαμίων ὑποεργὸν Ἐρώτων,
κείμενα Νικαίης ἀνεκούφισεν ἔντεα θήρης·
καὶ δόρυ θοῦρον ἄειρε, πόθου δ' ὑπὸ μείζονι κέντρῳ
κούρης χωομένης γλυκερὴν ἤειρε φαρέτρην,
καὶ κύσε δίκτυα κωφὰ, καὶ οὐ πνείοντας ὀϊστούς,
χείλεσι τερπομένοισι μιαιφόνον ἰὸν ἐρείσας,
καὶ στέρνοις ἐπέλασσεν, ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζων·
καί τινα μῦθον ἔειπεν ἀδουπήτῳ τινὶ φωνῇ·

Πρὸς Παφίης, φθέγξασθε πάλιν, δρύες, ὡς ἐπὶ Πύῤῥης,
ὡς ἐπὶ Δευκαλίωνος, ἐλέγξατε λυσσάδα κούρην.

---

v. 276. Verb. δίωκε ne suspectum videatur, cf. Anacr. Od. XXXIV. μὴ — τἀμὰ φίλτρα διώξῃς.

v. 278. ῥοδ. πέλε νυμφίος, ὃν δ. vulgo. Cf. v. 280. et Comment.

v. 281. φειδομένης ὀν. editt.

v. 287. ἐνίψας edd. emend. Cun.

v. 289. καὶ τότε ed. alt.

v. 293. δίκτ. κοῦφα vulgo.

Δάφνη καὶ σὺ φίλη, δενδρώδεα ῥῆξον ἰωήν·
αἴθε καλὴ Νίκαια πάρος πέλε, καί κεν Ἀπόλλων
ἁβροτέρην ἐδίωκε, καὶ οὐ φυτὸν ἔπλετο Δάφνη.
Ὣς φάτο· καὶ σύριγγι σαόφρονος ἐγγύθι κούρης,
μάρτυν ἑῆς ὀδύνης, γαμίην ἐλελίζετο μολπήν.
παρθενικὴ δ᾽ ἀγόρευεν ἐπεγγελόωσα νομῆϊ·
Ἡδὺς ὁ συρίζων Παφίης μέλος, ὑμέτερος Πάν·
πολλάκι μέλψεν Ἔρωτα, καὶ οὐ πέλε νυμφίος Ἠχοῦς.
ἆ πόσα Δάφνις ἄειδεν ὁ βουκόλος· ἀμφὶ δὲ μολπῇ
παρθένος ἀστιβέεσσιν ἐκεύθετο μᾶλλον ἐρίπναις,
ποιμενίης φεύγουσα βοῆς μέλος. ἆ πόσα Φοίβου
ἔκλυε μελπομένοιο, καὶ οὐ φρένα θέλγετο Δάφνη.
Ὣς φαμένη, δόρυ θοῦρον ἐδείκνυεν ἄφρονι βούτῃ.
αὐτὰρ ὁ, λυσσήεντι τετυμμένος ἡδέϊ κέντρῳ,
μὴ νοέων, ὅττι τόσσον ἔην ἄστοργος Ἀμαζών,
πομπὸν ἑοῦ θανάτοιο, δυσίμερον ἴαχε φωνήν·
Ναὶ, λίτομαι, προΐαλλε φίλον δόρυ· χιονέῃ δὲ
κτεῖνέ με σῇ παλάμῃ, καὶ τέρπομαι· οὐ σέο λόγχην,
οὐ τρομέω, φυγόδεμνε, τεὸν ξίφος, ὅττι τελευτὴν
ὀξυτάτην ὀπάσειεν, ὅπως ποτὲ πικρὸν ἀλύξω
ἔμπεδον ἕλκος Ἔρωτος, ὑπὸ φρένα βοσκόμενον πῦρ.
τεθναίην, ὅτι πότμος ἐπήρατος· εἰ δὲ βελέμνῳ
τοξοφόρος μετὰ Κύπριν ὀϊστεύσεις με καὶ αὐτή,
πρὸς Παφίης, μὴ πέμπε κατ᾽ αὐχένος, ἡμετέρην δὲ
σὸν βέλος εἰς φρένα πῆξον, ὅπῃ βέλος ἐστὶν Ἐρώτων. —

v. 300. *ναί κεν Ἀπ.* tentabat Cun. Male.
v. 301. *ἔπλεκε Δάφνην* editt. correxit Cun.
v. 304. Erat, cum *ἐμελίζετο* mallem.
v. 307. *δάφνης* ed. pr. emend. Falk.
v. 314. *ἑὸν θανάτ.* edd. emend. Falk. in coniectt.
v. 316. *οὐ γὰρ λόγχην* editt. emendav. Cun. *οὐκ ἄρα* Rhodom.
v. 321. *τοξοφόρῳ* et *ὀϊστεύσῃς* editt.
v. 323. *ὅπη* editt.

αὐχένι μᾶλλον ἴαλλε τεὸν δόρυ, μὴ φρένα τύψῃς·
ὠτειλῆς ἑτέρης οὐ δεύομαι. εἰ δέ σε τέρπει,
τλήσομαι ἄλλο βέλεμνον, ὅπως ἐμὲ γαῖα καλύψῃ,
καὶ πυρὸς ἕλκος ἔχοντα, καὶ οὐτηθέντα σιδήρῳ.
κτεῖνέ με τὸν δυσέρωτα, τεῆς μὴ φείδεο νευρῆς·
θηλύνῃς δὲ σίδηρον, ὅταν ψαύσειας ὀϊστῶν.
ἵσταμαι αὐτοκέλευστος ἐγὼ σκοπὸς, ὄμματι τερπνῷ
δάκτυλα μαρμαίροντα περὶ γλυφίδεσσι δοκεύων,
ἐκτάδον αὖ ἐρύοντα τεὴν μελιηδέα νευρήν,
δεξιτερῷ ῥοδόεντι πελαζομένην σέο μαζῷ.
θνήσκω νεκρὸς Ἔρωτος ἑκούσιος ἡδέϊ πότμῳ·
οὐκ ἀλέγω θανάτοιο, καὶ οὐ τρομέω νέφος ἰῶν,
γυμνὴν ὑμετέρην χιονώδεα χεῖρα δοκεύων,
ἁπτομένην τόξοιο καὶ ἱμερόεντος ὀϊστοῦ.
εἰς ἐμὲ πάντα βέλεμνα τεῆς προΐαλλε φαρέτρης,
εἰς ἐμὲ πέμπε βέλεμνα μιαιφόνα· πικρότεροι γὰρ
ἄλλοι ἐμὲ κλονέουσι πυριγλώχινες ὀϊστοί.
ἢν δὲ κατακτείνῃς με τεῷ φρενοθελγέϊ τόξῳ,
παρθένε, μὴ φλέξειας ἐμὸν δέμας ἠθάδι πυρσῷ·
πυρκαϊῆς ἑτέρης οὐ δεύομαι· ἀλλὰ σὺ, κούρη,
μοῦνον ἐμοὶ φθιμένῳ γλυκερὴν περίχευε κονίην
χειρὶ τεῇ, πυμάτην ὀλίγην χάριν, ὄφρα τις εἴπῃ·
παρθένος ὡς ἐλέαιρε, τὸν ἔκτανε. μηδὲ θανόντος
αὐλὸς ἐμὸς, μὴ πηκτὶς ἐμῷ περὶ σήματι κείσθω,
ποιμενίην μὴ βάλλε καλαύροπα, μάρτυρα τέχνης·
ἀλλὰ κατακταμένοιο τεὸν βέλος ὑψόθι τύμβου
πῆξον, ἐμῷ δυσέρωτι λελουμένον εἰσέτι λύθρῳ.
δὸς δέ μοι ὑστατίην ἑτέρην χάριν ὑψόθι τύμβου·

---

v. 326. καλύψει editt. quod ferri poterat.
v. 329. Alius f. malit θηλύνεις δὲ σ. vel desideret optativum.
v. 345. τεὴν π. ed. pr. emend. Falk.

ἄνθεα Ναρκίσσοιο ποθοβλήτοιο γενέσθω,
ἢ κρόκος ἱμερόεις, ἢ Μίλακος ἄνθος ἐρώτων·
εἰαρινήν τε φύτευε μινυνθαδίην ἀνεμώνην,
πᾶσιν ἀπαγγέλλουσαν ἐμὴν μινυώριον ἥβην.
εἰ δέ σε μὴ τέκε πόντος ἀμείλιχος, ἠὲ κολῶναι,
βαιὸν ἐμοὶ χέε δάκρυ, τόσον μόνον, ὅσσον ἐέρσαις
ἱμερταῖς ῥοδόεντα παρηΐδος ἄκρα διαίνειν.
χειρὶ δὲ σεῖο χάραξον ἔπος τόδε πενθάδι μίλτῳ·
ἐνθάδε βουκόλος Ὕμνος, ὃν ἔκτανεν ἄμμορον εὐνῆς
παρθενικὴ Νίκαια, καὶ ἐκτερέϊξε θανόντα.
  Ὣς φαμένου, Νίκαια χολώετο· λυσσαλέη δὲ
λοίγιον ἰοβόλου γυμνώσατο πῶμα φαρέτρης,
καὶ βέλος ἰθυκέλευθον ἀνείρυσεν· ἐκταδίη δὲ
κυρτὸν ὀπισθοτόνοιο κέρας κυκλώσατο τόξου·
ἠνεμόεν δὲ βέλεμνον ἐς ἀνθερεῶνα νομῆος
φθεγγομένου προέηκε· καὶ ἄσχετος ἰὸς ἀλήτης
μῦθον ἔτι προχέοντα μέσῳ σφρηγίσσατο λαιμῷ.
  Ἀλλ' οὐ νεκρὸς ἄδακρυς ἔην τότε· μεμφομένη δὲ
ἀνδροφόνον Νίκαιαν, ὀρεστιὰς ἄχνυτο Νύμφη,
μυρομένη νέκυν Ὕμνον· ἐν εὐδένδρῳ δὲ μελάθρῳ
Ῥυνδακὶς ὑγροφόρητος, ἀσάμβαλος ἔστενε κούρη.
Νηϊάδες δ' ἔκλαυσαν· ὑπὲρ Σιπύλοιο δὲ γείτων
δάκρυσιν αὐτοχύτοις Νιόβης πλέον ἔστενε πέτρη.
κούρη δ' ὁπλοτάτη, γαμίων ἔτι νῆϊς Ἐρώτων,
μήπω Βουκολίωνος ὁμιλήσασα χαμεύνῃ,

---

v. 358. Fort. ἱμερτῆς — παρ.
v. 364. ἰθικέλευθον ἀνήρυσεν editt.
v. 368. σφ. δεσμῷ edd. em. Rhodom.
v. 370. νύμφην ed. pr. emend. Falk.
v. 374. πέτρης ed. pr. ab eod. emend.
v. 376. χαμεύνης editt. χαμεύνῃ vel χαμεύνης proponebat Falk. F. verum χαμεύναις. cf. XVI. 23.

Νηῒς Ἀβαρβαρέη νεμεσίζετο πολλάκι νύμφη.
ἀμφὶ δὲ Δίνδυμον ἄκρον, ὁμήλυδες, ἐγγύθι λόχμης,
Ἀστακίδες μέμψαντο Κυβηλίδος ἤθεα νύμφης.
αἴλινα δὲ φθέγξαντο, καὶ οὐ τόσον αἴθοπι πότμῳ
Ἡλιάδες Φαέθοντος ἐδακρύσαντο θανόντος.
καὶ φονίης ἀδάμαστον ὀπιπεύων φρένα κούρης,
τόξον Ἔρως ἔῤῥιψε, καὶ ὅρκιον ὤμοσε βούτην,
παρθενικὴν ἀέκουσαν ὑποζεῦξαι Διονύσῳ.
ὄμμασι δ᾽ ἀκλαύτοισι, λεοντείων ἐπὶ δίφρων,
Δινδυμὶς ἠϊθέοιο δεδουπότος ἔστενε Ῥείη,
μήτηρ Ζηνὸς, ἄνασσα· καὶ ὀλλυμένου μόρον Ὕμνου
ἢ γάμον ἐχθαίρουσα κινύρετο παρθένος Ἠχώ.
καὶ δρύες ἐφθέγξαντο· τί σοι τόσον ἤλιτε βούτης;
μήποτε σοὶ Κυθέρεια, μὴ Ἄρτεμις ἵλαος εἴη.
Ἔδρακε δ᾽ Ἀδρήστεια μιαιφόνον, ἔδρακε, κούρην,
ἔδρακεν Ἀδρήστεια νέκυν, σπαίροντα σιδήρῳ,
καὶ νέκυν ἀρτιδάϊκτον ἐδείκνυε Κυπρογενείῃ,
μέμψατο δ᾽ αὐτὸν Ἔρωτα. Καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
Ὕμνον ἐποικτείροντος ἐλείβετο δάκρυα ταύρου·
καὶ δάμαλις δάκρυσε, καὶ ἔστενεν ἀχνυμένη βοῦς,
ποιμένος ἀσπαίροντος· ἔοικε δὲ τοῦτο βοῆσαι·
βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη·
παρθενικὴ ποθέοντα κατέκτανεν· ἀντὶ δὲ φίλτρων

---

v. 377. νύμφη editt. Sed dativum suadebat Falk.

v. 378. λάχνης ed. pr. emend. Falk. v. s. fortasse verius esset: Ἀστακίδος μ. Κυβηλίδες ἤθεα νύμφης. v. 380. aliis fort. maior distinctio post φθέγξαντο ponenda videbitur, verbis αἴλ. δ. φθ. ad antecedd. relatis.

v. 385. ἀκλαύστοισι λ. editt.

v. 388. Fortasse praestaret καὶ γάμον ἐχθ. v. s. edd. βούτῃ;

v. 393. καὶ νύκεν ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 399. ποθέωντα ed. pr. emend. Falk. v. s. ποθωβλήτου ead. ab eod. emend.

πότμον μισθὸν ἔδωκε· ποθοβλήτου δὲ νομῆος
αἵματι χαλκὸν ἔβαψε, καὶ ἔσβεσε πυρσὸν Ἐρώτων.
βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη.
καὶ Νύμφας ἀκάχησεν, ὀρειάδος οὐ κλύε πέτρης,
οὐ πτελέης ἤκουσε καὶ οὐκ ᾐδέσσατο πεύκην,
λισσομένην· μὴ πέμπε βέλος, μὴ κτεῖνε νομῆα.
καὶ λύκος ἔστενεν Ὕμνον, ἀναιδέες ἔστενον ἄρκτοι,
καὶ βλοσυροῖς βλεφάροισι λέων ὠδύρετο βούτην·
βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη.
ἄλλο λέπας δίζεσθε, βόες, μαστεύσατε, ταῦροι,
ξεῖνον ὄρος· ποθέων γὰρ ἐμὸς γλυκὺς ὤλετο βούτης,
θηλυτέρῃ παλάμῃ δεδαϊγμένος, ἔς τινα λόχμην
ἴχνος ἄγων· σώζεσθε, νομαὶ, σώζεσθε, χαμεῦναι.
βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη.
χαίρετέ μοι, σκοπιαί τε καὶ οὔρεα, χαίρετε, πηγαί·
χαίρετε, Νηϊάδες, καὶ ἐμαὶ δρύες. ἀμφότεροι δὲ
Πὰν νόμιος, καὶ Φοῖβος ἀνίαχον· αὐλὸς ἀλάσθω.
πῆ Νέμεσις; πῆ Κύπρις; Ἔρως, μὴ ψαῦε φαρέτρης·
σύριγξ, μηκέτι μέλπε· λιγύθροος ὤλετο βούτης.
Δειλαίου δὲ νομῆος ἀμεμφέα λύθρον Ἐρώτων
γνωτῇ Φοῖβος ἔδειξε, καὶ ἔστενεν Ἄρτεμις αὐτὴ
Ὕμνου νεκρὸν ἔρωτα, καὶ εὖ πέλε νῆϊς Ἐρώτων.

---

v. 404. *ἠδέσσατο* editt.

v. 406. *καὶ λέχος* editt. quod mecum emend. Rhodom. et Cant. Mox *ἀναυδέες* omnes.

v. 409. *δέπας* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 412. *ἴχνος ἄδων* ed. pr. emendata a Falk.

v. 414. *κλαίετέ μοι σκ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 415. *καὶ Ἁμαδρύες* editt. quod Ill. Ouwaroff in *καὶ ἅμα δρύες* mutabat. Nostrum dedit Cun. *Ἁμαδρυὰς* Rhodom.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΣΤ.

Ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ γαμίην Νίκαιαν ἀείδω,
εὐνέτιν ὑπνώουσαν ἀκοιμήτου Διονύσου.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΣΤ.

Οὐδὲ φόνος νήποινος ἔην κινυροῖο νομῆος·
ἀλλὰ λαβὼν ἑὰ τόξα, καὶ ἱμερόεν βέλος ἕλκων,
θοῦρος Ἔρως ἀΐδηλος ἐθωρήχθη Διονύσῳ,
ἑζομένῳ παρὰ χεῖλος ἐϋκροκάλου ποταμοῖο.
Καὶ ταχινὴ Νίκαια μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
ἄσχετον ἱδρώουσα φιλοσκοπέλων ἀπὸ μόχθων,
γυμνὸν ὀρεσσιχύτοισι δέμας φαίδρυνε λοετροῖς.
οὐ μὲν Ἔρως δήθυνεν ἑκηβόλος· ἀμφὶ δὲ νευρῇ
ἀκροφανῆ πώγωνα βαλὼν πτερόεντος ὀϊστοῦ,
τόξον ἑὸν κύκλωσεν· ἐρωμανέος δὲ Λυαίου
εἰς κραδίην κατέπηξεν ὅλον βέλος. ἐν δὲ ῥεέθροις
νηχομένην Διόνυσος ἰδὼν γυμνόχροα κούρην,
ἡδυμανῆ πυρόεντι νόον δεδόνητο βελέμνῳ.
ἤϊε δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα, λαγωβόλος ὁππόθι κούρη,
πῇ μὲν ὀπιπεύων ἑλικώδεα βόστρυχα χαίτης

v. 8. ἐκηβόλος editt. mox δὲ in ed. 2. excidit.

v. 9. πτερόεντας ὀϊστούς ed. pr. emend. Falk.

v. 13. ἡδυμανεῖ — νόων ed. pr. quorum prius mansit, posterius emend. Falk.

v. 14. κούρην editt. v. s. πῆ ed. pr.

ἐς δρόμον ἱεμένης, δεδονημένα κυκλάσιν αὔραις,
πῇ δὲ παρελκομένων πλοκάμων στίλβοντα δοκεύων
αὐχένα γυμνωθέντα, σέλας πέμποντα Σελήνης.
καὶ Σατύρων ἀμέλησε, καὶ οὐκέτι τέρπετο Βάκχαις·
παπταίνων δ' ἐς Ὄλυμπον, ἐρωτοτόκῳ φάτο φωνῇ·
Ἴξομαι, ἧχι πέλει δροσερὸς δρόμος, ἧχι φαρέτρη,
ἧχι βέλος καὶ τόξον ἐπήρατον, ἧχι καὶ αὐταὶ
παρθενικῆς ἀγάμοιο μύρου πνείουσι χαμεῦναι·
ψαύσω καὶ σταλίκων, καὶ δίκτυα χερσὶ πελάσσω·
ἀγρώσσω καὶ ἔγωγε, καὶ ἠθάδα νεβρὸν ὀλέσσω.
εἰ δέ μοι, ὡς βαρύθυμος, ὀνειδίσσειεν Ἀμαζών,
θῆλυν ἐρευγομένη μελιηδέος ὄγκον ἀπειλῆς,
κούρης χωομένης ἐπὶ γούνασι χεῖρα πελάσσω,
ψαύων ὡς ἱκέτης ἐρατοῦ χροὸς, οὐ μὲν ἐλαίης
θαλλὸν ἀερτάζων, ὅτι δένδρεόν ἐστιν Ἀθήνης,
παρθενικῆς ἀγάμου καὶ ἀθελγέος, ἀντὶ δὲ πικροῦ
ἀκρέμονος λιπόωντος ἐμῇ μελιηδέϊ νύμφῃ
οἴνοπα καρπὸν ἔχοντα μελιῤῥαθάμιγγος ὀπώρης
βότρυν ἀερτάζων ἱκετήσιον. ἢν δὲ χαλέψῃ
παρθένος ἀγκυλότοξος, ἐμῷ χροῒ μὴ δόρυ πήξῃ,
μὴ βέλος αὖ ἐρύσειε μιαιφόνον, αἰδομένη δὲ
ἀκροτάτῳ πλήξειεν ἐμὸν δέμας ἡδέϊ τόξῳ. —
πληγῆς οὐκ ἀλέγω φρενοθελγέος· ἢν δ' ἐθελήσῃ,
ἱμερταῖς παλάμῃσιν ἐμῶν δράξαιτο κομάων,

---

v. 17. πῆ ed. pr.
v. 21. ἦχι ed. pr.
v. 22. ἡδὺ βέλος editt.
v. 26. ὀνειδίσειεν editt. v. s. ἐρευγομένην ed. pr. emend. Falk.
v. 32. μελιηδέα editt.
v. 36. εὖ ἐρύσ. ed. alt.
v. 38. ἢν δὲ θελήσῃ editt. quod male tuetur Schrad. ad Mus. p. 51.

σφιγγομένης ἐρύουσα θελήμονα βόστρυχα χαίτης.
οὐ μὲν ἐρητύσω ποτὲ παρθένον· ὡς κοτέων δὲ
δεξιτερὴν σφίγγουσαν ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζω,
δάκτυλα φοινίσσοντα λαβὼν γαμψώνυχι δεσμῷ,
κυπριδίου καμάτοιο παρήγορα· παρθενικὴ γὰρ
κάλλος ὅλον σύλησεν Ὀλύμπιον. ἵλαθι, κούρη·
Ἀστακὶς ἐβλάστησε νέη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἄλλη ἀνηώρητο φαεσφόρος· ὁπλοτέρη γὰρ
ἔμπεδον εἶδος ἔχουσα πέλει Νίκαια Σελήνη.
ἤθελον, ἱμείρων, πολυδαίδαλον εἶδος ἀμεῖψαι,
εἰ μὴ ἐρήτυέν με σέβας πατρώϊον αἰδοῦς·
καί κεν ἐγὼ Τυρίοιο δι' ὕδατος ὑγροπόρος βοῦς,
ἄβροχον ἐν πελάγεσσιν ἐμὴν Νίκαιαν ἀείρων,
ἔπλεον, Εὐρώπης ἅτε νυμφίος· ὡς ἀέκων δὲ
νῶτον ἐμὸν δονέεσκον, ὀριγομένης ἵνα κούρης
δεξιτερὴ πάλλευκος ἐμῆς δράξαιτο κεραίης.
ἤθελον, εἰ γενόμην πτερόεις πόσις, ὄφρα χορεύσω,
κουφίζων ἀτίνακτον ὑπὲρ νώτοιο γυναῖκα,
ὡς Κρονίδης Αἴγιναν, ὅπως μετὰ λέκτρα τελέσσω
αἰετὸν ὄρνεον ἄλλο γαμοστόλον ἄστρον Ἐρώτων.
οὐ μὲν ἐμῆς ἀλόχοιο βαλὼν γενετῆρα κεραυνῷ,
νύμφῃ πατρὸς ὄλεθρον ἀτάσθαλον ἕδνον ὀπάσσω,
μὴ γλυκερὴν Νίκαιαν, ἀποφθιμένοιο, χαλέψω.

---

v. 42. πιέξω edd. v. s. φοινίξοντα edd.

v. 45. ἵλαθι κέρνη ed. pr. emend. Falk.

v. 47. ἀνηώρητο editt.

v. 50. ἐρητύει editt. cf. v. 56. 66.

v. 55. πάνλευκος edd. em. Rhodom. δράξοιτο editt.

v. 58. ἄργιναν edit. pr. emend. Falk. v. s. γαμοστόλος ead. ab eod. emend.

v. 60. ἑῆς editt.

αἴθε πέλον νόθος ὄρνις εὔπτερος, ὄττι καὶ αὐτὴ
παρθένος ἡμετέρη φιλέει πτερόεντας ὀϊστούς· —
μᾶλλον ἐγὼ Δανάης ποθέων τύπον ὑγρὸν ἐρώτων,
ἤθελον, εἰ χρύσειος ἐγὼ πέλον ὄμβρος ἀκοίτης,
αὐτὸς δῶρα γάμων, αὐτὸς πόσις, ὄφρα χορεύσω,
ἀφνειῇ προχέων φιλοτήσιον ὄμβρον ἀρούρῃ·
ἔπρεπε γὰρ Νίκαιαν, ἐμὴν εὐώπιδα κούρην,
χρύσεον εἶδος ἔχουσαν, ἔχειν χρύσειον ἀκοίτην.
Τοῖον ἐρωμανέων ἔπος ἴαχε θυιάδι φωνῇ·
καί ποτε κηώεντος ἔσω λειμῶνος ὁδεύων,
ἄνθεα πάντα δόκευε, τεθηλότα σύγχροα κούρης,
καί τινα μῦθον ἔειπεν ἐς ἠερόεντας ἀήτας·
Ἄρτι μόγις, Νίκαια, τεὴν ἴδον ἐνθάδε μορφήν·
μὴ σέο κάλλος ἄμειψας ἐς ἄνθεα; καλλιφυῆ γὰρ
παπταίνων ῥοδεῶνα, τεὰς ἐνόησα παρειάς.
ἀλλὰ τεὸν θαλέει ῥόδον ἔμπεδον· ἀμφιέπει γὰρ
ἔμφυτον οὐ λήγουσαν ἐρευθομένην ἀνεμώνην.
εἰς κρίνον ὄμμα φέρων, χιονώδεας εἶδον ἀγοστούς,
ἀθρήσας δ᾽ ὑάκινθον, ἴδον κυανόχροα χαίτην.
δέξο με θηρεύοντα συνέμπορον· ἢν ἐθελήσῃς,
αὐτὸς ἐγὼ σταλίκων γλυκερὸν βάρος, αὐτὸς ἀείρω
ἐνδρομίδας καὶ τόξα καὶ ἱμερόεντας ὀϊστούς,
αὐτὸς ἐγώ· Σατύρων οὐ δεύομαι· οὐ παρὰ λόχμῃ

---

v. 63. *νομὸς ὄρνις* ed. pr. *νόθος* ed. alt. ex coniect. Falk. qui praeterea proponebat *μόνος*. Rhodomannus *θοός*.

v. 66. *ἢ χρύσειος* editt. Mecum emend. Falk.

v. 68. *ἀφνειῆς — ἀρούρης* editt. Fortasse tamen scripsit: *ἀφνειῆς — ὄμβρον ἐέρσης*.

v. 71. *φυάδι φωνήν* ed. pr. *θυιάδι φωνῇ* emend. Falk.

v. 82. fort. *ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς*.

δίκτυα Κυρήνης ἀνεκούφισεν αὐτὸς Ἀπόλλων;
τίς φθόνος, εἰ μεθέπω καὶ ἐγὼ λίνον; οὐ μογέω δὲ
αὐτὸς ἐμοῖς ὤμοισιν ἐμὴν Νίκαιαν ἀείρων.
οὐ μὲν ἐγὼ γενετῆρος ὑπέρτερος· ἐν ῥοθίοις γὰρ
Εὐρώπην ἀδίαντον ἐκούφισε, ποντοπόρος βοῦς.
παρθενικὴ ῥοδόεσσα, τί σοι τόσον εὔαδον ὗλαι;
σῶν ἐρατῶν μελέων περιφείδεο· μηδ' ἐπὶ πέτρῃ
ἀστορέες σέο νῶτα κατατρίψωσι χαμεῦναι.
ἔσσομαι, ἢν ἐθέλῃς, θαλαμηπόλος· ἐν δὲ μελάθρῳ
αὐτὸς ἐγὼ στορέσω σέο δέμνια, τοῖσι πετάσσω
δέρματα πορδαλίων πολυδαίδαλα, τοῖς ἅμα βάλλω
φρικτὰ λεοντείης πυκινότριχα νῶτα καλύπτρης,
γυμνώσας ἐμὰ γυῖα· σὺ δὲ γλυκὺν ὕπνον ἰαύεις,
νεβρίσι δαιδαλέῃσι καλυπτομένη Διονύσου·
Μυγδονίης δ' ἐλάφου σκέπας ἄρμενον ὑψόθι βάλλω,
γυμνώσας Σατύρους. σκυλάκων δὲ σοὶ εἴ χρέος εἴη,
σοὶ κύνας εἰν ἑνὶ πάντας ἐμοῦ τάχα Πανὸς ὀπάσσω·
ἄξομαι ἐκ Σπάρτης ἑτέρους κύνας, οὓς ἀτιτάλλει
ἠϊθέων ἐς ἔρωτας ἐμὸς Κάρνειος Ἀπόλλων.
καὶ κύνας ἀγρευτῆρας Ἀρισταίοιο καλέσσω·
καὶ λίνα σὺν στάλικεσσι καὶ ἄρμενα δῶρα κομίσσω,
ἐνδρομίδας Νομίοιο καὶ Ἀγρέος, ὃς πάρος ἔγνω
καὶ νομὸν εὐλείμωνα καὶ εὐκαμάτου δρόμον ἄγρης.
εἰ δὲ θερειγενέος τρομέεις φλόγα διψάδος ὥρης,
ἡμερίδων ὅρπηκας ὑπὲρ λέκτροιο φυτεύσω,

---

v. 86. κηρύνης ed. pr. emend. Falk. v. seq. μεθέπων eadem ab eod. emend.

v. 98. ἰαύσεις ed. alt. ex coni. Falk. Alius f. malit ἰαύοις.

v. 104. ἔρωτα ἐμὸς editt. Em. iam Rhodom. Sensus est, Apollinem Carneum alere canes, pueris, amoribus suis, donandos.

v. 106. ἄσμενα δ. ed. pr. emend. Falk.

καί σε περιπνεύσωσι μέθης εὐώδεες αὖραι,
κεκλιμένην κατὰ μέσσα πολυσταφύλοιο καλύπτρης.
παρθενικὴ περίφοιτε, ποθοβλήτοιο προσώπου
βαλλομένας Φαέθοντι τεὰς ἐλέαιρε παρειάς,
μὴ σέλας Ἠελίου μελέων ἀκτῖνα μαραίνῃ,
μὴ πλοκάμους πτερόεντες ἀμαλδύνωσιν ἀῆται.
εὖδε ῥόδων ἀνὰ μέσσα, καὶ ἐν πετάλοις ὑακίνθων,
γείτονι σεῖο κάρηνον ἐρεισαμένη Διονύσῳ,
ἀθανάτοις πισύρεσσιν ὅπως ἕνα κῶμον ἀνάψῃς,
Φοίβῳ καὶ Ζεφύρῳ καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ.
ληϊδίην δ᾽ ὀπάσαιμι γονὴν μελανόχροον Ἰνδῶν,
παστάδος ὑμετέρης θαλαμηπόλον· ἀλλὰ τί φύτλην
κυανέην ὀνόμηνα, τεῆς νυμφοστόλον εὐνῆς;
νυκτὶ μελαγγλαίνῳ πότε μίσγεται ἀργέτις ἠώς;
Ἀστακὶς ὁπλοτέρη πέλες Ἄρτεμις· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
δμωΐδας ἑξήκοντα χορίτιδας εἰς σὲ κομίσσω,
ὄφρα χορὸν νήριθμον ὀπάονα σεῖο τελέσσω,
ἀμφιπόλοις ἰσόμετρον ὀρειάδος Ἰοχεαίρης,
εἴκελον Ὠκεανοῖο θυγατράσι, μὴ σοὶ ἐρίζῃ
Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα, καὶ εἰ πέλε δεσπότις ἄγρης.
σοὶ Χάριτας ζαθέοιο χαρίζομαι Ὀρχομενοῖο

---

v. 111. εὐωδίνες editt. emend. Scalig. Praeterea f. περιπνείσουσι legendum.
v. 112. καταμέσσα ed. pr. emend. Falk.
v. 116. πυρόεντας ἀμαλδ. editt.
v. 117. εὖ δὲ ῥόδ. editt. Mecum emendav. Cant.
v. 118. ἐρησαμένη ed. pr. emend. Falk.
v. 119. πισύροισιν edd. em. Rhodom.
v. 122. ἡμετέρης editt. v. s. ὀνόμηνα editt.
v. 124. μελαγλαίνῳ — ἀργέει ed. pr. emend. Falk.
v. 125. πέλας ed. alt. v. s. χορήτιδας editt.
v. 129. ἵκελον et ἐρίξῃ editt. Posterius correxit iam Rhodom.

ἀμφιπόλους, ἐμὰ τέκνα, μεταστήσας Ἀφροδίτης.
ἀλλὰ πόθῳ φρένα θέλξον ἀθελγέα, καὶ σὲ δεχέσθω
θηροσύνης μετὰ μόχθον ἐμὸν λέχος, ὄφρα φανείης
Ἄρτεμις ἐν σκοπέλοισι καὶ ἐν θαλάμοις Ἀφροδίτη.
τίς φθόνος, ἀγρώσσειν σε σὺν ἀγρώσσοντι Λυαίῳ;
εἰ δὲ μόθου λάχες οἶστρον, ἅτε κλυτόδοξος Ἀμαζών,
ἵξεαι Ἰνδῴην ἐπὶ φύλοπιν, ὄφρα κεν εἴης
Πειθὼ νόσφι μόθοιο καὶ, ὁππότε δῆρις, Ἀθήνη.
δέξο καὶ, ἢν ἐθέλῃς, ἐλαφηβόλα θύρσα Λυαίου,
νεβροφόνος τε γένοιο· καὶ ὑμετέρων ἀπὸ χειρῶν,
ὑμετέροις τε πόνοισιν ἐμὴν κόσμησον ἀπήνην,
πόρδαλιν ἠὲ λέοντας ὑποζεύξασα χαλινῷ.
Ὣς εἰπὼν, ἐδίωκεν ὀρειάδα γείτονα κούρην,
τοῖον ἔπος βοόων· μένε, παρθένε, Βάκχον ἀκοίτην.
ἣ δὲ χολωομένη βριαρὴν ἀνενείκατο φωνὴν,
παρθενικῆς στόμα λάβρον ἐπαιθύσσουσα Λυαίῳ·
Ταῦτα, μολὼν, ἀγόρευε φιλοστόργῳ τινὶ νύμφῃ.
εἰ δύνασαι Γλαυκῶπιν ἢ Ἄρτεμιν ἐς γάμον ἕλκειν,
καὶ βριαρὴν Νίκαιαν ἔχεις πειθήμονα νύμφην·
εἰμὶ γὰρ ἀμφοτέρῃσιν ὁμόστολος. εἰ δέ σε φεύγει
ἀπροϊδὴς ὑμέναιος ἀπειρώδινος Ἀθήνης,
καὶ νόον οὐ θέλξειας ἀπειθέος Ἰοχεαίρης,
δέμνια Νικαίης μὴ δίζεο. μηδέ σε λεύσσω
ἁπτόμενον τόξοιο καὶ ἀμφαφόωντα φαρέτρης,

---

v. 132. Alius f. praeferat: ἐὰ τέκνα μεταστήσας Ἀφροδίτης.
v. 136. συναγρώσσοντι Λ. editt. Verum vidit Falk.
v. 138. ἤξεαι Ἰνδώην editt.
v. 139. Ἀθήνης editt. Emend. Rhodom. et Cun.
v. 147. Fort. παρθενικὴ, στ.
v. 151. φεύγῃ editt.
v. 152. ἀπενώδινος editt.
v. 154. λεύσω vulgo.

μὴ μετὰ βουκόλον Ὕμνον ὀλωλότα καὶ σὲ δαμάσσω.
οὐτήσω Διόνυσον ἀνούτατον· εἰ δὲ σιδήρῳ
γυῖα φέρεις ἀχάραχτα, καὶ οὐκ εἴκοντα βελέμνῳ,
υἱέας ὑψιλόφους μιμνήσκομαι Ἰφιμεδείης,
καὶ σὲ σιδηρείῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσω,
σεῖο κασιγνήτῳ πανομοίϊον· ἐνδόμυχον δὲ
χαλκείαις κεραμῖσι μετ' Ἄρεα καὶ σὲ φυλάξω,
ἄχρις, ἀναπλήσας δυοκαίδεκα κύκλα Σελήνης,
ἠερίοις ἐμὸν οἶστρον ἀποῤῥίψειας ἀήταις.
χερσὶ γυναιμανέεσσιν ἐμῆς μὴ ψαῦε φαρέτρης.
τόξον ἔχω· σὺ δὲ θύρσον. ἐν Ἀστακίῃ μὲν ἐρίπνῃ
εἰς ὕας ἠὲ λέοντας ἐμὸν βέλος ἐνθάδε πέμπω,
Ἀρτέμιδος συνάεθλος· ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ πέτρης
νεβροὺς καὶ σὺ δίωκε συναγρώσσων Ἀφροδίτῃ.
οὐ δέχομαι σέο λέκτρα, καὶ εἰ Διὸς αἷμα κομίζεις·
εἰ δὲ θεὸν μενέαινον ἔχειν πόσιν, οὐκ ἂν ἀκοίτην
ἁβροκόμην ἀσίδηρον ἀνάλκιδα θήλεϊ μορφῇ
εἶχον ἐγὼ Διόνυσον· ἐμῷ δ' ἐφυλάσσετο παστῷ
νυμφίος, ἢ κλυτότοξος ἄναξ, ἢ χάλκεος Ἄρης,
ὃς μὲν τόξον ἔχων, ὃ δὲ φάσγανον ἕδνον ἐρώτων.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐ μακάρων τινὰ δέξομαι, οὐδὲ καὶ αὐτὸν
πενθερὸν, οἶστρος ἔχει με, τεὸν Κρονίωνα καλέσσαι,
ἄλλην δίζεο, Βάκχε, νέην πειθήμονα νύμφην.
τί σπεύδεις; ἀκίχητον ἔχεις δρόμον, ὥς ποτε Δάφνην
Λητοΐδης ἐδίωκε, καὶ ὡς Ἥφαιστος Ἀθήνην.
τί σπεύδεις; δρόμος οὗτος ἐτώσιος· ἐν σκοπέλῳ γὰρ
ἐνδρομίδες πολὺ μᾶλλον ἀρείονές εἰσι κοθόρνων.

---

v. 158. φέρῃς editt.
v. 162. χαλκείῃς — φυλάσσω editt.
v. 173. ἐμῷ δὲ φυλ. editt.
v. 176. οὐδὲ καὶ αὐτὸ editt. Em. iam Rhodom.

Ὣς φαμένη, λίπε Βάκχον. ἀεὶ δ' ὑπὸ φορβάδα λόχμην
παρθενικὴν μάστευεν ὀρίπλανον· ἐσσυμένῳ δὲ
σύνδρομος ὡμάρτησε κύων πινυτόφρονι θυμῷ,
τόν ποτε θηρεύοντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ
ὤπασε δῶρον ἔχειν σκυλακοτρόφος ὑψίκερως Πάν.
καί μιν ἅτε φρονέοντα καὶ αὐδήεντα δοκεύων,
σύντομον ἰσοκέλευθον, ἑῶν ξυνήονα μόχθων,
Βάκχος ἐρωμανέων φιλίῳ προςπτύξατο μύθῳ·
Τίπτε, κύων περίφοιτος, ὁμόδρομός ἐσσι Λυαίῳ,
Πανὸς ἀεὶ ποθέοντος ἐπάξιε; τίπτε σὺ μοῦνος
παρθένον ἰχνεύοντι συνιχνεύεις Διονύσῳ;
ἦ ῥά σε Πὰν ταμίην οἰκτίρμονα θῆκεν ἐρώτων,
παρθένον ἡμετέρην ὅτι δίζεο, μηδ' ἐνὶ πέτρῃ
Βάκχον ἀλητεύοντα κατ' οὔρεα μοῦνον ἐάσας;
μοῦνος ἐποικτείρεις με, καὶ ὥς βροτὸς, εἰς ῥάχιν ὕλης
πλαζομένης λοφόεντα μετέρχεαι ἔνδια κούρης.
κάμνε τεῷ βασιλῆϊ· χάριν δὲ σοὶ εἵνεκα μόχθων
δώσω ἀμοιβαίην· μετὰ Σείριον, ἀστέρα Μαίρης,
αἰθέρος ἀστὸν ἄγω σε, καὶ ἀστερόεντα τελέσσω

---

v. 183. *φαμένην — Βάκχος* vulgo.

v. 184. *ὀρείπλανον* editt.

v. 187. *ἔχον* ed. pr. emend. a Falk. Mox *ὑψίκερος* utraque ed.

v. 190. *προπτύξατο* ed. pr. emend. Falk.

v. 194. *ἦ ῥά σε σὴν ταμίην* ed. pr. *τὸν ταμίην* ed. alt. *τὴν τ.* Falk. in coniectt. *τις ταμ.* Scal. Nostrum, quod etiam Rhodom. reposuit, probat nexus; sed f. praeterea legendum erat *γαμίων οἰκτ. θ. ἐρώτων.*

v. 195. *ἔτι δίζεο μηδ.* editt. et v. s. *ἐάσσας.*

v. 197. *ἐποικτείρεις καὶ,* supplevit Scal.

v. 200. *ἀστέρα μαίης* ed. pr. emend. Falk.

v. 201. *αἰθέρος αἴγων ἄδωσε* ed. pr. *αἰθ. ἀστὸν ἐγὼ* ed. alt. ex emendatione Falk. *αἰθ. ἔνδον ἄγω σε* Cant.

ἄγχι κυνὸς προτέρου, σταφυλὴν ἵνα καὶ σὺ πεπαίνῃς,
βότρυος Εἰλείθυιαν ἀκοντίζων σέθεν αἴγλην.
τίς φθόνος, ἀντέλλειν τρίτατον κύνα; καὶ σὺ φαείνοις
σύνδρομος ἀστερόεντος ἐπειγομένοιο λαγωοῦ.
εἰ θέμις, οἰκτείρων με, σαόφρονι μέμφεο κούρῃ,
δόχμιον ὄμμα φέρων Κυβεληΐδος εἰς ῥάχιν ὕλης,
ὅττι με μαστεύοντα, γυνὴ θεὸν, εἰσέτι φεύγει.
μέμφεο δ' ἀμφοτέροισιν, Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ·
φοιταλέην δὲ δίωκε δι' οὔρεος ἄστατον Ἠχώ,
μὴ τελέσῃ φυγόδεμνον ἐμὴν πλέον εἰσέτι νύμφην.
μηδὲ λίπῃς σέο Πᾶνα δυσίμερον ἐγγύθι κούρης,
μή μιν ἑλὼν, ζεύξειεν ἀναγκαίοις ὑμεναίοις.
παρθένον αἴκεν ἴδῃς, ταχὺς ἔρχεο, μάρτυρι σιγῇ,
ἢ γοεραῖς ὑλακῇσιν ἀπαγγέλλων Διονύσῳ.
ἄγγελος ἔσσο πόθοιο· κύων δέ τις ἄλλος ἀλάσθω,
ἢ σύας, ἠὲ λέοντας ἀπὸ σκοπέλοιο διώκων.
Πὰν φίλε, κικλήσκω σε μακάρτατον, ὅττι καὶ αὐτοὶ
σεῖο κύνες γεγάασιν ἐρευνητῆρες ἐρώτων.
ἀνδρομένην, πολύμορφε Τύχη, παίζουσα γενέθλην,
ἵλαθι, πανδαμάτειρα· μετὰ βροτέην τάχα φύτλην
καὶ σκυλάκων κρατέεις, ὅτι δύσμορος οὗτος ἀλήτης
θητεύει μετὰ Πᾶνα καὶ ἱμείροντι Λυαίῳ.
παρθενικὴν μέμψασθε, φίλαι δρύες· εἴπατε, πέτραι·
καὶ κύνες οἰκτείρουσι, καὶ οὐκ ἐλέαιρεν Ἀμαζών·

---

v. 202. πρότερον vulgo.

v. 203. βότρυος εἰς λιθείαν editt. Falk. in coniectt. λιθείαν interpretatur πολυτέλειαν. Inventum nostrum probat locus similis XXXVIII. 281. et Canteri iudicium, ac Rhodom.

v. 204. καὶ σὺ φαείνεις editt.

v. 209. Post hunc versum videtur aliquid deesse.

v. 213. ἀναγκαίους ὑμεναίους edd. Em. Rhodom.

εἰσὶ καὶ ἐν σκυλάκεσσιν ἐχέφρονες, οἷσι Κρονίων
ἀνδρομέην φρένα δῶκε, καὶ οὐ βροτέην πόρε φωνήν.
Ἔννεπεν ἄγχι φυτοῖο. δι' εὐπετάλου δὲ κορύμβου
φθόγγους εἰσαΐουσα γυναιμανέος Διονύσου,
ἀρχαίη Μελίη φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
Ἄλλοι μὲν, Διόνυσε, κυνοσσόοι Ἰοχεαίρῃ
ἐνθάδε θηρεύουσι· σὺ δ' ἀγρώσσεις Ἀφροδίτῃ·
ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἁπαλόχροον ἄζυγα κούρην·
Βάκχος ὁ τολμήεις ἱκέτης πέλε, λάτρις Ἐρώτων·
Ἰνδοφόνοις παλάμῃσιν ἀνάλκιδα λίσσετο κούρην.
σὸς γενέτης οὐκ οἶδε, πόθου θελξίφρονι μύθῳ
εἰς γάμον, εἰς ὑμέναιον ἔχειν πειθήμονα κούρην·
οὐ Σεμέλην ἱκέτευεν, ἕως ἐτύχησεν ἐρώτων,
οὐ Δανάην παρέπεισεν, ἕως σύλησε κορείην.
Ζηνὶ συναπτομένην Ἰξίονος οἶσθα γυναῖκα,
καὶ γάμιον χρεμέτισμα, καὶ ἱππείους ὑμεναίους·
Ἀντιόπης ἐδάης φιλοπαίγμονα θεσμὸν ἐρώτων,
καὶ Σάτυρον γελόωντα, νόθον μιμηλὸν ἀκοίτην.
Ὣς φάτο, κερτομέουσα νόον δειδήμονα Βάκχου;
καὶ δρυὸς ἐντὸς ἵκανεν ὁμήλικος. ἐν δὲ κολώναις,
ἀσχαλόων, Διόνυσος ὁμάρτεε θυιάδι κούρῃ
ποσσὶν ἐρωμανέεσσι· καὶ ὠκυπέδιλος Ἀμαζὼν
ὕστατος ἄκρα κάρηνα μετήιε δύσβατα πέτρης,
ἴχνος ἐρευνητῆρος ὑποκλέπτουσα Λυαίου.

---

v. 229. φθόγγοις ed. pr. quod in ed. alt. nescio a quo emendatum.

v. 234. τολμήσεις ed. pr. emend. Falk.

v. 235. λύσετο ed. pr. λύσσετο ed. alt. Nostrum volebant Falk. et Cant.

v. 237. Aptius f. ἄγειν πειθ.

v. 242. Auribus magis placeret: Ἀντιόπης ἔμαθες φιλ.

v. 243. Σατύρων editt.

Καὶ φλογερῷ Φαέθοντος ἱμασσομένης χρόα πυρσῷ,
ἄβροχα διψαλέης τερσαίνετο χείλεα κούρης·
καὶ δόλον ἀγνώσσουσα γυναιμανέος Διονύσου,
ξανθὸν ὕδωρ ἐνόησε φιλακρήτου ποταμοῖο,
καὶ πίεν ἡδὺ ῥέεθρον, ὅθεν πίον αἴθοπες Ἰνδοί.
καὶ φρένα δινηθεῖσα μέθῃ, βακχεύετο κούρη,
καὶ κεφαλὴν ἐλέλιζε, μετήλυδα δίζυγι παλμῷ,
καὶ διδύμην ἐδόκησεν ἰδεῖν πολυχανδέα λίμνην,
ὄμματα δινεύουσα· βαρυνομένου δὲ καρήνου,
δέρκετο θηροβότου διπλούμενα νῶτα κολώνης·
καὶ τρομεροῖσι πόδεσσιν ὀλισθήσασα κονίῃ,
εἰς πτερὸν, αὐτοκύλιστος, ἐσύρετο γείτονος ὕπνου·
καὶ γαμίῳ βαρύγουνος ἐθέλγετο κώματι νύμφη.
Τὴν μὲν ἰδὼν εὕδουσαν, Ἔρως ἐπεδείκνυε Βάκχῳ
Ὕμνον ἐποικτείρων· Νέμεσις δ᾽ ἐγέλασσεν ἰδοῦσα.
καὶ δολόεις Διόνυσος ἀδουπήτοισι κοθόρνοις
εἰς γάμον ἄψοφος εἷρπε, ποδῶν τεχνήμονι παλμῷ.
κούρης δ᾽ ἐγγὺς ἵκανε· καὶ ἀτρέμας ἄκρον ἐρύσσας
δεσμὸν ἀσυλήτοιο φυλάκτορα λύσατο μίτρης
φειδομένῃ παλάμῃ, μὴ παρθένον ὕπνος ἐάσῃ.
Γαῖα δὲ κηώεσσαν ἀναπτύξασα λοχείην,
φυταλιὴν ὤδινε, χαριζομένη Διονύσῳ·
πολλὴν δ᾽ ἀμπελόεσσαν ἐλαφρίζουσα καλύπτρην,
πλεκτῷ βοτρυόεντι κόμας ἐβαρύνετο καρπῷ.
καὶ λέχος ἦν πετάλοισι κατάσκιον· ἡμερίδων γὰρ

---

v. 252. ἀγνώσουσα — Διονύσσου ed. pr. emend. Falk.
v. 255. μέθη editt. Rectum vidit Falk.
v. 269. ἐάσσῃ editt.
v. 270. λεχείην editt. Emendavit Wakef. Sylv. V. p. 102. s.
v. 273. κόμαξ ἐβαρ. ed. pr. emend. Falk. Sed praeterea concinnitas videtur postulare πλεκτὰς — κ.

αὐτοφυὴς μίτρωσεν ἕλιξ εὐάμπελον εὐνήν.
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα, μετάρσιος οἴνοπι καρπῷ,
Κυπριδίοις ἀνέμοισιν ἐσείετο βότρυς ἀλήτης,
ἀμφοτέρους τ' ἐπύκαζεν· ἑλικοφόρῳ δὲ κορύμβῳ
ἱμερόεις ἐμέθυσσεν ὁμόζυγος οἰνάδος ὄρπηξ
πλεκτὸν ἀεξομένης ἐπιβήτορα κισσὸν ὀπώρης.
Καὶ δολόεις γάμος ἦεν, ὀνειρείης τύπον εὐνῆς,
Ὕπνον ἔχων συνάεθλον· ἐνοσφίσθη δὲ κορείης
παρθενικὴ κνώσσουσα· καὶ ἔδρακε πομπὸν Ἐρώτων
Ὕπνον, ὑποδρηστῆρα μεθυσφαλέων Ὑμεναίων.
πτοιῇ δ' ὑψιπόρῳ σκιρτήματι θυιάδος ὕλης
ἄστατος αὐτοβόητος ἀνέπλεκεν ὕμνον Ἐρώτων·
καὶ μέλος ἠνεμόφοιτον ὀρεσσαύλων Ὑμεναίων
αἰδομένοις στομάτεσσιν ἀμείβετο παρθένος Ἠχώ,
Πανιὰς ὑστερόφωνος· ὑπὲρ δαπέδου δὲ χορεύων
αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν, Ὑμὴν, Ὑμέναιε, λιγαίνων.
ἱμερόεις γάμος οὗτος! ὀρεστιὰς ἴαχε πεύκη.
Ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀναΐξασα νομῆος,
παρθένον ὑπναλέην νυχίοις ἐρέθιζεν ὀνείροις·
Εἰσὶ καὶ ἱμείροντος Ἐριννύες, εὔγαμε κούρη.
νυμφίον εἰ φύγες Ὕπνον, ἐνυμφεύθης Διονύσῳ.
λοξὰ θεμιστεύεις, θαλαμηπόλε παρθένε νύμφη·
κτείνεις γὰρ ποθέοντα, καὶ οὐ γαμέοντα διώκεις.

---

v. 278. ἐπύκαζε· σελινοφόρῳ Rhodom.

v. 279. Pro ἐμέθυσσεν Scaliger tentabat αἴθυσσεν. Male. Mox ed. pr. habebat ἄρπηξ, quod Falk. emend.

v. 285. πολλὴ δ' ὑψιπ. editt. sine sensu. Deinde malis fortasse θυιάδος αὔρης. Sed cf. 290. s.

v. 287. ἣν ὁμόφοιτον editt.

v. 290. Ὑμέναια editt. Em. iam Rhodom.

v. 291. Circa hunc versum fortasse lacunae sunt.

v. 297. οὐ ποθέοντα suspicatur Cun.

παρθένε, χάλκεον ὕπνον ἐρασσαμένῳ πόρες Ὕμνῳ·
παρθένε, νήδυμος ὕπνος ἀπώλεσε σεῖο κορείην.
οἰκτρὸν ἴδες γελόωσα δεδουπότος αἷμα νομῆος·
οἰκτρότερον στενάχουσα τεῆς ἴδες αἷμα κορείης.
 Ὣς φαμένη σκιόεντι πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ
ψυχὴ δακρυόεσσα ποθοβλήτοιο νομῆος·
Ταρταρίην δ' ἀκίχητος ἐδύσατο πάνδοκον αὐλήν,
Βάκχου ζῆλον ἔχουσα, μεθυσφαλέων Ὑμεναίων.
 Καὶ λιγυροῖς δονάκεσσι γαμήλιον ἦχον ἀράσσων,
ζῆλον ὑποκλέπτων ὑποκάρδιον, ὑμνοπόλος Πὰν
μεμφόμενον μέλος εἶπεν ἐς ἀλλοτρίους ὑμεναίους.
καί τις ἐρωμανέων Σατύρων παρὰ γείτονι λόχμῃ,
θηητὴρ ἀκόρητος ἀθηήτων ὑμεναίων,
Βακχείην ἀγόρευεν, ἰδὼν εὐπάρθενον εὐνήν·
 Πὰν κερόεις, ἔτι μοῦνος ἔχεις δρόμον εἰς Ἀφροδίτην·
καὶ σὺ διωκομένης πότε νυμφίος ἔσσεαι Ἠχοῦς;
καὶ σὺ δόλον πότε τοῖον ἀοσσητῆρα τελέσσεις,
ὑμετέρων ἐπίκουρον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων;
Πὰν φίλε, καὶ σὺ γένοιο φυτοσκάφος ἀντὶ νομῆος·
ποιμενίην τ' ἀπόειπε καλαύροπα, καὶ παρὰ πέτρῃ
λεῖπε βόας καὶ μῆλα. τί σοι ῥέξουσι νομῆες;
ἔγρεο, καὶ σὺ φύτευε γαμοστόλον οἶνον Ἐρώτων.
 Οὔπω μῦθος ἔληγε, καὶ ἴαχεν αἰγίβοτος Πάν·
αἴθε πατήρ με δίδαξε τελεσσιγάμου δόλον οἴνου·
αἴθε νοοσφαλέος σταφυλῆς, ἅτε Βάκχος, ἄνασσον·
καί κεν ἐμῶν ἐτέλεσσα πολύπλανον οἶστρον ἐρώτων,
ὑπναλέην μεθύουσαν ἰδὼν δυσπάρθενον Ἠχώ.

---

v. 299. νήδιμος editt.
v. 312. ἔχει vulgo.
v. 314. ποτὲ — τελέσσῃς editt. sine interrogatione.
v. 322. ἀνάσσω editt.

ἰλήκοις, νομὸς οὗτος· ἐπεὶ παρὰ γείτονι πηγῇ
ἀρδεύω τάδε μῆλα· φιλακρήτῳ δὲ ῥεέθρῳ
παρθενικὰς Διόνυσος ἀθελγέας εἰς γάμον ἕλκει.
φάρμακον εὗρεν Ἔρωτος ἑὸν φυτόν. ἐῤῥέτω αἰγῶν,
ἐῤῥέτω ἡμετέρων ὀΐων γλάγος· οὐ δύναται γὰρ
εἰς πόθον ὕπνον ἄγειν, ἢ παρθένον εἰς γάμον ἕλκειν.
μοῦνος ἐγὼ, Κυθέρεια, βιάζομαι· ὤμοι Ἐρώτων·
Σύριγξ Πανὸς ἔφευγεν ἀνυμφεύτους ὑμεναίους,
καὶ γάμον ἀρτιτέλεστον ἀνευάζει Διονύσου
αὐτομάτοις μελέεσσι· τὸ δὲ πλέον ἠθάδι μολπῇ
φθεγγομένης Σύριγγος ἀμείβετο σύνθροος Ἠχώ.
νυμφιδίης, Διόνυσε, μέθης θελξίμβροτε ποιμὴν,
ὄλβιος ἔπλεο μοῦνος, ἀναινομένης ὅτι νύμφης
εὗρες ἀοσσητῆρα γαμοστόλον οἶνον Ἐρώτων.

Τοῖον ἔπος κατέλεξε δυσίμερος ἀχνύμενος Πάν,
ζῆλον ἔχων καὶ ἔρωτα τελεσσιγάμοιο Λυαίου.

Καὶ τελέσας φιλότητα καὶ εἰνοδίης πόθον εὐνῆς
ἀφράστῳ Διόνυσος ἀνηώρητο πεδίλῳ.
νύμφη δ' ἐγρομένη, ποταμηΐδι μέμφετο πηγῇ,
Ὕπνῳ χωομένη, καὶ Κύπριδι, καὶ Διονύσῳ,
ὄμβρῳ δακρυόεντι κατάῤῥυτος· ἀχνυμένη δὲ
ἔκλυε Νηϊάδων γαμίης ἔτι λείψανα μολπῆς,
καὶ, λεχέων κήρυκα ποθοβλήτοιο Λυαίου,
ἡμερίδων πετάλοισι κατάσκιον εἶδε χαμεύνην,

---

v. 325. *ἴληκες νόμοι οὗτοι* editt. *ἰλήκοι νόμος οὗτος* vel *ἰλήκοις πότος οὗτος* proposuit Falk. in coniectt. Nostrum iam Rhodom.

v. 326. *ἀρδεύων* editt. Em. iam Rhodom.

v. 328. *ἑκὼν φυτόν* editt. Nostrum Cun. et Falk. dederunt. Minus placeret *ἔχων φ.*

v. 340. Fortasse *ζῆλον ἔχων δυσέρωτα τ. Λ.*

v. 344. *χωομένῃ* editt.

νεβρίσι νυμφιδίῃσι πυκαζομένην Διονύσου,
κρυπταδίων λεχέων αὐτάγγελον· εἶδε καὶ αὐτὴν
μίτρην παρθενίην, γαμίης πλήθουσαν ἐέρσης.
καὶ ῥοδέας ἐχάραξε παρηΐδας· ἀμφοτέρους δὲ
μηροὺς πληξαμένη, κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
Ὤμοι παρθενίης, τὴν ἥρπασεν εὔϊον ὕδωρ·
ὤμοι παρθενίης, τὴν ἥρπασεν ὕπνος ἐρώτων·
ὤμοι παρθενίης, τὴν ἥρπασε Βάκχος ἀλήτης.
ἐῤῥέτω Ὑδριάδων δολόεν ποτόν· ἐῤῥέτω εὐνή.
Νύμφαι Ἀναδρυάδες, τίνα μέμψομαι; ἡμετέρην γὰρ
Ὕπνος, Ἔρως, δόλος, οἶνος ἐληΐσσαντο κορείην.
παρθενικὰς ἀπέειπε καὶ Ἄρτεμις· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
τίπτε μοι οὐ φυγόδεμνος ὅλον δέμας ἔννεπεν Ἠχώ,
τίπτε μοι εἰς ἐμὸν οὖας, ὅσον μὴ Βάκχον ἀκοῦσαι,
οὐ Πίτυς ἐψιθύριζε, καὶ οὐκ ἐφθέγξατο Δάφνη·
παρθενική, πεφύλαξο πιεῖν ἀπατήλιον ὕδωρ.
Ἔννεπε· καὶ πολύδακρυν ἀνέβλυσεν ὄμβρον ὀπωπῆς.
καί ποτε μὲν μενέαινε, κατ᾽ αὐχένος ἄορ ἐρεῖσαι·
ἄλλοτε δ᾽ αὐτοκύλιστος ἀπ᾽ οὔρεος ἤθελε πίπτειν,
ὑστατίῃ προκάρηνος ὀλισθήσασα κονίῃ.
καὶ γαμίης μενέαινεν ἀϊστῶσαι πόμα πηγῆς,
εἰ μὴ ἀμειψαμένη προτέρη χύσις ἰκμάδα Βάκχην,
λευκὸν ὕδωρ κελάρυζε, καὶ οὐκέτι χεῦμα Λυαίου.
καὶ Κρονίδην ἱκέτευε καὶ Ἄρτεμιν, ὄφρα τελέσσῃ

---

v. 351. *παρθενίης* editt.
v. 353. *μηροὺς πληξ.* defendit Hennin. ad Iuvenal. VI. 423.
v. 358. *Ν. Ἀδραμιάδες* ed. pr. emend. Falk.
v. 359. *ἐληΐσαντο* editt.
v. 361. *ὅλον δόλον* volebat Cun. *ὅλον δέλας* Scalig.
v. 363. *οὐ ἐφθ.* ed. alt.
v. 370. F. *ἰκμάδα Βάκχου.*
v. 371. *κελάρυξε* editt. Melius vidit Falk.

αὔλια Νηϊάδων κεκονιμένα διψάδι χέρσῳ.
πολλάκι δ' ὄμμα τίταινε δι' οὔρεος, εἴ που ἐφεύροι
ἴχνιον ἀστήρικτον ἀθηήτου Διονύσου,
ὄφρα βάλῃ τόξοισι, γυνὴ θεόν, ὄφρα δαμάσσῃ
δαίμονα βοτρυόεντα· καὶ ἤθελε μᾶλλον ἐκείνην
ἄμπελον εὐναίην φλογερῷ πυρὶ πᾶσαν ὀλέσσαι.
πολλάκι δ' ἀθρήσασα δι' οὔρεος ἴχνια Βάκχου,
ἠερίας τόξευεν ὀϊστεύουσα θυέλλας.
πολλάκι δ' ἔγχος ἄειρε, καὶ εἰς σκοπὸν ἀντίον ἔστη,
ὄφρα δέμας πλήξειεν ἀνουτήτου Διονύσου·
ἀλλὰ μάτην προέηκε, καὶ οὐκ ἐτύχησε Λυαίου.
καὶ ποταμῷ κεχόλωτο, καὶ ὤμοσε, μή ποτε πηγῆς
χείλεσι διψαλέοισι πιεῖν ἀπατήλιον ὕδωρ·
ὤμοσε, καὶ κατὰ νύκτας ἔχειν ἄγρυπνον ὀπωπήν,
ὤμοσε, μὴ γλυκὺν ὕπνον ἐν οὔρεσιν ἄλλον ἰαύειν.
καὶ σκύλακας νεμέσησε φυλάκτορας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
οὐ τότε θωρήσσοντο γυναιμανέοντι Λυαίῳ.
δίζετο δ' ἀγχονίοιο μετάρσιον ἄλκαρ ὀλέθρου,
θλιβομένη σφιγκτῆρι περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ,
μῶμον ἀλευομένη φιλοκέρτομον ἥλικος ἥβης.
ἀρχαίην δ' ἀέκουσα λίπεν θηροτρόφον ὕλην,
αἰδομένη, μετὰ λέκτρα φανήμεναι Ἰοχεαίρῃ.
Καὶ ζαθέης ῥαθάμιγγι γονῆς πλησθεῖσα Λυαίου,
γαστέρι φόρτον ἄειρε· τελειομένης δὲ λοχείης,

---

v. 381. *εἰ σκοπὸν* editt.

v. 383. *προέεικε* ed. alt.

v. 390. *ἀγχινόοιο* editt. Nostrum dedit Cun.

v. 392. *ἐλευομένη φιλοκέρτομος* ed. pr. emend. Falk.

v. 395. *ζαθέας* ed. pr. *ζαθέης* ed. alt. ex emend. Falk. qui et *ζαθέου* proponebat.

θῆλυν ἐμαιώσαντο τόκον ζωθαλπίδες Ὧραι,
καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἐπιστώσαντο Σελήνης.
ἐκ δὲ γάμου Βρομίοιο θεόσσυτος ἤνθεε κούρη,
ἣν Τελετὴν ὀνόμηνεν, ἀεὶ χαίρουσαν, ἑορτῶν,
κούρην νυκτιχόρευτον, ἐφεσπομένην Διονύσῳ,
τερπομένην κροτάλοισι καὶ ἀμφιπλῆγι βοείῃ.
Καὶ πόλιν εὐλάϊγγα φιλακρήτῳ παρὰ λίμνῃ
τεῦξε θεὸς, Νίκαιαν ἐπώνυμον, ἣν ἀπὸ νύμφης
Ἀστακίης ἐκάλεσσε, καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην.

---

v. 397. *ζωθαλπόδες* editt. *ζωθαλπέες* coniecit Scal. *ζωθαλπίδες*, quae Rhodomanni coniectura est, affert Schneid. Lex. s. *ζωθάλμιος*.

v. 399. *ἤνθεσι κούρῃ* ed. pr. *ἤνθεε* dedit Falk.

v. 400. *ὀνόμηνεν* editt. Mox *χαίρουσαν ἑορτῇ* ed. alt. ex coniect. Falk.

v. 403. *πτόλιν* editt.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΖ.

Ἑβδομάτῳ δεκάτῳ πρωτάγριον Ἄρεα μέλπω,
καὶ ῥόον οἰνωθέντα μελισταγέος ποταμοῖο.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΖ.

Οὐδὲ φιλακρήτοιο μέθης πεπεδημένον ὕπνῳ
ζωγρήσας, ἀτίνακτον ἀνουτήτων γένος Ἰνδῶν,
ληθαίοις Διόνυσος ἐπέτρεπε δῆριν ἀήταις·
ἀλλὰ πάλιν Φρύγα θύρσον ἐκούφισεν· ὑψιλόφου γὰρ
εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἐπείγετο Δηριαδῆος,
παιδὸς Ἀμαζονίης δολίην ἄμνηστον ἐάσας
οἰνοβαρῆ φιλότητα καὶ ὑπναλέους ὑμεναίους.
Καὶ θεὸς ἡγεμόνευε, Διὸς κήρυκα γενέθλης
οὐρανίην ἀκτῖνα φέρων στίλβοντι προσώπῳ.
ἀμφὶ δὲ Λίδιον ἅρμα γιγαντοφόνου Διονύσου
θυρσοφόροι στίχες ἦσαν· ἐμιτρώθη δὲ μαχηταῖς
μεσσοφανὴς ἑκάτερθε, καὶ ἀντήστραπτεν Ὀλύμπῳ·
κάλλεϊ δ᾽ ἔκρυφε πάντας· ἰδὼν δέ μιν, ἦ τάχα φαίης
Ἠέλιον πυρόεντα, πολυσπερέων μέσον ἄστρων.
καὶ στρατιῆς ἀσίδηρον ἄναξ ὥπλισσεν Ἐνυώ,

v. 1. μήθης ed. alt.

v. 3. δῆρυν ed. pr. emend. Falk.

v. 6. ἀμαξονίης τε δομὴν ἀ. ἐάσσας ed. pr. Unum Ἀμαζονίης ed. alt. emendatius e coni. Falk. Reliqua sanavit Cun.

v. 12. ἀντίστραπτεν editt.

v. 15. ὥπλισεν editt. Fort. ὥπλιζεν.

οὐ ξίφος, οὐ μελίην θανατηφόρον, ἀντὶ δὲ χαλκοῦ
κισσὸν ἔχων, ἄῤῥηκτον ἐὸν δόρυ· καί μιν ἑλίσσων
Ἀσίδος ἐν πολίεσσι, καὶ Ἀσίδος ἐν χθονὶ πήξας,
ἄγριον ἡνιόχευε Κυβηλίδος ἅρμα θεαίνης,
ἀνθοκόμῳ μάστιγι μετήλυδα δίφρον ἱμάσσων,
ἡμερίδων τελαμῶνι, κατάσκιον ἥλικι κισσῷ·
Ἠῴην δ' ἐμέθυσσε Μαρωνίδος αἶαν ὀπώρης.
καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ὅλος στρατὸς ἔῤῥεε Βάκχων,
θύρσους ἔχων προτέροιο μόθου χάριν, ὁππότε δισσῷ
ἡδυμανὴς ἀσίδηρος, ὁμόζυγι πήχεϊ μάρψας,
ἔμφρονα νεκρὸν, ἄναυδον ἐνόπλιον Ἰνδὸν ἀείρων,
Σειληνὸς βαρύγουνος ἐχάζετο, νωθρὸς ὁδίτης·
ὁππότε κωμάζουσα ποδῶν διδυμάονι ῥυθμῷ,
Βακχιὰς ἀκρήδεμνος ἐπεκροτάλιζε Μιμαλλὼν
Ἰνδὸν ἔτι κνώσσοντα, περισφίγξασα δὲ δειρὴν,
ληΐδα θηρεύουσα, μάχης αὐτόσσυτον ἄγρην.

Ἐκ πόλιος δὲ πόληα μετήϊεν· ἀγχιπόρου δὲ
ἤλυθεν εἰς Ἀλύβης πέδον ὄλβιον, ὁππόθι γείτων
χεύμασιν ἀφνειοῖσι διϊπετὲς οἶδμα κυλίνδων,
Γεῦδις ἐχεκτεάνων ὑδάτων λευκαίνεται ὁλκῷ,
ἀργυρέου δαπέδοιο περιξύων κενεῶνα.

Ἔνθα διαστείχοντα βαθυπλούτῳ παρὰ πέτρῃ,
βουκεράοις Σατύροισιν ὁμήλυδα, πεζὸν ὁδίτην,

---

v. 16. *χαλκῶν* editt. An *λογχῶν?*

v. 18. *πτολίεσσι καὶ ἀσπίδας ἐν χ.* editt.

v. 22. *ἠώην* vulgo.

v. 23. *ἔῤῥεε Βάκχῳ* editt. Sed fortasse tutius fuisset, foemin. *Βακχῶν* scribere. cf. v. 29.

v. 31. *ληΐδα θηρ.* Cun. in *ἤλυθε θηρ.* mutabat; languide. *μάχην* ed. pr. emend. Falk. Videtur versus excidisse.

v. 34. *διοιπετὲς* ed. pr. emend. Falk.

v. 35. *Εὖδις* editt. Vid. Comment.

v. 37. *διασχίζοντα* editt. emend. Scal.

Βάκχον ἀνὴρ ἄγραυλος ἐρημάδι δέκτο καλιῇ,
Βρόγγος, ἀδωμήτων ὀρεσίδρομος ἀστὸς ἐναύλων,
γηγενέων ἀχάρακτον ὑπὸ κρηπῖδα θεμέθλων
ναίων οἶκον ἄοικον. εὐφροσύνης δὲ δοτῆρα,
αἰγὸς ἀμελγομένης κεράσας χιονωπὸν ἐέρσην,
ξεινοδόκος γλαγόεντι ποτῷ μειλίξατο ποιμήν,
εἴδασιν οὐτιδανοῖσι, καὶ ἀγραύλοισι κυπέλλοις.
καὶ μίαν εἰροπόκων ὀΐων ἀνελύσατο μάνδρης,
ὄφρα κε δαιτρεύσειε θυηπολίην Διονύσῳ.
ἀλλὰ θεὸς κατέρυκε· γέρων δ' ἐπεπείθετο Βάκχου
νεύμασιν ἀτρέπτοισιν· ὄϊν δ' ἄψαυστον ἐάσας,
ποιμενίην τινὰ δαῖτα θελήμονι θῆκε Λυαίῳ,
τεύχων δεῖπνον ἄδειπνον ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης,
οἷα Κλεωναίοιο φατίζεται ἀμφὶ Μολόρχου,
κεῖνα, τάπερ σπεύδοντι λεοντοφόνους δι' ἀγῶνας
ὥπλισεν Ἡρακλῆϊ· χύδην δ' ἐπέβαλλε τραπέζῃ
εἰν ἁλὶ νηχομένης φθινοπωρίδος ἄνθος ἐλαίης
Βρόγγος, ἔχων μίμημα φιλοστόργοιο νομῆος,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροις νεοπηγέα τυρὸν ἀείρων,
ἰκμαλέον, τροχόεντα. θεὸς δ' ἐγέλασσε, δοκεύων
ἀγρονόμων λιτὰ δεῖπνα· φιλοξείνῳ δὲ νομῆϊ
ἵλαον ὄμμα φέρων, ὀλίγης ἔψαυσε τραπέζης,

---

v. 39. *Βάκχος ἀνὴρ* ed. pr. emend. Falk.

v. 43. *ἐέρσης* ed. pr. Nostrum habet ed. alt. Sic etiam Rhodomannus.

v. 49. *ἐάσσας* vulgo.

v. 51. *ἄδειπνον* deest in ed. pr. suppletum a Falk.

v. 52. *μολόρκης* ed. pr. ab eod. emend.

v. 53. *κεῖνα* mutabat in *δεῖπνα* Scal. Fortasse recte. Mox *λεοντοφόνους δὲ ἀγ.* editt. Em. Rhodom.

v. 54. *χάδην* editt. emend. Scal.

v. 57. *νεοπηγέα πηρὸν ἀ.* ed. pr. emend. Cant. et Falk.

δαρδάπτων ἀκόρητος· ἀεὶ δ' ἐμνώετο κείνης
εἰλαπίνην ἐλαχεῖαν ἀναιμάκτοιο τραπέζης
μητρὸς ἑῆς παρὰ δόρπον, ὀρεσσαύλοιο Κυβήλης·
καὶ κραναοὺς πυλεῶνας ἐθάμβεε κυκλάδος αὐλῆς,
πῶς φύσις ἐργοπόνος δόμον ἔγλυφε· πῶς δίχα τέχνης
ἀντιτύποις κανόνεσσιν ἐτορνώθησαν ἐρίπναι.
Ἀλλ' ὅτε Βάκχος ἄναξ νομίης ἐκορέσσατο φορβῆς,
δὴ τότε δαιμονίῳ δεδονημένος ἄσθματι Βάκχου
ἀγρονόμος σύριζεν ἐθήμονι Πανὸς ἀοιδῇ
Βρόγγος, ἐπιθλίβων διδυμόθροον αὐλὸν Ἀθήνης,
ὑμνείων Διόνυσον· ὃ δὲ φρένα τέρπετο μολπῇ·
καὶ κεράσας κρητῆρι νεόρρυτον ἰκμάδα ληνοῦ,
δῶκε πιεῖν Βρόγγῳ, καὶ ἔφη θελξίφρονι μύθῳ·
Δέξο, γέρον, τόδε δῶρον, ὕλης ἄμπαυμα μερίμνης·
οὐ χατέεις δὲ γάλακτος, ἔχων εὔοδμον ἐέρσην,
νέκταρος οὐρανίου χθόνιον τύπον, οἷον ἀφύσσων,
Ζῆνα μέγαν κατ' Ὄλυμπον ἐϋφραίνει Γανυμήδης·
ἀρχαίου δὲ γάλακτος ἔα πόθον· ἀρτιτόκων γὰρ
μαζῶν θλιβομένων χιονώδεες ἰκμάδες αἰγῶν
ἀνέρας οὐ τέρπουσι, καὶ οὐ λύουσι μερίμνας.
Ὣς εἰπὼν, νομίης ξεινήϊα δῶκε τραπέζης,
μητέρα λυσιπόνοιο μέθης, εὔβοτρυν ὀπώρην.
καί μιν ἄναξ ἐδίδαξε φιλάνθεμον ἔργον ἀλωῆς,
κλήματα γυρήσαντα φυτῶν εὐκληδέϊ βόθρῳ,

---

v. 61. *ἀεὶ δὲ μν.* editt. Praeterea f. scrib. *κείνου*, sc. *Βρόγγου*.

v. 62. *εἰλαπίνης ἐλ.* editt.

v. 69. fort. *ἐθήμονα Π. ἀοιδήν*.

v. 70. *διδυμόχροον* editt. perpetua confusione.

v. 73. Malim *Βρόγγῳ δῶκε πιεῖν, κ.*

v. 76. *ἀφάσσων* ed. pr. emend. Falk.

v. 84. *εὐκληδέϊ* agnoscit Dinner. s. *βόθρος*; sed sine dubio corruptum est vocabulum. Ambigo inter *φυτῶν ἐν κοιλάδι* vel *κυκλάδι β.*

γηραλέου τμήξαντα τεθηλότος ἄκρα κορύμβου,
βότρυος οἰνοτόκοιο ν* * * * * * *
Καλλείψας δὲ νομῆα, καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης,
εἰς ἑτέρην ἔσπευδεν ὀρειάδα φύλοπιν Ἰνδῶν.
καὶ Σατύρων ὁμόφοιτον ὀρίδρομον ἴχνος ἐπείγων,
ἀμφιπόλοις παλίνορσος ὁμίλεε Θυιάσι Βάκχαις.
διψώων δὲ φόνοιο καὶ εὐθύρσοιο κυδοιμοῦ,
Τυρσηνῆς βαρύδουπον ἔχων σάλπιγγα θαλάσσης,
πομπὸν Ἐνυαλίοιο, μέλος μυκήσατο κόχλῳ,
λαὸν ἀολλίζων· βριαροὺς δ' ἐμέθυσσε μαχητάς,
θερμοτέροις ἐς Ἄρηα νοήμασιν ἀνέρας ἕλκων,
Ἰνδῴης ὀλετῆρας ἀβακχεύτοιο γενέθλης.
Τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἐκόσμεεν εἰς μόθον Ἰνδῶν·
Ἀστράεις δ' ἀκίχητος, ἰὼν, ἤγγειλεν Ὀρόντῃ
Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα· καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ·
Γαμβρὲ δοριθρασέος μενεδήϊε Δηριαδῆος,
κλῦθι, καὶ εἰσαΐων, μὴ χώεο· καί σε διδάξω
νίκην φαρμακόεσσαν ἀθωρήκτου Διονύσου·
Ἰνδοῖς καὶ Σατύροισιν ἔην μόθος· ἔβρεμε δ' αἰχμὴ
Βασσαρίδων, καὶ λαὸς ἐμὸς κεκόρυστο Λυαίῳ,
ἀστράπτων σακέεσσιν· ἀκοντοφόρους δὲ δοκεύων
Λυδὸς ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμοὺς ἔφριξε μαχητάς.
ἵστατο δ' ἀπτολέμων Σατύρων πρόμος, οὐ δόρυ χάρμης
χειρὶ φέρων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος· οὐδ' ἐπὶ νευρῇ

---

v. 86. Nisi plura exciderunt, nexus tale quid postulat: *βότρυος οἰνοτόκοιο νέους ὅρπηκας ἐγείρειν.*

v. 90. *ὁμήλεε θυάσι* editt. *ὁμίλεε* emend. Falk.

v. 94. *ἀολλίξων* ed. pr. emend. Falk.

v. 95. *θερμοτέρους* vulgo. v. s. *Ἰνδώης* editt.

v. 103. *ἔβρεμε δοχμὴ* editt. *ἔβρεμεν αἰχμὴ* Scalig. Ut nos, Rhodom.

εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων·
ἀλλὰ κέρας βοὸς εἶχεν· ἐνὶ γλαφυρῇ δὲ κεραίῃ
φάρμακον ὑγρὸν ἄειρε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο
εἰς προχοὰς δολόεσσαν ὅλην κατέχευεν ἐέρσην,
ἰκμάδι φοινίξας γλυκερὸν ῥόον. ἐν δὲ κυδοιμῷ,
καύματι διψώωντες, ὅσοι πίον αἴθοπες Ἰνδοί,
ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντες, ἀνεκρούσαντο χορείην.
καί σφισι λοίγιος ὕπνος ἐπέχραεν· ἀκλινέες δὲ
ἔσχατα βακχευθέντες ἐπευνάζοντο βοείαις.
ἄλλοι δ' ἀστορέεσσι κατεκλίνοντο χαμεύναις,
νωθρὸν ἐπιτρέψαντες ἀκοιμήτῳ δέμας ὕπνῳ,
Βάκχαις ἀδρανέεσσιν ἑλώρια καὶ Διονύσῳ.
τοὺς δὲ δίχα πτολέμοιο, καὶ εὐθήκτοιο σιδήρου
δούλιον ἐς ζυγόδεσμον ἐληΐσσαντο γυναῖκες,
βριθομένους μελέεσσι· καὶ ἀντιβίων ὑπὲρ ὤμων,
ὡς νέκυες ζώοντες ἐλαφρίζοντο μαχηταί·
οἳ μὲν ἔτι βλύζοντες ἐπίκλοπον ἰκμάδα Βάκχου,
ἀπτολέμοις Σατύροισιν ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ,
χεύματι φαρμακόεντι μεμηνότες. ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
μοῦνος ἐγὼ λιπόμην, φονίης ἔτι νῆϊς ἐέρσης,
χείλεσιν ἀβρέκτοισι φυγὼν ἀπατήλιον ὕδωρ.
ἀλλὰ ποτὸν πεφύλαξο, δορυσσόε, μὴ μετὰ νίκην
κερδαλέην ἀσίδηρον ἀναιμάκτοιο Λυαίου
ζωγρήσῃ δόλος ἄλλος ἐν Ἄρεϊ λείψανον Ἰνδῶν.
Ὣς φαμένου, βαρύμηνις ἐχώσατο μᾶλλον Ὀρόντης,

---

v. 113. ἐκ δὲ κυδ. ed. pr. emend. Falk. praeterea ἐκ δὲ κυδοιμοῦ proponens. Vel hoc, vel ἐκ δὲ κυδοιμῶν Rhodom.
v. 114. διψώοντες editt.
v. 121. ἐληΐσαντο editt.
v. 125. οὐ μὲν ἔτι editt. Mecum corrigebat Cant. et Rhodom.
v. 130. νίκης et v. s. ζωγρήσῃς ed. pr. emend. Falk.

καὶ ταχὺς εἰς μόθον ἦλθε παλίνδρομος· ἡμιτελὴς γὰρ
ἦεν ἀγών· ἑτέρης δὲ θεμείλια πήγνυτο χάρμης.
Ὄφρα μὲν Ἰνδὸν ὅμιλον ὀρίδρομος ὥπλισεν Ἄρης,
ὄφρα δὲ Βασσαρίδες πολυκαμπέος ὑψόθι Ταύρου
εἰς μόθον ἠπείγοντο· συνεστρατόωντο δὲ Βάκχοι
ὁπλοφόροι καὶ Φῆρες ἀτευχέες· οἳ μὲν ἐναύλων
ῥηξάμενοι κρηπῖδας ἐκούφισαν, οἳ δὲ κολώνης
ὑψιτενῆ πρηῶνα, καὶ ἀρχομένοιο κυδοιμοῦ
ἔχραον ἀντιβίοισι· πολυσχιδέες δὲ χαράδραι
Ἰνδῴοις ἑλικηδὸν ὀϊστεύοντο καρήνοις.
αἱ ποσὶ λεπταλέοισιν ἐπισκαίροντες ἐρίπνη
Πᾶνες ἐθωρήσσοντο μεμηνότες, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
κριψας εὐπαλάμῳ βεβιημένον αὐχένα δεσμῷ,
ὅϊον αἰγείῃσιν ἀνέσχισεν ἀνέρα χηλαῖς,
σν βριαρῷ θώρηκι μέσον κενεῶνα χαράσσων·
ὃ δὲ τανυπτόρθων κεράων εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς
ὄλιον ἁρπάξας τετορημένον Ἰνδὸν ἀλήτην,
μεσοπαγῆ κούφιζεν· ἐς ἠερίας δὲ κελεύθους
δύ·οον ὑψιπότητον ἀνηκόντιζε κεραίης,
κύμαχον αὐτοκύλιστον· ἀμαλλοφόροιο δὲ Δηοῦς
ἄλλ ἑῇ παλάμῃ δονέων καλαμητόμον ἅρπην,
ὡς ἄχυν ὑσμίνης, ὡς δράγματα δηϊοτῆτος,

---

v. 13 τραχὺς editt. Em. Rhodom.
v. 137 ψόθι ταύρου editt. obscurato nomine proprio.
v. 138. άκχῳ edd.
v. 139. μὲν ἄρ᾽ αὐλῷ editt. quod Cun. emend. αὐτῶν Rhodomannus.
v. 143. ῴοις editt.
v. 145. μνότες vulgo.
v. 146. βεμένον ed. pr. emend. Falk.
v. 154. ἄλλην editt. em. Rhodom. Mox καλαμητόκον ed. pr. καλαμητόμον 1. ed. alt.

δυσμενέων ἤμησε γονὰς γαμψώνυχι χαλκῷ,
τεύχων κῶμον Ἄρηϊ, θαλύσια καὶ Διονύσῳ,
τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα· καὶ ὤρεγε μάρτυρι Βάκχῳ
καμπύλον ἀνδρομέῃ πεπαλαγμένον ἄορ ἐέρσῃ,
λοιβὴν αἱματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ,
καὶ Μοίρας ἐμέθυσσεν, ἐνυάλιον πόμα λείβων.
ἄλλου δ' ἱσταμένου δεδραγμένος αἰγίβοτος Πάν,
χερσὶν ὁμοπλεκέεσσιν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἑλίξας,
δήϊον εὐθώρηκα μετεστυφέλιξε κεραίῃ,
δισσοτόμῳ γλωχῖνι δαϊζομένου κενεῶνος·
ἄλλος ἐπαΐσσοντα καλαύροπι φῶτα δαΐζων,
μεσσόθεν ὀφρυόεντα διέθλασεν ἄκρα μετώπου.
Καὶ θρασὺς Ἰνδῴην στρατιὴν θάρσυνεν Ὀρόντης,
μῦθον ἀπειλητῆρα χέων ὑψήνορι φωνῇ·
Δεῦτε, φίλοι, Σατύροισιν ἀναστήσωμεν Ἐνυώ·
Ἄρεα μὴ τρομέοιτε φυγοπτολέμου Διονύσου·
μηδέ τις ὑμείων πιέτω ξανθόχροον ὕδωρ,
μὴ γλυκερῆς δολόεντα μεμηνότα φάρμακα πηγῆς,
Ἰνδῶν αἰνομόρων δεδαϊγμένα χειρὶ Λυαίου
μὴ μετὰ τόσσα κάρηνα καὶ ἡμέας ὕπνος ὀλέσσῃ.
δεῦτε, πάλιν μαχόμεσθα πεποιθότες· ἀπτόλεμος
ἀμφαδίην ποτὲ Βάκχος ἐμὴν σχήσειεν Ἐνυώ;
εἰ δύναται, μενέτω με φυγὰς πρόμος, ὄφρα δαείη
οἵους Δηριάδης προμάχους ἐς Ἄρηα κορύσσει.
μαρνάσθω πετάλοισιν· ἐγὼ δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
χάλκεον ἔγχος ἔχοντι τί μοι ῥέξειε κορύμβοις
Λυδὸς, ἀκοντίζων δρυόεν βέλος; ἀλλὰ μαχητ
σφιγγόμενον βαρύδεσμον ἀνάλκιδα τοῦτον ἐρω,

v. 168. Ἰνδώην editt.
v. 173. 174. μεμηνότα et οἰνομόρων editt.
v. 182. μαχητῇ et v. s. ἐρύσσων ed. pr. eme Falk.

θηλυμανῆ Διόνυσον, ὀπάονα Δηριαδῆος.
οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἁπαλὸν χρόα, πάντας ἐάσας
Ἰνδοὺς τοσσατίους, ἐνὶ μάρναο μοῦνον Ὀρόντῃ.
ἡδὺς ὁ δινεύων κεχαλασμένα βόστρυχα χαίτης,
ἡδὺς ὁ Βασσαρίδων ἐρόεις πρόμος· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
κάλλεϊ τοξεύουσι, καὶ οὐ βελέεσσι, γυναῖκες.
σὰς προπόλους Ἰνδοῖσι γυναιμανέεσσι συνάψω,
ἑλκομένας ἐπὶ λέκτρα δορικτήτων ὑμεναίων.
Ὣς εἰπὼν, προμάχοισιν ἐπέδραμε θερμὸς Ὀρόντης,
Ἄρεος ἀμώων διφυὲς θέρος. οὐδέ τις ἔτλη
τοσσατίου προμάχοιο μένειν ἀντίξοον ὁρμήν,
οὐ θρασὺς Εὐρυμέδων πυρόεις, οὐ σύγγονος Ἄλκων·
φεῦγε δὲ Πετραῖος, Σατύρων πρόμος· οὐδέ τις αὐτῶν
Σειλήνων παρέμιμνεν. ἀελλήεντι δὲ ταρσῷ
γαμβρὸς ἐριπτοίητος ἐμαίνετο Δηριαδῆος,
ἀντία Κενταύρων ἀνεμώδεα λᾶαν ἀείρων,
καὶ τύχεν Ὑλαίοιο· δασυστέρνου δὲ νομῆος
ἔθλασεν ἄκρα μέτωπα, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῃ,
καὶ σκέπας ἐστυφέλιξε χαραδρήεντι βελέμνῳ,
ψευδαλέον μίμημα, τετυγμένον ἠθάδι γύψῳ,
ἀντίτυπον πήληκος, ἀληθέος ἕρκος ὀπωπῆς·
καὶ τὸ μὲν ἐν χθονὶ πῖπτε πολυσχιδὲς, αἴθοπι τέφρῃ
εἴκελον· ἀργυφέη δὲ πέλεν κόνις· αὐτὰρ ὁ κάμνων
ἔγχεϊ πετρήεντι, πέδον πήχυνεν ἀγοστῷ.

---

v. 185. ἐάσσας editt.
v. 186. Ὀρόντης ed. pr. correxit Falk.
v. 190. 191. σοὺς πρ. ἑλκομένους editt.
v. 194. ἀντίζοον edd. emend. Falk.
v. 196. φεῦγε δ' ἄρ' Ἀστραῖος editt. Vid. Comment.
v. 203. τετυμμένον editt. emend. Cun.
v. 206. ἴκελον editt.

Κενταύρου δ᾽ ἑτέροιο, δι᾽ εὐκεράοιο καρήνου,
ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι τυχὼν λασίοιο μετώπου,
ταυρείην ἐπίκυρτον ἀπηλοίησε κεραίην.
καὶ πολὺς εἰς χθόνα πῖπτεν· ἐπισκαίρων δὲ καρήνῳ,
ἡμιθανὴς κεκύλιστο, καὶ οὔασι τύπτε κονίην·
καὶ δέμας ὀρθώσας, πυμάτῳ βακχεύετο ταρσῷ
εἰλιπόδην ἀγέλαστον ἔχων ὀρχηθμὸν ὀλέθρου·
καὶ κτύπον ἐσμαράγησε πέλωρ, ἅτε ταῦρος ἰάλλων
τρηχαλέον μύκημα σεσηρότος ἀνθερεῶνος,
κρᾶτα τυπείς. Ἑλίκην δὲ βαλὼν, ἄστοργος Ἐρεμβεὺς
στήθεϊ χαλκὸν ἔλασσε· καὶ ἄργυφον ἄντυγα μαζοῦ
αἵματι φοινίσσοντι κατέγραφε κυανέῃ χείρ.
τὴν δὲ κονιομένην ἑτέρῃ ξύνωσαν ἀνίῃ,
πέπλον ἀναστείλαντες, ἀκοντιστῆρες ἀῆται.
καὶ χροὸς ἔβλυε λύθρον ἐπήρατον· αἰδομένη δὲ
δεξιτερῇ συνάγειρεν ἑὸν φεύγοντα χιτῶνα,
γυμνὰ φυλασσομένη χιονώδεος ὄργια μηροῦ.
Καὶ θεὸς ἀθρήσας δήιων ἑτεραλκέα νίκην,
καὶ Σατύρους πτώσσοντας, ἐπεσμαράγησε κυδοιμῷ,
ὡς στρατὸς ἐννεάχιλος, ἐριγδούπων ἀπὸ λαιμῶν
συμφερτοῖς στομάτεσσι χέων ἀντίκτυπον ἠχώ.
καὶ Βρομίῳ ταχύγουνος ἐμάρνατο μοῦνος Ὀρόντης,
θνητὸς ἐών· βροτέῃ δὲ θεὸν προκαλίζετο φωνῇ.

---

v. 208. ἑτάροιο editt. emend. Scal.
v. 211. καρήνων editt. Mecum emend. Falk.
v. 213. βακχ. πυρσῷ editt.
v. 215. κτύπος volebat Falk.
v. 217. τυποῖς ed. pr. emend. Falk.
v. 220. ξύνωσεν editt. Em. Rhodom.
v. 223. ξυνάγειρεν editt.
v. 224. ὄργια Βάκχου editt. emend. Cun.
v. 225. δηΐων vulgo, ut solet.

ἄμφω δ' ἐς μόθον ἦλθον ὁμήλυδες· ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
ἔγχος ἔχων· ὁ δὲ θύρσον ἀκαχμένον. ἄκρα δὲ Βάκχου
κρατὸς ἀνουτήτοιο βαλὼν, ὑπέροπλος Ὀρόντης
θηγαλέην Βρομίοιο μάτην ἤρασσε κεραίην·
οὐ γὰρ ἄναξ Διόνυσος ἀδηλήτοιο καρήνου
ταυροφυῆ τύπον εἶχε Σεληναίοιο μετώπου
τεμνόμενον βουπλῆγος ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
ὡς κερόεις Ἀχελῷος ἀείδεται, οὗ ποτὲ κόψας
Ἡρακλέης κέρας εἷλε γαμοστόλος· ἀλλὰ Λυαῖος
οὐράνιον μίμημα βοώπιδος εἶχε Σελήνης,
δαιμονίης ἄῤῥηκτον ἔχων βλάστημα κεραίης,
ἀντιβίοις ἀτίνακτον. ὁ δὲ θρασὺς ἀντία Βάκχου
ἠερίῃ βαρύδουπος ὁμοίιος Ἰνδὸς ἀέλλῃ
δεύτερον ἠκόντιζεν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ,
νεβρίδος ἁψαμένη, μολίβου τύπον. ἀντιτύπου δὲ
πέμπων οἴνοπα θύρσον ἐπὶ πλατὺν ὦμον Ὀρόντου,
Βάκχος ἑκὼν ἀφάμαρτεν· ἐπεγγελόων δὲ Λυαίου
ἔγχεϊ κισσήεντι, θεημάχος εἶπεν Ὀρόντης·
Οὗτος, ὁ θῆλυν ὅμιλον ἐμαῖς στρατιῇσι κορύσσων,
εἰ δύνασαι, πολέμιζε γυναικείῳ σέο θύρσῳ·
εἰ δύνασαι, προμάχιζε· καὶ, εἰ μερόπων φρένα τέρπεις,
πανδαμάτωρ, ἕνα μοῦνον ἀθελγέα θέλξον Ὀρόντην.
ἵστασο δηριόων, καὶ γνώσεαι, οἷον ἀέξει

---

v. 234. ἤρισσε κερ. ed. pr. emend. Falk.
v. 236. Fort. εἶδε Σ. μ. τεμνόμενον β.
v. 238. πτερόεις Ἀχελῶος ed. pr. emend. Scal.
v. 239. Fort. κέρας — γαμοστόλον. Mox Λυαίου editt.
v. 241. δαιμονίοις editt.
v. 247. Λυαίῳ editt.
v. 250. πτολέμιζε editt.
v. 251. τέρπῃ ed. pr. emend. Falk.

ὄρχαμον ἀλκήεντα γέρων ἐμὸς Ἰνδὸς Ὑδάσπης.
οὐ Φρυγίης γενόμην, ὅθεν ἄρσενές εἰσι γυναῖκες,
ἄσπορον ἀμήσαντες ἀνυμφεύτου στάχυν ἥβης·
οὐ θεράπων ἀσίδηρος ἀνάλκιδός εἰμι Λυαίου.
φάρμακα σοὺς προμάχους οὐ ῥύσεται· ὑμετέρας δὲ
Θυιάδας ἀμφιπόλους ληΐσσομαι· ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
Σειληνοὺς θεράποντας ἐμῷ βασιλῆϊ κομίσσω·
σοὺς Σατύρους πτώσσοντας ἐμῷ δορὶ πάντας ὀλέσσω.
Εἶπεν ὁμοκλήσας στρατιῆς πρόμος· εἰσαΐων δὲ
Βάκχος ἄναξ κεχόλωτο, καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ
τύψε κατὰ στέρνου πεφιδημένος· οὐτιδανῷ δὲ
ἄνθεϊ βοτρυόεντι τυπεὶς, ἐσχίζετο θώρηξ.
οὐδὲ καλυπτομένου χροὸς ἥψατο Βακχιὰς αἰχμὴ,
οὐ δέμας ἄκρον ἄμυξε. σιδηρείου δὲ χιτῶνος
ῥηγνυμένου βαρύδουπος ἐχάζετο γυμνὸς Ὀρόντης·
Ἠώην δ᾽ ἐπὶ πέζαν ἑὰς ἐτίταινεν ὀπωπὰς
ἀντιπόρῳ Φαέθοντι, καὶ ὑστατίην φάτο φωνήν·
Ἥλιε, φλογεροῖο δι᾽ ἅρματος αἰθέρα τέμνων,
γείτονα Καυκασίην ὑπὲρ αὔλακα φέγγος ἰάλλων,
στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῆϊ
Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα, καὶ αὐτοδάϊκτον Ὀρόντην,
καὶ θύρσους ὀλίγους ῥηξήνορας· εἰπὲ καὶ αὐτοῦ
νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου,
καὶ ῥόον οἰνωθέντα γοοσφαλέος ποταμοῖο·

---

v. 254. *γέρων* male in *ῥέων* mutabat Scal.

v. 257. *ἀνάλκειδος* ed. pr. emend. in ed. alt.

v. 259. *θυάδας* — *ληΐσομαι* editt. ut v. s. *κομίσω*.

v. 269. *ἠώην* editt.

v. 272. *γείτονα καὶ κυθέην* editt. *καιομένην* vel *κυανέην* tentabat Cun. Nostrum in Comment. probabitur. Neque aliter locum scribit Lobeck ad Soph. Ai. 845. *Σκυθίην* coniiciebat Rhodom.

εἶπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἰνδῶν
λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.
εἰ δὲ τεῆς Κλυμένης μιμνήσκεαι εἰσέτι λέκτρων,
ῥύεο Δηριαδῆα, τεῆς βλάστημα γενέθλης,
Ἀστρίδος αἷμα φέροντα, φατιζομένης σέο κούρης.
οὐ πιθόμην Βρομίῳ θηλύφρονι· μάρτυρας ἕλκω
ἠέλιον, καὶ γαῖαν ἀτέρμονα, καὶ θεὸν Ἰνδῶν,
ἁγνὸν ὕδωρ. σὺ δὲ χαῖρε, καὶ ἵλαος ἔσσο κυδοιμῷ
Ἰνδῶν μαρναμένων· καὶ ὀλωλότα θάψον Ὀρόντην.
Ὣς εἰπὼν, ξίφος εἷλκε· μέσῳ δ᾽ ἐνὶ γαστέρι πήξας,
αὐτοφόνῳ βαρύποτμος ἐπεσκίρτησε σιδήρῳ·
καὶ ποταμῷ κεκύλιστο, καὶ οὔνομα δῶκεν, Ὀρόντην.
Καί μιν ἔτι πνείοντα καὶ ἀσπαίροντα δοκεύων,
Βάκχος ἄναξ ἀγόρευε, χέων φιλοκέρτομον ἠχώ·
Κεῖσο, νέκυς, ξείνοισιν ἐν ὕδασιν· ὑμέτερον δὲ
Δηριάδην θνήσκοντα πατὴρ κρύψειεν Ὑδάσπης.
ὑμέας ἀμφοτέρους, ἑκυρὸν καὶ γαμβρὸν, ὀλέσσω,
ἀντὶ δορὸς φονίοιο καὶ εὐθήκτοιο μαχαίρης
σείων εὔϊα θύρσα καὶ ἀμπελόεσσαν ἀκωκήν.
ἀλλὰ δαφοινήεντι κατακτείνων σε σιδήρῳ,
οὐ πίες ἁβρὰ ῥέεθρα μελισταγέος ποταμοῖο·
καὶ ποταμός σε κάλυψε, καὶ ἤμβροτες ἡδέος οἴνου.

---

v. 280. λέκτρῳ ed. pr. λέκτρον ed. alt. e coni. Falk. Ut nos, Rhodom.

v. 283. ἕλκων editt.

v. 285. κυδοιμοῦ ed. pr. emend. Falk.

v. 289. „F. Ὀρόντη." Rhodom.

v. 290. καί ἑ ἔτι editt. καί οἱ, ἔτι π. Hermann. ad Orph. p. 751.

v. 294. ὀλέσσων ed. pr. emend. Falk.

v. 297. κατακτείνω editt.

ἢν ἐθέλῃς, πίε μοῦνος ὅλον ῥόον· ἀλλὰ ῥεέθρων
οὐ χατέεις ποταμοῖο, πιὼν Ἀχερούσιον ὕδωρ
λοίγιον· ἀνδροφόνῳ δὲ ῥόῳ καὶ χεύματι πικρῷ
γαστέρα κυμαίνουσαν ἔχων ἐγκύμονα Μοίρης,
γεύεο Κωκυτοῖο, καὶ, ἢν ἐθέλῃς, πίε Λήθην,
Ἄρεος ὄφρα λάθοιο καὶ αἱμαλέοιο σιδήρου.
Ἔννεπε, κερτομέων διερὸν νέκυν. οἰδαλέος δὲ
κύμασιν ἀσταθέεσσιν ἐσύρετο νεκρὸς Ὀρόντης.
καὶ ψυχροῖς μελέεσσι διαπλώοντα ῥεέθρῳ
ἄπνοον ἠρεύγοντο νέκυν ποταμηΐδες ὄχθαι.
τὸν μὲν ἐταρχύσαντο, καὶ ἔστενον αἴλινα Νύμφαι,
Νύμφαι Ἁμαδρυάδες, χρυσέης παρὰ πυθμένα Δάφνης,
ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο· καὶ ἔγραφον ὑψόθι τύμβου·
Βάκχον ἀτιμήσας, στρατιῆς πρόμος, ἐνθάδε κεῖται,
αὐτοφόνῳ παλάμῃ δεδαϊγμένος Ἰνδὸς Ὀρόντης.
Οὐδὲ μόθου τέλος ἦεν ἀτερπέος· ἡμιτελὴς γὰρ
ἦεν ἀγὼν, καὶ δῆρις ἀνήνυτος· ὑψιφανὴς δὲ
Ἰνδὸς Ἄρης ἀλάλαζε· παλιννόστῳ δὲ κυδοιμῷ
Λυδὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ὄγκον ἀπειλῆς,
Βακχιὰς εἰς μόθον ἄλλον ἐκώμασε θυιὰς Ἐνυώ,
δήϊον ἀνδροφόνοισιν ἀκοντίζουσα κορύμβοις,
Ἀρεϊ βακχευθεῖσα. φιλοπτόρθου δὲ Λυαίου
δυσμενέες δρυόεντι κατεκτείνοντο σιδήρῳ,

---

v. 300. ῥεέθρῳ ed. pr. ῥεέθρου ed. alt. ex emend. Falk. Ut nos, Rhodom.

v. 308. καὶ ψυχῆς μελ. editt. Mecum Cant. et Rhodom. qui etiam in fine versus ῥεέθρων.

v. 310. ἐταρχύναντο ed. pr. emend. Falk.

v. 312. ὑψόθι δίφρου ed. pr. τάφρου ed. alt. ex coni. Falk. φιτροῦ proponeb. Scal.

v. 314. αὐτοπόνῳ editt.

v. 319. θυὰς Ἐν. editt.

φοίνιον ἕλκος ἔχοντες· ἀθωρήκτοιο δὲ Βάκχης
ἔγχεϊ βοτρυόεντι δαϊζομένοιο σιδήρου,
Ἰνδοὶ χαλκοχίτωνες ἐθάμβεον ὀξέϊ κισσῷ
στήθεα γυμνωθέντα νεούτατα· ῥηΐτεροι γὰρ
ἀσκεπέων, θώρηκος ὀϊστεύοντο φορῆες.
ἄλλων δ᾽ ἄλλος ἔην φόνος ἄσπετος· ὧν ὕπο λύθρῳ
σχιζόμενοι πετάλοισιν ἐφοινίσσοντο χιτῶνες
μαρναμένων, ὅθι Ταῦρος· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι
ἀκλινέες στεφανηδὸν ὁμοζυγέων στίχας Ἰνδῶν.
καὶ θρασὺς αὐλὸς ἔμελπε φόνου μέλος· ἐν δὲ κυδοιμῷ
Βάκχοι μὲν θεράποντες ἑλινοφόρου Διονύσου,
τυπτόμενοι πελέκεσσι καὶ ἀμφιτόμοισι μαχαίραις,
πάντες ἔσαν πυργηδὸν ἀπήμονες· οὐλόκομοι δὲ
δυσμενέες λεπτοῖσι κατεκτείνοντο πετήλοις·
ἑξείης δ᾽ ἐπέπηκτο τανυπτόρθοις ἐνὶ δένδροις
Ἰνδῶν πυκνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχεϊ νύσσετο πεύκη
τηλεπόρῳ, βέβλητο πίτυς, τοξεύετο δάφνη,
Φοίβου δένδρον ἐοῦσα, καὶ αἰδομένοις ἐνὶ φύλλοις
πεμπομένων ἐκάλυπτε τανυπτερύγων νέφος ἰῶν,
μή μιν ἴδῃ, βελέεσσιν ὀϊστευθεῖσαν, Ἀπόλλων.
καὶ γυμνῇ παλάμῃ, σακέων δίχα, νόσφι σιδήρου,
Βάκχη ῥόπτρα τίνασσε, καὶ ἤριπεν ἀσπιδιώτης·

---

v. 326. *γυμνωθέντι* ed. pr. emend. Falk.
v. 327. *ἀσκεπέες* editt. Nostrum dedit Cun. male praeterea *ῥηΐτερον* v. praeced. scribens.
v. 329. *σχιζομένων* editt.
v. 330. *ταῦρος* editt. nomine non proprio.
v. 335. *Ἰνδοκόμοι δὲ* editt. An *Ἰνδόγονοι δ.?*
v. 340. *αἰδομένη ἐνὶ φ.* editt.
v. 341. *πεμπομένην* editt. *πεμπομένων — Ἰνδῶν* est in coniectt. Falk. ut *Ἰνδῶν* in ed. alt.
v. 343. *σιδηρῷ* ed. pr. emend. Falk.

τύμπανα δ' ἐσμαράγησε, καὶ ὠρχήσαντο μαχηταί·
κύμβαλα δ' ἐκροτάλιζε, καὶ αὐχένα κύψε Λυαίῳ
Ἰνδὸς ἀνὴρ ἱκέτης. ὀλίγῳ δ' ἐνὶ δέρματι νεβρῶν
ἀῤῥαγέες γλωχῖνες ἐδοχμώθησαν ἀκόντων·
χαλκοβαρὴς δ' ἄγναμπτος ἐτέμνετο φυλλάδι πήληξ.
καί τις ἀρειμανέων Σατύρων πρόμος, ἀνέρα βάλλων,
εὔϊα ῥῖπτε πέτηλα· νεουτήτου δὲ φορῆος
χάλκεος ἀμπελόεντι χιτὼν ἐσχίζετο κισσῷ.
ἀθρήσας δὲ τάλαντα μάχης ἑτεραλκέϊ ῥιπῇ,
νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζοντα Λυαίου,
Ἀστράεις ἀκίχητος ἐχάζετο, πότμον ἀλύξας,
ἐγχείην τανύφυλλον ὑποπτήσσων Διονύσου.
Τόφρα δ' Ἀρισταῖος φυσίζοα φάρμακα πάσσων,
Βασσαρίδων ὅλον ἕλκος ἀκέσσατο Φοιβάδι τέχνῃ,
τῆς μὲν ἐπὶ πληγῇσι βαλὼν Κενταυρίδα ποίην,
τῆς δὲ βαρυνομένης φονίην ἐκάθηρεν ἐέρσην,
αἷμα περιθλίβων· κινυρὴν δ' ἰήσατο Βάκχην,
συντρίψας βοτάνας πολυειδέας ἕλκεσι κούρης,
ἢ ποδὸς, ἢ παλάμης, ἢ στήθεος, ἢ κενεῶνος.
ἄλλου δὲ προμάχου, φονίῳ βληθέντος ὀϊστῷ,
εἷλκε θοὴν γλωχῖνα, καὶ ἕλκεα χειρὶ πιέζων,
αἱμαλέην κατὰ βαιὸν ἀνηκόντιζεν ἐέρσην·
ἄλλῳ χεῖρα πέλασσε, καὶ ἕλκεος ἄκρα χαράξας,
ἰῷ φαρμακόεντι σεσηπότα τάμνε μαχαίρῃ,

---

v. 348. ἐδομόχθησαν ed. pr. a Falk. emend.
v. 352. ἐστίζετο editt.
v. 354. προασπίζοντα editt. emend. Cun.
v. 358. φορβάδι τέχνῃ ed. pr. emend. Falk.
v. 359. ὑπὸ πληγ. edd.
v. 360. φονίης ed. pr. em. Falk.
v. 361. Κινυρὴν ed. alt. ut nom. propr.

ἀκροτάτῃ παλάμῃ, πεφιδημένα δάκτυλα βάλλων·
καὶ χλοερῷ συνέμιξε βιαρκέος ἄνθεϊ γαίης
δαιδαλέας ὠδῖνας ἀλεξικάκοιο μελίσσης,
χειρὶ περιῤῥαίνων ὀδυνήφατον ἰκμάδα Βάκχου.
ἄλλους δ' οὐταμένους ἰήσατο Φοιβάδι φωνῇ,
φρικτὸν ὑποτρύζων πολυώνυμον ὕμνον ἀοιδῆς,
πατρῴης νοέων ζωαρκέος ὄργια τέχνης.
Ὣς ὁ μὲν αἰόλον ἕλκος ἀκέσσατο. μαρναμένων δὲ
ἤδη βαρβαρόφωνος ἐπαύσατο Ἰνδὶς Ἐνυώ.
καὶ πολέας ζώγρησαν ἀπὸ πτολέμοιο μαχητὰς
Βασσαρίδες· πολλοὶ δὲ λελοιπότες οὔρεα Ταύρου
δυσμενέες νόστησαν ἐς Ἰνδῷον κλίμα γαίης
ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν, ἐς οἰκία Δηριαδῆος,
ἀμφιλαφεῖς ἐλατῆρες ἀμετροβίων ἐλεφάντων.
καὶ Σατύρους μετὰ δῆριν ἐποίνιον εἰς χορὸν ἕλκων,
Πὰν νόμιος κελάδησε, χέων ἐπινίκιον ἠχώ.
Καὶ Βλέμυς οὐλοκάρηνος, Ἐρυθραίων πρόμος Ἰνδῶν,
ἱκεσίης κούφιζεν ἀναίμονα θαλλὸν ἐλαίης,
Ἰνδοφόνῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ.

---

v. 369. *ἀβροτάτῃ* affert Wakef. Sylv. IV. p. 66. Male.

v. 371. *ἀνεξικάκοιο* id. Wakef. ibid.

v. 375. *πατρῴης* vulgo. Praeterea hic versus in editt. legitur post v. 377. Ordinem restituerunt Scalig. et Herm. Orph. p. 752.

v. 377. *θυιὰς Ἐν.* ad tollendum hiatum suadebat Hermann. l. c. Rhodomanno inter *ἐπαύσατο* et *Ἰνδὶς* lacuna esse videbatur.

v. 380. *Ἰνδῶον* editt.

v. 381. *ἀπροίκτῃσιν* ed. pr. emend. Falk. etsi in ed. alt. rursus corruptum.

v. 382. *ἐλατῆρας* ed. pr. emend. Falk.

v. 384. *Πὰν ὅμοιος* ed. pr. *Π. νόμοις* ed. alt. Nostrum Cant. et Falk. viderunt.

v. 385. *Βλέμις — ἐρυθραῖνον* ed. pr. emend. Falk.

v. 386. *ἱκεσίοις* editt. Verum vidit Falk.

καὶ θεὸς, ἀθρήσας κυρτούμενον ἀνέρα γαίῃ,
χειρὶ λαβὼν, ὤρθωσε· πολυγλώσσῳ δ' ἅμα λαῷ
κυανέων πόμπευεν Ἐρυθραίων τηλόθεν Ἰνδῶν,
κοιρανίην στυγέοντα καὶ ἤθεα Δηριαδῆος,
Ἀῤῥαβίης ἐπὶ πέζαν· ἐπεὶ παρὰ γείτονι πόντῳ,
ὄλβιον οὖδας ἔναιε, καὶ οὔνομα δῶκε πολίταις.
Καὶ Βλέμυς ὠκὺς ἵκανεν ἐς ἑπταπόρου στόμα Νείλου,
ἐσσόμενος σκηπτοῦχος ὁμόχροος Αἰθιοπήων·
καί μιν ἀειθερέος Μερόης ὑπεδέξατο πυθμήν,
ὀψιγόνοις Βλεμύεσσι προώνυμον ἡγεμονῆα.

---

v. 390. κυανέων editt. praeterea πόμπευ' Ἐρ. ed. alt. e coni. Falk. versu aperte corrupto. Ἐρυθρῶν τηλόθεν Ἰνδ. Rhodom.
v. 392. Pro ἐπεὶ leg. f. ὅπῃ π.
v. 394. Βλέμις ed. pr.
v. 395. ὁμόχροος editt. em. Rhodom.
v. 396. ἀηθερέος Μ. ed. pr. emend. Falk.
v. 397. ὑψιγόνοις Βλ. editt.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΗ.

Ὀκτωκαιδεκάτῳ Στάφυλος καὶ Βότρυς ἱκάνει,
εἰς Θαλίην καλέοντες ὀρίδρομον υἷα Θυώνης.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

III.

Ἤδη δὲ πτερόεσσα πολύστομος ἵπτατο Φήμη,
Ἀσσυρίων στίχα πᾶσαν ὑποτροχόωσα πολήων,
οὔνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου,
καὶ θρασὺν Ἰνδὸν Ἄρηα, καὶ ἀγλαόβοτρυν ὀπώρην.
Καὶ Στάφυλος, Σατύρων στρατιὴν ἀσίδηρον ἀκούων,
ὄργιά τ᾽ ἀμπελόεντα, καὶ εὔϊα θύσθλα Λυαίου,
Βάκχον ἰδεῖν μενέαινε. καὶ υἱέα Βότρυν ἐπείγων,
κοίρανος Ἀσσυρίων ἀνεμώκεος ὑψόθι δίφρου
ἤντετο βοτρυόεντι παρερχομένῳ Διονύσῳ.
τὸν μὲν ἰδὼν ἐπιόντα, καὶ ἀργυρόκυκλον ἀπήνην,
πορδαλίων τε λέπαδνα, καὶ ἡνία φαιδρὰ λεόντων,
Βότρυς ἀκερσεκόμης ἀνεσείρασεν ἅρμα τοκῆος.
καὶ Στάφυλος σκηπτοῦχος ἑοῦ κατεπήλατο δίφρου,
πορδαλίων στατὸν ἴχνος ὀπιπεύων Διονύσου·
καὶ ποδὸς ὀκλάζοντος ἐπὶ χθονὸς ἴχνος ἐρείδων,

---

v. 2. *πᾶσαν* in *ποσσὶν* mutare volebat Falk. admodum inepte
v. 4. *Ἄρηα* omisit ed. pr. supplevit Falk.
v. 8. Edd. *ἀνεμώδεος.*
v. 9. *νήπτετο* ed. pr. emend. Falk.
v. 12. *ἀκερσικόμης* editt. Mox *ἀνεσίασεν* ed. pr. emend. a Falk.
v. 13. *κατεπήλατο* suspectum.

θαλλὸν ἐλαιήεντα θεουδέι χειρὶ τίταινεν·
καὶ φιλίῳ Διόνυσον ἄναξ μειλίσσετο μύθῳ·
Πρὸς Διὸς ἱκεσίοιο, τεοῦ, Διόνυσε, τοκῆος,
πρὸς Σεμέλης θεόπαιδος, ἐμὴν μὴ δαῖτα παρέλθῃς.
ἔκλυον, ὡς ὑπέδεκτο τεὸν γενετῆρα Λυκάων,
αὐτὸν ὁμοῦ μακάρεσσι· καὶ υἱέα χειρὶ δαΐξας
Νύκτιμον ἀγνώσσοντι τεῷ παρέβαλλε τοκῆϊ,
καὶ Διῒ παμμεδέοντι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
Ἀρκαδίης παρὰ πέζαν. ὑπὲρ Σιπύλου δὲ καρήνων
Τάνταλος, ὡς ἐνέπουσι, τεὸν ξείνισσε τοκῆα·
δαιτρεύσας δ' ἑὸν υἷα, θεοῖς παρέθηκεν ἐδωδήν.
καὶ Πέλοπος πλατὺν ὦμον, ὅσον θοινήσατο Δηώ,
μορφώσας ἐλέφαντι, νόθῳ τεχνήμονι κόσμῳ,
υἱέα δαιτρευθέντα πάλιν ζώγρησε Κρονίων,
ἔμπαλιν ἀλλήλοις μεμερισμένα γυῖα συνάπτων.
ἀλλὰ τί σοι, Διόνυσε, Λυκάονα παιδοφονῆα,
ξεινοδόκον μακάρων, καὶ Τάνταλον ἠεροφοίτην,
νεκταρέων ὀνόμηνα δολόφρονα φῶρα κυπέλλων,
δήϊον ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἄνδρα πιφάσκω;
Ζῆνα καὶ Ἀπόλλωνα μιῇ ξείνισσε * * *
* * * * * * * *

---

v. 16. τιταίνων editt. quod, nisi versus excidit, non ferendum.

v. 19. ἐμὸν μ. παῖδα παρ. editt. ἐμὸν μ. δῶμα coniiciebat Cun. fort. vere.

v. 26. ἐδωδῆς ed. pr. emend. Falk.

v. 27. ὅλον Rhodom.

v. 32. Malis f. Τάντ. ἠπεροπευτήν.

v. 33. ὀνόμηνα editt.

v. 35. ξείνισσε μακέλλων ed. pr. sine lacuna. ξείνισσε τραπέζῃ ed. alt. ex coni. Falk. qui postea καλιῇ tentavit. Posterius fort. verum est; sed deest mentio duorum hominum, qui soli inter Phlegyas propter praestitum Iovi et Apollini hospitium a Neptuno conservati esse tradebantur. Vid. Comment.

καὶ Φλεγύας ὅτε πάντας ἀνεῤῥίζωσε θαλάσσῃ,
νῆσον ὅλην τριόδοντι διαῤῥήξας; Ἐννοσίχθων
ἀμφοτέρους ἐφύλαξε, καὶ οὐ πρήνιξε τριαίνῃ.
καὶ σὺ, φέρων μίμημα τεοῦ ξενίοιο τοκῆος,
ἐς μίαν ἠριγένειαν ἐμῶν ἐπίβηθι μελάθρων·
δὸς χάριν ἀμφοτέροις, καὶ Βότρυϊ καὶ γενετῆρι.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν. ἑῷ δ᾽ ἐποχήσατο δίφρῳ,
ὀλβίζων ἑὸν οἶκον, ἐφεσπομένου Διονύσου.
καὶ θρασὺς ἱππείην ἀνεκούφισε Βότρυς ἱμάσθλην·
Ταυρείην δ᾽ ἑλικηδὸν ἐρημάδα πέζαν ὁδεύων,
ἤλασε πάτριον ἅρμα, καὶ ἡγεμόνευε Λυαίῳ
Ἀσσυρίην ἐπὶ γαῖαν. ἐπαυχενίοις δὲ λεπάδνοις
χρύσεα Μυγδονίοιο δεδεγμένος ἡνία δίφρου,
ἡνίοχος Βρομίοιο Μάρων, ἀκόρητος ἱμάσθλης,
θηρονόμου μάστιγος ἀφειδέα ῥοῖζον ἰάλλων,
πορδαλίων ἤλαυνεν ἀελλήεσσαν ἀπήνην.
Καὶ Σάτυροι προθέοντες ἀνεκρούσαντο χορείην
ἅρμα περισκαίροντες, ὀρίδρομον ἅρμα Λυαίου·
πολλὴ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα φιλάνθεμος ἔτρεχε Βάκχη,
δύσβατον οἶμον ἔχουσα βατῷ ποδί· καὶ πτύχα πέτρης
στεινὴν κλιμακόεσσαν ἐμέτρεεν ὠκέϊ ταρσῷ·
καὶ παλάμῃ κροτάλιζε, καὶ εὐρύθμοισι πεδίλοις,
μόχθον ὑποκλέπτουσα βαθυκρήμνοιο κελεύθου·
οἰστρομανεῖς καὶ Πᾶνες ἐθήμονος ὑψόθι πέτρης

---

v. 38. ἀμφοτέρας ed. pr. emend. Falk. πρήνηξε edd.

v. 45. Partic. δέ non agnoscunt editt.

v. 47. ἐπ᾽ αὐχενίοις δ. editt.

v. 53. „Scribe ἀμφιπερισκαίροντες." Hermann.

v. 59. ἐθήμονες vulgo. Praeterea πέτρην ed. pr. quod posterius emend. Falk.

ποσσὶν εὐκνήμοισιν ἐπωρχήσαντο κονίῃ,
ἀστιβέος πρηῶνα διαστείχοντες ἐρίπνης.
Ἀλλ' ὅτε νεισσομένοισι φάνη βασιλήϊος αὐλή,
τηλεφανὴς στίλβουσα λίθων ἑτερόχροϊ κόσμῳ,
εὐχαίτης τότε Βότρυς, ὄχον πατρῷον ἐρύξας,
εἰς δόμον ὠκυπέδιλος ἔβη, προκέλευθος ὁδίτης,
ἐντύνων ἅμα πάντα· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
ὥπλισε πιαλέης ἑτερότροπα δεῖπνα τραπέζης.
Ὄφρα μὲν εἰσέτι Βότρυς ἐκόσμεε δαῖτα Λυαίῳ,
τόφρα δὲ ποικιλόδοιρος ἄναξ ἐπεδείκνυε Βάκχῳ
κάλλεα τεχνήεντα λιθοστρώτοιο μελάθρου,
τῶν ἄπο μαρμαρέη πολυδαίδαλος ἔῤῥεεν αἴγλη,
σύγχροος ἠελίοιο καὶ ἀντιτύποιο σελήνης·
τοῖχοι δ' ἀργυρέοισιν ἐλευκαίνοντο μετάλλοις.
καὶ μερόπων σπινθῆρας ἐπαστράπτουσα προσώπῳ
λύχνις ἔην, λύχνοιο φερώνυμος· εἶχε καὶ αὐτὴν
οἶκος, ἐρευθιόωντι κεκασμένος αἴθοπι πέτρῳ,
οἰνωπὴν ἀμέθυστον, ἐρειδομένην ὑακίνθῳ.
αὐγὴν δ' αἰθαλόεσσαν ἀπέπτυεν ὠχρὸς ἀχάτης,
καὶ φολίδων στικτοῖσι τύποις ἀμάρυσσεν ὀφίτης·
Ἀσσυρίη δὲ μάραγδος ἀνήρυγεν ἔγχλοον αἴγλην.

---

v. 60. κονίην ed. pr. emend. Falk. Paulo ante f. legend. ποσσὶ δασυκνήμοισιν.

v. 62. νισσομένοισι vulgo. Mox αὐγή. quod Cant. et Falk. emend.

v. 63. νόθῳ ἑτερόχρ. κ. editt. contra Nonni usum.

v. 64. πατρῶον editt.

v. 66. μενοιῇ editt. Praeterea post hunc v. sequebatur v. 68. et deinde demum v. 67. Omnia emendavit Scal.

v. 76. πέτρῃ editt.

v. 79. ἀμάρυσεν editt. emend. Falk.

v. 80. σμάραγδος editt.

κιονέῃ δὲ φάλαγγι περιστρωθέντα μελάθρῳ
χρύσεα δουρατέης ἐρυθαίνετο νῶτα καλύπτρης,
ἀφνειοῖς ὀρόφοισι· πολυσχιδέων δὲ μετάλλων
φαιδρὸν εὐψήφιδι πέδον ποικίλλετο τέχνῃ.
καὶ πυλεὼν περίμετρος εὐγλύπτῳ τινὶ δούρῳ
λεπτοφυῆ τύπον εἶχε νεοπρίστων ἐλεφάντων.

Τοῖα γέρων σκηπτοῦχος ἐδείκνυε μάρτυρι Βάκχῳ·
καὶ μόγις ἴχνος ἔκαμψεν ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς,
χειρὸς ἔχων Διόνυσον. ὁ δὲ βραδυπειθέϊ ταρσῷ
πλαζομένην ἑλικηδὸν ἑὴν ἐτίταινεν ὀπωπήν·
καὶ θεὸς ἀστερόεσσαν ἐθάμβεεν οἴνοπι κόσμῳ
ξεινοδόκου βασιλῆος ἰδὼν χρυσήλατον αὐλήν.

Ἀμφιπόλους δ' οἴστρησεν ἄναξ καὶ δμῶας, ἐπείγων,
ταύρων ζατρεφέων ἀγέλην, καὶ πώεα μήλων
δαιτρεύειν Σατύροισι βοοκραίρου Διονύσου.
καὶ Σταφύλου σπεύδοντος, ἑὴν ταχυεργὸς ἀπειλὴ
δμωσὶν ἀμοιβαίοισιν. ἐπεῤῥώοντο δὲ πολλοὶ
εἰλαπίνης δρηστῆρες· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι,
καὶ νομάδων οἴων λιπαραὶ στίχες. ἦν δὲ χορείη,
καὶ δόμον εὐφόρμιγγα θυώδεες ἔπνεον αὖραι·
εὐόδμου δὲ πόληος ἀνεκνίσσωσαν ἀγυιάς·
ἀμφιλαφεῖς δ' ἐμέθυσσαν ὅλον δόμον ἰκμάδες οἴνου.

---

v. 81. Fort. μελάθρων.

v. 82. δοῦρα θωῆς ed. pr. emend. Falk.

v. 85. πυλεῶν ed. pr. emend. Falk. Quod sequitur δούρῳ, nescio, utrum mutandum sit in δουρί, an in κόσμῳ.

v. 91. Corrigerem ἤνοπι κόσμῳ, nisi Nonnum illud argute dixisse putarem.

v. 96. σαφύλου ed. pr. emendat. in altera; mox ταχυεργὸς ἀπειλῶν editt. Sed f. lectio nondum est sana.

v. 102. δὲ μέθ. editt.

κύμβαλα δ' ἐπλατάγησε· παρ' εὐκελάδῳ δὲ τραπέζῃ
Πανιάδες σύριγγες ἐβόμβεον· ἔβρεμον αὐλοὶ
συμπλεκέες· καὶ κύκλος ἐριγδούποιο βοείης
διχθαδίοις πατάγοισιν ἐπεσμαράγησε μελάθρῳ,
καὶ κτύπος ἦν κροτάλων ἐπιδόρπιος. ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
οἰνοβαρὴς τρομεροῖο φέρων ποδὸς ἄστατον ὁρμήν,
ἤιεν ἔνθα καὶ ἔνθα Μάρων, δεδονημένος οἴστρῳ,
ὄρθιον ἐκ δαπέδοιο παλίσσυτον ἴχνος ἑλίσσων,
χεῖρας ἑὰς διδύμων Σατύρων ὑπὲρ ὦμον ἐρείσας,
μεσσοφανής· ἑτέρου δὲ ποδὸς κουφίζετο παλμῷ
ἀλλοτρίῳ, ξανθωπὸν ἔχων χρόα, μεσσόθι πέμπων
πορφυρέας ἀκτῖνας ὅλῳ στίλβοντι καρήνῳ,
ἀντίτυπον μίμημα Σεληναίῃσι κεραίαις,
λαιῇ μὲν νεόδαρτον, ἐθήμονος ἔγκυον οἴνου,
αὐχενίῳ ζωστῆρι περίπλοκον ἀσκὸν ἀείρων,
δεξιτερῇ δὲ κύπελλον. ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι
γηραλέον σκαίροντα ποδῶν ἑτεραλκέϊ ταρσῷ,
οἷα πεσεῖν μέλλοντα, τινασσομένοιο καρήνου,
οὔ ποτε πεπτηῶτα. μεθυσφαλέες δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀμφίπολοι καὶ δμῶες ἐβακχεύοντο χορείῃ,
γευσάμενοι πρώτιστον ἀήθεος ἡδέος οἴνου.
Καὶ Σταφύλου βασιλῆος ἀριστώδινα γυναῖκα
Βακχιὰς ἀμπελόεσσα, Μέθην, ἐμέθυσσεν ἐέρσῃ.
ἡ δὲ καρηβαρέουσα, πιεῖν πάλιν ᾔτεε Βάκχας,
οἰνοδόκον κρητῆρα περισκαίρουσα Λυαίου·

---

v. 103. κ. δὲ πλατ. editt. Mox εὐεκλάδῳ ed. pr. emend. Falk.

v. 107. ἐν δ' ἄρα μέσσῳ, sc. μελάθρῳ, nescio, an sanum sit.

v. 113. ἀλλοτρίου editt. Poterat etiam ἀλλότριον ξανθ.

v. 121. μεθησφαλέες ed. pr. emend. Falk.

v. 125. ἐμέθυσεν ed. pr. emend. Falk. Sed μέθην omnes, obscurato nomine proprio.

καὶ κεφαλὴν ἐλέλιζε μετήλυδα δίζυγι παλμῷ,
ὤμῳ ἐπικλίνουσα κόμην ἑτεραλκέϊ ῥιπῇ
ἄστατος, ἔνθα καὶ ἔνθα παλίντροπος. ἀμφὶ δὲ γαίῃ
πυκνὰ πεσεῖν μέλλουσαν ὀλισθηροῖσι πεδίλοις,
θυιάδα χερσὶ λαβοῦσα Μέθην, ὀρχήσατο Βάκχη.
καὶ Στάφυλος μεμέθυστο· φιλακρήτῳ δὲ κυπέλλῳ
Βότρυος οἰνωθέντος ἐφοινίσσοντο παρειαί.
καὶ πάϊς ἀρτιγένειος ἅμα Σταφύλῳ γενετῆρι
ἀπλεκέας πλοκαμῖδας ἀήθεϊ δήσατο κισσῷ,
μιτρώσας στεφανηδόν· ἐπ' ἴχνεσι δ' ἴχνος ἀμείβων,
ποσσὶν ὁμοζήλοισιν ἕλιξ ὠρχήσατο Βότρυς,
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἑλίσσων.
καὶ Στάφυλος σκίρτησε ποδῶν βητάρμονι παλμῷ,
καμπύλον ἴχνος ἄγων τροχαλῷ κυκλούμενον ὁλκῷ,
Βότρυος ὀρχηστῆρος ἐπ' αὐχένι πῆχυν ἐρείσας.
καὶ ποτὸν εὐφήμησε χοροπλεκέος Διονύσου,
ἄσταιος, ἔνθα καὶ ἔνθα καθειμένα βόστρυχα σείων,
ὤμῳ ἐπαΐσσοντα. Μέθη δ' ἐχόρευε καὶ αὐτή,
πῆχυν ἐπικλίνουσα καὶ υἱέϊ καὶ παρακοίτῃ,
μεσσατίη Σταφύλου καὶ Βότρυος· ἦν δὲ νοῆσαι
τερπωλὴν τριέλικτον ὁμοπλέκτοιο χορείης.
καὶ Πίθος ὠμογέρων, πολιὴν ἀνέμοισι τινάσσων,
χεύματος ἡδυπότοιο βεβυσμένος ἄχρις ὀδόντων,
οἰνοβαρὴς ἐχόρευε, μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσων·
καὶ γλυκεραῖς λιβάδεσσιν ἐρευγομένων ἀπὸ λαιμῶν
ξανθὴν ἀφριόωσαν ἑὴν λεύκαινεν ὑπήνην.

---

v. 128. *δίζυγι χάλκῷ* editt. emend. Cun.
v. 132. *θυάδα — μέθην* vulgo.
v. 145. *ἐπαΐσσοντι· μέθη δὲ χόρ.* editt.
v. 147. *μεσσατίην* ed. pr. emend. Falk.

Καὶ πίον εἰς ὅλον ἦμαρ. ἀφυσσομένων δὲ κυπέλλων,
ἑσπερίην χθόνα πᾶσαν ὑπόσκιος ἔσκεπεν ὄρφνη,
ἀκροκελαινιόωσα· καὶ αἰόλα φέγγεϊ λεπτῷ
ἄστρα καταυγάζων ἐμελαίνετο δίχροος ἀήρ,
δυομένου Φαέθοντος ὑπὸ σκιοειδέϊ κώνῳ,
βαιὸν ὀπισθοκέλευθον ἔχων ἔτι λείψανον Ἠοῦς·
καὶ ζόφον ἐχλαίνωσεν ἑῷ χροῒ σιγαλέη νύξ,
οὐρανὸν ἀστερόεντι διαγράψασα χιτῶνι.
οἳ δὲ μετὰ κρητῆρα μέθης, μετὰ δεῖπνα τραπέζης
Βότρυς ὁμοῦ γενετῆρι καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ,
κεκριμένοι στοιχηδὸν ἐϋστρώτων ἐπὶ λέκτρων
ὕπνου δῶρον ἕλοντο, καὶ ὡμίλησαν ὀνείροις.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοδέοις ἀμαρύγμασιν, ἄγγελος Ἠοῦς,
ἀκροφαὴς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρος ὀμίχλην,
εὐχαίτης τότε Βάκχος ἑώϊος ἄνθορεν εὐνῆς,
ἐλπίδι νικαίῃ δεδονημένος· ἐννύχιος γὰρ
Ἰνδῴην ἐδάϊζε γονὴν κισσώδεϊ θύρσῳ,
ὑπναλέης μεθέπων ἀπατήλιον εἰκόνα χάρμης·
καὶ κτύπον εἰσαΐων Σατύρων καὶ δοῦπον ἀκόντων,
φλοῖσβον ὀνειρείης ἀπεσείσατο δηϊοτῆτος,
ὕπνον ἀποσκεδάσας πολεμήϊον. εἶχε δὲ θυμῷ
μαντιπόλον φόβον αἰνὸν ἀπειλητῆρος ὀνείρου·
μιμηλῆς γὰρ ὄπωπε μάχης ἴνδαλμα Λυκούργου,
ἐσσομένων προκέλευθον, ὅτι θρασὺς ἔνδοθι λόχμης

---

v. 155. *ὀρφὴν* ed. pr. emend. Falk.
v. 164. *στιχηδὸν* editt.
v. 169. *Νικαίῃ* ed. alt.
v. 170. *Ἰνδώην* editt. Mox f. *ἐδάϊξε γ.*
v. 174. *ἀποσκεπάσας* ed. pr. emend. Falk.
v. 175. *φόβον ἄλλον* editt. et f. legend. *μαντιπόλον.*
v. 177. *προκέλευθος* editt.

δύςμαχος ἐκ σκοπέλοιο λέων λυσσώδεϊ λαιμῷ
Βάκχον, ἔτι σκαίροντα, καὶ οὐ ψαύοντα σιδήρου,
εἰς φόβον ἐπτοίησε, καὶ ἤλασεν ἄχρι θαλάσσης,
κρυπτόμενον πελάγεσσι, πεφυζότα θηρὸς ἀπειλήν.
καὶ φόβον ἄλλον ὄπωπε, λέων θρασὺς ὅττι γυναῖκας
θυρσοφόρους ἐδίωκε, κεχηνότος ἀνθερεῶνος,
αἱμάσσων ὀνύχεσσι· χαρασσομένων δὲ γυναικῶν,
μύστιδος ἐκ παλάμης ἐκυλίνδετο θύσθλα κονίῃ·
κύμβαλα δ᾽ ἐν χθονὶ κεῖτο. μεταστρεφθεῖσα δὲ Βάκχη
δεσμὰ λεοντείοισιν ἐπεσφήκωσε γενείοις,
σειρὴν ἀμπελόεσσαν ἐπισφίγξασα καρήνῳ·
αὐχενίῳ δὲ λέοντος ἐπέπλεκεν αὐχένα δεσμῷ.
θηρὶ δὲ θῆλυς ὅμιλος ἐπέδραμεν, ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
καὶ βλοσυροὺς ἐχάραξε πόδας καὶ χεῖρας ἀκάνθαις.
καὶ μόγις εἱλικόεντι περιζωσθέντα κορύμβῳ
Ἄρτεμις ἐζώγρησεν· ἀπ᾽ αἰθερίοιο δὲ κόλπου
ἀστεροπὴ πυρόεσσα καταΐξασα προσώπου,
θῆρα παλινδίνητον ἐθήκατο τυφλὸν ὁδίτην.

Τοῖον ὄναρ Διόνυσος ἐςέδρακεν. ἐκ λεχέων δὲ
ὀρθὸς ἐὼν, ἐνέδυνε φόνῳ πεπαλαγμένον Ἰνδῶν
χάλκεον ἀστερόεντα κατὰ στέρνοιο χιτῶνα·
καὶ σκολιῷ μίτρωσε κόμην ὀφιώδεϊ δεσμῷ,
καὶ πόδας ἐσφήκωσεν ἐρευθιόωντι κοθόρνῳ,
χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε, φιλάνθεμον ἔγχος Ἐνυοῦς·

---

v. 185. *παλάμας* ed. pr. emend. in ed. alt.

v. 186. *Βάκχῃ* ed. alt.

v. 192. *περιζωθέντα* editt.

v. 195. *παλινδόνητον* ed. pr. emend. Falk.

v. 197. *πόνῳ πεπαλαγμένος* ed. pr. *φόνῳ πεπαλαγμένος* ed. alt. e coni. Falk. Verum vidit mecum illustr. Ouwaroff. et ante Rhodomannus. Praeterea alius f. mutet *ἐὼν* in *ἰών*.

καὶ Σάτυρον κίκλησκεν ὀπάονα. θεσπεσίην δὲ
Βακχείων στομάτων ἀΐων ἀντίκτυπον ἠχώ,
κοίρανος ἔγρετο Βότρυς· ἑὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα·
καὶ Πίθον ὑπνώοντα * * * *
* * * * * Μέθη δ' ὡς ἔκλυε φωνήν,
κρᾶτα μόγις κούφιζε· βαρυνομένου δὲ καρήνου,
ὀκναλέη πάλιν εὗδε· καὶ ὄρθιον εἰσέτι νύμφη
μίμνεν ἀμεργομένης γλυκερώτερον ὕπνον ὀπώρης·
ὀψὲ δὲ λέκτρον ἔλειπεν ἑῷ βραδυπειθέϊ ταρσῷ.
Καὶ Στάφυλος φιλόβοτρυς ἐφωμάρτησε Λυαίῳ,
εἰς ὁδὸν ἐσσυμένῳ, ξεινήϊα δῶρα τιταίνων,
χρύσεον ἀμφιφορῆα σὺν ἀργυρέοισι κυπέλλοις,
οἷς πάρος αἰὲν ἔπινεν ἀμελγομένων γλάγος αἰγῶν·
καὶ πόρε ποικίλα πέπλα, τάπερ παρὰ Τίγριδος ὕδωρ
νήματι λεπταλέῳ τεχνήσατο Περσὶς Ἀράχνη.
καὶ Βρομίῳ πολύδωρος ἄναξ ἐφθέγξατο φωνήν·
Μάρναό μοι, Διόνυσε, καὶ ἄξια ῥέζε τοκῆος.
δεῖξον, ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος· ἀρτιθαλὴς γὰρ
γηγενέας Τιτῆνας ἀπεστυφέλιξεν Ὀλύμπου

---

v. 202. *κεκίλησκεν* ed. pr. emend. Falk.

v. 205. Post *ὑπνώοντα* editt. nullam lacunam agnoscunt. Sed aperte deest verbum, veluti *καλέσσατο*, una cum mentione Staphyli. Fort. tale quid: *καὶ Πίθον ὑπνώοντα καλέσσατο· σὺν δὲ τοκῆϊ μητέρα καὶ συνέγειρε· Μέθη δ' ὡς* etc. Rhodomannus ad hunc versum adscripsit *λείπει*.

v. 207. *νύμφην* editt. Em. iam Rhodom. qui etiam *ὄρθιος* scribebat.

v. 208. *ὕπνον ὀπωπῆς* editt.

v. 209. *λέκτρον ἔπειθεν* editt. mecum emend. Cant.

v. 211. *ἐσσυμένως* editt.

v. 213. *οἷς μάρος* ed. pr. emend. Falk.

v. 216. *πολύδαρος* male excus. in ed. alt.

v. 218. *φέρω γένος* ed. pr. emend. Falk.

σὸς γενέτης, ἔτι κοῦρος· ἐπείγεο καὶ σὺ κυδοιμῷ
γηγενέων ὑπέροπλον ἀϊστῶσαι γένος Ἰνδῶν.
μέμνημαί τινα μῦθον, ὃν ἡμετέρῳ γενετῆρι
Ἀσσύριός ποτε Βῆλος, ἐμῆς πολιοῦχος ἀρούρης,
πατροπάτωρ ἐμὸς, εἶπεν· ἐγὼ δέ σοι αὐτὸς ἐνίψω·
κουφίζων Κρόνος ὑγρὸς ἀμερσιγάμου γέννν ἅρπης,
Τιτήνων προκέλευθος, ἐμάρνατο σεῖο τοκῆϊ,
ὁππότε μητρῴῃσιν ἐπεσσυμένοιο χαμεύναις
τάμνεν ἀνυμφεύτων στάχυν ἄρσενα πατρὸς ἀρότρων.
καὶ Κρόνος εὐρυγένειος ἀνεῤῥίπιζεν Ἐνυώ,
ἔγχεα παχνήεντα κατὰ Κρονίωνος ἰάλλων,
ψυχρὸν ἀκοντίζων διερὸν βέλος· ὀξυτενεῖς γὰρ
ἠερόθεν πέμποντο χαλαζήεντες ὀϊστοί.
καὶ πλέον Ἠελίοιο κορύσσετο πυρσοφόρος Ζεύς,
θερμοτέρῃ σπινθῆρι λύων πετρούμενον ὕδωρ.
ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἐπὶ κλόνον Ἰνδὸν ἱμάσσων,
μὴ τρομέοις ἐλέφαντας· ἐπεὶ τεὸς ὑψιμέδων Ζεὺς
Κάμπην ὑψικάρηνον ἀπηλοίησε κεραυνῷ,
ἧς σκολιὸν πολύμορφον ὅλον δέμας· ἀλλοφυεῖς γὰρ
λοξὴν αὐτοέλικτον ἀνεῤῥίπιζον Ἐνυὼ

---

v. 223. vulgo post v. 224. legitur; transposuit Cun.

v. 224. *αὐτὸν ἐν.* ed. alt. e coniect. Falk. Nostrum habet ed. pr.

v. 227. *μιτρῴῃσιν ἐπεσσομένοιο* editt. Prius emend. Falk. posterius Scal.

v. 229. *εὐρυγένυος* editt. Verum vidit Falk.

v. 234. Notandum *λύων* prima brevi, ut aliquoties occurrit.

v. 235. *ὠμοβόρους τελέοντας* editt. quod explicat Wakef. Sylv. V. p. 19. Ineptissime. Transpositis hemistichiis Cunaeus tentabat: *μὴ τρομέοις ἐλέφαντας ἐπὶ κλόνον Ἰνδὸν ἱμάσσων, ὠμοβόρους τε λέοντας· ἐπεὶ τεὸς* etc. Infeliciter.

v. 237. *ἀπουλοίησε* ed. alt.

v. 238. *ἀλλοφυὲς γ.* ed. pr. *ἀλλοφυὴς γ.* ed. alt. e coni. Falk.

χείλεσιν ἑρπηστῆρες ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν
ἰὸν ἐρευγόμενοι δολιχόσκιον. ἀμφὶ δὲ δειρὴν
ἤνθεε πεντήκοντα καρήατα ποικίλα θηρῶν·
καὶ τὰ μὲν ἐβρυχᾶτο λεοντείοισι καρήνοις
Σφιγγὸς ἀσημάντοιο τύπῳ βλοσυροῖο προσώπου·
ἄλλα δὲ καπρείων ἀνεκήκιεν ἀφρὸν ὀδόντων,
συμφερτῇ δὲ φάλαγγι πολυσκυλάκων κεφαλάων
Σκύλλης ἰσοτέλεστον ἔην μίμημα προσώπου·
καὶ χροῒ μεσσατίῳ διφυὴς ἀνεφαίνετο νύμφη,
ἰοβόλοις κομόωσα δρακοντείοισι κορύμβοις.
τῆς μὲν ἐπὶ στέρνοισιν ἐς ἀκροτάτην πτύχα μηρῶν
κητείαις φολίδεσσι νόθη τρηχύνετο μορφή,
ὑψιτενής· ὄνυχες δὲ πολυσπερέων παλαμάων
λοξὸν ἐδοχμώσαντο, τύπον γαμψώνυχος ἅρπης.
ἐξ ὑπάτου δὲ τένοντος ἀμαιμακέτων διὰ νώτων
σκορπίος αὐτοέλικτος, ἐπήορος αὐχένος οὐρῇ
εἷρπε χαλαζήεντι τεθηγμένος ὀξέϊ κέντρῳ.
τοίη ποικιλόμορφος ἕλιξ κουφίζετο Κάμπη,
καὶ χθόνα δινεύουσα, καὶ ἠέρα, καὶ βυθὸν ἅλμης,
ἵπτατο κυανέων πτερύγων ἑτερόζυγι παλμῷ,
λαίλαπας αἰθύσσουσα, καὶ ὁπλίζουσα θυέλλας,
Νύμφη Ταρταρίη, μελανόπτερος· ἐκ βλεφάρων δὲ

---

v. 240. *ἀπὸ λαιμῶν* male Cun.

v. 241. *ἐρευγομένων* editt.

v. 243. *εὐρίκατο λεοντ.* ed. pr. *ἐστήρικτο λεοντ.* ed. alt. ex coniect. Falk.

v. 245. *ἀνεκύκιεν* editt. emend. Falk.

v. 254. *δύο νώτων* ed. pr. *δύω νώτ.* ed. alt.

v. 255. *ἐπήορος* editt. *αὐχ. ἄκρου* emend. Cun.

v. 256. *τετυμμένος* editt. *τετυγμένος* tentab. Scal. Nostrum dedit Cun.

τηλεπόρους σπινθῆρας ἀνήρυγε φοιταλέη φλόξ.
ἀλλὰ τόσον κτάνε θῆρα πατὴρ τεὸς αἰθέριος Ζεύς,
καὶ Κρονίην νίκησεν ἐχιδνήεσσαν Ἐνυώ.
γίνεο καὶ σὺ τοκῆϊ πανείκελος, ὄφρα καὶ αὐτὸν
γηγενέων ὀλετῆρα μετὰ Κρονίδην σὲ καλέσσω,
δήϊον ἀμήσαντα χαμαιγενέων στίχυν Ἰνδῶν.
σοὶ μόθος οὗτος ἔοικεν ὁμοίϊος· ἀρχεγόνον γὰρ
σὸς γενέτης Κρονίοιο προασπιστῆρα κυδοιμοῦ,
ἠλιβάτοις μελέεσσι κεκασμένον υἱὸν ἀρούρης,
Ἰνδὸν ἀπεπρήνιξεν, ὅθεν γένος ἔλλαχον Ἰνδοί.
Ἰνδῷ σὸς γενέτης· σὺ δὲ μάρναο Δηριαδῆϊ.
γίνεό μοι καὶ Ἄρηϊ πανείκελος, ὅττι καὶ αὐτὸς
τηλίκον ἐπρήνιξε θεήμαχον υἱὸν Ἐχίδνης,
φρικτὸν ἀποπτύοντα δυσειδέος ἰὸν Ἐχίδνης,
ὃς λάχε διπλόον εἶδος, ὁμόζυγος ἔνδοθι λόχμης
μητρῴης δονέων ἑλικώδεα κύκλον ἀκάνθης·
τὸν Κρόνος ἄπλετον εἶχε καταιχμάζοντα κεραυνοῦ,
Ἄρεα συρίζοντα ποδῶν ὀφιώδεϊ ταρσῷ,
ὁππότε κουφίζων παλάμας ὑπὲρ ἄντυγα μηροῦ,
Ζηνὶ τεῷ πολέμιζεν, ἐν ἠερίῃ δὲ κελεύθῳ
στοιχάδας ὑψιλόφῳ νεφέλας ἔστησε καρήνῳ,

---

v. 268. *ὁμάνιος* ed. pr. emend. Falk. Mox *ἀρχεγόνου γὰρ* editt.

v. 272. *Ἰνδῶσα γενέτ.* ed. pr. *Ἰνδῷ σα γενέτ.* ed. alt. Sed verum voluit Falk.

v. 276. Malis f. *διπλόον εἶδος ὁμόζυγον, ἔνδ. λ.*

v. 277. *μητρώης* editt.

v. 278. *ἄπλετον εἶχε· καὶ κιχμάζοντα* ed. pr. *εἶχε καταιχμάζοντα* ed. alt. ex emend. Falk. *καὶ αἰχμάζοντα* volebat Scal. *τὸν Κρονίων ἀλέεινε καταιχμάζοντα* contra omnem usum tentabat Cun. Sed f. leg. *Κρόνος ἄπλετος εἶχε κ.*

v. 281. *πτολέμιζεν* editt.

καὶ σκολιαῖς ὄρνιθας ἐπιπλαγχθέντας ἐθείραις
πολλάκι συμμάρψας, πολυχανδέϊ δαίνυτο λαιμῷ.
τοῦτον ἀριστεύοντα τεὸς κτάνε σύγγονος Ἄρης.
Ἄρεος οὐ καλέω σε χερείονα· καὶ γὰρ ἐρίζοις
πᾶσι Διὸς τεκέεσσιν· ἐπεὶ φονίῳ σέο θύρσῳ
τόσσον ἀριστεύεις, ὅσσον δορὶ μάρναται Ἄρης,
καὶ τελέεις, ἅτε Φοῖβος, ἀέθλια. θηροφόνου δὲ
υἱὸν ἐγὼ Διὸς ἄλλον ἐμῷ ξείνισσα μελάθρῳ·
χθιζὰ γὰρ εἰς ἐμὸν οἶκον ἐΰπτερος ἤλυθε Περσεύς,
γείτονα Κωρυκίοιο διαυγέα Κύδνον ἐάσας,
ὡς σὺ, φίλος· καὶ ἔφασκεν ἐπώνυμον ὠκέϊ ταρσῷ
ἀνδράσι πὰρ Κιλίκεσσι νεόκτιτον ἄστυ χαράξαι.
ἀλλ' ὃ μὲν ἠέρταζεν ἀθηήτοιο Μεδούσης,
Γοργόνος, ἄκρα κάρηνα· σὺ δ' οἴνοπα καρπὸν ἀείρεις,
ἄγγελον εὐφροσύνης, βροτέης ἐπίληθον ἀνίης.
Περσεὺς κῆτος ἔπεφνεν Ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ,
καὶ σὺ καταπρήνιξας Ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν.
κτεῖνε δὲ Δηριάδην, ὡς ἔκτανες Ἰνδὸν Ὀρόντην,
κήτεος εἰναλίοιο κακώτερον. ἀχνυμένην μὲν
Περσεὺς Ἀνδρομέδην· σὺ δὲ ῥύεο μείζονι νίκῃ
πικρὰ βιαζομένην ἀδίκων ὑπὸ νεύμασιν Ἰνδῶν

---

v. 283. ἐπιπλαχθέντας editt.

v. 284. δαίνυτο μηρῷ editt. emend. Scal.

v. 289. Fort. θηροφόνον δ.

v. 291. Suspectum χθιζά; certe mirum.

v. 292. ἐάσσας vulgo.

v. 293. ὡς σὺ φίλος ἔφασκεν ed. pr. ᾧ σὺ φίλος καὶ ἔφ. ed. alt. e coni. Falk.

v. 299. ἐρυθραῖον γ. ed. pr. emend. Falk.

παρθένον Ἀστραέσσαν, ὅπως ἕνα κῶμον ἀνάψω
Γοργοφόνῳ Περσῆϊ καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.
Ὣς εἰπὼν παλίνορσος ἑῷ νόστησε μελάθρῳ
ἁβρὸς ἄναξ, Βρομίου ξεινηδόκος. εἰσαΐων δὲ
φθεγγομένου βασιλῆος ἐτέρπετο κέντορι μύθῳ
θυρσομανὴς Διόνυσος· ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ
οὔασι θελγομένοισι μόθον πατρῷον ἀκούων·
καὶ Κρονίδην νείκεσσε, καὶ ἤθελε μείζονα νίκην
ἐσσομένην τριτάτην, διδύμην μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
ζῆλον ἔχων Κρονίδαο. Φερέσπονδον δὲ καλέσσας,
οὐρανίου κήρυκος ἀπόσπορον, εἴκελον αὔραις
Ἰφθίμης σοφὸν υἷα, φίλῳ προσπτύξατο μύθῳ·
Ὦ τέκος Ἑρμάωνος, ἐμοὶ πεφιλημένε κῆρυξ,
τοῦτο, μολών, ἄγγειλον ἀγήνορι Δηριαδῆϊ·
κοίρανε, νόσφι μάχης ἢ δέχνυσο δῶρα Λυαίου,
ἢ Βρομίῳ πολέμιζε, καὶ ἔσσεαι ἶσος Ὀρόντῃ.
Εἶπε· καὶ ὠκυπέδιλος, ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων,
Ἠῴην ἐπὶ πέζαν ἀταρπιτὸν ἤνυε κῆρυξ,

---

v. 304. *ἀνάψων* ed. pr. emend. Falk. Paulo ante f. *Ἀστρήεσσαν.*

v. 305. *Γοργοφόνων* ed. alt.

v. 310. *πατρῷον* editt.

v. 311. *Κρονίδη νίκεσσε καὶ* ed. pr. *Κρονίδην ἱκέτευε* dedit Falk. praeterea *Κρονίδην νείκεσσε* proponens.

v. 314. *ἴκελον* editt.

v. 315. *Ἰφθήμης σ. υ. φ. προπτύξατο* ed. pr. Verum vidit Falk. sed *Ἰφθήμης* mansit in ed. alt.

v. 316. *Ἑρμήωνος* editt.

v. 319. *πτολέμιζε* editt.

v. 321. *ἠώην* editt.

σκῆπτρον ἔχων γενετῆρος. ὃ δὲ χρυσέων ἐπὶ δίφρων
βότρυν ἀερτάζων, φρενοτερπέα καρπὸν ὀπώρης,
ποσσὶ πολυγνάμπτοισιν ἀπ᾽ ἄστεος ἄστεα βαίνων,
Ἀσσυρίην χθόνα πᾶσαν ἑῆς ἔπλησεν ὀπώρης,
ἀγρονόμοις ὀρέγων σταφυληκόμον ἄνθος ἀλωῆς.
Ὄφρα μὲν ἀντολικοῖο παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὔρου
φοιταλέῳ Σύρον οὖδας ἐμέτρεεν οἴνοπι δίφρῳ·
τόφρα δὲ καὶ Σταφύλῳ μόρος ἔχραεν· ἐν δὲ μελάθρῳ
δμῶες ἀνερρήξαντο κατὰ στέρνοιο χιτῶνα·
ἀμφίπολοι δ᾽ ἀλάλαζον· ἐφοινίσσοντο δὲ μαζοί,
τυπτόμενοι παλάμῃσι· πολυθρήνων δὲ γυναικῶν
πενθαλέοις ὀνύχεσσι χαράσσετο κύκλα προσώπου.
Ὀψὲ δὲ δὴ παλίνορσος ἐρισταφύλων ἐπὶ δίφρων
νοστήσας, Διόνυσος ἐδύσατο Βότρυος αὐλήν,
μνῆστιν ἔχων Σταφύλοιο φιλοστόργοιο τραπέζης.
καὶ Πίθον ὡς ἐνόησε κατηφιόωντι προσώπῳ,
πότμον ἑοῦ Σταφύλοιο σοφῇ μαντεύσατο σιγῇ
αὐτόματος. καλέσας δὲ Μέθην, ἐξείρετο μύθῳ·
Εἰπέ, γύναι, τί παθοῦσα, τεὴν ἠλλάξαο μορφήν;
αὐχμηρὴν ὁρόω σε· καὶ ἀστράπτουσαν ἔασα.

---

v. 323. *βότρυν ἀεργηλῶν* ed. pr. *ἀεργηλῆς* ed. alt. ex infelici coniect. Falk. *ἀερτάζων* iam Rhodom.

v. 329. *Σταφύλου* ed. pr. emend. Falk.

v. 331. *ἀλάλαζεν* ed. pr. Nostrum habet ed. alt.

v. 335. *ἐβύσατο Β. αὐλῆς* ed. pr. emend. Falk. *ἐβήσατο* vel *ἐδύσατο* Rhodom.

v. 336. *μνῆσιν ἔχ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 337. *κατηπιόωντι* vulgo.

v. 339. *καλέσας δὲ μόθον ἐξ.* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 341. *ἐάσσας* editt.

τίς τεὸν ἔσβεσε κάλλος ἀθέσφατον; οὐκέτι πέμπεις
ἔμφυτον οἰνωπῇσι παρηΐσι πορφύρεον πῦρ;
καὶ σὺ, γέρον, μὴ κρύπτε, πόθεν τάδε δάκρυα χεύεις;
τίς τάμεν, εὐρυγένειε, τεὸν πώγωνα κομήτην;
τίς πολιὴν ἤσχυνε; τίς ἔσχισε σεῖο χιτῶνα;
καὶ σὺ, φιλακρήτοιο Μέθης βλάστημα τεκούσης,
τέκνον ἐμοῦ Σταφύλοιο, πόθεν λάχες ἄτριχα κόρσην;
τίς φθόνος ἠμάλδυνε τεὴν ἑλικώδεα χαίτην;
οὐ πλόκαμοι προχυθέντες ἐπ᾽ ἀργυφέων σέθεν ὤμων,
ἀπλεκέες, Τυρίοιο μύρου πέμπουσιν ἀϋτμήν·
οὐκέτι βακχευθέντος ἀφ᾽ ὑμετέροιο καρήνου
μαρμαρυγὴν ῥοδόεσσαν ὀϊστεύουσι παρειαί.
πῶς φορέεις τάδε πέπλα, χυτῇ ῥυπόωντα κονίῃ;
πῇ μοι ἔβη Τυρίης βασιλήϊα πέπλα θαλάσσης;
οὐκέτι γιγνώσκω σε, μαραινομένοιο προσώπου.
πῇ Στάφυλος σκηπτοῦχος ἀνήλυθεν, ὄφρα νοήσω;
εἰπὲ, τεὸν γενετῆρα τίς ἥρπασεν ἐς μίαν ὥρην;
γινώσκω σέο πῆμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·
φωνῆς ὑμετέρης οὐ δεύομαι· αὐτόματοι γὰρ
σιγαλέοι σέο πένθος ἀπαγγέλλουσιν ὀπωπαί·

---

v. 343. εὔφυτον editt.

v. 346. ἤσχυνε vulgo.

v. 348. κόρσιν editt.

v. 351. ἀπλακέες ed. pr. ἀπλανέες ed. alt.

v. 352. s. In vulgatis ordo versuum turbatus est: v. 352. 354. 353. 355. Mutavit eum iam Rhodom. Sed f. v. 352. nondum persanatus.

v. 353. μαρμ. δολόεσσαν vulgo. ψολόεσσαν tentab. Cun.

v. 354. χυτῆρας ὑπόωντα ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 361. σιγαλέοις σέο πεῖθος ed. pr. σιγαλέοις — πένθος ed. alt. ex emend. Falk. Praeterea f. σιγαλέαι σ.

γινώσκω σέο πῆμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·
δάκρυα σὰς ὀδύνας μαντεύεται· αὐσταλέοι δὲ
πότμον ἑοῦ Σταφύλοιο τεοὶ βοόωσι χιτῶνες.
ἐλπίδα δ' ἡμετέρην φθόνος ἥρπασεν· ὠϊσάμην γὰρ
Ἰνδῴην μετὰ δῆριν ἅμα Σταφύλῳ βασιλῆϊ
χερσὶν ἀερτάζειν θαλαμηπόλον ἑσπέριον πῦρ,
Βότρυος ἀγχιμάχοιο τελειομένων ὑμεναίων.

---

v. 363. ἀσταλέοι ed. pr. emend. Falk.
v. 364. Fortasse ἐμοῦ Σταφ.
v. 366. Ἰνδῴην edd.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΘ.

Ἐννεακαιδεκάτῳ Σταφύλου περὶ τύμβον ἐγείρει
Βάκχος ἐπὶ κρητῆρι θυώδεϊ τερπνὸν ἀγῶνα.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΘ.

Ὣς φαμένου, βαρὺ κέντρον ἔχων νεοπενθέϊ θυμῷ,
κοῦρος ἀφωνήτῳ σφρηγίσσατο χείλεα σιγῇ,
δάκρυσιν αὐτοχύτοις νικώμενος. ὀψὲ δὲ μήτηρ
οἰκτρὸν ἔπος κατέλεξε, Μέθη, χαίρουσα Λυαίῳ·
Ὑμετέρης ἄγρυπνον ὀπιπευτῆρα χορείης,
σὸν Στάφυλον, Διόνυσε, κατεύνασεν ἔμπεδος ὕπνος,
σὸν Στάφυλον, Διόνυσε, Χαρωνίδες ἥρπασαν αὖραι.
δισσὸν ἐμοὶ βαρὺ πένθος ἐπέχραεν· ἀμπελόεις μὲν
Βάκχος ἐμὲ προλέλοιπε· πόσις δ' ἐμὸς ἔμπεσε νούσῳ·
καὶ ξυνὴν μεθέπεσκον ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀνίην,
καὶ Σταφύλῳ θνήσκοντι, καὶ οὐ παρεόντι Λυαίῳ.
ἀλλὰ τεῆς, φίλε Βάκχε, πολυῤῥαθάμιγγος ὀπώρης
δός μοι σεῖο κύπελλον ἐνίπλεον, ὄφρα πιοῦσα

v. 1. νεοπενθέϊ φωνῇς editt. νεοπενθέος ὄρφνης coniec. Scalig. „Rhodom. φωνῇ. Nonnus scripsit θυμῷ. v. Odyss. λ. 39." Hermann.

v. 4. Μέθη κλαίουσα Λ. volebat Scal.

v. 6. ἄμπελος ὕπνος ed. pr. χάλκεος ὕπνος ed. alt. ex emend. Falk.

v. 7. Χαρων νίδες ed. pr. emend. Falk.

v. 8. ἀμπελόης μὲν ed. pr. emend. Falk.

εὐνήσω βαρὺ πένθος ἀπενθήτῳ σέθεν οἴνῳ.
ἐλπὶς ἐμοὶ, Διόνυσε φιλεύϊε, μοῦνον ὀπώρην,
μοῦνον ἴδω κρητῆρα, καὶ οὐκέτι δάκρυα λείβω.
Ὣς φαμένην ἐλέαιρε· κερασσάμενος δὲ κυπέλλῳ
ἰκμάδα λυσιμέριμνον ἀλεξικάκου πόρεν οἴνου
παιδὶ νέῳ καὶ μητρὶ κατηφέϊ. καὶ πίον ἄμφω
τερψινόῳ ῥαθάμιγγι μελίζζοντον ὄγκον ὀπώρης.
καὶ στοναχὴν πρήϋνε Μέθη, καὶ Βότρυς ἀνίην·
καί τινα μῦθον ἔειπε γυνὴ θελξίφρονι Βάκχῳ·
Ἦλθες ἐμοὶ, φίλε Βάκχε, φίλον φάος· οὐκέτ᾽ ἀνίη.
δάκρυον ἐπρήϋνα ποτῷ παιήονος οἴνου.
οὐ πόσιν, οὐ πατέρος στενάχω μόρον· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ
Βότρυος, ἢν ἐθέλῃς, νοσφίσσομαι· ἀμφαδίην γὰρ
Βάκχον ἔχω γενετῆρα, καὶ υἱέα, καὶ παρακοίτην.
ἕσπομαι, ἢν ἐθέλῃς με, καὶ εἰς τεὸν οἶκον ἱκάνω·
εἴην Βασσαρίδεσσιν ὁμόστολος· ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς,
κουφίζω σέο θύρσα, καὶ ἱμερόεσσαν ὀπώρην·
χείλεσι δ᾽ ἡμετέροις ἐπιλήϊον αὐλὸν ἐρείσω.
χήρην μή με λίπῃς, μὴ διπλόον ἄλγος ἀέξω,
καὶ φθιμένου Σταφύλοιο, καὶ οἰχομένου Διονύσου.
Βότρυν ἔχεις θεράποντα· διδασκέσθω δὲ χορείας,
καὶ τελετὰς, καὶ θύσθλα, καὶ, ἢν ἐθέλῃς, μόθον Ἰνδῶν·

---

v. 20. *ὄγκον* omisit ed. pr. *οἶνον* ed. alt. e coni. Falk. qui nostrum quoque suasit. Rhodom. etiam *ὄμβρον* coniecit.

v. 22. *θελξίφρονα Β.* editt.

v. 24. *παισίωνος* ed. pr. emend. Falk.

v. 25. *στείχων μόρον* ed. pr. ab eod. emend.

v. 26. *ἐθέλω* et *ἀμφότερον γ.* editt.

v. 28. Fort. *ἢν ἐθέλῃσθα, κ.*

v. 29. *ἢν ἐθελήσῃς* editt.

v. 31. *χείλεσιν ἡμ. ἐπιδήμιον α. ἐρείσας* ed. pr. Unum *ἐρείσω* emend. in ed. alt. Falk.

καί μιν ἴδω γελόωντα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῷ,
ποσσὶ περιθλίβοντα τεῆς ὠδῖνας ὀπώρης.
γηραλέου δὲ Πίθου μιμνήσκεο, μή μιν ἐάσας
σῆς τελετῆς ἀδίδακτον, ἢ ἄμμορον ἡδέος οἴνου.
Ὣς φαμένην θάρσυνε Μέθην γελόωντι προσώπῳ
Βάκχος ἄναξ, καὶ τοῖα φιλακρήτῳ φάτο νύμφῃ·
Ὦ γύναι, ἀγλαόδωρε μετὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
εὐφροσύνης δώτη, τερψίμβροτε μῆτερ ἐρώτων,
εἰλαπίνης ψαύοντι συνειλαπίναζε Λυαίῳ·
ἔσσο Διωνύσῳ στεφανηφόρος, ὡς Ἀφροδίτη,
ἄνθεσι μιτρωθεῖσα καὶ εὐάνθεσσι κορύμβοις.
στέμματι σῶν πλοκάμων τελέσω ζηλήμονα Νίκην·
οἰνοχόον τελέσω σε μετὰ χρυσόθρονον Ἥβην.
ἔσσεαι ἀμπελόεντι συναντέλλουσα Λυαίῳ,
Βακχείων ὁμόφοιτος ὑποδρήστειρα κυπέλλων·
καί σε, Μέθην, καλέσουσι κόρον τερψίμβροτον οἴνου·
Βότρυν ἐμῆς καλέσω λαθικηδέα καρπὸν ὀπώρης,
καὶ σταφυλὴν φερέβοτρυν ἀπὸ Σταφύλοιο καλέσσω
ἡμερίδων ὠδῖνα καὶ ἀμπελόεσσαν ἐέρσην.
οὐδὲ Μέθης ἀπάνευθε δυνήσομαι εἰλαπινάζειν·
οὐδὲ Μέθης ἀπάνευθεν ἐγώ ποτε κῶμον ἐγείρω.

---

v. 38. ἐάσσας editt. Fortasse ἐάσῃς.

v. 42. χρυσῆν ed. pr. χρυσῆν ed. alt.

v. 43. δωτῆρα τερψίμβροτε ed. pr. δώτειρα καὶ ἄμβροτε est in ed. alt. Falk. coniecit δώτειρ' εὐφροσύνης τερψίμβρ. elisione hic nimis dura. Rhodom. δῶτις.

v. 45. ὡς Ἀφροδίτη tentabat ill. Ouwaroff, fort. vere.

v. 46. εὐάνθεσσι καρήνοις ed. pr. emend. Falk.

v. 47. στέμματα — τελέσαι ed. pr. στέμματα — τελέσω ed. alt. ex emend. Falk.

v. 48. χρυσόθροον ἥβην editt.

v. 51. καλέουσι editt.

v. 53. καλέσω ed. pr. emendat. in ed. alt.

Ὣς εἰπὼν Σταφύλοιο μεθυσφαλέος παρὰ τύμβον
νηπενθὴς Διόνυσος ἀπενθέα θῆκεν ἀγῶνα·
καὶ τράγον εὐπώγωνα καὶ ἄρσενα ταῦρον ἐρύσσας,
διπλόα θῆκεν ἄεθλα· καὶ εὐφόρμιγγας ἐρίζειν
Πιερικῆς ἐκάλεσσεν ἁμιλλητῆρας ἀοιδῆς·
διπλόα θῆκεν ἄεθλα, καὶ ἀθλητῆρας ἐπείγων,
ἴδμονας εὐκελάδοιο λύρης, μειλίξατο μύθῳ·
Ἀττικὸν ἐνθάδε κῶμον ἐγείρετον· ἀθλοφόρῳ γὰρ
ἀνέρι νικήσαντι λιπόχροα ταῦρον ὀπάσσω·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι δασὺν τράγον ἐγγυαλίξω.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, λιγύκτυπος ἔνθορεν ἀνήρ,
Βιστονίης, Οἴαγρος, ἀθαλπέος ἀστὸς ἀρούρης,
πλῆκτρον ἔχων φόρμιγγι παρήορον. αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
Ἀτθίδος ὑμνοπόλου ναέτης ἀνόρουσεν Ἐρεχθεύς.
ἄμφω δ᾽ εἰς μέσον ἦλθον ἀεθλητῆρες ἀγῶνος,
φορμίγγων ἐλατῆρες· ἐμιτρώσαντο δὲ χαίτην
δαφναίοις πετάλοισιν· ἀνεζώννυντο δὲ πέπλους.
ἀρχόμενοι δ᾽ ἐλέλιζον ἐθήμονι δάκτυλα παλμῷ
ἐκταδίης θλίβοντες ἀμοιβαίην στίχα νευρῆς,
ἄκρα περισφίγγοντες, ὅπως μήτ᾽ ὄρθιος εἴη,
μήτε τι θηλύνειε, παρειμένη ἄρσενα μολπήν.

---

v. 57. *τύμβου* editt. quod mutari f. non debebat.

v. 61. *Πιερικοῖς* ed. pr. emend. Falk.

v. 64. *ἔγειρον· ἀεθλοφ.* editt. Nostrum dedit Herm. Orph. p. 696. Sed f. praeferendum erat Canteri *ἐγείρομεν*.

v. 69. *παρήορον* vulgo.

v. 72. *χαίτης* et v. s. *δαφναίης* editt. Unum *χαίτην* emend. Wakef. Sylv. V. p. 151.

v. 75. *ἐκταδίην* editt.

v. 77. *πήποτε θηλύνειε παρειμέναι ἄρσ.* ed. pr. *μήποτε θηλύνειε παρειμένη* ed. alt. ex emend. Falk. posterius dedit et Cant.

Καὶ πρῶτος κλήροιο τυχὼν, τεχνήμονι ῥυθμῷ
Κεκροπίης ναέτης κιθάρην ἐλέλιζεν Ἐρεχθεύς,
μέλπων πάτριον ὕμνον· ὅτι ζαθέαις ἐν Ἀθήναις
καὶ Κελεὸς ξείνισσε βίου παμμήτορα Δηώ,
Τριπτολέμῳ σὺν παιδὶ, καὶ ἀρχαίῃ Μετανείρῃ,
καί σφισι καρπὸν ὄπασσεν, ὅτε χθονὸς αὔλακα νίφων
Τριπτόλεμος σπόρον εὗρε φερεσταχύων ἐπὶ δίφρων,
καὶ Κελεοῦ φθιμένοιο νεοδμήτῳ παρὰ τύμβῳ
ὄμμασιν ἀκλαύτοισι θαλυσιὰς ἔστενε Δηώ·
ἀλλὰ παρηγορέουσα πάλιν θελξίφρονι μύθῳ
Τριπτολέμου βαρὺ πένθος ἀπέσβεσε καὶ Μετανείρης·
οὕτω καὶ Διόνυσον ἑῷ ξείνισσε μελάθρῳ
Ἀσσυρίων σκηπτοῦχος· ἄναξ δέ οἱ ἀντὶ τραπέζης
ὤπασεν εὔϊα δῶρα καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην,
καὶ Σταφύλου φθιμένοιο, φιλακρήτου βασιλῆος,
υἱέα Βότρυν ἔπαυσε φιλοθρήνοιο μερίμνης,
καὶ κινυρῆς ἀλόχοιο, Μέθης, εὔνησεν ἀνίην.
τοῖα σοφὸς φόρμιζε λυρόκτυπος· ἀμφὶ δὲ ῥυθμῷ
πάντες ὁμοῦ θέλγοντο· σὺν εὐθύρσῳ δὲ Λυαίῳ,
ἅρμενον ἱμερόφωνον ἐθάμβεον Ἀτθίδα μολπήν.
Δεύτερος, αἰόλον ὕμνον ἄναξ Οἴαγρος ὑφαίνων,
ὡς γενέτης Ὀρφῆος, ὁμέστιος ἠθάδι Μούσῃ,
δίστιχον ἁρμονίην ἀνεβάλλετο Φοιβάδι μολπῇ,
παυροεπὴς, λιγύμυθος· Ἀμυκλαῖος τίνι θεσμῷ
εὐχαίτην Ὑάκινθον ἀνεζώγρησεν Ἀπόλλων,
καὶ Στάφυλον Διόνυσος ἀεὶ ζώοντα τελέσσει.

---

v. 83. *νείφων* ed. alt. ex coni. Falk.
v. 92. *Στάφυλον* editt.
v. 98. *δεύτερον* editt.
v. 101. *ταυροεπὴς λιγύμυθος Ἀμυκλαίῳ τινὶ θεσμῷ* editt. pessima distinctione.

Οὔπω κῶμος ἔληγεν· ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοὶ
εὐφήμοις ἐπέεσσιν ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν·
καὶ Σάτυροι σμαράγησαν ἀολλέες. ἐκ δὲ θοώκου
ὕστατος ἅλλετο Βάκχος, ἄνω καὶ ἔνερθε τινάσσων
δεξιτερήν· καὶ Βότρυς ἀνέδραμεν, εὐάδι φωνῇ
ἁρμονίην εὔρυθμον ἀοιδοπόλοιο γεραίρων.
Οἰάγρου δὲ κάρηνον ἄναξ ἐστέψατο κισσῷ.
καὶ γενέτης Ὀρφῆος, ἐπιῤῥήσσων χθόνα ταρσῷ,
ἄσμενος ἄζυγα ταῦρον ἐδέξατο, μισθὸν ἀοιδῆς,
ἀμφὶ δέ μιν στοιχηδὸν ἐπεσκίρτησαν ἑταῖροι.
καὶ τράγον εὐρυγένειον, ἄχος καὶ ζῆλον ἀέξων,
αἰδομέναις παλάμῃσιν ἀνείρυσεν ἀστὸς Ἀθήνης.
Εὐχαίτης δ' Ἰόβακχος, ἀφειδέϊ χειρὶ κομίζων,
ἄξια θῆκεν ἄεθλα χοροπλεκέος περὶ νίκης,
γηραλέου κρητῆρα θυώδεος ἔγκυον οἴνου,
χρύσεον, ἄσπετα μέτρα κεχανδότα, διψάδι γαίῃ
ἰκμάδα τετραέτηρον ἀναβλύζοντα Λυαίου,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον Ὀλύμπιον, ὅν ποτε Κύπρις
ὤπασε βοτρυόεντι κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
μείονα δὲ κρητῆρα μέσῳ παρέθηκεν ἀγῶνι
ἀργύρεον, στίλβοντα, περίτροχον, ὅν ποτε Βάκχῳ
δῶκεν ἄναξ Ἀλύβης ξεινήϊον, οἰκία ναίων
ἀφνειὴν παρὰ πέζαν, ὅπῃ χθονίοιο μετάλλου

v. 108. εὐάδι φωνὴν ed. pr. emend. Falk.

v. 110. κισσῶν ed. pr. ab eod. emend.

v. 111. ἐπιῤῥήσων ed. pr. a Falk. emend.

v. 114. εὐρυγένοιον ἄχος ed. pr. emend. Falk.

v. 116. δι' ὃ βάκχος ἀφιδέϊ χ. ed. pr. δ' ὁ Βάκχ. ἀφιδέϊ ed. alt. emend. Falk. et Cant.

v. 118. κρητῆρ' εὐώδεος editt. non ex Nonni more.

v. 124. βάκχῃ ed. pr. emend. Falk.

v. 126. ἀφνειῆς editt. et mox ὕπῃ.

ἀργυρέοις ἀγκῶσι μέλας λευκαίνεται ἀγκών.
τοῦ περὶ χείλεος ἄκρον, ἐπ' ἀμπελόεντι κορύμβῳ
κισσὸς ἕλιξ· χρυσέῳ δὲ πέριξ δαιδάλλετο κόσμῳ.
τοῦτον ἄγων, ἔστησε βαθυνομένῳ κενεῶνι
ληνὸν ἔτι πνείοντα νεώτερον ὄγκον ὀπώρης,
γλεῦκος, ἀνυμφεύτοιο μέθης ποτόν· οὐ νέμεσις γάρ,
ἀνέρα νικηθέντα πιεῖν ἀμέθυστον ἐέρσην.
Ἀλλ' ὅτε Βάκχος ἄεθλα μέσῳ στήριξεν ἀγῶνι,
ἴδμονας ὀρχηθμοῖο καλέσσατο μάρτυρι φωνῇ·
Ὅστις ἀεθλεύσει, κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῷ,
νικήσας τροχαλοῖο ποδὸς κρίσιν, οὗτος ἑλέσθω
καὶ χρύσεον κρητῆρα καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου·
ὃς δὲ πέσοι, σφαλεροῖο ποδὸς δεδονημένος ὁλκῷ,
ἥσσονα δ' ὀρχήσαιτο, καὶ ἥσσονα δῶρα δεχέσθω.
οὐ γὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὁμοίιος. ἀθλοφόρῳ δὲ
ἀνέρι, νικήσαντι χοροίτυπον ἁβρὸν ἀγῶνα,
οὐ τρίποδα στίλβοντα, καὶ οὐ ταχὺν ἵππον ὀπάσσω,
οὐ δόρυ καὶ θώρηκα, φόνῳ πεπαλαγμένον Ἰνδῶν,
δίσκον ἐς ἰθυκέλευθον ἀκοντιστῆρας ἐγείρων·
οὐδὲ ποδωκείης τέταται δρόμος, οὐ δορὸς αἰχμὴ

v. 127. ἀργυρέαις — λευκαίνετο ἀγκ. ed. pr. ἀργυρέοις ed. alt. ex emend. Falk. Nostrum dedit Herm. Orph. p. 752.

v. 128. ἀμπελόεντι καρήνῳ edd. Praeterea f. leg. χείλεος ἄκρου.

v. 129. κισσὸς ἕλιξ· χρυσέῳ δὲ π. δαιδάλετο ed. pr. δαιδάλλετο emend. in ed. alt. a Falk. f. κισσὸς ἑλιχρύσοιο πέριξ δ. κ.

v. 136. ἀεθλεύσεις κυκλ. editt. emend. Falk.

v. 139. πέσει ed. pr. πέσῃ ed. alt. ex coni. Falk.

v. 140. ὀρχήσοιτο editt.

v. 141. Pro ἐγὼ Scal. tentabat ἀγών.

v. 142. χορύτυπον ed. pr. emend. Falk.

v. 143. ἵππον ἱμάσσων ed. pr. ab eod. emend.

v. 144. πεπλαγμένον ead. ab eod. emend.

v. 145. δίσκον δ' ἰθυκέλ. editt.

τηλεφόρου· Σταφύλῳ δὲ, καταφθιμένῳ βασιλῆϊ,
ἀνδρὶ φιλοσκάρθμῳ, φιλοπαίγμονα κῶμον ἐγείρω·
οὐδὲ παλαισμοσύνῃ γυιαλκέϊ δῶρα τιταίνω·
οὐ δρόμος ἱπποσύνης, οὐκ Ἤλιδός εἰσιν ἀγῶνες,
οὐ δρόμος Οἰνομάου γαμβροκτόνος· ἡμετέρη γὰρ
νύσσα, χορός· βαλβῖδες, ἐπισκιρτήματα ταρσῶν,
χεὶρ τροχαλὴ, καὶ σκαρθμὸς ἕλιξ, καὶ νεῦμα προσώπου,
ἄστατα κινυμένοιο, καὶ αὐδήεσσα σιωπή,
δάκτυλα δινεύουσα καὶ ὀρχηστῆρος ὀπωπήν.

Τοῖον ἔπος φαμένου, κερόεις Σειληνὸς ἀνέστη,
καὶ τριγέρων βαρύθυνι Μάρων ἀνεπήλατο ταρσῷ,
χρύσεον ἀστράπτοντα μέγαν κρητῆρα δοκεύων,
οὐχ ὅτι χρύσεος ἦεν ὑπέρτερος, ἀλλ' ὅτι μοῦνον
εἶχεν εὐῤῥαθάμιγγα παλαίτατον ὄγκον ἐέρσης
ἄκρου χείλεος ἄχρις· ἔρως δέ μιν ἡδέος οἴνου
θῆκε νέον· πολιὴν δὲ βιήσατο Βακχιὰς ὀδμή.
καὶ πόδας ἀμφελέλιζεν, ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
μὴ βαρὺ γῆρας ἔπαυσε λελασμένα γυῖα χορείης.
καὶ ψυχὴν Σταφύλοιο γέρων μειλίξατο φωνῇ,
νηφάλιον λασίῳ προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι·

Εἰμὶ Μάρων, συνάεθλος ἀπενθήτοιο Λυαίου·
δακρυχέειν οὐκ οἶδα· τί δάκρυσι καὶ Διονύσῳ;
κύκλα ποδῶν, ἐμὰ δῶρα ταφήϊα σῷ παρὰ τύμβῳ·
δέξο με μειδιόωντα· Μάρων οὐκ οἶδε μερίμνας,

---

v. 148. *φιλοπαίγμονα δῶρα τιταίνων* editt. verbis e v. seq. corruptis. Qui *δῶρα γεραίρω* tentaret, vix satisfaceret.

v. 155. *ὀπωπή* editt.

v. 159. Fort. *μοῦνος*.

v. 162. *ὀδμή* ed. pr. em. Falk.

v. 164. *χορείη* ead. ab eod. emend.

v. 166. *νηφαλίων* editt.

v. 168. *καὶ* ante *Διον.* omittit ed. pr. Supplevit Falk. et Cant.

οὐ γόον οἶδε Μάρων, οὐ πενθάδος ὄγκον ἀνίης·
ἱμερόεις πέλε λάτρις ἀπενθήτου Διονύσου.
ἵλαθι σεῖο Μάρωνι, καὶ εἰ πίες ὕδατα Λήθης·
δὸς χάριν, ὄφρα πίοιμι παλαιγενέος χύσιν οἴνου,
Σειληνὸς δὲ νέης πιέτω νέον οἶνον ὀπώρης.
καὶ Σταφύλῳ μετὰ πότμον, ἅτε ζώοντι, χορεύσω,
ὅττι χορὸν προβέβουλα φιλοκνίσσοιο τραπέζης.
σοὶ, Στάφυλε, ζώοντι, καὶ οὐ πνείοντι χορεύω,
κῶμον ἀνακρούων ἐπιτύμβιον· εἰμὶ δὲ Βάκχου,
οὐ θεράπων Φοίβοιο· καὶ οὐ μάθον αἴλινα μέλπειν,
οἷα παρὰ Κρήτεσσιν ἄναξ ἐλίγαινεν Ἀπόλλων,
δακρυχέων ἐρατεινὸν Ἀτύμνιον· Ἡλιάδων δὲ
ξεῖνος ἐγὼ γενόμην, ἀλλότριος Ἠριδανοῖο,
εἰμὶ νόθος Φαέθοντος, ὀλωλότος ἡνιοχῆος·
οὐ Σπάρτης ναέτης· οὐ πένθιμον ἄνθος ἀείρω,
σείων ἁβρὰ πέτηλα φιλοκλαύτων ὑακίνθων.
σήμερον ἢ Μίνωϊ παρήμενος ἶσα δικάζεις,
εἴτε καὶ ἀνθεμόεσσαν ἔχεις Ῥαδαμάνθυος αὐλήν,
Ἠλυσίου λειμῶνος ἐν ἄλσεσιν ἁβρὸς ὁδεύων,
κέκλυθι σεῖο Μάρωνος· ἐγὼ δέ σοι ἀντὶ κυπέλλων
ἀσπόνδοις στομάτεσσιν ἐρεύγομαι ἔμφρονα λοιβήν.

---

v. 172. *δὲ πέλω* ed. pr. *ἱμερ. πέλε* ed. alt. ex emend. Falk. et Cant.

v. 175. *νεοσπίστου* editt. quod agnoscit Ruhnk. ad Orph. Herm. p. 117. *νεοσπείστου* vel *νεοκτίστου* Falkenb. Sed Cun. tentabat *Σειληνῷ δὲ λίποιμι πιεῖν νέον ο.* admodum operose. „Versus aperte corruptus. Videor mihi genuinam reposuisse scripturam.“ Hermannus.

v. 182. *ἐρατεινὸς* ed. pr. emend. Falk.

v. 185. *ἀείρων* editt.

v. 186. *σείων ἀβρὰ πέτειρα φ.* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 187. *εἰ Μ.* Falk. coniecit.

ἵλαθι σεῖο Μάρωνι· δίδου δέ μοι οἴνοπα νίκην,
νίκην πασιμέλουσαν· ἐγὼ δέ σοι ὑψόθι τύμβου
σπείσω ἐμῶν χρυσέων πρωτάγρια καλὰ κυπέλλων,
ἀρχόμενος κρητῆρος ἐμῆς μετ᾽ ἀέθλια νίκης.
  Ὣς εἰπὼν, ἐχόρευε Μάρων ἑλικώδεϊ ταρσῷ,
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
σιγὴν ποικιλόμυθον ἀναυδέϊ χειρὶ χαράσσων·
ὀφθαλμοὺς δ᾽ ἐλέλιζεν ἀλήμονας, εἰκόνα μύθων,
νεύματι τεχνήεντι νοήμονα ῥυθμὸν ὑφαίνων·
καὶ κεφαλὴν ἐτίνασσε, καὶ ἤθελε βόστρυχα σείειν,
εἰ μὴ γυμνὰ μέτωπα λιπότριχος εἶχε καρήνου.
οὐδὲ μὲν, οἷα γέρων, Τιτήνιον αἷμα κομίζων,
ἔγραφε φωνήεντι τύπῳ Τιτηνίδα φύτλην·
οὐ Κρόνον, ἠὲ Φάνητα παλαίτερον· οὐδὲ γενέθλην
Ἠελίου Τιτῆνος, ὁμόχρονον ἥλικι κόσμῳ·
ἀλλὰ λιπὼν ξύμπαντα, καὶ ἀστραίης χύσιν ὕλης,
οἰνοχόον Κρονίδαο σοφῇ ποίκιλλε σιωπῇ,
Ζηνὶ δέπας τανύοντα, καὶ ἀθανάτων χορὸν ἄλλων
αἰὲν ἐπασσυτέροισιν ἐϋφραίνοντα κυπέλλοις,
ἢ ζαθέην προχέοντα κατὰ κρητῆρος ἐέρσην,
ἣν δέ οἱ ἁρμονίη γλυκερὸν ποτόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
νέκταρ ἀρυομένην ὠρχήσατο παρθένον Ἥβην.
ἐς Σατύρους δ᾽ ὁρόων Γανυμήδεος ἔγραφε μορφὴν
χερσὶν ἀφωνήτοισι· καὶ ὁππότε δέρκετο Βάκχας,
Ἥβην χρυσοπέδιλον ἐχέφρονι δείκνυε σιγῇ.
  Τοῖα Μάρων ἐχάρασσε, πολύτροπα δάκτυλα πάλλων

v. 194. καλλὰ ed. pr. emend. Falk.
v. 195. μετὰ ἔθλια ed. pr. ab eod. emend.
v. 207. Verba χύσιν ὕλης suspecta sunt.
v. 208. ποίκιλε ed. pr. emend. in alt.
v. 212. ἀμβροσίη γλυκ. tentabat Cun. Male.

καὶ ποδὸς εὐρύθμοιο σοφὴν ἀνεσείρασεν ὁρμήν,
ἀσταθέος τελέσας πολυκαμπέα μέτρα χορείης.
ἵστατο δὲ τρομέων, δεδοκημένος ὄμματι λοξῷ,
τίς τίνα νικήσειε, τίς εἰς ἑὸν οἶκον ἱκάνοι,
μείζονα καὶ πλήθοντα μέθης κρητῆρα κομίζων.
Σειληνὸς δ' ἐχόρευε· πολυστρέπτοιο δὲ τέχνης
σύμβολα τεχνήεντα κατέγραφε σιγαλέῃ χειρί.
καὶ παλάμαις τότε τοῖος ἐνῆν τύπος· ὥς ποτε πολλὴ
υἱέϊ Κυρήνης ἔρις ἔμπεσε καὶ Διονύσῳ
ἀμφὶ πότου· μάκαρες δὲ συνήϊον· οὐ τότε πυγμή,
οὐ δρόμος, οὐ τότε δίσκος ἀέθλια· παιδὶ δὲ Φοίβου
ὄργανα κεῖτο κύπελλα, μεμηλότα καὶ Διονύσῳ,
καὶ δίδυμοι κρητῆρες, ὁ μὲν χρονίου χύσιν οἴνου,
ὃς δὲ φέρων νέα δῶρα φιλοπτόρθοιο μελίσσης.
καὶ Κρονίδης ἐκάθητο δικασπόλος· ἀθλοφόροις δὲ
ἁβρὸς ἀγὼν τετάνυστο μελισταγέος περὶ νίκης.
ὄργανα κεῖτο κύπελλα· καί, ὡς χρυσόπτερος Ἑρμῆς,
αὐτὸς Ἔρως ἐρόεις ἐναγώνιος εἰς μέσον ἔστη,
χειρὶ μιῇ καὶ κισσὸν ἔχων καὶ θαλλὸν ἐλαίης,
Βάκχῳ κίσσινον ἄνθος, Ἀρισταίῳ δὲ προτείνων
στέμμασι Πισαίοισιν ἐοικότα θαλλὸν ἐλαίης,
Παλλάδος ἁγνὸν ἄγαλμα. μελικρήτῳ δὲ κυπέλλῳ

v. 225. *τοῖος ἐνὶ κτύπος ὤετο πολλῇ* ed. pr. *τοῖος ἐνῆν κτύπος, ᾧ ἔπι πολλὴ* ed. alt. ex emend. Falk. Fortasse debebam *ἔην κτύπος· ὥς ποτε* etc. *ὥς ποτε* iam Rhodom.

v. 227. *οὔ ποτε πυγμή* editt. *οὐδέ τε* vel *οὐ τότε* Rhodom.

v. 230. *Κρονίου* ed. pr. emend. Falk.

v. 235. *αὐτὸς Ἔρως· ἐρόεις δ' ἐναγ.* editt.

v. 236. *καὶ μισσὸν ἔχ. κ. θαλὸν ἐλ.* ed. pr. emend. Falk. sed mansit *Μισσὸν* in ed. alt.

v. 237. *Ἀρεισταίῳ* editt. emend. Falk.

v. 238. *θαλὸν ἐλ.* ed. pr. emend. in ed. alt.

πρῶτος Ἀρισταῖος κεράσας ὠδῖνα μελίσσης,
ὤρεγεν ἀθανάτοισι σοφὸν ποτὸν, ἄλλον ἀπ᾽ ἄλλου
εὐφραίνων, καὶ ἔνειμε δέπας στοιχηδὸν ἑκάστῳ.
τοῖσι μὲν ἀρχομένοισιν ἐϋῤῥαθάμιγγος ἐέρσης,
ὀξύτατος κόρος ἔσκεν· ἀρυομένων δὲ κυπέλλων,
τὸ τρίτον ἠρνήσαντο, καὶ οὐχ ἥψαντο τετάρτου,
καὶ μέλιτος μέμψαντο ταχὺν κόρον· ἡδυπότου δὲ
ἁβροχίτων Διόνυσος ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων,
κούφισε δισσὰ κύπελλα, καὶ ὤρεγε δίζυγι παλμῷ
τὸ πρῶτον Κρονίδῃ, τὸ δὲ δεύτερον ὤπασεν Ἥρῃ·
πατροκασιγνήτῳ τρίτατον δέπας, Ἐννοσιγαίῳ.
ἑξείης δ᾽ ἅμα πᾶσι θεοῖς καὶ Ζηνὶ τοκῆϊ
τερπομένοις ἐκέρασσε· κατηφιόωντι δὲ μούνῳ
μειδιόων ἐτίταινε δέπας ζηλήμονι Φοίβῳ.
οἱ δὲ πολυσπερέεσσι νόον θέλγοντο κυπέλλοις,
διψαλέοι δ᾽ ἔτι μᾶλλον ἀεὶ γίνοντο πιόντες,
καὶ πάλιν ᾔτεον ἄλλο, καὶ οὐ κόρος ἔσκε κυπέλλων.
ἀθάνατοι δ᾽ ὀλόλυξαν· ἐπετρέψαντο δὲ Βάκχῳ
οἰνάδος ἡδυπότοιο φέρειν πρεσβήϊα νίκης.
καὶ μεθύων, ἀκίχητος Ἔρως, ὀχετηγὸς ἀγῶνος,
κισσῷ βοτρυόεντι κόμην ἔστεψε Λυαίου.

Τοῦτο σοφῇ παλάμῃ κερόεις Σειληνὸς ὑφαίνων,
δεξιτερὴν μὲν ἔπαυσε· πολυσκάρθμῳ δὲ πεδίλῳ

---

v. 247. *ἀρύσσων* ed. pr. emend. Falk.

v. 251. Fort. *θεοῖς, ὡς Ζηνὶ τ.* propter v. 249.

v. 252. *τερπομένης ἐκ.* editt. Mecum emend. Falk. Mox *κατηπιόωντι* vulgo.

v. 255. *μᾶλλον ὀεισίνοντο π.* ed. pr. *ἀεὶ σίνοντο* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 256. *ᾔτεεν ἄλλο κ᾽ οὐ κόρον ἔσχε κυπ.* ed. pr. Unum *καὶ οὐ* emend. in ed. alt. per Falk.

v. 257. *δὲ Βάκχαι* ed. pr. *καὶ Βάκχαι* ed. alt.

ἐκ χθονὸς ἠώρητο, καὶ ἠέρι πέμπεν ὀπωπάς,
πῇ μὲν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὁμόζυγα ταρσὰ συνάπτων,
πῇ δὲ διαζεύξας, ἑτεραλκέϊ πάλλετο τέχνῃ·
ἄλλοτε πουλυέλικτος ὑπὲρ δαπέδοιο χορεύων,
ὀρθὸς ἐπὶ πτέρναις ἑλικώδεϊ σείετο παλμῷ·
δεξιτερῷ δ᾽ ἄγναμπτος ἐπεστηρίζετο ταρσῷ,
δάκτυλον ἄκρον ἔχων ἑτέρου ποδὸς, ἢ γόνυ κάμψας
συμφερταῖς παλάμῃσιν, ἢ ἐκταδίην πτύχα μηρῶν,
Σειληνὸς βαρύγουνος, ἔχων ποδὸς ὄρθιον ὁρμήν·
καὶ πόδα λαιὸν ἄειρεν ἐπὶ πλευροῖο καὶ ὤμου,
κουφίζων ἑλικηδόν· ὀπισθοτόνῳ δ᾽ ὑπὸ τέχνῃ
καμπύλον ἠώρησεν ἐπ᾽ αὐχένι ταρσὸν ἑλίξας.
καὶ βαλίῃ στροφάλιγγι παλιννόστοιο χορείης
ὕπτιος αὐτοέλικτος ἐκάμπτετο κυκλάδι τέχνῃ,
πεπταμένην ἐπίκυρτον ἐς ἠέρα γαστέρα φαίνων,
τὴν αὐτὴν στεφανηδὸν ἀτέρμονα νύσσαν ἀμείβων·
καὶ κεφαλὴ πεφόρητο παρήορος, οἷά περ αἰεὶ
ἁπτομένη δαπέδοιο, καὶ οὐ ψαύουσα κονίης.
καὶ ποδὶ λαχνήεντι πέδον Σειληνὸς ἑλίσσων,
ἄστατος ἔνθα καὶ ἔνθα ποδῶν βακχεύετο παλμῷ.
καὶ τότε γούνατα κάμνε· τινασσομένου δὲ καρήνου,
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησεν ἀρούρῃ·
καὶ ποταμὸς μορφοῦτο· δέμας δέ οἱ ἔβλυεν ὕδωρ
χεύμασιν αὐτομάτοισιν· ἀμειβομένου δὲ μετώπου,

v. 263. ἠώρητο editt.
v. 267. ἐπὶ στέρνοις editt.
v. 268. θαρσῷ editt.
v. 272. ἄειρεν ἀπὸ πλ. editt.
v. 274. ἠώρησεν vulgo.
v. 279. παρήορος vulgo.
v. 281. Fort. Σειληνὸς ἀράσσων vel ἐρέσσων, vel πόδα λαχνήεντα πέδῳ Σ. ἑλίσσων.

εἰς προχοὴν ἐπίκυρτον ἐκυμαίνοντο κεραῖαι,
καὶ ῥόθιον κορύφουτο κυκώμενον ὑψικάρηνον,
καὶ βυθὸς ἰχθυόεις ψαμάθῳ κοιλαίνετο γαστήρ.
Σειληνοῦ δὲ χυθέντος, ἀμειβομένη πέλε χαίτη
εἰς θρύον αὐτοτέλεστον· ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ γείτων
ὀξυτενὴς σύριζε δόναξ δεδονημένος αὔραις
αὐτοφυής. γλυκερὴν δὲ Μάρων ἐνεδύσατο νίκην,
ἀγκὰς ἔχων κρητῆρα, βεβυσμένον ἡδέος οἴνου·
Σειληνοῦ δὲ χυθέντος ἀέθλιον οἷά τε λοιβήν,
ἀργύρεον κρητῆρα λαβὼν, ἔῤῥιψε ῥεέθροις,
καὶ προχοὰς ἐμέθυσσε χοροπλεκέος ποταμοῖο,
χῶρος ὅθεν κρητῆρος ἐπώνυμος· ἡδυπάτου δὲ
Σειληνοῦ κελάδοντος ἀκούεται εὔϊον ὕδωρ.
καί τινα μῦθον ἔειπε Μάρων ποταμηΐδι πηγῇ·
Οὔ σε Μάρων, Σειληνὲ, βιάζεται· εἰς σὲ δὲ ῥίψω
οἶνον ἐρευθιόωντα, καὶ οἰνοδόκον σε καλέσσω.
δέξο, μέθης ἀκόρητε, τεὸν μέθυ· δέχνυσο Βάκχου
ἀργύρεον κρητῆρα, καὶ ἔσσεαι ἀργυροδίνης.
εἰλιπόδη Σειληνὲ, καὶ ἐν προχοῇσι χορεύεις,
σεῖο ποδῶν στροφάλιγγα καὶ ἐν ῥοθίοισι φυλάσσεις,
εἰσέτι κωμάζεις διερὸν τύπον· ἀλλὰ σὺ Βάκχαις

---

v. 290. λυθέντος ἀμειβομέναι πέλαι χ. ed. pr. λυθέντος ἀμειβομένη πέλε χ. ed. alt. ex emend. Falk.

v. 292. σύριξε editt.

v. 293. Μάρων ἐδύσατο ν. ed. pr. Nostrum dedit Falk. Sed f. scribend. ἐκτήσατο ν.

v. 295. οἷά τε μορφήν editt. emend. Cun.

v. 300. ἔλεγξε Μ. editt. em. iam Rhodom.

v. 302. καλέσω ed. pr. emend. Falk.

v. 303. δέχνυσο Βάκχη editt. em. iam Rhodom.

v. 306. φυλάσσοις editt. quod si sanum est, v. antec. χορεύοις et seq. κωμάζοις legendum.

v. 307. σὺ omittit ed. pr. supplev. Falk. qui et κωμάζοις proposuit.

ἵλαθι, καὶ Σατύροισι, καὶ οἰνοπότῃσιν ὀπώρης·
Σειληνούς τε φύλασσε, τεῆς βλάστημα γενέθλης·
ἀκροπότῃ δὲ Μάρωνι χαρίζεο· μηδέ σε νίκης
ζῆλον ὑποκλέπτοντα καὶ ἐν ποταμοῖσι νοήσω·
ὕδασι μᾶλλον ἄεξε Μαρωνίδος οἶνον ὀπώρης·
ἔσσο καὶ ἐν ποταμοῖσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ.
νήπιε, τίς σε δίδαξεν, ἀρειοτέροισιν ἐρίζειν;
Σειληνὸς πάλιν ἄλλος, ὑπέρβιον αὐλὸν ἀμείβων,
αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ εἰς ἔριν ἤλυθε Φοίβῳ·
ἀλλά ἑ γυμνώσας λασίου χροὸς, ἔρνεϊ δήσας,
ἔμπνοον ἀσκὸν ἔθηκε· καὶ ὑψόθι πολλάκι δένδρου
ἐνδόμυχος κόλπωσε τύπον μιμηλὸς ἀήτης,
οἷα πάλιν μέλποντος ἀσιγήτοιο νομῆος.
καί μιν ἐποικτείρων, μορφώσατο Δελφὸς Ἀπόλλων,
καὶ ποταμὸν ποίησεν ὁμοίϊον. εἰσέτι κείνου
Σειληνοῦ λασίοιο φατίζεται ἀγκύλον ὕδωρ,
καὶ κτύπον ἠνεμόφοιτον ἐρεύγεται, οἷά περ αἰεὶ
ἀντιτύποις δονάκεσσι μελιζομένου Διονύσῳ.
καὶ σὺ δέμας μετάμειψας, ἀρείονι νεῖκος ἀνάψας,
Σειληνῷ προτέρῳ παρομοίϊος. ἀλλὰ σὺ νύμφην
μηκέτι μαστεύσειας ἀσάμβαλον ἠθάδα Βάκχην,
Βάκχην λυσιέθειραν ὀρειάδα· λυσικόμων γὰρ
Νηϊάδων ἀπέλεθρος ἐΰφραίνοι σε γενέθλη.

---

v. 308. *οἰνοπότῃσιν ὀπώρης* ed. pr.
v. 310. *ἀκροπόθι* ed. pr. emend. Falk.
v. 315. *ἄλλον* editt. *πάλαι ἄλλος ὑπέρβιος* affert Cun. et *ὑπέρβιος* f. est verum.
v. 322. „Scribendum videtur *εἴ γ' ἔτι.*" Hermann.
v. 325. *μελιζομένου Διονύσου* editt. em. Hermannus.
v. 328. *Βάκχον* ed. pr. emend. Falk. *Βάκχου* coni. Rhodom.
v. 330. *Πληϊάδων — ἐϋφραίνει — γενέθλην* ed. pr. Unum *γενέθλη* emend. a Falk. in ed. alt.

μηκέτι μαστεύσῃς ὀφιώδεα δεσμὰ Λυαίου,
ἐγχέλυας μεθέπων, σκολιὴν ὠδῖνα ῥεέθρων·
καὶ στικταῖς φολίδεσσιν ἀρηρότες ἀντὶ δρακόντων
ἰχθύες ὑμετέροισιν ἐφερπύζουσι ῥεέθροις.
εἰ δὲ σὺ βοτρυόεντος ἐνοσφίσθης Διονύσου,
μᾶλλον ἐπολβίζω σε· σὺ γὰρ καὶ βότρυν ἀέξεις·
τί πλέον ἤθελες ἄλλο, τεῶν θρεπτῆρα ῥοάων
Ζῆνα φέρων, μετὰ Βάκχον, ὅλης γενετῆρα γενέθλης;
ἀντὶ τεῶν Σατύρων, ποταμῶν στίχες· ἀντὶ δὲ ληνοῦ,
Ὠκεανοῦ κελάδοντος ὑπὲρ νώτοιο χορεύεις.
εἴκελον εἶδος ἔχεις καὶ ἐν ὕδασιν· οὐ νέμεσις δὲ
Σειληνὸν, κομόωντα βοοκραίροισι μετώποις,
ταυρείην κερόεσσαν ἔχειν ποταμηΐδα μορφήν.
    Εἶπε Μάρων· καὶ πάντες ἐθάμβεον, ἀγκύλον ὕδωρ
Σειληνοῦ ζαχύτοιο κυβιστητῆρος ἰδόντες,
ἰσοφυὲς μίμημα πολυγράμπτου ποταμοῖο.

v. 331. μαστεύσεις editt.
v. 333. στικτοῖς editt. em. iam Rhodom.
v. 336. ἀέξοις editt.
v. 341. ἴκελον editt.
v. 343. ποταμηΐδα φωνήν ed. pr. emend. Falk.
v. 345. κυβιστητῆρες ed. pr. emend. Falk.

NONNOY TOY ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Κ.

Εἰκοστὸν μεθέπει φονίου βουπλῆγα Λυκούργου,
εἰς βυθὸν ἰχθυόεντα διωκομένου Διονύσου.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Κ.

Αὖτο δ' ἀγών. Σάτυροι δὲ σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ
Βότρυος ἀφνειοῖσιν ἐναυλίζοντο μελάθροις.
τοῖσι δὲ δαινυμένοις ἐπεκώμασαν οἰνάδες ὧραι·
καὶ κτύπος ἦν τυπάνων ἐπιδόρπιος· ὀξὺ δὲ σύριγξ
ἀμφιλαφὴς ἐλίγαινεν· ἀρυόμενοι δὲ κυπέλλοις
οἰνοχόοι μογέεσκον ἀλωφήτῳ παρὰ δείπνῳ·
καὶ πλέον αἰτίζεσκον ὀπάονας οἶνον ἀφύσσειν
δαιτυμόνες σαίνοντες· ἀνεσκίρτησε δὲ Βάκχη,
κύμβαλα δινεύουσα· φιλοσκάρθμοιο δὲ κούρης
ἄπλοκος ἀκρήδεμνος ἐσείετο βόστρυχος αὔραις.
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις, καλέσας Σταφύλοιο γυναῖκα,
αὐχμὸν ἀποσμήξας, ἐπεκόσμεεν οἴνοπι πέπλῳ.
καὶ Πίθον εὐρυγένειον ὅλον ῥυπόωντα καθήρας,
ἀργεννῷ παλίνορσος ἀνεχλαίνωσε χιτῶνι,

---

v. 1. λῦτο edd.

v. 3. οἰνάδες ὧραι, de tempore bibendi, nescio an sanum sit. Fort. scripsit οἰνάδες αὖραι.

v. 4. τυμπάνων ed. pr. Nostrum est in ed. alt. Sic iam Rhodomannus.

v. 5. Fort. ἀρυομένοις δὲ κυπ.

ῥίψας πένθιμα πέπλα, χυτῇ πεπαλαγμένα τέφρῃ,
οὐκέτι δ', αὐτοχύτοισι παρήϊα δάκρυσι δεύων,
Βότρυς ἀνεστενάχιζε· Διωνύσῳ δὲ πιθήσας,
φωριαμοὺς ὤϊξε θυώδεας· οἰγομένων δὲ
μαρμαρυγὴ σελάγιζε πολυγλήνων ἀπὸ πέπλων.
κεῖθεν ἑλὼν, Σταφύλου βασιλήϊα φαιδρὰ τοκῆος
δύσατο πορφυρέῳ πεπαλαγμένα φάρεα κόχλῳ,
καὶ θαλίης ψαύοντι συνειλαπίναζε Λυαίῳ.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισιν ἀνέδραμεν Ἕσπερος ἀστὴρ,
φέγγος ἀναστείλας χοροτερπέος Ἠριγενείης.
δαιτυμόνων δὲ φάλαγγες ἀμοιβάδες ἔνδοθεν αὐλῆς
ὕπνου δῶρον ἕλοντο βαθυστρώτων ἐπὶ λέκτρων.
καὶ Πίθος ἄγχι Μάρωνος ἀνήϊεν εἰς μίαν εὐνὴν,
νεκταρέης εὔοδμον ἀναβλύζων πόμα ληνοῦ,
ἀλλήλους δ' ἐμέθυσσαν, ἴσην πέμποντες ἀϋτμὴν,
πάννυχον. Εὐπετάλη δὲ, τιθηνήτειρα Λυαίου,
δαλὸν ἀναψαμένη καὶ Βότρυϊ καὶ Διονύσῳ,
δισσὴν ἀμφοτέροις ἁλιπόρφυρον ἔντυεν εὐνήν.
γείτονι δ' ἐν θαλάμῳ, Σατύρων δίχα, τόσφι Λυαίου,
ἀμφίπολοι στορέσαντο λέχος χρύσειον ἀνάσσῃ.
Βάκχῳ δ' ἦλθεν ὄνειρος, Ἔρις, πολέμοιο τιθήνη,
ἅρμασι μιμηλοῖσιν ἐφεδρήσσουσα λεόντων,
Ῥείης εἶδος ἔχουσα, φιλοκροτάλοιο θεαίνης·
καὶ Φόβος ἡνιόχευεν ὀνειρείων ζυγὰ δίφρων,

---

v. 15. πεπλαγμένα ed. pr. emendav. Falk.
v. 18. οἰνομένων ed. pr. ab eod. emend.
v. 21. πεπλαγμένα ed. pr. emend. Falk.
v. 26. δῶρον ἔχοντο ed. pr. emend. Falk.
v. 28. νεκταρέην editt.
v. 29. ἀλλήλους τ' ἐμέθ. editt.
v. 31. ἀναψαμένην ed. pr. emend. Falk.
v. 35. πτολέμοιο vulgo.

ἀντιτύποις μελέεσσι νόθος μορφούμενος Ἄττις.
καὶ θρόον ὀξὺν ἔχων, ἁπαλόχροος ἄρσενι μορφῇ,
ἡνίοχον Κυβέλης ἀπεμάξατο θήλεϊ φωνῇ·
Βάκχου δ' ὑπναλέοιο παρεστηυῖα καρήνῳ,
φοιτὰς Ἔρις νεμέσησε, καὶ ἐγρεμόθῳ φάτο φωνῇ·
Ὑπνώεις, Διόνυσε θεηγενές· εἰς ἐνοπὴν δὲ
Δηριάδης καλέει σε· καὶ ἐνθάδε κῶμον ἐγείρεις.
μητρυιὴ δ', ὁρόωσα τεὴν φύξηλιν Ἐνυώ,
Ἥρη κερτομέει σε· σὺ δὲ στρατὸν εἰς χορὸν ἕλκεις.
αἰδέομαι Κρονίωνι φανήμεναι· ἅζομαι Ἥρην,
ἅζομαι ἀθανάτους, ὅτι μὴ κάμες ἄξια Ῥείης.
Τιτήνων δ' ὀλετῆρα, προασπιστῆρα τοκῆος,
αὐχένα γαῦρον ἔχοντα κάτ' οὐρανὸν, Ἄρεα φεύγω,
ἀσπίδα κουφίζοντα διάβροχον ἠθάδι λύθρῳ·
καὶ γνωτὴν σέο μᾶλλον, ἀριστογόνοιο τοκῆος
αὐτοτελῆ γονόεντος ἀμήτορα παῖδα καρήνου,
Παλλάδα δειμαίνω κορυθαιόλον, ὅττι καὶ αὐτὴ
μέμφεται ἄρσενα Βάκχον ἀεργέα θῆλυς Ἀθήνη·
εἴκαθεν αἰγίδι θύρσος, ἐπεί ποτε Παλλὰς ἀγήνωρ
αἰγίδα κουφίζουσα πύλας ἔστεψεν Ὀλύμπου,
Τιτήνων σκεδάσασα θυελλήεσσαν ἐνυώ,
πατρῴου δ' ἐγέραιρε σοφὴν ὠδῖνα καρήνου·
καὶ σὺ Διὸς γονόεσσαν ἐπαισχύνεις πτύχα μηροῦ,
ἠνίδε, πῶς γελόωσι καὶ Ἑρμείας καὶ Ἀπόλλων,

v. 49. ἄξια Ἥρης editt. ἄξιον Ἥρης coniicit Herm. ad Orph. p. 752. Mecum facit Scal. cuius emendatio male ad v. 75. refertur.

v. 56. ἀεργαῖα ed. pr. emend. Falk.

v. 58. ἔστεψεν ad spolia post victoriam foribus affixa referendum, si sanum est.

v. 60. πατρῴην ἐγέραιρε σ. editt.

v. 62. ἠνὶ δὲ πῶς editt.

ὃς μὲν ἀερτάζων δίδυμον βέλος, εἰσέτι λύθρῳ
ὑψιλόφων τεκέων πεπαλαγμένον Ἰφιμεδείης,
ὃς δὲ καταφθιμένοιο πολυβλεφάροιο νομῆος
ῥάβδον ἑὴν ὀλέτειραν. ἐγὼ δ' ἐμὸν αἰθέρα φεύγω,
μῶμον ἀλυσκάζουσα φυγοπτολέμου Διονύσου.
θύρσους δ' ἠρεμέοντας ὀπιπεύουσα Λυαίου,
μέμφεται ὀρχηστῆρι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ
παρθένος Ἰοχέαιρα· κυβερνήτειρα δὲ δίφρου
οὐτιδανῶν ἐλάφων, βαλίων ὀλέτειρα λαγωῶν,
μέμφεται οὐρεσίφοιτος ὀρειάδος ἐγγύθι Ῥείης
πορδαλίων ἐλατῆρι καὶ ἡνιοχῆϊ λεόντων.
παιδὸς ἐμοῦ, Διὸς οἶκον ἀναίνομαι· ἐν γὰρ Ὀλύμπῳ
ἅζομαι αὐχήεσσαν ἀγαλλομένην ἔτι Λητῶ,
ἰὸν ἐμοὶ τανύουσαν ἐῶν χραισμήτορα λέκτρων,
γηγενέος Τιτυοῖο ποθοβλήτοιο φονῆα.
καὶ διδύμαις ὀδύνῃσιν ἱμάσσομαι, ὅττι δοκεύω
ἀχνυμένην Σεμέλην καὶ ἀγήνορος ἀστέρα Μαίης.
οὐ σὺ Διὸς τεκέεσσιν ὁμοίϊος· οὐ κτάνες ἰῷ
Ὦτον ἀπειλητῆρα, καὶ ὑψιπόδην Ἐπιάλτην·
οὐ Τιτυὸν πτερόεντι τεῷ κατέπεφνες ὀϊστῷ,
οὐ θρασὺν Ὠρίωνα δυσίμερον, οὐ πρόμον Ἥρης,

---

v. 64. *πεπλαγμένον* ed. pr. emend. Falk. „Apollodorus lib. 1. p. 14. 2. Oti et Ephialtae Aloidarum mater." Rhodom.

v. 65. *πολυβλεφάροιο τοκῆος* edd. emend. Scal.

v. 66. *ῥάβδον ἐμὴν ἐλέτηραν* vel *ἐλάτηραν* editt. *ῥάβδον ἐμὴν ἐλάτειραν* voluit Falk. *ἔχων ὀλέτειραν* Cant. f. melius.

v. 67. *ἀλισκάζουσα* editt. emend. Falk.

v. 68. *θύρσους τ' ἠρ.* editt.

v. 71. *λαγώνων* ed. pr. emend. Falk.

v. 75. *Λητῶ* in *Ῥείης* dicitur mutasse Scaliger; sed correctio pertinet ad v. 49.

v. 76. *ἶσον ἐμοὶ τανύουσαν* editt. em. Hermannus.

Ἄργον, ἀεξικάκοιο βοοσκόπον υἱὸν ἀρούρης,
Ζηνὸς ὀπιπευτῆρα βοοκραίρων ὑμεναίων·
ἀλλὰ παρὰ Σταφύλῳ καὶ Βότρυϊ κῶμον ὑφαίνεις,
ἀκλειὴς ἀσίδηρος, ἐποίνιον ὕμνον ἀείδων,
αἰσχύνεις Σατύρων χθόνιον γένος, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Βακχιάδος ψαύοντες ἀναιμάκτοιο χορείης,
Ἄρεος ἐλπίδα πᾶσαν ἐπετρέψαντο κυπέλλοις.
ἔστι καὶ εἰλαπίνη μετὰ φύλοπιν, ἔστι χορεύειν
Ἰνδοφόνον μετὰ δῆριν ἔσω Σταφύλοιο μελάθρου·
πηκτίδες εὖ ψαύουσιν ἐνυαλίην μετὰ νίκην;
νόσφι πόνων οὐκ ἔστιν ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν·
οὐ πέλε ῥηϊδίη μακάρων ὁδός· ἐξ ἀρετῆς δὲ
ἀτραπὸς Οὐλύμποιο θεόσσυτος εἰς πόλον ἕλκει.
τέτλαθι καὶ σὺ πόνους πολυειδέας· οὐρανίην γὰρ
Ἥρη σοὶ κοτέουσα Διὸς μαντεύεται αὐλήν.
  Ὣς φαμένη πεπότητο. θεὸς δ' ἀνεπήλατο λέκτρου,
φρικτὸν ἔχων ἔτι δοῦπον ἀπειλητῆρος ὀνείρου. — —
  Καὶ θρασὺς ἄνθορε Βότρυς, ἑὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Σιδονίης ἀκτῖνας ἀκοντίζοντα θαλάσσης,
καὶ χρυσέῳ συνέεργεν ἀρηρότα ταρσὰ πεδίλῳ·

---

v. 87. ἀκληεὶς ἀσίδηρον editt. em. Rhodom.

v. 88. καὶ αὐτοῦ editt.

v. 89. ψαύοντος vulgo.

v. 92. Ἰνδώην editt.

v. 93. οὐ ψαύουσιν ed. pr. οὐ παύουσιν ed. alt. ex coni. Falk. Em. Hermann.

v. 96. εἰς πόθον editt.

v. 99. λέκτρα ed. pr. emend. Falk.

v. 100. Post hunc versum videntur quaedam deesse. Narrandum enim erat, quid Bacchus fecisset. Si quis v. 101. Βότρυς in Βάκχος mutaret, is defectum infucaret potius quam sanaret. Caet. v. 101. ἔδυνε hab. ed. alt.

ὤμοις δ' ἀκαμάτοισι περὶ κληῖδα φυλάσσων,
φαιδρὸν ἀλιγλαίνοιν περονήσατο φᾶρος ἀνάκτων,
πατρῴην λαγόνεσσι βαλὼν ὑψήνορα μίτρην,
σκῆπτρον ἔχων· Σάτυροι δὲ δαφοινήεσσαν ἀπήνην
πορδαλίων ἔζευξαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ·
Σειληνοὶ δ' ἀλάλαζον· ἐμυκήσαντο δὲ Βάκχαι
θυρσοφόροι· στρατιαὶ δὲ συνήλυδες εἰς μόθον Ἰνδῶν
στοιχάδες ἐῤῥώοντο· καὶ ἔβρεμεν αὐλὸς Ἐνυοῦς·
κεκριμένας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες.
καί τις ὑπὲρ νώτοιο θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ,
εἰς δρόμον ἐσσυμένης λοφίην ἐπεμάστιεν ἄρκτου
λυσσαλέης· ἕτερος δὲ δασύτριχα γαστέρα νύσσων,
ἄγριον ἡνιόχευε καλαύροπι ταῦρον ἀλήτην
πλευραῖς ἀμφοτέραις κεχαλασμένα ταρσὰ συνάπτων·
ὃς δὲ δασυστέρνων ῥαχίης ἐπέβαινε λεόντων
αὐχενίων πλοκάμων δεδραγμένος ἀντὶ χαλινοῦ.
Καὶ μέγαρον πατρῷον ὁμοῦ καὶ κλῆρον ἐάσας,
Βότρυς ἐρευθήεις, τετράζυγον ἅρμα τιταίνων,
σύνδρομος ἡνιόχευε φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ,
δμῶας ἔχων κατόπισθε· Μέθη δ' ἅμα μητέρι νύμφη
λευκοχίτων ἀνέβαινεν ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην,

---

v. 104. περικληΐδα φ. editt. Nostrum coniecit Falk. sed non satisfacit.
v. 105. φᾶρος ἀκόντων editt.
v. 106. πατρῴην editt.
v. 110. στρατιὴ δὲ σ. ed. pr. emend. Falk.
v. 114. ἐσσυμένην editt.
v. 116. ταῦρον ὁδίτην vulgo.
v. 118. ῥαχίης editt.
v. 120. πατρῶον — ἐάσσας editt.
v. 123. μεθεὶς δ' ἅμα μητέρι νύμφην editt.
v. 124. λευκοχύτων editt. em. Falk.

καὶ ζυγίων Φασύλεια κυβερνήτειρα λεπάδνων,
εἰς λόφον ἡμιόνων χρυσέην ἐλέλιζεν ἱμάσθλην.
καὶ Πίθος εὐρυκάρηνος, ὀπίστερον ἅρμα τιταίνων,
ἕσπετο θητεύων καὶ Βότρυϊ καὶ Διονύσῳ.
οὐ μὲν ἔην ἀγέραστος· ἑλὼν δέ μιν εἰς χθόνα Λυδῶν
Βάκχος ἄναξ ἔστησε μέθης ἐγκύμονι ληνῷ,
δεχνύμενον χυτὸν ὄγκον ἐϋῤῥαθάμιγγος ὀπώρης
ἄγγεσιν οἰνοδόκοις, ὅθεν οὔνομα τοῦτο φυλάσσων,
πορφυρέῳ κενεῶνι πίθος παρὰ γείτονι ληνῷ
ἵσταται εὔια δῶρα δεδεγμένος εἰσέτι Βάκχου,
σῆμα Πίθου προτέροιο· καὶ εἰ βροτέην λάχε φωνήν,
τοῖον ἔπος Σατύροισιν ἐρεύγετο, κῶμον ἀκούων·
εἰμὶ πίθος, προτέροιο φερώνυμος· ἄγχι δὲ ληνοῦ
δέχνυμαι ἡμερίδων γλυκερὸν ῥόον· Ἀσσυρίου δὲ
λάτρις ἐγὼ Σταφύλου καὶ Βότρυος· ἀμφοτέρους δὲ
νηπιάχους ἔθρεψα, γέρων τροφός· εἰσέτι δ' ἄμφω,
οἷα πάλιν ζώοντας, ἐμαῖς λαγόνεσσιν ἀείρω.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε μετὰ χρόνον ὀψὲ τελέσσειν
Βάκχος ἄναξ. περόων δὲ Τύρον καὶ Βύβλον ὁδεύων,
καὶ ποταμοῦ θυόεντος Ἀδώνιδος εὔγαμον ὕδωρ,
καὶ σκόπελον Λιβάνοιο καὶ ἔνδια Κυπρογενείης,

---

v. 125. *βασίλεια* Rhodom.

v. 129. *ἑλῶν — εἰς χ.* ed. pr. omissis verbis *δέ μιν*, quae Falk. supplevit. *ἑλὼν δέ μιν* ed. alt.

v. 135. *Πίθου φλογεροῖο* editt.

v. 137. *Πίθος* lit. maiori ed. alt.

v. 141. *παλινζώοντας — ἀείρων* editt.

v. 142. *τελέσσω· Β.* editt. em. Rhodom.

v. 143. *πυρόων* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

Ἀῤῥαβίης ἐπέβαινε, καὶ εὐόδμων ὑπὸ δένδρων
Νυσιάδος τανύφυλλον ἐθάμβεε δειράδα λόχμης,
καὶ πόλιν αἰπύδμητον, ἀκοντοφόρων τροφὸν ἀνδρῶν.
Ἔνθα τις, Ἄρεος αἷμα, μιαιφόνος ᾤκεεν ἀνήρ,
ἤθεσι ῥιγεδανοῖσιν ἔχων μίμημα τοκῆος,
ὀθνείους ἀθέμιστος ἀμεμφέας εἰς μόρον ἕλκων,
αἰνομανὴς Λυκόοργος· ἀποκταμένων δὲ σιδήρῳ
ἔστεφεν ἀνδρομέοισιν ἑὸν πυλεῶνα καρήνοις
εἴκελος Οἰνομάῳ, καὶ ὁμόχρονος, οὗ ποτὲ δειλὴ
πατρὸς ἀνυμφεύτοισι δόμοις ἐφυλάσσετο κούρη
χήρη, γηραλέη, γαμίων ἔτι νῆϊς ἐρώτων,
εἰσόκε Τανταλίδης, ἱππήλατον οἶδμα χαράσσων,
ἄβροχον ἅρμα φέρων τετράζυγον Ἐννοσιγαίου,
νυμφίδιον δρόμον εἶχεν, ὅτε τροχοειδέϊ κύκλῳ
Μυρτίλος αἰολόμητις ἐπίκλοπον ἤνυσε νίκην,
μιμηλῷ τελέσας ἀπατήλιον ἄξονα κηρῷ,
οἶκτον ἔχων καὶ ἔρωτα γοήμονος Ἱπποδαμείης·
καὶ δρόμος ἦν ἀνόνητος· ὑπ' ἠελίοιο δὲ δίφρου

v. 146. ἀπὸ δένδρ. editt.

v. 147. Γυσιάδος τανύφ. ed. pr. emend. Falk.

v. 148. πτόλιν vulgo. Mox τροφὸν omittit ed. alt.

v. 149. ὤκεεν editt.

v. 151. ὀθνείους ἀμέθυστος editt.

v. 154. ἴκελος vulgo.

v. 157. Τανταλίδου editt. em. Rhodom.

v. 160. αἰολόμητος ed. pr. emend. Falk.

v. 161. μιμηλῷ ἐλάσας editt. Nostrum vide infra XXXVII. 341.

v. 163. δίφρῳ editt. quod fort. non mutandum erat.

κηροπαγὴς φλογόεντι ῥυμὸς θερμαίνετο πυρσῷ,
καὶ τροχὸν ἠκόντιζε λυθεὶς μινυώριος ἄξων.
τοῖος ἔην Λυκόοργος ὁμότροφος· ἀχθοφόρους δὲ
πολλάκις ἐν τριόδοισιν ἀλήμονας ἄνδρας ὁδίτας
δήσας, εἰς δόμον εἷλκεν, Ἐνυαλίῳ δὲ τοκῆϊ
δαιτρεύων ἱέρευε· δαϊζομένων δὲ μαχαίρῃ
ἄκρα λαβὼν, ἐπύκαζε κακοξείνους πυλεῶνας.
ὡς δ' ὅτε δυςμενέων μετὰ φύλοπιν ὀψὲ μολόντος
ἀνδρὸς ἀκοντοφόροιο, νέης ἀναθήματα νίκης,
ἀσπίδες ἢ πήληκες ἐπεκρεμόωντο μελάθρῳ,
οὕτω καὶ φονίοιο παρὰ προπύλαια Λυκούργου
ἄκρα ποδῶν καὶ χεῖρες ἐπῃώρηντο θανόντων.
καὶ φόνος ἦν· ξενίου δὲ Διὸς παρὰ γείτονι βωμῷ
ὀθνεῖοι στενάχοντες ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ,
οἷα βόες καὶ μῆλα· περιῤῥαίνοντο δὲ βωμοί,
σφαζομένων· στικτὴ δὲ κόνις φοινίσσετο λύθρῳ
δώματος ἀμφὶ θύρετρα· βιαζόμενοι δὲ πολῖται,
ἀντὶ Διὸς σπεύδοντο θυηπολέειν Λυκοόργῳ.

---

v. 164. *φλογόεντι ῥῦμα θ.* ed. pr. emend. Falk. et Cant. Sed *ῥυμὸς* propter sensum et quantitatem suspectum. *ῥύπος*, cera sigillaris, coni. Herm. Fort. legend. *τύλος*, *paxillus in axe*, hic et XXXIII. 295. Vid. Comment.

v. 165. *κρότον ἠκόντιζε* edd. em. Hermannus.

v. 166. Fort. *ὁμότροπος*, sed cf. v. 154.

v. 169. *μαχαίρων* ed. pr. emend. Falk.

v. 170. *βαλὼν* editt. emend. Scalig. et Rhodom.

v. 171. *μολόντες* editt.

v. 173. *πήλυκες* editt.

v. 175. *ἐπηώρηντο* editt.

v. 179. *στικτὴ καὶ κόνις* vulgo.

v. 181. *ἀντὶ Διὸς εὕροντο* editt. contra metricum Nonni usum. Em. Rhodomannus.

Οὐδ' ἔλαθες, Διόνυσε, δολοῤῥαφέος φθόνον Ἥρης·
ἀλλὰ πάλιν κοτέουσα τεῇ θεόπαιδι γενέθλῃ,
ἄγγελον Ἶριν ἔπεμπε δυςάγγελον, ὄφρα σε θέλξῃ,
κλεψινόῳ κεράσασα δόλῳ ψευδήμονα πειθώ·
δῶκε δέ οἱ βουπλῆγα θεημάχον, ὄφρα κομίσσῃ
Ἀῤῥαβίης μεδέοντι, Δρυαντιάδῃ Λυκοόργῳ.
Οὐδὲ θεὰ δήθυνεν· ἀμειβομένῳ δὲ προςώπῳ
Ἄρεος ἀντιτύποιο νόθην ἐψεύσατο μορφήν·
καὶ λόφον εὐπήληκα διαιθύσσουσα καρήνου,
δαιδαλέους κροκόεντας ἑοὺς ῥίψασα χιτῶνας,
κερδαλέῳ θώρηκι καλύπτετο, μαῖα κυδοιμοῦ,
ἀμαλέῳ θώρηκι· καὶ ἐγρεκύδοιμον ἀπειλὴν
ἄρσενα κερδαλέην βλοσυρῷ πέμπουσα προςώπῳ,
γλῶσσαν Ἐνυαλίου τροχαλῇ μιμήσατο φωνῇ·
Τέκνον, ἀνικήτου σπόρος Ἄρεος, ἦ ῥα καὶ αὐτὸς
Βασσαρίδων τρομέεις ἁπαλόχροα θῆλυν ἀπειλήν;
οὐκ ἀπὸ Θερμώδοντος Ἀμαζόνες εἰσὶ καὶ αὐταί,
οὐκ ἀπὸ Καυκασίοιο μαχήμονες εἰσὶ γυναῖκες;
οὐ θοὰ τόξα φέρουσι, καὶ οὐ δονέουσιν ὀϊστούς;
οὐ θρασὺν ἵππον ἔχουσιν Ἀρήϊον; οὐδ' ὑπὲρ ὤμων
βάρβαρον ἡμιτέλεστον ἐλαφρίζουσι βοείην;
αἰδέομαι, καλέων σε ποτὶ κλόνον, ὅττι γυναῖκες
δῆριν ἀπειλείουσιν ἀδηρίτῳ Λυκοόργῳ.
ἠρεμέεις, Λυκόοργε, κορυσσομένου Διονύσου;
θνητὸς ἀνὴρ πέλεν οὗτος ἀώριος· οὐκ ἀπὸ φύτλης

---

v. 182. οὐδὲ λάθες editt. Mox in ed. alt. excidit φθόνον.
v. 184. διςάγγελον ed. pr. emend. Falk.
v. 194. κερδαλέῃ editt.
v. 204. ἀδηρήτῳ editt.

οὐρανίης βλάστησε· Διὸς δέ μιν Ἑλλάδι φήμη
ἔμμεναι, ἔπλασε μῦθος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι
ἀμφὶ τόκου Κρονίωνος, ὅτι βροτὸν ἄρσενι μηρῷ
υἱέα θῆλυν ἔτικτε πατὴρ ἐμὸς ὑψιμέδων Ζεύς.
μύθοις ψευδαλέοις οὐ πείθομαι· οὐ βροτὸς ἀνὴρ
Ζηνὸς ἐμοῦ τόκον ἔσχεν, ὅθεν βλάστησεν Ἀθήνη·
Ζεὺς ἐμὸς οὐ δεδάηκεν ἀνάλκιδα παῖδα λοχεῦσαι.
Ἄρεα, σὸν γενέτην, ἔχε μάρτυρον· εἴσιδ' Ἀθήνην
παῖδα Διὸς θήλειαν, ἀρειοτέρην Διονύσου.
τέκνον ἐμόν, μεθέπεις κρατερὸν σθένος· οὐδὲ χατίζεις
πατρὸς Ἐνυαλίοιο, καὶ εἰ πολέμοισιν ἀνάσσει·
ἔμπης δ', ἢν ἐθέλῃς, θωρήξομαι, οὐδέ σε λείψω
μοῦνον ἐνὶ πτολέμοισι· θεὰ δέ σοι, εἰ χρέος εἴη,
γνωτὴ Ζηνὸς ἄκοιτις ὁμόστολος εἰς μόθον Ἥρη
ἕσπεται, υἱωνοῖο προασπίζουσα Λυκούργου. —

* * * * * * *

---

v. 211. οὐ ante βροτός omisit ed. pr. supplevit Falk.

v. 212. ὅθεν omisit ed. pr. ἅτε, quod supplebat Falk., ed. alt. ὅθεν iam Rhodom.

v. 214. μάρτυρον εἰσέτ' Ἀθήνην editt. μάρτυρα, λεῦσέ τ' Ἀθ. coni. Scal.

v. 216. κρατερὸν rursus omissum in ed. pr. σὺ μέγα in ed. alt. supplebat Falk. Mox χατίζειν ed. pr. ab eod. emend. An σθένος εὐσθενές?

v. 217. πτολέμοισιν editt.

v. 218. ἢν ἐθέλεις editt. defensum a Schrad. Mus. p. 51.

v. 221. Etsi editt. nullam lacunam hic agnoscunt, apertum tamen est, post h. versum deesse finem orationis a Marte habitae, et initium responsi a Lycurgo dati. Vid. Comment.

στήσω δ' ὑμετέρου θεοδέγμονος ἔνδοθι νηοῦ
θύρσους Βασσαρίδων, νόθα δούρατα. βουκεράων δὲ
Κενταύρων ἀτίνακτα κεράατα μακρὰ δαΐξας,
τοξοφόρων Ἀράβων κεραελκέα τόξα τελέσσω,
ὡς θέμις· ἐκταδίην δὲ ταμὼν δολιχόσκιον οὐρὴν
Σειληνῶν, λασίην τελέσω πλήξιππον ἱμάσθλην.
ταῦτα μὲν εἰς σὲ φέρω μετὰ φύλοπιν· ἀπτολέμου δὲ
Βάκχου ξανθὰ πέδιλα, γυναικείους τε χιτῶνας
πορφυρέους, καὶ θῆλυν ἐπ' ἰξύϊ κυκλάδα μίτρην
γνωτῇ σεῖο δάμαρτι φυλάξομεν Ἀφρογενείῃ,
ἅρμενα θήλεα δῶρα· γυναιμανέος δὲ Λυαίου
ἀμφιπόλων στίχα πᾶσαν ἐμοῖς δμώεσσι συνάψω
εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὑμεναίων,
οἷα δορικτήτοισι πέλει θέμις. οὐτιδανοὺς δὲ
ἡμερίδων ὄρπηκας, ἰδ' εὔϊα δῶρα Λυαίου
θερμοτέρῳ σπινθῆρι δεδέξεται Ἀῤῥαβίη φλόξ.
καὶ βριαρὴ θεράπαινα χοροπλεκέος Διονύσου
Βασσαρὶς ἀλλοίην ἐχέτω καὶ ἀηθέα τέχνην,
δώματα ναιετάουσα μετ' οὔρεα· δαιδαλέην δὲ
νεβρίδα καλλείψασα, δέμας κρύψειε χιτῶνι,
καρπὸν ἀλετρεύουσα μύλης τροχοειδέϊ πέτρῃ·

---

v. 222. ἡμετέρου editt. cf. v. 228. Verba sunt Lycurgi ad Martem. „ὑμετέρου. Haec sunt verba Lycurgi, ut ex contextu apparet. Deest igitur responsionis initium." Rhodom.

v. 227. Σιληνῶν editt.

v. 229. ξανθὰ πέτηλα editt.

v. 231. haesit in his Schrad. ad Mus. p. 279. non videns, verba a Lycurgo ad Martem dici.

v. 236. ὄρπηκας εὔϊα ed. pr. ἢ εὔϊα ex supplem. Falk. ed. alt. Em. Hermann.

καὶ στεφάνους ῥίψασα, καὶ ἣν καλέουσιν ὀπώρην,
ξυνὰ διδασκέσθω μελεδήματα δίζυγι θεσμῷ,
δμωῒς ἀναγκαίη καὶ Παλλάδι καὶ Κυθερείῃ,
ἠματίοις ταλάροισι καὶ ἐννυχίοις ὑμεναίοις,
κερκίδα κουφίζουσα καὶ οὐκέτι κύμβαλα Ῥείης.
Σειληνοὶ δὲ γέροντες ἐμῆς παρὰ δαῖτα τραπέζης
εὔϊον ἀείσωσι, καὶ ἠθάδος ἀντὶ Λυαίου
κῶμον ἀνακρούσωσι καὶ Ἄρεϊ καὶ Λυκοόργῳ.
Ὣς φαμένου, μείδησε θεὰ χρυσόπτερος Ἶρις,
ψευδαλέην ἴρηκος ἐρετμώσασα πορείην.
Καί μιν ἰδὼν Λυκόοργος ἑὴν μαντεύσατο νίκην,
γινώσκων ταχὺν ὄρνιν, ὅτι πτερὰ φοίνια πάλλων,
ἀδρανέας δεδάηκε πελειάδας εἰς φόβον ἕλκειν.
εἶδε γὰρ, εἶδεν ὄνειρον ὁμοίϊον, ὡς παρὰ λόχμῃ
χαιτήεις κεκόρυστο λέων λυσσώδεϊ λαιμῷ,
καὶ βαλίων ἐλάφων κεραὴν ἐδίωκε γενέθλην.
Τοῖον ὄναρ νοέων, ἐκορύσσετο θυιάσι Βάκχαις,
Βασσαρίδας κεμάδεσσιν ἀπειρομόθοισιν ἐΐσκων·
καὶ πλέον ἔλλαβε θάρσος. ἀναΐξασα δὲ δαίμων
νεύμασιν Ἡραίοισι, προάγγελος ἦλθε Λυαίῳ,
ταρσὰ ποδῶν πτερόεντι περισφίγξασα πεδίλῳ,
ῥάβδον ἐλαφρίζουσα, καὶ ὡς Διὸς ἄγγελος Ἑρμῆς
Βάκχῳ χαλκοχίτωνι δολοπλόκον ἔπλεκε φωνήν·

---

v. 244. Aptius fuisset *ξεῖνα δ. μελεδ.*

v. 248. *Σιληνοὶ* editt.

v. 251. *φαμένου*, scil. *Λυκούργου* inde a v. 222.

v. 254. *τάχιν ὀρ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 259. *θυάσι* editt.

v. 262. *νεύμασιν ἠερίοισι* ed. pr. emend. Falk.

Γνωτὲ, περισσονόοιο Διὸς τέκος, ἔκτυθι χάρμης
ὄργια σεῖο κόμιζε φιλοξείνῳ Λυκοόργῳ·
λεῖπε μόθον, μὴ κτεῖνε φίλον, μὴ φεῦγε γαλήνην·
ἵλαθι μειλιχίοισι. τίς ἤπιον ἄνδρα δαμάσσει;
μηδὲ τεοῖς ἱκέτησιν ἀναστήσειας ἐνυώ·
μὴ τεὸν ἀστερόεντι δέμας θώρηκι καλύψῃς·
μὴ κεφαλὴν σφίγξειας ἀερσιλόφῳ τρυφαλείῃ·
μὴ τρίχα μιτρώσειας ἐχιδνήεντι κορύμβῳ·
ἀλλὰ λιπὼν σέο θύρσα μιαιφόνα, καὶ κέρας οἴνου
ἔμπνοον ἡδυπότοιο καὶ ἠθάδα ῥάβδον ἀείρων,
εὔϊα δῶρα τίταινε φιλοσταφύλῳ Λυκοόργῳ.
ἄρτι δέμας κόσμησον ἀναιμάκτῳ σέο πέπλῳ,
ἄρτι μέλος πλέξωμεν ἀθωρήκτοιο χορείης,
καὶ στρατὸς ἠρεμέων μενέτω παρὰ δάσκιον ὕλην,
μὴ μόθον ἐντύνειε γαληναίῳ βασιλῆϊ·
ἀλλὰ βαλὼν πλοκάμοισι φίλον στέφος, ἔρχεο χαίρων
εἰς δόμον ἀκλήϊστον ἑτοιμοτάτου Λυκοόργου·
ἔρχεο, κωμάζων ἅτε νυμφίος· Ἰνδοφόνους δὲ
θύρσους σεῖο φύλαξον ἀπειθέϊ Δηριαδῆϊ.
οὐ μὲν ἄναξ Λυκόοργος ἀνάλκιδα θυμὸν ἀέξει·
ἔστι γὰρ Ἄρεος αἷμα διϊπετές· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
πατρὸς Ἐνυαλίοιο φέρων ἐμφύλιον ἀλκήν,
οὐδὲ τεοῦ Κρονίωνος ὑποπτήξειεν ἐνυώ.

---

v. 276. φιλοσταφύλου Λυκοόργου editt. Em. iam Rhodom.

v. 277. δέμας κόμισσον ed. pr. quasi lacuna sit; unde Falk. δέμας δὲ κόμ. coniecit, receptum in ed. alt. Genuinum mecum invenit Cant. „malis κόσμησον." Rhodom.

v. 284. ἀπηθέϊ Δηρ. editt. emend. Falk.

v. 286. διωπετὲς ed. pr. emend. Falk.

v. 288. οὐδὲ τ. Κ. ὑποπτήσσειεν editt.

Ὣς φαμένη, παρέπεισε. μεταχθονίῳ δὲ πεδίλῳ
αἰθέρος ἔνδον ἵκανε. δολοφροσύνῃ δὲ θεαίνης
ἐγρεμόθους Διόνυσος ἑοὺς ἀπεσείσατο θύρσους,
καὶ κυνέην λοφόεσσαν ἑῶν ἀνέλυσε κομάων,
καὶ σάκος ἀστερόνωτον ἐθήκατο. χειρὶ δὲ γυμνῇ
πορφυρέης ἤειρε βεβυσμένον ἄγγος ἐέρσης,
ὀξὺ κέρας, καὶ βότρυν ἀπενθέα· μηκεδανὴν δὲ
ἄπλοκον ἀμπελόεντι κόμην ἐστέψατο κισσῷ.
καὶ στρατιὴν εὔοπλον, ἐγερσιμόθους τε γυναῖκας
ἐγγύθι Καρμήλοιο λιπών, καὶ δίφρα λεόντων,
ἁβροχίτων ἀσίδηρος ἐκώμασε, πεζὸς ὁδίτης.
καὶ μέλος εὐφροσύνης ἐπιδόρπιον ἴαχε σύριγξ,
καὶ φίλιον σύριγμα συνωρίδες ἔβρεμον αὐλῶν·
χερσὶ δὲ δινεύουσα φιλεύϊα ῥόπτρα Λυαίου,
Βασσαρὶς ἐσκίρτησε παρὰ προπύλαια Λυκούργου.
Καὶ θρασὺς ὡς ἤκουσεν ἄναξ ἀλάλαγμα χορείης,
αὐλοῦ μελπομένοιο μέλος Βερεκυντίδος ἠχοῦς,
καὶ καναχὴν σύριγγος, ἀρασσομένης δὲ καὶ αὐτὸς
μαίνετο παπταίνων διδυμόκτυπα κύκλα βοείης.
καὶ θεὸν ἀμπελόεντα παρὰ προθύροισι δοκεύων,
σαρδόνιον γελόων, φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν,
Βασσαρίδων ἐλατῆρι χέων ἄσπονδον ἀπειλήν·
Ἡμετέρων ὁράας ἀναθήματα ταῦτα μελάθρων;

---

v. 289. μετὰ χρονίῳ editt.

v. 292. ἑὴν ἀνέλ. editt.

v. 293. ἀστυρόνωτον ed. pr. emend. Falk. ἀσκυρόνωτον tentab. Scal.

v. 306. αὐτῆς edd. em. Hermannus.

v. 311. μελάθρῳ editt.

καὶ σὺ, φίλος, κόσμησον ἐμὸν δόμον, ἢ σέο θύρσοις,
ἢ ποσὶν, ἢ παλάμῃσιν, ἢ αἱματόεντι καρήνῳ.
εἰ κεραοῖς Σατύροισι, κερασφόρε Βάκχε, κελεύεις,
ὑμέας, ἶσα βόεσσιν, ἐμῷ βουπλῆγι δαμάσσω.
τοῦτο σοὶ ἐξ ἐμέθεν ξεινήϊον, ὄφρα τις εἴπῃ
ἢ θεὸς, ἢ μερόπων τις, ὅτι προπύλαια Λυκούργου
ἡμιτόμοις μελέεσσιν ἐμιτρώθη Διονύσου.
οὐ παρὰ Βοιωτοῖσιν ἀνάσσομεν· οὐ τάδε Θῆβαι·
οὐ Σεμέλης δόμος οὗτος, ὅπῃ νόθα τέκνα γυναῖκες
ἀστεροπῇ τίκτουσι καὶ ὠδίνουσι κεραυνῷ.
σείοις οἴνοπα θύρσον· ἐγὼ βουπλῆγα τινάσσω,
καὶ σὲ διατμήξας βοέου κατὰ μέσσα μετώπου,
ὑμετέρην ἐπίκυρτον ἀναῤῥήξαιμι κεραίην.
Ὣς εἰπὼν, ἐδίωκε Διωνύσοιο τιθήνας,
θειομένας βουπλῆγι. φιλοσκάρθμων δὲ γυναικῶν
ἡ μὲν ἑῆς παλάμης ἀπεσείσατο κύμβαλα Ῥείης,
ἡ δὲ φιλοκροτάλων ἀπεθήκατο τύμπανα χειρῶν·
ἄλλη βοτρυόεσσαν ἀνηκόντιζεν ὀπώρην,
ἄλλη νεκταρέοισι συνωλίσθησε κυπέλλοις·
πολλαὶ δ᾽ αὐτοκύλιστον ἀπεῤῥίψαντο κονίῃ
ἡδυμελῆ σύριγγα, καὶ ἔμπνοον αὐλὸν Ἀθήνης.
ὡς δ᾽ ὅτε τις παρὰ χεῦμα, γαληναίῃ παρὰ λόχμῃ,
ἀννεφέλου Φαέθοντος ἰδὼν τερψίμβροτον * *
* * * * * * ποιμήν.

v. 313. *αἱματόεντι σιδήρῳ* editt. emend. Cun.

v. 320. *ὅπη* vulgo.

v. 330. *νεκταρέῃσι* editt.

v. 333. Suspecta sunt verba *γαλ. παρὰ λόχμῃ*: desiderem potius *παρὰ χεῦμα γαληναῖον ποταμοῖο* vel simile quid.

v. 334. *ἰδὼν τερψίμβροτε ποίμην* ed. pr. *τερψίμβροτον ποίμην*

Πανὶ δὲ κῶμον ἄγειρε· συνωρχήσαντο δὲ Νύμφαι·
ἄφνω δὲ σκοπέλοιο χύθη κυκοώμενον ὕδωρ,
κύμασι πυργωθέντος ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο·
αὐτὰρ ὅ, συρίζων, ἀπεσείσατο πηκτίδα χειρῶν,
δειμαίνων θρασὺ κῦμα χαραδραίου ποταμοῖο,
οἰδαλέῳ μὴ μῆλα κατακρύψειε ῥεέθρῳ·
ὣς ὅ γε τερψινόου σκεδάσας ἀλάλαγμα χορείης,
εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνάμπυκας ἤλασε Βάκχας.
καὶ κλονέων, ἀχόρευτος, ἀλήμονα θῆλυν ἐνυώ,
θηγαλέον βουπλῆγα φέρων, κειμήλιον Ἥρης,
χαλκοχίτων Λυκόοργος ἀτευχέϊ μάρνατο Βάκχῳ·
καὶ κέλαδον βρονταῖον ἐπέκτυπε δύσμαχος Ἥρη,
μητρυιὴ βαρύδουπος ἐπιβρίθουσα Λυαίῳ,
καί μιν ἀνεπτοίησε. βαρυζήλου δὲ θεαίνης
ὕψι κορυσσομένης, ἐλελίζετο γούνατα Βάκχου·
ἔλπετο γὰρ Κρονίωνα προασπίζειν Λυκοόργῳ,
αἰθερίου πατάγοιο τύπον βρονταῖον ἀκούων·
ταρβαλέοις δὲ πόδεσσι φυγὼν, ἀκίχητος ὁδίτης,
γλαυκὸν Ἐρυθραίης ὑπεδύσατο κῦμα θαλάσσης.

---

excusum in ed. alt. Sed *ἰδὼν τερψίμβροτον οἴμην* voluit Falk. Iam cum ita verbum deesset, Cun. coniecit *ἰδὼν σέλας, ἄνθορε ποιμήν.* Sed probabile est, versum excidisse.

v. 336. *κυκώμενον* edd. em. iam Rhodom.

v. 341. *τερψινόουν σκ.* editt.

v. 342. *ἀνάμπτυσας ἤλασε Β.* ed. pr. emend. Falk.

v. 345. *ἀτειχεῖ* editt. em. iam Rhodom.

v. 347. *ἐπιβρύζουσα* ed. pr. *ἐπιβρίζουσα* ed. alt. e coniect. Falk.

v. 349. *ὑψικορυσσομένης* editt. iunctim.

v. 350. Corrigerem *Λυκοόργου*, nisi genit. sequeretur.

Τὸν δὲ Θέτις βυθίη φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ,
καί μιν ἔσω δύνοντα πολυφλοίσβοιο μελάθρου,
χερσὶ φιλοξείνοισιν Ἄραψ ἠσπάζετο Νηρεύς·
τὸν δὲ παρηγορέων, φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Εἰπὲ, τί σοι, Διόνυσε, κατηφέες εἰσὶν ὀπωπαί;
οὔ σε χαμαιγενέων Ἀράβων στρατὸς, οὔ σε διώκων
θνητὸς ἀνὴρ νίκησε, καὶ οὐ βροτέην φύγες αἰχμήν·
ἀλλὰ Διὸς Κρονίδαο κασιγνήτη δάμαρ, Ἥρη,
οὐρανόθεν κεκόρυστο, συναιχμάζουσα Λυκούργῳ,
Ἥρη, καὶ μενέχαρμος Ἄρης, καὶ χάλκεος αἰθήρ,
τέτρατος ἦν Λυκόοργος ὁ τηλίκος· ὑψιμέδων δὲ
πολλάκι, σὸς γενέτης, πρόμος αἰθέρος, εἴκαθεν Ἥρῃ.
σοὶ πλέον ἔσσεται εὖχος, ὅταν μακάρων τις ἐνίψῃ,
ὅττι Διὸς μεγάλοιο δάμαρ καὶ σύγγονος Ἥρη
χεῖρας ἑὰς θώρηξεν ἀθωρήκτῳ Διονύσῳ.
Τοῖα παρηγορέων, Βρομίῳ μυθήσατο Νηρεύς.
καὶ χαροποῖς ῥοθίοισι καλυπτομένου Διονύσου,
ἀσχαλόων Λυκόοργος ἐς ὕδατα ῥῆξεν ἰωήν·
Αἴθε πατήρ με δίδαξε μετὰ κλόνον ἔργα θαλάσσης,
ὥς κεν ἀεθλεύσαιμι καὶ ἰχθυβόλων ἐς ἀγῶνα,
ἀγρεύσας Διόνυσον, ὑποβρυχίων δ' ἀπὸ κόλπων
Λυδὸν ἐμὸν θεράποντα τὸ δεύτερον ἐς χθόνα σύρω.
ἀλλ', ἐπεὶ οὐ μάθον ἔργα θαλασσοπόρων ἁλιήων,
καὶ βυθίης οὐκ οἶδα δολοῤῥαφέος δόλον ἄγρης,

---

v. 364. ὁπηλίκος edd. v. XXII. 165.

v. 373. ἀεθλεύσοιμι et ἰχθυβολεῖν editt.

v. 375. σύρων deest in ed. pr. ἐς χθόνα στήσας ed. alt. ex infelici coni. Falk. σύρω dedit Scal. ἐς χθόν' ἐρύσσας Rhodom.

v. 377. Fortasse λινοῤῥαφέος δόλον vel δολοῤῥ. πόνον ἄγρ. Sed cf. XXII. 122.

Λευκοθέης ἔχε δῶμα βαθύῤῥοον, εἰσότε πόντου
καὶ σὲ, καὶ ὃν καλέουσι μεταστήσω Μελικέρτην,
σύγγονον αἷμα φέροντα· καὶ οὐ χρέος ἐστὶ σιδήρου,
οὐ χθονίου βουπλῆγος ἀφειδέος· ἀλλὰ χατίζω
ἰχθυβόλων, ἵνα δύντες Ἐρυθραίης βυθὸν ἅλμης,
ἐνδόμυχον Διόνυσον ἀφαρπάζωσι θαλάσσης.
ἰχθυβόλοι, Νηρῆος ἐρευνητῆρες ἐναύλων,
δίκτυα μὴ νεπόδεσσιν ἐφαπλώσητε θαλάσσης,
ἀλλὰ λίνοις Διόνυσον ἐρύσσατε· Λευκοθέη δὲ
ἐς χθόνα νοστήσειε, συναγρευθεῖσα Λυαίῳ,
καὶ θρασὺς εἰς ἐμὸν οἶκον ὁμαρτήσειε Παλαίμων,
ἀβρέκτοις μελέεσσιν ὑποδρήσσων Λυκοόργῳ,
ὄφρα λιπὼν Ἐφύρειον ἁλιτρεφέων δρόμον ἵππων,
δίφρον ἐμὸν ζεύξειεν ἐπιχθονίῃ παρὰ φάτνῃ,
αὐτὸς ὁμοῦ καὶ Βάκχος ὀπάονες· εἷς δόμος ἔστω,
εἷς δόμος ἀμφοτέροισι Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.
Ὣς εἰπὼν, κεχόλωτο, καὶ ἠπείλησε θαλάσσῃ,
καὶ πολιῷ Νηρῆϊ, καὶ ἤθελε πόντον ἱμάσσειν.
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἰάχησεν ἀμαιμακέτῳ Λυκοόργῳ·
Ἀφραίνεις, Λυκόοργε, μάτην ἀνέμοισιν ἐρίζων·
χάζεο σοῖσι πόδεσσιν, ἕως ὁρόωσιν ὀπωπαί.
ἔκλυες, ὡς τὸ πάροιθεν ὀρεσσιχύτῳ παρὰ πηγῇ
γυμνὴν Τειρεσίας θηήσατο μοῦνον Ἀθήνην,

---

v. 381. Pro *χθονίου* coniicias *φονίου*, nisi oppositionem captavit cum verbis *βυθίης ἄγρης* v. 377.

v. 384. *ἰχθυβόλος Νηρῆος* editt. *ἰχθυβόλοι Νηρῆος* coni. Falk.

v. 386. *ἀλλ' ἀδινοῖς Δ.* editt. emend. Scal.

v. 394. *ἠπήλησε θ.* editt.

v. 396. *ἀμαιμακέτῳ Διονύσῳ* ed. pr. emend. Falk.

οὐ δόρυ θοῦρον ἄειρε, καὶ οὐ πολέμιζε θεαίνῃ·
ἔμπης, μοῦνον ὄπωπε, καὶ ὤλεσε φέγγος ὀπωπῆς.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε δι' ἠέρος ὑψιμέδων Ζεύς,
δυσσεβίην ὑπέροπλον ὀπιπεύων Λυκοόργου.

---

v. 401. πτολέμιζε editt.
v. 403. δι' ἠρέος ed. pr. emend. Falk.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΑ.

Εἰκοστὸν πρώτιστον ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου,
καὶ μόθον Ἀμβροσίης ῥηξήνορα, καὶ λόχον Ἰνδῶν.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΚΑ.

Οὐδὲ Δρυαντιάδης προτέρης ἐπελήσατο χάρμης·
ἀλλὰ λάβεν βουπλῆγα τὸ δεύτερον, ἔνδοθι λόχμης
ἔθνεα Βασσαρίδων διζήμενος. Ἀμβροσίῃ δὲ
δῶκε μένος καὶ θάρσος ἀρειμανὲς οὐράνιος Ζεύς·
ἣ τότε βακχευθεῖσα, κατάσχετος οἴδματι λύσσης,
μάρμαρον ἠέρταζε, καταιχμάζουσα Λυκούργου,
καὶ βριαρὴν τρυφάλειαν ἀπεστυφέλιξε κομάων.
αὐτὰρ ὃ θαρσήεις ἐπεμάρνατο μείζονι πέτρῃ
τρηχαλέῳ, καὶ στέρνα βοώπιδος ἤλασε Νύμφης·
οὐδέ μιν ἐπρήνιξε· χόλῳ δ' ἀνενείκατο φωνήν·
Ἆρες, ἄναξ πολέμοιο, πάτερ κρατεροῖο Λυκούργου,
αἰδόμενος σκοπίαζε τεὸν γόνον ἀντὶ Λυαίου
οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ὀϊστεύοντα γυναῖκα.

---

v. 1. *ἀπελύσατο* editt. emend. Scal.

v. 2. *λαβὼν β.* editt. emendavit id. Scalig. Sed fort. particip. sanum est, et excidit versus.

v. 5. *καὶ ἄσπετος οἴδματι λ.* editt. emend. Scal.

v. 7. *ἀπεστυφάλιξε* editt.

v. 8. *μείζονα πέτρῃ* ed. pr. emend. Falk.

v. 9. Fort. *τρηχαλέῃ*, etsi plura eius generis occurrunt.

v. 11. *πτολέμοιο* editt.

πόντος ἐμὸν βουπλῆγα βιάζεται· ἐν ῥοθίοις γὰρ
κρύπτετο μὲν Διόνυσος· ἐγὼ δ' ἄπρηκτος ὁδεύων,
ἵξομαι εἰς ἐμὸν ἄστυ, πόνον δ' ἀτέλεστον ἀνύων.
Ἔννεπεν· Ἀμβροσίην δὲ μέσην γυιαλκέϊ δεσμῷ,
χειρὶ λαβὼν, ἐπίεζε· καὶ ἤθελε δεσμὰ καθάψαι,
οἷα δορυκτήτην μετανάστιον εἰς δόμον ἕλκων,
παιδοκόμον Βρομίοιο φέρων θιασώδεα Νύμφην
ἀμφίπολον, βουπλῆγι μετάφρενα δούλια νύσσων.
οὐδέ μιν ἱσταμένην ἀνεσείρασεν· οὐδέ ἑ λύθρῳ
ἀρτιχύτῳ φοίνιξεν ἀρασσομένοιο καρήνου.
ἀλλὰ φύγε θρασὺν ἄνδρα, καὶ εὔξατο μητέρι γαίῃ
Ἀμβροσίη κροκόπεπλος, ὅπως Λυκόοργον ἀλύξῃ.
γαῖα δὲ καρποτόκεια, πετασσαμένη κενεῶνα,
ἀμφίπολον Βρομίοιο φιλήτορι δέξατο κόλπῳ
Ἀμβροσίην ζώουσαν· ἀϊστωθεῖσα δὲ Νύμφη,
εἰς φυτὸν εἶδος ἄμειψε, καὶ ἀμπελόεις πέλεν ὅρπηξ·
σειρὴν δ' αὐτοέλικτον ἐπιπλέξασα Λυκούργῳ,
ἀγχονίῳ σφήκωσεν ὁμόζυγον αὐχένα δεσμῷ,
μαρναμένη μετὰ θύρσον ἀπειλητῆρι κορύμβῳ.
Καὶ φυτὸν αὐδῆεν ζαμενὴς ποιήσατο Ῥείη,
ἡμερίδων βασιλῆϊ χαριζομένη Διονύσῳ·
Ἀμβροσίη δ' ὀλόλυξε, καὶ ἔμπνοον ἴαχε φωνήν·
Οὐδὲ φυτόν περ ἐοῦσα, τεὴν ποτε δῆριν ἀλύξω·
σὸν δέμας οὐτήσω καὶ ἐν ἔρνεσιν· ἀντὶ δὲ σειρῆς

---

v. 16. *πόνων δ' ἀτέλ.* editt. locus suspectus.

v. 18. *ἐπίαζε* editt. Em. iam Rhodom.

v. 21. *ἀμφιπόλῳ βουπλ.* editt. nisi voluit *ἀμφιτύμῳ βουπλ.*

v. 27. *φιλήτορα* ed. pr. emend. Falk.

v. 30. *σειρὴν αὐτοέλικτο ἐπ.* ed. pr. *σειρὴν αὐτοέλικτον ἐπ.* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 32. *Θύρσον — Κορύμβῳ* ed. alt. ut nomina propr. probante Lubino.

χαλκείης, ἀλύτοις σε περισφίγξοιμι πετήλοις.
εἰς σὲ καὶ ἀμπελόεσσα κορύσσομαι, ὄφρα τις εἴπῃ·
Βασσαρίδες κτείνουσι καὶ ἐν πετάλοισι φονῆας.
φυταλιὰς πεφύλαξο μαχήμονας· ἀντιβίους γὰρ
ἡμερίδες βάλλουσι, καὶ αἰχμάζουσιν ὀπῶραι.
σοὶ μαχόμην ζώουσα, καὶ ὀλλυμένη σε δαμάσσω·
οὕτω ἀριστεύουσι Διωνύσοιο τιθῆναι.
ἔκλυες εἰναλίην ἐχενηΐδα, πῶς ἐνὶ πόντῳ,
ἰχθὺς βαιὸς ἄναλκις, ἐπέχραε πολλάκι ναύταις,
ἄψ ἀνασειράζων· ὀλίγῳ δ᾽ ὑπὸ χάσματι λαιμοῦ
μηκεδανὴν ἀνέκοψε κατάσχετον ὁλκάδα δεσμῷ.
δέξο με χερσαίην ἐχενηΐδα, δέξο πετήλων
αὐτοπέδην ἀσίδηρον ἐρισταφύλοιο κυδοιμοῦ.
μίμνε μοι αὐτόθι, μίμνε, δεδεγμένος υἷα Θυώνης,
εἰσόκε νοστήσειε θαλασσαίων ἀπὸ κόλπων.

Τοῖα μὲν ἀμπελόεσσα κορυμβοφόρῳ φάτο φωνῇ
Ἀμβροσίη τανύφυλλος, ἀρασσομένοιο Λυκούργου.
καὶ χλοεροῖς δεσμοῖσι κατάσχετος ἄγριος ἀνήρ,
ἀῤῥαγέων ἀτίνακτος ἀλυκτοπέδῃσι πετήλων
ἀμφιπαγὴς ἀλάλαζεν, ἀπειλείων Διονύσῳ.
οὐδὲ φυγεῖν σθένος εἶχε· μάτην δ᾽ ἐτίνασσεν ἀνάγκῃ
οὐτιδαναῖς ἑλίκεσσι περίπλοκον ἀνθερεῶνα·

---

v. 38. Fort. περισφίγξαιμι π.

v. 50. λυτοπέδην — ὀροισταφ. ed. pr. λυτοπέδην — ἐριστ. ed. alt. Mecum emend. Wakef. Sylv. IV. p. 49. γυιοπέδην tentab. Falk. in coniectt.

v. 51. υἱέα θύων ed. pr. υἱέα Θυώνης ed. alt. sed verum voluit Falk.

v. 54. ἀρασσομένοιο Λυαίου editt. Sed cf. infra v. 314.

v. 55. ἀνὴρ in ἀὴρ mutasse dicitur Canterus; sed haec emendatio vix ad h. versum pertinet.

v. 56. ἀλυκτοπέδῃσι πετήλοις ed. pr. emend. Falk.

οὐδὲ δι᾽ ἀσφαράγοιο μέσου πορθμεύετο φωνή,
θλιβομένου στεφανηδόν· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι
αὐχένα, μιτρωθέντα μέσον πνικτῆρι κορύμβῳ.
καὶ πέλεκυν δασπλῆτα δορυσσόος ἥρπασεν Ἄρης
παιδὸς ἑοῦ· Βρομίην γὰρ ἐδείδιε λυσσάδα Βάκχην,
μὴ φονίῳ βουπλῆγι δέμας πλήξειε Λυκούργου·
οὐδὲ Δρυαντιάδην χλοερῶν ἀπελύσατο δεσμῶν,
καὶ μάλα περ ποθέων· στεροπῇ δ᾽ ὑπόειξε τοκῆος,
δοῦπον ἀπειλητῆρα Διὸς βρονταῖον ἀκούων.
καὶ δολιχὴν προθέλυμνον, ἐπιπροχυθεῖσα καρήνῳ,
ἀνδρὸς ἀμαιμακέτοιο κόμην ὤλοψε Πολυξώ·
γαστέρι δ᾽ ἀντιβίου μανιώδεα χεῖρα βαλοῦσα,
ἁπτομένη θώρηκος, ἀνέσπασεν ἅρπαγι παλμῷ,
χωομένη τ᾽ ἔῤῥηξε, — μαχήμονες, εἴπατε, Μοῦσαι,
οἷον ἔην τότε θαῦμα, — σιδηρείου περ ἐόντος,
θηλυτέροις ὀνύχεσσι δαϊζομένοιο χιτῶνος.
καὶ ταναοῖς πλέξασα λύγοις ἑλικώδεα σειρήν,
Κλείδη λυσιέθειρα, καὶ ἀμπελόεσσα Γιγαρτὼ
εὐπετάλῳ μάστιγι δέμας φοίνιξε Λυκούργου
αἱμαλέῃ σμώδιγγι χαρασσομένων ἀπὸ νώτων.
Φλειὼ δ᾽ εὐρυτέρῃσι κατέγραφε ταρσὸν ἀκάνθαις
αἰνομανής· Ἐρίφη δὲ συνέμπορος Εἰραφιώτῃ,
δραξαμένη μέσσοιο δασύτριχος ἀνθερεῶνος,
ἄνδρα βαλεῖν μενέαινεν ἐπὶ χθονί· μαρναμένη δέ,

---

v. 60. *δι᾽* omissum in ed. alt. Mox aut *μέση* scribendum, aut v. seq. *θλιβομένη*.

v. 70. *πολυψῶ* ed. pr. emend. Falk.

v. 76. *πλέξασα λυτοῖς* editt.

v. 77. Nescio, an nomen *Κλείδη* corruptum sit.

v. 79. *ἐπὶ νώτων* fort. legendum.

v. 80. f. *ὀξυτέρῃσι*.

v. 81. *Εἰραφειώτῃ* editt.

Βακχείης Φασύλεια κυβερνήτειρα χορείης,
δυσμενέος κενεῶνα κατέγραφεν ὀξέϊ κέντρῳ.
καὶ Θεόπη κεκόρυστο, τιθηνήτειρα Λυαίου,
ῥινοτόμῳ νάρθηκι· δέμας δ᾽ ἤρασσε Λυκούργου
καὶ Βρομίη, Βρομίοιο φερώνυμος· ἧς ἅμα Νύμφη
Κισσηῒς φιλόβοτρυς ἐμάστιεν ἀνέρα κισσῷ.
Καὶ πολέμῳ δρυόεντι βιαζομένοιο Λυκούργου,
πῆμα φάνη πάλιν ἄλλο κακώτερον· Ἀῤῥαβίῃ γὰρ
πόντιον Ἐννοσίγαιον ὀρεστιὰς ὥπλισε Ῥείη,
σχιζομένων καναχηδὸν ἀκοντιστῆρα θεμέθλων.
καὶ δαπέδου βαθύκολπον ἀπεστυφέλιξεν ὀχῆα
αἰχμάζων τριόδοντι θαλασσομέδων Ἐνοσίχθων,
ἐνδομύχοις ἀνέμοισιν ἱμασσομένων κενεώνων
γειοπόνοις ἀνέμοισιν· ἐπεὶ νωμήτορι παλμῷ
χάσματα κοιλαίνουσι σεσηρότα φωλάδες αὖραι.
Ἀῤῥαβίης δ᾽ ἀτίνακτος ἐσείετο κόλπος ἀρούρης·
ἀγχινεφῆ δὲ μέλαθρα τινάκτορι λύετο παλμῷ,
καὶ δρύες εἰς χθόνα πῖπτον· ἀρασσόμενος δὲ τριαίνῃ
Νύσιος ἀμφιέλικτος Ἄραψ ὠρχήσατο πυθμήν.
Ὄφρα μὲν Ἐννοσίγαιος, ὑπὸ χθόνα λάβρος ἀήτης,
νερτερίων κευθμῶνα μετεῤῥίζωσεν ἐναύλων·

---

v. 85. *δυσμενέως* editt. Maluissem *δυσμενέων*, nisi obstaret v. 87.

v. 87. *ἤρασε* ed. pr. emend. Falk.

v. 88. *Βρομίοιο* omittit ed. pr. supplev. Falk.

v. 90. *πτολέμῳ* editt.

v. 93. *ἀκοντισθῆρα* ed. pr. *ἀκοντισθῆρι* ed. alt. *ἀκοντιστῆρι* coniecit Falk.

v. 97. an *γειοτόμοις* legend.?

v. 98. *χάσματι* editt. em. Rhodom. mox *σεσηλότα* ed. pr. quod posterius emend. Falk.

v. 102. *ὠρχήσατο πηχμήν* ed. pr. emend. Falk.

τόφρα πέλεν κακὸν ἄλλο νεώτερον· ὑλονόμοι γὰρ
θεινόμεναι μάστιγι δρακοντοκόμοιο Μεγαίρης
Νυσιάδες ταυρηδὸν ἐμυκήσαντο γυναῖκες,
σφωϊτέρων τεκέων δηλήμονες· ἐσσυμένη δὲ
ἣ μὲν ἀνηκόντιζεν ἐς ἠέρα κοῦρον ἀλήτην,
ἠερόθεν προκάρηνον ὀλισθήσαντα κονίῃ·
ἣ δὲ φίλον βρέφος εἷλε, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζοῦ·
ἄλλη παιδοφόνον παλάμην φοίνιξε, σιδήρῳ
υἱέα δαιτρεύσασα· καὶ ἔπλετο μαινὰς Ἀγαύη.
καὶ σφετέροις τεκέεσσιν ἐπέδραμον· ἀρτιτόκους δὲ
υἱέας, οὓς ἐλόχευσαν, ἐμιστύλαντο μαχαίρῃ.

* * * * * * * *

ἄλλος ὑποπτήσσων μανιώδεα Πανὸς ἱμάσθλην,
εἰς ἐνοπὴν ἄγραυλον Ἄραψ βακχεύετο ποιμήν.
τοῖα μὲν οἰστρήεντι δόλῳ κυμαίνετο βούτης,
δαιτρεύων ἑὰ τέκνα καὶ υἱέας εἰλαπινάζων
παιδοβόροις γενύεσσι· νοοσφαλέων δὲ βοτήρων
ἄτροφον ἀρσενόπαιδα τόκον τυμβεύσατο γαστήρ. — —

* * * * * * * *

Νυμφάων παλάμῃσι· πολυγνάμπτοις δὲ πετήλοις

---

v. 105. ὑλονόμου editt.

v. 108. τοκέων ζηλήμονες editt.

v. 113. Admodum importuna est Agaues mentio.

v. 115. ἐμιστύλλαντο ed. alt. Nostrum habet ed. pr. Sed f. legend. ἐμιστύλλοντο μ. ut XX. 177. Caeterum post h. vers. desunt plura: ut enim ante plures mulieres in viscera sua saevientes descripsit, ita hic de viris eod. modo loqui debebat; at unum postremum ἄλλος v. 116. narrationem claudit.

v. 117. ἄναξ βακχ. editt. emend. Cun.

v. 118. Ne δόλῳ mutetur in νόῳ vel simile quid, moneo, fraudem esse Bacchi.

v. 122. Ante hunc versum rursus lacunam esse, vidit iam Cunaeus. Deest transitus orationis ad Lycurgum, f. unus tantum

ἀμφιπαγὴς πεπέδητο, καὶ οὐ γόνυ κάμψε Λυαίῳ·
οὐ ἕο χεῖρα τίταινεν, ἀλεξήτειραν ἀνάγκης.
οὐ βροντῆς φόβον εἶχεν· ἀπειλήσας δὲ κεραυνῷ,
χώετο Βασσαρίδεσσιν· ἐπεσσυμένην δὲ προσώπῳ
ἀστεροπὴν ἐνόησε, καὶ οὐχ ὑπόειξε Λυαίῳ.
βάλλετο δ' ἔνθα καὶ ἔνθα· πολυσπερέων δὲ βολάων
τοσσατίην ἔστηκε μένων ἀντίξοον ὁρμήν.
Ἄρεα μοῦνον ἔχεν χραισμήτορα, μοῦνος ἐρίζων
Ζηνὶ, Ποσειδάωνι, Ῥέῃ, Χθονὶ, Νηρέϊ, Βάκχῳ.
καὶ μογέων ἀγάλινον ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
Ἅψατε πῦρ, φλέξωμεν ὅλον φυτὸν, ἐν πυρὶ κείσθω
Βακχικὰ ταῦτα πέτηλα, καὶ αἰθομένας διὰ πάντα
ἡμερίδας ῥίψωμεν ὑποβρυχίῳ Διονύσῳ,
ἠνορέης Ἀράβων σημήϊον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
δεξαμένη κατὰ κῦμα Θέτις πυρίκαυτον ὀπώρην,
τέφρην ἀμπελόεσσαν ἀποσβέσσειε θαλάσσῃ.
λύσατε φάσματα ταῦτα καὶ αἰόλα μάγγανα δεσμῶν·
μάγγανα Νηρεΐδων Ποσιδήϊα ταῦτα δοκεύω·
λύσατε, καὶ ῥοθίοις με πελάσσατε· μαντιπόλῳ γὰρ
Πρωτέϊ φαρμακόεντι κορύσσομαι· ἅψατε πεύκην,

---

versus eiusmodi: *θεινόμενος δ' ἔτι μίμνε Δρυαντιάδης Λυκόοργος Νυμφάων παλάμῃσι· π.* Corrigendum enim esse: *Νυμφῶν δ' ὃς* (scil. Lycurgus) *παλάμῃσι πολυγνάμπτοις τε πετήλοις ἀ. π.* vel: *Νυμφῶν δ' ἐν παλ. π. τε π. ἀ. π. κ. ο. γ. κ. Λυκοῦργος·* parum est probabile.

v. 124. *οὔδεα χεῖρα* ed. pr. *οὐδ' οἱ χεῖρα* ed. alt. ex infelici coni. Falk. Sed f. scrib. *οὔ οἱ χεῖρα*. Rhodom. coni. *οὐδέ τι*.

v. 125. *ἀπειλήσας δὲ καρήνῳ* editt. sine sensu.

v. 126. *ἐπεσσυμένη δὲ πρ.* editt.

v. 134. *διὰ πόντου* tentab. Cant.

v. 138. *ἐπισβέσσειε θ.* editt.

v. 141. *πελάσατε* ed. pr. emend. alt.

v. 142. *Πρωτεῖ* editt.

ὄφρα μολὼν παρὰ πόντον ἐμῷ ποινήτορι θυμῷ
ξεινοδόκον Βρομίοιο καταφλέξω Μελικέρτην.
Εἶπεν ἀπειλείων καὶ Νηρέϊ καὶ Διονύσῳ. — —

* * * * * *

Ἀῤῥαβίης σχεδὸν ἦλθεν· Ἐνυαλίου δὲ καμόντα
υἱέα δενδρήεντος ἀνεζώγρησε κυδοιμοῦ,
Ἄρεος ἆορ ἔχουσα σιδήρεον· ἀμφὶ δὲ Βακχῶν
δαιμονίης γύμνωσε σελασφόρα νῶτα μαχαίρης,
εἰς φόβον ἀΐσσουσα Κυβηλίδα θῆλυν ἐνυώ.
Ἀμβροσίης δὲ πέτηλα διατμήξασα σιδήρῳ,
δεσμοὺς βοτρυόεντας ἀπεσφήκωσε Λυκούργου·
καὶ χθονὸς ἐπρήϋνε τινάκτορα Κυανοχαίτην,
γνωτὸν ἐὸν, καὶ Ζῆνα πόσιν, καὶ μητέρα Ῥείην,
ῥυσαμένη Λυκόοργον, ὅπως ἐναρίθμιος εἴη
ἀθανάτοις. Ἄραβες δὲ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν,
ὡς θεὸν, υἷα Δρύαντος ἐμειλίξαντο θυηλαῖς,
ἀντὶ Διωνύσοιο μελιῤῥαθάμιγγος ὀπώρης
λύθρον ἐπισπένδοντες ἀβακχεύτῳ Λυκοόργῳ.
καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε γέρων χρόνος ὀψὲ τελέσσαι.
Ζεὺς δὲ πατὴρ, ἵνα μή τις ἀγηνορέων βροτὸς ἀνὴρ
ἄλλος, ἔχων μίμημα δορυθρασέος Λυκοόργου,
μῶμον ἀναστήσειεν ἀμωμήτῳ Διονύσῳ,

---

v. 143. Fort. ποινήτορι πυρσῷ.

v. 146. Excidit f. versus, qualem fingit Cun. *καὶ τὰ μὲν ὣς ἐνόησε Διὸς δάμαρ, ὠκέϊ ταρσῷ Ἀῤῥαβίης σχεδὸν ἦλθεν.* De lacuna cogitat etiam Falk.

v. 148. *Βάκχου* editt. qui sub aquis erat.

v. 150. f. *αἰθύσσουσα.*

v. 152. *ἀπεσφήκουσα Λ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 155. Fort. potius legendum *ῥυσομένη Λ.*

v. 160. *τελέσσω* ed. pr. *τελέσσει* ed. alt. Sed Falk. volebat *τελέσσειν*, fort. vere.

αἰνομανῆ Λυκόοργον ἐθήκατο τυφλὸν ἀλήτην,
ἄστεος ἀγνώστοιο παλινδίνητον ὁδίτην,
πομπὸν ἀναγκαίης διζήμενον ἀτραπιτοῖο
πολλάκις αὐτοκέλευθα περιπταίοντα πεδίλοις.
Καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοισιν. Ἐρυθραίῳ δ᾽ ἐνὶ πόντῳ
θυγατέρες Νηρῆος ἔσω βαθυκύμονος αὐλῆς
εἰναλίῃ Διόνυσον ἐμειλίξαντο τραπέζῃ.
καὶ Σεμέλης ῥίψασα διιπετέος φθόνον εὐνῆς,
οἰνοφύτῳ θρασὺν ὕμνον ἀνακρούουσα Λυαίῳ,
μαῖα Διωνύσοιο, μελίζετο ποντιὰς Ἰνώ.
καὶ Βρομίῳ γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων,
σύντροφος ἰσοέτηρος ἐῳνοχόει Μελικέρτης.
Ὣς ὁ μὲν αὐτόθι μίμνεν, ἔσω βαθυκύμονος αὐλῆς,
πόντον ἔχων πλατὺν οἶκον, ὑποβρύχιος μετανάστης.
καὶ Θέτιδος βρυόεντι χυθεὶς ἐπεκέκλιτο κόλπῳ·
Καδμείην δ᾽ ἀκόρητος ἑὴν εὔπαιδα τιθήνην,
αὐτοκασιγνήτην προσπτύξατο μητέρος Ἰνώ,
καὶ φιλίῳ πήχυνε Παλαίμονα πολλάκι δεσμῷ,
σύντροφον ἰσοέτηρον. ἀδουπήτῳ δὲ πεδίλῳ
οὐκέτι πουλυέλικτον ἀνακρούουσα χορείην,
Βάκχου μὴ παρεόντος, ἀνεπτοίητο Μιμαλλών,
ἴχνια μαστεύουσα θαλασσοπόροιο Λυαίου.
καὶ Σάτυρος φιλόμοχθος, ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν,
ξείνῳ πένθεϊ κάμνεν· ὀριπλάγκτοισι δὲ χηλαῖς

---

v. 167. sic editt. ut *αὐτοκέλευθα* adverbialiter sumatur. Sed f. *πέδιλα.*

v. 175. *ἐωνοχόει* editt.

v. 180. *μητροκασιγνήτην προπτύξατο μητέρα Ἰνώ* ed. pr. Unum *προσπτύξατο* emend. in ed. alt. per Falk. reliqua dedit Herm. Orph. p. 752.

v. 184. *ἀνεπτοίησε* editt.

v. 187. *ὀριπλάκτοισι* vulgo. „*ὀρειπλά.*" Rhodom.

ἔτρεχον οἰστρήεντες ἀνὰ δρυμὰ Πᾶνες ἀλῆται,
Πᾶνες, ἐρευνητῆρες ἀκηρύκτου Διονύσου.
Σειληνὸς δ' ἀγόρευτος, ἀκηδέα κύμβαλα ῥίψας,
κεῖτο κατηφιόων· Κρονίη δ' ἐλελίζετο Νύμφη
Μάκρις, ἀπενθήτοιο Διονύσοιο τιθήνη,
Βακχείης ὁμόδιφρος ἐϋκνήμιδος ἀπήνης.
ὣς οἱ μὲν δεδόνηντο κατηφέες· ἀχνυμένοις δὲ
Σκέλμις, ἀκυμάντοιο λιπὼν κευθμῶνα θαλάσσης,
πατρῴην ἀδίαντον ἑὴν ἤλαυνεν ἀπήνην,
νόστον ἐπερχομένοιο προαγγέλλων Διονύσου.
Ὄφρα μὲν ἄμφεπε Βάκχος ἁλίτροφα δεῖπνα τραπέζης,
τόφρα δὲ Καυκασίοιο δι' οὔρεος εἰς πόλιν Ἰνδῶν
οἰνοφύτου Βρομίοιο ποδήνεμος ἵκετο κῆρυξ,
ταυροφυὴς, νόθον εἶδος ἔχων κερεαλκέϊ μορφῇ,
ἀντίτυπον μίμημα Σεληναίῃσι κεραίαις,
αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο περὶ χροῒ δέρμα συνάψας,
αὐχενίῃ κληῗδι καθειμένον ἐξ ἑνὸς ὤμου,
δεξιτεροῦ πλευροῖο κατήορον εἰς πτύχα μηροῦ,
ἀμφοτέρης ἑκάτερθε παρηΐδος οὔατα σείων,
ὡς ὄνος οὐατόεις, λάσιος δέμας· ἐκ μεσάτης δὲ
ἰξύος αὐτοέλικτος ἐσύρετο σύγγονος οὐρή.

---

v. 190. *Σιληνὸς* editt.

v. 191. *κατηπιόων* editt. *κατωπιέων* Rhodom. Mox suspectum *Κρονίη*. an *χρονίη*?

v. 192. *μάκροις ἀπενθ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 195. *Σκέλμος* editt.

v. 196. *πατρώην* editt.

v. 201. *κεραελκέϊ μ.* vulgo.

v. 202. *κεραίης* editt.

v. 203. *δεσμὰ συνάψ.* editt.

v. 204. *καθημένον* editt.

v. 205. *κατήορον* editt.

v. 206. *ἀμφοτέροις* editt.

Ἀμφὶ δέ μιν γελόωντες ἐπέῤῥεον αἴθοπες Ἰνδοί,
εἰσόκεν ἐγγὺς ἵκανεν, ὅπῃ διδυμόζυγι δίφρῳ
ἕζετο Δηριάδης περιμήκετος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἠλιβάτων στατὸν ἴχνος ἀναστέλλων ἐλεφάντων.
καὶ Σάτυρον γελόων, φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
Οἵους Δηριάδῃ διδυμόχροας ἄνδρας ἰάλλει
ταυροφυὴς Διόνυσος, ἀθύρματα δηϊοτῆτος,
ἀλλοφυεῖς, οὐ φῶτας ὅλην βροτοειδέα μορφήν,
θηρῶν εἶδος ἔχοντας, ἐπεὶ διδυμάονι μορφῇ
εἰσὶ νόθοι ταῦροί τε καὶ ἀνέρες· ἀμφότερον γὰρ
καὶ βοὸς εἶδος ἔχουσι, καὶ ἀνδρομέοιο προσώπου. —
* * * * * * * * *
καὶ πυρόεις σέο Βάκχος ἀκούεται, ὅττι τεκούσης
ἐκ λαγόνων ἀνέτελλε διοβλήτοιο Θυώνης.
καὶ πυρός ἐστιν ὕδωρ πολὺ φέρτερον· ἢν ἐθελήσῃ,
χεύμασι παφλάζοντι πατὴρ ἐμὸς, Ἰνδὸς Ὑδάσπης
Ζηνὸς ἀποσβέσσειε πυρίπνοον ἆσθμα κεραυνοῦ.
Ἔννεπε, καὶ πολέμοιο προάγγελα σήματα φαίνων,
ἀσπίδα ποικιλόνωτον ἀφειδέϊ τύψε μαχαίρῃ
μεσσοφανῆ περίκυκλον ἐς ὀμφαλόν· ἐκ δὲ βοείης
χαλκὸς ἀρασσομένης ἐπεβόμβεε λοίγιον ἠχώ.
Καὶ βλοσυρῷ βασιλῆϊ τεθηπότα χείλεα λύσας,
ἀγγελίην Βρομίοιο ταχύδρομος ἔννεπε κῆρυξ·

---

v. 209. *γελόωντι ἐπέῤῥ.* editt. em. iam. Rhodom.
v. 210. *ὅπῃ* editt.
v. 213. *Σατύρων* editt. em. iam Rhodom.
v. 217. *διδυμάονι μορφὴν* ed. pr. emend. Falk.
v. 220. Etsi editt. nullam lacunam habent, plura tamen hic desunt. Fort. sequebatur versus cum simili initio: *καὶ κερόεις σέο Βάκχος*, aliis ad Bacchum extenuandum additis.
v. 225. *πτολέμοιο* editt.
v. 230. *ἀγγελίῃ Βρομ.* editt.

Δηριάδη, σκηπτοῦχε, θεὸς Διόνυσος ἀνώγει,
Ἰνδοὺς δεχνυμένους λαθικηδέος οἶνον ὀπώρης,
σπένδειν ἀθανάτοισι, δίχα πτολέμων, δίχα μόχθων·
εἰ δέ κε μὴ δέξαιντο, κορύσσεται, εἰσόκε θύρσοις
Βασσαρίδων γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης.
ἀγγελίης ἤκουσας ἀληθέος· εἰπὲ καὶ αὐτὸς
εἰρομένῳ τινὰ μῦθον, ἵν' ἀγγείλω Διονύσῳ.
Ὣς φαμένου, σκηπτοῦχος ἀνήρυγε λυσσάδα φωνήν·
ὢ πόποι, οἷον ἔπος θρασὺς ἔννεπεν, ἀνδρόμεος θήρ.
αἰδέομαι κήρυκα μαχήμονι χειρὶ δαμάσσαι,
οὐ δόρυ θοῦρον ἔχοντα, καὶ οὐ ψαύοντα βοείης.
ἔκλυον, ὅσσα μόγησε τεὸς πρόμος· ἔκλυε Γάγγης
ἀδρανίην Βρομίοιο καὶ ἠνορέην Λυκοόργου.
οἶδα τεὸν βασιλῆα, νόθον θεὸν, ὁππότε φεύγων
εἰς βυθὸν ὠλίσθησεν ἀλεξικάκοιο θαλάσσης.
ἢν δ' ἐθέλῃς, πόδα κάμψον ὁμούριον εἰς χθόνα Μήδων·
κεῖσε μολὼν, ἀγόρευε χοροστασίας Διονύσου.
δείξω Βάκτριον οὖδας, ὅπου θεὸς ἔπλετο Μίθρης,
Ἀσσύριος Φαέθων ἐνὶ Περσίδι· Δηριάδης γὰρ
οὐ μάθεν οὐρανίων μακάρων χορὸν, οὐδὲ γεραίρει
Ἥλιον, καὶ Ζῆνα, καὶ εὐφαέων χορὸν ἄστρων.
οὐ Κρόνον, οὐ Κρονίδην ἐδάην, ὀλετῆρα τοκῆος,
οὐ Κρόνον ἀγκυλόμητιν, ἑῶν θοινήτορα παίδων,
Αἰθέρος ἀμήσαντα φυτοσπόρον ἰσθμὸν ἀρότρων.

---

v. 234. *δέξαντο* ed. pr. emend. Falk.

v. 246. *ἢν δὲ θέλῃς* editt.

v. 247. *κεῖθι βαλὼν, ἀγορ.* editt. fortasse non continuo damnandum.

v. 250. *γηραίει* ed. pr. em. Falk. *γεραίρω* coni. Cant.

v. 252. *ἐδάη* editt. em. iam Rhodom.

v. 253. *θηνήτορα* ed. pr. emend. Falk.

v. 254. *ἐσμὸν ἀρότρῳ* editt. posterius emend. Cun. prius Herm.

ἀγνώσσω σέο δῶρα, καὶ ἣν ὀνόμηνας ὀπώρην·
οὐ δέχομαι ποτὸν ἄλλο μετὰ χρύσειον Ὑδάσπην.
οἶνος ἐμὸς πέλεν ἔγχος· ὃ δ' αὖ πότος ἐστὶ βοείη.
οὐ Σεμέλη με λόχευσε πυριβλήτοις ὑμεναίοις,
δεξαμένη θαλάμοις φόνιον φλόγα· χαλκοχίτων δὲ
ἡμέας ἠέξησε μόθων ἀκόρητος Ἐνυώ.
οὐ μακάρων ἀλέγω τεκέων Διός· ἀμφότεροι γὰρ
μοῦνοι ἐμοὶ γεγάασι θεοὶ, καὶ Γαῖα καὶ Ὕδωρ.
ταῦτα, μολὼν, ἀγόρευε φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ·
ἔῤῥε, φυγὼν ἀκίχητος, ἕως ἔτι τόξον ἐρύκω,
ἔῤῥε, φυγὼν ἐμὸν ἔγχος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσας
ἡμιτελεῖς σέο θῆρας, ἀθωρήκτους τε γυναῖκας,
Δηριάδῃ πολέμιζε, καὶ Ἰνδῴην μετὰ νίκην
σύνδρομον αὖ ἐρύσω σε δορικτήτῳ Διονύσῳ.
οὐ μὲν ἐγὼ τελέσω σε διάκτορον· οὐ δύνασαι γὰρ
λάτριον ἔργον ἔχειν οἰκοσσόον· ἀλλά σε μακροῖς
οὔασι ῥιπίζοντα παρ' εἰλαπίνῃσιν ἐάσω.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμψεν ἀπειλείοντι προσώπῳ·
καὶ πίνακος πτυκτοῖο μέσον κενεῶνα χαράξας,
τοῖον ἔπος ταχύμυθος ἐπέγραφε δίζυγι δέλτῳ·
εἰ δύνασαι, Διόνυσε, κορύσσεο Δηριαδῆϊ.
Τοῖα μὲν εἰσαΐων, πάλιν ἔδραμεν ἡγέτα κῆρυξ,

---

v. 255. ἣν ὀνόμηνας editt.

v. 266. θεῖρας editt. em. Rhodom.

v. 267. Δηριάδην πτολέμιζε κ. Ἰνδῴην ed. pr. Δηριάδῃ emend. Falk.

v. 270. λάτριον ἐγὼν ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 271. ῥαπίζοντα editt. Verum vidit Falk. Mox ἐάσσω vulgo.

v. 273. καὶ σάκεος πτυκτοῖο μ. editt. emend. Cun. Alius f. dedisset σανίδος, vel σελίδος. Cf. v. 300.

v. 274. Fort. βραχύμυθος.

v. 275. δηριδῆϊ ed. pr. emend. Falk.

Σειληνοὺς δ' ἐκίχησε γεγηθότας· ἐξανιὼν δὲ
ἐκ ῥοθίων Διόνυσος, ὀρειάσι μίγνυτο Νύμφαις.
καὶ Σάτυροι σκίρτησαν· ἐπωρχήσαντο δὲ Βάκχαι·
γηραλέοις δὲ πόδεσσι Μάρων ἡγήσατο μολπῆς,
πῆχυν ἐπικλίνων διδυμάονος αὐχένι Βάκχης,
μεσσοφανὴς, εὔοδμον ἀποβλύζων χύσιν οἴνου·
καὶ μέλος ἀκρήδεμνος ἐπεσμαράγησε Μιμαλλών,
ἴχνιον εἰσαΐουσα παλιννόστου Διονύσου.
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις προτέρας ἔῤῥιψε μερίμνας,
τερπωλῆς δ' ἐπέβαινεν, ἐπεὶ μάθεν ἔνδοθι πόντου
πάντα, Τορωναίοιο παρὰ Πρωτῆος ἀκούων·
ἀξείνων Ἀράβων ἐνοσίχθονα παλμὸν ἀρούρης,
καὶ σφαλερὸν Λυκόοργον, ἑῷ ποδὶ τυφλὸν ἀλήτην·
ἔκλυε καὶ νομίης θανατηφόρον οἶστρον ἀνάγκης,
πῶς χορὸς ἀγρονόμων ἐλελίζετο, πῶς ἐνὶ βήσσαις
σφωϊτέρας ὠδῖνας ἐδαιτρεύσαντο γυναῖκες·
ἔκλυε δ' αἰθερίων Ὑάδων χορόν· ἔκλυεν αὐτὴν
Ἀμβροσίην, μετὰ γαῖαν ἐπαντέλλουσαν Ὀλύμπῳ,
Ἀμβροσίην, ἀκάμαντι κορυσσομένην Λυκοόργῳ,
καὶ μόθον εὐόρπηκα, καὶ ἀμπελόεσσαν ἐνυώ.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι παλίνδρομος ἤϊε κῆρυξ,
ἀσκηθὴς, πολύευκτος ἀγαλλομένῳ Διονύσῳ,

---

v. 277. *Σιληνοὺς — εἰσαΐων δὲ* editt.

v. 278. *νύμφης* editt.

v. 282. *ἐπικλίνων χύσιν* editt. e versu praec.

v. 284. *ἴχνιον ἀΐσουσα* vulgo. Em. iam Rhodom.

v. 286. *τερπωλῆς τ' ἐπ.* et mox *λάθεν ἐνδ.* editt.

v. 287. *πάντι τὸ ῥονέοιο* ed. pr. *πάντα σαφῶς νοεροῖο* ed. alt. ex interpol. nescio cuius: nam Falk. coniecit *τορῶς νοερ.* Rhodom. coni. *πάντα τότ' ἀκρονόοιο.*

v. 291. *ἐνὶ βίσσῃς* edd. *βήσσαις* vel *βήσσῃς* coni. Falk.

v. 292. *ὀδύνης ἐδετρεχέαντο γυναῖκας* editt. Verum vid. Falk. et Cant.

ἀφροσύνην ἐνέπων ὑψαύχενα Δηριαδῆος,
δίζυγα δέλτον ἔχων, ἐγκύμονα δηϊοτῆτος.
Οὐ μὲν ἄναξ ἀμέλησεν· ἐς ὑσμίνην δὲ μαχητὰς
θαρσήεις ἐβόησε πρὸς ἄστεα Δηριαδῆος,
σύμβολα γινώσκων κεχαραγμένα μάρτυρι δέλτῳ.
καὶ καλέσας Ῥαδάμαντας ἀλήμονας, οὓς ποτε γαίης
Κρηταίης ἀέκοντας ἀπὸ χθονὸς ἤλασε Μίνως
Ἀῤῥαβίης ἐπὶ πέζαν, ἐπέφραδε νεύματι Ῥείης
πῆξαι νήϊα δοῦρα θαλάσσιον εἰς μόθον Ἰνδῶν.
καὶ ταχὺς ἤλασε δίφρον Ἑῷον εἰς κλίμα γαίης,
τεύχεσιν ἀστράπτων ἅτε Φωςφόρος· ἀμφὶ δὲ πέτρην
Καυκασίην λοφόεντα διαστείχων κενεῶνα,
Ἠῴης παράμειβε φεραυγέα πέζαν ἀρούρης,
Ἠελίου βαλβῖδα μεσημβρίζουσαν ὁδεύων.
Ὄφρα μὲν εὐθύρσοιο μάχης ἠκούετο φωνή,
καὶ στρατὸς ἀγχικέλευθος ὀρεσσινόμου Διονύσου,
τόφρα δὲ Δηριάδης πυκινὸν λόχον ἵδρυεν Ἰνδῶν,
γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἑὸν στρατὸν ἄζυγα πέμπων,
πᾶσαν ἐπιτρέψας δολομήχανον ἐλπίδα χάρμης
Ἄρεϊ χαλκοχίτωνι· καὶ ἔπλεεν ὑψόθι νηῶν
λαὸς, ἐρετμώσας πεπεδημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην.
καὶ στρατιαῖς διδύμῃσιν ἐρίζετο φύλοπις Ἰνδῶν

v. 302. ἐρόησε πρὸ ἄστ. ed. pr. ἐσόβησε πρὸς ed. alt. ex emend. Falk. ἐβόησε dedit Scalig.

v. 307. ῥῆξαι νήϊα δ. editt.

v. 309. τείχεσιν editt. em. Rhodom.

v. 311. Ἠώης editt.

v. 313. ἠκούετο φωνῆς vulgo. φωνὴ iam Rhodom. Fort. legend. Φήμη.

v. 314. ἀρασσομένου Διονύσου editt.

v. 315. ἵδρυσεν edd.

v. 318. ἄῤῥεϊ χ. κ. ἔπλαινεν ed. pr. Ἄῤῥεϊ — ἔπλεεν ed. alt. Verum vid. Falk.

v. 319. λαὸν ἐρ. ed. pr. emend. Falk.

ἀμφοτέρην παρὰ πέζαν ἀκοντοφόρου ποταμοῖο,
Θουρεὺς μὲν Ζεφύροιο παρὰ σφυρά· Δηριάδης δὲ
ἀντιπόρου σχεδὸν ἦλθε παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὔρου.
Ἦν δέ τις αὐτόθι χῶρος εὔσκιος, ὁππόθι πυκνοῖς
ἔρνεσι παντοίοισιν ἐμιτρώθη ῥάχις ὕλης
εὐρυτενὴς, καὶ κοῖλον ἔην σπέος· ἱπτάμενος δὲ
οὔ ποτε δένδρεα κεῖνα κατέγραφεν ἰὸς ἀλήτης,
εἴ τις ὀϊστεύσειε, καὶ οὔ ποτε μεσσόθι θάμνων
ἠέλιος πεφόρητο κατάσσυτος ὀξέϊ παλμῷ,
ἐνδομύχοις ἀκτῖσιν ὁμόπλοκα φύλλα χαράξας·
οὐ χύσις ἠερόφοιτος ἐδύσατο δάσκιον ὕλην
ἐκ Διὸς ὑετίοιο· μόγις δέ οἱ ὕδατος ὁλκῷ
ὑψιφανὴς Διὸς ὄμβρος ἐπέβρεχεν ἄκρα πετήλων.
κεῖθι τανυπρέμνοισιν ἐν ἄλσεσι φώριος Ἄρης
ἠλιβάτων χλοεροῖσι φυτῶν κεκάλυπτο κορύμβοις,
ἀπροϊδὴς, ἀτίνακτος· ἐνὶ δρυόεντι δὲ κόλπῳ
εἶχεν ἀδουπήτων πεφυλαγμένον ἴθμα πεδίλων·
οὐδὲ διαξαίνων κρυφίῳ ποδὶ φυλλάδα λόχμην,
οὐ ποδὸς ὀκλάζοντος ἔχεν φόβον, οὐ λάλον ἠχὼ
χείλεϊ βαμβαίνοντι, καὶ οὐ χλόον ἀμφὶ προσώπου·
ἀλλὰ νόον θρασὺν εἶχε καὶ ἔμπεδον, ἐν δὲ χαμεύναις
μετρητὸν βλεφάροισιν ἐνόπλιον ὕπνον ἴαυεν,
δέγμενος ἐρχομένης στρατιῆς εὔρυθμον ἐνυώ.

---

v. 322. Θοῦρες editt.
v. 328. ἤ τις ὀϊστ. editt. ἤν Rhodom.
v. 336. ἐνυδρυόεντι ed. pr. emend. Falk.
v. 339. ἔχων editt. Fort. ἔχ. ψόφον scribendum, ut iam ante me Cant. voluit.
v. 340. θαμβαίν. ed. pr. emend. Falk.
v. 342. ἰαύων edd.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΒ.

Δεύτερον εἰκοστὸν Βρομίου μόθον ἔργα τε μέλπει,
Αἰακὸς ὅσσα τέλεσσε καὶ ἐν πεδίῳ καὶ Ὑδάσπῃ.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΒ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋκροκάλου ποταμοῖο
Βάκχου πεζὸς ὅμιλος, ὅπῃ βαθυδίνεϊ κόλπῳ
πλωτὸν ὕδωρ, ἅτε Νεῖλος, ἐρεύγεται Ἰνδὸς Ὑδάσπης·
δὴ τότε Βασσαρίδων ἐμελίζετο θῆλυς ἀοιδή,
Νυκτελίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούουσα Λυαίῳ,
καὶ λασίων Σατύρων χορὸς ἔβρεμε μύστιδι φωνῇ.
γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσεν· ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι·
Νηϊάδες δ' ὀλόλυξαν· ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ Νύμφαι
σιγαλέοις ἑλικηδὸν ἐμυκήσαντο ῥεέθροις,
καὶ Σικελῆς ἐλίγαινον ἰσόζυγα ῥυθμὸν ἀοιδῆς,
οἷον ἀνεκρούοντο μελιγλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
ὑμνοπόλοι Σειρῆνες. ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχμη,
καὶ μέλος ἐφθέγξαντο σοφαὶ δρύες, εἴκελον αὐλῷ,

v. 2. ἐπεὶ βαθυδ. editt.
v. 7. γέλασεν ed. pr. emend. Falk.
v. 9. σιγαλέης ed. pr. emend. Falk.
v. 10. ὑπὸ ζυγὰ editt.
v. 12. Σιρῆνες editt.
v. 13. ἴκελον vulgo.

Ἀδρυάδες δ᾽ ἀλάλαζον· ἐπ᾽ εὐπετάλοιο δὲ Νύμφη
ἡμιφανὴς ἤειδεν ὑπερκύψασα κορύμβου.
χιονέῳ δὲ γάλακτι χυτὴ λευκαίνετο πηγή,
ὑδρηλή περ ἐοῦσα· χαραδραίῳ δ᾽ ἐνὶ κόλπῳ
Νηϊάδες λούσαντο γαλαξήεσσι ῥεέθροις,
καὶ γάλα λευκὸν ἔπινον· ἐρευθιόωντι δὲ μαζῷ
οἶνον ἐρευγομένη κραναὴ πορφύρετο πέτρη,
γλεῦκος ἀμοσχεύτοιο διαβλύζουσα κολώνης
ἡδυπότοις λιβάδεσσι· καὶ αὐτοχύτων ἀπὸ κόλπων
λαρὰ μελιῤῥαθάμιγγος ἐλείβετο δῶρα μελίσσης,
σίμβλων οὐ χατέοντα· καὶ ἀρτιτόκων ἀπὸ θάμνων
ἄχνοον ὀξυέθειρος ἀνέδραμε μῆλον ἀκάνθης·
αὐτομάτου δὲ χυθέντος ἐπ᾽ ἀκρεμόνεσσι Λυαίου,
ἰκμάσιν ἀθλιβέεσσιν ἐλούετο δένδρον Ἀθήνης.
καὶ κύνας ὀρχηστῆρας ἐπηχύνοντο λαγωοί·
μηκεδανοὶ δὲ δράκοντες ἐβακχεύοντο χορείῃ,
ἴχνια λιχμώωντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου,
αὐχένα δοχμώσαντες· ἀνήρυγε δ᾽ ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ
μειλίχιον σύριγμα γεγηθότος ἀνθερεῶνος·

---

v. 14. *Ἀδρυάδες ἀλάλαζον* editt. em. Rhodom. Mox fort. *ὑπ᾽ εὐπετ.* et v. seq. *ὑπεκκύψασα κ.*

v. 18. *γαλαξήεσσι* ed. pr. em. Falk. „*ἢ γαλαξείνισι.*“ Rhodom.

v. 21. *ἀμοσχέτοιο* ed. pr. emend. Falk.

v. 22. *αὐτοφύτων* editt. emend. Wakef. Sylv. IV. p. 49. Sed fortasse praestabat *αὐτοφύτων ἀ. κορμῶν.*

v. 24. s. Fort. *ἀρτιτόμων ἐπὶ θάμνων εὔχνοον* etc. ab *ἀρτίτομος. ἄγχοον* ed. pr. *ἄχνοον* em. Rhodom. et sic ed. alt.

v. 27. *ἐλούσατο* vulgo.

v. 28. *ἐπηχύναντο* edd. *λαγωόν* ed. pr. emend. Falk.

v. 31. *ἄλλος ἀπ᾽ ἄλλων* editt. em. Rhodom. et ante *ἀνήῤῥαγε* ed. pr. a Falk. emend.

τερπομένου δὲ δράκοντος ἔην τότε ῥυθμὸς ἐχέφρων,
καὶ δολιχῆς ἐλέλικτο περίπλοκος ὁλκὸς ἀκάνθης,
ποσσὶν ἀδειμάντοισι περισκαίρων Διονύσου.
Ἰνδῴην δ' ἑλικηδὸν ἐπισκαίροντες ἐρίπνην
τίγριδες ἑψιόωντο· πολὺς δέ τις ἔνδοθι λόχμης
ἑσμὸς ἀνεσκίρτησεν ὀρεσσινόμων ἐλεφάντων.
καὶ τότε παιπαλόεντα κατ' ἄγκεα Πᾶνες ἀλῆται
δύσβατα λεπταλέοισι διέτρεχον οὔρεα χηλαῖς
φρικτὰ, τὰ μὴ θρασὺς ὄρνις ἐπέπτατο κοῦφος ὁδίτης,
* * * *
ὑψιπόρων πτερύγων διεμέτρεε δίζυγι παλμῷ.
καὶ δονέων πλοκαμῖδα παρήορον ἀνθερεῶνος,
σύννομος ἀντεχόρευε λέων βητάρμονι κάπρῳ·
ἀνδρομέης δ' ὄρνιθες ἀνέκλαγον εἰκόνα φωνῆς,
μιμηλὴν ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντες ἰωήν,
νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζοντες ἀγῶνος,
καὶ χλοεροῖς μελέεσσι παρήορον ὄρθιον οὐρὴν
ἐκταδὸν αἰθύσσοντες. ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
πόρδαλις ὑψιπόρητος ἐπέτρεχε σύνδρομος ἄρκτῳ.
καὶ βαλίων σκυλάκων ἀνεσείρασεν Ἄρτεμις ὁρμήν,

---

v. 33. ἔην τορυθμὸς ed. pr. emend. Falk. recte, ut videtur. Cant. tentabat ἔην ὀρχηθμὸς ἐχ.

v. 36. Ἰνδώην editt.

v. 39. πεπαλόωντα κατ' ἄγγαια ed. pr. emend. Falk.

v. 40. διέτρεχον ed. pr. emend. in ed. alt. Praeterea f. λεπταλέῃσι scribend.

v. 41. ἐν ἠέρι κ. ὁδ. coniicieb. Cun. Potius versus excidisse putandus. Unde lacunae signa posuimus.

v. 43. παρήορον editt.

v. 44. σύννομον ed. pr. emend. Falk.

v. 45. ἀνδρομέην editt.

v. 47. προασπίζοντες vulgo.

v. 48. Suspectus nexus, ut ante h. v. aliquid deesse videatur.

μειλιχίης ὁρόωσα χοροίτυπον ἅλμα λεαίνης·
τερπομένη δ' εὔκυκλον ἑὴν ἀνελύσατο νευρήν,
αἰδομένη, μὴ θῆρας ὀϊστεύσειε βελέμνοις.
Καί τις ἐσαθρήσας ἑτερότροπα θαύματα Βάκχου,
ὄμμα βαλὼν πυκινοῖο δι' ἀκροτάτοιο κορύμβου,
φύλλα περιστείλας, θηήτορα κύκλον ὀπωπῆς
τόσσον ἰδεῖν μεθέηκεν, ὅσον περιδέρκεται ἀνήρ,
ὄμμασι ποιητοῖσι διοπτεύων τρυφαλείης,
ἢ ὁπότε τραγικοῖο χοροῦ δεδαημένος ἀνήρ,
φρικτὸν ἔχων μύκημα τανυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν,
ἐνδόμυχον τυκτοῖο δι' ὄμματος ὄμμα τιταίνει,
ψευδαλέον βροτέοιο φέρων ἴνδαλμα προσώπου.
ὣς ὅγε θαύματα πάντα λαθὼν ὑπὸ δάσκιον ὕλην
ἀπροϊδὴς ἐδόκευεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ.
ἀντιβίοις δ' ἤγγειλε· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Θουρεύς,
μεμφόμενος Μοῤῥῆϊ καὶ ἄφρονι Δηριαδῆϊ.
ἔτρεχε δ' Ἰνδὸς ὅμιλος· ἀφειδήσας δὲ κυδοιμοῦ,
χάλκεα ταρβαλέων ἀπεσείσατο τεύχεα χειρῶν,
δένδρεα παπταίνων δεδονημένα θυιάδι ῥιπῇ.
Καί νύ κεν Ἰνδὸς ὅμιλος, ἑλὼν ἀπὸ γείτονος ὄχθης
μάρτυρον ἱκεσίης, γλαυκόχροα θαλλὸν ἐλαίης,
αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ἀδηρίτῳ Διονύσῳ·

---

v. 52. *ἅρμα λεαίνης* editt.

v. 53. 54. Confusis versuum initiis, editt. habent: *αἰδομένην δ' εὐκ.* et mox *τερπομένη, μὴ θ.*

v. 57. *φεῖλα περιστείλας* ed. pr. *χειρὶ περ.* ed. alt. ex infelici coni. Falk.

v. 60. *τραγίοιο* ed. pr. emend. Falk. Mox *δεδαημένος ἄγρης* editt. quod Scal. emend.

v. 62. *τιταίνων* editt.

v. 67. *μεμψόμενος* editt.

v. 70. *θυάδι* editt.

v. 72. *γλαυκόχροα* ed. pr. emend. a Falk.

ἀλλὰ μεταλλάξασα δέμας, πολυμήχανος Ἥρη
δυσμενέας θάρσυνε, καὶ ἥπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν,
Θεσσαλίδων μάγον ὕμνον ἐφαψαμένη Διονύσῳ,
καὶ Κίρκης κυκεῶνα θεοκλήτοις ἐπαοιδαῖς,
οἷά τε φαρμακτῆρος ἀφαρμάκτου ποταμοῖο.
καὶ πίθεν ἀντιβίους ταχυπειθέας· εἶπε δ' ἑκάστῳ,
μή ποτέ τις σφάλλοιτο κατάσχετος αἴθοπι δίψῃ,
κλεψινόου ποταμοῖο πιὼν δεδολωμένον ὕδωρ.
Καί νύ κεν ἀφράστοιο διαθρώσκοντες ἐναύλου,
δαινυμέναις στρατιῇσιν ἐπέχραον αἴθοπες Ἰνδοί·
ἀλλά τις ἠνεμόεντος ὑπερκύψασα κορύμβου,
ἐκ λασίου κενεῶνος Ἁμαδρυὰς ἄνθορε Νύμφη.
χειρὶ δὲ θύρσον ἔχουσα, φυὴν ἰνδάλλετο Βάκχῃ,
μιμηλὴν δρυόεντι πυκαζομένη τρίχα κισσῷ·
δυσμενέων δ' ἐνέπουσα δόλον σημάντορι σιγῇ,
οὔασι βοτρυόεντος ἐπεψιθύριζε Λυαίου·
Ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν,
σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει·
Βασσαρὶς οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου,
μοῦνον ἐμὴ παλάμη ψευδήμονα θύρσον ἀείρει·
οὐ πέλον ἐκ Φρυγίης, σέο πατρίδος, οὐ χθόνα Λυδῶν
ναιετάω παρὰ χεῦμα ῥυηφενέος ποταμοῖο·

---

v. 76. *μέγαν ὕμνον* editt. Sed praeterea quoque verba vix sana sunt: *ἐφαψαμένη Διονύσῳ.* Sensus esse videtur: intendens Dionyso, contra Dionysum, incantationes, animum addit Indis. Sed propter *φαρμακτῆρος* exspectatur *Διονύσου.* Vid. Comment.

v. 77. *κενεῶνα* vulgo, emend. Scal.

v. 82. *διαθρώσκοντας* ed. pr. emend. Falk.

v. 86. *ἰνδάλ. Βάκχου* editt.

v. 87. *πυκαζομένην* editt.

v. 89. *ἐπεψυθίριζε* editt.

v. 94. *οὐ* ante *χθόνα* omisit ed. alt.

εἰμὶ δὲ καλλιπέτηλος Ἁμαδρυὰς, ἧχι μαχηταὶ
δυςμενέες λοχόωσιν· ἀφειδήσασα δὲ πάτρης,
ῥύσομαι ἐκ θανάτοιο τεὸν στρατόν· ὑμετέροις γὰρ
πιστὰ φέρω Σατύροισι, καὶ Ἰνδῴη περ ἐοῦσα,
ἀντὶ δὲ Δηριαδῆος ὁμοφρονέω Διονύσῳ·
σοὶ γὰρ ὀφειλομένην ὀπάσω χάριν, ὅττι ῥεέθρων
ὑγροτόκους ὠδῖνας ἔτι δρύας αἰὲν ἀέξει
ὀμβρηρῇ ῥαθάμιγγι πατὴρ μέγας ὕετιος Ζεύς.
δός μοι σεῖο πέτηλα, καὶ ἐνθάδε ταῦτα φυτεύσω,
δός μοι σεῖο κόρυμβα, τάπερ λύουσι μερίμνας·
ἀλλὰ, φίλος, μὴ σπεῦδε ῥόον ποταμοῖο περῆσαι,
μή σοι ἐπιβρίσωσιν ἐν ὕδασι γείτονες Ἰνδοί·
εἰς δρύας ὄμμα τίταινε, καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
ἀπροϊδῆ σκοπίαζε καλυπτόμενον λόχον ἀνδρῶν.
ἀλλὰ τί σοι ῥέξουσιν ἀνάλκιδες ἔνδοθι λόχμης;
δυςμενέες ζώουσιν, ἕως ἔτι θύρσον ἐρύκεις.

* * * *

σιγῇ ἐφ᾽ ὑμείων, μὴ δήϊος ἐγγὺς ἀκούσῃ,
μὴ κρυφίοις Ἰνδοῖσιν ἐπαγγείλειεν Ὑδάσπης.

---

v. 97. *δυσμενέας λοχόωσαν* edd. sine omni sensu. Cf. v. 111. *λοχόωσιν* iam Rhodom.

v. 98. *ῥύσσομαι* vulgo.

v. 99. *φέρων* — *Ἰνδώη* editt.

v. 100. *δηριάδη σοι*, *ὁμοφρ.* ed. pr. *Δηριάδου*, *σοὶ* ed. alt. ex coni. Falk. Sed hic exspectabatur *Διόνυσε*. Nostrum dedit Scal.

v. 101. *ῥεέθρῳ* editt.

v. 109. Sic ed. pr. *καλυπτομένων* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 110. *ῥέζουσιν* editt. Nostrum coni. Falk.

v. 112. „fort. *σιγῇ ἐφ᾽*." Rhodom. „Lacunae signa ponenda erant." Herm.

Ὣς φαμένη, παλίνορσος Ἁμαδρυὰς ᾤχετο Νύμφη,
ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα· μεταλλάξασα δὲ μορφήν,
ἰσοφυὴς ὄρνιθι διέτρεχε φωλάδος ὕλης,
ἥλικος ἀΐσσουσα κατὰ δρυός. αὐτὰρ ὃ σιγῇ
μίσγετο Βασσαρίδεσσιν· Ἁμαδρυάδος δὲ θεαίνης
εἶπεν ἑοῖς προμάχοισιν ἐς οὔατα μῦθον, ἑκάστῳ
νεύμασι δενδίλλων· νοερῇ δ' ἐκέλευε σιωπῇ
τεύχεσι θωρηχθέντας ἀνὰ δρύας εἰλαπινάζειν·
καὶ κρυφίων ἀγόρευε δολοῤῥαφέων δόλον Ἰνδῶν,
μή σφιν ἐπιβρίσωσιν ἀθωρήκτοισι μαχηταί,
εἰσέτι δαινυμένοισιν ἀνὰ στρατόν. οἳ δὲ Λυαίῳ
κεκλομένῳ πείθοντο, καὶ εἰς μόθον ἦσαν ἑτοῖμοι
σιγαλέον παρὰ δεῖπνον ἀκοντοφόροιο τραπέζης.
Καὶ ταχινὸν μετὰ δόρπον ἐπέῤῥεον ἀσπιδιῶται,
γείτονος ἐκ ποταμοῖο πιεῖν ἐπιδόρπιον ὕδωρ,
νεύμασι θεσπεσίοισι περισσονόου Διονύσου,
μὴ στρατὸν εὐνήσειε μέθη, καὶ κῶμα, καὶ ὄρφνη.
καὶ στρατὸς ἔνθα καὶ ἔνθα φιλοπτολέμῳ πέσεν εὐνῇ,
βαιὸν ἐνυαλίης ὑπὲρ ἀσπίδος ὕπνον ἰαύων.
Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεντα μετατρέψας νόον Ἰνδῶν,
ἑσπερίην ἀνέκοψε μάχην μυκήτορι βόμβῳ
ὄμβρου παννυχίοιο χέων ἀπερείσιον ἠχώ.

---

v. 117. κατὰ δρυμοῦ editt.
v. 120. νοερῇ δὲ κέλ. editt.
v. 121. Ἁμαδρυὰς εἰλαπιν. editt. ἀνὰ στίχας tentabat Cun.
v. 122. δολοῤῥ. δόλ. cf. XX. 377.
v. 123. μαχηταῖς editt.
v. 128. ποταμοῖο· πίον δ' ἐπιδ. editt. emend. Cun.
v. 129. περισσονόου ποταμοῖο e v. antec. edd. emend. Cun.
v. 130. εὐνῆσε ed. pr. emend. Falk.

Ἀλλ' ὅτε χιονόπεζα, χαραξαμένη ζόφον, Ἠὼς
ὄρθρον ἀμεργομένη δροσερῇ πορφύρετο πέτρῃ,
ἄκρον ὑπερκύψαντες ἐγερσιμόθου σκέπας ὕλης,
δυσμενέες προύτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δὲ Θουρεύς,
Ἰνδῴου πολέμοιο πέλωρ πρόμος, εἴκελος ὁρμὴν
ἠλιβάτῳ Τυφῶνι, καταΐσσοντι κεραυνοῦ.
καὶ στρατιαὶ πινυτοῖο δολόφρονι νεύματι Βάκχου
ψευδαλέον φόβον εἶχον, αταρβέες· ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
αὐτόματοι χάζοντο θελήμονες, εἰσόκεν Ἰνδοὶ
ἐς πεδίον προχέοντο, λελοιπότες ἔνδια λόχμης.
τεύχεσι δ' ἀφνειοῖσι κορύσσετο Λύδιος ἀνήρ,
χρυσοφαῆ Λυκίοιο τύπον Γλαύκοιο κομίζων,
κηρύσσων ἐὸν οὖδας, ὅπῃ Πακτωλίδος ὄχθης
φαιδρὸς ἐρευθομένης ἀμαρύσσεται ὄλβος ἐέρσης·
καὶ ῥοδέαις ἤστραψε βολαῖς, ἀντώπιον Ἠοῦς,
σείων ξανθὰ μέτωπα ῥυηφενέος τρυφαλείης,
Λυδὸς ἀνὴρ ἀρίδηλος· ἀπὸ στέρνων δὲ φορῆος
μαρμαρυγὴ σελάγιζεν ἐρευθομένοιο καρήνου.
καὶ κυνέην στίλβουσαν ἐπὶ κροτάφοιο τινάσσων,
ἐξ Ἀλύβης πρόμος ἄλλος, ἀριστεύων Διονύσῳ,
πάτριον ὄλβον ἔφαινεν· ἐπ' εὐφαέος δὲ καρήνου

---

v. 136. *χειονόπεζα* ed. pr. emend. Falk.

v. 137. Fort. *ὄρθρον ἐρευγομένη*. cf. III. 57. Caeterum *ἀμεργομένην* hab. ed. pr. emend. Falk.

v. 138. *ὕλην* ed. pr. emend. Falk.

v. 139. *ἦχε* excusum in ed. alt.

v. 140. *Ἰνδῴου πτολ.* — *ἴκελος* vulgo.

v. 147. *Λύκιον τύφον* ed. pr. emend. Falk.

v. 148. *νέον οὖδας, ὅπη* editt.

v. 156. *πάτριος* male ed. alt. *ἔφαινε· δι'* edd. em. Herm.

ἀργυρέης πήληκος ἐλάμπετο μάρμαρος αἴγλη,
χιονέης σέλας ἶσον ἀκοντίζουσα Σελήνης.
Καὶ θεὸς ἀστήρικτος ὅλους ἐφόβησε μαχητὰς
δυσμενέων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐ δόρυ πάλλων,
ἀλλὰ μέσος προμάχων πεφορημένος, εἴκελος αὔραις,
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο κέρας κυκλώσατο χάρμης,
θύρσον ἀκοντίζων δολιχόσκιον, ἄνθεϊ γαίης,
ἔγχεϊ κισσήεντι διασχίζων νέφος Ἰνδῶν.
οὐδέ μιν ὑψικάρηνος ὁ τηλίκος ἤλασε Θουρεύς,
οὐ στρατὸς, οὐ πρόμος ἄλλος· ἐπ᾽ ἀλλήλοις δὲ χυθέντες,
εἴκαθον ἔνθα καὶ ἔνθα διεσσυμένῳ Διονύσῳ.
Κυανέην δ᾽ Οἴαγρος ἀνεστυφέλιξεν ἐνυώ,
ἀμώων ἀκόρητος ἐπασσυτέρων στίχας ἀνδρῶν,
ἔγχεϊ Βιστονίῳ κορυθαιόλα λήϊα τέμνων.
ὡς δ᾽ ὅτε τις προχέων ποταμὸς δυσπέμφελον ὑγρὴν,
ὕστατος ἐκ σκοπέλοιο χαραδρήεντι ῥεέθρῳ
ἔρχεται, εἰς πεδίον πεφορημένος· οὐδέ μιν αὐταὶ
ἕρκεσιν ἀῤῥαγέεσσιν ἀναστέλλουσιν ἀλωαὶ,
λαϊνέης μέσα νῶτα διαξύοντα γεφύρης·
πολλὴ μὲν κεκύλιστο πίτυς· πολλὴ δὲ πεσοῦσα
ὑψιφανὴς προθέλυμνος ἐσύρετο ῥεύματι πεύκη·
ὣς ὅγε δυσμενέων στρατὸν ἄμφεπεν, ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ

---

v. 157. *πήλικος* editt.

v. 161. *ἴκελος αὔρ.* editt.

v. 169. *δαμνώων* edd. vide v. 282. 361.

v. 171. *δυσπέμφ. ἄγρην* editt. *ὕδωρ* tentab. Cun.

v. 173. *ἐς πεδ.* editt.

v. 177. *ἐσύρετο γείτονι πεύκη* ed. pr. emend. Cun.

v. 178. *ἐπ᾽ ἄλλων* editt.

πεζὸν ἐπιστροφάδην ὀλέκων Σιθωνίδι λόγχῃ.
καί μιν ἐκυκλώσαντο, καὶ ἣν καλέουσι, μαχηταὶ
μιμηλὴν σακέεσσιν ἐπυργώσαντο χελώνην·
ἴχνεϊ μὲν στατὸν ἴχνος ἐρείδετο· κεκλιμένη δὲ
ἀσπὶς ἔην προθέλυμνος ἀμοιβαδὶς ἀσπίδι γείτων
στεινομένη, καὶ ἔνευε λόφῳ λόφος· ἀγχιφανὴς δὲ
ἀνδρὸς ἀνὴρ ἔψαυεν· ἐγειρομένης δὲ κονίης
ἱππείοις ὀνύχεσσιν, ἐλευκαίνοντο μαχηταί.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον Ἄϊδι πέμπων,
Βιστονίης Οἴαγρος ἀπέθρισεν ἀστὸς ἀρούρης,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἑῆς ἀλόχοιο τελέσσας
ἔργα φατιζομένης ἐπιδευέα Καλλιοπείης;
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο θοῷ δορὶ, τὸν δὲ δαΐζων
ἄορι κωπήεντι κατ' αὐχένος, αἰνομανῆ δὲ
δήϊον ἄλλον ἔνυξε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ φονίης δὲ
ὠτειλῆς ἑὸν ἔγχος ἀνείρυσεν, ἑλκομένῳ δὲ
σπλάγχνα δαφοινήεντι συνέσπασε θερμὰ σιδήρῳ.
ἄλλου μαρναμένοιο κατέδραμε, φάσγανον ἕλκων,
ἄορι δ' εὐθήκτῳ παλάμην τάμεν· ἣ δὲ πεσοῦσα
αἱμοβαφὴς ἤσπαιρεν ἐπὶ χθονὸς, ἁλλομένη χείρ·
καὶ παλάμη τέτμητο, καὶ οὐ μεθέηκε βοείην,
ἄκρα περισφίγγουσα κονιομένου τελαμῶνος·
ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος, ἀναΐξασα θανόντος,

---

v. 179. Σιθ. λόχμῃ ed. pr. emend. Falk.

v. 182. ἔγχει μ. στ. ἴχνος editt. Nisi στατὸν adesset, praeferres f. ἔγχεϊ — ἔγχος ἐρ.

v. 184. ἔνευσε λ. editt.

v. 196. κατέγραφε φ. editt. emend. Scal.

συμπλεκέος ποθέεσκεν ἐθήμονα σώματος ἥβην.
ἄλλον ἀπηλοίησεν, ἀφειδέϊ δουρὶ τινάξας,
θηγαλέῃ γλωχῖνι βραχίονος ἄκρα τορήσας·
ἄορι δ᾽ ἀσπίδα τύψεν· ἀρασσομένης δὲ σιδήρῳ
ἀῤῥαγέος βόμβησε μεσόμφαλα νῶτα βοείης.
Αὐτὰρ ὁ λυσσήεντι μόθου δεδονημένος οἴστρῳ,
ἐγχείην ἐλέλιζε, μετήλυδα κυκλάδι τέχνῃ,
ἢ πλευρῆς ἑκάτερθεν, ἢ αὐχένος, ἢ σχεδὸν ὤμου.
σείων δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητον ἀκωκήν,
στεινομένης μέσα νῶτα διέτμαγε δηϊοτῆτος,
κραιπνὸς, ἀερσιλόφοιο καθημένος ὑψόθεν ἵππου.
ὡς δ᾽ ὅτε ῥιγαλέου σκιερὴν μετὰ χείματος ὥρην
φαίνεται ἀσκεπέων νεφέων γυμνούμενος ἀήρ,
φέγγεος εἰαρινοῖο δεδεγμένος αἴθριον αἴγλην·
ὣς ὅγε, βακχεύων πυκινὰς στίχας, ἄτρομος ἀνήρ,
Ἰνδῶν σχιζομένων μεσάτην γυμνώσατο χάρμην.
Καὶ τότε τις προμάχοιο περὶ στόμα χαλκὸν ἐρείσας,
δεξιτερὴν δασπλῆτι γενειάδα τύψε μαχαίρῃ.
καί τις ἐπ᾽ ἀντιβίοισιν, ἐν ἠέρι βόμβον ἰάλλων,

---

v. 202. *ἐθήμονας ὤκετος ἥβ.* ed. pr. *ἐθήμονος οἰκέος ἥβ.* ed. alt. e coni. Falk. qui et *ὠκέος* proposuit. Mecum verum vidit Cant.

v. 203. *ἀπειλείησεν* editt. em. Rhodom. Mox f. leg. *δουρὶ πατάξας.*

v. 205. *τύψας· ἀρασσ.* editt. em. Rhodom.

v. 207. *δεδονημένοι* ed. pr. emend. Falk.

v. 215. *εἰαρνοῖο δ. αἰθέριον αἴγλην* ed. pr. emend. Falk.

v. 216. *ἄτρομος ἀήρ* ed. pr. emend. Falk.

v. 218. Omnia hic sana esse, nolim affirmare.

v. 219. *δασπλῆτα* editt.

εἰς σκοπὸν ὑψικέλευθον ἐπέμπετο λᾶας ἀλήτης·
καὶ λίθος ἠερόφοιτος ἐπεσμαράγησε καρήνῳ,
καὶ λόφον εὐπήληκος ἀπεστυφέλιξεν ἐθείρης,
αὐχενίου δεσμοῖο παρ' ἀνθερεῶνα λυθέντος·
τῆς δὲ κυλινδομένης, κεφαλὴ γυμνοῦτο φορῆος·
οὐ μοῦνοι τότε φῶτες ἐπέβρεμον· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἵπποι χαλκοχίτωνες ἐπεσμαράγησαν ἐνυώ,
Ἄρεα σαλπίζοντες ἐνυαλίῳ χρεμετισμῷ.
κούρη δ' ὑστερόφωνος ὀρεσσαύλων ἀπὸ λαιμῶν
πετραίοις στομάτεσσιν ἀμειβομένη κτύπον αὐτῶν,
μιμηλὴ χρεμέτιζε μέλος πολεμήϊον Ἠχώ.
Καὶ πολὺς ἀρτιδάϊκτος ἑλίσσετο νεκρὸς ἀρούραις,
θερμὸν ἀποπτύων ῥόον αἵματος· ὀλλυμένων δὲ
οἳ μὲν ἐπὶ πλευροῖσιν ἐπηώρηντο θανόντες·
ὃς δὲ τυπεὶς κεκύλιστο, χαρασσομένου κενεῶνος·
ἄλλος ὑπὲρ δαπέδοιο χυτῇ κεκύλιστο κονίῃ·
ἄλλος ἐπεστήρικτο παρ' ὀμφαλόν· ὃς δ' ἐπὶ γαίῃ
ἀνέρος ἀσπαίροντος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ·
ὃς δὲ πεσὼν ἰάχησε, τετυμμένος ἀνθερεῶνα,
καὶ πόδας ἀμφελέλιξεν, ἔχων ὀρχηθμὸν ὀλέθρου·
πρηνὴς δ' ἄλλος ἔκειτο, καὶ ὡς κοτέων ὀλετῆρι,

---

v. 223. εὐπήλικος editt.

v. 227. ἐπεσμαράγησεν ed. pr. emend. Falk.

v. 230. αὐλῶν edd.

v. 232. ἐλέλικτο νεκρὸς ed. pr. emend. Falk.

v. 234. ἐπηώρηντο θανόντος editt. θανόντες iam Rhodom.

v. 236. κεκύλιστο κονίῃ editt. quod propter v. antec. non ferendum, nisi f. ibi legendum τυπεὶς ἐλέλικτο, ut habet ed. pr. v. 232. alieno loco.

v. 241. πρηνής τ' ἄλ. editt.

εὐρυγανὴς ἔσφιγξε μεμηνότι γαῖαν ὀδόντι·
ἄλλου βαλλομένοιο τανυγλώχινι σιδήρῳ
λευκὸς ἀκοντιστῆρι χιτὼν ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
ἄλλου μαρναμένοιο, τιταινομένων ἀπὸ τόξων
αἱμοβαφὴς πτερόεντι χαράσσετο μηρὸς ὀϊστῷ. —
Καί τις ἑὴν σάλπιγγα μάτην περὶ χεῖλος ἐρείσας,
ἐχθρὸς ἀνὴρ, κελάδησεν ἐγερσιμόθου μέλος ἠχοῦς,
ὀκναλέον φύξηλιν ἑὸν στρατὸν εἰς μόθον ἕλκων.
οἳ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐπὶ κλόνον ἔῤῥεον Ἰνδοί·
θαρσαλέοι δ' ἥψαντο παλιννόστοιο κυδοιμοῦ,
αἰδόμενοι, βασιλῆϊ φανήμεναι ἔκτοθι νίκης.
Καὶ πολέες στεφανηδὸν ἀπόσσυτον εἶν ἐνὶ χώρῳ
Αἰακὸν εὐθώρηκες ἐκυκλώσαντο μαχηταί.
αὐτὰρ ὃ μέσσος ἔην βεβιημένος, οὐ τρυφαλείῃ,
οὐ πίσυνος σακέεσσι, καὶ οὐ θώρηκι κυδοιμοῦ·
ἀλλά ἑ πατρῴοις πεπυκασμένον ἀντὶ σιδήρου
ἀῤῥήκτοις νεφέεσσιν ὅλον πύργωσεν Ἀθήνη,
οἷς πάρος ἀβρέκτοιο κατέσβεσεν αὐχμὸν ἀρούρης,
διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ,
Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος· ἀμαλλοτόκοιο δὲ γαίης
αὔλακες εὐώδινες ἐνυμφεύθησαν ἀρότρῳ.
καὶ μέσος ἀντιβίων κυκλούμενος ἔνθεος ἀνὴρ
τοὺς μὲν ἀπηλοίησε θοῷ δορὶ, τοὺς δὲ μαχαίρῃ,
τοὺς δὲ λίθοις κραναοῖσι· πέδον δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
Ἰνδῶν κτεινομένων· καὶ ἀκαμπέος ἀνέρος αἰχμῇ

v. 256. πίσσυνος ed. pr. emend. Falk.

v. 257. πατρώοις editt.

v. 259. αἰχμὸν ἀρ. ed. pr. emend. Falk.

v. 265. λίθοις κρονίοισι editt.

κεῖτο πολυσπερέων νεκύων χύσις, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
ἡμιθανὴς ἤσπαιρεν, ὁ δὲ χθόνα ποσσὶν ἀράσσων,
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ.
καὶ δαπέδῳ στείνοντο· νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ,
κεκλιμένῳ μετρηδόν· ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ λαιμοῦ
ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνετο λύθρῳ.
καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν· ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων,
Γαῖα κελαινιόωσα κατάῤῥυτος αἵματος ὁλκῷ,
υἱέας οἰκτείρουσα χαραδραίῃ φάτο φωνῇ·
Υἱὲ Διὸς ζείδωρε μιαιφόνε, — καὶ γὰρ ἀνάσσεις
ὄμβρου καρποτόκοιο, καὶ αἰμαλέου νιφετοῖο, —
ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας ἀλωὴν
Ἑλλάδος, Ἰνδῴην δὲ κατέκλυσας αὔλακα λύθρῳ.
ὃ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγροιόμοις μὲν
σὸς νιφετὸς στάχυν εὗρε· σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἰνδῶν,
ἀνέρας ἀμώων, μέγα λήϊον· ἀμφότερον δὲ
ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νίφεις.
Τοῖα μὲν ἔννεπε Γαῖα φερέσβιος. ἀλλὰ Κρονίων
οὐρανόθεν κελάδησε, καὶ Αἰακὸν εἰς φόνον Ἰνδῶν
βρονταίοις πατάγοισι Διὸς προκαλίζετο σάλπιγξ.
καί τις ἐν ἀντιβίοισιν, ἐς Αἰακὸν ὄμμα τανύσσας,
πέμπε βέλος, καὶ βαιὸν, ὅσον χροὸς ἄκρον ἀμύξαι,

v. 268. ἡμιφανὴς editt.
v. 274. ἐπασσυτέρῳ editt. em. iam Rhodom.
v. 279. Ἰνδώην editt.
v. 282. ἀμώων μετὰ λήϊον edd. em. Herm.
v. 285. φόβον edd.
v. 287. ἅμμα ταν. editt. Vidit adeo Lubin.
v. 288. ἀμύξας editt.

μηρὸν ἐπιγράψαντα, παρέτραπεν ἰὸν Ἀθήνη.
μάρνατο δ᾽ εἰσέτι μᾶλλον ἀνώδυνος εἰς μέσον Ἰνδῶν
Αἰακὸς ἀστήρικτος, ἐπεὶ βέλος ἥπτετο μηροῦ,
λεπτὸς ὄνυξ ἅτε φωτὸς, ὅτε χροὸς ἄκρα χαράξῃ.
Καί τις ἀνὴρ ὀκίχητος ἐχάζετο, πεζὸς ὁδίτης,
ἴχνεσιν ὠκυτέροισι, καὶ ἤθελε γείτονα λόχμην
δύμεναι, ἧχι πάροιθεν ἐκεύθετο· τὸν δὲ διώκων,
εἰς δρόμον ἡνιόχευε ποδήνεμον ἵππον Ἐρεχθεύς.
ἀλλ᾽ ὅτε τόσσον ἔμαρψεν, ὅσον προμάχοιο βαλόντος
ἔγχεος ἱπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὁρμή·
δὴ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν * ἀντίος ἔστη
πεζὸς ἀνὴρ, ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὁ κάμψας
ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερὸν ἴχνος ἀρούρῃ,
λοξὸς ἐπὶ πλευροῖσιν· ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ
ἴχνιον ἠέρταζε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων
δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ,
Ἰνδικὸν ἑπταβόειον ἔχων σάκος, εἰκότα πύργον,
γυμνὸν ἔχων ξίφος ὀξύ· προϊσχόμενος δὲ προσώπου
ἀσπίδα χαλκεόνωτον, ἐπέδραμεν Ἰνδὸς ἀγήνωρ,
ἢ θανέειν, ἢ φῶτα βαλεῖν, ἢ πῶλον ἐλάσσαι

---

v. 289. *ἐπιστρέψαντα παρέτρεπεν* editt. Prius emend. Scal.

v. 290. *ἀνώδυνον εἰς μ.* editt.

v. 292. *χαράξει* ed. pr. *χαράσσει* ed. alt. ex emend. Falk. Correxit Hermann.

v. 297. *ἄλλοτε* editt.

v. 299. *βαλὼν ὄρθιος ἔστη* ed. pr. cum lacuna. *βαλὼν πάλιν ὄρθιος ἔστ.* ed. alt. e coni. Falk.

v. 306. *προϊσχομένου* editt. Praeterea paulo ante male me habet repetitum *ἔχων*, quod in *ἑλὼν* mutari vix poterit.

ἄορι τολμήεντι· καὶ ὀμφαλόεντι σιδήρῳ
δόχμιος ἀντικέλευθον ἀνακρούσας γένυν ἵππου,
πεζὸς ἐών, ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα.
καί νύ κεν ἐς χθόνα ῥῖψεν ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης·
ἀλλά μιν ἔγχεϊ νύξε παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεύς,
καὶ φονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ἕλκεϊ χαλκοῦ,
εἰς πέδον ἠκόντιζεν· ὁ δὲ στροφάδεσσιν ἐρωαῖς
ἠερόθεν προκάρηνος ἐπωλίσθησε κονίῃ,
κρᾶτα κυβιστητῆρα φέρων βητάρμονι πότμῳ.
τὸν δὲ λιπὼν σπαίροντα, μετατρέψας δρόμον ἵππου,
ἄλλοις δυσμενέεσσιν ἐπέχραεν ἀστὸς Ἀθήνης. —

* * * * * *

κυκλώσας ἑὰ τόξα, καὶ ἁπλώσας ἐπὶ νευρήν,
ὄρθιον, ἀκροτάτου τετανυσμένον ἄχρι σιδήρου,
εἰς σκοπὸν εἷλκε βέλεμνον· ἀριστοτόκῳ δ' ἐπὶ νύμφῃ
νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐπέτρεπε Καλλιοπείῃ.
ἐννέα μὲν προέηκε τανυγλώχινας ὀϊστούς·
ἐννέα δ' ἄνδρας ἔπεφνεν· ἔην δέ τις ἶσος ἀριθμὸς
πεμπομένοις βελέεσσι καὶ ὀλλυμένοισι μαχηταῖς·
ὧν ὁ μὲν ἄκρα μέτωπα διέσχισεν, ἰὸς ἀλήτης·
ὃς δὲ δασυστέρνοιο κατέγραφεν ἄντυγα μαζοῦ·
ἄλλος ὑπὲρ λαγόνων, ἕτερος δ' ἐπὶ νηδύϊ πίπτων

---

v. 314. *χθονίῳ μ. ἄ. π. ἔγχεϊ χαλκῷ* editt. cf. v. antec.

v. 317. *κυβιστῆρα* ed. pr. emend. Falk.

v. 320. Ante hunc versum excidit Oeagri mentio, ad quem unice Calliopae commemoratio v. 323. facit, non ad *ἀστὸν Ἀθήνης*, v. 319. sive Erechtheum. Desidero itaque saltem versum eiusmodi: *Οἴαγρος δ' ἑτέρωθεν ἐμάρνατο· δεξιτερῇ δὲ κυκλώσας ἑὰ τ.*

μεσσατίη πεφόρητο χαρασσομένου κενεῶνος·
ὃς δὲ διὰ πλευροῖο διέδραμεν· ὃς δὲ φυγόντος
ὀρθὸς ἀελλήεντι ποδῶν ἐνεπήγνυτο ταρσῷ,
καὶ χθονίῳ σφήκωσεν ὁμόζευκτον πόδα δεσμῷ.
ἠνεμόεν δὲ βέλεμνον ἀνείρυσεν· ἐκ δὲ φαρέτρης
ἄλλου πεμπομένοιο, κατέδραμεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
ἠερίῃ στροφάλιγγι κατάσχετος ὄμβρος ὀϊστῶν.
ὡς δ' ὅτε χαλκήων τις, ἐπ' ἄκμονι χαλκὸν ἐλαύνων,
ἀκαμάτῳ ῥαιστῆρι πυρίβρομον ἦχον ἰάλλει,
τύπτων γείτονα μύδρον· ἀποθρώσκουσι δὲ πολλοὶ
ἁλλόμενοι σπινθῆρες ἀρασσομένοιο σιδήρου,
ἠέρα θερμαίνοντες· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
ὃς μὲν ἔην προκέλευθος, ὃ δὲ σχεδὸν, ἄλλος ὀρούσας
ἄλλον ἔτι θρώσκοντα κιχάνεται αἴθοπι παλμῷ·
ὣς ὅγε, τοξεύων στρατιὴν ἀντώπιον Ἰνδῶν
μαρναμένων, ἐκέδασσεν ἀλωφήτων ἀπὸ τόξων,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον ἐπασσυτέροισι βελέμνοις.
μεσσατίης δὲ φάλαγγος ἀλευαμένης νέφος ἰῶν,
χῶρος ἐγυμνώθη, κεραῆς ἴνδαλμα Σελήνης,
ἀμφιφαὴς ὅτε βαιὸν ἀποστίλβουσα κεραίης,

---

v. 330. *μεσσαιίη — ἀρασσομ.* editt. *χαρασσ.* emend. Rhodomannus ap. Herm. Orph. p. 752. et Scal. qui praeterea *μεσσατίην* dicitur voluisse.

v. 335. *καὶ ἔδραμεν* editt. emend. Canter.

v. 337. *χαλκείων* editt. *χαλκείῳ* Rhodom.

v. 347. *νέφος Ἰνδῶν* vulgo, emend. Cun.

v. 349. s. *ὅτε Βάκχος ἀποστίλβουσα κερ. ἄκρα διαπλήσας ὀδύων νεοφ.* ed. pr. *ὅτε Βάκχος ἀποστίλβοντα κ. ἄκρα διαπλήσας ὁδόων ν.* ed. alt. e coni. Falk. *ὅτε φέγγος ἀποστίλβουσα κεραίαιν ἄ.*

ἄκρα διαπλήσασα δύω νεοφεγγέος αἴγλης,
κεκλιμέναις ἀκτῖσι μέσον κύκλοιο χαράσσει,
δίζυγι κεκριμένῳ μαλακῷ πυρί· μεσσατίης δὲ
γυμνὰ χαρασσομένης ἔτι φαίνετο κύκλα κεραίης.
Οὐδὲ μάχης ἀπέληγε, συναιχμάζων Διονύσῳ,
Αἰακὸς ἀπτοίητος· ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ,
κτείνων ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ ἐκ πεδίοιο διώκων
εἰς προχοὰς ποταμοῖο μετήγαγε λαὸν ἀλήτην.
συμφερτοὶ δ' ἕνα μοῦνον ἐκυκλώσαντο μαχηταί,
τυπτόμενον ξιφέεσσι, καὶ οὐκ ἀλέγοντα μαχαίρης,
οὐ βέλεος πτερόεντος· ἐπασσυτέρῃσι δὲ ῥιπαῖς
κυανέης ἤμησε σιδήρεα λήϊα χάρμης,
κραιπνὸς ἀνὴρ, καὶ πᾶσιν ἐμάρνατο, τοὺς μὲν ἐπ' ὄχθαις,
τοὺς δὲ κάτω ποταμοῖο μαχήμονι χειρὶ δαΐζων.
καὶ νεκύων ἔπλησεν ὅλον ῥόον· ὀλλυμένων δὲ
αἵματι μορμύρων, ἐρυθαίνετο λευκὸς Ὑδάσπης.
Καί τις ἀνὴρ, προμάχοιο φυγὼν ἀνεμώδεα ῥιπὴν,
κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ·
* * * * *
σύρετο δ' ὑδατόεντι νέκυς πεφορημένος ὁλκῷ
οἰδαλέοις μελέεσσιν· ὑποβρυχίοιο δὲ λύθρου
Νηϊάδες λούσαντο δαφοινήεντι ῥεέθρῳ,
καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη μέλαν ὕδωρ.

διαπλήσασα δυοῖν ν. Scalig. voluit. Videor mihi faciliorem viam iniisse.

v. 352. Fort. *δίζυγα κεκρ.* adverbialiter.

v. 353. Fort. *κύκλα Σελήνης.*

v. 358. *μαχητήν* editt.

v. 368. Nulla lacunae signa in edd.

πολλοὶ δ᾽ ἐν προχοῇσιν, ἀποῤῥίψαντες ἀκωκήν,
ἱκεσίην ἀνέφαινον ἀτευχέες, ὃς μὲν ἐπ᾽ ὄχθης,
ὃς δὲ παρὰ ψαμάθοις τετανυσμένος, ὃς δ᾽ ἐπὶ γαίῃ
ὄρθιος ὀκλάζων, κυρτούμενον αὐχένα κάμπτων·
ἀλλὰ λιτὰς ἀπέειπεν ἄνω νεύοντι προσώπῳ
Αἰακὸς, ἀντιβίοισιν ἀκαμπέα μῆνιν ἀέξων·
αἰχμητὴν δ᾽ ἀσίδηρον, ἐπιψαύοντα λιτάων,
οὐχ ἕνα μοῦνον ἔπεφνε Λυκάονα· δυσμενέας δὲ
χερσὶν ἀθωρήκτοισι κυλινδομένους ἐπὶ γαίῃ
νηρίθμους κεράϊζε, ῥόον ποταμοῖο μιαίνων·
καὶ πολὺν ἀστεροπαῖον ἐδέξατο νεκρὸν Ὑδάσπης.
Οὐδ᾽ ἀθεεὶ πολέμιζε καὶ Αἰακός· ἀντιβίους γὰρ,
ὡς γενέτης Πηλῆος, ἔσω ποταμοῖο δαΐζων,
ἰκμαλέον μόθον εἶχε, καὶ ὑδατόεσσαν ἐνυώ,
οἷα προθεσπίζων ποταμοῦ περὶ χεῦμα Καμάνδρου
φύλοπιν ἡμιτέλεστον, ἐπεσσομένην Ἀχιλῆϊ·
καὶ μόθον υἱωνοῖο μόθος μαντεύσατο πάππου.
Καί τις ἐνὶ προχοῇσιν ἀσάμβαλος ἴαχε Νύμφη
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος, ὑπερκύψασα ῥοάων·

---

v. 378. *αἰχμητήν τ᾽ ἀσίδ.* editt. Mox probabiliter legend. *ἔτι ψαύοντα λιτ.*

v. 379. Vix quispiam adeo hospes in Homero reperietur, ut non videat alludi ad nobilissimum locum Iliad. φ. 34 — 135.

v. 381. *κεράϊξε* editt.

v. 382. *νεκρὸς Ὑδ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 384. *ἐγὼ ποτ. δαΐξων* ed. pr. emend. Falk. prius et Cant. et Rhodom.

v. 386. *χεῦμα Σκαμάνδρου* ed. alt. ex coni. Falk.

v. 388. *υἱωνοῖσι* editt.

Νηϊάδων ὁμόφυλε, διϊπετὲς αἷμα κομίζων,
ἁγνὸν ὕδωρ ἐλέαιρε διϊπετέος ποταμοῖο.
ἄρκιον Ἰνδὸν ὄλεσσε τεὸν δόρυ· παύεο Νύμφαις
δάκρυα Νηϊάδεσσιν ἀδακρύτοισιν ἐγείρων.
Νηϊὰς ὑδατόεσσα καὶ ὑμετέρη πέλε μήτηρ·
κούρην γὰρ ποταμοῖο τεὴν Αἴγιναν ἀκούω.
μνώεο, τίς σε λόχευσε, καὶ οὐκέτι χεῦμα μιαίνεις.
ἵξομαι εἰς ῥόον ἄλλον ἀκήρατον, εἰς ἅλα βαίνω,
καί με θαλασσαίη δέχεται Θέτις· ἀλλὰ μελέσθω
αἱματόεις ῥόος οὗτος Ἐριννύϊ καὶ Διονύσῳ.

---

v. 392. ἄκρον ὕδωρ editt.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΚΓ.

Εἰκοστῷ τριτάτῳ πεπερημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην,
καὶ κλόνον ὑδατόεντα καὶ αἰθαλόεντα λιγαίνω.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΚΓ.

Ὣς φαμένη, παππῷον ἐδύσατο φοίνιον ὕδωρ
Νηϊὰς ὑδατόεσσα διάβροχος αἵματι Νύμφη.
αὐτὰρ ὁ βάρβαρα φῦλα παρ' ἠόνας ἄορι τύπτων,
εἰς προχοὰς ἔτρεψε· διωκόμενοι δὲ σιδήρῳ,
δυσμενέες κτείνοντο, φόνῳ στείνοντες Ὑδάσπην.
καὶ πολὺς ἐν ῥοθίοισι πόδας καὶ χεῖρας ἑλίσσων,
νηχομένους μιμεῖτο, καὶ ἤθελε πότμον ἀλύξαι,
χερσὶν ἀπειρήτοις ποταμήϊα χεύματα τέμνων·
ἀλλὰ ῥόῳ κεκάλυπτο· καὶ ὕδασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ἔγκυος οἰδαίνων διερῷ τυμβεύετο πότμῳ.
Οὐδ' ἐπὶ δὴν παρὰ θῖνα φερεσσακέος ποταμοῖο
πληθύϊ τοσσατίῃ φονίων κυκλούμενος Ἰνδῶν,
Αἰακὸς εἰσέτι μίμνεν, ἐπεὶ μογέοντι παρέστη
Ἰνδοφόνος Διόνυσος, ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων.

---

v. 1. παππῶον editt. Sed f. dedit πατρῷον.

v. 2. αἱματόεσσα editt.

v. 3. ἠόνας editt.

v. 5. φόβῳ στίζοντες editt. στείβοντες coniiciebat Scal. στείνοντες emendatio est Rhodomanni.

v. 8. ποταμοῖο χεῦμα τέμνων ed. pr. emend. Falk. et Cant.

ἔνθα πολὺν στρατὸν ἄλλον ἀφειδέϊ δούρατι νύσσων
Αἰακὸς ἐπρήνιξεν· ἐμαίνετο δ᾽ οἶά περ Ἄρης,
σύνδρομος εὐθώρηκι κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
Καὶ διερῇ Διόνυσος ὁμίλεε σύζυγι χάρμῃ,
ὑγρὸν ἐπ᾽ ἀντιβίοισι φέρων μόρον. εἰ δέ τις ἀνὴρ
νήχετο, δαιδαλέης ὑπὲρ ἀσπίδος οἴδματα τέμνων,
νηχομένου κεράϊζε μετάφρενον· εἰ δέ τις Ἰνδῶν
ἡμιφανὴς πολέμιζεν, ἐπ᾽ ἰλύϊ ταρσὸν ἐρείσας,
θύρσῳ στῆθος ἔτυψεν ἢ αὐχένα, κύματα τέμνων
δυομένῳ· βυθίων γὰρ ἐπίστατο κόλπον ἐναύλων,
ἐξ ὅτε μιν φεύγοντα μόθον δασπλῆτα Λυκούργου
δώματι κυμαίνοντι γέρων ὑπεδέξατο Νηρεύς.
πολλοὶ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα περικλείοντο ῥεέθρῳ,
υἷα Διὸς τρομέοντες ὀριδρόμον, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ὄρθιος ἰλυόεντι πόδας σφηκώσατο πηλῷ·
αὐτοπαγὴς δ᾽ ἀτίνακτος, ἀπ᾽ ἰξύος ἄχρι καρήνου
ἡμιφανής, ἀνέτελλε καλυπτομένην πτύχα μηροῦ·
καὶ Βρομίῳ πολέμιζεν ἐν ὕδασι, μᾶλλον ἀρούρης,
ἀμφοτέραις παλάμαις διδυμάονα δούρατα πάλλων·
καὶ τὸ μὲν αἰχμάζεσκεν ἐς ἠόνας ὑψόσε πέμπων,
Αἰακὸν ἀντικέλευθον ἔχων σκοπόν· ἄλλο δὲ σείσας
ἔγχος, ἀνουτήτοιο κατηκόντιζε Λυαίου.

---

v. 21. *νηχομένους* editt. em. iam Rhodom.

v. 22. *ἰξύϊ* sine sensu editt. Occupavit emendationem Rhodomannus, sed per errorem ad v. 30. retulit.

v. 23. *χύματα τέμνων* ed. pr. *χεύματα τ.* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 24. *δυομένων βυθίων γὰρ* editt.

v. 28. *ἐριδρόμον* editt.

v. 29. *εἰλυόεντι* editt.

v. 34. *ἠόας* editt.

v. 35. *αἰνὰ δὲ σείσας* editt.

καί τις ἐνεστήρικτο, μέσον κενεῶνα καλύπτων·
ὃς δὲ φυγεῖν οὐχ εὗρε, τετυμμένος ὀξέϊ θύρσῳ,
ἴχνια πηλώεντι φέρων πεπεδημένα δεσμῷ,
ταρσὸν ἔχων ψαμάθοισι κατάσχετον· ἵστατο δ' ἄλλος,
κνήμης βαλλομένης· ὃ δὲ γούνατος ἄκρα διαίνων,
ὑγρὴν αἱμαλέοιο δι' ὕδατος εἶχεν ἐνυώ.
ἄλλος ἐνεῤῥίζωτο δεδυκότος ἄχρι γενείου,
καὶ πόδας ἠώρησε, λελουμένον ὦμον ἀείρων,
φεύγων φρικτὰ ῥέεθρα, καταΐσσοντα προσώπου.
ἄλλος ἐνὶ προχοῇσιν ὅλον δέμας ἐκ ποδὸς ἄκρου
ἄχρι μέσου στέρνοιο κατάῤῥυτος, ὃς δὲ διαίνων
ὤμους διχθαδίους, ὃ δὲ βόστρυχον ἄκρον ἐρείσας,
δέχνυτο κυματόεσσαν ἐπαΐσσουσαν ἀπειλήν.
εἰς βυθὸν ἄλλος ἔδυνε, διάβροχα χείλεα σείων,
ἀνδροφόνου παρὰ χεῦμα σεσηρότος ἀνθερεῶνος.
Καί τις ἑοὺς ἑτάρους δεδοκημένος Ἰνδὸς ἀγήνωρ,
τοὺς μὲν κτεινομένους δολιχῷ δορὶ, τοὺς δὲ μαχαίρῃ,
ἄλλον ὀϊστευθέντα χαραδρήεντι βελέμνῳ,
τὸν δὲ πολυπλέκτῳ δεδαϊγμένον ὀξέϊ θύρσῳ,
Θουρέϊ νεκρὸν ὅμιλον ἐδείκνυεν· ἀχνύμενος δὲ
τίλλε κόμην· φθονερῷ δὲ χόλου βακχεύετο πυρσῷ,
σφίγγων καρχαρόδοντι μεμυκότα χείλεα δεσμῷ.
καὶ ταχὺς, αὐτοφόνον μιμούμενος Ἰνδὸν Ὀρόντης,
βάρβαρον αἷμα φέρων, καὶ βάρβαρον ἦθος ἀέξων,

---

v. 41. κνήμης δ' ἀλλομένης οὐδὲ γούν. ed. pr. κνήμης δ' ἀλλομένης οὐ γούν. ed. alt. e coni. Falk. „melius ὅδε." Rhodom. Sed ὁ δὲ mecum invenit Cant. Alius f. maluisset κνήμαις βαλλομέναις.

v. 44. ἠώρησε vulgo.

v. 46. οὖλον δέμας ed. pr. emend. Falk.

v. 57. f. φλογερῷ.

ἄορ ἑὸν γύμνωσεν· ἀποῤῥίψας δὲ χιτῶνα,
Ἄρεος ἀῤῥαγὲς ἕρκος, ἀλεξητῆρα βελέμνων,
καὶ ξίφος, ἀπτοίητος, ἑῷ κενεῶνι πελάσσας,
ὑστατίην ταχύποτμος ἀγήνορα ῥήξατο φωνήν·
Γαστὴρ, δέχνυσο τοῦτο φίλον ξίφος· αἰδέομαι γὰρ,
μή τις ἐμὲ κτείνειεν ἀνάρσιος ἀπτόλεμος χείρ.
αὐτὸς ἐμῷ κενεῶνι θελήμονα χαλκὸν ἐλάσσω,
μή με πατὴρ μέμψαιτο, δεδουπότα θήλεϊ θύρσῳ,
μὴ Σάτυρον, μὴ Βάκχον ἐμὸν καλέσειε φονῆα.
Ἔννεπε, κυανέης κατὰ γαστέρος ἄορ ἐρείσας
τολμηραῖς παλάμῃσιν, ἅτε ξένον ἄνδρα δαΐζων,
καὶ θάνεν, αὐτοδάϊκτος ἐν ἀντιβίοισι Μενοικεύς,
αἰδόμενος, μετὰ δῆριν ἰδεῖν ἔτι Δηριαδῆα·
ὄμμασι δ᾽ ἀκλαύτοισι θελήμονι κάτθανε πότμῳ,
καὶ μανίης ἀπάνευθεν ἐφαίνετο χάλκεος Αἴας.
Καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν· ἀναιτομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
κτειτομένους ἐκάλυψε, καὶ ἔπλετο τύμβος Ὑδάσπης.
καί τις ἔσω ποταμοῖο πανυστατίην χέε φωνήν·
Καὶ σὺ, πάτερ, προχοῇσι πόθεν σέο τέκνα καλύπτεις;
πολλάκι Βάκτρον Ἄρηα μετήιον, ἀλλὰ ῥεέθροις
οὔ ποτε Μῆδον ὅμιλον ἀπέκτανε Μῆδος Ἀράξης·
Περσικὸς Εὐφρήτης οὐκ ἔκρυφε γείτονα Πέρσην·
πολλάκι μοι παρὰ Ταῦρον ἔην μόθος, ἀλλ᾽ ἐνὶ χάρμῃ
οὐ Κίλικάς ποτε Κύδνος ἑῷ τυμβεύσατο κόλπῳ·
οὐ Τάναϊς, χιονῶδες ἄγων πετρούμενον ὕδωρ,
γείτονι Σαυρομάτῃ θωρήσσεται· ἀλλὰ κορύσσων
Κόλχοις ἀντιβίοισι χαραδρήεσσαν ἐνυώ,

v. 70. s. ἔννεπε· χ᾽ αὐτὸν ἐῆς κατὰ γ. ἄ. ἐρ. τ. π. ἅ. ξ. ἄνδρα δαΐζεν infelicissime Wakef. Sylv. III. p. 106.

v. 76. ἀναιτομένων δὲ ῥεέθρων editt.

v. 80. βάκτρον Ἄρεα ed. alt. vitiose.

πολλάκι παγνήεντι κατεπρήνιζε βελέμνῳ·
Ἠριδανὸς πέλε σεῖο μακάρτερος, ὅττι ῥεέθροις
ἀλλοδαπὸν Φαέθοντα καὶ οὐκ ἔκρυψε πολίτην,
οὐ Γαλάτην ἐκάλυψε καὶ οὗ τάφος ἔπλετο Κελτῷ·
ἀλλὰ φίλοις ναέτῃσι ῥυηφενέων ἀπὸ δένδρων
Ἡλιάδων ἤλεκτρα, φεραυγέα δῶρα, κυλίνδει·
Ῥῆνος Ἴβηρ βρεφέεσσι κορύσσεται, ἀλλὰ δικάζων,
καὶ κρυφίην ὠδῖνα διασχίζων τοκετοῖο,
κτείνει ξεῖνα γένεθλα· σὺ δὲ φθιμένων ναετήρων
κρύπτεις γνήσια τέκνα, καὶ οὐ νόθον αἷμα καλύπτεις.
πῶς δύνασαι ποταμοῖσι μιγήμεναι, ἠὲ καὶ αὐτῷ
Ὠκεανῷ γενέτῃ, καὶ Τηθύϊ, σεῖο τεκούσῃ,
αἱμαλέαις λιβάδεσσι φόνου πλημμυρίδα σείων;
ἅζεο, μὴ νεκύεσσι Ποσειδάωνα μιήνῃς.
σεῖο ῥόος Βρομίοιο κακώτερος, ὅττι με θύρσοις
οὐ κλονέει Διόνυσος, ὅσον κλονέεις με ῥεέθροις.
Ὣς εἰπὼν, βαρύποτμος ἐδέχνυτο λοίσθιον ὕδωρ.
καὶ πλόος ἦν εὔοπλος· ἐκουφίζοντο δὲ λαοὶ
οἰδαλέοις μελέεσσιν· ἀποφθιμένου δὲ φορῆος,
ἡμιφανὴς πλωτῆρι λόφῳ πορθμεύετο πήληξ,
δυομένη κατὰ βαιόν· ἐφαψάμεναι δὲ ῥεέθροις
ἐκταδὸν ἐν ῥοθίοισιν ἅτε πρυμνήσια νηῶν
νηχομένους τελαμῶνας, ἐναυτίλλοντο βοεῖαι,

---

v. 94. Ῥῆνος Ἴβηρ recurrit infra XLIII. 410. et sanus est. Vid. Comment.

v. 100. Fort. πλημμυρίδα σύρων.

v. 105. Debebat, puto, καὶ ῥόος ἦν εὔοπλος. cf. ss.

v. 108. ss. ἐφαμένη δὲ ῥεέθροις et mox v. 110. νηχομένους τελαμῶνας ἐν. βοεῖαι ed. pr. ἐφαιρομένη δὲ ῥ. — νηχομένου τελαμῶνος ἐν. β. ed. alt. ex emend. Falk. ἐφαψάμεναι — νηχομένους τ. Rhodom. F. ἐφελκόμεναι.

στοιχάδες ἔνθα καὶ ἔνθα· βαρυνόμενος δὲ σιδήρῳ
εἰς βυθὸν ὑγροχίτωνα κατέσπασεν ἀνέρα θώρηξ.
Οὐδὲ μόθου Διόνυσος ἑοὺς ἀνέκοψε μαχητάς,
εἰ μὴ πάντας ἔπεφνεν ἑῷ ταμεσίχροϊ θύρσῳ,
καλλείψας ἕνα μοῦνον ὅλων κήρυκα θανόντων·
Θουρέα μοῦνον ἔλειπε θεουδέα μάρτυρα νίκης. —
Ἥρη δ' ὡς ἐνόησε δαϊκταμένων φόνον Ἰνδῶν,
οὐρανόθεν πεπότητο· δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ἄστατος ἠνεμόεντι κατέγραφεν ἠέρα ταρσῷ·
Ἀντολίῃ δ' ἐπέβαινε, καὶ ἔσπασεν Ἰνδὸν Ὑδάσπην
φύλοπιν αἱματόεσσαν ἀναστῆσαι Διονύσῳ. —
Ἀλλ' ὅτε βαρβαρόφωνος ἑῷ ὤκλασεν Ἄρης,
δὴ τότε ναυτιλίης ἑτερότροπα μάγγανα τεύχων,
χείμασιν ἀκλύστοισι χορὸς πορθμεύετο Βάκχων.
καὶ θεὸς ἡγεμόνευε, δι' οἴδματος ἡνιοχεύων
ἅρμασι χερσαίοισι νόθον πλόον· ὑγροπόρων δὲ
πορδαλίων ἀδίαντος ὄνυξ ἐχάραξεν Ὑδάσπην.
καὶ στρατιαὶ πλόον εἶχον ἀκυμάντου ποταμοῖο,
ὧν ὃ μὲν Ἰνδῴην σχεδίην πολύδεσμον ἐρέσσων,
ὃς δὲ κυβερνήσας διερὴν ἀκάτοιο πορείην,
ἐνδαπίων σκάφος εἶχε λινοῤῥαφέων ἁλιήων
ἁρπάξας· ἕτερος δὲ νόθῳ ναυτίλλετο δεσμῷ,

v. 111. *βαρυνόμενοι δὲ σιδ.* ed. pr. *βαρυνόμενον δ. σιδ.* ed. alt.

v. 120. *ἤσπασεν Ἰνδὸν* editt. em. Rhodom. Paulo ante *Αὐτολίῃ* ed. alt.

v. 121. Post hunc versum oratio nimis videtur abrupta: an desunt quaedam?

v. 124. v. infra v. 254.

v. 125. *ἡνιόχευε*, — *ἡνιοχεύων* editt.

v. 129. *ἰδώην* ed. pr. *Ἰνδώην* ed. alt. ex emend. Falk.

ἅμματι τεχνήεντι περίπλοκα δούρατα δήσας,
καὶ ξύλον αὐτόπρεμνον ὁμοίϊον ὁλκάδι τεύχων,
ἔκτοθι πηδαλίου, δίχα λαίφεος, ἐκτὸς ἐρετμῶν,
οὐ Βορέην καλέων νηοσσόον· ἰθυτενὲς γὰρ
εἰς βρυχίους κενεῶνας ὑποβρύχιον δόρυ πέμπων,
Ἄρεος ὑγροπόροιο δορυσσόος ἔπλεε ναύτης·
καὶ πλωτῆς ἀδίαντος ἐπ᾿ ἀσπίδος οἴδματα τέμνων,
πεῖσμα φέρων τελαμῶνα, σακέσπαλον εἶχε πορείην,
ξείνην ναυτιλίην ψευδήμονι νηῒ χαράσσων.
Καὶ στρατὸς ἱππήων ῥόον ἔστιχε· καὶ πλόος ἵππων
ποσσὶν ἔην, ῥαχίῃσιν ἀειρομένων ἐλατήρων.
καὶ τότε νηχομένου διερὸν δρόμον εὔποδος ἵππου,
ἰξύϊ κουφίζοντος ὑπέρτερον ἡνιοχῆα,
ὑψιφανὴς ἀνέκοπτε δι᾿ ὕδατος ἄβροχος αὐχήν.
Καὶ στρατὸς ἐγρεμόθων πρυλέων, ἀκάτοιο χατίζων,
ἀσκοῖς οἰδαλέοισι χέων ποιητὸν ἀήτην,
δέρματι φυσαλέῳ διεμέτρεεν Ἰνδὸν Ὑδάσπην·
ἐνδομύχων δ᾿ ἀνέμων ἐγκύμονες ἔπλεον ἀσκοί.
αἰγείοις δὲ πόδεσσι διέτρεχε Παῤῥάσιος Πάν,
ἄκρα γαληναίοιο διαστείχων ποταμοῖο.
καὶ Λύκος ἡνιόχευε θαλασσαίων δρόμον ἵππων,
πατρῴην ἀδίαντον ἄγων τέθριππον ἀπήνην·
καὶ γνωτῷ παρεόντι συνέστιχε Δαμναμενῆϊ

---

vv. 133. et 134. inverso ordine vulgo leguntur, et praeterea v. 133. est ἅρματι in editt.

v. 134. Fort. legend. ἢ ξύλον.

v. 139. πλωτὴρ voleb. V. D. ap. Villois.

v. 140. πέσμα ed. pr. em. a Falk.

v. 146. ἀνέκυπτε voluit Scal.

v. 154. πατρώην editt.

v. 155. περ ἐόντι συνέστιχε· δαμναμένη δὲ Σκ. editt. Posterius vitium recte sanavit Scal.

Σκέλμις, ἀκυμάντοιο καθιππεύων ποταμοῖο.
ἄλλος ὑπὲρ νώτοιο θορὼν, ὁμόφοιτον ἀέλλαις
εἰς πλόον ἡνιόχευε καλαύροπι ταῦρον ὁδίτην,
καὶ βοέοις ὀνύχεσσι κατέγραφεν ἄψοφον ὕδωρ.
Σειληνοὶ δὲ γέροντες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,
καὶ ποσὶ καὶ παλάμῃσιν ἐρετμώσαντες Ὑδάσπην. — —

* * * * * * * *

Καὶ προχέων κρουνηδὸν ἀλεξήτειραν ἰωήν,
γνωτῷ κυματόεντι γέρων ἰάχησεν Ὑδάσπης,
μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυπίδακι λαιμῷ·
Γνωτὲ πέπον, τέο μέχρι τεὸς ῥόος ἄψοφος ἕρπει;
οἴδματα σεῖο κόρυσσον, ἐπιβρίθων Διονύσῳ,
ὄφρα κατακρύψωμεν ἐν ὕδασι πεζὸν ὁδίτην.
σοὶ καὶ ἐμοὶ πέλεν αἶσχος, ὅτε Βρομίοιο μαχηταὶ
ἀβρέκτοις ἐμὸν οἶδμα διασχίζουσι πεδίλοις.
Αἴολε, καὶ σὺ τέλεσσον ἐμοὶ χάριν· ἀντιβίοις δὲ
σοὺς προμάχους θώρηξον, ἀελλήεντας ἀήτας,
μαρναμένους Σατύροισιν, ὅτι στρατὸς, ὑγρὸς ὁδίτης,
ἅρμασι χερσαίοισι βατὸν ποίησεν Ὑδάσπην,
καὶ δρόμον ὑγρὸν ἔχουσιν ἐν ὕδασιν ἡνιοχῆες.
σοὺς ἀνέμους θώρηξον ἐμῷ πορθμῆϊ Λυαίῳ·
χεύμασι δ' ἑλκέσθω Σατύρων στόλος· ἡνιόχων δὲ
συρομένων προχοῇσιν ἐμὸς ῥόος ἅρμα δεχέσθω,
οἴδματι λυσσήεντι καλυπτομένων ἐλατήρων.
οὐ μὲν ἐγὼ νήποινον ἀήθεα πορθμὸν ἐάσω·

---

v. 160. *Σιληνοὶ* editt.

v. 162. Cum sic intelligi non possit, quem ex multis fratrem Hydaspes alloquatur, probabile est, plura ante h. v. excidisse.

v. 166. *οἶδμα σεῖο* relicta lacuna ed. pr. *οἶδμα δὲ σεῖο* ed. alt. ex interpol. Falk. Mox *ἐπιβρίζων* editt.

v. 179. *ἀήθεα πότμον ἐάσσω* vulgo.

σοὶ καὶ ἐμοὶ πέλεν αἶσχος, ὅταν Βρομίοιο μαχηταὶ
ἀτραπὸν ἡνιόχοισι καὶ ἀβρέκτοισιν ὁδίταις
* * * * * *
ὑγροπόρους δὲ λέοντας ἀϊστώσω Διονύσου.
εἰπὲ, πόθεν βατὸς ἔσκεν ἐμὸς ῥόος; ὑγροβαφὴς δὲ
Νηϊὰς ἐν προχοῇσι πόθεν χρεμετισμὸν ἀκούει,
καὶ ῥάχιν ἰχθυόεσσαν ὄνυξ ἵππειος ἀράσσει;
αἰδέομαι, ποταμοῖσι μιγήμεναι, ὅττι γυναῖκες
ἡμέας ἀκλύστοισι διαστείβουσι πεδίλοις.
οὔ ποτε τολμήεντες ἐμὸν ῥόον ἔπλεον Ἰνδοὶ
ἅρμασιν ἠλιβάτοισι, καὶ οὐ πατρώϊον ὕδωρ
Δηριάδης ἐχάραξεν ἑῷ περιμήκεϊ δίφρῳ,
ὑψιλόφων λοφίῃσιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων.
Ὣς εἰπὼν, ἐκόρυσσεν ἑὸν ῥόον· ἆλτο δὲ Βάκχῳ
αἰχμάζων ῥοθίοισιν· ἀελλήεσσα δὲ πολλὴ
μαρναμένων ὑδάτων διερὴ μυκήσατο σάλπιγξ.
καὶ ποταμὸς κελάρυζεν, ἄγων ὑψούμενον ὕδωρ,
μαρνάμενος Σατύροισι. πολυφλοίσβῳ δὲ κυδοιμῷ
Βασσαρὶς ἀβροχίτων ἀπεσείσατο κύμβαλα χειρῶν·
καὶ πόδας ἀμφελέλιζεν· ἐρεσσομένοιο δὲ ταρσοῦ
ξανθὰ πολυρῥαφέων ἀπεσείσατο δεσμὰ πεδίλων·
καὶ ῥόος ἠνεμόεις, πεφορημένος ἄχρι καρήνου,
Βάκχης νηχομένης ἑλικώδεας ἔκλυσε χαίτας.
ἄλλη βριθομένη διεροὺς ἀπεθήκατο πέπλους,
νεβρίδας οἰδαλέοισιν ἐπιτρέψασα ῥεέθροις·

---

v. 181. Sic ed. pr. ἡνιοχοῦσι σὺν ἀβρ. ὁδ. ed. alt. ex em. Falk. qui praeterea lacunam hic esse suspicabatur.

v. 186. μαχήμεναι edd. em. Rhodom.

v. 192. ἆλτο editt. Fort. ὦρτο.

v. 195. κελάρυζε μάρων ὑψ. ed. pr. κελάρυζε βαλὼν ὑψ. ed. alt. ex emend. Falk. Nostrum dedit Scal.

καί οἱ ἐπὶ στέρνοισι κορυσσομένου ποταμοῖο
ὄγκος ἐρευθιόωντι μέλας ἐπεσύρετο μαζῷ.
καὶ Σάτυρος, παλάμῃσιν ἐρετμώσας χυτὸν ὕδωρ,
ἰκμαλέην ἐλέλιζε δι' ὕδατος ὄρθιον οὐρήν.
γηραλέοις δὲ πόδεσσι μεθυσφαλὲς ἴχνος ἐρέσσων,
ἄστατος ὑδατόεντι Μάρων πεφορημένος ὁλκῷ,
κύμασιν ἀσκὸν ἔλειπε βεβυσμένον ἡδέος οἴνου.
πυκνὰ δὲ σειομένη, διδυμόζυγι σύνδρομος αὐλῷ,
Πανιὰς ἀκροτάτοιο δι' ὕδατος ἔπλεε σύριγξ,
κύμασιν αὐτοέλικτος. ἀπειλητῆρι δὲ παλμῷ
Σειληνοῦ λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη.
Καὶ ποταμὸς κελάδησεν, ἀφυσγετὸν οἴδματι σύρων,
ξανθὸν ὑπὲρ πεδίοιο χέων μετανάστιον ὕδωρ,
κικλήσκων Διόνυσον ἐς ὑδατόεσσαν ἐνυώ.
καὶ ῥόος ἐγρεκύδοιμος, ἔχων ἀντίπνοον αὔρην,
ἀγχινεφὴς ὑψοῦτο, διάβροχον ἠέρα φαίνων,
οἴδματι παφλάζοντι καταθρώσκων Διονύσου.
οὐχ οὕτω Σιμόεντος ἀρειμανὲς ἔβρεμεν ὕδωρ,
οὐχ οὕτω ῥόος ἔσκεν ἐγερσιμόθοιο Καμάνδρου,
χεύματι κυματόεντι κατακλύζων Ἀχιλῆος·
ὡς τότε Βακχείην στρατιὴν ἐδίωξεν Ὑδάσπης.
καὶ ποταμῷ Διόνυσος ἀνήρυγε θυιάδα φωνήν·
Τί κλονέεις Διὸς υἷα, Διϊπετές; ἢν ἐθελήσω,
τερσαίνει σέο χεῦμα πατὴρ ἐμός, ὑέτιος Ζεύς.

---

v. 205. Fort. ὁλκὸς ἐρ. ut v. 209.

v. 214. Σιληνοῦ λασ.

v. 221. οὕτω Διόνυσος ἀρειμανὲς ἔτρεμεν ὕδωρ editt. Vid. Comment.

v. 222. Σκαμάνδρου ed. alt. ex interpol. Falk.

v. 223. κατακλύζων Διονύσου editt. Vid. Comment.

v. 225. θυάδα editt.

ἐκ νεφέων βλάστησας ἐμοῦ Κρονίδαο τοκῆος,
καὶ νεφεληγερέταο Διὸς βλάστημα διώκεις.
πατρὸς ἐμοῦ πεφύλαξο βέλος λοχίοιο κεραυνοῦ,
μὴ στεροπὴν Βρομίοιο γενέθλιον εἰς σὲ κορύσσῃ.
ἄζεο, μὴ βαρύγουνος, ὅπως Ἀσωπὸς, ἀκούσῃς.
σὴν προχοὴν πρήϋνον, ἕως ἔτι μῆνιν ἐρύκοι.
ὑδατόεις πυρόεντι κορύσσεαι· οὐ δύνασαι δὲ
ἰλήμεναι αἰθαλόεντος ἕνα σπινθῆρα κεραυνοῦ.
εἰ δὲ μέγα φρονέεις χάριν Ἀστερίης, σέο νύμφης,
ἣ λάχεν αἰθερίης Ὑπερίονος αἷμα γενέθλης·
Ἠελίου θρασὺν υἷα, πυρώδεος ἡνιοχῆος,
οὐρανὸν ἱππεύοντα, πατὴρ ἐμὸς ἔφλεγε πυρσῷ,
καὶ νέκυν ἔστενε παῖδα πυρὸς ταμίης Ὑπερίων,
οὐδὲ χάριν Φαέθοντος ἐμῷ πολέμιζε τοκῆϊ,
οὐ πυρὶ πῦρ ἀνάειρε, καὶ εἰ πυρὸς ἡγεμονεύει.
εἰ χάριν ὑμετέρου μεγαλίζεαι Ὠκεανοῖο,
Ἠριδανὸν σκοπίαζε, Διὸς πληγέντα βελέμνῳ,
ὑμέτερον πυρίκαυτον ἀδελφεόν· αἰνοπαθὴς δὲ
σὸς διερὸς προπάτωρ, μιτρούμενος ἰξύϊ κόσμον,
χεύμασι τοσσατίοισι χέων γαιήοχον ὕδωρ,
υἱὸν ἴδε φλεχθέντα, καὶ οὐ πολέμιζεν Ὀλύμπῳ,
οὐ προχοαῖς ἐρίδαινε πυριγλώχινι κεραυνῷ.
ἀλλὰ τεῶν ὑδάτων ἔτι φείδεο· μηδὲ νοήσω
Ἠριδανῷ φλεχθέντι κεκαυμένον ἶσον Ὑδάσπην.

---

v. 237. ἔλλαχον editt.
v. 238. Ἠέλιον θρ. vulgo.
v. 240. κ. νύ κεν ἔστ. editt.
v. 241. πτολέμιζε editt.
v. 246. ἰξύϊ κόσμου editt. ἴτυϊ voleb. Scal.
v. 248. πτολέμιζεν editt.
v. 249. ἐρίδμαινε editt. quod absurde defendit Schrad. ad Mus. p. 104. s.

Ὣς φαμένῳ βαρύδουπος ἐχώσατο μᾶλλον Ὑδάσπης,
κύμασι λαβροτέροισι χέων ὑψίδρομον ὕδωρ.
καί νύ κεν ἔκρυφε πᾶσαν ἀβακχεύτων στίχα Βάκχων,
εἰ μὴ Βάκχος ἄμυνεν· ἀπ᾽ ἀγχιπόροιο δὲ λόχμης
πυρσοτόκον νάρθηκα λαβὼν, ἀντώπιον Ἠοῦς
Ἠελίῳ θέρμηνεν· ἐριφλεγέος δὲ κορύμβου
αὐτογόνῳ σπινθῆρι λοχεύετο δουράτεον πῦρ.
καὶ προχοαῖς φλόγα ῥῖψεν· ἀπειλητῆρι δὲ δαλῷ
καιομένου ποταμοῖο, ῥοαῖς ἐπεπάφλασαν ὄχθαι.
καὶ πολὺς ἠερόφοιτος ἑλίσσετο καπνὸς ἀλήτης,
λωτοῦ καιομένοιο, μαραινομένου τε κυπείρου.
καὶ θρύα πῦρ ἀμάθυνε· πολυστροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
καπνοῦ λιγνυόεντος ἕλιξ ἐμέθυσσεν ἀϋτμὴ
ἠερίας ἁψῖδας· ὅλη δ᾽ ἐμελαίνετο λόχμη,
εὐόδμοις ἀνέμοισιν ἱμασσομένων δονακήων.
Καὶ σέλας εἰς βυθὸν εἷρπεν· ἐνεκρύπτοντο δὲ πηλῷ
ἰχθύες αἰθαλόεντες· ὑποβρυχίοιο δὲ πυρσοῦ
νηχομένῳ σπινθῆρι διάβροχος ἔζεεν ἰλύς,
ὑγρὸν ἀναπτομένη· βυθίων δ᾽ ἀπὸ καπνὸς ἐναύλων
ἔμπυρος ὑδατόεντι διέσσυτο σύνδρομος ἀτμῷ.
Ὑδριάδων δὲ φάλαγγες ἀνάμπυκες ὠκέϊ ταρσῷ
γυμναὶ κυματόεντος ἀπεπλάζοντο μελάθρου.
καί τις ἀναινομένη φλογερὸν πατρώϊον ὕδωρ,
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος, ἀήθεα δύσατο Γάγγην·
ἄλλη δ᾽ Ἰνδὸν ἔναιεν ἐριβρεμέτην Ἀκεσίνην

---

v. 254. Fort. *Βακχῶν*. Sed cf. supra v. 124.

v. 256. *βαλὼν* edd.

v. 265. *θρυια* ed. pr. Nostr. hab. ed. alt. Sed in Coniectt. Falk. editur *καὶ δρύα*.

v. 270. *ὑγρὸν ἀναπτομένη* videtur Nonni acumen esse.

v. 272. *τε φάλ.* ed. pr. emend. in ed. alt.

v. 276. *ἀγασίνην* ed. pr. emend. Falk.

ἀζαλέοις μελέεσσιν· ἀλωομένην δὲ Χοάσπης
ἄλλην οὐρεσίφοιτον ἀνάμπυκα Νηΐδα Νύμφην,
παρθενικὴν ἀπέδιλον ἐδέξατο, Περσίδι γείτων.
Ὠκεανὸς δ' ἰάχησεν, ἀπειλείων Διονύσῳ,
ὑδατόεν μύκημα χέων πολυπίδακι λαιμῷ,
καὶ ῥόον ἀενάων στομάτων κρουνηδὸν ἰάλλων,
ἠϊόνας κόσμοιο κατέκλυσε χεύματι μύθων·
Ἥλικος Ὠκεανοῖο παρευνέτι, σύγχρονε κόσμου,
πάντροφε συμμιγέων ὑδάτων, αὐτόσπορε Τηθύς,
ἀρχαίη, φιλότεκνε, τί ῥέξομεν; αἰθαλόεις γὰρ
εἰς ἐμὲ καὶ σέο τέκνα κορύσσεται ὑέτιος Ζεύς.
ἅρπαγα γὰρ νόθον ὄρνιν ἔχει Κρονίωνα φονῆα
Ἀσωπὸς γενετῆρα, καὶ υἱέα Βάκχον Ὑδάσπης.
ἀλλὰ Διὸς στεροπῆσιν ἄγων ἀντίξοον ὕδωρ,
ἠέλιον πυρόεντα ῥόῳ σβεστῆρι καλύψω·
κρύψω δ' αἰθέρος ἄστρα· καὶ ἀθρήσει με Κρονίων
χεύματι μορμύροντι κατακλύζοντα Σελήνην.
Ἀρκτῴην δ' ὑπὸ πέζαν ἐμαῖς προχοῇσι λοέσσω
ἄξονος ἄκρα κάρηνα, καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἁμάξης.
καὶ βυθίης ἀρχαῖον ἐμῆς πλωτῆρα θαλάσσης,
αἰθέριον δελφῖνα, πάλιν πλωτῆρα τελέσσω,
κρυπτόμενον πελάγεσσι· καὶ ἀστερόφοιτον ἐρύσσω
νόστιμον οὐρανόθεν, μετανάστιον εἰς χθόνα Κελτῶν,
Ἠριδανὸν πυρόεντα· καὶ ὑδατόεντα τελέσσω,
αἰθέρα γυμνώσας διεροῦ πυρός. ὑψιπόρους δὲ

---

v. 279. ἀνηέδελον ἐδέξατο ed. pr. ἀρίδηλον ἐδ. ed. alt. emendante Falk. Mecum emendavit Cant.

v. 282. ἀενάδων ed. pr. emend. Falk.

v. 292. ἀθρήσειε Κρ. editt.

v. 294. Ἀρκτώην editt.

v. 295. Fort. ἄκρα κόρυμβα.

v. 301. ὑψιπόροις δὲ ed. pr. emend. Falk.

ἰχθύας ἀστερόεντας ἐμοὺς πάλιν εἰς ἅλα σύρω,
νηχομένους μετ' Ὄλυμπον ἐν ὕδασιν. ἔγρεο, Τηθύς,
ὕδασιν αἰθέρος ἄστρα καλύψομεν, ὄφρα νοήσω
ταῦρον, ἀκυμάντοιο πάλαι πλωτῆρα θαλάσσης,
κύμασι λαβροτέροις πεφορημένον ὑγρὸν ὁδίτην,
Εὐρώπης μετὰ λέκτρον. ὀρινέσθω δὲ καὶ αὐτή,
δερκομένη κερόεσσαν ἐμὴν ταυρώπιδα μορφήν,
ταυροφυὴς κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη.
ἵξομαι ὑψικέλευθος ἐς οὐρανὸν, ὄφρα νοήσω
ἰκμαλέον Κηφῆα, καὶ ὑγροχίτωνα Βοώτην,
ὡς πάρος Ἐννοσίγαιος, ὅτε θρασὺς ἀμφὶ Κορίνθου
ὑγρὸς Ἄρης ἀλάλαξεν ἐς ἀστερόεσσαν ἐνυώ.
κρύψω δ' ἔμπυρον αἶγα, Διὸς τροφόν· ὑγροπόρῳ δὲ
νώτιον ὑδροχοῆϊ χαρίζομαι ἄφθονον ὕδωρ.
Τηθὺς, καὶ σὺ, θάλασσα, κορύσσεο· ταυροφυῆ γὰρ
Ζεὺς νόθον υἷα λόχευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσσῃ
καὶ ποταμοὺς καὶ φῶτας ἀμεμφέας· ἀμφότερον δὲ
Ἰνδοὺς θύρσος ἔπεφνε, καὶ ἔφλεγε πυρσὸς Ὑδάσπην.
Ἔννεπε, παφλάζων βαθυκύμονος οἴδματι φωνῆς.

---

v. 305. πάλιν editt. Nexus postulat πάλαι.
v. 306. κύμασι δ' ἁβροτέροις editt.
v. 319. πυρσὸς Ὀρόντην editt. emend. Cun.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΔ.

Εἰκοστὸν δὲ τέταρτον ἔχει γόον ἄσπετον Ἰνδῶν,
κερκίδα θ᾽ ἱστοπόνοιο καὶ ἠλακάτην Ἀφροδίτης.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΔ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ κοτέοντος ἀπέτραπε παιδὸς ἀπειλήν,
δοῦπον ὁμοπλεκέων νεφέων βρονταῖον ἱμάσσων·
καὶ χόλον ἐπρήϋνεν ἀτέρμονος Ὠκεανοῖο,
ὑσμίνην φλογόεσσαν ἐρητύων Διονύσου.
Ἥρη δ' ἐσμαράγησε δι' ἠέρος ἄπλετον ἠχώ,
μῆνιν ἀναστέλλουσα πυρισθενέος Διονύσου.
Καὶ διερὴν παλάμην ὀρέγων οἰκτίρμονι Βάκχῳ,
παιδὶ Διὸς πυρόεντι γέρων ἰάχησεν Ὑδάσπης,
μῦθον ἀναβλύζων ἱκετήσιον ἀνθερεῶνος·
Φείδεό μοι, Διόνυσε, διϊπετέος ποταμοῖο,
ὕδασι καρποτόκοισι φέρων χάριν· ὑμετέρη γὰρ
ἐξ ὑδάτων εὔβοτρυς ἀνεβλάστησεν ὀπώρη.
ἀασάμην, Διόνυσε πυριτρεφές· οὐρανίην γὰρ
σῶν δαΐδων ἀμάρυγμα τεὴν κήρυξε γενέθλην.
ἀλλὰ πόθος τεκέων με βιήσατο· Δηριάδῃ γὰρ

v. 6. περισθενέος Δ. editt.
v. 11. ἡμετέρη editt.
v. 13. περιτρεφές ed. pr. emend. Falk.

υἱέϊ πιστὰ φέρων, ῥοθίων ἐλέλιζον ἀπειλήν,
Ἰνδοῖς κτεινομένοισι βοηθόον οἶδμα κυλίνδων.
αἰδέομαι γενετῆρι φανήμεναι, ὅττι θαλάσσῃ
αἵματι μορμύροντι μεμιγμένα χεύματα σύρω,
καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι Ποσειδάωνα μιαίνω·
τοῦτό με, τοῦτο κόρυσσεν, ἐριδμαίνειν Διονύσῳ.
πρὸς δὲ τεοῦ ξενίοιο καὶ ἱκεσίοιο τοκῆος,
αἴδεο παφλάζοντα τεῷ πυρὶ θερμὸν Ὑδάσπην.
Νηϊάδες φεύγουσιν ἐμὸν ῥόον· ἀμφὶ δὲ πηγὰς
ἣ μὲν ναιετάει διερὸν δόμον· ἣ δ' ἐνὶ λόχμαις,
σύννομος Ἀδρυάδεσσι, φυτὸν μετὰ πόντον ἀμείβει·
ἄλλη δ' Ἰνδὸν ἔχει μετανάστιος· ἣ δὲ φυγοῦσα,
ποσσὶ κονιομένοισιν ἐδύσατο διψάδα πέτρην
Καυκασίην· ἑτέρη δὲ μεταΐξασα Χοάσπην
ναίει ξεῖνα ῥέεθρα καὶ οὐκέτι πάτριον ὕδωρ.
μὴ καλάμους ὀλέσειας, ἐμῶν βλάστημα ῥοάων,
οἷσιν ἀεξομένοισιν ἐρείδεται οἰνάδος ὄρπηξ
ἀμπελόεις· δόνακες γὰρ ἐπ' ἀλλήλοισι δεθέντες,
ὑμετέρην εὔϋδρον ἐλαφρίζουσιν ὀπώρην.
μὴ δόνακας φλέξειας, ὅθεν σέο γείτονες αὐλοί,
μή ποτέ σοι μέμψαιτο τεὴ φιλόμολπος Ἀθήνη,
ἥ ποτε Γοργείων βλοσυρὸν μίμημα καρήνων

---

v. 17. ὄμμα κυλίνδων editt. οἶμα voleb. Wakef. Del. Trag. I. p. 326. s. Nostrum dedit Scal.

v. 19. σύρων editt.

v. 25. δρομόν editt.

v. 31. καλάμῳ ὀλέσ. ed. pr. καλάμαις ὀλέσ. ed. alt. corrigente Falk. Sed καλάμας eum voluisse puto.

v. 32. ᾗσιν ἀεξομένῃσιν editt.

v. 33. ἀλλήλοισι δε θέντες editt. τεθέντες coniecit Falk. „rectius δεθέντες." Rhodom.

v. 35. γείτονες sunt, puto, Μυγδόνες, nisi adeo hoc scripsit.

φθεγγόμενον Λίβυν εὗρεν ὁμοζυγέων τύπον αὐλῶν.
καὶ σέο μυστιπόλοιο κυβερνήτειραν ἀοιδῆς,
Πανιάδος σύριγγος ὁμόθροον αἴδεο μολπήν.
λῆγε, τεῷ νάρθηκι ῥόον ποταμοῖο μαραίνων,
ὅττι ῥόος ποταμοῖο τεοὺς νάρθηκας ἀέξει.
οὐ ξένον οἶδμα πέρησας ἐπώνυμος· ἀλλοφυῆ γὰρ
ἄλλον ἐγὼ Διόνυσον ἐμοῖς φαίδρυνα λοετροῖς,
ὁπλοτέρου Βρομίοιο φερώνυμον, εὖτε Κρονίων
Ζαγρέα παιδοκόμοισιν ἐμαῖς παρεκάτθετο Νύμφαις.
καὶ σὺ φέρεις Ζαγρῆος ὅλον δέμας· ἀλλὰ σὺ κείνῳ
δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ὅθεν πέλες· ἀρχεγόνου γὰρ
ἐκ κραδίης ἀνέτελλες ἀειδομένου Διονύσου.
ὑμετέρου δὲ γέραιρε Λάμου κουροτρόφον ὕδωρ·
μνώεο Μαιονίης σέο πατρίδος· ὑμετέρου γὰρ
Πακτωλοῦ χαρίεντος ἀδελφεός ἐστιν Ὑδάσπης.
καὶ σὺ τόσοις ποταμοῖσι μίαν χάριν ἄρτι τιταίνων,
γνωτοῖς ἡμετέροισι, τεὴν ἀνασείρασον αἴγλην.
μηδὲ πυρὶ φλέξῃς ὑδάτων χύσιν· ἐξ ὑδάτων γὰρ
ἀστεροπὴ βλάστησε, τεοῦ Διὸς ὑέτιον πῦρ·
ἀλλὰ χόλον πρήϋνε, τεοῖς ὅτι γούνασι πίπτω,
μειλίχιον στορέσας ἱκέτην ῥόον. ἐν πολέμοις γὰρ
εἰ θρασὺν αὐχένα κάμπτε, καὶ ἤπιος ἔσκε Τυφωεύς·
καί κεν ἀποῤῥίψας παλινάγρετον ὄγκον ἀπειλῆς,
ἀστεροπὴν ἀνέκοπτε πατὴρ τεὸς ὑψιμέδων Ζεύς.
Ὣς φαμένου, Διόνυσος ἑὴν ἀνεσείρασε πεύκην.
καὶ προχοὰς Ἀρκτῷος ἀνεῤῥίπιζεν ἀήτης

---

v. 38. φθεγγομένων, edd. Em. Herm. — Fort. κτύπον αὐλῶν.
v. 43. ἐπώνυμον editt.
v. 50. ἡμετέρου editt. Pro Λάμου Rhodom. coniiciebat γάμου.
v. 54. γνωτοῖς ὑμετέροισι ed. alt. ex infelici coniect. Falk.
v. 57. ταρήϋνε ed. pr. emend. Falk.

χειμερίῃ μάστιγι, φέρων δυςπέμφελον αὔρην,
χεῦμα πυριβλήτοιο καταψύχων ποταμοῖο,
Ἠέλιον καὶ Βάκχον ὁμοῦ καὶ Ζῆνα γεραίρων,
καὶ ῥοθίων ἄσβεστον ἀπέσβεσε δαιμόνιον πῦρ.
Ὄφρα μὲν εἰςέτι Βάκχος ἐπέπλεεν ὑγρὸν Ὑδάσπην·
τόφρα δὲ θάρσος Ἄρηος ἔχων, περιμήκετον ὁρμήν,
Δηριάδης ἐπὶ δῆριν ἐπώνυμον ὥπλισεν Ἰνδούς,
στήσας ἀμφὶ ῥέεθρον ἑὰς στίχας, ὄφρα μαχηταὶ
λαὸν ἐρητύσωσιν ἀνερχομένων ἔτι Βάκχων.
οὐδὲ λάθεν Διὸς ὄμμα πανόψιον· ἐσσύμενος δὲ
οὐρανόθεν πεφόρητο, προασπίζων Διονύσου.
καὶ σφετέροισιν ἰόντες ἀρηγόνες, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
σὺν Διῒ πάντες ἵκοντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου
ἅλματι πωτήεντι· καὶ Αἰγίνης χάριν εὐνῆς
αἰετὸς ἠώρητο τὸ δεύτερον ὑψιπέτης Ζεὺς
Ἀσωποῦ μετὰ χεῦμα, καὶ Αἰακὸν ἠεροφοίτης,
φειδομένων ὀνύχων δεδραγμένος ἅρπαγι ταρσῷ,
κουφίζων ἐκόμισσεν ἐς Ἄρεα Δηριαδῆος,
Ἰνδῴην ἐπὶ πέζαν· ἀπ' εὐρυπόροιο δὲ κόλπου
υἱὸν Ἀρισταῖον γενέτης ἐσάωσεν Ἀπόλλων,
φαιδρὸς ἀλεξικάκων πεφορημένος ἅρματι κύκνων,
μνῆστιν ἔχων θαλάμοιο λεοντοφόνοιο Κυρήνης·
καὶ κρατέων, εὔπαιδα τανύπτερος ἥρπασεν Ἑρμῆς

v. 71. ῥέεθρα ἑὰς στ. editt. emend. Rhodom. ap. Herm. Orph. p. 752.

v. 72. ἐρητύσσωσιν editt. Mox f. Βακχῶν.

v. 73. Fort. ἐσσυμένως δ.

v. 75. ἄλλοι editt.

v. 78. ἠώρητο editt.

v. 79. Malim Αἰακὸν ἠεροφοίτην v. 121.

v. 82. Ἰνδώην editt.

υἱέα Πηνελόπης, κεραλκέα Πᾶνα κομήτην·
Οὐρανίη δ' Ὑμέναιον ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου,
παιδὸς ἑοῦ γονόεντος ἐπώνυμον· ἠερίῳ δὲ
ἀτραπιτοὺς ἐχάραξεν, ὁμοίϊος ἀστέρος ὁλκῷ,
γνωτῷ βοτρυόεντι χαριζομένη Διονύσῳ.
Καλλιόπη δ' Οἴαγρον ἑοῖς ἀνεκούφισεν ὤμοις·
καὶ τεκέων Ἥφαιστος ἑῶν ἀλέγιζε Καβείρων,
ἀμφοτέρους δ' ἥρπαξεν, ὁμοίϊος ὀξέϊ πυρσῷ.
εὐρυτενῆ δ' ἐσάωσεν Ἐρεχθέα Παλλὰς Ἀθήνη
Ἰνδοφόνον, ναετῆρα θεοκρήπιδος Ἀθήνης.
Νύμφας δ' Ἀδρυάδας ναέται ζώγρησαν Ὀλύμπου
πάντες, ὅσοις μεμέληντο φίλαι δρύες· ἔξοχα δ' ἄλλων
Δαφναίας ἐσάωσε φανεὶς δαφναῖος Ἀπόλλων·
καί σφιν ἅμα χραίσμησε, συνέμπορος υἱέϊ, μήτηρ,
εἰσέτι κυδαίνουσα λεχώϊα δένδρεα Λητώ.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα, κορυμβοφόρους τε γυναῖκας
ἐκ βυθίου ῥύσαντο πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ
θυγατέρες Κύδνοιο, φιλοζεφύρου ποταμοῖο,
πλωτὸν ἐπιστάμεναι διερὸν δρόμον, ἃς ἐπὶ νίκῃ
Ἄρεος Ἰνδῴοιο πατὴρ δωρήσατο Βάκχῳ,
Νηϊάδας πολέμοιο δαήμονας, ἅς ποτε χάρμην,
μαρνάμενος Κρονίωνι, Κίλιξ ἐδίδαξε Τυφωεύς.
Καὶ στρατὸς ὡμάρτησεν ὁμόστολος· ἐσσυμένους δὲ
Εὔϊος ἔφθασε πάντας, ὀρεσσαύλων ἐπὶ δίφρων

---

v. 87. *κεραελκέα* editt.

v. 88. *ῥιητῆς ὑμέναιον* editt. Mecum in *Οὐρανίη* incidit Falk. cunctanter tamen emendationem proponens.

v. 103. *ἐκ βυθίοιο ῥύσ.* editt.

v. 105. *ἐπιστάμεθα* ed. pr. emend. Falk.

v. 106. *Ἰνδώοιο πατὴρ πορήσατο* ed. pr. *ἐπορήσατο* ed. alt. ex coni. Falk.

v. 107. *πτολέμοιο* editt.

ἄξονος ἀβρέκτοιο διαξύων ῥόον ὁλκῷ.
καὶ Σατύρων δρόμον εἶχεν ὁμόστολον, οἷς ἅμα Βάκχαι
ὑγροπόροι καὶ Πᾶνες ὁμήλυδες. ἔξοχα δ' ἄλλων
ὠκύτεροι Τελχῖνες ἁλιτρεχέων ὑπὲρ ἵππων,
πατρῴης ἐλατῆρες ἁλικρήπιδος ἀπήνης,
εἰς δρόμον ὡμάρτησαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ.
ἄλλοι δ' ἦσαν ὄπισθεν. ἐπεσσεύοντο δὲ πορθμῷ,
ἐξ ἑτέρης ἀνιόντες ἀθηήτοιο κελεύθου,
ἧχι θεὸς πόμπευεν· ἐπεὶ πτερὸν ἠρέμα πάλλων,
αἰετὸς ἡγεμόνευε δι' ἠέρος ἀντίτυπος Ζεύς,
φειδομένοις ὀνύχεσσι μετάρσιον υἷα κομίζων,
Αἰακὸν, ἠερίῃ πεφορημένον ὕψι κελεύθῳ·
Ἰνδῴῃ τ' ἐχόρευον ἐπισκαίροντες ἐρίπνῃ,
καὶ σκοπέλους ἐδίωκον, ἐναυλίζοντο δὲ λόχμαις.
καὶ κλισίας πήξαντες ἐς ἠρέμα δάσκιον ὕλην,
οἳ δὲ τανυκραίρων ἐλάφων κεμαδοσσόον ἄγρην
εἶχον ἅμα σκυλάκεσσιν· Ἁμαδρυάδεσσί τε Νύμφαις
Ἀδρυάδες μίσγοντο φιλοπτόρθου Διονύσου.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες Ἐρυθραίῃ παρὰ λόχμῃ
σκύμνον ὀρεσσαύλοιο τιθηνήσαντο λεαίνης·
αὐτοχύτου δὲ γάλακτος ἀνέβλυον ἰκμάδα μαζοί.
ἄλλη, ἐμδναίοιο πόθον μεθέπουσα κορύμβου,
ἰοβόλων μάστευε δι' οὔρεος ἄντρα δρακόντων,

v. 112. ὁμόστολος editt. Malim Σάτυροι δρόμον εἶχον ὁμόστολον.

v. 114. ἁλιτρεφέων ed. alt. ex interpol. Falk.

v. 115. πατρώης — Ἀθήνης editt. ἀπήνης emend. Scal.

v. 119. ἧχι θοὸς πόμπευεν ἐπὶ πτ. editt. Saltem ἐπεὶ πτ. coniecit Falk.

v. 120. δι' οὔρεος editt.

v. 128. φιλοπτόρθῳ Διονύσῳ editt. De Bacchi Dryadibus vide v. 97.

θηροσύνην τ᾽ ἀνέφαινεν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ
ἣ μὲν νεβρὸν ἔβαλλεν ἀελλόπον· ἣ δὲ λαθοῦσα
ἅλματι λυσσήεντι κατέδραμε λυσσάδος ἄρκτου·
ἣ δὲ μελαῤῥίνων ῥαχίης ἐδράξατο θηρῶν,
καὶ λοφίης ἐπέβαινεν ὀρεσσινόμων ἐλεφάντων.
καί τις ὀϊστοβόλων βέλος ἥρμοσε κυκλάδι νευρῇ,
καὶ πτελέην τόξευεν· ὃ δὲ σκοπὸν εἶχεν ἐλαίην·
καὶ πίτυν ἄλλος ἔβαλλε· πολὺς δ᾽ ἐπὶ γείτονα πεύκην
πεμπομένων σύριζεν ἐν ἠέρι ῥοῖζος ὀϊστῶν.
Τοῖσι μὲν ἔβρεμε κῶμος ὀρίκτυπος· ἀχνύμενος δὲ
Δηριάδῃ βασιλῆϊ δυσάγγελος ἵκετο Θουρεύς,
δάκρυσιν ἀφθόγγοισιν ἀπαγγέλλων φόνον Ἰνδῶν.
καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἀνενείκατο πενθάδα φωνήν·
Δηριάδη σκηπτοῦχε, θεηγενὲς ἔρνος Ἐνυοῦς,
ἤομεν, ὡς ἐκέλευσας, ἐς ἀντιπέραιαν ἐρίπνην·
εὕρομεν ἐν βήσσῃσιν ἐρημάδα γείτονα λόχμην·
κεῖθι λόχον στήσαντες, ἐμίμνομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
θυρσομανὴς Διόνυσος· ἐπερχομένοιο δὲ Βάκχου
αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν· ἀδειψήτου δὲ βοείης
τυπτομένης ἑκάτερθεν, ἔην χαλκόκροτος ἠχώ,
καὶ καναχὴ σύριγγος· ὅλη δ᾽ ἐλελίζετο λόχμη,

---

v. 136. ἅρματι λυσσ. editt.

v. 137. ἐδράξατο θωρῆς ed. pr. Θηρῶν ed. alt. θηρῶν et θωῶν coniecit Falk.

v. 140. ὃ δὲ σκ. εἶπεν ἐλ. ed. pr. ὃ καὶ σκ. εἶχεν ἐλ. ed. alt.

v. 141. ἐπιγείτονα ed. pr. emend. Falk.

v. 142. ἐσύριζεν editt.

v. 148. ἴομεν et ἀντ. ἐννώ edd. ἐννώ, e praecedente versu natum, mutavi in ἐρίπνην. Ἤιομεν Hermannus ex Odyss. κ. 251.

v. 152. αὖος ἐπεσμαρ. ed. pr. emend. Falk.

v. 153. τυπτομένων ἑκάτ. editt.

v. 154. καναχαῖς σύρ. editt.

καὶ δρύες ἐφθέγξαντο, καὶ ὠρχήσαντο κολῶναι·
Νηϊάδες δ' ὀλόλυξαν. ἐγὼ δ' ἐκόρυσσα μαχητὰς,
ὀκναλέους τρομόεντας ἀπειθέας εἰς μόθον ἕλκων.
καὶ θεὸς, ὃν καλέουσιν, ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων,
οὐτιδανοῖς πετάλοισιν ὀϊστεύων γένος Ἰνδῶν,
κτεῖνε μὲν ἐν πεδίῳ στρατὸν ἄσπετον, ὀξέϊ θύρσῳ
βλήμενον· ἐν ῥοθίοις δὲ τὸ λείψανον ὤλεσεν Ἰνδῶν.
ἀλλὰ σοφοὺς Βραχμῆνας ἐρείομεν, ὄφρα δαείης,
εἰ θεὸς οὗτος ἵκανεν ἐς ἡμέας, ἢ βροτὸς ἀνήρ.
μὴ νυχίην ἀνόνητον ἀναστήσειας ἐνυώ,
μὴ στρατιὴν ὀλέσειας ἀφεγγέϊ δηϊοτῆτι·
ἤδη δ' ἀχλυόεις τέταται ζόφος· ἀγχιφανὴς δὲ,
δῆριν ἀναστέλλων, ἀμαρύσσεται Ἕσπερος ἀστήρ.
εἰ δὲ πόθος μεθέπει σε δυσαντήτοιο κυδοιμοῦ,
σήμερον Ἰνδὸν ἔρυκε, καὶ αὔριον εἰς μόθον ἕλκεις.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀπειθέα Δηριαδῆα,
οὐ χάριν ἀδρανίης πειθήμονα, δυομένῳ δὲ
μεμφόμενον Φαέθοντι, καὶ οὐκ εἴκοντα Λυαίῳ.
Ἰνδῴην δὲ φάλαγγα μεταστήσας ποταμοῖο,
Δηριάδης ὑπέροπλος ἐχάζετο, πενθάδι λύσσῃ,
ἑζόμενος λοφίῃσι παλιννόστων ἐλεφάντων.
Ἰνδοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα σὺν ἠλιβάτῳ βασιλῆϊ
εἰς πόλιν ἐῤῥώοντο πεφυζότες, ἔνδοθι πύργων
νίκην εἰσαΐοντες ἀρειμανέος Διονύσου.

---

v. 157. „f. τρομέοντας." Herm.
v. 158. τινάσσειν editt.
v. 169. Sic ed. pr. ἕλκοις ed. alt. e coni. Falk. qui et ἕλκε tentab.
v. 173. Ἰνδώην editt.
v. 176. ἔνθα σὺν ἠλ. ed. pr. relicta lacuna. Suppleverunt Falk. et Caut.

Ἤδη δὲ στονόεσσα δι' ἄστεος ἵπτατο φήμη,
σύγγονον ἀγγέλλουσα νεοσφαγέων φόνον Ἰνδῶν.
καὶ γόος ἄσπετος ἔσκε· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
πενθαλέοις ὀνύχεσσι χαράσσετο κύκλα προσώπου,
καὶ μεσάτου στέρνοιο διεσχίζοντο χιτῶνες,
στήθεα γυμνώσαντες· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
τυπτομένων παλάμῃσιν ἴτυς φοινίσσετο μαζῶν
αἱμοβαφής. πολιὸς δὲ γέρων ἐπὶ γήραος οὐδῷ
χιονέην πλοκαμῖδα κατηφέι τάμνε σιδήρῳ,
τέσσαρας ἡβώοντας ὀλωλότας υἷας ἀκούων,
Αἰακὸς οὓς ἐδάμασσε μιῇ δασπλῆτι μαχαίρῃ,
κτεινομένους ἐλεεινά· βαρυτλήτων δὲ γυναικῶν
ἣ μὲν ἑὸν στενάχιζεν ἀδελφεόν, ἣ δὲ τοκῆα·
ἄλλη ποικιλόδακρυς ἀνεστεναχίζετο νύμφη
νυμφίον ἀρτιχόρευτον, ἐοικότα Πρωτεσιλάῳ,
ἄλλη Λαοδάμεια· νεοζεύκτοιο δὲ νύμφης
ἄπλοκος ἀκρήδεμνος ἐτίλλετο βότρυς ἐθείρης.
Καί τις ἀμηχανέουσα δεδουπότος εὐνέτις Ἰνδοῦ,
ἀγχιτόκους ὠδῖνας ἀναπλήσασα λοχείης,
καὶ δεκάτης ὁρόωσα λεχώϊα κύκλα Σελήνης,
ὑδρηλῷ πολύδακρυς ἐπέστενεν ἀνδρὸς ὀλέθρῳ·
καὶ ποταμῷ κατιοῦσα γοήμονα ῥήξατο φωνήν·
Οὐ πίομαι πατρῷον ἐμόν ποτε πικρὸν Ὑδάσπην·
οὐκέτι κεῖνα ῥέεθρα παρέρχομαι, οὐκέτι δειλὴ
σεῖο νέκυν κρύψαντος ἐπιψαύσω ποταμοῖο,

v. 186. ἐπιγήραος ed. pr. emend. Falk.
v. 188. ἡβώοντας editt.
v. 191. ἠδὲ τοκῆα editt.
v. 199. ὑδρηλὴ ed. pr. ὑδρηλὴ ed. alt. ex emend. Falk.
v. 201. πατρῷον editt.

οὐ μὰ σὲ, καὶ σέο φόρτον, ὃν ἔνδοθι γαστρὸς ἀείρω,
οὐ μὰ σὲ, καὶ τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν.
τίς με λαβὼν κομίσειεν, ὅπου πέσε νεκρὸς ἀκοίτης,
ὄφρα περιπτύξω διερὸν νέκυν, ὄφρα καὶ αὐτὴν
κῦμα κατακρύψῃ με σὺν ὑγροπόρῳ παρακοίτῃ;
αἴθε δὲ καὶ τέκον υἷα, καὶ ἔτρεφον. ἄρτι δὲ δειλὴν
γαστέρος ὄγκος ἔχει με πεπαινομένου τοκετοῖο.
εἰ δὲ τέκω ποτὲ παῖδα, καὶ αἰτίζῃ γενετῆρα,
υἱέϊ παππάζοντι πόθεν δείξαιμι τοκῆα;
Εἶπε, τὸν οὐκ ἀΐοντα κινυρομένη παρακοίτην.
ἄλλη δ' ἐστενάχιζεν ἀνυμφεύτους ὑμεναίους
ὀλλυμένου μνηστῆρος, ὃν οὐκ ἴδεν εὔγαμος ὥρη
στέμματι νυμφιδίῳ πεπυκασμένον, οὐδ' ἐνὶ παστῷ
ἡδυμελὴς ἤεισε βιοσσόος αὐλὸς Ἐρώτων.
Τοῖσι μὲν ἀχνυμένοισιν ἔην γόος· ἀμφὶ δὲ λόχμας
Βάκχος ἑοῖς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοισι μαχηταῖς
εἰλαπίνην ἔστησεν. ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι,
καὶ δαμάλαι στοιχηδὸν ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ,
θεινόμεναι πελέκεσσιν, Ἐρυθραίης τ' ἀπὸ ποίμνης
πυκνὰ δορικτήτων ἱερεύετο πώεα μήλων.
ἑζόμενοι δ' ἀγεληδὸν ἐπ' εὐκύκλοιο τραπέζης,
Σειληνὸς Σάτυρός τε σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ
χερσὶ πολυσπερέεσσι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης.
πίνετο δ' ἄσπετος οἶνος ἀμοιβαδίς· οἰνοχόοι δὲ
εὐόδμους ἐκένωσαν ἀπείρονας ἀμφιφορῆας,
νεκταρέης ἀρύοντες ἀμεμφέα βότρυν ὀπώρης.

v. 204. *ἀείρεις* editt.
v. 218. *ἔην γόνος* ed. pr. emend. Falk.
v. 221. *δαμάλις στειχηδὸν* editt.
v. 225. *Σιληνοὶ Σάτυροί τε* editt. em. Herm.
v. 226. *ἔψανσε τραπέζης* ed. pr. *ψαύσαντο* Falk.

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι, παρὰ κρητῆρα λιγαίνων,
Λέσβιος αὐτοδίδακτος ἀνέπλεκε Λεῦκος ἀοιδήν,
πῶς πρότεροι Τιτῆνες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ·
καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἀληθέα μέλπετο νίκην,
πῶς Κρόνον εὐρυγένειον, ὑποκλάζοντα κεραυνοῖς,
Ταρταρίῳ ζοφόεντι κατεσφρηγίσσατο κόλπῳ,
χείματος ὑδρηλοῖσι μάτην κεκορυθμένον ὅπλοις.
Κυπριάδος δὲ Λάπηθος ἀτευχέος ἀστὸς ἀρούρης
ἔμφρονι φορμικτῆρι παρέζετο, καί οἱ ἐδωδῆς
πίονα μοῖραν ὄρεξε, καὶ ᾔτεε κεῖνον, ἀείδειν
τερπνὸν ἀσιγήτοισι μεμηλότα μῦθον Ἀθήναις,
ἱστοπόνον Κυθέρειαν, ἐριδμαίνουσαν Ἀθήνῃ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο Κύπριν ἀείδειν,
ὥς ποτε κέντρον ἔχουσα φιληλακάτοιο μερίμνης,
χερσὶν ἀπειρήτοισι μετῄιεν ἱστὸν Ἀθήνης,
κερκίδα κουφίζουσα καὶ οὐκέτι κεστὸν Ἐρώτων.
καὶ Παφίης τετάνυστο παχὺς μίτος, οἷά τε μακρὴ
οἰσυΐνη μήρινθος ἐΰστροφος, ἥν τινι τέχνῃ
ὁλκοῖς μηκεδανοῖσι γέρων ἐῤῥάψατο τέκτων,
φράξας ἀρτιτέλεστα σεσηρότα δούρατα νηῶν.
ἡ δὲ πανημερίη καὶ παννυχίη πέλας ἱστοῦ
Παλλάδος ἔργον ἔτευχε παλίλλυτον· ἀλλοτρίῳ δὲ

v. 231. ἀκοιδήν ed. pr. emend. Falk.
v. 234. ὑποκλάζοντα κεραυνούς ed. pr. ὑποκλέπτοντα κεραυνούς ed. alt. ex interpol. Falk.
v. 237. Κυπριάδος τε Λάπ. editt.
v. 239. ᾔτεε κεῖνον ἀοίδειν editt.
v. 240. τερπὸν ἀσιγήτοισι μεμ. μ. Ἀθήνης ed. pr. τερπνὸν ἀσιγήτοιο μ. μ. Ἀθήνης ed. alt. ex emend. Falk. Sunt Athenae loquaces.
v. 246. μίτος· οἷα δὲ μακρ. editt.
v. 251. παλίλυτον ed. pr. emend. Falk.

ἀτρίπτους ἕο χεῖρας ἀήθεϊ τείρετο μόχθῳ·
καὶ κτενὶ πουλυόδοντι διαξύουσα χιτῶνα,
καὶ λίθον ὀρχηστῆρα περικρεμάσασα μεσαύλῳ
κερκίδι πέπλον ὕφαινε, καὶ ἔπλετο Κύπρις Ἀθήνη.
καὶ πόνος ἦν ἀγέλαστος· ὑφαινομένοιο δὲ πέπλου
εὐρυτενὴς ὠγκοῦτο πέλωρ μίτος· αὐτόματοι δὲ
στήμονες ἐῤῥήγνυντο παχυνομένοιο χιτῶνος.
εἶχε δὲ διχθαδίοισι πόνοις ἐπιμάρτυρα τέχνης
Ἥλιον καὶ Λύχνον ἀναγκαίην τε Σελήνην.
οὐ χορὸν ὠρχήσαντο χορίτιδες Ὀρχομενοῖο,
ἀμφίπολοι Παφίης· τροχαλῇ δ' ἐλέλιξεν ἐρωῇ
Πασιθέη κλωστῆρα, καὶ εἰροκόμος πέλε Πειθώ,
καὶ μίτον Ἀγλαΐῃ καινῇ μετέδωκεν Ἀθήνη.
καὶ μερόπων ἀλάλητο γέρων βίος· ἁρμονίην δὲ
ἔστενεν ἀχρήϊστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων
ἡνίοχος βιότοιο, γάμων δεδοκημένος Αἰών·
καὶ φλογερὴν ἀγέραστος Ἔρως ἀνελύσατο νευρήν,
παπταίνων ἀλόχευτον ἀνήροτον αὔλακα κόσμου.
οὐ τότε φορμίγγων ἐρόεις κτύπος, οὐ τότε σῦριγξ,

---

v. 252. ἀτραπιτοῦ σέο χ. ἀ. τείρετο μ. ed. pr. ἀτραπιτοῦ ἕο χ. ἀ. τέρπετο μ. ed. alt. ex emend. Falk. Verum vid. Scal. ἀτρέπτους Rhodom.

v. 254. ὀρχιστῆρα editt. em. iam Rhodom.

v. 258. στήμονας ed. pr. emend. Falk.

v. 259. διχθαδίοιο πόνου ἐπιμ. editt.

v. 261. καὶ χορὸν — χορήτιδες editt.

v. 264. ἀγλαΐῃ καινὴ — ἀνάσσῃ ed. pr. Nostrum dedit Falk. in ed. alt. Idem praeterea tentabat Ἀγλαΐῃ scil. καινὴ — ἄνασσα. Scalig. volebat Ἀγλαΐη καινῇ μ. ἀνάγκῃ.

v. 265. Ἁρμονίη δὲ editt.

v. 267. γάμων δεδοκημένος editt. καμὼν δεδονημένος tentabat Scalig.

οὐ λιγὺς αὐλὸς ἔμελπεν, Ὑμὴν, Ὑμέναιε, λιγαίνων·
ἀλλὰ βίου μινύθοντος, ἱμασσομένης τε γενέθλης,
συζυγίης ἀλύτοιο μετωχλίσθησαν ὀχῆες.
Καὶ Παφίην φιλόμοχθον ἴδεν ταλαεργὸς Ἀθήνη,
καὶ χόλον εἶχε γέλωτι μεμιγμένον, ὡς ἴδε μακρὴν
τρηχαλέην μήρινθον ἀπειροπόνου Κυθερείης·
ἀθανάτοις δ᾽ ἤγγειλε· βαρυζήλῳ δὲ μενοινῇ
ἔννεπε, μεμφομένη καὶ Κύπριδι καὶ γενετῆρι·
Σὴ δόσις ἀλλοπρόσαλλος ἀμείβεται, οὐράνιε Ζεῦ·
οὐκέτι Μοιράων μεθέπω δόσιν· ἱστοπόνος γὰρ
κλῆρον ἐμὸν σύλησε τεὴ θυγάτηρ, Ἀφροδίτη.
κλῆρον Ἀθηναίης οὐχ ἥρπασε δεσπότις Ἥρη,
γνωτὴ καὶ παράκοιτις ἐμοῦ Διός· ἀλλὰ χαλέπτει
ἐκ γενετῆς σακέεσσι κορυσσομένην Ἀγελείην
ἡ ταμίη θαλάμων, ἁπαλὴ θεός. ὑμετέρου δὲ
ἀπτόλεμος Κυθέρεια πότε προμάχιζεν Ὀλύμπου,
ἠὲ τίνας Τιτῆνας ἀπώλεσε θήλεϊ κεστῷ,
ὅττι μετὰ πτολέμους με βιάζεται; ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
εἰπέ μοι, Ἰοχέαιρα, τεῆς πότε μεσσόθεν ὕλης
εἶδες ὀϊστεύουσαν, ἢ ἀγρώσσουσαν Ἀθήνην;
τίς καλέει Γλαυκῶπιν, ὅτ᾽ ὠδίνουσι γυναῖκες;
Ὣς φαμένης, ἀγέροντο θεοὶ, ναετῆρες Ὀλύμπου,
ἱστὸν ἰδεῖν ἐθέλοντες ἐποιχομένην Ἀφροδίτην.
καὶ καμάτους ὁρόωντες ἀπειρομόθου Κυθερείης,
θαμβαλέοι νόθον ἔργον ἐκυκλώσαντο θεαίνης.
καὶ γελόων ἀγόρευε πάλιν φιλοκέρτομος Ἑρμῆς·

---

v. 271. ὑμὴν ὑμέναια editt. em. iam Rhodom.

v. 275. εἶχεν ἔρωτι μεμ. editt.

v. 285. ἀταλὴ Rhodom.

Ἱστὸν ἔχεις, Κυθέρεια· τεὸν λίπε κεστὸν Ἀθήνῃ.
εἰ μίτον ἀμφαφάας, εἰ κερκίδα χερσὶ τιταίνεις·
καὶ δόρυ θοῦρον ἄειρε καὶ αἰγίδα Τριτογενείης.
οἶδα, πόθεν, Κυθέρεια, πολύκροτον ἱστὸν ὑφαίνεις,
σὸς δόλος οὔ με λέληθε· τεὸς τάχα νυμφίος Ἄρης
εἰς γάμον ἱμερόεντας ἀπαιτίζει σε χιτῶνας.
Ἄρεϊ πέπλον ὕφαινε· νεοκλώστῳ δ' ἐνὶ πέπλῳ
ἀσπίδα μὴ ποίκιλλε· τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτῃ;
τεῦχε τεῆς, Φαέθοντα, φεραυγέα μάρτυρον εὐνῆς,
φώριον ἀγγέλλοντα τεῶν συλήτορα λέκτρων·
ἢν ἐθέλῃς, ποίκιλλε καὶ ἀρχαίους σέο δεσμούς,
καὶ θεὸν ἀσκήσειε νόθον πόσιν αἰδομένη χείρ.
καὶ σὺ τεὸν μετὰ τόξον, Ἔρως, ἄτρακτον ἑλίσσων,
μητέρι νήματα τεῦχε, φιληλακάτῳ Κυθερείῃ,
ὄφρα μετὰ πτερόεντα καὶ ἱστοπόνον σε καλέσσω,
καὶ μετὰ νεῦρα βόεια θεὸν πυρόεντα νοήσω,
πηνίον ἐξέλκοντα παρὲκ μίτον, ἀντὶ βελέμνων.
χρυσῷ τεῦξον Ἄρηα μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης,
κερκίδα χειρὶ φέροντα, καὶ οὐ πάλλοντα βοείην,
δίπλακα ποικίλλοντα σὺν ἐργοπόνῳ Κυθερείῃ.
ἀλλὰ, θεὰ Κυθέρεια, φιληλακάτων ἀπὸ χειρῶν
ῥῖπτε μίτους ἀνέμοισι, καὶ ἄμφεπε κεστὸν ἱμάντα,

v. 297. Ἀθήνη editt. em. Rhodom.

v. 298. ἀμφαφάεις editt.

v. 302. ἱμερόεντες ἀ. σ. φονῆας ed. pr. Nostrum est ex emend. Falk.

v. 311. σὲ τελέσσω editt.

v. 313. Iliad. ψ. 762.

v. 314. χρυσῆς editt.

συζυγίης δ' ἀλέγιζε τὸ δεύτερον· ἀρχέγονος γὰρ
πλάζεται εἰσέτι κόσμος, ἕως ἔτι πέπλον ὑφαίνεις.
Ὣς φαμένου, μείδησαν, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου.
καὶ μίτον ἡμιτέλεστον ἀποῤῥίψασα χιτῶνος,
αἰδομένη Γλαυκῶπιν, ἑῆς ἐπεβήσατο Κύπρου
ἀνδρομέης Κυθέρεια τιθηνήτειρα γενέθλης.
καὶ βίον αἰολόμορφον Ἔρως πάλιν ἥρμοσε κεστῷ,
σπείρων εὐαρότοιο λεχώϊον ἄντυγα κόσμου.
Τοίην ἱμερόφωνον ἀνέπλεκε Λεῦκος ἀοιδήν,
ἠλακάτης ἀδίδακτον ἀνυμνείων Ἀφροδίτην,
ἐργοπόνῳ μέγα νεῖκος ἀναστήσασαν Ἀθήνῃ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κόρος ἔσκε φιλακρήτοιο τραπέζης,
οἶνον ἀναβλύζοντες ἐρημάδι κάππεσον εὐνῇ·
οἳ μὲν δαιδαλέης ἐπὶ νεβρίδος, οἳ δ' ἐπὶ φύλλων
πεπταμένων, ἕτεροι δὲ χυτῆς ἐφύπερθε κονίης
δέρμασιν αἰγείοισιν ἐπεστορέσαντο χαμεύνην·
ἄλλοι δ' ἐγρεμόθοισιν ἐφωμίλησαν ὀνείροις,
χάλκεον ἁπλώσαντες ἐνυαλίῳ δέμας ὕπνῳ,
ὧν ὃ μὲν Ἰνδὸν ἔβαλλε, καθήμενον ὑψόθεν ἵππου·
ἄλλος δ' Ἰνδὸν ἔνυξε κατ' αὐχένος· ὃς δὲ δαΐζων,
ἄορι πέζαν ἔτυψεν· ὃ δ' οὔτασε Δηριαδῆα·
ἄλλος δ' ἠερόφοιτον ἑὸν βέλος ὑψόσε πέμπων,
ἠλιβάτους ἐλέφαντας ὀνειρείῳ βάλεν ἰῷ.

---

v. 319. συζυγίης τ' ἀλέγ. vulgo.

v. 326. Fort. more suo scripsit αὔλακα κόσμου.

v. 333. ἐφ' ὕπερθε vulgo. em. Rhodom.

v. 334. ἐπεσμαραγήσαντο χαμεύνην ed. pr. emend. Falk.

v. 338. ἔτευξε κ. αὐχ. editt.

v. 341. ἠλιβάτη ἐλέφαντες ed. pr. emend. Falk.

Πορδαλίων δὲ γένεθλα, καὶ ἄγρια φῦλα λεόντων,
καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἐρημονόμου Διονύσου
εἶχον ἀμοιβαίης φυλακῆς ἄγρυπνον ὀπωπήν,
πάννυχον ἐγρήσσοντες ὀρειάδος ἔνδοθεν ὕλης,
μή σφιν ἐπαΐξειε μελαινομένων μόθος Ἰνδῶν·
καὶ δαΐδες στοιχηδὸν ἐπαστράπτεσκον Ὀλύμπῳ,
Βακχιάδος λαμπτῆρες ἀκοιμήτοιο χορείης.

v. 346. μελαινάων emend. Falk.

LIPSIAE

EX OFFICINA F. C. G. VOGELII.

Catalogus librorum ad litteraturam classicam pertinentium, qui in bibliopolio *F. C. G. Vogelii* pretiis indicatis venduntur.

Anacreontis Carmina, cum lectionis varietate, curavit Ioh. Lud. Holst. 8maj. 782. 12 gr.

Aristophanis Aves, Graece, recensuit et illustravit Chr. Dan. Beck. 8maj. 782. 12 gr.

Aristotelis, Iul. Caes. Scaligeri et Marc. Anton. Zimarae Problemata, interprete Angelo Politiano. 12. 686. 8 gr.

— de arte poetica liber, Graece et Latine, ex recensione et cum animadversionibus Theoph. Christ. Harlesii. 8maj. 780. 16 gr.

Arnobii, Afri, Disputationum adversus gentes libri VII. Recognovit, notis priorum interpretum selectis aliorumque et suis illustravit I. C. Orellius. 2 Vol. cum Appendice. 8maj. 816.
Charta impress. 6 Rthlr.
— script. 7 Rthlr. 10 gr.
— membr. 9 Rthlr. 4 gr.

Artemidori Oneirocritica ex duobus Codd. MSS. Venetis recensuit, emend. potior. animadv. integris Nic. Rigaltii et I. I. Reiskii suisque illustravit, item indices copiosos adj. I. Gothofr. Reiff. 2 Vol. 8maj. 805. Charta impress. 4 Rthlr. 12 gr.
— membran. 6 Rthlr. 16 gr.

Auctores Latini minores cum notis var. ed. Tzschucke. 3 Vol. 12. 790 — 793. 1 Rthlr. 20 gr.
(Contin. Aviani Fabulae, Phaedri Fabulae, Catonis Disticha, Syri Sententiae, Cornelius Nepos, S. Rufi Breviarium, Corvini Libellus, Ampelii Liber memorialis.)

Basedowii, I. B., historiae antiquae chrestomathia philanthropica. 3 Vol. quibus continentur praeter Geograph. Mytholog. Antiquit. Rom. et alia, doctoribus praecognoscenda, Eutropius, Iustinus, Florus, Velleius, Nepos, Suetonius, Curtius, utiliter breviati. 8. 777. 1 Rthlr. 12 gr.

Ciacconii, Petri, de Triclinio s. de modo convivandi apud Romanos priscos. c. fig. 12. 758. 1 Rthlr.

Ciceronis, M. T., Tusculanarum disputationum libri V. ex recens. Fr. A. Wolfii. Secundis curis emendatiores. Accedit diversit. Lectionis Ernestianae. 8. 807. Charta impress. 16 gr.
— script. 1 Rthlr. 4 gr.

— de divinatione libri duo ex recensione et cum notis I. I. Hottingeri. 8maj. 793. Charta membr. c. fig. 1 Rthlr. 16 gr.
— script. c. fig. 1 Rthlr. 4 gr.

— Epistolae selectae, ad temporum ordinem dispositae. In usum scholarum edidit Aug. Matthiae. 8maj. 816. 1 Rthlr. 6 gr.

— Orationes VII pro S. Roscio Am. pro lege Manilia, in Catil. IV. pro Murena etc. in usum scholarum edid. illustrav. A. Matthiae. 8maj. 818. 21 gr.

Ciceronis, M. T., Lettres à Atticus avec les remarques et le texte latin de Graevius par M. l'Abbé Mongault. 4 Tomes, gr. 12. 773. 2 Rthlr. 12 gr.

— Liber de Fato, ex recensione I. H. Bremi. 8maj. 795. 8 gr.

Dawes, Ricardi, Miscellanea critica, iterum edita. Curavit et appendicem adnotationis addidit Th. Burgess. Tertium edidit et praefatus est G. Chr. Harles. 8maj. 800. 1 Rthlr. 16 gr.

Epicuri Physica et Meteorologica, duabus epistolis eiusdem comprehensa. Graeca ad fidem librorum script. et edit. emendavit atque interpretatus est I. G. Schneider, Saxo. 8maj. 813.
Charta impress. 20 gr.
— script. 1 Rthlr.
— membr. 1 Rthlr. 12 gr.

— Fragmenta librorum II. et XI. de natura in voluminibus papyraceis ex Herculano erutis reperta, probabiliter restituta, latina vers. scholiis et commentar. illustrata a Carol. Rossinio. Ex tomo II. Herculan. emendatius edidit suasque adnotationes adscripsit I. C. Orellius. 8maj. 818. Charta impress. 16 gr.
— script. 1 Rthlr.
— membr. 1 Rthlr. 8 gr.

Epistolae clarorum virorum, quae inter Ciceronis Epistolas exstant, in unum volumen redactae et duplici commentario illustratae a Benjamin. Weiske. 8maj. 1792. 1 Rthlr.

Euripidis Cyclops, Graece, edidit et perpetua adnotatione illustravit M. I. G. Chr. Hoepfner. 8maj. 789. 1 Rthlr.

Eutropii Breviarium historiae Romanae ad libros scriptos editosque recensitum et virorum doctorum notis vel integris vel selectis illustratum adiectis suis edidit Car. Henr. Tzschucke. 8maj. 796. 2 Rthlr. 8 gr.
Charta script. 2 Rthlr. 20 gr.

Horatii, Q. Flacci, Carmina, varietate lectionis et perpetua adnotatione illustravit M. Christ. David Iani. 2 Vol. cum fig. impress. Editio secunda emendata. 8maj. 809. Charta impress. 3 Rthlr.
— script. 4 Rthlr.

— Opera omnia illustravit Christ. Guil. Mitscherlich. Tom. I. et II. cum 16 fig. impr. 8maj. 800. Charta impress. 6 Rthlr.
— script. 8 Rthlr.
— membr. 13 Rthlr. 8 gr.

Ἰαμβλίχου Χαλκιδέως τῆς κοίλης Συρίας λόγος προτρεπτικὸς εἰς φιλοσοφίαν. Iamblichi Chalcidensis adhortatio ad philosophiam. Textum ad fidem Codd. MSS. recensuit interpretatione latina partim nova et animadvers. instruxit M. Theoph. Kiessling. 8maj. 813.
Charta impress. 2 Rthlr.
— script. 2 Rthlr. 8 gr.
— membr. 3 Rthlr.

— de vita Pythagorica liber, graece et latine, textum post Kusterum ad fid. Codd. Mss. recognovit, Ulric. Obrechti interpretat. lat. passim mutavit, notas adiecit suas M. Th. Kiessling. 2 Vol. 8maj. 815. 816.
Charta impress. 5 Rthlr.
— script. 6 Rthlr.
— membr. 7 Rthlr. 8 gr.

Lycophronis Cassandra, cum versione et commentario Guil. Canteri. Paraphrasin, notas, indicem graecum e scholiis auctum adiecit, ac praefatus est H. G. Reichardus. 8maj. 788.
Charta impress. 1 Rthlr. 12 gr.
— script. 2 Rthlr.

Τζέτζου, Ἰσαακίου καὶ Ἰωάννου, Σχόλια εἰς Λυκόφρονα, lectt. edit. Sebastianae variis in Lycophronis Alexandram praemissis et recensitis. Ad supplendam et absolvendam editionem Reichardianam. E tribus Codd. Mss. Vitebergensibus unoque Cizensi nunc primum collatis et notis suis illustravit, scholiis minor. nondum editis auxit, comment. Meursii et Potteri addidit et indicib. instruxit uberrimis M. Chr. G. Müller. 3 Vol. 8maj. 811.
Charta impr. 9 Rthlr. 8 gr.
— script. 12 Rthlr.
— membr. 16 Rthlr.

Melae, Pomp., de Situ Orbis libri tres, ad plurimos codices Mssptos vel denuo vel primum consultos aliorumque Editiones recensiti, cum notis criticis et exegeticis, vel integris vel selectis, Hermolai Barbari, Ioach. Vadiani, Petri Io Olivarii, Fredenandi Nonii, Pintiani, Petri Ciacconii, Andr. Schotti, Io. Oporini, Petri Io. Nunnesii, Is. Vossii, Iac. et Abr. Gronoviorum, et Iac. Perizonii, nec non Msstis Io. Georg. Graevii, Iac. Gronovii, et Petri Burmanni, conlectis praeterea et adpositis doctorum virorum animadversionibus, additis suis a C. H. Tzschuckio. 7 Vol. cum 1 Tab. aenea. 8maj. Charta impress. 20 Rthlr.
— membr. 35 Rthlr.

— de situ orbis, libri III. Commentario C. H. Tzschuckii breviori in usum scholarum instruxit A. Weichert. 8maj. 815. 1 Rthlr. 4 gr.

Meleagri Gadareni Epigrammata, tanquam specimen nov. recensionis Anthologiae graecae cum observ. criticis edid. F. Gräfe. 8maj. 811.
Charta impress. 1 Rthlr. 4 gr.
— script. 1 Rthlr. 8 gr.
— membr. 1 Rthlr. 16 gr.

Origenis de oratione libellus, Graece et Latine, acc. Marc. Diadochi sermo contra Arianos, not. illustr. ab Ioh. Rod. Wetstenio. 4. 694. 16 gr.

Philonis Byzantini libellus de VII orbis spectaculis, graece cum versione lat. dupl. Dionysii Salvagnii, Boessii et Leonis Allatii, textum recognovit, notas Leonis Allatii, F. I. Bastii aliorumque et suas, aliorum scriptorum veterum de iisdem septem spect. testimonia, fragmenta Callinici Sophistae et Adriani Tyrii atque indicem graecitatis adiecit I. C. Orellius. Cum 1 fig. aen. 8maj. 1816.
Charta impr. 1 Rthlr. 16 gr.
— script. 2 Rthlr.
— membr. 3 Rthlr.

Pindari Carmina cum lectionis varietate et adnotationibus iterum curavit C. G. Heyne. 3 Tomi. Editio nova correcta et ex schedis Heynianis aucta. 8maj. 817. Charta impr. 12 Rthlr.
— script. 15 Rthlr.
— membr. 20 Rthlr.

Quintiliani, M. Fabii, de institutione oratoria libri duodecim ad codicum veterum fidem recensuit et annotatione explanavit G. L. Spalding. 4 Vol. 8maj. 798 — 816.
Charta impr. 9 Rthlr. 16 gr.
— membr. 16 Rthlr. 16 gr.

— de institutione oratoria lib. XII. ex recensione Spaldingii ad usum scholarum accommodati, subiectae sunt textui notae exeget. partim novae, in fine additi indices, curante G. A. B. Wolff. Vol. I. 8maj. 816. 1 Rthlr. 12 gr.

Reitzii, Fr. Volg., de Prosodiae Graecae accentus inclinatione: additum est eiusdem Carmen saeculare ab inventis clarum. Editio repetita curante Fr. Aug. Wolfio. 8maj. 791. 12 gr.

Schleusneri, Io. Fr., Libellus animadversionum ad Photii Lexicon. 4maj. 810. 1 Rthlr.
Charta script. 1 Rthlr. 8 gr.

— Curae novissimae, sive Appendix notarum et emendationum in Photii Lexicon. 4maj. 812. 3 Rthlr.
Charta script. 4 Rthlr.

Scriptores VI historiae Augusteae, Ael. Spartianus, Iul. Capitolinus, Ael. Lampridius, Vulc. Gallicanus, Trebell. Pollio, Flav. Vopiscus, cura Püttmanni. 8maj. 774. 2 Rthlr.

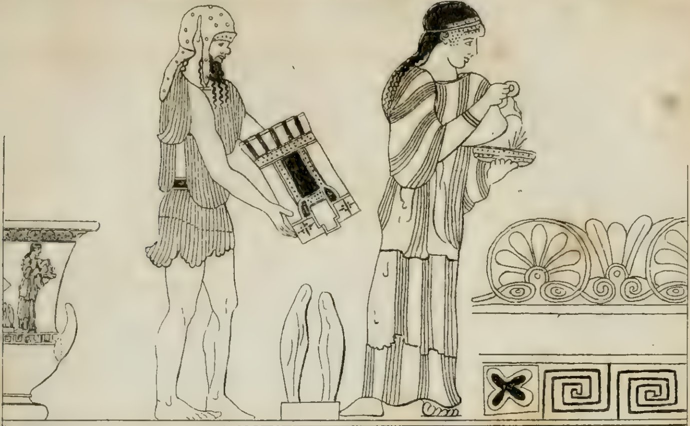
Theophrasti Eresii, quae supersunt opera et excerpta librorum IV tomis comprehensa. Ad fidem librorum editorum et scriptorum emendavit, historiam et libros VI de causis plantarum coniuncta opera D. H. F. Linkii, excerpta solus explicare conatus est Io. Gottl. Schneider, Saxo. 4 Vol. 8maj. 818.
Charta impr. 23 Rthlr. 16 gr.
— script. 31 Rthlr.
— membr. 41 Rthlr.

Tibulli, Albii, Carmina, libri tres cum libro quarto Sulpiciae et aliorum. Novis curis castigavit Chr. Heyne. Editio quarta nunc aucta notis et observationibus Ern. Car. Fr. Wunderlichii. Cum Supplemento L. Dissenii. Cum 5 fig. aen. 8maj. 817 — 19.
Charta impr. 5 Rthlr. 12 gr.
— script. 7 Rthlr. 16 gr.
— membr. 9 Rthlr. 20 gr.

Waltheri, G. H., observationes ad Suetonii Tranquilli vitas Caesarum, quibus varias virorum doctorum emendationes et interpretationes denuo excussit atque examinavit. 8maj. 812. 4 gr.

Weichert, I. A., Epistola critica de C. Valerii Flacci Argonauticis ad virum illustr. et doctiss. H. C. A. Eichstädt. 8maj. 812. 10 gr.

Zonarae, Io., et Photii Lexica graeca ex Codicibus Manuscriptis nunc primum edita, observationibus illustrata et indicibus instructa. III Tomi. (Tomum I. et II. cont. Zonarae Lexicon edidit I. A. H. Tittmann, et Tomum III. cont. Photii Lexicon edid. Hermann.) Cum Schleusneri Libello animadvers. et Curis novissimis in Photii Lexicon. 4maj. 808 — 11. Charta impress. 28 Rthlr.
— script. 37 Rthlr. 8 gr.

Pars poster: vasc: antiq: ex collect: Comitissæ a Laval.

ΝΟΝΝΟΥ

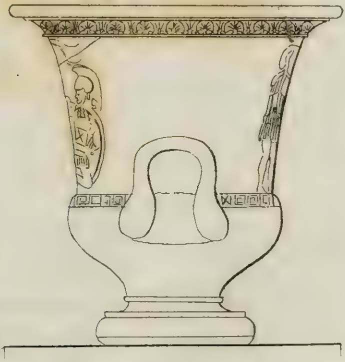
ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ. Μ́: 221

Δωμήσας ἕνα τύμβον ἀπείριτον εὐρέϊ κόλπῳ

AD VOLUMEN II

delin. et sculp *Bogoutcharof.*

1. pes Angl: et 6⅔ digit

LIPSIAE

Sumtibus Fried. Chr. G. Vogelii.

ΝΟΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΑ ΜΗ.

NONNI
PANOPOLITAE
DIONYSIACORVM
LIBRI XLVIII.

SVIS ET ALIORVM CONIECTVRIS

EMENDAVIT ET ILLVSTRAVIT

D. FRIDERICVS GRAEFE

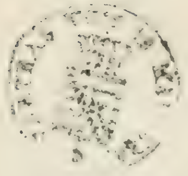
IMP. ACADEMIAE SCIENTT. PETROPOL. SOCIVS ORD. LITT. GRAECC. ET LATT. IN VNIVERS. PETROPOL. PROF. ORD. DACTYLIOTHECAE ET NVMOPHYL. IN IMP. AVLA CVSTOS ADIVNCT. IMPERATORI ROSSORVM AVGVSTISS. A CONSILIIS PVBLICIS, DIVAE ANNAE ET DIVI WLADIMIRI EQVES.

VOLVMEN II.

LIBROS XXV – XLVIII. COMPLECTENS.

LIPSIAE 1826

SVMTIBVS FRID. CHRIST. GVIL. VOGELII.

PRAEFATIO.

Cum ante hos decem annos de Coniecturis in Nonni Dionysiaca edendis Hermannum, Praeceptorem Optimum, consuluissem, auctor ille mihi extitit, ut ad ipsum potius integrum Nonni carmen edendum me rite accingerem. Cuius Viri Incomparabilis paternae apud me auctoritati eo facilius obtemperabam, quo cupidius novam Dionysiacorum editionem iam diu desiderari, non semel ipse observaveram. Et, licet alienissimus ab ea vanitate, quasi is ego essem, qui prae caeteris huic desiderio satisfacere possem, tamen id videbar mihi praestiturus esse, ut editionem exhiberem et paulo correctiorem atque elegantiorem, quam principem Plantinianam anni 1569. et quae novissime, i. e. ante duo, et quod excurrit, saecula, anno 1605. vel, ut videri vult, 1610. Hanoviae prodiit, et vero multo facilius parabilem vel utraque hac editione, vel Lectii Corpore Poëtarum Graecorum, ubi Nonnus sub idem fere tempus anno 1606. tertium non emendatior lucem vidit, libris ita raro obviis, ut non magnopere mirandum sit, si qui VV. DD. Dionysiaca vix oculis usurpasse videantur, et, quod lepidum est, in commemorando librorum carminis numero passim iam parum inter se conveniant. Praeterea Viri Celeberrimi, qui novam poëtae recensionem, mea, ut sperari iure poterat, facile

doctiorem et elaboratiorem, iam diu promiserant, pertaesi, ut videbatur, laboris, melioribus sane scriptoribus utilius consecrandi, totum hoc Nonni edendi consilium aut plane abiecerant, aut ita certe in longe remotum tempus distulerant, ut post alia demum omnia rursus de Panopolitano vate cogitaturi viderentur.

Quae cum ita se haberent, equidem iam ante plures annos Nonnum ex editione principe describere coepi ita, ut, in subsidium vocatis emendationibus Falkenburgii, Cunaei, Canteri, Ios. Scaligeri et Dan. Heinsii, quemadmodum duabus, quae hucusque dabantur, editionibus subiectae inveniuntur; porro collectis aliunde aliorum coniecturis, ut Viri Docti in Villoisonii Epistolis Vimariensibus, Hermanni in Orphicis, Piersoni, Schraderi, Wakefieldii et si qui praeter hos circumspicienti se mihi obtulerant; meis denique tentaminibus, quae iterata Nonni lectio auxerat et firmaverat, diligenter et cum fide excussis, textum constituerem quam possem emendatissimum, laudato, si quis ante me aut mecum locum emendaverat, correctoris nomine, et, praeter leviora in accentibus peccata et perversam fere ubique distinctionem, omni ex utraque editione enotata lectionis varietate. Lectii enim lectiones, quas auctiore tantum vitiorum numero ab editione Hanoviana discrepare vel unius paginae comparatio demonstrat, non magis commemorandae videbantur, quam hallucinationes et somnia interpretationum, Latinae Lubini, in edit. Hanov. primum editae,

mox a Lectio repetitae, et Gallicae Boiteti, quae Parisiis anno 1625. lucem vidit, et omittendo, contrahendo, interpolando ita in Nonnum grassata est, ut vix umbra eius remansisse censenda sit. Qui vero Viri artis criticae peritissimi novissimo tempore egregiis emendationibus et observationibus lucem huic poëtae attulerunt, Spitznerus et Gerhardius, serius ad me pervenerunt, cum Volumen Nonni mei primum, iam diu Lipsiam transmissum, ibi prelum exspectaret, et res multis modis retardata identidem procrastrinaretur. Idem mihi accidit cum doctis Lobeckii dissertationibus de morte Bacchi, ubi eruditissimus auctor quaedam Nonni loca emendatius descripsit, et si quid postea, quod ad Dionysiaca faceret, passim a Bekkero, Wernickio, et Goettlingio, VV. CC., acute moneretur.

Sed maturius fere, quam voluissem, et cum maxime in illo Voluminis primi redigendi labore versarer, perlati ad me sunt Libri de Dionysiacis sex, editi illi Heidelbergae anno 1809. a Mosero, Viro Clarissimo, qui acerbius, quam decebat, a me iudicatus, hanc iudicii mei intemperantis iniquam προπέτειαν mox humanissima sua liberalitate ita fregit, ut fastus mihi in pudorem abiret. Cuius rei quo diutius me poeniteret, in fatis erat, ut prima haec Nonni pars — testem habeo Hermannum, — iam tum non amplius in manibus meis esset, cum Moserus, Vir Optimus, una cum Additamentis ad suam sex Nonni librorum editionem, Ulmae anno 1814. divulgatis, totum suum, quem ad hunc poëtam,

aliquando, nisi intervenissem, a se edendum, docte collegerat apparatum, per Creuzerum, Virum et ipsum summa humanitate insignem, liberalissime mihi utendum offerret. Accepi itaque Moseri beneficio varias lectiones et emendationes, manu Falkenburgii scriptas in editionis princ. exemplari, quod Lugduni Batavorum in bibliotheca Academica asservatur; proprias Moseri coniecturas, quas diligens et iterata Nonni lectio suppeditaverat; denique editionem illam sex Nonni librorum ipsam, diligenter correctam, et plurimis, quae ad Bacchi res facere posse viderentur, observationibus, et ex vasta lectione undecunque petitis notitiis ditatam, ut, si quid fortasse antea minus feliciter tentatum, id iam felicissime a diligentissimo auctore retractatum animadvertere non sine laetitia cogerer. Quibus omnibus in commentario eo maiore cum fide usurus sum, quo magis mihi enitendum esse sentio, ut hanc Viri Optimi humanitatem vere aliquando meruisse videar.

Ducit me Moserus ad Praeceptoris sui, Creuzeri, liberalissimam voluntatem, qui cum publice, post Dupuisium, et in Dionyso suo, et in egregiis de Mythologia commentariis, doctius nuper atque splendidius repeti coeptis, facem ad illustranda haec Bacchi orgia praetulisset, singulari favore varias mihi lectiones ex Cod. Nonni Palatino N. 85. chartaceo, saeculi, ut ait, decimi sexti, ultro pollicitus, priorum sex librorum varietatem, docta Roetheri manu enotatam, iam liberalissime transmisit. Cuius insignis benevolentiae documentum ut hic gratissima

mente publice agnosco, ita, nactus reliquum apparatum, de pretio codicis quid statuendum sit, in commentario disputaturus sum: ubi spes est fore, ut et aliis similibus subsidiis instructus, plura ea de re praefanda habeam.

Aliud ornamentum commentario accedet Heynii, Viri cum viveret et post fata Celeberrimi, coniecturis et emendationibus, quas exemplari suo sex Nonni librorum, a Mosero editorum, plumbo alleverat: quod exemplar Kreyssigius meus Misnensis cum sibi comparasset, annotationes excerptas amicissime mihi perscripsit.

Ab eodem illo multis mihi nominibus coniunctissimo Kreyssigio Weichertus, Vir Clarissimus, qui Grimmam nunc ornat, rogatus, ut dissertationem suam de Nonno Panopolitano, Vitebergae anno 1810. editam, diu a me desideratam, benevole mecum communicaret, Vir eruditissimus non tantum ad id paratissimum sese ostendit, sed misit praeterea bonam copiam emendationum in Dionysiaca egregiarum, imo spem fecit de toto, quem in schedis haberet, apparatu mihi liberalissime permittendo. Quam spem ultro in me excitatam, ut ratam facere velit Vir egregius, etiam atque etiam rogo, et rogabunt mecum, satis scio, quicunque Nonno meo non invident.

Quibus subsidiis omnibus me non statim ab initio instructum fuisse ita, ut iam ad textum Voluminis primi constituendum uti iis potuissem, etsi ex parte dolendum esse sentio; multo tamen magis

habere mihi videor, cur de his plane ex insperato mihi oblatis copiis ex intimo animi sensu laeter. Etenim, ut ne sic quidem sine omni gratia atque decore prodiret Nonnus hic meus, id debeo unice singulari et vere paternae Hermanni mei curae, qui, quo est in me animo, non tantum felicissimas Rhodomanni emendationes, principi, quam possidet, editioni adscriptas, — quibuscum mea passim tentamina conspirasse non sine voluptate intellexi, — diligenter supplevit; sed et ipse, suo usus subtili et subacto iudicio, alia, quae a me aut plane neglecta, aut sine causa vel infeliciter tentata deprehendisset, divinitus restituit atque sanavit. Quae velut lumina editionis huius, cum sponte sua in oculos incurrant, ineptus sim et arrogans simul, si digito singula lectoribus monstrare suscipiam. Quam meam grati animi significationem Vir Optimus eo lubentius, spero, admittet, quo certius sibi persuadere potuit, me eum certe non esse, qui in summa, qua me sibi deditum scit, veneratione et admiratione plane nunquam meum mihi qualecunque iudicium reservandum existimem, quippe qui probe sciam, tantis discipulos magistris non ambigua perpetui obsequii testificatione, sed liberrimo demum et integerrimo veritatis indagandae studio, si quid placeant, unice placere posse.

Atque his quidem subsidiis e patria mea maiore frui mihi hucusque licuit, augendis fortasse, si quid amicorum meorum, Seidleri, Thierschii, Passovii, Weiskii, Handii, et Lingii, nondum, scio, extinctus

in absentem amor de suis suppeditare non detrectaturus sit.

Transeo iam ad ea, quae Nonno meo prospere, imo prosperrime, ceciderunt in hac, quam mihi fata dederunt, altera patria. Ubi quem tandem potiore atque antiquiore loco habeam, quam Illustrissimum illum *Uwarowium*, Academiae Scientiarum Praesidem et Universitatis Petropolitanae, quo non est habitura meliorem, Conditorem atque Curatorem, ob egregia in bonas literas merita non unius tantum patriae splendidum civem, sed desideratum totius cultioris terrarum orbis decus, vel seris posteris ad imitandum a natura propositum, qui, ut inter peregrinos patriam mihi reddidit, ita nominis sui celebritate in media quae me genuit patria commendatio mihi esse posset et patrocinium, quem ut praesens praesentem rerum mearum solatium atque ornamentum veneror, ita absentem absens, vel in medio patriae sinu constitutus, flebili desiderio lugerem! Hic Vir, antiquo generis splendore aeque atque ingenua animi nobilitate vere illustris, qui virtutum suarum laude et eruditionis fama non pauciores antecellit, quam fortunarum et dignitatis in quo constitutus est loco Nonno meo, mecum in has terras peregrinato, patronus extitit non tantum in orbe literario, ita ut, edito Petropoli anno 1817. in lingua mihi patria egregio de Panopolitano poëta libro, viam ei ad eruditos aperiret, et variis eum observationibus mecum communicatis tamquam totidem ingenii sui luminibus condecoraret; sed ut

in ipsam adeo *Caesaream Augustissimi Imperatoris aulam* commendationem ei et aditum pararet atque conciliaret.

Cum enim Illustrissimi *Uwarowii* auctoritate permotus, Celsissimus Princeps *Alexander Golytzin*, quae est eius mirifica in promovendis, quae putat, rei literariae commodis benignitas atque facilitas, benevole pro me intercessisset, *Imperator Clementissimus* atque *Humanissimus* non tantum munificentia sua res meas sustentavit, sed summa etiam indulgentia permisit, ut *Caesareae Suae Maiestati* Nonnus hic meus devote consecratus, amplissimum hoc et honorificentissimum nomen in fronte gestaret. Quam summam *Imperatoris* clementiam ut sentio quanti facere debeam, ita neque propensissimae illius voluntatis obliturus sum, qua tanti me beneficii participes reddiderunt, Princeps *Golytzin*, et qui suasor ei et auctor extitit, Illustrissimus *Uwarowius*.

Quibus Duumviris principibus tam bene mihi et poëtae meo cupientibus accensendus est tertius, Illustrissimus *Olenin*, Praeses Academiae artium eruditissimus, qui studia antiquitatis ipse magni faciens, et in explicandis artium antiquarum monumentis ingeniosissimus, aliis quoque circa has res occupatis lubentissimo animo adesse solet. Atque ita Vir Illustrissimus non contentus ex publica cui prospicit bibliotheca libros, quos desiderassem, rariores utendos benevole mihi concessisse, ex antiquis etiam Graecorum picturis aliisque monumentis, quae ad Nonnum, sibi non minus, quam Zoegae, cum vi-

veret, cognitum et familiarem, non nihil facere viderentur, amicissime mihi monstravit, frontemque editionis meae tabulis aeri incisis, novo rursus beneficio exornare decrevit.

Quo nomine et Koehlerum veneror, collegam honoratissimum, qui neque de instructissima, quam possidet, librorum suppellectile, neque de vastae lectionis et exquisitis circa Archaeologiam copiis quidquam, quo uti possem, mihi invidens, vel in itinere suo, nuper feliciter peracto, Nonni mei absens recordatus est. Denique Fraehnium habui amicissimum, qui nunc inter ipsos sexcentos, quos Praesidi suo debet Academia Petropolitana, Codices Arabicos, Persicos, Turcicos, et multa millia numorum orientalium delitias agens doctas, passim, ubi haerebam, orientis sui, mihi occlusi, repagula benevole aperiret.

Quibus tot atque tantis nominibus utinam ex parte saltem respondisse existimari possit id, quod in hac poëtae diu neglecti editione, nimis fortasse diu promissa, praestari nunc quidem a me potuit! In quo dum ab aequis iudicibus, tota ante, quod velim, editione absoluta, iusta feratur sententia, liceat mihi hic corrigere, quae editos hos XXIV. libros perlegenti se ultro obtulerunt peccata notabiliora, sive Schaeferi, Viri Eximii, et Hermanni, quos plagulas typographicas tam diligenter correxisse in acceptis refero, exercitatissimum acumen effugisse paucula, sive potius a me negligenter et oscitanter aut animo aut calamo concepta esse censenda sint,

reiectis ad commentarium, quae dubia videri possint, aut longiore demonstratione opus habere: cuius generis nonnulla tempus sane protulit, longius illud, quod scriptum hoc Volumen et typis impressum ut intercederet fatale erat.

Brevitatis causa sequor ordinem librorum et versuum, promiscue positis typographi et editoris erroribus. Sic in Inscriptionib. Libb. *μβ'*. et *μδ'*. p. 4. in *ὕφῃνα* iota subscriptum delendum. In ipso Carmine

Lib. I. 146. lege *φυτεύσῃ*, addito iota. V. 461. lege *ἀστραίην* pro *ἀστραίαν*. V. 476. sq. legendum iam suspicor *οὐτιδανῇ γὰρ αἰγίδι θ*. V. 504. *κλεῖτε* mutandum in *κτεῖτε*.

Lib. II. 101. Debebam: *μὴ φυτὰ Δάφνης τέμνετε δειλαίης τετιημένα*, non *τετμημένα*. V. 199. *μακραὶ* mutandum in *μακροὶ*, ut particip. *συναιχμάζοντες* v. 201. postulat. Quidni enim Nonnus *δοκός* pro masculino habere potuit? V. 423. Certissimum est, eum dedisse *ἀῆται*, non *ἀλῆται*. *Ventis* enim quatuor cardinalibus fertur Iupiter, et is est eius *πτερόεις τετράζυξ δίφρος*. V. 449. Lege *χεύματα* pro *χείματα*. V. 457. Pro *πολύδειros* legendum *εἰς ἑνοπὴν πάλι δεινὸς ἀνῃώρ*. cf. vv. 451. 463. 466. 469. 471. Idem error erat v. 537. cf. 653. — V. 641. Verba *φυλλοχόῳ ἅτε μηνί*, ob productionem, sana habere non possum. Apud Ioan. Gaz. II. 293. est *φυλλοχόῳ πρηστῆρι*. Sed aliam viam monstrabo in Commentario.

Lib. III. 116. Voculae *καὶ δὴ καὶ γαμ.* certissima mutatione mutandae erant in *νηΐ γλυκὺν γαμίων* etc. et dativus quidem *νηΐ* necessarius est propter *φόρτον*, quod sequitur, et *ἐμπορίην*. V. 143. *φοίνιξ* legendum, quod *φοῖνιξ* excusum. V. 205. *πέμπων* mutandum in *τέμνων*. V. 226. excidit *δ'* ante *ἐθελούσῃ*, etsi vereor, ne *σὺν Ἠλέκτρῃ δὲ ταφούσῃ* verius fuisset, ut vv. 222. 224. *θάμβεεν* praece-

dit, et ταφών frequens est, ut IV. 357. — V. 339. Si sanum δίζυγι χαλκῷ de *cymbalis*, cf. IX. 117. XIV. 402. neque post hunc versum aliquid excidit, necessario recipi debebat v. seq. γεγηθότα κοῦρ. etsi non multo minus probabile est, cum scripsisse δίζυγι παλμῷ παιδοκόμων — ἀγοστῶν. — V. 388. Legend. διδυμητόκος pro διδυματ.

Lib. IV. 115. Fortasse ἁγνὸν ὕδωρ. V. 281. Post διχόμηνις comma ponendum. V. 421. Lege αὐτὰρ pro αὐτά. V. 438. ἀράσσοιν mutandum erat in ἀφάσσων, quam formam N. habet XXIX. 154.

Lib. V. 43. Legend. ἐκυκλώθη pro ἐκυκλώδη. V. 77. Post αἴγλη commatis loco punctum in cornu ponendum. VV. 158. sqq. Locus hic transponendus: v. 158. 160. 159. 161. ubi legendum videtur πτερύγων διδύμων ἑτερόζυγι παλμῷ, cf. v. 148. Nam v. 161. imaginem volantis aquilae, v. 159. verbis ἅτε — τέμνων inchoatam, absolvit: quae imago cum ex natura ipsa desumta sit, de *quatuor* alis sermo esse *non* potest. Neque vero in monili illo quatuor alae aptae fuissent, quia *duo* tantum amphisbaenae capita, quae *duas* aquilae expansas alas tangebant. Cf. XXXIII. 192. ubi πτερύγων ἑτερόζυγι — ὁλκῷ. — V. 163. Lege πάνλευκον, ut VII. 218. — V. 193. ἔκυσε male excusum pro ἔλυσε. — V. 411. Scribere debebam ὄμμασιν ἁρπάξαντες ἀηδονίου πτερὸν ὕπνου, de somno *brevissimo*, vid. Bekk. Anecdd. grr. T. I. p. 349. l. 8. ἀηδόνειος ὕπνος κ. τ. λ. et Hesych. voc. ἀηδόνων (lege ἀηδόνιον), ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον, quia par est, lusciniam, noctu canentem, perparum dormire.

Lib. VII. 31. Legend. ταχυφθιμένης, ut XI. 237. non ταχὺν φθιμ. V. 44. Usus Nonni postulabat ἠθάδι βάκτρῳ, et paulo ante v. 42. f. νεύοντι καρήνῳ. V. 108. Lege διέτμαγεν pro διέτμαγον. V. 240. Recipienda erat certissima Scaligeri emendatio Ἀονίῃσιν; non Rhodomanni Αἰγαίῃσιν: nam in Asopo Semele lavabatur, cf. 180. 212. 242. non in Aegaeo mari. Ad Ἀόνιος facit IV. 337. V. 37. XII. 151.

Lib. VIII. 73. Verba ἄξονα βαίνω interrogative accipienda; sequitur deinde responsio refutantis. Idem color, eadem structura XXXIV. 11. sqq.

Lib. IX. 77. Post ὀλλυμένοιο comma excidit, necessarium illud, ne quis κονίην Πενθέος iungat. — V. 176. Verum et integrum puto: ἁρπάξας δ' ἐὰ τέκνα etc. hoc versu ante versum 175. posito, ut tigridis catulos habeamus. V. 215. Ἀπόλλωμα corrige Ἀπόλλωνα. V. 279. Scribendum videtur φειδομέναις παλάμῃσι σοφῆς ἐπλήξατο Δάφνης, manus castae et sobriae Daphnes, in laurum mutatae, sunt *lauri frondes*, quibus Apollo leniter corpus Inus ferit, ut somnum inducat.

Lib. X. 94. Post δεδέξεται punctum in cornu; sed post ἀνάγκη comma ponendum. V. 305. post ἀείρειν signum interrogationis esse debebat, cf. I. 428. sq. Versus praecedens, si totum cum Hermanno refingere liceret ita, ut μοῦνον in κοῦρος mutaretur, puncto in fine posito, non inepte se haberet.

Lib. XI. 262. E corrupta editt. lectione στεφάνοις στέφος elicere debebam κεφαλῆς στέφος, ut haec vocc. sese excipiunt XXXII. 19. — V. 378. Legendum διδυμόχροϊ ταρσῷ; ut de ταρσῷ sermo esse posset, aliorum quoque membrorum descriptio requirebatur, ut IV. 131.

Lib. XII. 299. Lege πολυγνάμπτοισιν ἑλίνοις, non σελίνοις, cf. XVI. 278. XVII. 333. — V. 338. Voluit, puto, ὀξὺς ἔην τρυγάαν.

Lib. XIII. 238. Lege ἀπὸ pro ὕπό. V. 341. Fort. Λιβύη, non Λιβύης.

Lib. XIV. 364. Usus eius postulabat κεχηνότι γείτονα μηρῷ.

Lib. XV. In nota ad v. 63. l. 3. scribe χερσὶν ἀφειδούσῃσι, pro ἀφειδήσασι.

Lib. XVI. 45. Restituenda optima lectio ed. pr. ἴλαθι, Κέρνη· a Falkenburgio obscurata. Nicaea Astacia pulchritudine sua vincit Auroram, quae circa Cernen, vid. XXXIII.

183. XXXVI. 6. XXXVIII. 287. oritur. Ita Cerne decus suum amisit. — V. 273. Hic quoque Falkenburgius me decepit. Lectio ed. pr. *κύμαζ* non in *κόμας* mutanda erat, sed in *κάμαξ*, optimo sensu: *πλεκτῷ βοτρυόεντι κάμαξ ἐβαρύνετο καρπῷ*. Vocabulum habet Leonid. Tar. epigr. 79. Literae ζ et ξ permutatae in ed. pr. XVII. 6. XXVI. 317. XXXIII. 341. — V. 278. Male excusum *ἑλικοφόρῳ* pro *ἑλινοφόρῳ*, ut recte est XVII. 333.

Lib. XVII. 177. Lege *πότε* pro *ποτέ*, et v. 186. *Ὀρόντῃ* pro *Ὀρόντῃ*. V. 377. Lacunam esse inter *ἐπαύσατο* et *Ἰνδὶς Ἐνυώ*, parum mihi probabile videtur. Fort. scribendum *Σινδὶς Ἐν.* ut alia nunc taceam. V. 390. Excudi debebat *κυανέῳ — λαῷ*, ut vel ex subiecta varietate lectionis intelligitur. Deinde nullus dubito, reponendum esse *ἑκὰς* pro *τηλόθεν:* nimirum sensui reddendo unice intentus librarius inter duo quae idem dicebant vocabula erravit.

Lib. XIX. 265. Pro *διαξεύξας* lege *διαζεύξας*. V. 322. Nihil muto. Mox vero, v. 325. cum Hermannus, nimis scilicet ab audacia mea abhorrens, satis speciose reponeret *μελιζομένου Διονύσῳ*, non observavit, sermonem hic non esse de Sileno Bacchi, ad quem poëta v. 326. demum transit; sed de Marsya, qui, etsi vv. 315. 323. et ipse Silenus vocatur, tamen secundum fabulam et totam huius loci oeconomiam nihil commune habebat cum Baccho. Neque Marsyas *μελιζόμενος Διονύσῳ* dici nunc poterat, nisi et ante, cum contenderet cum Apolline, laudes Bacchi cecinerat. Praeterea participium *μελιζομένου*, vix satis apte ad genit. *Σειληνοῦ* v. 323. referendum, hic nude sic poni, duriusculum videtur. Itaque, nisi magnopere fallor, verum tamen erat, quod scripseram, *μελιζομένοιο νομῆος*, ut v. 320. cf. I. 44. siquidem certum est, in extremis versuum vocabulis Nonnum saepe alienissima habere. Bacchi autem nomina, cum sexcenties sic occurrant, quis miretur, alienis etiam locis passim illata esse, ut, cum *Διονύσου* errore apertissimo legitur pro *Ἀχιλῆος* XXIII. 223. coll. XXII. 387. aut *Λυαίου*

pro *ἐλαίου*, XXII. 26. ut mox videbimus. Similiter vulgatissimum illud *Ἰνδὸς Ὑδάσπης* intrusum pro *Ἰνδὸς ὁδίτης* XXXIII. 269. Alia alibi. — V. 346. pro *πολυγράμπτου* lege *πολυγνάμπτου*.

Lib. XX. 92. Commate tantum post *μελάθρου* posito, v. seq. legendum *πηκτίδος αὖ ψαύουσιν ἐν. μ. ν.* ubi dativ. particip. *ψαύουσιν* ab *ἔστι* v. 91. quod pro *ἔξεστι* positum, pendet. Post *νίκην* autem signum interrogandi muta in punctum. — V. 104. Suspicor *ὤμοις ἀκαμάτοις λιπαρὴν κληῖδα φ.* — V. 306. *αὐτῆς* sollicitari noluissem; idem *σχῆμα* vide XXXII. 94. sq.

Lib. XXI. 62. Post *αὐχένα* comma delendum. Participium, cui accusativi absoluti *αὐχ. μέσον* adduntur, *μιτρωθέντα*, Lycurgum respicit.

Lib. XXII. 22. In nota huic versui subiecta volebam *ὀρτιτόμος*, active, de sentinetis, quae paulo ante etiamnum pungebant. Mox v. 26. scribere debebam *χυθέντος ἐπ᾽ ἀκρεμόνεσσιν ἐλαίου* pro *Λυαίου*, uti vers. seq. aperte postulat. Quod in aureae aetatis descriptionibus fieri solet, fluunt omnia lacte, vino, melle, oleo. — V. 68. Legend. *ἔτρεμε* pro *ἔτρεχε*. — Post v. 111. mihi nihil videtur deesse; sed scribendum erat *ἐφ᾽ ἡμείων* in formula, aliquoties ita orationi subiecta, ut XXIX. 361. — V. 368. In editt. est *σύρετο κυματόεντι* etc. atque haec demum lectio, copula carens, lacunam probabilem reddebat. Recepta emendatione *σύρετο δ᾽ ὕδατ.* asterisci poni non debebant. — V. 382. Scribe *Ἀστεροπαῖον*, maiore ab initio litera. Nimirum ut ante v. 379. alludit rursus ad Il. φ'. 140 — 204. Iam vere elegans est: *οὐχ ἕνα Λυκάονα, καὶ πολὺν Ἀστεροπαῖον*.

Lib. XXIII. 59. Lege *Ὀρόντην* pro *Ὀρόντης*. — V. 188. Pro absurdo *ἔπλεον* debebam *ἔξεον* — *ἅρμασιν*, cf. 159. 190. XXIV. 111. XXVI. 236. 238. XXVII. 188.

Lib. XXIV. 89. Pro *ἠερίῳ δὲ* lege *ἠερίους δὲ ἀτραπιτούς*. V. 264. Pro *Ἀγλαΐῃ* corrige *Ἀγλαΐη*, deleto ι dativ. Sed *Ἀθήνῃ* ut elegans videri potest, cf. XV. 178. necessa-

rium tamen minime est, neque dedit Falkenburgius. Nescio, quo eleganti errore ita excusum sit: equidem enim scripseram Ἀγλαΐη καινῇ (*mutatae*) ἀνάσσῃ, cui lectioni notula respondet versui subiecta.

Sed haec nunc sufficiant! Superest, ut verbum dicam de iis, quae in hac editione e consilio nostro praestanda supersint. Volumen itaque secundum, propediem divulgandum, reliquam carminis Graeci partem continet: in quo constituendo etsi maiorem addere potuissem apparatum criticum, malui tamen eamdem, ut in Volumine primo, rationem servare, ne, si quid nunc in medio opere novarem, sine omni utilitate sui dissimilis fieret editio, reiectis subsidiis omnibus ad uberiorem commentarium. Cuius commentarii, itidem duobus Voluminibus absolvendi, haec erit ratio, ut in praemissa dissertatione de Nonno, eius aetate, ingenio et scriptis, de carminis nostri natura, nexu et fontibus, de sermonis et metricae artis sive vitiis sive virtutibus, denique, collectis iis omnibus, quae semel in unum locum aptius coniici posse videantur, quam centies repeti, inprimis quae communem aliquam in crisi rationem spectent, ut de usu, quantitate et positione quorumdam vocabulorum, de lacunis et luxationibus, de corruptelis quibusdam solemnibus, et quae sunt huiusmodi, primum breviter disputetur, subiecta simul, quae de Nonni Codicibus, editionibus, omnique critico apparatu supplenda videantur, narratione succincta; deinde vero carmen ipsum commentariis perpetuis ita pertractetur, ut, in usum vocatis cri-

ticis, quibus uti contigit, subsidiis, lectionis veritas ostendatur, sermonis aut tumor aut elegantia explanetur, denique diligenter inquiratur in ipsam hanc rerum et fabularum, quam sibi poëta decantandam sumsit, multifariam molem. Finem operi imponent eiusmodi indices, qui lectorum eruditorum necessitatibus aliquo modo satisfacere posse videantur.

Caeterum si qui sunt, qui me sero, et Volumine hoc primo divendi iam diu coepto, haec praefatum esse mirentur, quod iure suo fecerint, sciant illi, longo, quo placidum Plissae flumen a glaciali Newa distat, itinere, sero ad me pervenisse, quod editum; noluisse vero me prius praefari, quam impressa fugitivo saltem oculo perlustrassem.

Scribebam Petropoli, mense Novembri anni 1819.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΕ.

Εἰκοστὸν κατὰ πέμπτον ἔχει Περσῆος ἀγῶνα
καὶ κρίσιν Ἡρακλῆος ἐς ἠνορέην Διονύσου.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΕ.

Μοῦσα, πάλιν πολέμιζε σοφὸν μόθον ἔμφρονι θύρσῳ·
οὔπω γὰρ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ,
φύλοπιν ἑπταέτηρον Ἑῴιος εὔνασεν Ἄρης·
ἀλλὰ δρακοντείοιο τεθηπότες ἄκρα γενείου,
Ἰνδῴης πλατάνοιο πάλιν κλάζουσι νεοσσοί,
Βακχείου πολέμοιο προμάντιες. οὐ μὲν ἀείσω
πρώτους ἐξ λυκάβαντας, ὅτε στρατὸς ἔνδοθι πύργων
Ἰνδὸς ἔην· τελέσας δὲ τύπον μιμηλὸν Ὁμήρου,
ὕστατον ὑμνήσω πολέμων ἔτος· ἑβδομάτης δὲ
ὑσμίνην ἰσάριθμον ἐμῆς στρουθοῖο χαράξω·
Θήβῃ δ' ἑπταπύλῳ κεράσω μέλος, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἀμφ' ἐμὲ βακχευθεῖσα περιτρέχει· οἷα δὲ νύμφη
μαζὸν ἑὸν γύμνωσε κατηφέος ὑψόθι πέπλου,
μνησαμένη Πενθῆος· ἐποτρύνων δέ με μέλπειν,

---

v. 1. πτολέμιζε vulgo.

v. 3. ἐῴϊα εὔν. ed. pr. emend. Falk.

v. 5. Ἰνδῴης — πάλιν κλάζουσα ed. pr. Postremum correxit Falk. in ed. alt.

v. 6. πτολέμοιο editt.

v. 9. πτολέμων ed. pr. πολέμων ed. 2. ut forte scripserat Falk. Mox f. scribendum ἑβδομάτην.

πενθαλέην ἑὸ χεῖρα γέρων ὤρεξε Κιθαιρών,
αἰδόμενος, μὴ λέκτρον ἀθέσμιον, ἠὲ βοήσω
πατροφόνον πόσιν υἷα παρευνάζοντα τεκούσῃ.
Ἀονίης ἀΐω κιθάρης κτύπον· εἴπατε, Μοῦσαι,
τίς πάλιν Ἀμφίων λίθον ἄπνοον εἰς δρόμον ἕλκει;
οἶδα, πόθεν κτύπος οὗτος· ἀειδομένῃ τάχα Θήβῃ
Πινδαρέης φόρμιγγος ἐπέκτυπε Δώριος ἠχώ.
Ἀλλα πάλιν κτείνωμεν Ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν·
οὔποτε γὰρ μόθον ἄλλον ὁμοίϊον ἔδρακεν αἰών,
Ἠῴου πρὸ μόθοιο, καὶ οὐ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
ἄλλην ὀψιτέλεστον ἰσόῤῥοπον εἶδεν Ἐνυώ·
οὐδὲ τόσος στρατὸς ἦλθεν ἐς Ἴλιον, οὐ στόλος ἀνδρῶν
τηλίκος· ἀλλὰ νέοισι καὶ ἀρχεγόνοισιν ἐρίζων,
εὐκαμάτους ἱδρῶτας ἀναστήσω Διονύσου,
κρίνων ἠνορέην τεκέων Διός, ὄφρα νοήσω,
τίς κάμε τοῖον ἀγῶνα, τίς εἴκελος ἔπλετο Βάκχου.
Περσεὺς μὲν ταχύγουνος, εὔπτερον ἴχνος ἑλίσσων,
ἀγχινεφῆ δρόμον εἶχεν, ἐν ἠέρι πεζὸς ὁδίτης,
εἰ ἐτεὸν πεπότητο. τί δὲ πλέον, εἰ σφυρὰ πάλλων,
ξείνην εἰρεσίην ἀνεμώδεϊ νήχετο ταρσῷ,
εὖτε βαθυνομένης παλάμης ληΐστορι καρπῷ
Φορκίδος ἀγρύπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν ἀλήτην,

---

v. 20. *ἀειδομένης* — *Θήβης* editt. quae propior videri potuisset, forma dat. plur. in *ῃς*, a Nonno non usurpatur.

v. 22. *ἐρυθραίνων* ed. pr. emend. Falk.

v. 24. *ἠώου* vulgo.

v. 26. *οὐ δὲ* vulgo, et *ἐς Ἴλιον· οὐ στόλος Ἰνδῶν.*

v. 30. *ἴκελος* editt.

v. 35. *ὅττι βαθυν.* editt. sine sensu. Eadem structura verborum est vv. 50. 154. 156.

v. 36. *Φορκύδος* ed. alt. ex auctoritate Falk. qui in secundis curis praeterea *λαθών* proposuit. Recurrit h. v. XXXI. 16.

ἄψοφον ἀκροπόρων πεφυλαγμένος ἅλμα πεδίλων,
ὀγμὸν ἐχιδνήεντα μιῆς ἤμησε Μεδούσης,
ἧς ἔτι κυμαίνουσα γοναῖς ἐθλίβετο γαστὴρ,
Πήγασον ὠδίνουσα, καὶ ἔγκυον αὐχένα νύμφης
Γοργόνος Εἰλείθυια μογοστόκος ἔθρισεν ἅρπη,
αὐχένος ἱπποτόκοιο θαλύσιον· ἀπτολέμου δὲ
Περσεὺς ὠκυπέδιλος ἐκούφισε σύμβολα νίκης
ἄπνοα, Γοργείης ὀφιώδεα λήϊα χαίτης,
αἱμαλέῃ ῥαθάμιγγι κατάῤῥυτα λείψανα κόρσης,
ἡμιτελὲς σύριγμα νεοτμήτων ἀπὸ λαιμῶν
λεπτὸν ἀποτρύζοντα, καὶ οὐ στίχεν ἄρσενι χάρμῃ·
οὐ τότε χερσαίης ἐνοπῆς κτύπος· οὐδ' ἐνὶ πόντῳ
Περσέϊ μαρναμένῳ πολεμήϊα λαίφεα νηῶν
ἐγρεμόθοις ἀνέμοισιν Ἄρης κολπώσατο ναύτης·
οὐ φονίῃ ῥαθάμιγγι Λίβυς φοινίσσετο Νηρεὺς,
οὐ νέκυν αὐτοκύλιστον ἐδέξατο λοίγιον ὕδωρ·
ἀλλὰ δρακοντείης τρομέων συριγμὸν ἐθείρης,
Σθεινοῦς μαινομένης πτερόεις ἐλελίζετο Περσεύς·
καὶ κυνέην Ἀΐδαο φέρων καὶ Παλλάδος ἅρπην,
καὶ πτερὸν Ἑρμάωνος ἔχων καὶ Ζῆνα τοκῆα,
ὠκυτέρῳ φύξηλις ἀνηώρητο πεδίλῳ,

---

v. 37. πεφυλαγμένον ed. pr. emend. Falk.

v. 40. πηγὰς ὠδ. editt. ut in quatuor Codd. scriptum viderat Utenhovius, πυγὰς ineptissime corrigens. Sed verum vidit Falk. etsi vel πηγὰς explicari posse putaret. Res est apertissima. cf XXXI. 19. 23.

v. 43. σύμβολα νύμφης e v. 40. editt.

v. 47. Malis f. ἔτι τρύζοντα.

v. 52. αὐτοκίλιστον ed. pr.

v. 54. σθενοῦς ed. pr. emend. Falk.

v. 57. φυξήλις ἀνηώρητο ed. pr. quorum prius in ed. 2. a Falk. emend.

Εὐρυάλης μύκημα καὶ οὐ σάλπιγγος ἀκούων,
συλήσας Λιβύης ὀλίγον σπέος· οὐ στρατὸν ἀνδρῶν
ἔκτανεν, οὐ φλογόεντι πόλιν τεφρώσατο δαλῷ.
Ἀλλ' οὐ τοῖος ἔην Βρομίου μόθος· οὐ ποσὶν ἕρπων
Βάκχος ἐθωρήχθη, δολόεις πρόμος· οὐδὲ λοχήσας
φρουρὸν ἀκοιμήτοιο μετήλυδα κύκλον ὀπωπῆς
Φορκίδος, ἀλλοπρόσαλλον ἀμειβομένης πτερὸν Ὕπνου,
ἤνυσε θῆλυν ἄεθλον ἀθωρήκτοιο Μεδούσης·
ἀλλὰ διατμήγων δήιων στίχα δίζυγι νίκη
χερσαίου πολέμοιο καὶ ὑγροπόροιο κυδοιμοῦ,
λύθρῳ γαῖαν ἔδευσε, καὶ αἵματι κῦμα κεράσσας,
Νηρεΐδας φοίνιξεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ,
κτείνων βάρβαρα φῦλα· πολὺς δὲ ἐπὶ μητέρι Γαίῃ
ὑψιλόφων ἀκάρηνος ἐτυμβεύθη στάχυς Ἰνδῶν·
πολλοὶ δ' ἐν πελάγεσσιν ὀλωλότες ὀξέϊ θύρσῳ,
αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθμεύοντο θαλάσσῃ,
Ἰνδῶν νεκρὸς ὅμιλος· ἀνικήτῳ δὲ Λυαίῳ
ὕδασιν αἰχμάζοντος ἐγερσιμόθου ποταμοῖο
Ἄρεα κυματόεντα παρέρχομαι, ὁππότε πεύκη
Βακχιὰς αἰθαλόεσσα κατέφλεγε βάρβαρον ὕδωρ
μυδαλέῳ σπινθῆρι, καὶ ἔζεε κύματι θερμῷ,
καπνὸν ἀναβλύζων ποταμήϊον ὑγρὸς Ὑδάσπης.

---

v. 60. τεφρώσατο δανάης ed. pr. emend. Falk.
v. 63. ἀκιμήτοιο ed. pr. ab eod. Falk. emend.
v. 64. φορκΐδος ed. pr. Φορκύδος alt. ex emend. Falk.
v. 66. δήων στίχα ed. pr. δηΐων ed. 2. ex conj. Falk.
v. 67. πτολέμοιο vulgo.
v. 70. ἐπὶ μητέρι θείῃ ed. pr. emend. recte Falk. Oppositio cum vv. 72. s. clare debebat exprimi. Et ne ἐπί in ὑπό mutes, cf. v. 72. ἐν πελ.
v. 75. αἰχμάζοντες ed. pr. emend. Falk.
v. 79. ὑγρὸν vulgo. An dedit Ἰνδὸς Ὑδάσπης, ut in multis alii locis?

Ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι κῆτος ἁλίτροφον ἔκτανε Περσεύς· —
ὄμματι Γοργείῳ πετρώσατο θῆρα θαλάσσης. —
τί πλέον, εἰ φονίης δεδοκημένος ὄμμα Μεδούσης,
ἀνδρομέων μελέων ἑτερότροπον εἶδος ἀμείψας,
εἰς λίθον αὐτοτέλεστον ἐμορφώθη Πολυδέκτης;
Βάκχου δ' Ἰνδοφόνου βριαρὸς πόνος οὐ μία Γοργώ,
οὐ λίθος ἠερόφοιτος ἁλίκτυπος, ἢ Πολυδέκτης·
ἀλλὰ δρακοντοκόμων καλάμην ἤμησε Γιγάντων
Βάκχος ἀριστεύων ὀλίγῳ ῥηξήνορι θύρσῳ,
ὁππότε Πορφυρίωνι μαχήμονα κισσὸν ἰάλλων,
Ἐγκέλαδον στυφέλιξε, καὶ ἤλασεν Ἀλκυονῆα,
αἰχμάζων πετάλοισιν· ὀϊστεύοντο δὲ θύρσοι,
γηγενέων ὀλετῆρες, ἀοσσητῆρες Ὀλύμπου,
χερσὶ διηκοσίῃσιν ἕλιξ ὅτε λαὸς ἀρούρης,
θλίβων ἀστερόεσσαν ἴτυν πολυδειράδι κόρσῃ,
λεπταλέων γόνυ κάμψεν ἀκοντιστῆρι κορύμβων
ἔγχεϊ κισσήεντι· καὶ οὐ πυρόεντι κεραυνῷ
τηλίκος ἑσμὸς ἔπιπτεν, ὅσος ῥηξήνορι θύρσῳ.
Ἀλλά, φίλοι, κρίνωμεν· ἐν ἀντολίῃ μὲν ἀρούρῃ
Ἰνδοφόνους ἱδρῶτας ὀπιπεύων Διονύσου,
Ἥλιος θάμβησεν· ὑπὲρ δυτικοῖο δὲ κόλπου
ἑσπερίη Περσῆα τανύπτερον εἶδε Σελήνη,

---

v. 84. et 86. *Πολυδεύκης* ed. alt. nescio, unde. Sed fideliter dederunt Lubin. et interpres Gall. p. 397. Verum nomen redit XLVII. 554.

v. 85. *βριαροῦ* editt. Correxit etiam Rhodomannus.

v. 95. *λεπταλέῳ γ. κ. ἀκοντιστῆρα κορύμβῳ* ed. pr. *ἀκοντιστῆρι* dedit Falk. in ed. alt. *λεπταλέων γ. κ. ἀκοντιστῆρι κορύμβων* Rhodomannus.

v. 97. *ὅσον* editt.

v. 99. *ὀπιππεύων* ed. pr.

v. 101. *ἑσπερίη περαῖα* ed. pr. *Ἑσπερίη τε περαῖα* ed. 2. ex infelici conject. Falk. Mecum veram lect. invenerunt Cant. et Rhodom.

βαιὸν ἀεθλεύσαντα πόνον γαμψώνυχι χαλκῷ·
καὶ Φαέθων ὅσον εὖχος ὑπέρτερον ἔλλαχε Μήνης,
τόσσον ἐγὼ Περσῆος ἀρείονα Βάκχον ἐνίψω.
Ἴναχος ἀμφοτέρων πέλε μάρτυρος, ὁππότε κισσῷ
καὶ φονίῳ νάρθηκι Μυκηνίδες ἤρισαν αἰχμαὶ
χαλκοβαρεῖς· Σατύρων δὲ φιλεύϊον Ἄρεα φεύγων,
θυρσοφόρῳ Βρομίῳ δρεπανηφόρος εἴκαθε Περσεύς,
καὶ δόρυ θοῦρον ἔπεμπε, μαχήμονος ἀντὶ Λυαίου
οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἀκοντίζων Ἀριάδνην.
οὐκ ἄγαμαι Περσῆα, μίαν κτείναντα γυναῖκα,
εἵμασι νυμφιδίοισιν ἔτι πνείουσαν ἐρώτων.
Εἰ δὲ Διὸς χρυσέων μεγαλίζεται εἵνεκα λέκτρων· —
οὐ Δανάην ἐκόμισσεν ἐς οὐρανὸν ὑέτιος Ζεύς,
κυδαίνων γαμίης φιλοπάρθενον ὄμβρον ἐέρσης
βαιῆς κλεψιγάμου· Σεμέλη δ' ἐπέβαινεν Ὀλύμπου,
σὺν Διΐ, σὺν μακάρεσσι μιῆς ψαύουσα τραπέζης,
υἱέϊ βοτρυόεντι παρεζομένη Διονύσῳ.
οὐ Δανάη λάχεν οἶκον Ὀλύμπιον· ὑγροπόρου δὲ
λάρνακος ἔνδον ἐοῦσα, Διὸς ναυτίλλετο νύμφη,
μεμφομένη ζυγίων ἀπατήλιον ὄμβρον Ἐρώτων,
ἄστατον ὄλβον ἔχοντα μινυνθαδίου νιφετοῖο.
Οἶδα μὲν Ἀνδρομέδην, ὅτι φαίνεται ἐντὸς Ὀλύμπου,
ἀλλὰ πάλιν μογέει καὶ ἐν αἰθέρι· καὶ τάχα δειλὴ
πολλάκι τοῖον ἔλεξεν ἔπος νεμεσήμονι φωνῇ·
Τί πλέον, εἴ με κόμισσας ἐς αἰθέρα, νυμφίε Περσεῦ;
καλὸν ἐμοὶ πόρες ἕδνον Ὀλύμπιον· ἀστερόεν γὰρ

v. 103. ἔλλαχε μήρης vel Μήρης editt. mecum Cant. et Rhodom.

v. 105. βάκχος ἀμφοτ. ed. pr. Βάκχος δ' ἀμφ. ed. 2. e conject. Falk. qui in curis secundis verum vidit.

v. 109. ἄντα Λυαίου editt. neglecta vi oppositionis.

v. 122. Fort. dedit paulo melius ἀστ. ὄλβον ἔχουσα μ. ν.

κῆτος ἔτι κλονέει με καὶ ἐνθάδε, καὶ νέον ἄλλον,
ἀντίτυπον προτέροιο, μετὰ χθόνα καὶ φόβον ἅλμης,
εἰσέτι δεσμὸν ἔχω καὶ ἐν ἄστρασιν· οὐ σέθεν ἅρπη
οὐρανίη με σάωσε· μάτην δέ μοι ἐντὸς Ὀλύμπου
μείλιχον ἀστραίης ἀμαρύσσεται ὄμμα Μεδούσης·
κῆτος ἔτι κλονέει με, καὶ οὐ πτερὰ κοῦφα τιταίνεις.
μήτηρ ἀχνυμένη με βιάζεται, ὅττι καὶ αὐτὴ
δειλὴ Κασσιέπεια δι᾽ αἰθέρος εἰς ἅλα δύνει,
Νηρεΐδας τρομέουσα, καὶ ὀλβίζει δρόμον ἄρκτου,
ἄβροχον Ὠκεανοῖο, καὶ οὐ ψαύοντα θαλάσσης·
καὶ φόβον Ἀνδρομέδης ὁρόων, καὶ κῆτος Ὀλύμπου,
γηραλέος μετὰ γαῖαν ὀδύρεται ἐνθάδε Κηφεύς.
Τοῖον ἔπος βαρύδεσμος ἀνίαχε πολλάκι νύμφη,
Περσέα κικλήσκουσα, καὶ οὐ χραίσμησεν ἀκοίτης.
Εἰ δὲ καὶ Ἀνδρομέδης ἐπαγάλλεται ἄστρασι Περσεύς,
δόχμιον ὄμμα τίταινε δι᾽ αἰθέρος, ἧχι φαείνει
αἰγλήεις Ὀφιοῦχος, ὄφιν δινωτὸν ἀείρων,
καὶ στέφανον περίκυκλον ἐσαθρήσεις Ἀριάδνης,
σύνδρομον Ἠελίοιο, συναντέλλοντα Σελήνῃ,
ἵμερον ἀγγέλλοντα φιλοστεφάνου Διονύσου.
Οἶδα μόθον Μίνωος, ὃν ὥπλισε θῆλυς Ἐνυώ,
κεστὸν ἐλαφρίζουσα καὶ οὐ τελαμῶνα βοείης,
ὁππότε Κύπρις ἔην κορυθαιόλος, ὁππότε Πειθὼ
χάλκεον ἔγχος ἔπαλλε, καὶ ἔπλετο Παλλὰς Ἀθήνη,
μαρναμένῳ Μίνωϊ συνέμπορος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
ἀπτολέμων τόξευε γαμοστόλος ἑσμὸς Ἐρώτων,
καὶ Πόθος ἱμερόεις πολιπόρθιος· ἡνίκα λαῷ

---

v. 133. *καὶ οὐ πτ.* i. e. *neque tu advolas in auxilium.* cf. 141.
v. 138. *Ἀνδρομέδου ὁρ.* ed. pr. em. Falk.
v. 148. *ὃν ὤπασε* editt.
v. 154. *πτολιπόρθιος* editt.

Νισαίῳ Μεγαρῆϊ Κυδωνίας ἔβρεμε σάλπιγξ·
εὖτε Φόβον καὶ Δεῖμον ἰδὼν συνάεθλον Ἐρώτων,
ἴχνεσιν αἰδομένοισιν ἐχάζετο χάλκεος Ἄρης,
ἀσπίδα κουφίζουσαν ὀπιπεύων Ἀφροδίτην,
καὶ Πόθον αἰχμάζοντα· καὶ εὐθώρηκι μαχητῇ
ἀβροχίτων ἐτέλεσσεν Ἔρως καλλίτριχα νίκην·
Σκύλλα γὰρ ὑπνώοντος ἀκερσεκόμοιο τοκῆος
ἤλικα πορφυρέης ἀπεκείρατο βότρυν ἐθείρης,
καὶ πόλιν ἔπραθε πᾶσαν ἑνὶ τμητῆρι σιδήρῳ
βόστρυχον ἀμήσασα πολισσούχοιο καρήνου.
Μίνως μὲν πτολίπορθος ἑῷ ποτὲ κάλλεϊ γυμνῷ
ὑσμίνης τέλος εὗρε, καὶ οὐ νίκησε σιδήρῳ,
ἀλλὰ πόθῳ καὶ ἔρωτι· κορυσσομένου δὲ Λυαίου,
οὐ Πόθος ἐπρήϋνεν ἀκοντοφόρων μόθον Ἰνδῶν,
οὐ Παφίη κεκόρυστο, συναιχμάζουσα Λυαίῳ,
κάλλεϊ νικήσασα μόθου βέλος· οὐ μία κούρη
οἰστρομανὴς χραίσμησεν, ἐρασσαμένη Διονύσου,
οὐ δόλος ἱμερόεις, οὐ βόστρυχα Δηριαδῆος·
ἀλλὰ πολυσπερέων πολέμων ἑτερότροπος Ἰνδὸς

---

v. 155. *Νησαίῳ* editt. etsi Falk. *Νισαίῳ* vel *Νισσαίῳ* in conjectt. proposuit.

v. 159. *μαχητὴ* ed. pr. emend. Falk.

v. 161. *σκῦλα γ. ὑ. ἀκερσικόμ.* editt.

v. 163. *πτόλιν* editt. Mox f. praestaret *ἕνα τμ.* sc. *βόστρυχον*, commate post *πᾶσαν* posito; vel *ἑῷ τμητ. σ.* Etenim in ed. pr. est *ἐνὶ τμ.* quod a Falk. in *ἑνὶ τμ.* mutatum.

v. 166. *καὶ ἐνίκησε* ed. pr. *καὶ οὐκ ἐνίκησε* ed. alt. etsi verum conjecerat Falk. ut et Cant.

v. 170. *μόθου τέλος* editt.

v. 171. *ἐρασαμένη* ed. pr. emend. Falk.

v. 172. Malis f. *οὐ Πόθος ἱμ.*

v. 173. *πτολέμων* editt. Caeterum verba *πολυσπ. πολέμων* pendent a *νίκης* et *ἑτερότροπος Ἰνδός* est Deriades a Niso discreans. Aliter haec parum apta. Versu seq. si *ἔχων* sanum, ne-

νίκης εὖχος ἔχων παλιναυξέος. εἰ δὲ γεραίρεις
Ἴναχον Ἡρακλῆος, ὅλον πόνον αὐτὸς ἐλέγξω·
Οἶδα μὲν, ὅττι λέοντι βραχίονα λοξὸν ἑλίξας,
εὐπαλάμῳ πήχυνε περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ,
πότμον ἄγων ἀσίδηρον, ὅπῃ ζωαρκέϊ λαιμῷ
ἔμπνοος ἀσφαράγοιο μέσος πορθμεύεται ἀήρ· —
οὐκ ἄγαμαι καὶ τοῦτο· παρ' εὐπετάλῳ ποτὲ λόχμῃ
χερσὶ λεοντοφόνοισιν ἀριστεύουσα Κυρήνη,
παρθένος ἔργον ἔτευξεν ὁμοΐιον, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἄρσενα θῆρα δάμασσεν ἀκαμπέϊ θήλεϊ δεσμῷ·
ἀρτιθαλὴς δ' ἔτι κοῦρος ἐν οὔρεσι Βάκχος ἀθύρων,
χειρὶ μιῇ λασίου δεδραγμένος ἀνθερεῶνος,
φοίνιον εἷλκε λέοντα, καὶ ὤρεγε μητέρι Ῥείῃ,
αὐχενίου πλοκάμοιο κεχηνότα θῆρα πιέζων·
εἷλκεν ἔτι ζώοντα· περισφίγξας δὲ λεπάδνῳ
θῆρα κυβερνητῆρι διεσφήκωσε χαλινῷ,
ζεύξας δοῦλα γένεια, καὶ ἥμενος ὑψόθι δίφρου,
ἄγρια ταρβαλέων ἐπεμάστιε νῶτα λεόντων·
πορδαλίων δὲ γένεθλα καὶ ὠμοβόρων γένος ἄρκτων
νηπιάχοις παλάμῃσιν ἐδουλώθη Διονύσου.
Οἶδα καὶ Ἀρκάδα κάπρον ὀρίδρομον· ἀλλὰ Λυαίῳ

---

que deest aliquid, verba ἀλλὰ — παλιναυξέος respiciunt v. 169. οὐ Παφίη κεκόρυστο. Sed fortasse legendum πολύσπ. πολίων, clara oppositione inter urbes multas a Baccho captas, unam a Minoe expugnatam.

v. 176. λοξὸς ἑλ. ed. pr. em. Falk.

v. 178. ὅπη vulgo.

v. 183. ἀκαμπέα editt.

v. 189. χαληνῷ editt. Sed verum non ignoravit Falk.

v. 191. ταρβαρέων ed. pr. em. Falk.

v. 192. πορδαλίων τε γ. editt.

v. 194. οἶδα Ἀρκάδα ed. pr. omisso καί, quod Falk. et Rhodom. suppleverunt. Potuisset et μέν suppleri, ut v. 176.

παίγνια κουρίζοντι σύες καὶ φῦλα λεόντων.
Τί πλέον Ἡρακλέης θρασὺς ἤνυσεν, εἴ τινα πηγὴν
πολλὰ καμὼν, ὀλίγην ὀφιώδεα λύσατο Λέρνην,
τέμνων αὐτοτέλεστα θαλύσια φωλάδος ὕδρης,
φυταλίην πολύδειρον ἀναστάχυοντα δρακόντων.
αἴθε δὲ μοῦνος ἔπεφνε, καὶ οὐκ ἐκάλεσσε μογήσας
ἀντιφύτων Ἰόλαον ἀλοιητῆρα καρήνων,
δαλὸν ἀερτάζοντα σελασφόρον, εἰσόκεν ἄμφω
θῆλυν ὄφιν πρήϊξαν· ἐγὼ δ᾿ οὐκ οἶδα γεραίρειν
οὐτιδανῇ δύο φῶτας ἐριδμαίνοντας ἐχίδνῃ·
εἷς πόνος ἀμφοτέροισι μερίζετο· θυρσοφόρος δὲ
μοῦνος ἀποτμήξας ὀφιώδεας υἷας ἀρούρης,
Εὔϊος ἔχραε πᾶσι, Διὸς πρόμος· ὧν ὑπὲρ ὤμων
ἀμφιλαφεῖς ἑκάτερθεν ἀμοιβάδες ἔῤῥεον ὕδραι,
ὕδρης Ἰναχίης πολὺ μείζονες· ἀντὶ δὲ Λέρνης,
ἀσταθέες σύριζον ἐν αἰθέρι, γείτονες ἄστρων.
ἱλήκοις, Ἰόλαε· σὺ γὰρ δέμας ἔφλεγες ὕδρης,
καὶ μόνος Ἡρακλέης, μόνος ἥρπασεν οὔνομα νίκης.
οὐ Νεμέην ἐλάχειαν ἐμὸς πρόμος, οὔ τινα Λέρνην
Βάκχος ἀνεζώγρησε πολυσφαράγων ἀπὸ λαιμῶν,
θάμνον ἐχιδνήεντα ταμὼν παλιναυξέος ὕδρης·
ἀλλὰ Νότον καὶ ταρσὰ Βορήϊα καὶ πτερὸν Εὔρου

---

v. 197. ὀφιώδεα λ. Λέρνῃ editt. unde Wakef. Trag. Delect. T. I. p. 123. πηγῇ π. καμ. ὁλκὴν ὀφ. λ. Λέρνῃ tentavit. Male. cf. 213. s.

v. 204. οὐτιδανῇ sine jota editt.

v. 205. ἀμφοτέροις ἐμερίζ. editt.

v. 207. Εὔϊος ἐπέχραε edit. pr. simplex verbum posuit Falk. υἱὸς ἐπέχραε volebat Cant. minus bene: nam Bacchi nomen necessarium.

v. 216. νότος editt.

καὶ Ζέφυρον κήρυκα φέρων τετράζυγι νίκῃ,
Ὠκεανὸν, χθόνα, πόντον ἑῶν ἔπλησεν ἀέθλων·
εἰ κλέος ἀνθρώποισι δράκων, εἰ φωλάδες ὕδραι,
Βάκχου στέμματα ταῦτα, λεχώϊα ταῦτα Λυαίου
φρικτὰ δρακοντοκόμων ὀφιώδεα δεσμὰ κομάων,
ἐξότε πατρὸς ἔλειπε τελεσσιγόνου πτύχα μηροῦ.
Σιγήσω κεμάδος χρύσεον κέρας· οὔ τι καλέσσω
τηλίκον Ἡρακλῆα, μιῆς ἐλάφοιο φονῆα·
μὴ τρομερῆς ἐλάφοιο μιμνήσκεο· νεβροφόνῳ γὰρ
Θυιάδι βαιὸν ἄθυρμα πέλει κεμαδοσσόος ἄγρη.
Κνώσσιον Ἡρακλῆος ἔα πόνον· οἰστρομανῆ δὲ
οὐκ ἄγαμαί τινα ταῦρον, ὃν ἤλασεν, ὅττι τινάσσων
τοσσατίην κορύνην, ὀλίγην ἔτμηξε κεραίην·
πολλάκι τοῦτο τέλεσσε γυνὴ μία, πολλάκι Βάκχη
ἄσπετον εὐκεράων ἀγέλην δαιρεύσατο ταύρων,
οὐτιδανὴ θεράπαινα βοοκραίρου Διονύσου·
πολλάκι οἱ κεράεσσιν ἐμάρνατο μαινόμενος βοῦς,
θηγαλέην δ' ἐπίκυρτον ἀνειρύσσασα κεραίην,
εἰς γόνυ ταῦρον ἔκαμψεν, ἀκοντιστῆρα λεόντων.
Κάλλιπε καὶ τριλόφοιο καρήατα Γηρυονῆος·
καὶ γὰρ ἐμὸς Διόνυσος ἑῷ ταμεσίχροϊ κισσῷ

---

v. 217. *ζέφυρον κύρηκα* ed. pr. *ζέφυρος κύρηκα* ed. alt. ex corrupt. Falk. qui tamen in Curis secundd. e Cod. Oporini locum emendavit et duobus, qui sequuntur, versibus 218. 219. vulgo omissis, auxit et supplevit.

v. 222. *ἐξ ὅτε* ed. pr. *ἐξότε* ed. alt. per Falk.

v. 223. *ὅττι καλέσσω* editt. sine sensu.

v. 226. *θυάδι* editt.

v. 233. *πολλάκις οἱ* scribunt Cun. et Scal. et ille quidem ac Rhodomannus versus 233 — 235. hoc, quo nos, ordine posuit; hic vero voluit: 234. 235. 233. cum in vulgatis exciperent sese ita: 234. 233. 235.

v. 234. *ἀνειρύσάσα* vulgo.

Ἄλπον ἀπηλοίησε, θεημάχον υἱὸν ἀρούρης,
Ἄλπον ἐχιδναίοις ἑκατὸν κομόωντα καρήνοις,
Ἠελίου ψαύοντα καὶ αὖ ἐρύοντα Σελήνην,
ἀστραίην πλοκάμοισι περιθλίβοντα χορείην.
Ἆθλα μὲν Ἡρακλῆος, ὃν ἤροσεν ἀθάνατος Ζεύς,
Ἀλκμήνης τρισέληνον ἔχων παιδοσπόρον εὐνήν,
οὐτιδανὸς πόνος ἦεν ὀρίτροφος· ἔργα δὲ Βάκχου
ἠὲ Γίγας πολύπηχυς, ἢ ὑψιλόφων πρόμος Ἰνδῶν·
οὐ κεμάς, οὐ βοέης ἀγέλης στίχες, οὐ λάσιος σῦς,
οὐδὲ κύων, ἢ ταῦρος, ἢ αὐτόπρεμνος ὀπώρη
χρυσοφαὴς, ἢ κόπρος, ἢ ἄστατος ὄρνις ἀλήτης,
οὐτιδανὴν ασίδηρον ἔχων πτερόεσσαν ἀκωκήν,
ἢ γένυς ἱππείη ξεινοκτόνος, οὐ μία μίτρη
Ἱππολύτης ἐλαχεῖα· Διωνύσοιο δὲ νίκη
Δηριάδης ἀπέλεθρος, ἢ εἰκοσίπηχυς Ὀρόντης.
Παμφαὲς υἱὲ Μέλητος, Ἀχαιΐδος ἄφθιτε κῆρυξ,
ἱλήκοι σέο βίβλος, ὁμόχρονος Ἠριγενείῃ·
Τρωάδος ὑσμίνης οὐ μνήσομαι· οὐ γὰρ ἐΐσκω
Αἰακίδῃ Διόνυσον, ἢ Ἕκτορι Δηριαδῆα.
ὑμνήσειν μὲν ὄφελλε τόσον καὶ τοῖον ἀγῶνα
Μοῦσα τεὴ, καὶ Βάκχον ἀκοντιστῆρα Γιγάντων,

v. 241. χορείης editt.

v. 248. χρυσ. ἢ κάπρος editt. at σῦς jam erat v. 246. igitur Falk. in curis secundis καρπός voluit; at ineptum ὀπώρη ἢ καρπός. Scripsi κόπρος de Augiae stabulo; sic duodecim Herculis labores adsunt, inde a v. 176. ss. brevius uberiusve descripti.

v. 250. μίτρην ed. pr. emend. Falk.

v. 251. Διωνύσοιο δὲ μίτρη e v. praeced. editt.

v. 254. ἱλήκοις σέο ed. pr. distinctione interposita ed. 2. Nostrum flagitat nexus.

v. 255. τρωάδος vulgo.

ἄλλοις δ' ὑμνοπόλοισι πόνους Ἀχιλῆος ἐᾶσαι,
εἰ μὴ τοῦτο Θέτις γέρας ἥρπασεν. ἀλλὰ λιγαίνειν
πνεῦσον ἐμοὶ τεὸν ἆσθμα θεόσσυτον· ὑμετέρης γὰρ
δεύομαι εὐεπίης, ὅτι τηλίκον Ἄρεα μέλπων,
Ἰνδοφόνους ἱδρῶτας ἀμαλδύνω Διονύσου.
Ἀλλά, θεά, με κόμιζε τὸ δεύτερον εἰς μέσον Ἰνδῶν,
ἔμπνοον ἔγχος ἔχοντα καὶ ἀσπίδα πατρὸς Ὁμήρου,
μαρνάμενον Μοῤῥῆϊ καὶ ἄφρονι Δηριαδῆϊ,
σὺν Διῒ καὶ Βρομίῳ κεκορυθμένον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Βακχιάδος σύριγγος ἀγέστρατον ἦχον ἀκούσω,
καὶ κτύπον οὐ λήγοντα σοφῆς σάλπιγγος Ὁμήρου,
ὄφρα κατακτείνω νοερῷ δορὶ λείψανον Ἰνδῶν.
Ὣς ὁ μὲν Ἰνδῴοιο περὶ ῥάχιν εὔβοτον ὕλης
ἕζετο, Βάκχος ὅμιλος, ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης,
ἀμβολίῃ πολέμοιο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Γάγγης,
οἰκτείρων ἐὰ τέκνα· νεοφθιμένων δ' ἐπὶ πότμῳ
πᾶσα πόλις δεδόνητο· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
πενθαλέοις παταγοισιν ἐπεσμαράγησαν ἀγυιαί.
Δηριάδην δ' ἐλέλιζε φόβος καὶ θαῦμα καὶ αἰδώς·
ἤδη γὰρ κλύε πάντα· τὸ δὲ πλέον ὄμματι λοξῷ
ἄχνυτο παπταίνων, ὅτι θέσκελον εἶδος ἀμείψας,
οἴνῳ κυματόεντι μέλας κελάρυζεν Ὑδάσπης.

---

v. 259. *ἐάσσαι* ed. pr. *ἐάσσας* ed. alt. Sed infinit. pendet ab *ὄφελλε* v. 257.

v. 260. *λιγαίνει* ed. pr. emend. Falk.

v. 261. *ἡμετέρης* editt. Sed nostrum voluit Falk. in conjecturis, (ubi male *ἐμόν* pro *ἐμοί* excusum) voluit et Cuper. vid. Schrad. ad. Mus. p. 121.

v. 262. Pro *ὅτι* exspectares *μή*; ferri tamen poterit.

v. 268. *ἀκούσω* conjunct. aor. 1.

v. 273. *ἀμβολίη πτολ.* editt. Sed *ἀμβολίῃ* Falk. habet in conjectt.

κεῖθι καὶ εὐρυγένειος, ἑὸν πόδα νωθρὸν ἑλίσσων,
καὶ πάρος ἀχλυόεσσαν ἔχων ἀλαωπὸν ὁμίχλην,
ξανθὴν λυσιπόνοιο μέθης ἔῤῥαινεν ἐέρσην
ὄμμασι κολλητοῖσιν· ἀρυομένου δὲ προσώπου
οἰνωπὰς ῥαθάμιγγας, ἀνωΐχθησαν ὀπωπαί·
τερπομένοις δὲ πόδεσσι γέρων ἐχόρευε, λιγαίνων
ἰκμάδα φοινίσσουσαν ἀλεξικάκου ποταμοῖο.
χερσὶ δὲ γηραλέῃσι ῥόον νεφεληδὸν ἀφύσσων,
πορφυρέης ἔπλησε μέθης εὐώδεας ἀσκούς·
καὶ Διὶ βωμὸν ἀνῆψε καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ,
ἀθρήσας Φαέθοντος ἀηθέος ὄψιμον αἴγλην.
καὶ κύνας οἰνωθέντας ἐπ' ἠόνι κοῦρος ἐάσας,
λαβρὸν ὕδωρ λάπτοντας ἐρευθομένου ποταμοῖο,
θηρητὴρ, ὁμόφοιτος ὀρειάδος Ἰοχεαίρης,
εἰς πόλιν ἴχνος ἔκαμψεν, ἀπειθέϊ Δηριαδῆϊ
ἀγγέλλων γλυκὺ χεῦμα μεθυσφαλέος ποταμοῖο.
Ἤδη δ' ἀμπελόεσσα δι' ἄστεος ἔτρεχεν ὀδμή,
καὶ λιγυροῖς ἀνέμοισιν ὅλας ἐμέθυσσεν ἀγυιάς,
νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζουσα Λυαίου·
πύργοις δ' ἠλιβάτοισιν ἐναυλίζοντο πολῖται
δειδιότες, καὶ τεῖχος ἐμιτρώσαντο βοείαις
ἄστεος ὑψιλόφοιο φυλάκτορες. ἐν δὲ κολώναις

---

v. 282. *καὶ πρὸς ἀχλ.* editt. quod nullo pacto explicari potest; nostro respondet v. 291. Mox edit. pr. habebat *ἀγλαωπόν*, quod Falk. emend.

v. 284. *κολλητῇσιν* editt.

v. 288. *γηραλέοισι ῥ.* editt. Sequens *νεφεληδόν* mirum quidem, Nonnicum tamen putandum.

v. 292. *ἠόνι κ. ἐάσσας* editt.

v. 295. *πτόλιν* editt.

v. 298. Pro *λιγυροῖς* malim *γλυκεροῖς*, quia non de sono, sed de odoris dulcedine quaeritur.

v. 300. *πύργοις τ' ἠλιβ.* editt.

ἀσχαλόων Διόνυσος ἐμέμφετο πολλάκις Ἥρῃ,
ὅττι πάλιν φθονέουσα μάχην ἀνεσείρασεν Ἰνδῶν,
πλησαμένης δέκα κύκλα παλιννόστοιο Σελήνης
μετρήσασα μόθοιο τριηκοστῆς δρόμον Ἠοῦς·
νίκης δ' ἐλπίδα πᾶσαν ἀνεῤῥίπιζον ἀῆται·
παπταίνων δὲ λέοντας ἀεργηλῇ παρὰ φάτνῃ,
οἷα λέων βρυχᾶτο, καὶ ἔστενεν ἔνδοθι λόχμης
ὄμμασιν ἀκλαύτοισι· κατηφιόωντι δὲ Βάκχῳ
ἐλκεχίτων Σκυθικοῖο δι' οὔρεος ἄσπορος Ἄττις
ἵκετο, μαστίζων μετανάστιον ἅρμα λεόντων,
Ῥείης θεσπεσίης ταχὺς ἄγγελος, ὅς ποτε χαλκῷ
φοινίξας γονόεντα τελεσσιγάμου στάχυν ἥβης,
ῥῖψεν ἀνυμφεύτων φιλοτήσιον ὄγκον ἀρότρων,
ἄρσενος ἀμητοῖο θαλύσιον· αἱμαλέῃ δὲ
παιδογόνῳ ῥαθάμιγγι πιριῤῥαίνων πτύχα μηροῦ,
θερμὸν ἀλοιητῆρι δέμας θήλυνε σιδήρῳ.
ὃς τότε διφρεύων Κυβεληΐδος ἅρμα θεαίνης,
ἄγγελος ἀσχαλόωντι παρήγορος ἦλθε Λυαίῳ.
καί μιν ἰδὼν Διόνυσος ἀνέδραμε, μὴ σχεδὸν ἔλθῃ,
Ῥείην πανδαμάτειραν ἄγων ἐπὶ φύλοπιν Ἰνδῶν.
Στήσας δ' ἄγριον ἅρμα, δι' ἄντυγος ἡνία τείνας,
καὶ ῥοδέης ἀχάρακτα γενειάδος ἄκρα φαείνων,
Βάκχῳ μῦθον ἔλεξε, χέων ὀξεῖαν ἰωήν·

---

v. 304. Post hunc versum leguntur vulgo versus 307. 308. Transposuit locum Heins. ap. Cun. ita: 307. 305. 306. 308. *ἑα κύκλα* et *μετρήσαντα* scribens.

v. 311. *Ἄττης* ed. alt. Nostram formam habet ed. pr. ut XX. 39.

v. 315. *ὄγμον ἀρότρων* editt. Cf. XXI. 254.

v. 316. *αἱμαλέη* editt.

v. 317. *περιραίνων* edit. pr. em. Falk.

v. 318. Potuisset oppositionem clarius exprimere, si *ἄρσεν — δέμας* dedisset; redit tamen *θερμόν* eodem, cf. XIV. 103.

Ἀμπελόεις Διόνυσε, Διὸς τέκος, ἔγγονε Ῥείης,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ, πότε νόστιμος εἰς χθόνα Λυδῶν
ἵξεαι, οὐλοκάρηνον ἀϊστώσας γένος Ἰνδῶν;
οὔπω ληϊδίας κυανόχροας ἔδρακε Ῥείη,
οὔπω σοὶ μετὰ δῆριν, ὀρεσσαύλῳ παρὰ φάτνῃ,
Μυγδονίων ἔσμηξε τεῶν ἱδρῶτα λεόντων
Πακτωλοῦ παρὰ χεῦμα ῥυηφενές· ἀλλὰ κυδοιμοῦ
ἄψοφον ἀενάων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδεις·
οὔπω θηροκόμῳ θεομήτορι σύμβολα νίκης,
Ἰνδῴων ἐκόμισσας ἑώϊα φῦλα λεόντων.
ἀλλὰ παρ' Ἡφαίστοιο καὶ ἀθανάτης σέο Ῥείης
δέχνυσο τεύχεα ταῦτα, τάπερ κάμε Λήμνιος ἄκμων,
σὺν χθονὶ πόντον ἔχοντα καὶ αἰθέρα καὶ χορὸν ἄστρων.
Οὔπω μῦθος ἔληγε, καὶ ἴαχε Βάκχος ἀγήνωρ·
Σχέτλιοί εἰσι θεοὶ, ζηλήμονες· ἐν πολέμοις μὲν
εἰς μίαν Ἠριγένειαν ἀϊστῶσαι πόλιν Ἰνδῶν
ἔγχεϊ κισσήεντι δυνήσομαι· ἀλλά με νίκης
μητρυιῆς ἀέκοντα παραπλάζει φθόνος Ἥρης.
ἀμφαδὰ Δηριάδῃ πρόμος ἵσταται ἄγριος Ἄρης
μαρνάμενος Σατύροισιν· ἐγὼ δέ ἑ πολλάκι θύρσῳ
οὐτῆσαι μενέαινον· ἀπειλήσας δὲ Κρονίων
βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν ἀνεσείρασεν ὁρμήν.
ἀλλὰ βαρυσμαράγων νεφέων κτύπον οὐράνιος Ζεὺς
σήμερον εὐνήσειε, καὶ αὔριον Ἄρεα δήσω,

---

v. 326. ἔγγον ἐρείης ed. pr. ἔκγονε Ῥείης ed. alt. etsi Falk. ἔγγονε in conjectt. dederat. Sed neque ἔκγονε absurdum.

v. 331. Ne quis ἔσμηξα, cf. 378. s. conjiciat, comparet v. 334. de θηροκόμῳ θεομήτορι.

v. 335. Ἰνδώων vulgo.

v. 343. Junge: φθόνος Ἡρ. μητρ. παραπλάζει με ἀέκ. νίκης.

v. 347. βροντείοις ed. pr. emend. Falk.

εἰςόκεν εὐπήληκα διατμήξω στάχυν Ἰνδῶν.
Ὣς φάμενον Διόνυσον ἀμείβετο Λύδιος Ἄττις·
Αἰθέρος ἀστερόεσσαν ἀνούτατον ἀσπίδα πάλλων,
ὦ φίλος, οὐ τρεμέεις χόλον Ἄρεος, οὐ φθόνον Ἥρης,
οὐ μακάρων στίχα πᾶσαν, ἔχων παμμήτορα Ῥείην,
οὐ στρατὸν ἀγκυλότοξον, ὅπως μὴ δούρατα πάλλων,
Ἠέλιον πλήξειεν, ἢ οὐτήσειε Σελήνην·
τίς ξίφος Ὠρίωνος ἀμαλδύνειε μαχαίρῃ,
ἢ χθονίοις βελέεσσιν ὀϊστεύσειε Βοώτην;
ἀλλ' ἐρέεις γενέτην κεραλκέα Δηριαδῆος·
Ὠκεανὸν φορέοντι, τί σοὶ ῥέξειεν Ὑδάσπης;
θαρσήεις πολέμιζε τὸ δεύτερον, ὅττι κυδοιμοῦ
νίκην ὀψιτέλεστον ἐμὴ μαντεύσατο Ῥείη·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου τέλος ἔσσεται, εἰςόκε χάρμης
ἕκτον ἀναπλήσωσιν ἔτος τετράζυγες Ὧραι·
οὕτω γὰρ Διὸς ὄμμα καὶ ἀτρέπτου λίνα Μοίρης
νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐπέτρεπον· ἐσσομένῳ δὲ
ἑβδομάτῳ λυκάβαντι διαῤῥαίσεις πόλιν Ἰνδῶν.
Ὣς εἰπὼν, Βρομίῳ πόρεν ἀσπίδα· καὶ φρένα τέρπων
οἴνου λυσιπόνοιο φιλακρήτοισι κυπέλλοις,
εἰλαπίνης ἔψαυσεν· ἀρεσσάμενος δὲ τραπέζῃ
θυμὸν ἑὸν, παλίνορσος ἐμάστιε νῶτα λεόντων,
νόστιμον εἰς Φρυγίην ὀρεσίδρομον ἅρμα νομεύων.

---

v. 351. *Ἄττης* editt. cf. v. 311.

v. 353. *τρομέεις* editt. *τρομέοις* Rhodom.

v. 359. *σενέτην κεραιλκέα* ed. pr. Prius tantum emend. in ed. 2. per Falk.

v. 360. *φορέοντα* editt. An voluit *φορέοντα τί κεν ῥ.*? Ut nos scriptum exhibet Cun.

v. 362. *θαρσείης πτολ.* editt. Prius correxit Rhodom.

v. 363. *πτολέμου* editt.

v. 369. *λυσιπόνοισι* editt.

Καυκασίων δ' ἤλαυνε παρὰ πρηῶνας ἐναύλων,
Ἀσσυρίων δὲ κάρηνα καὶ οὔρεα δύσβατα Βάκτρων,
καὶ σκοπιὰς Λιβάνοιο παρήλυθε καὶ ῥία Ταύρου,
εἰσόκε Μαιονίης ἐπέβη χθονός· αὐτοπαγῆ δὲ
Ῥείης ὀβριμόπαιδος ἐδύσατο θέσκελον αὐλήν·
ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἀπεσφήκωσε λεπάδνων,
φάτνης δ' ἐγγὺς ἔδησε, καὶ ἀμβροσίην πόρε φορβήν.
Αὐτὰρ ὁ μητρῴην δεδαημένος ἔνθεον ὀμφήν,
θυρσομανὴς Διόνυσος, ὀρειάσι μίσγετο Βάκχαις,
καλλείψας ἀνέμοισι κατηφέος ὄγκον ἀνίης,
χειρὶ σάκος δονέων πολυδαίδαλον, ὅπλον Ὀλύμπου,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον. ἀολλίζοντο δὲ λαοί,
ποικίλα παπταίνοντες Ὀλύμπια θαύματα τέχνης,
θαύματα μαρμαίροντα, τάπερ κάμεν οὐρανίη χείρ,
ἀσπίδα δαιδάλλουσα πολύχροον, ἧς ἐνὶ μέσσῳ
ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξε περίδρομον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
οὐρανὸν ἐσφαίρωσε, χορῷ κεχαραγμένον ἄστρων,
καὶ χθονὶ πόντον ἔτευξεν ὁμόζυγον· αἰθέριον δὲ
χρυσῷ μὲν φλογέων ἐποχημένον ἄντυγι δίφρων
Ἠέλιον ποίκιλεν, ἐπ' ἀργυρέου δὲ μετάλλου
λευκαίνων τροχόεσσαν ὅλην κύκλωσε Σελήνην·
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τάπερ πολυφεγγέϊ κόσμῳ
μιτρώσας στεφανηδὸν ἕλιξ ποικίλλεται αἰθήρ
ἑπτὰ περὶ ζώνῃσι, καὶ ἀξονίῳ παρὰ κύκλῳ

v. 374. κατ' οὔρεα editt.

v. 377. ὀβριμόπεδος ed. pr. em. Falk.

v. 378. λεπάδνῳ editt. emendavit jam Rhodom.

v. 379. φατνῇ ταις ἐγγὺς ed. pr. φάτνης τ' ἐγγὺς ed. alt. ex emend. Falk.

v. 380. μιτρῴην editt. μητρῴην Falk. in conjectt.

v. 389. γαίην editt.

v. 392. ποίκιλλεν edd.

v. 394. ἐν δέ τε edd.

ἄβροχον οὐρανίης διδυμάονα ῥυμὸν ἁμάξης·
ἄμφω γὰρ παρὰ νύσσαν ὑπέρτερον Ὠκεανοῖο
ἀλλήλων στιχόωσιν ἐπ᾽ ἰξύϊ, καὶ τόσον αἰεὶ
νειόθι δυομένης κεφαλὴ κατακάμπτεται ἄρκτου,
ὅσσον ἀνερχομένης ἑτέρης ἀνατείνεται αὐχήν·
διχθαδίης δὲ δράκοντα μέσον ποίκιλεν ἁμάξης,
ὃς σχεδὸν ἀμφοτέρων μεμερισμένα γυῖα συνάπτων,
γαστέρος οὐρανίης ἑλικώδεϊ κάμπτεται ὁλκῷ,
ἂψ ἀνασειράζων δέμας αἰόλον, οἷά τε λοξοῦ
Μαιάνδρου κελάδοντος ἕλιξ ῥόος, ὃς διὰ γαίης,
δοχμώσας ἐπίκυρτον ὕδωρ, σπειρηδὸν ὁδεύει·
εἰς κεφαλὴν Ἑλίκης ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων
ἀστραίαις φολίδεσσι δέμας μιτρούμενος, ἄρκτων
τείρεσιν ἀμφίζωστος· ἐπὶ γλώσσῃ δέ οἱ ἄκρῃ
φέγγος ἀποπτύων προτενὴς ἀμαρύσσεται ἀστήρ,
πέμπων πουλυόδοντα μέσην φλόγα, χείλεσι γείτων.
Τοῖα μὲν εἰς μέσα νῶτα σοφὸς τεχνώσατο χαλκεὺς
ἀσπίδος εὐτύκτοιο· χαριζόμενος δὲ Λυαίῳ,
τεῦξε λυροδμήτοιο βοόκτιτα τείχεα Θήβης,
ἑπταπόρων στοιχηδὸν ἀμοιβαίων πυλεώνων

---

v. 397. ῥυθμὸν ἁμάξης editt. Sed viderunt verum Scal. et Falk.

v. 402. ποίκιλλεν edd.

v. 404. οὐρανίων editt. ex superius scripto ἀμφοτέρων corrupta terminatione.

v. 407. ἐπίκυρτον ὑπερσπειρηδὸν editt. Mecum Falk. in Curis sec.

v. 408. εἰς κεφαλὴν δ᾽ editt. quod tum demum recte se habet. si aut periit versus seq. aut in seq. versu, quem habemus, verbum latet, ut: ἀστράπτει, φολίδ. vel simile quid.

v. 410. ἀμφίζωστος sc. δράκων. vid. v. 402. ss. serpens, ursarum signis circumvolutus, aut cinctus.

κτιζομένων· καὶ Ζῆθος ἔην περὶ πατρίδι κάμνων,
θλιβομένῃ πετραῖον ἐπωμίδι φόρτον ἀείρων·
Ἀμφίων δ' ἐλίγαινε λυρόκτυπος· ἀμφὶ δὲ μολπῇ
εἰς δρόμον αὐτοκύλιστον ἕλιξ ἐχόρευε κολώνη,
οἷά τε θελγομένη καὶ ἐν ἀσπίδι· καὶ τάχα φαίης
ποιητήν περ ἐοῦσαν, ὅτι σκιρτήματι παίζων,
κοῦφος ἀκινήτης ἐλελίζετο παλμὸς ἐρίπνης·
σιγαλέῃ δὲ λύρῃ μεμελημένον ἄνδρα δοκεύων,
κραιπνὸν ἀνακρούοντα μέλος ψευδήμονι νευρῇ,
ἀγχιμολεῖν ἔσπευδες, ὅπως τεὸν οὖας ἐρείσας,
πυργοδόμῳ φόρμιγγι καὶ ὑμετέρην φρένα τέρψῃ,
μολπῆς ἑπτατόνοιο λιθοσσόον ἦχον ἀκούων.
Καὶ σάκος εὐδίνητον, ὅπῃ χορὸς αἰόλος ἄστρων,
δαίδαλον ἄρμενον εἶχεν, ἐπεὶ Διὸς ἔνδοθεν αὐλῆς
Τρώϊος οἰνοχόος ζαθέῃ ποικίλλετο τέχνῃ,
αἰετὸν εὐποίητον ἔχων πτερόεντα φορῆα,
οἷα καὶ ἐν γραφίδεσσι, κατάσχετος ἅρπαγι ταρσῷ·
ταρβαλέος δ' ἤϊκτο δι' αἰθέρος ἱπτάμενος Ζεύς,

---

v. 417. *παρὰ πατρίδι* editt.

v. 419. *ἀμφίον* ed. pr. emend. Falk.

v. 422. *ποιητήν περ, ἰοῦσαν,* i. e. *φ. κολώνην, ποιητήν περ, ἰέναι,* Falk. in curis secundis non male conjecit. Videtur tamen vulgata noto Graecismo defendi posse. Debebat: *φ. ὅτι ποιητή περ ἐοῦσα, ἐλελίζετο ἐρίπνη.*

v. 423. *κωφὸς ἀκ.* editt.

v. 425. *ψευδήμονι πέτρῃ* editt. at lapis erat verissimus; fictitium id, quod in lapide expressum.

v. 426. *ἔσπευδεν ὅ. ἑὸν ο. ἐρίσσας* ed. pr. unum *ἐρείσας* in ed. alt. emend. a Falk.

v. 427. Fort. legendum *τέρψῃς* active. *ἱμερτὴν* conj. Rhodom.

v. 429. *ὅπη* editt.

v. 431. *πρώϊος* editt.

v. 434. Si *ἤϊκτο* sanum est, legendum *ταρβαλέῳ*: trepidanti similis erat, cum volaret, Jupiter. Sed videtur potius dedisse *ταρβαλέος δ' ἤσκητο,* ut v. 442. id ipsum est, et *κεχάρακτο* v. 552.

ἀδρύπτοις ὀνύχεσσι τεθηπότα κοῦρον ἀείρων,
ἠρέμα κινυμένων πτερύγων πεφιδημένος ὁρμῇ,
μὴ φονίοις ῥοθίοισι κατακρύπτοιτο θαλάσσης
ἠερόθεν προκάρηνος ὀλισθήσας Γανυμήδης·
Μοίρας δ᾽ ἔτρεμε μᾶλλον, ὅπως μὴ πρῶτον ὀπάσσας
ἡβητῆς ἐρόεις ἑὸν οὔνομα γείτονι πόντῳ,
ὄψιμον ἁρπάξειε γέρας πεφυλαγμένον Ἕλλη·
οὐρανίης δ᾽ ἤσκητο θεῶν παρὰ δαῖτα τραπέζης
κοῦρος, ἀφυσσομένῳ πανομοίϊος· αὐτοχύτου δὲ
νεκταρέης κρητῆρα βεβυσμένον εἶχεν ἐέρσης,
καὶ Διὶ δαινυμένῳ δέπας ὤρεγεν· ἕζετο δ᾽ Ἥρη
οἷα χολωομένη καὶ ἐν ἀσπίδι, μάρτυρι μορφῇ
ψυχῆς ζῆλον ἔχουσα· παρεζομένη δὲ θέαινα
Παλλάδι δείκνυε κοῦρον, ὅτι γλυκὺ νέκταρ Ὀλύμπου
βουκόλος ἀστερόφοιτος ἐῳνοχόει Γανυμήδης,
πάλλων χειρὶ κύπελλα, τάπερ λάχε παρθένος Ἥβη.
Μαιονίην δ᾽ ἤσκησεν, ἐπεὶ τροφὸς ἔπλετο Βάκχου,
καὶ Μορίην καὶ στικτὸν ὄφιν καὶ θέσπιδα ποίην,
καὶ χθονὸς ἄπλετον υἷα δρακοντοφόνον Δαμασῆνα,
καὶ Τύλον, ἰοβόλῳ κεχαραγμένον ὀξέϊ πότμῳ,
Μαιονίης ναέτην μινυώριον, ὅς ποτε βαίνων
Μυγδονίου ποταμοῖο παρ᾽ ὀφρύσι γείτονος Ἕρμου,
ἥψατο χειρὶ δράκοντος· ὁ δὲ πλατὺν αὐχένα τείνας,

---

v. 437. *κατακρύπτοιο* ed. pr. em. Falk.
v. 440. *ἐρόειν* editt. productione ap. Nonnum non usitata.
v. 441. *ἕλλη* et *Ἕλλη* editt.
v. 447. *παρεζομένη δὲ θεαίνη* editt. duos dativos volebat Falk.
v. 449. *ἐωνοχόει* editt.
v. 452. *Μορίην* habet utraque edit. Sed Falk. triplicem vidit nominis scripturam: *Μορίη*, *Μερόη*, *Μορύη*. Cf. vv. 481. 538.
v. 453. *ναμασῆνα* ed. pr. emend. Falk.
v. 454. *Τύλος* editt. Emendavit jam Rhodom.

ὑψώσας δὲ κάρηνον ἀφειδέϊ χάσματι λαιμοῦ
ἀντίον ἀνδρὸς ὄρουσε, καὶ ἰσχία φωτὸς ἱμάσσων,
ὁλκαίην ἐλέλιξε θυελλήεσσαν ἱμάσθλην,
καὶ βροτέῳ στεφανηδὸν ἐπὶ χροῒ νῶτα συνάπτων,
ἀλλόμενος περὶ κύκλα νεότριχος ἀνθερεῶνος,
ὄγμῳ πουλυόδοντι παρηΐδος ἄκρα χαράξας,
ἰοβόλοις γενύεσσιν ἀπέπτυεν ἰκμάδα Μοίρης·
καί οἱ ἐπιθρώσκοντι βαρυνομένων ὑπὲρ ὤμων,
οὐρανίαις ἑλίκεσσιν ἐμιτρώθη μέσος αὐχήν,
Ἄϊδος ὅρμον ἔχων ὀφιώδεα, γείτονα Μοίρης,
καὶ νέκυς εἰς χθόνα πῖπτεν, ὁμοίϊος ἕρκεϊ γαίης.
Καὶ νέον οἰκτείρουσα, δεδουπότα μάρτυρι πότμῳ,
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἐπέστενε γείτονι νεκρῷ,
καὶ τότε θῆρα πέλωρον ἐρήτυεν, ὄφρα δαμείη·
οὐ γὰρ ἕνα πρήνιζεν ὁδοιπόρον, οὐδὲ νομῆα,
καὶ Τύλον οὐ κτάνε μοῦνον ἀώριον· οὐδ' ἐνὶ λόχμῃ
ἐνδιάων ὅγε θῆρας ἐδαίνυτο· πολλάκι δ' ἕλκων
ἄστατον αὐτόῤῥιζον ὑπὸ πνοιῇσιν ὀδόντων
δένδρεον εὐρώεντι κατέκρυφεν ἀνθερεῶνι,
ἔμπαλιν αὖ ἐρύων βλοσυρὸν φύσημα γενείων·

---

v. 460. *θυελλήεσσαν ὁμίχλην* editt. Quod e conjectura dedi, probat v. antecedens.

v. 466. *οὐρανίαις ἑλίκεσσν* ed. pr. jota addit ed. alt. praeterea nihil.

v. 469. *μάρσυρι* ed. pr. emend. Falk.

v. 471. *ὄφρα δαείη* editt. Nostrum dedit Falk. in curis secundis. Sed suspecta est brevitas, qua haec Naias draconem retinuisse dicitur, ut mox domaretur. Fortasse *δαείη* sanum; sed desunt plura.

v. 474. *ἐν διάων* ed. pr. *ἐνδιάων* ed. alt. ex em. Falk. Mox scripsi *ὅγε θῆρας* pro *οὐ θῆρας*.

v. 475. *ἀντόῤῥιζον* editt. De *πνοιῇσιν ὀδ.* cf. v. 479. 477.

πολλάκι δ' ἑλκυσθέντα παλινδίνητον ὁδίτην,
ἄσθμασιν ἐνδομύχοις πεφορημένον, εἰς στόμα σύρων,
τηλεφανὴς ὅλον ἄνδρα κεχηνότι δέξατο λαιμῷ.
Καὶ Μορίη σκοπίαζε κασιγνήτοιο φονῆα,
τηλόθι παπταίνουσα· φόβῳ δ' ἐλελίζετο νύμφη,
ἰοβόλων ὁρόωσα πολύστιχον ὄγμον ὀδόντων,
καὶ θανάτου στέφος εἶδε, περίπλοκον ἀνθερεῶνι·
πυκνὰ δὲ κωκύουσα δρακοντοβότῳ παρὰ λόχμῃ,
ἠλιβάτῳ Δαμασῆνι συνήντεεν, υἱέϊ Γαίης,
ὃν πάρος αὐτογόνοισι τόκοις μαιώσατο μήτηρ,
ἐκ γενετῆς μεθέποντα δασύτριχα κύκλα γενείου·
τικτομένῳ δέ οἱ ἦεν Ἔρις τροφός· ἔγχεα δ' αὐτῷ
μαζὸς ἔην, καὶ χύτλα φόνοι, καὶ σπάργανα θώρηξ,
καὶ δολιχῶν μελέων βεβαρημένος εὐρέϊ φόρτῳ,
νήπιος αἰχμάζων, βρέφος ἄλκιμον, αἰθέρι γείτων,
ἐκ γενετῆς δορὺ πάλλεν ὁμόγνιον· ἀρτιφανῆ δὲ
ὥπλισεν Εἰλείθυια λεχώϊον ἀσπιδιώτην.
Τὸν μὲν ἐσαθρήσασα παρὰ κλέτας εὔβοτον ὕλης,
κάμπτετο λισσομένη· κινυρὴ δ' ἐπεδείκνυε νύμφη
ἄπλετον ἑρπηστῆρα κασιγνήτοιο φονῆα,
καὶ Τύλον, ἀρτιχάρακτον ἔτι σπαίροντα κονίῃ·
οὐδὲ Γίγας ἀμέλησε, πέλωρ πρόμος· ἀλλὰ πιέσσα
δένδρεον αὐτόπρεμνον ἀνέσπασε μητρὸς ἀρούρης,

---

v. 478. ἑλκισθέντα editt.
v. 479. πεφορημένος ε. στόμα ὕρων ed. pr. emend. Falk.
v. 481. Μερόης σκ. ed. pr. Μερόη σκ. ed. alt. ex em. Falk. cf. v. 452.
v. 482. φόβῳ γ' ἐλ. editt. Emendavit jam Rhodom.
v. 483. πολύστοιχον ed. pr. emend. Falk.
v. 489. ἔγχεα δ' αὐτῶν ed. pr. em. Falk.
v. 491. βεβαρυμένος editt. Emendavit jam Rhodom.
v. 496. κινυρῇ — νύμφῃ editt.

ὠμοβόρου δὲ δράκοντος ἐναντία δόχμιος ἔστη.
καὶ πρόμος εἱλικόεις ὀφιώδεϊ μάρνατο σιγῇ,
αὐχενίῃ σάλπιγγι μόθου συριγμὸν ἰάλλων,
πεντηκονταπέλεθρος ὄφις, κυκλούμενος ὁλκῷ·
καὶ διδύμῳ σφιγκτῆρι πόδας σφηκώσατο δεσμῷ,
καὶ σκολιαῖς ἕλικεσσι δέμας Δαμασῆνος ἱμάσσων,
χάσματι λυσσήεντι πύλας ὤϊξεν ὀδόντων,
χείλεσι τοξεύων διερὸν βέλος, ὄμματα σείων,
ὠμὰ, φόνου πνείοντα· γιγαντείῳ δὲ προσώπῳ
ἔπτυεν ὀμβρηρῇσι γενειάσι πίδακας ἰοῦ,
χλωρὸν ὀϊστεύων δολιχόσκιον ἀφρὸν ὀδόντων·
ὑψιλόφου δὲ Γίγαντος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ,
ὄρθιος ἀΐξας μελέων ἐνοσίχθονι παλμῷ.
Ἀλλὰ δρακοντείης ἀπεσείσατο φόρτον ἀκάνθης
αἰνογίγας, σκοπέλοισιν ἐοικότα γυῖα τινάσσων;
καὶ παλάμῃ τανύφυλλον ἑὴν ἐλέλιξεν ἀκωκὴν,
ὀρθὸν ἀκοντίζων δρυόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ κόρσῃ
πῆξε φυτὸν προθέλυμνον, ὅπῃ περὶ κυκλάδα δειρὴν
αὐχενίῃ γλωχῖνι συνήπτετο δεσμὸς ἀκάνθης.
καὶ φυτὸν ἐῤῥίζωτο τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
κεῖτο δράκων ἀτίνακτος, ἕλιξ νέκυς. ἐξαπίνης δὲ
θῆλυς ὄφις, ξύουσα παλιννόστῳ πέδον ὁλκῷ,
εὐνέτις ἀμφιέλικτος ἐδίζετο λοξὸν ἀκοίτην,
οἷα γυνὴ ποθέουσα νέκυν πόσιν· εἰς σκοπέλους δὲ
μηκεδανῆς ἐλέλιξε θοώτερον ὁλκὸν ἀκάνθης,

---

v. 501. *δόχμιος ἔχη* ed. alt. errore.

v. 502. *ὀφιώδ. μ. σιγῇ* de *sibilo* serpentis, quasi *σιγμῷ.*

v. 509. *ὄμματα φόνου πν.* ed. pr. *λοξὰ φόνου π.* ed. alt. ex conject. Falk. qui praeterea *ὄμματα πῦρ πνείοντα* proponit.

v. 513. *βελέων ἐνοσίχθ.* editt. Mecum emend. Falk. in curis secc.

v. 518. *ὅπη περικυκλάδους δειρ.* ed. pr. emend. Falk.

εἰς ὄρος ἐσσυμένη βοτανηφόρον· ἀμφὶ δὲ λόχμην
δρεψαμένη Διὸς ἄνθος ἐχιδνήεντι γενείῳ,
χείλεσιν ἀκροτάτοις ὀδυνήφατον ἤγαγε ποίην,
καὶ νέκυος δασπλῆτος ἀλεξήτειραν ὀλέθρου
ἀζαλέῳ μυκτῆρι συνήρμοσεν· ἰοβόλῳ δὲ
* * * * * * * *
καὶ νέκυς αὐτοέλικτος ἐπάλλετο· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ
ἄπνοον ἦν· ἕτερον δὲ διέστιχεν· ἄλλο δὲ σείων,
ἡμιτελὴς νέκυς ᾖεν, ἔχων αὐτόσσυτον οὐρήν·
καὶ ψυχραῖς γενύεσσι παλίνσοον ἆσθμα τιταίνων,
οἰγομένῳ κατὰ βαιὸν ἐθήμονι βόμβεε λαιμῷ,
συριγμὸν προχέων παλινάγρετον· ὀψὲ δὲ βαίνων,
νόστιμος ἀρχαίην ὑπεδύσατο φωλάδα χειήν.
Καὶ Μορίη Διὸς ἄνθος ἐκούφισεν· ἀμφὶ δὲ νεκροῦ
ζωοτόκῳ μυκτῆρι φερέσβιον ἥρμοσε ποίην.
καὶ βοτάνη ζείδωρος ἀκεσσιπόνοισι κορύμβοις
ἔμπνοον ἐψύχωσε δέμας παλιναυξέϊ νεκρῷ.
ψυχὴ δ᾽ εἰς δέμας ἦλθε τὸ δεύτερον· ἐνδομύχῳ δὲ
ψυχρὸν ἀοσσητῆρι δέμας θερμαίνετο πυρσῷ.
καὶ νέκυς, ἀμφιέπων βιότης παλινάγρετον ἀρχήν,
δεξιτεροῦ μὲν ἔπαλλε ποδὸς θέναρ· ἀμφὶ δὲ λαιὸν
ὀρθώσας στατὸν ἴχνος, ὅλῳ στηρίζετο ταρσῷ,
ἀνδρὸς ἔχων τύπον ἶσον, ὃς ἐν λεχέεσσιν ἰαύων,

---

v. 527. *γενέῳ* ed. pr. emend. Falk.

v. 530. Verba *ἰοβόλῳ δὲ* non facile antecedentibus aptari poterunt ita, ut locus integer videatur. Neque probabilis conjectura, velut: *ἀζαλέῳ μ. συνήρμοσεν, ἰοβόλῳ πρίν.*

v. 533. debebat, puto, *αὐτόσσυτον ὁρμήν* scribere.

v. 534. *παλίνσοον* nove dictum; an *παλίσσυτον*?

v. 537. *φωλάδα χηλήν* editt. fortasse de *fissura* rupis intelligendum, insolentius.

v. 538. *Μορύη* editt. cf. v. 452.

v. 545. *σθέναρ* ed. pr. emend. Falk.

ὄρθριον οἰγομένης ἀποσείεται ὕπνον ὀπωπῆς.
καὶ πάλιν ἔζεεν αἷμα· νεοπνεύστοιο δὲ νεκροῦ
χεῖρες ἐλαφρίζοντο· καὶ ἁρμονίη πέλε μορφῇ,
ποσσὶν ὁδοιπορίη, φάος ὄμμασι, χείλεσι φωνή.
Καὶ Κυβέλη κεχάρακτο νεητόκος, οἷά τε κόλπῳ
μιμηλὴν ἀχάρακτον ἐλαφρίζουσα λοχείην
πήχεσι ποιητοῖσι, καὶ ἀστόργῳ παρακοίτῃ
λαϊνέην ὠδῖνα δολοπλόκος ὤρεγε Ῥείη,
ὀκρυόεν βαρὺ δεῖπνον· ὃ δὲ τροχοειδέα μορφὴν
ἔκρυφε, μάρμαρον υἷα, πατὴρ θοινήτορι λαιμῷ,
ἄλλου ψευδομένοιο Διὸς δέμας εἰλαπινάζων.
καὶ λίθον ἐν λαγόνεσσι μογοστόκον ἔνδον ἀείρων,
θλιβομένην πολύτεκνον ἀνηκόντιζε γενέθλην,
φόρτον ἀποπτύων ἐγκύμονος ἀνθερεῶνος.
Τοῖα μὲν ἐργοπόνοιο πολύτροπα δαίδαλα τέχνης
εἶχεν ἐνυαλίη πολυπίδακος ἀσπὶς Ὀλύμπου
Βακχιάς, ἣν ὁρόωντες ἐθάμβεον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
καὶ σάκεος τροχόεντος ἐκυκλώσαντο φορῆα,
ἔμπυρον αἰνήσαντες Ὀλύμπιον ἐσχαρεῶνα.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι δύσιν διεμέτρεεν Ἠώς,
φέγγος ἀναστείλασα πυριγλήνοιο προσώπου·
καὶ σκιερὴν ἐμέλαινεν ὅλην χθόνα σιγαλέη Νύξ.
λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χαμαιστρώτων ἐπὶ λέκτρων
ἑσπερίῃ μετὰ δόρπον ὀρειάδι κάππεσον εὐνῇ.

---

v. 548. ὄρθιον editt.

v. 549. νεοπλεύστοιο ed. pr. emend. Falk.

v. 550. μορφῆς editt. Sed cf. seqq. dativos.

v. 556. Fort. ὀκριόεν de *aspero* lapide. Mox, nisi τροχοειδέα dixit de forma *parum elaborata*, ἀχάρακτον v. 553. legi poterit βροτοειδέα, quo μιμηλὴν v. 553. ducit.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΣΤ.

Εἰκοστὸν λάχεν ἕκτον ἐπίκλοπον εἶδος Ἀθήνης,
καὶ πολὺν ἐγρεκύδοιμον ἀγειρομένων στόλον Ἰνδῶν.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΣΤ.

Δηριάδῃ δ', εὕδοντι κατηφέος ὑψόθεν εὐνῆς,
Βάκχῳ πιστὰ φέρουσα παρίστατο θοῦρις Ἀθήνη,
γνωτῷ δ' ἐσσομένην ἑτέρην μνηστεύετο νίκην·
καὶ δέμας ἀλλάξασα μετάτροπον ἶσον Ὀρόντῃ,
γαμβρὸν ἀερσιλόφου μιμήσατο Δηριαδῆος.
καί μιν, ἀποῤῥίψαντα μιαιφόνον οἶστρον Ἐννοῦς,
μιμηλὴ δολίοιο παρήπαφεν ὄψις ὀνείρου,
τοῖον ἔπος βοόωσα, καὶ ὀλλυμένων ἐπὶ πότμῳ
ταρβαλέον θάρσυνεν ἐς ὑσμίνην Διονύσου·
Εὕδεις, Δηριάδη· σὲ δὲ μέμφομαι· ἀστυόχων γὰρ
πάννυχον ὕπνον ἔχειν ἀλλότριόν ἐστιν ἀνάκτων·
ὕπνου μέτρον ἔχει βουληφόρος. ἀμφὶ δὲ πύργων
δυσμενέες κλονέουσι, καὶ οὐ δόρυ θοῦρον ἀείρεις,

---

v. 3. *ἐσσομένων* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois. Epist. Vin. p. 20. qui Lubinum adeo verum vidisse observat. Emendatio certa; sed notanda phrasis *μνηστεύετο νίκην γνωτῷ*, *fratri victoriam conciliare studebat.*

v. 4. *Ὀρόντην* editt. atque sic *ἶσον* cum accusat. recte hic strui putat Schrad. ad Mus. p. 45. Non persuadet. *Ὀρόντῃ* jam Rhodom.

v. 8. *ὀλλυμένῳ ἐπὶ π.* editt. male. Correxit etiam Rhodom.

οὐκ ἀΐεις τυπάνων ῥόθιον κτύπον, οὐ μέλος αὐλῶν,
οὐ φονίης σάλπιγγος ἀγέστρατον ἦχον ἀκούεις.
ὑμετέρην δὲ θύγατρα νεήνιδα πενθάδα χήρην,
Πρωτονόην, ἐλέαιρε, κινυρομένην παρακοίτην,
μηδὲ λίπῃς, σκηπτοῦχε, τεὸν νήποινον Ὀρόντην.
κτεῖνον ἐμοὺς ὀλετῆρας ἀτευχέας· ὠκυμόρου γὰρ
γαμβροῦ σεῖο θανόντος ἔτι ζώουσι φονῆες.
στῆθος ἐμὸν σκοπίαζε, τετυμμένον ὀξέϊ θύρσῳ.
ὤμοι, ὅτ' οὐ Λυκόοργος ἀρήϊος ἐνθάδε ναίει·
ὤμοι, ὅτ' οὐκ Ἀράβεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάσσεις,
Δηριάδην δ' ἐνόησα πεφυζότα θῆλυν Ἐνυώ.
οὐ θεὸς ἦν Διόνυσος, ὃν εἰς ἁλὸς οἶδμα διώκων,
θνητὸς ἀνὴρ ποίησεν ὑποβρύχιον μετανάστην.
ἄτρομος ἔσσο λέων, ὅτι χάλκεον ἀνέρα φεύγων,
νεβροχίτων Διόνυσος ὁμοίϊος ἔπλετο νεβρῷ.
οὐ κεῖνος κατέπεφνεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν,
ἀλλά μιν αὐτὸς ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἐν πολέμοις γὰρ
σοὺς προμάχους φεύγοντας ἰδὼν, ἐδάμασσεν Ὑδάσπης.
οὐ σὺ πέλεις ἑτέροισιν ὁμοίϊος· οὐράνιον γὰρ
θυγατέρος Φαέθοντος, ἐριφλεγέος σέο πάππου,
αἷμα φέρεις· οὐ θνητὸν ἔχεις δέμας· οὔ σε δαμάσσει
οὐ ξίφος ἠὲ βέλεμνον, ἐπιβρίθοντα Λυαίῳ.

---

v. 18. *νήπιον Ὀρόντην* ed. pr. emendarunt Falk. et Cant.

v. 23. *ᾤμοι* (ut et v. praeced.) et *ἀνάσσει* editt.

v. 25. Deest vulgo particula *δέ*, praeterea legitur hic versus post v. 26. sine nexu.

v. 29. *οὐ κεῖνος* ed. alt. e conj. Falk. pro *ξεῖνος*.

v. 30. *πτολέμοις* editt.

v. 32. s. *οὐρανίου γὰρ θυγατέρες* editt. sine sensu. Astris s. Asterie, Phaethontis filia, Hydaspis uxor, mater est Deriadis. Junge *οὐράν. αἷμα*, cui *θνητὸν δέμας* v. 34. opponitur.

v. 35. *ἐπιβρίζοντα* editt. correxit jam Rhodom.

Ὣς φαμένη, πρὸς Ὄλυμπον ἔβη πολύμητις Ἀθήνη,
εἶδος ὀνειρείοιο μεταλλάξασα προσώπου.
   Δηριάδης δ' ἠῷος ἀπὸ πτολίων, ἀπὸ νηῶν
κέκλετο κηρύκεσσι, πολυσπερὲς ἔθνος ἀγείρειν.
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα θυελλήεντι πεδίλῳ,
λαὸν ἀολλίζων ἑτερόπτολιν, ἤιε κῆρυξ
Ἠῴην παρὰ πέζαν· ἀρειμανέες δὲ μαχηταὶ
πάντοθεν ἠγερέθοντο, καλεσσαμένου βασιλῆος.
   Πρῶτα μὲν ὡπλίζοντο κυβερνητῆρες Ἐνυοῦς,
Ἀγραῖος Φλόγιός τε, συνήλυδες ἡγεμονῆες,
ἀρτιτελὲς μετὰ σῆμα νεοφθιμένοιο τοκῆος,
Εὐλαίου δύο τέκνα· συνεστρατόωντο δὲ λαοί,
ὅσσοι Κυρὰ νέμοντο, καὶ Ἰνδῴου ποταμοῖο
Βαίδιον, Ὀμβηλοῖο παρὰ πλατὺ βάρβαρον ὕδωρ,
καὶ Ῥοδόην εὔπυργον, ἀρειμανέων πέδον Ἰνδῶν,
καὶ κραναὸν Προπάνισον· ὅσοι τ' ἔχον ἄντυγα νήσου
Γραιάων, ὧν παῖδες ἐθήμονος ἀντὶ τεκούσης
ἄρσενα μαζὸν ἔχουσι γαλακτοφόρου γενετῆρος,
χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ὑποκλέπτοντες ἐέρσην·

---

v. 37. *μεταλλάζονσα* ed. pr. *μεταλλάσσουσα* ed. 2. ex em. Falk. *μεταλλάξασα* jam Rhodom.

v. 38. *ἀπὸ νήσων* corrigebat Falk. in curis secc. hic et v. 222. deceptus, ut videtur, v. 247. Caeterum *ἠῶος* editt.

v. 42. *ἠώην* editt.

v. 48. *Ἰνδώου* editt. In nominibus, quae hic sequuntur, geographicis Indiae, praeter apertissima quaedam vitia, nihil volui novare, etsi plura se mihi, diu atque multum in haec inquirenti, et dubia et probabilia, ad commentarium referenda, facile obtulerunt.

v. 51. *ὅσοι δ' ἔχον* editt.

v. 52. *γραιάων παῖδες*, relicta lacuna, ed. pr. *οἱ παῖδες* ed. alt. e conject. Falk. turbata constructione.

οἵ τε Σεσίνδιον αἰπὺ, καὶ οἳ λινοερκέϊ κύκλῳ
Γάζον ἐπυργώσαντο λινοπλέκτοισι δομαίοις,
Ἄρεος ἀκλινὲς ἕρμα, καὶ οὔ ποτε δήϊος ἀνὴρ,
χαλκὸν ἔχων, ἔῤῥηξε λινοχλαίνων στίχα πύργων,
ἀῤῥαγέ', εὐποίητον εὐκλώστοισι θεμέθλοις.
Τοῖς δ' ἔπι θαρσήεντες ἐπεστρατόωντο μαχηταί,
Δάρδαι, καὶ Πρασίων στρατιαὶ, καὶ φῦλα Σαλάγγων
χρυσοφόρων, οἷς πλοῦτος ὁμέστιος, οἷς θέμις αἰεὶ
χέδροπα καρπὸν ἔδειν βιοτήσιον· ἀντὶ δὲ σίτου
κεῖνον ἀλετρεύουσι μύλης τροχοειδέϊ κύκλῳ·
καὶ σκολιοπλοκάμων Ζαβίων στίχες, οἷσιν ἐχέφρων
Παλθάνωρ πρόμος ἦεν, ὃς ἔστυγε Δηριαδῆα,
ἤθεσιν εὐσεβέεσσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ·
τὸν μὲν ἄναξ Διόνυσος, ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
ἀλλοδαπὸν ναετῆρα λυροδμήτῳ πόρε Θήβῃ·
καὶ Δίρκῃ παρέμιμνε, λιπὼν πατρῷον Ὑδάσπην,
Ἀονίου ποταμοῖο πιὼν Ἰσμήνιον ὕδωρ.
Τοῖς δ' ἔπι, κυδιόων, στρατὸν ἄσπετον ὥπλισε Μοῤῥεὺς
Διδνασίδης, γενετῆρι συνέμπορος, ὃς τότε λυγρῷ
γήραϊ πένθος ἔχων κεκερασμένον ἥψατο χάρμης,
γηραλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἀσπίδα πάλλων,
καὶ πολιῷ λειμῶνι κατάσκιον ἀνθερεῶνα,

---

v. 55. *οἵ τ' ἐς Ἐσίνεον αἰπὺ* editt. *Σεσίνδιον, πόλις Ἰνδική.* Steph. Byz.

v. 59. *ἀῤῥαγὲς εὐποίητον* editt. Sed neutrum hoc adverbialiter cum adject. seq. jungendum esse, parum mihi probabile videtur. Apostrophi talis rarum exemplum habeo. Sed f. versus collocandus post v. 56. ubi *ἕρμα* sequitur.

v. 60. *τοῖς δ' ἐπὶ θ.* editt.

v. 61. *δάρδα καὶ πρ.* ed. pr., emend. e Steph. Byz. Falk.

v. 63. *χύδροπα* editt. aperto errore.

v. 71. *Μαιονίου ποταμοῖο* editt. ineptissime.

αὐτόματον κήρυκα χρόνου δολιχοῖο, τινάσσων,
υἱὸν ἔτι στενάχων μινυώριον, Ἰνδὸν Ὀρόντην,
Διδνάσος αἰολόδακρυς. ἄναξ δέ οἱ ἕσπετο Μοῤῥεύς,
ὄρθιον ἔγχος ἔχων, τιμήορος ὄφρα δαμάσσῃ
λαὸν ὅλον Βρομίοιο, καὶ ἤθελε μοῦνος ἐρίζειν
Βάκχῳ γνωτοφόνῳ, καὶ ἀνούτατον υἷα Θυώνης
οὐτῆσαι μενέαινε, κασιγνήτοιο φονῆα.
καί σφισιν ὡμάρτησε πολυγλώσσων γένος Ἰνδῶν,
οἵ τ' ἔχον Ἠελίοιο πόλιν, καλλίκτιτον Αἴθρην,
ἀντεφέλου δαπέδοιο θεμείλιον· οἵ τ' ἔχον ἄμφω,
Ἀνθηνῆς λασιῶνα καὶ Ὠρυκίης δονακῆα,
καὶ φλογερὴν Νήσαιαν, ἀχειμάντους τε Μελαίνας,
καὶ πέδον εὐδίνητον ἁλιστεφάνου Παταλήνης·
τοῖς ἔπι Δυσσηίων πυκιναὶ στίχες, οἷα καὶ αὐτῶν
φρικτὰ δασυστέρνων ἐκορύσσετο φῦλα Σαβείρων,
τοῖσιν ἐνὶ κραδίῃ λάσιαι τρίχες, ὧν χάριν αἰεὶ
ψυχῆς θάρσος ἔχουσι, καὶ οὐ πτώσσουσιν Ἐνυώ.

Τοῖσι συνεστρατόωντο καὶ ἀνέρες Οὐατοκοῖται,
οἷσι θέμις δολιχοῖσιν ἐπ' οὔασιν ὕπνον ἰαύειν·
τοὺς μὲν Φρίγγος ἵκανε καὶ Ἄσπετος εἰς μόθον ἕλκων,
αὐχήεις τε Δάνυκλος ὁμόστολος, οἷς ἅμα βαίνων,
Ἱππούρῳ συνάεθλος, ἑκηβόλος ἔστιχε Μοῤῥεύς.

v. 79. Fort. αἰλινόδακρυς.
v. 81. ἤλεθε μοῦνος editt.
v. 82. ἀνούτατο υἷα male excusum in ed. alt.
v. 88. Νήσαιαν (male scribitur Νησαίαν) sciens reliqui.
v. 89. Παταλίννης editt. cf. XXVII. 158.
v. 90. οἷσι καὶ αὐτῶν editt. vitio aliquoties occurrente.
v. 96. Βρίγγος editt. cf. XXX. 303. 314.
v. 97. Pro Δάνυκλος legendum fortasse Δόρυκλος, qui occurrit XXIX. 263. nisi diversus est.
v. 98. Suspectum nomen Μοῤῥεύς: esset enim alter Morrheus diversus a filio Didnasi v. 72. ss. Deriadis genero, qui minime

καὶ νόον ἶσον ἔχοντες, ὅλον στρατὸν Οὐατοκοίτην
πέντε δαφοινήεντες ἐκόσμεον ἡγεμονῆες.

Τέκταφος εἰς μόθον ἦλθεν ἑκηβόλος, ὅς ποτε κούρης
χείλεσι πειναλέοισιν, ἀλεξητήρια πότμου,
πατροκόμου δολόεντος ἀμέλγετο χεύματα μαζοῦ,
Τέκταφος, αὐαλέος ψαφαρῷ χροΐ, νεκρὸς ἐχέφρων,
ὁππότε μιν σκηπτοῦχος, ἔχων ἄστοργον ἀπειλήν,
Δηριάδης, σειρῇσι πολυπλέκτοισι πιέζων,
δέσμιον εὐρώεντι κατεκλήϊσσε βερέθρῳ,
ἄτροφον, αὐχμώωντα, δέμας κεκαφηότα λιμῷ,
ἄμμορον ἠελίοιο καὶ εὐκύκλοιο σελήνης.
καὶ χθονίῳ κεκάλυπτο ῥυθῷ πεπεδημένος ἀνήρ,
οὐ ποτὸν, οὔ τινα δαῖτα φέρων, οὐ φῶτα δοκεύων,
ἀλλὰ πεδοσκαφέων λαγόνων ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ
κεῖτο δυηπαθέων· χρονίῳ δ᾽ ἐστρεύγετο λιμῷ,
πειναλέων στομάτων ὀλιγοδρανὲς ἆσθμα τιταίνων,
ἔμπνοος, ἀπνεύστοισιν ὁμοίϊος· οἷα δὲ νεκροῦ
ἐκ χροὸς ἀζαλέοιο δυσώδεες ἔπνεον αὖραι.

Καὶ φυλάκων στρατὸς ἦεν ἐελμένον ἄνδρα φυλάσσων,
ὃν τότε κερδαλέη θυγάτηρ ἀπατήνορι μύθῳ

---

ad *Οὐατοκοίτας* pertinebat. Neque fides habenda est lectioni vulgatae XXX. 188. ubi *Τενναρίδης Μορρεὺς* occurrit.—Fortasse legend. *ἔστιχεν Ἐγρεύς*, qui idem videri posset ac *Ἐγρέτιος*, XXX. 304. 309. 314. una cum Phringo, ex *Οὐατοκοίταις*, ut videtur, commemoratus.

v. 101. *κούρη* ed. pr. et sic Berk. ad Steph. Byz. in *Δώριον* laudat. *κούρης* ed. alt. etsi Falk. verum viderat.

v. 102. *πιναλέοισιν* editt.

v. 103. *ἀμέργετο* editt. Correxit etiam Rhodom.

v. 108. *αἰχμώεντα* ed. pr. *αὐχμώοντα* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 112. *ὑποκοιλάδι πέζαις* ed. pr. *ὑπὸ κοιλάδι πέτρᾳ* ed. alt. ex em. Falk. qui et *πέζῃ* proponebat.

v. 114. *πιναλέων* editt.

ἥπαφεν· ἱκεσίη δὲ βαρύστονον ἴαχε φωνήν,
σεισαμένη δολόεντα νεητόκος εἵματα, νύμφη·
Μή με κατακτείνητε, φυλάκτορες· οὐδὲν ἀείρω,
οὐ ποτὸν ἦλθον ἄγουσα καὶ οὔ τινα δαῖτα τοκῆϊ,
δάκρυα, δάκρυα μοῦνον ἐμῷ γενετῆρι κομίζω·
χεῖρες ἀπαγγέλλουσιν ἐλεύθεροι· εἰ νόος ὑμῖν,
εἰ νόος ἐστὶν ἄπιστος, ἀμεμφέα λύσατε μίτρην,
ῥίψατέ μοι κρήδεμνα, τινάξατε χερσὶ χιτῶνα·
οὐ ποτὸν ἦλθον ἄγουσα φερέσβιον. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
κρύψατε σὺν γενετῆρι καταχθονίῳ με βερέθρῳ·
οὐ φόβος, οὐ φόβος εἰμὶ, καὶ ἢν σκηπτοῦχος ἀκούσῃ·
τίς νέκυν οἰκτείροντι χολώεται; αἰνομόρῳ δὲ
τίς κοτέει θνήσκοντι; τίς ἄπνοον οὐκ ἐλεαίρει;
ὄμματα δ' οὐ μύοντα κατακλείσω γενετῆρος;
κρύψατε· τίς θανάτοιο πέλει φθόνος; ὀλλυμένους δὲ
εἷς τάφος ἀμφοτέρους, γενέτην καὶ παῖδα, δεχέσθω.
Ὣς φαμένη, παρέπεισε. καὶ εἰς μυχὸν ἔδραμε κούρη,
ὀρφναίῳ γενετῆρι φαεσφόρος· ἐν δὲ βερέθρῳ
εἰς στόμα πατρὸς ἔχευεν ἀλεξικάκων γάλα μαζῶν
ἄτρομος· Ἠερίης δὲ θεουδέος ἔργον ἀκούων,

---

v. 119. Etsi *ἱκεσίη — νύμφη* dici potest, maluissem tamen *ἱκεσίης* vel *ἱκεσίην φωνήν*.

v. 124. *χεῖρες ἀπ. ἐλεύθεροι* verba suspecta.

v. 132. posui signum interrogationis in fine versus, quia alias vix cohaeret: oculos patris, morte se claudentes, ego filia non claudam?

v. 138. *ἄτρομος· ἠερθεὶς δὲ θ.* editt. sine sensu. Cum infra XXX. 163. *Ἠερίη* videatur verum mulieris nomen esse, et oppositio, quae sic inter patris, velut sepulti, *Τεκτάφου*, et filiae, sub dio versantis, *Ἠερίης*, cf. v. 136. nomina conspicitur, optime conveniat ludicro Nonni ingenio, eo minus de hac emendatione dubito, quo facilius sic tertius quoque locus XXX. 184. et ipse corruptus, corrigi potest. Sed vid. Comment. Rhodomannus conjecit *ἠνορέης*.

Δηριάδης θάμβησε· περισσονόοιο δὲ κούρης
εἴκελον εἰδώλῳ γενέτην ἀνελύσατο δεσμῶν·
φήμη δ' ἀμφιβόητος ἀκούετο, καὶ στρατὸς Ἰνδῶν
μαζὸν ἀλεξικάκοιο δολοπλόκου ᾔνεσε νύμφης.
Ὃς τότε Βωλίγγεσσι μετέπρεπεν, ὡς μέσος ἄστρων
αἰθέρα φαιδρύνων, ἀμαρύσσεται ἕσπερος ἀστήρ,
ἕσπερος, ἑσπομένης λιποφεγγέος ἄγγελος ὄρφνης.
Γίγλων δ' ὑψικάρηνος, ἀερσιπόδης τε Θυραιεύς,
ὑψιτενής θ' Ἵππαλμος ὑπὲρ πυμάτης κλίμα γαίης
ὥπλισαν αἰόλα φῦλα δορυθρασέων Ἀραχώτων,
Δερσαίων τε φάλαγγας ὁμήλυδας, οἵ τε σιδήρῳ
κτεινομένους κατ' Ἄρηα χυτῇ κρύπτουσι κονίῃ.
[κτεινομένους κατὰ δῆριν ἐτυμβεύοντο κονίῃ.]
Καὶ στρατὸν ἀγκυλότοξον ἀολλίσσας ἐπικούρων,
Ἁβράθοος βραδὺς ἦλθε· νεοτμήτων δὲ κομάων,
αἰδόμενος κεκόρυστο, χόλον καὶ πένθος ἀέξων
βουκεράου βασιλῆος, ἐπεί νύ οἱ ἄφρονι λύσσῃ
Δηριάδης ὑπέροπλος ὅλην ἀπεκείρατο χαίτην,
Ἰνδοῖς πικρὸν ὄνειδος. ἀναγκαῖος δὲ μαχητὴς

---

v. 142. *ἤνεσε* ed. pr.

v. 143. Auctoritas Steph. Byz. alium f. movisset, ut *Βωλίγγῃσι* scriberet; sed recurrit *Βωλίγγεσσι* XXX. 510.

v. 151. Versus hic Falkenburgio quoque redundare videbatur. Suspiceris, poëtam eum prius scripsisse, mox vero propter minus aptum imperfectum (*ἐτυμβεύοντο*) repudiasse, inventa, quae antecedit, meliore lectione.

v. 152. *ἀολλίσας* editt.

v. 153. *ἀβραάθοος* ed. pr. emend. Falk.

v. 156. *ὑπέροπλον ὅλην* editt. Sed est fere perpetuum Deriadis epitheton.

εἰς ἐνοπὴν μόγις ἦλθε, καὶ αἰπυλόφῳ τρυφαλείῃ
λωβητὴν ἐκάλυπτε λιπότριχον ἄντυγα κόρσης,
κρυπτὸν ἐνὶ κραδίῃ μεθέπων κότον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
ἤματι μὲν πολέμιζεν· ἀεὶ δ' ὑπὸ πάννυχον ὥρην
ἄγγελον, ἀγγέλλοντα νοήματα Δηριαδῆος,
Βάκχῳ πιστὸν ἔπεμπεν ὀπάονα· λαθριδίως δὲ
Δηριάδῃ κεκόρυστο, καὶ ἀμφαδίην Διονύσῳ.
Ξούθων δ' ἄγρια φῦλα, καὶ ἐγρεμόθων Ἀριηνῶν,
καὶ Ζαόρων ἐκόρυσσε γονὴν, καὶ φῦλον Ἰώρων,
Κασπείρων τε γένεθλα, καὶ Ἄρβιας, οἵ τ' ἔχον αὐτον
Ὕσπορον, αἰγλήεντι διαστίλβοντα ῥεέθρῳ,
ἠλέκτρου κομόωντα βαθυπλούτοισι μετάλλοις·
οἵ τ' ἔχον Ἀρσανίην εὐδείελον, ἧχι γυναῖκες
εἰς μίαν Ἠριγένειαν ἐθήμονι Παλλάδος ἱστῷ
ὀξείαις παλάμῃσιν ὅλον τελέουσι χιτῶνα.
Τοῖς δ' ἔπι θωρήσσοντο κυβιστητῆρι κυδοιμῷ
Κιῤῥαῖοι, δεδαῶτες ἁλίκτυπον ἄντυγα νήσων,

---

v. 159. *λωβωτὴν ἐκ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 161. *πτολέμιζεν* editt.

v. 167. *καὶ σπείρων* ed. pr. emend. Falk.

v. 168. *Ὕσπορον αἰγλήεντα* editt. De fluvio Hysporo aut Hypobaro in comment. dicetur.

v. 170. *εὐδίελον, ἦχι* ed. pr. *εὐδίελον, ἧχι* ed. alt. etsi Falk. *εὐδείελον* correxerat. Hunc et proximos duo versus affert Berk. ad Steph. Byz. in *Δαρσανία*, circa nomen urbis deceptum fortasse falsa in Dionysii Bassaricis lectione.

v. 173. *ἐπὶ θ. κυβερνητῆρι κυδοιμῷ* editt. Saltem debebat *κυβερνητῆρι κυδοιμῶν*, de Deriade. Sed ejus parum apta mentio. *Κυβιστητῆρι κυδοιμῷ* habet Tryphiod. v. 189. (193. Schaef.) ubi Merrick Nonnum 36, (voluit XXVI.) 173. *κυβερνητῆρι κυδοιμῷ* dixisse observat. Cf. seqq. ad stabiliendam lectionem.

Ἄρεος εἰναλίοιο δαήμονες· ὑγροπόρους δὲ
ὁλκάδας οὐ δεδάασιν· ἀδεψήτῳ δὲ βοείῃ
δουρατέων πλώουσι τύπῳ τεχνήμονι νηῶν·
δέρμασι δ' ἰθύνουσι νόθον πλόον, οἷς ἔνι ναύτης
ἕζεται ἀκλύστοισιν ἐν οἴδμασι ποντοπορεύων,
ὁλκάσι μιμηλοῖσι θαλάσσια νῶτα χαράσσων.
τοὺς Θέαμις κόσμησε καὶ Ὅλκασος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ταρβήρου δύο παῖδες, ἀκοντοφόροιο τοκῆος.
    Καὶ πολὺς ἑσμὸς ἵκανεν, Ἀρειζάντειαν ἐάσας,
ξείνου δουρατέου μέλιτος τροφὸν, ἧχι πιόντα
ἠερίης ζείδωρον ἑώϊον ἀρδμὸν ἐέρσης
δένδρεα χαιτήεντα μελίῤῥυτον, ὡς ἀπὸ σίμβλων,
δαιδαλέην ὠδῖνα σοφῆς τίκτουσι μελίσσης,
αὐτοτόκων πετάλων χλοερὸν ποτόν· εἰς πεδίον γὰρ
ἀρτιφανὴς Φαέθων, ὅτε λούεται Ὠκεανοῖο,
ὄμπνιον ἠῴης ἀποσείεται ἰκμάδα χαίτης,
ῥαίνων ζωοτόκοιο φυτηκόμον αὔλακα γαίης.
τοῖον Ἀρειζάντεια φέρει μέλι, τῷ ἔπι χαίρων,
νηχομέναις πτερύγεσσιν ὑπὲρ πετάλοιο χορεύων,

---

v. 177. *δουρατέῳ πλ.* editt. inepte.

v. 178. *δέρματι* editt.

v. 183. *Ἀρυζάντειαν ἐάσσας* editt. *Ἀρειζάντεια* est v. 192. et videor mihi habere, cur hanc scripturam veriorem putem. Conjiciebat etiam Falk.

v. 184. *ἦχι* ed. pr.

v. 188. Fort. *αὐτότοκον — χλοερῶν.*

v. 190. *ἠώης* editt.

v. 192. *τῷ ἔνι χαίρων* editt. Correxit etiam Rhodom.

v. 193. *νηχομένοις* edd. Correxit Rhodom. *ὑπὲρ ποταμοῖο* editt. Male, cf. v. 188. Orta corruptio fortasse propter male intellectum *νηχομένοις πτερ.* cf. XXXI. 15.

ἵπταται ἄσπετος ὄρνις· ὄφις δέ τις ἀγκύλος ἕρπων
μιτρώσας ἑλικηδὸν ὁμόπλοκον ἠδέϊ δένδρῳ
ἰκμάδα λειριόεσσαν ἀμέλγεται ἅρπαγι λαιμῷ,
χείλεσι λιχμώων γλυκερὴν ὠδῖνα κορύμβων·
δενδραίην δὲ δράκοντες ἀναβλύζοντες ἐέρσην,
ἡδὺ μέλι προχέουσι, καὶ οὐ τόσον ἰὸν ἀλήτην
πικρὸν ἀποπτύουσιν, ὅσον γλυκὺ χεῦμα μελίσσης·
ἧχι μελισταγέεσσιν ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἀείδει
ὡρίων, γλυκὺς ὄρνις, ὁμοίϊος ἔμφρονι κύκνῳ·
οὐ μὲν ἀνακρούει ζεφυρηΐδι σύνθροος αὔρῃ,
ὑμνοτόκων πτερύγων ἀνεμώδεα ῥοῖζον ἰάλλων,
ἀλλὰ σοφοῖς στομάτεσσι μελίζεται, οἷά τις ἀνήρ,
πηκτίδι νυμφοκόμῳ θαλαμηπόλον ὕμνον ἀράσσων.
κατρεὺς δ' ἐσσομένοιο προθεσπίζει χύσιν ὄμβρου,
ξανθοφυὴς, λιγύφωνος· ἀπὸ βλεφάρων δέ οἱ αἴγλη
πέμπεται, ὀρθρινῇσι βολαῖς ἀντίῤῥοπος ἠοῦς·
πολλάκι δ' ἠνεμόεντος ὑπὲρ δένδροιο λιγαίνων,
σύνθροος ὡρίωνος, ἀνέπλεκε γείτονα μολπήν,
φοινικέαις πτερύγεσσι κεκασμένος· ἦ τάχα φαίης,
μελπομένου κατρῆος ἑώϊον ὕμνον ἀκούων,

---

v. 196. ἀμέρσεται editt.

v. 198. δενδραίην τε δράκ. editt. δενδρείην Rhodom.

v. 201. ἧχι — ἀείδειν ed. pr. emend. Falk.

v. 203. ζεφυρηΐδι σύνθροος ed. pr. Prius tantum correctum in ed. alt. per Falk. σύνθροος et σύνθρονος saepius confusa. Cf. 211. Rhodomannus conjiciebat ζεφυρητίδι σύνθροος.

v. 207. Tres versus 207. 208. 209. leguntur vulgo male post versum 214. Ordinem feliciter restituit Cunaeus.

v. 210. ὑπὸ δένδροιο editt. emend. Cun. ὑπαὶ Rhodom.

v. 212. ἢ τάχα ed. pr. ἦ τάχα ed. 2.

v. 213. μεμφομένου editt. emend. Cun. μεμφόμενον Τηρῆος Rhodom.

ὄρθριον αἰολόδειρον ἀηδόνα κῶμον ὑφαίνειν.
κεῖθι καὶ ἐγρεμόθων μερόπων στρατὸς, οὓς ἐπὶ χάρμην
ἄτρομος Ἱππάλμοιο πάϊς θώρηξε Πυλοίτης,
γνωτὸν ἔχων Βιλλαῖον ὁμόστολον ἡγεμονῆα.
Τοῖς ἔπι θωρήσσοντο Σίβαι, καὶ λαὸς Ὑδάρκης,
καὶ στρατὸς ἄλλος ἵκανε, πόλιν Κάρμιναν ἐάσας,
ὧν ἄρα Κύλλαρος ἦρχε καὶ Ἀστράεις, πρόμος Ἰνδῶν,
Βρόγγου δίζυγα τέκνα, τετιμένα Δηριαδῆϊ,
Καὶ στόλος ἄλλος ἵκανε τριηκοσίων ἀπὸ νηῶν,
αἵτε περιστιχόωσιν ἀμοιβάδες ἄλλυδις ἄλλαι,
γείτονες ἀλλήλῃσιν, ὅπῃ περιμηκέϊ πορθμῷ
δίστομος Ἰνδὸς, ἄγων μετανάστιον ἀγκύλον ὕδωρ,
ἑρπύζων κατὰ βαιὸν ἀπ' Ἰνδῴου δονακῆος
λοξὸς ὑπὲρ δαπέδοιο παρ' ἠῴου στόμα πόντου,
ἔρχεται αὐτοκύλιστος ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα·
ἧχι θερειγενέων ὑδάτων ὑψούμενος ὁλκῷ,
χεύμασιν αὐτογόνοις ἐπὶ πήχεϊ πῆχυν ἀέξει,
καὶ χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται ὑγρὸς ἀκοίτης,
τέρπων ἰκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην,

---

v. 216. *θώρηξε πυλοίτου* ed. pr. emend. Falk. Sed nomen *Πυλοίτης* suspectum, quia infra v. 554. rursus alius *Πυλοίτης* occurrit. Verum tamen, terminationes *ου* et *ης* saepissime in Nonno confundi, ut exempla alibi collecta dabimus.

v. 219. *Καρμίναν ἐάσσας* editt.

v. 221. *τετιμμένα* ed. pr. Correxit etiam Rhodom.

v. 222. *ἀπὸ νήσων* conjecit Falk. in curis secundis. Vide ad v. 38.

v. 224. *ὕπη* editt.

v. 226. *Ἰνδῴου* et v. s. *ἠῴου* editt.

v. 228. *αὐτοκύλιστον* editt. sine sensu.

v. 229. *ἧχι* ed. pr.

οἶστρον ἔχων πολύπηχυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων,
μέτρῳ ἀμοιβαίῳ παλιναυξέα χεύματα τίκτων, —
Νεῖλος ἅτ' Αἰγύπτῳ, — καὶ ἑῷος Ἰνδὸς Ὑδάσπης.
κεῖθι μελαμψήφιδα διαξύων ῥόον ὁπλῇ,
νήχεται ὑδατόεις ποταμήϊος ἵππος ἀλήτης,
οἷος ἐμοῦ Νείλοιο θερειγενὲς οἶδμα χαράσσων
ναιετάει, βυθίοιο δι' ὕδατος ὑγρὸς ὁδίτης,
μηκεδαναῖς γενύεσσιν· ἐπ' αἰγιαλοῖο δὲ βαίνει
αἰχμῇ καρχαρόδοντι διασχίζων ῥάχιν ὕλης·
καὶ διερὴν ἀχάρακτον ἔχων γένυν ἅρπαγα καρπῶν,
μιμηλῇ δρεπάνῃ σταχυηφόρα λήϊα τέμνει,
ἀμητὴρ ἀσίδηρος ἀμαλλοφόρου τοκετοῖο.
τοῖα μὲν ἑπταπόροιο φαΐζεται εἴκελα Νείλου
Ἰνδῴου ποταμοῖο φέρειν μένος. οἳ δὲ λιπόντες
νήσων ἀγκύλα κύκλα καὶ ἕδρανα γείτονος Ἰνδοῦ,
ἄνδρες ἐθωρήσσοντο μαχήμονες, ὧν πρόμος ἀνήρ,
Ῥίγβασος, ἡγεμόνευεν, ἔχων ἴνδαλμα Γιγάντων.

---

v. 235. *Νεῖλος Αἰγύπτῳ* ed. pr. lacuna relicta. *Νεῖλος ἐν Αἰγ.* ed. alt. ex emend. Falk. Etsi non ignoro, fuisse inter veteres, qui Nilum cum Indo cohaerere existimarent, commento, ut videtur, inde orto, quod superius Indi flumen Graeci ab Indis ipsis *Nyl* et *Nilab* vocari audirent, malui tamen hic conjecturam meam sequi, uberiorem loci explicationem in commentario additurus. *Ἐν Αἰγύπτῳ* probavit Rhodomannus.

v. 236. *μελαμψήφιδι — ὁπλῇ* editt.

v. 239. *ναιετάει* suspectum verbum; desiderem, quod melius cum *μηκεδ. γενύεσσιν* v. s. jungi possit.

v. 244. *τοκετοῖο* vix verum; sed ambigo, utrum praestet *δαπέδοιο*, an *ποταμοῖο*. cf. XXXVIII. 249.

v. 245. *εἵνεκα Νείλου* editt. vid. ad v. 235.

v. 246. *γένος* edd.

Οὐδὲ γέρων Ἄρητος ἐλείπετο, Δηριαδῆος
εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἀταρβέος· ἀλλὰ καθάψας
χαλκοβαρῆ λασίοιο κατὰ στέρνοιο χιτῶνα,
γηραλέου κούφιζεν ὑπὲρ νώτοιο βοείην,
αὐχένι κυρτωθέντι περικρεμάσας τελαμῶνα.
καὶ στρατιὴν θώρηξεν, ἀναγκαῖος πολεμιστής,
πέντε σὺν υἱήεσσι, Λύκῳ καὶ ὁμήλυδι Μύρσῳ,
Γλαύκῳ, καὶ Περίφαντι, καὶ ὀψιγόνῳ Μελανῆι.
καὶ πολιὴν πλοκαμῖδα περισφίγξας τρυφαλείῃ,
λαιὸν ἐϋτροχάλοιο μετέστιχε δηϊοτῆτος,
δεξιτερὸν πολέμοιο κέρας τεκέεσσιν ἐάσας,
οὓς φύσις ἀφθόγγων στομάτων σφρηγίσσατο δεσμῷ,
γλῶσσαν ὑποσφίγξασα, σοφῆς ὀχετηγὸν ἰωῆς·
ὁππότε γὰρ θαλάμοιο παρὰ φλιῇσι χορεύων,
Λαοβίην ζυγίοιο γάμου πιστώσατο θεσμῷ,
παιδογόνοις Ἄρητος ὁμιλήσας Ὑμεναίοις,
ἔνθεον ἔπλετο θάμβος· ἐπεὶ γαμίῳ παρὰ βωμῷ
νυμφοκόμῳ πεπόνητο θυηπολέων Ἀφροδίτῃ
νυμφίος ἀρτιχόρευτος· ἐν εὐύμνῳ δὲ μελάθρῳ
δοῦπον ἀνακλάγξασα λεχώϊον ἀνθερεῶνος,
μάντις ἐπεσσομένων, ἐβαρύνετο πουλυτόκος σῦς,

---

v. 250. Notandum, hujus hominis nomen primam producere; alius est Ἄρητος in exercitu Bacchi XXXII. 188. prima correpta. Cf. 265.

v. 251. ἀτὰρ βάρυς, ἀλλὰ καθ. editt. Lacunam statuere, aut corrigere ἀτὰρ βραδὺς ἀμφικαθ. minus probabile videbatur.

v. 260. ἐάσσας editt.

v. 265. παιδαγόνοις ἄῤῥητος edit. pr. prius emend. Falk. in ed. alt.

v. 267. πεπότητο editt.

v. 270. μάντις ἐπ᾽ ἐσσομένων editt.

ἀλλοίην καὶ ἄπιστον ἐλαφρίζουσα λοχείην.
καὶ νεπόδων ὤδινε νόθον γένος· ἐκ λαγόνων δὲ
ὑγρὴν ἰχθυόεσσαν ἀνηκόντιζε γενέθλην
ἀντὶ τόκου χθονίοιο λοχευσαμένη τόκον ἅλμης.
καὶ συὸς ἰχθυγόνοιο πολυστόμος ἵπτατο Φήμη,
λαὸν ἀολλίζουσα· πολυσπερέες δὲ πολῖται
χερσαίην πολύτεκνον ἐθηήσαντο γενέθλην,
ἰσοφυὲς μίμημα θαλασσοτόκοιο λοχείης.
μαντιπόλον δ᾽ ἐρέεινε θεηγόρον· εἰρομένῳ δὲ
ἐσσομένην θέσπιζεν ἀφωνήτων στίχα παίδων,
εἰναλίης ἴνδαλμα λιπογλώσσοιο γενέθλης.
καὶ τότε μάντις ἔλεξε, προάγγελα θέσφατα κεύθειν,
ὄφρα κεν ἱλάσκοιτο ταχύπτερον υἱέα Μαίης,
γλώσσης ἡγεμονῆα, σοφῆς ἰθύντορα φωνῆς.
Λαοβίη δ᾽ ὤδινεν· ἀμοιβαίῃ δὲ λοχείῃ [illegible]
τίκτε συὸς βρεφέεσσιν ἰσηρίθμων στίχα παίδων,
ἰχθύσιν ἀφθόγγοισιν ἐοικότας, οὓς μετὰ νίκην
Βάκχος ἄναξ ἐλέαιρε· λιποφθόγγων δ᾽ ἀπὸ λαιμῶν
γλώσσης δεσμὸν ἔλυσε, καὶ ἤλασεν ἥλικα σιγήν,
φωνὴν δ᾽ ὀψιτέλεστον ἐπεξύνωσεν ἑκάστῳ.
τοῖσι συνεστρατόωντο φερεσσακέες πολεμισταί,
οἵ τε Πύλας ἐνέμοντο, καὶ οἳ λάχον ἐγγύθεν Εὔρου
ναιομένην Εὔκολλα, μαχήμονος ἔνδιον Ἠοῦς,
καὶ ζαθέην Γορύανδιν ἐΰσπορον αὔλακα γαίης.
Τοῖς ἔπι θωρήχθησαν, ὅσοι λάχον ἄντυγας Οἴτης,

---

v. 274. ἀρτικόμου χθονίδιο editt. ineptissime.

v. 280. ἐσσομένων vulgo.

v. 282. κεύθων editt. quod cum ἔλεξε non convenit. Imo jussit patrem tacere.

v. 286. F. ἰσήριθμον.

μητέρα δενδρήεσσαν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
οἷς φύσις ὤπασε κύκλα διηκοσίων ἐνιαυτῶν
ζώειν ἀενάοιο χρόνου πολυκαμπέϊ νύσσῃ,
ἠὲ τριηκοσίων· καὶ βόσκεται ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
ἐκ ποδὸς ἀκροτάτου μελανόχροος ἄχρι καρήνου,
γναθμοῖς μηκεδανοῖσιν ἔχων προβλῆτας ὀδόντας
δίζυγας, ἀμητῆρι τύπῳ γαμψώνυχος ἅρπης,
θηγαλέῳ δμητῆρι, διαστείχων στίχα δένδρων
ποσσὶ τανυκνήμοισιν, ἔχων ἴνδαλμα καμήλων
καὶ λοφίην ἐπίκυρτον, ἐῷ πολυχανδέϊ νώτῳ
ἑσμὸν ἄγων νήριθμον ἐπασσυτέρων ἐλατήρων,
δινεύων στατὸν ἴχνος ἀκαμπέϊ γούνατος ὁλκῷ,
αὐχένα βαιὸν ἔχων κυρτούμενον· εἶλε δὲ λεπτὸν
ὄμμασιν ἰσοτύποισι συῶν ἴνδαλμα προσώπου,
καὶ τύπον εὐρυμέτωπον ἐχιδναίοιο καρήνου,
ὑψιφανὴς, περίμετρος· ἑλισσομένου δὲ πορείῃ,
οὔατα μὲν λιπόσαρκα, παρήορα γείτονι κόρσῃ,
λεπταλέων ἀνέμων ὀλίγῃ ῥιπίζεται αὔρῃ·
πυκνὰ δὲ μαστίζουσα δέμας γωμήτορι παλμῷ,

---

v. 299. *τριηκοσίων, καταβόσκεται* editt.

v. 303. Exspectes *διασχίζων* (ut 241.) *στίχα δένδρων*; sed, nisi in seqq. verss. multa melius disponuntur, (vid. Ill. Uwarowii *Nonnus von Panopolis* p. 67. s.) nihil mutandum.

v. 306. *ἑσμὸν ἔχων* vulgo, participio nimis saepe repetito.

v. 308. *εἶχε δὲ λεπτὸν* editt. praeterea hunc versum vulgo antecedit v. 310. sine omni nexu.

v. 311. *ἑλισσόμενος* editt. propter antecedentes nominatt. Supple *ἐλέφαντος*.

v. 312. *παρήορα* editt.

v. 313. *ὀλίγη ῥ. αὔρη* editt. etsi Falk. correxerat.

λεπτοφυὴς ἐλαχεῖα τινάσσεται ἄστατος οὐρή.
πολλάκι δ' ἐν πολέμοισι, γένυν προβλῆτα τινάσσων,
ἀνέρι ταυροκάρηνος ἐπέχραεν ἠλίβατος θήρ,
ξείνην καρχαρόδοντα φέρων ἑτερόστομον ἅρπην,
δινεύων ἑκάτερθε γενειάδος ἔμφυτον αἰχμήν·
πολλάκι δ' εὐθώρηκα μετάρσιον ἀσπιδιώτην
ὄρθιον ἠέρταζε, πεπαρμένον ἅρπαγι λαιμῷ,
ἄνδρα δὲ καρχαρόδοντι κατεπρήνιξεν ἀκωκῇ·
καὶ νέκυν αὐτοκύλιστον ἐπὶ στροφάλιγγι κονίης,
ὑψόθεν ἠκόντιζε, παλινδίνητον ἀλήτην,
αἰθύσσων ἑλικηδὸν ἴτυν σκολιοῖο γενείου,
κάρχαρον ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ προβολῆσιν ὀδόντων
ἀντίτυπον σπειρηδὸν ἐχιδνήεσσιν ἀκάνθαις
ἄχρι ποδῶν τανύων κεχαλασμένον ἆορ ὀδόντων.
τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος, ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν

---

v. 315. *ἐλάφεια* editt. Sed hic quoque Falk. verum succurrebat.

v. 316. *πτολέμοισι* editt.

v. 317. *ταυροκάρηνος* si sanum; similitudinem refero ad dentes, velut cornua, prominentes.

v. 318. *ζήνην καρχαρόδ.* edit. pr. *ζώνην καρχ.* ed. alt. e conject. Falk. qui non videbat, de dentibus hic sermonem esse, non de proboscide.

v. 323. *στροφάλιγγι κονίῃ* editt.

v. 326. *παρὰ βλῆσιν ὀδόντων* ed. pr. *παρὰ προβλῆσιν ὀδ.* ed. alt. e conject. Falk. qui Nonnum alibi *προβλῆτα* substantive usurpasse putabat. In mente habebat XXVIII. 75. sed ubique adjectivum est. *προβολῆσιν* Rhodom.

v. 327. *ἀντιτύποις σπ.* editt. sine nexu. Sequens σ fort. corruptionem attulit.

v. 328. *κεχαραγμένον* ed. pr. *κεχαραγμένῳ* ed. 2. emend. Scalig.

v. 329. *τοὺς,* nimirum *ἐλέφαντας.* [illegible]

Καυκασίην παρὰ πέζαν Ἀμαζονίου ποταμοῖο,
εἰς φόβον εὐπήληκας ἀνεπτοίησε γυναῖκας,
ἠλιβάτων λοφίῃσιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων.
ἀλλὰ τὰ μὲν μετὰ δῆριν. ἐς ὑσμίνην δὲ Λυαίου
Δηριάδῃ καλέοντι τότε πρόμος ἦλθε Πυλοίτης,
ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατὰ κλόνον ἡνιοχεύων,
καλλιτόκου Μαραθῶνος ἀρειμανὲς αἷμα γενέθλης·
καί οἱ ἐς ὑσμίνην ἑτερόθροος ἕσπετο γείτων
λαὸς ἐϋκρήδεμνος, Ἐριστοβάρειαν ἐάσας.
Δερβίκκων δὲ γένεθλα συνέσπετο Δηριαδῆϊ,
Αἰθίοπές τε, Σάκαι τε, καὶ ἔθνεα ποικίλα Βάκτρων,
καὶ πολὺς οὐλοκόμων Βλεμύων στρατός. ἀλλοφανῆ δὲ
Αἰθίοπες μεθέπουσι τύπον τεχνήμονα χάρμης·
ἵππου γὰρ φορέοντες ὀλωλότος ἄντυγα κόρσης,
ψευδόμενοι κρύπτουσιν ἀληθέα κύκλον ὀπωπῆς,
καὶ κεφαλὴν βροτέην ἑτέρῳ σφίγγουσι προσώπῳ,
ἄπνοον ἀσκήσαντες ἐς ἔμπνοον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
δήϊον ἀγνώσσοντα νόθῳ κλονέουσι καρήνῳ·
καὶ πρόμος ἐκ στομάτων ἀπατήλιον ἦχον ἰάλλει,
ἵππιον ἀνδρομέῃ προχέων χρεμετισμὸν ἰωῇ.
οἳ μὲν ἀολλίζοντο, καλεσσαμένου βασιλῆος.
Πάντων δ' ἡγεμόνευεν ἐς Ἄρεα κοίρανος Ἰνδῶν,
ὃν διερῇ φιλότητι πατὴρ ἔσπειρεν Ὑδάσπης,

---

v. 330. *ποταμίου* ed. pr.

v. 334. *Δηριάδη* editt. Ad *Πυλοίτην* quod attinet, vide ad v. 216.

v. 338. *ἐάσσας* vulgo.

v. 339. *Δερβίκων* editt. Fortasse recte. Secundum Steph. Byz. *Δερβικκῶν* scribendum.

v. 344. *κύκλα ὀπωπῆς* ed. pr. emend. Falk.

Ἀστρίδος εὐώδινος ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
κούρης Ἠελίοιο. φάτις δέ τις, ὅττι ἑ μήτηρ
Νηιὰς, Ὠκεανοῖο γένος, τεκνώσατο, Κητώ,
ἥν ποτε παφλάζοντι διερπύζων περὶ παστῷ,
νυμφίος ὑδατόεντι γάμῳ πήχυνεν Ὑδάσπης,
γνήσιον αἷμα φέρων Τιτήνιον· ἀρχεγόνου γὰρ
ἐκ λεχέων Θαύμαντος ἐγείνατο δίζυγα φύτλην
Ἠλέκτρη ῥοδόπηχυς, ὁμευνέτις, ἧς ἀπὸ λέκτρων
καὶ ποταμὸς βλάστησε καὶ ἄγγελος Οὐρανιώνων,
Ἶρις ἀελλήεσσα, καὶ ὠκυρέεθρος Ὑδάσπης,
ἡ μὲν ἐπεντύνουσα ποδῶν δρόμον, ὃς δὲ ῥοάων·
ἄμφω δ' ἀντικέλευθον ἴσην μεθέπουσι πορείην,
Ἶρις ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ἐν ποταμοῖσιν Ὑδάσπης.
Τόσσος ἄρα στρατὸς ἦλθε· πόλις δ' ἐστείνετο λαῷ.
καὶ στίχες εὐπήληκες ἐμιτρώθησαν, ἀΰταῖς
τετραπόρων πλήσαντες ἐν ἄστεϊ κύκλα κελεύθων·
οἳ μὲν ἐπὶ τριόδοισιν ἐπήτριμοι· οἳ δ' ἐνὶ βάθροις·
ἄλλοι δ' ἠλιβάτοιο πρὸ τείχεος· οἳ δ' ἐπὶ πύργων
νήδυμον ὕπνον ἴαυον ἀκοντοφόρων ἐπὶ λέκτρων.
ἡγεμόνων δὲ φάλαγγας ἑῷ ξείνισσε μελάθρῳ

---

v. 354. *φάτις δέ τ.* aliam affert de matre Deriadis fabulam. Igitur pronomen *ἕ* ad Deriadem referendum.

v. 358. *ἀρχεγόνῳ γάρ* ed. pr. *ἀρχεγόνου* ed. alt. ex emend. Falk. qui et *ἀρχεγόνων* proposuit.

v. 367. *ἐμιτρώθησαν ἀήταις*, editt. *ἐμετρήθησαν ἀήταις* Scal. commate post *ἀήταις* sublato. „Nihil nisi *ἀήταις* corrigendum duxi.“ Herm.

v. 368. *τετραπόδων* editt. ab eodem Scal. emend.

v. 369. *ἐπίτριμοι* ed. pr. emend. Falk. Mox *ἐνὶ βάθροις* habet aliquid obscuri: *in gradibus et liminibus aedificiorum?* Sed sic genitivum saltem desideres. An *οἳ δὲ μελάθροις*? Sed cf. 372.

Δηριάδης, καὶ πάντες ἀμοιβαίων ἐπὶ θώκων
ξεινοδόκῳ βασιλῆϊ μιῆς ἥπτοντο τραπέζης.
τοῖσι μὲν ἕσπερα δεῖπνα καὶ ἐννυχίου πτερὸν Ὕπνου
μέμβλετο, καὶ στρατὸς εὗδεν ἐνόπλιος, Ἄρεϊ γείτων·
ἐγρεμόθῳ δ' εὕδοντες ἐφωμίλησαν ὀνείρῳ,
μιμηλὴν Σατύροισιν ἀναστήσαντες ἐνυώ.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΖ.

Ἕβδομον εἰκοστὸν μεθέπει στίχας, ἧχι Κρονίων
εἰς μόθον ὁπλίζει Βρομίῳ ναετῆρας Ὀλύμπου.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΖ.

Ἄρτι δὲ λυσιπόνοιο τιναξαμένη πτερὸν Ὕπνου,
ἀντολίης ὤϊξε θύρας πολεμητόκος Ἠώς,
καὶ Κεφάλου λίπε λέκτρα σελασφόρα· βαλλόμενος δὲ
ἀντιπόρῳ Φαέθοντι μέλας λευκαίνετο Γάγγης.
καὶ φυγὰς ἀρτιχάρακτος ἐχάζετο κῶνος ὁμίχλης,
σχιζόμενος φαέεσσιν· ἀπὸ δροσεροῖο δὲ δίφρου
ὄρθιος εἰαρινῇσιν ἐλούετο καρπὸς ἐέρσαις.
Καὶ κλόνος ἦν· Φαέθων δὲ πυριτρεφέων δρόμον ἵππων
ἀενάων ἐτέων φλογόεις ἀνεσείρασε ποιμήν,
γείτονος εἰσαΐων κορυθαίολον Ἄρεος Ἠχώ·
καὶ στρατὸν αἰχμάζειν προκαλίζετο μάρτυρι πυρσῷ,
θερμὸν ἀκοντίζων ῥοδόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
αἱμαλέης ξένον ὄμβρον ἀπ᾽ ἰκμάδος ὕετιος Ζεὺς
οὐρανόθεν κατέχευε, φόνου πρωτάγγελον Ἰνδῶν.
καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐνυαλίου νιφετοῖο
δίψια κυανέης ἐρυθαίνετο νῶτα κονίης

---

v. 7. *εἰαρ. ἐλούσατο* editt.
v. 8. *πυριστρεφέων* editt. cf. XII. 12.
v. 13. *αἱμαλέῳ* ed. pr. *αἱμαλέον* ed. alt. ex emend. Falk.

Ἰνδῴου δαπέδοιο· νεοσμήκτου δὲ σιδήρου
Ἠελίου σελάγιζε βολαῖς ἀντίῤῥοπος αἴγλη.
Φαινομένας δὲ φάλαγγας ἐπὶ κλόνον ὥπλισεν Ἰνδῶν
Δηριάδης ὑπέροπλος· ἐποτρύνων δὲ μαχητάς,
μῦθον ἀπειλητῆρος ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·
Δμῶες ἐμοὶ, μάρνασθε, πεποιθότες ἠθάδι Νίκη,
καὶ θρασὺν ὃν καλέουσι κερασφόρον υἷα Θυώνης
λάτριν ἰσοκραίροιο τελέσσατε Δηριαδῆος.
κτείνατέ μοι καὶ Πᾶνας ἀλοιητῆρι σιδήρῳ·
εἰ δὲ θεοὶ γεγάασι, καὶ οὐ θέμις ἐστὶ δαΐξαι
Πανὸς ἀνουτήτοιο δέμας δμητῆρι σιδήρῳ,
Πᾶνας ὀρεσσινόμους ληΐσσομαι ἔνδοθι λόχμης,
ἔθνεα βουκολέοντας ἐρημονόμων ἐλεφάντων.
πολλοὶ θῆρες ἔασι καὶ ἐνθάδε, τοῖσι συνάψω
Θῆρας ὁμοῦ καὶ Πᾶνας ὀρεσσινόμου Διονύσου·
κούρη δ' ἡμετέρη θαλαμηπόλον ἑσμὸν ὀπάσσω,
δαινυμένου Μοῤῥῆος ὑποδρηστῆρα τραπέζης.
καί τις ἀνὴρ, Φρυγίηθεν ὁμόστολος οἴνοπι Βάκχῳ,
Ἰνδῴου ποταμοῖο δέμας λούσειε ῥεέθροις·
ἀντὶ δὲ Σαγγαρίου καλέσει πατρῷον Ὑδάσπην.
ἄλλος ἀνὴρ, Ἀλύβηθεν ὁμαρτήσας Διονύσῳ,
ἐνθάδε θητεύσειε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο
χεύματα καλλείψας, πιέτω χρυσαυγέα Γάγγην.

---

v. 17. Ἰνδῴον editt.

v. 18. σελάγιζε βέλος ἀντ. editt. mecum emend. Wakef. Sylv. T. III. p. 72. et ante eum Cant. βελέων Rhodom.

v. 26. γεγάασσι ed. pr.

v. 30. ἔασσι editt.

v. 33. ὑποδμήτηρα τραπ. ed. pr. nihil nisi accentus emend. in ed. alt. a Falk.

v. 35. Ἰνδῴον editt. ut πατρῷον v. seq.

v. 39. Fortasse κυαναυγέα Γάγγην, ut μέλας vocatur v. 4. etsi necessarium non est.

χάζεό μοι, Διόνυσε, φυγὼν δόρυ Δηριαδῆος·
ἔστι καὶ ἐνθάδε πόντος ἀπείριτος· ἀλλὰ θαλάσσης
Ἀῤῥαβίης μετὰ κῦμα καὶ ἡμετέρη σε δεχέσθω·
εὐρύτερος βυθὸς οὗτος ἐρεύγεται ἄγριον ὕδωρ,
καὶ Σατύρους καὶ Βάκχον ἐπαρκιός ἐστι καλύψαι,
καὶ στίχα Βασσαρίδων. οὐ μείλιχος ἐνθάδε Νηρεύς·
οὐ Θέτις Ἰνδῴη σε δεδέξεται, οὐδέ σε κόλπῳ
ξεινοδόκον μετὰ κῦμα πάλιν φεύγοντα σαώσει,
αἰδομένη βαρύδουπον ἐμὸν πατρῷον Ὑδάσπην.
ἀλλ' ἐρέεις· Κρονίωνος Ὀλύμπιον αἷμα κομίζω. —
Αἰθέρα Γαῖα λόχευσε, χορῷ κεχαραγμένον ἄστρων·
οὐρανόθεν γένος εἶχες· ἐμὴ δέ σε Γαῖα καλύψει.
καὶ Κρόνον ὠμηστῆρα, νέων θοινήτορα παίδων,
οὐρανόθεν γεγαῶτα, κατέκρυφε κόλπος ἀρούρης.
εἰμὶ δορυθρασέος στρατιῆς πρόμος· εἰμὶ Λυκούργου
φέρτερος, ὅς σε δίωκε καὶ ἀπτολέμους σέο Βάκχας·
σὸν γένος οὐ κλονέει με Διϊπετές· αἰνομόρου γὰρ
σῆς Σεμέλης ἤκουσα πυριβλήτους Ὑμεναίους.
μὴ στεροπὴν ἀγόρευε, Διὸς νυμφοστόλον εὐνῆς,
μὴ κεφαλὴν Κρονίωνος, ἢ ἄρσενα μηρὸν ἐνίψῃς·
οὐ Διὸς ὠδίνοντος ἐμὲ κλονέουσι λοχεῖαι·
πολλάκις ὠδίνουσαν ἐμὴν ἐνόησα γυναῖκα.
σὺν σοὶ δ', ἢν ἐθέλῃ, γενέτης τεὸς, αὐτοτόκος Ζεὺς
ἄρσενι θωρήξειεν ἀρηγόνα θῆλυν Ἀθήνην,
Νίκην ἣν καλέουσιν, ἵνα πρηῶνας ἀράξας,

---

v. 44. ἐπάρχιός ἐστι ed. pr. emend. Falk.
v. 46. Ἰνδώη editt.
v. 51. γένος ἔχεις ed. pr. nostrum ed. alt. ex emend. Falk. qui etiam ἔσχες conjecit. Melius f. fuisset εἶλες.
v. 61. ἐνόησε γυναῖκα ed. pr. emend. Falk. Caeterum illud πολλάκις ἐνόησα mera videtur vaniloquentia, siquidem duae tantum filiae, Protonoë s. Protonoëa et Chirobie commemorantur.

Παλλάδος αἱμάξω κεφαλὴν ταμεσίχροϊ πέτρῳ,
ἢ δορὶ τολμήεντι, καὶ εὐκεράων ἀπὸ τόξων
μηρὸν ἀπειλητῆρος ὀϊστεύσω Διονύσου,
βουκεράων Σατύρων ἡγήτορος· οὐταμένου δὲ,
καὶ Διῒ, καὶ Βρομίῳ, καὶ Παλλάδι μῶμον ἀνάψω.
εἰ δὲ σὺν ἀμφοτέροισι κορύσσεται Ἀμφιγυήεις,
δεύομαι Ἡφαίστου τεχνήμονος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
τεύχεα χαλκεύσειε πολύτροπα Δηριαδῆϊ.
οὐ τρομέω ποτὲ θῆλυν ἐγὼ πρόμον· εἰ δὲ τινάσσει
ἀστεροπὴν γενετῆρος, ἔχω πατρώϊον ὕδωρ.
καὶ θρασὺν, ὃν καλέουσιν ὁμόγνιον αἷμα Λυαίου,
Αἰακὸν, οὐρανίοιο Διὸς βλάστημα τοκῆος,
Ζηνὶ καταχθονίῳ δεδαϊγμένον, Ἄϊδι, πέμψω·
οὐδέ μιν ἁρπάξειε δι᾽ ἠέρος ἱπτάμενος Ζεύς.
καὶ πολέας Κρονίδαο δεδουπότας υἷας ἀκούω·
Δάρδανος ἐκ Διὸς ἔσκε, καὶ ὤλετο· καὶ θάνε Μίνως,
οὐδέ μιν ἐῤῥύσαντο Διὸς ταυρώπιδες εὐναί·
εἰ δὲ θεμιστεύει καὶ ἐν Ἄϊδι, τίς φθόνος, Ἰνδοῖς
Αἰακὸς εἰ φθιμένοισι δικάζεται; ἢν δ᾽ ἐθελήσῃ,
κοιρανίην νεκύων ἐχέτω καὶ σκῆπτρα βερέθρου.
καὶ δολιχοῖς μελέεσσιν ἐπιψαύοντας Ὀλύμπου
γηγενέας Κύκλωπας ὀλέσσατε, μὴ δορὸς αἰχμῇ
γαστρὶ μέσῃ πλήξαντες, ἢ αὐχένι· χαλκοβαρὲς δὲ
ὀφθαλμῷ τροχόεντι βέλος τετορημένον ἔστω. —
μὴ χθονίους Κύκλωπας ὀλέσσατε· καὶ γὰρ ἐκείνων

v. 73. τότε θῆλυν editt.

v. 74. ἀστεροπὴ γεν. ed. pr. emend. Falk.

v. 84. δολιχοῖς βελέεσσιν editt. emend. Cun. male ab initio versus μὴ ponens, deceptus v. 89. ubi Deriades mentem mutat.

v. 86. δορὸς αἰχμὴ ed. pr. emend. Falk.

δεύομαι· Ἰνδῴῳ δὲ παρήμενος ἐσχαρεῶνι,
Βρόντης μὲν βαρύδουπον ἐμοὶ σάλπιγγα τελέσσῃ,
βρονταίοις πατάγοισιν ἰσόκτυπον, ὄφρα κεν εἴην
Ζεὺς χθόνιος· Στερόπης δὲ νέην ἀντίῤῥοπον αἴγλην
ἀστεροπῆς τεύξειε καὶ ἐνθάδε· καί μιν ἐλέγξω,
μαρνάμενος Σατύροισιν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ,
Δηριάδην κτυπέοντα καὶ ἀστράπτοντα δοκεύων.
ζηλήμων Κρονίδης, πεφοβημένος ὄρχαμον Ἰνδῶν,
ὑψιγόνου φλογόεντος ἀκοντιστῆρα κεραυνοῦ.
τίς φθόνος, εἰ πρηστῆρι μαχήμονα χεῖρα κορύσσω;
μητρὸς ἐμῆς γενέτης, φλογερῶν ἐπιήρανος ἄστρων,
αὐτὸς ὅλος Φαέθων πυρόεις πρόμος· εἰ δὲ τοκῆος
αἷμα φέρω ποταμοῖο, καὶ ὑδατόεντι βελέμνῳ
μαρνάμενος μόθον ὑγρὸν ἀναστήσω Διονύσῳ,
Βάκχου ἐχθρὰ κάρηνα ῥοαῖς ποταμοῖο καλύπτων.
καὶ βυθίων τμήξαντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
σώματα Τελχίνων τυμβεύσατε γείτονι πόντῳ,
πατρὶ Ποσειδάωνι μεμηλότα· δαιδαλέου δὲ
δίφρου γλαυκὰ λέπαδνα, καὶ ὑγροπόρων γένος ἵππων
νίκης πόντια δῶρα κομίσσατε Δηριαδῆϊ.
καὶ ναέτην βαρύδεσμον ἀπειρώδινος Ἀθήνης,

---

v. 90. Ἰνδῴῳ editt.

v. 91. βροντῆς editt. etsi verum Falkenburgium non fugit.

v. 93. στεροπῆς editt. Emendaverat etiam Rhodom.

v. 94. ἀστεροπὴν τεύξει, καὶ ἐνθ. editt. Emendavit etiam Rhodom.

v. 97. πεφορημένος editt.

v. 98. φλογέοντος ed. pr. emend. Falk. Initio fort. argutius dedit ὑψίγονον φλ.

v. 100. φοβερῶν ἐπικοίρανος editt. ἐπιήρανος est II. 683. XI. 543. Neque tamen absurdum fuisset: πέλε κοίρανος ἄστρ.

v. 104. Fort. Βακχῶν.

v. 105. Usitatius fuisset πλήξαντες.

Ἡφαίστου πυρόεντος ἀπόσπορον, αἴθοπι πυρσῷ
φλέξατε, τὸν καλέουσιν Ἐρεχθέα· καὶ γὰρ ἐκείνου
αἷμα φέρει περίπυστον Ἐρεχθέος, ὅν ποτε μαζῷ
παρθενικῇ φυγόδεμνος ἀνέτραφε Παλλὰς ἀμήτωρ,
λάθριον ἀγρύπνῳ πεφυλαγμένον αἴθοπι λύχνῳ·
μιμνέτω Ἰνδῴη κεκαλυμμένος αἴθοπι κίστῃ,
καὶ κενεοῦ ζοφόεντος ἐν ἕρκεϊ παρθενεῶνος.
καὶ τροχαλοὺς δρηστῆρας ἐϋσκάρθμοιο βοείης,
ἴδμονας εὐπήληκος Ἐνυαλίοιο χορείης
ἄξατέ μοι Κορύβαντας ἀτευχέας· ὀλλυμένοις δὲ
διχθαδίοις τεκέεσσιν ἐπικλαύσεις Καβειρώ,
Λημνιάς, ἀκρήδεμνος· ἀποῤῥίψας δὲ πυράγρην,
αἰθαλόεις Ἥφαιστος ἑῆς ὀλετῆρα γενέθλης
ἥμενον ἀθρήσειεν ὑπὲρ δίφροιο Καβείρων
ἵππων χαλκοπόδων ἐπιβήτορα Δηριαδῆα.
κτείνωμεν Διὸς υἷας· Ἀρισταῖον δὲ δαμάσσαι
οὐ φθονέω Μοῤῥῆϊ, λαγωβόλον υἱέα Φοίβου,
οὐτιδανῆς ἐλατῆρα φιλοπτολέμοιο μελίσσης.
ὑμεῖς μὲν δρεπάνοισι καὶ ἀμφιπλῆγι μαχαίρῃ
κτείνετε Βασσαρίδων ἁπαλὰς στίχας· ὑψικέρων δὲ
παῖδα Διὸς κερόεις ποταμήϊος υἱὸς ὀλέσσει.
μή τις ὑποπτήξειεν, ἰδὼν ἐλατῆρα λεαίνης,
ἢ πρόμον, ἀγροτέρης ἐπιβήμενον ἰξύος ἄρκτου,
μὴ θηρῶν ζυγίων βλοσυρὸν στόμα· τίς γὰρ ἀλύξει

v. 116. Ἰνδῴη editt.

v. 120. s. ὀλλυμένους δὲ τριχθαδίους τεκ. ἐπ. Καβείρων editt. Duo tantum filios Cabiro peperit e Vulcano, vid. XIV. 19. ss.

v. 128. φιλοπτολέμοιο naturae quidem apis bene convenit; sed hic, ubi rem extenuat Deriades, aptius fuisset φυγοπτολέμοιο: idque jam Rhodomannus conjecerat. Falk. φιλοπτόρθοιο volebat, acute.

v. 132. ὑποπτήσσειεν editt.

πόρδαλιν ἠὲ λέοντα, κορυσσομένων ἐλεφάντων;
 Ὣς φαμένου βασιλῆος, ἐπὶ κλόνον ἤϊον Ἰνδοί,
οἳ μὲν ὕπερ νώτοιο σιδηροφόρων ἐλεφάντων,
οἳ δὲ συνεστρατόωντο θυελλοπόδων ὕπερ ἵππων.
καὶ πέλας ἦν πρυλέων στρατὸς ἄπλετος· οἳ μὲν ἀκωκάς,
οἳ δὲ κάκος φορέοντες, ὃ δὲ κληῖδα φαρέτρης,
ἄλλος ἀνηέρταζεν ἀνὴρ χαλκήλατον ἅρπην,
ἀμητὴρ πολέμοιο· καὶ ἔστιχεν ἄλλος, ἀείρων
ἀσπίδα καὶ θοὰ τόξα καὶ ἠνεμόεντας ὀϊστούς.
 Καὶ μόθον ἐστήσαντο παρὰ στόμα γείτονος Ἰνδοῦ,
εἰς πεδίον προθέοντες· ἀπ᾽ εὐδένδροιο δὲ λόχμης
ἀσπίσι καὶ ξιφέεσσι καὶ ἀῤῥαγέεσσι πετήλοις
θυρσοφόρος Διόνυσος ἑοὺς ἐκόρυσσε μαχητάς·
καὶ πισύρων ἀνέμων φλογερῆς ἀντώπιον Ἠοῦς,
τέτραχα τεμνομένην στρατιὴν ἐστήσατο Βάκχων·
πρώτην μὲν βαθύδενδρα παρὰ σφυρὰ κυκλάδος ἄρκτου,
ἧχι πολυσπερέων ποταμῶν πεφορημένον ὁλκῷ,
Καυκασίου σκοπέλοιο Διϊπετὲς ἔρχεται ὕδωρ,
τὴν αὐτὴν παρὰ πέζαν, ὅπῃ περιμηκέϊ πορθμῷ
χεῦμα παλινδίνητον ἄγει βαρύδουπος Ὑδάσπης·
τὴν ἑτέρην δὲ φάλαγγα συνήρμοσεν, ὁππόθι γαίης
μεσσατίης στεφανηδὸν, ἐς ἑσπέριον κλίμα νεύων,
δίστομος οὐρεσίφοιτος ἑὸν ῥόον Ἰνδὸς ἑλίσσει,

---

v. 139. καὶ πολὺς ἦν editt. Inepte propter seq. ἄπλετος; Nostrum respondet verbo ἤϊον ἐπὶ κλ. v. 136.

v. 142. πτολέμοιο editt.

v. 149. Fort. Βακχῶν, cf. 167. 221.

v. 151. ἦχι edit. pr.

vv. 153. 154. leguntur vulgo post versum 158. perversissimo ordine. Transpositionem in comment. probabimus. Praeterea v. 153. ὅπη editt.

κύμασιν ἀμφίζωστον ἐπιστέψας Παταλήνην·
καὶ τριτάτην κόσμησεν, ὅπῃ νοτίῳ παρὰ κόλπῳ
κύματι πορφύροντι μεσημβριὰς ἕλκεται ἅλμη·
καὶ στρατιὴν εὔχαλκον ἄναξ ἔστησε τετάρτην
ἀντολίης ὑπὸ πέζαν, ὅθεν δονακῆα διαίνων
στέλλεται εὐόδμοισι καταῤῥύτος ὕδασι Γάγγης.
κεκριμένης δὲ φάλαγγος ἐϋκνήμιδος ἑκάστης,
τέσσαρας εὐπήληκας ἐκόσμεεν ἡγεμονῆας.
καὶ στρατὸν ὀτρύνων, λαοσσόον ἴαχε φωνήν·
Βασσαρίδες, καὶ δεῦρο χορεύσατε· δυσμενέων δὲ
κτείνατε βάρβαρα φῦλα, καὶ ἔγχεϊ μίξατε θύρσους,
μίξατε καὶ ξιφέεσσι· καὶ ἠθάδος ἀντὶ τραπέζης
σάλπιγξ ἐγρεκύδοιμος ἐμοῖς Σατύροισι γενέσθω
πηκτὶς ἐμή· χλοερὴ δὲ, καταιχμάζουσα σιδήρου,
δούρατα νικήσειεν ἀκαχμένα φυλλὰς ὀπώρη·
ἀντὶ δὲ νυκτελίοιο χοροστασίης Διονύσου,
αὐλὸς ἐμὸς φθέγξαιτο μετάτροπον ὕμνον Ἐνυοῦς,
τερψινόου Βρομίοιο λιπὼν ἐπιδόρπιον Ἠχώ.
εἰ μὲν ἐμοὶ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης,
μηδὲ πάλιν Βάκχοισι παλίγκοτον οἶδμα κορύσσει,
ἔσσομαι εὐάντητος· ὅλον δέ οἱ ἀγλαὸν ὕδωρ
χεύμασι ληναίοισιν ἐς Εὔϊον οἶνον ἀμείψω,

---

v. 158. *καὶ μασιν ἀμφίζ.* editt. emend. Falk. in curis secundis. Post hunc versum vulgo sequuntur vv. 153. 154.

v. 159. *ὅπη* editt. Praeterea legebatur hic versus vulgo post versum 161. nova non minus aperta perturbatione, quam Scalig. sanavit.

v. 164. s. disposita unaquaque phalange, Bacchus quatuor duces constituit.

v. 174. *φθέγξοιτο* editt.

v. 177. *κορύσσῃ* editt. cf. 182. *ἀρήξει.*

v. 179. Nonnus haec sui immemor scripsit: nam jam diu vino fluebat Hydaspes, vid. XXV. 280. ss.

τεύχων λαρὰ ῥέεθρα· καὶ ἀγριάδος λόφον ὕλης
μιτρώσω πετάλοισι, καὶ ἀμπελόεντα τελέσσω.
εἰ δὲ πάλιν προχοῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρήξει
Ἰνδοῖς κτεινομένοισι, καὶ υἱέϊ Δηριαδῆϊ,
ἀνδροφυής, κερόεσσαν ἔχων ποταμηΐδα μορφήν,
χεῦμα γεφυρώσαντες ὑπερφιάλου ποταμοῖο,
ἴχνεσιν ἀβρέκτοισιν ὁδεύσατε δίψιον ὕδωρ·
καὶ γυμνῇ ψαμάθῳ πατέων αὐχμηρὸν Ὑδάσπην
πεζὸς ὄνυξ εὐΐππος ἐπιξύσειε κολώνην.
εἰ δὲ πολυπτοίητος ἀρειμανέων πρόμος Ἰνδῶν
αἰθερίου Φαέθοντος ἀπόσπορός ἐστι γενέθλης,
καὶ Φαέθων πυρόεσσαν ἐμοὶ στήσειεν Ἐνυώ,
θυγατέρος κερόεσσαν ἑῆς ὠδῖνα γεραίρων,
γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο πάλιν Φαεθοντίδι χάρμῃ,
πόντιον, ὑδατόεντα, πυρὸς σβεστῆρα κορύσσω·
Θρινακίην δ' ἐπὶ νῆσον ἐλεύσομαι, ὁππόθι ποῖμναι
καὶ βόες αἰθερίοιο πυραυγέος ἡνιοχῆος·
Ἠελίου δὲ θύγατρα, δορικτήτην ἅτε κούρην,
Λαμπετίην, ἀέκουσαν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρω,
ὄφρα γόνυ κλίνειε· καὶ εἰς ὅρος Ἀστρὶς ἀλάσθω,

---

v. 181. Ineptum est *πετάλοισι μιτρ.* quasi *ἀγριὰς ὕλη* (v. antec.) *πέταλα* non habuerit. Debebat *κλήμασι μιτρώσω τε* vel simile quid.

v. 184. Fort. *ταυροφυής*, etsi defendi illud potest.

v. 188. Suspectum *κολώνην*. Fort. *κονίην;* scil. per errorem scriptum *κοκονίην*, unde illud ortum.

v. 192. *κερόεσσαν ὠδ.* Deriadem intelligit, Astridis s. Asteries, Solis filiae progeniem.

v. 195. *θρινακρίην* ed. pr. emend. Falk.

v. 199. Post *κλίνειε* vulgo nulla est distinctio; sed vereor, ne hic aliquid exciderit. Cum enim totus locus a v. 195. ss. sumtus sit ex Odyss. *μ.* 127. ss. mirum est, Lampetien sine Phaethusa commemorari.

μυρομένη βαρύδεσμον ὀπάονα Δηριαδῆα·
ἐλθέτω, ἢν ἐθέλῃ, μετανάστιος εἰς χθόνα Κελτῶν,
ὄφρα φυτὸν γεγαυῖα σὺν Ἡλιάδεσσι καὶ αὐτὴ
πυκνὰ φιλοθρήνοισιν ἐπικλαύσειε ῥεέθροις.
σπεύσατέ μοι, καὶ κύκλα μελαῤῥίνοιο προσώπου
Ἰνδῶν ληϊδίων λευκαίνετε μύστιδι γύψῳ·
καὶ θρασὺν, ἀμπελόεντι περιπλεχθέντα κορύμβῳ,
νεβρίδι χαλκοχίτωνα καλύψατε Δηριαδῆα·
καὶ Βρομίῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων μετὰ νίκην,
Ἰνδὸς ἄναξ ῥίψειεν ἑὸν θώρηκα θυέλλαις,
κρείσσονι λαχνήεντι δέμας θώρηκι καλύπτων·
καὶ πόδα πορφυρέοισι περισφίγξειε κοθόρνοις,
ἀργυρέας ἀνέμοισιν ἑὰς κνημῖδας ἐάσας·
καὶ μετὰ φοίνια τόξα καὶ ἠθάδος ἔργα κυδοιμοῦ
ὄργια νυκτιχόρευτα διδασκέσθω Διονύσου,
βάῤβαρα δινεύων ἐπιλήνια βόστρυχα χαίτης.
δυσμενέων δὲ κάρηνα κομίσσατε, σύμβολα νίκης,
Τμῶλον ἐς ἠνεμόεντα, πεπαρμένα μάρτυρι θύρσῳ.
πολλὰς δ᾽ ἐκ πολέμοιο μεταστήσω στίχας Ἰνδῶν,
ζωγρήσας μετ᾽ Ἄρηα· παρὰ προπύλαια δὲ Λυδῶν
πήξω μαινομένοιο κεράατα Δηριαδῆος.
Ὣς φάμενος, θάρσυνεν· ἐπεῤῥώοντο δὲ Βάκχαι,
Σειληνοὶ δ᾽ ἀλάλαζον Ἀρηϊφίλης μέλος Ἠχοῦς,
καὶ Σάτυροι κελάδησαν ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν.

---

v. 207. *νεβρίδα χαλκοχίτωνι καθάψατε Δηριαδῆϊ* editt. quod cum non coiret cum antecedentibus, Scaliger lacunam statuebat ante hunc versum. Fortasse non tam male. Nostrum dedit Cun. lacunam negans.

v. 212. *κνημίδας ἐάσσας* vulgo.

v. 218. *πτολέμοιο* editt.

v. 222. *Σιληνοὶ* editt.

v. 223. *ἐπὶ λαιμ.* editt. Nostrum est XXIX. 293. cf. XXVIII. 59.

καὶ τυπάνου κελάδοντος ὁμόθροος ἔβρεμεν Ἠχὼ
φρικαλέον μύκημα· φιλοκροτάλων δὲ γυναικῶν
χερσὶν ἀμοιβαίῃσιν ἀράσσετο δίκτυπος Ἠχώ·
καὶ νομίῃ Φρύγα ῥυθμὸν ἀγέστρατος ἴαχε σύριγξ·
καὶ Σάτυροι πολέμιζον· ἐλευκαίνοντο δὲ γύψῳ
μυστιπόλῳ, καὶ φρικτὸν ἐπῃώρητο παρειαῖς
ψευδομένου νόθον εἶδος ἀφωνήτοιο προσώπου.

Καὶ στρατιῆς προκέλευθος, ἐπιβρίθουσα κυδοιμῷ,
Μυγδονίη μάρμαιρε δι᾽ ἠέρος ἁλλομένη φλόξ,
Βακχείην πυρόεσσαν ἀπαγγέλλουσα λοχείην·
Σειληνοῦ δὲ γέροντος ἀπ᾽ εὐκεράοιο μετώπου
μαρμαρυγὴ σελάγιζεν· ὀρεσσαύλοιο δὲ Βάκχης
δέσμιος ἀπλέκτοισι δράκων ἐσφίγγετο χαίταις.
καί τις, ἐπ᾽ ἀντιβίοισι μεμηνότα τίγριν ἱμάσσων,
δίφρα διεπτοίησεν ὁμοζυγέων ἐλεφάντων.
καὶ πολιὸς κεκόρυστο Μάρων ἑλικώδεϊ θαλλῷ,
ἡμερίδων ὅρπηκι διασχίζων δέμας Ἰνδῶν
μαρναμένων. καὶ πάντες, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
Ζηνὶ παρεδριόωντες ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς,
πασσυδὸν ἠγορόωντο πολυχρύσων ἐπὶ θώκων.

Τοῖσι δὲ δαινυμένοισιν, ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων,
εὐχαίτης γλυκὺ νέκταρ ἐῳνοχόει Γανυμήδης· —
οὐ τότε γὰρ Τρώεσσιν Ἀχαιϊκὸς ἔβρεμεν Ἄρης,

---

v. 224. *τυμπάνου* ed. pr. emend. Falk.

v. 228. *πτολέμιζον* editt. Sed suspecta et Satyrorum mentio, propter v. 225. et verbum *πολέμιζον*, propter seqq. certe non proprie sumendum. An *σελάγιζον* propter seqq.? cf. 235.

v. 229. *ἐπηώρητο* editt.

v. 231. *ἐπιβρίζουσα* editt.

v. 234. *Σιληνοῦ* vulgo.

v. 239. *πόλιος* ed. pr. accent. emend. Falk.

v. 245. *ἐωνόχοει* editt.

ὡς πάρος, ὄφρα κύπελλα πάλιν μακάρεσσι κεράσσῃ
Ἥβη καλλιέθειρα, καὶ ἀθανάτων ἑκὰς εἴη
Τρώϊος οἰνοχόος, μὴ πατρίδος οἶτον ἀκούσῃ. —
τοῖσι συναγρομένοις ἀγορήσατο μητιέτα Ζεύς·
ἔννεπε δ' Ἀπόλλωνι καὶ Ἡφαίστῳ καὶ Ἀθήνῃ·
"Ἄξονος ὀμφαλίοιο θεηγόρε κοίρανε Πυθοῦς,
τοξοσύνης σκηπτοῦχε, σελασφόρε, σύγγονε Βάκχου,
μνώεο Παρνησοῖο καὶ ὑμετέρου Διονύσου.
Ἄμπελος οὔ σε λέληθεν ἐφήμερος· οἶσθα καὶ αὐτὴν
ἀμφοτέρων σκοπέλων διδυμάονα μύστιδα πεύκην·
ἀλλὰ κασιγνήτοιο τεοῦ προμάχιζε Λυαίου,
Βασσαρίδων ἐπίκουρος, Ὀλύμπια τόξα τιταίνων·
Παρνησοῦ δὲ γέραιρε τεὴν ξυνήονα πέτρην,
ὁππότε κωμάζουσα χοροίτυπος ἴαχε Βάκχη,
σοὶ μέλος ἐντύνουσα καὶ ἀγρύπνῳ Διονύσῳ,
Δελφικὸν ἀμφοτέροισιν ὁμόζυγον ἁψαμένη πῦρ.
μνώεο σῆς, κλυτόδοξε, λεοντοφόνοιο Κυρήνης·
δὸς χάριν ἀμφοτέροισι, καὶ Ἀγρέϊ καὶ Διονύσῳ·
ὡς Νόμιος, Σατύρων νομίων προμάχιζε γενέθλης.
Ἥρης ζῆλον ἄλαλκε βαρύφρονα, μή ποτε Φοίβου
μητρυιὴ γελάσειε, Διωνύσοιο φυγόντος,
ἥτις ἐμῶν μεθέπουσα χόλον καὶ ζῆλον ἐρώτων,
αἰὲν ἐμοῖς τεκέεσσι κορύσσεται· οὔ σε διδάξω

---

v. 247. Ineptissime hic *πάρος* et *πάλιν* dixit Nonnus confundens, ut videtur, suum tempus cum antiquissimis illis temporibus, quibus res decantata accidit. Cf. XXV. 5.

v. 252. *ὀμφάλοιο θ. κ. πειθοῦς* ed. pr. prius emendat. in ed. alt. sed *Πειθοῦς* mansit, etsi Falk. utrumque rectius proposuerat.

v. 254. *Παρνήσσοῖο* editt.

v. 259. *Παρνησοῦ τε γέρ.* editt.

v. 269. *ὅσσε διδάξω* ed. pr. *ὥς σε δ.* ed. alt. ex infelici conj. Falk. qui tamen in curis secundis verum invenit. cf. 319. *Οὔ σε* etiam Rhodomannus, sed idem ad Falkenburgii verba *ὥς σε διδάξω* adscripsit: *ἢ διδάξει μ. ν. λόγιος πόνος.*

μητέρος ὑμετέρης λόχιον πόνον, ἡνίκα παίδων
δίζυγα φόρτον ἔχουσα, πολύπλανος ἤϊε Λητώ,
κέντροις παιδογόνοισιν ἱμασσομένη τοκετοῖο,
ὁππότε Πηνειοῖο φυγὰς ῥόος, ὁππότε Δίρκη
μητέρα σὴν ἀπόειπεν, ὅτε δρόμον εἶχε, καὶ αὐτὸς
Ἀσωπὸς βαρύγουνος, ὀπίστερον ἴχνος ἑλίσσων,
εἰςόκε Δῆλος ἄμυνε μογοστόκος, εἰςόκε Λητὼ
οὐτιδανοῖς πετάλοισι γέρων μαιώσατο φοίνιξ.
καὶ σὺ, Διὸς πατέρος καὶ μητέρος ἄτρομε κούρη,
γνωτῷ, Παλλὰς, ἄμυνε, τεῆς κοσμήτορι πάτρης·
ῥύεο σοὺς ναετῆρας, ἐφεσπομένους Διονύσῳ·
μηδὲ τεοῦ Μαραθῶνος ὀλωλότα τέκνα νοήσῃς,
Ἀκταίης τε γέραιρε φερέπτολιν ὄζον ἐλαίης·
Ἰκαρίῳ δὲ γέροντι χαρίζεο· καὶ γὰρ ἐκείνῳ
δώσει ποικιλόβοτρυς ἑὴν Διόνυσος ὀπώρην·
μνώεο Τριπτολέμοιο καὶ εὐαρότου Κελεοῖο·
μὴ ταλάρους γονόεντας ἀτιμήσῃς Μετανείρης·
καὶ γὰρ ἀοσσητῆρε, φερεστάφυλον σέο Βάκχον

---

v. 273. *ῥόος, ὁππότε σιρὴν* ed. pr. *Σειρὴν* ed. alt. suadente Falk. Nostrum dedit Cun.

v. 275. *βαρύδουπος* editt. Ex Callim. h. in Del. 78. *βαρύγουνος* monstravit Cun. etsi Nonnum reprehendere maluit, quam emendare.

v. 276. Pro *ἄμυνε* Falk. in curis secc. *ἔμεινε* proposuit; argute. Sed necessaria mutatio non videbatur.

v. 280. *ἐφεσσομένους* editt. Ad sensum versus cf. 110. ss. 325. ss. „*ἐφεσσόμενος* suspectum. Forte *ἐφεσπομένους*." Rhodom.

v. 282. *Ἀκταίης τε γ.* vulgo. Mox magis sobrie dixisset *σαόπτολιν*, propter pacem.

v. 285. *εὐκρότου Κελεοῖο* ed. pr. emend. Falk.

v. 287. *ἀοσσητῆρες ἐρισταφύλου σέο Βάκχου* editt. sine sensu. Jupiter, qui consimili ratione Bacchum et Minervam in lucem edidit, voluit eo ipso, ut ambo sibi adjutores essent mutui, *ἀοσσητῆρε*. Atque sic dualis mihi praeferendus videbatur plurali: *ἀοσσητῆρας; ἐριστ.*

Ζεὺς γονόεις ὤδινε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ,
θηλυτέρην δ᾽ ἐλόχευσε τεὴν ὠδῖνα καρήνῳ·
ἀλλὰ τεὴν δονέουσα γενέθλιον ἥλικα λόγχην,
αἰγίδα δ᾽ αἰθύσσουσα κυβερνήτειραν Ἐνυοῦς,
γίνεό μοι Σατύροισι βοηθόος, ὅττι καὶ αὐτοὶ
αἰγὸς ὀρεσσινόμου λασίους φορέουσι χιτῶνας.
καὶ θεὸς ἀγρονόμων, νομίης σάλπιγγος ἀνάσσων,
αἰγίδος ὑμετέρης ἐπιδεύεται, αἰγίβοτος Πάν,
ὃς πρὶν ἀσυλήτοισιν ἐμοῖς σκήπτροισιν ἀρήγων,
μάρνατο Τιτήνεσσι· γαλακτοφόρου δὲ τιθήνης,
αἰγὸς Ἀμαλθείης ὀρεσίδρομος ἔπλετο ποιμήν·
ῥύεό μιν, μετόπισθε βοηθόον Ἀτθίδι χάρμῃ,
Μηδοφόνον ῥυτῆρα τινασσομένου Μαραθῶνος·
αἰγίδα σεῖο τίνασσε, προασπίζουσα Λυαίου,
σεῖο κασιγνήτου μελαναίγιδος, ὃς σέο πάτρην
ῥύσεται, ἐξελάσας Βοιώτιον ἡγεμονῆα·
καὶ μέλος ἀείσει ζωάγριον ἀστὸς Ἐλευθοῦς,
πιστὸν ἀνευάζων Ἀπατούριον υἷα Θυώνης,
οὗ μέτα δὴ Φρύγα ῥυθμὸν ἀνακρούσουσιν Ἀθῆναι,
Λιμναῖον μετὰ Βάκχον, Ἐλευσινίῳ Διονύσῳ.
ὢ γένος ἀλλοπρόσαλλον Ὀλύμπιον· ὢ μέγα θαῦμα·
ξείνῳ Δηριαδῆϊ παρίσταται Ἀργολὶς Ἥρη·

---

v. 292. *γείνεό μοι* editt. Verum tamen voluit Falk.

v. 295. *ἡμετέρης* ed. pr. emend. Falk.

v. 296. *σκήπτροισιν ἐρίζων* editt. Nostrum dedit Cun. *ἐρείδων* conjecit Falk.

v. 299. *ῥύετο μὲν* et v. seq. *Μηδοφόνου* editt. quasi praeteritum de re futura usurpare potuisset Jupiter. Pron. *μίν* Panem spectat, a Minerva defendendum, ut Panico terrore Persae fugari possint. Male Falk. Miltiadem in animo habuit.

v. 303. *ἐξαλάσας* ed. pr. Correctum ab Rhodom.

v. 306. *οὐ μετὰ δὴ* editt. Pronomen *οὗ* respicit *ἀστὸν Ἐλευθ.* v. 304.

Κεκροπίδας δὲ φάλαγγας ἀναίνεται Ἀτθὶς Ἀθήνη·
μητρὶ δὲ πιστὰ φέρων, ἐμὸν υἱέα Βάκχον ἐάσας,
καὶ στρατιὴν Θρηΐσσαν, ἐφεσπομένην Διονύσῳ,
ῥύεται Ἰνδὸν ὅμιλον ἐμὸς Θρηΐκιος Ἄρης.
ἀλλὰ πυρὶ φλογόεντι συναιχμάζων Διονύσῳ,
μοῦνος ἐγὼ πάντεσσι κορύσσομαι, εἰσόκε Βάκχος
κυανέην προθέλυμνον ἀϊστώσειε γενέθλην.
καὶ σὺ, τελεσσιγόνου φιλοπάρθενε νυμφίε Γαίης,
ἠρεμέεις, Ἥφαιστε, καὶ οὐκ ἀλέγεις Μαραθῶνος,
ἧχι θεᾶς ἀγάμου γάμιον σέλας; οὔ σε διδάξω
μυστιπόλους σπινθῆρας ἀειφανέος σέο λύχνου·
λάρνακα παιδοκόμου μιμνήσκεο παρθενεῶνος,
ᾧ ἔνι κοῦρος ἔην Γαιήϊος, ᾧ ἔνι κούρη
σὸν σπόρον αὐτοτέλεστον ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῷ.
σὸν πέλεκυν κούφιζε μογοστόκον, ὄφρα σαώσῃς
σῷ λοχίῳ βουπλῆγι τεῆς ναετῆρας Ἀθήνης.
ἠρεμέεις, Ἥφαιστε, καὶ οὐ σέο τέκνα σαώσεις;
ἠθάδα πυρσὸν ἄειρε, προασπιστῆρα Καβείρων,
ὄμμα δὲ σεῖο τίταινε, καὶ ἀρχαίην σέο νύμφην,
μεμφομένην σκοπίαζε τεὴν φιλόπαιδα Καβειρώ·
Λημνιὰς Ἀλκιμάχεια τεῆς ἐπιδεύεται ἀλκῆς. —
Ὣς φαμένου, σπέρχοντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου,
ξυνοὶ ἀοσσητῆρες, Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
καὶ πυρόεις Ἥφαιστος ὁμάρτεε Τριτογενείῃ.
ἀθανάτοις δ' ἑτέροισιν ὁμίλεε σύνδρομος Ἥρη,

---

v. 312. *θρηΐσσας* ed. pr. emend. Falk.

v. 319. *ἧχι* ed. pr.

v. 329. *Καβείρων* editt.

v. 330. Nescio, an haec Jovis oratio hoc versu vere finiatur. Sed Nonnus raro orationem paulo aptius claudere scivit. Caeterum hic versus fortasse sic spectandus, quasi cum Cabiro conjugi suo acclamare fingatur.

Ἄρεα χειρὸς ἔχουσα καὶ εὐρυρέεθρον Ὑδάσπην,
δυσμενέων συνάεθλον ὁμοζήλοιο κυδοιμοῦ,
τοῖσι Φόβος καὶ Δεῖμος ὁμέμποροι, οἷσι καὶ αὐτὴ
ἀντίπαλος Βρομίοιο φερέσταχυς ἵκετο Δηώ,
ζωογόνῳ φθονέουσα φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ,
ὅττι μέθης ποτὸν εὗρε, παλαίτερον εὖχος ἐλέγξας
Ζαγρέος, ἀρχεγόνοιο φυτιζομένου Διονύσου.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΗ.

Εἰκοστὸν σκοπίαζε καὶ ὄγδοον, ὁππόθι πολλὴν
Κυκλώπων πυρόεσσαν ἐσαθρήσειας Ἐνυώ.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΚΗ.

Ἔνθα τις ἀπρήϋντος ἔην ἔρις· ἀμφότεροι γὰρ
Φαῦνος Ἀρισταῖός τε μίαν συνέλασσαν Ἐνυώ,
οἷσιν ἐφωμάρτησε καὶ Αἰακὸς, ἄξια ῥέζων
Ζηνὸς ἑοῦ γενετῆρος, ὑπὲρ νώτοιο τιταίνων
ἀσπίδα χαλκείην πολυδαίδαλον, ἧς ἐνὶ κύκλῳ
δαίδαλα πολλὰ πέπαστο, τάπερ κάμε Λήμνιος ἄκμων.

Καὶ στρατιὴ κεκόρυστο πολύτροπος, εἰς μόθον Ἰνδῶν
σπερχομένων ἀγεληδόν· ὁ μὲν ταμεσίχροϊ κισσῷ
κραιπνὸς ἐς ὑσμίνην πολυδαίδαλα δίφρα νομεύων,
πορδαλίων ἐπέβαινεν· ὁ δὲ φρίσσοντι λεπάδνῳ
ζεῦξεν Ἐρυθραίων ὀρεσίδρομον ἅρμα λεόντων,
καὶ βλοσυρὴν ἴθυνε συνωρίδα· κυανέας δὲ
ἄλλος ἐριπτοίητος ἀκοντίζων στίχας Ἰνδῶν,
ἀστεμφὴς ἀχάλινον ἐτέρπετο ταῦρον ἱμάσσων·
καί τις ἀναΐξας Κυβεληΐδος εἰς ῥάχιν ἄρκτου,
ἔχραε δυσμενέεσσι, καὶ οἴνοπα θύρσον ἑλίσσων,
ἡνιόχους ἐφόβησε τανυκνήμων ἐλεφάντων·

---

v. 10. *πορδαλέων* editt.
v. 15. *καί τινας ἀναΐξας* ed. pr. emend. Falk.

ἄλλος ἀκοντίζων στρατιὴν ταμεσίχροϊ κισσῷ,
οὐ ξίφος, οὐ σάκος εἶχε περίτροχον, οὐ δόρυ χάρμης
φοίνιον, ἀλλὰ πέτηλα φυτῶν ἑλικώδεα σείων,
λεπτῷ χαλκοχίτωνα κατέκτανεν ἀνέρα θαλλῷ.
καὶ πάταγος βρονταῖος ἐπέκτυπεν, εἴκελος αὐλῷ·
Σειληνοὶ δ᾽ ἰάχησαν· ἐπεστρατόωντο δὲ Βάκχαι,
νεβρίδας ὡς θώρηκα κατὰ στέρνοιο βαλοῦσαι·
καί τις ὀρεσσινόμων Σατύρων, ἅτε πῶλον ἐλαύνων,
ποσσὶ διχαζομένοισιν ὑπὲρ ῥάχιν ἧστο λεαίνης.
Ἰνδοὶ δ᾽ ἀνταλάλαζον· ἀολλίζων δὲ μαχητὰς
βάρβαρος ἐσμαράγησεν ἀγέστρατος αὐλὸς Ἐνυοῦς.
στέμματα μὲν κορύθεσσιν, ἐπέκτυπε δ᾽ αἰγίδι θώρηξ·
ἔγχεσι θύρσος ὄρουσε· καὶ ἰσάζοντο κοθόρνοις
ἀντίτυποι κνημῖδες· ὁμοζυγέων δὲ φορήων
στοιχάδες ἀλλήλῃσιν ἐπηρείδοντο βοεῖαι,
καὶ πρυλέες πρυλέεσσιν· ἀερσιλόφῳ δὲ καρήνῳ
Μυγδονίην πήληκα Πελασγιὰς ὤθεε πήληξ.
Καὶ κλόνος ἦν προμάχων ἑτερότροπος· ὃς μὲν ἀείρων
Βακχείης ἐλέλιζε μετάρσιον ἅλμα χορείης·
ὃς δὲ πεσὼν στενάχιζεν· ὃ δὲ κροτάλιζε πεδίλῳ·
ὃς δὲ τυπεὶς ἤσπαιρεν· ὃ δ᾽ ἐσκίρτησε Λυαίῳ.
ἄλλος ἀπὸ στομάτων πολεμήϊον ἦχον ἰάλλων,

---

v. 22. *ἴκελος αὐλῷ* editt.

v. 23. *Σιληνοὶ* vulgo.

v. 25. *κατέρων* ed. pr. emend. Falk.

v. 30. *θύρσος ἴθυσσε* editt. contra metrum. Propius, sed minus usitatum videbatur *ἔθυσε*. „*ἔθυσσε* suspectum." Rhodom.

v. 34. Secundum vim oppositionis *Πελασγιὰς π.* galea *Indica* est: quod notandum. Cf. 91.

v. 35. Recte jungi poterit *ἀείρων μετάρσιον ἅλμα χορ.*, uti *πόδας*; sed propter *στενάχιζεν* (v. 37.) vereor, ne *ἀείδων* argute scripserit.

Ἄρεος ἔγχος ἔμελπεν· ὁ δ' εἰλαπίνην Διονύσου
καὶ τελέτῃ Βρομίοιο συνεσμαράγησεν Ἐνυώ·
Εὔϊα δ' ἴαχε ῥόπτρα, καὶ ἡγήτειρα κυδοιμοῦ,
λαὸν ἀολλίζουσα, συνέκτυπε πηκτίδι σάλπιγξ,
σπονδῇ λύθρον ἔμιξε, φόνον δ' ἐκέρασσε χορείῃ.
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος, ἑῷ ποδὶ κοῦφος ὀρούσας,
ἀντία Δηριάδαο κατηκόντιζε Φαληνεύς,
καὶ τύχεν ἀῤῥήκτοιο σιδηρείοιο χιτῶνος·
οὐ δὲ, τιταινομένου, χροὸς ἥψατο λοίγιος αἰχμή·
ἀλλὰ παραΐξασα πάγη χθονί· διψαλέος δὲ,
Δηριάδην ἀπέλεθρον ἐπαΐσσοντα νοήσας,
ἀλκήεις ἐκίχησε Κορύμβασος· ἐσσυμένου δὲ
λαιμὸν ἀπηλοίησε μεσαίτατον, ἄορι τύψας,
καὶ κεφαλὴν ἤμησε· δαϊζομένου δὲ καρήνου,
αἱμοβαφὴς ἀκάρηνος ἐπὶ χθόνα πῖπτε Φαληνεύς.
Ἀμφὶ δέ οἱ μόθος ὦρτο πολύθροος· ἀκρότατον δὲ
Δεξίοχος Φλογίοιο μεσόφρυον ἔξεσε χαλκῷ,
πλήξας ἄκρα μέτωπα, διχαζομένης τρυφαλείης·
αὐτὰρ ὁ ταρβήσας, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων,
μηκεδανῇ κεκάλυπτο κασιγνήτοιο βοείῃ,
Δαρδανίης ἅτε Τεῦκρον ὀϊστευτῆρα γενέθλης
εἰς σάκος ἑπταβόειον ἐδέχνυτο σύγγονος Αἴας,

---

v. 42. ἡγητῆρα κυδ. ed. pr. emend. Falk.

v. 45. κοῦφος, ἐρύσσας editt. Iam Rhodomannus: „ἐρύσσας susp. f. ὀρούσας."

v. 49. πάγη χθονί editt. Sequentia ita tentabat Cunaeus: λυσσαλέον δὲ δήϊον, οἷα ῥέεθρον, ἐπαΐσσ. ν.

v. 51. ἀλκείης editt. emend. Cun. et ante eum Rhodom.

v. 56. ἔξυσε editt. contra mensuram.

v. 61. ἐδέχνυσο editt. emend. Rhodom. et Cun. qui v. seq. recte sic collocavit, cum antea male post v. 59. legeretur. Caeterum πατρώη vulgo.

πατρῴῃ συνάεθλον ἀδελφεὸν ἀσπίδι κεύθων.
αὐτίκα δ' ἐκ κολεοῖο Κορύμβασος ἄορ ἐρύσσας,
αὐχένα Δεξιόχοιο κατεπρήνιξε μαχαίρῃ.
καὶ ταχὺς ἀσπαίροντι θορὼν περιδέδρομε νεκρῷ
οἰστρομανὴς Κλύτιος, πρυλέων πρόμος· ὑψιλόφου δὲ
κραιπνὸς ἐριπτοίητος ἀκόντισε Δηριάδηος·
ἀλλὰ δόρυ προμάχοιο παρακλιδὸν ἔτρεπεν Ἥρη,
καὶ Κλυτίῳ κοτέουσα καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ·
ἔμπης οὐκ ἀφάμαρτε ταχὺς πρόμος· ἀλλὰ τορήσας
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο πελώριον ἀνθερεῶνα,
ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατέκτανε Δηριάδηος·
καὶ μογέων ὀδύνῃσιν, ὅλην ἐτίναξεν ἀπήνην
αὐχένι κυανέῳ περιδέξιος ἠλίβατος θήρ·
καὶ γένυν αἰθύσσων σκολιὴν, προβλῆτα προσώπου,
αἱμοβαφῆ ζυγίων ἀνεσείρασε δεσμὰ λεπάδνων.
ἀλλὰ πολυκλήϊστον ὑπὸ ζυγὸν ἄορι κάμψας
αὐχενίων ἀνέκοψεν ὁμόζυγον ὁλκὸν ἱμάντων
ἡνίοχος ταχυεργός· ἀπ' εὐρυβάτοιο δὲ φάτνης
ὑψιφανῆ νέον ἄλλον ἑλὼν ἔζευξε Κελαινεύς.
Καὶ Κλύτιος θρασὺς ἔσκεν ἀδευκέος ἐλπίδι νίκης·
Δεξιόχου δὲ φονῆα καλέσσατο θυιάδι φωνῇ,
λοίγιον ὑβριστῆρι χέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
Στῆθι, κύων, μὴ φεῦγε, Κορύμβασε, καί σε διδάξω,
οἷοι ἀκοντιστῆρες ὀπάονές εἰσι Λυαίου.
ὑμέας εἰς Φρυγίην ληΐσσομαι· ἄστεα δ' Ἰνδῶν

---

v. 66. ἀστρομανὴς Κλ. πυλέων πρ. ed. pr. posterius emend. in ed. alt. per Falk.

v. 80. ἔλων ed. pr. nostrum habet ed. 2. Sed Falk. volebat ἑλῶν. ἑλὼν conjecit etiam Rhodom.

v. 82. θυάδι editt.

δῃώσει δόρυ τοῦτο· καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην
Δηριάδην θεράποντα Διωνύσοιο τελέσσω·
παρθενικὴ δ' ἀνάεδνος ἐὴν λύσειε κορείην,
δεχνυμένη Σατύροιο δασυστέρνους Ὑμεναίους,
Ἰνδὴ, Μυγδονίοιο μιαινομένη σχεδὸν Ἕρμου.
Ὣς φαμένου, κεχόλωτο Κορύμβασος· ὀψιμόθου δὲ
φθεγγομένου Κλυτίοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα.
καὶ κεφαλὴ πεπότητο μετάρσιος ἅλματι Μοίρης,
αἱμαλέῃ ῥαθάμιγγι περιῤῥαίνουσα κονίην.
Καὶ νέκυν ὀρχηστῆρα παλινδίνητον ἐάσας
Σειληνοὺς ἐφόβησε Κορύμβασος, ἔξοχος Ἰνδῶν,
ἔξοχος ἠνορέην μετὰ Μοῤῥέα καὶ βασιλῆα.
αἰχμητὴν δὲ Σέβητα βαλὼν ὑπὲρ ἄντυγα μαζοῦ,
χάλκεον ὦθεεν ἔγχος ἔσω χροός· αἱμαλέου δὲ
δούρατος ἑλκομένοιο, χυτῇ κατέβαλλε κονίῃ.
Οἰνομάῳ δ' ἐπόρουσεν· ὁ μὲν φυγὰς, εἴκελος αὔραις,
εἰς στρατιὴν Βρομίοιο τεθηπότι χάζετο ταρσῷ·
καί μιν ἰδὼν, ἐδίωκεν ὀπίστερος· ἐν δ' ἄρα νώτῳ
μεσσατίῳ δορὺ πῆξε· διαΐσσουσα δὲ ῥιπῇ,
γαστέρος ἀντιτόμοιο παρ' ὀμφαλὸν ἔνθορεν αἰχμή,
αὐτὰρ ὁ φοινήεντι πεπαρμένος ἀμφὶ σιδήρῳ,
πρηνὴς ἀρτιδάϊκτος ἐπωλίσθησε κονίῃ·
τὸν δὲ κατὰ βλεφάρων θανατηφόρος ἔσβεσεν ἀχλύς.

---

v. 87. *δῃώσει* editt.
v. 93. Fortasse argutius dixit *φθεγγόμενον*, more suo.
v. 94. *ἅλματι μοίρου* ed. pr. emend. Falk.
v. 96. *ἐάσσας* vulgo, et v. s. *Σιληνούς*.
v. 99. *αἰχμητήν τε Σ.* editt.
v. 102. *ἴκελος* editt.
v. 105. *ῥιπήν* editt.
v. 106. *ἀρτιτόμοιο* editt. Sed respicit praecedens v. 104. *ἐν νώτῳ*.

οὐδὲ μόθων ἀπέληγε πέλωρ πρόμος· ἀλλὰ μαχηταὶ
τέσσαρες εὐπήληκες ἐνὶ κτείνοντι φονῆϊ,
Τυνδάριός τε, Θόων τε, καὶ Ἀντεσίων, καὶ Ὀνίτης.
καὶ πολὺς ἀρτιδάϊκτος ἔην νέκυς, οὐ χθονὶ πίπτων
πρηνὴς, οὐ δαπέδῳ τετανυσμένος ὕπτιος ἀνήρ·
ἀλλὰ θανὼν, ἀτίνακτος ἐπεστηρίζετο γαίῃ,
μαρναμένῳ προμάχῳ πανομοίϊος, ὡς δόρυ πάλλων,
ὡς τανύων θοὰ τόξα, καὶ ὡς βέλος εἰς σκοπὸν ἕλκων.
καὶ νέκυς ἀλκήεις, ποθέων μετὰ πότμον Ἐνυώ,
νήματα Μοιράων ἐβιήσατο δούρατι κούφῳ,
εἴκελος αἰχμάζοντι πολυσπερέων ἀπὸ τόξων,
ἐκ κεφαλῆς βελέεσσι πεπαρμένος εἰς πόδας ἄκρους,
Ἄρεος ὀρθὸν ἄγαλμα· καὶ αἰχμητῆρα θανόντα
ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐθηήσαντο μαχηταί,
ἔγχος ἔτι κρατέοντα, καὶ οὐ ῥίψαντα βοείην,
νεκρὸν ἀκοντιστῆρα, καὶ ἄπνοον ἀσπιδιώτην.
Καί τις Ἀθηναίοιο τυχὼν δασπλῆτι σιδήρῳ,
δεξιτερὴν ἤμησε, βραχίονος ἄκρον ἀράξας·
ἣ δὲ κυβιστήσασα φόνου βητάρμονι παλμῷ,
ἤριπεν αὐτοδάϊκτος, ὁμήλικι σύμπλοκος ὤμῳ,
ξανθὰ διαστίζουσα κατάῤῥυτα νῶτα κονίης.
καί νύ κεν, ἁλλομένης ταναὸν δόρυ χειρὸς ἐρύσσας,
ἐγχεϊ τηλεβόλῳ παλινάγρετον εἶχεν Ἐνυώ,
καὶ λαιὴ πολέμιζε δορυσσόος ἀντίτυπος χείρ·
ἀλλά μιν ἀντικέλευθος ἀνάρσιος ἔφθασεν ἀνήρ,
καὶ λαιὴν προθέλυμνον ἀμοιβάδι τύψε μαχαίρῃ.
καὶ παλάμη χθονὶ πῖπτεν· ἀκοντίζων δὲ φονῆα

---

v. 111. ἐνικτείνοντι ed. pr. ἐνὶ κτείνοντι ed. 2. etsi totum emendaverat Falk. provocans ad XXXII. 183.

v. 120. ἴκελος editt.

v. 133. πτολέμιζε vulgo.

αἱμαλέης ἐῤῥαινεν ἑκηβόλος ὁλκὸς ἐέρσης
πορφυρέαις λιβάδεσσιν· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
ἅλμασιν αὐτοκύλιστος ἐπάλλετο μαινομένη χείρ,
αἵματι φοινιχθεῖσα, καὶ ἀγκύλα δάκτυλα γαίῃ
εὐπαλάμῳ σφήκωσε μέσῳ γαμψώνυχι δεσμῷ,
οἷα περισφίγγουσα πάλιν τελαμῶνα βοείης.
καί τινα μῦθον ἔειπεν, Ἀρήϊα δάκρυα λείβων·
Ἄλλην εἰςέτι χεῖρα λιλαίομαι, ὄφρα τελέσσω
τριχθαδίαις παλάμῃσιν ἐπάξια Τριτογενείης·
ἔμπης, καὶ μετὰ χεῖρας, ἀνάρσιον ἄνδρα διώξω·
τοῦτό μοι ἠνορέης ἔτι λείψανον, ὄφρα τις εἴπῃ
εὖχος Ἀθηναίων περιδέξιον, ὅττι καὶ αὐτοῖς
ποσσὶν ἀριστεύουσι, δαϊζομένων παλαμάων.
Ὣς εἰπὼν, προμάχοισιν ἐπέδραμεν, εἴκελος αὔραις,
ὑσμίνην ἀσίδηρον ἐπεντύνων ὀλετῆρι.
οἱ δέ μιν ἀθρήσαντες ἐθάμβεον, ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
καὶ πρόμον ἡμιτέλεστον ἐκυκλώσαντο μαχηταὶ
ἀμφιλαφεῖς· ὃ δὲ μοῦνος ἀφειδέϊ δέκτο μαχαίρῃ
πληγὴν ἀλλοπρόςαλλον ἀμοιβαίοιο σιδήρου.
καὶ μόγις εἰς χθόνα πῖπτεν· ἔην δέ τις Ἄρεος εἰκών,
ὀψιγόνῳ γαστῆρι φυλασσομένου Κυνεγείρῳ.
Οὐ τότε μοῦνος ὅμιλος ἐτέμνετο πεζὸς ὁδίτης,

---

v. 139. *ἅρμασιν* vit. typogr. ed. alt.

v. 141. *σφηκ.* Nimirum *χεὶρ* (v. 139.) *σφήκωσε δάκτυλα* etc.

v. 145. *τριχθαδίῃς* vulgo. Acumen, ex inepta nominis Tritogenia derivatione haustum. V. seq. *μετὰ χεῖρας* est *post manus amissas.*

v. 148. *καὶ αὐτοὶ* editt.

v. 150. *ἴκελος* editt.

v. 155. *ἀμοιβαίοισι σιδ.* ed. alt.

v. 157. *φυλασσομένῳ γενετῆρα* editt. Nostrum dedit egregie Falk. in curis secundis. A scopo aberrans, *φυλασσομένη Μαραθῶνος* conjecerat Cun. „vide *παραλλ.* Plutarchi." Rhodom.

ἀλλὰ καὶ ἱππήεσσιν ἔην φόνος· ἔστιχε δ' ἄλλος,
ἄλλῳ πότμον ἄγων· ἐλατὴρ δ' ἐλατῆρα κιχήσας,
ἢ προτέρῳ φεύγοντα μετάφρενα δουρὶ δαΐζων,
ἢ σχεδὸν ἀντιόωντα κατὰ στέρνοιο τυχήσας,
ἱππόθεν ἀρτιδάϊκτον ἀπεστυφέλιξε κονίῃ.
καί τις ὑπὲρ λαπάρην βεβολημένος ἵππος ὀϊστῷ
εἰς πέδον ἠκόντιζεν ἀπόσσυτον ἡνιοχῆα,
οἷος ἀερσιπότητος ἀλήμονι σύνδρομος αὔρῃ
Πήγασος ὠκυπετὴς ἀπεσείσατο Βελλεροφόντην·
ἄλλος ἐριπτοίητος, ὀλισθηρῶν ἀπὸ νώτων
ὄρθιος ἱππείης διὰ γαστέρος εἰς χθόνα πίπτων,
κύμβαχος ἐστήρικτο παρήορος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
κρᾶτα βαλὼν ἐκύλισσε, λιπὼν πόδας εἰς ῥάχιν ἵππου.
Καὶ βριαροὶ Κύκλωπες ἐκυκλώσαντο μαχητὰς,
Ζηνὸς ἀοσσητῆρες· ὁμιχλήεντι δὲ λαῷ
Ἀργίλιπος σελάγιζε, φεραυγέα δαλὸν ἀείρων·
καὶ χθονίῳ κεκόρυστο πυριγλώχινι κεραυνῷ,
μαρνάμενος δαΐδεσσι· καὶ ἔτρεμον αἴθοπες Ἰνδοί,
οὐρανίῳ πρηστῆρι τεθηπότες ἀντίτυπον πῦρ.
καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνοις
γηγενέος σπινθῆρες ἐτοξεύοντο κεραυνοῦ.
καὶ μελίας νίκησε, καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ,
σείων θερμὰ βέλεμνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκωκήν,

---

v. 166. f. ἀλήμονα σύνδρομον.

v. 170. κύβακχος ἐστ. παρήορος ed. pr. Prius emend. Falk. sed novo vitio κύμβακχος excusum in ed. 2.

v. 174. θαλλὸν ἀείρων editt. cf. 182. s.

v. 176. μαρναμένους editt.

v. 179. ἐτοξεύοντο καρήνου editt. emend. Cun. ut tota loci oeconomia postulabat.

v. 181. θερμὰ λέπαδνα editt. sine sensu. βέλεμνα dedit Cun. Recte θερμὰ λέπαδνα habes XXIX. 204.

δαλὸν ἔχων ἅτε τόξα· καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ
Ἰνδὸν ὀϊστευτῆρι κατέφλεγεν ἀνέλα πυρσῷ.
[οὐχ ἕνα Σαλμωνῆα νόθων ἤλεγξε κεραυνῶν·
οὐχ ἕνα μοῦνον ἔπεφνε θεημάχον· οὐ μία μούνη
Εὐάδνη στενάχιζε, μαραινομένου Καπανῆος.]
Καὶ Στερόπης κεκόρυστο, σέλας μιμηλὸν ἑλίσσων,
αἰθερίαις στεροπῇσι φέρων ἀντίκτυπον αἴγλην,
σβεστὸν ἔχων ἀμάρυγμα, τόπερ τέκεν Ἑσπερίη φλόξ,
σπέρμα πυρὸς Σικελοῖο καὶ αἴθοπος ἐσχαρεῶνος.
καὶ νεφέλη σκέπας εἶχεν ὁμοίϊον· ἐνδόμυχον δὲ
κρύπτε, καὶ ἂψ ἀνέφηνε σέλας διδυμάονι παλμῷ,
φέγγεος οὐρανίοιο φέρων τύπον· ἀστεροπὴ γὰρ
ἐρχομένη φεύγουσαν ἔχει παλινάγρετον αἴγλην.
Καὶ Βρόντης πολέμιζε, μέλος κελαδεινὸν ἀράσσων,
βρονταίοις πατάγοισι χέων ἀντίκτυπον Ἠχώ·
καὶ ξείνῃ ῥαθάμιγγι χαμαιγενέος νιφετοῖο
ποιητὸν προχέων μινυώριον αἴθριον ὕδωρ,
μιμηλαῖς λιβάδεσσι νόθος πέλεν ἀννέφελος Ζεύς.
βροντῆς δ᾽ ἰσοτύπου τεχνήμονα δοῦπον ἐάσας,

---

v. 184. — 186. Hi tres versus videntur aliunde desumti similitudinis causa adscripti fuisse, ad illustranda fictitia fulmina. Scaligero locus videbatur mutilus. Caeterum v. 184. *αὐχένα Σαλμωνῆα· νόθῳ δ᾽ ἤλ. κεραυνῷ* ed. pr. habet; e quibus prius emend. Falk.

v. 187. *στεροπῆς* editt. usitato errore. Correxerat jam Rhodom.

v. 188. *ἀντίτυπον αἴγλην* ed. pr. contra metrum; *ἀντίκτυπον* ed. alt. e conject. Falk.

v. 192. *ἀνέφηνε* editt.

v. 194. *ἐρχομένην φεύγουσαν* editt. quod vix ferendum.

v. 195. *πτολέμιζε* editt.

v. 197. *ξείνῃ ῥαθάμιγγα μαιγενέος* ed. pr. *ξείνην ῥαθάμιγγα τηγενέος* ed. alt. e conj. Falk. *βιαιγενέος* volebat Scalig. Illud concurrens *γιγα* locum corrupit. Simile quid accidit 276.

v. 200. *ἐάσσας* vulgo.

εἰς φόνον ἀντιβίων Σικελῷ κεκόρυστο σιδήρῳ·
καὶ δονέων ῥαιστῆρα μετάρσιον ὑψόθεν ὤμων
δυσμενέων ἤρασσε καρήατα πυκνὰ σιδήρῳ·
τύπτε δ' ἐπιστροφάδην ζοφερὰς στίχας, οἷάπερ αἰεὶ
Αἰτναίῳ πατάγῳ σφυρήλατον ἄκμονα τύπτων.

Καὶ σκοπιῆς πρηῶνα τανυκρήπιδος ἀράξας,
ἔγχεϊ πετρήεντι κατέτρεχε Δηριαδῆος·
καὶ παλάμῃ περίμετρον ἀφειδέϊ πέτρον ἰάλλων
ἄντα κορυσσομένοιο μελαῤῥίνου βασιλῆος,
στήθεα λαχνήεντα χαραδραίῃ βάλεν αἰχμῇ.
αὐτὰρ ὁ, τοσσατίῳ μεθύσας μυλοειδέϊ πέτρῳ,
στέρνον ὅλον βεβάρητο· φόνον δ' ἤμυνεν Ὑδάσπης
παιδὸς ἑοῦ βληθέντος. ὁ δὲ θρασὺς, ἕλκεϊ κάμνων,
ἀκαμάτων δόρυ θοῦρον ἑῶν ἀπεσείσατο χειρῶν,
χάλκεον, εἰκοσίπηχυ· πέδῳ δ' ἔῤῥιψε βοείην
αἰδομέναις παλάμῃσι· καὶ ἀδρανὲς ἆσθμα τιταίνων,
μαρμαρέῃ γλώχινι τετυμμένος ἄντυγα μαζοῦ,
ἠερόθεν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε δίφρου,
ὡς ἐλάτη περίμετρος ὑπέρλοφος, ἥ τε πεσοῦσα
ἄσπετον εὐρείης περιδέδρομε κόλπον ἀρούρης.
ἀμφὶ δέ μιν δασπλῆτες ἐς ἅρματα κούφισαν Ἰνδοί,
δειδιότες Κύκλωπα δυσειδέα, μή τινι ῥιπῇ
ὑψιτενῆ πάλιν ἄλλον ἑλὼν πρηῶνα κολώνης,
τρηχαλέῳ βασιλῆα κατακτείνειε βελέμνῳ,

v. 203. *πικρὰ σιδήρῳ* editt.

v. 205. *αἰπναίῳ* ed. pr. emend. Falk.

v. 207. *ἔγχεϊ πωτήεντι* editt. cf. v. antec.

v. 213. *θρασὺς* in *βραδὺς* mutare volebat Falk. in curis secundis; sine necessitate.

v. 221. *ἀμφὶ* ferri quidem poterit; sunt *Ἰνδοὶ ἀμφὶς ἐόντες*; sed verborum positio talis est, ut *ῥίμφα* verum putem.

v. 223. *κολώνην* editt. Correxit Rhodom.

μῆκος ἔχων ἰσόμετρον ἀερσιλόφου Πολυφήμου.
καὶ βλοσυροῦ προμάχοιο μέσῳ σελάγιζε μετώπῳ
μαρμαρυγὴ τροχόεσσα μονογλήνοιο προσώπου·
καὶ βλοσυροῦ Κύκλωπος ὑποπτήσσοντες ὀπωπήν,
θαμβαλέῳ δεδόνηντο φόβῳ κυανόχροες Ἰνδοί,
οὐρανόθεν, δοκέοντες, Ὀλυμπιὰς ὅττι Σελήνη,
Γηγενέος Κύκλωπος ἐναντέλλουσα προσώπῳ,
πλησιφαὴς ἤστραπτε, προασπίζουσα Λυαίου.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Κύκλωπος ἰδὼν μίμημα κυδοιμοῦ
ὑψινεφὴς ἐγέλασσεν, ὅτι χθονίων νεφελάων
δεχνυμένη ξένον ὄμβρον ἀπειρήτου διὰ κόλπου,
νίφετο μὲν τότε γαῖα· χυτὴν δ᾽ οὐκ εἶχεν ἐέρσην,
ἄβροχα νῶτα φέρων γυμνούμενα δίψιος ἀήρ.
Καὶ Τράχιος κεκόρυστο· κασιγνήτῳ δ᾽ ἅμα βαίνων,
ἠλιβάτῳ παλάμῃ δονέων σάκος, ἶσον ἐρίπνῃ,
ὑψινεφὴς ἐλάτην περιμήκετον εἶχεν Ἐλατρεύς,
ἔγχεϊ δενδρήεντι καρήατα δήϊα τέμνων.
Εὐρύαλος κεκόρυστο· διατμήξας δὲ κυδοιμόν,
ἐκ πεδίου φεύγοντα πολὺν στρατὸν ἄχρι θαλάσσης,
κόλπον ἐς ἰχθυόεντα περικλείων στίχας Ἰνδῶν,
δυσμενέας νίκησεν ἀκοντοφόρου διὰ πόντου
ὄρθιον εἰκοσίπηχυ δι᾽ ὕδατος ἆορ ἑλίσσων·
καὶ δολιχῷ βουπλῆγι ταμὼν ἁλιγείτονα πέτρην,

---

v. 234. *χρονίων νεφελ.* editt. Mecum Falk. in curis secc.

v. 236. *χυτὸν* vulgo.

v. 238. *τράγιος* editt. cf. XIV. 60. Sterile nomen, unde Nonnus nihil extudit; ne quid excidisse putes. Cf. v. 305.

v. 242. *κυδοιμοῦ* editt. quod sic verum esse non poterat.

v. 246. Nimium videtur *ἆορ εἰκοσίπηχυ.* an *ἔγχος*?

ῥῖψεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἀτυμβεύτοιο δὲ πολλοὶ
διχθαδίης ἐνόησαν ἁλιβρέκτου λίνα Μοίρης,
Ἄρεϊ κυματόεντι, καὶ ὀκριόεντι βελέμνῳ.

Τοῖς ἅμα σύγγονος ἄλλος ἀριστεύων, Ἁλιμήδης,
ἠλιβάτοις μελέεσσι πέλωρ βακχεύετο Κύκλωψ,
καὶ δηΐους ἐφόβησε· φυλασσομένου δὲ προσώπου
κυκλάδος ὀμφαλόεντα προΐσχανε νῶτα βοείης.
καί μιν ἰδὼν Φλόγιος, κταμένων τιμήορος Ἰνδῶν,
τόξον ἑὸν κύκλωσε, καὶ ἠνεμόεν βέλος ἕλκων,
μεσσοφανῆ πτερόεντι βαλεῖν ἤμελλε βελέμνῳ·
ἀλλὰ τιτυσκομένοιο μαθὼν ἀντώπιον ὁρμήν,
δόχμιος ἐσσυμένοιο βολὴν ἀλέεινεν ὀϊστοῦ
Κύκλωψ ὑψικάρηνος· ὃ δὲ πρηῶνα τινάσσων,
ῥῖπτε κατὰ Φλογίου κραναὸν βέλος· αὐτὰρ ὃ φεύγων,
ἅρμασι βουκεράοιο παρίστατο Δηριαδῆος,
καὶ μόγις ἠερόφοιτον ἀλεύατο μάρμαρον αἰχμήν,
κεῖθι μένων· κοτέων δὲ περὶ Φλογίοιο φυγόντος,
λοίγιον ἀνθερεῶνα διαπτύξας, Ἁλιμήδης
δώδεκα φῶτας ἔπεφνε μιῆς μυκήματι φωνῆς,
λυσσαλέης προχέων ὀλεσήνορα βόμβον ἰωῆς.

Κυκλώπων δ' ἀλαλητὸς ἐπεσμαράγησεν Ὀλύμπῳ,
γλώσσαις σμερδαλέῃσι. καὶ ὀρχηστῆρες Ἐνυοῦς,

---

v. 250. *ὀκριόεντι* editt. Post hunc versum leguntur vulgo sex versus, a me post versum 271. positi. Certissimum enim est, Prymnei (v. 273.) res huc non pertinere. Poëta enim primum ordine agit de Cyclopibus inde a. v. 172. usque ad v. 268. Cyclopum nomina vide XIV. 59. s. Transit deinde ad Corybantes v. 269. quorum in numero et Prymneus est, vid. XIII. 143. ss.

v. 252. *βελέεσσι* editt.

v. 253. An *φυλασσόμενος* legendum?

Δικταῖοι Κορύβαντες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ·
  Δαμνεὺς μὲν πολέμιζεν, ἀνάρσια φῦλα διώκων,
ἐν πεδίῳ δ' ἀλαλητός· ὀρινομένῃσι δὲ Βάκχαις
Πρυμνεὺς εὔδιος ἦλθεν, ἅτε πρυμναῖος ἀήτης,
ῥυόμενος πλωτῆρα, συνιππεύοντα θυέλλαις·
καὶ στρατιῇ πολύευκτος ἐπήλυθεν, οἷος ἱκάνει
νηυσὶ τιναssoμένῃσι γαληναῖος Πολυδεύκης,
εὐνήσας βαρὺ κῦμα θυελλοτόκοιο θαλάσσης.
  Ποσσὶ δ' ἐλαφροτέροισι διεπτοίησε μαχητὰς
Ὠκύθοος· πολέας δὲ κατέκτανεν ὀξέϊ πότμῳ,
τὸν μὲν ἐνὶ σταδίῃ δαμάσας δορί, τὸν δὲ βελέμνῳ
τηλεφανής, ἕτερον δὲ ταμὼν δασπλῆτι μαχαίρῃ·
ἄλλον ἔτι προθέοντα, πεφυγμένον εἴκελον αὔραις,
λυσσήεις ἐκίχησε, ποδήνεμα γούνατα πάλλων,
εἰς δρόμον Ἰφίκλῳ πανομοίϊος, ὅς τις, ἐπείγων
ταρσὰ ποδῶν, ἀβάτοιο κατέγραφεν ἄκρα γαλήνης·
καὶ σταχύων ἐφύπερθε μετάρσιον ἔχε πορείην,
ἀνθερίκων στρατὸν ἄκρον ἀκαμπέα ποσσὶν ὁδεύων.

---

v. 271. πτολέμιζεν editt.

v. 272. Hic etiam quinque sequentes versus legebantur antea post versum 250. ut ibi dictum. Ad Corybantes pertinere, demonstratum; ubi commodius inseri potuerint, equidem non vidi. Sed mutilus est v. 272. et videntur post ἀλαλητός duo saltem hemistichia deesse, etsi non probabile est, sterile Damnei nomen largam poetae canendi materiem suppeditasse. Vid. ad v. 238. Caeterum Cant. v. 272. male tentabat: ὀρινομένης Ἰοβάκχαις, cum ed. pr. haberet ὀρινομένῃσιν ὁ Βάκχαις. Nostrum dedit Falkenb.

v. 275. στρατιῇ πολ. editt.

v. 276. νηυσὶ νασσομένῃσι edit. pr. emend. Falk.

v. 287. στατὸν ἄκρον editt. Sic ἀκαμπέα adverbialiter sumendum fuisset, quod mihi non placebat. Quatuor versus 284. — 287. sine mutatione affert Rittersh. ad Oppian. Cyneg. I. 231. Damneum cum Iphiclo comparari narrans.

Ὠκύθοος πέλε τοῖος ἀελλόπος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
εἰλιπόδην ἔστησε Μίμας εὔρυθμον Ἐνυώ,
καὶ στρατὸν ἐπτοίησε, χοροίτυπον ἄορ ἑλίσσων,
σκαρθμὸν ἔχων ἀγέλαστον ἐνόπλιον ἴδμονι ταρσῷ,
οἷον ὅτε Κρονίοισιν ὑπ᾽ οὔασι δοῦπον ἐγείρων,
Πύῤῥιχος Ἰδαίοισι σάκος ξιφέεσσιν ἀράσσων,
ψευδομένης ἀλάλαζε μέλος μενεδήϊον Ἠχοῦς,
Ζηνὸς ὑποκλέπτων παλιναυξέος ἔγκρυφον ἥβην.
τοῖον ἔχων μιμηλὸν ἐνόπλιον ἅλμα χορείης,
χαλκοχίτων ἐλέλιζε Μίμας ἀνεμώδεα λόγχην·
τέμνων δ᾽ ἐχθρὰ κάρηνα, σιδήρεα λήϊα χάρμης,
Ἰνδοφόνοις πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλῆγι μαχαίρῃ,
δυσμενέων ἐτίταινε θαλύσια μάρτυρι Βάκχῳ,
ἀντὶ θυηπολίης βοέης καὶ ἐθήμονος οἴνου
λοιβὴν αἱματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ.
Ὀξυφανὴς δ᾽ Ἰδαῖος ἐδύσατο κῶμον ἐνυοῦς,
ὀρχηστὴρ πολέμοιο, πολύτροπον ἴχνος ἑλίσσων,
ἄσχετος Ἰνδοφόνοιο μόθου δεδονημένος οἴστρῳ.
Καὶ ζοφερὴν στίχα πᾶσαν ἀνεπτοίησε Μελισσεύς,
θύρσος ἔχων ἀδόνητον· ἐπωνυμίην δὲ φυλάσσων,
φρικτὰ κορυσσομένης μιμήσατο κέντρα μελίσσης.
καὶ βαλίου Κουρῆτος ἀκοντιστῆρα τιταίνων

---

v. 304. *πτολέμοιο* editt.

v. 305. Si brevitas suspecta est, vide ad v. 258.

v. 307. *ἀδίνητον* editt. metro corrupto. Emendaverat jam Rhodom.

v. 309. Rursus tres versus, 309. usque 311. male post versum 323. leguntur, rebus Melissei pessime divulsis, cujusmodi exemplum nullum in toto hoc loco. Praeterea vv. 324. et 330. postulare videntur, ut Acmonis, qui v. 315. cum Ocythoo fuisse dicitur, mentio sine omni interruptione ante v. 324. ita legatur, ut edidimus. Vid. Commentar.

μάρμαρον, ἀντιπόροιο Μελισσέος ἤμβροτε Μόῤῥευς,
ἤμβροτεν· οὐ γὰρ ἔοικε λίθῳ Κορύβαντας ὀλέσσαι.
Καὶ ποδὸς ἀσταθέος κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῷ,
σύνδρομος Ὠκυθόῳ κορυθαίολος ἤϊεν Ἄκμων·
μάρνατο δ' ἀστυφέλικτος ἅτε σφυρήλατος ἄκμων,
ἀσπίδα κουφίζων Κορυβαντίδα, τῆς ἐνὶ μέσσῳ
πολλάκις ὕπνον ἴαυεν ἐν οὔρεσι νηπίαχος Ζεύς.
καὶ Διὸς οἶκος ἔην ὀλίγον σπέος, ἔνθα ἑ κείνη
αἲξ ἱερὴ γλαγόεντι νόθῳ μαιώσατο μαζῷ,
ξεῖνον ἀναβλύζουσα σοφὸν γλάγος, εὖτε βοείῃ
κλεψιτόκοις πατάγοισι σακέσπαλον ἔβρεμεν Ἠχώ,
τυπτομένη μέσα νῶτα κυβιστητῆρι σιδήρῳ.
ὧν χάριν ἀσκήσασα λίθον ψευδήμονα, Ῥείη
ἀντίδοτον Κρονίδαο Κρόνου παρέθηκε τραπέζῃ.
Ξυνὴν δ', εἰς ἓν ἰόντες, ὁμόζυγον εἶχον Ἐνυώ

---

v. 311. *ἔοικε μόθῳ Κορ.* editt. *λίθῳ* reposuit Falk. in conjectaneis.

v. 314. *σφυρήλατος Ἄκμων* male excusum in ed. 2.

v. 315. *Κορυβαντίδα, ἧς ἐνὶ μ.* editt. Rhodom. emendationem, quam dedimus, suppeditavit Herm. Orph. p. 752.

v. 317. *ἔνθα ἐκείνη* editt. emendat. a Rhod. ibid. et a Cant.

v. 321. De tribus versibus, vulgo post hunc lectis, vid. ad v. 309. Versus 322. 323. post v. 321. ponendos monuit Rhodomannus.

v. 324. *εἶχεν* editt. Verba *ξυνὴν Ἐνυώ* hoc versu, et *κτύπον ἀμφοτέρων* v. ult. ad Acmonem, Ocythoo junctum, referenda videri, jam ad v. 309. indicavi. Sed melius sane se totus hic locus haberet, si de conjunctis inter se Cyclopibus et Corybantibus omnibus accipi possent. Fortasse igitur hic alia adhuc luxatio aut lacuna subest, quod eo credibilius, quo magis nunc Deriadis mentio v. 326. offendit, quem diu (cf. 221. s.) curru aufugisse putabamus. Suntne f. post versum 270. collocandi, ubi Deriadis currus paulo propior?

Ἄρεος ὀρχηστῆρες ἀτερπέος· ἀμφὶ δὲ δίφρῳ
Δηριάδην στεφανηδὸν ἐμιτρώσαντο βοείαις,
τεύχεα πεπλήγοντες· ἐν εὐρύθμῳ δὲ κυδοιμῷ
πύργον ἐκυκλώσαντο φερεσσακέεσσι χορείαις.
ἠχὴ δ' ἠερόφοιτος ἀνέδραμεν εἰς Διὸς αὐλάς,
καὶ κτύπον ἀμφοτέρων ἐπεδείδιον εὔποδες Ὧραι.

---

v. 328. *πύργον* nescio an sanum sit. Propter v. 325. exspectes *δίφρον*.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΘ.

Εἰκοστῷ δ᾽ ἐνάτῳ πολέμων ἀποχάζεται Ἄρης,
οἷά περ εἰς γάμον ἄλλον ἐπειγομένης Κυθερείης.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΘ.

Ἥρη δ᾽, ὡς ἐνόησε δαϊζομένων στίχας Ἰνδῶν,
δύσμαχον ἔμβαλε θάρσος ἀγήνορι Δηριαδῆϊ.
καὶ πλέον οἶστρον ἔρωτος ἐδέξατο δηϊοτῆτος
φρικτὸς ἄναξ· προμάχοις δὲ χέων λυσσώδεα φωνήν,
κυανέην στοιχηδὸν ὅλην περιδέδρομε χάρμην,
λαὸν ὅλον φεύγοντα παλίσσυτον εἰς μόθον ἕλκων,
ἄλλον ἐνηείῃ μετανεύμενος, ἄλλον ἀπειλῇ.
καὶ θρασὺς ἔπλετο μᾶλλον· ὁμηγερέες δὲ καὶ αὐτοί,
κεκλομένου βασιλῆος, ἐπὶ κλόνον ἔῤῥεον Ἰνδοί.
καὶ Σατύρων στίχα πᾶσαν ἑκηβόλος ἔσχισε Μοῤῥεύς,
πῇ μὲν ἐπ᾽ ἀντιβίοισιν ὀπισθοτόνων ἀπὸ τόξων
πέμπων ἠερόφοιτον ἐπασσυτέρων νέφος ἰῶν·
πῇ δὲ παλινδίνητον ἑὸν δόρυ θοῦρον ἑλίσσων,
Σειληνῶν κερόεσσαν ἀνεπτοίησε γενέθλην.
Εὐχαίτης δ᾽ Ὑμέναιος ἐμάρνατο, φάσγανα σείων,

v. 6. παλύσσυτον ed. pr. emend. Falk.
v. 8. ὁμηγ. τε καὶ edit. pr.
v. 11. πῆ editt.
v. 12. νέφος Ἰνδῶν editt.
v. 13. πῆ editt.
v. 14. Σιληνῶν editt.

Θεσσαλικῆς ἀκίχητος ὑπὲρ ῥάχιν ἥμενος ἵππου,
Ἰνδοὺς κυανέους ῥοδοειδέϊ χειρὶ δαΐζων·
ἀγλαΐῃ δ' ἤστραπτεν· ἴδοις δέ μιν εἰς μέσον Ἰνδῶν
φωςφόρον αἰγλήεντα δυςειδέϊ σύνδρομον ὄρφνῃ.
καὶ δηίους ἐφόβησεν· ἐπεί νύ οἱ εἵνεκα μορφῆς
μαρναμένῳ Διόνυσος ἐπέπνεεν ἔνθεον ἀλκήν.
Τὸν μὲν ἰδὼν Ἰόβακχος ἀριστεύοντα κυδοιμῷ,
τέρπετο, καὶ συνάεθλον ἑῆς οὐκ ἤθελε χάρμης
ἀστεροπὴν Κρονίωνος, ὅσον μελίην Ὑμεναίου.
εἴ ποτε πῶλον ἔλαυνεν, ἀπόσσυτον εἰς μόθον Ἰνδῶν,
δαιδαλέων Διόνυσος ἐμάστιεν αὐχένα θηρῶν,
ἵππῳ δ' ἅρμα πέλαζε, παρ' ἡβητῆρι θαμίζων,
κοῦρον ἔχων, ἅτε Φοῖβος Ἀτύμνιον· ἵστατο δ' αἰεὶ
ἀγχιφανής· ἐρόεις δὲ καὶ ἄλκιμος εἰν ἐνὶ θεσμῷ
ἠϊθέῳ μενέαινε φανήμεναι· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
καὶ νεφέων ἔψαυε, συναιχμάζων Ὑμεναίῳ.
ἓν δέ ἑ μοῦνον ὄρινεν, ὅτι χθονίης ἀπὸ φύτλης
υἱὸς ἔην Φλεγύαο, καὶ οὐ Κρονίδαο τοκῆος.
καί οἱ ἀεὶ παρέμιμνε, πατὴρ ἅτε, παῖδα φυλάσσων,
δειμαίνων, ἵνα μή τις ἑκηβόλος, ἰὸν ἰάλλων,
κοῦρον ὀϊστεύσειεν· ἐπερχομένων δὲ βολάων,
δεξιτερὴν ἐτίταινε, προασπίζων Ὑμεναίου.
καί οἱ ἀριστεύοντι τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Πέμπε βέλος, φίλε κοῦρε, καὶ οὐκέτι μαίνεται Ἄρης·
κάλλεϊ Βάκχον ἔβαλλες, ὀϊστευτῆρα Γιγάντων,

---

v. 20. δηΐους editt.

v. 22. ἀριδεύοντα ed. pr. emend. Falk.

v. 29. εἰν ἐνὶ δεσμῷ editt.

v. 31. καὶ νεφ. ἔψαυε, *felicissimus sibi videbatur*; sic respicit antecedens v. 23. τέρπετο. Sed vereor, ne dederit καὶ μελέων, sc. Hymenaei, ἔψαυε. Ita praecedens ἵστατο δ' αἰεὶ ἀγχιφανής v. 28. s. eleganter augeretur.

βάλλε τεοῖς βελέεσσι καὶ ἄφρονα Δηριαδῆα,
δυσμενέων βασιλῆα θεημάχον, ὄφρα τις εἴπῃ·
ἀμφοτέρων ἐτύχησε, βασὼν Ὑμέναιος ὀϊστῷ,
εἰς χρόα Δηριάδαο καὶ εἰς κραδίην Διονύσου.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, πολὺ πλέον ἥψατο χάρμης
ἱμερόεις Ὑμέναιος ἑκηβόλος, ᾧ ἔπι χαίρων
οἰστρήεις Διόνυσος ἐδύσατο μᾶλλον ἐνυώ,
καὶ ζοφερὴν προθέλυμνον ὅλην ἐφόβησε γενέθλην.
καί τις ἰδὼν Διόνυσον, ἀφειδέϊ λαίλαπι χάρμης
Ἰνδῴων ἀκόρητον ὀϊστευτῆρα καρήνων,
τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλοκτεάνῳ Μελανῆϊ·
Τοξότα, πῇ σέο τόξα καὶ ἠνεμόεντες ὀϊστοί;
ἡμέας ἁβροχίτωνες ὀϊστεύουσι γυναῖκες.
ἀλλὰ βέλος προΐαλλε μινυνθαδίῳ Διονύσῳ·
μή σε παραπλάγξειεν Ὀλύμπιον οὔνομα φήμης·
μὴ τρομέοις ποτὲ Βάκχον, ὃς ἐκ χθονίοιο τοκῆος
ὠκύμορον λάχεν αἷμα· Διὸς δ' ἐψεύσατο φύτλην.
δεῦρο βέλος προΐαλλε, καὶ εἰς σκοπὸν αἴ κε τυχήσῃς,
δέχνυσαι ἄσπετα δῶρα βαθυπλούτου βασιλῆος,
αἴ κεν ἴδῃ Διόνυσον, ἀγήνορα παῖδα Θυώνης,
πυρκαϊῆς ἐπιβάντα, τεῷ δμηθέντα βελέμνῳ,
ἓν δὲ βέλος λύσειεν ὅλον μόθον. ἀμφοτέροις δέ,
ὕδασι χεῖρας ἄειρε, καὶ εὔχεο μητέρι γαίῃ·
ῥέξειν δ' ἀμφοτέροισι θυηπολίας μετὰ νίκην,
ἀψεύστοις στομάτεσσιν ὑπόσχεο· καὶ παρὰ βωμῷ
ταυροφυὴς ἐχέτω κερεαλκέα ταῦρον Ὑδάσπης·
γαῖα δὲ κυανέη μελανόχροον ἄρνα δεχέσθω.

---

v. 50. Ἰνδώων editt.
v. 52. πῆ vulgo.
v. 55. fama, qua Olympius dicitur.
v. 66. κεραελκέα edit.

῏Ως εἰπὼν, παρέπεισεν ὀϊστοβόλον Μελανῆα,
ἄνδρα νοοπλανέων κτεάνων δεδονημένον οἴστρῳ.
αὐτὰρ ὁ σιγαλέος γυμνώσατο πῶμα φαρέτρης,
ἰὸν ἑλὼν προβλῆτα, καὶ εἴρυσεν ἤθάδα νευρήν,
τόξον ὀπισθοτόνῳ παλάμης κυκλούμενον ὁλκῷ·
ἀκρότατον δὲ σίδηρον ἐρεισάμενος περὶ τόξῳ,
φοίνια νεῦρα βόεια πελάσσατο γείτονι μαζῷ.
καὶ βέλος ἰθυκέλευθον ἀπεπλάγχθη Διονύσου,
Ζηνὸς ἐρητύσαντος· ἐϋστεφάνου δ᾽ Ὑμεναίου
αἱμοβαφὴς πτερόεντι χαράσσετο μηρὸς ὀϊστῷ.
Οὐδὲ λάθεν Διόνυσον ἐπ᾽ ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
ἱπτάμενος ῥοιζηδὸν, ἀφειδέϊ σύνδρομος αὔρῃ·
ἀλλὰ διεσσυμένοιο βολὴν θήλυνεν ὀϊστοῦ,
καὶ φονίην ἀλάωσεν ἑκηβολίην Μελανῆος·
καὶ Παφίη γλωχῖνας ἀπηκόντιζε βελέμνου,
σύγγονος, ἱμείροντι χαριζομένη Διονύσῳ·
καὶ βέλος ἔτρεπε τόσσον ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἔτι κνώσσοντος ἀλήμονα μυῖαν ἐλάσσῃ,
ἠρέμα φάρεος ἄκρον ἐπαιθύσσουσα προσώπῳ.
Καὶ χροὸς ἄγριον ἕλκος ἐρευθομένου διὰ μηροῦ
ἀγχιφανὴς Ὑμέναιος ἐδείκνυε γείτονι Βάκχῳ,

---

v. 72. *παλάμῃ* editt.

v. 74. Fortasse post hunc versum aliquid deest, id, quod Homerus in loco, quem expressit Nonnus, tribus versibus dixit Il. *δ*. 124. ss.

v. 78. *ἀπ᾽ ἠέρος* vulgo.

v. 79. *ἀφειδέϊ* suspectum; sed cf. v. 97. An *ἀειδέϊ?*

v. 81. *ἀλίωσεν* tentabat Scalig. abusus, ut videtur, loco Il. *π*. 737. Quidni dicatur Bacchus Melaneum coecum reddidisse circa artem sagittandi?

v. 82. *γλωχ. ἀπηκ.* inepte dixit Nonnus pro: *avertit cuspidem. ἄμυνεν* Hom. habet in loco hic expresso.

v. 88. *ἀγχινεφὴς* editt. cf. 29. 170.

δάκρυ χέων ἐρατεινὸν ὑπ᾽ ὀφρύσιν, ὄφρα νοήσῃ
δεξιτερὴν ἐπίκουρον ἀλεξικάκου Διονύσου,
ἰητροῦ χατέων ζωαρκέος· αὐτὰρ ὃ λευκῆς
χειρὸς ἔχων Ὑμέναιον ἑῆς ἐπέβησεν ἀπήνης·
καί μιν ἄγων ἀπάνευθε πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ
νωθρὸν ἐπὶ σκιόεντι πέδῳ παρὰ γείτονι φηγῷ
θῆκε καρηβαρέοντα· καὶ ὡς Ὑάκινθον Ἀπόλλων
ἔστενεν, ἀνδροφόνῳ βεβολημένον ὀξέϊ δίσκῳ,
μεμφόμενος Ζεφύρου ζηλήμονος ἆσθμα θυέλλης·
οὕτω καὶ Διόνυσος ἀνέσπασε πολλάκι χαίτην,
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐπικλαύσας Ὑμεναίῳ.
καὶ χροὸς ἐκτὸς ἐόντας ἰδὼν πώγωνας ὀϊστοῦ,
ἀσπάσιον λάχε θάρσος· ἀφ᾽ αἱμαλέοιο δὲ μηροῦ,
λευκὸν ἐρευθόμενον διδυμόχροον ἕλκος ἀφάσσων,
φειδομέναις παλάμῃσιν ἀνείρυσεν ἄκρον ὀϊστοῦ.
δάκρυα δ᾽ ἡβητῆρος ὀδυρομένοιο δοκεύων,
ἀμφοτέροις κεχόλωτο, καὶ Ἄρεϊ καὶ Μελανῆϊ.
καὶ γλυκεροὺς ἱδρῶτας ἀποσμήξας Ὑμεναίου,
μεμφομένοις στομάτεσσιν ὑποκρυφίην χέε φωνήν·
Ἄμπελον ἔκτανε ταῦρος, Ἄρης Ὑμέναιον ὀλέσσει.
αἴθε δὲ πάντας ἔπεφνεν, ὅσους ἐκόρυσσα μαχητάς,
καλλείψας ἕνα μοῦνον ἀνούτατον· ἐν πολέμοις γὰρ
ποῖον ἄχος κλονέει με, δαϊζομένοιο Καβείρου;

---

v. 92. *ἀπέβησεν ἀπ.* editt. sine sensu.

v. 99. *ἀκλαύστοισιν* editt. Nostrum alibi frequentat.

v. 102. *ἐρευθομένου* editt. deleto Nonni acumine. *ἐρευθομένῳ* male Wakef. Sylv. T. IV. p. 66. Cf. v. 154.

v. 108. Tanquam nomen propr. *Ταῦρος* in ed. alt. excusum.

v. 110. *πτολέμοις* editt.

v. 111. *κλονέοι* Scalig. volebat, quod non necessarium videtur. Variat poëta constructionem diversis modis. Idem Scalig. male post hunc versum collocabat v. 116. refutatus a Cun.

ὠτειλὴ Σατύρου ποτε ποῦ, ποτε Βάκχον ὀρίνῃ;
Σειληνὸς πεσέτω σταφυληκόμος· ἐσμὸς ἀλάσθω
Βασσαρίδων, καὶ μοῦνον ἀπήμονα παῖδα νοήσω.
ἱλήκοι Κλυτότοξος. Ἀρισταίοιο πεσόντος,
ποῖον ἐμοί ποτε πένθος, ἐϋῤῥαθάμιγγος ὀπώρης
κρείσσονα κικλήσκοντος ἑῆς ὠδῖνα μελίσσης;
οὐ τάχα μοι πέπρωτο, φυγεῖν ποτὲ παιδὸς ἀνίην,
ὅττι πάλιν τάχα τοῦτον ὀλωλότα παῖδα γοήσω.
τίς βαρὺς ἀμφοτέροις φθόνος ἔχραεν; εἰ θέμις εἰπεῖν,
Ἥρη δερκομένη ζηλήμονι Βάκχον ὀπωπῇ,
καὶ νέον ἀμητῆρα μελαῤῥίνοιο γενέθλης,
ἠϊθέῳ φθονέουσα καὶ ἱμείροντι Λυαίῳ,
ὥπλισε θοῦρον Ἄρηα, βαλεῖν Ὑμέναιον ὀϊστῷ,
Ἰνδῴην μεθέποντα νόθην ἄγνωστον ὀπωπήν,
ὄφρα νόον δυσέρωτος ἀνιήσειε Λυαίου.
ἀλλὰ βέλος τανύων, ἢ φοίνια τόξα τιταίνων,
ψευδαλέῳ Μελανῆϊ κορύσσομαι, ὄφρα τελέσσω
ποινὴν ἱμερόεντος ὀφειλομένην Ὑμεναίου.
αἴ κε θάνῃς, Ὑμέναιε, λιπὼν ἀτέλεστον ἐνυώ,
χάζομαι ἐκ πολέμοιο, καὶ οὐκέτι θύρσον ἀείρω.
δυςμενέας σύμπαντας ἐγὼ ζώοντας ἐάσω,
ἀμήσας ἕνα φῶτα, τεὸν Μελανῆα φονῆα.

---

v. 113. *Σιληνὸς* editt.

v. 115. ss. distinctionem pravam, quae Scaligero fraudi fuerat, emendavit Cun. Sed operae pretium non est, enotanda ubique fere prava editt. distinctione chartam perdere. Sensus loci neminem fugere potest, qui Aristaeum Apollinis filium esse meminerit. Illud *ἱλήκοι* est averruncandi formula, propter durum vel audax, quod sequitur, verbum posita: *Verzeih mir Gott die Sünde.* Cf. 135.

v. 125. *Ἰνδώην* editt.

v. 132. *ξύμπαντας ἐ. ζ. ὀλέσσω* editt. posterius emend. Falk. in curis secc. male tamen *ἐάσσω* scribens.

οὐ κτάνε Δηριάδης σε, καὶ εἰ κοτέει Διονύσῳ.
ἱλήκοις, Κυθέρεια. μετὰ θρασὺν υἱέα Μύῤῥης
μείλιχον ἄλλον Ἄδωνιν ἀμείλιχος ἤλασεν Ἄρης,
ἤλασε, καὶ ῥοδέου χροὸς ἥψατο, καὶ διὰ μηροῦ
ἄρτι πάλιν κελάρυζεν ἐπὶ χθονὶ λύθρος ἐρώτων·
ἀλλὰ τεῷ ποθέοντι χαριζομένη Διονύσῳ,
πέμπε μοι ἐνθάδε Φοῖβον, ἀδελφεόν, ἴδμονα τέχνης
λυσιπόνου, καὶ κοῦρον ἀκέσσεται. ἴσχεο, φωνή·
Φοῖβον ἔα κατ᾽ Ὄλυμπον ἀκηδέα, μή μιν ὀρίνω,
ἕλκεος ἱμερόεντος ἀναμνήσας Ὑακίνθου.
πέμπε μοι, ἢν ἐθέλῃς, Παιήονα· κεῖνος ἱκέσθω·
ἄμμορός ἐστι πόθων, ἀλλότριός ἐστιν ἐρώτων.
ὠτειλῆς τύπον ἄλλον ἐςέδρακον· ἐν πολέμοις γὰρ
ἄλλος ἀνὴρ κενεῶνα τυπεὶς φοινίσσεται αἰχμῇ·
ἄορι δ᾽ ἄλλος ἔχει παλάμης πόνον· ὃς δὲ βελέμνῳ
εἰς λαπάρην· ἕτερος δὲ δι᾽ οὔατος· ἐν κραδίῃ δὲ
λοίγιον ἕλκος ἔχοντι συνουτήθην Ὑμεναίῳ.

Εἶπε· καὶ ἐπτοίητο παρακλιδὸν ὄμματι λοξῷ
ὠτειλὴν χαρίεντος ὀπιπεύων Ὑμεναίου.
μηρῷ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα φιλεύϊον ἄνθος ἑλίξας,
λευκὸν ἐρευθόμενον, διδυμόχροον ἕλκος ἀφάσσων,
κοῦρον ἀνεζώγρησεν ἑῷ παιήονι κισσῷ,

---

v. 135. *ἱλήκοι Κυθέρεια* editt. quod per se quidem bonum esset, cf. v. 115. sed quia v. 139. verbis *τεῷ χαριζομένη* oratio ad Venerem dirigitur, recte hic *ἱλήκοις* restituit Cun. negans lacunam, quam ante v. 139. esse opinabatur Scaliger, vitioso *ἱλήκοι* deceptus.

v. 141. *ἴσχεο φωνῇ* editt. Male. Cf. I. 135.

v. 142. Accuratius debuisset dicere *Φοῖβον ἐῶ*, — *μή μιν ὀρίνω*, vel *ἔα* — *μή μιν ὀρίνῃς*. Sed potuit hoc negligentius a poëta concipi, aut post *ἀκηδέα* ita distingui, ut verba *μή μιν ὀρίνω* cum seqq. novam sententiam faciant.

v. 154. *ἐρευθομένων* editt. Cf. v. 102.

οἶνον ἀλεξητῆρα περιῤῥαίνων Ὑμεναίῳ.
ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς ταχυεργὸς, ἐπειγόμενον γάλα πήξας,
χιονέης κυκόων ἀπαμείρεται ὑγρὸν ἐέρσης,
ὄφρα μιν ἐντύνειε πεπηγμένον αἰπόλος ἀνὴρ
κυκλώσας ταλάροισι, τύπῳ τροχοειδέϊ ταρσῶν·
ὣς ὅ γε φοίνιον ἕλκος ἀκέσσατο Φοιβάδι τέχνῃ.
καὶ νέος ἀρτεμέων παλινάγρετον εἶχεν ἐνυώ,
χειρὸς ἀκεσσιπόνοιο Διωνύσοιο τυχήσας.
καὶ βέλος ἠερόφοιτον ἑκηβόλον εἰς σκοπὸν ἕλκων,
τόξα πάλιν κύκλωσε· τιτυσκόμενος δὲ βελέμνῳ
ἀντίδοτον πόρεν ἕλκος ὀϊστοβόλῳ Μελανῆϊ.

Καὶ θρασὺς ἔσσυτο κοῦρος· ἐφεσπόμενος δὲ Λυαίῳ
αἰεὶ φῶτας ἔβαλλε, καὶ οὐκέτι λείπετο Βάκχου.
ὡς δ' ὅτε τις σκιόεις τύπος ἀνέρος, ἄπνοος ἕρπων,
ἀγχιφανὴς, ἀτάρακτος, ὁμόδρομος ἀνδρὸς ὁδεύει,
καί οἱ ἀεὶ σπεύδοντι συνέσπεται· ἱσταμένου δὲ
ἵσταται· ἑζομένου δὲ παρέζεται· ἐν δὲ τραπέζῃ
μιμηλαῖς παλάμῃσι συνέμπορος εἰλαπινάζει·
ὣς ὅγε κοῦρος ἔμιμνεν ὁμόδρομος οἴνοπι Βάκχῳ.

---

v. 157. Etsi apertissima est Homeri imitatio, Il. ε. 902. quae Falkenburgium non fugit, Nonnus tamen omnia pessime aut novavit aut obscuravit.

v. 158. Hic versus in editt. legitur inferius post versum 160. sine omni nexu. Hic saltem cohaeret, et qui non dubitavit dicere *ὀπὸς ταχίεργος*, potuit etiam *κυκόων ἀπαμείρεται* eidem nomini jungere. „F. *παχίεργος*." Herm.

v. 160. *τροχοειδέϊ ταρσῷ* editt. *τροχοειδέϊ τυροῦ* corrigebat Cun. Sed si casei mentio necessaria, maluissem *ταλάροιο τύπῳ τροχοειδέϊ τυρόν*. Quod dedi, interpretor sic: *versans et formans coagulum in corbiculis secundum earumdem formam orbicularem*, ut igitur *τάλαρος* et *ταρσὸς* idem hic denotet.

v. 170. *ἀγχιφ. ἀχάρακτος* editt. quod mihi hic certe alienum videtur.

v. 172. Fort. *ἑζομένῳ δὲ παρέζεται*, variata constructione.

οὐδὲ μάχης Διόνυσος ἐλώφεεν· ἀλλὰ τορήσας,
μεσσοπαγῆ κούφιζε πεπαρμένον ἀνέρα θύρσῳ,
ὄρθιον ὑψιπότητον· ἐν ἠερίῃ δὲ κελεύθῳ,
Ἰνδὸν ἐλαφρίζων, ζηλήμονι δείκνυεν Ἥρῃ.
Καὶ τελέων τρισσῇσιν ἐπωνυμίῃσιν ἐνυώ,
θεῖος Ἀρισταῖος, δεδαημένος Ἄρεος Ἀγρεύς,
ὡς Νόμιος πολέμιζε, καλαύροπα χερσὶ τινάσσων,
νυμφίος Αὐτονόης ἑκατηβόλος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
τόξον ἔχων κλυτόδοξον ἑὸν μιμεῖτο τοκῆα,
θάρσος ἔχων ὑπέροπλον ὀϊστοβόλοιο τεκούσης,
Κυρήνης προτέρης Ὑψηΐδος· αἰνομανῆ δὲ
δέσμιον ἐζώγρησεν ἀνάρσιον ἄτρομος Ἀγρεύς,
ἀγρεύσας ἅτε θῆρα· καὶ ἀντιβίων ὀλετῆρα,
ἠθάδι χειρὶ τίταινε βαρὺν λίθον, οἷον ἐρείσας,
πιαλέης ἔθλιψε χυτὰς ὠδῖνας ἐλαίης·
δυσμενέας δ' ἐφόβησεν ἀγήνορας ἠθάδι ῥόμβῳ,
σείων χαλκὸν ἐκεῖνον, ὃν ἐν παλάμῃσι τινάσσων,
φοιταλέης ἐφόβησε μεμηνότα κέντρα μελίσσης.
Θρηϊκίης δὲ Σάμοιο πυρισθενέες πολιῆται,
Λημνιάδος δύο παῖδες ἐβακχεύοντο Καβειροῦς·
Ἡφαίστου δὲ τοκῆος ἐρευθομένου πυρὸς ἀτμῷ,

v. 179. *τρισσῇσιν ἐπωνυμίῃσιν*, ut Diodor. Sic. IV. c. 81. *τρεῖς ὀνομασίας —· καλεῖν γὰρ αὐτὸν Νόμιον, Ἀρισταῖον, Ἀγρέα.* Sed Nonnus parum apte locutus est.

v. 187. *ἀντιβίων ἐλατῆρα* editt. *ἀκοντιστῆρα* dixit sic, non *ἐλατῆρα*, quod propter antecedens *ἅτε θῆρα* pessimum.

v. 190. *ἀγήνορος* editt.

v. 192. Cum paulo ante v. 190. habuisset *ἐφόβησε*, potuisset hic *ἐσόβησε*; et f. sic scripsit.

v. 194. „*Καβείρης*. Vide Strab. lib. 3.“ Rhodom.

v. 195. *ἐρευγομένου* editt. neque melius scriptum affert Heins. Aristarch. p. 25. Sed si *ἐρευγομένου* verum, legendum saltem *ἀτμόν*, quemadmodum alibi locutus est.

συγγενέας σπινθῆρας ἀνηκόντιζον ὀπωπαί.
τοῖσι μὲν ἐξ ἀδάμαντος ἔην ὄχος· ἀμφὶ δὲ πῶλοι,
χαλκείῃ κροτέοντες ἀρασσομένην κόνιν ὁπλῇ,
καρχαλέον χρεμετισμὸν ἀνήρυγον ἀνθερεῶνος,
οὓς γενέτης Ἥφαιστος ἀμιμήτῳ κάμε τέχνῃ,
πυρσὸν ἀπειλητῆρα διαπνείοντας ὀδόντων,
οἷα καὶ Αἰήτῃ, βριαρῷ σημάντορι Κόλχων,
χαλκοπόδων μόρφωσε συνωρίδα δίζυγα ταύρων,
τεύχων θερμὰ λέπαδνα καὶ ἔμπυρον ἱστοβοῆα.
Εὐρυμέδων μὲν ἔλαυνε· πυριβλήτῳ δὲ χαλινῷ
ἔμπυρον ἡνιόχευε σιδηροπόδων γένυν ἵππων·
χειρὶ δὲ Λήμνιον ἔγχος, ὅπερ κάμε πάτριος ἄκμων,
δεξιτερῇ κούφιζεν· ἐπ᾽ εὐφυέεσσι δὲ μηροῖς
φάσγανον ἠώρησε σελασφόρον· εἰ δέ τις ἀνήρ,
ἀκροτάτοις ὀνύχεσσι λίθον τινὰ βαιὸν ἀείρας,
θηγαλέης ἤρασσε πυρίδρομα νῶτα μαχαίρης,
αὐτόματοι σπινθῆρες ὀϊστεύοντο σιδήρου.
Ἄλκων δ᾽ αἰθαλόεντι συνήρμοσε χεῖρα βελέμνῳ,
πατρῴης Ἑκάτης θιασώδεα πυρσὸν ἑλίσσων.

---

v. 198. *χαλκείην κρ.* editt.

v. 204. *ἔμπυρον ἵστο βοὴν* ed. pr. emend. Falk.

vv. 205. et 206. vulgo leguntur post versum 212. transponendos suasit Scaliger, cui hic male obloquitur Cunaeus, ut tota loci oeconomia demonstrat.

v. 208. *κούφιζον* et v. seq. *ἠώρητο* volebat Cunaeus, ut de duobus Cabiris verba intelligi possent, spreta Scaligeri transpositione v. 205. s. Caeterum v. 209. *ἠώρησε* habent editt.

v. 210. *λίθον τινὰ ξαίνεν* editt. emend. Falk. in conjectt. et Rhodom. in Herm. Orphicc. p. 762.

v. 213. *ἄλκων δ᾽ αἰθαλ.* editt. Alcon Eurymedontis frater, alter Cabirorum. Nihil lepidius versionibus Lubini et Boiteti. hic et in seqq. verss. et vero ubique.

v. 214. *πατρώης Ἑ. θυασώδεα* editt.

Καὶ φάλαρον σείοντες ἀερσιλόφου τρυφαλείης,
Δικταῖοι Κορύβαντες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
εἰς μόθον οἰστρηθέντες· ἁμιλλητῆρι δὲ χαλκῷ
φάσγανα τυπτομένῃσιν ἐπέκτυπε γυμνὰ βοείαις,
σκαρθμοῖς ἀντιτύποισι· φερεσσακέος δὲ χορείης
ῥυθμὸν ἐμιμήσαντο ποδῶν ἑλικώδεϊ παλμῷ,
Ἄρεϊ βακχευθέντες. ὀρεσσαύλων δὲ νομήων
Ἰνδῴη δεδάϊκτο γονὴ Κουρῆτι σιδήρῳ·
καί τις ἀνὴρ προκάρηνος ἐπωλίσθησε κονίῃ,
εἰσαΐων μύκημα βαρυγδούποιο βοείης.
Καί τις ἀερτάζουσα φιλάνθεμον ἔγχος ἐνυοῦς,
Βασσαρὶς ἠκόντιζεν· ἀβακχεύτου δὲ γενέθλης
ἄρσενα πολλὰ κάρηνα δαΐζετο θήλεϊ θύρσῳ.
καὶ λασίῃ παλάμῃ σκοπιὴν λοφόεσσαν ἀείρων,
οὔρεος ἄκρα κάρηνα ταμὼν, ἐκορύσσετο Ληνεὺς,
πέμπων ὀκριόεσσαν ἐπ᾽ ἀντιβίοισιν ἀκωκήν.
Βάκχη δ᾽ ἀμφαλάλαζε· καὶ ἀμπελόεντες ὀϊστοὶ
κισσοφόρων παλάμῃσιν ἐδινεύοντο γυναικῶν.
ἔνθα μέλος πλέξασα καὶ Ἄρεϊ καὶ Διονύσῳ,
Εὐπετάλη κεκόρυστο· φιλοσταφύλῳ δὲ πετήλῳ
κέντορα κισσὸν ἔπεμπεν ἀλοιητῆρα σιδήρου,
Ἰνδῴην δρυόεντι γονὴν ὀλέκουσα κορύμβῳ.
καὶ δηίων κλονέουσα νέφος ῥηξήνορι θύρσῳ,
Τερψιχόρη φιλόβοτρυς ἐπεσκίρτησε κυδοιμὸν,
κύμβαλα δινεύουσα, βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ.

v. 215. *φάλαριν* ed. pr. *Φάλαριν* adeo ed. alt.
v. 216. *ἐπεστρατόοντο* editt.
v. 228. *σκοπιὴν* dixit, cum *σκόπελον* deberet.
v. 229. *ἐκορύσσατο* editt.
v. 230. *ὀκρυόεσσαν* editt.
v. 236. *Ἰνδῴην* et v. s. *δηΐων* editt.
v. 238. Usus postulasset *κυδοιμῷ*.

οὐ τόσον Ἡρακλέης Στυμφηλίδας ἤλασε βόμβῳ,
χαλκὸν ἔχων βαρύδουπον, ὅσον στρατὸν ἤλασεν Ἰνδῶν
Τερψιχόρη, κτυπέουσα χοροῦ πολεμήϊον ἠχώ.
καὶ Τρυγίη βαρύγουνος ἐλείπετο νόσφιν ὁμίλου
ὑστατίη, καὶ ἔπηξε φόβῳ πόδας· οὐδέ τις αὐτῇ
Σειληνῶν παρέμιμνε· λίπον δέ μιν αὐτόθι μούνην
ταρβαλέην, χατέουσαν ἀρηγόνος· ἀκροπότη δὲ
χεῖρας ὄρεξε Μάρωνι· Μάρων δ᾽ ἀπέειπε γεραιήν,
ὅττι χοροὺς ἀνέκοπτε φιλακρήτων Κορυβάντων
καὶ Σατύρων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἠρᾶτο, δαμῆναι
γηραλέην ἀνόνητον ὑπ᾽ ἔγχεϊ Δηριαδῆος.
καὶ Καλύκη πολέμιζε, παρισταμένη Διονύσῳ
οἰστρομανής. τρομερῆς δὲ μέθης ἐλελίζετο παλμῷ
Οἰνώη προθέουσα· βαρυνομένη δὲ κυδοιμῷ
γούνατα μὲν μογέεσκε· φιλακρήτοιο δὲ νύμφης
οἰδαλέου σμήριγγες ἐδινεύοντο καρήνου.
Καὶ στόνος ἦν βαρύδουπος· ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
Ἀστράεις Σταφύλην, Καλύκην δ᾽ ἐδίωκε Κελαινεύς·
Σειληνῶν δὲ φάλαγγα δορυσσόος ἤλασε Μορρεύς,

---

v. 240. *Στυμφαλλίδας* ed. pr. *Στυμφαλίδας* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 245. *Σιληνῶν* vulgo.

v. 249. *ἤραιτο* editt. Correxerat jam Rhodom.

v. 250. *ἐπ᾽ ἔγχεϊ* editt.

v. 251. *πτολέμιζε* editt.

v. 252. *τρομερῇ* malim.

v. 253. *Οἰώνη* editt. Aut nostrum nomen verum, aut *Οἰνώνη*.

v. 255. *οἰδαλέοι σμηρ.* editt.

v. 257. *Ἀστραῖος Σταφύλην· Καλύνην* editt. Sed *Ἀστραῖος* stat a Bacchi partibus, cf. v. 260. XIV. 99. Praesto fuisset ex Indis et *Ἀγραῖος*; erat tamen, cur eum nollem. *Καλύκην* jam Rhodom.

v. 258. *Σιληνῶν* vulgo.

θεινομένην βουπλῆγι· μιῇ δ' ἐλατῆρος ὁμοκλῇ
Ἀστραῖος δεδόνητο, Μάρων φύγεν, ὤκλασε Ληνεύς,
Σειληνοῦ τρία τέκνα δασύτριχος, ὃς δίχα λέκτρων
ἄσπορος αὐτολόχευτος ἀνέδραμε μητρὸς ἀρούρης.
ἱμερτὴν δὲ Δόρυκλος ἀνεπτοίησε Λυκάστην.

* * * * * * *

Τῇσι θεὸς χραίσμησε· νεουτήτων δὲ γυναικῶν
ἕλκεσι φάρμακα πάσσεν· ἐνυαλίῳ δὲ σιδήρῳ
τειρομένην ποδὸς ἄκρον, ἀνάμπυκα ῥύσατο * *
κλήματος ἀμπελόεντι περισφίγξας πόδα δεσμῷ·
Εὐπετάλης δ' ἰχῶρα νεόσσυτον ἔσβεσεν οἴνῳ,
καὶ Σταφύλης χυτὸν αἷμα κατεπρήϋνεν ἀοιδῇ·
Μυρτοῦς δ' οὐταμένην παλάμην ἰήσατο μύρτῳ,
καὶ Καβύρην ἐσάωσεν, ἀνειρύσσας βέλος ὤμου,
ἕλκεϊ φοινήεντι περιῤῥαίνων πόμα ληνοῦ·
Νύσης δ' ἄλγος ἔπαυσε νεουτήτοιο προσώπου,
χρίσας ἔνθα καὶ ἔνθα παρηΐδα λευκάδι γύψῳ·

v. 259. *ὀλετῆρος ὁμοκλῇ* editt. sed fugat tantum.

v. 261. *Σιληνοῦ* et mox *διὰ λέκτρων* editt. posterius emend. Falk. in conjectt.

v. 263. *Δόρυκλος* idem fort. qui supra XXVI. 97. vocabatur *Δάννκλος*. Post hunc versum plura videntur deesse, quia mox plurium Baccharum vulnera sanantur, et oratio praeter exspectationem hic abrumpitur.

v. 266. *ῥύσατο* edit. pr. omisso ultimo vocabulo; *ῥύσατο κούρην* ed. alt. ex emend. Falk. Nomen propr. requiritur. *Κλείδη λυσιέθειρα* est XXI. 77. et in *Κλείδη* et *κλῆμα* ludere potuit, ut v. 270.

v. 270. *μυρτοὺς δ' οὐτ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 271. *καὶ Καβύρην δ' ἐσάωσεν ἀνειρύσας* editt. F. *Καλύκην*. Deinde post hunc versum sequitur vulgo versus 273. postposito versu 272. errore aperto.

v. 273. *ἕλκος ἔθρανσε* editt. emendav. Falk. in curis secundis. Sic etiam Rhodom.

ὄμμασι δ' ἀκλαύτοισιν ἐπεστενάχιζε Λυκάστη. —
Ἀλλ' ὅτε Βασσαρίδων ὀδύνας πρηΰνατο τέχνῃ
θυρσομανὴς Διόνυσος, ἐμάρνατο μείζονι χάρμῃ.
καί τις ἀμερσινόοιο κατάσχετος ἅλματι λύσσης
Βασσαρὶς Ἰνδὸν Ἄρηα μετέστιχε, θυιὰς Ἐνυώ,
ἀμφὶ σέ, Λύδιε δαῖμον· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ Βάκχης
ἀφλεγέος σελάγιζε κατ' αὐχένος αὐτόματον πῦρ.
Καὶ βριαρῶν προμάχων ἑτερόζυγον ἑσμὸν ἐγείρων,
αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν ἀγέστρατον Ἄρεος ἠχώ·
καὶ διδύμαις παλάμῃσι φιλοσμαράγων Κορυβάντων
ἄντυγες ἀμφιπλῆγες ἀνεκρούοντο βοείης·
κύμβαλα δὲ κροτάλιζε· μεταλλάξασα δὲ μολπήν,
Πανιὰς ἡδυμέλεια μόθους ἐμελίζετο σύριγξ.
ἀντιβίων δὲ φάλαγγες ἐπέβρεμον· ἀμφιλαφεῖς δὲ
ἠερόθεν πτερόεντες ἀνεῤῥοίζησαν ὀϊστοί·
λίγξε βιός, βόμβησε λίθος, μυκήσατο σάλπιγξ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον, ὅπῃ πεφορημένος ὁλκῷ
λευκὸν ὕδωρ μεθύοντι ῥόῳ φοίνιξεν Ὑδάσπης,
δὴ τότε Βάκχος ἄϋσε βαρυσμαράγων ἀπὸ λαιμῶν,
ὁππόσον ἐννεάχιλος ἐπέβρεμεν ἑσμὸς ἐνυοῦς
φρικτὸν ὁμογλώσσων στομάτων θρόον· ἀσταθέες δὲ
ξανθὸν ἀλυσκάζοντες ἐπὶ ῥόον ὤκλασαν Ἰνδοί,
ἄλλοι δ' ἐν πεδίῳ· στρατιὴ δ' ἐμερίζετο Βάκχου,
δυσμενέας κτείνουσα καὶ ἐν δαπέδῳ καὶ Ὑδάσπῃ,

---

v. 275. *ἀκλαύστοισιν* editt. Fortasse et post hunc versum aliquid excidit.

v 280. *δαῖμον· εὐπλοκάμοιο* volebat Falk. in conjectann. Male.

v. 291. *ὕπῃ* editt.

v. 294. *ἐννεάχιλον* ed. pr. emend. Falk.

v. 296. *ἐπίῤῥοον ὤκλασαν* ed. pr. emend. Falk. productione Nonno non ignota.

δίψῃ καρφαλέῃ κεκαφηότας, ὁππότε γαίης
ἠὼς μέσσον ἀνέσχε, καὶ ἔτρεμε θερμὸς ὁδίτης
αἴθοπος Ἠελίοιο μεσημβρίζουσαν ἱμάσθλην.
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις προκαλίζετο κοίρανον Ἰνδῶν,
μῦθον ἀπειλητῆρα χέων λυσσώδεϊ λαιμῷ·
Τίς φόβος; εἰ ποταμοῖο φέρει γένος ὄρχαμος Ἰνδῶν,
οὐρανόθεν λάχον αἷμα· χερειότερος δὲ Λυαίου
Δηριάδης ὑπέροπλος, ὅσον Διός ἐστιν Ὑδάσπης.
ἢν δ' ἐθέλω, νεφέων σχεδὸν ἵσταμαι· ἢν δ' ἐθελήσω
ἵξεται ἰθυκέλευθον ἐμὸν βέλος ἄχρι Σελήνης.
εἰ δὲ μέγα φρονέεις, μεθέπων κερεαλκέα μορφήν,
εἰ δύνασαι, προμάχιζε βοοκραίρῳ Διονύσῳ.
Ὣς φαμένου, βρυχηδὸν ἐμυκήσαντο μαχηταί·
ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζε, συναιχμάζων Διονύσῳ.
αἰγείοις δὲ πόδεσσιν ἐμάρνατο μειλίχιος Πάν·
ὀξὺ δὲ τοξευτῆρος ὅλον κενεῶνα χαράξας,
θηγαλέῃ Μελανῆος ἀνέσχισε γαστέρα χηλῇ,
ποινὴν ἕλκος ἔχοντος ἀπαιτίζων Ὑμεναίου,
ὄφρα πυρισφρήγιστον ἐλαφρίσσειεν ἀνίην
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ὀδυρομένου Διονύσου.
Λυσσήεις δ' Ἰόβακχος ἐπέδραμε δηϊοτῆτι.
καὶ νεφέων ἔψαυσε, καὶ ἥψατο χερσὶν Ὀλύμπου·
ἄλλοτε μηκύνων ταναὸν δέμας, αἰθέρι γείτων,
καὶ χθονὶ ταρσὸν ἔπηξε, καὶ ἠέρα τύπτε καρήνῳ.

---

v. 299. καρχαλέῃ editt.

v. 304. s. φέρεις γένος; ὄρχαμος Ἰνδῶν οὐρανόθεν λάχεν αἷμα editt. prava et lectione et distinctione. Erigit se Bacchus, instituta inter suum ipsius et Deriadis genus comparatione.

v. 309. κεραελκέα μ. editt.

v. 317. ἐλαφρίσειεν editt.

v. 319. λυσσήεις διόβακχος editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 321. ἄλλοτε semel positum vid. XXXII. 107. si lectio sana.

v. 322. Fort. τύψε καρ.

Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἐπήλυθεν ἕσπερος ἀστήρ,
λύων Ἰνδοφόνοιο θεμείλια δηϊοτῆτος.
Ἄρεϊ δ' ὑπνώοντι παρίστατο νεύματι Ῥείης,
φάσματα ποικίλλουσα, δολοπλόκος ὄψις ὀνείρου,
τοῖον ἔπος βοόωσα, νόθῃ σκιοειδέϊ μορφῇ·
Ἄρες, Ἄρες, σὺ μὲν εὗδε, δυσίμερε, μοῦνος ἰαύων
χαλκοχίτων· Παφίην δὲ τὸ δεύτερον ὑψόθι λέκτρων
ὑμετέρην Ἥφαιστος ἔχει προτέρην Ἀφροδίτην·
ἐκ δὲ δόμων ἐδίωκε Χάριν, ζηλήμονα νύμφην.
ἀρχαίην δὲ δάμαρτα παλίνδρομον εἰς γάμον ἕλκων,
αὐτὸς Ἔρως τόξευεν, ἀναινομένην Ἀφροδίτην,
Ἡφαίστῳ γενετῆρι φέρων χάριν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ζῆνα μέγαν παρέπεισε πόθων ἀδίδακτος Ἀθήνη,
παρθενικὴ δολόμητις, ὅπως Ἥφαιστον ἀλύξῃ,
μνησαμένη νόθα λέκτρα πεδοτρεφέων Ὑμεναίων,
μὴ προτέρου μετὰ πότμον Ἐρεχθέος ἄρσενι μαζῷ
ἄλλον ἀεξήσειε νεώτερον υἱὸν ἀρούρης.
ἔγρεο, καὶ Θρήϊσσαν ἰὼν ἐπὶ πέζαν ἐρίπνης,
δέρκεο σὴν Κυθέρειαν ἐθήμονος ἔνδοθι Λήμνου,
δέρκεο, πῶς προπύλαια Πάφου, καὶ ἐδέθλια Κύπρου
ἄνθεσιν ἐστεφάνωσεν ἀμόστολος ἑσμὸς Ἐρώτων,
Βυβλιάδων δ' ἐπάκουε μελιζομένην Ἀφροδίτην,
καὶ νεαρὴν φιλότητα παλιννόστων ὑμεναίων.
Ἄρες, ἐνοσφίσθης σέο Κύπριδος· ἀνδροφόνον γὰρ
ὁ βραδὺς ὠκὺν Ἄρηα παρέδραμε. μέλπε καὶ αὐτὸς
Ἡφαίστῳ πυρόεντι συναπτομένην Ἀφροδίτην.

---

v. 330. Fortasse paulo aptius scripsit per appositionem *προτέρην φιλότητα*. cf. mox v. 345.

v. 337. *παιδοτρεφέων* ed. pr. emend. Falk.

v. 342. *προπύλεα* ed. alt.

v. 344. *βιβλιάδων* ed. pr. emend. Falk.

Σικελίης δ' ἐπίβηθι· παρισταμένους δὲ καμίνῳ
λίσσεό μοι Κύκλωπας· ἀριστοπόνου δὲ καὶ αὐτοὶ
ἴδμονες Ἡφαίστοιο, σοφῶν ζηλήμονες ἔργων,
σοὶ δόλον ἐντυνέουσι, καὶ ἀρχαίῳ σέο δεσμῷ
ὁπλότερον τελέσουσιν ὁμοίϊον, ὄφρα καὶ αὐτός,
ἀμφοτέρους δολίῃσιν ἀλυπτοπέδῃσι πιέζων,
δήσῃς φῶρα γάμοιο τεῷ ποινήτορι δεσμῷ,
εἰλιπόδην Ἥφαιστον ἐπισφίγξας Ἀφροδίτῃ·
καὶ σὲ θεοὶ ναετῆρες ἐπαινήσουσιν Ὀλύμπου,
δέσμιον ἀγρεύσαντα τεῶν συλήτορα λέκτρων.
ἔγρεο, καὶ σὺ γένοιο δολοπλόκος· ἔγρεο, νύμφης
ἁρπαμένης ἀλέγιζε. τί σοὶ κακὰ Δηριαδῆος;
σιγῇ, ἐφ' ἡμείων, Φαέθων μὴ μῦθον ἀκούσῃ.
Ὣς φαμένη, πεπότητο. καὶ αὐτίκα κῶμα τινάξας,
πρώϊον ἀρτιχάρακτον ὀπιπεύων φάος Ἠοῦς,
θερμὸς Ἄρης ἀνέπαλτο, Φόβον καὶ Δεῖμον ἐγείρας,
ζεῦξαι φοίνιον ἅρμα ταχύδρομον· οἳ δὲ τοκῆϊ
σπερχομένῳ πείθοντο. καὶ ἀγκυλόδοντι χαλινῷ
Δεῖμος ἐριπτοίητος, ἐπισφίγξας γένυν ἵππου,
δέσμιον αὐχένα δοῦλον ἐπεσφήκωσε λεπάδνῳ·
ζεύγλην δ' ἀμφὶς ἔδησεν· Ἄρης δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
καὶ Φόβος ἡνιόχευεν, ὄχον πατρῷον ἐλαύνων,

---

v. 349. Fort. gravius est *παριστάμενος*.
v. 350. *καὶ αὐτοῦ* editt.
v. 352. *ἐντύνουσι* editt. propter sequens *τελέσουσι* minus apte.
v. 356. *Ἀφροδίτην* ed. pr. emend. Falk.
v. 357. *θεοὶ ἐπαινήσουσιν* ed. pr. relicta lacuna; *μὲν πάντες* suppletum in ed. alt. e conject. Falk. qui tamen et ipse *ξύμπαντες* proposuit. Sed *θεοὶ ναετῆρες ἐπαιν.* tentabat Cant.
v. 362. *πῶμα τινάξας* editt. emend. Scalig. et Rhodom.
v. 364. *ἀγείρας* ed. pr. Mecum Falk.
v. 370. *πατρῶον* editt.

εἰς Πάφον ἐκ Λιβάνου πεφορημένος, ἐκ δὲ Κυθήρων
ἄστατον ἔτραπεν ἅρμα Κεραστίδος εἰς χθόνα Κύπρου.
πολλάκι, πολλάκι Λῆμνον ἐδέρκετο, καὶ πλέον ἄλλων
ζηλήμων σκοπίαζε πυρίπνοον ἐσχαρεῶνα,
Κύπριν ἀνιχνεύων τροχαλῷ ζηλήμονι ταρσῷ,
εἴ μιν ἐσαθρήσειε παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις,
ὡς πάρος, ἱσταμένην, καὶ ἐδείδιε, μή οἱ ὀπωπὴν
καπνὸς ἀμαλδύνειε μελαινομένης Ἀφροδίτης.
ἔδραμε καὶ μετὰ Λῆμνον ἐς οὐρανὸν, ὄφρα σιδήρῳ
νυμφιδίην μακάρεσσιν ἀναστήσειεν ἐνυώ,
καὶ Διΐ, καὶ Φαέθοντι, καὶ Ἡφαίστῳ, καὶ Ἀθήνῃ.

---

v. 371. ἔκτε Κυθ. editt.

v. 378. κάλλος ἀμαλδ. per errorem, ut videtur, dedit Herm. Orph. p. 801. cum locum, aliud agens, afferret.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

Λ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ μετὰ νέρτερον οἶκον ἀνάγκης
Τέκταφον Εὐρυμέδων δεδαϊγμένον Ἄϊδι πέμπει.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Λ.

Ὡς ὁ μὲν ἐπτάζωνον ἐς οὐρανὸν ἔδραμεν Ἄρης,
ζηλήμων, βαρύμηνις. ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων,
θαρσήεις Διόνυσος ἐπέχραεν αἴθοπι λαῷ,
πῇ μὲν ἐνὶ πρώτοισι θορὼν ἐνοσίχθονι παλμῷ,
πῇ δὲ μέσος προμάχοισιν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ
κυανέης ἤμησε θαλύσια δηϊοτῆτος,
καὶ Σατύρους θάρσυνεν ἐς Ἄρεα Δηριαδῆος.
δυσμενέος δὲ φάλαγγος ἐμαίνετο φῦλα δαΐζων,
ὡς ἴδε Βάκχος Ἄρηα, λελοιπότα φύλοπιν Ἰνδῶν·
ἄλλῳ δ᾽ ἄλλος ἔριζε. κορυμβοφόρου δὲ κυδοιμοῦ
δεξιτερὸν στόμα λάβρον ἐπιτρέψας Διονύσῳ,
λαιὸν Ἀρισταῖος κέρας ἔτρεχε δηϊοτῆτος.
Καὶ Βρομίου θεράποντας ὀπιπεύων ἔτι Μοῤῥεύς
μαρναμένους πετάλοισι καὶ ἀνθεμόεντι βελέμνῳ,
ἄφρονι Δηριάδῃ πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·

v. 4. s. πῇ ed. pr.

v. 10. ἄλλος ἄιζε editt. Nostrum in Cod. Utenhovii legi, Canterus scripserat Falkenburgio, qui in eo erat, ut ἄϊσε reponeret.

v. 12. Suspectum ἔτρεχε. „F. ἔστρεφε." Rhodom.

Δηριάδη, τί τὸ θάμβος; ἐμοὶ πίπτουσι μαχηταί,
βαλλόμενοι θύρσοισι καὶ οὐτιδανοῖσι πετήλοις.
ὁπλοφόρους δ' ὀλέκουσιν ἀνάσπιδες. ἀκλινέες δὲ
Βασσαρίδες, πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλῆγι μαχαίρῃ
τυπτόμεναι, μίμνουσιν ἀνούτατοι. εἰ θέμις εἰπεῖν,
καὶ σὺ, λιπὼν, σκηπτοῦχε, τεὴν χαλκήλατον αἰχμήν,
οἰνοπα θύρσον ἄειρε μιαιφόνον, ὅττι σιδήρου
δυςμενέες πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι κορύμβοις.
οὔ ποτε τοῖον ὄπωπα μόθου τύπον· οὐτιδανοὶ δὲ
θύρσοι ἀκοντιστῆρες ἀρείονές εἰσιν ἀκόντων.
δὸς καὶ ἐμοὶ κλονέειν χλοερὸν βέλος· ἡμέτεροι γὰρ
ἀπτολέμου νάρθηκος ἐνικήθησαν ὀϊστοί.
δός μοι ξανθὰ πέδιλα φορήμεναι, ὅττι καὶ αὐταὶ
ἀῤῥαγέες κνημῖδες ὑπεκλίνοντο κοθόρνοις.
τί πλέον, εἰ χάλκειον ἔχω σάκος, εὖτε γυναῖκες
μᾶλλον ἀριστεύουσιν ἀτευχέες, ἐν δὲ κυδοιμοῖς
κύμβαλα δινεύουσι, καὶ ὀκλάζουσι μαχηταί,
καὶ στεφάνοις τρυφάλεια, καὶ εἴκαθε νεβρίδι θώρηξ;
πολλάκι δ' ἀντικέλευθος ἀνουτήτου Διονύσου,
ὠϊσάμην ἄῤῥηκτον ἀνασχίσσαι κενεῶνα,
πέμπων εὔσκοπα δοῦρα, καὶ ὡς ἔψαυε Λυαίου,
ὀξυβελὴς ἄγναμπτος ἐκάμπτετο χαλκὸς ἀκόντων.
Ὣς φαμένου, μείδησεν ἄναξ θρασύς· ἀμφὶ δὲ γαμβρῷ

---

v. 18. *ὁπλοτέρους* editt. violata oppositione. Emendaverat jam Rhodom.

v. 20. *ἀνούτατοι, οὐ θέμις εἰπεῖν. καὶ σ.* editt.

v. 26. *ἡμετέρου* editt. ¡V. seq. observa rariorem usum verbi *νικᾶσθαι* cum genit. Cf. Bekk. Anecdota grr. T. I. p. 58. l. 18. ss.

v. 32. *μαχητὰς* ed. pr. emend. Falk.

v. 35. *ἀνασχίσαι* editt.

v. 36. *ἄσκοπα δοῦρα* editt. male.

ὄμματα λοξὰ τίταινε, χόλου κήρυκι, σιωπῇ·
καί οἱ ἀπειλήτειραν ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
Τί τρομέεις Διόνυσον ἀτευχέα, νήπιε Μοῤῥεῦ;
ἡδὺς ὁ δειμαίνων Σατύρων παίζουσαν Ἐνυώ.
Ὣς φάμενος, θάρσυνεν ἀταρβέϊ γαμβρὸν ἀπειλῇ.
καὶ Βρομίου προμάχοισι πέλωρ ἐκορύσσετο Μοῤῥεύς·
οὔτασε δ' Εὐρυμέδοντα, μέσον βουβῶνα χαράξας
ἔγχεϊ φοινήεντι· διαΐσσουσα δὲ μηροῦ,
πιαλέην τάμε σάρκα λιπόχροα θυιὰς ἀκωκή·
γούνατι δ' ὀκλάζοντι χαμαὶ πέσε. χαλκοχίτων δὲ
Ἄλκων οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος·
ἀλλὰ βιαζομένῳ πρόμος ἤλυθεν, ἔγχος ἀείρων
καὶ σάκος εὐδίνητον· ὅλον δ' ἐκάλυπτε μαχητήν,
ἀσπίδι πυργώσας δέμας ἀνέρος· ἀντιβίοις δὲ
σείων ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητον ἀκωκήν,
γνωτῷ γνωτὸς ἄμυνε· καὶ οὐταμένῳ περιβαίνων,
οἷα περὶ σκύμνοισι λέων, βρυχήσατο λαιμῷ,
χείλεϊ λυσσώωντι χέων Κορυβαντίδα φωνήν.
καί μιν ὀπιπεύων, κυκλούμενον ἴδμονι ταρσῷ
γνωτοῦ κεκλιμένοιο προασπιστῆρα Καβείρου,
ἰσοφυὴς Τυφῶνι, πέλωρ βακχεύετο Μοῤῥεύς,
γνωτοῖς διχθαδίοις κεκορυθμένος, ὄφρα κε μήτηρ
δίζυγα δακρύσειεν ὀλωλότα τέκνα Καβειρώ,
εἰς μίαν Ἠριγένειαν ἑνὶ τμηθέντα σιδήρῳ.
καί νύ κεν ἀμφοτέρους ἰσοελκέϊ δῶκεν ὀλέθρῳ·
ἀλλὰ διὰ στομάτων βεβιημένον ἆσθμα τιταίνων,

---

v. 47. *τάμνε σάρκα* ed. pr. emend. in ed. alt.

v. 56. *λυσσώεντι* ed. pr. *λυσσήεντι* ed. alt.

v. 58. Hic versus vulgo legitur post versum 60. perturbato ordine, quem restituit Cun.

v. 61. *τέκνα Καβείρου* editt. emend. Cun.

Λήμνιον Εὐρυμέδων γενέτην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
Ὦ πάτερ, ἐργοπόνοιο πυρίπνοε κοίρανε τέχνης,
δός μοι ὀφειλομένην προτέρην χάριν, ὁππότε μούνη
Σικελίην τρικάρηνον ἀλωΐὰς ἥρπασε Δηώ,
δῶρα καλυπτομένης ὀπτήρια Περσεφονείης,
ἑσπερίους δ᾽ ἀνέκοψε τεοὺς φυσήτορας ἀσκούς,
καὶ πλατὺν ἐσχαρεῶνα, καὶ ἅρπαγα σεῖο πυράγρην·
ἀλλά μιν ἐπτοίησα, προασπίζων γενετῆρος,
ἄκμονος ὑμετέροιο βοηθόος· ἐξ ἐμέθεν δὲ
σῷ Σικελῷ σπινθῆρι μέλας θερμαίνεται ἀήρ.
ῥῦεό μοι σέο παῖδα, τὸν ἄγριος οὔτασε Μοῤῥεύς.
Εἶπε. καὶ οὐρανόθεν πυρόεις Ἥφαιστος ὀρούσας,
σύγγονον ἀμφελέλιζε πολυσχιδὲς ἁλλόμενον πῦρ,
δινεύων παλάμῃ πυρόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ δειρὴν
Μοῤῥέος αὐτοέλικτος ἑλίσσετο πυρσὸς ἐχέφρων,
αὐχένι μιτρώσας πυριθαλπέος ὅρμον ἀνάγκης,
εἰλυφόων· πυρόεν δὲ μετὰ στέφος ἀνθερεῶνος,
ταρσὸν ἐς ἐσχατόωντα θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ,
ἀμφὶ πόδα προμάχοιο πυρίπλοκον ἔπλεκε σειρήν,
σείων ἐν δαπέδῳ σταθερὸν σέλας ἅλματι πεζῷ·
θερμάνθη δὲ κάρηνον, ἀναπτομένης τρυφαλείης.
καί νύ κεν ἐπρήνικτο, τυπεὶς φλογόεντι βελέμνῳ,
εἰ μὴ Δηριάδαο πατὴρ ἤμυνεν, Ὑδάσπης·
ἧστο γὰρ, ὑσμίνην δεδοκημένος ὑψόθι πέτρης,
ταυροφυὴς, νόθον εἶδος ἔχων, βροτοειδέϊ μορφῇ.
ὅς μιν ἀνεζώγρησε, χέων ἀντίπνοον ὕδωρ,

---

v. 68. *ἀλώϊος* editt.

v. 81. *εἰλσοφόων* ed. pr. emend. Falk.

v. 82. Ne *ἐσχατόεντα* necessarium putes, Callimachi facit auctoritas, qui *ἐσχατόωντος* habet h. in Del. 174.

v. 85. Suspecta brevitas.

ψύχων θερμὸν ἄημα πυριβλήτοιο προσώπου,
λύματα τεφρήεντα διασμήχων τρυφαλείης.
Μοῤῥέα δ' ἁρπάξας, ζοφερῇ χλαίνωσεν ὁμίχλῃ,
πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένα γυῖα καλύψας,
μή μιν ἀποκτείνειε σελασφόρος Ἀμφιγυήεις,
Λήμνιον αἰθύσσων θανατηφόρον ἁπτόμενον πῦρ,
μὴ, προτέρου φθιμένοιο, γέρων φιλότεκνος Ὑδάσπης
γαμβρὸν ἴδῃ πάλιν ἄλλον ὀλωλότα Δηριαδῆος,
μηδὲ μόρον Μοῤῥῆος ἅμα κλαύσειεν Ὀρόντῃ.
Πυρσοφόρος δ' Ἥφαιστος ὅλους ἐδίωκε μαχητάς,
ἱσταμένους περὶ παῖδα νεούτατον· ὑψόθι δ' ὤμου
υἱὸν ἐλαφρίζων, ἐπερείσατο γείτονι φηγῷ,
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβοιο, καὶ ἐζώγρησε πεσόντα,
οὐταμένῳ βουβῶνι φερέσβια φάρμακα πάσσων.
Οὐδὲ μόθου προτέροιο λελασμένος ἔπλετο Μοῤῥεύς·
ἀλλὰ πάλιν κεκόρυστο, φυγὼν πυρόεσσαν Ἐνυώ,
καὶ πρόμον ἀστράπτοντα, καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκωκήν.
καὶ Φλόγιον Στροφίοιο πολύστροφον υἷα κιχήσας,
ἔκτανεν, ὀρχηστῆρα φιλοσκάρθμου Διονύσου,
ὅςτις ἀδακρύτοιο παρ' εἰλαπίνῃσι Λυαίου
ἀντιτύπων ἐλέλιζε πολύτροπα δάκτυλα χειρῶν,
καὶ θάνατον Φαέθοντος ἐχέφρονι χειρὶ τινάσσων,
δαιτυμόνας ποίησεν ἀήθεα δάκρυα λείβειν,

v. 91. θερμὸν ἄλμα ed. pr. emend. Falk.

v. 93. ζοφερὴν χλ. ὁμίχλην editt. cf. XX. 14.

v. 94. κεκαλυμμένα corruptum. „Scribendum videtur κεκακωμένα." Herm.

v. 99. Ὀρόντης editt. Sed potuit etiam Ὀρόντου scribere.

v. 112. Etsi fortasse χειρὶ διδάσκων tentari posset, relinquendum tamen Nonno τινάσσων.

ψευδαλέου Φαέθοντος ἐπικλαίοντας ὀλέθρῳ·
καὶ νέον αἰθαλόεντα καὶ αὐτοκύλιστον ὑφαίνων,
ψευδαλέον πόρε πένθος ἀπενθήτῳ Διονύσῳ.
τοῦτον ἰδὼν σκαίροντα δορυσσόος ἔννεπε Μοῤῥεύς·
Ἀλλοῖος χορὸς οὗτος, ὃν ἔπλεκες ἄγχι τραπέζης·
ὀρχηθμὸν γελόωντα παρὰ κρητῆρι τιταίνων,
ὀρχηθμὸν στονόεντα πόθεν μετὰ δῆριν ὑφαίνεις;
εἰ δὲ καὶ οἶστρος ἔχει σε χοροστασίης Διονύσου,
Ἄϊδι μυστιπόλευε, καὶ οὐ γύψοιο χατίζεις,
αὐτοβαφῆ μεθέπων κεκονιμένα κύκλα προσώπου·
ἢν ἐθέλῃς δὲ, χόρευε φιλοθρήνῳ παρὰ Λήθῃ,
Περσεφόνη δ᾽ ἀγέλαστος ἀγαλλέσθω σέο μολπῇ.
Ἔννεπε κυδιόων. καὶ ἐπέδραμεν ἶσος ἀέλλῃ,
Σειληνοὺς δ᾽ ἐφόβησεν· ἀμαιμακέτῳ δὲ μαχαίρῃ
Τέκταφος ὡμάρτησε σακέσπαλος, ὅν ποτε δήσας,
Δηριάδης ἔκρυψεν ἔσω γλαφυροῖο βερέθρου.
οὐδὲ φυγεῖν μόρον εὗρε τὸ δεύτερον· ἐν γὰρ ἀνάγκῃ
τίς δύναταί ποτε πότμον ἀπ᾽ ἀνέρος ἐχθρὸν ἐρύκειν,
νηλὴς πανδαμάτειρα θανεῖν ὅτε Μοῖρα κελεύει;
οὐ γὰρ Τέκταφον εὗρε δόλος θνήσκοντα σαῶσαι,
ὃς τότε λυσσώων στρατιὴν ἐδίωξε Λυαίου,
εὐκεράων Σατύρων φιλοπαίγμονα γυῖα δαΐζων.

---

v. 114. *ἐπικλάγοντος ὀλέθρῳ* ed. pr. *ἐπικλάγγοντος* ed. alt. ex infelici conject. Falk. *Ἐπικλαίοντας* jam Rhodom. voluit, sed scripsit per errorem *ἐπιλάίοντας*.

v. 116. *πενθαλέον*. Emendavit Rhodom.

v. 117. Debebat proprie *σπαίροντα*, sed cf. seqq.

v. 127. *Σιληνοὺς* editt.

v. 133. *οὐ δὲ Τέκταφον* ed. pr. Sed *οὐ γὰρ Τ.* Codicem habere affirmat Falk.

v. 135. *γυῖα δορίζων* editt. Simili errore v. 10. *ἄϊζε* et *ἔριζε* confusa. Sed neque displicuisset *θερίζων*; *γυῖα* autem, non *φῦλα*, dixit, alludens, puto, ad saltantes. *δαΐζων* jam Rhodom.

ἐγρεμόθου δ' ἤμησε Πυλαιέος ἀνθερεῶνα·
Ὀνθυρίου δὲ μέτωπον ἀφειδέϊ τύψε μαχαίρῃ,
καὶ Πύθον εὐρύστερνον ἀπηλοίησε σιδήρῳ.
καί νύ κεν ἄλλον ὅμιλον ἐπασσυτέρων κτάνε Βάκχων·
ἀλλά μιν Εὐρυμέδων ταχὺς ἔδρακε, καί οἱ ὑπέστη,
δίστομον ἀντιβίην Κορυβαντίδα χειρὶ τινάσσων.
ἔθλασε δ' ἄκρα μέτωπα· διχαζομένου δὲ καρήνου
ὄρθιος αἱμαλέης ἀνεκήκιεν αὐλὸς ἐέρσης.
καὶ πρόμος εἰς χθόνα πῖπτε· περιῤῥαίνων δὲ κονίην,
ἡμιθανὴς κεκύλιστο· πεδοσκαφέος δὲ μελάθρου
ἀρχαίην κακότητα, καὶ ὁπλοτέρης λίνα Μοίρης
ἔστενε, καὶ δολίου μεμνημένος εἰσέτι φίλτρου
παιδὸς ἀλεξικάκου, κινυρῇ βρυχήσαιο φωνῇ,
τοῦ δὲ κινυρομένοιο κατέῤῥεε δάκρυα μύθῳ·
Μῆτερ ἐμὴ καὶ μαῖα, δολοπλόκε δύςγαμε κούρη,
τίπτε μοι οὐ σχεδὸν ἦλθες, ὅτ' ἐγγύθεν ἦλθον ὀλέθρου;
νῦν πόθεν οὐ χραίσμησας ἐμοὶ πάλιν, ἄτρομε κούρη;
πῇ σέο φίλτρον ἔβη φυσίζοον; ἦ ῥα φυλάσσεις
πιστὰ τεῷ ζώοντι καὶ οὐ θνήσκοντι τοκῆϊ;
εἰ δόλος ἐξ Ἀΐδαο δυνήσεται ἄνδρα κομίζειν,
δίζεό μοι δόλον ἄλλον ἀρείονα· δίζεο βουλὴν

---

v. 138. Ne *Πίθον* conjicias, vide XX. 127. ss.

v. 141. Nescio, an *Κορυβαντίδα* substantive de quodam telo acceperit, sic fortasse *ἀντιβίῃ* cum *χειρὶ* jungens. Sed probabilius est, latere in *ἀντιβίην* substantivum; an *δίστομον ἀξίνην Κορ.*? Neque vero negligendum, *Κορυβαντίδα*, minus saltem proprie, hic dici, ubi de Eurymedonte Cabiro sermo est. Infra v. 181. 185. *ἄορ* et *μάχαιρα* vocatur.

v. 153. *πῆ* et mox *ἦρα* ed. pr. quorum posterius mansit in ed. alt.

v. 154. *καὶ* ante *οὐ* excidit in ed. alt.

κερδαλέην θανάτοιο, μετὰ χθονίους κενεῶνας
ὄφρα πύλας Ἀΐδαο καὶ ἐν πολέμοισιν ἀλύξω,
εἰ πέλε νόστιμος οἶμος ἀνοστήτοιο βερέθρου.
Τοῖον ἔπος μόγις εἶπε, καὶ οὐκέτι πείθετο φωνή.
καὶ γενέτην ὁρόωσα νεούτατον ὑψόθι πύργου,
οἰκτρὴ ποικιλόδακρυς ἀνέβλυε πενθάδα φωνὴν
Ἠερίη· σκολιὴν δὲ κόμην ἤσχυνε κονίῃ,
στήθεα γυμνώσασα, δαϊζομένοιο χιτῶνος,
καὶ κεφαλὴν ἤρασσεν· ἀνηκέστῳ δὲ τοκῆϊ,
οἷάπερ εἰςαΐοντι, τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Υἱὲ πάτερ βαρύποτμε γαλακτοφόρου σέο κούρης,
σήμερον ἀπνεύστοις ἐπὶ χείλεσι σεῖο θανόντος
ποῖον ἔχω γλάγος ἄλλο φερέσβιον, ᾧ ἔπι, δειλή,
ψυχὴν ὑμετέρην παλινάγρετον εἰς σὲ κομίσσω;
ποῖον ἔχω πάλιν ἄλλον ἀρηγόνα μαζὸν ὀρέξαι;
αἴθε καὶ Ἀϊδονῆα δυνήσομαι ἠπεροπεύειν!
σοί, πάτερ, ἓν γέρας ἄλλο φυλάσσεται· οὐ γὰρ ἐάσω
μοῦνον ἐνὶ φθιμένοις σε· σὺ δὲ κταμένης σέο κούρης
δέξο καὶ αὐχένος αἷμα μετὰ προτέρου γάλα μαζοῦ.
ἔλθετε, Δηριάδαο φυλάκτορες· ἀντὶ δ' ἐκείνου

---

v. 158. *πτολέμοισιν* editt. Ad vers. seq. Scaliger, deesse quaedam, adnotaverat. Non persuadet.

v. 160. *φωνῇ* editt. quod mecum emendavit Cun.

v. 163. *ἠερίῃ σκολιῇ δὲ* editt. *ἠερίη* videtur scriptum invenisse Scaliger, *πολιῇ δὲ* corrigens. De nostra lectione vide ad XXVI. 158. Est nomen proprium filiae Tectaphi, cf. mox v. 184.

v. 171. *ὀρέξω* editt. Hoc servato, alius f. scribere malit *ποῖον ἐγὼ πάλιν*.

v. 172. *Ἀδωνῆα* editt.

v. 173. *ἐάσσω* editt.

δείξατέ μοι μυχὸν ἄλλον ἔσω χθονὸς, ἧχι μολοῦσα,
νεκρὸν ἐμὸν γενετῆρα πάλιν ζώοντα τελέσσω.
οὐκ Ἀΐδης φυλάκεσσιν ὁμοίϊος, ὄφρα τελέσσω
λυσίπονον δόλον ἄλλον ἀοσσητῆρα τοκῆος.
ἤθελον ἆορ ἐκεῖνο μιαιφόνον, ὄφρα δαμείην,
πατροφόνῳ βαρύθυμος ὀλισθήσασα σιδήρῳ.
οὗτος, ὃς ἡμετέρου κεφαλὴν ἔτμηξε τοκῆος,
κτεῖνε καὶ Ἠερίην μετὰ Τέκταφον, ὄφρα τις εἴπῃ·
καὶ γενέτην καὶ παῖδα μιῇ πρήνιξε μαχαίρῃ.
Ἔννεπε δακρυχέουσα. πόνος δ' ἠέξετο μείζων·
καὶ διδύμαις στρατιῇσιν ἐπεῤῥίπιζεν Ἐνυώ
* * * * * * *
Ταιναρίδη δ' ἔκτεινε Δασύλλιον ἄορι Μοῤῥεύς,
μή ποτε δυσμενέεσσιν ἀποῤῥίψαντα βοείην,

---

v. 177. *ἧχι μολοῖσα* ed. pr.

v. 184. *κτεῖνε καὶ Μερόην* ed. pr. *κτεῖνέ νυ καὶ Μερ.* ed. alt. e conject. Falk. qui et *κτείνοι καὶ Μ.* suspicabatur. Sed *Μερόη*, *Μορίη*, *Μορύη* erat Tyli soror, cf. XXV. 452. ss. Nostrum nomen vide paulo ante v. 163. cf. XXVI. 138. Scriptum fortasse *Ἀερίη*, unde corruptio ulterior orta.

v. 185. Fort. praestaret *μία πρήνιξε μάχαιρα.*

v. 187. Circa hunc versum plura videntur periisse. Primum mirum est, nihil dici de morte Eëries, Tectaphi filiae, post v. 186., aut post *δακρυχέουσα.* Deinde, si vel hoc missum facimus, deest nominativus ad *ἐπεῤῥίπιζεν*, ut versus saltem aut sequens aut antecedens excidisse videatur. Corrigere enim *ἐπεῤῥοίζησεν Ἐνυώ* vel *Ἔρις ῥίπιζεν ἐνυώ*, ut fere totus versus, *καὶ διδύμαις στρατιῇσιν Ἔρις ξύνωσεν Ἐνυώ*, habetur Lib. V. v. 41. vereor, ut hic sufficiat.

v. 188. *Τενναρίδης* editt. Sed *Μοῤῥεὺς* est *Διδνασίδης*, XXVI. 72. ss. cf. ib. 98. et vide Comment. ubi lectionem receptam probabo.

ἀντιβίοις ἀτίνακτον, Ἀμυκλαῖον πολιήτην,
γναθμοῦ δεξιτεροῖο παρ' ὀστέον ἔγχος ἐρείσας.
Ἔκτανε δ' Ἀλκιμάχειαν ὀρίδρομον, εἰν ἐνὶ θεσμῷ
ἠνορέην καὶ κάλλος ὑπέρτερον ἥλικος ἥβης,
κούρην Ἁρπαλίωνος, ἐρισταφύλοιο τοκῆος,
ἣ πέλε τολμήεσσα, καὶ εἰς δόμον ἤλυθεν Ἥρης,
κισσὸν ἀερτάζουσα, τὸν Ἀργολὶς ἔστυγε δαίμων,
ὅσσον ἐρευθιόωσαν ἐθήμονα φίλατο ῥοίην·
καὶ βρέτας εὐποίητον ἐμάστιεν οἴνοπι θύρσῳ,
χάλκεον ἀμπελόεντι δέμας πλήσσουσα κορύμβῳ,
μητρυιὴν βαρύμηνιν ἀτιμάζουσα Λυαίου.
οὐδὲ χόλον δασπλῆτα καθαψαμένης φύγεν Ἥρης
Λημνιὰς Ἀλκιμάχεια θεημάχος· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
ὀθνείῃ κτερέϊστο· μετὰ πτολέμους δὲ τοκῆα
οὐκ ἴδεν Ἁρπαλίωνα τὸ δεύτερον, οὐκ ἴδε πάτρην,
Λῆμνον, Ἰησονίης νυμφήϊον Ὑψιπυλείης·
ἀλλὰ παρὰ ξείνοισι χυτῇ κεκάλυπτο κονίῃ,
πότμον ἀμειβομένη τιμήορον. ἆ μέγα δειλή,
ἤμβροτεν Ἁρπαλίωνος, ἐνοσφίσθη δὲ Λυαίου.
Οὐδὲ δαϊζομένης ζαμενὴς ἐκορέσσατο Μορρεὺς
Μαινάδος Ἀλκιμάχης θεοπαίγμονος· ἀλλὰ καὶ αὐτήν,
Ἤλιδα ναιετάουσαν, Ὀλύμπιον οὖδας ἀρούρης,
Ἀλφειοῦ παρὰ χεῦμα φιλοστεφάνου ποταμοῖο,
ἔκτανε Κωδώνην ἔτι παρθένον. ἵλατε, Μοῖραι,

---

v. 197. φίλατο Ῥείῃ editt. emend. Cun.

v. 207. ἀμοιβομένη τιμήορος editt.

v. 209. ἐκορύσσατο M. editt. sine sensu. Emendaverat jam Rhodom.

v. 211. Alius f. malit οὖθαρ ἀρούρης.

οὐ πλοκάμους ἐλέαιρε μαραινομένοιο καρήνου,
οὐ ῥοδέην ἀκτῖνα κονιομένοιο προσώπου·
οὐδὲ περὶ στέρνοισιν, ἴσον τροχοειδέϊ μήλῳ,
μαζὸν ἰδὼν, ἐλέαιρεν, ἀκαμπέα κέντορα μίτρης,
οὐδὲ βαθυνομένοιο τομὴν ἠδέσσατο μηροῦ·
ἀλλὰ τόσον κτάνε κάλλος ἀώριον· οὐταμένη δὲ
ἣ μὲν ἐπὶ χθονὶ πῖπτεν· ἀπειρεσίας δὲ διώκων
Μαινάδας εὐπέπλους κορυθαίολος ἔκτανε Μορῥεύς,
Εὐρυπύλην, Στερόπην τε, Σόην τ' ἤμησε μαχαίρῃ,
καὶ Σταφύλην ἐδάϊξεν, ἐρευθαλέην τε Γιγαρτὼ
οὔτασε, καὶ ῥοδόεντος ὑπὲρ μαζοῖο τορήσας
στέρνα Μελικταίνης φονίῳ πύρφυρε σιδήρῳ.
Καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
ὃς μὲν ἔχων ἐλάτην περιμήκετον, ὃς δὲ κρανείου
θάμνον ὅλον πρόῤῥιζον, ὃ δὲ πρηῶνος ἀράξας
ἄκρον, ἀπηλοίησε, καὶ ἐς μόθον ἤϊεν Ἰνδῶν,
λᾶαν ἀκοντιστῆρα μεμηνότι πήχεϊ σείων.
Ἥρη δ' ἀλλοπρόσαλλος, ἐπιβρίθουσα Λυαίῳ,
δῶκε μένος καὶ θάρσος ἀγήνορι Δηριαδῆϊ,

---

v. 217. *μαζονίδων* editt. emend. Cant. et Wakef. Sylv. T. III. p. 58.

v. 218. *ἠδέσσατο* editt.

v. 222. *Στερόπην τεσόην* ed. pr.

v. 224. vulgo ante hunc versum plenius interpungitur, ut *οὔτασε* male ad seqq. referatur.

v. 227. *περιμήκεα, ὃς δὲ* editt. Rhodomanni emend. edidit Herm. Orph. p. 752. atque sic est XXXVI. 309. XXXVII. 708.

v. 231. *ἐπιβρίζουσα* editt. *ἐφυβρίζουσα* Rhodom.

καί οἱ ἀριστεύοντι σελασφόρον ὤπασεν αἴγλην
εἰς φόβον ἀντιβίοισι· κορυσσομένου δὲ φορῆος
ἀσπίδος Ἰνδῴης ἀμαρύσσετο φοίνιος αἴγλη,
καὶ κυνέης σελάγιζεν ὑπὲρ λόφον ἀλλομένη φλόξ.
καὶ θρασὺς ἔτρεμε Βάκχος, ὅπως ἴδε Δηριαδῆος
ὀμφαλὸν ἀστράπτοντα πυριβλήτοιο βοείης,
καὶ σέλας ἠερόφοιτον ἀναπτομένης τρυφαλείης.
τὸν μὲν ἰδὼν, Διόνυσος ἐθάμβεεν· οὐδέ οἱ ἔτλη
ἀντιάσαι· νοέων δὲ κορυσσομένης δόλον Ἥρης
ποσσὶν ἀναινομένοισιν ἐχάζετο δηϊοτῆτος.
Καὶ τότε θαρσήεντες ἐπὶ κλόνον ἤϊον Ἰνδοί,
ὑσμίνην Βρομίοιο λελοιπότος· εἰσορόων δὲ
Δηριάδης ἐδάϊζεν ἐπασσυτέρων στίχα Βάκχων
ἐγχείην ἑκάτερθε παλινδίνητον ἑλίσσων.
Ἀσχαλόων δ' Ἰόβακχος ἀνήϊεν εἰς ῥάχιν ὕλης,
καὶ κλονέειν ἀνέμοισιν ἐπέτρεπεν ἐλπίδα χάρμης,
μητρυιῆς τρομέων χόλον ἄγριον. ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε διάκτορον ὑψιμέδων Ζεύς,
γνωτὸν ὅπως φεύγοντα, φόβῳ πεφοβημένον Ἥρης,
εἰς ἐνοπὴν ἐρύσειε, μεταστρέψαντα μενοινήν·
στῆ δ' ὄπιθεν· ξανθῆς δὲ κόμης ἐδράξατο Βάκχου,
μούνῳ φαινομένη, βλοσυρὴ θεός· ἐκ δὲ προσώπου

---

v. 235. *Ἰνδώης* editt.

v. 245. Fort. *Βακχῶν.*

v. 247. *διόβακχος* editt. Emendavit jam Rhodom. Mox *εἰς* a se adjectum esse, dicit Falk. Legitur in utraque edit.

v. 251. *φεύγοντας φόβῳ* ed. pr. emend. Falk.

v. 253. *ὄπιθε, ξανθῆς* editt.

μαρμαρυγὴν πυρόεσσαν ἀνηκόντιζον ὀπωπαί·
καὶ νοεροὺς σπινθῆρας ἐπιπνείουσα Λυαίῳ,
μεμφομένη κοτέουσα φιλοπτολέμῳ φάτο φωνῇ·
Πῇ φεύγεις, Διόνυσε; τί σοὶ φόβος ἀντὶ κυδοιμοῦ;
πῇ σέθεν ἄλκιμα θύρσα, καὶ ἀμπελόεντες ὀϊστοί;
ἀμφὶ σέθεν τίνα μῦθον ἐμῷ Κρονίωνι βοήσω;
ποῖον ἴδον κατὰ δῆριν ὀλωλότα κοίρανον Ἰνδῶν;
ζώει Δηριάδης, καὶ μάρναται εἰςέτι Μοῤῥεύς.
ποίην δ' οὐρανίην ἐπεδείκνυες ἔμφυτον ἀλκήν;
ἢ Λιβύης ἐπέβης; ἢ Περσέος εἶχες ἀγῶνα;
ἢ Σθεινοῦς ἴδες ὄμμα λιθώπιδος, ἠὲ καὶ αὐτῆς
δύςμαχον Εὐρυάλης μυκώμενον ἀνθερεῶνα;
ἢ πλοκάμους ἐνόησας ἐχιδνοκόμοιο Μεδούσης,
καὶ σὲ πολυσπερέων περιδέδρομε χάσμα δρακόντων;
οὐ Σεμέλη τέκε παῖδα μαχήμονα· Γοργοφόνον δὲ
ἄξιον υἷα λόχευσεν ἐμοῦ Διὸς Ἀκρισιώνη·
οὐ γὰρ ἐμὴν δρεπάνην πτερόεις ἀπεσείσατο Περσεύς·
Ἑρμείαν δὲ γέραιρεν, ἐῶν δωτῆρα πεδίλων.
γείτονα μάρτυν ἔχω, πετρώδεα θῆρα θαλάσσης·
εἴρεό μοι Κηφῆα, τά περ κάμε Περσέος ἅρπη·
ἀντολίην δ' ἐρέεινε καὶ ἕσπερον· ἀμφότερον γάρ,
Νηρεΐδες τρομέουσι τὸν Ἀνδρομέδης παρακοίτην,
Ἑσπερίδες μέλπουσι τὸν ἀμητῆρα Μεδούσης.
Αἰακὸς ἀπτοίητος ὁμοίϊος οὐ πέλε Βάκχῳ,

v. 257. μεμφομένη κοτ. editt.

v. 258. s. πῇ editt.

v. 262. ζώη ed. pr. emend. Falk.

v. 265. Σθεννοῦς ed. pr. emendat. a Falk.

v. 272. γέραιρε νέων δωτ. editt. Verum ante me vidit Cant.

οὔ φύγε Δηριάδην, οὐκ ἔτρεμε φύλοπιν Ἰνδῶν.
χθιζὰ πάλιν σε φόβησεν Ἄραψ πρόμος· εἰςέτι κείνου
ἄζομαι Ἄρεα θοῦρον ἰδὼν γενετῆρα Λυκούργου,
ἀδρανίην βοόωντα φυγοπτολέμου Διονύσου.
σὸς καὶ ἐμὸς γενέτης οὐκ ἔτρεμε δηϊοτῆτα,
εὖτε θεοὶ Τιτῆνες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ.
ποίην Ὀρσιβόην ληΐσσαο, δεσπότιν Ἰνδῶν;
Χειροβίην οὐκ εἶδε δοριχτήτην σέο Ῥείη.
ἱλήκοι Διὸς εὖχος, ἀδελφεὸν οὔ σε καλέσσω,
Δηριάδην φεύγοντα καὶ ἀπτολέμων γένος Ἰνδῶν.
ἀλλὰ λαβὼν σέο θύρσα, πάλιν μιμνήσκεο χάρμης,
καὶ στρατιῆς προμάχιζε, κορυσσομένῃσι δὲ Βάκχαις
ὄψεαι εὐθώρηκα συναιχμάζουσαν Ἀθήνην,
αἰγίδα κουφίζουσαν, ἀνούτατον ὅπλον Ὀλύμπου.

Ὣς φαμένη, Βρομίῳ μένος ἔμπνεεν· αὐτὰρ ὃ θυμῷ
θαρσήεις πολέμιζε τὸ δεύτερον· ἐσσομένης δὲ
νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐπέτρεπε Τριτογενείῃ.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἔκτανε Βάκχος,
ὁππότε μιν θάρσυνε μόθων ἀκόρητος Ἀθήνη;
κτεῖνε μὲν ἀντιβίων ἑκατοντάδα νηλέϊ θύρσῳ·
πολλοῖς δ' ἕλκος ὄπασσε πολύτροπον, ἔγχεϊ τύπτων,
ἠὲ φυτῶν ἑλίκεσσιν, ἢ εὐόρπηκι κορύμβῳ,
ἢ λίθον αἰχμάζων, κραναὸν βέλος· οἳ δὲ τυπέντες

v. 281. *δοῦρον* excusum in ed. alt.

v. 285. *ποίην ἀριβόην* editt. emend. Scalig.

v. 294. *πτολέμιζε* vulgo.

v. 299. *ἔγχος ὄπασσε* editt. *εὖχος* Scalig.

v. 300. *ἑλίκεσσι, ἢ* editt.

v. 301. *ἤλυθεν αἰχμάζων* editt. Mecum emend. Scal.

δαιμονίη καναχηδὸν ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ.
Φρίγγου δ' οὔτασεν ὦμον ἀριστερὸν ὀξέϊ θύρσῳ·
ὃς δὲ θορὼν ἀκίχητος ἐχάζετο· τὸν δὲ φυγόντα
θηγαλέῳ βουπλῆγι κατεπρήνιξε Μελισσεύς.
Ἐγρετίῳ δ' ἐπόρουσε, φιλεύϊον ἔγχος ἑλίσσων,
θυρσομανὴς Διόνυσος ἑκηβόλος· ἱπταμένη δὲ
Βακχιὰς ἐῤῥοίζησε δι' ἠέρος ἔγχεος αἰχμή,
ἄνδρα βαλεῖν ἐθέλουσα· καὶ, Ἐγρετίοιο φυγόντος,
ἔχραε Βωλίγγεσσι, καὶ ἐγρεμόθους Ἀραχώτας
εἰς φόβον ἐπτοίησε· φιλακρήτῳ δὲ πετήλῳ
φρικτὰ δορυθρασέων ἐδαΐζετο φῦλα Σαλάγγων·
καὶ στρατὸς ἐπτοίητο φερεσσακέων Ἀριηνῶν·
καὶ προμάχους Φρίγγοιο καὶ Ἐγρετίοιο διώκων,
Εὔϊος ἐπτοίησεν ὅλον στρατὸν Οὐατοκοίτων·
καὶ Λύγον αἱματόεντος ἀπεστυφέλιξε κυδοιμοῦ
ἀλκήεις Ἰόβακχος· ἐφεδρήσσοντα δὲ δένδρῳ
οὔτασε Μειλανίωνα δολοπλόκον οἴνοπι θύρσῳ,
Βασσαρίδας κρυφίοισιν ὀϊστεύοντα βελέμνοις·
ἀλλά μιν ἐζώγρησεν ἀπήμονα δύσμαχος Ἥρη,
ὅττι δόλῳ κεκόρυστο, καὶ ἔχραε πολλάκι Βάκχαις
κρυπταδίοις πολέμοισιν· ἀεὶ δέ μιν ἔκρυφε πέτρη

---

v. 305. *κατεπρήνιζε* editt. De *Ἐγρετίῳ* v. seq. vide ad XXVI. 98.

v. 316. Utrum *Λύγον* verum sit, an *Λύκον*, ut XXVI. 250. nescio, nisi adeo diversa diversorum hominum nomina *Λύγος* et *Λύκος* censenda sunt.

v. 319. *Βασσ. κρυβίοισιν* ed. pr. emend. Falk.

v. 322. Malim *κρυπταδίοις καλάμοισιν*, ut fere 319. 324.

ἢ φυτὸν ὑψικάρηνον ὑποκρυφθέντα πετήλοις,
ἀνέρας ἀφράστοισιν ὀϊστεύοντα βελέμνοις.
Ἰνδοὶ δ᾽ ἀνδροφόνοιο μετεσσεύοντο κυδοιμοῦ,
ἠνορέην τρομέοντες ἀνικήτου Διονύσου.

---

v. 323. Propter praecedens ἔκρυψε malim ὑποκύπτοντα vel ὑποκλινθέντα πετήλοις.

v. 325. ἵδριν τ᾽ ἀνδροφόνοιο editt. Nostrum dedit Falk. in curis secundis, satis probabiliter, nisi quaedam excidisse statuas, quod dubito.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΑ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ πρώτῳ μειλίσσεται Ἥρη
Ὕπνον ἐπὶ Κρονίδην, καὶ Περσεφόνην ἐπὶ Βάκχῳ.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΑ.

Ὣς ὃ μὲν, Ἰνδῴοιο τυπεὶς ἴϋγγι κυδοιμοῦ,
Βάκχος Ἐρυθραίης περιδέδρομε κόλπον ἀρούρης,
χρύσεα χιονέησι παρηΐσι βόστρυχα σείων.
Ἥρη δὲ, φθονεροῖσιν ἀνοιδαίνουσα μερίμναις,
εἴκελον * * * * * * * * *
* * ἀπειλειτῆρι κατέγραφεν ἠέρα πυρσῷ,
αὐτόθι παπταίνουσα πολυσπερέων στρατὸν Ἰνδῶν,
θύρσοις ἀνδροφόνοισιν ἀλωιηθέντα Λυαίου.
καὶ χόλον ἄλλον ἔγειρεν Ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ,
Ἀνδρομέδης ὁρόωσα πολύπλοκα λείψανα δεσμῶν,
καὶ λίθον ἐν ψαμάθῳ, βλοσυρὸν τέρας Ἐννοσιγαίου.

---

v. 1. Ἰνδώοιο editt.

v. 5. Sine indicio lacunae ἴκελον ἀπειλητῆρι κάτεγρ. ἠ. ταρσῷ ed. pr. habet; ut metrum constaret, κοῖλον ἀπειλ. scriptum in ed. alt. ex emend. Falkenb. reliquis intactis. Suspicor ejusmodi nexum: εἴκελος ὑψιπόροιο φορευμένη ἀστέρος ὁλκῷ, μέσσον ἀπειλειτ. etc. ut *stellae similis* descendisse dicatur, cf. XXIV. 90. 94. ταρσῷ et πυρσῷ confusa habuimus XIV. 293. Quod v. 199. est θυελλήεντι δ. ἠ. ἵπτατο ταρσῷ, non facit ad defendendum nostrum locum.

v. 9. Ἀνδρομέδης ὑρόωσα ed. pr. emend. Falk.

ἀχνυμένη δ' ἑὸν ὄμμα παρέτραπε, μὴ παρὰ πόντῳ
Γοργοφόνου Περσῆος ἴδῃ χαλκήλατον ἅρπην.
Ἤδη γὰρ ταχύγουνον ἐν ἠέρι ταρσὸν ἑλίσσων,
δίψιον ἀμφὶ τένοντα Λίβυν πορθμεύετο Περσεύς,
νηχόμενος πτερύγεσσι· μονογλήνου δὲ γεραιῆς
Φορκίδος ἀγρύπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν ἀλήτην,
δύσβατον ἄντρον ἔδυνε, καὶ ἀμώων παρὰ πέτρῃ
λήϊα συρίζοντα, θαλύσια λοξὰ κομάων,
Γοργόνος ὠδίνοντα διέθρισεν ἀνθερεῶνα,
καὶ δρεπάνην φοίνιξε· δαϊζομένης δὲ Μεδούσης,
αἱμοβαφῆ παλάμην ὀφιώδεϊ λοῦσεν ἐέρσῃ,
κρᾶτα ταμών· χρυσέῳ δὲ σὺν ἄορι παῖδα λοχεύων,
ἱππείην ἐλόχευσε γονὴν διδυμητόκος αὐχήν.
Καὶ φθονερὸς πραπίδεσσι χόλος διεπάφλασεν Ἥρης,
ζῆλον ἐρευγομένης ἐπὶ Περσέϊ καὶ Διονύσῳ.
ἤθελε δὲ Κρονίδαο καὶ ὄμματα καὶ φρένα θέλγειν
εἰς γάμον ἠπεροπῆα, καὶ εἰς πτερὸν ἡδέος ὕπνου,
ἑλκομένου μετὰ λέκτρον, ὅπως δολίῃ τινὶ τέχνῃ,
Ζηνὸς ἔτι κνώσσοντος, ἐπιβρίσειε Λυαίῳ.
ὀρφναίην δ' Ἀΐδαο μετήλυθε πάνδοκον αὐλήν·

v. 15. *νηχομένοις πτερύγεσσι* erat XXVI. 193. Praeterea conferendus totus de Perseo locus XXV. 31. ss.

v. 16. *ὀφθαλμὸν ἀνήτιν* ed. pr. emendavit Falkenb. Integer versus legitur XXV. 36.

v. 21. *λάσεν ἐέρσῃ* ed. pr. emend. Falk.

v. 22. *ἄκρα ταμών* editt. Non suffecisset dicere *ἄκρα*, vocabulo nimis late patente. Duplex illud *τα τα* corruptionem peperit. In seqq. inest descriptio Chrysaoris, quem una cum Pegaso Medusae cervix in lucem edidit.

v. 27. *γάμον ὑπεροπῆα* editt.

v. 28. *ἑλκόμενον* editt. quasi *Κρονίδην* praecessisset v. 26.

v. 29. *ἐπιβρύσειε Λ.* ed. pr. emend. Falk.

Περσεφόνην δ' ἰαίχησε, δολόφρονι δ' ἴαχε μύθῳ·
'Ολβίστην ἐνέπω σε, θεῶν ὅτι τηλόθι ναίεις·
οὐ Σεμέλην ἐνόησας, ἔσω ναίουσαν Ὀλύμπου.
δείδια, μὴ Διόνυσον, ὃν ἀνδρομέη τέκε γαστὴρ,
ἀστεροπὴν κρατέοντα, μετὰ Ζαγρῆα, νοήσῃ,
ἢ χθονίαις παλάμῃσιν ἐλαφρίζοντα κεραυνούς.
συλήθης, φερέκαρπε· παρὰ σταχυώδεϊ Νείλῳ
ἀντὶ τεῆς Δήμητρος ἀμαλλοτόκοιο τεκούσης
ἄλλῃ κῶμον ἄγουσι· νόθη δέ τις ὄμπνια Δηὼ
ταυροφυὴς κερόεσσα φατίζεται Ἰναχὶς Ἰώ.
Ἄρεα δ', ὅνπερ ἔτικτον, ὃν οὐρανίη τέκε γαστὴρ,
υἱὸν ἐμὸν, χθονίῳ πεπεδημένον ἀκλέϊ δεσμῷ,
κρύψεν ἔσω κεράμοιο, περισφίγξας, Ἐπιάλτης·
οὐδέ οἱ ἐχραίσμησεν ἐμὸς πόσις, οὐράνιος Ζεύς.
ἀλλὰ τόκον Σεμέλης φλογερῶν ἐρρύσατο πυρσῶν,
καὶ βρέφος εἰσέτι Βάκχον ἀνεζώγρησε κεραυνοῦ,
ἡμιτελῆ νόθον υἷα· δαϊζομένου δὲ μαχαίραις,
Ζαγρέος οὐ προμάχιζεν, ἐπουρανίου Διονύσου.
τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι Κρονίδης πόλον ἄστρων
ἕδνα πόρεν Σεμέλῃ, καὶ Τάρταρα Περσεφονείῃ.
οὐρανὸς Ἀπόλλωνι φυλάσσεται· οὐρανὸν Ἑρμῆς
ναιετάει· σὺ δὲ τοῦτον ἔχεις δόμον, ἔμπλεον ὄρφνης.
τί πλέον, ὅττι δράκοντος ἔχων ψευδήμονα μορφὴν,
δεσμὸν ἀσυλήτοιο τεῆς σύλησε κορείης,

---

v. 31. *Περσεφόνην δ' ἰάχησε* editt. emend. Falk. in curis secundis.

v. 37. *συληθῆς* ed. pr. emend. Falk.

v. 39. *ἄλλῃ βωμὸν ἄγουσι* editt. Verum vidit Falk. in conjectann. V. seq. *ταυροφυής* de muliere non nimis aptum est. Cf. XXXII. 69.

v. 43. *κρύψεν ἐῷ κερ.* editt.

εἰ μετὰ λέκτρον ἔμελλε τεὰς ὠδῖνας ὀλέσσαι;
Ζεὺς μὲν ἄναξ κατ᾽ Ὄλυμπον ἔχει δόμον, ἔμπλεον ἄστρων·
γνωτῷ δ᾽ Ὑγρομέδοντι γέρας πόρεν ἁλμυρὸν ὕδωρ,
καὶ ζόφον ἀχλυόεντα τεῷ πόρεν οἶκον ἀκοίτῃ.
ἀλλὰ τεὰς θώρηξον Ἐριννύας οἴνοπι Βάκχῳ,
μὴ βροτὸν ἀθρήσαιμι νόθον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου.
αἴδεο λισσομένην Διὸς εὐνέτιν, αἴδεο Δηώ,
αἴδεο λισσομένην καθαρὴν Θέμιν, ὄφρα κεν Ἰνδοὶ
βαιὸν ἀναπνεύσωσι, τινασσομένου Διονύσου·
ἔσσο μοι ἀχνυμένῃ τιμήορος, ὅττι Κρονίων
Βάκχῳ νέκταρ ὄπασσε, καὶ Ἄρεϊ λύθρον Ἐνυοῦς.
μηδὲ νέον Διόνυσον ἀνυμνήσωσιν Ἀθῆναι·
μηδὲ λάχῃ γέρας ἶσον Ἐλευσινίῳ Διονύσῳ,
μὴ τελετὰς προτέροιο διαλλάξειεν Ἰάκχου,
μὴ τάλαρον Δήμητρος ἀτιμήσειεν ὀπώρης.
Ὣς φαμένη συνέχευεν ὅλην φρένα Περσεφονείης,
δάκρυσι ποιητοῖσι διαινομένοιο προσώπου,
αἱμύλα κωτίλλουσα. θεὰ δ᾽ ἐπένευε θεαίνῃ,
καί οἱ δῶκε Μέγαιραν ὁμόστολον, ὄφρα τελέσσῃ,
βάσκανον ὄμμα φέρουσα, νόον ζηλήμονος Ἥρης.
Ἡ δὲ θυελλήεντι διαΐξασα πεδίλῳ,
τρὶς μὲν ἀνηέρθη, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο Γάγγην·
καὶ νέκυν Ἰνδὸν ὅμιλον ἀμειδέϊ δεῖξε Μεγαίρῃ,
καὶ στρατιῆς ἱδρῶτα, καὶ ἠνορέην Διονύσου.
Ἰνδοφόνους δὲ Μέγαιρα πόνους ὁρόωσα Λυαίου,
ζηλήμων ἐμέγηρε, καὶ οὐρανίης πλέον Ἥρης.

---

v. 63. Vulgo post ἀναπνεύσωσι plenius distinguitur; male.

v. 75. θυελλήεντι διαρπάξασα π. editt. sine sensu. Conjectura assequutus jam Rhodom.

v. 80. ἐμέγχρε editt.

ἣ δὲ νόῳ κεχάρητο· δρακοντοκόμῳ δὲ θεαίνῃ,
σαρδόνιον γελόωσα, κατηφέα ῥήξατο φωνήν·
Οὕτω ἀριστεύουσι νέοι βασιλῆες Ὀλύμπου,
οὕτω ἀκοντίζουσι νόθοι Διός· ἐκ Σεμέλης δὲ
Ζεὺς ἕνα παῖδα λόχευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσσῃ
Ἰνδοὺς μειλιχίους καὶ ἀμεμφέας· ἀλλὰ δαείη
Ζεὺς ἄδικος καὶ Βάκχος, ὅσον σθένος ἐστὶ Μεγαίρης.
ὢ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον ὑψιμέδων Ζεύς·
Τυρσηνοῖς ἀδίκοις οὐ μάρναται, ὅττι μαθόντες
φώρια θεσμὰ βίαια κακοξείνων ἐπὶ νηῶν,
ἅρπαγες ἀλλοτρίων, Σικελῇ πλώουσι θαλάσσῃ·
οὐ κτάνε δυσσεβέων Δρυόπων γένος, οἷς βίος αἰχμαί,
καὶ φόνος· εὐσεβίῃ δὲ μεμηλότας ἔκτανεν Ἰνδούς,
οὓς τάχα πασιμέλουσα Θέμις μαιώσατο μαζῷ.
ὢ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον· ἀθάνατον γὰρ
θνητὸς ἀνὴρ ἔφλεξε τόσον καὶ τοῖον Ὑδάσπην,
θνητὸς ἀνὴρ ἔφλεξε, τὸν οὐράνιος τέκετο Ζεύς.
Ὣς φαμένη, πεπότητο δι᾽ αἰθέρος· ἣ δὲ σιωπῇ
γείτονα Καυκασίης ὑπὸ φωλάδα πέζαν ἐρίπνης
φρικτὸν ἀμειψαμένη μελέων ὀφιώδεα μορφήν,
γλαυκὶ φυὴν ἰκέλη, μένεν αὐτόθι, μέχρι νοήσῃ
Ζῆνα μέγαν κνώσσοντα· τὸ γὰρ φάτο κοίρανος Ἥρη·

---

v. 81. *νόῳ ἐχάρητο* editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 83. *ἀριστεύσουσι νέον βασ.* editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 97. *τὸν οὐράν. τέκετο Ζεύς* non proprie intelligendum, siquidem Thaumantis et Electrae filius Hydaspes vocatur, XXVI. 357. ss. sed quatenus ei *διϊπετὲς ὕδωρ* tribuitur.

v. 98. *ἡδὲ σιωπὴ* ed. pr. emend. Falk.

v. 99. *ἀπὸ φωλάδα* ed. pr. *ἐπὶ φωλ.* ed. alt. e conject. Falk. nostrum obtulit Cun. recte contradicens Scaligero, qui circa vers. seq. aliquid deesse statuerat.

v. 101. *φυὴν ἠκέλη* ed. alt.

Αὐτὴ δὲ Χρεμέταο μετήϊεν Ἕσπερον ὕδωρ,
Ἥρη μητιόωσα, γέρων βαρὺς ὁππόθι κάμνει,
οὐρανίῃ στροφάλιγγι Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
καὶ Ζεφύρου δυσέρωτος ἐδίζετο σύγγαμον Ἶριν,
Ζηνὸς ἐπειγομένοιο διάκτορον, ὄφρα τελέσσῃ
ἠερόθεν σκιόεντι ποδήνεμον ἄγγελον Ὕπνῳ.
τὴν δὲ καλεσσαμένη, φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Ἶρις, ἀεξιφύτου Ζεφύρου χρυσόπτερε νύμφη,
εὔλοχε μῆτερ Ἔρωτος, ἀελλήεντι πεδίλῳ
σπεῦδε μολεῖν ζοφόεντος ἐς Ἑσπέριον δόμον Ὕπνου·
δίζεο καὶ περὶ Λῆμνον ἁλίκτυπον· εἰ δέ μιν εὕρῃς,
λέξον, ἵνα Κρονίωνος ἀθελγέος ὄμματα θέλξῃ
εἰς μίαν Ἠριγένειαν, ὅπως Ἰνδοῖσιν ἀρήξω.
ἀλλὰ δέμας μετάμειβε· μελανζώνου δὲ θεαίνης
μορφὴν Νυκτὸς ἔχουσα δυσειδέα, μητέρος Ὕπνου,
γίνεο κυανέη, ψευδώνυμος, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἀντιτύποις μελέεσσιν, ὅτε χρέος ἐστὶν ἀνάγκης,
εἰς Θέμιν, εἰς Κυθέρειαν, ἐς Ἄρτεμιν εἶδος ἀμείβω.
Πασιθέης δ' ὑμέναιον ὑπόσχεο, τῆς διὰ κάλλος
ἱμείρων ἀνύσειεν ἐμὸν χρέος· οὔ σε διδάξω,
ὅττι γυναιμανέων τὶς ἐπ' ἐλπίδι πάντα τελέσσει.
Ὣς φαμένης, πεπότητο θεά, χρυσόπτερος Ἶρις,
ἠέρα παπταίνουσα, καὶ εἰς Πάφον, εἰς χθόνα Κύπρου
ἀπλανὲς ὄμμα τίταινε· τὸ δὲ πλέον ὑψόθι Βύβλου
Ἀσσυρίου σκοπίαζεν Ἀδώνιδος εὔγαμον ὕδωρ,

---

v. 105. λιβυσκυρτούμενος ed. pr. emend. Falk.

v. 106. σύγγαμον ὥρην editt. Mecum emend. Cant. cf. 109. 110.

v. 118. Κυανέη ed. alt. litera majuscula, male.

διζομένη περίφοιτον ἀλήμονος ἴχνιον Ὕπνου.
εὗρε δέ μιν γαμίοιο παρὰ κλέτας Ὀρχομενοῖο·
κεῖθι γὰρ αἰὲν ἔμιμνε, νοοπλανὲς ἴχνος ἑλίσσων,
Πασιθέης ἐρόεντα παρὰ προπύλαια θαμίζων.
Καὶ δέμας ἀλλάξασα μετάτροπον ἄσκοπος Ἶρις
κυανέης ἄγνωστον ἐδύσατο Νυκτὸς ὀπωπήν·
Ὕπνου δ' ἐγγὺς ἵκανε, δολοπλόκος· οἷα δὲ μήτηρ
κλεψινόοις ὀάροις ἀπατήλιον ἴαχε φωνήν·
Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ἐμὲ Κρονίδης ἀθερίζει;
οὐχ ἅλις, ὡς Φαέθων με βιάζεται, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ὄρθρος ἀκοντίζει με, καὶ Ἠριγένεια διώκει;
Ζευς νόθον υἷα φύτευσεν, ὅπως ἐμὸν Ὕπνον ἐλέγξῃ.
εἷς βροτὸς αἰσχύνει με καὶ υἱέα· παννύχιος γὰρ
μυστιπόλῳ σπινθῆρι φεραυγέα δαλὸν ἀνάπτων,
Βάκχος ἀμαλδύνει με, καὶ ἐγρήσσων σε χαλέπτει.
Ὕπνε, τί πανδαμάτωρ κικλήσκεαι; οὐκέτι θέλγεις
ἀνέρας ἐγρήσσοντας, ὅτι χθονίοιο Λυαίου
κῶμον ἐμὸν νίκησε νόθον σέλας· ἡμετέρων γὰρ
φαιδροτέραις δαΐδεσσι κατακρύπτει φλόγας ἄστρων.
εἷς βροτὸς αἰσχύνει με φαεσφόρος, ὅττι καλύπτει
καὶ μεγάλην περ ἐοῦσαν ἐμῆς ἀκτῖνα Σελήνης.
ἅζομαι Ἠριγένειαν ἐπεγγελόωσαν Ὁμίχλῃ,
ὅττι νόθον μεθέπω νύχιον σέλας· ἀλλοτρίῳ γὰρ
ποιητῷ Φαέθοντι φαείνομαι ἠματίη Νύξ.
ἀλλὰ σύ μοι, φίλε κοῦρε, χολώεο δίζυγι θεσμῷ

---

v. 128. ἴχνιον ὕπου ed. pr. emend. Falk. v. seq. Ὀρχομενὸς vocatur γάμιος propter nuptias, quas ibi Somnus cum Pasithea habiturus est, secundum promissa v. 121.

v. 130. κεῖθι γὰρ ἔμιμνε ed. pr. lacuna relicta; αὐτὸς ἔμιμνε ed. alt. e conject. Falk.: ὕπνος ἐμ. volebat Scalig.

v. 148. μεγάλην παρεοῦσαν editt. Emendavit jam Rhodom.

μυστιπόλοις Σατύροισι, καὶ ἀγρύπνῳ Διονύσῳ·
δὸς χάριν ἀχνυμένῃ σέο μητέρι, δὸς χάριν Ἥρῃ,
καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἀθελγέα θέλξον ὀπωπὴν
εἰς μίαν Ἠριγένειαν, ὅπως Ἰνδοῖσιν ἀρήξῃ,
οὓς Σάτυροι κλονέουσι, καὶ εἰςέτι Βάκχος ὀρίνει.
Ὕπνε, τί πανδαμάτωρ κικλήσκεαι; ἢν ἐθελήσῃς,
τρέψον ἐμοὶ τεὸν ὄμμα, καὶ ἑπταπύλῳ παρὰ Θήβῃ
πάννυχον ἐγρήσσοντα πάλιν Κρονίωνα νοήσεις·
λεῦσον ἀτασθαλίην ἀδίκου Διός· Ἀμφιτρύων μὲν
νόσφιν ἑοῦ θαλάμοιο σιδηροχίτων μετανάστης
μάρναται· Ἀλκμήνῃ δὲ παρέζεται ἐνδόμυχος Ζεύς,
νυμφιδίην ἀκόρητος ἔχων τρισέληνον ὁμίχλην.
μὴ Διὸς ἐγρήσσοντος ἴδω καὶ νύκτα τετάρτην.
ἀλλά, τέκος, Κρονίωνι κορύσσεο, μὴ πάλιν ἄλλην,
μὴ πάλιν ἐννεάκυκλον ἀναπλήσειεν ὁμίχλην.
Μνημοσύνης προτέρης μιμνήσκεο· τῇ παριαύων,
ἐννέα νύκτας ἔμιμνεν, ἔχων ἄγρυπνον ὀπωπήν,
οἶστρον ἔχων πολύτεκνον ἀκοιμήτων ὑμεναίων.
πανδαμάτωρ θεὸς ἄλλος, ὁμόπτερος, εἴκελος Ὕπνῳ,
βαιὸς Ἔρως, Κρονίδην ὀλίγῳ νίκησε βελέμνῳ.
γηγενέων δ' ἐλέαιρε γονὴν μελανόχροον Ἰνδῶν·
δὸς χάριν· ὑμετέρης γὰρ ὁμόχροές εἰσι τεκούσης·
ῥύεο κυανέους, κυανόπτερε· μηδὲ χαλέψῃς
Γαῖαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁμήλικα, τῆς ἀπὸ μούνης
πάντες ἀνεβλάστησαν, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου.

---

v. 15[illegible]. Nulgo hic versus sequenti postponitur, turbato ordine.

v. 161. *λῦσον ἀτασθ.* et mox *Ἀμφυτρύων* editt. quorum prius fort. e v. 166. erunt qui defendant.

v. 163. *ἀλμήνῃ δὲ* ed. pr. emend. Falk.

v. 171. *ἴκελος ὕπνῳ* editt.

μὴ τρομέεις Κρονίδην, ὅτε σύγγαμος ἵλαος Ἥρη;
μὴ τρομέεις Σεμέλην, ἣν ἔφλεγεν αὐτὸς ἀκοίτης;
οὐ στεροπὴ πυρόεσσα δυνήσεται ἰσοφαρίζειν,
οὐ βροντὴ βαρύδουπος ἀρασσομένων νεφελάων·
μοῦνον ἐμοὶ πτερὰ πάλλε, καὶ ἀκλινέων ἐπὶ λέκτρων
μίμνει Ζεὺς ἀτίνακτος, ὅσον χρόνον, Ὕπνε, κελεύεις.
ἔκλυον, ὡς ποθέεις Χαρίτων μίαν· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
οἶστρον ἔχων θαλάμοιο, φυλάσσεό, μηδὲ χαλέψῃς
μητέρα Πασιθέης, ζυγίην θαλαμηπόλον Ἥρην.
εἰ δὲ σὺ ναιετάεις παρὰ Τηθύϊ Λευκάδα πέτρην,
Δηριάδῃ χραίσμησον, ὃν ἤροσεν Ἰνδὸς Ὑδάσπης·
γείτονι πιστὰ φύλαξον, ἐπεὶ τεὸς ἡγέτα γείτων
Ὠκεανὸς κελάδων προπάτωρ πέλε Δηριαδῆος.
Ὣς φαμένη, παρέπεισε. καὶ οἷά τε μητρὸς ἀκούων,
Ὕπνος ἀνεπτοίητο, καὶ ὤμοσεν ὄμματα θέλγειν
Ζηνὸς ἀκοιμήτοιο καὶ εἰς τριτάτης δρόμον Ἠοῦς·
ἀλλά μιν ἤτεεν Ἶρις, ἵνα Κρονίωνα πεδήσῃ
ὑπνώειν ἕνα μοῦνον ἐπὶ δρόμον Ἠριγενείης.

---

v. 180. s. Videtur deesse mentio ejus, cui neque fulmina neque tonitrua paria sint censenda, potentiae, inquam, Somni. Subest tamen hoc sequentibus, ubi solo alarum motu Jovem sopire posse Somnus dicitur.

v. 185. Fort. *μή τι χαλέψῃς*.

v. 186. *Πασσιθέης ζυγίαν* ed. pr. prius tantum emend. in ed. alt. a Falk.

v. 188. *Δηριάδη* editt.

v. 189. *γείτονι* i. e. *Ὠκεανῷ*, quia ad Oceanum et Leucadem rupem habitat *δῆμος ὀνείρων*, Odyss. *ω.* 11. s. etsi id ad Somnum nostrum, Orchomeni haerentem, parum nunc facit. Cf. v. 129. s.

v. 193. *τριτάτης δόμον Ἠοῦς* editt. vulgari errore, cf. 195.

αὐτόθι δ' Ὕπνος ἔμιμνε, δεδεγμένος εὔγαμον ὥρην.
Καὶ ταχινὴ πεπότητο θεὰ παλινόστιμος Ἶρις·
σπερχομένη δ' ἤγγειλεν ἀμεμφέα μῦθον ἀνάσσῃ.
Ἡ δὲ θυελλήεντι δι' ἠέρος ἵπτατο ταρσῷ,
καὶ δόλον ἔπλεκεν ἄλλον, ὅπως Διὸς ἐγγύθεν ἔλθῃ,
κεστὸν ἀερτάζουσα, πόθου θελξίφρονα μίτρην.
καὶ Παφίην μάστευεν· ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ μούνην
Ἀσσυρίην ἐκίχησεν ἐρημαίην Ἀφροδίτην
ἑζομένην· Χάριτες γὰρ ἐς ἄνθεα ποικίλα κήπων
εἰαριναὶ στέλλοντο, χορίτιδες Ὀρχομενοῖο,
ἣ μὲν ἀμεργομένη Κίλικα κρόκον, ἣ δὲ κομίζειν
βάλσαμον ἱμείρουσα, καὶ Ἰνδῴου δονακῆος
φυταλίην, ἑτέρη δὲ ῥόδων εὐώδεα ποίην.
Θαμβαλέη δ' ἀδόκητος ἑῶν ἀνεπήλατο δίφρων,
ὡς Διὸς εἶδε δάμαρτα, Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
ὀχνυμένην δ' ὁρόωσα, πολύτροπον ἴαχε φωνήν·

---

v. 196. *εὐγαμοῦ Ἥρην* tentabat Scalig. Male. *εὔγαμον ὥρην* dicit tempus, quo Somnus nuptias suas promissas (cf. 121. 129.) exspectabat. Neque Juno eum secum abducit; sed XXXII. 97. vim tantum Somni, non praesentem deum, describere poëta videtur.

v. 197. *παλινόσιμος* ed. pr. emend. Falk. Fortasse praestitisset dividere *πάλι.*

v. 205. *χορήτιδες* editt. alibi *χοροίτιδες* esse observat Falk. Constantior scriptura nostra est. Ab initio versus malim *εἰαρινὰ στέλλ.* Caeterum, nisi Somnum Nonnus supra 129. s. deceptum voluit, male Gratias huc transtulit.

v. 206. *ἡ μὲν ἀμελγομένη κ. κ. ἠδὲ κ.* ed. pr. et *ἣ μὲν* et *ἣ δὲ* tantum emend. in ed. alt. Cf. XXXIII. 5.

v. 207. *Ἰνδώου* editt.

v. 208. *ποδῶν εὐώδεα π.* editt. unde *πέδων* vel *πόθων* Scaligerum fecisse mireris. Mecum emendavit Schrad. ad Mus. p. 225. de *φυτῶν* quoque cogitans. *Ῥόδων* multo ante Rhodomannus.

Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτι, τί σοι χλοάουσι παρειαί;
τίπτε τεαὶ, βασίλεια, κατηφέες εἰσὶν ὀπωπαί;
ἦ ῥα πάλιν πέλεν ὄμβρος ἐπίκλοπος ὕετιος Ζεύς;
μὴ πάλιν ἔπλετο ταῦρος, ἐν ὕδασιν ὑγρὸς ὁδίτης;
τίς πάλιν Εὐρώπη σε βιάζεται; ἠὲ τίς ἄλλη
Ἀντιόπη, Νυκτῆος ἀναινομένου γενετῆρος,
ψευδαλέου Σατύρου λασίῃ νυμφεύεται εὐνῇ;
μὴ νέος εἰς γάμον ἄλλον ἐπείγεται ἵππος ἐχέφρων,
μιμηλοῖς στομάτεσσι νόθον χρεμετισμὸν ἰάλλων;
μὴ Σεμέλην ἑτέρην λοχίῳ μνηστεύσατο πυρσῷ,
καὶ στεροπὴν ἐλέλιζε, κυβερνήτειραν Ἐρώτων;
μὴ δαμάλης ἐπὶ λέκτρον ἐϋκραίροιο χορεύει,
μυκηθμὸν προχέων φιλοτήσιον; ἢν ἐθελήσῃς,
Ζηνὸς ὀπιπευτῆρα βοοσκόπον ἄλλον ἐγείρεις,
βουκόλον, ἀγρύπνοις κεχαραγμένον Ἄργον ὀπωπαῖς.
εἰπέ μοι εἰρομένῃ, καὶ ὅσον σθένος ἐστὶν, ἀρήξω.
Ὣς φαμένην δολόεντι θεὰ προσπτύξατο μύθῳ·
Κύπρι θεὰ, θνητοῖσιν ἐάσομεν οὖδας Ὀλύμπου·
Ζεὺς Σεμέλην ἐς Ὄλυμπον ἀνήγαγε, μητέρα Βάκχου,
ἄξει καὶ Διόνυσον ἐς αἰθέρα. τίς δόμος Ἥρην
δέξεται; ἢ τίνα χῶρον ἐλεύσομαι; αἰδέομαι δέ,
μὴ Σεμέλην ἐσίδοιμι νόθην βασίλειαν Ὀλύμπου.
δείδια, μὴ ζοφόεντος ἴδω δόμον Ἰαπετοῖο,

---

v. 212. τί τοι χλοάουσι editt.

v. 216. ἠέ τις ἄλλη editt.

v. 225. Fortasse ἔγειρε, etsi mihi imperativus in hac sede displicet.

v. 228. προπτύξατο ed. pr.

v. 229. ἐάσσομεν editt.

μή με λαβὼν ἐλάσειε, μετὰ Κρόνον, ἐκτὸς Ὀλύμπου.
δείδια, μὴ μετὰ γαῖαν ἐν αἰθέρι νέκταρ ἐλέγχων,
ἄμπελον, ἣν καλέουσι, καὶ ἐν μακάρεσσι φυτεύσῃ·
μή ποτε τοῦτο γένοιτο, Δίκη, καὶ Γαῖα, καὶ Ὕδωρ.
κλήματα μὴ κομίσειεν ἐς αἰθέρα, μὴ χάριν οἴνης
οὐρανὸν ἀμπελόεντα μετ' ἀστερόεντα καλέσσω·
μηδὲ πίω ποτὸν ἄλλο μετὰ γλυκὺ νέκταρ Ὀλύμπου.
δείδια, μὴ μετέχαρμον ἴδω μεθύουσαν Ἀθήνην,
μὴ δόρυ κουφίσσειεν ἐπ' Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ·
μὴ σφαλερῇ ῥαθάμιγγι ποσσφαλέος Διονύσου
αἰθέρι τολμήεσσαν ἀναστήσωσιν Ἐνυὼ
ἀστέρες οἰνοπλῆγες, ἐπ' ἀλλήλοισι μανέντες·
μή ποτε βακχευθέντες ὅλοι ναετῆρες Ὀλύμπου
ὄργια μιμήσαιντο φερεσσακέων Κορυβάντων.
οὐχ ἅλις αἶσχος ἐκεῖνο θεοστυγές, ὅττι δοκεύω
Τρώϊον ἡβητῆρα, Διὸς δρηστῆρα κυπέλλων,
οὐρανὸν αἰσχύνοντα καὶ οἰνοχόον Διὸς Ἥβην,
χερσὶν ἐπιχθονίοισιν ὅτε γλυκὺ νέκταρ ἀφύσσει;

---

v. 235. Post hunc versum in editt. leguntur duo versus, quos ante versum 275. collocavi, quia hic aperte nexum turbant, infra vero satis apti videntur. Suspiceris, duarum paginarum initia diversa inter se permutata esse.

v. 236. *νέκταρ ... χων* ed. pr. relicta lacuna, quam eleganter supplevit Falk. etsi ipse pretium conjecturae suae statuere nescivit, qui *ἀπίσχων* quoque et *ἐπίσχων* addidit.

v. 239. *χάριν εὐνῆς* editt. aperto errore.

v. 241. *ποτὸν ἄλλον μετὰ γλ.* ed. pr.

v. 247. *ὅλον* Rhodom.

v. 249. Hic versus in editt. sequenti postponitur. Transpositio facta a Scalig. Praeterea ed. pr. legit *ὅττι δασύω*, quod ab eod. Scalig. emendatum, uti in ed. alt. legitur et jam Falk. correxerat, male tamen inter *δοκεύω* et *δασύω* fluctuans.

v. 251. *Διὸς ἥβην* litera minuscula vulgo.

αἰδομένη δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλεύσομαι· ἀμφοτέροις δὲ
αἰθέρα καλλείψω, Γανυμήδεϊ καὶ Διονύσῳ·
αἰθέρα καλλείψω, Σεμέλης δόμον. εἷς δόμος ἔστω
οὐρανὸς ἀμφοτέροις, καὶ Περσέϊ καὶ Διονύσῳ.
ἵξομαι εἰς ἐμὸν Ἄργος, ἐς ἀγλαὸν ἄστυ Μυκήνης,
ἐν χθονὶ ναιετάουσα· σὺν ἀχνυμένῃ δὲ τεκούσῃ
ἕσπεται αὐτὸς Ἄρης, σέο νυμφίος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Σπάρτης σῆς ἐπίβηθι, καὶ εὐθώρηκα δεχέσθω
χαλκείην σὺν Ἄρηϊ χολωομένην Ἀφροδίτην.
οἶδα, πόθεν μεθέπω τάδε πήματα· πατρὸς Ἐριννὺς
ὕβριν ἀπαιτίζει με, βιαζομένοιο τοκῆος,
ὅττι Κρόνου γενετῆρος ἐπιβρίθουσα κυδοιμῷ,
σὺν Διῒ μαρναμένῳ Τιτηνιὰς ἔχραεν Ἥρη·
καλὸν ἐμοὶ, Διόνυσον ἰδεῖν κατὰ μέσσον Ὀλύμπου,
ἥμενον ἐγγὺς Ἔρωτος, ὁμέστιον Ἀφρογενείῃ,
αἰγίδα κουφίζοντα μετὰ Κρονίδην καὶ Ἀθήνην.
ἀλλὰ, θεὰ, χραίσμησον· ἐμῆς δ' ἐπίκουρον ἀνάγκης,
εἰς μίαν Ἠριγένειαν, ὅπως Διὸς ὄμματα θέλξῃ,
δός μοι κεστὸν ἱμάντα, τεὴν πανθελγέα μίτρην,
καὶ Διὸς ὑπνώοντος ἐμοῖς Ἰνδοῖσιν ἀρήξω.
δισσὴ ἐγὼ γενόμην ἑκυρὴ σέθεν· ἡμετέρου γὰρ
υἱέος, Ἡφαίστοιο καὶ Ἄρεος, ἔπλεο νύμφη.
δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ἐπεὶ κυανόχροες Ἰνδοὶ
ξεινοδόκοι γεγάασιν Ἐρυθραίης Ἀφροδίτης,

---

v. 259. *ἕσπεται καὶ αὐτὸς Ἄρ.* ed. pr. emend. **Falk.**

v. 264. *ἐπιβρίζουσα* editt.

v. 270. Potuisset hic versus sequenti postponi; sed ita solemus mediis precum formulis ejusmodi limitationes interponere, velut ad minuendam rei, quam petimus, magnitudinem.

vv. 273. 274. in editionibus post versum 235. legi, supra jam monui. Praeterea v. 274. ed. pr. habet *υἱέας Ἡφαίστοιο*, quod a Falk. emendatum.

οἷς κοτέων Διόνυσος ἐπέχραεν, οἷσι καὶ αὐτὸς
θηλυμανὴς ἄστοργος ἐχώσατο παιδοτόκος Ζεύς,
καὶ στεροπὴν ἐλέλιξε, συναιχμάζων Διονύσῳ.
δός μοι κεστὸν ἱμάντα βοηθόον, ᾧ ἔνι μούνῳ
θέλγεις εἰν ἑνὶ πάντα· καὶ ἄξιός εἰμι φορῆσαι,
ὡς ζυγίη γεγαυῖα, καὶ ὡς συνάεθλος Ἐρώτων.

---

v. 281. φορέσσαι editt. φορῆσαι erat Lib. V. 259.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΒ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ καὶ δευτέρῳ εἰσὶ κυδοιμοί,
καὶ Διὸς ὑπναλέοιο λέχος, καὶ λύσσα Λυαίου.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΒ.

Ὣς φαμένη, παρέπεισε. δολοφραδμων δ᾽ Ἀφροδίτη
πείθετο κερδοσύνῃσι· ἀνειρύσασα δὲ κόλπου,
Ἥρῃ δῶρον ἔδωκε θελήμονι κεστὸν ἐρώτων.
καί τινα μῦθον ἔλεξε, χάριν θελκτῆρος ἱμάντος·
Δέχνυσο τοῦτον ἱμάντα, τεῆς ἐπίκουρον ἀνίης·
θέλξεις δ᾽ εἰν ἑνὶ πάντα πόθων ἰθύντορι κεστῷ,
Ἠέλιον, καὶ Ζῆνα, καὶ αἰθέρα, καὶ χορὸν ἄστρων,
καὶ ῥόον ἀστήρικτον ἀτέρμονος Ὠκεανοῖο.
Εἶπε· καὶ Ἀσσυρίην Λιβανηΐδα δύσατο πέτρην.
Ἥρη δ᾽ ἀστερόφοιτον ἐδύσατο κύκλον Ὀλύμπου.
καὶ ταχινὴ πάνλευκον ἑὴν ἐπεκόσμεε μορφήν·
πολλάκι δ᾽ ἰσάζουσα, καθειμένον ἄχρι μετώπου,
πλαζομένης ἔστησε μετήλυδα βότρυν ἐθείρης·
καὶ πλεκτὴν θυόεντι κόμην ἐδίηνεν ἐλαίῳ,

v. 6. πόθεν ἰθύντορι ed. pr. emend. Falk.

v. 12. παλλακίδ᾽ Rhodom.

v. 13. Post hunc versum leguntur in editt. versus duo 34. 35. necessario ad finem narrationis rejiciendi. Pertinent enim ad illud momentum, quo, ornatu omni composito, in publicum itur. Cf. Il. ξ. 170. ss. Theocrit. Id. XV. 21. 29. ss. 39. 42. Hic aperte turbant.

v. 14. ἐδίηνεν editt.

τοῦ καὶ κινυμένοιο μετ' αἰθέρα καὶ μετὰ πόντον,
γαῖαν ὅλην ἐμέθυσσε μύρου δολιχόσκιος ὀδμή·
καὶ κεφαλῇ στέφος εἶχε παναίολον, ᾧ ἔνι πολλαὶ
λυχνίδες ἦσαν, Ἔρωτος ὁμόστολοι, ὧν ἀποπέμπει
φαιδρὰ τινασσομένων ἀμαρύγματα κυπριδίη φλόξ·
εἶχε δὲ πέτρον ἐκεῖνον, ὃς ἀνέρας εἰς πόθον ἕλκει,
οὔνομα φαιδρὸν ἔχοντα ποθοβλήτοιο Σελήνης·
καὶ λίθον ἱμείρουσαν ἐρωτοτόκοιο σιδήρου,
καὶ λίθον Ἰνδῴην φιλοτήσιον, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἐξ ὑδάτων βλάστησεν, ὁμόγνιος Ἀφρογενείης,
κυανέην θ' ὑάκινθον, ἐράσμιον εἰσέτι Φοίβῳ·
ἀμφὶ δ' ἑοῖς πλοκάμοισιν ἐρωτίδα δήσατο ποίην,
ἣν φιλέει Κυθέρεια, καθὼς ῥόδον, ὡς ἀνεμώνην,
καὶ φορέει, μέλλουσα μιγήμεναι υἱέϊ Μύῤῥης·
καὶ λαγόνας στεφανηδὸν ἀηθέϊ δήσατο κεστῷ·
εἶχε δὲ ποικίλον εἷμα παλαίταιον, ᾧ χύτο νύμφης,
κρυπταδίῃ φιλότητι κασιγνήτων ὑμεναίων,
νυμφίον ἀρχαίης ἔτι λείψανον αἷμα κορείης,
κουριδίης φιλότητος ἵνα μνήσειεν ἀκοίτην·
νιψαμένη δὲ, μέτωπα καλύψατο νώροπι πέπλῳ,
καὶ περόνην συνέεργεν, ἑοῦ κληῗδα χιτῶνος·

v. 16. ἐμέθυσε ed. pr. emend. Falk.

v. 18. Fortasse praestaret ὧν ἄπο πέμπει.

v. 23. λίθον Ἰνδώην editt. Descriptionem vide XLV. 125.

v. 24. ἀφρογενείης lit. minuscula ed. alt.

v. 26. ἀμφὶ δέ οἱ πλ. editt. nulla Nonni facilitate.

v. 27. καὶ ὡς ῥόδον, ὡς ἀν. editt. sed vereor, ut καὶ ad orationem intendendam hic recte fecisset.

v. 30. αἷμα παλαίτατον editt. Copiose de hoc loco Dorvill. ad Char. p. 428. ed. Lips. disputat, ita tamen ut hic et v. 32. inter εἷμα et ἅμμα optionem daret.

vv. 34. 35. vulgo post versum 13. collocari, supra observatum. Caeterum v. 35. συνέεργε νέου offerunt editt. Male.

καὶ δέμας ἀσκήσασα, καὶ ἀθρήσασα κατόπτρῳ,
ὡς πτερὸν, ἠὲ νόημα δι' αἰθέρος ἔδραμεν Ἥρη.
Καὶ Διὸς ἐγγὺς ἵκανεν· ἰδὼν δέ μιν ὑψιμέδων Ζεὺς
θερμοτέρους ἐς ἔρωτας ἱμάσσετο κέντορι κεστῷ.
καὶ Διὸς εἰσορόωντος ἐδουλώθησαν ὀπωπαί·
καί μιν ὀπιπεύων, Κρονίδης ἐξείρετο μύθῳ·
Ἥρη, τίπτε βέβηκας ἑώϊον εἰς κλίμα γαίης;
τίς χρειώ σε κόμιζε; τί σήμερον ἐνθάδε βαίνεις;
ἦ ῥα πάλιν κοτέουσα κορύσσεαι οἴνοπι Βάκχῳ,
καὶ ποθέεις Ἰνδοῖσιν ὑπερφιάλοισιν ἀρῆξαι;
Ἔννεπε. καὶ γελόωντι νόῳ πολυμήχανος Ἥρη
ζηλομανὴς ἀγόρευε, παραιφαμένη παρακοίτην·
Ζεῦ πάτερ, ἄλλος ἔχει με φίλος δρόμος· οὐ γὰρ ἱκάνω,
Ἄρεος Ἰνδῴοιο καὶ Ἰνδοφόνου Διονύσου
ἀλλοτρίας μεθέπουσα μεληδόνας· ἀντολίης δὲ
γείτονος Ἠελίοιο μετέρχομαι αἴθοπας αὐλάς,
σπερχομένη· πτερόεις γὰρ Ἔρως παρὰ Τηθύος ὕδωρ
Ὠκεανηϊάδος Ῥοδόπης δεδονημένος οἴστρῳ,
συζυγίην ἀπέειπε· καὶ ἔπλετο κόσμος ἀλήτης·
καὶ βίος ἀχρήϊστος, ἀποιχομένων Ὑμεναίων.
τοῦτον ἐγὼ καλέουσα, παλίνδρομος ἐνθάδε βαίνω·
οἶσθα γὰρ, ὡς Ζυγίη κικλήσκομαι, ὅττι καὶ αὐτῆς
χεῖρες ἐμαὶ κρατέουσι τελεσσιγόνου τοκετοῖο.
Τοῖον ἔπος βοόωσαν ἀμείβετο θερμὸς ἀκοίτης·

v. 49. Ἰνδῴοιο editt.
v. 51. Si γείτονος legitur, αὐλὰς Ἀντολίης habemus; si γείτονας, Solis haberemus aulas. Sed prius hic aptius est.
v. 54. κόσμος ἀχήτης ed. pr. emend. Falk.
v. 56. Proprium fuisset καλέουσα.
v. 57. ὅττι καὶ αὐταὶ ed. alt. ex interpolat. Falk.
v. 58. παῖδες ἐμαὶ κρ. editt. quod verum esse non potest. Spectat se Juno, ut Lucinam. Cf. v. 74. s.

Νύμφα φίλη, λίπε δῆριν. ἐμὸς Διόνυσος ἀγήνωρ,
ἀμώων προθέλυμνον ἀβακχεύτων γένος Ἰνδῶν,
χαιρέτω. ἀμφοτέρους δὲ γαμήλια λέκτρα δεχέσθω·
οὐ γάρ ἐμὲ χθονίης ἀλόχου πόθος, οὐδὲ θεαίνης
θυμὸν ἐμὸν θελκτῆρι τόσον βακχεύσατο κεστῷ

* * * * * * *

οὐδ' ὅτε Τηϋγέτης Ἀτλαντίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
πρεσβυγενὴς πολιοῦχος ἀεξήθη Λακεδαίμων·
οὐ τόσον ἠρασάμην Νιόβης παρὰ γείτονι Λέρνῃ,
κούρης ἀρχεγόνοιο Φορωνέος· οὐ τόσον Ἰοῦς
φοιτάδος, Ἰναχίης, ταυρώπιδος, ἣ παρὰ Νείλῳ
τίκτε γονὴν Ἐπάφοιο καὶ ἀρχεγόνου Κεροέσσης·
οὐ Παφίης τόσον ἦλθον ἐς ἵμερον, ἧς χάριν εὐνῆς
Κενταύρους ἐφύτευσα, βαλὼν σπόρον αὔλακι γαίης·
ὡς σέο νῦν μεθέπω γλυκερὸν πόθον. ἦ ῥα καὶ αὐτή,
ὡς Ζυγίη γεγαυῖα καὶ ὡς μεδέουσα γενέθλης,
Κυπριδίοις βελέεσσιν ὀϊστεύεις παρακοίτην;

---

v. 63. Pro *ἐμὲ* potuisset f. *ἔτι* scribi; sed recte se duplex accusat. *ἐμὲ* et *θυμὸν ἐμὸν* v. s. habet.

v. 64. Aperta est lacuna post hunc versum, etsi eam neutra editio agnoscit. Nam ut illud *οὐδ' ὅτε Τηϋγέτης* elliptice dici potuisset, semel saltem *οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην* etc. antecedere debuisset, ut id Homerici loci Il. ξ. 315. ss. oeconomia clare ostendit. Et plures Jovis amores Nonnus novit, cf. V. 619. coll. 611. ss. VII. 117. ss.

v. 67. *οὗτος ὃν ἠρασάμην* editt. adeoque *ἠροσάμην* ed. alt. quod Falk. conjecisse dicitur, nisi error subest. Verum vidit Cant. idem profertur, tanquam Sevini correctio, a Clavierio ad Apollod. T. II. p. 198.

v. 68. *οὗτος ὃν Ἰοῦς* ed. pr. emend. in ed. alt. ope Falkenb.

v. 69. *ἢ παρὰ Νείλῳ* ead. ed. pr. ab eod. emend.

v. 70. *κεροέσσης* vulgo, litera minore ab initio. Pessime hunc locum interpretatur Cunaeus p. 82. s. Vid. Comment.

Ὣς εἰπών, χρυσέας νεφέλας πυργηδὸν ἑλίξας,
δινωτὴν ἐπίκυρτον ἐνεσφαίρωσε καλύπτρην·
καὶ θαλάμου ποιητὸς ἔην τύπος, ὃν τότε κύκλῳ
Ἴριδος αἰθερίης ἑτερόχροος ἔστεφε μορφὴ
πορφυρέη, καὶ Ζηνὶ καὶ ἀγλαοπήχεϊ νύμφῃ
αὐτόματον σκέπας ἦεν ὀρεσσαύλων ὑμεναίων,
καὶ τύπος αὐτοτέλεστος ἀναγκαίης πέλεν εὐνῆς.
Οἳ δὲ γάμου χαρίεντος ὁμίλεον ἠδέϊ θεσμῷ·
Γαῖα δὲ κηώεσσαν ἀναπτύξασα λοχείην,
ἄνθεσιν ἱμερτοῖσι γαμήλιον ἔστεφεν εὐνήν·
καὶ κρόκος ἐβλάστησε Κίλιξ, καὶ ἐφύετο μῖλαξ·
θήλεϊ δ' ἄρσενα φύλλα συνέπλεκε γείτονι ποίῃ,
οἷα πόθου πνείων, καὶ ἐν ἄνθεσιν ἁβρὸς ἀκοίτης·
καὶ λέχος ἀμφοτέρων ἐπεκόσμεε διπλόος ὅρπηξ,
Ζῆνα κρόκῳ πυκάσας, καὶ μίλακι σύγγαμον Ἥρην·
καὶ Διὸς ὀξὺν ἔρωτα νοήμονι δείκνυε σιγῇ
ἱμερόεις νάρκισσος, ἐπιθρώσκων ἀνεμώνῃ.
οὐδέ τις ἀθανάτων σκιόεν λέχος, οὐ τότε Νύμφαι
γείτονες, οὐ Φαέθων πανεπόψιος, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
ἔδρακεν ἄφθιτα λέκτρα βοώπιδος ὄμμα Σελήνης·
πυκνοῖς γὰρ νεφέεσσιν ἐμιτρώθη σκέπας εὐνῆς,

---

v. 85. *ἔτρεφεν εὐνὴν* editt.

v. 87. Ante hunc versum in editt. versus 89. male collocatur, tota loci venustate corrupta, quae *μεταμορφώσει* nititur, qua flores hi, crocus e puero, milax e puella, cognominibus, ortum traxere (cf. Ovid. Met. IV. 283.) spirante adhuc amoris sensu. Praeterea *θήλει δ' ἄ. φῦλλα* editt.

v. 88. *οἷσι πόθου* et in fine *ἁβρὸν ἀκοίτην* editt. sine sensu.

v. 89. De pristina versus sede vide ad v. 87.

v. 96. *σκοπὰς εὐνῆς* ed. pr. nostrum habet ed. alt. ex emend. Falk. qui praeterea deterius conjecit *σκοτὸς εὐνῆς*.

καὶ Διὸς ὄμματα θέλξεν ὁμόστολος Ὕπνος Ἐρώτων.
Ὄφρα μὲν ἁβρὸς ἴαυεν ἐν ἄνθεσι θελγόμενος Ζεύς,
ἀγκὰς ἔχων παράκοιτιν ἀθηήτων ἐπὶ λέκτρων·
τόφρα δὲ ποικιλόμορφος ἐν οὔρεσι φοιτὰς Ἐριννὺς
νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διονύσῳ·
καὶ κτύπον ἐσμαράγησεν ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖσι Λυαίου,
σεισαμένη βαρύδουπος ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·
καὶ κεφαλὴν ἐλέλιξε· δρακοντείων δὲ κομάων
φρικτὰ τιναςσομένων ἐπεσύρισε λοίγιος ἠχώ·
καὶ σκοπιὴν ἔῤῥαινον ἐρημάδα πιδακες ἰοῦ·
ἄλλοτε θηρείοιο τύπον φαίνουσα προσώπου,
αἰνομανὴς ἔφριξε λέων πυκινότριχι λαιμῷ,
χάσματι φοινήεντι καταΐσσων Διονύσου.
Τὸν μὲν ἀμερσινόοιο κατάσχετον ἅλματι λύσσης
Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ ἤθελε λύσσαν ἐλάσσαι·
ἀλλά μιν ἐπτοίησε βαρύκτυπος ὑψόθεν Ἥρη,
πυρσὸν ἀκοντίζουσα· καὶ εἴκαθε δεσπότις ἄγρης,
μητρυιῇ κοτέουσα· φύλαξ δέ τις ἔπλετο Βάκχου
μαινομένου, καὶ θῆρας ἑοὺς ἀνέκοψεν ἀπειλῇ·
καὶ κύνας ἀγρευτῆρας ἐπεσφηκώσατο λαιμῷ,
αὐχενίων σφίγξασα πολύπλοκον ὁλκὸν ἱμάντων,
μὴ χρόα δηλήσαιντο νοοσφαλέος Διονύσου.

---

v. 106. *πίδακες ἰού* ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 107. *ἀλλ᾽ ὅτε θηρ.* editt. *ἄλλοτε* semel positum erat XXIX. 521. etsi hic fortasse lacuna subest.

v. 110. *κατάσχεται ἅλματι* ed. pr. emend. Falk.

v. 114. *μητρυιὴν κοτ.* editt.

v. 116. Etsi *ἐπεσφηκώσατο λαιμῷ* explicari potest, et idem fere denotat, ac si *ἐπεσφ. κημῷ* dixisset, malim tamen propter versum seq. *ἐπεσφ. δεσμῷ* de loro, quo constrictos tenet, *Leitseil.*

v. 118. *δηλήσοιντο* editt.

Νερτερίῳ δὲ Μέγαιρα κελαινιόωσα χιτῶνι,
εἰς φόβον αὖτις ἵκανεν, ἐπαιθύσσουσα Λυαίῳ
φάσματα ποικιλόμορφα. κατὰ Βρομίοιο δὲ πολλαὶ
ἰοβόλου ῥαθάμιγγες ὀϊστεύοντο καρήνου,
καὶ βλοσυροὶ σπινθῆρες· ἀεὶ δέ οἱ ἔνδον ἀκουῆς
νερτερίης σύριζε λαθίφρονος ἦχος ἱμάσθλης.
Καὶ μογέων, Διόνυσος ἐρημάδος ἔνδοθι λόχμης
δύσβατα φοιτητῆρι διέστιχεν οὔρεα ταρσῷ,
ἄσθματι δαιμονίῳ δεδονημένος· ἀμφὶ δὲ πέτραις,
οἰστρομανὴς ἅτε ταῦρος, ἑὰς ἤρασσε κεραίας,
τρηχαλέον μύκημα χέων λυσσώδεϊ λαιμῷ·
πυκνὰ δὲ καλλείψασα καὶ ὑστερόφωνον ἀοιδὴν,
φθόγγῳ μαινομένῳ μυκήσατο δύσθροος Ἠχώ,
ἀντίτυπον θρασὺν ἦχον ἀμειβομένη Διονύσου.
καὶ βαλιὰς ἐλάφους, λασίας τ' ἐδίωκε λεαίνας
Βάκχος ἀελλήεις, μεθέπων ὀρεσίδρομον ἄγρην·
οὐδέ οἱ ἄγχι λέων θρασὺς ἤϊε· ταρβαλέη δὲ
ἄρκτος ἐριπτοίητος ἐκεύθετο φωλάδι πέτρῃ,
λύσσαν ἀπειλητῆρος ὑποπτήσσουσα Λυαίου,
δεχνυμένη βλοσυρῇσι θεήλατον ἦχον ἀκουαῖς·

---

v. 120. *εἰς ζόφον αὖθις ἵκ.* editt. sine sensu.

v. 121. *μετὰ Βρ.* et v. seq. *ἰοβόλοι* editt.

v. 123. *σπινθῆρες* bene se haberent, si facis mentio adesset; de oculorum ignibus cogitare durius videtur. An *σμήριγγες* de serpentibus, qui pro crinibus sunt?

v. 130. Sensus videtur esse: relictis pastoritiis carminibus, quibus antea respondere consuevit, Bacchi mugitum repetebat Echo. Sed desideratur uberior descriptio carminis, quod voluit; neque placet *καί*, raro sic a N. positum. Quid si *Πᾶνα δὲ καλλείψασα καὶ ὑστερόφ. ἀοιδὴν* scripsisset?

v. 133. *λασίας δ' ἐδίωκε* editt.

v. 138. *δαινυμένη* ed. pr. emend. Falk.

μηκεδανούς τε δράκοντας, ἐρειδομένους τινὶ πέτρῃ,
μείλιχα λιχμώωντας, ἀπέθρισε νηλέϊ θύρσῳ·
καὶ σκοπιὰς ἐτίναξε, τανυγλώχινι κεραίῃ
κτείνων ἀκλινέων ἱκετήσια φῦλα λεόντων·
καὶ δρύας εὐκάρποιο μετεῤῥίζωσεν ἀρούρης·
Ἀδρυάδας τ᾽ ἐδίωκεν· ὀϊστεύων δὲ κολώνας,
Νηϊάδας ποταμοῖο μετήλυδας ἤλασε Νύμφας.
Βασσαρίδες δ᾽ ἀλάληντο, καὶ οὐχ ἥπτοντο Λυαίου,
καὶ Σάτυροι φρίσσοντες ἐνεκρύπτοντο θαλάσσῃ·
οὐδέ οἱ ἐγγὺς ἵκοντο, τεθηπότες ὄγκον ἀπειλῆς,
μή σφιν ἐπαΐξειε, χέων ἑτερόθροον ἠχώ,
ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.
Δηριάδης δ᾽, ὑπέροπλον ἔχων θράσος, ἔχραε Βάκχαις,
νεύμασιν Ἡραίοισι τιναssομένου Διονύσου.
ὡς δ᾽ ὅτε χειμερίων ῥοθίων μυκώμενος ὁλκῷ,
ἄπλοος ἀντιπόροις βακχεύετο πόντος ἀέλλαις,
κύμασιν ἠλιβάτοισι κατάῤῥυτον ἠέρα νίφων·
πρυμναίους τε κάλωας ἀφειδέϊ κύματος ὁρμῇ
λαίλαπες ἐῤῥήξαντο, καὶ ἄσθματι λαῖφος ἑλίξας,
ἱστὸν ἀνεχλαίνωσε κεκυφότα λάβρος ἀήτης,
λαίφεσιν ἀμφίζωστον· ἐδοχμώθη δὲ κεραίη·
ναῦται δ᾽ ἀσχαλόωντες ἐπέτρεπον ἐλπίδα πόντῳ·
ὣς τότε Βάκχου ὄρινεν ὅλον στρατὸν Ἰνδικὸς Ἄρης.

---

v. 139. *ἐειδομένους* editt. posterius emend. Falk. in conjectann.

v. 140. *λιχμώοντας* editt.

v. 146. *ἀλάλαντο* editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 155. *ἠέρα νίπτων* volebat Falk. in curis secundis, quod vulgata neque melius, neque deterius. Si quid mutandum, malim *φαίνων*.

v. 159. *κεραῇ* ed. pr.

v. 161. *Βάκχος ὄρινεν* ed. pr. *Βάκχον* Falk. *Βάκχου* Rhodom. et ed. sec.

Ἔνθα τις οὐ κατὰ κόσμον ἔην ἔρις· οὐ κλόνος ἀνδρῶν
ἶσος ἔην, οὐ δῆρις ὁμοίϊος· ἀκάματος γὰρ
νόστιμος ἐγρεκύδοιμος ἐπέβρεμε χάλκεος Ἄρης,
Μωδαίου προμάχοιο φέρων τύπον, ὃς πλέον ἄλλων
ὑσμίνης ἀκόρητος ἀτερπέϊ τέρπετο λύθρῳ,
ᾧ πλέον εἰλαπίνης φόνος εὔαδεν· ἐν δὲ βοείῃ,
οἷά τε Γοργείων πλοκάμων ὀφιώδεας ὁλκούς,
γραπτὸν εὐσμήριγγος ἔχων ἴνδαλμα τεκούσης,
Δηριάδῃ πέλεν ἶσος, ὁμόχροος· οὐ τότε μορφῆς
ῥιγεδανῆς ἀγέλαστον ἔχων μίμημα προσώπου,
καὶ σκολιὴν πλοκαμῖδα φέρων καὶ σῆμα βοείης,
αἰνομανὴς πεφόρητο μόθῳ λαοσσόος Ἄρης,
καὶ προμάχους θάρσυνεν. ὁμογλώσσῳ δ᾽ ἀλαλητῷ,
Βάκχου μὴ παρεόντος, ἀταρβέες ἔβρεμον Ἰνδοί,
καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἐπέκτυπε λοίγιος Ἄρης,
φοινιαλέην συνάεθλον ἔχων Ἔριν· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
στῆσε Φόβον καὶ Δεῖμον ὀπάονα Δηριαδῆος.
καὶ στρατιὴν οἴστρησαν ἐρημονόμου Διονύσου
Δηριάδης, καὶ κῶμα Διός, καὶ σύνδρομος Ἄρης.
Συμμιγέες δὲ φάλαγγες ὁμοζήλοιο κυδοιμοῦ
Βασσαρίδων στίχα πᾶσαν ἐμιτρώσαντο σιδήρῳ,
καὶ πολέες φεύγοντες ἐνὶ κτείνοντο φονῆϊ,

---

v. 162. *οὐ λόγος ἀνδρῶν* ed. pr. emend. Falk.

v. 163. *ἀκαμάτῳ γὰρ* editt. quod non ferendum, nisi quaedam excidisse statuamus.

v. 169. *ἴνδαλμα Μεδούσης* tentabat Scaliger. Male: neque enim sic v. anteced. *οἷά τε* dici potuisset. Quidni Indus ille, quem simulabat Mars, matris, satis fortasse Gorgoneam, faciem in clypeo gestare potuit? Sic uxoris signum habebat Morrheus, XXXIV. 285. s. Caeterum ed. pr. habet *εὐσμίριγγος*, quod emend. Falk.

v. 175. *ἔδραμον Ἰνδοί* editt. sensu plane contrario.

θεινόμενοι ξιφέεσσιν. Ὁμηρίδες, εἴπατε, Μοῦσαι,
τίς θάνε, τίς δούπησεν ὑπ' ἔγχεϊ Δηριαδῆος·
Αἰβίαλος, Θύαμις τε, καὶ Ὀρμένιος, καὶ Ὀφέλτης,
Κρίασος Ἀργασίδης, Τελέβης, καὶ Λύκτιος Ἀνθεύς,
καὶ Θρόνιος, καὶ Ἄρητος, ἐϋμμελίης τε Μολυνεύς,
ἀλκήεις τε Κόμαρκος· ἐτέμνετο δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ἔγχεϊ Δηριάδαο νέκυς στρατός· ὀλλυμένων δὲ
ὃς μὲν ἔην δαπέδῳ τετανυσμένος· ὃς δὲ ῥεέθροις
πλώετο, κυματόεντα φέρων μόθον· ὃς δὲ θαλάσσῃ
ἀγχιπόρῳ δέδμητο, διωκόμενον δὲ σιδήρῳ
κύμασιν, ἀρτιχάρακτον, Ἄραψ τυμβεύσατο Νηρεύς·
ὃς δὲ θυελλήεντι δι' οὔρεος ἔδραμε ταρσῷ,
Κῆρα φυγών· ἕτερος δὲ, πεπαρμένον ἔγχος ἐάσας
μεσσοπαγὲς περὶ νῶτα, μετέστιχεν ἔνδια λόχμης,
χρηΐζων ἀπεόντος ἀλεξικάκου Διονύσου.
Αὐχήεις δ' Ἐχέλαος ἀτυμβεύτῳ πέσε πότμῳ,
Μορρέος ἠλιβάτοιο τυπεὶς ῥηξήνορι πέτρῳ,
Κύπριος, ἀρτιχάρακτον ἔχων ἔτι κύκλον ὑπήνης,
ὑψικόμῳ φοίνικι πανείκελος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς

---

v. 186. Inter obscura haec nomina notandus Opheltes Cretensis, nomen hucusque non minus obscurum, quem insepultum jacere docet Bacchus, XXXV. 374. tandem, praeter omnem exspectationem, summis cum honoribus sepeliendum curat, XXXVII. 10. ss. ut cognominem Lycurgi filium, Archemorum, Adrastus, et Patroclum Achilles. Sed vid. Comment. ubi, quid subsit, monstrare conabimur.

v. 188. *Ἐϋμελίης* ed. alt. velut nomen proprium, ut fideliter acceperunt duo illi egregii interpretes; simplici *μ* etiam ed. pr.

v. 194. *ἄναξ τυμβ. Νηρεύς* editt. Intelligit mare Erythraeum, cf. XXXVI. 96.

v. 196. *ἐάσσας* vulgo.

ἁβρὸς ἀκερσεκόμης ἐκυλίνδετο, λαμπάδα σείων,
πληγεὶς ἰσχίον ἄκρον, ὅπη χροὸς ἥλικι δεσμῷ
συμφερτῇ κοτύλῃ φύσις ἥρμοσεν ἄξονα μηροῦ·
καὶ θάνεν, ἁπτομένην κρατέων ἔτι μυστίδα πεύκην·
ἀσπαίρων δὲ, κάρηνον ἑῷ τεφρώσατο πυρσῷ,
φλέξας λιγνυόεντι πολύπλοκα βόστρυχα δαλῷ.
καί οἱ ἐπαυχήσας φιλοκέρτομος ἴαχε Μοῤῥεύς·
Κοῦρε, φατιζομένης ἀλλότριε σεῖο τιθήνης,
ἡβητὴρ Ἐχέλαε, γονὴν ἐψεύσαο Κύπρου·
οὐκ ἀπὸ Πυγμαλίωνος ἔχεις γένος, ᾧ πόρε Κύπρις
μηκεδανὴν βιότοιο πολυχρονίοιο πορείην·
οὔ σε τεῆς Παφίης ἐῤῥύσατο νυμφίος Ἄρης·
οὐδέ σοι ἄσπετα κύκλα παλιννόστων ἐνιαυτῶν
δῶκε τεὴ Κυθέρεια καὶ οὐ σκάζουσαν ἀπήνην,
ὄφρα φέρῃς σέο πότμον ἀλεξιμόρων ἐπὶ δίφρων,
ἡμιόνων βαρύγουνον ἀεὶ δρόμον ἡνιοχεύων.
ἤλιτον, ἐκ Κύπροιο φέρεις γένος· ὠκύμορον γὰρ
Ἄρης καὶ σὲ δάμασσεν, ὁμοίιον υἱέϊ Μύῤῥης.
Ὣς εἰπὼν, πυλέεσσι δορυσσόος ἤρισε Μοῤῥεύς,
εἰλιπόδην τε Βίβλιθον ἑλὼν, καὶ Δέτθιν ὀλέσσας·

---

v. 203. ἀκερσικόμης editt. v. seq. ὅπη.

v. 205. συμφερτὴν κοτύλην editt. ubi et ἄξονι corrigi potuisset, vel συμφερτὸν κοτύλῃ φ. ἤ. ἄξονα. cf. Il. ε. 305. ss.

v. 216. οὐ arcte cohaeret cum σκάζουσαν, i. e. ἀπήνην οὐ σκάζουσαν, equos veloces.

v. 219. ἤλιτρον ed. pr. emend. Falk.

v. 221. ἥρμοσε Μοῤῥεύς editt. ἔνθορε Μοῤῥεύς tentabat Scalig.

v. 222. καὶ Δέθιν ὀρέσσας ed. pr. Δέττιν ἐρύσσας ed. alt. ex conject. Falk. qui tamen Δέτθιν scripserat. Praeterea f. τε ante Βίβλιθον ejiciendum, etsi Attica correptio in nom. propr. excusari potest.

αὐχένα δ' ὀρχηστῆρος Ἐριγβώλοιο δαΐξας,
ἔγχεϊ τηλεβόλῳ Φρυγίους ἐφόβησε μαχητάς·
Σηβέα δ' ὀκριόεντι κατεπρήνιξε βελέμνῳ·
Θηβαίων δὲ φάλαγγα, καὶ Ἀκταίωνα διώκων,
ἔκτανεν Εὐβώτην, Καδμηΐδος ἀστὸν ἀρούρης,
σύννομον Ἀκταίωνος. ὁμοφθόγγῳ δ' ἀλαλητῷ
πολλοὶ, Δηριάδαο πεφυζότες ἄπλετον ἀλκὴν,
πασσυδὸν ὠλίσθησαν ὁμόζυγοι εἰς λίνα Μοίρης,
αὐτοφόνῳ θνήσκοντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇσιν· ἐπ' ἀλλήλοις δὲ πεσόντες,
αἱμαλέῃ στοιχηδὸν ἐπεστόρνυντο κονίῃ
Κρίμισος, Ἱμαλέων, Φρύσιος, Θάργηλος, Ἰάων,
οἷσι δαϊζομένοις ἐναρίθμιος ἤριπε Κοίλων,
καὶ νέκυς αἱματόεντι Κύης ἐκυλίνδετο πότμῳ.
καὶ φόνος ἄσπετος ἔσκε· δαϊζομένων δὲ σιδήρῳ,
ἐχθρῷ διψὰς ἄρουρα θελήμονι λούετο λύθρῳ,

---

v. 225. *ὀκρυόεντι* editt.

v. 226. *Θηβαίων τε φάλ.* editt.

v. 230. Fortasse *ὁμόζυγος — Μοίρης.*

v. 231. *ἀλοητῆρι σιδ.* ed. pr. emend. Falk. Praeterea difficultas esse videtur in *αὐτοφόνῳ σιδ.* collatis, quae sequuntur, verbis: *ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇσιν*, et rursus, v. 238. *θελήμονι λύθρῳ*, ut *Ἰνδοφόνῳ* conjicere, et postrema verba de *optata caede* explicare possis. Sed illi perterriti a Deriade, et desperantes de victoria et salute, vim sibi inferre videntur ipsi, non secus ac Orontes apud Indos fecit.

v. 232. *ἀπ' ἀλλήλοις* excusum in ed. alt.

v. 234. Fort. *Ἰκμαλέων*; sed praestat, nomina haec, semel tantum obvia, intacta hic relinquere.

v. 236. *κυλίνδε* editt.

v. 238. Malim *ἐχθρῶν διψὰς ἄρ.* Mox *λούσατο* editt.

δεχνυμένη ξένον ὄμβρον Ἐνυαλίου νιφετοῖο.
Βακχείης δὲ φάλαγγος ἔην κλόνος· ἀσταθέες γὰρ
πεζοὶ μὲν δεδόνηντο· φυγοπτολέμων δ' ἐλατήρων
εἰς φόβον εὐλάϊγγες ἀνεκρούοντο χαλινοί·
ὧν ὃ μὲν οὐρεσίφοιτος ἐδύσατο κοιλάδα πέτρην·
ὃς δὲ μολὼν τανύφυλλον ὑπὸ κλέτας ἕζετο λόχμης
κρυπτόμενος πετάλοισιν· ὃ δὲ σπήλυγγα λεόντων,
ἄλλος ἀμαιμακέτοιο μετήϊεν ἔνδιον ἄρκτου·
καί τις ἀερσιλόφοιο διὰ πρηῶνος ἀλύξας,
ποσσὶν ὀρεσσινόμοισι διέστιχεν ἄκρα κολώνης.
Βάκχη δ' ἀρτιτόκοιο παρήλυθε θηρὸς ἐναύλους,
ταρβαλέῳ πρηῶνα διαστείβουσα πεδίλῳ·
οὐ γὰρ ἔχειν μενέαινε λεοντείην ἔτι πέτρην·
ἀλλὰ λιποσθενέων ἐλάφων ἐκίχησε καλιὴν
ἤθεσιν ἀδρανέεσσιν· ἐπεὶ προτέρην φρένα Βάκχῳ
* * * * * * *
εἰς κραδίην ἐλάφοιο μετέτρεπεν, ἀντὶ λεαίνης.
καί τις ἀελλοπόδων Σατύρων δειδήμονι ταρσῷ
ἔτρεχεν, ἀσταθέεσσιν ἀσάμβαλος εἴκελος αὔραις,

---

v. 248. ὀρεσσιλόφοισι διέστ. editt. errore e superiore versu orto.

v. 252. Pro ἐκίχησε desidero verbum ut ζήτησε, δίφησε.

v. 253. Ut verba nunc se habent, nominativus ad verbum μετέτρεπεν deest. Corrigere ἐπεὶ π. φ. Βάκχος, vel propter v. 19. et λεαίνης v. 254. potius Βάκχη, non sufficit. Sed suspicor, Megaerae aut Morrhei mentionem periisse, veluti: ἐπεὶ πρ. φρ. Βακχῶν, νεύμασιν Ἡραίοισιν ἀνοιστρήσασα, Μέγαιρα, vel: Βακχῶν Μοῤῥέος ἠλιβάτοιο βαρύβρομος ἦχος ὁμοκλῆς εἰς κραδ. etc.

v. 254. μετέπρεπεν ed. pr. emend. Falk.

v. 256. ἴκελος αὔραις editt. Quod praecedit ἀσάμβαλος alibi mulierum tantum epitheton est.

φεύγων Δηριάδαο θεημάχον ὄγκον ἀπειλῆς.
καὶ σκοπέλους ἐδίωκε γέρων Σειληνὸς ἀλήτης·
πολλάκι δ' εἰς χθόνα πῖπτε, κονιομένοιο προσώπου,
ὀκλάζων ταχύγουνος ὀλισθηροῖσι πεδίλοις,
ἔμπαλιν ὀρθώσας λάσιον δέμας· ἐν δὲ κολώναις,
ἀντὶ μόθου, κεκάλυπτο, καὶ Εὔϊον ἔγχος ἀνάγκη
κάλλιπεν, ἀπτολέμοισι μεμηλότα θύρσον ἀέλλαις,
καὶ μόγις εὐπήληκος ἀλεύατο Μορρέος αἰχμήν.
ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐχάζετο νωθρὸς Ἐρεχθεύς,
ἐντροπαλιζομένην τανύων εὔκυκλον ὀπωπήν,
αἰδόμενος μενέχαρμον ἑὴν πολιοῦχον Ἀθήνην.
Βακχείην δ' ἀέκων ἠρνήσατο Μαινάδα χάρμην,
λαιὸν Ἀρισταῖος βεβολημένος ὦμον οἰστῷ.
καὶ στρατιὴν ἀλέεινε δορυθρασέων Κορυβάντων,
οὐτηθεὶς λασίοιο κατὰ στέρνοιο, Μελισσεύς,
μαζὸν Ἐρυθραίῃ κεχαραγμένος ἄκρον ἀκωκῇ.
καὶ βλοσυροὶ Κύκλωπες ἀναιδέες εὔποδι ταρσῷ
εἰς φόβον ἠπείγοντο τεθηπότες, οἷς ἅμα φεύγων
Ἰνδῴην ἀδόνητος ἐλίμπανε Φαῦνος ἐνυώ.
εὐκεράου δὲ φάλαγγος ὅλον στρατὸν εἰς φόβον ἕλκων,
πρεσβυγενὴς φύξηλις ἐχάζετο Παρράσιος Πάν·
σιγαλέοις δὲ πόδεσσιν ἐδύσατο δάσκιον ὕλην,
μή μιν ἴδῃ φεύγοντα δι' οὔρεος ἄστατος Ἠχώ,

---

v. 258. *Σιληνὸς* vulgo.

v. 260. *ταχύγουνος* in sene v. 258. non nihil offendit, etsi explicari poterit. Praesto erat *βραδύγουνος* vel *παχύγουνος*.

v. 262. *εὔιον ἔγχος* ed. pr. emend. Falk.

v. 272. *κεχαραγμένον* vulgo.

v. 275. *Ἰνδώην — φαίνος* ed. pr. *Φαῦνος* rescripsit Falk.

v. 278. *δύσκιον ὕλην* editt.

καί οἱ ἐπεγγελάσειε, καὶ ἀδρανέοντα καλέσσῃ.
καὶ πρόμαχοι τότε πάντες ὑπέκφυγον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Αἰακὸς αὐτόθι μοῦνος ἐλείπετο· μαρνάμενος δὲ
δεύετο, μὴ παρεόντος ἀνικήτου Διονύσου·
ἔμπης δ' αὐτόθι μίμνεν. ἀπὸ σκοπέλοιο δὲ Νύμφαι
Νηϊάδος βυθίοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροις·
αἳ μὲν Ὑδασπιάδεσσιν ὁμήλυδες, αἳ δὲ φυγοῦσαι
Ἰνδὸν ἐς ἀγχικέλευθον ἐναυλίζοντο ῥεέθροις·
ἄλλαι Ἑσυδριάδεσσιν ὁμόστολοι, αἳ δ' ἐνὶ Γάγγῃ
λύθρον ἀπεσμήξαντο νεόρρυτον, ἃς τότε πολλὰς
ἐρχομένας ἀγεληδὸν ἐς ὑδατόεντας ἐναύλους
Νηϊὰς ἀργυρόπεζα φιλοξείνῳ πυλεῶνι
δέξατο κυματόεντος ἐς αὔλια παρθενεῶνος·
ἄλλαι Ἀμαδρυάδος σκιεροῖς κρύπτοντο κορύμβοις,

---

v. 284. s. *Νύμφαι Νηϊάδες* editt. pessumdata recta loci ratione. *Νύμφαι* sunt Bacchi mulieres, (et fortasse rescribendum est *Βάκχαι*,) quae a Najadibus recipiuntur, cf. 291. s. et 296. unde *Νηϊάδος* necessario scribendum erat.

v. 286. *ὁμήλυσιν* editt. propter antecedentem dativum, cf. v. 288. Neque tamen repugno, si quis *ὁμίλεον* praeferat.

v. 288. *ἄλλαι Ὑδριάδεσσιν* editt. quod praeter productionem sensu quoque laborat: nam nomen pr. fluvii requiritur, ut in reliquis est. Quod e conjectura posui, proximum videbatur. Hesidrus, Hesydrus, aut Hesudrus, medius fere inter Hydaspen et Gangem, qui hic sequitur, memoratur Plinio H. N. VI. 21. Alia vid. in Comment. Scaliger male *Ἀμαδρυάδεσσιν* conjiciebat, de quibus v. 293. dictum.

v. 292. *δέξατο κυδᾷ τόεντος* ed. pr. *δέξατο χ' ὑδατόεντος* ed. alt. ex infelici conject. Falk. Nostrum dedit Scaliger, male tamen huic versui versum postremum subjiciens. Nulla transpositione opus esse vidit et Cunaeus. *κυματόεντος* etiam Rhodom.

v. 293. *ἀλλὰ Ἀμαδρυάδες σκιερ.* editt. *ἄλλαι* scriptum et a Scalig. et a Rhodom. et ab Herman. Orph. p. 752. Sed ante-

δυσάμεναι δρυόεντας ἀνοιγομένους κενεῶνας·
πολλαὶ δ' ὑγροτόκους ὑπὸ πίδακας ἐγγύθι πέτρης
Βασσαρίδες κρουνηδὸν ἐκώκυον· ἀρτιχύτῳ δὲ
ὄμβρῳ δακρυόεντι φιλοθρήνοιο προσώπου
πληθομένη βαθύκολπος ὕλη πορφύρετο πηγὴ
μυρομέναις βαρὺ πένθος ἀπενθήτου Διονύσου.

---

rum quoque emendandum erat: aliae Baccharum ad diversas diversorum fluviorum Nymphas, (cf. antecedd.) aliae ad Hamadryades, aliae denique ad fontanas Nymphas (cf. v. 295.) ss. sese recipiunt.

v. 299. *μυρομέναις βαρὺ πένθος* ed. pr. *μυρομένη* ed. alt. e conject. Falk. quam et Scalig. receperat.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΓ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ τριτάτῳ Μορρῆα δαμάζει
φλέξας θοῦρος Ἔρως ἐπὶ κάλλεϊ Χαλκομεδείης.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΓ.

Αὐτὰρ ὁ φοιταλέῳ πεφορημένος ἅλματι ταρσῶν,
εὐκεράῳ ταχύγουνος ὁμοίϊος ἔσσυτο ταύρῳ,
λοίγιον ἆσθμα χέων, ἑτερόφρονος οἴδματι λύσσης.
Καὶ Χάρις ὠκυπέδιλος Ἐρυθραίῳ παρὰ κήπῳ,
φυταλίην εὔοδμον ἀμεργομένη δονακήων, —
ὄφρα πυριπνεύστων Παφίων ἔντοσθε λεβήτων,
Ἀσσυρίου μίξασα χυτὰς ὠδῖνας ἐλαίου,
ἄνθεσιν Ἰνδῴοισι μύρον τεύξειεν ἀνάσσῃ, —
ὁππότε παντοίην δροσερὴν ἐδρέψατο ποίην,
χῶρον ὅλον θηεῖτο· καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ λόχμῃ
λύσσαν ἑοῦ γενετῆρος ὀπιπεύουσα, Λυαίου,
ἀχνυμένη δάκρυσε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ

---

v. 2. εὔκερα ταχύγουνος, litera omissa, ed. pr. εὐκέραος ed. alt. ex interpolat. Falk. εὐκεράῳ etiam Rhodom.

v. 4. παρὰ κήτῳ ed. pr. emend. Falk. De re ipsa cf. XXXI. 204. ss.

v. 8. Ἰνδῴοισι μ. τ. ἀνάσσῃ ed. pr. jota dativi restituit Falk. Constructio loci hujus minus impedita videbitur, si tres versus, 6. — 8. velut per parenthesin positos statuimus.

v. 11. ἑοῦ γενετῆρος. Coronis Baccho Gratias peperisse dicitur XLVIII. 555.

πενθαλέοις ὀνύχεσσιν ἑὰς ἐχάραξε παρειάς·
καὶ Σατύρους σκοπίαζεν, ὑποπτήσσοντας ἐνυώ·
Κωδώνην δ᾽ ἐνόησε, μινυνθαδίην τε Γιγαρτώ,
κεκλιμένας ἐφύπερθεν ἀτυμβεύτοιο κονίης·
Χαλκομέδην δ᾽ ἐλέαιρε, θυελλήεντι πεδίλῳ
μαινομένου Μοῤῥῆος ἀλυσκάζουσαν ἀκωκήν,
καὶ φθονερὴ δεδόνητο ῥοδώπιδος εἵνεκα κούρης,
μή ποτε νικήσειεν ἐς ἀγλαΐην Ἀφροδίτην.
Ἀχνυμένη δ᾽ ἐς Ὄλυμπον ἀνήϊε, πενθάδι σιγῇ
ἄλγος ἑοῦ γενετῆρος ὑποκλέπτουσα, Λυαίου·
καὶ χλόος εὐκύκλοιο παρηΐδος ἄνθος ἀμείψας,
μαρμαρυγὴν στίλβουσαν ἀπημάλδυνε προσώπου.
Τὴν δὲ κατηφιόωσαν Ἀδωνιὰς ἔννεπε Κύπρις,
τοῖον ἔπος βοόωσα παρήγορον· ἐκ δὲ προσώπου
Πασιθέης ἐνόησεν ἄχος, κήρυκι σιωπῇ·
Νύμφα φίλη, τί παθοῦσα, τεὴν ἠλλάξαο μορφήν;
παρθένε, πῶς μετάμειψας ἐρευθαλέην σέο μορφήν;
εἰαρινὴν δ᾽ ἀκτῖνα τίς ἔσβεσε σεῖο προσώπου;
οὐκέτι σῶν μελέων ἀμαρύσσεται ἄργυφος αἴγλη·
οὐκέτι δ᾽, ὡς τὸ πρόσθε, τεαὶ γελόωσιν ὀπωπαί.
ἀλλὰ τεὰς ἀγόρευε μεληδόνας· ἦ ῥά σε τείρει
υἱὸς ἐμὸς, φιλέεις δὲ ποθοβλήτῳ παρὰ πέτρῃ

---

v. 15. Κωδώνην τ᾽ ἐνόησέ editt.

v. 23. καὶ χρόος εὐκ. editt. emend. Cun. Infeliciter Falkenburgius, cum expedire se non posset, tentavit ἀμείψαν, vel ἄμειψε, oratione ἀσυνδέτῳ. Rhodomannus: pro χροὸς legendum χλόος, cui verbo participium ἀμείψας respondet.

v. 29. Fortasse hic, aut praecedens versus expungendus est. Certe nunc displicet repetitum μορφήν, nisi l. σέο χροιήν legendum.

v. 31. ἄργυρος αἴγλη vitiose excusum in ed. alt.

v. 33. ἄρά σε τείρει editt.

οἷα Σεληναίης τινὰ βουκόλον; ἢ ῥά που αὐτὴν
καὶ σὲ μετ᾽ Ἠριγένειαν Ἔρως ἐπεμάστιε κεστῷ;
οἶδα, πόθεν χλοάουσι παρηΐδες· ὅττι σὲ κούρην
νυμφίος ἀχλυόεις νυμφεύεται, Ὕπνος ἀλήτης·
οὐ μὲν ἀναινομένην σε βιήσομαι, οὐδὲ συνάψω
λευκάδι Πασιθέῃ μελανόχροον Ὕπνον ἀκοίτην.
Ὣς φαμένης, δάκρυσε Χάρις, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ἀενάου κόσμοιο φυτοσπόρε, μῆτερ Ἐρώτων,
βουκόλος οὐ κλονέει με, καὶ οὐ θρασὺς ἵμερος Ὕπνου·
οὐ πέλον Ἠριγένεια δυσίμερος, ἠὲ Σελήνη·
ἀλλὰ πόνος περίφοιτος ἀνιάζει με Λυαίου,
πατρὸς ἐμοῦ, φρίσσοντος Ἐριννύας· ὑμετέρου δέ,
εἰ δύνασαι, προμάχιζε κασιγνήτου Διονύσου.
Ἔννεπε· καὶ γενετῆρος ὅλον πόνον εἶπεν ἀνάσσῃ,
Βασσαρίδων τε φάλαγγας ἀπείρονας, ἃς κτάνε Μοῤῥεύς,
καὶ Σατύρων φύξηλιν ὅλον στρατόν, εἶπε καὶ αὐτὴν
δαιμονίην μάστιγα τινασσομένου Διονύσου·
καὶ κινυρὴν σπαίρουσαν ὑπὲρ δαπέδοιο Γιγαρτώ,
Κωδώνην τ᾽ ἀγόρευε προώριον· αἰδομένη δὲ
πένθος ὁμοῦ καὶ κάλλος ἐπέφραδε Χαλκομεδείης.
Καὶ ῥοδέου σπινθῆρα μεταλλάξασα προσώπου,
ἠθάδα ῥῖψε γέλωτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.
Ἀγλαΐην δ᾽ ἐκέλευσε διάκτορον, ὄφρα καλέσσῃ
υἱέα, θοῦρον Ἔρωτα, μετάρσιον ἠεροφοίτην,
ἀνδρομέης γονόεντα κυβερνητῆρα γενέθλης.
Καὶ Χάρις ἴχνος ἔκαμψε, πολυστρέπτῳ δὲ προσώπῳ
σὺν χθονὶ πόντον ὄπωπε καὶ οὐρανόν, εἴ που ἐφεύροι
ἄστατον ἴχνος Ἔρωτος· ἐπεὶ πτερὰ πάντοθι πάλλει,
τέτραχα τεμνομένην κυκλούμενος ἄντυγα κόσμου.

---

v. 57. ὄφρα τελέσσῃ edit. Mecum emend. Scalig.

Εὗρε δέ μιν χρυσέοιο περὶ ῥίον ἄκρον Ὀλύμπου,
νεκταρέας ῥαθάμιγγας ἀκοντίζοντα κυπέλλοις.
πὰρ δέ οἱ ἵστατο κοῦρος ὁμέστιος, ἁβρὸς ἀθύρων,
εὐχαίτης Ὑμέναιος· ἀερσινόου δὲ τεκούσης,
Οὐρανίης, σοφὸν ἔργον, ἐπισταμένης δρόμον ἄστρων,
σφαῖραν ἄγων τροχόεσσαν, ἀέθλια θήκατο νίκης,
Ἄργου δαιδαλέης ἀντίῤῥοπον εἰκόνα μορφῆς.
καὶ πτερόεις εὔκυκλον Ἔρως μητρῷον ἀείρων,
χρύσεον ὅρμον ἔθηκε θαλασσαίης Ἀφροδίτης,
νίκης φαιδρὸν ἄγαλμα παναίολον. ἀργύρεος δὲ
κεῖτο λέβης ἐν ἀγῶνι, καὶ οἰνοχύτου βρέτας Ἥβης
μεσσοφανῆ σκοπὸν εἶχε. καὶ ἱμερόεις Γανυμήδης,
οἰνοχόος Κρονίδαο, δικασπόλος ἦεν ἀγῶνος,
στέμμα φέρων παλάμῃσι. φιλακρήτων δὲ βολάων
λαχμὸς ἔην, μεθέπων ἑτερότροπα δάκτυλα χειρῶν·
καὶ τὰ μὲν ὀρθώσαντες ἀνέσχεθον, ἄλλα δὲ καρπῷ
χειρὸς ἐπεσφήκωτο, συνήορα σύζυγι δεσμῷ.
ἀμφοτέροις δ' ἔρις ἦεν ἐπήρατος· ἁβροκόμης δέ,
πρῶτα λαχὼν, Ὑμέναιος ἕλεν δέπας· ἱπταμένην δὲ
νεκταρέην ῥαθάμιγγα μετάρσιον ἠέρι πέμπων,
ῥῖψε λέβητος ὕπερθε· καὶ οὐ τότε μητέρι Μούσῃ
εὐχωλὴν ἀνέφηνε. διεσσυμένη δὲ κυπέλλου

---

v. 64. De productione περὶ ῥίον alibi dictum; certa illa est, etsi facile evitari potuisset. Caeterum locus adumbratus est ex Apollon Rhod. III. 114. ss. Sed Apollonius ἀστραγαλίζοντας dedit; noster κοτταβίζοντας.

v. 66. Scio, fore, qui nobis ὁμέψιος obtrudant, et fortasse ἁβρὸν ἀθύρων.

v. 70. Argus, totus oculis scatens, coelum, stellis tamquam oculis obsitum, repraesentat. De stellis, coeli oculis, vid. Platon. epigr. Anthol. Pal. T. I. p. 510. n. 669.

v. 71. μητρῷον vulgo.

v. 82. ἐπταμένην δὲ editt.

ἠέρα μέσσον ἔτυψεν ἀερσιπότητος ἐέρση·
ἀλλὰ παρατρέψασα βολὴν βητάρμονι παλμῷ,
ἑλκομένη παλίνορσος ἀγάλματος ἀμφὶ προσώπῳ,
ἄψοφος ἄκρον ἔτυψεν ἀδουπήτοιο καρήνου.
δεύτερος αἰολόμητις Ἔρως τεχνήμονι θεσμῷ
ἱμερόεν δέπας εἷλε, καὶ εὔξατο Κυπρογενείῃ
λάθριος ἐν πραπίδεσσι· καὶ ἀπλανὲς ὄμμα τανύσσας,
εἰς σκοπὸν ἠκόντιζεν, ἐκηβόλον ἰκμάδα πέμπων·
νεκταρέου δὲ ποτοῖο παλινδίνητος ἐέρση
ἰθυτενής, ἄγναμπτος ἀγάλματος ὑψόθι κόρσης
ἠερόθεν βαρύδουπος ἐπεσμαράγησε μετώπῳ.
ἴαχε δ' ἁβρὸν ἄγαλμα· καὶ υἱέϊ Κυπρογενείης
ἄργυφος ἐσμαράγησε λέβης ἐπινίκιον ἠχώ·
καὶ στέφος ἁβρὸν Ἔρωτι πόρεν γελάσας Γανυμήδης.
καὶ ταχὺς αἰόλον ὅρμον ἑλὼν, καὶ σφαῖραν ἀείρων,
διπλόον εἶχεν ἄεθλον ἐϋῤῥαθάμιγγος ἀγῶνος·
σκιρτήσας δὲ πόδεσσι, κυβιστήσας δὲ καρήνῳ,
κυδιόων ἐχόρευεν Ἔρως θρασύς· ἀντίπαλος δὲ
πολλάκις ἀχνυμένοιο κατήγαγε χεῖρα προσώπου.
Ἀγλαΐη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο· τερψινόου δὲ

---

v. 87. Mire dictum *ἐέρση παρατρέψασα βολὴν, ἑλκομένη παλίνορσος*, et prius participium tum demum aptum fuisset, si matris invidia (v. 84. laticem a scopo avertisset; sed sic lacunae circa v. 87. statuendae essent. Nulla difficultas esset, si legeretur: *ἀλλὰ παραΐξασα βολὴ βητ.* etc. *aberrans latex, cum ex alto retraheretur*, i. e. *delaberetur*, *strinxit tantum faciem imagunculae, nullo, quem debebat, strepitu edito*. Cf. seqq. v. 94. ss.

v. 88. *προσώπων* editt. Rhodomannus: *πρόσωπον* ἢ *προσώπῳ*.

v. 93. *ἐκηβόλου* ed. pr. emend. Falk.

v. 98. *χρύσεος ἐσμαράγησε λέβης* editt. repugnat v. 73. s.

v. 101. *ἐϋραθάμιγγος* ed. pr. emend. Falk.

v. 103. *ἀντιπάλῳ δέ* editt. quod non ferendum, nisi quaedam deesse putes.

δέξατο χερσὶν ἄνακτος ἀέθλια· νεῦσε δὲ κούρῳ,
νόσφι μολεῖν, καὶ Ἔρωτος ἐς οὔατα, μάρτυρι σιγῇ,
ψευδομένης ἀγόρευε δολόφρονα μῦθον ἀνάσσης·
    Πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, βιοσσόε, σύγχρονε κόσμου,
σπεῦσον, ἐπεὶ Κυθέρεια βιάζεται, οὐδέ τις αὐτῇ
ἀμφιπόλων παρέμιμνε, Χάρις φύγεν, ᾤχετο Πειθὼ,
καὶ Πόθος ἀστήρικτος ἐχάζετο· σοὶ δέ με μούνη
πέμψεν, ἀνικήτοιο τεῆς χατέουσα φαρέτρης.
    Ὣς φαμένην ἐρέεινεν Ἔρως, ἵνα πάντα δαείη·
ὅττι νέοι σύμπαντες, ἀτέρμονος ὁππότε μύθου
ἀρχὴν εἰσαΐουσι, τέλος σπεύδουσιν ἀκοῦσαι·
καὶ στομάτων ἀχάλινον ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
    Τίς Παφίην ἀκάχησεν ἐμήν; ἵνα χεῖρα κορύσσω,
μαρνάμενος πάντεσσι· βιαζομένης δὲ τεκούσης,
νευρὴν πανδαμάτειραν ἐπὶ Κρονίωνα τανύσσω,
καὶ πάλιν οἰστρηθέντα γαμοκλόπον ὄρνιν ἐρώτων,
αἰετὸν, ἤ τινα ταῦρον ἁλὸς πλωτῆρα τελέσσω.
εἰ δέ ἑ Παλλὰς ὄρινε, καὶ ἤκαχεν Ἀμφιγυήεις,
Κεκροπίου λύχνοιο φεραυγέα δαλὸν ἀνάψας
μάρναμαι ἀμφοτέροισι, καὶ Ἡφαίστῳ καὶ Ἀθήνῃ·
εἰ δέ μιν Ἰοχέαιρα λαγωβόλος εἰς χόλον ἕλκει,
ἔμπυρον Ὠρίωνος Ὀλύμπιον ἄορ ἐρύσσας

---

v. 106. *νεῦσε δὲ κούρῃ* editt. Praeterea suspectum *δέξατο*; exspectes *ἔδρακε*.

v. 108. *ψευδομένης*, *fallacis* et *mendacis*.

v. 111. *ὤχετο* editt.

v. 112. *καὶ πόσις ἀστήρ.* tentabat Scalig. Mox *σοὶ δέ με μ.* editt. habent.

v. 115. *ξύμπαντες* editt.

v. 124. *Λύχνοιο* ed. alt. male tanquam nomen propr.

Ἄρτεμιν οἰστρήσαιμι, καὶ αἰθέρος ἐκτὸς ἐλάσσω·
* * * * * * * * * *
κουφίζων πτερύγεσσιν ὁμόστολον υἱέα Μαίης,
οὐτιδανὴν καλέοντα μάτην ἐπαρηγόνα Πειθώ·
καλλείψας δὲ βέλεμνα καὶ ἔμπυρον ἅμμα φαρέτρης,
δαφναίοις πετάλοισι θελήμονα Φοῖβον ἱμάσσω,
δέσμιον αὐδήεντι περισφίγξας ὑακίνθῳ·
οὐ μὲν Ἐνυαλίου τρομέω σθένος, οὐδὲ μογήσω,
Ἄρεα μαστίζων, πεπεδημένον ἡδέϊ κεστῷ·
καὶ διδύμους φωστῆρας ὑποδρήσσοντας ἐρύσσω
εἰς Πάφον οὐρανόθεν, καὶ ὀπάονα μητρὶ κομίσσω
σὺν Κλυμένῃ Φαέθοντα, σὺν Ἐνδυμίωνι Σελήνην,
πάντες ἵνα γνώωσιν, ὅτι ξύμπαντα δαμάζω.
Εἶπε· καὶ ἰθυκέλευθον ἐν ἠέρι ταρσὸν ἑλίσσων,
ἔφθασε Πασιθέην πτερύγων διδυμάονι ῥοίζῳ,
ἄχρι δόμων ἐπέβαινεν ἐπειγομένης Ἀφροδίτης.
Καὶ μέσον ἀγκὰς ἑλοῦσα γαληνιόωντι προσώπῳ
πεπταμένῳ πήχυνε γεγηθότι κοῦρον ἀγοστῷ,
γούνασι κουφίζουσα φίλον βάρος· ἑζομένου δὲ
καὶ στόμα παιδὸς ἔκυσσε καὶ ὄμματα· θελξινόου δὲ
ἁπτομένη τόξοιο, καὶ ἀμφαφόωσα φαρέτρην,
οἷα χόλου πνείουσα δολόφρονα ῥήξατο φωνήν·
Τέκνον ἐμὸν, Φαέθοντος ἐλήσαο καὶ Κυθερείης·
οὐκέτι Πασιφάη μυκώμενα λέκτρα διώκει·

---

v. 128. *οἰστρήσοιμι* Editt. quae nullam lacunam agnoscunt· Equidem quid excidisse putem, vide ap. Ill. Uwaroff, *Nonnos von Panopolis* p. 83. s.

v. 139. *γνώωσιν ἵνα ξύμπαντα δαμάσσω* editt.

v. 143. *ἀγκὰς ἑλοῦσα* ed. pr. emend. Falk.

v. 146. *παιδὸς ἔκυσεν καὶ ὄμ.* ed. pr. *παιδὸς ἔκυσε καὶ ὄμ.* ed. alt.

Ἠέλιος γελάᾳ με, καὶ Ἀστρίδος αἷμα κορύσσει,
παιδὸς ἐῆς υἷηα, μαχήμονα Δηριαδῆα,
Βασσαρίδων ὀλετῆρα γυναιμανέος Διονύσου,
καὶ Σατύρων Βρομίοιο ποθοβλήτων ἐλατῆρα.
τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι βροτοειδέϊ μορφῇ
Ἄρης ἐγρεκύδοιμος, ἔχων συνάεθλον Ἐνυώ,
ἀρχαίης φιλότητος ἀφειδήσας Ἀφροδίτης,
νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διονύσῳ,
Ἰνδῴῳ βασιλῆϊ συνέμπορος. ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
Ἄρης Δηριάδαο, σὺ δὲ προμάχιζε Λυαίου.
ἔγχος ἔχει· σὺ δὲ τόξον ὑπέρτερον, ᾧ γόνυ κάμπτει
Ζεὺς ὕπατος, καὶ θοῦρος Ἄρης, καὶ θέσμιος Ἑρμῆς·
δειμαίνει σέο τόξα καὶ ὁ κλυτότοξος Ἀπόλλων.
εἰ δὲ τεῇ, φίλε κοῦρε, χαρίζεαι Ἀφρογενείῃ,
Βασσαρίδων προμάχιζε καὶ ἡμετέρου Διονύσου.
ἀλλὰ μολὼν ἀκίχητος Ἑώϊον εἰς κλίμα γαίης
Ἰνδῴην παρὰ πέζαν, ὅπῃ θεράπαινα Λυαίου
ἔστι τις ἐν Βάκχῃσιν, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
οὔνομα Χαλκομέδη φιλοπάρθενος· — εἰ δέ κεν ἄμφω
Χαλκομέδην καὶ Κύπριν ἔσω Λιβάνοιο νοήσῃς,
οὐ δύνασαι, φίλε κοῦρε, διακρίνειν Ἀφροδίτην· —

---

v. 151. *γελάω* editt.

v. 153. *ἐλατῆρα* hic et v. seq. editt. Cf. 49. 50.

v. 155. *βροτοειδέα μορφήν* editt. aperta erroris causa. Cujus forma usus sit, vid. XXXII. 164. ss.

v. 158. *νεύμασιν ἠρθήοισιν* ed. pr. emend. ex aliis locis Falk. et Cant.

v. 159. *Ἰνδώῳ* editt.

v. 163. Potuisset elegantius: *καὶ εἰ κλυτότοξος, Ἀπόλλων.*

v. 166. Participium *μολών*, hic pendens, mox v. 172. repetitum, ibi integram constructionem habet, ut non opus sit *μολεῖν* pro imperativo corrigere. V. seq. *Ἰνδώην* et *ὕπῃ* editt.

κεῖθι μολὼν, χραίσμησον ἐρημονόμῳ Διονύσῳ,
Μοῤῥέα τοξεύσας ἐπὶ κάλλεϊ Χαλκομεδείης·
σεῖο δὲ τοξοσύνης γέρας ἄξιον, ἐγγυαλίξω
Λήμνιον εὐποίητον ἐγὼ στέφος, εἴκελον αἴγλαις
Ἠελίου φλογεροῖο· σὺ δὲ γλυκὺν ἰὸν ἰάλλων,
δὸς χάριν ἀμφοτέροις, καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ·
σὸν καὶ ἐμὸν κύδαινε γαμοστόλον ὄρνιν ἐρώτων,
εὐφροσύνης κήρυκα βιοζυγέων ὑμεναίων.
Εἶπε θεά. καὶ μάργος Ἔρως ἀνεπάλλετο κόλπου
μητρὸς ἑῆς, καὶ τόξον ἐκούφισεν, ἀμφὶ δὲ βαιῷ
ὤμῳ πανδαμάτειραν ἐπῃώρησε φαρέτρην.
καὶ πτερόεις πεπότητο δι' αἰθέρος· ἀμφὶ δὲ Κέρνῃ
κυκλώσας πτερὰ κοῦφα, βολαῖς ἀντώπιος Ἠοῦς
ἵπτατο, μειδιόων, ὅτι τηλίκον ἡνιοχῆα
δίφρων οὐρανίων ὀλίγοις ἔφλεξε βελέμνοις,
καὶ σέλας Ἠελίοιο σέλας νίκησεν Ἐρώτων.
Καὶ ταχὺς Ἰνδῴοιο μολὼν κατὰ μέσσον ὁμίλου,
τόξον ἑὸν στήριξεν ἐπ' αὐχένι Χαλκομεδείης·
καὶ βέλος ἰθύνων ῥοδέης περὶ κύκλα παρειῆς,
Μοῤῥέος εἰς φρένα πέμψεν. ἐρετμώσας δὲ πορείην,
νηχομένων πτερύγων ἑτερόζυγι σύνδρομος ὁλκῷ,
πατρῴους ἀνέβαινεν ἐς ἀστερόεντας ὀχῆας,

---

v. 175. *ἴκελον αἴγλαις* editt.

v. 178. *κύδηνε* editt.

v. 180. Rectius esset *ἀνεπήλατο κόλπου;* alia res est infra v. 216.

v. 182. *ἐπηώρησε* editt.

v. 183. *Κέρνη* sine jota subscripto editt. Correxerat jam Rhodom. Cernen vide XXXVI. 6. XXXVIII. 287. quod nomen non debebat obscurari XVI. 45.

v. 188. *Ἰνδώοιο* editt.

v. 193. *πατρώους* editt.

καλλείψας πυρόεντι πεπαρμένον Ἰνδὸν ὀϊστῷ.
Αἰεὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πόθου δεδονημένος ἰῷ,
παρθένος ἧχι βέβηκε, δυσίμερος ἤιε Μοῤῥεύς,
μείλιχον ἄορ ἔχων, πεφιδημένον ἔγχος ἀείρων,
καὶ θρασὺν ἱμερόεντι νόον μαστίζετο κεστῷ·
ἀμφὶ δέ μιν περίκυκλον ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,
νεύμασι Κυπριδίοισιν ἀθελγέας εἷλκεν ὀπωπάς.
Ἡ δὲ δολοφρονέουσα παρήπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν,
οἷά περ ἱμείρουσα· πόθου δ' ἀπεμάξατο κούρη
ψευδαλέον μίμημα· καὶ αἰθέρος ἥπτετο Μοῤῥεύς,
ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἐν κραδίῃ γὰρ
παρθενικὴν ἐδόκησεν ἔχειν βέλος ἶσον Ἐρώτων,
κοῦφος ἀνὴρ, ὅτι παῖδα σαόφρονα δίζετο θέλγειν
κυανέοις μελέεσσι, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μορφῆς.
καί οἱ ἐπεγγελόωσα δόλῳ φιλοπαίγμονι κούρη
ἀγχιφανὴς ἐρέθιζε δυσίμερον· ἀντιβίῳ δὲ
εἶπεν ἀνυμφεύτοιο ποδήνεμα γούνατα νύμφης,
πῶς ποτε Φοῖβον ἔφευγε, Βορηΐδι σύνδρομος αὔρῃ,
πῶς διερὸν παρὰ χεῦμα τιταινομένου ποταμοῖο,
παρθένιον πόδα πῆξε παρ' εὐρυρέεθρον Ὀρόντην,
ὁππότε γαῖα, χανοῦσα παρ' εὐύδρου στόμα λίμνης,
παῖδα διωκομένην οἰκτίρμονι δέξατο κόλπῳ.

---

v. 196. ἦχι editt.

v. 197. ἀὸρ ἔχ. ed. pr. emend. Falk.

v. 199. Videtur hic sensus esse: *intendens circa puellam oculorum aciem, torquebat oculos, olim amoris expertes*, ut f. Κυπριδίοις πρὶν ἀθελγέας legendum sit. Subest comparatio oculorum cum arcu. Cf. Meleagri epigr. 91.

v. 203. ψευδαλέον μήνιμα editt.

v. 209. ἀντιβίων δὲ ed. pr. Nostrum habet ed. alt. e conject. Falk. h. e. *occurrenti*.

v. 210. F. γούνατα Δάφνης. Similem corruptionem, ac hic illud τα δα peperit, vide IX. 272.

Τοῖον ἔπος φαμένης, ἀνεπάλλετο χάρματι Μοῤῥεύς·
ἓν δέ ἑ μοῦνον ὄρινε, διωκομένην ὅτι Δάφνην,
ὡς θεὸς, οὐκ ἐκίχησε, καὶ οὐκ ἐμίγηνεν Ἀπόλλων.
καὶ βραδὺν ἔννεπε Φοῖβον· ἀεὶ δ' ὑπεμέμφετο γαίῃ,
παρθένον ὅττι κάλυψεν, ἀπειρήτην ὑμεναίων·
δείδιε γὰρ, τρομέων γλυκερῷ πυρὶ, μή τι καὶ αὐτὴ
εἴη Χαλκομέδη φιλοπάρθενος, οἷά τε Δάφνη,
μή μιν ἰδὼν φεύγουσαν, ἐτώσιον εἰς δρόμον ἔλθῃ,
μοχθίζων ἀτέλεστον ἐς ἵμερον, ὥσπερ Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ὅτε νὺξ ἀνέτελλε, κατευνήτειρα κυδοιμοῦ,
Χαλκομέδη μὲν ἵκανεν ἐρημάδος εἰς ῥάχιν ὕλης,
ἴχνια μαστεύουσα νοοπλανέος Διονύσου.
οὐ τότε ῥόπτρα φέρουσα, καὶ Εὔϊα κύμβαλα Ῥείης,
ὄργια μυστιπόλευεν ἀκοιμήτοιο Λυαίου·
ἀλλὰ κατηφιόωσα, καὶ οὐ ψαύουσα χορείης
εἶχεν ἀσιγήτοισιν ἀήθεα χείλεσι σιγὴν,
νοῦσον ἀλεξητῆρος ἐπισταμένη Διονύσου.
Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσι μόγις βραδὺς ἤϊε Μοῤῥεύς,
ἐντροπαλιζομένῳ δεδοκημένος ὄμματι νύμφην,
μεμφόμενος Φαέθοντα ταχύδρομον· ἑσπόμενον δὲ
Χαλκομέδη νόον εἶχεν ὁμόστολον· ἀσχαλόων δὲ
Κυπριδίοις ὀάροισιν ἀνήρυγε θῆλυν ἰωὴν,
αἰθύσσων νυχίων ὑποκάρδιον ἰὸν ἐρώτων·
Ἔῤῥε, βέλος καὶ τόξον Ἀρήϊον· ἱμερόεν γὰρ
φέρτερον ἄλλο βέλος με βιάζεται· ἔῤῥε, φαρέτρη·
κεστὸς ἱμὰς νίκησεν ἐμῆς τελαμῶνα βοείης.

---

v. 218. *οὐκ ἐμίγηνεν Ἀπ.* ed. pr. et vitio typogr. *οὐλ ἐμίγηνεν Ἀ.* ed. alt. Paulo modestius dedisset *ἐμίγη οἱ Ἀ.* Sed delectatur illo verbo.

v. 234. *ἐν τροπαλιζομένῳ* ed. pr. emend. Falk.

v. 236. *Χαλκομέδην* editt. *Χαλκομέδη* vel — *δῃ* volebat Schrad. Mus. p. 193. *Χαλκομέδη* etiam Rhodomannus.

οὐκέτι Βασσαρίδεσσι μαχήμονα χεῖρα κορύσσω·
ἀλλὰ θεὸν πατρῷον, ὕδωρ καὶ γαῖαν ἐάσας,
βωμὸν ἀναστήσω καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ,
ῥίψας χάλκεον ἔγχος Ἐνυαλίου καὶ Ἀθήνης.
οὐκέτι πυρσὸν ἔχων θωρήσσομαι· ἀδρανέος γὰρ
δαλὸν Ἐνυαλίοιο κατέσβεσε πυρσὸς Ἐρώτων·
ἄλλῳ θερμοτέρῳ πυρὶ βάλλομαι. αἴθε καὶ αὐτός,
αἴθε γυναιμανέων Σάτυρος πέλον, ὄφρα χορεύσω
μεσσόθι Βασσαρίδων, παλάμης δ' ἵνα πῆχυν ἐρείσας,
σφίγξω δεσμὸν ἔρωτος ἐπ' αὐχένι Χαλκομεδείης.
εἰς Φρυγίην Διόνυσος ὀπάονα Δηριαδῆα
δουλοσύνης ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγόν· ἀντὶ δὲ πάτρης
Μαιονίη πολύολβος ἐὸν ναέτην με δεχέσθω·
Τμῶλον ἔχειν ἐθέλω μετὰ Καύκασον· ἀρχέγονον δὲ
Ἰνδὸν ἀποῤῥίψας ἐμὸν οὔνομα, Λυδὸς ἀκούσω,
αὐχένα, δοῦλον Ἔρωτος, ὑποκλίνων Διονύσῳ·
Πακτωλὸς φερέτω με· τί μοι πατρῷος Ὑδάσπης;
Χαλκομέδης δ' ἐχέτω με δόμος γλυκύς· ἐν πολέμοις γὰρ
Κύπρις ὁμοῦ καὶ Βάκχος· ὑπ' ἀμφοτέροις δὲ βελέμνοις

---

v. 243. *πατρῶον* et *ἐάσσας* editt.

v. 246. *οὐκέτι θύρσον ἔχων* editt. quasi vero unquam thyrsum habuisset.

v. 249. *πέλε, ὄφρα* ed. pr. emend. Falk.

v. 250. *παλάμης δ' ἕνα πῆχυν* editt.

v. 253. *δουλοσύνης ὀπάσειεν* editt. inepte, orto errore ex superiore *ὀπάονα*. Nostrum vide 367. 387. inprimis XXXIV. 206. 264.

v. 257. *ὑποκλίνω Δ.* editt. pertinet ad *ἀκούσω* v. praec.

v. 258. *πατρῶος* editt.

v. 259. *Χαλκομέδης δεχέτω δόμος* ed. pr. pronomen omissum restit. Falk. relicto soloecismo *δεχέτω*.

v. 260. Fort. praestaret *ὑπ' ἀμφοτέρων δὲ βελέμνοις*.

γαμβροὶ Δηριαδῆος ἐπέχραον, ὄφρα τις εἴπη·
Μοῤῥέα κεστὸς ἔπεφνε, καὶ ἔκτανε θύρσος Ὀρόντην.
Τοῖα μὲν ἤϋτησε· πολυφλοίσβῳ δὲ μερίμνη
τήκετο Χαλκομέδης μεμνημένος· ἐν γὰρ ὁμίχλη
θερμότεροι γεγάασιν ἀεὶ σπινθῆρες ἐρώτων.
ἤδη γὰρ σκιόεντι θορὼν αὐτόχθονι πάλμῳ
ἄψοφος ἀννεφέλοιο μελαίνετο κῶνος ὁμίχλης,
καὶ τρομερῇ σύμπαντα μιῇ ξύνωσε σιωπῇ·
οὐδέ τις ἴχνος ἔπειγε δι᾽ ἄστεος Ἰνδὸς ὁδίτης·
οὐδὲ γυνὴ χερνῆτις ἐθήμονος ἥπτετο τέχνης,
οὐδέ οἱ ἐν παλάμῃσι, φιληλακάτῳ παρὰ λύχνῳ,
κύκλον ἐς αὐτοέλικτον ἰὼν ἄτρακτος ἀλήτης,
ἄστατος ὀρχηστῆρι τιταίνετο νήματος ὁλκῷ·
ἀλλὰ καρηβαρέουσα φιλαγρύπνῳ παρὰ λύχνῳ,
ευδε γυνὴ ταλαεργός· ὄφις δέ τις ἥσυχος ἑρπων,
κεῖτο πεσών· κεφαλῇ δὲ δύων παλινάγρετον οὐρήν,
γαστέρος ὑπναλέης ἀνεσείρασεν ὁλκὸν ἀκάνθης·
καί τις ἀερσιπόδης ἐλέφας παρὰ γείτονι τοίχῳ
ὄρθιον ὕπνον ἴαυεν, ὑπὸ δρυῒ νῶτον ἐρείσας.

---

v. 261. *γαμβρὸς Δ. ἐπέχραον* editt. Erat tamen cum *γαμβρὸς Δ. ἐπέχρασν* magis placeret.

v. 262. *ἔκτανε θ. Ὀρ.* improprie dictum. vid. XVII. 287. ss. collat. 263. ss.

v. 264. *ἐν γὰρ ὁμίλῳ* editt. emend. Falk. in curis secundis. Cf. 267. ubi *ἐννεφέλοιο*, ut XXXIV. 5. fortasse aptius esset.

v. 268. *ξύμπαντα* editt.

v. 269. *Ἰνδὸς Ὑδάσπης* editt. sine sensu; emend. Scalig. Cf. 385.

v. 276. *κεφαλὴ δὲ λύων, παλ.* ed. pr. *κεφαλὴν δὲ λύων* ed. alt. e conject. Falk. Haec aperte falsa sunt; quod dedi, fortasse verum, etsi scio, quid obstet. De quantitate tamen non dubitandum.

v. 278. Si *γείτονι τοίχῳ* sanum est, de stabuli pariete, *δρῦς* v. s. *lignum* parietis erit; sed f. scripsit *γείτονι τείχει*.

Καὶ τότε μοῦνος ἄϋπνος ἀπόσσυτος ἄψοφος ἕρπων,
ποσσὶ παλιννόστοισιν ἕλιξ ἐστρεύγετο Μοῤῥεύς,
μούνην Χειροβίην θαλάμοις εὕδουσαν ἐάσας.
καί τινος ἀρχαίοιο σοφοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας,
ἀνδράσι πὰρ Κιλίκεσσιν ἔχων μόθον ἐγγύθι Ταύρου,
ἔνθεον ἀστραίων δεδαημένος οἶστρον ἐρώτων,
ἠέρι πεπταμένην μετανεύμενος αἴθριον αὐλήν,
νυμφίον Εὐρώπης ἐπεδέρκετο, ταῦρον Ὀλύμπου·
ἀξονίῳ τε τένοντι πολυπλανὲς ὄμμα τιταίνων,
Καλλιστὼ σκοπίαζε καὶ ἄστατον ὁλκὸν ἁμάξης,
γινώσκων, ὅτι θῆλυς ἐδέξατο θῆλυν ἀκοίτην,
μιμηλῆς μεθέποντα νόθον δέμας Ἰοχεαίρης
ἀγνώστοις μελέεσσιν· ὑπερτέλλοντα δὲ ταύρου,
Μύρτιλον ἐσκοπίαζε πυρίπνοον ἡνιοχῆα,
ὅττι γάμῳ χραίσμησε, καὶ εἰς γάμον Ἱπποδαμείης
ἀντίτυπον ποίησε τύπον τροχοειδέϊ κηρῷ,
ἄχρι Πέλοψ γάμον εὗρε· καὶ ἀγχόθι Κασσιεπείης
αἰετὸν, Αἰγίνης τανυσίπτερον εἶδεν ἀκοίτην,
καὶ δόλον ἤθελε τοῖον ἐπίκλοπον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Χαλκομέδης λύσειεν ἀνυμφεύτοιο κορείην,
καί τινα μῦθον ἔειπεν, ἔχων ἄγρυπνον ὀπωπήν·
Ἔκλυον, ὡς, Σατύρῳ πανομοίϊος, ὑψιμέδων Ζεὺς
Ἀντιόπην δολόεντι τύπῳ νυμφεύσατο κούρην,
μιμηλῇ φιλότητι φιλοσκάρθμων ὑμεναίων·
τοῖον ἔχειν ἐθέλω καὶ ἐγὼ δέμας; ὄφρα χορεύσω
εἰς στρατὸν εὐκεράων Σατύρων, ἄγνωστος ἱμάντων,

---

v. 282. ἐάσσας editt.
v. 285. ἀστραῖον δεδ. ed. pr. emend. Falk.
v. 291. Ἰοχεαίρου ed. pr. emend. Falk.
v. 294. Suspectum γάμῳ propter bis repetitum seq. γάμον; placeret πόθῳ. Sed fortasse major corruptela subest.

Χαλκομέδης ἵνα λέκτρα φιλακρήτοιο τελέσσω.
οἶδα, πόθεν, Κυθέρεια, χολώεαι υἱάσιν Ἰνδῶν·
γείτονας Ἠελίοιο τεοὶ κλονέουσιν ὀϊστοί·
οὔπω μνῆστιν ὄλεσσας ἐλεγχομένων σέο δεσμῶν.
οὐ Φαέθων με φύτευσε· τί με κλονέεις, Ἀφροδίτη;
οὐ τέκε Πασιφάη με βοοσκόπος, οὐκ Ἀριάδνης
γνωτὸς ἐγώ. φθέγξασθε, λίθοι, πετρώδεα φωνήν·
Χαλκομέδην ποθέω, καὶ ἀναίνεται. ἔῤῥε, φαρέτρη,
ἔῤῥετε, φοίνια τόξα, καὶ ἠνεμόεντες ὀϊστοί·
Ἄρης οὔ με σάωσε, κορυσσομένης Ἀφροδίτης·
βαιὸς Ἔρως με δάμασσε, τὸν οὐ κτάνε Βάκχος ἀγήνωρ.
Τοῖα μάτην κατὰ νύκτα δυσίμερος ἔννεπε Μοῤῥεύς.
οὐδὲ νοοπλανέος πτερὸν εὔνασεν ἡδέος ὕπνου
Χαλκομέδην φυγόδεμνον, ἐπεὶ πόθον εἶχεν ὀλέθρου,
Μοῤῥέα δειμαίνουσα μεμηνότα, μή μιν ἐρύσσας
θερμὸς ἀνὴρ ζεύξειεν ἀναγκαίοις ὑμεναίοις,
Βάκχου μὴ παρεόντος. Ἐρυθραίῃ δὲ θαλάσσῃ
ἔντυχον ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἴαχε κύματι κωφῷ·
Μηλὶς, ἐπολβίζω σε· σὺ γάρ ποτε, νῆϊς ἐρώτων,
αὐτομάτῃ στροφάλιγγι δέμας ῥίψασα θαλάσσῃ
λέκτρα γυναιμανέοντος ἀλεύαο Δαμναμενῆος·
σὸν μόρον ὀλβίζω φιλοπάρθενον· οἰστρομανῆ γὰρ
νυμφίον εἰς σὲ κόρυσσεν ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
καὶ σὲ θάλασσα φύλαξε, καὶ εἰ Παφίης πέλε μήτηρ,
καὶ θάνες ἐν ῥοθίοις ἔτι παρθένος. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Χαλκομέδην ἐθέλουσαν ὕδωρ κρύψειε θαλάσσης,

---

vv. 315. 316. μ' ἐσάωσε et μ' ἐδάμ. editt.
v. 317. τοῖο μάτην ed. pr.
v. 328. νυμφίος εἰς σ. editt. Emendavit jam Rhodom.
v. 329. καὶ σὺ θάλασσα ed. pr. emend. Falk.
v. 330. καὶ θάνεν ἐν ῥ. ead. ab eod. emend.

Μοῤῥέος ἱμείροντος ἀπειρήτων ὑμεναίων,
ὄφρα νέη Βριτόμαρτις ἐγὼ φυγόδεμνος ἀκούσω,
ἥν ποτε πόντος ἔδεκτο, καὶ ἔμπαλιν ὤπασε γαίῃ,
Κυπριδίων Μίνωος ἀφειδήσασαν ἐρώτων·
οὐδὲ διεπτοίησεν ἐρωμανέων Ἐνοσίχθων,
οἷάπερ Ἀστερίην φιλοπάρθενον, ἣν ἐνὶ πόντῳ
πλαζομένην ἐδίωκε παλίνδρομον, εἰσόκεν αὐτὴν
ὕστατον ἱππεύουσαν, ἀμοιβάδι σύνδρομον αὔρῃ,
κύμασιν ἀστυφέλικτον ἐνεῤῥίζωσεν Ἀπόλλων.
δέξο με, δέξο, θάλασσα, φιλοξείνῳ σέο κόλπῳ·
δέχνυσο Χαλκομέδην μετὰ Μηλίδα· δέξο καὶ αὐτὴν
ὁπλοτέρην Βριτόμαρτιν, ἀναινομένην ὑμεναίους,
ὄφρα φύγω Μοῤῥῆα, καὶ ὑμετέρην Ἀφροδίτην·
Χαλκομέδην ἐλέαιρε, βοηθόε παρθενικάων.
Ὣς φαμένη, δεδόνητο νόον παρὰ γείτονι πόντῳ·
καί νύ κεν αὐτοκύλιστος ἐδύσατο κῦμα θαλάσσης·
ἀλλὰ Θέτις χραίσμησε, χαριζομένη Διονύσῳ·
καὶ δέμας ἀλλάξασα, παρίστατο Χαλκομεδείῃ,
Βάκχης τ' εἶδος ἔχουσα, παρήγορον ἴαχε φωνήν·
Τέτλαθι, Χαλκομέδη, μὴ δείδιθι Μοῤῥέος εὐνήν·
αἴσιον ὄρνιν ἔχεις με τεῆς ἀλύτοιο κορείης,
μαρτυρίην μεθέπουσαν ἀνυμφεύτων σέο λέκτρων.
εἰμὶ Θέτις, φυγόδεμνος ὁμοίιος· εἰμὶ καὶ αὐτή,
οἷάτε Χαλκομέδη, φιλοπάρθενος· οὐρανόθεν δὲ
Ζεύς με πατὴρ ἐδίωκε, καὶ ἤθελεν εἰς γάμον ἕλκειν,

---

v. 332. F. ἀπειρήτην.
v. 334. πόντος ἔτικτε editt. emend. Cun.
v. 336. οὔ σε διεπτοίησεν editt.
v. 341. δέξο με, δέξο ed. pr. emend. Falk.
v. 354. εἰμὶ δὲ αὐτὴ editt. καὶ Rhodom. ap. Herm. Orph. p. 752.

εἰ μή μιν ποθέοντα γέρων ἀνέκοπτε Προμηθεύς,
θεσπίζων, Κρονίωνος ἀρείονα παῖδα φυτεῦσαι,
μὴ Θέτιδός ποτε κοῦρος ἐπιβρίσειε τοκῆϊ,
καὶ Κρονίδην ἐλάσειεν, ἅτε Κρόνον ὑψιμέδων Ζεύς.
γίνεό μοι δολόεσσα φερέσβιος· αὐτοφόνος γὰρ
αἴ κε θάνῃς, ἀδίδακτος ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
Βασσαρίδων στίχα πᾶσαν ἀνάρσιος Ἰνδὸς ὀλέσσει·
ἀλλά μιν ἠπερόπευε, καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσεις
σὴν στρατιὴν φύξηλιν, ἱμασσομένου Διονύσου,
ψευδομένη Παφίης κενεὸν πόθον· εἰ δέ σε Μοῤῥεὺς
εἰς εὐνὴν ἐρύσειεν, ἀναινομένην ὑμεναίους,
οὐ χατέεις ἐπὶ Κύπριν ἀρηγόνος· ὑμετέρης γὰρ
φρουρὸν ἔχεις ἀπέλεθρον ὄφιν χραισμήματι μίτρης.
ὑμέτερον δὲ δράκοντα λαβὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
στηρίξει Διόνυσος ἐν ἀστεροφεγγέϊ κύκλῳ,
ἄγγελον οὐ λήγοντα τεῆς ἀλύτοιο κορείης,
ἐγγὺς ἑοῦ στεφάνοιο φεραυγέος, εὖτε τελέσσῃ
ἀστερόεν μέγα σῆμα Κυδωναίης Ἀριάδνης·
ἀρκτῴῳ δὲ δράκοντι δράκων τεὸς ἰσοφαρίζων,
ἀστράψει μερόπεσσι, συναστράπτων Ὀφιούχῳ.
ὕστερον αἰνήσεις ἁλίην Θέτιν, εὖτε νοήσῃς
ἀστέρα σὸν πυρόεντα συναστράπτοντα Σελήνῃ.
ἔσσο δὲ θαρσήεσσα γάμου χάριν· οὐ γὰρ ἀκοίτης
ἔμπεδον ὑμετέρης ἀναλύσεται ἅμμα κορείης,

---

v. 358. Aptius hic certe fuisset φυτεύσειν.

v. 363. ὀλέσσαι ed. pr. emend. Falk.

v. 369. χραισμήματι μήτρης ed. pr. emend. Falk. Alibi χραισμήτορα μίτρης dixit.

v. 373. ἐγγὺς ἐᾶ στεφ. ed. pr. emend. Falk.

v. 375. ἀρκτῴῳ editt.

v. 379. οὐ γὰρ ἀκοίτου ed. pr. emend. Falk.

οὐ μὰ σὲ, καὶ Διόνυσον, ἐμῆς ψαύσαντα τραπέζης,
οὐ μὰ σὲ, καὶ σέο θύρσα, καὶ εἰναλίην Ἀφροδίτην.
Εἶπε παραιφαμένη· νεφέλῃ δ' ἐκαλύψατο κούρην,
μή μιν ἐσαθρήσωσι φυλάκτορες, ἢ σκοπὸς ἀνήρ,
φώριον ἴχνος ἔχων δολίῳ ποδὶ, νυκτὸς ὁδίτης,
ἠὲ γυναιμανέων θρασὺς αἰπόλος, ἑσπερίην δὲ
παρθενικὴν ἐρύσειε παρ' εἰνοδίους ὑμεναίους.

---

v. 381. *Διονύσου* editt. etsi ab cod. Falk. emendatum erat.

v. 383. *νεφέλη δ' ἐκαλ.* editt. Praeterea *παρεφαμένη* vitiose scriptum in [illegible]. 2.

v. 385. *νυκτὸς ὁδίτου* ed. pr. emend. Falk.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΔ.

Κτεινομέναις ἑκάτερθε τριηκοστοῖο τετάρτου
Δηριάδης Βάκχῃσι κορύσσεται ἔνδοθι πύργων.

ΝΟΝΝΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΔ.

Κούρη δ' οὐρεσίφοιτος ἑῷ ταχυδινέϊ ταρσῷ
ἄψοφον ἴχνος ἔχουσα, διέστιχεν εἰς ῥάχιν ὕλης.
οὐδὲ Θέτις δήθυνεν ἐπ' ἠόνος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
πατρῴην βρυόεσσαν ἐδύσατο Νηρέος αὐλήν.
Ἤδη δ' ἀννεφέλοιο δι' ἠέρος ὄμμα τιταίνων,
ἄντυγας ἀστραίας ὁρόων, ἐκορέσσατο Μοῤῥεύς·
καί τινα μῦθον ἔειπε, μεληδόσι θυμὸν ἱμάσσων·
Πλάζεται ἀλλοπρόσαλλος ἐμὸς νόος· οὐ μία βουλή,
εἷς νόος οὐ μεθέπει με· πολυσπερέες δὲ μενοιναὶ
ἀμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο, καὶ οὐ μίαν οἶδα τελέσσαι·
κτείνω Χαλκομέδειαν ἐπήρατον; ἀλλὰ τί ῥέξω;
μή με πόθῳ μετὰ πότμον ἀποκτείνειε καὶ αὐτή.
ἀλλὰ λίπω ζώουσαν ἀνούτατον, ἀμφαδίην δὲ
παρθένον εἰς ὑμέναιον ἐφέλκομαι; ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Δηριάδην τρομέω, καὶ Χειροβίην ἐλεαίρω.
οὐ μὲν ἐγὼ κτείνω ποτὲ παρθένον· ἣν δὲ δαμάσσω,

---

v. 3. ἐπ' ἠϊόνος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ed. pr. ἐπ' ἠόνος· ἀ. κ. αὐτὴν ed. alt.

v. 4. πατρώην editt.

v. 10. καὶ ante οὐ μίαν excidit in ed. 2.

πῶς δύναμαι ζώειν, ὅτε παρθένον οὐκέτι λεύσσω;
κάμνω, Χαλκομέδης ὅτε λείπομαι εἰς μίαν ὥρην.
Τοῖα μάτην ἐνέπων, πολυμήχανος ἤϊε Μοῤῥεύς,
παφλάζων ὀδύνησι ποθοβλήτοιο μερίμνης.
Τὸν δὲ παλινδίνητον ἀλώμενον ἔκτοθεν εὐνῆς,
μουνάδος ἀμνήστοιο λελοιπότα δέμνια νύμφης,
ἔδρακεν ἐγρήσσων θρασὺς Ὕσακος· ὡς δολόεις δὲ
κρυπτὸν ἀτεκμάρτων ἐφράσσατο κέντρον ἐρώτων,
πιστότατος θεράπων· δολίῳ δέ μιν εἴρετο μύθῳ,
τοῖον ἔπος προχέων ἀπατήλιον ἀνθερεῶνος·
Τίπτε λιπὼν σέο λέκτρα καὶ ὑπναλέην σέο νύμφην,
πλάζεαι ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ κνέφας, ἄτρομε Μοῤῥεῦ;
μὴ τάχα Δηριάδης σε διεπτοίησεν ἀπειλῇ;
μή σοι Χειροβίη κοτέει ζηλήμονι θυμῷ,
ἐλπομένη, φιλέειν σε δορικτήτην τινὰ Βάκχην;
καὶ γὰρ ὅτ' εἰσορόωσιν ἐρωμανέοντας ἀκοίτας,
κρυπταδίην διὰ Κύπριν ἀεὶ φθονέουσι γυναῖκες.
μὴ τάχα πανδαμάτωρ θρασὺς ἵμερος εἰς σὲ κορύσσει
νυμφιδίους σπινθῆρας ἀκοιμήτοιο φαρέτρης;
μή τινα Βασσαρίδων ποθέεις μίαν; ὡς μὲν ἀκούω,
τρεῖς Χάριτες γεγάασι, χορίτιδες Ὀρχομενοῖο,
ἀμφίπολοι Φοίβοιο· χοροπλεκέος δὲ Λυαίου
εἰσὶ τριηκοσίων Χαρίτων στίχες, ὧν μία μούνη

---

v. 17. *οὐκέτι λεύσω* editt. quasi conjunct. aor. esset. V. seq. f. scribendum *κάμνων*, ita ut duo hi versus arctius cohaereant.

v. 19. Rectius dixisset *παναμήχανος*, sed cf. v. 8. ss.

v. 20. *παφλάζω ὀδυν.* ed. pr. emend. Falk.

v. 21. *ὑψόθεν εὐνῆς* editt. *ἔκτοθεν εὐνῆς* volebat Falk. in conjectann. i. e. rursus a lecto abeuntem videt H. quod melius convenit, quem si quis *ὑψόθεν ὄχθης* tentaret.

v. 31. *ἐλπομένην φιλ.* editi. Emendavit jam Rhodom.

v. 37. *χορήτιδες* editt. Alibi nostrum est.

πασάων προφέρουσα φαείνεται, οἷα καὶ αὐτὴ
φαιδροτέραις ἀκτῖσι κατακρύπτει σέλας ἄστρων,
μαρμαρυγὴν εὔκυκλον ἀκοντίζουσα Σελήνη.
καὶ διδύμοις βελέεσσι κορύσσεται εἰν ἑνὶ θεσμῷ,
κάλλεϊ τοξεύουσα, καὶ αἰχμάζουσα σιδήρῳ·
ἔστι δὲ Πασιθέη κορυθαιόλος, ἥντινα Βάκχαι
Χαλκομέδην καλέουσιν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ἐνίψω
Ἄρτεμιν ἀργυρόπεζαν ἰδὲ χρύσασπιν Ἀθήνην.
Ὣς φάμενος, σίγησε. καὶ ὀφρύος ἄκρα καθέλκων,
αἰδομένοις στομάτεσσι δυσίμερος ἔννεπε Μορρεύς·
Ἀτρεκέως Διόνυσος ἐδύσατο κῦμα θαλάσσης,
δειμαίνων Λυκόοργον· ὑποβρυχίοιο δὲ κόλπου
Νηρεΐδας θώρηξε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἦλθε, κομίζων
εἰναλίην ἐς Ἄρηα κασιγνήτην Ἀφροδίτην·
ἀντὶ δὲ νυμφιδίοιο καὶ εὐόδμοιο χιτῶνος
δῶκεν ἔχειν θώρηκα σιδήρεον· ἀντὶ δὲ κεστοῦ
χάλκεον ἔγχος ὄπασσε· καὶ οὔνομα τὸ πρὶν ἀμείψας,
Χαλκομέδην ὀνόμηνε κορυσσομένην Ἀφροδίτην·
ἔστι δὲ Βασσαρίδεσσι συνέμπορος· ἀμφοτέροις δὲ
μάρναμαι ἀγνώσσων, καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ.
καὶ τί μάτην δόρυ θοῦρον ἀείρομαι; εἶξον, ἀκωκή·
εἰ Παφίη νίκησεν ἀκοντιστῆρα κεραυνοῦ,
εἰ πολέμων σκηπτοῦχον ἑῷ σπινθῆρι δαμάζει,

v. 43. *εἰν ἑνὶ δεσμῷ* editt.

v. 47. *ἀργυρόπεζαν ἠὲ χρ.* ed. pr. ubi certe de correpta vocali ante vocalem non cogitandum. Sed cur non *ἐὴ* dictum? *ἰδὲ* dedit Falk.

v. 48. *φαμένου* editt.

v. 51. Fort. praestat *ὑπὸ βρυχίοιο δ. κ.*

v. 53. *εἰναξίην* ed. pr. emend. Falk.

v. 60. *ἀκωκήν* ed. pr. emend. Falk.

v. 61. *Παφίην* ead. ab eod. emend.

v. 62. *πτολέμων* vulgo.

εἰ φλογερὸν Φαέθοντα κατέφλεγε μείζονι πυρσῷ,
καὶ κλονέει πυρόεντα, τί κεν ῥέξαιμι κρανείῃ;
εἴπατέ μοί τινα μῆτιν, ἀρηγόνα Κυπρογενείης·
οὐτήσω τὸν Ἔρωτα; πόθεν πτερόεντα κιχήσω;
ἔγχος ἀερτάζω· πυρὶ μάρναται. ἆορ ἐρύσσω;
τόξον ἔχει· τὸ δὲ τόξον ἐμῆς φρενὸς ἁπτόμενον πῦρ.
πολλάκις οὐτήθην κατὰ φύλοπιν· ἀλλὰ καμόντα
ἰητήρ με σάωσεν ἑῇ ζωαρκέϊ τέχνῃ,
ὠτειλῇ μελέων ὀδυνήφατον ἄνθος ἑλίξας.
Ὕσακε, μὴ κρύψῃς, τίνα φάρμακα ποικίλα πάσσων,
ἔνδον ἐμῆς κραδίης ἰήσομαι ἕλκος Ἐρώτων;
εἰμὶ μὲν ἀντιβίοισιν ἀεὶ θρασύς· ἀλλ᾽ ὅτε λεύσσω
Χαλκομέδην παρεοῦσαν, ἐμὴ θηλύνεται αἰχμή.
οὐ τρομέω Διόνυσον· ὑποπτήσσω δὲ γυναῖκα,
ὅττι σέλας πέμπουσα ποθοβλήτοιο προσώπου,
μορφῇ ὀϊστεύει με, καὶ οὐκέτι τόξα τιταίνω.
ὣς ἄρα Νηρεΐδων μίαν ἔδρακον· εἰ θέμις εἰπεῖν,
ἢ Θέτις, ἢ Γαλάτεια συναιχμάζει Διονύσῳ.
Εἶπε· καὶ ἀκροτάτοισι μόγις βραδὺς ἴχνεσι βαίνων,
μὴ νυχίην εὕδουσαν ἑὴν παράκοιτιν ἐγείρῃ,

---

v. 64. *τί κεν ῥέξοιμι κεραυνῷ* editt. At Morrheus nunquam habuit fulmen; sed *μελίην*, *ἔγχος* etc. *κρανείου θάμνον* Telchinum unus pro telo habebat XXX. 227.

v. 65. Accuratius fuisset *εἰπὲ δέ μοι*; proprie enim unum alloquitur Hysacum, cf. v. 72. Dici tamen pluralis potuit, e vitae communis usu.

v. 67. Fortasse *ἀερτάσσω; πυρὶ μ.* servato eodem colore, siquidem *ἀερτάσσειεν* alibi dixit.

v. 70. *μ᾽ ἐσάωσεν* editt.

v. 72. *Ὕσσακε μ. κ. τινὰ φ.* editt. Nomen illud supra v. 25. simplici *σ* scriptum, quam scripturam volens secutus sum.

v. 74. *ὅτε λεύσω* editt.

εἰς θάλαμον πάλιν ἦλθε· μελαγκόλποιο δὲ νύμφης
τηλόθεν ἔτραπεν ὄμμα, καὶ ἤθελεν, ὄφρα φανεῖσα
Χαλκομέδη λάμψειε, καὶ Ἠριγένεια φανείη.
ἀσχαλόων δ' ὑπ' Ἔρωτι, κατηφέϊ κάππεσεν εὐνῇ·
καὶ θεράπων ἄγρυπνος, ἔχων πόθον ἠδέος ὕπνου,
Ὕσακος αὖτις ἔδαρθεν ἑῆς ἐφύπερθε βοείης.
Μοῤῥέα δ' ὑπνώοντα παρήπαφεν ὄψις ὀνείρου,
κλεψινόων ἐλέφαντος ἀναΐξασα πυλάων·
καί τινα μῦθον ἔειπεν ἐπήρατον ἠπεροπῆα·
Δέχνυσο Χαλκομέδην πειθήμονα, νυμφίε Μοῤῥεῦ·
δέξο καὶ ἐν λεχέεσσι μετὰ πτολέμους σέο νύμφην.
ἠματίην ὁρόων με, τεὴν ηὔφρηνας ὀπωπήν·
καὶ νυχίη παρίαυε φιλήνορι Χαλκομεδείῃ.
ἔστι καὶ ὑπναλέοιο γάμου χάρις, ἔστι καὶ αὐτῶν
ἱμερόεις γλυκὺς οἶστρος ὀνειρείων ὑμεναίων.
ἤθελον ἀγκὰς ἔχειν σε, καὶ ἐγγύθι φαίνεται Ἠώς.
Ὣς φαμένη, πεπότητο. καὶ ἐξ ὕπνου θόρε Μοῤῥεύς,
ἀρχομένης τ' ἐνόησεν ἀμερσιγάμου φάος Ἠοῦς,

---

v. 83. *μελαγκόλποιο δὲ νομῆης* ed. pr. *μελαγκόλποιο Νομείης* ed. alt. ex infelici conject. Falk. *μελαγκόλποιο δὲ νυκτὸς* volebat Scalig. Verum est, quod dedi, cf. v. 22. illud *ῆ* in lect. ed. pr. est truncatum *φ*. Ita correxit etiam Rhodom.

v. 86. *ὑπέρωτι* ed. pr. emend. Falk.

v. 88. *Ὕσσακος αὖθις ὕπερθεν ἑῆς ἐφύπερθε β.* editt. verbum emendavit Cant.

v. 90. *ἀμίξασα πυλ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 91. *ὑπεροπῆα* editt.

v. 94. *μετεὴν ἤυφρανασ* ed. pr. *με τεὴν ἤυφρανας* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 98. *ἐγγύθε φαίνεται* editt.

v. 100. s. Sensus est: et vidit, se matutino tempore, quando somnia vera, haec somniasse, et credidit jam, Chalcomeden amore perire.

Χαλκομέδην τ᾽ ἐδόκησεν ἔχειν πόνον· αἶψα δὲ σιγῇ
ἔννεπε, Κυπριδίην ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσκων·
Τριπλόον, Ἠριγένεια, φέρεις φάος, ὅττι νομίζεις
Χαλκομέδην, καὶ φέγγος ἄγεις, καὶ νύκτα διώκεις.
Μορρέος ἀγρύπνοιο παρήγορε, καὶ σὺ φανείης,
Χαλκομέδη, ῥοδόεσσα ῥοδοστεφέος πλέον Ἠοῦς·
οὔποτε τοῖον ἄγουσι ῥόδον λειμωνίδες Ὧραι.
παρθενικὴ χαρίεσσα, τεαὶ μεθέπουσι παρειαὶ
εἰαρινὸν λειμῶνα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν·
ἄνθεα σοὶ θαλέουσιν, ὅτε φθινοπωρίδες Ὧραι·
σὰ κρίνα καὶ κατὰ χεῖμα φαείνεται· ἀμφιέπει δὲ
σὸν δέμας οὐ λήγουσαν ἐρευθομένην ἀνεμώνην,
ἣν Χάριτες κομέουσι, καὶ οὐκ ὀλέκουσιν ἀῆται.
οὔνομα σὸν κόσμησας, ἀριστεύουσα σιδήρῳ·
ἄρμενον ἠνορέῃ τεὸν οὔνομα· Χαλκομέδην δὲ
οὔ σε μάτην καλέουσι· σὲ γὰρ τέκε χάλκεος Ἄρης
Κύπριδος ἐν λεχέεσσιν Ἐρωτοτόκοιο χορεύων.
Χαλκομέδην μὲν ἅπαντες· ἐγὼ δέ σε μοῦνος ἐνίψω
Χρυσομέδην, ὅτι κάλλος ἔχεις χρυσέης Ἀφροδίτης·
πείθομαι, ὡς Σπάρτηθεν ἔχεις γένος· ὡς δοκέω γάρ,
Χαλκομέδην ἐλόχευσε σιδηροχίτων Ἀφροδίτη.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλαγρύπνων ἐπὶ λέκτρων.

---

v. 105. *καὶ σὺ φαείνεις* editt.

v. 107. *λειμωνίδες αὖραι* editt.

v. 110. *ἅτε φθινοπ.* editt. quae non magna laus fuisset. Verum sensum monstrat vers. seq.

v. 111. *ἀμφιέπεις δὲ* ed. pr. emend. Falk. v. seq. in ed. 2. male excusum *ἐρευθομένειν.*

v. 114. *κόσμησαν ἀρ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 115. *ἠνορέῃ τεὸν οὔν.* ed. pr. correxit Falk.

v. 117. *ἐν λαχέεσσιν* ed. alt. vitiose.

v. 119. *χρυσῆς Ἀφρ.* editt.

ἀλλ' ὅτε φοινίσσοντι σέλας πέμπουσα προσώπῳ,
ὑσμίνης προκέλευθος ἑκηβόλος ἄνθορεν Ἠώς,
Ἰνδώην ἐκόρυσσε γονὴν λαοσσόος Ἄρης.
καὶ τότε θωρηχθέντες ἐϋτροχάλων ἀπὸ λέκτρων
ἅρματι Δηριάδαο συνήλυδες ἔῤῥεον Ἰνδοί.
Βάκχοι δ', οὐ παρεόντος ἀνικήτου Διονύσου,
εἰς πεδίον προχέοντο κατηφέες· ἐν κραδίῃ δὲ
οὐκέτι θαρσήεντες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ·
ἀλλὰ φόβῳ δονέοντο. καὶ οὐ ῥηξήνορι λύσσῃ
εἰσέτι χαλκοχίτωνες ἐβακχεύοντο γυναῖκες·
οὐδὲ βαρυφθόγγοιο μεμυκότος ἀνθερεῶνος
ἀφρὸν ἀνηκόντιζον· ἐν ἀφλοίσβῳ δὲ σιωπῇ
μίμνεν ἀδεψήτοιο περίκροτα νῶτα βοείης·
οὐ δαΐδες σελάγιζον Ἐνυαλίης φλόγα πεύκης,
καπνὸν ἐρευγομένης θανατηφόρον· ἀλλ' ὑπὸ κέντρῳ
δαιμονίης μάστιγος ἐθηλύνοντο μαχηταί.
οὐ Σάτυροι κελάδησαν ἐθήμονες· οὐ θρόος αὐλοῦ
ἔβρεμεν ἐγρεκύδοιμος· ἀβακχεύτῳ δὲ κυδοιμῷ
Σειληνοὶ πολέμιζον ἐχέφρονες· οὐδὲ προσώπῳ

---

v. 123. sic Rhodom. *φοινίσσουσα* editt.

v. 125. *Ἰνδώην* editt.

v. 126. *ἐπὶ λέπτρων* editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 128. *Βάκχαι* editt. foeminino non respondet *θαρσήεντες* v. 130. Baccharum mentio mox sequitur, v. 131. ss.

v. 132. Nisi *χαλκοχίτωνες* mutatur in *νεβροχίτωνες*, locus non facile integer videbitur. Sed loca plurima, ubi *νεβρὶς* et *θώρηξ*, *νεβροχίτων* s. *ἀβροχίτων* et *χαλκοχίτων* s. *χάλκεος ἀνὴρ* sibi opponuntur, (vd. Comment.) suspicionem movent mutilationis. Scripsit f. tale quid: *καὶ οὐ ῥηξήνορι λύσσῃ* (alibi est *ῥηξ. κισσῷ* aut *θύρσῳ*) *εἰσέτι χαλκοχίτωνος ἀνασχίζειν δέμας Ἰνδοῦ, ὡς ποτε νεβροχίτωνες ἐβακχεύοντο γυναῖκες*, proclivi ad errandum via.

v. 139. F. *ἐθήμονος οὐ θρόος αὐλοῦ*, ut II. 180. I. 433.

v. 141. *Σιληνοὶ πτολέμ.* editt.

μίλτον ἐπιχρίσαντες, ὁμόχροον αἴθοπι λύθρῳ,
ξανθὸν ἐφοινίξαντο τύπον ψευδήμονι μορφῇ
εἰς φόβον· οὐδὲ μέτωπα, πεφυρμένα λευκάδι γύψῳ,
ὡς πάρος, εὐρύνοντο· καὶ οὐ στομάτεσσι πιόντες
θερμὸν ἐρημονόμοιο νεόσσυτον αἷμα λεαίνης,
Πᾶνες ἀελλήεντες ἐβακχεύοντο κυδοιμῷ·
ἀλλὰ φόβῳ γεγάασιν ἐνηέες· ὀκναλέοι δὲ
φειδομέναις ἤρασσον ἀδουπήτοις χθόνα χηλαῖς,
φρικτὸν ἀναστείλαντες ὀρίδρομον ἅλμα χορείης.
Δηριάδης δ' ὑπέροπλος ἐπέχραεν ἄρσενι χάρμῃ,
σείων, ὡς τρυφάλειαν, ἑῆς γλωχῖνα κεραίης·
θηλυτέρῃ δὲ φάλαγγι θορὼν, βακχεύετο Μορρεύς·
οὐ γὰρ Χαλκομέδεια συνέμπορος ἕσπετο Βάκχαις,
ὄφρα μιν αἰδέσσαιτο, κατεσσυμένην δὲ γυναικῶν
αἵματι πορφύρουσαν ἀναστείλειεν ἀκωκήν·
ἀλλὰ τότε προμάχοισιν ὁμήλυδος ἥπτετο χάρμης

---

v. 145. *καὶ ὡς στομάτεσσι π.* editt. Mecum emend. Cunaeus, praeterea *ὡς πάρος ἐχρίοντο* legi jubens. Si quid mutandum, maluissem *ἐῤῥικνοῦντο* vel *ὠχραίνοντο*; sed vulgata videtur explicari posse.

v. 147. *πάντες ἀελλήεντες* editt. emend. Cun.

v. 148. Nescio, quo jure *γεγάασιν* imperfecti significatione adhibuerit Nonnus, nisi potius scripsit: *φόβῳ μὲν ἔησαν ἐνηέες.*

v. 154. *συνέμπορος ἵστατο Β.* editt. Cf. 157. Rhodomannus: *ἵστατο ἢ ἕσπετο.*

v. 155. *αἰδέσσοιτο* editt.

v. 156. *μορμύρουσαν* editt. *μαρμαίρουσαν* volebat Ill. Uwarow. ut ante eum tentaverat Scalig. Sed jam Rhodomannus *πορφύρουσαν.* Cf. Leonid. T. epigr. 41.

v. 157. Si *ὁμήλυδος* cum *χάρμης* jungendum, malim saltem *τότ' ἐν προμάχοισιν.* Usus ejus postulasset *τότε προμάχοισιν ὁμόδρομος* vel *ὁμόστολος.* Etenim *ὁμήλυδος* nominat. dici, ut f. *νέηλυδος*, (vid. Schaef. ad Gregor. Cor. p. 918.) non putem.

παρθένος ἱμερόεσσα, νέη κλυτότοξος Ἀμαζών,
φάρεα λεπτὰ φέρουσα, καὶ ἀστράπτοντα χιτῶνα·
ἐν πεδίῳ τὸ γὰρ εἶπε σοφὴ Θέτις, ὄφρα σαώσῃ
λαὸν ὅλον μογέοντα, τιναssομένου Διονύσου.
Ἔνθα δ' ἀτιμήσας Χαρίτων ἴνδαλμα προσώπου,
Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀνάλκιδας ἕνδεκα Μορρεύς,
ἃς μετὰ Χαλκομέδην ἐκρίνατο· Μαιναλίδων δὲ
χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ·
καὶ στίχα λυσιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρων,
ληΐδας ἀμφιπόλους ἑκυρῷ πόρε Δηριαδῆϊ,
ἕδνον ἑῆς ἀλόχοιο τὸ δεύτερον, ἧς χάριν εὐνῆς
νυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀερσιλόφῳ παρὰ Ταύρῳ,
ὁππότε Δηριάδαο νέην βασιληΐδα κούρην,
ἥλικα Χειροβίην, ζυγίῳ σφηκώσατο δεσμῷ·
οὐ γὰρ δῶρον ἔδεκτο γαμήλιον ὄρχαμος Ἰνδῶν
παιδὸς ἑῆς, οὐ χρυσὸν ἀπείριτον, οὐ λίθον ἅλμης
μαρμαρέην· ἀγέλας δὲ βοῶν καὶ πώεα μήλων
Δηριάδης ἀπέειπε· καὶ ἐγρεμόθοισι μαχηταῖς
θυγατέρων ἔζευξεν ἀδωροδόκους ὑμεναίους,
γαμβρὸν ἔχων Μορρῆα, καὶ ἐννεάπηχυν Ὀρόντην·
καὶ διδύμοις προμάχοισιν ἑὴν νύμφευσε γενέθλην,

---

v. 158. *κλυτότοξος Ἀναξώ* editt. nomen, aliunde notum, hic nihil ad rem facit. Nostrum vide XXXV. 91. cf. XXXVII. 117. *νέη κλυτότοξος Ἐνυώ* maluisset Ill. Uwarow.

v. 162. *ἔνθα διατμήξας Χαρ.* editt. *διασμήξας* tentabat Scalig. Nostra emendatio certissima.

v. 166. *δούλια σείρων* editt. Paulo ante malim *ὑπὸ ζυγά*.

v. 168. *ἀλόχοιο, τὸ δεύτερον ᾗ χάριν εὐνῆς* editt. sine sensu. Rhodomannus quum in textu post *τὸ δεύτερον* interpunxisset, in notis posuit, *τὸ δεύτερον ἧς*.

Μοῤῥέϊ Χειροβίην, καὶ Πρωτονόειαν Ὀρόντῃ·
οὐ γὰρ ἐπιχθονίοισιν ὁμοίϊος ἔπλετο Μοῤῥεύς,
ἀλλὰ Γιγαντείων μελέων ὑψαύχενι μορφῇ
Ἰνδῶν γηγενέων μιμήσατο πάτριον ἀλκήν,
ἠλιβάτου Τυφῶνος ἔχων αὐτόχθονα φύτλην,
εὖτε πυριτρεφέων Ἀρίμων παρὰ γείτονι πέτρῃ
σύγγονον ἠνορέην ἐπεδείκνυε μάρτυρι Κύδνῳ,
ἕδνα φέρων θαλάμων, Κιλίκων ἱδρῶτας ἀέθλων,
νυμφίος ἀκτήμων, ἀρετῇ δ᾽ ἐκτήσατο νύμφην.
ὥς ποτε Μοῤῥείοιο γάμου μνηστῆρι σιδήρῳ
Ἀσσυρίη γόνυ κάμψε, καὶ εἰς ζυγὰ Δηριαδῆος
αὐχένα πετρήεντα Κίλιξ δοχμώσατο Ταῦρος,
καὶ θρασὺς ὤκλασε Κύδνος, ὅθεν Κιλίκων ἐνὶ γαίῃ
Σάνδης Ἡρακλέης κικλήσκεται εἰσέτι Μοῤῥεύς.
καὶ τὰ μὲν ἐν προτέροισιν. ἐν ὀψιγόνῳ δὲ κυδοιμῷ
Θυιάδας ἐζώγρησεν ἀφειδέϊ δούρατι Μοῤῥεύς·
κυδιόων δ᾽ ἀχάλινον ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
Σοὶ μὲν ἐγὼ, σκηπτοῦχε, τεῆς κειμήλια κούρης,
Βάκχας πρῶτον ἄγω· μετέπειτα δὲ Βάκχον ὀπάσσω.

---

v. 179. *Πρωτονόμειαν* editt. At illa vocatur alibi semper *Πρωτονόη* et *Πρωτονόεια.*

v. 187. *ἀρετὴν δ᾽ ἐκτ.* ed. pr. *νυμφ. Ἀκτήμων, Ἀρετὴν* ed. alt. quasi nomina propria essent, ut et interpretes, Latinus et Gallicus, acceperunt, lepidissime totum hunc locum perturbantes. Nonnus alludit ad Odyss. ω. 193. *ἀρετῇ* etiam Rhodom.

v. 188. *ὅς ποτε Μοῤῥήνοιο γάμων μν.* editt. Emendationem, si quis dubitat, probabit Comment. Rhodomannus: *ὥς ποτε Μοῤῥήνοιο γάμου — Ἀσσυρίη.*

v. 189. *Ἀσσυρίη* editt. male.

v. 192. *Σάνδιος Ἡρακλ.* volebat Cunaeus. Frustra, vid. Comment.

Ὣς φαμένου Μοῤῥῆος, ἀμείβετο κοίρανος Ἰνδῶν·
Χειροβίην ἀνάεδνον ἔχων, κορυθαίολε Μοῤῥεῦ,
ἄξιά μοι πόρες ἕδνα φερεσσακέων ὑμεναίων,
ἄστεα δουλώσας Κιλίκων ὑψήνορι νίκῃ.
ἄρτι πάλιν νέα δῶρα χαρίζεαι· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
ἄλλας Βασσαρίδας ληΐσσεο· Χειροβίης δὲ
ἀμφιπόλων ἔμπλησον ὅλον δόμον· ἀμφὶ δὲ Βάκχου
ου χατέω Μοῤῥῆος· ἀλυκτοπέδαις δὲ πεδήσας,
δούλιον εἰς ζυγόδεσμον ἐγὼ Διόνυσον ἐρύσσω.
μοῦνον ἐμοὶ πεφύλαξο δορικτήτης πόθον εὐνῆς,
μὴ σὲ γυναιμανέεσσιν ἴδω πανομοίϊον Ἰνδοῖς·
ὄμματα μὴ σκολίαζε καὶ ἄργυφον αὐχένα Βάκχης,
μὴ ποθέων τελέσειας ἐμὴν ζηλήμονα κούρην.
αὐτὰρ ἐπὴν Βρομίου στρατιὴν σύμπασαν ὀλέσσω,
Μαιονίην ἐπὶ γαῖαν ἐλεύσομαι, ἔνθεν ἀφύξω
Λυδῶν ἄσπετον ὄλβον, ὅσον Πακτωλὸς ἀέξει·
ἵξομαι εἰς Φρυγίην εὐάμπελον, ὁππόθι Ῥείη,
παιδοκόμος Βρομίοιο· καὶ αγχικέλευθον ὀλέσσω
ἀργυρέης Ἀλύβης πέδον ὄλβιον, ὄφρα κομίσσω
φαιδρὰ ῥυηφενέων χιονώδεα νῶτα μετάλλων·
πέρσω δ', ἣν καλέουσι, καὶ ἑπταπύλου χθόνα Θήβης,
και φλέξω Σεμέλης φλογερὸν δόμον, ὁππόθι παστοὶ
λείψανα θερμὰ φέρουσι μαραινομένων ὑμεναίων.

---

v. 201. *ὑψήνορι νίκης* ed. pr. emend. Falk. etsi in ejus conjecturis per errorem scriptum *ἀγήνορι νίκῃ*.

v. 205. *οὐ χατέων Μοῤ.* editt. Caeterum *ἀμφιπόλους* v. antec. non tam *servas*, quem *captivas* dicit, cf. 222. interficiuntur enim hae Bacchae, cf. 226. ss. 357. etsi mentem mutare coeperant. cf. 352. ss.

v. 211. *ξύμπασαν* editt.

v. 219. *ὁππόθι παστῷ* editt. Male.

Εἶπεν ἄναξ ἀθέμιστος· Ἐνυαλίοιο δὲ γαμβροῦ
ἀμφιπόλων στίχα πᾶσαν ἐδέξατο, δῶρα κυδοιμοῦ
Δηριάδης· Φλογίῳ δὲ καὶ Ἀγραίῳ πόρε Βάκχας,
ἑλκομένας πλοκαμῖδος· ὁμοπλέκτῳ δ' ἐνὶ δεσμῷ
ἀρραγέες παλάμῃσιν ἐμιτρώθησαν ἱμάντες.
Τὰς μὲν ἄγων Φλόγιος, βασιληΐδος ἄγγελα νίκης,
σφιγγομένας πόμπευε δι' ἄστεος. ὑψιτενεῖς δὲ
αἳ μὲν ἐϋγλυφάνοιο παρὰ προπύλαια μελάθρου
ἀγχονίῳ θλίβοντο περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ·
ἄλλαις θερμὸν ὄπασσε μόρον πυρόεντι ῥεέθρῳ·
αἳ δὲ πεδοσκαφέεσσιν ἐτυμβεύοντο βερέθροις,
φρείατος ἐν γυάλοισιν, ὅπῃ βυθίων ἀπὸ κόλπων
χερσὶν ἀμοιβαίαις βεβιημένον ἕλκεται ὕδωρ.
καί τις, ἔσω διεροῖο βαθυνομένου κενεῶνος,
ἡμιθανὴς ἀτίνακτος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ·
Ἔκλυον, ὡς Ἰνδοῖσι θεὸς πέλε γαῖα καὶ ὕδωρ·
οὐδὲ μάτην ποτὲ τοῦτο φατίζεται· ἀμφότεροι γὰρ
εἰς ἐμὲ θωρήχθησαν ὁμόφρονες, εἰμὶ δὲ μέσση
καὶ χθονίου θανάτοιο καὶ ὑδατόεντος ὀλέθρου,
καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω διδυμόζυγον· ἰλυόεις γὰρ
ξεῖνος δεσμὸς ἔχει με, καὶ οὐκέτι ταρσὸν ἀείρω·
ὑγρὰ δὲ ῥιζώσασα πεπηγότα γούνατα πηλῷ,
ἵσταμαι ἀστυφέλικτος ἐγώ, Μοίρῃσιν ἑτοίμη·

v. 223. *Δηριάδης Φλογίῳ τε καὶ Ἀγρ.* editt. distinctione posita in fine praeced. versus.

v. 230. Versus admodum suspectus, cujus nullum vestigium infra in repetita hac narratione XXXVI. 459. ss. conspicitur.

v. 231. *ἐτυμβεύοντο ῥεέθροις* editt. Cf. seqq.

v. 235. an *ἀμορβαίῃ?*

v. 238. *εἰμὶ δὲ μέσσον·* editt.

v. 243. *ἱπταμέναι ἀστ. ἐ. μόρῃσιν ἑτ.* ed. pr. *ἵπταμαι ἀ. ἐ. Μοίρῃσιν* ed. alt. e conject. Falk.

καὶ ποταμός με δίωκε, καὶ οὐ χυτὸν ἔτρεμον ὕδωρ.
αἴθε καὶ αὐτὸς ἔην κελάδων ῥόος, ὄφρα καὶ αὐτοῦ,
χεῖρας ἐρετμώσασα, διατμήξω μέλαν ὕδωρ.

Ἔννεπεν· οἰγομένῳ δὲ κατάῤῥυτα χεύματα λαιμῷ
δεχνυμένη, κατὰ βαιὸν ἀτυμβεύτῳ θάνε πότμῳ.

Αὐτὰρ ὁ, Χαλκομέδης πεπεδημένος ἡδέϊ κέντρῳ,
Μαιναλίδων ἀσίδηρον ὅλον στρατὸν ἤλασε Μοῤῥεὺς
εἰς πόλιν ὀφρυόεσσαν, ὀπίστερος ἔγχεϊ νύσσων.
ὡς δ᾽ ὅτε μηλονόμος πολυχανδέος εἰς μυχὰ μάνδρης,
συμμιγέων ὀΐων σποράδας στίχας εἰς ἓν ἐλαύνων,
εἰροπόκων ἴθυνε καλαύροπι πώεα μήλων
πασσυδίῃ· πολέες δὲ συνεστιχόωντο βοτῆρες,
μῆλα περισφίγγοντες ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ,
προτροπάδην στοιχηδὸν ἀρηρότα, μή ποτε ποίμνης
κλειομένης πλάζοιτο παράτροπος ἑσμὸς ἀλήτης·
ὣς ὅ γε θῆλυν ὅμιλον ἔσω πυλεῶνος ἐέργων,
εἰς πόλιν αἰπύδμητον ἀελλοπὸς ἤλασε Μοῤῥεὺς
Βακχείην στίχα πᾶσαν, ἀποσπάδα δηϊοτῆτος.
καὶ μογέων, δόλον εἶχεν ἐτώσιον, ὄφρα κυδοιμοῦ
ληΐδα καλλιγύναικα λιπὼν, μετανάστιον ἄγρην,
Χαλκομέδην ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγὰ δουλοσυνάων,

---

v. 245. Fort. *καὶ οὗτος ἔην κ. ῥ. ὄφρα κατ᾽ αὐτοῦ.* Certe non cum Lubino vulgata vertenda est.

v. 252. *ὅτε* omissum in ed. alt.

v. 254. *εἰροπόκον* ed. alt. vitiose. V. sq. *ῥήχεος ὁλκῷ* voleb. Scalig. Male. Cf. X. 342. alibi.

v. 255. *πασσυδίη πολέες συνεστ.* ed. pr. *πασσυδίῃ πολέες δὲ σ.* ed. 2. ubi particulam restituit Falk.

v. 261. *ἀποστάδα* editt. dici id f. potuisset, si ipsae, sua sponte, abiissent. Nostrum at infra v. 347. et alibi.

ἄλλαις θηλυτέρῃσιν ὁμόστολον, ὄφρα οἱ αἰεὶ
ἠματίη θεράπαινα καὶ ἔννυχος εὐνέτις εἴη,
καὶ διδύμων τελέσειεν ἀμοιβάδις ἔργα θεάων,
λάθρια Κύπριδος ἔργα καὶ ἀμφαδὸν ἱστὸν Ἀθήνης.
    Μοῤῥεὺς δ' οὐκ ἀμέλησε δορυσσόος· ἀγχιμάχῳ γὰρ
Δηριάδῃ φύξηλιν ἐπέτρεπε θῆλυν Ἐνυώ·
Βακχιάδος δὲ φάλαγγος ἐπέχραεν ἄρσενι χάρμῃ,
ὄφρα περικλείσειε καὶ ἀνέρας. ἐν δὲ κυδοιμοῖς
εἰς φόβον ἠπείγοντο. θυελλήεσσα δὲ κούρη
ἵστατο κοσμηθεῖσα πρὸ ἄστεος ἐγγύθι πύργου,
παρθένος ἀκρήδεμνος· ἐρωμανέων δὲ γυναικῶν
νεύμασι ποιητοῖσι τύπον μιμήσατο κούρη,
ὄμματα δινεύουσα· καὶ ἠθάδος ἔκτοθι μίτρης
λευκὸς ἐρευθιόωντι χιτὼν φοινίσσετο μαζῷ.
Μοῤῥεὺς δ' εἰσορόων ἐπετέρπετο, καὶ διὰ πέπλου
λεπταλέου σφριγόωσαν ἴτυν τεκμαίρετο μαζοῦ.
    Καὶ λίθον εὐποίητον, ἴσον τροχοειδέϊ δίσκῳ,
παρθένος ἁρπάξασα, πελώριον ἄχθος ἁμάξης,
Μοῤῥέος εὐπήληκος ἀκόντισεν ἴδμονι τέχνῃ·

---

v. 269. Cunaeus hic ingentem lacunam esse vidit: quae tamen fortasse post *ἀνέρας* v. 272. locum habet.

v. 270. *Δηριάδης* editt. Cf. 221. sqq.

v. 271. *Βακχιάδος τὲ φάλ.* editt.

v. 272. Hic mihi lacuna esse videtur: par enim erat, dici antea, quomodo Bacchos, i. e. Satyros, Silenos, etc. apud quos Chalcomede, cf. 154. sqq. nunc erat, adortus sit, et in fugam converterit Morrheus.

v. 279. *εἰσορόων ἐτέρπετο* edit. pr. Nostrum dedit Falk. praeterea *μάλ' ἐτέρπ.* coniiciens. Fort. melius erat *εἰσορόων μιν ἐτέρπετο.*

v. 281. *εὐποίησον* ed. alt. vitiose.

καὶ λίθος, ἠερόθεν πεφορημένος ὀξέϊ ῥοίζῳ,
ἀσπίδος ἄκρον ἄραξεν, ὅπῃ χρυσήλατος εἰκὼν
Χειροβίης νόθον εἶχε δέμας ψευδήμονι μορφῇ·
ποιητὸν δὲ κάρηνον ἀπέξεσε· βαλλομένη δὲ
μαρμαρέῃ γλωχῖνι χαρασσομένοιο προσώπου,
μιμηλῆς ἀμάθυνε περίτροχον εἰκόνα μορφῆς.
καὶ σάκος ὀλβίζων, ἀνεπάλλετο πολλάκι Μοῤῥεύς,
καὶ κραδίῃ γελόων κρυφίην ἐφθέγξατο φωνήν·
  Ἄτρομε Χαλκομέδεια, νέη ῥοδοδάκτυλε Πειθώ,
Κύπριδος ἁβρὸν ἄγαλμα καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης,
Βακχιὰς Ἠριγένεια, καὶ οὐ δύνουσα Σελήνη,
γραπτὸν ἐμῆς ἀλόχου τύπον ἔξεσας· αἴθε καὶ αὐτῆς
Χειροβίης ἤμησας ἀληθέος αὐχένα νύμφης.
  Ὣς εἰπὼν, ἐδίωκε πρὸ ἄστεος ἄζυγα κούρην,
γλῶσσαν ἀπειλείουσαν ἔχων, οὐ χεῖρα κορύσσων,
μῦθον ἀκοντίζων, οὐ παρθένον ἔγχεϊ νύσσων,
μειλιχίῃ παλάμῃ πεφιδημένον ἔγχος ἀείρων·
καὶ βλοσυρῆς κελάδησε βοῆς ἀπατήλιον ἠχώ,
ὡς ἐτεὸν κοτέων πρόμος ἤπιος· ἀμφότερον γάρ,
εἶχε νόον γελόωντα, χόλον δ᾽ ἀνέφηνε προσώπῳ.
ἦκα δὲ δινήσας, σφαλερὴν προέηκεν ἀκωκὴν

---

v. 285. ὅπη editt.

v. 287. βαλλομένη δὲ editt. v. seq. γλοχῖνι ed. alt. vitiose.

v. 292. ῥοδοδάκτυλε Πειθώ nescio, an sanum sit; sed Ἠώς sequitur v. 294.

v. 297. ἐδίωκε δι᾽ ἄστεος editt. quod verum non est. Cf. v. 174. sq. et XXXV. 225. sq.

v. 300. πεφιδημένος ed. pr. emend. Falk.

v. 301. ἀπατήλιον ἦχον editt. Sed restituendum erat id, quod constanter in fine versus positum habet.

εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἑκούσιος· ἡ δὲ φυγοῦσα
ἠερίαις ταχύγουνος ἐπέτρεχε σύνδρομος αὔραις.
τῆς δὲ τιταινομένης ἀνεμώδεϊ γούνατος ὁρμῇ
πλοχμοὺς βοτρυόεντας ἀνερρίπιζον ἀῆται,
αὐχένα γυμνώσαντες, ἐριδμαίνοντα Σελήνῃ.
φειδομένοις δὲ πόδεσσιν ἑκούσιος ἔτρεχε Μορρεύς·
πῇ μὲν ἐϋρράφεων ποδὸς ἴχνια γυμνὰ πεδίλων,
ἢ σφυρὰ παπταίνων ῥοδοειδέα, πῇ δὲ δοκεύων
πλαζομένης ἑλικηδὸν ὀπίστερα βόστρυχα χαίτης,
Χαλκομέδην ἐδίωκε· καὶ ἴαχεν ἡδέϊ μύθῳ,
μείλιχον ἀφλοίσβοιο χέων ἔπος ἀνθερεῶνος·

Μίμνε με, Χαλκομέδεια, τὸν ἱμείροντα μαχητήν·
ῥύεται ἀγλαΐη σε, καὶ οὐ δρόμος· οὐ τόσον αἰχμαὶ
ἄνδρα βαλεῖν δεδάασιν, ὅσον σπινθῆρες ἐρώτων.
δήϊος οὐ γενόμην, μὴ δείδιθι· μαρνάμενον γὰρ
χαλκείην σέο κάλλος ἐμὴν νίκησεν ἀκωκήν·
ἔγχεος οὐ χατέεις, οὐκ ἀσπίδος· ὑμετέρου γὰρ
ὡς ξίφος, ὡς δόρυ θοῦρον, ἔχεις ἀκτῖνα προσώπου,
καὶ μελίης πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι παρειαί·
φρικτὸν ἐμῆς παλάμης λέλυται σθένος· οὐ νέμεσις γάρ,
εἰ δόρυ θοῦρον ἔχω νικώμενον, ὅττι καὶ αὐτός,
Κύπριδος ἱσταμένης, θηλύνεται ἄγριος Ἄρης.

---

v. 305. *ἑκούσιον* editt. Cf. 310.

v. 306. Fortasse scripsit *ἀπέτρεχε*.

v. 311. *πῆ* editt.

v. 312. *εἰς σφυρὰ π. ῥ. πῆ δέ* editt.

v. 323. Fortasse argutius dedit *ὀϊστεύουσι παρειαί*, ut fere XXXVIII. 126. Sed cf. XXXV. 43.

v. 326. *ἱσταμένης*, non tam *παριςταμένης*, quam *ὅτε πρόμος ἵσταται* ut XXV. 344.

δέξο με σοῖς Σατύροισιν ὁμόστολον· ἐν πολέμοις γὰρ
Ἰνδοὶ ἀριστεύσουσιν, ἕως ἔτι χεῖρα κορύσσω·
ἢν δ' ἐθέλῃς, ἅτε λάτρις ὑποδρήσσω Διονύσῳ·
ἢν ἐθέλῃς, με δάμαζε κατ' αὐχένος, ἢ κενεῶνος·
οὐκ ἀλέγω θανάτοιο, τεῇ δεδαϊγμένος αἰχμῇ·
μοῦνον ἐμὲ στενάχιζε δεδουπότα· μυρομένης δὲ
δάκρυα Χαλκομέδης με καὶ ἐξ Ἀΐδαο κομίσσει.
παρθένε, τί τρομέεις, ὅτι μείλιχον ἔγχος ἀείρω;
σοὺς πλοκάμους ὁρόων ἑλικώδεας, ὑψόθεν ὤμων
ἀσκεπέων, τρυφάλειαν ἐμῶν ἀπέθηκα κομάων·
νεβρίδα παπταίνων, στυγέω θώρηκα φορῆσαι.

Ὣς φαμένου, παράμειβε γυνὴ, καὶ ἐμίγνυτο Βάκχοις,
καὶ φονίου Μοῤῥῆος ἀποπλαγχθεῖσα κυδοιμοῦ,
θαρσαλέη πολέμιζε, καὶ ἤρισεν ἄρσενι χάρμῃ.

Καὶ τότε δυσκελάδοιο λιπὼν στροφάλιγγα κυδοιμοῦ,
ἄμπνυτο Βάκχος ὅμιλος, ἕως ἀνεχάζετο Μοῤῥεύς.

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα δι' ἄστεος, ἄορι τύπτων,
Δηριάδης ἐδίωκεν, ἕως σχεδὸν ἤλασε πύργων,
οἰγομένου στίχα πᾶσαν ἔσω πυλεῶνος ἐέργων

---

v. 327. τοῖς Σατύρ. ὁ. ἐ. πτολέμοις editt.

v. 328. ἀριστεύσωσιν ed. pr. nostrum ed. alt. e coniect. Falk.

v. 330. Dubito, an δάμαζε κατ' αὐχένος ἢ κενεῶνος ita nude dixerit. Fortasse versus cum participio periit, veluti: κατ' αὐχένος ἢ κενεῶνος λευκοτάταις σέο χερσὶν ὀϊστεύουσα βέλεμνον. Similia vide XV. 315. sqq.

v. 333. ἐξ ἀείδαο ed. pr. emend. Falk.

v. 337. φορέσσαι editt.

v. 338. ἐμίγνυτο Βάκχαις editt. Cf. 154. sqq. 271. sqq.

v. 340. πτολέμιζε.

v. 342. ἕως ἐχάζετο ed. pr. ἀνεχάζετο nobiscum scripsit Falk. Ad rem quod attinet, cf. 328.

τείχεος ὑψιλόφοιο· διωκόμεναι δὲ σιδήρῳ,
ἄστεος ἐντὸς ἵκανον, ἀποσπάδες ἠθάδος ὕλης·
ἀσταθέες δὲ φάλαγγες ἀήθεα κύκλα κελεύθου
ἔστιχον ἔνθα καὶ ἔνθα διακριδὸν, εἰς πτερὸν Εὔρου,
εἴς τε ῥάχιν Ζεφύροιο παρ' Ἑσπέριον κλίμα γαίης·
αἳ δὲ Νότου παρὰ πέζαν ἀλήμονες, αἳ δὲ Βορῆος
Βασσαρίδες κλονέοντο. καὶ ἀρσενόθυμον ἀνάγκην
Μαινάδες ἠλλάξαντο, πάλιν δ' ἐγένοντο γυναῖκες·
καὶ μόθον ἠρνήσαντο, φιληλακάτοιο δὲ τέχνης
καὶ ταλάρων μνήσαντο, καὶ ἤθελον αὖτις Ἀθήνης
ἀμφιέπειν κλωστῆρα καὶ οὐκέτι θύσθλα Λυαίου.
καὶ στίχα χιονέην ὀλέκων, κυανόχροος ἀνὴρ
ἐνδόμυχον κλόνον εἶχε πολισσούχοιο κυδοιμοῦ.

---

v. 350. *εἰς ῥάχιν Ζεφ.* ed. pr. *εἴς τε ῥάχιν Ζεφύροιο καὶ ἑσπερίου κλ. γ.* ed. alt. ex nimia mutatione Falk.

v. 352. Etsi, mutata mente, ad muliebria negotia redire iam maluissent, interficiuntur tamen, cf. 357. sq. XXXV. 6. sqq.

v. 358. *ἐνδόμυχον κύκλον* editt. emendav. Hermann. ad Orph. p. 762.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΕ.

Μοῤῥέος ἐχθρὸν Ἔρωτα τριηκοστῷ ἐνὶ πέμπτῳ
δίζεο, Βασσαρίδων τε φόνον, καὶ Ἄρηα γυναικῶν.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΛΕ.

Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ἐμάρνατο θυιάδι χάρμῃ·
καὶ Βρομίου προπόλοισιν ἐπέχραε κοίρανος Ἰνδῶν,
πῇ μὲν ἀκοντίζων δολιχῷ δορὶ, πῇ δὲ δαΐζων
ἄορι κωπήεντι· χαραδραίοις δὲ βελέμνοις
τοξεύων, πεφόρητο, καὶ ὀξυτέροισιν ὀϊστοῖς.
Ὣς αἳ μὲν κλονέοντο κατὰ πτόλιν ἔνδοθι πύργων
ἔγχεϊ Δηριάδαο· πολυγλώσσῳ δὲ κυδοιμῷ
ἀμφοτέρων κτύπος ἦεν· ἐρευθιόωντι δὲ λύθρῳ
ἄστεος εὐλάϊγγες ἐφοινίχθησαν ἀγυιαί,
κτεινομένων καναχηδὸν ἐν ἄστεϊ θηλυτεράων.
ἀκλινέες δὲ γέροντες ἀερσιλόφων ἐπὶ πύργων
φύλοπιν ἐσκοπίαζον· ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ αὐταὶ
θυρσοφόρων στίχα πᾶσαν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
καί τις ὑπὲρ μεγάροιο, περικλινθεῖσα τιθήνῃ,
παρθένος ἑλκεσίπεπλος ἐδέρκετο θῆλυν ἐνυώ,

---

v. 1. θυάδι editt.

v. 3. πῆ — πῆ ed. pr.

v. 10. Propter adverb. καναχηδόν putabam aliquando θεινομένων.

v. 14. περικλινθεῖσα τιθήνη editt. sine sensu.

καὶ κταμένῃ βαρύδακρυς ἐπέστενεν ἥλικι κούρῃ.
οὐδέ τις ἱμερόεσσαν ἑλὼν ἐβιήσατο νύμφην,
ὅττι γυναιμανέεσσιν ἄναξ ἐπετέλλετο λαοῖς,
φεύγειν δήϊα λέκτρα δορικτήτων Ὑμεναίων,
μὴ Παφίης ἀλέγοντες, ἀφειδήσωσιν Ἐνυοῦς.

Καί τις ὑπὲρ δαπέδοιο περισκαίρουσα κονίῃ
παρθενικὴ γυμνοῦτο· παρελκομένου δὲ χιτῶνος,
ἀγλαΐῃ κεκόρυστο, καὶ ἱμείροντα φονῆα
οὔτασεν οὐτηθεῖσα· βέλος δέ οἱ ἔπλετο μορφή,
καὶ φθιμένη νίκησε· κατ᾽ ἀντιβίοιο δὲ γυμνοὶ
μηροὶ ἐθωρήχθησαν, ὀϊστευτῆρες Ἐρώτων.
καί νύ κε νεκρὸν ἔχων πόθον ἄπνοον, ὥςπερ Ἀχιλλεύς,
ἄλλην Πενθεσίλειαν ὑπὲρ δαπέδοιο δοκεύων,
ψυχρὰ κονιομένης προςπτύξατο χείλεα νύμφης,
εἰ μὴ Δηριαδῆος ἐδείδιεν ὄγκον ἀπειλῆς.
καὶ γυμνῆς σκοπίαζεν ἀναινομένης χρόα κούρης,
καὶ σφυρὰ λευκὰ δόκευε, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν,
καὶ μελέων ἔψαυσε, καὶ ἥψατο πολλάκι μαζοῦ
οἰδαλέου, ῥοδόεντος, ἐοικότος εἰςέτι μήλῳ·
ἤθελε καὶ φιλότητι μιγήμεναι· ὀψὲ δὲ κάμνων
τοίην ἱμερόεσσαν ἀνήρυγεν ἄφρονα φωνήν·

Παρθενικὴ ῥοδόπηχυ, τεὸν δυςέρωτα φονῆα
οὔτασας οὐταμένη, φθιμένη ζώοντα δαμάζεις,
καὶ σὺ τεὸν βλεφάροισιν ὀϊστεύεις ὀλετῆρα·

---

v. 16. κταμένη ed. pr. a Falk. emend.

v. 21. Proprium erat περισπαίρουσα. Cf. XXXVI. 240.

v. 23. ἀγλαΐῃ editt. κεκόνιστο coni. Rhodom.

v. 24. ἔπλετο νύμφη editt. emendationem nostram probat v. 171.

v. 29. προπτύξατο ed. pr. emend. a Falk.

v. 36. ἄνρυγεν ed. alt.

ἔγχος ἐνικήθη σέο κάλλεϊ· σεῖο προςώπου
μαρμαρυγαὶ κλονέουσιν, ὅσον γλωχῖνες ἀκόντων·
στῆθος ἔχεις ἅτε τόξον, ἐπεὶ σέο μᾶλλον ὀϊστῶν
μαζοὶ ἀριστεύουσιν, ὀϊστευτῆρες Ἐρώτων.
ξεῖνον ἔχω καὶ ἄπιστον ἐγὼ πόθον, ὅττι διώκω
κούρης νεκρὸν Ἔρωτα, καταφθιμένων Ὑμεναίων·
ἄπνοος οἶστρος ἔχει με τὸν ἔμπνοον· εἰ θέμις εἰπεῖν,
χείλεα φωνήεντα καὶ ἔμπνοα ταῦτα γενέσθω,
σῶν γλυκερῶν στομάτων ἵνα, παρθένε, μῦθον ἀκούσω·

* * * * * *

τοῖον ἔπος βοόωσα· κυλινδομένην ἐνὶ γαίῃ,
ἣν κτάνες, ἣν σύλησας, ἀτάσθαλε, κάλλιπε κούρην·
ἣν σέο χαλκὸς ἔταμνεν, ἐμοῦ μὴ ψαῦε χιτῶνος·
τί κρατέεις κενεῶνα, τὸν οὔτασας; ἴσχεο, δειλῆς
ἀμφαφόων ἐμὸν ἕλκος, ὅ μοι πόρες. — ἐῤῥέτω αἰχμή,
ἐῤῥέτω ἡμετέρης παλάμης θράσος, ὅττι λιποῦσα
Σειληνοὺς, πολιῇσιν ὑποφρίσσοντας ἐθείραις,
καὶ Σατύρων δύςμορφον ὅλον γένος, ἀντὶ γερόντων,
ἀντὶ δασυστέρνων ἁπαλὴν ἐδάμασσε γυναῖκα.
ἀλλὰ ποθοβλήτοιο τεοῦ χροὸς ἕλκος ἀφάσσων,

---

v. 44. Alius fortasse praetulisset *ἄπυστον*.

v. 46. In ed. alt. excidit *τόν*.

v. 48. Post *ἀκούσω* in utraque ed. plene distinguitur. Hiantem orationem Falkenburgius nectere tentabat scribendo: *ἵνα, παρθένε, μ. ἀκούσω, τοῖον ἔπος βοόωσα*, aut *βοόωντα*. Sed neutrum satis placebat: unde versum excidisse coniecit. Sic et ego versum desidero huiusmodi: *γίνεο φωνήεσσα πάλιν, μόνον εἰς μίαν ὥρην*, ut fere in simili causa XI. 316. nisi malis, fictitium hunc mortuae puellae sermonem tali acclamatione incepisse: „*Τοῖον ἔπος βοόω σε· κυλινδ.* etc. Finit verbis *ὅ μοι πόρες*.

v. 55. Ex aliis locis *σκολιῇσιν — ἐθ.* reponendum esset.

v. 57. *ἐδάμασσα* ed. pr. emend. Falk.

v. 58. *ὁλκὸν ἀφάσσων* editt. Verum vidit Falk. in Coniectt.

ποίην καλλιβότοιο διαστείχων ῥάχιν ὕλης,
ἕλκεος ὑμετέροιο βοηθόον εἰς σὲ καλέσσω
γηραλέον Χείρωνα φερέσβιον; ἢ πόθεν εὕρω
φάρμακα, λυσιπόνου Παιήονος ὄργια τέχνης;
ἤθελον, ἣν καλέουσιν, ἔχειν Κενταυρίδα ποίην,
ὄφρα τεοῖς μελέεσσιν ἀνώδυνον ἄνθος ἑλίξας
ἐξ Ἄϊδος ζώουσαν ἀνοστήτοιο σαώσω.
ποῖον ἔχω μάγον ὕμνον, ἢ ἀστερόεσσαν ἀοιδήν,
ὄφρα θεοκλήτῳ προχέων μέλος εὐάδι φωνῇ,
οὐταμένου τεὸν αἷμα κατευνήσω κενεῶνος;
ἤθελον ἐγγὺς ἔχειν φυσίζοον ἐνθάδε πηγήν,
ὄφρα τεοῖς μελέεσσι βαλὼν ὀδυνήφατον ὕδωρ,
πρηΰνω τεὸν ἕλκος ἐπήρατον, ὄφρα καὶ αὐτὴν
ψυχὴν ὑμετέρην παλινάγρετον εἰς σὲ κομίσσω.
Γλαῦκε, πολυσπερέων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδων,
εἰ θέμις, ἀτρυγέτοιο λιπὼν κευθμῶνα θαλάσσης,
δεῖξον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρκέα, δεῖξον ἐκείνην,
ἧς ποτὲ σοῖς στομάτεσσιν ἐγεύσαο, καὶ βίον ἕλκεις
ἄμβροτον, ἀενάοιο χρόνου κυκλούμενος ὁλκῷ.
  Ὣς εἰπών, παράμειβε, νέκυν πόθον ἐν φρεσὶ κεύθων.
καὶ πόσιος κταμένου τιμήορος ἄνθορε νύμφη,

---

v. 59. Etsi *ποίην* defendi poterit, debebat tamen *ποῖον* — *γηρ. Χείρωνα* potius scribere. Cf. v. 66.

v. 61. *ἤποθεν εὕρω* ed. pr. *εἴ ποθεν* ed. alt. e coni. Falk. qui ad v. 102. provocabat, sed praeterea nostrum quoque proponebat.

v. 65. Fort. revocandum pronomen: *ἀνοστήτου σε σαώσω.*

v. 67. Vulgo hic versus postponitur sequenti. Ordinem restituit Cunaeus, oscitanter scribens *προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι.*

v. 69. *φυσίζωον* editt.

v. 73. *κιλίδων* ed. pr. emend. Falk.

v. 74. *ἀστρυγέτοιο* ed. 2. per errorem.

Πρωτονόη, στενάχουσα καὶ εἰςέτι νεκρὸν Ὀρόντην.
θηλυτέρην δὲ φάλαγγα διέστιχεν· ἦν δὲ νοῆσαι
ἄλλην ἀντιάνειραν Ἐρυθραίην Ἀταλάντην.
Χειροβίη δὲ λαβοῦσα σάκος καὶ Μοῤῥέος αἰχμήν,
ἔχραε Βασσαρίδεσσι, καὶ εἴκελος ἔπλετο Γόργῃ,
ἣ πάρος, εὐπύργοιο τινασσομένης Καλυδῶνος,
Τοξέος αἰθύσσουσα κασιγνήτοιο βοείην,
μάρνατο, θῆλυς ἐοῦσα, χολωομένου Μελεάγρου.
Ὀρσιβόη δὲ, φανεῖσα σὺν ἐγρεμόθῳ παρακοίτῃ,
θάρσος ἐνυαλίης μιμήσατο Δηϊανείρης,
ὁππότε Παρνησοῖο κακοξείνῳ παρὰ πέτρῃ
θωρήχθη Δρυόπεσσι, καὶ ἔπλετο θῆλυς Ἀμαζών. —

Πολλαὶ δ' εὐρυχόροισι περικλείοντο μελάθροις,
καὶ στόνος ἄπλετος ἦεν ὑπωροφίοιο κυδοιμοῦ·
ἄλλη δ' εἰνοδίην ὑπεδύσατο δηϊοτῆτα,
παρθένος ἐγρεκύδοιμος· ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ ἄλλαις
λαϊνέοις βελέεσσιν ἐθωρήσσοντο γυναῖκες·
ἐνδόμυχοι δὲ φάλαγγες ἐπεσμαράγησαν Ἐνυώ.

Ὄφρα μὲν ἐγρεμόθοιο δι' ἄστεος ἔβρεμεν Ἄρης,
Λύδια Βασσαρίδων ὀρεσίδρομα φῦλα δαΐζων,

---

v. 82. *Ἀντιάνειραν ἐρυθραίην* ed. 2.

v. 83. *Μοῤῥέος εὐνήν* editt. sine sensu. Mecum emend. Scalig. *Κατὰ* pro *καὶ* coniiciebat Rhodom.

v. 84. *ἴκελος* vulgo.

v. 90. *ὅσποτε Παρνησσοῖο κακοξείνων π. πέτρην* editt. *Κακοξείνου* vel *κακόξεινον* Rhodom.

v. 92. Suspectum *πολλαί.* Num *Βάκχαι* legendum? an excidit versus, ubi Baccharum nomen inerat?

v. 93. *ὑποῤῥοφίοιο* editt. Correxit iam Rhod.

v. 94. *ὑπεδείσατο* editt.

v. 95. *ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ ἄλλαι* vulgo. Sed ut *ἄλλη* de Baccha praecedebat, ita et hic Bacchae Indicis mulieribus opponuntur.

τόφρα δὲ Χαλκομέδεια πρὸ τείχεος ἵστατο μούνη,
νόστιμον ἐκ πολέμοιο μετατρέψασα πορείην,
οἰστρομανῆ Μοῤῥῆα δεδεγμένη, εἴ ποθεν ἔλθῃ.
καὶ τότε πουλυέλικτον ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,
παρθένον ὡς ἐνόησε, ποδήνεμος ἵκετο Μοῤῥεύς,
εἰς δρόμον ἱμερόεντα θοώτερα γούνατα πάλλων.
τῆς δὲ διωκομένης ἀνεκούφισε πέπλον ἀήτης·
θέλγετο δ᾽ εἰσέτι μᾶλλον ἀνείμονι κάλλεϊ μορφῆς,
παπταίνων προθέουσαν ἀνάμπυκα λευκάδα νύμφην.
ἣ δέ μιν ἠπερόπευε, καὶ αἰδομένη φάτο φωνῇ,
ὠκυτέρην Μοῤῥῆος ὑποπτήσσουσα πορείην·

Εἰ ἐτεὸν μεθέπεις ἐμὰ δέμνια, νυμφίε Μοῤῥεῦ,
κάτθεο σὸν θώρηκα σιδήρεον, ὅττι χορεύει
εἰς γάμον ἁβροχίτων, ὅτε Κύπριδι μίσγεται, Ἄρης,
εἵματι χιονέῳ πεπυκασμένος, ὥςπερ Ἀπόλλων,
ὄφρα Πόθος καὶ Κύπρις ἐνὶ ζεύξειεν ὀχῆϊ
ἡμέας ἀμφοτέρους, γαμίης ἐπιβήτορας εὐνῆς,
Μοῤῥέα θοῦρος Ἔρως, καὶ Χαλκομέδην Ἀφροδίτη.
οὐ δέχομαι χάλκειον ἐγὼ πόσιν ὑψόθι λέκτρων,
αἵματι φοινήεντα, καὶ αὐχμώωντα κονίῃ·
ἀλλὰ ῥόῳ φαίδρυνε τεὸν δέμας, ὄφρα φανείης
ὡς Φαέθων, προχοῇσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
ῥῖψον ἐνυαλίην σέθεν ἀσπίδα, ῥῖψον ἀκωκήν,

---

v. 101. Desideres *μεταστρέψασα*, cf. v. 200. Et sic emendavit Rhodomannus.

v. 104. *παρθένος ὡς* ed. pr. emend. Falk.

v. 109. *ἠδέ μιν ὑπερόπευε κ. αἰδομένη φάτο φωνήν* editt. verbum *ἠπερόπευε* restituit Schrad. ad Mus. p. 202. *Αἰδομένην* coni. Rhodom.

v. 119. *αὐχμώοντα* editt.

v. 120. *φαίδρανε* ed. pr. emend. Falk.

μή ποτ' ἐμὲ πλήξειε τεὴ θανατηφόρος αἰχμή·
κάτθεό μοι δασπλῆτα τεῶν πήληκα κομάων,
ὅττι λόφος κλονέει με τινασσομένης τρυφαλείης·
μὴ νόθον εἶδος ἴδοιμι σιδηρείοιο προσώπου·
τίς πόθος εὐφραίνει με, καλυπτομένης σέο μορφῆς;
οὐκέτι Μαιονίης ἐπιβήσομαι· οὐ δ' ἐνὶ παστῷ
δέξομαι, ἣν ἐθέλῃς, μετὰ Μοῤῥέα, Βάκχον ἀκοίτην·
ἔσσομαι Ἰνδῴη καὶ ἐγὼ, φίλος· ἀντὶ δὲ Λυδῆς
κυδαίνει θυέεσσιν Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην
κρυπταδίη Μοῤῥῆος ὁμευνέτις· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Ἰνδὸς ἀνὴρ ἐχέτω με, συναιχμάζων Ἀφροδίτῃ·
εἰς σὲ γὰρ ἶσα βέλεμνα καὶ εἰς ἐμὲ διπλόα πέμπων,
Ἵμερος ἀμφοτέροισι μίαν ξύνωσεν ἀνίην,
εἰς κραδίην Μοῤῥῆϊ, καὶ εἰς φρένα Χαλκομεδείῃ.
κάμνον ἐγὼ, κρύπτουσα τεὸν πόθον· οὐ γὰρ ἀκοίτην
παρθένος αἰδομένη προκαλίζεται εἰς Ἀφροδίτην.

Ὣς φαμένη, παρέπεισε γυνὴ δυσέρωτα μαχητήν,
ψευσαμένη· γελάσας δὲ δυσίμερος ἔννεπε Μοῤῥεύς·

Οὐ νέμεσις, Μοῤῥῆα, τὸν εὐπήληκα μαχητήν,
χάλκεον ἔγχος ἔχειν ἐνὶ παστάδι Χαλκομεδείης,
ὄφρα περιπτύξω σε, φερώνυμε, χαλκὸν ἀείρων·
ἔμπης φοίνιον ἔγχος ἀναίνομαι· οὐ δὲ βοείης
ἅπτομαι· ὡς ἐθέλεις δὲ, λελουμένος εἰς σὲ χορεύω
χερσὶν ἀναιμάκτοισι, καὶ ἔσσομαι ἄλλος ἀκοίτης,
γυμνὸς Ἄρης μετὰ δῆριν, ἔχων γυμνὴν Ἀφροδίτην.

---

v. 123. *μή ποτέ με πλ.* vulgo, quod f. non erat sollicitandum.

v. 124. *πηλῆκα* ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 130. *Ἰνδώη — φίλος*, Indica — amica secund. Lubin. vulgo.

v. 131. *κυδαίνεις* vulgo.

v. 146. Fortasse scripsit *ἁγνὸς ἀκοίτης*.

κούρην Δηριάδηος ἀναίνομαι· αὐτὸς ἐλάσσω
ἐκ μεγάρων ἀέκουσαν ἐμὴν ζηλήμονα νύμφην·
οὐκέτι Βασσαρίδεσσι κορύσσομαι, εἴ με κελεύεις·
ἀλλὰ φίλος, γαετῆρσι μαχέσσομαι· Ἰνδὸν ὀλέσσω,
οἴνοπα θύρσον ἔχων, οὐ χάλκεον ἔγχος ἀείρων·
ῥίψω δ' ἔγχεα πάντα, καὶ ἄνθεα λεπτὰ τινάξω,
ὑμετέρῳ βασιλῆϊ συναιχμάζων Διονύσῳ.
Ὣς εἰπὼν, παλάμης μελίην ἀπεσείσατο Μοῤῥεύς,
καὶ λόφον ἱδρώοντος ἀπεσφήκωσε καρήνου,
μυδαλέης τ' ἔῤῥιψεν ἑῆς τελαμῶνα βοείης,
εὐκαμάτῳ ῥαθάμιγγι λελουμένον ἠθάδος ὤμου·
λύσατο καὶ χάλκειον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
αἱμαλέον θώρηκα. καὶ ἔντεα, κείμενα γαίῃ,
Μοῤῥέος ἱμείροντος ἐδείκνυεν Ἄρεϊ Κύπρις,
μορφῇ ἀθωρήκτῳ νικώμενα Χαλκομεδείης·
καί τινα μῦθον ἔειπεν, ἑὸν δ' ἐρέθιζεν ἀκοίτην·
Ἆρες, ἐσυλήθης· πολέμους ἠρνήσατο Μοῤῥεύς,
οὐ φορέων θώρηκα, καὶ οὐ ξίφος· ἀλλὰ γυναῖκα
ἱμερτὴν ποθέων ἀπεσείσατο τεύχεα χειρῶν.
καὶ σὺ τεὸν δόρυ θοῦρον ἀναίνεο· καὶ σὺ θαλάσσῃ
λούεο, σῶν τευχέων γυμνούμενος· ἀπτόλεμος γὰρ
Κύπρις ἀριστεύει, πλέον Ἄρεος, οὐδὲ χατίζει
ἀσπίδος, οὐ μελίης ποτὲ δεύεται· ἀμφότερον γὰρ
ἔγχος ἐμὸν πέλε κάλλος, ἐμὸν ξίφος ἔπλετο μορφή,
καὶ βλεφάρων ἀκτῖνες ἐμοὶ γεγάασιν ὀϊστοί·

---

v. 164. πτολέμους editt.

v. 168. σῶν τεκέων γυμν. editt. βελέων tentabat Scaliger, melioribus sane numeris; poterat f. et σακέων. τευχέων vel βελέων etiam Rhodomannus.

v. 170. ἀμφοτέρων editt. male.

v. 171. μορφῇ ed. pr. emend. a Falk.

μαζὸς ἀκοντίζει πλέον ἔγχεος· ἱμερόεις γὰρ
ἀντὶ δορυθρασέος θαλαμηπόλος ἔπλετο Μοῤῥεύς.
μὴ Σπάρτης ἐπίβηθι, μαχήμονες ἧχι πολῖται
χάλκεον εἶδος ἔχουσι κορυσσομένης Ἀφροδίτης,
μὴ σὲ, δόρυ κρατέουσα, τεῷ πλήξειε σιδήρῳ.
οὐ τόσον αἰχμάζεις, ὅσον ὀφρύες· οὐ τόσον αἰχμαὶ
ἀνέρας οὐτάζουσιν, ὅσον βάλλουσιν ὀπωπαί.
δέρκεο σοὺς θεράποντας, ὑποδρηστῆρας Ἐρώτων,
καὶ θρασὺν αὐχένα κάμψον ἀνικήτῳ Κυθερείῃ.
Ἄρες, ἐνικήθης, ὅτι χάλκεον ἔγχος ἐάσας,
νεβρίδα Χαλκομέδης γαμίην ὑπεδύσατο Μοῤῥεύς.

Εἶπε, μόθους γελόωσα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἄρεα κερτομέουσα γαμοστόλον. ἄγχι δὲ πόντου
καλλείψας ἀκόμιστον ἐπ' αἰγιαλοῖο χιτῶνα,
θαλπόμενος γλυκερῇσι μεληδόσι, λούσατο Μοῤῥεύς,
γυμνὸς ἐών· ψυχρῇ δὲ δέμας φαίδρυνε θαλάσσῃ,
θερμὸν ἔχων Παφίης ὀλίγον βέλος· ἐν δὲ ῥεέθροις
Ἰνδῴην ἱκέτευεν Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην,
εἰσαΐων, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης.
λουσάμενος δ' ἀνέβαινε μέλας πάλιν· εἶχε δὲ μορφὴν,
ὡς φύσις ἐβλάστησε· καὶ ἀνέρος οὐ δέμας ἅλμη,
οὐ χροιὴν μετάμειψεν, ἐρευθαλέη περ ἐοῦσα.
καὶ κενεῇ χρόα λοῦσεν ἐπ' ἐλπίδι· χιόνεος γὰρ

---

v. 175. *ἧχι* vulgo.

v. 178. *αἰχμάζεις ὅσον Ἄρεος* ed. pr. *αἰχμάζει ὅπλον Ἄρεος*, duplici vitio, ed. 2. ex infelici coniectura Falk. *αἰχμάζει σάκος Ἄρεος* Scalig. tentabat. Veram lectionem invenit Cunaei acumen.

v. 182. *ἐάσσας* vulgo.

v. 185. *ἄγχι δὲ πόνου* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 188. *ψυχρὴ — θαλάσση* ed. pr. ab eod. Falk. emend.

v. 190. *Ἰνδώην — ἐρυθρ.* vulgo.

v. 193. *δέμας ἅλμης* ed. pr. emend. Falk.

ἱμερόεις μενέαινε φανήμεναι ἄζυγι κούρῃ·
καὶ λινέῳ κόσμησε δέμας χιονώδεϊ πέπλῳ,
οἷον ἔσω θώρηκος ἀεὶ φορέουσι μαχηταί.

Ἱσταμένη δ' ἄφθογγος ἐπ' ἠόνος εἶχε σιωπὴν
Χαλκομέδη δολόεσσα· μεταστρεφθεῖσα δὲ κούρη
Μοῤῥέος ἀγλαίνοιο, σαόφρονας εἷλκεν ὀπωπάς,
ἀσκεπὲς αἰδομένη δέμας ἀνέρος· εἰσιδέειν γὰρ
ἅζετο, θῆλυς ἐοῦσα, λελουμένον ἄρσενα κούρη.

Ἀλλ' ὅτε χῶρον ἔρημον ἐσέδρακεν, ἅρμενον εὐναῖς,
τολμηρὴν παλάμην ὀρέγων αἰδήμονι νύμφῃ,
εἵματος ἀψαύστοιο σαόφρονος ἥψατο κούρης.
καί νύ κεν ἀμφίζωστον ἑλὼν εὐήνορι δεσμῷ,
νυμφιδίῳ σπινθῆρι βιήσατο Θυιάδα κούρην·
ἀλλά τις ἀχράντοιο δρακὼν ἀνεπήλατο κόλπου,
παρθενικῆς ἀγάμοιο βοηθόος· ἀμφὶ δὲ μίτρην
ἀμφιλαφὴς κυκλοῦτο φυλάκτορι γαστέρος ὁλκῷ.
ὀξὺ δὲ συρίζοντος ἀσιγήτων ἀπὸ λαιμῶν,
πέτραι ἐμυκήσαντο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Μοῤῥεύς,
αὐχένιον μύκημα νόθης σάλπιγγος ἀκούων,
παπταίνων ἀγάμοιο προασπιστῆρα κορείης.
καὶ πρόμος ἀμφιέλικτος ἀνεπτοίησε μαχητήν,
οὐρὴν ἀγκυλόκυκλον ἐπ' αὐχένι φωτὸς ἑλίξας,
ἔγχος ἔχων στόμα λάβρον· ἐτοξεύοντο δὲ πολλοί,
ἰὸν ἀκοντίζοντες, ἐχιδνήεντες ὀϊστοί·
οἳ μὲν ἀμιτρώτοιο διαΐσσοντες ἐθείρης,

---

v. 199. *ἐπ' ἠόνος* editt.

v. 208. *θυάδα* editt. Praeterea vereor, ut *σπινθῆρι* sanum sit, aut, si illud sanum, locum habeamus integrum. An *νυμφιδίῳ σφιγκτῆρι* de *amplexu?* Sed fortasse post *σπινθῆρι* duo hemistichia exciderunt, cum participio, unde dat. pendebat, veluti: igne *correptus*, *incensus* etc.

οἳ δὲ δρακοντοκόμοιο δι᾽ ἰξύος, οἳ δ᾽ ἀπὸ κόλπου,
Ἄρεα συρίζοντες, ἐβακχεύοντο μαχηταί.
Ὄφρα μὲν ὑψιλόφοιο πρὸ ἄστεος ἵστατο Μοῤῥεύς,
Χαλκομέδην δολόεσσαν ἀνήνυτον εἰς γάμον ἕλκων,
τόφρα δὲ Βασσαρίδος στρατιῆς εὔοπλος Ἐνυὼ
ἔγχος ἀτειρήεντος ἀλεύατο Δηριαδῆος·
καὶ γὰρ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο θορὼν, ὠκύπτερος Ἑρμῆς,
ἀντίτυπον Βρομίοιο φέρων ἴνδαλμα προσώπου,
Βακχείην ἐκάλεσσεν ὅλην στίχα μύστιδι φωνῇ·
δαιμονίην δὲ γυναῖκες ὅτ᾽ ἔκλυον Εὔιον Ἠχώ,
εἰς ἕνα χῶρον ἵκανον· ἀπὸ τριόδων δὲ κομίζων
Μαιναλίδων ὅλον ἔθνος, ἐς ἀγκύλα κύκλα κελεύθου
ἤγαγεν ὠκυπέδιλος, ἕως σχεδὸν ἤϊε πύργων·
καὶ φυλάκων στοιχηδὸν ἀκοιμήτοισιν ὀπωπαῖς
νήδυμον ὕπνον ἔχευεν ἑῇ πανθελγέϊ ῥάβδῳ
φώριος Ἑρμείας, πρόμος ἔννυχος· ἐξαπίνης δὲ
Ἰνδοῖς μὲν ζόφος ἦεν· ἀθηήτοισι δὲ Βάκχαις
φέγγος ἔην ἀδόκητον· ἀδουπήτων δὲ γυναικῶν
λάθριος ἡγεμόνευε δι᾽ ἄστεος ἄπτερος Ἑρμῆς·
χειρὶ δὲ θεσπεσίῃ βριαρὴν κληῗδα πυλάων
ἠλιβάτων ὤϊξε, καὶ ἠέλιος πέλε Βάκχαις.
Ἠματίην δ᾽ ὅτε νύκτα φαεσφόρος ἤλασεν Ἑρμῆς,
Δηριάδης ὑπέροπλος, ἔχων ἀτέλεστον ἀπειλήν,
Βασσαρίδων μάστευε λιπόπτολιν ἑσμὸν ὁδίτην.
ὡς δ᾽ ὅτε τις κατὰ νύκτα βαθυπλούτοις ἐν ὀνείροις

---

v. 223. Fort. *ὑψορόφοιο.*
v. 231. *κομίσσων* editt.
v. 232. *ἐς ἀγκύλα κελεύθου* ed. pr. aperta erroris causa. Defectum supplevit Falk. corrupto tamen accentu *κῦκλα.*
v. 241. *ἠλιάδων ὤϊξε* editt. confusione ex seq. *ἠέλ.* orta.
v. 244. Fort. *ἑσμὸν ἀλήτην.*

τέρπεται ἀπρήκτοισιν ἐπ᾽ ἐλπωρῇσιν, ἀείρων
ἀφνειαῖς παλάμῃσι μινυνθαδίου χύσιν ὄλβου,
ὑπναλέων κτεάνων ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσκων·
ἀλλ᾽ ὅτε, φαινομένης ῥοδοειδέος Ἠριγενείης,
χάζεται εὐκτεάνοιο παλίλλυτος ὄψις ὀνείρου,
σὺν κενεαῖς παλάμῃσιν ἐγείρεται, οὐδὲν ἀείρων,
ῥίψας κλεψινόων σκιοειδέα τέρψιν ὀνείρων·
ὣς τότε Δηριάδης, ὅτε μὲν ζόφος εἶχεν ἀγυιάς,
τέρπετο, Βασσαρίδων δοκέων αὐτόσσυτον ἄγρην
ἀμφιέπειν ἔντοσθεν ἐεργομένων πυλεώνων,
ψευδομένην ἀνόνητον ἔχων σκιοειδέα νίκην·
ἀλλ᾽ ὅτε φέγγος ἔλαμψε, καὶ οὐκέτι δέρκετο Βάκχας,
ὡς ὄναρ, ἔδρακε πάντα, καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ,
ὡς Διῒ καὶ Φαέθοντι χολώετο καὶ Διονύσῳ,
Μαιναλίδας φυγάδας διζήμενος· ἀμφὶ δὲ πύργων
Βασσαρίδες κελάδησαν ἀνάμπυκες Εὐάδι φωνῇ.

Δηριάδης δ᾽ ἐδίωκε τὸ δεύτερον· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Καυκάσου ἐν κορυφῇσιν, ἀποῤῥίψας πτερὸν Ὕπνου.
καὶ δόλον ἠπεροπῆα μαθὼν κακοεργέος Ἥρης,
Σειληνοὺς ἐδόκευε πεφυζότας, ἔδρακε Βάκχας,
σπερχομένας ἀγεληδὸν ἀπὸ τριόδων, ἀπὸ πύργων,
καὶ Σατύρους κείροντα, καὶ ἀμώοντα γυναῖκας
Δηριάδην ἐνόησεν ὀπίστερον, ὄρχαμον Ἰνδῶν,
υἱέα δ᾽ ἐν δαπέδῳ κατακείμενον· ἀμφὶ δὲ νύμφαι

---

v. 246. ὑπ᾽ ἐλπωρῇσιν ἀ. volebat Wakef. Sylv. III. p. 28.

v. 247. χύσιν ὄμβρου editt. quod post Scalig. idem Wakef. ibid. emend.

v. 250. ἀκτεάνοιο vulgo.

v. 265. Σιληνοὺς ἐδίωκε editt. sed posterius iam Falk. emend. in Coniectt. Minus apte Cant. tentabat ἔγνωκε.

v. 267. ἀμώοντα editt.

ἐγγὺς ἔσαν στεφανηδόν· ὃ δὲ στροφάλιγγι κονίης
κεῖτο καρηβαρέων, ὀλιγοδρανὲς ἆσθμα τιταίνων,
ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.
καὶ φθονερῆς ἤλεγξε δόλον δυσμήχανον Ἥρης,
καὶ δολίην παράκοιτιν ἐμέμψατο κέντορι μύθῳ·
καί νύ κεν, ἀχλυόεντος ὁμέστιον Ἰαπετοῖο,
Ὕπνον ὁμιχλήεντα κατέκλήϊσσε βερέθρῳ,
εἰ μὴ Νὺξ ἱκέτευε, θεῶν δμήτειρα καὶ ἀνδρῶν·
καὶ μόγις εὐνήσας ὀλοὸν χόλον, ἴαχεν Ἥρῃ·
Οὔπω ἐμῆς Σεμέλης ἐκορέσσαο, δύσμαχος Ἥρη,
ἀλλ᾽ ἔτι καὶ φθιμένῃ τάχα χώεαι; οὐδὲ καὶ αὐτὴ
σὸν κότον ἐπρήϋνεν ἀτέρμονα νυμφιδίη φλόξ,
λέκτρα διασκεδάσασα Διοβλήτοιο Θυώνης;
Ἰνδοφόνῳ τέο μέχρις ἐπιβρίθεις Διονύσῳ;
ἅζεο σοὺς προτέρους πάλιν ἄκμονας· εἰςέτι κεῖνοι,
εἰςέτι μοι παρέασιν ἀρηγόνες, οὓς ποσὶ δήσας
ὑμετέροις ἔσφιγξα· σὺ δ᾽ ἄστατος ὑψόθι γαίης
αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι μετάρσιον εἶχες ἀνάγκην·
καὶ θρασὺς ἐν νεφέλῃσι περίπλοκον ὑψόθι γαίης
δέσμιον εἶδεν Ἄρης σε, καὶ οὐ χραίσμησε τεκούσῃ·
οὐ πυρόεις Ἥφαιστος ἐπήρκεσεν· οὐ δύναται γὰρ
τλήμεναι αἰθαλόεντος ἕνα σπινθῆρα κεραυνοῦ.
δήσω σὰς παλάμας χρυσέῳ πάλιν ἠθάδι δεσμῷ·
Ἄρεα δ᾽ ἀῤῥαγέεσσιν ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσω

v. 270. Fort. ὃ δ᾽ ἐν στροφάλ.
v. 276. Malis ὁμιχλήεντι — βερέθρῳ.
v. 279. ἐκορεύσαο ed. pr. emend. Falk.
v. 280. καὶ φθιμένη ed. pr. ab eod. emend.
v. 283. ἐπιβρίζεις editt.
v. 286. σὺ δ᾽ ὕστατος editt. Verum vidit Falk. in Coniectt. Rhodomannus coniiciebat ὕστατον.
v. 292. χρυσέο πάλ. ed. alt.

εἰς τροχὸν αὐτοκύλιστον, ὁμόδρομος οἷος ἀλήτης
Τάνταλος ἠερόφοιτος, ἢ Ἰξίων μετανάστης·
καί μιν ἀναλθήτοισιν ὅλον πληγῇσιν ἱμάσσω,
εἰςόκε νικήσειεν ἐμὸς πάϊς υἱέας Ἰνδῶν.
ἀλλὰ τεῷ Κρονίωνι χαρίζεαι, αἴ κεν ἐλάσσῃς
λύσσαν ἐριπτοίητον ἱμασσομένου Διονύσου·
μὴ δὲ λίπῃς κοτέοντα τεὸν πόσιν. ἀλλὰ μολοῦσα
Ἰνδῴης ἀκίχητος ὑπὸ κλέτας εὔβοτον ὕλης,
Βάκχῳ μαζὸν ὄρεξον ἐμὴν μετὰ μητέρα Ῥείην,
ὄφρα τελειοτέροισιν ἑοῖς στομάτεσσιν ἀρύσσῃ
σὴν ἱερὴν ῥαθάμιγγα προηγήτειραν Ὀλύμπου,
καὶ βατὸν αἰθέρα τεῦξον ἐπιχθονίῳ Διονύσῳ·
ὑμετέρῳ δὲ γάλακτι δέμας χρίσασα Λυαίου,
σβέσσον ἀμερσινόοιο δυςειδέα λύματα νούσου·
καὶ σοὶ ἐπεντύνω γέρας ἄξιον· ὑμετέρῃ γὰρ
στηρίξω κατ᾽ Ὄλυμπον ἐοικότα κύκλον ἐέρσῃ,
Ἡραίοιο γάλακτος ἐπώνυμον, ὄφρα γεραίρω
ἰκμάδα πασιμέλουσαν ἀλεξικάκου σέο μαζοῦ·
μοῦνον ἐμοὶ πεφύλαξο Διὸς φιλότεκνον ἀπειλήν,
μὴ δὲ πάλιν δόλον ἄλλον ἐπεντύνῃς Διονύσῳ.
  Ὣς εἰπὼν, προέηκε παλίγκοτον εὐνέτιν Ἥρην,
Βακχείης κατότητος ἀλεξήτειραν ἀνάγκῃ,

---

v. 294. Ante hunc versum legitur vulgo v. 296. ordine aperte corrupto. Sed fieri potuit, ut *αὐτοκύλιστον ὁμόδρομον* scriberet.

v. 296. legitur vulgo ante v. 294.

v. 298. *ἐλάσσης* vulgo, sine *ι* subscr.

v. 301. *Ἰνδώης* editt.

v. 304. *ἱερὰν ῥαθ.* editt.

v. 307. *λύματα νάσου* ed. pr. Nostrum suppeditavit Falkenburgius, Scaligero *κύματα νούσου* tentante, ut fere v. 361. Sed cf. v. 321.

v. 315. *ἀνάγκης* editt. quod fort. retinendum erat. Sed *invita* opem tulit Iuno.

ἵλαον εὐάντητον ἀτυζομένῳ Διονύσῳ,
ὄφρα δέμας Βρομίοιο γαλαξαίῃσιν ἐέρσαις
χειρὶ περιχρίσειε θεοτρεφέων ἀπὸ μαζῶν.
  Ἥρη δ' οὐκ ἀμέλησεν· ἀκεσσιπόνοιο δὲ θηλῆς
θεσπεσίῃ ῥαθάμιγγι δέμας χρίσασα Λυαίου,
ἄγρια δαιμονίης ἀπεσείσατο λύματα λύσσης·
καὶ δίδυμον φθόνον εἶχεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ,
ἠνορέην ὁρόωσα καὶ ἀγλαΐην Διονύσου,
καὶ φθονεραῖς παλάμῃσι μεμηνότος ἥψατο Βάκχου·
ἀμφὶ δέ οἱ στομάτεσσιν, ἀνειρύσασα χιτῶνος,
ἀμβροσίης πλήθουσαν ἑὴν γυμνώσατο θηλήν,
θλιβομένην βλύζουσα χύσιν ζηλήμονι μαζῷ.
καί μιν ἀνεζώγρησε· τανυπλοκάμου δὲ Λυαίου
ὄμμασι μηκεδανοῖσι τόσην διεμέτρεεν ἥβην,
εἴ ποτε τηλίκον εἶδος ἐπιχθονίη τέκε γαστήρ,
εἰ τόσος ἦεν Ἄρης ἐγχεσπάλος, εἰ τόσος Ἑρμῆς,
εἰ Φαέθων πέλε τοῖος, ἢ ἱμερόφωνος Ἀπόλλων.
καί μιν ἔχειν μενέαινεν ἐν αἰθέρι νυμφίον Ἥβης,
εἰ μή οἱ κατένευσε μετὰ χρόνον ὑψιμέδων Ζεὺς
μόρσιμον Ἡρακλῆα, δυωδεκάεθλον ἀκοίτην.
  Ἡ μὲν ἀλεξήσασα πόνον μανιώδεα Βάκχου,
ὑψιφανὴς ἀνέβαινε τὸ δεύτερον εἰς χορὸν ἄστρων,
μὴ στρατιὴν ἀσίδηρον ἐσαθρήσῃ Διονύσου,
μαρναμένην νάρθηκι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ,
καὶ προμάχους, κταμένους ὀλίγῳ ῥηξήνορι θύρσῳ.

---

v. 319. *κούρη δ' οὐκ ἀμέλησεν* editt. emend. Scal.

v. 321. Rursus *κύματα λύσσης* desiderabat Scal. Sed cf. v. 307.

v. 334. *κατένευσα* ed. pr. emend. Falk.

v. 340. Ante hunc versum aliquid excidisse puto. Tum recte se habebit *κταμένους* eo quo est loco positum. Aliter oporteret *ὀλίγῳ κταμένους. Herm.*

Οὐ δὲ μάχης ἀμέλησε Διὸς πάϊς· ἀλλὰ μαχητὰς
θωρήξας, παλίνορσος ἀγέστρατον ἴαχε φωνήν,
χειρὶ γιγαντοφόνῳ ταμεσίχροα κισσὸν ἑλίσσων·
Θαρσαλέοι μάρνασθε τὸ δεύτερον· ἐν πολέμοις γὰρ
Ζεὺς πάλιν ἡμείων πρόμος ἵσταται, υἱέϊ Βάκχῳ
ἵλαος· οὐρανόθεν δὲ προασπίζων Διονύσου,
ἀθανάτων χορὸς ἦλθε, καὶ οὐκέτι χώεται Ἥρη.
τίς στεροπῇ Κρονίδαο μαχέσσεται; ἢ πότε δειλοὶ
δυσμενέες μίμνουσι, κορυσσομένοιο κεραυνοῦ;
ἶσος ἐμῷ γενετῆρι φανήσομαι· ἐν πολέμοις γὰρ
γηγενέας Τιτῆνας ἐμὸς νίκησε Κρονίων·
νικήσω καὶ ἔγωγε χαμαιγενέων γένος Ἰνδῶν.
σήμερον ἀθρήσητε, κορυμβοφόρον μετὰ νίκην,
Δηριάδην ἱκέτην βραδυπειθέα, καὶ χορὸν Ἰνδῶν,
αὐχένα δοχμώσαντα γαληναίῳ Διονύσῳ,
καὶ ποταμὸν, μεθέποντα μεθυσφαλὲς Εὔϊον ὕδωρ·
ἀντιβίους δ' ὄψεσθε παρὰ κρητῆρι Λυαίου,
ξανθὸν ὕδωρ πίνοντας ἀπ' οἰνοπόρου ποταμοῖο,
καὶ θρασὺν Ἰνδὸν ἄνακτα, κατάσχετον οἴνοπι κισσῷ,
ἰλλόμενον πετάλοισι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ,
εἴκελα δεσμὰ φέροντα, τάπερ μετὰ κύματα λύσσης
Νυσιάδες βοόωσι θεουδέες εἰσέτι Νύμφαι,
ἀλκῆς ἡμετέρης ἐπιμάρτυρες, ὁππότε κισσοῦ
ἀγχονίῳ σφίγξασα θεημάχον ἀνέρα δεσμῷ,

v. 341. *ἀμέλησεν ἑὸς πάϊς* editt. qui Iunonis fuisset filius, non Bacchus. Occupavit emendationem Rhodom.

v. 344. *ἐν πτολέμοις* vulgo.

v. 348. *ἡ ποτὲ δ.* editt. Voluerunt fortasse *ἦ ποτὲ δ.*

v. 350. *πτολέμοις* vulgo.

v. 359. *κατάσχεται* ed. pr. emend. Falk.

v. 360. *τιλλόμενον* editt. Cf. Apollon. Rhod. Arg. I. 129.

v. 361. *ἴκελα* vulgo.

Ἀῤῥαβίην ἐφόβησεν ἐμὴ θρασυεργὸς ὀπώρη,
ἅμματι βοτρυόεντι βιαζομένου Λυκοόργου.
ἀλλὰ τόσου μετὰ κύκλα κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ
ληΐδα δυσμενέων συλήσετε, καὶ κτέρας ἅλμης,
μαρμαρέας λάϊγγας· ἐμὴν δ' ἐπὶ μητέρα Ῥείην
ἑλκομένας πλοκάμοιο μεταστήσασθε γυναῖκας,
καὶ προμάχους τίσασθε δεδουπότας, ὧν ἐπὶ πότμῳ
τείρομαι ὀξείῃσι μεληδόσιν· ἐν κραδίῃ δὲ
ἀμφότερον φθονέω τε καὶ ἄχνυμαι, ὅττι δοκεύω
Δηριάδην ζώοντα καὶ ἀκτερέϊστον Ὀφέλτην,
μεμφόμενον μετὰ πότμον ἀεργέα χεῖρα Λυαίου.
οὐκέτι Κωδώνη θωρήσσεται· οὐκέτι δειλὴ
μάρναται Ἀλκιμάχεια δορυσσόος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Αἰβίαλος δέδμητο, καὶ εἰςέτι θύρσον ἐρύκω.
αἰδέομαι μετὰ δῆριν Ἀρέστορα, μὴ καὶ ἀκούσῃ,
ὅττι θανὼν οὐχ εὗρεν ἀρηγόνα νεκρὸς Ὀφέλτης.
οὐ δύναμαι Κρήτης Κορυβαντίδος ἄστυ περῆσαι,
μὴ γενέτης Ἀγέλαος ὀλωλότα παῖδα γοήσῃ,
Ἀνθέος ὀλλυμένοιο φόνον νήπιον ἀκούων.
αἰδέομαι, Μίνωϊ φανήμεναι· ἐν κλισίῃ γὰρ

---

v. 366. *ἅλματι βοτρυόεντι* editt. alibi fortasse, sed non hic ferendum.

v. 368. *σύλη σέτε — ἀλκῆς* ed. pr. Prius tantum emendatum in ed. alt. a Falk. Posterius correxit Scal. Sed, etsi futurum in antecedd. *τόσ. μετὰ κύκλα κ. κυδ.* habere videtur, quod excuset, malim tamen propter seqq. *συλήσατε.*

v. 373. *ἀμφότερον δοκέω τε κ. ἀ.* editt. *πονέω* volebat Scalig. Sed desiderabatur oppositio quaedam ob *viventem* Deriadem, et *insepultum* Ophelten, interfectum a Deriade XXXII. 186.

v. 379. *Ἀρίστορα* editt. Aliquoties *Ἀρεστορίδης* Opheltes vocatur, ut XXXVII. 85. 101.

v. 383. In Anthei nomine vide flosculum Lubinianum.

Ἀστέριος μογέει βεβολημένος, ὃν πλέον ἄλλων
ῥύσομαι· Εὐρώπης γὰρ ἔχει γένος· ἀλλὰ σαώσας,
νόστιμον ἀρτεμέοντα πάλιν γενετῆρι κομίσσω,
πηὸν ἐμὸν, μετὰ δῆριν, ὅπως μὴ Κάδμος ἀκούσῃ
Ἀστέριον χατέοντα λιποπτολέμου Διονύσου.
ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε, καὶ εἰν ἑνὶ πᾶσιν ἀρήξω,
τοσσατίων ἕνα μοῦνον ἀποκτείνας ὀλετῆρα.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΣΤ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἕκτῳ μετὰ κύματα λύσσης
Βάκχος Δηριαδῆϊ κορύσσεται, εἶδος ἀμείβων.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΣΤ.

Ὣς φάμενος, θάρσυνε γεγηθότας ἡγεμονῆας·
Δηριάδης δ᾽ ἑτέρωθεν ἑοὺς ἐκόρυσσε μαχητάς.
ἀμφοτέρῃ δὲ φάλαγγι θεοὶ, ναετῆρες Ὀλύμπου,
κεκριμένοι στέλλοντο, κυβερνητῆρες Ἐνυοῦς,
οἳ μὲν Δηριαδῆος ἀρηγόνες, οἳ δὲ Λυαίου.
Ζεὺς μὲν, ἄναξ μακάρων, ὑψίζυγος ὑψόθι Κέρνης
Ἄρεος εἶχε τάλαντα παρακλιδόν· οὐρανόθεν δὲ
ἔμπυρον ὑδατόεις προκαλίζετο Κυανοχαίτης
Ἠέλιον, Γλαυκῶπιν Ἄρης, Ἥφαιστος Ὑδάσπην·
Ἥρης δ᾽ ἀντικέλευθος ὀρεστιὰς Ἄρτεμις ἔστη·
Λητῴην δ᾽ ἐπὶ δῆριν ἐΰῤῥαπις ἤλυθεν Ἑρμῆς.
Καὶ ζαθέου πολέμου διδυμόκτυπος ἔβρεμεν ἠχὼ
ἀμφοτέροις μακάρεσσιν· ἐπεσσυμένων δὲ κυδοιμῷ,
Ἄρης ἑπταπέλεθρος ἐμάρνατο Τριτογενείῃ,
καὶ δόρυ θοῦρον ἴαλλεν· ἀνουτήτου δὲ θεαίνης

---

v. 8. *ἔμπορον* ed. pr. emend. Falk.
v. 11. *Λητώην* editt. more suo.
v. 12. *πτολέμου* eaedem.
v. 13. *ἐπεσσυμένων δὲ κυδοιμῶν* editt. male. Caeterum de *ἀμφοτέροις μακάρεσσι*, utroque Deorum exercitu, Cunaeus nimis magnos clamores tollit.

μέσσην αἰγίδα τύψεν· ἀθηήτου δὲ καρήνου
ἤλασε Γοργείης ὀφιώδεα λήϊα χαίτης,
Παλλάδος οὐτήσας λάσιον σάκος· ὀξυτενὴς δὲ
πεμπομένη ῥοιζηδὸν ἀκαμπέος ἔγχεος αἰχμὴ
ποιητὴν πλοκαμῖδα νόθης ἐχάραξε Μεδούσης.
κούρη δ᾽ ἐγρεκύδοιμος, ἐπαΐξασα καὶ αὐτή,
σύγγονον ἔγχος ἄειρεν ἐπ᾽ Ἄρεϊ, Παλλὰς ἀμήτωρ,
κεῖνο, τόπερ φορέουσα λεχώϊον ἥλικι χαλκῷ,
ἄνθορε πατρῴοιο τελεσσιγόνοιο καρήνου.
καὶ δαπέδῳ γόνυ κάμψε τυπεὶς περιμήκετος Ἄρης·
ἀλλά μιν ὀρθώσασα παλινδίνητον, Ἀθήνη
μητρὶ φίλῃ μετὰ δῆριν ἀνούτατον ὤπασεν Ἥρῃ.
  Ἥρῃ δ᾽ ἀντερίδαινεν ὀρεσσικόμου Διονύσου
Ἄρτεμις, ὡς συνάεθλος ὀρεστιάς· ἰθυτενὲς δὲ
τόξον ἑὸν κύκλωσεν· ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
Ἥρη, Ζηνὸς ἔχουσα νέφος πεπυκασμένον ὤμοις,
ἀῤῥαγὲς ὡς σάκος εἶχε· καὶ Ἄρτεμις ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ
ἠερίης πέμπουσα δι᾽ ἄντυγος ἰὸν ἀλήτην,
εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἑὴν ἐκένωσε φαρέτρην,
καὶ νεφέλην ἄῤῥηκτον ὅλην ἐπύκαζεν ὀϊστοῖς·
καὶ γεράνων μιμηλὸς ἔην τύπος ἠεροφοίτης,
ἱπταμένων στεφανηδὸν ἀμοιβαίῳ τινὶ κύκλῳ.
καὶ νέφεϊ σκιόεντι πεπηγότες ἦσαν ὀϊστοί·
ὠτειλὰς δ᾽ ἀχάρακτος ἀναίμονας εἶχε καλύπτρη.
καὶ κραναὸν κούφισσεν ὑπηνέμιον βέλος Ἥρη·
χειρὶ δὲ δινεύουσα πεπηγότα νῶτα χαλάζης,

---

v. 24. πατρώοιο editt.

v. 27. μητρὶ φίλη editt.

v. 28. Ἥρη δ᾽ ἀντ. editt. Id servans Rhodomannus, v. seq. ᾧ pro ὡς scribebat.

v. 31. Fort. ἑλοῦσα νέφος propter sequens εἶχε.

Ἄρτεμιν ἐστυφέλιξε χαραδρήεντι βελέμνῳ.
τόξου δ' ἀγκύλα κύκλα συνέθλασε μάρμαρος αἰχμή·
οὐ δὲ μάχην ἀνέκοψε Διὸς δάμαρ· Ἀρτέμιδος δὲ
στήθεος ἄκρον ἔτυψε μεσαίτατον· ἣ δὲ τυπεῖσα
ἔγχεϊ παχνήεντι, χαμαὶ κατέχευε φαρέτρην.
καί οἱ ἐπεγγελόωσα Διὸς μυθήσατο νύμφη·

Ἄρτεμι, θηρία βάλλε· τί μείζοσιν ἀντιφερίζεις;
καὶ σκοπέλων ἐπίβηθι· τί σοι μόθος; οὐτιδανὰς δὲ
ἐνδρομίδας φορέουσα, λίπε κνημῖδας Ἀθήνῃ,
καὶ λίνα σεῖο τίναὅσε δολοπλόκα· θηροφόνοι γὰρ
σοὶ κύνες ἀγρώσσουσι, καὶ οὐ πτερόεντες ὀϊστοί·
οὐ σὺ λεοντοφόνον μεθέπεις βέλος· ἀδρανέων γὰρ
σῶν καμάτων ἱδρῶτες ἀνάλκιδές εἰσι λαγωοί.
σῶν δ' ἐλάφων ἀλέγιζε, καὶ εὐκεράου σέο δίφρου,
σῶν ἐλάφων ἀλέγιζε· τί σοὶ Διὸς υἷα γεραίρειν,
πορδαλίων ἐλατῆρα καὶ ἡνιοχῆα λεόντων;
ἢν δ' ἐθέλῃς, ἔχε τόξον, Ἔρως ὅτι τόξα τιταίνει.
παρθενικὴ φυγόδεμνε, μογοστόκε, πορθμὸν ἐρώτων,
κεστὸν ἔχειν ὤφελλες, ἀοσσητῆρα λοχείης,
σὺν Παφίῃ, σὺν Ἔρωτι· σὺ γὰρ κρατέεις τοκετοῖο.
ἀλλὰ, τελεσσιγόνοιο κυβερνήτειρα γενέθλης,
ἔρχεο παιδοτόκων ἐπὶ παστάδα θηλυτεράων,
καὶ λοχίοις βελέεσσιν ὀϊστεύουσα γυναῖκας,
εἴκελος ἔσσο λέοντι, λεχωΐδος ἐγγύθι νύμφης,
ἀντὶ φιλοπτολέμοιο μογοστόκος. ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
λῆγε σαοφρονέουσα σαόφρονος εἵνεκα μίτρης,

---

v. 45. *ἄκρον ἔκρυψε* edit. pr. emend. Falk.
v. 50. *κνημίδας Ἀθήνη* editt.
v. 58. Fort. *Ἔρως ἅτε τόξα τ.* quemadmodum ille.
v. 65. *ἴκελος* editt.

ὅττι, τεῶν μελέων ποθέων τύπον, ὑψιμέδων Ζεὺς
παρθενικὰς ἀγάμους νυμφεύεται· εἰςέτι κείνην
εἰκόνα σὴν βοόωσι γαμοκλόπον Ἀρκάδες ὗλαι,
Καλλιστοῦς ἀγάμοιο γαμοστόλον· ἡμετέρην δὲ
ἔμφρονα μάρτυρον ἄρκτον ἔτι στενάχουσι κολῶναι,
μεμφομένην νόθον εἶδος ἐρωμανὲς Ἰοχεαίρης,
θηλυτέρης ὅτε λέκτρον ἐδύσατο θῆλυς ἀκοίτης.
ἀλλὰ τεὴν ἀνόνητον ἀποῤῥίψασα φαρέτρην,
Ἥρης κάλλιπε δῆριν ἀρείονος· ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς,
ὡς λοχίη πολέμιζε τελεσσιγάμῳ Κυθερείῃ.

Ἔννεπε· τειρομένην δὲ παρήλυθεν Ἄρτεμιν Ἥρη·
τὴν δὲ φόβῳ μεθύουσαν ἀπὸ φλοίσβοιο κομίζων,
ἀμφοτέρῳ πήχυνε κατηφέϊ Φοῖβος ἀγοστῷ,
καί μιν ἄγων ἔστησεν ἐρημάδος ἔνδοθι λόχμης·
νοστήσας δ᾽ ἀκίχητος ὁμίλεε θέςπιδι χάρμῃ.

Καὶ βυθίου προμάχου πυρόεις πρόμος ἀντίος ἔστη,
Φοῖβος ἐς ὑσμίνην Ποσιδήϊον· ἀμφὶ δὲ νευρῇ
θῆκε βέλος, καὶ πυρσὸν ἐκούφισε Δελφίδι πεύκῃ,
ἀμφοτέρῃ παλάμῃ περιδέξιος, ὄφρα κορύσσῃ
ὁλκῷ κυματόεντι σέλας, καὶ τόξα τριαίνῃ.
αἰχμὴ δ᾽ αἰθαλόεσσα, καὶ ὑδατόεντες ὀϊστοὶ
σύμπεσον ἀλλήλοισι· κορυσσομένοιο δὲ Φοίβου,
Ἄρεος ἐσμαράγησε μέλος πατρώϊος αἰθήρ,

v. 68. Potius *φορέων τύπον* debebat, puto.

v. 71. Potuit *ἡμετέρην* dicere; sed fortasse tamen *ὑμετέρην* dixit.

v. 73. Fort. *μεμφόμεναι νόθ.*

v. 74. *θηλυτέρου ὅτε* editt. Emendavit iam Rhodomannus: et nuper Wernickius ad Tryphiod. p. 487.

v. 77. *πτολέμιζε* editt.

v. 85. Fort. per apposit. dixit *Δελφίδα πεύκην.*

βρονταῖον κελάδημα· θυελλήεσσα δὲ σάλπιγξ,
οὔασι Φοιβείοισιν ἐπέκτυπε ποντιὰς Ἠχώ·
Τρίτων δ' εὐρυγένειος ἐβόμβεεν ἠθάδι κόχλῳ,
ἀνδροφυὴς ἀτέλεστος, ἀπ' ἰξύος ἔγχλοος ἰχθύς·
Νηρεΐδες δ' ἀλάλαζον· ὑποκρυφίου δὲ θαλάσσῃ
σειομένου τριόδοντος, Ἄραψ μυκήσατο Νηρεύς.
Οὐρανίης δὲ φάλαγγος ὑπέρτερον ἦχον ἀκούων,
Ζεὺς χθόνιος κελάδησε, μὴ Ἐννοσίγαιος ἀράσσων
γαῖαν ἱμασσομένην ῥοθίων ἐνοσίχθονι παλμῷ,
ἁρμονίην κόσμοιο μετοχλίσσειε τριαίνῃ,
μή ποτε κινήσας χθονίων κρηπῖδα βερέθρων,
θνητὴν τελέσειεν ἀθνήτου χθονὸς ἕδρην,
μὴ βυθίων φλέβα πᾶσαν ἀναῤῥήξειεν ἐναύλων,
νερτερίῳ κευθμῶνι χέων μετανάστιον ὕδωρ,
νέρτερον εὐρώεντα κατακλύζων πυλεῶνα.
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν, ἔριδι ξυνιόντων,
καὶ χθόνιαι σάλπιγγες ἐπέβρεμον· ἀμφοτέρους δέ,
ῥάβδον ἐλαφρίζων, ἀνεσείρασε μείλιχος Ἑρμῆς·
τρισσοῖς δ' ἀθανάτοισι μίαν ξυνώσατο φωνήν·
Γνωτὲ Διός, καὶ κοῦρε, σὺ μέν, Κλυτότοξε, θυέλλαις
πυρσὸν ἔα καὶ τόξα, σὺ δέ, γλωχῖνα τριαίνης,

---

v. 93. *πόντιον* Rhodomannus.

v. 95. *ὑποκρύ δὲ θαλάσσῃ* ed. pr. *ὑποκρύφιος δὲ θ.* ed. 2. e coniect. Falk. qui et *ὑπὸ κρυφίῃ δὲ θ.* proponebat.

v. 97. *Οὐρανίης τε φάλ.* editt. Praeterea in margine exemplaris *οἶκον* invenit Falk. quasi illud ad *ἦχον* faceret.

v. 101. *μή ποτε κοσμήσας* editt. quod in *νωμήσας* Scalig. mutabat. Nostrum invenit Rhodom. ap. Herm. Orph. p. 233.

vv. 104. 5. nimis sibi similes, videndum, an ferendi sint ambo.

v. 109. Si praecedens v. 107. *ἀμφοτέρους* respexeris, exspectes, *δισσοῖς δ' ἀθανάτ.* Phoebo et Apollini; addit tamen infra v. 130. sqq. Hydaspem, velut in transcursu. *Δισσοῖς* etiam Rhodomannus coniecit.

μὴ μακάρων Τιτῆνες ἐπεγγελάσωσι κυδοιμῷ,
μὴ Κρονίην μετὰ δῆριν, ἀπειλήτειραν Ὀλύμπου,
δεύτερον ἀθανάτοισιν Ἄρης ἐμφύλιος εἴη,
μὴ μόθον ἄλλον ἴδοιμι μετὰ χρόνον Ἰαπετοῖο·
μὴ δὲ, μετὰ Ζαγρῆα, καὶ ὀψιγόνου περὶ Βάκχου
φλέξας γαῖαν ἅπασαν ἑῷ πυρὶ χωόμενος Ζεύς,
ἀενάου κλύσσειε τὸ δεύτερον ἄντυγα κόσμου,
ὕδασιν ὀμβρήσας χυτὸν αἰθέρα· μὴ δὲ νοήσω
ἠερίοις πελάγεσσι διάβροχον ἅρμα Σελήνης,
μὴ ψυχρὴν ἐχέτω Φαέθων πάλιν ἔμπυρον αἴγλην·
πρεσβυτέρῳ δ' ὑπόεικε κυβερνητῆρι θαλάσσης,
πατροκασιγνήτῳ τανύων χάριν, ὅττι γεραίρει
εἰναλίην σέο Δῆλον ἁλὸς μεδέων, Ἐνοσίχθων·
μή σε λίπῃ φοίνικος ἔρως, μὴ μνῆστις ἐλαίης.
τίς πάλιν, Ἐννοσίγαιε, δικαςπόλος ἐνθάδε Κέκροψ;
τίς πάλιν Ἴναχος ἄλλος, ὃ σὴν πόλιν ἴαχεν Ἥρῃ;
ὅττι καὶ Ἀπόλλωνι κορύσσεαι, ὥςπερ Ἀθήνῃ,
καὶ μόθον ἄλλον ἔχεις προτέρην μετὰ φύλοπιν Ἥρης.
καὶ σὺ, πάτερ μεγάλοιο, κεραςφόρε, Δηριαδῆος,
Ἡφαίστου πεφύλαξο σέλας, μετὰ λαμπάδα Βάκχου,
μή σε πυριγλώχινι καταφλέξειε κεραυνῷ.

---

v. 114. *ἐκφύλιος* editt. contrario sensu.

v. 115. *μετὰ Κρόνον Ἰαπετοῖο* vulgo sine sensu. Sed fortasse scripserat *μετὰ κλόνον Ἰαπ.*

v. 118. *κλύσειε* editt.

v. 120. *ἅρμα θαλάσσης* editt. emend. Scalig.

v. 123. *τινύων χάριν* ed. pr. *τίνων* ed. 2. e coni. Falk.

v. 127. *ἄλλος ἑὴν πτόλιν* editt.

v. 128. *ὥςπερ Ἀθήνη* editt.

v. 129. *προτέρης — Ἥρης* editt.

Ὣς εἰπὼν, ἀνέκοψε θεῶν ἔμφυλον ἐνυώ.
καὶ τότε λυσσήεις παλινάγρετον ἄμφεπε χάρμην
Δηριάδης βαρύμηνις, ἀπήμονας ὡς ἴδε Βάκχας.
καὶ μόθον ἀρτεμέοντος ὀπιπεύων Διονύσου,
εἰς ἐνοπὴν οἴστρησε πεφυζότας ἡγεμονῆας·
καὶ ξυνὴν πρυλέεσσι καὶ ἱππήεσσιν ἀπειλὴν
βάρβαρον ἐσμαράγησε βαρυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν·
Σήμερον ἢ Διόνυσον ἐγὼ πλοκαμῖδος ἐρύσσω,
ἠὲ μόθος Βακχεῖος ἀϊστώσει γένος Ἰνδῶν.
ὑμεῖς μὲν Σατύροισιν ἀλεξήτειραν ἀνάγκην
στήσατε· Δηριάδης δὲ κορυσσέσθω Διονύσῳ.
ἡμερίδων δὲ πέτηλα, καὶ ὄργια ποικίλα Βάκχου
φλέξατε, καὶ κλισίας ἐμπρήσατε· Μαιναλίδας δὲ
δμωΐδας αὐχήεντι κομίσσατε Δηριαδῆϊ.
καὶ πυρὶ δήϊα θύρσα μαραίνετε· βουκεράων δὲ
Σειληνῶν, Σατύρων τε πολυσπερέων κεφαλάων
λήϊον ἀμήσαντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
στέψατε πάντα μέλαθρα βοοκραίροισι καρήνοις.
μὴ Φαέθων στρέψειε πυραυγέας εἰς δύσιν ἵππους,
πρὶν Σατύρους καὶ Βάκχον ἀλυκτοπέδῃσι κομίσσω
σφιγγόμενον, καὶ στικτὸν, ἐμῇ δεδαϊγμένον αἰχμῇ,
ῥωγαλέον φορέοντα κατὰ στερνοῖο χιτῶνα,
θύρσον ἀποῤῥίψαντα· τανυπλοκάμων δὲ γυναικῶν
χαίτην ἀμπελόεσσαν ἐμῷ τεφρώσατε δαλῷ·
θαρσαλέοι δὲ γένεσθε, καὶ Ἰνδῴην μετὰ χάρμην

v. 142. *ἀλεξήτειραν ἀνάγκην*, quasi *necessitatem, qua eos repellatis, arceatis*, parum apte. Vereor, ut sana sit lectio.

v. 144. Durum est, *ὄργια φλέξατε;* nam *ὄργανα, ἔρνεα, ἄρμενα* et alia in promptu erant.

v. 148. *Σιληνῶν* editt.

v. 157. *θαλσαλέοι* ed. pr. a Falk. emend. Mox *Ἰνδώην* utraque ed.

νίκην κυδιάνειραν ἀείσατε Δηριαδῆος,
ὄφρα τις ἐῤῥίγῃσι καὶ ὀψιγόνων στρατὸς ἀνδρῶν,
Ἰνδοῖς γηγενέεσσιν ἀνικήτοισιν ἐρίζειν.
Ἔννεπε· καὶ προμάχους μετανεύμενος ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ,
ἡνιόχους οἴστρησεν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
καὶ πρυλέων πομπῆας ἐπεστήριξε κυδοιμῷ,
μαρναμένους πυργηδόν. ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
θυρσομανὴς Διόνυσος ἐρημονόμων στίχα θηρῶν
εἰς ἐνοπὴν βάκχευεν· ὀριτρεφέες δὲ μαχηταὶ
δαιμονίῃ βρυχηδὸν ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ.
καὶ πολὺς ἐκ στομάτων ἐκορύσσετο μαινόμενος θήρ·
ὠμοβόρων δὲ, δράκοντες, ἀποπτύοντες ὀδόντων,
τηλεβόλους πόμπευον ἐς ἠέρα πίδακας ἰοῦ,
χάσματι συρίζοντι μεμυκότος ἀνθερεῶνος,
λοξὰ παρασκαίροντες· ἐς ἀντιβίους δὲ θορόντες
αὐτόματον σκοπὸν εἶχον ἐχιδνήεντες ὀϊστοί.
καὶ σκολιαῖς ἑλίκεσσιν ἐμιτρώθη δέμας Ἰνδῶν,
εἱλομένων· βροτέους δὲ πόδας σφηκώσατο σειρή,
εἰς δρόμον ἀΐσσοντας. ἀρειμανέες δὲ γυναῖκες
δῆριν ἐμιμήσαντο δρακοντοβόλου Φιδαλείης,
ἥ ποτε κέντρον ἔχουσα γυναικείοιο κυδοιμοῦ,

---

v. 159. ἐῤῥίγησι editt. Totum fere versum vide ap. Hom. Il. γ′. 353.

v. 163. Fort. ἐπεστήριξεν ὁμίλῳ, quia κυδοιμῷ v. seq. redit.

v. 168. Versus, si de draconibus intelligis, parum aptus; si de aliis bestiis, cf. v. 190. sqq. nimis abrupte hic positus.

v. 169. ὠμοβόρων τὲ δρ. editt.

v. 170. πόμπευεν ed. alt.

v. 175. βροτέρους δὲ πόδας ed. pr. προτέρους ed. alt. e coniect. Falk. vix satis apte.

v. 178. ἣ τότε editt. male.

δυςμενέας νίκησεν ἐχιδνήεσσι κορύμβοις. — —

*   *   *   *   *   *

καί τις ἀπὸ στομάτων δολιχόσκιον ἔγχος ἰάλλων,
ἰὸν ἀκοντιστῆρα κατέπτυε Δηριαδῆος,
καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι χάλυψ ἐδιαίνετο θώρηξ.
καὶ πολὺς ἐν χθονὶ κεῖτο, τυπεὶς ζώοντι βελέμνῳ,
ἄπνοος, ἀμφιέπων βέλος ἔμπνοον. ὀρθοπόδων δὲ
εἰς λοφιὴν ἐπίκυρτον ἀναΐξας ἐλεφάντων,
πόρδαλις ἠώρητο μετάρσιος ἅλματι ταρσῶν·
πυκνὰ δὲ θηρείοιο κατεστήρικτο καρήνου,
καὶ δρόμον ἠώρησε τανυκνήμων ἐλεφάντων.
καὶ πολὺς ἑσμὸς ἔπιπτε, βαρυσμαράγων ἀπὸ λαιμῶν
φρικτὸν ἐρημονόμων ἀΐων βρύχημα λεόντων·
καί τις ἐνικήθη, τρομέων μυκήματα ταύρου,
καὶ βοὸς εἰςορόων βλοσυρῆς γλωχῖνα κεραίης,
λοξὸν ἀκοντίζουσαν ἐς ἠέρα· φοιταλέος δὲ

---

v. 179. Maenadibus (v. 176. *ἀρειμ. γυναῖκες*, si sanum,) cum Phidalea comparatis, rursus transitus orationis huiusmodi exspectari poterat: *ὣς τότ' ἐχιδνήεντι κορύσσετο Μαινὰς ὀϊστῷ· καί τις ὄφις ῥοίζησε δι' ἠέρος ἅλματι κούφῳ, καί τις ἀπὸ στ.* etc. Patet itaque, lacunam hic esse. Frustra laborabit, si quis v. 180. tentet *καί τις ὄφις, στομάτων* —.

v. 182. *χάλυξ* ed. pr. unde *χάλιξ* Scaliger fecisse dicitur. Nostrum est in ed. alt. e coniect. Falk.

v. 183. *καὶ νέκυς ἐ. χ. κερτοτυπεὶς* ed. pr. *νέκυς — κεῖτο τυπεὶς* ed. alt. e coniect. Falk. et Cant. Sed si *νέκυς* retinetur, et manet *Δηριαδῆος* v. 181. ipse Deriades dicitur hic periisse: quod absurdum. Sed *πολύς* dici potuit, ut fere *πολὺς ἐσμός* v. 189. Cui *νέκυς* retinendum videtur, ei, aut ante hunc versum rursus statuenda est lacuna, aut v. 181. legendum *κατ. δηϊοτῆτος*, quod parum probabile.

v. 186. *ἠώρητο* editt.

v. 188. *ἠώρησε* editt.

v. 192. *βόες ἠθρόων* ed pr. emend. Falk.

εἰς φόβον ἄλλος ὄρουσεν, ὑποφρίσσων γένυν ἄρκτου·
θηρείαις δ᾽ ἰαχῇσιν ὁμόκτυπος, ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
Πανὸς ἀνικήτοιο κύων συνυλάκτεε λαιμῷ,
καὶ μόθον ὑλακόμωρον ἐδείδεσαν αἴθοπες Ἰνδοί.
Ξυνὴ δ᾽ ἀμφοτέροισιν ὁμόζυγος ἦεν Ἐνυώ·
γαῖα δὲ διψώουσα φόνου κυμαίνετο λύθρῳ
κτεινομένων ἑκάτερθε· πολυσπερέων δὲ δαμέντων,
πληθύϊ τοσσατίῃ νεκύων ἐστείνετο Λήθη·
χειρὶ δ᾽ ἀνοχλίζων Ἀΐδης ὀρφναῖον ὀχῆα,
εὐρυτέρους πυλεῶνας ἑῶν ὤϊξε μελάθρων,
κτεινομένων ἑκάτερθε· διεσσυμένων δὲ βερέθρου,
Ταρτάριον μύκημα Χαρωνίδες ἔκτυπον ὄχθαι.
Καὶ πολὺς ἐγρεκύδοιμος ἔην κτύπος, ἀντιβίων δὲ
ὠτειλὴ κταμένων ἑτερότροπος, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
ἱππόθεν ὠλίσθησε, τετυμμένος ἀνθερεῶνα,
ὃς δὲ κατὰ στέρνοιο περίτροχον ἄντυγα μαζοῦ,
ὃς δὲ μέσον κενεῶνα πεπαρμένος, ἔκθορε δίφρου·
ἄλλος ἐϋγλώχινι παρ᾽ ὀμφαλὸν ἄκρον ὀϊστῷ
βλήμενος, αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ,
ὃς δὲ τυπεὶς μεσάτης ὑπὲρ ἄντυγος, ὃς δὲ δι᾽ ὤμου,
καὶ φυγὰς ἄλλος ἔπιπτε, ῥάχιν τετορημένος αἰχμῇ,
πεζὸς, ἀελλήεντα τετυμμένον ἵππον ἐάσας·
ὃς δὲ πεσὼν ἀνίουλος, ὀδύρετο σύντροφον ἥβην·

---

v. 198. *χυνὴ* errore typogr. ed. 2.

v. 204. Verba *κτεινομένων ἑκάτερθε* fortasse male e v. 200. hic repetita.

v. 209. *ἄντυχα μαζοῦ* ed. pr.

v. 212. *γείτονι πόντῳ* editt. male.

v. 213. *ἄντυγος* de clypeo? sed vocabulum hoc vix sanum, nisi statuas, excidisse, cuius rei *ἄντυξ* fuerit. Coniici potuissent plura, ut *ὀφρύος*, *ἰξύος* etc.

v. 215. *ἐάσσας* vulg.

καί τις ἀναλθήτῳ κεχαραγμένος ἧπαρ ὀϊστῷ,
κύμβαχος ἐξ ἐλέφαντος ἐπεγδούπησε κονίης,
κρᾶτα παρακλίνας δαπέδῳ· καὶ χεῖρας ἑλίξας,
αἱμαλέην πήχυνε κατηφέϊ γαῖαν ἀγοστῷ.

Καί τις ἀνὴρ ἱππῆος ἐναντία δόχμιος ἔστη,
καὶ σάκεος κενεῶνα χυτῆς ἔπλησε κονίης,
καὶ χθονὶ ταρσὸν ἔπηξε, δεδεγμένος ἀνέρος ὁρμήν·
χειρὶ δὲ θαρσαλέῃ πολυδαίδαλον ἀσπίδα τείνων,
ἱππείην ψαμάθοισιν ὅλην ἐῤῥαινεν ὀπωπήν.
βακχεύσας δὲ κάρηνον, ἄνω νεύοντι προσώπῳ,
ἵππος ἀνηώρητο, κονισσαλέην τρίχα σείων,
καμπύλα τ' εὐλαΐγγος ἀπέπτυεν ἄκρα χαλινοῦ·
τρίβων δ' ἀγκυλόδοντα παλυνομένην γένυν ἀφρῷ,
ὑψιτενὴς δεδόνητο, καὶ ὄρθιον αὐχένα πάλλων,
οἰστρήεις ἀχάλινος ἐπεστηρίζετο γαίῃ
ποσσὶν ὀπισθιδίοισι, καὶ αἰθύσσων κόνιν ὁπλῇ,
εἰς πέδον ἠκόντιζεν ἀπόσσυτον ἡνιοχῆα.
αὐτὰρ ὁ κεκλιμένῳ ταχὺς ἔδραμε, κάρχαρος ἀνήρ,
γυμνὸν ἔχων θοὸν ἆορ· ὑπὲρ δαπέδου δὲ ταθέντος
κυανέου προμάχοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα.

Ἄλλος ἐριπτοίητος ἐχάζετο πῶλος ἀλήτης,
γείτονος ἡνιόχοιο δεδεγμένος ἦχον ἱμάσθλης,
οἰκτρὸν ἐὸν θνήσκοντα διαστείβων ἐλατῆρα,
κείμενον ἀρτιδάϊκτον, ἐπισπαίροντα κονίῃ.

---

v. 217. ἧπερ ὀϊστῷ ed. pr. quod in ed. alt. correctum.

v. 224. θαρσαλέῃ ed. 2.

v. 227. ἀνηώρητο editt.

v. 232. αἰθύσσων γένυν ὁπλῇ editt. errore e v. 229. orto. Correxit Falk. in Coniectt.

v. 240. Fort. ἔτι σπαίροντα; sed cf. XXXV. 21.

Κολλήτης δ᾽ ἀπέλεθρος, ἔχων περιμήκεα μορφήν,
δύςμαχος, ἐννεάπηχυς, ὁμοίϊος Ἀλκυονῆϊ,
Βακχείης κατὰ μέσσον ἐμαίνετο δηϊοτῆτος·
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα, μετὰ κλόνον, ἤθελεν ἕλκειν
εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὑμεναίων.
καὶ κενεῇ πολέμιζεν ἐπ᾽ ἐλπίδι τηλίκος ἀνήρ,
οἷος ἔην θρασὺς Ὦτος, ἀνέμβατον αἰθέρα βαίνων,
ἁγνὸν ἀνυμφεύτου ποθέων λέχος Ἰοχεαίρης,
οἷος ἔην, φιλέων καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης,
ὑψινεφὴς ἐς Ὄλυμπον ἀκοντίζων, Ἐπιάλτης.
Κολλήτης πέλε τοῖος, ὑπέρτερος, αἰθέρι γείτων,
γηγενέος προγόνοιο θεημάχον αἷμα κομίζων,
Ἰνδοῦ πρωτογόνοιο· καὶ ἄρκιος ἔπλετο μορφῇ,
δῆσαι θοῦρον Ἄρηα, μεθ᾽ υἱέας Ἰφιμεδείης·
ἀλλὰ τόσον περ ἐόντα γυνὴ κτάνεν ὀξέϊ πέτρῳ,
Βακχιάδος, Χαρόπεια, κυβερνήτειρα χορείης.
Καί τις ἀριστεύουσαν ἰδὼν ὑψαύχενα κούρην,
θαῦμα χόλῳ κεράσας, τρομερὴν ἐφθέγξατο φωνήν·
Ἄρες, Ἄρες, λίπε τόξα καὶ ἀσπίδα καὶ σέο λόγχην,
Ἄρες, ἐσυλήθης, λίπε Καύκασον· ἀνδροφόνους γὰρ
ἀλλοίας Διόνυσος Ἀμαζόνας εἰς μόθον ἕλκει·
ὁπλοφόρους δονέουσιν ἀνάσπιδες· ὑμετέρου γὰρ
οὐκ ἀπὸ Θερμώδοντος ἑὰς ἐκόμισσε γυναῖκας.
ξεῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ τύπον· οὐ σάκος ὤμοις,
οὐ δόρυ θοῦρον ἔχουσιν Ἀμαζονίδες Διονύσου·

---

v. 244. *Βασσαρίδων τε φάλ.* editt.

v. 246. *πτολέμιζεν* editt.

v. 253. *ἔπτετο μορφῇ* editt. emend. Falk. in Coniectt. et Rhodomannus.

v. 254. *ὑφιμεδείης* ed. pr. emend. Falk.

v. 259. *λόγφην* ed. pr. emend. Falk.

v. 261. *ἕλκειν* ed. pr. ab cod. emend.

οὐ τόσον εὐθώρηκες ἀριστεύουσι γυναῖκες
Καυκασίδες· Βάκχαι δὲ φιλοπτόρθων ἀπὸ χειρῶν
φυλλάδας αἰχμάζουσι, καὶ οὐ χατέουσι σιδήρου.
ὤ μοι Δηριάδαο μεμηνότος, ὅττι γυναῖκες
χαλκείους ὀνύχεσσι διασχίζουσι χιτῶνας.

Ἔννεπε, θαμβήσας κραναὸν βέλος, οἷον ἔχουσα,
τηλίκον ὑψικάρηνον ἀπέκτανεν ἀνέρα Βάκχη.

Δηριάδης δ᾽ ἀκίχητος ἐπέδραμε Θυιάσι Βάκχαις,
καὶ Χαρόπην ἐδίωκε λιθοσσόον· ἣ δὲ φυγοῦσα,
μάρνατο θαρσήεσσα, παρισταμένη Διονύσῳ,
θύρσον ἀκοντίζουσα φιλάνθεμον Εὐάδι χάρμῃ.
Δηριάδης δ᾽ Ὀρίθαλλον ἀπηλοίησε σιδήρῳ,
Κουρητῶν ὁμόφυλον, Ἀβαντίδος ἀστὸν ἀρούρης.
καὶ κοτέων ἑτάροιο δεδουπότος, ἀρχὸς Ἀβάντων
Καρμίνων βασιλῆα κατεπρήνιξε Μελισσεύς,
Κύλλαρον, ὀξυόεντι κατ᾽ αὐχένος ἄορι τύψας,
Λωγασίδην, ὃς μοῦνος, ἐπεὶ σοφὸς ἔσκε μαχητής,
Δηριάδῃ μεμέλητο δορυθρασέων πλέον Ἰνδῶν,
καί μιν ἄναξ φίλεεν κατὰ Μοῤῥέα· πολλάκι δ᾽ αὐτῇ
Ὀρσιβόῃ καὶ ἄνακτι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
θυγατέρων βασιλῆος ὁμέστιος· ἀμφοτέροις γὰρ
ἔγχεϊ καὶ πραπίδεσσιν ὑπέρβαλε σύντροφον ἥβην.

---

v. 268. *ἀχμάζουσι* ed. pr. emend. Falk.

v. 271. sq. *ὅιτον ἔχουσα πιλίκον* ed. pr. emend. a Falk.

v. 273. *Θυάσι* editt.

v. 278. *Κουρήτην* vulgo, male.

v. 282. Cum Cyllarus XXVI. 218. Brongi filius dicatur, videndum, utrum ille hic recte *Logasides*, fortasse ab avo, dictus sit, an hoc nomen ad alium pertineat, ut distinguas: *Λωγασίδην θ᾽, ὃς μοῦνος* etc.

v. 284. *φιλέοι* editt. Scribendum puto *μετὰ Μοῤῥέα. Herm.*

v. 285. *Ὀρσοβόῃ* editt. aliis locis contradicentibus.

ἔνθα πολὺς προμάχῳ πρόμος ἤρισεν· ὑψιφανὴς δὲ
Πευκεσίῳ πολέμιζεν ἀερσιπόδης Ἁλιμήδης,
καὶ Φλογίῳ κεκόρυστο Μάρων, καὶ Θουρέϊ Νηλεύς.

Ὑσμίνης δὲ τάλαντα πατὴρ ἔκλινε Κρονίων·
καὶ βριαρῷ Διόνυσος ἐμάρνατο Δηριαδῆϊ,
μίξας ἔγχεϊ θύρσον· ἀκοντοφόρῳ δὲ μαχητῇ
πῇ μὲν ἀκοντίζοντι μετάτροπον εἶδος ἀμείβων,
δύσατο παντοίης πολυδαίδαλα φάσματα μορφῆς·
πῇ δὲ θυελλήεσσα κορύσσετο μαινομένη φλόξ,
ἀγκύλον αἰθύσσουσα σέλας βητάρμονι καπνῷ·
ἄλλοτε κυμαίνων, ἀπατήλιον ἔῤῥεεν ὕδωρ,
ὑγρὸς, ὀϊστεύων διερὸν βέλος· ἀμφιέπων δὲ
ἰσοφυὲς μίμημα λεοντείοιο προσώπου,
ὄρθιον ἠέρταζε μετάρσιον ἀνθερεῶνα,
τρηχαλέον βρύχημα χέων πυκινότριχι λαιμῷ
καὶ κέλαδον βρονταῖον ἐρισμαράγοιο τοκῆος·
καὶ σκιερῆς φορέων πολυδαίδαλον εἶδος ὀπωπῆς,

---

v. 288. *προμάχων πρόμος* editt. satis inepte.

v. 289. *πτολέμιζεν* editt.

v. 290. Pro suspecto nomine *Νηλεύς*, reponendum fortasse *Ληνεύς*.

v. 294. *πῇ μὲν* editt. Sed illud *πῇ μέν* parum est aptum, si recte v. seq. *παντοίης — μορφῆς* sequitur: ut enim *πῇ δέ* v. 296. de peculiari transformatione dicitur, ita hic quoque certa quaedam et ab aliis distincta forma describi debebat. Coniicerem *πάνθηρος πολυδαίδαλα φ. μορφῆς*, si nomen hoc a Nonno frequentaretur. *Πόρδαλις* sequitur v. 313. sq.

v. 296. *πῇ δέ* rursus editt.

v. 298. *ἄλλο τε* editt.

v. 302. *πυκνότριχι* editt.

v. 304. Aliquando in mentem venit *εἶδος ὀπώρης*, quod fortasse verum.

ἀλλοφανὴς μορφοῦτο, καὶ εἴκελος ἔρνεϊ γαίης,
αὐτοτελὴς ἀκίχητος ἀνέδραμεν, αἰθέρα τύπτων,
ὥς πίτυς, ὥς πλατάνιστος· ἀμειβομένου δὲ καρήνου
μιμηλοῖς πετάλοισι νόθην δενδρώσατο χαίτην,
γαστέρα θαμνὸν ἔχων περιμήκετον· ἀκρέμονας δὲ
χεῖρας ἑὰς ποίησε, καὶ ἐφλοίωσε χιτῶνας,
καὶ πόδας ἐῤῥίζωσεν· ἀνακρούων δὲ κεραίας,
μαρναμένου βασιλῆος ἐπεψιθύριζε προσώπῳ·
καὶ στικτοῖς μελέεσσι τύπον μιμηλὸν ὑφαίνων,
πόρδαλις ὑψιπότητος ἀνέδραμεν ἅλματι ταρσῶν,
καὶ λοφιῆς ἐπέβαινεν ἀερσιλόφων ἐλεφάντων,
κοῦφα βιβάς· ἐλέφας δὲ παρήορος, ἅρμα τινάσσων,
εἰς πέδον ἠκόντιζε θεημάχον ἡνιοχῆα,
σείων φαιδρὰ λέπαδνα, καὶ ἀγκύλα κύκλα χαλινῶν.
οὐδὲ πεσὼν, ἀμέλησε πέλωρ πρόμος· ἀλλὰ Λυαίῳ
μάρνατο μορφωθέντι, καὶ οὔτασε πόρδαλιν αἰχμῇ.
ἀλλὰ πάλιν μετάμειψε θεὸς δέμας· ὑψιφανὴς γὰρ,
ἠέρα θερμαίνων, ἐλελίζετο πυρσὸς ἀλήτης,
αἰθύσσων ἀνέμοις φλογόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ μαζοὺς
στήθεα λαχνήεντα διέτρεχε Δηριαδῆος
κύκλοθεν· ὑψιπόρου δὲ δεδεγμένος ἅλματα καπνοῦ,
ἀργενναῖς λαγόνεσσιν Ἄραψ ἐμελαίνετο θώρηξ,

---

v. 305. ἴκελος editt.

v. 311. ἀνακρούων δὲ κεραίαις editt. sine sensu; sed fortasse praestitisset: ἐνικρούων — κεραίαις. Deriadis cornua sunt, inter quae Bacchus frondibus agitatis strepit.

v. 316. παρήορος vulgo, neglecta distinctione ante ἐλέφας, et puncto male post ἐλεφάντων posito.

v. 320. αἰχμή editt.

βαλλόμενος σπινθῆρι· πυριβλήτου δὲ φορῆος
ἡμιδαὴς ζείοντι λόφῳ θερμαίνετο πήληξ.

*　　*　　*　　*　　*

ἐκ βλοσυροῦ δὲ λέοντος ἐφαίνετο κάπρος ἀλήτης,
εὐρύνων μέγα χάσμα δασύτριχος ἀνθερεῶνος·
καὶ λοφιὴν πελάσας ἐπὶ γαστέρι Δηριαδῆος,
ὀρθὸς ὀπισθιδίοιο ποδὸς στηρίζετο παλμῷ,
θηγαλέοις ὀνύχεσσι μέσον κενεῶνα χαράσσων.

Δηριάδης δ' ὑπέροπλος ἐμάρνατο φάσματι κωφῷ,
ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἤθελε δ' αἰεὶ
ἀψαύστοις ἀκίχητον ἑλεῖν εἴδωλον ἀγοστοῖς·
ἀντιτύπου δὲ λέοντος ἑὸν δόρυ πῆξε μετώπῳ,
μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυειδέϊ Βάκχῳ·

Τί πτώσσεις, Διόνυσε; τί σοι δόλος ἀντὶ κυδοιμοῦ;
Δηριάδην τρομέων, πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβεις·
πόρδαλις οὐ κλονέει με φυγοπτολέμου Διονύσου·
ἄρκτον ὀϊστεύω, καὶ δένδρεον ἄορι τέμνω·

---

v. 327. *ἀλλόμενος σπινθ.* vulgo male.

v. 328. *ξείοντι* ed. pr. emend. in ed. alt. Lacunam post hunc v. edd. non agnoscunt; certum tamen est, deesse hic quaedam. Antequam enim dici poterat, quid ex leone factum, dicendum erat, flammam, de qua inde a v. 321. egerat, rursus in leonem mutatam esse. Versus de leone supra v. 299 — 303. non videntur transponi posse. Igitur Bacchus bis in leonem mutatus est? Vid. Comment.

v. 336. *ἀψ αὐτοῖς* editt. sine sensu; *ἀψαύστοις — ἀγ.* active, brachia, quae tangere nequeunt, ut alibi *ἄδρυπτος* etc.

v. 338. *μῦθ. ἀπ. λέων πολ.* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 342. *ἄρκτον* supra non vidimus. Fortasse eius mentio supra excidit, et illa post v. 328. e flamma prius in ursum, deinde

ψευδομένου δὲ λέοντος ἐγὼ κενεῶνα χαράξω.
ἀλλὰ σοφοὺς Βραχμῆνας ἀτευχέας εἰς σὲ κορύσσω·
γυμνοὶ γὰρ γεγάασι· θεοκλήτοις δ' ἐπαοιδαῖς
πολλάκις ἠερόφοιτον, ὁμοίϊον ἄζυγι ταύρῳ,
οὐρανόθεν κατάγοντες, ἐφαρμάξαντο Σελήνην·
πολλάκι δ' ἱππεύοντος ἐπειγομένων ἐπὶ δίφρων,
ἀσταθέος Φαέθοντος ἀνεστήσαντο πορείην.
Ἔννεπε, παπταίνων ἑτερότροπα φάσματα Βάκχου·
καὶ νόον εἶχεν ἄπιστον· ἀκηλήτῳ δὲ μενοινῇ
τέχνην φαρμακόεσσαν ἐπιῤῥάψας, Διόνυσον
ἔλπετο νικήσειν, Διὸς υἱέα, μύστιδι τέχνῃ.
ἔνθα θορὼν ἀκίχητος, ἀνέδραμεν ὑψόθι δίφρων·
καὶ θεὸς ἀφραίνοντα θεημάχον ἄνδρα δοκεύων,
ἄμπελον ἐβλάστησεν, ἀρηγόνα δηϊοτῆτος.
καί τις ἐϋσταφύλοιο θεήλατος οἰνάδος ὅρπηξ,
ἑρπύζων κατὰ βαιὸν ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην,
Δηριάδην ἔσφιγξεν ἀπειλητῆρι κορύμβῳ,
ἀμφιπεριπλέγδην πεπεδημένον· ἀρτιθαλῆ δὲ
σύμφυτον αἰθύσσων ἐπὶ βότρυϊ βότρυν ἀλήτην,
μαινομένου βασιλῆος ἐπισκιόωντα προσώπῳ,

---

in leonem mutabatur. An ipsi ἄρκτον mutabimus in κάπρον, quem v. 329. vidimus?

v. 347. ἐφαρπάξαντο scribendum iusserat Falk. mansit tamen antiqua lectio ἐφαρμάξαντο in utraque edit. felici fortuna.

v. 351. ἀκιχήτῳ δὲ μεν. editt. contra metrum. Aut ἀκηλήτῳ, vel ἀκινήτῳ, aut ἀνικήτῳ dedit. Ἀκηλήτῳ etiam Rhodomannus.

v. 352. ἐπιγράψας Διονύσου editt. sine sensu. Cf. v. 344. sqq.

v. 354. ὑψόθι διφρῶν ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 362. Si dat. προσώπῳ recte se habet, desideres ἐπισκιρτῶντα.

σείετο, μιτρώσας ὅλον ἀνέρα. Δηριάδην δὲ
αὐτοφυὴς ἐμέθυσσεν ἕλιξ εὐώδεϊ καρπῷ·
γυιοπέδην δ' ἀσίδηρον ἐπέπλεκε δίζυγι ταρσῷ,
καὶ πόδας ἐῤῥίζωσεν ὁμοζυγέων ἐλεφάντων,
ἀῤῥαγέος κισσοῖο· καὶ οὐ τόσον ὁλκάδα πόντου
θηκτὰ περιπλεκέων ἐχενηΐδος ἄκρα γενείων
δεσμῷ καρχαρόδοντι διεστήριξε θαλάσσῃ·
τοῖον ἔην μίμημα. μάτην δ' ἐλέφαντας ἐπείγων,
ἡνιόχος βαρύδουπος ἑὴν ἐλέλιζεν ἱμάσθλην,
κέντροις ὀξυτέροισιν ἀπειθέα νῶτα χαράσσων.
καὶ τόσον Ἰνδὸν ἄνακτα, τὸν οὐ κτάνεν ἄσπετος αἰχμή,
ἀμπελόεις νίκησεν ἕλιξ πρόμος· ἀμφιέπων δὲ
ἡμερίδων ὅρπηκι κατάσχετον ἀνθερεῶνα,
πνίγετο Δηριάδης, σκολιῷ τεθλιμμένος ὁλκῷ.
καὶ μογέων ἀτίνακτος ἐλίσσετο μαινάδι φωνῇ,
λεπτὸν ἔχων ὀλόλυγμα θεουδέος ἀνθερεῶνος,
νεύμασιν ἀφθόγγοις ἱκετήσια δάκρυα λείβων·
καὶ παλάμην ὤρεξεν ἀναυδέα, μάρτυρι σιγῇ
μόχθον ὅλον βοόων· τὸ δὲ δάκρυον ἔπλετο φωνή.

---

v. 367.' Genitivi, qui nunc sunt, absoluti, *ἀῤῥαγέος κισσοῖο*, vix satis apte cum antecedente sententia coeunt. Sed ambigo, utrum versum una cum nomine, hos genitivos regente, excidisse statuam, an probabilius tentem tale quid: *καὶ πόδας ἐῤ-ῥίζωσαν ὁ. ἐλεφάντων ἀκρέμονες κισσοῖο.*

v. 371. Fort. *βαρύδουπον — ἱμάσθλην.*

v. 377. *ἐλίσσετο* editt. *volvebatur*, Lubin.

v. 379. *ἱκετήσια λείβων* ed. pr. vocem fugitivam revocavit Falk.

v. 381. *δάκρυον ἔπλετο μορφῇ* editt. cf. XVIII. 360. sqq.

Καὶ σκεδάσας Διόνυσος ἑὴν πολύδεσμον ὀπώρην,
γυιοπέδην εὔβοτρυν ἀνέσπασε Δηριαδῆος·
καὶ στέφος ἡμερίδων, ἑλικώδεα κισσὸν, ἐάσας,
δέσμιον αὐχένα λῦσεν ὁμοπλεκέων ἐλεφάντων.

Οὐ δὲ φυγὼν δρυόεντα τανυπτόρθοιο κορύμβου
δεσμὸν ἀπειλητῆρα, καὶ αὐτοέλικτον ἀνάγκην,
Δηριάδης ἀπέειπεν ἐθήμονα κόμπον ἀπειλῆς·
ἀλλὰ πάλιν πρόμος ἔσκε θεημάχος· εἶχε δὲ βουλὴν
διχθαδίην, ἢ Βάκχον ἑλεῖν, ἢ δμῶα τελέσσαι.
ἀμφοτέρους δ' ἀνέκοψε μάχης ἀμφιδρόμος ὀρφνή·
καὶ μόθος ἦν μετὰ νύκτα, καὶ ὑπναλέων ἀπὸ λέκτρων
ἐγρομένους θώρηξεν ἀμοιβαίη πάλιν Ἠώς·
οὐδὲ μόθων τέλος ἦεν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ·
ἀλλὰ τόσων μετὰ κύκλα κυλινδομένων ἐνιαυτῶν
ῥυθμὸν Ἐνυαλίοιο μάτην ἐπεβόμβεε σάλπιγξ.

Ἤδη δ' ἐγρεμόθων ἐτέων πολυκαμπέϊ νύσσῃ
Βακχιὰς ὀψιτέλεστος ἐμαίνετο μᾶλλον Ἐνυώ.
οὐ μὲν, ἀπειθήσαντες, ἀρειμανέος Διονύσου
κάλλιπον ἀμνήστοισι μεμηλότα μῦθον ἀήταις
Δικταῖοι Ῥαδαμᾶνες ὁμόφρονες· ἀλλὰ Λυαίῳ

---

v. 384. *ἐάσσας* editt.

v. 392. *ἢ μετὰ νύκτα* ed. pr. emendat. in ed. 2.

v. 399. *ἀφειδήσαντες* editt.

v. 400. *μεμυκότα μῦθον* editt. et potuit hoc fortasse dici intransitive ut fere XXXIV. 133. XXXVI. 171. Placuit tamen coniectura Falkenburgii.

v. 401. *ἀλλὰ Λυαίου* editt. cf. 413. 421. Iussum dederat Bacchus XXI. 304. sqq. ubi male excusum *Ῥαδάμανες*. Caeterum de Rhadamanibus vid. Comment.

νῆας ἐτεχνήσαντο μαχήμονας· ἀμφὶ δὲ λόχμας
ποίπνυον ἄλλοθεν ἄλλος· ὃ μὲν τορνώσατο γόμφους·
ὃς δὲ μέσην πεπόνητο περὶ τρόπιν· ἴκρια δ᾽ ἄλλος,
ὀρθὰ περὶ σταμίνεσσιν ἀμοιβαίῃσιν ὑφαίνων,
ὁλκάδι τοῖχον ἔτευχεν· ἐπηγκενίδας τε συνάπτων
μηκεδανὰς κατέπηξε· βαθυνομένῃ δὲ μεσόδμῃ
μεσσοφανῆ μέσον ἱστὸν Ἄραψ ὠρθώσατο τέκτων,
λαίφεϊ πεπταμένῳ πεφυλαγμένον· αὐτὰρ ἐπ᾽ ἄκρῳ
δουρατέην ἐπίκυρτον ἐτορνώσαντο κεραίην
ἴδμονες εὐπαλάμοιο καὶ Ἡφαίστου καὶ Ἀθήνης.

Ὣς οἳ μὲν μογέοντες ἀμιμήτῳ τινὶ τέχνῃ
Βάκχῳ νῆας ἔτευχον. ἐπασχαλόων δὲ κυδοιμῷ
μαντοσύνης Διόνυσος ἑῆς ἐμνήσατο Ῥείης,
ὅττι τέλος πολέμοιο φανήσεται, ὁππότε Βάκχοι
εἰναλίην Ἰνδοῖσιν ἀναστήσωσιν Ἐνυώ.

Καὶ Λύκος ἀκροτάτοιο δι᾽ οἴδματος ἡγεμονεύων,
νεύμασιν ἀτρέπτοισιν ὑποδρήσσων Διονύσου,
ἄβροχον ἡνιόχευεν ὁδοιπόρον ἅρμα θαλάσσης,
ἧχι σοφοὶ Ῥαδαμᾶνες, ἁλιπλανέες μετανάσται,

---

v. 405. *περισταμινῇσιν* editt. cf. XL. 452. sqq. Locus ductus ex Odyss. *ε*. 248. sqq.

v. 407. *βαθυνομένην τε μεσόδμην* editt. V. seq. fortasse legend. *μέγαν ἱστόν*.

v. 409. *ἐπ᾽ ἄκρων* editt. Necessarium *ἐπ᾽ ἄκρῳ* sc. *ἱστῷ*.

v. 415. *πτολέμοιο* editt.

v. 417. *καὶ λύκος ἀ. δ. ο. ἡνιοχεύων* editt. ut et Lub. *lupum* dedit. Lycum nostrum, unum e Telchinibus, vide XIV. 39. XXIII. 153. etc. Praeterea propter seq. *ἡνιόχευεν* v. 419. reponendum erat *ἡγεμονεύων*, ut est XXXIX. 12.

v. 420. *ἦχι* ed. pr.

νῆας ἐτεχνήσαντο θαλασσοφόνῳ Διονύσῳ.
καὶ τότε τετραπόροιο χρόνου στροφάλιγγα κυλίνδων,
ἱππεύων ἔτος ἕκτον, ἑλίσσετο καμπύλος Αἰὼν —

* * * * * *

εἰς ἀγορὴν ἐκάλεσσε μελαῤῥίνων γένος Ἰνδῶν
Δηριάδης σκηπτοῦχος· ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
λαὸν ἀολλίζων, ἑτερόθροος ἤϊε κῆρυξ.
αὐτίκα δ᾽ ἠγερέθοντο πολυσπερέων στίχες Ἰνδῶν,
ἑζόμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ βάθρων·
λαοῖς δ᾽ ἀγρομένοισιν ἄναξ ἀγορήσατο Μοῤῥεύς·
"Ἴστε, φίλοι, τάχα πάντες, ἅπερ κάμον ὑψόθι πύργων,
εἰσόκε γαῖα Κίλισσα καὶ Ἀσσυρίων γένος ἀνδρῶν
αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ὑπὸ ζυγὰ Δηριαδῆος·
ἴστε καὶ, ὅσσα τέλεσσα, καταιχμάζων Διονύσου,
μαρνάμενος Σατύροισι, καὶ ἀμητῆρι σιδήρῳ
τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα βοοκραίροιο γενέθλης,
ὁππότε Βασσαρίδων πεπεδημένον ἑσμὸν ἐρύσσας,
ὤπασα Δηριάδῃ, πολέμου γέρας, ὧν ὑπὸ λύθρῳ
ἄστεος εὐλάϊγγες ἐφοινίχθησαν ἀγυιαὶ
κτεινομένων· ἕτεραι δὲ μετάρσιον ἀμφὶ χορείην

---

v. 421. Suspectum *θαλασσοφόνῳ*; an *θαλασσονόμῳ?*

v. 424. Etsi facile scribi posset: *εἰς ἀγορὴν δ᾽ ἐκάλ.* tamen commodus nexus non oritur, ut merito de lacuna cogites. Vid. Comment. *Εἰς δ᾽ ἀγορὴν* Rhodomannus.

v. 426. Imo *ἑτερόθροον*, nim. *λαόν*, puto, debebat.

v. 430. *ὑψόθι πύργων* fort. ad distinguendum bellum terrestre a bello navali, *ὑψόθι νηῶν* v. 447.; aliquando tamen in mentem venit *ὑψόθι Ταύρου*, cf. XXXIV. 169.

v. 437. *πτολέμου* editt.

v. 439. Si N. *μετάρσιον ἀμφὶ χορείην*, ut alibi *χορεύειν* de morientium vertigine habet, intelligi voluit de mulieribus, quae

ἀγχονίῳ θλίβοντο περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ·
ἄλλαι δ' ὑδατόεντος ἐπειρήθησαν ὀλέθρου,
κρυπτόμεναι κευθμῶνι πεδοσκαφέος κενεῶνος.
ἀλλὰ πάλιν ναέτῃσιν ἀρείονα μῆτιν ὑφαίνω·
εἰσαΐω Ῥαδαμᾶνας, ὅτι δρυτόμῳ τινὶ τέχνῃ
νῆας ἐτεχνήσαντο φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ·
ἔμπης οὐ τρομέω δόρυ ναυμάχον· ἐν πολέμοις γὰρ
ἄνδρα φερεσσακέων κεκορυθμένον ὑψόθι νηῶν
οὐτιδανοῖς πετάλοισι πότε κτείνουσι γυναῖκες;
ἢ πότε λυσσώων ὀρεσίδρομος ὑψίκερως Πὰν
θηγαλέοις ὀνύχεσσι διατμήξει δέμας Ἰνδῶν;
οὐ δύναται, βαρύδουπον ὕδωρ Σειληνὸς ἀράσσων
ἀπτολέμῳ νάρθηκι, μαχήμονα νῆα καλύψαι,
εἰς χορὸν αἱματόεντα θορὼν λυσσώδεϊ ταρσῷ,
κῶμον ἀνακρούων θανατηφόρον· οὐ δ' ἐνὶ πόντῳ
ταυρείοις κεράεσσι πεπαρμένον ἄνδρα δαμάζει
ἀγχιφανῆ, μεσάτοιο διχαζομένου κενεῶνος·
ἀλλὰ τυπεὶς προκάρηνος, ἀτυμβεύτῳ τινὶ μοίρῃ,
κείσεται ἐν ῥοθίοισιν· ὀλισθήσουσι δὲ Βάκχαι

---

pendentes e laqueis aliquamdiu torquebantur; praepositionem certe *ἀμφί* male usurpavit. Sed comparato loco XXXIV. 228. suspiceris *μετάρσιοι ἀμφὶ θυράων* —.

v. 444. *εἰσαίω* ed. pr. emend. Falk.

v. 448. *κτείνουσι σιδήρῳ* editt. Nostrum dedit Falk. in Coniectt. ut sensus flagitabat. Fieri tamen potuit, ut versus unus et alter, voce *σιδήρῳ* in fine posita, omitterentur, binis binorum versuum terminationibus a librario confusis.

v. 451. *Σιληνός* editt. commate, non post *νάρθηκι* v. sq. sed post *ἀράσσων* posito. Sed sic exspectari potuisset *ἐρέσσων* et *χαλέψαι*.

ἔγχεσι μηκεδανοῖσι μιαιφόνον εἰς βυθὸν ἅλμης,
τυπτόμεναι· καὶ νῆας ἀϊστώσω Διονύσου,
ναυμάχον εἰκοσίπηχυ δι' ὁλκάδος ἔγχος ἑλίσσων.
ἀλλὰ, φίλοι, μάρνασθε πεποιθότες· ἀντιβίων δὲ
μή τις ὑποπτήξειεν ὀπιπεύων στίχα νηῶν
Βακχιάδων· Ἰνδοὶ γὰρ ἐθήμονές εἰσι κυδοιμοῦ
εἰναλίου, καὶ μᾶλλον ἀριστεύουσι θαλάσσῃ
ἢ χθονὶ δηριόωντες. ἀνικήτῳ δὲ σιδήρῳ
οὐ πολέας Σατύρους ληΐσσομαι· ἀλλὰ κομάων,
ἀντὶ διηκοσίων προμάχων ἕνα μοῦνον ἐρύσσω
θηλυμανῆ Διόνυσον, ὀπάονα Δηριαδῆος.

Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀθελγέα Δηριαδῆα
Μοῤῥεὺς αἰολόμητις· ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοί,
μῦθον ἐπαινήσαντες· ὁμογλώσσων δ' ἀπὸ λαιμῶν
οἴδμασι κινυμένοισιν ἰσόθροος ἔβρεμεν Ἠχώ.
λῦσε δ' ἄναξ ἀγορήν· Βρομίῳ δ' ἐστέλλετο κῆρυξ,
πόντιον ὑσμίνην ἐνέπων πειθήμονι Βάκχῳ.

Ἄμφω δ' εἰς ἓν ἰόντες, ἐρυκομένοιο κυδοιμοῦ,
ἀμβολίην ποίησαν ἐπὶ τρία κύκλα Σελήνης,

---

v. 459. ἐς βυθὸν ἅλμαις ed. pr. emend. Falk.

v. 460. ἀϊστώσω Διονύσῳ editt. κακοφώνως, etsi dat. ad seqq. trahi potuisset.

v. 463. ὑποπτήσσειεν editt. solemni circa has formas errore.

v. 468. μοῦνον ἀνύσσω editt. emend. Cun.

v. 473. ὄμμασι κινυμ. editt. οἴμασι male tentabat Wakef. ad Trachin. 529. Tragicor. Delect. T. I. p. 326. Eundem errorem vidimus XXIV. 17.

εἰςόκε ταρχύσωσι δαϊκταμένων στίχα νεκρῶν·
ἦν δέ τις εἰρήνη μινυώριος, Ἄρεϊ γείτων,
φύλοπιν ὠδίνουσαν ἐφαπλώσασα γαλήνην.

---

v. 478. *ταρχύσουσι* editt.

v. 479. *Ἀΐδι γείτων* editt. emend. Cun.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΖ.

Ἦιχι τριηκοστὸν πέλεν ἕβδομον, εἵνεκα νίκης
ἀνδράσιν ἀθλοφόροις ἐπιτύμβιοί εἰσιν ἀγῶνες.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΖ.

Ὣς οἳ μὲν φιλότητι μεμηλότες ἔμφρονες Ἰνδοί,
Βακχείην ἀνέμοισιν ἐπιτρέψαντες ἐνυώ,
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐταρχύσαντο θανόντας,
οἷα βίου βροτέου γαιήϊα δεσμὰ φυγόντας,
ψυχῆς πεμπομένης, ὅθεν ἤλυθε, κυκλάδι σειρῇ
νύσσαν ἐς ἀρχαίην· στρατιὴ δ' ἀμπαύετο Βάκχου.
Καὶ φιλίην Διόνυσος ἰδὼν πολέμοιο γαλήνην,
πρώϊος ἡμιόνους καὶ ὁμήλυδας ἄνδρας ἐπείγων,
ἀζαλέην ἐκέλευσεν ἄγειν ὀρεσίτροφον ὕλην,
ὄφρα πυρὶ φλέξειεν ὀλωλότα νεκρὸν Ὀφέλτην.
Τῶν μὲν ἔην προκέλευθος ἔσω πιτυώδεος ὕλης
Φαῦνος, ἐρημονόμῳ μεμελημένος ἠθάδι λόχμῃ,
μητρὸς ὀρεστιάδος δεδαημένος ἔνδια Κίρκης.
καὶ δρυτόμῳ στοιχηδὸν ἐτέμνετο δένδρα σιδήρῳ·
πολλὴ μὲν πτελέη τανυήκεϊ τάμνετο χαλκῷ,

v. 7. πτολέμοιο vulgo.

v. 8. τρώϊος ἡμιόνους ὁμήλ. ed. pr. prius emendavit Cant. utrumque Falk. mansit tamen Τρώϊος in ed. alt. Caeterum ne ἡμιόνοισιν ὁμήλυδας ἄνδρας, quod per se aptius, coniicere malis, Homeri exemplum Il. ψ'. 111. vetat.

v. 15. τάμνετο non nihil offendit.

πολλὴ δ' ὑψιπέτηλος ἐπέκτυπε κοπτομένη δρῦς,
καὶ πολλὴ τετάνυστο πίτυς, καὶ ἐκέκλιτο πεύκη
αὐχμηροῖς πετάλοισι· πολυσπερέων δ' ἀπὸ δένδρων
τεμνομένων κατὰ βαιὸν ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι·
καί τις Ἁμαδρυάδων μετανάστιος ἔστιχε Νύμφη,
πηγαίη δ' ἀκίχητος ἀήθεϊ μίγνυτο κούρῃ.
Καὶ πολὺς ἐρχομένοισιν ὀρίδρομος ἤϊεν ἀνήρ,
οὔρεος οἶμον ἔχων ἑτερότροπον· ἦν δὲ νοῆσαι
ὑψιφανῆ προβλῆτα κατήλυδα λοξὸν ὁδίτην
ποσσὶ πολυπλανέεσσιν· ἐϋπλέκτοιο δὲ σειρῆς
πυκνὰ περισφίγξαντες ἀρηρότα δούρατα δεσμῷ,
οὐρήων ἐπέθηκαν ὕπερ ῥάχιν· ἐσσυμένων δὲ
ἡμιόνων στοιχηδὸν ὀρίδρομος ἔκτυπεν ὁπλή,
σπερχομένων, καὶ νῶτα πολυψαμάθοιο κονίης
συρομένων κατόπισθε φυτῶν ἐβαρύνετο φόρτῳ.
καὶ Σάτυροι καὶ Πᾶνες ἐποίπνυον, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν —

* * * * * *

ὑλοτόμοις παλάμῃσιν ἀμοιβαίων ἀπὸ δένδρων —

* * * * * * *

φιτροὺς ἀκαμάτοισιν ἐλαφρίζοντες ἀγοστοῖς,
ποσσὶ φιλοσκάρθμοισιν ἐπεκροτάλιζον ἐρίπνῃ.
καὶ τὰ μὲν ὑλονόμοι χθονὶ κάτθεσαν, ἧχι τελέσσαι
Εὔϊος ἐν δαπέδῳ σημήνατο τύμβον Ὀφέλτῃ.

---

v. 21. *πηγαίη* ed. pr. emend. Falk.

v. 26. Fort. potius *ἀρηρότι — δεσμῷ.* v. sq. *σὐρήων* voc. fraudi fuit Lubino.

v. 28. *στοιχηδὸν ὀρεσίδρομος* ed. pr. nostrum voluit Falk. sed in ed. alt. excusum est *ὀρείδρομος.*

v. 31. „Videtur mendum esse." *Rhodomannus.*

v. 32. Circum hunc versum lacunas esse, vel tacentibus libris, satis est manifestum. Praeterea aut *ὑλοτ. πελέκεσσιν*, aut *ἐργοπόνοις παλάμ.* ut v. 109. dedisse videtur.

v. 35. *ἧχι τελέσθαι* prius in ed. pr. alterum in utraque.

Καὶ πολὺς ἐσμὸς ἔην ἑτερόπτολις· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
πενθαλέην πλοκαμῖδα κατηφέϊ τάμνε σιδήρῳ.
ἀμφὶ δέ μιν στενάχοντες ἐπέῤῥεον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
νεκρὸν ἀμοιβαίῃσιν ὅλως σκιόωντες ἐθείραις.
καὶ νέκυν ἔστενε Βάκχος ἀπενθήτοιο προσώπου
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν· ἀκερσεκόμου δὲ καρήνου
πλοχμὸν ἕνα τμήξας, ἐπεθήκατο δῶρον Ὀφέλτῃ.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἰδαῖοι θεράποντες ὀριτρεφέος Διονύσου·
ἐν δὲ πυρῇ μεσάτῃ στόρεσαν νέκυν· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Ἀστέριος Δικταῖος, ἐπήορον ἆορ ἐρύσσας,
Ἰνδοὺς κυανέους δυοκαίδεκα δειροτομήσας,
θῆκεν, ἄγων, στεφανηδὸν ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ.
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας·
καὶ πολέες σφάζοντο βόες καὶ πώεα ποίμνης
πρόσθε πυρῆς· κταμένων δὲ βοῶν ἐπενήνεε νεκρῷ
σώματα κυκλωθέντα καὶ ἀρτιτόμων στίχας ἵππων,
ὧν ἀπὸ δημὸν ἅπαντα λαβὼν στοιχηδὸν ἑκάστου,
ἀμφὶ νέκυν στορέσας, κυκλώσατο πίονα μίτρην.
Ἔνθα πυρὸς χρέος ἔσκε· φιλοσκοπέλοιο δὲ Κίρκης
Φαῦνος ἐρημονόμος, Τυρσηνίδος ἀστὸς ἀρούρης,
ὡς πάϊς ἀγροτέρης δεδαημένος ἔργα τεκούσης,

---

v. 40. Fort. *ὅλον σκ.* ut *πάντα νέκυν* Hom. Il. *ψ*. 135.

v. 42. *ἀκερσικόμου* vulgo.

v. 45. *Ἰδαῖον θερ.* editt. male. Cf. 94. sqq. Emendaverat etiam Rhodomannus.

v. 47. *ἐπήορον ἄορ* vulgo. Puto ego quidem *Δικταῖον* scribendum esse, ut hic versus potius e v. 82. quam ille ex hoc corrigatur. *Hermann.*

v. 50. Integer versus Homeri Il. *ψ'*. 170. parum hic apte intrusus.

v. 55. *στορέστας* ed. pr.

v. 58. *ἔργα τελούσης* ed. pr. emend. Falk.

πυρσοτόκους λάϊγγας, ὀρειάδος ὄργανα τέχνης,
ἤγαγεν ἐκ σκοπέλοιο, καὶ, ὁππόθι σήματα νίκης
ἠερόθεν πίπτοντες ἐπιστώσαντο κεραυνοί,
λείψανα θεσπεσίου πυρὸς ἤγαγεν, ὥς κεν ἀνάψῃ
πυρκαϊὴν φθιμένοιο· Διοβλήτῳ δὲ θεείῳ
ἀμφοτέρων ἔχρισε λίθων κενεῶνας ἀμαυροὺς
πυρσοτόκων· καὶ λεπτὸν Ἐρυθραίοιο κορύμβου
κάρφος ἀποξύσας, διδυμάονι μίγνυε πέτρῳ·
τρίβων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἄρσενι θῆλυν ἀράσσων,
ἔγκρυφον αὐτολόχευτον ἀνείρυε λαΐνεον πῦρ·
πυρκαϊῇ δ' ἐπέθηκεν, ὅπῃ πέλεν ἀγριὰς ὕλη.
Οὐ δὲ πυρὴν φθιμένου περιδέδρομεν ἁπτόμενον πῦρ·
ἀλλὰ θεὸς, Φαέθοντος ἐναντίον ὄμμα τανύσσας,
ἀγχιφανὴς ἐκάλεσσεν Ἑώϊον Εὖρον ἀήτην,
πυρκαϊῆς ἐπίκυρτον ἄγειν ἀντίπνοον αὔρην.
καὶ Βρομίου καλέοντος Ἑωςφόρος ἔκλυε γείτων
ἱκεσίης, καὶ γνωτὸν ἑὸν προέηκε Λυαίῳ,
ἄσθματι πυκνοτέρῳ φλογοειδέα πυρσὸν ἀνάπτειν.
Καὶ θάλαμον ῥοδόεντα λιπὼν μητρώϊον Ἠοῦς,
πυρκαϊὴν φλογόεσσαν ἀνεῤῥίπιζεν ἀήτης

v. 62. *ἀνήψῃ* editt. Emendavit Rhodomannus.

v. 64. *ἔχρισσε λίθων κενεῶνας* editt. hiante metro; *σκληροὺς κενεῶνας* proponebat Falk. Infinita poterant tentari.

v. 69. *ὅπῃ* editt. Praeterea fortasse praestabat scribere *ὑπέθηκεν*.

v. 72. *Εὖρον ἀλήτην* editt. male. Cf. v. 78. 90.

v. 73. Erit fortasse, qui malit *ἐπίκουρον*; sed genit. praeced. pendet ab *ἀντίπν.*

v. 76. *ἄσθματι πυρσοτέρῳ φ. πυρσὸν ἀνάπτων* editt. Inauditum *πυρσοτέρῳ* reprehendit D. Heins. Dissert. p. 189. Sed propter seq. *πυρσόν* hic nihil nisi librarii hallucinatio subesse, Nonnus autem id, quod Heinsius volebat, nos dedimus, recte scripsisse videtur. Similis confusio recurret infra v. 106.

v. 78. *ἀνεῤῥ. ἀλήτης* ed. pr. emend. Falk. Vid. v. 72.

πάννυχος, αἰθύσσων ἀνεμοτρεφὲς ἁλλόμενον πῦρ·
καὶ σέλας ἠκόντιζον ἐς ἠέρα θυιάδες αὖραι,
γείτονες Ἠελίοιο. σὺν ἀχνυμένῳ δὲ Λυαίῳ
Ἀστέριος Δικταῖος, ὁμόγνιον αἷμα κομίζων,
Κνώσσιον ἀμφικύπελλον ἔχων δέπας ἡδέος οἴνου
εὔοδμον, δαπέδοιο χυτὴν ἐμέθυσσε κονίην,
ψυχὴν ἠνεμόφοιτον Ἀρεστορίδαο γεραίρων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δροσεροῖο προάγγελος ἅρματος Ἠοῦς
ὄρθρος ἐρευθιόων ἀμαρύσσετο νύκτα χαράσσων,
δὴ τότε πάντες ὄρουσαν· ἀμοιβαίῳ δὲ κυπέλλῳ
πυρκαϊὴν ἑτάροιο κατέσβεσαν ἰκμάδι Βάκχου.
καὶ βαλίαις πτερύγεσσιν ἐχάζετο θερμὸς ἀήτης
εἰς δόμον Ἠελίοιο φαεσφόρον· Ἀστέριος δὲ
ὀστέα συλλέξας, κεκαλυμμένα δίπλακι δημῷ,
εἰς χρυσέην φιάλην κατεθήκατο λείψανα νεκροῦ.
καὶ τροχαλοὶ Κορύβαντες, ἐπεὶ λάχον ἔνδιον Ἴδης,
τύμβον ἐτορνώσαντο· βαθυνομένων δὲ θεμέθλων
νεκρὸν ἐταρχύσαντο, μιῆς οἰκήτορα πάτρης,
Κρήτης γνήσιον αἷμα, πεδοσκαφέος διὰ κόλπου·
καὶ κόνιν ὀθνείην πυμάτην ἐπέχευαν Ὀφέλτῃ,
καὶ τάφον αἰπυτέροισιν ἀνεστήσαντο δομαίοις,
τοῖον ἐπιγράψαντες ἔπος νεοπενθέϊ τύμβῳ·

---

v. 82. *Δικταῖον ὁμόγν.* editt. Cf. v. 47.

v. 85. Cf. XXXV. 379.

v. 86. *ὅτε δὲ δροσ.* editt.

v. 88. *δίς τότε* editt.

v. 90. *θερμὸς ἀλήτης* ed. pr. emend. Falk. Vid. v. 72.

v. 96. sq. Oratio minus distorta videretur, hemistichiis transpositis: *ν. ἐταρχύσαντο πεδοσκ. δ. κ. Κρ. γν. αἷμα, μιῆς οἰκήτ. π.* Imo propter praeced. *βαθ. δ. θεμέθλων* v. 95., malis f. *πεδοσκαφέεσσι δικέλλαις.*

„Νεκρὸς Ἀρεστορίδης μινυώριος ἐνθάδε κεῖται,
„Κνώσσιος, Ἰνδοφόνος, Βρομίου συνάεθλος, Ὀφέλτης.“
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις, ἐπιτύμβια δῶρα κομίζων,
αὐτόθι λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
τέρμα δρόμου τελέσας ἱππήλατον· ἐν δαπέδῳ δὲ
ὀργυίης ἰσόμετρος ἔην λίθος εὐρέϊ μέτρῳ
ἡμιτόμου κύκλοιο φέρων τύπον, εἰκόνα μήνης,
ἀντιτύποις λαγόνεσσιν ἐΰξοος, οἷον ὑφαίνων
ἐργοπόνοις παλάμῃσι γέρων τορνώσατο τέκτων,
ἔνθεον ἀσκῆσαι ποθέων βρέτας· ὃν τότε γαίῃ
κουφίζων παλάμῃσι πέλωρ ἱδρύσατο Κύκλωψ,
νύσσης λαϊνέης ἀντίῤῥοπον, ἶσον ἐκείνῳ
ἀντίπορον λίθον ἄλλον ὁμόζυγον ἐν χθονὶ πήξας.
ποικίλα δ᾽ ἦεν ἄεθλα, λέβης, τρίπος, ἀσπίδες, ἵπποι,
ἄργυρος, Ἰνδὰ μέταλλα, βόες, Πακτώλιος ἰλύς.
Καὶ θεὸς ἱππήεσσιν ἀέθλια θήκατο νίκης,
πρώτῳ μὲν θέτο τόξον Ἀμαζονίην τε φαρέτρην
καὶ σάκος ἡμιτέλεστον Ἀρηϊφίλην τε γυναῖκα,
τήν ποτε Θερμώδοντος ὑπ᾽ ὀφρύσι πεζὸς ὁδεύων,
λουομένην ζώγρησε, καὶ ἤγαγεν εἰς πόλιν Ἰνδῶν·
δευτέρῳ ἵππον ἔθηκε, Βορειάδι σύνδρομον αὔρῃ,
ξανθοφυῆ, δολιχῇσι κατάσκιον αὐχένα χαίταις,

---

v. 101. Vid. ad v. 85.
v. 102. *Κνώσιος* vulgo.
v. 104. Totus fere versus Homero debetur, Il. ψ', 258.
v. 105. *δρόμοιο τελέσσας* ed. pr. emend. Falk.
v. 106. *ἰσόμετρος — εὐρέϊ μέτρῳ* vereor, ut sanum sit, cf. v. 76. Nescio tamen, quid reponam, nisi f. *εὐρέϊ κόσμῳ* scripsit. Ex Homero, Il. ψ'. 327. sqq. nulla lux affulget.
v. 108. *ἐΰζοος* editt. quod Lubin. non dubitavit vertere.
v. 118. *σ. ἡμιτέλεστον* quid sit, intelligitur e v. 469.
v. 120. *πτόλιν* editt.

ἡμιτελὲς κυέουσαν ἔτι βρέφος, ἧς ἐπὶ φόρτῳ,
ἵππιον ὄγκον ἔχουσα γονῆς, οἰδαίνετο γαστήρ·
καὶ τριτάτῳ θώρηκα, καὶ ἀσπίδα θῆκε τετάρτῳ, —
τὸν μὲν ἀριστοπόνος τεχνήσατο Λήμνιος ἄκμων,
ἀσκήσας χρυσέῳ δαιδάλματι· τῆς δ' ἐνὶ μέσσῳ
ὀμφαλὸς ἀργυρέῳ τροχόεις ποικίλλετο κόσμῳ· —
πέμπτῳ δοιὰ τάλαντα, γέρας Πακτωλίδος ὄχθης.
ὀρθωθεὶς δ' ἀγόρευεν, ἐπισπέρχων ἐλατῆρας·
Ὦ φίλοι, οὓς ἐδίδαξεν Ἄρης πολίπορθον ἐνυώ,
οἷς δρόμον ἱπποσύνης δωρήσατο Κυανοχαίτης,
οὐ μὲν ἐγὼ καμάτων ἀδαήμονας ἄνδρας ἐπείγω,
ἀλλὰ πόνοις βριαροῖσιν ἐθήμονας· ἡμέτεροι γὰρ
παντοίαις ἀρετῇσι μεμηλότες εἰσὶ μαχηταί·
εἰ γὰρ ἀπὸ Τμώλοιο γένος λάχε Λύδιος ἀνήρ,
ἱππείης τελέσει Πελοπηΐδος ἄξια νίκης·
εἰ δὲ πέδον Πισαῖον ἔχει, μαιήϊον ἵππων,
Ἤλιδος εὐδίφροιο καὶ Οἰνομάοιο πολίτης, —
οἶδεν Ὀλυμπιάδος κοτινηφόρον ὄζον ἐλαίης·
ἀλλ' οὐκ Οἰνομάοιο πέλει δρόμος· οὐ δ' ἐλατῆρες
ἐνθάδε κέντρον ἔχουσι κακοξείνων ὑμεναίων·
ἀλλ' ἀρετῆς δρόμος οὗτος, ἐλεύθερος Ἀφρογενείης.
εἰ πέδον Ἀονίης ἢ Φωκίδος αἷμα κομίζει,
Πύθιον Ἀπόλλωνι τετιμένον οἶδεν ἀγῶνα·
εἰ μεθέπει σοφὸν οὖδας ἐλαιοκόμου Μαραθῶνος,

---

v. 123. ἧς ἔτι φ. editt.

v. 124. Fort. dixit ἵππιος — γαστήρ.

v. 126. τοὶ μὲν ed. pr. emend. Falk.

v. 131. πτολίπορθον editt.

v. 138. πέδον πίσσαιον ed. pr. emend. Falk.

v. 144. πέδον Ἀ. κομίζειν reprehendebat D. Heins. in dissert. p. 191. πέδου volebat Schrad. ad Mus. p. 137. Si quid mutandum, tentarem potius εἰ πέλεν Ἀονίης, ut fere v. 148.

ἔγνω πιαλέης ἐγκύμονα κάλπιν ἐέρσης·
εἰ πέλεν εὐώδινος Ἀχαιΐδος ἀστὸς ἀρούρης,
Πελλήνην δεδάηκεν, ὅπῃ ῥιγηλὸν ἀγῶνα
ἄνδρες ἀεθλεύουσι φιλοχλαίνου περὶ νίκης,
χειμερίῳ σφίγγοντες ἀθαλπέα γυῖα χιτῶνι·
εἰ ναέτης βλάστησεν ἁλιζώνοιο Κορίνθου,
Ἴσθμιον ἡμετέροιο Παλαίμονος οἶδεν ἀγῶνα.
Ὣς φαμένου, σπεύδοντες ἐπέτρεχον ἡγεμονῆες,
δίφρα περιτροχόωντες ἀμοιβάδις· ὠκυπόδην δὲ
Ξάνθον ἄγων πρώτιστος ὑπὸ ζυγὰ δῆσεν Ἐρεχθεὺς
ἄρσενα, καὶ θήλειαν ἐπεσφήκωσε Ποδάρκην,
οὓς Βορέης ἔσπειρεν ἐϋπτερύγων ἐπὶ λέκτρων,
Σιθονίην Ἅρπυιαν ἀελλόπον εἰς γάμον ἕλκων,
καὶ σφέας, Ὠρείθυιαν ὅθ' ἥρπασεν, Ἀτθίδα νύμφην,
ὤπασεν ἕδνον ἔρωτος Ἐρεχθέϊ γαμβρὸς ἀήτης.
δεύτερος Ἀκταίων Ἰσμηνίδα πάλλεν ἱμάσθλην·
καὶ τρίτος, ὑγρομέδοντος ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου,
Σκέλμις ἔην ταχύπωλος, ὃς ἔγραφε πολλάκις ὕδωρ,
πάτριον ἰθύνων Ποσιδήϊον ἅρμα θαλάσσης.
τέτρατος ἄνθορε Φαῦνος, ὃς εἰς μέσον ἦλθεν ἀγῶνος,
μοῦνος ἔχων τύπον ἶσον ἑῆς γενέταο τεκούσης,

---

v. 148. Ἀχαΐδος editt. dedimus formam ap. Hom. receptam, f. non meliorem.

v. 149. ὅπη vulgo.

v. 153. ὑμετέροιο editt. contra sensum.

v. 155. περιτροχέοντες vulgo.

v. 156. πρώτιστον editt. vel Homeri auctoritas suadebat nominat. Il. ψ'. 288. Vid. mox v. 162. 163. etc.

v. 157. Ποδάργην ed. alt. iubente Falkenburgio, propter Il. π'. 150. Nostram formam hic et infra v. 335. praefert ed. pr. agnoscit Stat. Theb. VI. 466.

v. 162. Suspecta brevitas in commemorando Actaeone. An excidit aliquid?

Ἠελίου μίμημα, φέρων τετράζυγας ἵππους.
καὶ Σικελῶν ὀχέων ἐπεβήσατο πέμπτος Ἀχάτης,
οἶστρον ἔχων Πισαῖον ἐλαιοκόμου ποταμοῖο,
ἱπποσύνης ἀκόρητος, ἐπεὶ πέδον ᾤκεε νύμφης
Ἀλφειοῦ δυσέρωτος, ὃς εἰς Ἀρέθουσαν ἱκάνει
ἄβροχον ἕδνον ἔρωτος ἄγων στεφανηφόρον ὕδωρ.
Καὶ θρασὺν Ἀκταίωνα λαβὼν ἀπάνευθεν ὁμίλου,
παιδὶ πατὴρ σπεύδοντι φίλους ἐπετέλλετο μύθους·
Τέκνον Ἀρισταίοιο, περισσονόοιο τοκῆος,
οἶδα μὲν, ὅττι φέρεις σθένος ἄρκιον, ὅττι κομίζεις
σύμφυτον ἠνορέῃ κεκερασμένον ἄνθεμον ἥβης,
πάτριον αἷμα φέρων Φοιβήϊον, ἡμέτεραι δὲ
κρείσσονες ἀΐσσουσιν ἐπὶ δρόμον Ἀρκάδες ἵπποι·
ἀλλὰ μάτην τάδε πάντα, καὶ οὐ σθένος, οὐ δρόμος ἵππων
νικῆσαι δεδάασιν, ὅσον φρένες ἡνιοχῆος·
μούνης κερδοσύνης ἐπιδεύεαι· ἱπποσύνη γὰρ
χρηΐζει πινυτοῖο δαήμονος ἡνιοχῆος.
ἀλλὰ σὺ πατρὸς ἄκουε, καὶ ἵππια κέρδεα τέχνης,
ὅσσα χρόνῳ δεδάηκα πολύτροπα, καὶ σὲ διδάξω.
σπεῦδε, τέκος, γενετῆρα τεαῖς ἀρετῆσι γεραίρειν·

---

v. 171. *ὤκεε* vulgo.

v. 172. *ὃς ἀρέθουσαν* ed. pr. supplevit et Cant. et Falk.

v. 177. *ὅττι μὲν ὅττι φέρεις σθ. ἀρήϊον* ed. pr. posterius tantum emendat. in ed. 2. per Falk. Prius nobiscum sanavit Cant. Et iam Rhodomannus.

v. 180. Ne *Ἀρκάδες ἵπποι* suspecti videantur post *Ἰσμηνίδα ἱμάσθλην* v. 162. tenendum, Aristaeum ex Arcadia in Boeotiam venisse, XIII. 286. sqq.

v. 182. *ὅσον σθένος ἡνιοχ.* editt. minus apte, etsi voc. *σθένος* inproprie intelligi posset. Sed videtur e v. praec. irrepsisse. Alius f. praetulisset *νόος*, ut v. 223. Hom. *μῆτιν* et *κέρδεα* habet, Il. ψ'. 318. 322.

v. 185. *κέρδιε τέχνης* ed. pr. emend. Falk.

καὶ δρόμος ἱπποσύνης μεθέπει κλέος, ὅσσον ἐνυώ.
σπεῦδε, καὶ ἐν σταδίοισι μετὰ πτολέμους με γεραίρειν·
Ἄρεα νικήσας, ἑτέρην ὑποδύσεο νίκην,
ὄφρα μετ' αἰχμητῆρα καὶ ἀθλοφόρον σε καλέσσω.
ὦ τέκος, ἄξια ῥέξον ὁμογνήτῳ Διονύσῳ,
ἄξια καὶ Φοίβοιο καὶ εὐπαλάμοιο Κυρήνης.
καὶ καμάτους νίκησον Ἀρισταίοιο τοκῆος·
ἱπποσύνην δ' ἀνάφαινε, φέρων τεχνήμονα νίκην,
κερδαλέην σέο μῆτιν· ἐπεὶ κατὰ μέσσον ἀγῶνος
ἄλλος ἀνὴρ ἀδίδακτος, ἀπόσσυτον ἅρμα παρέλκων,
πλάζεται ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἀντιπόρων δρόμος ἵππων
ἄστατος οὐ μάστιγι βιάζεται, οὐδὲ χαλινῷ
πείθεται· ἡνιόχος δὲ μετάτροπος ἔκτοθι νύσσης
ἕλκεται, ᾗχι φέρουσιν ἀπειθέες ἅρπαγες ἵπποι·
ὃς δέ κε τεχνήεντι δόλῳ μεμελημένος εἴη,
ἡνιόχος πολύμητις, ἔχων καὶ ἐλάσσονας ἵππους,
ἰθύνει, προκέλευθον ὀπιπεύων ἐλατῆρα,
ἐγγὺς ἀεὶ περὶ νύσσαν ἄγων δρόμον· ἅρμα δὲ κάμπτει,
ἱππεύων περὶ τέρμα, καὶ οὔ ποτε τέρμα χαράσσων.
σκέπτεό μοι, καὶ σφίγγε κυβερνητῆρι χαλινῷ
δοχμώσας ὅλον ἵππον ἀριστερὸν ἐγγύθι νύσσης,
λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσι παρακλιδὸν ἅρμα βαρύνων,
ἀγχιφανὴς ἄψαυστος, ἀναγκαίῳ τινὶ μέτρῳ,

---

v. 190. ὑποδύσσεο editt. Praeterea scribendum f. Ἄρεϊ νικήσας.

v. 191. ἀφλοφόρον ed. pr. emend. Falk.

v. 192. Dat. ὁμογν. Διονύσῳ pendet a ῥέξον: ede ei, in gratiam eius facinora digna, digna duplici nomine. Fieri tamen potuit, ut et hic genit. poneret, ut v. seq.

v. 201. ἦχι editt.

v. 208. ἀγγύθι editt. Totus versus recurrit XLIII. 271.

σον δρόμον ἰθύνων πεφυλαγμένος, ἄχρι φανείη
πλήμνη ἑλισσομένου σέθεν ἅρματος, οἷά περ ἄκρου
τέρματος ἁπτομένου τροχοειδέϊ γείτονι κύκλῳ·
ἀλλὰ λίθον πεφύλαξο, μὴ ἄξονι νύσσαν ἀράξας,
εἰν ἑνὶ δηλήσαιο καὶ ἅρματα καὶ σέθεν ἵππους.
καὶ τεὸν ἔνθα καὶ ἔνθα ταχύδρομον ἅρμα νομεύων,
ἔσσο κυβερνήτῃ πανομοίϊος· ἀμφότερον δέ,
κέντρῳ ἐπισπέρχων, προχέων πλήξιππον ἀπειλήν,
δεξιὸν ἵππον ἔλαυνε, θοώτερον εἰς δρόμον ἕλκων,
ἀθλιβέος μεθέποντα παρειμένα κύκλα χαλινοῦ·
ἔσσο κυβερνήτῃ πανομοίϊος, ἅρμα νομεύων
εἰς δρόμον ἰθυκέλευθον, ἐπεὶ τεχνήμονι βουλῇ
πηδάλιον δίφροιο πέλει νόος ἡνιοχῆος.
Ὣς εἰπών, παλίνορσος ἐχάζετο, παῖδα διδάξας
ἠθάδος ἱπποσύνης ἑτερότροπα κέρδεα τέχνης.
Καὶ κυνέης ἔντοσθεν ἐθήμονος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
τυφλὴν χεῖρα τίταινε, φυλασσομένοιο προσώπου,
κλῆρον ἔχειν ἐθέλων ἑτερότροπον, οἷά τις ἀνὴρ
εἰς κύβον ἀλλοπρόσαλλον ἐκηβόλα δάκτυλα πάλλων.
καὶ λάχον ἡνιοχῆες ἀμοιβάδις· ἱππομανὴς δὲ
Φαῦνος, ἀειδομένης Φαεθοντίδος αἷμα γενέθλης,

---

v. 211. *πεφυλαγμένον* editt. *Δρόμον* si dixit *πεφυλαγμένον*, iusto fortasse audacius fecit. Scripsi *πεφυλαγμένος*, cf. v. 214.

v. 216. *ἔνθα καὶ ἔνθα δρόμον ἅρμα* ed. pr. *δρόμον καὶ ἅρμα* ed. alt. ex infelici coniectura Falk. *περίδρομον ἅρμα* volebat Cant. Nostrum dedit Scalig. Potuisset et *κατὰ δρόμον*. — Sic Wernickius ad Tryphiod. p. 256. *περίδρομον* etiam Rhodomannus.

v. 218. *κέντρον ἐπισπ.* vulgo. Integer versus emendatius legitur XLIII. 273.

v. 230. *ἡνιοχῆος* editt. Verum non fugit D. Heins. Dissert. p. 192.

v. 231. *ἀειδομέης* ed. pr.

κλήρῳ πρῶτος ἔην, καὶ δεύτερος ἦεν Ἀχάτης·
τῷ δ' ἔπι Δαμναμενῆος ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἔλλαχεν Ἀκταίων· ὁ δὲ φέρτατος εἰς δρόμον ἔστη,
ὑστατίου κλήροιο τυχὼν, πλήξιππος Ἐρεχθεύς.
Καὶ βοέας μάστιγας ἐκούφισαν ἡνιοχῆες,
ἱστάμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ δίφρων.
καὶ σκοπὸς Αἰακὸς ἦεν ἐτήτυμος, ὄφρα νοήσας
καμπτομένους περὶ τέρμα φιλοστεφάνους ἐλατῆρας,
μάρτυς ἀληθείης, ἑτερόθροα νείκεα λύσῃ,
ὄμμασιν ἀπλανέεσσι διακρίνων δρόμον ἵππων.
Τοῖσι μὲν ἐκ βαλβῖδος ἔην δρόμος· ἐσσυμένων δὲ
ὃς μὲν ἔην προκέλευθος· ὃ δὲ προθέοντα κιχῆσαι
ἤθελεν· ὃς δ' ἐδίωκε μεσαίτατον· ὃς δὲ χαράξαι
ἀγχιφανὴς μενέαινεν ὀπίστερον ἡνιοχῆα.
καί τις ἐνὶ σταδίοις ἐλατὴρ, ἐλατῆρα κιχήσας,
ἅρματι δίφρον ἔμιξε· καὶ ἡνία χερσὶ τινάσσων,
ἵππους ἀγκυλόδοντι διεπτοίησε χαλινῷ·
ἄλλος ἐπαΐσσοντι συνέμπορος ἡνιοχῆϊ,
εἰς ἔριν ἀμφήριστον ἰσόῤῥοπον εἶχε πορείην,
δόχμιος ὀκλάζων, τετανυσμένον ὀρθὸς ἐλαύνων
ἰξύϊ καμπτομένῃ καὶ ἑκούσιον ἵππον ἀνάγκῃ,
φειδομένῃ παλάμῃ τεχνήμονι βαιὸν ἱμάσσων,
ἐντροπαλιζομένης δοχμώσατο κύκλον ὀπωπῆς,

---

v. 233. ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ ed. pr. ἀμφὶ δ' ἂρ αὐτῷ ed. alt. ex emend. Falk.

v. 238. ὄφρα νοήσῃ editt. pendente sententia, cum rursus v. 240. λύσῃ sequatur.

v. 243. ἔην κέλευθος ed. pr. Certatim emend. Cant. et Falk.

v. 249. ἐπ' αΐσσοντι divisim editt.

v. 250. ἔριν ἀμφήριστον ut argute iungere potuit, nescio tamen, an vere fecerit. Versus proximi illustrantur superioribus vv. 208. sq.

δίφρον ὀπισθοπόρου πεφυλαγμένος ἡνιοχῆος.
καί νύ κεν ἀΐσσοντι ποδῶν ἐπιβήτορι παλμῷ
εἰς τροχὸν αὐτοκύλιστον ὄνυξ ὠλίσθανεν ἵππων,
εἰ μὴ ἔτι σπεύδουσαν ἑὴν ἀνέκοψεν ἐρωὴν
ἡνιόχος, κατόπισθεν ἐπήλυδα δίφρον ἐρύκων.
καί τις ἔχων προκέλευθος ὀπίστερον ἡνιοχῆα,
ἀντίτυπον δρόμον εἶχεν ὁμοζήλων ἐπὶ δίφρων,
ἄστατος ἔνθα καὶ ἔνθα περικλείων ἐλατῆρα
ἀγχιφανῆ. καὶ Σκέλμις, ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου,
εἰναλίην μάστιγα Ποσειδάωνος ἑλίσσων,
πάτριον ἡνιόχευε θαλασσονόμων γένος ἵππων·
οὐ δὲ τόσον πεπότητο τανύπτερος, ἠέρα τέμνων,
Πήγασος ὑψιπότητος, ὅσον βυθίων πόδες ἵππων
χερσαίην ἀκίχητον ἐποιήσαντο πορείην.
Λαοὶ δ', εἰς ἓν ἰόντες, ἐν ὑψιλόφῳ τινὶ χώρῳ
ἑζόμενοι στοιχηδὸν ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος,
τηλόθεν ἐσκοπίαζον ἐπειγομένων δρόμον ἵππων·
ὧν ὃ μὲν εἱστήκει πεφοβημένος· ὃς δὲ τινάσσων
δάκτυλον ἄκρον ἔσειεν, ἐπισπέρχων ἐλατῆρα·
ἄλλος ἁμιλλητῆρι πόθῳ δεδονημένος ἵππων,
ἱππομανῆ νόον εἶχεν, ὁμόδρομον ἡνιοχῆος.
καί τις ἑοῦ προκέλευθον ἰδὼν δρόμον ἡνιοχῆος,

---

v. 258. *σπεύδουταν* ed. pr. emend. Falk.

v. 263. Mirum, nisi ante Scelmin plures, aut unus saltem, quocum ille contenderet, nominatim commemorabantur.

v. 268. Melius fuisset *ἀκίχητοι*.

v. 272. *πεφορημένος* editt. emend. Falk. in Coniectt.

v. 274. *δεδαημένος* editt. sine sensu. Paulo pinguius fuisset *δεδμημένος*.

v. 275. Cum v. sq. *ἡνιοχῆος* recurrat, poëta hic fortasse *ὁμόδρομον ἡνιοχείῃ* dederat.

χερσὶν ἐπεπλατάγησε, καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ,
θαρσύνων, γελόων, τρομέων, ἐλατῆρι κελεύων.
Ἅρματα δ' εὐποίητα, θοώτερα θυιάδος ἄρκτου,
ἄλλοτε μὲν πεπότητο μετάρσια· πῇ δ' ἐνὶ γαίῃ
ἀκροφανῆ πεφόρητο, μόγις ψαύοντα κονίης·
καὶ ταχινῷ ψαμαθῶδες ἕδος τροχοειδέϊ κύκλῳ
ἅρματος ἰθυπόροιο κατέγραφεν ὁλκὸς ἀλήτης.
συμφερτὴ δ' ἔρις ἦεν· ἐγειρομένη δὲ καὶ αὐτὴ
στήθεσιν ἱππείοισιν ἀνῃώρητο κονίη·
χαῖται δ' ἠερίῃσιν ἐπεῤῥώοντο θυέλλαις.
ὀτρηροὶ δ' ἐλατῆρες ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
ὀξυτέρην μάστιγος ἐπεῤῥοίζησαν ἰωήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, ὀξὺς ὀρούσας,
Σκέλμις ἔην πρώτιστος, ἁλίδρομον ἅρμα τιταίνων·
καί οἱ ὁμαρτήσας, ἐπεμάστιεν ἵππον Ἐρεχθεὺς
ἀγχιφανής· καὶ δίφρον ὀπισθοπόρον τάχα φαίης
εἰναλίου Τελχῖνος ἰδεῖν ἐπιβήτορα δίφρων·
καὶ γὰρ ἀερσιπότητος Ἐρεχθέος ἵππος ἀγήνωρ,
διχθαδίῳ μυκτῆρι παλίμπνοον ἆσθμα τιταίνων,
ἀλλοτρίου θέρμαινε μετάφρενον ἡνιοχῆος·
καί νύ κεν αὐχενίων ἐδράξατο χερσὶ κομάων,

---

v. 277. ἐπεπλάγασε ed. pr. emend. Falk. Mox exspectes ἴαχεν ἠθάδι φωνῇ.

v. 279. θυιάδος ἄρκτου. Intelligo ursam coelestem, quae et ἄμαξα vocatur.

v. 280. πῇ ed. pr.

v. 283. ὁλκὸς ἀήτης editt.

v. 285. ἀνῃώρητο κονίῃ ed. pr. nominat. reposuit Falk.

v. 290. ὀρίδρομον ἅρμα ed. pr. ἐρίδρομον ed. alt. e coniect. Falk. Nostrum tamen id. Falk. postea invenit in Coniectt. Cf. v. 339.

v. 292. ὀπισθοφόρον editt.

v. 297. Si dat. χερσὶ recte se habet, intelligendus est Scelmis,

ἐντροπαλιζομένοις βλεφάροις ἐλατῆρα δοκεύων·
καί νύ κε σειομένων τροχαλῇ στροφάλιγγι γενείων
ἀφριόων στατὸς ἵππος ἀπέπτυεν ἄκρα χαλινοῦ·
ἀλλὰ παρατρέψας ἀνεσείρασε δίφρον Ἐρεχθεύς·
ἡνία δ᾽ εὐποίητα κατέσπασεν ἅρπαγι παλμῷ,
ἀγχιφανῆ κατὰ βαιὸν ἐπισφίγγων γένυν ἵππων·
καὶ πάλιν ἐγγὺς ἔλασσε, φυγὼν ἀχάλινον ἀνάγκην.
καί μιν ἑοῖς ὀχέεσσιν ἐπαΐσσοντα δοκεύων,
Σκέλμις ἀπειλήτειραν ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
Λῆγε, θαλασσαίοισι μάτην ἵπποισιν ἐρίζων·
ἄλλον ἐμοῦ γενέταο Πέλοψ ποτὲ δίφρον ἐλαύνων,
Οἰνομάου νίκησεν ἀνικήτων δρόμον ἵππων.
ἱπποσύνης μὲν ἔγωγε κυβερνητῆρα καλέσσω
ἵππιον Ὑγρομέδοντα· σὺ δὲ, πλήξιππε, τιταίνεις
νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐς ἱστοτέλειαν Ἀθήνην·
οὐ δὲ τεῆς ὀλίγης μορίης χρέος· ἀλλὰ κομίζω
ἀμπελόεν στέφος ἄλλο, καὶ οὐκ ἐλαχεῖαν ἐλαίην.
Ὣς φαμένου, ταχύβουλος ἐχώσατο μᾶλλον Ἐρεχθεύς,
καὶ δόλον ἠπεροπῆα καὶ ἔμφρονα μῆτιν ὑφαίνων,

---

qui v. anteced. *ἀλλοτρ. ἡνιοχ.* vocabatur, et in cuius currum insequentes Erechthei equi tanto cum impetu invehebantur, ut respiciens in temerarium aurigam, *ἐλατῆρα*, facile iubas eorum, *αὐχ. κομ.*, comprehendere potuisset. Sed haec sententia cum vicinis utrimque versibus minus apte coire videtur. Vid. Comment. — At compara v. 249. seqq. *Hermann.*

v. 299. Cum post hunc versum vulgo sequeretur v. 303. turbato orationis nexu, Scaliger lacunam statuit; nos probabilem Cunaei transpositionem dedimus.

v. 303. *ἀγχιφανῆ καὶ βαιὸν ἐπ.* vulgo; emendavit idem Cun. qui versum prius ante v. 300. lectum, huc retulit: sed scripsit ille *ἀγχιφανής*.

v. 312. *ὑστοτέλειαν* ed. pr. emend. Falk.

v. 316. *ἠπεριπῆα* ed. pr. ab eod. Falk. emend.

χερσὶ μὲν ἡνιόχευεν ἑὸν δρόμον· ἐν κραδίῃ δὲ
ἱπποσύνης πολιοῦχον ἑὴν ἐπίκουρον Ἀθήνην
κικλήσκων, ταχύμυθον ἀνήρυγεν Ἀτθίδα φωνήν·
Κοίρανε Κεκροπίης, ἱπποσσόε, Παλλὰς ἀμήτωρ,
ὡς σὺ Ποσειδάωνα τεῷ νίκησας ἀγῶνι,
οὕτω σὸς ναέτης, Μαραθώνιον ἵππον ἐλαύνων,
υἱέα νικήσειε Ποσειδάωνος, Ἐρεχθεύς.
Τοῖον ἔπος βοόων, ἐπεμάστιεν ἰσχία πώλων,
ἅρματι δ᾽ ἅρμα πέλασσεν ἰσόζυγον· ἀντιβίου δὲ
λαιῇ μὲν βαρύδεσμον ἐπισφίγγων γένυν ἵππων,
σύνδρομον αὖ ἐρύων βεβιημένον ἅρμα χαλινῷ,
δεξιτερῇ μάστιζεν ἑοὺς ὑψαύχενας ἵππους,
ἐσσυμένους προτέρωσε· μεταστήσας δὲ κελεύθου,
θῆκε παλινδίνητον ὀπίστερον ἡνιοχῆα.
καὶ τροχαλοῖς στομάτεσσι χέων φιλοκέρτομον ἠχώ,
υἷα Ποσειδάωνος ἀμοιβάδι νείκεε φωνῇ,
ἐντροπαλιζομένην μεθέπων γελόωσαν ὀπωπήν·
Σκέλμις, ἐνικήθης· σέο φέρτερός ἐστιν Ἐρεχθεύς,
ὅττι τεὸν Βαλίον, Ζεφυρηΐδος αἷμα γενέθλης,
ἄρσενα καὶ νέον ἵππον, ὁδοιπόρον ἄβροχον ἅλμης,
γηραλέη νίκησεν ἐμὴ θήλεια Ποδάρκη.
εἰ μὲν ἀγηνορέεις Πελοπηΐδος εἵνεκα τέχνης,
ὑμετέρου γενετῆρος ἁλίδρομον ἅρμα γεραίρων,
Μύρτιλος αἰολόμητις ἐπίκλοπον ἤνυσε νίκην,
μιμηλῷ τελέσας ἀπατήλιον ἄξονα κηρῷ·

---

v. 325. *ἁρμα* ed. pr. accentu omisso, quem alt. edit. supplevit.

v. 337. *πηραλέη — Ποδάργη* edit. alt. et postremum quidem, volente Falk. Retinui lectionem ed. pr. cf. v. 157.

v. 340. *Μυρτίλος — ἤνυα* ed. pr. *ἤνυε* Falk. debetur in ed. alt. Scripsi versum, ut legitur XX. 160.

εἰ δὲ μέγα φρονέεις γενεῆς χάριν Ἐννοσιγαίου,
ἵππιον ὃν καλέεις, βυθίων ἐπιβήτορα δίφρων,
πόντιον αὐτὸν ἄνακτα, κυβερνητῆρα τριαίνης,
ἄρσενα σὸν νίκησεν ἀρηγόνα θῆλυς Ἀθήνη.
Ὣς φάμενος, Τελχῖνα παρέδραμεν ἀστὸς Ἀθήνης.
τῷ δ᾽ ἔπι Φαῦνος ἔλαυνεν, ὄχον τέθριππον ἱμάσσων·
Ἀκταίων δὲ τέταρτος ἐπίκλοπος ἕσπετο Φαύνῳ,
πατρὸς Ἀρισταίου μεμνημένος εἰςέτι μύθων
κερδαλέων· καὶ λοῖσθος ἔην Τυρσηνὸς Ἀχάτης.
Καὶ θρασὺς Ἀκταίων δολίην ἐφράσσατο βουλήν·
Φαῦνον ἑοῖς ὀχέεσσιν ἔτι προθέοντα κιχήσας,
ὀξυτέρῃ μάστιγι μεταστρέψας δρόμον ἵππων,
σύνδρομος ἡνιόχευε, παρακλέπτων ἐλατῆρα,
βαιὸν ὑποφθάμενος· καὶ ἐπ᾽ ἄντυγι γούνατα πήξας,
δίφρον ἁμιλλητῆρα κατέγραφεν ἅρματι λοξῷ,
ἱππείους τροχόεντι διαξύων πόδας ὁλκῷ.
καὶ δαπέδῳ πέσεν ἅρμα· τινασσομένοιο δὲ δίφρου,
τρεῖς μὲν ὑπὲρ δαπέδοιο μένον πεπτηότες ἵπποι,
ὃς μὲν ὑπὲρ λαγόνων, ὃ δὲ γαστέρος, ὃς δ᾽ ἐπὶ δειρήν·
εἷς δέ τις ὀρθὸς ἔμιμνε παρακλιδόν· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
ἄκρα ποδῶν ῥίζωσε, καὶ ἄστατον αὐχένα σείων,
σύζυγος ἐστήριξεν ὅλον πόδα γείτονος ἵππου,
κουφίζων ζυγόδεσμα, καὶ ὕψοσε δίφρον ἀνέλκων.
οἳ μὲν ἔσαν προχυθέντες ἐπὶ χθονός· αὐσταλέος δὲ

v. 349. Ἀρισταίοιο μεμνημένος editt.

v. 352. ἑοῖς ὀνύχεσσιν — κιχήστας ed. pr. postremum tantum editio alt. secundum Falkenburg. emendavit, prius Scaligero corrigendum reliquit.

v. 359. πεπηότες ed. pr. emend. Falk.

v. 360. ὃ δ᾽ ἐπὶ γαστέρος ed. pr. nostrum habet edit. alt. e coniect. Falkenburgii, qui praeterea deterius tentabat: ὃς μὲν ὑπὲρ λαγόνων ἐπὶ γαστέρος etc.

ἡνίοχος κεκύλιστο παρὰ τροχὸν, ἅρματι γείτων·
θρύπτετο δ᾽ ἄκρα μέτωπα· μιαινομένου δὲ γενείου,
ὀξυτενὴς κεκόνιστο πέδῳ κεχαραγμένος ἀγκών.
ἡνίοχος δ᾽ ἀνέπαλτο θοώτερος· ἐσσυμένος δὲ
εἰς χθόνα πεπτηῶτι παρίστατο γείτονι δίφρῳ,
αἰδομένῃ παλάμῃ τετανυσμένον ἵππον ἀνέλκων,
καὶ βαλίῃ μάστιγι κατηφέα πῶλον ἱμάσσων.
καὶ θρασὺς Ἀκταίων, πεπονημένον ἐγγύθι δίφρου
Φαῦνον ὀπιπεύων, φιλοπαίγμονα ῥήξατο φωνήν·
Λῆγε, μάτην ἀέκοντας ἐπισπέρχων σέθεν ἵππους,
λῆγε, μάτην· φθάμενος γὰρ ἀπαγγέλλω Διονύσῳ,
Φαῦνος ὅτι προθέοντας ὅλους ἐλατῆρας ἐάσας,
νόστιμος ὀψικέλευθος ἐλεύσεται, ἅρματα σύρων.
φείδεο σῆς μάστιγος, ἐπεὶ ταμεσίχροϊ κέντρῳ
σῶν ὁρόων ᾤκτειρα δέμας κεχαραγμένον ἵππων.
Ἔννεπεν, ἀστήρικτον ὄχον προκέλευθον ἐλαύνων
ὠκυτέρῃ μάστιγι· καὶ ἄχνυτο Φαῦνος ἀκούων.
καὶ μόγις ἐν δαπέδῳ, λασίης δεδραγμένος οὐρῆς,
κεκλιμένων ὤρθωσε δέμας κεκονιμένον ἵππων·
καί τινα λυομένοιο παραΐξαντα λεπάδνου
πῶλον ἄγων, παλίνορσον ἐπεσφήκωσε χαλινῷ·
στήσας δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα παρεσσυμένων πόδας ἵππων,
ἅρματος ὕψι βέβηκε· καὶ ἴχνιον ἅρματι πήξας,

v. 368. *κεκόρυστο — ἀκμῶν* ed. pr. Dedi, quod e Falk. coniectura in edit. alt. receptum est; sed fort. *ἄκρων* praestitisset, cf. v. 412.

v. 377. *ἐάσσας* editt.

v. 380. *ὤκτειρα* vulgo.

v. 385. *λουομένοιο* editt. contra sensum.

v. 388. Musgravius ad Eurip. Hippol. 1203. tentabat *ἴχνιον ἐμβάδι πήξας*, frustra.

φρικαλέῃ μάστιζε τὸ δεύτερον ἵππον ἱμάσθλῃ.
καὶ πλέον ἤλασε Φαῦνος, ἐπισπέρχων δρόμον ἵππων·
ὠκύτερον δ' ἐδίωκε παροίτερον ἡνιοχῆα.
καὶ φθαμένους ἐκίχησεν, ἐπεὶ μένος ἔμβαλεν ἵπποις
ἵππιος Ἐννοσίγαιος, ἑὸν θρασὺν υἷα γεραίρων·
στεινωπὴν δὲ κέλευθον ἰδὼν περὶ κοιλάδι πέτρῃ,
ἔμφρονα μῆτιν ὕφαινε δολοπλόκον, ὄφρα κιχήσας,
ἅρματι τεχνήεντι παραΐξειεν Ἀχάτην.
ῥωγμὸς ἔην βαθύκολπος, ὃν ἐξέῤῥηξε κελεύθου
χειμερίῃ μάστιγι Διὸς μετανάστιον ὕδωρ,
ἠερόθεν προχέοντος· ἐεργομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
ὄμβρου γειοτόμοιο ῥάχις κοιλαίνετο γαίης,
ἧχι μολὼν, ἀέκων ἀνεσείρασε δίφρον Ἀχάτης,
φεύγων ἀγχικέλευθον ἐπηλυσίην ἐλατῆρος·
καί οἱ ἐπεσσυμένῳ τρομερὴν ἀνενείκατο φωνήν·

Εἰςέτι, νήπιε Φαῦνε, τεοὶ ῥυπόωσι χιτῶνες,
εἰςέτι σῶν ὀχέων ψαμαθώδεές εἰσι κεραυνοί·
οὔπω σῶν ἐτίναξας ἀκοιμήτων κόνιν ἵππων.
λύματα σεῖο κάθαιρε· τί σοι τόσον ἵππον ἐλαύνειν;
μή σε πάλιν πίπτοντα καὶ ἀσπαίροντα νοήσω.

---

v. 389. *μαστίζετο δεύτερον* ed. pr. emend. Falk.

v. 396. Clarius dedisset *κέρδεϊ τεχνήεντι*, cf. v. 185.

v. 397. Apud Hom. Il. *ψ'*. 420. *ῥωχμός* scribitur.

v. 401. *ἦχι* ed. pr.

v. 402. *ἀγκικέλευθον* utraque edit.

v. 403. *ἐνενείκατο* vulgo, quod rarius et forte in *ἀνενείκατο* mutandum, dicit Schrad. ad Mus. p. 41.

v. 405. Locum hunc suspectum habuit Falkenburgius, offensus, nisi fallor, vocabulo *κεραυνοί*. An *κορῶναι?* Sermo est de prominentiore quadam parte currus, fortasse temonis aut axis.

v. 407. *κάθηρε* edit. pr. *κάθηρε* ed. alt. Mox debebat puto: *τί σοὶ πλέον, ἵππον ἐλαύνειν;*

σὸν θρασὺν Ἀκταίωνα φυλάσσεο, μή σε κιχήσας,
ταυρείη σέο νῶτον ὑποστίξειεν ἱμάσθλη,
μή σε πάλιν προκάρηνον ἀκοντίσσειε κονίῃ.
εἰςέτι σῆς μεθέπεις κεχαραγμένα κύκλα παρειῆς·
Φαῦνε, τί μαργαίνεις, ξυνηότα μῶμον ἀνάπτων
πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ Ἠελίῳ, σέο πάππῳ;
ἅζεό μοι Σατύρων φιλοκέρτομον ἀνθερεῶνα·
Σειληνοὺς πεφύλαξο καὶ ἀμφιπόλους Διονύσου,
μὴ σοὶ ἐπεγγελάσωσι καὶ αὐσταλέῳ σέο δίφρῳ.
πῆ θρόνα; πῆ βοτάναι; πῆ φάρμακα ποικίλα Κίρκης;
πάντα σε, πάντα λέλοιπεν, ὅτ' εἰς δρόμον ἤλθες ἀγῶνος.
τίς κεν ἀπαγγείλειεν ἀγήνορι σεῖο τεκούσῃ
καὶ σέο κύμβαχον ἅρμα καὶ αὐχμώουσαν ἱμάσθλην;

Τοῖον ἀπεῤῥοίβδησεν ἀγήνορα μῦθον Ἀχάτης,
κερτομέων· Νέμεσις δὲ τόσην ἐφθέγξατο φωνήν.
καὶ σχεδὸν ἤλυθε Φαῦνος, ὁμήλυδα δίφρον ἐλαύνων·
ἅρματι δ' ἅρμα πέλαζε, καὶ ἄξονι γόμφον ἀράσσων
μεσσοπαγῆ, συνέαξε, βαλὼν τροχοειδέϊ κύκλῳ.
καὶ τροχὸς αὐτοκύλιστος ἕλιξ ἐπεκέκλιτο γαίῃ,
ἅρμασιν Οἰνομάοιο πανείκελος, ὁππότε, κηροῦ
θαλπομένου Φαέθοντι, λυθεὶς ἀπατήλιος ἄξων
ἱπποσύνην ἀνέκοπτε μεμηνότος ἡνιοχῆος.

---

v. 411. ἀκοντίζειε editt.

v. 413. Sciens reliqui ξυνηότα, quamquam praesto esset ξυνήονα, et fortasse genuinum. Ξυνήονα Rhodomannus.

v. 416. Σιληνοῦ editt.

v. 418. πῆ ter sine vocali subscr. ed. pr.

v. 421. κύμβαλον ἅρμα utraque editio; correxerat tamen Falkenb.

v. 423. Cunaeus Nonnum reprehendit, quod de Nemesi scripsit: ἐφθέγξατο φωνήν, cum dicendum fuisset ἐγράψατο. Quid? si poëta dedit ἠλέγξατο?

v. 425. Fortasse πέλασσε. Mox ἄξονι est in ed. pr.

στεινωπὴν δὲ κέλευθον ἔχων, ἀπέμιμνεν Ἀχάτης,
εἰσόκε τετραπόρων ὑπὲρ ἄντυγος ἥμενος ἵππων,
ὠκυτέρῃ μάστιγι παρήλυθε Φαῦνος Ἀχάτην,
οἷά περ οὐκ ἀΐων· καὶ ἐκούφισε μᾶλλον ἱμάσθλην,
μαστίζων ἀκίχητος ἐπειγομένων λόφον ἵππων.
καὶ πέλεν Ἀκταίωνος ὀπίστερος, ὅσσα θορόντος
δίσκου πεμπομένοιο πέλει δολιχόσκιος ὁρμή,
ὃν βριαρῇ παλάμῃ δονέων, αἰζηὸς ἰάλλει.
Λαοῖς δ᾽ ἔμπεσε λύσσα· καὶ ἤρισεν ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
συνθεσίας τεύχοντες ἀτεκμάρτου περὶ νίκης
ἐσσομένης· τὰ δὲ δῶρα θυελλοπόδων χάριν ἵππων
ἢ τρίπος, ἠὲ λέβης, ἢ φάσγανον, ἠὲ βοείη.
καὶ ναέτης ναετῆρι, φίλος δ᾽ ἐρίδαινεν ἑταίρῳ,
γηραλέος δὲ γέροντι, νέῳ νέος, ἀνέρι δ᾽ ἀνήρ.
ἦν δ᾽ ἔρις ἀμφοτέρων ἑτερόθροος, ὃς μὲν Ἀχάτην
κυδαίνων, ἕτερος δὲ χερείονα Φαῦνον ἐλέγχων,
ἐν χθονὶ πεπτηῶτα κυλινδομένων ἀπὸ δίφρων,
ἄλλος ἐριδμαίνων, ὅτι δεύτερον ἦεν Ἐρεχθεὺς
εἰναλίου Τελχῖνος ὀπίστερος ἡνιοχῆος·
ἄλλῳ δ᾽ ἄλλος ἔριζεν, ὅτι φθαμένων δρόμον ἵππων
ἀγχιφανὴς νίκησε πολύτροπος ἀστὸς Ἀθήνης,
Σκέλμιν, ἔτι προθέοντα παραΐξας ἐλατῆρα.

---

v. 432. *τετραπόδων ὑπὲρ ἀ. ἥμιον ἵππων* ed. pr. *τετραπόδων — ἥμυον ἵππων* ed. alt. ex infelici coniect. Falk. qui et *ἤμυεν* proposuisse dicitur. Videor mihi verum dedisse: Faunus unus erat, qui quatuor equos regeret, vid. v. 167. sqq.

v. 433. *περήλυθε* per compend. ed. pr.

v. 436. *ὀπίστερος· ἀλλὰ θορόντος* editt. *οἷα* tentabat Scal. sed cf. v. 472. Iam Rhodomannus *ὅσσα* vel *οἷα*.

v. 444. *νέος νέῳ, ἀνέρι* editt. transposui, quemadmodum Nonni usus postulabat.

v. 449. Substantivum *ἡνιοχῆος* nimis pro Nonno ab adiect. *εἰναλίου* disiectum est, ut *ἡνιοχεύων* malis.

Οὔπω νεῖκος ἔληγε, καὶ ἔφθασεν ἐγγὺς Ἐρεχθεὺς,
ἵππους ἔνθα καὶ ἔνθα κατωμαδὸν αἰὲν ἱμάσσων·
καὶ πολὺς ἱππείοιο δι' αὐχένος ἔῤῥεεν ἱδρὼς
καὶ λασίου στέρνοιο· καθ' ἡνιόχοιο δὲ πυκναὶ
αὐχμηραὶ ῥαθάμιγγες ἐπεῤῥώοντο κονίης·
ἅρματα δ' ἀγχιπόροισιν ἐπέτρεχεν ἴχνεσιν ἵππων
ἁλλομένῃ στροφάλιγγι· καὶ οὐ τροχόεντι σιδήρῳ
λεπταλέης ἀτίνακτα τινάσσετο νῶτα κονίης.
αὐτὰρ ὃ ποτήεντα μετὰ δρόμον ὑψόθι δίφρου
εἰς μέσον ἦλθεν ἀγῶνος· ἑῷ δ' ἔσμηξε χιτῶνι
μυδαλέων ἱδρῶτα διαστάζοντα μετώπων.
καὶ ταχὺς ἐκ δίφροιο κατήϊε· μηκεδανὴν δὲ
εἰς ζυγὸν εὐποίητον ἑὴν ἔκλινεν ἱμάσθλην·
ἵππους δ' Ἀμφιδάμας θεράπων λύεν· ὠκύτερος δὲ
τερπομένῃ παλάμῃ πρωτάγρια κούφισε νίκης,
ἰοδόκην καὶ τόξα καὶ εὐπήληκα γυναῖκα,
πάλλων ἡμιτόμοιο μεσόμφαλα νῶτα βοείης.

Τῷ δ' ἔπι δεύτερος ἦλθε θαλασσαίων ἐπὶ δίφρων.
Σκέλμις, ἐπισπέρχων Ποσιδήϊον ἅρμα θαλάσσης,
κύκλος ὅσον τροχόεις ἀπολείπεται ὠκέος ἵππου,
τοῦ μὲν ἐπαΐσσοντος ἐπισσώτρων μόγις ἄκρων
ἐκταδίης ψαύουσιν ἑλισσομένης τρίχες οὐρῆς·
δεύτερα δ' εἷλεν ἄεθλα, καὶ ὤρεγε Δαμναμενῆϊ,
ἔγκυον ἵππον ἔχειν, ζηλήμονι χειρὶ τιταίνων.

Καὶ τρίτος Ἀκταίων ἀνεκούφισε σύμβολα νίκης,
χρυσοφαῆ θώρηκα, παναίολον ἔργον Ὀλύμπου.

---

v. 457. *ἐπεῤῥώοντο κονίῃ* editt. cf. Il. *ψ'*. 502.

v. 472. male Scaliger post v. 474. collocandum statuit, perturbato omni nexu cf. Il. *ψ'*. 519.

v. 476. *ἵππον ἔχεις* editt. inconcinne; usitatius fuisset *ἄγειν*. Rhodomannus *ἔχων*.

Τῷ δ' ἔπι Φαῦνος ἵκανε· καὶ αὐτόθι δίφρον ἐρύσσας,
ὀμφαλὸν ἀργυρόκυκλον ἀνηέρταζε βοείης,
αὐχμηρῆς μεθέπων ἔτι λείψανα κεῖνα κονίης.
Καὶ Σικελῷ θεράπων βραδυδίνεος ἐγγύθι δίφρου
χρυσοῦ δισσὰ τάλαντα κατηφέϊ δεῖξεν Ἀχάτῃ,
οἰκτρὸν ἀγηνορέοντι φιλοστόργῳ Διονύσῳ.
Αὐτὰρ ὃ πυγμαχίης χαροπῆς ἔστησεν ἀγῶνα.
πρώτῳ μὲν θέτο ταῦρον ἀπ' Ἰνδῴοιο βοαύλου
δῶρον ἄγειν· ἑτέρῳ δὲ, μελαῤῥίνων κτέρας Ἰνδῶν,
βάρβαρον αἰολόνωτον ἄγων κατέθηκε βοείην.
ὀρθωθεὶς δ' ἀγόρευεν, ἀεθλητῆρας ἐπείγων,
εὐπαλάμου δύο φῶτας ἐριδμαίνειν περὶ νίκης·
Πυγμῆς οὗτος ἄεθλος ἀτειρέος· ἀθλοφόρῳ δὲ
ἀνέρι νικήσαντι δασύτριχα ταῦρον ὀπάσσω·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι πολύπτυχον ἀσπίδα δώσω.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο σακέσπαλος ὦρτο Μελισσεύς,
ἠθάδι πυγμαχίῃ μεμελημένος· εὐκεράου δὲ
ἁψάμενος ταύροιο τόσην ἐφθέγξατο φωνήν:

---

v. 482. *Σικελὸς θ. βαθυήνεος* editt. Servus non facile Siculus erat, sed Achates ipse, cf. v. 169. Monstrosum adiect. *βαθυήνης* de *profundis habenis* interpretatus est Lubinus, fortasse lora remissa pendentia sibi somnians. Sed si quid veri huic formae inest, pertinet potius ad *ἄνω, ἀνύω*, ut *βραδυήνης, βραδυήνυτος δίφρος* currus sit, difficulter viam conficiens. Sed desidero auctoritatem. Nostrum Nonnicum est, cui alibi opponitur *ταχυδίνης*, v. 655. Rhodomannus: „*βαθυήνεος* suspectum."

v. 483. *Ἀχάτην* ed. pr. emendata a Falk. Mox v. seq. *οἰκτρὸν ἀγηνορέοντι* ineptum acumen continet, nisi fortasse *ἀπηγορέοντι*, pro forma pass. dedit, *qui se flebiliter excusabat* ap. Bacchum.

v. 485. *πυγμ. χαροπῆς*, ubi *oculi micant?* non intelligo. Fort. *χαλεπῆς*, ut alibi *ἀλεγεινῆς*. Cf. IV. 425.

v. 486. *Ἰνδῴοιο* editt. ut solent.

v. 487. Fortasse *δῶρον ἄγων*.

Ἐλθέτω, ὃς ποθέει σάκος αἰόλον· οὐ γὰρ ἐάσω
ἄλλῳ πίονα ταῦρον, ἕως ἔτι χεῖρας ἀείρω.
Ὣς φαμένου, σύμπαντας ἐπεσφρήγισσε σιωπή·
Εὐρυμέδων δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, τῷ πόρεν Ἑρμῆς
ὄργανα πυγμαχίης γυιαλκέος, ὃς πάρος αἰεὶ
πατρῴῳ μεμέλητο παρήμενος ἐσχαρεῶνι,
Ἡφαιστηϊάδης, σφυρήλατον ἄκμονα τύπτων.
τὸν μὲν ἐριπτοίητος ἀδελφεὸς ἄμφεπεν Ἄλκων·
ζῶμά τέ οἱ παρέθηκε, καὶ ἥρμοσεν ἰξύϊ μίτρην,
καὶ δολιχαῖς παλάμῃσι κασιγνήτοιο συνάπτων,
ἀζαλέων ἔσφιγξε περίπλοκον ὁλκὸν ἱμάντων.
καὶ πρόμος εἰς μέσον ἦλθεν, ἑοῦ προβλῆτα προσώπου
λαιὴν χεῖρα φέρων, σάκος ἔμφυτον· ἀντὶ δὲ λόγχης,
ποιητῆς παλάμης ταμεσίχροες ἦσαν ἱμάντες·
αἰεὶ δ' ἀντιπάλοιο φυλάσσετο δύσμαχον ὁρμήν,
μή ποτέ μιν πλήξειε κατ' ὀφρύος ἠὲ μετώπου
[ἠέ μιν αἱμάξειε τετυμμένον ἄκρον ἀράξας]

---

v. 497. *ἐάσσω* editt.

v. 499. *ξύμπαντας — σιωπῇ* editt. sed dativus postulasset *φάμενος.*

v. 500. *οἶος* ed. pr. quod tacite mutatum in ed. alt.

v. 502. *πατρώῳ* vulgo.

v. 504. *ἐριπτοίητος* suspectum epitheton.

v. 505. *ζῶματε οἱ* ed. pr. *ζωμά τε οἱ* ed. alt.

v. 509. *λόχμης* ed. pr. a Falk. emendata. Vers. seq. editur vulgo *ταμεσίχροος* male, cum *ἱμάντες* id epitheton postulent.

v. 513. uncis inclusi cum Scaligero, ut aliquoties versus superflui, velut alius recensionis reliquiae, occurrunt. Cunaeus postrema versus verba, *ἄκρον ἀράξας*, cum fine praecedentis vers. permutanda opinatus, non vidit, partic. *τετυμμένον* ita sine distincto vulnere parum probabiliter dici. Ut versus cohaereat, statuendum excidisse quaedam, fortasse de auribus et naso obtruncatis, quae vulnera poëtam praeteriisse miror. — Haec Graefius. Mihi versus 513. genuinus videtur, sed collocandus

ἄκρα διατμήξειε, κατὰ κροτάφοιο τυχήσας,
εἰς μέσον ἐγκεφάλοιο νοήμονος ἄκρον ἀράξας,
ἤ, παλάμην τρηχεῖαν ἐπὶ κροτάφοισι τιταίνων,
ὄμματα γυμνώσειε λιπογλήνοιο προσώπου,
ἠὲ δαφοινήεντος ἀρασσομένοιο γενείου
ὀξυτέρων ἐλάσειε πολύστιχον ὄγμὸν ὀδόντων.
Ἔνθα μὲν Εὐρυμέδοντος ἐπεσσυμένοιο Μελισσεὺς
στήθεος ἄκρον ἔλασσεν· ὃ δὲ σχεδὸν ἄντα προσώπου
χεῖρα μάτην ἐτίταινε, καὶ ἤμβροτεν, ἠέρα τύπτων·
καί μιν ἀεὶ τρομέων περιδέδρομε, κόλπον ἀμείβων,
δεξιτερὴν γυμνοῖο κάτω μαζοῖο τιταίνων.
ἄμφω δ᾽ εἰς ἓν ἵκανον ἐπήλυδες, ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ
ἴχνεσι φειδομένοισι ποδὸς πόδα τυτθὸν ἀμείβων·
χερσὶ δὲ χεῖρας ἔμιξαν· ἐπασσυτέρῃσι δὲ ῥιπαῖς
φρικτὸς ὁμοπλεκέων ἐπεβόμβεε δοῦπος ἱμάντων
ἀκροτάτην περὶ χεῖρα· χαρασσομένης δὲ παρειῆς
αἱμαλέαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθησαν ἱμάντες.
καὶ γενύων πέλε δοῦπος· ἐπὶ θρωσμῷ δὲ προσώπου,

---

post v. 515. addito in fine lacunae signo. Quae praecedunt, sic scribenda puto: *ἠὲ μετώπου ἄκρα διατμήξειε, κατὰ κροτάφοιο τυχήσας εἰς μέσον, ἐγκεφάλοιο νοήμονος ἄχρις ἀράξας. Hermann.*

v. 521. *γήθεος ἄκρον* ed. pr. emend. Falk.

v. 524. *καρπὸν ἀμείβων* volebat Scaliger. Nihil mutandum: *κόλπον ἀμείβων* respicit antecedentia v. 521. Primum erat: *ἄντα προσώπου χεῖρα ἐτίταινε*, nunc pro facie, pectus eligit, quo manum intendat. V. seq. *κάτω μαζοῖο*, palam est, cur vulgato *κατὰ μαζ.* praetulerit.

v. 529. *ἀκροτάτων* editt. inconcinne.

v. 531. *ἐπὶ θρωσμῷ δὲ προσώπου*, *collem faciei* certatim reprehendunt Cunaeus et Heinsius, Diss. p. 194. melius fecissent, si locum impeditum explicuissent. Suspectum *ἐπὶ θρωσμῷ*, sed suspectum etiam *προσώπου*, quod v. 533. in eadem sede recurrit. Fuitne fortasse *ὑπὸ θρωσμῷ δὲ μετώπου, εὐρυτέρου γεγ. sub altiore fronte, quae tumore latior facta, aestuabant, fluebant san-*

εὐρυτέρου γεγαῶτος, ἐκυμαίνοντο παρειαί·
ὀφθαλμοὶ δ᾽ ἑκάτερθεν ἐκοιλαίνοντο προσώπου.
Εὐρυμέδων μὲν ἔκαμνε Μελισσέος ἴδμονι τέχνῃ,
ἄσχετον ἠελίοιο μένων ἀντώπιον αἴγλην,
ὄμμα καταυγάζοντος· ἐπαΐξας δὲ Μελισσεύς,
ὀξυτέρῃ στροφάλιγγι μετάρσιον ἴχνος ἀείρων,
ἀμφὶ γναθμὸν ἔτυψεν ὑπ᾽ οὔατος· αὐτὰρ ὃ κάμνων
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐρείσατο νῶτα κονίῃ,
θυμολιπὴς, μεθύοντι πανείκελος· εἶχε δὲ κόρσην
κεκλιμένην ἑτέρωσε, καὶ αἵματος ἔπτυεν ἄχνην,
λεπτὰ παχυνομένοιο· λαβὼν δέ μιν ἐκτὸς ἀγῶνος
στυγνὸς ὑπὲρ νώτοιο μετήγαγε σύγγονος Ἄλκων
πληγῇ ἀμερσινόῳ βεβαρημένον. ἐσσυμένος δὲ
* * * * * *
Ἰνδῴην περίμετρον ἀνηέρταζε βοείην.
Καὶ διδύμους Διόνυσος ἀεθλητῆρας ἐπείγων,
ἀνδράσιν ἀθλοφόροισι πάλης κήρυξεν ἀγῶνα.

---

guine genae etc. vel ὑπὸ τρωσμῶν aut θρόμβων sive προσώπου sive μετώπου, quod Lubinus videri posset ante oculos habuisse, vertens: *ab ictu vero frontis* — reliqua tacere praestat.

v. 533. ὀφθαλμὸν editur sine sensu. Facie tota intumescente, oculi inter tumores subsidunt, et veluti *in cavo* relinquuntur, nisi ictibus prius extriti fuerint.

v. 534. Ἀρυμέδων editt. oscitanter.

v. 538. ἄμφω γναθμὸν ἔτυψαν editt. non melius, ἄμφω γναθμὼ ἔτυψεν Cun. exhibuit. Patet, quid verum sit. Et viderat Rhodomannus.

v. 544. βεβαρυμένον editt. Post hunc versum lacunam mihi videor detexisse: primum enim sermo esse debebat de Melisseo victore, qui taurum, cf. v. 492. 495. sq. sibi debitum, abducere festinabat, ut is demum apte ἐσσυμένος id fecisse dici potuerit, non Alcon, qui fratrem cf. v. 504. victum et exanimem prius absportaturus erat.

v. 545. Ἰνδώην editt. pro more.

καὶ τρίπος εἰκοσίμετρος ἀέθλιον ἵστατο νίκης
πρώτῳ ἀεθλητῆρι· τίθει δ' εἰς μέσσον ἀείρας
ἀνθεμόεντα λέβητα, χερείονι φωτὶ φυλάσσων.
ὀρθωθεὶς δ' ἰάχησε πάλιν σημάντορι φωνῇ·
Δεῦτε, φίλοι, καὶ τοῦτον ἐγείρατε καλὸν ἀγῶνα.
Ἔννεπε· κεκλομένου δὲ φιλοστεφάνου Διονύσου,
πρῶτος Ἀρισταῖος, μετέπειτα δὲ δεύτερος ἔστη
Αἰακὸς, εὐπαλάμοιο πάλης δεδαημένος ἔργα.
ζώματι δὲ σκεπόωντες ἀθηήτου φύσιν αἰδοῦς,
γυμνοὶ ἀεθλεύοντες ἐφέστασαν· ἀμφότεροι δὲ
πρῶτα μὲν ἀμφοτέρας παλάμας ἐπὶ δίζυγι καρπῷ
σύμπλεκον ἔνθα καὶ ἔνθα, χυτῆς ἐπὶ νῶτα κονίης
ἀλλήλους ἐρύοντες ἀμοιβάδις, ἅμματι χειρῶν
ἀκροτάτῳ σφίγξαντες· ἔην δ' ἀμφίδρομος ἀνήρ,
ἄνδρα παλινδίνητον ἄγων ἑτερόζυγι παλμῷ,
ἕλκων ἑλκόμενός τε· συνοχμάζοντο γὰρ ἄμφω
χερσὶν ἀμοιβαίῃσιν· ἐκυρτώσαντο δὲ δειρήν·
μεσσατίῳ δὲ κάρηνον ἐπηρείδοντο μετώπῳ
ἀκλινέες, νεύοντες ἐπὶ χθονός· ἐκ δὲ μετώπων
θλιβομένων καμάτοιο προάγγελος ἔῤῥεεν ἱδρώς.
ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα κεκυφότα πήχεος ὁλκῷ
δίζυγι συμπλεκέος παλάμης ἐτρίβετο δεσμῷ·

---

v. 557. Fortasse ἀεθλεύσοντες.

v. 561. ἀμφίῤῥοπος volebat Cunaeus, sensum loci non intelligens. Manibus sese tenentes, *alter alterum in gyrum rapuit*, quod cum pueri per lusum faciunt, *rotare* dicitur, *ein Rad drehen.*

v. 566. ἐν δὲ μετώπῳ θλιβομένων editt. potuissem θλιβομένῳ, sed alterum mihi verius videbatur.

Post v. 567. leguntur vulgo quatuor versus 598 — 601. quos transponendos esse, recte vidit Cunaeus, errans tantum in sede iis assignanda. Etenim id, quod v. 601. de cervice constricta legitur, spectat v. 597. itaque versus illi quatuor non poterant ante vers. 595. poni, ut Cunaeus volebat.

σμῶδιξ δ᾽ αὐτοτέλεστος ἀνέδραμεν ἅλματι θερμῷ,
αἰόλα πορφύρουσα· δέμας δ᾽ ἐστίζετο φωτῶν.
Οἳ δὲ παλαισμοσύνης ἑτερότροπα μάγγανα τέχνης
ἀλλήλοις ἀνέφαινον ἀμοιβάδις· ἀντίβιον δὲ
πρῶτος Ἀρισταῖος παλάμης πηχύνατο καρπῷ,
ἐκ χθονὸς ὀχλίζων· δολίης δ᾽ οὐ λήθετο τέχνης
Αἰακὸς αἰολόμητις· ὑποκλέπτοντι δὲ ταρσῷ
λαιὸν Ἀρισταίοιο ποδὸς κώληπα πατάξας,
ὕπτιον αὐτοκύλιστον ὅλον περικάββαλε γαίῃ,
ἠλιβάτῳ πρηῶνι πανείκελον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
τηλίκον αὐχήεντα βοώμενον υἱέα Φοίβου
ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐθηήσαντο πεσόντα.
δεύτερος ἠέρταζε μετάρσιον ὑψόθι γαίης,
κουφίζων ἀμογητὶ πελώριον υἷα Κυρήνης,
Αἰακὸς, ἐσσομένην ἀρετὴν τεκέεσσι φυλάσσων,
ἀκαμάτῳ Πηλῆϊ, καὶ εὐρυβίῃ Τελαμῶνι,
ἀγκὰς ἔχων, οὐ νῶτον ἢ ὄρθιον αὐχένα κάμπτων,
πήχεσιν ἀμφοτέροισι μεσαίτατον ἄνδρα κομίζων,
ἶσον ἀμειβόντεσσιν ἔχων τύπον, οὓς κάμε τέκτων,
πρηΰνων ἀνέμοιο θυελλήεσσαν ἀνάγκην.
καὶ πελάσας ὅλον ἄνδρα περιστρωθέντα κονίῃ,
Αἰακὸς ἀντιπάλοιο μέσων ἐπεβήσατο νώτων·

---

v. 570. Speciosum est *ἅλματι θερμῷ* propter *ἀνέδραμεν* et sapit acumen Nonno dignum. Propterea mutare nolui, quamquam Homerica imitatio Il. ψ΄. 717. *αἵματι* suaderet, et e praecedentis vers. *δίζυγι δεσμῷ* hic *ἀνέδραμεν ἅμματι θερμῷ* tentare posses, cf. 560. 600.

v. 575. *εἰς χθονὸς* editt. aperto errore.

v. 584. *φυλάσσων* nescio, an non verum sit. debebat *προφαίνων*, an *χαράσσων?*

v. 586. *ἢ νῶτον* editt. sine sensu.

v. 588. Homericam imaginem Il. ψ΄. 712. vix satis recte cepit Panopolitanus. „Trabibus“ Rhodomannus.

καὶ πόδα πεπταμένης διὰ γαστέρος ἐκτάδα πέμπων,
καμπύλον ἀκροτάτῳ περὶ γούνατι δέσμα συνάπτων,
ταρσῷ ταρσὸν ἔρειδε παρὰ σφυρὸν ἄκρον ἑλίξας·
καὶ ταχὺς ἀντιβίου τετανυσμένος ὑψόθι νώτων,
χεῖρας ἑὰς στεφανηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἑλίξας,
αὐχένι δεσμὸν ἔβαλλε βραχίονι, δάκτυλα κάμψας·
μυδαλέῳ δ' ἱδρῶτι χυτὴν ἔῤῥαινε κονίην,
αὐχμηρῇ ψαμάθῳ διερὴν ῥαθάμιγγα καθαίρων,
μὴ διολισθήσειε περίπλοκος ἅμματι χειρῶν,
θερμὴν τριβομένοιο κατ' αὐχένος ἰκμάδα πέμπων.
Τοῦ δὲ πιεζομένοιο, συνέῤῥεον ὀξέϊ παλμῷ
κεκριμένοι κήρυκες, ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος,
μή μιν ἀποκτείνειεν ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ.
οὐ γὰρ ἔην τότε θεσμὸς ὁμοίϊος, ὃν πάρος αὐτοὶ
ὀψίγονοι φράσσαντο, τιταινομένων ὅτε δεσμῶν
αὐχενίων, πνικτῆρι πόνῳ βεβαρημένος ἀνὴρ

---

v. 593. Fortasse *καμπύλον*, contra vulgarem distinctionem, ad *πόδα* v. praeced. referendum, *pedem incurvatum, quem nunc extendit*, quia *δέσμα* plurali potius quam singulari numero noster frequentare solet.

Post vers. 594. Cunaeum quatuor versus male inserere, monui ad v. 567.

v. 595. *καὶ τραχὺς* editt. turpi vitio.

v. 597. *βραχίονι* est *per brachium*, ope brachii vinculum cervici iniiciens; sed fortasse elegantius dedit *δεσμὸν — βραχίονα*. Caeterum post hunc vers. sequuntur quatuor versus, olim in editt. post v. 567. lecti. Probabilem confusionis causam, una cum accurata totius loci interpretatione docebit Commentarius.

v. 600. *μή μιν ὀλισθήσειε* editt. Veram lectionem dedit Cunaeus; Heinsius corruptam Nonno in vitium vertere maluit, Diss. p. 194.

v. 605. Inepte N. *τότε* de remotiore et *πάρος* de propiore tempore dixit, iure ab Heinsio reprehensus l. c.

νίκην ἀντιπάλου μνηστεύεται ἔμφρονι σιγῇ,
ἀνέρα νικήσαντα κατηφέϊ χειρὶ πατάξας.
Καὶ τρίπον εἰκοσίμετρον ἐπηχύναντο λαβόντες
Μυρμιδόνες, θεράποντες ἀεθλοφόρου βασιλῆος·
Ἀκταίων δὲ λέβητα ταχίονι κούφισε ῥιπῇ,
δεύτερα πατρὸς ἄεθλα κατηφέϊ χειρὶ κομίζων.
Καὶ τότε Βάκχος ἔθηκε ποδῶν ταχύτητος ἀγῶνα·
πρώτῳ ἀεθλητῆρι τιθεὶς κειμήλια νίκης
ἀργύρεον κρητῆρα δορικτήτην τε γυναῖκα,
δευτέρῳ αἰολόδειρον ἐθήκατο Θεσσαλὸν ἵππον·
καὶ πυμάτῳ ξίφος ὀξὺ σὺν εὐτύκτῳ τελαμῶνι.
ὀρθωθεὶς δ᾽ ἀγόρευσε, ποδώκεας ἄνδρας ἐπείγων·
Ἀνδράσιν ὠκυπόροισιν ἀέθλια ταῦτα γενέσθω.
Ὣς φαμένου, Δικταῖος, ἐθήμονα γούνατα πάλλων,
* * * * * * *
τῷ δ᾽ ἔπι ποικιλόμητις ἀνέδραμεν ὠκὺς Ἐρεχθεύς,
Παλλάδι νικαίῃ μεμελημένος, αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
Πρίασος ὠκύπορος, Κυβεληΐδος ἀστὸς ἀρούρης.

v. 608. *μνηστεύεται* vereor, ut hic ita explicari possit, ut *γνωτῷ — μνηστεύετο νίκην* dici vidimus XXVI. 3. Fortasse scribendum *μαντεύεται* vel *μαρτύρεται*. Versu seq. Heinsii risum l. c. non incurrisset, si dedisset: *ἀνέρι νικήσαντι κατηφέα χεῖρα πελάσσας*, vel saltem vitio consueto, *τινάξας*.

v. 615. An scribendum *τίθει?*

v. 616. *δορικτήτην τε γυναῖκα*, quam hic additam vides, et Homerus in loco, unde haec hausta sunt, ignorat, et Nonnus ipse infra v. 661. praetermisit, ut suspectum sit additamentum.

v. 618. *εὐθήκτῳ* editt. emendavit Scal.

v. 621. Post hunc versum rursus lacuna est: desideratur enim nomen huius Dictaei, s. Cretensis, ut nihil dicam de defectu verbi. *Ὠκύθοος* est cuius nomen periit. ut e seqq. intelligitur cf. vv. 625. 629. 633. 643. 648. 652. 656. 661. Corybantum unus, XIII. 144.

v. 624. *ὠκυπόρου — ἀρούρης* male editt. cf. v. 620.

τοῖσι μὲν ἐκ Βαλβῖδος ἔην δρόμος· Ὠκύθοος δὲ
πρῶτος ἀελλήεντι ποδῶν κουφίζετο παλμῷ,
ἰθυτενῆ προκέλευθον ἔχων δρόμον· ἐσσυμένος δὲ
δεύτερος ἀγχικέλευθος ὀπίστερος ἦεν Ἐρεχθεύς,
γείτονος Ὠκυθόοιο μετάφρενον ἄσθματι βάλλων,
καὶ κεφαλὴν θέρμαινε· φιληλακάτοιο δὲ κούρης
οἷα κανὼν στέρνοιο πέλει μέσος, ὅν τινι μέτρῳ
παρθένος ἱστοπόνος τεχνήμονι χειρὶ τανύσσῃ,
Ὠκυθόου πέλε τόσσον ὀπίστερος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
καί νύ κεν ἀμφήριστος ἔην δρόμος· ἀλλὰ πορείην
μιμηλὴν ἰσόμετρον ἰδὼν, ἐτιταίνετο ταρσῷ
κουφοτέρῳ, καὶ φῶτα παρέδραμε μείζονι μέτρῳ,
ὁππόσον ἀνέρος ἴχνος· ὅθεν, τρομέων περὶ νίκης,
τοῖον ἔπος βοόων, Βορέην ἱκέτευεν Ἐρεχθεύς·
Γαμβρὲ, τεῷ χραίσμησον Ἐρεχθέϊ καὶ σέο νύμφῃ,
εἰ μεθέπεις γλυκὺν οἶστρον ἐμῆς ἔτι παιδὸς ἐρώτων·
δός μοι σῶν πτερύγων βάλιον δρόμον εἰς μίαν ὥρην,
Ὠκύθοον ταχύγουνον ἵνα προθέοντα παρέλθω.
Ὣς φαμένου, Βορέης ἱκετήσιον ἔκλυε φωνήν,
καί μιν ἐϋτροχάλοιο ταχίονα θῆκεν ἀέλλης.
τρεῖς μὲν ἐπεῤῥώοντο ποδῶν ἀνεμώδεϊ παλμῷ·

---

v. 631. *ἔν τινι μ.* editt. etsi Falk. totum Homeri locum Il. ψ'. 760. sqq in lectt. suis exscripsit. Emendavit Scaliger.

v. 632. *τανύσσει* editt. dedi, quod Homerus habet Il. ψ'. 761.

v. 633. *Ὠκυθέου* vulgo; vid. ad v. 621. v. seq. totus Homero debetur, l. l.

v. 637. *μείονι μέτρῳ* editt. Sed vv. 628. 629. quo haec respiciunt, monstrant, poëtam dedisse *μείζονι*, ut est infra v. 685. *maiori* dedit adeo Lubinus.

v. 645. *εὐτροχάλοιο* ed. pr. emend. Falk.

v. 646. *τρὶς μὲν* editt. male.

ἀλλ' οὐκ ἶσα τάλαντα· καὶ ὁππόσον ὠκέϊ ταρσῷ
Ὠκυθόου προθέοντος ὀπίστερος ἦεν Ἐρεχθεύς,
τόσσον ἀελλήεντος Ἐρεχθέος ἔπλετο γείτων
Πρίασος αὐχήεις, Φρύγιον γένος. ἐσσυμένων δὲ
ὁππότε λοίσθιος ἦεν ἔτι δρόμος ἅλματι ταρσῶν,
Ὠκύθοος ταχύγουνος ἐπωλίσθησε κονίῃ,
ἧχι βοῶν πέλεν ὄνθος ἀθέσφατος, οὓς περὶ τύμβῳ
Μυγδονίῃ Διόνυσος ἀπηλοίησε μαχαίρῃ·
ἀλλὰ παλιννόστοιο ποδὸς ταχυδινέϊ παλμῷ
Ὠκύθοος πεφόρητο μετάλμενος· ἐσσυμένως δὲ
ἀντιπάλου προθέοντος ἐπήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
εἰ τότε βαιὸς ἔην ἔτι ποῦ δρόμος, ἦ τάχα βαίνων,
ἢ πέλεν ἀμφήριστος, ἢ ἔφθασεν ἀστὸν Ἀθήνης.
Καὶ κτέρας αἰολόνωτον ἐκούφισεν ὠκὺς Ἐρεχθεύς,
Σιδόνιον κρητῆρα τετυγμένον· Ὠκύθοος δὲ
εἴρυσε Θεσσαλὸν ἵππον· ὁ δὲ τρίτος ἠρέμα βαίνων,
Πρίασος, ἄορ ἔδεκτο σὺν ἀργυρέῳ τελαμῶνι.
καὶ Σατύρων ἐγέλασσε χορὸς φιλοπαίγμονι θυμῷ,

---

v. 653. ἦχι ed. pr. emend. in ed. alt. sed male excusum ἧχι in lectt. Falk. qui Homeri locum laudavit.

vv. 656 — 659. confuso ordine vulgo sic leguntur, ut duo posteriores duobus prioribus praefigantur. Transposuit Scaliger. Praeterea v. 656. ἐσσυμένων habet ed. pr. ἐσσυμένου ed. alt. e coniectura Falk. denique ἐσσυμένον volebat Scaliger. Apud utrumque participium, alii participio additum, languet; videor mihi verum dedisse.

v. 658. *βαίνων* de *currente* ineptissimum est. Homeri loca expressa, Il. ψ'. 382. 526. sq. nullam opem praestant. An: ἦ τάχα κέν οἱ, vel ἦ τάχα κείνῳ?

v. 659. ἀστὸς Ἀθ. editt. sanavit Scaliger.

v. 660. κτέρας, quod verissimum, Falkenburgius in κέρας mutatum cupiebat, incogitanter provocans ad Il. ψ'. 780. qui locus huc non pertinet. Caeterum cf. supra v. 616.

παπταίνων Κορύβαντα, χυτῇ ῥυπόωντα κονίῃ,
ὄνθον ἀποπτύοντα κατάῤῥυτον ἀνθερεῶνος.
Καὶ σόλον αὐτοχόωνον ἄγων ἐπέθηκεν ἀγῶνι
δισκοβόλους Διόνυσος ἀκοντιστῆρας ἐπείγων.
πρώτῳ μὲν δύο δοῦρα σὺν ἱπποκόμῳ τρυφαλείῃ
θῆκεν ἄγων· ἑτέρῳ δὲ διαυγέα κυκλάδα μίτρην,
καὶ τριτάτῳ φιάλην, καὶ νεβρίδα θῆκε τετάρτῳ,
ἣν χρυσέῃ κληῗδι Διὸς περονήσατο χαλκεύς.
ὀρθωθεὶς δ' ἀνὰ μέσσον ἐγερσινόῳ φάτο φωνῇ·
Οὗτος ἀγὼν ἐπὶ δίσκον ἀεθλητῆρας ἐπείγει.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, σακέσπαλος ὦρτο Μελισσεύς·
τῷ δ' ἔπι δεύτερος ἦλθεν ἀερσιπόδης Ἁλιμήδης·
καὶ τρίτος Εὐρυμέδων καὶ τέτρατος ἤλυθεν Ἄκμων.
καὶ πίσυρες στοιχηδὸν ἐφέστασαν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.
καὶ σόλον εὐδίνητον ἑλὼν, ἔῤῥιψε Μελισσεύς·
Σειληνοὶ δ' ἐγέλασσαν ὀλίζονα φωτὸς ἐρωήν.
δεύτερος Εὐρυμέδων παλάμην ἐπερείσατο δίσκῳ,
* * * * * * *
καὶ σόλον εὐδίνητον ἑλὼν γωμήτορι καρπῷ,
βριθὺ βέλος προέηκε περίτροχον εὔλοφος Ἄκμων·
καὶ βέλος ἠερόφοιτον ἐπέτρεχε σύνδρομον αὔραις,

---

v. 672. ἣν χρυσέην κληῖδι ed. pr. ἣ χρυσέην κληῗδι ed. alt. cum unum κληῗδι in lectt. Falk. reperiatur.

v. 677. τέταρτος ed. pr. emend. a Falk.

v. 680. Σιληνοὶ editt.

Post v. 681. excidit rursus aliquid: dicendum enim erat, quo successu Eurymedon discum proiecisset, ut in seqq. factum videmus. Proximum hemistichium καὶ σόλον εὐδίνητον ἑλὼν, quod totum paulo ante v. 679. legebatur, fortasse verum est, certe minus offendebat repetitio, uno aut pluribus versibus vv. 681. et 682. interpositis; sed fieri etiam potuit, ut a librariis ad infucandam lacunam poëtae obtruderetur.

καὶ σκοπὸν Εὐρυμέδοντος ὑπέρβαλε μείζονι μέτρῳ
ὀξείῃ στροφάλιγγι. καὶ ὑψιπόδης Ἁλιμήδης
εἰς σκοπὸν ἠκόντιζεν ἐν ἠέρι δίσκον ἀλήτην·
καὶ σόλος ἠερίῃσιν ἐπεῤῥοίζησεν ἀέλλαις
ἐκ βριαρῆς παλάμης πεφορημένος, ὡς ἀπὸ τόξου
ἵπταται ἀσταθέεσσι βέλος δεδονημένον αὔραις
ὄρθιον· ἠερόθεν δὲ πεσὼν, ἐκυλίνδετο γαίῃ
ἅλματι τηλεπόρῳ, πεφορημένος εἰσέτι παλμῷ
χειρὸς ἐϋστρέπτοιο, φέρων αὐτόσσυτον ὁρμήν,
εἰσόκε σήματα πάντα παρέδραμεν. ἐγρόμενοι δὲ
πάντες ἐπεσμαράγησαν ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος,
ἁλλομένου δίσκοιο τεθηπότες ἄστατον ὁρμήν.

Καὶ δονέων δύο δοῦρα σὺν ὑψιλόφῳ τρυφαλείῃ,
διπλόα δῶρα κόμιζεν ἀγηνορέων Ἁλιμήδης·
Ἄκμων δ' εἰλιπόδης χρυσαυγέα κούφισε μίτρην·
καὶ τρίτος Εὐρυμέδων, φιάλην ἀπύρωτον ἀείρας,
ἀμφίθετον κτέρας εἷλε· κατηφιόων δὲ προσώπῳ,
νεβρίδα ποικιλόνωτον ἀνηέρταζε Μελισσεύς.

Καὶ προμάχοις Διόνυσος ἀέθλια θήκατο τόξου,
εὐστοχίης ἀνάθημα· καὶ ἑπταέτηρον ἐρύσσας
ἡμίονον ταλαεργὸν ἐνεστήριξεν ἀγῶνι·
καὶ δέπας εὐποίητον ἀέθλιον ἵστατο νίκης,
ἀνδρὶ χερειοτέρῳ πεφυλαγμένον. Εὐρύαλος δέ,
νήϊον ὀρθώσας περιμήκετον ἱστὸν ἀρούρῃ,
στῆσεν ὑπὲρ δαπέδου ψαμαθώδεος· ὑψιφανῆ δὲ

---

v. 689. *πεφοβημένος* ed. pr. emendatius dedit ed. alt.

v. 701. Correxi edd. scripturam *κατηπιόων*. *Hermann.*

v. 708. *ἴσον ἀρούρῃ* ed. pr. emendavit Falkenb. comparato Homeri loco, Il. *ψ'*. 852. sqq.

δέσμιον ἠώρησε πελειάδα σύμπλοκον ἱστῷ,
λεπταλέον δισσοῖσι μίτον περὶ ποσσὶν ἑλίξας·
καὶ θεὸς ἀγρομένοις ἐναγώνιον ἴαχε φωνήν,
εἰς σκοπὸν ἠερόφοιτον ὀϊστευτῆρας ἐπείγων·
Ὃς μὲν ὀϊστεύσεις, πελειάδος ἄκρα τορήσας,
ἡμίονον φερέτω πολυαλφέα, μάρτυρα νίκης·
ὃς δὲ παραπλάζοιτο πελειάδος, εἰς σκοπὸν ἕλκων,
ὄρνιν ἐϋγλώχινι λιπὼν ἀχάρακτον ὀϊστῷ,
ἄκρα δὲ μηρίνθοιο βαλὼν πτερόεντι βελέμνῳ,
ἥσσονα τοξεύσεις, καὶ ἥσσονα δῶρα δεχέσθω·
ἀντὶ γὰρ ἡμιόνου δέπας οἴσεται, ὄφρα κε Φοίβῳ
τοξοφόρῳ σπείσειε καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ.
Τοῖον ἔπος βοόωντος ἐχεκτεάνοιο Λυαίου,
εὐχαίτης Ὑμέναιος ἑκηβόλος εἰς μέσον ἔστη . . .
* * * * * * * *
καὶ σκοπὸν ἰθυκέλευθον ἄγων ἀντώπιον ἱστοῦ,

v. 710. ἠώρησε πελ. editt.

v. 715. ἡμίονον — πολυαλφέα nove dixit Nonnus iumentum, magno pretio vendendum, cf. Il. φ'. 79. Od. ό. 452. ύ. 383. Lexica formam adiectivi ignorant, et Homerus simplicius ἡμ. ταλαεργόν dixerat, Il. ψ'. 654.

v. 723. Aperte hic rursus plures versus desiderantur. Etenim post Hymenaeum, uberius fortasse descriptum, primum alter quoque nominandus erat, debebant sortiri, quod factum esse, intelligitur e v. 726. et tum demum sequi poterat, Asterium se accinxisse ad rem, sorte ita iubente, quo ordine haec apud Hom. Il. ψ'. 859. sq. recte narrantur. Similis lacuna esse videtur in Quint. Cal. IV. ante v. 405.

v. 724. ἱστοῦ in ἰοῦ mutandum putabat Cunaeus, ut inversio esset pro: ἰὸν ἄγων ἀντώπιον σκοποῦ. Sed σκοπὸν ἰθυκέλευθον nemo dixerit. Cum plura hic desint, fortasse initia duorum versuum καὶ σκοπὸν — — καὶ βέλος — — — confusa sunt, aut praecessit βέλος et fuit εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον sc. βέλος etc.

Κνώσσια τόξα φέρων, τετανυσμένα κυκλάδι νευρῇ,
Ἀστέριος προέηκε βέλος, κλήροιο τυχήσας·
καὶ τύχε μηρίνθοιο· δαϊζομένης δὲ βελέμνῳ,
ἠερίη πεφόρητο μετάρσιος ὄρνις ἀλήμων·
καὶ μίτος εἰς χθόνα πῖπτε. δι᾽ ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ὄμμα φέρων ἑλικηδὸν, ὑπὲρ νεφέων δὲ δοκεύων,
τοξευτὴρ Ὑμέναιος, ἑτοιμοτάτης ἀπὸ νευρῆς
εἰς σκοπὸν ἠερόφοιτον ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων,
ὀξύτερον προέηκε, πελειάδος ἄντα τιταίνων·
καὶ πτερόεις πεπότητο δι᾽ ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
ἀκροφανὴς, μέσα νῶτα παραξύων νεφελάων,
συρίζων ἀνέμοισι· βέλος δ᾽ ἴθυνεν Ἀπόλλων,
πιστὰ φέρων δυσέρωτι κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
ἱπταμένης δ᾽ ἐτύχησε πελειάδος· ἐσσυμένης δὲ
στήθεος ἄκρον ἔτυψε· βαρυνομένου δὲ καρήνου,
ὄρνις ἀελλήεσσα δι᾽ ἠέρος ἔμπεσε γαίῃ·
ἡμιθανὴς δὲ πέλεια περὶ πτερὰ πάλλε κονίῃ,
ποσσὶ περισκαίρουσα χοροπλεκέος Διονύσου.

Καὶ θεὸς, ἡβητῆρος ἀναθρώσκων ἐπὶ νίκῃ,
χεῖρας ἐπεπλατάγησεν ἐπικλάγξας Ὑμεναίῳ·
ξυνοὶ δ᾽ εἰν ἑνὶ πάντες, ὅσοι παρέμιμνον ἀγῶνι,
ἀγχινεφῆ θάμβησαν ἐκηβολίην Ὑμεναίου.
καὶ γελόων Διόνυσος, ἑαῖς παλάμῃσιν ἐρύσσας,
ἡμίονον πόρε δῶρον, ὀφειλομένην Ὑμεναίῳ·
καὶ γέρας Ἀστερίοιο δέπας κούφιζον ἑταῖροι.

---

v. 727. δαϊζομένη male editt. alterum postulat natura rei.

v. 744. Ὑμεναῖος editt. ante me emendaverat Ill. Ouwaroff. Ante utrumque Rhodomannus.

v. 748. ἡμιόνου — δῶρον editt. sine sensu.

Καὶ φιλίην ἐπὶ δῆριν ἀκοντιστῆρας ἐπείγων,
Ἰνδικὰ Βάκχος ἄεθλα φέρων παρέθηκεν ἀγῶνι,
διχθαδίην κνημῖδα καὶ Ἰνδῴης λίθον ἅλμης.
ὀρθωθεὶς δ' ἀγόρευε· δύω δ' ἐκέλευσε μαχηταῖς,
ὄφρα μόθῳ παίζοντι, καὶ οὐ κτείνοντι σιδήρῳ
μιμηλὴν τελέσωσιν ἀναίμονος εἰκόνα χάρμης·
Οὗτος ἀγὼν, δύο φῶτας ἀκοντιστῆρας ἐγείρων,
μείλιχον οἶδεν Ἄρηα καὶ εὐδιόωσαν Ἐνυώ.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, σιδήρεα τεύχεα πάλλων,
Ἀστέριος κεκόρυστο· καὶ Αἰακὸς εἰς μέσον ἔστη,
χάλκεον ἔγχος ἔχων, πολυδαίδαλον ἀσπίδα πάλλων,
οἷα λέων ἄγραυλος, ἐπαΐσσων τινὶ ταύρῳ,
ἢ συῒ λαχνήεντι, σιδηρείῳ τε χιτῶνι
εἰς μέσον ἐῤῥώοντο καλυψάμενοι δέμας ἄμφω
Ἄρεος αἰχμητῆρες· ὃ μὲν, δόρυ θοῦρον ἰάλλων,
Ἀστέριος, Μίνωος ἔχων πατρώϊον ἀλκὴν,
οὔτασε δεξιτεροῖο βραχίονος ἄκρον ἀμύξας·
ὃς δὲ, κατ' ἀσφαράγοιο σιδήρεον ἔγχος ἀείρων,
Αἰακὸς, ὑψιμέδοντος ἑοῦ Διὸς ἄξια ῥέζων,
νύξαι μὲν μενέαινε μεσαίτατον ἀνθερεῶνα·
ἀλλά ἑ Βάκχος ἔρυκε, καὶ ἥρπασε φοίνιον αἰχμὴν,
αὐχένα μὴ πλήξειεν ἀκοντιστῆρι σιδήρῳ·
ἀμφοτέρους δ' ἀνέκοπτε, καὶ ἴαχε θυιάδι φωνῇ·
Ῥίψατε τεύχεα ταῦτα, φίλην στήσαντες Ἐνυώ·
ἄρθμιος οὗτος Ἄρης, καὶ ἀνούτατοί εἰσιν ἀγῶνες.

---

v. 752. *Ἰνδώης* editt.

v. 760. *πάλλων* post v. 758. parum eleganter repetitur.

v. 766. *βραχίονος ἄθρον* ed. pr. *ἄρθρον* ed. alt. suadente Falk. speciose, sed contra usum Nonni.

v. 769. *νῦξαι* vulgo.

Ἔννεπεν· ἐγρεμόθου δὲ λαβὼν πρεσβήϊα νίκης,
Αἰακος αὐχήεις, χρυσέας κνημῖδας ἀείρων,
δῶκεν ἑῷ θεράποντι· καὶ ὕστερα δῶρα κομίζων
Ἀστέριος κούφιζε δορικτήτην λίθον Ἰνδῶν.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΙΙ.

Ἧχι τριηκοστὸν πέλεν ὄγδοον, αἴθοπι δαλῷ
δειλαίου Φαέθοντος ἔχεις μόρον ἡνιοχῆος.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΗ.

Λῦτο δ' ἀγών· λαοὶ δὲ μετήϊον ἔνδια λόχμης,
καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὁμίλεον· ἀγρονόμοι δὲ
Πᾶνες ἐναυλίζοντο χαραδραίοισι μελάθροις,
αὐτοπαγῆ ναίοντες ἐρημάδος ἄντρα λεαίνης
ἑσπέριοι· Σάτυροι δὲ, δεδυκότες εἰς σπέος ἄρκτου,
θηγαλέοις ὀνύχεσσι καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ
πετραίην ἐλαχεῖαν ἐκοιλαίνοντο χαμευνήν,
εἰσόκεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιθαλὲς δὲ
ἀμφοτέροις ἀνέτελλε γαληναίης φάος ἠοῦς,
Ἰνδοῖς καὶ Σατύροισιν· ἐπεὶ τότε κυκλάδι νύσσῃ
Μυγδονίου πολέμοιο καὶ Ἰνδῴοιο κυδοιμοῦ

v. 1. *λῦτο* editt.

v. 2. *σφετέραις κλισίαισιν* ed. pr. *σφετέρας κλισίαισιν* ed. alt.

v. 4. *ἄνθρα λεαίνης* ed. alt.

v. 5. *ἑσπερίης σάτυροι δὲ δοικότες* ed. pr. *δεδοικότες* ed. alt. e coniect. Falkenburgii, qui tamen etiam *δεδυκότες* (in ed. alt. male *δεδοκότες* in lectt. excusum) proposuit. Potuisset quidem *λεαίνης ἑσπερίης* dici; sed id, quod dedi, magis ad rem facit, et palam est, confusa pronuntiatione diphth. *οι* et *η* (cf. v. 12.), sequentis vocabuli literam initialem male geminatam esse, cf. v. 30. Praeterea *σπέος* excidit in edit. alt.

v. 8. *ἀρτιθαλὲς — φάος* insolentius dictum, fort. *ἀρτιφανές*.

v. 11. *πτολέμοιο καὶ Ἰνδώοιο* editt.

ἀμβολίην ἐτάνυσσεν ἕλιξ χρόνος· οὐδέ τις αὐτοῖς
οὐ φόνος, οὐ τότε δῆρις· ἔκειτο δὲ τηλόθι χάρμης
Βακχιὰς ἑξαέτηρος ἀραχνιόωσα βοείη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολέμων ἔτος ἕβδομον ἤγαγον Ὧραι,
οὐράνιον τότε σῆμα, προάγγελον οἴνοπι Βάκχῳ,
φαίνετο, θάμβος ἄπιστον· ἐπεὶ ζόφος ἤματι μέσσῳ
ἀπροϊδὴς τετάνυστο· κελαινιόωντι δὲ πέπλῳ
κρυπτόμενον Φαέθοντα μεσημβριὰς εἶχεν ὁμίχλη·
κλεπτομένης δ' ἀκτῖνος ἐπεσκιόωντο κολῶναι·
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα κατήριπε πυρσὸς ἀλήτης,
ἅρματος οὐρανίοιο κατάρρυτος· ἄκρα δὲ γαίης
μυρίος ἔκλυσεν ὄμβρος· ἐκυμαίνοντο δὲ πέτραι
ἠερίαις λιβάδεσσιν, ἕως μόγις ὑψόθι δίφρου
ὑψιφανὴς ἀνέτελλε πάλιν πυρόεις Ὑπερίων.
Βάκχῳ δ' ἀσχαλόωντι δι' ἠέρος αἴσιος ἔπτη
αἰετὸς ὑψικέλευθος, ὄφιν κερόεντα κομίζων
θηγαλέοις ὀνύχεσσιν· ὃ δὲ θρασὺν αὐχένα κάμπτων,
κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησεν Ὑδάσπῃ.
καὶ τρομερὴ νήριθμον ὅλον στρατὸν εἶχε σιωπή·
Ἴδμων δ' αἰολόμητις, ἐπεὶ μάθεν ὄργια Μούσης
Οὐρανίης, εὔκυκλον ἐπισταμένης ἴτυν ἄστρων,
ἄτρομος ἵστατο μοῦνος, ἐπεὶ μάθεν ἴδμονι τέχνῃ
συμπλεκέος Φαέθοντι κατάσκια κύκλα Σελήνης,
καὶ φλόγα πορφύρουσαν ὑπὸ ζοφοειδέϊ κώνῳ,

---

v. 12. *οὐδέ τις αὐτῆς* editt. *οὔτις ἄὐτῇ* tentabat Scal. Sed pronuntiatio peperit errorem, cf. v. 5. et dativus est ut v. 9. sq.

v. 15. *πτολέμων* editt.

v. 28. *θρασὺν ἀ. κάπτων* ed. pr. emend. Falk.

v. 29. *ὑδάσπης* editt. sine sensu. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 30. *τρομερὴν νήριθμον* ed. pr. emendav. Falk. ambigens tamen inter *τρομερή*, quod in ed. alt. receptum, et *τρομερόν*.

κλεπτομένου Φαέθοντος ἀθηήτοιο πορείης,
καὶ πάταγον βρονταῖον, ἀρασσομένων νεφελάων
αἰθέριον μύκημα, καὶ ἀστράπτοντα κομήτην,
καὶ δοκίδων ἀκτῖνα, καὶ ἔμπυρον ἅλμα κεραυνοῦ.
τοῖα παρ᾽ Οὐρανίης δεδαημένος ἔργα θεαίνης,
ἵστατο, θαρσήεσσαν ἔχων φρένα· γυῖα δ᾽ ἑκάστου
λύετο· μαντιπόλος δὲ γέρων γελόωντι προσώπῳ,
Ἴδμων, ἐμπεδόμυθον ἔχων ἐπὶ χείλεσι πειθώ,
λαὸν ὅλον θάρσυνεν, ὅτι χρονίοιο κυδοιμοῦ
ἐσσομένην μετὰ βαιὸν ἐπίστατο γείτονα νίκην.

Καὶ Φρύγιον πολΰϊδριν ἀνείρατο μάντιν Ἐρεχθεύς,
σύμβολα παπταίνων ὑπάτου Διός, εἰ πέλε χάρμης
αἴσια δυσμενέεσσιν ἢ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ,
οὐ τόσον ὑσμίνης ποθέων τέλος, ὅσσον ἀκοῦσαι
μυστιπόλοις ὀάροισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,
καὶ στίχας ἀστραίων ἑλίκων καὶ κυκλάδα μήνην,
καὶ δύσιν ἠματίην, Φαεθοντίδος ἄμμορον αἴγλης
κλεπτομένης· αἰεὶ δὲ θεοῤῥήτων περὶ μύθων
Ἀτθίδος ἀρχαίης φιλοπευθέες εἰσὶ πολῖται.

Οὐ δὲ γέρων ἀμέλησε θεοπρόπος· ἀλλὰ Λυαίου
σείων εὔια θύρσα, καὶ οὐ Πανοπηΐδα δάφνην,
τοῖον ἔπος μαντῷον ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·

---

v. 43. *Ἴδμον* excusum in ed. alt.

v. 46. *Φρύγιον*, vereor, ut sanum sit. Idmon vulgo Argivus dicitur, cf. Argonautarum catalogos, neque ap. Nonnum, XIII. 511. sqq. inter Phryges recensetur. Fortasse legendum: *καὶ φρυκτῶν πολΰϊδριν*, *oraculorum*, *Delphicorum* imprimis, *gnarum*, cf. quos citat Schneid. in *φρυκτός*.

v. 56. *Πανοπηΐδα φωνὴν* editt. eodem errore, quem iam supra IX. 272. vidimus.

v. 57. *μαντῷον* vulgo.

Εἰσαΐειν ἐθέλεις φρενοθελγέα μῦθον, Ἐρεχθεῦ,
ὃν μοῦνοι δεδάασι θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου·
λέξω δ᾽, ὥς με δίδαξεν ἐμὸς Δαφναῖος Ἀπόλλων.
μὴ στεροπὴν τρομέοις, μὴ δείδιθι πυρσὸν ἀλήτην,
μὴ δρόμον Ἠελίου ζοφοειδέα, μηδὲ Λυαίου
νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελον ὄρνιν Ὀλύμπου·
ὡς ὅγε, θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένος αἰχμαῖς,
ἅρπαγος οἰωνοῖο πεπαρμένος ὀξέϊ ταρσῷ,
εἰς προχοὰς ποταμοῖο δράκων ὤλισθε κεραστής,
καὶ νέκυν ἑρπηστῆρα γέρων ἔκρυψεν Ὑδάσπης,
οὕτω Δηριάδην πατρώϊον οἶδμα καλύψει,
εἴκελον εἶδος ἔχοντα βοοκραίρῳ γενετῆρι.

Τοῖα γέρων ἀγόρευε θεηγόρος· ἀμφὶ δὲ μύθῳ
μαντιπόλῳ γήθησεν ὅλος στρατός· ἔξοχα δ᾽ ἄλλων
θαύματι χάρμα κέρασσεν ἀμήτορος ἀστὸς Ἀθήνης,
τοῖος ἐὼν γλυκερῇσιν ἐπ᾽ ἐλπίσιν, ὡς ἐνὶ μέσσῳ
κωμάζων Μαραθῶνι μετ᾽ Ἄρεα Δηριαδῆος.

Καὶ τότε μουνωθέντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ
σύγγονος οὐρανόθεν Διὸς ἄγγελος ἤλυθεν Ἑρμῆς·
καί τινα μῦθον ἔειπε, παρηγορέων ἐπὶ νίκῃ·

---

v. 62. *μὴ δὲ Λυαίου* editt.

v. 66. *ὠλίσθησε κεραστὴς* ed. pr. emend. Falk.

v. 67. *ἑρπυστῆρα* ed. alt. et Rhodomannus. Cf. Falk. ad V. 36.

v. 68. *οἶδμα κορύσσει* editt. sine sensu. Propius videri potuisset *κορέσσει*, *satiabit*, *suffocabit;* sed praecedens *ἔκρυψεν* postulat simplicius verbum. Fortasse *λ*, proclivi errore in *ρ* perversum, corruptioni ansam dedit.

v. 69. *ἴκελον* editt.

v. 72. *θαύματι θαῦμα κέρασσεν* editt. sed *κεράσαι* disparia postulat, et sic *χάρμα κ. θαῦμα* est lib. seq. v. 2. et praecessit hic *γήθησεν*.

Μὴ τρομέοις τόδε σῆμα, καὶ εἰ πέλεν ἠματίη νύξ·
τοῦτό σοι, ἄτρομε Βάκχε, πατὴρ ἀνέφηνε Κρονίων
νίκης Ἰνδοφόνοιο προάγγελον· ἠελίῳ γὰρ
δεύτερον ἀστράπτοντι φεραυγέα Βάκχον ἐΐσκω,
καὶ θρασὺν ὀρφναίῃ μελανόχροον Ἰνδὸν ὁμίχλῃ·
αἰθέρι γὰρ τύπος οὗτος ὁμοίϊος· εὐφαέος δὲ
ὡς ζόφος ἠμάλδυνε καλυπτομένης φάος ἠοῦς,
καὶ πάλιν ἀντέλλων πυριφεγγέος ὑψόθι δίφρου
Ἠέλιος ζοφόεσσαν ἀπηκόντιζεν ὁμίχλην,
οὕτω σῶν βλεφάρων μάλα τηλόθι καὶ σὺ τινάξας
Ταρταρίης ζοφόεσσαν Ἐριννύος ἄσκοπον ἀχλύν,
ἀστράψεις κατ᾽ Ἄρηα τὸ δεύτερον ὡς Ὑπερίων.
τηλίκον οὔ ποτε θαῦμα γέρων χρόνῳ ἤγαγεν Αἰών,
ἐξ ὅτε, δαιμονίοιο πυρὸς βεβολημένος ἀτμῷ,
κύμβαχος Ἠελίοιο φεραυγέος ἔκπεσε δίφρου
ἡμιδαὴς Φαέθων, ποταμῷ δ᾽ ἐκρύπτετο Κελτῷ·
καὶ θρασὺν ἡβητῆρα παρ᾽ ὀφρύσιν Ἠριδανοῖο
Ἡλιάδες κινυροῖσιν ἔτι στενάχουσι πετήλοις.

Ὣς φαμένου, Διόνυσος ἐγήθεεν ἐλπίδι νίκης·
Ἑρμείαν δ᾽ ἐρέεινε, καὶ ἤθελε μᾶλλον ἀκοῦσαι
Κελτοῖς Ἑσπερίοισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,
πῶς Φαέθων κεκύλιστο δι᾽ αἰθέρος, ἢ πόθεν αὐταὶ
Ἡλιάδες παρὰ χεῦμα γοήμονος Ἠριδανοῖο
εἰς φυτὸν ἠμείβοντο, καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων
δάκρυα μαρμαίροντα κατασταλάουσι ῥεέθροις.

---

v. 90. *χρόνος ἤγαγεν αἰών*, editt. dedi, quod verum est.

v. 91. *δαιμονίοιο πάρος* editt. pendente adiectivo. Mecum emend. Cant.

v. 101. *εὐπετάλων δ᾽ ἀπὸ δ.* ed. pr. inutilem particulam omisit ed. alt.

v. 102. *καταλάουσι* ed. pr. certatim emendarunt Cant. et Falk.

Καί οἱ ἀνειρομένῳ πετάσας στόμα, μείλιχος Ἑρμῆς
θέσκελον ἐῤῥοίβδησεν ἔπος φιλοπευθέϊ Βάκχῳ·
Ἀνδρομέου, Διόνυσε, βίου τερψίμβροτε ποιμήν,
εἴ σε παλαιγενέων ἐπέων γλυκὺς οἶστρος ἐπείγει,
μῦθον ὅλον Φαέθοντος ἐγὼ στοιχηδὸν ἐνίψω.
Ὠκεανὸς κελάδων, μιτρούμενος ἄντυγα κόσμου,
ἰκμαλέην περὶ νύσσαν ἄγων γαιήοχον ὕδωρ,
Τηθύος ἀρχεγόνοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
νυμφίος ὑδατόεις, Κλυμένην τέκεν, ἥν ποτε Τηθὺς
κρείσσονα Νηϊάδων διερῷ μαιώσατο μαζῷ,
παρθένον ὁπλοτέρην εὐώλενον, ἧς ἐπὶ μορφῇ
Ἠέλιος, λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλίσσων,
αἰθέρος ἑπτάζωνον ἴτυν στεφανηδὸν ὁδεύων,
κάμνε, πυρὸς ταμίης, ἑτέρῳ πυρί· καὶ φλόγα δίφρων
καὶ σέλας ἀκτίνων ἐβιήσατο πυρσὸς Ἐρώτων,
ὁππότε φοινίσσοντος ὑπὲρ σέλας Ὠκεανοῖο,
ἔμπυρον ἠῴοισιν ἑὸν δέμας ὕδασι λούων,
παρθένον ἀγχικέλευθον ἐσέδρακεν, ὁππότε γυμνὴ
νήχετο, πατρῴοισιν ἐπισκαίρουσα ῥεέθροις,
λουομένη δ' ἤστραπτεν· ἔην δέ τις, ὡς ὅτε δισσῆς
μαρμαρυγὴν τροχόεσσαν ἀναπλήσασα κεραίης,
ἑσπερίη σελάγιζε δι' ὕδατος ὄμπνια Μήνη.
ἡμιφανὴς δ' ἀπέδιλος ἐν ὕδασιν ἵστατο κούρη,
Ἠέλιον ῥοδέῃσιν ὀϊστεύουσα παρειαῖς·

---

v. 118. *σέλας Ὠκεανοῖο* de splendente Oceano fortasse argute dixit. Suspectum tamen *σέλας*, an *κλέτας*, ut fere *ὀφρύας Ὠκ.* dixit v. 316. vel *ὑπὲρ τέλος Ὠκ.* ut alibi *τελήεις ῥόος* est? Scaliger, et ipse haerens, tentabat *κέρας*.

v. 119. *ἠώοισιν ἰὸν δ.* ed. pr. *ἑὸν* rescripsit Falk.

v. 121. *πατρώοισιν* vulgo.

v. 125. *ἡμιφανὴς τ' ἀπέδ.* vulgo.

καὶ προχοαῖς κεχάρακτο τύπος χροός· οὐ τότε μίτρη
κούρης στέρνα κάλυπτε· καταυγάζουσα δὲ λίμνην
ἀργυφέων εὔκυκλος ἴτυς φοινίσσετο μαζῶν.

Αἰθερίῳ δ' ἐλατῆρι πατὴρ ἐζεύξατο κούρην·
καὶ Κλυμένης ὑμέναιον ἀνέκλαγον εὔποδες Ὧραι
καὶ γάμον Ἠελίοιο φαεσφόρον· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Νηΐδες ὠρχήσαντο· παρ' ὑδατόεντι δὲ παστῷ
εὔλοχος ἀστράπτοντι γάμῳ νυμφεύετο κούρη,
καὶ ψυχροῖς μελέεσσιν ἐδέξατο θερμὸν ἀκοίτην·
ἀστραίης δὲ φάλαγγος ἔην θαλαμηπόλος αἴγλη,
καὶ μέλος εἰς Ὑμέναιον ἀνέπλεκε Κύπριδος ἀστήρ,
συζυγίης προκέλευθος Ἑωσφόρος· ἀντὶ δὲ πεύκης
νυμφιδίην ἀκτῖνα γαμοστόλον εἶχε Σελήνη·
Ἑσπερίδες δ' ἀλάλαζον· ἑῇ δ' ἅμα Τηθύϊ νύμφῃ
Ὠκεανὸς κελάδησε μέλος πολυπίδακι λαιμῷ.

Καὶ Κλυμένης γονόεντι γάμῳ κυμαίνετο γαστήρ·
καὶ βρέφος ὠδίνουσα πεπαινομένου τοκετοῖο,
γείνατο θέσκελον υἷα φαεσφόρον· ἀμφὶ δὲ κούρῳ
τικτομένῳ κελάδησε μέλος πατρώϊος αἰθήρ·
Ὠκεανοῦ δὲ θύγατρες ἀποθρώσκοντα λοχείης
υἱέα παππῴοισιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς·
σπάργανα δ' ἀμφεβάλοντο· καὶ ἀστέρες, αἴθοπι παλμῷ
εἰς ῥόον ἀΐσσοντες ἐθήμονος Ὠκεανοῖο

---

v. 129. *ἀργυφέων*, *splendid.* esse ait Schrad. ad Mus. p. 262. nisi quis, oppositione non invenusta, malit *ἀργυρέων*, — quasi discrimen sit inter utramque formam. Caeterum ibi male excusum *ἴτας*.

v. 134. *κούρην* ed. pr. emend. Falk.

v. 136. *φάλαγγας* ead. ed. pr. ab eod. emendata.

v. 147. *παππώοισιν* editt.

v. 149. *αἰσσοντες* ed. pr. a Falk. emendata.

κοῦρον ἐκυκλώσαντο, καὶ Εἰλείθυια Σελήνη,
μαρμαρυγὴν πέμπουσα σελαςφόρον· Ἥλιος δὲ
υἱέϊ δῶκεν ἔχειν ἑὸν οὔνομα, μάρτυρι μορφῇ
ἅρμενον· ἠϊθέου γὰρ ἐπ᾽ ἀστράπτοντι προςώπῳ
Ἠελίου γενετῆρος ἐπέπρεπε σύγγονος αἴγλη.

Πολλάκι παιδοκόμοισιν ἐν ἤθεσι κοῦρον ἀθύρων,
Ὠκεανὸς, Φαέθοντα, παλινδίνητον ἀείρων,
γαστρὶ μέσῃ κούφιζε· δι᾽ ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ἄστατον αὐτοέλικτον ἀλήμονι σύνδρομον αὔρῃ
ἠερόθεν παλίνορσον ἐδέξατο κοῦρον ἀγοστῷ·
καὶ πάλιν ἠκόντιζεν· ὃ δὲ τροχοειδέϊ παλμῷ
χειρὸς εὐστρέπτοιο παράτροπος Ὠκεανοῖο,
δινωτῇ στροφάλιγγι κατήριπεν εἰς μέλαν ὕδωρ,
μάντις ἑοῦ θανάτοιο· γέρων δ᾽ ᾤμωξε νοήσας,
θέςφατα γινώσκων· πινυτῇ δ᾽ ἔκρυψε σιωπῇ,
μὴ Κλυμένης φιλόπαιδος ἀπενθέα θυμὸν ἀμύξῃ,
πικρὰ προθεσπίζων Φαεθοντίδος αἴλινα Μοίρης.

Καὶ παῖς ἀρτικόμιστος, ἔχων ἀνίουλον ὑπήνην,
πῇ μὲν ἑῆς Κλυμένης δόμον ἄμφεπε· πῇ δὲ καὶ αὐτῆς

---

v. 150. *Εἰλήθυια* editt.

v. 154. *ἐπέτρεχε σ. αἴγλη* editt. parum apte.

v. 155. *κοῦρος ἀθύρων* editt. ut sane alibi recte frequentat, v. c. X. 177. XI. 407. XII. 188. etc. sed hic de Oceano, imprimis cum *κοῦρον* mox Phaëthontem dicat, v. 159. absurdum est. Imo, fortasse dixit *ἤθεσιν ἁβρὸς*, vel *ἁβρὸν ἀθύρων*, ut itidem amat, IX. 307. X. 193. XXXIII. 66. etc. *κοῦρον* iam Rhodomannus.

v. 157. *γαστρὶ μέσῃ* cuius? Oceani, in dorso natantis? Ita comparari possit X. 360. Sed fortasse potius Phaëthontis pueri est.

v. 163. *ὤμοξε ν.* editt.

v. 168. *πῇ — πῇ* ed. pr. v. seq. ead. *ἧχι*.

Θρινακίης λειμῶνα μετήϊεν, ἧχι θαμίζων,
Λαμπετίη παρέμιμνε, βόας καὶ μῆλα νομεύων —
* * * * * * * *
πατρὸς ἑοῦ ζαθέοιο φέρων πόθον ἡνιοχῆος,
ἄξονα τεχνήεντι συνήρμοσε δούρατι δεσμῷ,
κυκλώσας τροχόεντα τύπον ψευδήμονι δίφρῳ·
ἀσκήσας δὲ λέπαδνα, καὶ ἀνθοκόμων ἀπὸ κήπων
πλέξας λεπταλέοισι λύγοις τριέλικτον ἱμάσθλην,
ἀρνειοῖς πισύροισι ἑοὺς ἐπέθηκε χαλινούς.
καὶ νόθον εὐποίητον ἑωςφόρον ἀστέρα τεύχων
ἄνθεσιν ἀργεννοῖσιν, ἴσον τροχοειδέϊ κύκλῳ,
θῆκεν ἑῆς προκέλευθον ἐϋκνήμιδος ἀπήνης,
ἀστέρος ἠῴοιο φέρων τύπον· ἀμφὶ δὲ χαίταις
ὄρθιον ἔνθα καὶ ἔνθα φεραυγέα δαλὸν ἐρείσας,
ψευδομέναις ἀκτῖσιν ἑὸν μιμεῖτο τοκῆα,
ἱππεύων στεφανηδὸν ἁλίκτυπον ἄντυγα νήσου.
Ἀλλ' ὅτ' ἀνηέξητο, φέρων εὐάνθεμον ἥβην,
πολλάκι πατρῴης φλογὸς ἥψατο· χερσὶ δὲ βαιαῖς

Post v. 170. hiulca est oratio. Urgere nolo, facta Lampeties mentione, Phaëthusam pariter exspectari potuisse, cf. Hom. Od. *μ'*. 132. nam eius loco apud Nonnum quodammodo ipse Phaëthon est. Sed praecedens *πῇ μὲν, πῇ δὲ* v. 168. transitum postulabat, veluti *καί ποτε* vel *ἄλλοτε* etc. Parum itaque satisfaceret, si quis tentaret v. 171. *πατρὸς δὲ ζαθέοιο* etc. quo versu, propter lacunam, incertum est, an praestet *ἡνιοχείης*, cf. v. 190.

v. 172. *ἄξονα — δούρατα* editt. *impolita ligna* vertit Lub. quasi *ἄξοα* voluisset. Videor mihi Nonni genium expressisse.

v. 176. Ne *πισύροισι* continuo damnes, vide *πισύρῃσι* mox v. 236. *πισύραις* XXXIX. 377.

v. 180. *ἠώοιο* editt.

v. 185. *πατρώης φλ. ἥ. χειρὶ δὲ βαιαῖς* ed. pr. *χερσὶ δὲ βαιαῖς* ed. alt. e coniect. Falk. qui et *χειρὶ δὲ βαιῇ* proposuit.

κούφισε θερμὰ λέπαδνα καὶ ἀστερόεσσαν ἱμάσθλην·
καὶ τροχὸν ἀμφιπόλευε· καὶ ἀμφαφόων δέμας ἵππων
χιονέαις παλάμῃσιν, ἐτέρπετο κοῦρος ἀθύρων·
δεξιτερῇ δ᾽ ἔψαυε πυριβλήτοιο χαλινοῦ.
μαίνετο δ᾽ ἱπποσύνης μεθέπων πόθον· ἑζόμενος δὲ
γούνασι πατρῴοις, ἱκετήσια δάκρυα λείβων,
ᾔτεεν ἔμπυρον ἅρμα καὶ αἰθερίων δρόμον ἵππων.
καὶ γενέτης ἀνένευεν· ὁ δὲ πλέον ἡδέϊ μύθῳ
αἰτίζων λιτάνευε. παρηγορέων δ᾽ ἐπὶ δίφρῳ
ὑψιπόρῳ νέον υἷα φιλοστόργῳ φάτο φωνῇ·

Ὦ τέκος Ἠελίοιο, φίλον γένος Ὠκεανοῖο,
ἄλλο γέρας μάστευε· τί σοί ποτε δίφρος Ὀλύμπου;
ἱπποσύνης ἀκίχητον ἔα δρόμον· οὐ δύνασαι γὰρ
ἰθύνειν ἐμὸν ἅρμα, τό περ μόγις ἡνιοχεύω.
οὔ ποτε θοῦρος Ἄρης φλογερῷ κεκόρυστο κεραυνῷ·
ἀλλὰ μέλος σάλπιγγι, καὶ οὐ βρονταῖον ἀράσσει·
οὐ νεφέλας Ἥφαιστος ἑοῦ γενετῆρος ἀείρει,
οὐ νεφεληγερέτης κικλήσκεται, οἷα Κρονίων·
ἀλλὰ παρ᾽ ἐσχαρεῶνι σιδήρεον ἄκμονα τύπτει,
ἄσθμασι ποιητοῖσι χέων ποιητὸν ἀήτην.
κύκνον ἔχει πτερόεντα, καὶ οὐ ταχὺν ἵππον Ἀπόλλων,
οὐ στεροπὴν πυρόεσσαν ἀερτάζει γενετῆρος.

---

v. 191. *πατρώοις* rursus, ut solent, editt.

v. 192. *ἤτεεν* ed. pr. deinde *αἰθέριον δρ.* utraque edit.

v. 196. Notanda hemistichia, quae concinunt.

v. 197. *ἄλλο πέρας* editt. nostrum tamen invenit Falk. inter Scaligeri Coniectt.

v. 198. *δύναμαι* editt. inepte. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 207. Editiones hunc versum cum sequentibus iungunt, ita ut ad Mercurium pertineat. Fortasse neque ad hunc, neque ad

Ἑρμῆς, ῥάβδον ἔχων, οὐκ αἰγίδα πατρὸς ἀείρει.
ἀλλ' ἐρέεις, Ζαγρῆϊ πόρεν σπινθῆρα κεραυνοῦ·
Ζαγρεὺς σκηπτὸν ἄειρε, καὶ ὡμίλησεν ὀλέθρῳ.
ἄζεο καὶ σὺ, τέκος, πανομοίϊα πήματα πάσχειν.

Εἶπε, καὶ οὐ παρέπεισε· πάϊς δὲ γενήτορα νύσσων,
δάκρυσι θερμοτέροισιν ἑοὺς ἐδίηνε χιτῶνας·
χερσὶ δὲ πατρῴης φλογερῆς ἔψαυσεν ὑπήνης,
ὀκλαδὸν ἐν δαπέδῳ κυκλούμενον αὐχένα κάμπτων,
λισσόμενος. καὶ παῖδα πατὴρ ἐλέαιρε δοκεύων.
και κινυρὴ Κλυμένη πλέον ᾔτεεν· αὐτὰρ ὁ θυμῷ
ἔμπεδα γινώσκων ἀμετάτροπα νήματα Μοίρης,
ἀσχαλόων ἐπένευσεν· ἀποσμήξας δὲ χιτῶνι
μυρομένου Φαέθοντος ἀφειδέος ὄμβρον ὀπωπῆς,
χείλεα παιδὸς ἔκυσσε· τόσην δ' ἐφθέγξατο φωνήν·

Δώδεκα πάντες ἔασι πυρώδεος αἰθέρος οἶκοι,
ζωδιακοῦ γλαφυροῖο πεπηγότες ἄντυγι κύκλου,
κεκριμένοι στοιχηδὸν ἐπήτριμοι, οἷς ἐνὶ μούνοις
λοξὴ πουλυέλικτος ἀταρπιτός ἐστι πλανήτων

Apollinem facit, sed sequebatur Palladis nomen, veluti: *οὐ στ. π. ἀερτάζει γενετῆρος παρθένος Ἀτρυτώνη, ὁμόγνιον ἔγχος ἔχουσα.*

v. 210. *σκῆπτρον* editt. solemni aberratione.

v. 214. *πατρώης* vulgo.

v. 217. *ἤτεεν* editt.

v. 221. *ἔκυσε* editt. violato metro.

v. 223. *πεπηγότος* editt. male.

v. 224. *κεκλιμένοι* et in fine *μούνη* editt. Etsi illud fortasse ad *κλίσιν* s. *λόξωσιν* zodiaci referri potuisset, malui tamen alterum reponere, quod in eadem causa legitur supra VI. 233. cf. V. 212. X. 403. all.

ἀσταθέων. καὶ ἕκαστον ἕλιξ Κρόνος οἶκον ἀμείβει,
ἑρπύζων βαρύγουνος, ἕως μόγις ὀψὲ τελέσσῃ
εἴκοσι καὶ δέκα κύκλα παλιννόστοιο Σελήνης,
ζώνης ἑβδομάτης ὕπερ ἄντυγος· ὑψόθι δ' ἕκτης
ὠκύτερον γενετῆρος ἔχει δρόμον ἀντίπορος Ζεύς,
καὶ δρόμον εἰς λυκάβαντα διέρχεται· ἐν τριτάτῃ δὲ
* * * * * * * *
ἤμασιν ἑξήκοντα παρέρχεται ἔμπυρος Ἄρης,
γείτων σεῖο τοκῆος· ἐπαντέλλων δὲ τετάρτῃ,
αὐτὸς ἐγὼ στεφανηδὸν ὅλον πόλον ἅρμασι τέμνω,
οὐρανίων ἑλίκων πολυκαμπέα κύκλα διώκων,
μέτρα χρόνου πισύρῃσι φέρων κυκλούμενος Ὥραις,
τὴν αὐτὴν περὶ νύσσαν, ἕως ὅλον οἶκον ὁδεύσω,
πλήσας ἠθάδα μῆνα τελεσφόρον: οὐ δὲ πορείην

---

v. 226. *ἕλιξ χρόνος* editt. sed Planeta Saturnus desideratur. *Κρόνος* etiam Rhodomannus.

v. 231. Mira confusio hic obtinet. Si verba: *ἐν τριτάτῃ δὲ* sana sunt, lacuna in sequentibus statuenda est: non enim Mars, ut hic sequitur, sed Venus in tertia zona conspicitur, noto Planetarum ordine, qui Nonnum minime fugit, cf. V. 69. sqq. XLI. 341. sqq. Igitur deesset Veneris mentio in tertia zona, Mercurii in secunda, Lunae in prima, et initium loci de Marte, in quinta quaerendo. Sed ita offendit mirus ordo, etsi poëta habere potuit, cur Solem, medium Planetarum, ad finem reiiceret, ut oratio ibi continua procederet. Si verba illa: *ἐν τριτάτῃ δὲ* sana non sunt, lacuna fortasse nulla est, sed audaciore coniectura scribendum est: *ἐν δ' ἄρα πέμπτῃ ἤμασιν ἑξ. π. ἔ. Ἄρης* etc. Recte iam sequeretur in quarta Sol, et fieri potuit, ut poëta Planetas in tribus reliquis zonis volens praetermitteret. Videant alii. Res astronomicas totius loci Commentarius explanabit.

v. 236. *πισύρῃσι*, cf. v. 176.

καλλείψας ἀτέλεστον, ὀπίστερον οἶμον ἀμείβω,
οὐ δὲ πάλιν προκέλευθον· ἐπεὶ πολυκαμπέες ἄλλοι
ἀστέρες ἀντιθέοντες ἀεὶ στείχουσιν ἀλῆται·
ἂψ δ' ἀνασειράζοντες ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ἡμιτελῆ μεθέπουσι παλίλλυτα μέτρα κελεύθου,
δέγμενοι ἀμφοτέρωθεν ἐμὴν ἑτερόσσυτον αἴγλην·
οἷς ἔνι λευκαίνουσα πόλον κερόεσσα Σελήνη,
κύκλον ὅλον πλήσασα, σοφῷ πυρὶ μῆνα λοχεύει,
μεσσοφανὴς, ἐπίκυρτος, ὅλῳ πλήθουσα προσώπῳ·
Μήνη δ' ἀντικέλευθος, ἐγὼ σφαιρηδὸν ἑλίσσων
μαρμαρυγὴν, θρέπτειραν ἀμαλλοτόκου λοχετοῖο,
ζωδιακὴν περὶ νύσσαν ἀτέρμονα κύκλον ὁδεύω,
τίκτων μέτρα χρόνοιο· καὶ οἰκόθεν οἶκον ἀμείβων,
καὶ τελέσας ἕνα κύκλον, ὅλον λυκάβαντα κομίζω.
ἄκρα δὲ συνδέσμοιο φυλάσσεο, μὴ σχεδὸν ἕρπων,
ἅρμασιν ὑμετέροις ζοφοειδέα κῶνον ἑλίξας,

---

v. 239. cave, ne *οἶμον* in *οἶκον* mutes: recte se habet. Sol non est *πολυκαμπὴς*, ut reliqui Planetae, v. seq. *er ist nicht bald rückläufig, bald rechtläufig.*

v. 242. *ἂψ ἀνασειράζοντες — ὀπίσσω* editt. cum nexus deesset, copulam interposui; sed dubito de integritate loci: participium postulat accusativum, ut v. 317. *κέλευθον* e v. sq. supplere, Nonno non convenit. Fortasse igitur antecessit tale quid: *οἳ δὲ πορείην ἂψ ἀνασειράζοντες* etc.

v. 244. *δέγμονι* edit. alt. corrupte.

v. 249. *ἀμαλλοτόκου τοκετοῖο* potuit argute dicere, sed potuit etiam *δαπέδοιο.*

v. 251. *μέτρα Κρόνοιο* editt. sed cf. v. 236. Mox *οἰόθεν οἶκον* ed. pr. emend. Falk.

v. 254. *ἡμετέροις* editt. sed *tuis* dicendum erat, ut *σέο δίφρῳ* v. seq.

φέγγος ὅλον κλέψειεν, ἐπισκιόων σέο δίφρῳ·
μὴ δὲ παριππεύσειας ἐθήμονος ἄντυγα κύκλου·
μὴ δὲ τανυπλέκτων ἑλίκων πολυκαμπέϊ δεσμῷ,
πέντε παραλλήλων δεδοκημένος ἄντυγα κύκλων,
οἶστρον ἔχοις, καὶ νύσσαν ὁμήθεα πατρὸς ἐάσῃς,
μή σε παραπλάγξειαν ἐν αἰθέρι φοιτάδες ἵπποι·
μὴ δὲ διοπτεύων δυοκαίδεκα κύκλα πορείης
ἐκ δόμου εἰς δόμον ἄλλον ἐπείγεο· καὶ σέο δίφρῳ
κριὸν ἐφιππεύων, μὴ δίζεο ταῦρον ἐλαύνειν·
γείτονα μὴ μάστευε προάγγελον ἱστοβοῆος,
σκορπίον ἀστερόφοιτον ἐπὶ ζυγὸν ἡνιοχεύων,
εἰ μὴ ἀναπλήσειας ἐείκοσι καὶ δέκα μοίρας.
ἀλλὰ σὺ μὲν κλύε μῦθον· ἐγὼ δέ σε πάντα διδάξω·
κέντρον ὅλου κόσμοιο, μεσόμφαλον ἄστρον Ὀλύμπου,
κριὸν, ἐγὼ μεθέπων ὑψούμενος, εἶαρ ἀέξω·
καὶ τροπικὴν Ζεφύροιο προάγγελον ἄντυγα βαίνων,
νύκτα ταλαντεύουσαν ἰσόῤῥοπον ἠριγενείῃ,
ἰθύνω δροσόεντα χελιδονίης δρόμον Ὥρης·
κριοῦ δ' ἀντικέλευθον ἐνέρτερον οἶκον ἀμείβων,
χηλαῖς ἐν διδύμῃσιν ἰσήμερα φέγγεα πέμπων,
ἐντύνω παλίνορσος ἰσόζυγον ἦμαρ ὀμίχλῃ,

---

v. 259. *ἔχεις* ed. pr. *ἔχῃς* ed. alt. volente Falkenb. Mox *ἐάσσῃς* utraque edit.

v. 265. *ἔτι ζυγὸν ἡν.* editt. sine sensu. Potuisset etiam adiectivo uti, *ὑπόζυγον ἡνιοχεύων.*

v. 272. *ἰθύνων — δρόμον ἠοῦς*, editt. sed *ὥρης* legendum esse, monstrat v. 276. Participium quod attinet, mox in toto hoc loco terminationes in *ω* et *ων* mire confusae sunt.

v. 273. *ἀμείβω* ed. pr. *ἀμείβῳ* etiam deterius ed. alt.

v. 275. *ἐντύνων* rursus male editt.

καὶ δρόμον εἰνοσίφυλλον ἄγω φθινοπωρίδος Ὥρης,
φέγγεϊ μειοτέρῳ χθαμαλὴν ἐπὶ νύσσαν ἐλαύνων
φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί· καὶ ἀνδράσι χεῖμα κομίζω
ὄμβριον ἰχθυόεντος ὑπὲρ ῥάχιν αἰγοκερῆος,
ἀγρονόμοις ἵνα γαῖα φερέςβια δῶρα λοχεύσῃ,
νυμφίον ὄμβρον ἔχουσα καὶ εἰλείθυιαν ἐέρσην·
καὶ θέρος ἐντύνω σταχυηκόμον ἄγγελον ὄμπνης,
θερμοτέραις ἀκτῖσι πυρώδεα γαῖαν ἱμάσσων,
ὑψιτενὴς παρὰ νύσσαν ὅτ᾽ εἰς δρόμον ἡνιοχεύω
καρκίνον, ἀντικέλευθον ἀθαλπέος αἰγοκερῆος,
ἀμφοτέρους, καὶ Νεῖλον ὁμοῦ καὶ βότρυν, ἀέξων.
ἀρχόμενος δὲ δρόμοιο, μετέρχεο γείτονα Κέρνην,
Φωςφόρον ἀπλανέος μεθέπων πομπῆα κελεύθου,
ἱπποσύνης προκέλευθον· ἀμοιβαίῃ δὲ πορείῃ
σὸν δρόμον ἰθύνουσι δυώδεκα κυκλάδες Ὧραι.

Ὣς εἰπών, Φαέθοντος ἐπεστήριξε καρήνῳ
χρυσείην τρυφάλειαν· ἑῷ δέ μιν ἔστεφε πυρσῷ,
ἑπτατόνους ἀκτῖνας ἐπὶ πλοκάμοισιν ἑλίξας,

---

v. 278. φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί, similem productionem iam supra II. 641. ferendam esse, vidimus. Praeterea rursus male κομίζων editt.

v. 280. ἀγρονόμοισιν ἃ γαῖα editt. Mecum emendavit Cant. Etiam Rhodomannus.

v. 282. ἄγγελον ὄρφνης vulgo; emendavit Scaliger.

v. 284. ὑψιτενῆ affertur in Scaligeri Coniectaneis cum coniectura ὅτ᾽ ἔδραμον. Haec sana sunt; sed in fine versus ἡνιοχεύων male habent editt.

v. 287. Ad Cernen insulam, cf. XXXIII. 183. XXXVI. 6. Lubinus naufragium passus est, turpiter in *humerum* lapsus.

v. 290. σύνδρομον ἰθύνουσι vulgo, sine sensu. Praeterea fortasse futurum verbi tempus praestitisset. Orationem male claudi, vulgare Nonni vitium est.

κυκλώσας στεφανηδὸν ἐπ᾽ ἰξύϊ λευκάδα μίτρην·
καί μιν ἀνεχλαίνωσεν ἑῷ πυρόεντι χιτῶνι,
καὶ πόδα φοινίσσοντι διεσφήκωσε πεδίλῳ.
παιδὶ δὲ δίφρον ἔδωκε· καὶ ἠῴης ἀπὸ φάτνης
ἵππους Ἠελίοιο πυρώδεας ἤγαγον Ὧραι·
καὶ θρασὺς εἰς ζυγὸν ἦλθεν Ἑωςφόρος· ἀμφὶ δὲ φαιδρῷ
ἵππιον αὐχένα δοῦλον ἐπεκλήϊσσε λεπάδνῳ.

Καὶ Φαέθων ἐπέβαινε· δίδου δέ οἱ ἡνία πάλλειν,
ἡνία μαρμαίροντα καὶ αἰγλήεσσαν ἱμάσθλην
Ἠέλιος γενέτης· τρομερῇ δ᾽ ἐλελίζετο σιγῇ,
υἱέα γινώσκων μινυώριον· ἐγγύθι δ᾽ ὄχθης
ἡμιφανὴς Κλυμένη φλογερῶν ἐπιβήτορα δίφρων
δερκομένη φιλότεκνος ἐπάλλετο χάρματι μήτηρ.

Ἤδη δὲ δροσόεις ἀμαρύσσετο φοίνιος ἀστήρ,
καὶ Φαέθων ἀνέβαινεν ἑώϊον ἄντυγα φαίνων,
ὕδασι παππῴοισι λελουμένος Ὠκεανοῖο.
καὶ θρασὺς εὐφαέων ἐλατὴρ ὑψίδρομος ἵππων
οὐρανὸν ἐσκοπίαζε, χορῷ κεχαραγμένον ἄστρων,
ἑπτὰ περὶ ζώναις κυκλούμενον· εἶδεν ἀλήτας
ἀντιπόρους, καὶ γαῖαν ὁμοίϊον ἔδρακε κέντρῳ

---

v. 295. *πυρόεντι χαλινῷ*, editt. lepidum errorem sustulit Scal.

v. 297. *ἠώης* editt.

v. 301. *δίδου*, Homeri exemplo recte ed. pr. *διδοὺς* ed. alt. nexum corrumpente Falkenburgio.

v. 307. Fortasse *φωςφόρος ἀστήρ*.

v. 308. *ἀνέβαινεν ἑ. ἄ. βαίνων*, editt. intolerabili repetitione. Dedi, quod proximum erat; sed fortasse nulla similitudo captanda, et scribendum, quod centies habet, *ἑ. ἄντυγα κόσμου*.

v. 309. *παππώοισι* vulgo.

v. 312. *εἶδεν ἀλ.* recte, copula hic non necessaria. Notabilis hic versus propter continuatos spondeos.

μεσσοπαγῆ, δολιχῇσιν ἀνυψωθεῖσαν ἐρίπναις,
πάντοθι πυργωθεῖσαν ὑπωροφίοισιν ἀήταις·
καὶ ποταμοὺς σκοπίαζε, καὶ ὀφρύας Ὠκεανοῖο,
ἂψ ἀνασειράζοντος ἑὸν ῥόον εἰς ἑὸν ὕδωρ.

Ὄφρα μὲν ὄμμα τίταινεν ἐς αἰθέρα καὶ χύσιν ἄστρων
καὶ χθονὸς αἰόλα φῦλα καὶ ἄστατα νῶτα θαλάσσης,
παπταίνων ἑλικηδὸν ἀτέρμονος ἕδρανα κόσμου·
τόφρα δὲ δινηθέντες ὑπὸ ζυγὸν αἴθοπες ἵπποι
ζωδιακοῦ παράμειβον ἐθήμονος ἄντυγα κύκλου.
καὶ Φαέθων ἀδίδακτος, ἔχων πυρόεσσαν ἱμάσθλην,
μαίνετο, μαστίζων λόφον ἵππιον· οἳ δὲ μανέντες,
κέντρον ὑποπτήσσοντες ἀφειδέος ἡνιοχῆος,
ἀρχαίης ἀέκοντες ὑπὲρ βαλβῖδα κελεύθου
ἀξονίην παρὰ νύσσαν ἀλήμονες ἔτρεχον ἵπποι,
δεχνύμενοι κτύπον ἄλλον ἐθήμονος ἡνιοχῆος.
καὶ Νότιον παρὰ τέρμα, καὶ ἄρκτια νῶτα Βορῆος
ἦν κλόνος. οὐρανίῳ δὲ παριστάμεναι πυλεῶνι,
ἀλλοφανὲς νόθον ἦμαρ ἐθάμβεον εὔποδες Ὧραι·
ἔτρεμε δ' Ἠριγένεια· καὶ ἴαχε Φωςφόρος ἀστήρ·

Πῇ φέρεαι, φίλε κοῦρε; τί μαίνεαι, ἵππον ἐλαύνων;
φείδεο σῆς μάστιγος ἀγήνορος· ἀμφοτέρων δὲ

---

v. 315. *ὑποῤῥοφίῃσιν ἀήταις* editt.

v. 317. *ἀνασειράζοντας* editt. male.

v. 324. *φαίνετο μαστίζων* editt. nimis languide: nostrum probat praecedens *ἀδίδακτος*, et v. 333.

v. 327. *ἀξονίης* editt. quasi ad gen. *κελεύθου* pertineret. V. seq. genitivus *ἐθήμ. ἡνιοχ.* post *ἄλλον* positus est, ut post comparativos, omissa particula *ἤ*.

v. 332. *πῆ* ed. pr. ne te fugiat.

v. 334. *ἀμφοτέρων*, solet ita loqui, ut init. h. libri v. 9. sed

πλαζομένων πεφύλαξο καὶ ἀπλανέων χορὸν ἄστρων,
μὴ θρασὺς Ὠρίων σε κατακτείνειε μαχαίρῃ,
μὴ ῥοπάλῳ πυρόεντι γέρων πλήξειε Βοώτης·
πλωτῆς δ' ἱπποσύνης ἔτι φείδεο· μή δέ σε μακρῷ
γαστέρι τυμβεύσειεν ἐν αἰθέρι κῆτος Ὀλύμπου·
μὴ δέ σε δαιτρεύσειε λέων, ἢ ταῦρος Ὀλύμπου,
αὐχένα κυρτώσας φλογερῇ πλήξειε κεραίῃ·
ἅζεο τοξευτῆρα, τιναινομένης ἀπὸ νευρῆς
μή σε πυριγλώχινι κατακτείνειεν ὀϊστῷ.
μὴ χάος ἄλλο γένοιτο, καὶ αἰθέρος ἄστρα φανείη
ἤματος ἱσταμένοιο· μεσημβρίζοντι δὲ δίφρῳ
ἄστατος Ἠριγένεια συναντήσειε Σελήνῃ.

Ὣς φαμένου, Φαέθων πλέον ἤλασεν, ἅρμα παρέλκων
εἰς Νότον, εἰς Βορέην, Ζεφύρου σχεδὸν, ἐγγύθεν Εὔρου.
καὶ κλόνος αἰθέρος ἦεν· ἀκινήτοιο δὲ κόσμου
ἁρμονίην ἐτίναξεν· ἐδοχμώθη δὲ καὶ αὐτὸς
αἰθέρι δινήεντι μέσος τετορημένος ἄξων.
καὶ μόγις αὐτοέλικτον ἐλαφρίζων πόλον ἄστρων,
ὀκλαδὸν ἐστήρικτο Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
μείζονα φόρτον ἔχων· καὶ ἰσήμερον ἔκτοθεν ἄρκτου
κύκλον ἐπιξύων ἑλικώδεϊ γαστέρος ὁλκῷ,
σύνδρομος ἀστερόεντι δράκων ἐπεσύρισε ταύρῳ·
καὶ κυνὶ σειριάοντι λέων βρυχήσατο λαιμῷ,
αἰθέρα θερμαίνων λασίῳ πυρὶ, καὶ θρασὺς ἔστη,
καρκίνον ὀκταπόδην κλονέων λασιότριχι παλμῷ·
οὐρανίου δὲ λέοντος ὀπισθιδίῳ παρὰ ταρσῷ
παρθένον ἀγχικέλευθον ἐμάστιε δίψιος οὐρή·

---

hic rectius et elegantius poterat *ἀμφότερον δὲ* adverbialiter, quod itidem amat.

v. 359. *λασιότρ. παλμῷ concussa iuba* terret eum leo.

κούρη δὲ πτερόεσσα, παραΐξασα Βοώτου,
ἄξονος ἐγγὺς ἵκανε, καὶ ὡμίλησεν ἁμάξῃ.
καὶ δυτικὴν παρὰ νύσσαν ἀλήμονα φέγγεα πέμπων,
Ἕσπερον ἀντικέλευθον Ἑωςφόρος ὤθεεν ἀστήρ·
πλάζετο δ᾽ Ἠριγένεια· καὶ ἠθάδος ἀντὶ λαγωοῦ
Σείριος αἰθαλόεις ἐδράξατο διψάδος ἄρκτου·
διχθὰ δὲ καλλείψαντες, ὃ μὲν Νότον, ὃς δὲ Βορῆα,
ἰχθύες ἀστερόεντες ἐπεσκίρτησαν Ὀλύμπῳ,
γείτονες ὑδροχόοιο· κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
σύνδρομος αἰγοκερῆος ἕλιξ ὠρχήσατο δελφίς·
καὶ Νοτίης ἑλικηδὸν ἀποπλαγχθέντα κελεύθου
σκορπίον ἀγχικέλευθον, ἑῆς ψαύοντα μαχαίρης,
ἔτρεμεν Ὠρίων καὶ ἐν ἀστράσι, μὴ βραδὺς ἕρπων,
ἄκρα ποδῶν ξύσειε τὸ δεύτερον ὀξέϊ κέντρῳ.
καὶ σέλας ἡμιτέλεστον ἀποπτύουσα προσώπου,
ἀκροκελαινιόωσα μεσημβριὰς ἄνθορε Μήνη·
οὐ γὰρ ὑποκλέπτουσα νόθον σέλας ἄρσενι πυρσῷ
ἀντιπόρου Φαέθοντος ἀμέργετο σύγγονον αἴγλην·
Πληϊάδος δὲ φάλαγγος ἕλιξ ἑπτάστερος ἠχὼ
οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἐπέβρεμε κυκλάδι φωνῇ·
καὶ κτύπον αἰθύσσοντες ἰσηρίθμων ἀπὸ λαιμῶν,
ἀστέρες ἀντιθέοντες ἐβακχεύθησαν ἀλῆται·
Ζῆνα μὲν ὤθεε Κύπρις, Ἄρης Κρόνον· εἰαρινῆς δὲ
Πλειάδος ἐγγὺς ἵκανεν ἐμὸς μετανάστιος ἀστήρ·
ἀστράσι δ᾽ ἑπταπόροις κεράσας ἐμφύλιον αἴγλην,

---

v. 363. *ἐμίλησεν* ed. pr. emend. Falk.

v. 365. *ἑωςφόρον* editt.

v. 379. *ἀμέργετο* f. vere; sed alibi, ut XL. 377. est *ἀμέλγετο.* Vide Wernickium ad Tryphiod. p. 80.

v. 380. *Πληϊάδος τε φ.* editt.

ἡμιφανὴς ἀνέτελλεν ἐμῇ παρὰ μητέρι Μαίῃ,
ἅρματος οὐρανίοιο παράτροπος, ᾧ πέλεν αἰεὶ
σύνδρομος ἢ προκέλευθος ἑώϊος, ἑσπέριος δέ,
Ἠελίου δύνοντος, ὀπίστερα φέγγεα πέμπει·
καί μιν, ὅτε δρόμον ἶσον ἔχων ἰσόμοιρος ὁδεύει,
Ἠελίου κραδίην ἐπεφήμισαν ἴδμονες ἄστρων.
καὶ δροσεραῖς νιφάδεσσι διάβροχον αὐχένα τείνων,
νυμφίος Εὐρώπης, μυκήσατο ταῦρος Ὀλύμπου,
εἰς δρόμον ὀρθώσας πόδα καμπύλον· ὀξυτενὲς δὲ
δοχμώσας Φαέθοντι κέρας λοξοῖο μετώπου,
οὐρανίην φλογερῇσιν ἐπέκτυπεν ἄντυγα χηλαῖς.
καὶ θρασὺς ἐκ κολέοιο, παρήορον αἴθοπι μηρῷ,
Ὠρίων ξίφος εἷλκε· καλαύροπα πάλλε Βοώτης·
καὶ ποδὸς ἀστραίοιο μετάρσια γούνατα πάλλων,
Πήγασος ἐχρεμέτιζε· καὶ αἰθύσσων πόλον ὁπλῇ,
ἡμιφανὴς Λίβυς ἵππος ἐπέτρεχε γείτονι κύκλῳ·
καὶ κοτέων πτερὰ πάλλεν, ὅπως πάλιν ἡνιοχῆα
ἄλλον ἀκοντίσσειεν ἀπ᾽ αἰθέρος, οἷα καὶ αὐτὸν
ἄντυγος οὐρανίης ἀπεσείσατο Βελλεροφόντην.
οὐκέτι δ᾽ ὑψιπόροιο Βορειάδος ἐγγύθι νύσσης
ἀλλήλων ἐχόρευον ἐπ᾽ ἰξύϊ κυκλάδες ἄρκτοι·
ἀλλὰ Νότῳ μίσγοντο, καὶ Ἑσπερίῃ παρὰ λίμνῃ
ἄβροχον ἴχνος ἔλουσαν ἀηθέος Ὠκεανοῖο.

---

v. 393. *διάβροχος* editt.

v. 400. *Ἀστραίοιο* ed. alt. ut Lubin. quoque nomen proprium male quaesivit. Mox *γούνατα πάλλων*, ut XXXIX. 406. per se bonum, hic offendit propter *πάλλε* v. antec. et rursus v. 404. Fortasse *βάλλων* aut *κάμπτων*.

404. *ἀκοντίσειεν* editt. metro pessumdato.

v. 406. *οὐκ᾽ ἔτι δ᾽* ed. pr. *οὐκ ἔτι δ᾽* ed. alt.

v. 409. *ἔχουσαν ἀηθ. Ὠκ.* ed. pr. *ἔχουσαι ἀηθ.* ed. alt. ex

Ζεὺς δὲ πατὴρ Φαέθοντα κατεπρήνιξε κεραυνῷ
ὑψόθεν αὐτοκύλιστον ὑπὲρ ῥόον Ἠριδανοῖο·
δήσας δ᾽ ἁρμονίην παλινάγρετον ἥλικι δεσμῷ,
ἵππους Ἠελίῳ πάλιν ὤπασεν· αἰθέριον δὲ
ἀντολίῃ πόρεν ἅρμα, καὶ ἀρχαίῃ παρὰ νύσσῃ
ἀμφίπολοι Φαέθοντος ἐπέτρεχον εὔποδες Ὧραι.
γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε τὸ δεύτερον· ἠερόθεν δὲ
ζωοτόκου Διὸς ὄμβρος ὅλας ἐκάθηρεν ἀρούρας,
καὶ διερῇ ῥαθάμιγγι κατέσβεσε πυρσὸν ἀλήτην,
ὅσσον ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἐριφλεγέων ἀπὸ λαιμῶν
οὐρανόθεν χρεμέθοντες ἐπέκτυπον αἴθοπες ἵπποι.
Ἠέλιος δ᾽ ἀνέτελλε, παλίνδρομος ἅρμα νομεύων·
καὶ σπόρος ἠέξητο· πάλιν δ᾽ ἐγέλασσαν ἀλωαί,
δεχνύμεναι προτέρην βιοτήσιον αἰθέρος αἴγλην.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Φαέθοντα κατεστήριξεν Ὀλύμπῳ,
εἴκελον ἡνιόχῳ καὶ ἐπώνυμον· οὐράνιον δὲ
πήχεϊ μαρμαίροντι σελασφόρον ἅρμα τιταίνων
εἰς δρόμον ἀΐσσοντος ἔχει τύπον ἡνιοχῆος,
οἷα πάλιν ποθέων καὶ ἐν ἀστράσιν ἅρμα τοκῆος.

---

infelici coniectura Falk. deficiente verbo. Nobiscum correxit Cant. Genitivus a verbo pendet, more Homerico, ut Il. ζ. 508. etsi hic aliter construi posset.

v. 417. *ἐκάθηρεν* editt.

v. 420. *ἀπέκτυπον* editt. sed praecedens *ὅσσον ἐπὶ χθ.* videbatur aliam praepositionem postulare. Iupiter errantem flammam extinxit, *quocunque per terram, hinnitibus ex ignivomo ore emissis, strepitum* (sc. hinnitus) *tulerant ignei equi.* Hoc certe doctius est, quam si quis *ἀπέπτυον* tentaret, et *ὅσσον πυρσὸν* iungere mallet, ut fere Lubinus videtur in animo habuisse.

v. 422. *καὶ πόρος* editt. vel Lubino veri quid suboluit, cum vertit: *et sementis augebatur.*

v. 425. *ἴκελον* editt. contra Nonni usum.

καὶ ποταμὸς πυρίκαυτος ἀνήλυθεν εἰς πόλον ἄστρων
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος· ἐν ἀστερόεντι δὲ κύκλῳ
Ἠριδανοῦ πυρόεντος ἑλίσσεται ἀγκύλον ὕδωρ·
γνωταὶ δ᾽ ὠκυμόροιο δεδουπότος ἡνιοχῆος
εἰς φυτὸν εἶδος ἄμειψαν· ὀδυρομένων δ᾽ ἀπὸ δένδρων
ἀφνειὴν πετάλοισι κατασταλάουσιν ἐέρσην.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΘ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἐνάτῳ μετὰ κύματα λεύσσεις
Δηριάδην φεύγοντα πυριφλεγέων στόλον Ἰνδῶν.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΘ.

Ὣς εἰπὼν, ἀκίχητος ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἑρμῆς,
χάρμα λιπὼν καὶ θαῦμα κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
Ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἀκοσμήτων χύσιν ἄστρων
θάμβεε καὶ Φαέθοντα δεδουπότα, πῶς παρὰ Κελτοὺς
Ἑσπερίῳ πυρίκαυτος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
τόφρα δὲ νῆες ἵκανον ἐπήλυδες, ἃς ἐνὶ πόντῳ
τοιχάδας ἰθύνοντες ἐς Ἄρεα ναύμαχον Ἰνδῶν,
ἀκλύστῳ Ῥαδαμᾶνες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,
πόντον ἀμοιβαίῃσιν ἐπιῤῥήσσοντες ἀγυιαῖς,
ὑσμίνης ἐλατῆρες· ἐπειγόμενος δὲ Λυαίῳ,
ὁλκάσιν ἀντιτύποις ἐπεσύρισε πομπὸς ἀή[τ]ης·
καὶ Λύκος ἡγεμόνευεν ἐν ὕδασι δίφρον ἐλαύνων,
ἱππείαις ἀχάρακτον ἐπιξύων ῥόον ὁπλαῖς.

---

v. 7. Ita Rhodomannus. Edd. *τοιχάδες*, nescio, an verum sit; compares *τοίχαρχος*, vocabulum in re navali notum. Scal. tentabat *στοιχάδες*; sed sic maluissem *στοιχάδας* de longa navium serie. Caeterum Rhadamanes Baccho naves exstruere iubebantur XXI. 304. sqq. cf. XXXVI. 420. sqq. Vide Comment.

v. 9. Mire dictum: *πόντον ἀμοιβαίῃσιν ἐπιῤῥήσσοντες ἀγυιαῖς*, si de *sulcis*, quos naves trahunt, cogitandum. Exspectares *ἀμοιβαίοισιν — ἀγοστοῖς*, aut *ἐρετμοῖς*, ut fere infra v. 307.

v. 10. *ἐπειγομένῳ δὲ Λυαίῳ* editt. Alius fortasse *ἐπειγομένου δὲ Λυαίου*, genit. absol. maluisset.

Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ὑπέρτερος, ὑψόθι πύργων,
ἐσσυμένων νεφεληδὸν ἐδέρκετο λαίφεα νηῶν
ὀφθαλμῷ κοτέοντι· καὶ, ὡς ὑπέροπλος, ἀκούων,
ἐγρεμόθους ὅτι νῆας Ἄραψ τορνώσατο τέκτων,
ὤμοσεν, ὑλοτόμοισιν ἄγειν Ἀράβεσσιν Ἐνυώ,
καὶ πόλιν ἠπείλησεν ἀϊστῶσαι Λυκοόργου,
ἀμήσας Ῥαδαμᾶνας ἀλοιητῆρι σιδήρῳ.
καὶ στόλον ἀθρήσαντες ἀταρβέες ἔτρεμον Ἰνδοί,
Ἄρεα παπταίνοντες ἁλίκτυπον, ἄχρι καὶ αὐτοῦ
γούνατα τολμήεντος ἐλύετο Δηριαδῆος.
ποιητῷ δὲ γέλωτι γαληναίοιο προσώπου
Ἰνδὸς ἄναξ ἐκέλευσε, τριηκοσίων ἀπὸ νήσων
ἧς ἐλεφαντοβότοιο παρὰ σφυρὰ δύσβατα γαίης
λαὸν ἄγειν. καὶ κραιπνὸς ἐς ἀτραπὸν ἤϊε κῆρυξ,
ποσσὶ πολυγνάμπτοισιν ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων.
καὶ στόλος ὀξὺς ἵκανε πολυσπερέων ἀπὸ νήσων,
κεκλομένου βασιλῆος. ὁ δὲ θρασὺς, αὐχένα τείνων,
ὁλκάδας εὐπήληκας ἐς Ἄρεα πόντιον ἕλκων,
λαὸν ἑὸν θάρσυνε· καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·
Ἀνέρες, οὓς ἀτίταλλεν ἐμὸς μενέχαρμος Ὑδάσπης,
ἄρτι πάλιν μάρνασθε πεποιθότες· αἰθόμενον δὲ
ἄξατε πῦρ ἐς Ἄρηα, καὶ ἄσπετον ἅψατε πεύκην,
νῆας ἵνα φλέξοιμι νεήλυδας αἴθοπι δαλῷ,
καὶ στρατὸν ὑγροκέλευθον ἐνικρύψοιμι θαλάσσῃ

v. 14. *Δηριάδης ἀπέλεθρος* ed. pr. copulam habes in ed. alt.
v. 19. *πτόλιν* editt.
v. 21. *ἀθροίσαντες* editt. emend. Falk. in Scaligeri Coniectan.
v. 25. *νήσων* ut mox v. 29. cf. XXVI. 38. 222. 247.
v. 26. *τῆς ἐλεφ.* editt. Correxit Hermannus.
v. 32. *λαὸν — θάρσυνε* lacuna relicta, ed. pr. supplevit Falk.
v. 37. *ἐνὶ*, adeoque *ἐνὶ κρύψ.* editt. *uno abscondam mari* fideliter vertit Lub. — Scribendum puto *φλέξαιμι* et *ἐπικρύψαιμι*. *Hermann.*

σὺν δορὶ, σὺν θώρηκι, σὺν ὁλκάσι, σὺν Διονύσῳ.
εἰ θεὸς ἔπλετο Βάκχος, ἐμῷ πυρὶ Βάκχον ὀλέσσω·
οὐχ ἅλις, ὡς προχοῇσι πολύτροπα φάρμακα τεύχων,
ἄνθεσι Θεσσαλικοῖσιν ἐμὸν φοίνιξεν Ὑδάσπην,
καί μιν ἰδὼν, σίγησα, καὶ ἥσυχος εἰςέτι λεύσσων,
ἔτλην ξανθὰ ῥέεθρα μιαινομένου ποταμοῖο;
εἰ γὰρ ἔην ῥόος οὗτος ἀπ' ἀλλοτρίου ποταμοῖο,
μὴ δὲ πατὴρ ἐμὸς ἦεν Ἀρήϊος Ἰνδὸς Ὑδάσπης,
καί κεν ἐγὼ τόδε χεῦμα χυτῆς ἔπλησα κονίης,
ὀδμὴν βοτρυόεσσαν ἀμαλδύνων Διονύσου,
καὶ προχοὴν μεθύουσαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁδεύων,
ποσσὶ κονιομένοισι διέτρεχον ἄβροχον ὕδωρ,
οἷα παρ' Ἀργείοισι φατίζεται, ὡς Ἐνοσίχθων
ξηρὸν ὕδωρ ποίησε, καὶ αὐσταλέου ποταμοῖο
Ἰναχίην ἵππειος ὄνυξ ἐχάραξε κονίην.
οὐ θεὸς, οὐ θεὸς οὗτος· ἐὴν δ' ἐψεύσατο φύτλην·
ποίην γὰρ Κρονίωνος Ὀλύμπιον αἰγίδα πάλλει;
ποῖον ἔχει σπινθῆρα Διοβλήτοιο κεραυνοῦ;
ποίην δ' οὐρανίην στεροπὴν γενετῆρος ἀείρει;
οὐ Κρονίδης κατ' Ἄρηα κορύσσεται οἴνοπι κισσῷ·
οὐ τυπάνων πατάγοισι μέλος βρονταῖον ἐΐσκω·
οὐ δὲ Διὸς σκηπτοῖσιν ὁμοίϊα θύρσα καλέσσω·
οὐ χθονίῳ θώρηκι Διὸς νέφος ἶσον ἐνίψω.
νεβρίδι δαιδαλέῃ πότε ποικίλον ἄστρον ἐΐσκω;
ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι βότρυν ἐδέξατο, καὶ χύσιν οἴνου

---

v. 41. φοίνιξεν, quia in vinum purpureum mutavit, unde ξανθὰ ῥέεθρα v. 43. dicit.

v. 42. λεύσων editt.

v. 44. ἀπαλλοτρίου ed. pr. divisit Falk.

v. 53. ἐψαύσατο ed. pr. ab eod. Falk. emendata.

v. 59. σκήπτροισιν editt. fatali errore.

δῶρα παρὰ Κρονίωνος, ἀεξιφύτοιο τοκῆος· —
Τρώϊον αἷμα φέροντι καὶ ἀγρονόμῳ τινὶ βούτῃ
Ζεὺς πόρεν, οἰνοχόῳ Γανυμήδεϊ, νέκταρ Ὀλύμπου·
νέκταρι δ' οὐ πέλεν οἶνος ὁμοίϊος. εἴξατε, θύρσοι·
Βάκχος ὁμοῦ Σατύροισιν ἐπὶ χθονὸς εἰλαπινάζει·
δαίνυται οὐρανίοισι σὺν ἀθανάτοις Γανυμήδης.
εἰ δὲ πέλε βροτὸς οὗτος ἐπουρανίοιο τοκῆος,
σὺν Διῒ καὶ μακάρεσσιν ὁμῆς ἔψαυσε τραπέζης.
ἔκλυον, ὥς ποτε θῶκον ἑὸν καὶ σκῆπτρον Ὀλύμπου
δῶκε γέρας Ζαγρῆϊ, παλαιοτέρῳ Διονύσῳ,
ἀστεροπὴν Ζαγρῆϊ, καὶ ἄμπελον οἴνοπι Βάκχῳ.
Εἶπε, καὶ εἰς μόθον ὦρτο· συνεῤῥώοντο δὲ λαοὶ
σὺν δορὶ, σὺν σακέεσσι· καὶ ὄψιμον ἐλπίδα νίκης
χερσαίου πολέμοιο μετεστήσαντο θαλάσσῃ.
καὶ προμάχοις Διόνυσος ἐκέκλετο θυιάδι φωνῇ·
Ἄρεος ἄλκιμα τέκνα καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης,
οἷς βίος ἔργα μόθοιο καὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἀγῶνες,
σπεύσατε καὶ μετὰ πόντον ἀϊστῶσαι γένος Ἰνδῶν,
εἰναλίην τελέσαντες ἐπιχθονίην μετὰ νίκην.
ἀλλὰ θαλασσαίοιο διάκτορα δηϊοτῆτος,
ἔγχεα διπλώσαντες ὁμόπλοκα δίζυγι δεσμῷ
ναύμαχα κολλήεντα, περὶ στόμαθ' εἱμένα χαλκῷ,

v. 70. Omissum ἂν haberi potuisset in hunc modum: ἧς ἂν ψαῦσε τραπέζης.

v. 71. Fortasse etiam hic propter v. 73. σκηπτὸν scribendum; videtur tamen per additum θῶκον vulgata excusari.

v. 75. ὄψιμον ἐλπίδι editt. sine sensu.

v. 76. πτολέμοιο — θαλάσσης editt. male.

v. 79. ἐλπῖδες ed. pr. nominatim emend. Falk.

v. 84. περὶ στόμα εἱμένα χ. editt. pessimo hiatu. Rhodomanni emendationem Hermannus protulit ad Orph. p. 752. Potuisset etiam κολλήεντα περὶ στόμα θ' εἱμένα χαλκῷ.

μίξατε δυσμενέεσσιν ἀλιπτοίητον ἐνυώ,
προφθάμενοι, μὴ χειρὶ πυραυγέα δαλὸν ἀείρων,
Δηριάδης φλέξειεν Ἀρήϊα δούρατα νηῶν.
νόσφι φόβου μάρνασθε, Μιμαλλόνες· ὑγρομόθων γὰρ
ἐλπίδες ἀντιβίων κενεαυχέες· εἰ δὲ μογήσας,
φύλοπιν οὐκ ἐτέλεσσεν ἐπὶ χθονὸς ὄρχαμος Ἰνδῶν,
ἠλιβάτων λοφιῇσιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων,
ἀγχινεφὴς, ἀκίχητος, ἀνούτατος, ἠέρι γείτων·
οὐ μὲν ἐγὼ προμάχων ποτὲ δεύομαι· οὐ δὲ καλέσσω
ἄλλον ἀοσσητῆρα μετὰ Κρονίωνα τοκῆα,
ἡνίοχον πόντοιο καὶ αἰθέρος· ἢν δ᾽ ἐθελήσω,
γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο, Ποσειδάωνα, κορύσσω,
Ἰνδῴην στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνοντα τριαίνῃ·
καὶ πρόμον εὐρυγένειον, ἀπόσπορον Ἐννοσιγαίου,
Γλαῦκον ἔχω συνάεθλον, ἐμῆς ἅτε γείτονα Θήβης,
πόντιον Ἀονίης Ἀνθηδόνος ἀστὸν ἀρούρης·
Γλαῦκον ἔχω καὶ Φόρκυν· ἱμασσομένην δὲ θαλάσσῃ
ὁλκάδα Δηριάδαο κατακρύψει Μελικέρτης,
κυδαίνων Διόνυσον ὁμόγνιον, οὗ ποτὲ μήτηρ,
νήπιον ἔτρεφε Βάκχον, ἐπεὶ πόρε ποντιὰς Ἰνὼ
ἓν γλάγος ἀμφοτέροισι, Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ·
μαντιπόλου δὲ γέροντος, ὃς ἡμετέρην ποτὲ νίκην
ἐσσομένην κατὰ πόντον ὑποβρυχίῃ φάτο φωνῇ,
εἰμὶ φίλος, Πρωτῆος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσει
θυγατέρας Νηρῆος ἐμὴ Θέτις· ἐν δὲ κυδοιμοῖς,
Βασσαρίδων συνάεθλος, ἐμὴ θωρήσσεται Ἰνώ.
θωρήξω δ᾽ ἐς Ἄρηα καὶ Αἰόλον, ὄφρα νοήσω

v. 88. *ὑγρομόρων* editt. inepte, sive compares *αἰνόμορος*, sive dictum putes pro *ὑγρόμωρος* ut *ἐγχεσίμωρος* etc. Nostrum est infra v. 272.

v. 97. *Ἰνδώην* editt.

Εὖρον ἀκοντίζοντα, καὶ αἰχμάζοντα Βορῆα,
γαμβρὸν ἐμοῦ προμάχου, Μαραθωνίδος ἅρπαγα νύμφης,
καὶ Νότον Αἰθιοπῆα, προασπιστῆρα Λυαίου·
καὶ Ζέφυρος πολὺ μᾶλλον ἀελλήεντι κυδοιμῷ
ὁλκάδας ἀντιβίων δηλήσεται· ἡμετέρου γὰρ
εὐνέτιν Ἶριν ἔχει Διὸς ἄγγελον. ἀλλὰ σιωπῇ
ἔκτοθεν εὐθύρσοιο καὶ Ἰνδῴοιο κυδοιμοῦ
μιμνέτω ἠρεμέων θρασὺς Αἰόλος, ἠθάδι δεσμῷ,
ἀσκὸν ἐπισφίγξας ἀνεμώδεα· μὴ δ᾽ ἐνὶ πόντῳ
ἄσθμασιν Ἰνδοφόνοισιν ἀριστεύσωσιν ἀῆται·
ἀλλὰ μόθον τελέσω, νηοφθόρα θύρσα τιταίνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐκόρυσσε πεποιθότας ἡγεμονῆας.
ἤδη δὲ πτολέμοιο προάγγελος ἵστατο σάλπιγξ,
καὶ μέλος ἐγρεκύδοιμον ἀνέκλαγον Ἄρεος αὐλοί,
λαὸν ἀολλίζοντες· ἀρασσομένη δὲ βοείη
εἰναλίου κελάδησε μόθου χαλκόκροτον ἠχώ,
καὶ καναχὴν ὁμόδουπον ἀγέστρατος ἴαχε σύριγξ·
ἀντὶ δὲ πετραίης πολεμήϊα λείψανα φωνῆς
Πανιὰς ὑστερόφωνος ἀμείβετο ποντιὰς Ἠχώ.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἔην κλόνος· ὦρτο δ᾽ ἰωὴ
κεκλομένων· καὶ λαὸς ἐθήμονι μάρνατο τέχνῃ,
κυκλώσας στεφανηδὸν ὅλον στρατόν· ἐν δ᾽ ἄρα μέσσῳ

---

v. 118. *Ἰνδώοιο* vulgo.

v. 120. *ἄκρον ἐπισφ.* editt. emend. Falk. in Scalig. Coniectaneis.

v. 124. Insolens est *ἵστατο σάλπιγξ*, etsi fortasse, a Nonno quidem, argute dici potuit, quia *ὄρθιος* de acuto sono usurpatur. Sed fieri etiam potuit, ut postrema duorum versuum vocabula confunderentur, veluti: *προάγγ. ἵστατο κῆρυξ* et — — — *ἴαχε*, vel *ἔκτυπε σάλπιγξ*.

v. 125. *ἀνέκραγον* editt. errore alibi quoque obvio.

v. 127. *χαλκόκροτος ἠχώ* sine constructione. Emendaverat iam Rhodomannus.

νηυσὶν ὁμοζυγέεσσιν ἐμιτρώθη στόλος Ἰνδῶν,
εἰς λίνον ἐργομένων νεπόδων τύπον. Αἰακίδαις δὲ
Αἰακὸς, ὑγρὸν Ἄρηα προθεσπίζων Σαλαμῖνος,
ἀρχόμενος πολέμοιο θεουδέα ῥήξατο φωνήν·
  Εἰ πάρος ἡμετέρην ἀΐων ἱκετήσιον ἠχώ,
ἄσπορον εὐρυάλωος ἀπήλασας αὐχμὸν ἀρούρης,
διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ,
δὸς πάλιν ὀψιτέλεστον ἴσην χάριν ὕετιε Ζεῦ,
ὕδατι κυδαίνων με καὶ ἐνθάδε· καί τις ἐνίψῃ
νίκην ἡμετέρην δεδοκημένος, ὡς ἐνὶ γαίῃ
Ζεὺς ἑὸν υἷα γέραιρε, καὶ ἐν πελάγεσσι γεραίρει.
ἄλλος ἀνὴρ λέξειεν Ἀχαιϊκός· εἶν ἑνὶ θεσμῷ
Αἰακὸς Ἰνδοφόνος φυσίζοος· ἀμφότερον γάρ,
κτείνων ἐχθρὰ κάρηνα, καὶ αὔλακι καρπὸν ὀπάσσας,
χάρμα πόρεν Δήμητρι καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ.
ῥύεο δ' ἡμετέρης πλόον ὁλκάδος· αὐσταλέου δὲ
  * * * * *
ὡς χθονίῳ κενεῶνι φερέσβιον ἤγαγον ὕδωρ,
καὶ χθονίων λαγόνων θανατηφόρον οἶδμα κορύσσω,
μαρνάμενον στρατιῇσι καὶ ὁλκάσι Δηριαδῆος.

---

v. 135. *Αἰακίδης* editt. per se absurde, praeterea dativum postulare videtur *προθεσπίζων*. *Αἰακίδαις* etiam Rhodomannus.

v. 137. *πτολέμοιο* vulgo.

v. 138. *αἴων* ed. pr. a Falk. emend.

v. 142. Fortasse melius esset *ἐνίψει*.

v. 143. *νίκην ὑμετέρην* ed. pr. emend. Falk.

v. 149. *πλέον ὁλκάδος* editt. correxit Falk. ad calcem Cunaei. Idem Falk. mox dedit *αὐσταλέῳ δὲ*, quod receptum in ed. alt. adiectivo hoc male ad sequentem dativum tracto. Probabiliter locus respondebat versibus 139. et 140. igitur excidit versus huius fere modi: *αὐσταλέου δὲ ἀσπόρου αὐχμώοντος ἐπὶ χρόνον ἄγρου ἐόντος, ὡς* etc. *Κενεὼν* et *λαγόνες* quo sensu dicantur, docet imprimis locus de Danao IV. 256. 259.

ἀλλὰ, πάτερ, σκηπτοῦχε βίου, σκηπτοῦχε κυδοιμοῦ,
πέμπε μοι αἰετὸν ὄρνιν, ἐμῆς κήρυκα γενέθλης,
δεξιτερὸν προμάχοισι καὶ ὑμετέρῳ Διονύσῳ·
ἄλλος δ' ἀντιβίοισιν ἀριστερὸς ὄρνις ἱκέσθω.
σύμβολα δ' ἀμφοτέροις ἑτερότροπα ταῦτα γενέσθω·
τὸν μὲν ἐσαθρήσω, πεφορημένον ἅρπαγι ταρσῷ,
θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένον ὀξέϊ κέντρῳ,
νεκρὸν ὄφιν περίμετρον ἀερτάζοντα κεραστήν,
δυσμενέος κερόεντος ἀπαγγέλλοντα τελευτήν·
λαῷ δ' ἀντιβίων ἕτερος μελανόχροος ἔλθῃ,
κυανέαις πτερύγεσσι προθεσπίζων φόνον Ἰνδῶν,
αὐτόματον θανάτοιο μέλαν τύπον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν μαντεύεο νίκην·
καὶ στεροπὴν Βρομίοιο λεχώϊα φέγγεα, πέμπων,
υἱέα σεῖο γέραιρε πάλιν πυρί· δυσμενέων δὲ
ὁλκάδας εὐπήληκας ὀϊστεύσωσι κεραυνοί.
ναὶ, πάτερ, Αἰγίνης μιμνήσκεο, μὴ σέο νύμφης
νυμφίον αἰσχύνειας ὁμόπτερον ὄρνιν Ἐρώτων.
Ὣς εἰπὼν, πολέμιζεν. ἐς ἠερίας δὲ κελεύθους
ὄμμα παλιννόστοιο βαλὼν ἀντώπιον ἄρκτου,
γαμβρὸν ἐὸν λιτάνευε, καὶ ἴαχε μῦθον Ἐρεχθεύς·
Γαμβρὸς ἐμὸς, Βορέης, θωρήσσεο, καὶ σέο νύμφης
μαρναμένῳ γενετῆρι βοηθόον ἆσθμα τιταίνων,
ἕδνα τεοῦ θαλάμοιο θαλασσαίην πόρε νίκην·
ὁλκάσι μὲν Βρομίοιο φέρων νηοσσόον αὔρην,
δὸς χάριν ἀμφοτέροισιν Ἐρεχθέϊ καὶ Διονύσῳ·

v. 155. *προμάχοιο* editt. male.

v. 166. *στεροπῆς* editt. contra Nonni facilitatem.

v. 169. *ναιὸν πάτερ* ed. pr. emend. Falk. sed in lectionib. alt. edit. *μάτερ* male excusum.

v. 171. *πτολέμιζεν* editt.

νηυσὶ δὲ Δηριάδαο, μεμηνότα πόντον ἱμάσσων,
ἄσθματι κυματόεντι τεὰς θώρηξον ἀέλλας·
ἐσσὶ γὰρ ὑσμίνης ἐμπείραμος, ὅττι καὶ αὐτὸς
Θρήκην ναιετάεις, ἐμπείραμος οἷά περ Ἄρης.
ἀντιβίων δὲ φάλαγγι δυσήνεμον ἆσθμα κομίζων,
ἔγχεϊ παχνήεντι κορύσσεο Δηριαδῆϊ·
στήσας δ' ἀντιβίοισι θυελλήεσσαν ἐνυώ,
δυσμενέας τόξευε χαλαζήεντι βελέμνῳ,
καὶ Διῒ πιστὰ φέρων καὶ Παλλάδι καὶ Διονύσῳ.
μνώεο Κεκροπίης εὐπαρθένου, ἧχι γυναῖκες
κερκίδι ποικίλλουσι τεῶν ὑμέναιον ἐρώτων·
Ἰλισσὸν δὲ γέραιρε γαμοστόλον, ὁππόθι κούρην
Ἀτθίδα, σὴν παράκοιτιν ἀνήρπασαν ἅρπαγες αὖραι,
ἑζομένην ἀτίνακτον ἀκινήτῳ σέθεν ὤμῳ.
οἶδα μὲν, ὡς συνάεθλος ἐλεύσεται ἄλλος ἀήτης
γείτων ἀντιβίοισιν Ἑῴϊος· ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
οὐ τρομέω θρασὺν Εὖρον, ὅτι πτερόεντες ἀῆται
πάντες, ὅσοι πνείουσιν, ὀπάονές εἰσι Βορῆος·
καὶ πρόμος Αἰθιόπων Νοτίην ἐπὶ πέζαν ἀρούρης
μηκέτι νοστήσειε Κορύμβασος· ἀλλὰ δαμείη,
θερμὸν ἔχων συνάεθλον ἑὸν Νότον Αἰθιοπῆα,
ψυχρὸν ὑπὲρ πόντοιο πιὼν θανατηφόρον ὕδωρ·
οὐκ ἀλέγω Ζεφύροιο, κορυσσομένοιο Βορῆος.

v. 187. διὶ edit. pr. Caeterum versus vulgo cum seqq. iungitur, inepte.

v. 188. ἦχι ed. pr.

v. 190. ὁππότε editt.

v. 193. οἶδα μὲν συνάεθλον ἐλ. ed. pr. restituit Falk.

v. 196. ὅσα πνείουσιν ed. pr. Emendavit iam Rhodomannus.

v. 198. νοσήσειε Κ. ed. pr. correctum in alt. ope Falk. mox δαείη editt. verum vidit et hic Falk. inter Scaligeri Coniectt. De Corymbaso vide XXVIII. 97. sqq.

δεῖξον ὁμοφροσύνην ἑκυρῷ σέθεν· οὐρανόθεν δὲ
σὺν σοὶ Βακχιάδεσσιν ἐμαῖς στρατιῇσιν ἀρήξει
μαρνάμενος τριόδοντι Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη,
ἡ μὲν ἑοῖς ναέτῃσιν, ὁ δὲ γνωτοῖο γενέθλῃ·
καὶ πυρόεις Ἥφαιστος Ἐρεχθέος αἷμα γεραίρων,
ἵξεται εὐάντητος ἐς ὑδατόεσσαν Ἐνυώ,
ὁλκάδι Δηριάδαο μαχήμονα πυρσὸν ἑλίσσων.
δὸς δέ με νικῆσαι καὶ ἐν ὕδασι· καὶ μετὰ νίκην
Κεκροπίῃ κομίσειεν ἀπήμονα λαὸν Ἐρεχθεύς,
καὶ Βορέην μέλψωσι καὶ Ὠρείθυιαν Ἀθῆναι.
Τοῖον ἔπος βοόων, ἁλιδινέος ἥψατο χάρμης
ἔγχεϊ τεχνήεντι, καὶ, ὡς ναέτης Μαραθῶνος,
ναύμαχον εἶχεν ἔρωτα· φιληρέτμῳ δὲ κυδοιμῷ
ἦν στόλος, ἦεν Ἄρης τότε ναυτίλος· ἐν παλάμῃ δὲ
πηδάλιον Φόβος εἶχε· κυβερνήτης δὲ κυδοιμοῦ
Δεῖμος ἀκοντοφόρων ἀνελύσατο πείσματα νηῶν.
Κυκλώπων δὲ φάλαγγες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ
ὁλκάδας ἀγχιάλῃσιν ὀϊστεύοντες ἐρίπναις·
Εὐρύαλος δ' ἀλάλαζεν· ἁλιῤῥοίζῳ δὲ κυδοιμῷ
ἀγχινεφὴς οἴστρησεν ἐς ὑσμίνην Ἁλιμήδης.

---

v. 205. *γενέθλη* ed. pr. emend. idem Falk.

v. 213. *τεχνήεητι* ed. pr. vocabulum emendatius dedit alt. edit. sed ambigo de sensu, estne fortasse idem, ac *ἔγχεϊ κολλήεντι*, cf. v. 83. sq. Sed sic obscure locutus est. Malim *τολμήεντι*.

v. 215. Post *στόλος* editt. plenam interpunctionem habent; sed ita sensus nullus est. Falk. in Coniectt. Scaligeri volebat *στόνος*, potuisset etiam *κλόνος*, paulo fortasse melius. Erat, cum tentarem *φιλήρετμος δὲ κυδοιμῷ ἦν στόλος*, sed semper displicet nimia sententiae brevitas. Fortasse, sublata distinctione, Nonni manum restituimus, etsi vel sic est, quod offendat.

v. 219. *ὁλκάδα ἀγχιάλῃσιν ὀ. ἐρίπαις* edit. pr. *ὁλκάδας ἀγχιάλοισιν* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 221. *οἴστρησεν*, ab *οἰστράω* derivandum, intransitive diceretur, si sanum est; sed quantum memini, transitivum tantum

καὶ διδύμαις στρατιῇσιν ἐπέκτυπε πόντιος Ἄρης
χερσαίην μετὰ δῆριν· ἁλιῤῥοίζῳ δ' ἀλαλήτῳ
ὁλκάσι Βακχείῃσιν ἐπέῤῥεον ὁλκάδες Ἰνδῶν.
καὶ φόνος ἦν ἑκάτερθε· καὶ ἔζεε κύματα λύθρῳ·
καὶ πολὺς ἀμφοτέρων στρατὸς ἤριπεν· ἀρτιχύτῳ δὲ
αἵματι κυανέης ἐρυθαίνετο νῶτα θαλάσσης.

Πολλοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χυτῷ πίπτοντες ὀλέθρῳ,
οἰδαλέοι πλωτῆρες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ·
καὶ ῥοθίοις ἑλικηδὸν, ἔχων πορθμῆας ἀήτας,
σύρετο νεκρὸς ὅμιλος, ἀφειδέϊ σύνδρομος αὔρῃ·
πολλοὶ δ' αὐτοκύλιστον ὑπὸ στροφάλιγγα κυδοιμοῦ
εἰς ῥόον ὠλίσθησαν· ἀναγκαίῃ δὲ πιόντες
πικρὸν ὕδωρ, ἐνόησαν ὑποβρυχίης λίνα Μοίρης,
βριθόμενοι θώρηκι· καὶ οἰδαλέων μέλαν ὕδωρ
κυανέων ἐκάλυπτεν ὁμόχροα σώματα νεκρῶν
βένθεϊ φυκιόεντι· σὺν ὑγροπόρῳ δὲ φορῆϊ
χάλκεος ἰλυόεντι χιτὼν ἐκαλύπτετο πηλῷ.
καὶ τάφος ἔπλετο πόντος· ἐτυμβεύοντο δὲ πολλοὶ
κητείοις γενύεσσιν· ἐν ἰχθυόεντι δὲ λαιμῷ,
ἄπνοον αἰθύσσουσα νέκυν, τυμβεύσατο φώκη,
ξανθὸν ἐρευγομένη ῥόον αἵματος. ὀλλυμένων δὲ
τεύχεα πόντος ἔδεκτο· νεοσφαγέος δὲ φορῆος

οἰστρέω agnoscit, ut I. 195. XLII. 27. 35. 176. 184. Fortasse *οἴμησεν*.

v. 225. *καὶ ἔξεε κ.* editt. male. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 227. *ἅλματι* editt. *saltu* Lub. nove dictum *κυανέης θαλ.* vide rursus v. 308. cf. 235. sq. *Αἵματι* etiam Rhodomannus.

v. 235. *οἰδαλέον μ. ὕδ.* editt.

v. 241. *αἰθύσσουσα* suspectum videtur.

v. 242. *κόρον αἵματος* editt. serius emend. Falk.

αὐτομάτη λοφόεσσα δι' ὕδατος ἔπλεε πήληξ,
δεσμοῦ λυομένοιο· θυελλήεντι δὲ πολλῆς
χεύματι φοιταλέης ἐπενήχετο κύκλα βοείης
σὺν διερῷ τελαμῶνι. πολὺς δ' ὑπὸ κύμασιν ἄκροις
ἀφρὸς ἐρευθιόων πολιῆς ἀνεκήκιεν ἅλμης,
αἱμαλέῳ πάνλευκον ὑποστίξας χύσιν ὁλκῷ.

Καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη Μελικέρτης·
Λευκοθέη δ' ὀλόλυζε, τιθηνήτειρα Λυαίου,
αὐχένα γαῦρον ἔχουσα· καὶ Ἰνδοφόνου περὶ νίκης
ἄνθεϊ φυκιόεντι κόμην ἐστέψατο Νύμφη.
καὶ Θέτις ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα θαλάσσης,
χεῖρας ἐρεισαμένη καὶ Δωρίδι καὶ Πανοπείῃ,
ἄσμενον ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐθύρσῳ Διονύσῳ.
καὶ βυθίη Γαλάτεια θαλασσαίου διὰ κόλπου
ἡμιφανὴς πεφόρητο, διαξύουσα γαλήνην·
καὶ φονίου Κύκλωπος ἀλιπτοίητον ἐνυὼ
δερκομένη, δεδόνητο· φόβῳ δ' ἤμειψε παρειάς·
ἔλπετο γὰρ Πολύφημον ἰδεῖν κατὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
ἀντία Δηριάδαο συναιχμάζοντα Λυαίῳ·
ταρβαλέη δ' ἱκέτευε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
υἷα Ποσειδάωνος ἀριστεύοντα σαῶσαι·
καὶ γενέτην φιλότεκνον ἐφ' υἱέϊ Κυανοχαίτην,

---

v. 249. *φύσιν* editt. hoc quoque Falk. inter Scaligeri coniectt. emendavit.

v. 251. *τιθηνήτηρα* ed. pr. correxit Falk.

v. 252. *αὐχένα λάβρον* editt. probabiliter correxit Cun.

v. 255. *Πανοπῆϊ* editt. restituit Scal.

v. 260. *παρειαῖς* ed. pr. emend. Falk.

v. 264. *ἀριστεύοντα νοῆσαι* editt. aut nullo, aut languidissimo sensu, si ad *ἰδεῖν* v. 261. referre velis. Nostrum probat v. 266.

μαρναμένου λιτάνευε προασπίζειν Πολυφήμου.
καὶ βυθίου τριόδοντος ἐκυκλώσαντο φορῆα
θυγατέρες Νηρῆος· ἐρειδόμενος δὲ τριαίνῃ
πόντιος Ἐννοσίγαιος ἐδέρκετο γείτονα χάρμην·
καὶ στρατὸν εὐθώρηκος ὀπιπεύων Διονύσου,
ζηλήμων ὁρόων ἑτέρου Κύκλωπος ἐνυώ,
ὑγρομόθῳ Βρομίῳ πολυμεμφέα ῥήξατο φωνήν·

Εἰς ἐνοπὴν, φίλε Βάκχε, τόσους Κύκλωπας ἀγείρων,
καλλείψας δ᾽ ἕνα μοῦνον ἀπόπροθι δηϊοτῆτος,
εἰς χρόνον ἑπταέτηρον ἔχεις πολύκυκλον ἀγῶνα,
βόσκων ἀλλοπρόσαλλον ἀτέρμονος ἐλπίδα χάρμης,
ὅττι τεοῦ μεγάλοιο προασπιστῆρες ἀγῶνος
πάντες ἑνὸς χατέουσιν ἀνικήτου Πολυφήμου.
εἰ δὲ τεὴν ἐπὶ δῆριν ἐμὸς πάϊς ἵκετο Κύκλωψ,
καί κεν ὑπὲρ πεδίοιο συναιχμάζων Διονύσῳ,
πατρῴην ἐλέλιζεν ἐμῆς γλωχῖνα τριαίνης,
καὶ πολὺν Ἰνδὸν ὅμιλον ἐμῷ τριόδοντι δαΐζων,
[εἰς μίαν ἠριγένειαν ὅλον γένος ἔκτανεν Ἰνδῶν·]
στήθεα βουκεράοιο διέθλασε Δηριαδῆος.
υἱὸς ἐμὸς πάλιν ἄλλος, ἔχων ἑκατοντάδα χειρῶν,
Τιτήνων ὀλετῆρι, τεῷ χραίσμησε τοκῆϊ,
Αἰγαίων πολύπηχυς, ὅτε Κρόνον εἰς φόβον ἕλκων,
ἠλιβάτων ἐτίταινε πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν,

---

v. 273. ἀείρων editt. inepte.

v. 281. πατρώην — γλωχῖνα κεραίης editt. posterius emend. Scal. propt. v. seq.

v. 282. ὁμῷ τριόδ. ed. pr. emend. Falk.

v. 283. aperte hic superfluus est.

v. 284. δι᾽ ἔθλασε ed. pr. correxit Falk.

v. 287. ὅτε Κρόνος editt. contra mentem poëtae.

ἠέλιον σκιόωσαν ἔχων ὑψαύχενα χαίτην·
καὶ βλοσυροὶ Τιτῆνες ἐνοσφίσθησαν Ὀλύμπου,
εὐπαλάμου Βριαρῆος ὑποπτήσσοντες ἐνυώ.
Τοῖον ἔπος φθονέων νεμεσήμονι πέφραδε φωνῇ·
αἰδομένη δὲ Θόωσα κατηφέας εἶχε παρειάς,
Ἄρεϊ μὴ παρεόντος ἐρωμανέος Πολυφήμου.
Ὡς δὲ μόθου τέλος ἦεν, ἐριφλοίσβου τε κυδοιμοῦ
ἠθάδα πόντον ὄπωπε κατάῤῥυτον αἵματι Νηρεύς·
ξανθῆς δ' Ἐννοσίγαιος ἐθάμβεε νῶτα θαλάσσης,
ἰχθύας ἀνδροφάγους ὁρόων, καὶ πληθύϊ νεκρῶν
γείτονος ἄβροχα νῶτα γεφυρωθέντα θαλάσσης. —
[*Βακχιάδες τὲ φάλαγγες ἐπέχραον αἴθοπι λαῷ·*] —
κεῖτο δὲ δυσμενέων στρατὸς ἄσπετος, ὧν ἐνὶ χάρμῃ

---

v. 295. Quae ab hoc versu usque ad v. 311. leguntur, ita perturbata sunt, ut nihil certi sine melioribus libris videatur statui posse. Proelio finito, v. 295. 299. Nereum et Neptunum mare, sanguine et cadaveribus repletum, oculis perlustrasse, et describi trucidatorum varia vulnera v. 301 — 305. haec saltem inter se cohaererent, nisi v. 300. de impetu Bacchicae phalangis omnem nexum turbaret. Praeterea finis pugnae nondum est, sed illa continuatur, cf. 312. sqq. usque ad finem libri. Denique id, quod de vano remigum studio v. 306 — 311. interponitur, incertum est, utrum de fuga sub finem praelii, an de primo impetu accipiendum sit. Fortasse poëta, finito priori praelio, secundum voluit distinguere; sed excidit initium narrationis, cuius particula erat v. 300. Totus locus v. 295 — 311. uti nunc est, a nemine desideraretur, si abesset. Caeterum v. 295. legitur *ἐριφλοίσβου δὲ κυδοιμοῦ* in editt. Rhodomannus: f. *οὐδὲ μόθου.*

v. 296. *ἅλματι Νηρεὺς* editt. Emendavit iam Rhodomannus.

v. 298. Usitatius fuisset *πλήθεϊ.*

v. 300. non cohaerere, monui ad v. 295.

v. 301. *ᾧ ἐνὶ χ.* vulgo sine sensu. Emendavit iam Rhodomannus.

βαλλομένων ξιφέεσσι καὶ ὀξυτέροισιν ὀϊστοῖς,
τοῦ μὲν ὑπὲρ λαπάρην βέλος ἔμπεσε· τοῦ δὲ τυπέντος
ἐγχεϊ χαλκείῳ μεσάτης ὑπὲρ ἄντυγα κόρσης,
ὠτειλὴ βεβάθυστο χαρασσομένοιο καρήνου.
πολλοὶ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα πολυσπερέων ἐλατήρων,
πόντον ἀμοιβαίοισιν ἀνασχίζοντες ἐρετμοῖς,
κυανέην λεύκαινον ἐπασσυτέρην χύσιν ἀφρῷ·
καὶ πόνος ἦν ἀνόνητος ἐπειγομένων ἐλατήρων·
συμφερτοὺς δὲ κάλωας ἀοσσητῆρι σιδήρῳ
ἰθυντὴρ ἀπέκοψε, καὶ ἔσχισεν ἄορι σειρήν.

Ἀμφοτέρης δὲ φάλαγγος, ἐν ἠέρι ῥοῖζον ἰάλλων,
ἔῤῥεεν ἀπλανέων δολιχόσκιος ὄμβρος ὀϊστῶν·
ὧν ὁ μὲν ἱστὸν ἔβαλλε μεσαίτατον· ὃς δὲ περήσας
ἱστίον εὐδίνητον, ἐβόμβεε σύνδρομος αὔραις·
ἄλλος ἔην προτόνοισι πεπαρμένος· ὃς δὲ μεσόδμῃ
κεῖτο πεσών· ἕτερος δὲ δι᾽ ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
ἀκροτάτης ἐτύχησεν ἀερσιλόφοιο κεραίης·
σέλμασι δ᾽ ἄλλος ἔην τετανυσμένος· ἀγχιφανῆ δὲ

---

v. 313. *ἀπανέων* ed. pr. Nostrum habet edit. alt. e coniect. Falk. qui addit: „si cui videatur legendum *Ἰπανέων* ab *Ipana*, Aphricae urbe, non repugno. Maurorum enim iacula nota sunt." Magnopere repugnaret Nonnus.

v. 319. *τετανυσμένος* si est, qui *intendebatur*, ergo, *dirigebatur*, *destinatus erat transtris*, sequi debebat, quo tandem inciderit, et sic post h. versum lacuna est statuenda. Sed fortasse nihil est, nisi: *incidit in transtra*, ut similia antecedunt. Verum vel sic ad *ἀγχιφανῆ* — *ἄλλα* — *ἀποπλαγχθέντα* substantivum, veluti *βέλη*, *βέλεμνα* deest, non satis commode ex antecedd. ubi *ὀϊστός* v. 313. et *ἰός* v. 317. masculina, supplendum. Ita rursus de lacuna cogitare licebit. Praeterea offendunt genitt. *κυβερνητῆρος* et *κελεύθου*, propter duplex genus non facile iungendi, sed neque satis commode disiungendi, *ἀγχιφανῆ κυβερ.* et *ἀποπλ.*

ἄλλα κυβερνητῆρος ἀποπλαγχθέντα κελεύθου,
ἄστατα πηδαλίοιο διέξεσεν ἄκρα κόρυμβα.
καὶ Φλόγιος κλυτότοξος, ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων,
ἰκρία νηὸς ἔβαλλε, καὶ οὐκ ἐτύχησε Λυαίου.
ἦν δ' ἐςιδεῖν κατὰ πόντον εὔπτερον ἰὸν ἀλήτην,
πουλύποδος σκολιοῖσι περιπλεχθέντα κορύμβοις·
ἄλλου δ' ἤμβροτεν ἄλλος· Ἐρυθραίῳ δὲ σιδήρῳ
πομπίλον ἄλλος ἔτυψε, καταιχμάζων Διονύσου.
ἔγχεϊ δ' ἠκόντιζε Κορύμβασος, ὄφρα τυχήσῃ
ὁλκαίης Σατύροιο· παραΐξασα δὲ λόγχη
ἰχθύος ἰθυπόροιο κατέγραφε δίζυγον οὐρὴν
θηγαλέῃ γλωχῖνι. τιτυσκόμενος δὲ σιδήρῳ,
εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἀνουτήτου Διονύσου
Δηριάδης δόρυ πέμπεν· ἀποπλαγχθεῖσα δὲ Βάκχου,
εἰς ῥαχίην δελφῖνος ἐποίπνυε λοίγιος αἰχμή,
κυρτὸς ὅπῃ λοφιῇσι συνάπτεται ἰχθύος αὐχήν·
δελφὶς δ' αὐτοέλικτος ἐθήμονι κυκλάδι νύσσῃ,
ἡμιθανὴς σκίρτησε χορίτιδος ἅλματι Μοίρης·
πολλοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, κυβιστητῆρες ὀλέθρου,
ἰχθύες ὠρχήσαντο χαρασσομένων ὑπὸ νώτων.

κελ. ut suspiceris, poëtam dedisse: κυβ. ἀποπλ. καρήνου. Videant alii. Caeterum ἄλλα dederat ed. pr. ἀλλὰ habet ed. alt. iudicium pendet a lacuna.

v. 321. διέξυσεν — κορύμβου, editt.

v. 324. ἐύπτερον ed. pr. emend. in alt.

v. 329. λευκανίης Σατύροιο volebat Scaliger. Sed vulgata recte se habet, modo ne de nave cum Lubino cogites, sed de *cauda* Satyri.

v. 331. τυτυσκόμενος editt.

v. 335. ὄπη editt.

v. 337. χορήτιδος editt. contra Nonni usum.

v. 339. ἀπὸ νώτων editt. minus recte.

Καὶ Στερόπης προμάχιζεν· ἀερσιπόδης δ' Ἁλιμήδης
χειρὶ λαβὼν πρηῶνα θαλασσοτόκοιο κολώνης,
ῥῖψεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἔδυνε δὲ φοιταλέη νηῦς,
τρηχαλέου βληθεῖσα λίθου τροχοειδέϊ κύκλῳ.
καί τις ἀκοντισθεῖσα δι' ὁλκάδος ὁλκάδι γείτων,
ἀμφοτέρας ἔζευξεν ἁλίδρομος ἔγχεος αἰχμή,
νῆας ἐπισφίγξασα δύο ξυνήονι δεσμῷ
στεινομένων νεφεληδόν· ἔην δ' ἑτερόκτυπος ἠχώ.

Καὶ στόλος ἀμφοτέρων τετράζυγον εἶχεν ἐνυώ,
ὧν ὃ μὲν ἀντιπόροιο περὶ ῥάχιν αἴθοπος Εὔρου,
ὃς δὲ Λιβὸς δροσεροῖο παρὰ πτερὸν, ὃς δὲ Βορῆος,
καὶ Νοτίην παρὰ πέζαν. ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
Μοῤῥεὺς μὲν ταχύγουνος, ἀφ' ὁλκάδος ὁλκάδα βαίνων,
Βασσαρίδων ἐφόβησεν ἁλιπτοίητον ἐνυώ,
ἶσος ἀριστεύων καὶ ἐν ὕδασιν· ἀλλά ἑ θύρσῳ
Εὔιος οὐτήσας, διερῆς ἀνεσείρασε χάρμης·
καὶ μογέων ὀδύνῃσιν ἐπὶ πτόλιν ᾤχετο Μοῤῥεύς.

Ὄφρα μὲν ἔνθεον ἕλκος, ὅ μιν λάχε, δαιμονίῃ χεὶρ
λυσιπόνου Βραχμῆνος ἀκέσσατο Φοιβάδι τέχνῃ,

---

v. 340. *στεροπῆς πρ. ἀερσιπόδης Ἁλιμήδης* editt. corrupte, unde Scaligero quaedam deesse videbantur. Copula tantum interposita, Cunaeus locum sibi videbatur restituisse. Satis aliunde notus Steropes noster.

v. 342. *ἔδυνε δὲ φ. ν.* excusum in ed. alt.

v. 347. *στεινομένων* sc. *ἀνδρῶν*, *νηῶν*. Male Cunaeus hunc versum sequenti postponendum putabat.

v. 348. sqq. Quae hic de triplici classis acie dicuntur, ab initio exspectasses. Productionem v. 349. *περὶ ῥάχιν* in Nonno ferendam esse, alibi observatum, cf. XXXIII. 64.

v. 354. Fortasse *ἶσον ἀριστ.*

v. 356. *ὤχετο Μ.* editt.

v. 358. *βρεχμῆνος* ed. pr. emend. Falk.

θεσπεσίῃ μάγον ὕμνον ὑποτρύζοντος ἀοιδῇ,
τόφρα δὲ δυςμενέεσσιν ἐπέχραε Λύδιος Ἄρης.
τοῖσι μὲν ἐγρεκύδοιμος ἔην πλόος· εἶχε δ' Ἐνυὼ
ναυτιλίης προκέλευθον· ἁλισμαράγου δὲ κυδοιμοῦ
ἦν κλόνος ἀμφοτέρων ἑτερότροπος· ἀντιβίων γὰρ
ὅσσοι μὲν κραναοῖσιν ὀϊστεύοντο βελέμνοις,
ἢ φονίοις πετάλοισιν, ἢ ἔγχεσιν, ἠὲ μαχαίρῃ,
χεῖρας ἐρετμώσαντες ἀήθεας εἰς μέλαν ὕδωρ,
ἴχνεσιν ἀσταθέεσσιν, ἐτυμβεύοντο θαλάσσῃ·
εἰ δέ τις εἰς ἅλα πῖπτε τυπεὶς Βρομίοιο μαχητής,
αἰθύσσων παλάμας, ἐπενήχετο, κύματα τέμνων
χερσὶ θαλασσομόθοισιν· ἁλιῤῥοίζῳ δὲ κυδοιμῷ
μαρνάμενος ῥοθίοισι, μετ' ἀνέρας ἔσχισεν ὕδωρ.

Εἰναλίης δὲ τάλαντα μάχης ἔκλινε Κρονίων,
νίκην ὑδατόεσσαν ἐπεντύνων Διονύσῳ·
καὶ βυθίῳ τριόδοντι κορύσσετο Κυανοχαίτης
μαρνάμενος δηΐοισι· καὶ ἄβροχον ἡνιοχεύων
ἅρμα Ποσειδάωνος, ἐβακχεύθη Μελικέρτης.
καὶ πισύραις κατὰ πόντον ἐφιππεύοντες ἀέλλαις,
κύματα πυργώσαντες, ἐθωρήχθησαν ἀῆται,
δυςμενέων ἐθέλοντες ἀϊστῶσαι στίχα νηῶν,
οἳ μὲν Δηριαδῆος ἀρηγόνες, οἳ δὲ Λυαίου·

---

v. 359. *λάχον ὕμνον* editt. *sortem cantum* Lubin. Rhodomannus *λιγύν*.

v. 362. *πλοκέλευθον* ed. pr. emend. in alt.

v. 366. *ἐς μέλαν ὕδωρ*, editt.

v. 367. *θαλάσσης* editt.

v. 377. *πισύραις*, cf. XXXVIII. 236.

v. 380. Vulgo hic versus sequenti postponitur, constructione perturbata.

καὶ Ζέφυρος κεκόρυστο· Νότος δ' ἐπεσύρισεν Εὔρῳ·
καὶ Βορέης, Θρήϊσσαν ἄγων ἀντίπνοον αὔρην,
ἄγρια μαινομένης ἐπεμάστιε νῶτα θαλάσσης.
καὶ στόλον ἰθύνουσα μαχήμονα Δηριαδῆος,
ὑσμίνης Ἔρις ἦρχε· Διωνύσοιο δὲ νηῶν
Ἰνδοφόνῳ παλάμῃ κολπώσατο λαίφεα Νίκη·
χείλεσι δ' ἰκμαλέοισι μαχήμονα κόχλον ἐρείσας,
εἰναλίῃ σάλπιγγι μέλος μυκήσατο Νηρεύς·
καὶ Θέτις ἐσμαράγησεν ἐνυαλίης μέλος ἠχοῦς,
κύμασι πατρῴοισι προασπίζουσα Λυαίου.

Εὐρυμέδων δὲ, Κάβειρος, ἐθήμονα δαλὸν ἀείρων,
ὑσμίνης δόλον εὗρεν ἀρηγόνα· μηκεδανὴν γὰρ
νῆ' ἰδίην ἔφλεξεν, ἑκούσιον ἁψάμενος πῦρ·
νηυσὶ δ' ἐπ' ἀντιβίοισιν ἐπέτρεχε φοιταλέη νηῦς,
νεύμασι Βακχείοισι περισκαίρουσα θαλάσσῃ.
καὶ λοξαῖς ἑλίκεσσιν ἀφ' ὁλκάδος ὁλκάδα βαίνων,
κύκλον ἐς αὐτοέλικτον ἐνήχετο πυρσὸς ἀλήτης,
καίων ἔνθα καὶ ἔνθα πολυσπερέων στίχα νηῶν.
καὶ σέλας ἀθρήσασα πυριβλήτοιο θαλάσσης,
Νηρεῒς ἀκρήδεμνος ἐδύσατο βένθεα πόντου,
αἰθομένου φεύγουσα δι' ὕδατος ἰκμαλέον πῦρ.

Χάζετο δ' Ἰνδὸς ὅμιλος ἐπὶ χθόνα, πόντον ἐάσας·
καὶ Φαέθων ἐγέλασσεν, ὅτι προτέρους μετὰ δεσμοὺς

---

v. 387. χείλεσιν ἰκμαλ. editt.

v. 390. πατρώοισι πρ. editt.

v. 393. νῆ' ἰδίην, hiatus suspectus, sed νῆα θοὴν non satis placet. Mox ἁψάμενον πῦρ editt. Prius admonet me loci III. 116. ubi edi debebat νηΐ γλυκὺν γαμίων etc.

v. 402. ἐάσσας, noto errore editt.

ἐκ πυρὸς Ἡφαίστοιο πάλιν φύγε ναύμαχος Ἄρης.
Δηριάδης δ' ἀκίχητος, ἰδὼν φλόγα σύνδρομον αὔραις,
εἰς πεδίον πεπότητο, θοώτερα γούνατα πάλλων,
φεύγων ὑγρὸν Ἄρηα θαλασσομόθου Διονύσου.

---

v. 405. *ἑλὼν φλόγα* editt. contra sensum. Mox melius fortasse fuisset *σύνδρομος*. V. seq. *ἐς πεδίον* vulgo.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Μ.

Τεσσαρακοστὸν ἔχει δεδαϊγμένον ὄρχαμον Ἰνδῶν·
πὰρ δὲ Τύρον Διόνυσος ἐδύσατο, πατρίδα Κάδμου.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
Μ.

Οὐδὲ Δίκην ἀλέεινε πανόψιον· οὐδὲ καὶ αὐτῆς
ἀῤῥαγέος κλωστῆρος ἀκαμπέα νήματα Μοίρης·
ἀλλά μιν ἀθρήσασα πεφυζότα, Παλλὰς Ἀθήνη, —
ἕζετο γὰρ κατὰ πόντον ἐπὶ προβλῆτος ἐρίπνης,
ναύμαχον εἰσορόωσα κορυσσομένων μόρον Ἰνδῶν, —
ἐκ σκοπιῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἄρσενα δύσατο χάρμην·
κλεψινόοις δ᾽ ὀάροισι παρήπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν,
Μοῤῥέος εἶδος ἔχουσα· χαριζομένη δὲ Λυαίῳ,
Δηριάδην ἀνέκοψε, καὶ, ὡς ἀλέγουσα κυδοιμοῦ,
φρικτὸν ἀπεῤῥοίβδησεν ἔπος πολυμεμφέϊ φωνῇ·
Φεύγεις, Δηριάδη; τίνι κάλλιπες Ἄρεα νηῶν;
πῶς δύνασαι ναέτῃσι φανήμεναι; ἢ πόθεν ἄντην
ὄψεαι Ὀρσιβόην μενεδήϊον, αἴ κεν ἀκούσῃ

v. 3. Rara est pro Nonno parenthesis duorum versuum, qui hunc excipiunt, et fortasse ne satis quidem certa. Si enim v. 6. lectio editt. ἐκ σκοπιῆς δ᾽ ἀνέπαλτο sana est, participium ἀθρήσασα mutandum est in ἀθρήσασκε, et res aliter se habebit.

v. 5. Fortasse μόθον. De lectione v. seq. dixi ad v. 3.

v. 12. δύναμαι editt. emendaverat etiam Rhodomannus. In fine versus non deterius esset αὐτήν.

v. 13. Ὀρσοβίην ed. pr. Ὀρσοβόην edit. alt. e coniect. Falk. sed Ὀρσιβόην iam supra habuimus XXXV. 88.

Δηριάδην φεύγοντα καὶ οὐ μίμνοντα γυναῖκας;
αἴδεο Χειροβίην ῥηξήνορα, μή σε νοήσῃ,
ὑσμίνην ἀσίδηρον ὑποπτήσσοντα Λυαίου,
ἢ δόρυ θοῦρον ἔχουσα, καὶ ὀχλίζουσα βοείην,
μάρνατο Βασσαρίδεσσι, συνεσπομένη παρακοίτῃ.
χάζεό μοι, Μοῤῥῆϊ λιπὼν μόθον· ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς
αὐτὸς ἀριστεύσω, καὶ ἀνάλκιδα Βάκχον ὀλέσσω.
πενθερὸν οὐ καλέσω σε πεφυζότα· σεῖο δὲ κούρης
ἔστω, Χειροβίης, ἕτερος πόσις· αἰδόμενος γὰρ
καλλείψω τεὸν ἄστυ, καὶ ἵξομαι εἰς χθόνα Μήδων·
ἵξομαι εἰς Σκυθίην, ἵνα μὴ σέο γαμβρὸς ἀκούσω.
ἀλλ᾽ ἐρέεις· εὔοπλος ἐμὴ δάμαρ οἶδεν ἐνυώ.
εἰσὶν Ἀμαζονίδες περὶ Καύκασον, ὁππόθι πολλαὶ
Χειροβίης πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες·
κεῖθι δορικτήτην βριαρὴν ἀνάεδνον ἄκοιτιν
εἰς γάμον, ἢν ἐθέλω, μίαν ἄξομαι· ἐν θαλάμοις γὰρ
οὐ δέχομαι σέο παῖδα φυγοπτολέμοιο τοκῆος.

Ὣς φαμένη, παρέπεισεν ἀγήνορα Δηριαδῆα,
καί οἱ θάρσος ἔδωκε τὸ δεύτερον, ὄφρα δαμείῃ,
μαρναμένου Βρομίοιο τυπεὶς φθισήνορι θύρσῳ.
καὶ θρασὺς, ἀγνώσσων δολίην παρεοῦσαν Ἀθήνην,
ψευδομένου Μοῤῥῆος ἐλεγχέα μῦθον ἀκούων
χείλεσιν αἰδομένοισι παρήγορον ἴαχε φωνήν·

---

v. 17. *οὐ δόρυ* etc. editt. Sed habuit arma mariti, XXXV. 83. igitur *οὐ* non ferendum, nisi sententia interrogative sumta, quod mihi non placuit.

v. 18. *συνεσπομένη παρακοίτῃ* utraque edit. quamquam emendasset Falk.

v. 21. *καλέσω πεφυζότα* editt. quamquam idem Falk. pronomen restituisset.

v. 28. *ἀκοίτης* editt.

Φείδεο σῶν ἐπέων· τί με μέμφεαι, ἄτρομε Μοῤῥεῦ;
οὐ πρόμος, οὐ πρόμος οὗτος, ἑὸν δέμας αἰὲν ἀμείβων·
καὶ γὰρ ἀμηχανέω, τίνι μάρναμαι, ἢ τίνα βάλλω·
σπεύδων μὲν πτερόεντι βαλεῖν Διόνυσον ὀϊστῷ,
ἢ ξίφεϊ πλήξας μέσον αὐχένος, ἢ δόρυ πέμπων,
οὐτῆσαι ποθέων διὰ γαστέρος, ἀντὶ Λυαίου
πόρδαλιν αἰολόνωτον ἐπαΐσσοντα κιχάνω.

* * * * * *

μαρναμένου δὲ λέοντος ἐπείγομαι αὐχένα τέμνειν·
καὶ θρασὺν ἀντὶ λέοντος ὄφιν δασπλῆτα δοκεύω.
σπεύδων δ' ἀντὶ δράκοντος ὀπιπεύω ῥάχιν ἄρκτου.
εἰς λοφιὴν δ' ἐπίκυρτον ἐμὸν δόρυ θοῦρον ἰάλλω·
ἀλλὰ μάτην τανύω δολιχὸν βέλος· ἀντὶ γὰρ ἄρκτου
φαίνεται ἠερόφοιτος ἀνούτατος ἱπταμένη φλόξ.
κάπρον ἰδὼν ἐπιόντα, βοὸς μυκηθμὸν ἀκούω,
ἀντὶ συός τινα ταῦρον ὑπὲρ λοξοῖο μετώπου
παπταίνω, χαροπῇσιν ἀκοντίζοντα κεραίαις
ἡμετέρους ἐλέφαντας· ἐγὼ δ' ἐμὸν ἆορ ἑλίσσω
θηρσὶ πολυσπερέεσσι, καὶ οὐχ ἕνα θῆρα δαμάζω·

---

v. 38. *οὐ πρόμος, οὐ πρόμος*, fortasse recte se habet, si *πρόμος*, *πρόμαχος* de *iusto bellatore* accipitur. Idem color est XXXIX. 53. *οὐ θεὸς, οὐ θεὸς οὗτος.* Sed propter v. 57. et 58. in mentem venit: *οὐ πρόμος ἄτρομος οὗτος.* An *οὐ πρόμος εἷς πρόμος οὗτος —? οὐ πρόμος εὔτροπος οὗτος —?*

v. 43. Oeconomia totius loci monstrat excidisse huiusmodi quid:

ἰθύνων δ' ἐμὸν ἔγχος ἐπ' αἰόλα δέρματα θηρός,
πόρδαλιν οὐκέθ' ὁρῶ· φοβέει δέ με χάσμα λέοντος.

Sic demum proxima recte cohaererent. Cf. XXXVI. 329. sqq.

v. 46. *ἀντιδράκοντος* iunctim editt.

v. 47. *ἰάλλων* editt. sublato nexu.

v. 52. *παπταίνων* edd. *χαροπῇσιν* et hic mire dictum, conf. XXXVII. 485.

v. 53. sq. *ἑλίσσων* et *δαμάσσω* nulla constructione editt.

καὶ φυτὸν ἀθρήσας, τανύω βέλος· ἀλλὰ φυγόντος
νύσσαν ἐς ἠερίην, ὁρόω κυρτούμενον ὕδωρ.
ἔνθεν ἐγὼ τρομέων πολυφάρμακα θαύματα τέχνης
φύλοπιν ἀλλοπρόσαλλον ἀλυσκάζω Διονύσου·
ἀλλὰ πάλιν Βρομίῳ θωρήξομαι, ἄχρις ἐλέγξω
μάγγανα τεχνήεντα δολοῤῥαφέος Διονύσου.
Ὣς εἰπὼν, κεκόρυστο τὸ δεύτερον ἠθάδι λύσσῃ.
καὶ πάλιν ἐν πεδίῳ μόθος ἔβρεμε· μαρναμένῳ δὲ
εἰναλίην μετὰ δῆριν ἐθωρήχθη Διονύσῳ.
καὶ προτέρης Βρομίοιο λελασμένος ἔπλετο νίκης,
ὁππότε, δενδρήεντι περίπλοκος αὐχένα δεσμῷ,
ἱκεσίην πολύευκτον ἀνέσχεθε μάρτυρι Βάκχῳ·
ἀλλὰ πάλιν πρόμος ἔσκε θεημάχος· εἶχε δὲ βουλὴν
διχθαδίην, ἢ Βάκχον ἑλεῖν, ἢ δμῶα τελέσσαι.
τρὶς μὲν ἑὸν δόρυ πέμπε, καὶ ἤμβροτεν, ἠέρα βάλλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέδραμεν οἴνοπι Βάκχῳ,
εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἐπήορον ἔγχος ἰάλλων,
Δηριάδης ὑπέροπλος, ἑοῦ συνάεθλον ἀγῶνος
γαμβρὸν ἑὸν καλέεσκε, καὶ οὐκέτι φαίνετο Μοῤῥεύς·
ἀλλὰ μεταστρέψασα δολοπλόκον εἶδος, Ἀθήνη
δαίμονι βοτρυόεντι παρίστατο· δερκομένου δὲ
δείματι θεσπεσίῳ λύτο γούνατα Δηριαδῆος·
ἔγνω δ', ἀνδρομέης ἀπατήλιον εἰκόνα μορφῆς
Μοῤῥέος ἀντιτύποιο φέρειν μίμημα προσώπου·

v. 56. *νύσσας* ed. pr. emend. Falk.

v. 58. *ἀλ' ὑσκάζω* ed. pr. ab eod. emend.

v. 61. *τοδεύτερον* ed. pr.

v. 62. *μαρναμένων* editt.

v. 65. *περίπλοκον αὐχένα* editt. ubi participium debuisset sequi. Rem quod attinet, vide XXXVI. 355. sqq. 377. sq.

v. 71. *ἐπήορον* editt.

v. 78. *φέρων* editt. violata constructione: est accus. c. infin.

καὶ δόλον ἠπεροπῆα σοφῆς ἐνόησεν Ἀθήνης.
τὴν μὲν ἰδὼν Διόνυσος ἐγήθεεν· ἐν κραδίῃ δὲ
ψευδομένην γίνωσκε συναιχμάζουσαν Ἀθήνην.
Καὶ τότε βοτρυόεις κοτέων βακχεύετο δαίμων
ὑψιτενὴς, περίμετρος, ἴσος Παρνησίδι πέτρῃ·
Δηριάδην δ' ἐδίωκε ταχύδρομον· αὐτὰρ ὁ φεύγων,
κοῦφος ἐπειγομέναις ἐτιταίνετο σύνδρομος αὔραις·
ἀλλ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅπῃ πολεμητόκον ὕδωρ
κύματι λυσσώωντι γέρων κελάρυζεν Ὑδάσπης,
ἤτοι ὁ μὲν ποταμοῖο παρ' ᾐόνας ἄπλετος ἔστη,
ὡς γενέτην συνάεθλον ἔχων κελάδοντα μαχητήν,
ὑγρὸν ἀκοντιστῆρα κορυσσομένου Διονύσου·
δαίμων δ' ἀμπελόεις, ταμεσίχροα θύρσον ἰάλλων,
ἀκρότατον χρόα μοῦνον ἐπέγραφε Δηριαδῆος.
αὐτὰρ ὁ κισσήεντι τυπεὶς φθισήνορι θαλλῷ,
πατρῴῳ προκάρηνος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
μηκεδανοῖς μελέεσσι γεφυρώσας ὅλον ὕδωρ
αὐτόματος. χρονίην δὲ θεοὶ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
σὺν Διῒ παμμεδέοντι πάλιν νόστησαν Ὀλύμπῳ.
Βάκχαι δ' ἀμφαλάλαζον, ἀδηρίτου Διονύσου
δῆριν ἀνευάζουσαι· ἀολλίζοντο δὲ πολλοί,
ἔγχεσιν οὐτάζοντες ὅλον χρόα Δηριαδῆος.
Ὀρσιβόη δ' ᾤμωξε πολυθρήνων ἐπὶ πύργων,
κείμενον ἀρτιδάϊκτον ὀδυρομένη παρακοίτην·

---

v. 86. ἵκανεν ὅπῃ ed. pr. ἄλλοτε χ. ἵκανεν ὅπῃ edit. alt. Necessarius pluralis verbi, cf. v. 88. et 91. Praecedens ἄλλοτε male suaserat Falk. atque expunxit hoc Rhodomannus.

v. 87. λυσσώοντι editt.

v. 88. ἦτι — ἠόνας edit. pr. ἤ τι ed. alt. ex infelici emend. Falk. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 94. πατρώῳ.

v. 101. Ὀρσοβόη δ' ὤμοξε editt. de nomine vid. v. 13.

πενθαλέοις δ' ὀνύχεσσι κατέγραφε κύκλα προσώπου,
καὶ σκολιῆς ὤλοψεν ἀκηδέα βότρυν ἐθείρης,
καὶ κόνιν αἰθαλόεσσαν ἑοῦ κατέχευε καρήνου·
κυανέους δ' ἤρασσε βραχίονας· ἀργυφέου δὲ
στέρνον ὅλον γύμνωσε διχαζομένοιο χιτῶνος.
Χειροβίη δ' ὀλόλυξε καταφθιμένοιο τοκῆος·
Πρωτονόη δ' ἀπέδιλος, ἑὰς ξύουσα παρειάς,
κύκλα κονισαλέοιο καταισχύνουσα προσώπου,
κλαῖεν ἐπ' ἀμφοτέροισι καὶ ἀνέρι καὶ γενετῆρι,
διπλόον ἄλγος ἔχουσα· καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ·
Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο· κὰδ δέ με χήρην
κάλλιπες ἐν μεγάροισιν, ἀπειρήτην τοκετοῖο·
νήπιον οὐ τέκον υἷα, παραίφασιν· οὐ μετὰ νίκην
νόστιμον ἄνδρα νόησα τὸ δεύτερον· ἀλλὰ σιδήρῳ
αὐτὸς ἑῷ δέδμητο, καὶ οὔνομα δῶκε ῥεέθρῳ,
καὶ θάνεν ἐν ξείνοισιν, ὅπως ἐμὸν ἄνδρα καλέσσω
ἄσπορον αὐτοδάϊκτον ἀνόστιμον ὑγρὸν Ὀρόντην.
μύρομαι ἀμφοτέρους, καὶ Δηριάδην καὶ Ὀρόντην,
ἶσον ἀποφθιμένους διερὸν μόρον· ἀνδροφόνον γὰρ
Δηριάδην κρύφε κῦμα· ῥόος δ' ἐκάλυψεν Ὀρόντην.
μητέρι δ' οὐ γενόμην πανομοίϊος· Ὀρσιβόη γὰρ

---

v. 104. ὤλειψεν editt. ὤλεσσεν Rhodomannus.

v. 108. Inepta brevitas circa Cheirobien.

v. 110. κονισσαλέοιο editt.

v. 111. καὶ ἀνέρι καὶ παρακοίτῃ editt. contra rei veritatem, cf. v. 129. sq. 132. Vidit Cunaeus, sed poëtae vitio vertit.

v. 113. Totum versum ex Homero sumsit, Il. ω. 725. ut iam Falk. observavit.

v. 117. ῥεέθρα ed. pr. emendat. in alt. edit. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 123. Ὀρσοβόη editt. vid. v. 13.

θυγατέρων ἤεισε καταφθαμένους ὑμεναίους·
Πρωτονόης γάμον εἶδεν, ἐδέξατο γαμβρὸν Ὀρόντην·
Χειροβίην δ' ἔζευξεν ἀνικήτῳ παρακοίτῃ,
ὃν τρομέει καὶ Βάκχος ὁ τηλίκος· ἀμφιέπει μὲν
Χειροβίη ζώοντα φίλον πόσιν· οὐ δέ ἑ θύρσος
οὐ ῥόος ἐπρήνιξεν· ἐγὼ δ' ἄρα διπλόα πάσχω,
ἀνέρος οἰχομένοιο, καὶ ὀλλυμένου γενετῆρος.
λῆγε, μάτην σέο παῖδα παρηγορέουσα, τιθήνη,
δός μοι ἔχειν ἐμὸν ἄνδρα, καὶ οὐ γενετῆρα γοήσω·
δεῖξον ἐμοί τινα παῖδα, παρήγορον ἀνδρὸς ἀνίης.
τίς με λαβὼν κομίσειεν ἐς εὐρυρέεθρον Ὑδάσπην,
ὄφρα κύσω φίλον οἶδμα μελισταγέος ποταμοῖο;
τίς με λαβὼν κομίσειεν ἐς ἱερὰ τέμπεα Δάφνης,
ὄφρα περιπτύξαιμι καὶ ἐν προχοῇσιν Ὀρόντην;
εἴην ἱμερόεις καὶ ἐγὼ ῥόος· αἴθε καὶ αὐτή,
δάκρυσιν ὀμβρηθεῖσα, φανήσομαι αὐτόθι πηγή,
ᾗχι θανὼν εὔυδρος ἐμὸς πόσις οἶδμα κυλίνδει,
εὐνέτις ὑδατόεσσα· καὶ ἔσσομαι οἷα Κομαιθώ,
ἣ πάρος ἱμερόεντος ἐρασσαμένη ποταμοῖο,
τέρπεται ἀγκὰς ἔχουσα καὶ εἰσέτι Κύδνον ἀκοίτην,
δαέρος ἡμετέρου παρὰ Μοῤῥέος οἷον ἐκείνῳ

---

v. 124. *θυρατέρων* ed. pr. emend. Falk. Mox *καταφθιμένους* utraque edit. male, ut v. sq. monstrat.

v. 125. *Πρωτονόη* editt. contra sensum.

v. 134. Hunc versum antecedit in editt. is, qui apud me est v. 136. Sed *τέμπεα Δάφνης* pertinent ad Orontem, ad quem rursus sequentia spectant, unde intelligitur, versum illum recte transpositum esse.

v. 140. *ᾗχι — πόσιν οἶδμα* ed. pr. emend. Falk. Rhodomannus adscripsit: „f. *διερόν*."

v. 142. *ἐρασαμένη* ed. pr. emend. Falk. fabulam vide II. 143. sqq.

v. 144. sq. *οἷαν ἐκείνοις — ἀκούσω* ed. pr. unum *οἷον*, ut in

ἀνδράσι πὰρ Κιλίκεσσι μεμηλότα μῦθον ἀκούω·
οὐ μὲν ἐγὼ ποθέουσα παρέρχομαι ἡδὺν Ὀρόντην,
οἷα φυγὰς Περίβοια· καὶ οὔ ποτε καμπύλον ὕδωρ
ἂψ ἀνασειράζουσα, φυλάξομαι ὑγρὸν ἀκοίτην.
εἰ δέ μοι οὐ πέπρωτο θανεῖν παρὰ γείτονι Δάφνῃ,
κύμασι πατροπάτωρ με κατακρύψειεν Ὑδάσπης,
μὴ Φρύγα κῶμον ἴδω, μὴ κύμβαλα χερσὶ τινάξω,
μὴ τελετὴν τελέσω φιλοπαίγμονα, μηδὲ νοήσω
Μαιονίην, μὴ Τμῶλον ἴδω, μὴ δῶμα Λυαίου,
ἢ Σατύρου κερόεντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύσω,

* * * * *

ἢ ζυγὰ δουλοσύνης βαρυαχθέα, μή τις ἐνίψῃ·
κούρη Δηριάδαο, δοριθρασέος βασιλῆος,
ληϊδίη μετὰ δῆριν ὑποδρήσσει Διονύσῳ.
Ὣς φαμένης, ἐλεεινὰ συνεστενάχοντο γυναῖκες,
ὧν πάϊς, ὧν τέθνηκεν ἀδελφεὸς, ὧν γενετῆρες,
ἢ πόσις ἀρτιγένειος ἀώριος· ἐκ δὲ καρήνου
Χειροβίη τίλλουσα κόμην ἤμυξε παρειάς·
διχθαδίαις δ' ὀδύνῃσιν ἱμάσσετο, καὶ γενετῆρα
οὐ τόσον ἐστενάχιζεν, ὅσον νεμέσιζεν ἀκοίτῃ·
ἔκλυε γὰρ Μοῤῥῆος ἐρωμανέουσαν ἀνάγκην
καὶ δόλον ἠπεροπῆα σαόφρονα Χαλκομεδείης.
καί τινα μῦθον ἔειπεν, ἑὸν ῥήξασα χιτῶνα·

---

archetypo adnotatum invenit Falk. emendatum est in edit. alt. Ordo verborum est: *οἷον μῦθον ἀκούω παρὰ Μοῤῥέος, μεμηλότα ἐκείνῳ παρ' ἀνδράσι Κιλίκεσσιν.*

v. 154. Si hic versus recte hunc locum occupat, statuenda est lacuna, quia verbum *ἰαύσω* sic cum sequentib. non coit. Versum 154. post v. 151. collocare, non magnopere placuit.

v. 158. *φαμένῃ ἐλεεινά* ed. alt. nescio, unde. *φαμένοις ἐλ.* ed. pr. propius ad veritatem. Rhodomannus *φαμέναις.*

v. 163. *νεμέσιζεν ἀκοίτην* editt. Potuisset fortasse melius *νεμεσίζετ' ἀκ.* vel *νεμέσησεν.*

Φειδόμενος μελίης, γενέτην ἐμὸν ἔκτανε Μοῤῥεύς·
οὐ δὲ πέλε φθιμένου τιμήορος· ἐχθομένην δὲ
Χαλκομέδην ποθέων, οὐκ ἤλασε θῆλυν Ἐνυώ·
ἀλλ' ἔτι Βασσαρίδεσσι χαρίζεται. εἴπατε, Μοῖραι·
τίς φθόνος Ἰνδῴην πόλιν ἔπραθε; τίς φθόνος ἄφνω
ἔχραεν ἀμφοτέρῃσι θυγατράσι Δηριαδῆος;
θνήσκων μὲν κατὰ δῆριν, ἑὴν παράκοιτιν Ὀρόντης
Πρωτονόην ἀκόμιστον ἐθήκατο πενθάδα χήρην·
Χειροβίην δ' ἀπέειπεν ἔτι ζώουσαν ἀκοίτης.
γνωτῆς δ' ἡμετέρης ὀλοώτερα πήματα πάσχω·
Πρωτονόη πόσιν ἔσχεν, ἀοσσητῆρα τιθήνης,
Χειροβίη πόσιν ἔσχεν, ἑῆς δηλήμονα πάτρης,
αἰχμητὴν ἀνόνητον, ὀπάονα Κυπρογενείης
ἄλκιμον, ἀλλοπρόσαλλον, ὁμοφρονέοντα Λυαίῳ·
εἰς ἐμὲ θωρήχθη καὶ ἐμὸς γάμος· ἡμετέρου γὰρ
Μοῤῥέος ἱμείροντος, ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν·
πατρὸς ἐνοσφίσθην χάριν ἀνέρος· ἤπερ ἀγήνωρ
καὶ θυγάτηρ βασιλῆος, ἐγώ ποτε δεσπότις Ἰνδῶν,
ἔσσομαι ἀμφιπόλων καὶ ἐγὼ μία· καὶ τάχα δειλὴ
δμωΐδα Χαλκομέδειαν ἐμὴν δέσποιναν ἐνίψω.
σήμερον Ἰνδὸν ἔεθλον ἔχεις, ἀπατήλιε Μοῤῥεῦ·
αὔριον αὐτοκέλευστος ἐλεύσεαι εἰς χθόνα Λυδῶν,
Χαλκομέδης διὰ κάλλος ὑποδρήσσων Διονύσῳ.
ἀμφαδὰ Χαλκομέδης ἔχε δέμνια, νυμφίε Μοῤῥεῦ·
οὐκέτι γὰρ τρομέεις βλοσυρὸν στόμα Δηριαδῆος.

---

v. 171. Ἰνδώην πτόλιν — ἄμφω editt.

v. 180. Si ἄλκιμον refers ad ὀπάονα Κυπρ. verum videri potest; malim tamen αἰόλον, ἀλλοπρ. vel ποικίλον, faciliore nexu.

v. 182. Μοῤῥέος ἱμείροντος sunt genitivi absoluti. Mox πτόλις vulgo.

χάζεο, κικλήσκει σε δράκων πάλιν, ὅς σε δίωκεν,
φρουρὸν ἀσυλήτοιο γάμου συριγμὸν ἰάλλων.
Τοῖα μὲν ἀχνυμένη βαρυδάκρυος ἔννεπε νύμφη·
Πρωτονόη δ' ὀλόλυξε τὸ δεύτερον. ἀμφοτέραις δὲ
χεῖρας ἐπικλίνασα κατηφέας, ἴαχε μήτηρ·
Πατρίδος ἡμετέρης πέσον ἐλπίδες· οὐκέτι λεύσσω
ἀνέρα Δηριαδῆα καὶ οὐκέτι γαμβρὸν Ὀρόντην.
Δηριάδης τέθνηκεν· ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν,
ἀῤῥαγὲς ἤριπε τεῖχος ἐμῆς χθονός. αἴθε καὶ αὐτὴν
Βάκχος ἑλὼν ὀλέσῃ με σὺν ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
καί με λαβὼν ῥίψειεν ἐς ὠκυρέεθρον Ὑδάσπην,
γαῖαν ἀναινομένην· ἐχέτω δέ με πενθερὸν ὕδωρ·
Δηριάδην δ' ἐσίδω καὶ ἐν ὕδασι· μὴ δὲ νοήσω
Πρωτονόην ἀέκουσαν ἐφεσπομένην Διονύσῳ·
μή ποτε Χειροβίης ἕτερον γόον οἰκτρὸν ἀκούσω,
ἑλκομένης ἐς ἔρωτα δορικτήτων ὑμεναίων.
μὴ πόσιν ἄλλον ἴδοιμι μετ' ἀνέρα Δηριαδῆα·
εἴην Νηϊάδεσσιν ὁμέστιος, ὅττι καὶ αὐτὴν
Λευκοθέην ζώουσαν ἐδέξατο Κυανοχαίτης,
καὶ μία Νηρεΐδων κικλήσκεται· ἀντὶ δὲ λευκῆς
ἄλλη κυανόπεζα φανήσομαι ὑδριὰς Ἰνώ.
Τοῖα μὲν ἑλκεχίτωνες ἐπωδύροντο γυναῖκες,
ἱστάμεναι στοιχηδὸν ἐρισμαράγων ἐπὶ πύργων.

---

v. 192. *διώκει* editt. agitur de re praeterita.

v. 195. *Πρωτονόη δ' ὀλ. τὸ δεύτερον*, brevitas inexspectata ipsi Nonno tribuenda videtur, cf. v. 108. Versu praeced. *νύμφη* Cheirobie est, cf. v. 161. Igitur post illam Protonoë quoque breviter commemoranda erat, ut mox *ἀμφοτέραις* de utraque filia recte dici posset.

v. 199. *πτόλις* editt.

v. 203. *πενθερὸς ὕδ.* editt. inepte. Emendaverat etiam Rhodomannus.

Βάκχοι δ' ἐκροτάλιζον, ἀποῤῥίψαντες ἐνυώ,
τοῖον ἔπος βοόωντες ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν·
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν ὄρχαμον Ἰνδῶν.
καὶ γελόων Διόνυσος ἐπάλλετο χάρματι νίκης·
ἀμπνεύσας δὲ πόνοιο καὶ αἱματόεντος ἀγῶνος,
πρῶτα μὲν ἐκτερέϊξεν ἀτυμβεύτων στίχα νεκρῶν,
δωμήσας ἕνα τύμβον ἀπείριτον εὐρέϊ κόλπῳ,
ἄκριτον ἀμφὶ πυρὴν ἑκατόμπεδον· ἀμφὶ δὲ νεκροῖς
Μυγδονὶς αἰολόμολπος ἐπέκτυπεν αἴλινα σύριγξ,
καὶ Φρύγες αὐλητῆρες ἀνέπλεκον ἄρσενα μολπὴν
πενθαλέοις στομάτεσσιν· ἐπωρχήσαντο δὲ Βάκχαι,
ἁβρὰ μελιζομένοιο Γανύκτορος εὐάδι φωνῇ·
καὶ Κλεόχου Βερέκυντες ὑπὸ στόμα δίζυγες αὐλοὶ
φρικτὸν ἐμυκήσαντο Λίβυν γόον, ὃν πάρος ἄμφω
Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε μιῇ πολυδειράδι φωνῇ
ἀρτιτόμῳ ῥοιζηδὸν ἐπεκλαύσαντο Μεδούσῃ,
φθεγγομένων κεφαλῇσι διηκοσίῃσι δρακόντων,
ὧν ἀποδυρομένων σκολιὸν σύριγμα κομάων,
θρῆνον πουλυκάρηνον ἐφημίξαντο Μεδούσης.

Παυσάμενος δὲ πόνοιο, καὶ ὕδατι γυῖα καθήρας,
ὤπασε λυσομένοισι θεουδέα κοίρανον Ἰνδοῖς,
κιρνάμενος μέθυ λαρόν· ἐπὶ ξυνῷ δὲ κυπέλλῳ

---

v. 217. *ἠράμεθα μέγα κ.* Productionem hanc in verbis Homericis Il. χ'. 393. nihil contra Nonni morem probare, observavit Herm. ad Orph. p. 718.

v. 228. Fortasse rectius *ἐμιμήσαντο*, ut v. 246.

v. 229. *Σθεννώ τ' Εὐρ.* editt. emendavit tamen Falk.

v. 232. *ὧν ἄπο μυρομένων* editt. sine sensu; absurdissime vertit Lubin.

v. 234. *καθήρας* editt. Caeterum Bacchi nomen supplendum, quod praecessit v. 218. paulo longiore intervallo.

v. 236. *κρινάμενος μωλαῖον* ed. pr. *κιρνάμενος Μωλαῖον* ed.

Βάκχοις δαινυμένοισι μιῆς ἥψαντο τραπέζης,
ξανθὸν ὕδωρ πίνοντες ἀπ᾽ οἰνοπόρου ποταμοῖο.
καὶ χορὸς ἄσπετος ἔσκεν· ἐπεσκίρτησε δὲ πολλὴ
Βασσαρὶς, οἰστρήεντι πέδον κρούουσα πεδίλῳ·
καὶ Σάτυρος, βαρύδουπον ἐπιῤῥήσσων χθόνα ταρσῷ,
λοξὰ κυβιστητῆρι ποδῶν βακχεύετο παλμῷ,
πῆχυν ἐπικλίνων μανιώδεος αὐχένι Βάκχης·
καὶ πρυλέες Βρομίοιο συνωρχήσαντο βοείαις,
καὶ τροχαλῆς τελέοντες ἐνόπλια κύκλα χορείης,
ῥυθμὸν ἐμιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων·
καὶ στρατὸς ἱππήων κορυθαιόλον εἰς χορὸν ἔστη,
νίκην πανδαμάτειραν ἀνευάζων Διονύσου.
οὐδέ τις ἄψοφος ἦεν· ὁμογλώσσῳ δ᾽ ἀλαλητῷ
εἰς πόλον ἑπτάζωνον ἀνέδραμεν εὔϊος ἠχώ.
Ἀλλ᾽ ὅτε λυσιπόνοιο παρήλυθε κῶμος ἑορτῆς,
νίκης ληΐδα πᾶσαν ἑλὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
ἀρχαίης Διόνυσος ἑῆς ἐμνήσατο πάτρης,
λύσας ἑπταέτηρα θεμείλια δηϊοτῆτος.
καὶ δηίων ὅλον ὄλβον ἐληΐζοντο μαχηταί,
ὧν ὃ μὲν Ἰνδὸν ἴασπιν, ὃ δὲ γραπτῆς ὑακίνθου
Φοιβάδος εἶχε μέταλλα, καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου·
ἄλλος ἐϋκρήπιδος ὑπὸ σκοπιῇσιν Ἱμαίου
ὄρθιον ἴχνος ἔπειγε δορικτήτων ἐλεφάντων·
ὃς δὲ παρ᾽ Ἠμωδοῖο βαθυσπήλυγγι κολώνῃ

alt. cum particip. a Falk. emendatum esset. Nostrum Cunaei acumen invenit.

v. 240. *κρύουσα* ed. pr. emend. Falk.

v. 245. *καλέοντες ἐνόπλια κ.* editt. sine sensu: quod dedi, facillimum videbatur.

v. 251. *κῶνος ἑορτῆς* editt. male. Verum vidit Falk.

v. 256. *γράπτης* ed. pr. emend. Falk.

v. 258. *Ἱμαίου*, i. e. *Ἰμάου*.

ἤλασεν Ἰνδῴων μετανάστιον ἅρμα λεόντων
κυδιόων· ἕτερος δὲ κατ᾽ αὐχένος ἅμμα πεδήσας,
Μυγδονίης ἔσπευδεν ἐς ἠόνα πόρδαλιν ἕλκειν.
καὶ Σάτυρος πεφόρητο· φιλακρήτῳ δὲ πετήλῳ
στικτὸν ἔχων προκέλευθον ἐκώμασε τίγριν ἱμάσσων·
ἄλλος ἄγων νόστησεν ἑῇ Κυβεληΐδι νύμφῃ
φυταλίην εὔοδμον ἁλιτρεφέων ἁλιήων,
καὶ λίθον ἀστράπτουσαν, Ἐρυθραίης γέρας ἅλμης·
πολλὴ δ᾽ ἐκ θαλάμοιο σὺν ἀρτιγάμῳ παρακοίτῃ
ληϊδίη πλοκάμων μελανόχροος ἕλκετο νύμφη,
δέσμιον αὐχένα δοῦλον ὑποζεύξασα λεπάδνῳ.
χειρὶ δὲ κουφίζουσα ῥυηφενέος χύσιν ὄλβου,
εἰς σκοπιὰς Τμώλοιο θεόσσυτος ἤϊε Βάκχη,
κῶμον ἀνευάζουσα παλιννόστῳ Διονύσῳ.

Καὶ στρατιῇ Διόνυσος ἐδάσσατο ληΐδα χάρμης
λαὸν ὅλον συνάεθλον ὑπότροπον οἴκαδε πέμπων,
Ἰνδῴην μετὰ δῆριν· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί,
μάρμαρα κουφίζοντες ἑῷϊα δῶρα θαλάσσης,
ὄρνεά τ᾽ αἰολόμορφα· παλιννόστῳ δὲ πορείῃ
κῶμον ἀνευάζοντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ,
πάντες ἐβακχεύοντο, πολυκμήτοιο λιπόντες
μνῆστιν ὅλου πολέμοιο, Βορειάδι σύνδρομον αὔρῃ

v. 261. Ἰνδώων editt.

v. 267. Fort. ἁλιτρεφέων δονακήων.

v. 268. τέρας ἅλμης editt.

v. 271. Si versus hoc ordine legebatur, neque ad Baccham potius pertinebat, — transpositio tamen non placet, — participium passivum postulabatur ὑποζευχθεῖσα λεπάδνῳ.

v. 275. λήϊ χάρμης ed. pr. syllabam fugitivam restituit Falk.

v. 277. Ἰνδώην vulgo. Mox fortasse ἀπεσσεύοντο melius.

v. 282. πτολέμοιο editt.

σκιδναμένην· καὶ ἕκαστος ἔχων ἀναθήματα νίκης,
ὄψιμον εἰς δόμον ἦλθε παλίνδρομος. ἀντὶ δὲ πάτρης
Ἀστέριος τότε μοῦνος ἀνιπτοπόδων σχεδὸν ἄρκτων
Φάσιδος ἀμφὶ ῥέεθρον ἀθαλπέϊ νάσσατο γαίῃ
Μασσαγέτην παρὰ κόλπον, ἑοῦ γενέταο τοκῆος
ναίων ἀστερόεντος ὑπὸ σφυρὰ δύσνιφα Ταύρου,
φεύγων Κνώσσιον ἄστυ καὶ ἀρσενόπαιδα γενέθλην,
Πασιφάην στυγέων καὶ ἑὸν Μίνωα τοκῆα·
καὶ Σκυθίην προβέβουλεν ἑῆς χθονός· αὐτὰρ ὅ μοῦνος —
* * * * * * *
Βάκχος ἑοῖς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοις ἅμα Βάκχαις
Καυκασίην μετὰ δῆριν Ἀμαζονίου ποταμοῖο
Ἀῤῥαβίης ἐπίβαινε τὸ δεύτερον, ἧχι θαμίζων
λαὸν ἀβακχεύτων Ἀράβων ἐδίδαξεν ἀείρειν
μυστιπόλους νάρθηκας· ἀεξιφύτοιο δὲ λόχμης
Νύσια βοτρυόεντι κατέστεφεν οὔρεα καρπῷ.
Ἀῤῥαβίης δὲ τένοντα, βαθύσκιον ἄλσος ἐάσας,
ἀτραπὸν Ἀσσυρίην διεμέτρεε, πεζὸς ὁδίτης,
καὶ Τυρίων μενέαινεν ἰδεῖν χθόνα, πατρίδα Κάδμου·

---

v. 283. Volebat, puto, *σκιδνάμενοι;* ita certe usitatum est.

v. 284. *παλίνδρομον* editt. male.

v. 289. *Κνώσιον* editt.

v. 291. *αὐτὰρ ὅ μοῦνος* non potuit de Baccho dici, quem Satyri et Bacchae comitantur, sed sequebantur sine dubio adhuc nonnulla de Asterio, qui solus, cf. v. 285. aliam viam ingressus est.

v. 293. Bellum cum Amazonibus supra quoque tetigit, XXVI. 330. sqq. accuratius describere oblitus est, uti videtur, nisi malis, descriptionem periisse.

v. 294. *τοδεύτερον· ἦχι* ed. pr.

v. 297. *Μύσια* editt. male. Mox *οὔρεα ταρσῷ* ed. pr. *θυρσῷ* ed. alt. iubente Falk.

v. 298. *ἐάσσας* editt.

κεῖθι γὰρ ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἄσπετα πέπλα δοκεύων,
θάμβεεν Ἀσσυρίης ἑτερόχροα δαίδαλα τέχνης,
ἄργυφον εἰσορόων Βαβυλωνίδος ἔργον Ἀράχνης·
καὶ Τυρίῃ σκοπίαζε δεδευμένα φάρεα κόχλῳ,
πορφυρέους σπινθῆρας ἀκοντίζοντα θαλάσσης,
ἧχι κύων ἁλιεργὸς ἐπ' αἰγιαλοῖσιν ἐρέπτων
ἐνδόμυχον χαροπῇσι γενειάσι θέσκελον ἰχθύν,
χιονέας πόρφυρε παρηΐδας αἵματι κόχλου,
χείλεα φοινίξας διερῷ πυρί, τῷ ποτε μούνῳ
φαιδρὸν ἁλιχλαίνων ἐρυθαίνετο φᾶρος ἀνάκτων.

Καὶ πόλιν ἀθρήσας ἐπεγήθεεν, ἣν Ἐνοσίχθων
οὐ διερῷ μίτρωσεν ὅλῳ ζωστῆρι θαλάσσης,
ἀλλὰ τύπον λάχε τοῖον Ὀλύμπιον, οἷον ὑφαίνει
ἀγχιτελὴς λείπουσα μιῇ γλωχῖνι σελήνη.
καί οἱ ὀπιπεύοντι μέσην χθόνα, σύζυγον ἅλμῃ
διπλόον ἔλλαχε θάμβος· ἐπεὶ Τύρος εἰν ἁλὶ κεῖται,

---

v. 304. *Τυρίης σκοπίαζε* editt. sine sensu. Dicit N. *ἡ κόχλος*, VI. 274. uti Paul. Sil. *ἐκφρ.* II. 355.

v. 306. *ἦχι* ed. pr.

v. 308. Pro *αἵματι κόχλου* Politianum habere *ἔνδοθι κόχλου*, auctor est Falk.

v. 309. *πυρὶ, ᾧ ποτε* ed. pr. *τῷ* Politiano debet Falk. et edit. alt. Sed, nisi fallor, praeterea legendum *μούνων — ἀνάκτων*.

v. 311. *πτόλιν* vulgo.

v. 113. *λάχε*, scil. *πόλις*. An *πλάσε?*

v. 314. Quid sibi voluerit poëta, facile intelligitur; sed mire expressit, si ita scripsit. Fort. *ἀρχιτελὴς*, *λ. νέῃ*.

v. 315. *σύζυγον ἅλμην* editt. aperte contra sensum. Praeterea aut pro datt. *καί οἱ ὀπιπεύοντι* scribendum *καί μιν ὀπιπεύοντα*, aut *ἔλλαχε* v. seq. mutandum in *ἤλυθε*, vel *ἔπλετο*.

εἰς χθόνα μοιρηθεῖσα· συναπτομένη δὲ θαλάσσῃ,
τριχθαδίαις λαγόνεσσι μίαν ξυνώσατο μίτρην.
νηχομένῃ δ' ἀτίνακτος ὁμοίϊος ἔπλετο κούρῃ·
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα καὶ αὐχένα δῶκε θαλάσσῃ,
χεῖρας ἐφαπλώσασα μέσῃ διδυμάονι πόντῳ,
γείτονι λευκαίνουσα θαλασσαίῳ δέμας ἀφρῷ,
καὶ πόδας ἀμφοτέρους ἐπερείσατο μητέρι γαίῃ.
καὶ πόλιν Ἐννοσίγαιος ἔχων ἀστεμφέϊ δεσμῷ,
νυμφίος ὑδατόεις περινήχεται, οἷα συνάπτων
πήχεϊ παφλάζοντι περίπλοκον αὐχένα νύμφης.

Καὶ Τύρον εἰσέτι Βάκχος ἐθάμβεε, τῇ ἔνι μούνῃ
βουκόλος ἀγχικέλευθος ὁμίλεε γείτονι ναύτῃ,
συρίζων παρὰ θῖνα, καὶ αἰπόλος ἰχθυβολῆϊ
δίκτυον αὖ ἐρύοντι· καὶ ἀντιτύποισιν ἐρετμοῖς
σχιζομένων ὑδάτων, ἐχαράσσετο βῶλος ἀρότρῳ·
εἰναλίης δ' ὀάριζον ὁμήλυδες ἐγγύθι λόχμης
ποιμέσιν ὑλοτόμοισι· καὶ ἔβρεμεν εἰν ἑνὶ χώρῳ
φλοῖσβος ἁλὸς, μύκημα βοῶν, ψιθύρισμα πετήλων,
πεῖσμα, φυτὸν, πλόος, ἄλσος, ὕδωρ, νέες, ὁλκὰς, ἐχέτλη,

---

v. 317. *συναπτομένη* ed. alt. per errorem.

v. 324. *πτόλιν* editt.

v. 332. 333. Neque nominativus iustus his verbis inest, neque eiusmodi oppositio, qualem oportet esse, et habuimus v. 328. sq. Aut igitur versus medius, nautarum piscatorum vel classiariorum descriptionem continens, periit, aut, quod malim, eiusmodi nomen in uno alterove horum versuum restituendum est. Sed ambigo, utrum praeferam: *αἰγιαλεῖς δ' ὀάριζον ὁμήλυδες — ποιμέσιν ὑλονόμοισιν*, an: *εἰναλίης δ' ὀάριζον ὁμ. ἐγγύθι λ. πορθμέες ὑλοτόμοισι.* Certe pastorum mentio post vv. 328. 329. non amplius desideraretur. Erat tamen vir subtilis ingenii, qui *ποιμένες* legendum statueret.

μῆλα, δόναξ, δρεπάνη, σκαφίδες, λίνα, λαίφεα, θώρηξ.
καὶ τάδε παπταίνων, πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·

Νῆσον ἐν ἠπείρῳ πόθεν ἔδρακον; εἰ θέμις εἰπεῖν,
τηλίκον οὔ ποτε κάλλος ἐσέδρακον· ὑψιτενῆ γὰρ
δένδρεα συρίζει παρὰ κύματα· Νηρεΐδος δὲ
φθεγγομένης κατὰ πόντον Ἁμαδρυὰς ἐγγὺς ἀκούει·
καὶ Τυρίοις πελάγεσσι καὶ ἀγχιάλοισιν ἀρούραις
πνείων ἐκ Λιβάνοιο μεσημβρινὸς ἁβρὸς ἀήτης
ἄσθματι καρποτόκῳ προχέει νησσσόον αὔρην,
ψύχων ἀγρονόμον, καὶ ναυτίλον εἰς πλόον ἕλκων·
καὶ χθονίην δρεπάνην βυθίῃ πελάσασα τριαίνῃ,
φθέγγεται Ὑγρομέδοντι θαλυσιὰς ἐνθάδε Δηώ,
κωφῆς ἄβροχον ἅρμα καθιππεύοντα γαλήνης
ἰθύνειν δρόμον ἶσον ὁμοζήλων ἐπὶ δίφρων,
ὄμπνια μαστίζουσα μετάρσια νῶτα δρακόντων.
ὦ πόλι πασιμέλουσα, τύπος χθονὸς, αἰθέρος εἰκών,
συμφυέος τρίπλευρον ἔχεις τελαμῶνα θαλάσσης. —

Ὣς εἰπὼν, παράμειβε, δι᾽ ἄστεος ὄμμα τιταίνων·
καί οἱ ὀπιπεύοντι λιθογλώχινες ἀγυιαὶ
μαρμαρυγὴν ἀνέφαινον ἀμοιβαίοιο μετάλλου.
καὶ προγόνου δόμον εἶδεν Ἀγήνορος, ἔδρακεν αὐλὰς

---

v. 347. *θαλυσίων* ed. pr. emend. Falk. cf. XIX. 86. Rhodomannus adscripsit: *ἢ θαλύσιον*. Et sic correxit in textu.

v. 348. *καθιππεύοντι* ed. alt. ex auctoritate Falk. Nostrum praefert ed. pr. et recte se accusat. c. infinit. vel post praecedentem dativum habet.

v. 349. *ἰθύνει* editt. pendente orationis nexu.

v. 351. *πτόλιος πασιμέλ.* ed. pr. *ὦ πτόλι* habet ed. alt. ex emend. Falk. qui praeterea tentabat: *σὺ πτόλι π.* Caeterum haec quoque oratio male clauditur, si integra est.

καὶ θάλαμον Κάδμοιο· καὶ ἁρπαμένης ποτὲ νύμφης
Εὐρώπης ἀφύλακτον ἐδύσατο παρθενεῶνα,
μνῆστιν ἔχων κερόεντος ἑοῦ Διός· ἀρχεγόνους δὲ
πηγὰς θάμβεε μᾶλλον, ὅπη χθονίου διὰ κόλπου
νάματος ἐκχυμένου, παλινάγρετον εἰς μίαν ὥρην
χεύμασιν αὐτογόνοισι πολυτρεφὲς ἔβλυεν ὕδωρ·
εἶδεν Ἀβαρβαρέης γόνιμον ῥόον, ἔδρακε πηγήν,
Καλλιρόην ἐρόεσσαν ἐπώνυμον· εἶδε καὶ αὐτῆς
ἁβρὸν ἐρευγομένης Δροσερῆς νυμφήϊον ὕδωρ.

Ἀλλ' ὅτε πάντα νόησεν ἑῷ φιλοτερπέϊ θυμῷ,
εἰς δόμον Ἀστροχίτωνος ἐκώμασε, καὶ πρόμον ἄστρων
τοῖον ἔπος βοόων ἐκαλέσσατο μύστιδι φωνῇ·

Ἀστροχίτων Ἡρακλες, ἄναξ πυρός, ὄρχαμε κόσμου,
Ἠέλιε, βροτέοιο βίου δολιχόσκιε ποιμήν,
ἱππεύων ἑλικηδὸν ὅλον πόλον αἴθοπι δίσκῳ,
υἷα χρόνου λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλίσσων,
κύκλον ἄγεις μετὰ κύκλον· ἀφ' ὑμετέροιο δὲ δίφρου
γήραϊ καὶ νεότητι ῥέει μορφούμενος αἰών·
μαῖα σοφῆς ὠδῖνος, ἀμήτορος εἰκόνα Μήνης
ὠδίνεις τριέλικτον, ὅτε δροσόεσσα Σελήνη
σῆς λοχίης ἀκτῖνος ἀμέλγεται ἀντίτυπον πῦρ,
ταυρείην ἐπίκυρτον ἀολλίζουσα κεραίην·
παμφαὲς αἰθέρος ὄμμα, φέρεις τετράζυγι δίφρῳ

---

v. 360. ὅπῃ vulgo.

v. 365. Droserae nomen proprium in editt. obscuratum hic et infra v. 544. etc.

v. 367. εἰς δρόμον editt. sine sensu. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 371. Propter ἱππεύων maluissem δίφρῳ; cf. XXXVIII. 262. sed δίσκῳ redit v. 390.

χεῖμα μετὰ φθινόπωρον, ἄγεις θέρος, εἶαρ ἀμείβων.
Νὺξ μὲν, ἀκοντιστῆρι διωκομένη σέο πυρσῷ,
χάζεται ἀστήρικτος, ὅτε ζυγὸν ἄργυφον ἕλκων,
ἀκροφανὴς ἵππειος ἱμάσσεται ὄρθιος αὐχήν·
σεῖο δὲ λαμπομένοιο φαάντερον, οὐκέτι λάμπων
ποικίλος εὐφαέεσσι χαράσσεται ἄστρασι λειμών·
χεύμασι δ᾽ ἀντολικοῖο λελουμένος Ὠκεανοῖο,
σεισάμενος γονόεσσαν ἀθαλπέος ἰκμάδα χαίτης,
ὄμβρον ἄγεις φερέκαρπον· ἐπ᾽ εὐώδινι δὲ Γαίῃ
ἠερίης ἠῷον ἐρεύγεαι ἀρδμὸν ἐέρσης,
καὶ σταχύων ὠδῖνας ἀναλδαίνεις σέο δίσκῳ,
ῥαίνων ζωοτόκοιο δι᾽ αὔλακος ὄμπνιον ἀκτήν,
Βῆλος ἐπ᾽ Εὐφρήταο, Λίβυς κεκλημένος Ἄμμων,
Ἆπις ἔφυς Νειλῷος, Ἄραψ Κρόνος, Ἀσσύριος Ζεύς·
καὶ ξύλα κηώεντα φέρων γαμψώνυχι ταρσῷ,
χιλιετὴς σοφὸς ὄρνις ἐπ᾽ εὐόδμῳ σέο βωμῷ,
φοίνιξ, τέρμα βίοιο φέρων αὐτόσπορον ἀρχήν,
τίκτεται, ἰσοτύποιο χρόνου παλινάγρετος εἰκών,
λύσας δ᾽ ἐν πυρὶ γῆρας, ἀμείβεται ἐκ πυρὸς ἥβην·
εἴτε Σάραπις ἔφυς, Αἰγύπτιος ἀνέφελος Ζεύς,
εἰ Κρόνος, εἰ Φαέθων πολυώνυμος, εἴτε σὺ Μίθρης,
Ἠέλιος Βαβυλῶνος, ἐν Ἑλλάδι Δελφὸς Ἀπόλλων·
εἴτε Γάμος, σκιεροῖς ὃν Ἔρως ἔσπειρεν ὀνείροις,

---

v. 387. *εἰκόνα χαίτης* editt. aperto errore.

v. 389. *ἠῷον ἐρεύγεται* ed. pr. verbum emend. Falk.

v. 391. *ὄμπνιον ἀλκὴν* editt. male.

v. 393. *Ἄπις — Νειλῷος* editt. Quid de nomine *Κρόνος* hic et v. 400. statuendum sit, vide in Comment.

v. 395. *χιλιέτις* ed. pr. emend. Falk.

v. 402. *εἴτε γάμος σκιεροῖσιν ἔρως* ed. pr. *εἰ γάμον ἢ σκιεροῖς*,

μιμηλῆς τελέων ἀπατήλιον ἵμερον εὐνῆς,
ἐκ Διὸς ὑπνώοντος ὅτε, γλωχῖνι μαχαίρης
αὐτογάμῳ σπόρον ὑγρὸν ἐπιξύσαντος ἀρούρης,
οὐρανίαις λιβάδεσσιν ἐμαιώθησαν ἐρίπναι·
εἴτε σὺ Παιήων ὀδυνήφατος, εἰ πέλες Αἰθὴρ
ποικίλος, Ἀστροχίτων δὲ φατίζεαι· ἐννύχιοι γὰρ
οὐρανὸν ἀστερόεντες ἐπαυγάζουσι χιτῶνες·
οὔασιν εὐμενέεσσιν ἐμὴν ἀσπάζεο φωνήν.

Τοῖον ἔπος Διόνυσος ἀνήρυγεν. ἐξαπίνης δέ,
ἔνθεον εἶδος ἔχων, θεοδέγμονος ἔνδοθι νηοῦ
Ἀστροχίτων ἤστραψε· πυριγλήνου δὲ προσώπου
μαρμαρυγὴν ῥοδόεσσαν ἀπηκόντιζον ὀπωπαί.
καὶ θεὸς αἰγλήεις παλάμην ὤρεξε Λυαίῳ,
ποικίλον εἷμα φέρων, τύπον αἰθέρος, εἰκόνα κόσμου,
στίλβων ξανθὰ γένεια καὶ ἀστερόεσσαν ὑπήνην,
καί μιν ἐϋφραίνων φιλίῃ μείλιξε τραπέζῃ.
αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔτερπεν ἀδαιτρεύτῳ παρὰ δείπνῳ,
ψαύων ἀμβροσίης καὶ νέκταρος· οὐ νέμεσις δέ,
εἰ γλυκὺ νέκταρ ἔπινε μετὰ γλάγος ἄμβροτον Ἥρης.
εἴρετο δ' Ἀστροχίτωνα, χέων φιλοπευθέα φωνήν·

ὃν ἔρως ed. alt. male confusis duabus Falkenburgii coniecturis, qui dederat: *ισς γάμον, ἢ σκιεροῖς ὃν ἔρως.* De loco hoc difficillimo vide Commentarium nostrum.

v. 405. Erat, cum *αὐτογόνῳ* mallem. Rhodomannus adscripsit: suspectus v.

v. 408. *φατίζεται* editt. quod, etsi fortasse, in parenthesi dictum, ad *Αἰθὴρ* referri posset, non minus tamen falsum est, quam *ἐρεύγεται* supra v. 389. Mecum emendavit Schrad. ad Mus. p. 58. Et prius iam Rhodomannus.

v. 421. *γλάγος ἄμβροτος* editt. Emendavit iam Rhodomannus.

Ἀστροχίτων με δίδασκε, τύπῳ χθονὸς, εἰκόνι νήσου,
τίς θεὸς ἄστυ πόλισσε; τίς ἔγραφεν οὐρανίῃ χείρ;
τίς σκοπέλους ἀνάειρε καὶ ἐῤῥίζωσε θαλάσσῃ;
τίς κάμε δαίδαλα ταῦτα; πόθεν λάχον οὔνομα πηγαί;
τίς χθονὶ νῆσον ἔμιξεν, ὁμόζυγα μητρὶ θαλάσσῃ;

Εἶπε· καὶ Ἡρακλέης φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Βάκχε, σὺ μὲν κλύε μῦθον· ἐγὼ δέ σε πάντα διδάξω.
ἐνθάδε φῶτες ἔναιον, ὁμόσπορος οὓς ποτε μούνους
ἀενάου κόσμοιο συνήλικας ἔδρακεν Αἰών,
ἁγνὸν ἀνυμφεύτοιο γένος χθονὸς, ὧν τότε μορφὴν
αὐτομάτην ὤδινεν ἀνήροτος ἄσπορος ἰλύς·
οἳ πόλιν ἰσοτύπων δαπέδων αὐτόχθονι τέχνῃ
πετραίοις ἀτίνακτον ἐπυργώσαντο θεμέθλοις,
ὁππότε πηγαίῃσι παρ᾽ εὐύδροισι χαμευναῖς,
ἠελίου πυρόεντος ἱμασσομένης χθονὸς ἀτμῷ,
τερψινόου ληθαῖον ἀμεργόμενοι πτερὸν ὕπνου,
εὗδον ὁμοῦ, κραδίῃ δὲ φιλόπτολιν οἶστρον ἀέξων,
γηγενέων στατὸν ἴχνος ἐπῃώρησα καρήνῳ,

---

v. 423. *εἰκόνα νήσου* editt. contra concinnitatem.

v. 426. *οὔνομα πᾶσαι* editt. sine sensu. Emendationem probabilem reddunt vv. 360. sqq. inprimis vv. 538. sqq. Emendavit iam sic Rhodomannus.

v. 432. *ὧν τότε*, ut editt. habent, fortasse rectum est; maluissem tamen *ποτέ*.

v. 433. *ἀνήροτον* male editt.

v. 434. *πτόλιν* editt.

v. 436. *ὁππότε — εὗδον —, ἐπυργώσαντο* (v. praeced.) subabsurdum est; videtur tamen poëtae vitium esse. Paulo melius novam sententiam incepisset: *οἵ ποτε* vel potius *οἳ δ᾽ ὅτε* etc.

v. 440. *ἐπῃώρησα* editt. Sensus est: supra caput adstiti, ut apud Hom. eiusmodi species somniantibus apparere solent.

καὶ βροτέου σκιοειδὲς ἔχων ἴνδαλμα προςώπου
θέςφατον ὀμφήεντος ἀνήρυγον ἀνθερεῶνος·

Ὕπνον ἀποσκεδάσαντες ἀεργέα, παῖδες ἀρούρης,
τεύξατέ μοι ξένον ἅρμα βατῆς ἁλός· ὀξυτόμοις δὲ
κόψατέ μοι πελέκεσσι ῥάχιν πιτυώδεος ὕλης.
τεύξατέ μοι σοφὸν ἔργον· ὑπὸ σταμίνεσσι δὲ πυκνοῖς
ἰκρία γομφώσαντες ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ,
συμφερτὴν ἀτίνακτον ἀρηρότι δήσατε δεσμῷ,
δίφρον ἁλὸς, σχεδίην πρωτόπλοον, ἣ διὰ πόντου
ὑμέας ὀχλίσσειε· καὶ ἀγκύλον ἄκρον ἀπ᾽ ἄκρου
πρωτοπαγὲς δόρυ μακρὸν ὅλον στήριγμα δεχέσθω·
ἰκρία δὲ σταμίνεσσιν ἀρηρότα δήσατε κύκλῳ,
τοίχου δουρατέου πυκινὸν τύπον· ὑψιτενὲς δέ,
σφιγγόμενον δεσμοῖσι, μέσον ξύλον ὄρθιον ἔστω·
καὶ λίνεον πλατὺ φᾶρος ἐφάψατε δούρατι μέσσῳ,
συμπλεκέας δὲ κάλωας ἀμοιβάδις, ὧν ἀπὸ δεσμῶν
ἐκταδὸν ἠερίῳ κολπώσατε φᾶρος ἀήτῃ,
ἔγκυον ἐξ ἀνέμου νηοσσόον· ἀρτιπαγῆ δὲ
φράξατε λεπταλέοισι σεσηρότα δούρατα γόμφοις,
πυκνὰ περιστρώσαντες ὁμοζυγέων ἐπὶ τοίχων

---

v. 444. *ξένον βατῆς* ed. pr. lacuna relicta; supplevit Falk. Mox *ὀξυτόνοις* utraque edit. *ὀξυτόμοις* iam Rhodomannus.

v. 449. Hic versus cum parte sequentis nihil continens, nisi quod supra v. 444. brevius iam dixit, narrationem, vel per se satis praeposteram, importune turbat.

v. 450. *ὀχλίζειε κ.* editt. errore saepius obvio. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 452. Rursus repetitio ingrata, si comparas v. 446. sqq.

v. 457. *κολπώσατο* male editt.

v. 460. Si recte eum intelligo, debuit *περισφίγξαντες* dare. An *περιστρωφῶντες?*

ῥιπέσιν οἰσυΐνοις, μὴ φώριον οἶδμα χυθείη
ἐνδόμυχον γλαφυροῖο κεχηνότι δούρατος ὁλκῷ.
καὶ σχεδίης οἴηκα, κυβερνητῆρα πορείης,
ὑγρῆς ἀτραπιτοῖο πολύστροφον ἡνιοχῆα,
πάντοθι δινεύοντες, ὅπῃ νόος ὑμέας ἕλκει,
δουρατέῳ κενεῶνι χαράξατε νῶτα θαλάσσης,
εἰςόκε χῶρον ἵκοισθε μεμορμένον, ὁππόθι δισσαὶ
ἀσταθέες πλώουσιν ἀλήμονες εἰν ἁλὶ πέτραι,
ἃς φύσις Ἀμβροσίας ἐπεφήμισεν, αἷς ἔνι θάλλει
ἥλικος αὐτόῤῥιζον ὁμόζυγον ἔρνος ἐλαίης,
πέτρης ὑγροπόροιο μεσόμφαλον· ἀκροτάτοις δὲ
αἰετὸν ἀθρήσητε παρεδρήσσοντα κορύμβοις,
καὶ φιάλην εὔθικτον· ἀπὸ φλογεροῖο δὲ δένδρου
θαμβαλέους σπινθῆρας ἐρεύγεται αὐτόματον πῦρ·
καὶ σέλας ἀφλεγέος περιβόσκεται ἔρνος ἐλαίης,
καὶ φυτὸν ὑψιπέτηλον ἕλιξ ὄφις ἀμφιχορεύει,
ἀμφότερα, βλεφάροισι καὶ οὔασι θάμβος ἀέξων·
οὐ γὰρ ἀερσιπότητον ἐς αἰετὸν ἄψοφος ἕρπων,
λοξὸς ἀπειλητῆρι δράκων περιβάλλεται ὁλκῷ,
οὐ δὲ διαπτύων θανατηφόρον ἰὸν ὀδόντων
ὄρνιν ἑαῖς γενύεσσι κατεσθίει· οὐ δὲ καὶ αὐτὸς
αἰετὸς ἑρπηστῆρα πολυσπείρητον ἀκάνθαις

---

v. 461. *οἰσίνοις* ed. pr. emend. Falk.

v. 465. *ὅπη* editt.

v. 467. Scribendum videtur *ἵκησθε*. *Hermannus*. Res maxime memorabilis est, simillima narrari de condita urbe Mexico. Vid. Comment. ubi haec ex Humboldi itinere illustrabimus.

v. 473. *εὔθηκτον* sine sensu editt.

v. 477. *ἀμφότερον*, nisi fallor, usitatius fuisset.

v. 482. *ἑρπυστῆρα* ed. alt.

ἁρπάξας ὀνύχεσσι μετάρσιον, ἠέρα τέμνει,
οὐ δέ μιν ὀξυόδοντι καταγράψειε γενείῳ·
οὐ δὲ τανυπρέμνοιο φυτοῦ πεφορημένος ὄζοις,
πυρσὸς ἀδηλήτου περιβόσκεται ἔρνος ἐλαίης,
οὐδὲ δρακοντείων φολίδων σπείρημα μαραίνει
σύννομον ἀγχικέλευθον· ὁμοπλεκέων δὲ καὶ αὐτῶν
οὐ πτερύγων ὄρνιθος ἐφάπτεται ἁλλόμενον πῦρ·
ἀλλὰ φυτοῦ κατὰ μέσσα φίλον σέλας ἀτμὸν ἰάλλει·
οὐ δὲ κύλιξ ἀτίνακτος ἐπήορος ὑψόθι πίπτει,
σειομένων ἀνέμοισιν ὀλισθήσασα κορύμβων.
καὶ σοφὸν ἀγρεύσαντες ὁμόχροον ὄρνιν ἐλαίης,
αἰετὸν ὑψιπέτην, ἱερεύσατε Κυανοχαίτῃ,
λύθρον ἐπισπένδοντες ἁλιπλανέεσσι κολώναις,
καὶ Διῒ καὶ μακάρεσσι· καὶ ἄστατος οὐκέτι πέτρη
πλάζεται ὑγροφόρητος· ἀκινήτοις δὲ θεμέθλοις
αὐτομάτη ζωσθεῖσα συνάπτεται ἄζυγι πέτρῃ.
πήξατε δ' ἀμφοτέραις ἐπικείμενον ἄστυ κολώναις,
ἀμφοτέρης ἑκάτερθεν ἐπὶ κρηπῖδι θαλάσσης.

Τοῖον ἔπος μαντῷον ἀνήρυγον· ἐγρόμενοι δὲ
γηγενέες δεδόνηντο, καὶ οὔασιν αἰὲν ἑκάστου
θέσκελος ἀπλανέων ἐπεβόμβεε μῦθος ὀνείρων.

---

v. 483. Fort. mutata distinctione: *ἁ. ὀνύχεσσι, μετάρσιος ἠέρα τέμνει.*

v. 490. Ordo versuum vulgo perturbatus est ita, ut vv. 491. 492. nostro praefigantur, sine sensu.

v. 491. *κίλιξ* (*cilix* Lubin.) et *ἐπήορος* editt. *κύλιξ* iam Rhodomannus.

v. 493. *ὁμόχροον* editt. confer v. 470.

v. 494. *ἱρεύσατε* in ed. pr. *ἰρεύσατε* excusum in alt.

v. 498. *συνάψεται* editt.

v. 501. *μαντῷον* editt.

τοῖσι δ' ἐγὼ τέρας ἄλλο μετὰ πτερόεντας ὀνείρους
ἀχνυμένοις ἀνέφηνα, φιλόκτιτον ἦθος ἀέξων,
ἐσσόμενος πολιοῦχος· ὑπερκύψας δὲ θαλάσσης,
ἀντίτυπον μίμημα φέρων ἰσόζυγι μορφῇ,
εἰς πλόον αὐτοδίδακτον ἐνήχετο ναυτίλος ἰχθύς.
τὸν τότε παπταίνοντες, ἐοικότα νηῒ θαλάσσης,
καὶ πλόον εὐποίητον ἄτερ καμάτοιο μαθόντες,
καὶ σχεδίην πήξαντες ὁμοιΐον ἰχθύϊ πόντου
ναυτιλίης τύπον ἶσον ἐμιμήσαντο θαλάσσης.
καὶ πλόος ἦν· πισύρων δὲ λίθων ἰσοελκέϊ φόρτῳ
ναυτιλίην ἰσόμετρον ἐπιστώσαντο θαλάσσῃ
καὶ γεράνων ἀτίνακτον ἐμιμήσαντο πορείην,
αἳ στομάτων ἔντοσθεν, ἀοσσητῆρα κελεύθου,
λᾶαν ἐλαφρίζουσι καταχθέα, μή ποτε κείνων
ἱπταμένων πτερὰ κοῦφα παραπλάγξειεν ἀήτης,
εἰςόκε χῶρον ἐκεῖνον ἐςέδρακον, ᾗχι θυέλλαις
εἰς πλόον αὐτοκέλευθον ἐναυτίλλοντο κολῶναι.
καὶ σχεδίην ἔστησαν ἁλιστεφάνῳ παρὰ νήσῳ,
καὶ σπιλάδων ἐπέβαινον, ὅπῃ φυτὸν ἦεν Ἀθήνης.
τοῖσι δὲ μαιομένοισιν ἐφέστιον ὄρνιν ἐλαίης,
αἰετὸς ἠερόφοιτος ἑκούσιον εἰς μόρον ἔστη·
γηγενέες δὲ λαβόντες εὔπτερον ἔνθεον ἄγρην,
ἂψ ἀνασειράζοντες ὀπισθοτόνοιο καρήνου,
γυμνὸν ἐφαπλώσαντες ἐλεύθερον ἀνθερεῶνα,
αἰετὸν αὐτοκέλευθον ἐδαιτρεύσαντο μαχαίρῃ

---

v. 505. ἀνέφηνα editt.

v. 506. πτολιοῦχος vulgo.

v. 519. ἦχι vulgo. v. seq. ἐναντίλλοντο ed. alt.

v. 522. ὄπη editt.

Ζηνὶ καὶ Ὑγρομέδοντι· δαϊζομένου δὲ σιδήρῳ
ἔμφρονος οἰωνοῖο, νεοσφαγέων ἀπὸ λαιμῶν
θέσκελον ἔῤῥεεν αἷμα, θαλασσοπόρους δὲ κολώνας
δαιμονίαις λιβάδεσσιν ἐπεῤῥίζωσε θαλάσσῃ
ἄγχι Τύρου παρὰ πόντον· ἐπ' ἀῤῥαγέεσσι δὲ πέτραις
γηγενέες βαθύκολπον ἐδωμήσαντο τιθήνην.

Σοὶ μὲν, ἄναξ Διόνυσε, πεδοτρεφὲς αἷμα Γιγάντων
ἔννεπον αὐτολόχευτον Ὀλύμπιον, ὄφρα δαείης
ὑμετέρων προγόνων Τυρίην αὐτόχθονα φύτλην·
ἀμφὶ δὲ πηγάων μυθήσομαι· ἀρχέγονοι γὰρ
παρθενικαὶ πάρος ἦσαν ἐχέφρονες, ὧν ἐπὶ μίτρῃ
θερμὸς Ἔρως κεχόλωτο καὶ ἱμερόεν βέλος ἕλκων,
τοῖον ἀλεξιγάμοισιν ἔπος ξυνώσατο Νύμφαις·

Νηῒς Ἀβαρβαρέη φιλοπάρθενε, δέξο καὶ αὐτὴ
τοῦτο βέλος, τόπερ ἔσχεν ὅλη φύσις· ἐνθάδε πήξω
παστάδα Καλλιρόης, Δροσερῆς δ' ὑμέναιον ἀείδω.
ἀλλ' ἐρέεις· μεθέπω διερὸν γένος· ἐκ δὲ ῥοάων
αὐτοτελὴς γενόμην, καὶ ἐμὴ τροφὸς ἔπλετο πηγή. —
Νηϊὰς ἦν Κλυμένη, καὶ ἀπόσπορος Ὠκεανοῖο·
ἀλλὰ γάμοις ὑπόειξεν· ἐνυμφεύθη δὲ καὶ αὐτή,
ὡς ἴδε λάτριν Ἔρωτος ἀρείονα Κυανοχαίτην,
οἴστρῳ κυπριδίῳ δεδονημένον· ἀρχέγονος δὲ

---

v. 536. *αὐτόλευτον* ed. pr. *αὐτοτέλεστον* ed. alt. e coniect. Falk. qui una cum Cantero in nostrum quoque incidit. Sic etiam in textu correxit Rhodomannus.

v. 541. *ξυνώσατο Βάκχαις* editt. *βύκταις* tentabat Scal. *κούραις* Falk. Nostrum postulat res.

v. 543. *βέλος ὅπερ* editt. vitiato metro. Emend. Rhodom. teste Hermanno Orph. p. 719.

v. 544. De obscurato Droserae nomine monui ad v. 365. Rhodomannus *ἀείσω*.

Ὠκεανὸς, ποταμοῖσι καὶ ὕδασι πᾶσι κελεύων,
Τηθύος οἶδεν ἔρωτα καὶ εὐύδρους ὑμεναίους.
τέτλαθι καὶ σὺ φέρειν ἴσα Τηθύϊ· τοσσατίης δὲ
ἐξ ἁλὸς αἷμα φέρουσα, καὶ οὐκ ὀλίγης ἀπὸ δίνης,
ἱμείρει Γαλάτεια μελιζομένου Πολυφήμου,
καὶ βυθίη χερσαῖον ἔχει πόσιν· ἐκ δὲ θαλάσσης,
πηκτίδι θελγομένη, μετανάστιος εἰς χθόνα βαίνει.
καὶ πηγαὶ δεδάασιν ἐμὸν βέλος· οὔ σε διδάξω
ἵμερον ὑδατόεντα· ποθοβλήτοιο δὲ πηγῆς
ἔκλυες ὑγρὸν ἔρωτα, Συρηκοσίης Ἀρεθούσης·
Ἀλφειὸν δεδάηκας, ὃς ἰκμαλέῳ παρὰ παστῷ
ὑδρηλαῖς παλάμαις περιβάλλεται ἠθάδα Νύμφην.
πηγῆς αἷμα φέρουσα, τί τέρπεαι Ἰοχεαίρῃ;
Ἄρτεμις οὐ βλάστησεν ἀφ᾽ ὕδατος, ὡς Ἀφροδίτη.
ἔννεπε Καλλιρόῃ· Δροσέρῃ μὴ κρύπτε καὶ αὐτῇ.
Κύπριδι μᾶλλον ὄφελλες ἄγειν χάριν, ὅττι καὶ αὐτὴ
αὐχένα κάμψεν Ἔρωτι, καὶ εἰ τροφός ἐστιν Ἐρώτων.
δέχνυσο κέντρα πόθοιο, καὶ ὑγρόγονόν σε καλέσσω
εἰς γενεὴν, ἐς ἔρωτα κασιγνήτην Ἀφροδίτης.
Τοῖο τος κατέλεξεν· ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
τριπλόα π πε βέλεμνα, καὶ εὐύδρῳ παρὰ παστῷ
Νηϊάδων φιλότητι συνήρμοσεν υἷας ἀρούρης,
καὶ Τυρίης ἔσπειρε θεηγενὲς αἷμα γενέθλης.

---

v. 554. *ὀλίγης Ἀφροδίτης* editt. sine sensu. Scal. tentabat *ἁλοσύδνης*, Cun. *ἀπὸ κρήνης*; certe propter metricas N. rationes, *πηγῆς* debebat.

v. 555. *μελιζομένου ποταμοῖο* editt. Cunaeum secutus sum.

v. 565. *δροσερὴ — αὐτὴ* editt.

v. 568. *καὶ ὑγρονον σε κ.* ed. pr. *ὑγρόνομον* ed. alt. e coniect. Falk. Sed *ὑγρόγονον* dixit, tanquam alteram *Ἀφρογένειαν*.

Τοῖα μὲν Ἡρακλέης, πρόμος αἰθέρος, ἔννεπε Βάκχῳ
τερψινόοις ὀάροισιν· ὃ δὲ φρένα τέρπετο μύθῳ,
καὶ πόρεν Ἡρακλῆϊ, τὸν οὐρανίη κάμε τέχνη,
χρυσοφαῆ κρητῆρα σελασφόρον· Ἡρακλέης δὲ
ἀστραίῳ Διόνυσον ἀνεχλαίνωσε χιτῶνι.

Καὶ θεὸν ἀστροχίτωνα, Τύρου πολιοῦχον ἐάσας,
Ἀσσυρίης ἑτέρης ἐπεβήσατο Βάκχος ἀρούρης.

---

v. 579. ἐάσσας vulgo.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΑ.

Πρῶτον τεσσαρακοστὸν ἔχει πόθον· υἱέϊ Μύῤῥης
ἄλλην Κύπριν ἔτικτεν, Ἀμυμώνην, Ἀφροδίτη.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΑ.

Ἄρτι μὲν ὀφρυόεντος ὕπερ Λιβάνοιο καρήνου
πήξας ἀγλαόκαρπον ἐπὶ χθονὶ βότρυν ὀπώρης,
οἰνοτόκους ἐμέθυσσεν ὅλης κενεῶνας ἀρούρης.
καὶ Παφίης δόμον εἶδε γαμήλιον· ἡμερίδων δὲ
ἔρνεσιν ἀρτιφύτοισι βαθύσκιον ἄλσος ἐρέψας,
ἀμπελόεν πόρε δῶρον Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ.
καὶ Χαρίτων χορὸς ἦεν· ἀεξιφύτοιο δὲ λόχμης
ἡμερίδων ζωστῆρι, θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ,
κισσὸς ἀερσιπότητος ἐμιτρώθη κυπαρίσσῳ.
Ἀλλὰ θεμιστοπόλου Βερόης παρὰ γείτονι πέζῃ
ὕμνον Ἀμυμώνης, Λιβανηΐδες εἴπατε Μοῦσαι,
καὶ βυθίου Κρονίδαο καὶ εὐύμνοιο Λυαίου
Ἄρεα κυματόεντα καὶ ἀμπελόεσσαν Ἐνυώ.
Ἔστι πόλις Βερόη, βιότου τρόπις, ὅρμος Ἐρώτων,
ποντοπαγής, εὔνησος, εὔχλοος· οὐ ῥάχις ἰσθμοῦ

---

v. 1. Malis *καρήνων*, ut XLII. 18.

v. 6. *ἀμπελόεν ποτὲ δ.* editt. emendarunt Cant. et Schrad. ad Mus. p. 162. Sic etiam Rhodomannus.

v. 14. *τροφὸς* Rhodomannus, et v. seq. *ὡς*.

v. 15. *εὔχροος* editt.

στεινὴ, μῆκος ἔχοντος, ὅπῃ διδύμης μέσος ἅλμης
κύμασιν ἀμφοτέροισιν ἱμάσσεται ὄρθιος αὐχήν·
ἀλλὰ τὰ μὲν βαθύδενδρον ὑπὸ ῥάχιν αἴθοπος Εὔρου
Ἀσσυρίῳ Λιβάνῳ παραπέπταται, ἧχι πολίταις
ὄρθια συρίζουσα βιοσσόος ἔρχεται αὔρη,
εὐόδμοις ἀνέμοισι τινασσομένων κυπαρίσσων·
* * * * * *
καὶ δόμος ἀγρονόμων, ὅθι πολλάκις ἐγγύθι λόχμης
Πανὶ μελιζομένῳ δρεπανηφόρος ἤντετο Δηώ,
καί τις ἐφ᾽ ἱστοβοῆϊ γεωμόρος, αὐχένα κάμψας,
ῥαίνων ἀρτιχάρακτον ὀπισθοβόλῳ χθόνα καρπῷ,
γείτονι μηλοβοτῆρι παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης,
σφίγξας σύζυγα ταῦρον, ὁμίλεε κυρτὸς ἀροτρεύς.
ἄλλα δὲ πὰρ πελάγεσσιν ἔχει πόλις, ἧχι τιταίνει
στέρνα Ποσειδάωνι, καὶ ἔμβρυον αὐχένα κούρης
πήχεϊ μυδαλέῳ περιβάλλεται ὑγρὸς ἀκοίτης,
πέμπων ὑδατόεντα φιλήματα χείλεσι κούρης·
καὶ βυθίης ἀπὸ χειρὸς ὁμευνέτις ἠθάδι κόλπῳ
ἕδνα Ποσειδάωνος, ἁλίτροφα πώεα λίμνης,
δέχνυται, ἰχθυόεντα πολύχροα δεῖπνα τραπέζης,

v. 16. ὅπῃ vulgo. Praeterea στεινὴ sc. ῥάχις, fortasse concinnius dici potuisset στεινὸν μῆκος etc.

v. 17. ἀμάσσεται ed. pr. emend. Falk. data optione inter ἱμάσσεται et ἀράσσεται. Nobiscum facit ed. alt. idem redit v. 43. probavitque Rhodomannus.

v. 18. ὑπὸ ῥάχιν, productione legitima; etsi ὑπὲρ ῥ. scribere licuisset. V. seq. ἧχι edit. pr.

v. 21. Excidisse quaedam suspicor, quia nexum inter illud ἧχι — ἔρχεται αὔρη et καὶ δόμος ἀγρονόμων satis probabilem non invenio.

v. 22. ἐγγύθι λόχμου ed. pr. emend. Falk.

v. 28. πτόλις vulgo. ἧχι ed. pr.

εἰναλίῃ Νηρῆος ἐπισκαίροντα τραπέζῃ,
ἀρκτῴην παρὰ πέζαν, ὅπῃ βαθυκύμονος ἀκτῆς
μηκεδανῷ κενεῶνι Βορήϊος ἕλκεται αὐλών.
ἀμφὶ δὲ τερψινόοιο μεσημβρινὸν αὐχένα γαίης
εἰς ῥαχίην Νοτίην ψαμαθώδεές εἰσιν ἀταρποὶ
εἰς χθόνα Σιδονίην, ὅθι ποικίλα δένδρεα κήπων
καὶ σταφυλαὶ κομόωσι· τανυπτόρθοις δὲ πετήλοις
δάσκιος ἀπλανέεσσι τιταίνεται οἶμος ὁδίταις.
δοχμώσας δὲ ῥέεθρον, ἐπ᾿ ἠόνι πόντος ἀράσσει
ἀμφὶ δύσιν κυανωπὸν, ὅπῃ λιγυηχέϊ ταρσῷ
Ἑσπερίων Ζεφύροιο καθιππεύοντος ἐναύλων,
συριγμῷ δροσόεντι Λιβὺς ῥιπίζεται ἀγκών,
ἀνθεμόεις ὅθι χῶρος, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντῳ
φυταλίαι θαλέουσι, καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων
ἄσθματι βομβήεντι μελίζεται ἔμπνοος ὕλη.
[σύννομος ἰχθυβολῆϊ γέρων ἐμελίζετο ποιμήν.]
Ἐνθάδε φῶτες ἔναιον, ὁμήλικες Ἠριγενείης,
οὓς Φύσις αὐτογένεθλος ἀνυμφεύτῳ τινὶ θεσμῷ,
ἤροσε νόσφι γάμων, ἀπάτωρ, ἀλόχευτος, ἀμήτωρ,
ὁππότε συμμιγέων ἀτόμων τετράζυγι θεσμῷ,
ὕδατι καὶ πυρόεντι πεφυρμένον ἠέρος ἀτμῷ

---

v. 35. *τραπέζῃ* offendit post *δεῖπνα τραπέζης* v. praeced. Fortasse dedit *ἐπισκαίροντα* (proprium fuisset *ἐπισπαίροντα*) *τριαίνῃ*. Interim illud Aegyptiacum quid sapit.

v. 36. *ἀρκτώην — ὅπη* editt.

v. 43. *ἐπ᾿ ἠόνι* vulgo. V. seq. *ὅπη* eodem modo, et rursus v. 47.

v. 49. *ἔμπνους ὕλη* ed. pr. emend. Falk.

v. 50. Videtur aliunde intrusus — similia vidimus XL. 328. sqq. — hic non cohaeret, et imperfectum verbi tempus alienum est, ut de repetitione nihil dicam.

v. 54. *ἀροτῶν τετρ. θ.* editt. sine sensu, cf. II. 216.

σύζυγα μορφώσασα σοφὸν τόκον ἄσπορος ἰλὺς
ἔμπνοον ἐψύχωσε γονὴν ἐγκύμονι πηλῷ·
οἷς Φύσις εἶδος ὄπασσε τελεσφόρον· ἀρχεγόνου γὰρ
Κέκροπος οὐ τύπον εἶχον, ὃς ἰοβόλῳ ποδὸς ὁλκῷ
γαῖαν ἐπιξύων, ὀφιώδεϊ σύρετο ταρσῷ,
νέρθε δράκων, καὶ ὕπερθεν ἀπ᾽ ἰξύος ἄχρι καρήνου
ἀλλοφυὴς ἀτέλεστος ἐφαίνετο δίχροος ἀνήρ·
οὐ τύπον ἄγριον εἶχον Ἐρεχθέος ὃν τέκε Γαίη,
αὔλακι νυμφεύσας γαμίην Ἥφαιστος ἐέρσην·
ἀλλὰ θεῶν ἴνδαλμα γονῆς αὐτόχθονι ῥίζῃ
πρωτοφανὴς χρύσειος ἐμαιώθη στάχυς ἀνδρῶν·
καὶ Βερόης νάσσαντο πόλιν, πρωτόσπορον ἕδρην,
ἣν Κρόνος αὐτὸς ἔδειμε, σοφῆς ὅτε νεύματι Ῥείης
ὀκρυόεν θέτο δόρπον ἑῷ πολυχανδέϊ λαιμῷ,
καὶ λίθον Εἰλείθυιαν ἔχων βεβριθότι φόρτῳ,
θλιβομένης πολύπαιδος ἀκοντιστῆρα γενέθλης,
χανδὸν ὅλον ποταμοῖο ῥόον νεφεληδὸν ἀφύσσων,
στήθεϊ παφλάζοντι μογοστόκον ἔσπασεν ὕδωρ,
λύσας γαστέρος ὄγκον· ἐπασσυτέρω δὲ διώκων
διssοτόκους υἷας, ἀνήρυγεν ἔγκυος αὐχήν,
πορθμὸν ἔχων τοκετοῖο λεχώϊον ἀνθερεῶνα.

---

v. 56. *ἄσπορος ὠδῆς* editt. Canteri *ὠδίς* vertit Lubin. Veram lectionem postea invenit Falk. probat v. seq. Ad sensum non deterius fuisset *αὖλαξ*, cf. v. 64. *ὠδὶς* etiam Rhodomannus.

v. 57. *τομὴν* editt. cf. v. 65.

v. 58. *τελεσφόρος* editt. Sed *εἶδος τελεσφόρον* postulat oppositio *ἀτέλεστος ἀνήρ* v. 63.

v. 61. *ἐπ᾽ ἰξύος* editt.

v. 63. Rotundius esset: *ὃν τέκε, γαίης αὔλακι νυμφεύσας* etc.

v. 66. *πρωτοφαὴς χρ.* ed. pr. emendatius alt.

v. 72. *χαλδὸν* ed. pr. *χαλκὸν* ed. alt. ex obscura emend. Falk. voluitne *χαλκὸν* ad *λίθον* referre?

v. 74. *ἐπασσυτέρῳ* editt.

Ζεὺς τότε κοῦρος ἔην, ἔτι ποῦ βρέφος· οὔ ποτε πυκνῷ
θερμὸν ἀνασχίζουσα νέφος βητάρμονι παλμῷ,
ἀστεροπὴ σελάγιζε, καὶ οὐ Τιτηνίδι χάρμῃ,
Ζηνὸς ἀοσσητῆρες ὀϊστεύοντο κεραυνοί·
οὐ δὲ συνερχομένων νεφέων μυκήτορι ῥόμβῳ
βρονταίη βαρύδουπος ἐβόμβεεν ὄμβριος ἠχώ.
ἀλλὰ πόλις Βερόη προτέρη πέλεν, ἣν ἅμα γαίῃ
πρωτοφανὴς ἐνόησεν ὁμήλικα σύμφυτος Αἰών.
οὐ τότε Ταρσὸς ἔην τερψίμβροτος, οὐ τότε Θήβη,
οὐ τότε Σάρδιες ἦσαν, ὅπῃ Πακτωλίδος ὄχθης,
χρυσὸν ἐρευγομένης, ἀμαρύσσεται ὄλβιος ἰλύς,
Σάρδιες, Ἠελίοιο συνήλικες· οὐ γένος ἀνδρῶν,
οὐ τότε τις πόλις ἦεν Ἀχαιΐας, οὐδὲ καὶ αὐτὴ
Ἀρκαδίη προσέληνος· ἀνεβλάστησε δὲ μούνη
πρεσβυτέρη Φαέθοντος, ὅθεν φάος ἔσχε Σελήνη·
καὶ φθαμένη χθόνα πᾶσαν, ἑῷ παμμήτορι κόλπῳ
Ἠελίου νεοφεγγὲς ἀμελγομένη σέλας αἴγλης
καὶ φάος ὀψιτέλεστον ἀκοιμήτοιο Σελήνης,
πρώτη κυανέης ἀπεσείσατο κῶνον ὁμίχλης,
καὶ χάεος ζοφόεσσαν ἀπεστυφέλιξε καλύπτρην·
καὶ φθαμένη Κύπρον τε καὶ ἴσθμιον ἄστυ Κορίνθου,
πρώτη Κύπριν ἔδεκτο φιλοξείνῳ πυλεῶνι

---

v. 78. *ἀνασχίσασα* editt. contra metrum; *ἀνασχίσσασα* consulto non dedi.
v. 86. *ὅπη* vulgo.
v. 89. *πτόλις* editt.
v. 91. *πρεσβυτέρους* editt. aperto errore.
v. 93. *ἀμεργομένη* editt. sed propter praecedentia alterum argute dedit.
v. 94. *ὑψιτέλεστον* editt. male: loquitur de luna *post* solem nata.
v. 97. *Κύπριον καὶ ἴσθμ.* editt. emend. Herm. Orph. p. 762.

ἐξ ἁλὸς ἀρτιλόχευτον, ὅτε βρυχίην Ἀφροδίτην
Οὐρανίης ὤδινεν ἀπ' αὔλακος ἔγκυον ὕδωρ,
ὁππόθι νόσφι γάμων ἀρόσας ῥόον ἄρσενι λύθρῳ,
αὐτοτελὴς μορφοῦτο θυγατρογόνῳ γόνος ἀφρῷ·
καὶ Φύσις ἔπλετο μαῖα· συναντέλλων δὲ θεαίνῃ,
στικτὸς ἱμὰς, στεφανηδὸν ἐπ' ἰξύϊ κύκλον ἑλίξας,
αὐτομάτῳ ζωστῆρι δέμας μίτρωσεν ἀνάσσης.
καὶ θεὸς ἰχνεύουσα δι' ὕδατος ἄψοφον ἀκτήν,
οὐ Πάφον, οὐκ ἐπὶ Βύβλον ἀνέδραμεν, οὐ πόδα χέρσῳ
Κωλιάδος ῥηγμῖνος ἐφήρμοσεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
ὠκυτέρῃ στροφάλιγγι παρέτρεχεν ἄστυ Κυθήρων.
καὶ χρόα φυκιόεντι περιτρίψασα κορύμβῳ,
πορφυρέη πέλε μᾶλλον· ἀκυμάντοιο δὲ πόντου,
χεῖρας ἐρετμώσασα θεητόκον ἔσχισεν ὕδωρ
νηχομένη, καὶ στέρνον ἐφαπλώσασα θαλάσσῃ,
σιγαλέην ἀνέκοπτε χαρασσομένην ἅλα ταρσῷ·
καὶ δέμας ᾐώρησε· διχαζομένης δὲ γαλήνης
ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ.
καὶ Βερόης ἐπέβαινε· ποδῶν δ' ἐπίβαθρα θεαίνης,
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένης, ναέτης ἐψεύσατο Κύπρου.

---

v. 100. *ἔγγυον* ed. pr. emend. Falk.

v. 101. *ῥόος* ed. alt. ex infelici coniect. Falk. Dedi veram lectionem ed. pr.

v. 102. *γένος* editt. sine sensu. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 113. *στέρνον ἐρετμώσασα* editt. participio male e vers. praeced. repetito. Restitui usitatum vocabulum. Mox *θαλάσση* ed. alt.

v. 114. *ἄλλα* ed. pr. emend. Falk.

v. 115. *ἠώρησε* vulgo.

v. 117. *ἐπέβη, νεπύδων δ' ἐπὶ βάθρα θ.* ed. pr. unum *ἐπίβαθρα* correxerat Falk. sed in ed. alt. rursus male *ἐπίβατρα* excusum. Totum praeclare emend. Cun.

πρώτη Κύπριν ἔδεκτο, καὶ ὑψόθι γείτονος ὅρμου
αὐτοφυεῖς λειμῶνες, ἐρευγόμενοι βρύα ποίης,
ἤνθεον ἔνθα καὶ ἔνθα· πολυψαμάθῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
ἠϊόνες ῥοδέοισιν ἐφοινίσσοντο κορύμβοις·
πέτρη δ' ἀφριόωσα, θυώδεος ἔγκυος οἴνου,
πορφυρέην ὠδῖνα χαραδραίῳ τέκε μαζῷ,
ληναίαις λιβάδεσσι κατάσκιον ὄμβρον ἐέρσης·
* * * * * * *
ἀργεννὴ κελάρυζε γαλαξαίῳ χύσις ὁλκῷ·
αὐτοχύτου δὲ μύροιο μετάρσιον ἀτμὸν ἑλίσσων,
ἠερίους ἐμέθυσσε πόρους εὔοδμος ἀήτης.
καὶ τότε θοῦρον Ἔρωτα, γονῆς πρωτόσπορον ἀρχήν,
ἁρμονίης κόσμοιο φερέσβιον ἡνιοχῆα,
ἀρτιφανὴς ὤδινεν ἐπ' ὀφρύσι γείτονος ὅρμου·
καὶ πάϊς ὠκυπόδης, κόπον ἄρσενα ποσσὶ τινάξας,
γαστρὸς ἀμαιεύτοιο μογοστόκον ἔφθασεν ὥρην,
μητρὸς ἀνυμφεύτοιο μεμυκότα κόλπον ἀράξας,
θερμὸς ἔτι πρὸ τόκοιο· κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
δινεύων πτερὰ κοῦφα, πύλας ὤϊξε λοχείης.

v. 123. ἔγγυος οἴνου ed. pr. em. Falk.

v. 125. κατάσκιον dicere potuit, si hic, ut alibi, ad κιεῖν et σκίδνασθαι retulit. Est igitur *e torcularis lacu dispersus*, derivatus, *imber roris.* Tantus est tumor hominis! Poterat κατάῤῥυτον, vel f. κατάσσυτον, sed fruatur genio suo. Post hunc versum lacunam esse, nexus turbatus ostendit. Recte lactis mentio in huiusmodi descriptionibus non praetermittitur, conf. XXII. 16. sqq. Sed hic initium interiit. Obiter monendum, ὁλλῷ pro ὁλκῷ excusum esse in ed. alt.

v. 129. θοῦρον ἄρηα ed. pr. certatim emendarunt Falk. et Cant.

v. 132. τόκον editt. Dedi, quod proximum videbatur; sed κρότον, κτύπον alius fortasse praetulisset.

v. 135. κυβηστητῆρι ed. pr.

καὶ ταχὺς αἰγλήεντι θορὼν ἐπὶ μητρὸς ἀγοστῷ,
ἄστατος ἀκλινέεσσιν Ἔρως ἀνεπάλλετο μαζοῖς,
στήθεϊ παιδοκόμῳ τετανυσμένος· εἶχε δὲ φορβῆς
ἵμερον αὐτοδίδακτον· ἀνημέλκτοιο δὲ θηλῆς
ἄκρα δακὼν, γονίμων λιβάδων τεθλιμμένον ὄγκον,
οἰδαλέων ἀκόρητος ὅλον γλάγος ἔσπασε μαζῶν.
Ῥίζα βίου, Βερόη, πολίων τροφὸς, εὖχος ἀνάκτων,
πρωτοφανὴς, Αἰῶνος ὁμόσπορε, σύνθρονε κόσμου,
ἕδρανον Ἑρμείαο, Δίκης πέδον, ἄστυ θεμίστων,
ἔνδιον Εὐφροσύνης, Παφίης δόμος, οἶκος Ἐρώτων,
Βάκχου τερπνὸν ἔδεθλον, ἐναύλιον Ἰοχεαίρης,
Νηρεΐδων ἀνάθημα, Διὸς δόμος, Ἄρεος αὐλή,
Ὀρχομενὸς Χαρίτων, Λιβανηΐδος ἄστρον ἀρούρης,
Τηθύος ἰσοέτηρος, ὁμόδρομος Ὠκεανοῖο,
ὃς Βερόην ἐφύτευσεν ἑῷ πολυπίδακι παστῷ,
Τηθύος ἰκμαλέοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
ἥνπερ Ἀμυμώνην ἐπεφήμισαν, εὖτέ ἑ μήτηρ
ὑδρηλῆς φιλότητος ὑποβρυχίῃ τέκεν εὐνῇ·
ἀλλά τις ὁπλοτέρη πέλεται φάτις, ὅττι μιν αὐτὴ
ἀνδρομέης Κυθέρεια κυβερνήτειρα γενέθλης
Ἀσσυρίῳ πάνλευκον Ἀδώνιδι γείνατο μήτηρ.
καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀναπλήσασα σελήνης,
φόρτον ἐλαφρίζει· φθάμενος δέ μιν ὠκέϊ ταρσῷ,

---

v. 139. *εἶχε δὲ Φοίβην* editt. emendavit Cun. sed, quod ab initio habent, *στήθει* reliquit.

v. 141. *ὄγκῳ* editt. sine constructione.

v. 143. *πτολίων* editt.

v. 148. *νηρείδων* ed. pr.

v. 157. *γείτονα* ed. pr. probabiliter emend. Falk. Caeterum facile intelligitur, cur *πανλεύκῳ Ἀδ.* scribendum non sit.

v. 158. Rhodomannus adscripsit: „videtur hic esse defectus."

v. 159. *ἐλαφρίζειν* ed. pr. *ἐλάφριζεν· φθάμενος* ed. alt. ex emend. Falk.

ἐσσομένων κήρυκα, Λατινίδα δέλτον ἀείρων,
εἰς Βερόης ὠδῖνα μογοστόκος ἤλυθεν Ἑρμῆς
καὶ Θέμις Εἰλείθυια· καὶ οἰδαλέου διὰ κόλπου
στεινομένης ὠδῖνος ἀναπτύξασα καλύπτρην,
ὀξὺ βέλος κούφιζε πεπαινομένου τοκετοῖο,
θεσμὰ Σόλωνος ἔχουσα· παρεζομένη δὲ λοχείῃ,
λυσιτόκῳ βαρὺ νῶτον ἐπικλίνασα θεαίνῃ,
Κύπρις ἀνωδίνεσκε, καὶ Ἀτθίδος ὑψόθι βίβλου
παῖδα σοφὴν ἐλόχευσε, Λακωνίδες οἷα γυναῖκες
υἱέας ὠδίνουσιν ἐπ' εὐκύκλοιο βοείης.
καὶ τόκον ἀρτιλόχευτον ἀπέπτυε θήλεϊ κόλπῳ,
ἄρσενα μαῖαν ἔχουσα, δικασπόλον υἱέα Μαίης·
καὶ βρέφος εἰς φάος ἦγεν· ἐχυτλώσαντο δὲ κούρην
τέσσαρες, ἄστεα πάντα διϊπτεύοντες, ἀῆται,
ἐκ Βερόης ἵνα γαῖαν ὅλην πλήσωσι θεμίστων.
τῇ δὲ λοχευομένῃ πρωτάγγελος εἰσέτι θεσμῶν,
Ὠκεανὸς πόρε χεῦμα λεχώϊον ἰξύϊ κόσμου,
ἀενάῳ τελαμῶνι χέων μιτρούμενον ὕδωρ·
χερσὶ δὲ γηραλέῃσιν ἐς ἀρτιτόκου χρόα κούρης,
σπάργανα, πέπλα Δίκης ἀνεκούφισε σύντροφος Αἰών,
μάντις ἐπεσσομένων, ὅτι γήραος ἄχθος ἀμείβων,
ὡς ὄφις ἀδρανέων φολίδων σπείρημα τινάξας,

---

v. 160. *ἐσσομένην κήρυκα* editt. male, cf. v. 180.

v. 165. *παρεζομένη* editt. quasi Venus esset, sed in Themidem (v. 162.) assidentem et Lucinae partes agentem dorsum gravius affectum declinat Venus et ita partum edit.

v. 166. *βαρύνωτον* editt.

v. 167. *Κύπριν* editt. monstra lectionis, quotquot hic sunt, Lubinus expressit.

v. 169. *εὐκυκλοῖο* ed. pr. emend. Falk.

v. 170. *ἐπέπτυε* editt. contra Nonni usum.

v. 175. *τῇδε* iunctim editt.

ἔμπαλιν ἡβήσειε, λελουμένος οἴδμασι θεσμῶν·
θεσπεσίην δὲ θύγατρα λοχευομένης Ἀφροδίτης,
σύνθροον ἐκρούσαντο μέλος τετράζυγες Ὧραι.
Καὶ Παφίης ὠδῖνα τελεσσιγόνοιο μαθόντες,
θῆρες ἐβακχεύοντο· λέων δέ τις, ἁβρὸν ἀθύρων,
χείλεϊ μειλιχίῳ ῥαχίην ἠσπάζετο ταύρου,
ἀκροτέροις στομάτεσσι φίλον μυκηθμὸν ἰάλλων·
καὶ τροχαλῇ βαρύδουπον ἐπιῤῥήσσων πέδον ὁπλῇ,
ἵππος ἀνεκροτάλιζε, γενέθλιον ἦχον ἀράσσων·
καὶ ποδὸς ὑψιπόροιο θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ
πόρδαλις αἰολόνωτος ἐπεσκίρτησε λαγωῷ·
ὠρυγῆς δ᾽ ὀλόλυγμα χέων φιλοπαίγμονι λαιμῷ,
ἀδρύπτοις γενύεσσι λύκος προςπτύξατο ποίμνην·
καί τις ἐνὶ ξυλόχοισι λιπὼν κεμαδοσσόον ἄγρην,
ἄλλον ἔχων γλυκὺν οἶστρον, ἁμιλλητῆρι χορείῃ
ὀρχηστὴρ ἐρίδαινε κύων βητάρμονι κάπρῳ·
καὶ πόδας ὀρθώσασα, περιπλεχθεῖσα δὲ δειρῇ,
ἄρκτος ἀδηλήτῳ δαμάλην ἠγκάσσατο δεσμῷ·
πυκνὰ δὲ κυρτώσασα φιλέψιον ἄντυγα κόρσης,
πόρτις ἀνεσκίρτησε, δέμας λιχμῶσα λεαίνης,
ἡμιτελὲς μύκημα νέων πέμπουσα γενείων·
καὶ φιλίων ἐλέφαντι δράκων ἔψαυεν ὀδόντων.
καὶ δρύες ἐφθέγξαντο· γαληναίῳ δὲ προςώπῳ
ἠθάδα πέμπε γέλωτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
τερπομένων ὁρόωσα λεχώϊα παίγνια θηρῶν.

---

v. 186. *ἀδρὸν ἀθύρων* editt. cf. XLIV. 32.

v. 189. *τροχαλαῖς* editt. nullo nexu. Rhodomannus *ὁπλαῖς* in fine versus.

v. 194. *προπτύξατο* ed. pr. emendatum in alt.

v. 198. Prioribus verbis ad antecedd. relatis, post *ὀρθώσασα* male punctum in cornu ponunt editt. *δειρῇ* ed. alt.

v. 201. *δέχας λιχμώσασα λ.* ed. pr. emend. Falk.

πᾶσι μὲν ἀμφελέλιζε γεγηθότα κύκλον ὀπωπῆς,
πᾶσιν ὁμοῦ· μούνην δὲ συῶν οὐκ ἤθελε λεύσσειν
τερπωλὴν, ἅτε μάντις, ἐπεὶ συὸς εἰκόνι μορφῆς
Ἄρης καρχαρόδων, θανατηφόρον ἰὸν ἰάλλων,
ζηλομανὴς ἤμελλεν Ἀδώνιδι πότμον ὑφαίνειν.

Καὶ Βερόην γελόωσαν, ἔτι βρέφος, ἅμματι χειρῶν
δεξαμένη παρὰ μητρὸς, ὅλου κόσμοιο τιθήνη,
παρθένος Ἀστραίη, χρυσέης θρέπτειρα γενέθλης,
ἔννομα παππάζουσαν ἀνέτρεφεν ἔμφρονι μαζῷ·
παρθενίῳ δὲ γάλακτι ῥοὰς βλύζουσα θεμίστων,
χείλεα παιδὸς ἔδευσε, καὶ ἔβλυεν εἰς στόμα κούρης,
Ἀτθίδος ἡδυτόκοιο περιθλίψασα μελίσσης
δαιδαλέην ὠδῖνα πολυτρήτοιο λοχείης,
κηρία φωνήεντα σοφῷ κεράσασα κυπέλλῳ·
εἴ ποτε διψαλέη ποτὸν ᾔτεεν, ὤρεγε κούρῃ
Πύθιον, Ἀπόλλωνι λάλον πεφυλαγμένον ὕδωρ,
ἢ ῥόον Ἰλισσοῖο, τὸν ἔμπνοον Ἀτθίδι Μούσῃ
Πιερικαὶ δονέουσιν ἐπ᾽ ἠόνι Φοιβάδες αὖραι·
καὶ στάχυν ἀστερόεντα περιγνάμψασα, κορύμβων
χρύσεον οἷά περ ὅρμον ἐπ᾽ αὐχένι θήκατο κούρης.
κοῦραι δ᾽ ἁβρὰ λοετρὰ, χορίτιδες Ὀρχομενοῖο,
ἀμφίπολοι Παφίης, μεμελημένον ἐννέα Μούσαις
ἐκ κρήνης ἀρύοντο νοήμονος ἵππιον ὕδωρ.

---

v. 207. *ὀπωπαῖς* ed. pr. emend. Falk.

v. 215. *ἔννομα παπταίνουσαν* editt. elegantem et verissimam lectionem invenit Falk.

v. 218. *μελίσσας*, accusativo casu, editt. male.

v. 221. *ἤτεεν* ed. pr. mox *κούρη* utraque editio.

v. 224. *πίερι καὶ — ἠόνι* editt.

v. 225. 226. Hi duo versus in editt. paulo inferius post v. 229. leguntur, alieno loco. Etenim aristae ad Gratias nihil faciunt, sed Astraeae debentur, quae Virgo est inter sidera.

Καὶ Βερόη βλάστησεν, ὁμόδρομος Ἰοχεαίρῃ,
δίκτυα θηρητῆρος ἀερτάζουσα τοκῆος·
καὶ Παφίης ὅλον εἶδος ὁμόγνιον εἶχε τεκούσης,
καὶ πόδας αἰγλήεντας· ὑπερκύψασα δὲ πόντου,
χιονέῳ σκαίρουσα Θέτις βητάρμονι ταρσῷ,
ἄλλην ἀργυρόπεζαν ἴδεν Θέτιν· αἰδομένη δὲ
κρύπτετο, δειμαίνουσα πάλιν στόμα Κασσιεπείης.
Ἀσσυρίην δ' ἑτέρην δεδοκημένος ἄζυγα κούρην,
Ζεὺς πάλιν ἐπτοίητο, καὶ ἤθελεν εἶδος ἀμεῖψαι·
καί νύ κε φόρτον Ἔρωτος ἔχων ταυρώπιδι μορφῇ,
ἀκροβαφὴς πεφόρητο δι' ὕδατος ἴχνος ἐρέσσων,
κουφίζων ἀδίαντον ὑπὲρ νώτοιο γυναῖκα,
εἰ μὴ μνῆστις ἔρυκε βοοκραίρων Ὑμεναίων
Σιδονὶς, ἀστεμφὲς δὲ μέλος ζηλήμονι λαιμῷ,
νυμφίος Εὐρώπης, μυκήσατο ταῦρος Ὀλύμπου,
μὴ βοὸς ἰσοτύποιο δι' αἰθέρος εἰκόνα τεύχων,
ποντοπόρων στήσειε νεώτερον ἄστρον Ἐρώτων.
καὶ Βερόην, διεροῖσιν ὀφειλομένην Ὑμεναίοις,
γνωτῷ λεῖπεν ἄκοιτιν, ἐπιχθονίης περὶ νύμφης
ὑσμίνην γαμίην πεφυλαγμένος Ἐννοσιγαίου.
Τοίη ἔην Βερόη, Χαρίτων θάλος· εἴποτε κούρη
λαροτέρην σίμβλοιο μελίῤῥυτον ἤπυε φωνήν,
ἡδυεπὴς ἀκόρητος ἐφίστατο χείλεσι Πειθώ·
καὶ πινυτὰς οἴστρησαν ἀκηλήτων φρένας ἀνδρῶν

---

v. 231. *δύκτια* ed. pr. emend. Falk.

v. 243. *ζηλήμονι δαίμων* editt. Mecum emend. Cant.

v. 253. *οἴστρησεν* editt. ubi hunc versum excipiebat v. 255. turbato ordine. Transposuit et correxit Scaliger. Transpositione opus esse, negabat Cunaeus, v. 255. *ἔκρυπτον*, sc. *ὀφθαλμοί*, legens. Frustra. Similiter Schrad. ad Mus. p. 173. „non deterius, puto, legeres *ἔκρυπτον*, certe *φαιδρότεροι χαρίτεσσιν*, cum subintelligendum *ἦσαν*." Eosdem versus 255. 256. mire corrupit

ὀφθαλμοὶ γελόωντες, ἀκοντιστῆρες Ἐρώτων.
Ἀσσυρίης δ᾽ ἔκρυπτεν ὁμήγυριν ἥλικος ἥβης
φαιδροτέραις χαρίτεσσιν, ὅσον πλέον ἄστρα καλύπτει,
ἀνεφέλους ἀκτῖνας ὀϊστεύουσα, Σελήνη
πλησιφαής· λευκοὶ δὲ παρὰ σφυρὰ νείατα κούρης
πορφυρέοις μελέεσσιν ἐφοινίσσοντο χιτῶνες.
οὐ νέμεσίς ποτε τοῦτο, καὶ εἰ πλέον ἥλικος ἥβης
τηλίκον ἔλλαχεν εἶδος, ἐπεί νύ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
κάλλεα διχθαδίων ἀμαρύσσετο φαιδρὰ τοκήων.
Ἣν τότε Κύπρις ἰδοῦσα, νοήμονος ἔγκυος ὀμφῆς,
ὠκυτέρην ἐλέλιζε περιστρωφῶσα μενοινήν·
καὶ νόον ἱππεύσασα περὶ χθόνα πᾶσαν ἀλήτην,
φαιδρὰ παλαιγενέων διεμέτρεε βάθρα πολήων·
ὅττι φερωνυμίην ἑλικώπιδος εἶχε Μυκήνης,
στέμματι τειχιόεντι περιζωσθεῖσα Μυκήνη
Κυκλώπων κανόνεσσι, καὶ ὡς Νοτίῳ παρὰ Νείλῳ
Θήβης ἀρχεγόνοιο φερώνυμος ἔπλετο Θήβη·
καὶ Βερόης μενέαινεν ἐπώνυμον ἄστυ χαράξαι,
ἀντιτύπων μεθέπουσα φιλόπτολιν οἶστρον ἐρώτων.
φραζομένη δὲ Σόλωνος ἀλεξικάκων στίχα θεσμῶν,
δόχμιον ὄμμα τίταινεν ἐς εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
γνωτῆς ζῆλον ἔχουσα δικασπόλον· ἐσσυμένη δὲ
ἠερίην ἁψῖδα διεῤῥοίζησε πεδίλῳ

Wakef. Sylv. III. p. 73. ἔκρυπτον — ὅσον μέον᾽ ἄστρα κ. addens: „μέονα opinor pro μείονα, ut πλέονα πλείονα: nam novitates affectat Nonnus; et nihil aliud loco conveniens temere excogitabitur.“ Temere! Ἔκρυπτεν etiam Rhodomannus.

v. 262. κάλλεϊ editt.

v. 263. ἔγγυος ed. pr. emend. in ed. alt. Praeterea ab initio versus praestitisset fortasse τὴν τότε etc.

v. 275. Concinnius esset ἐσσυμένῳ — πεδίλῳ.

εἰς δόμον Ἁρμονίης παμμήτορος, ὁππόθι νύμφη
εἴκελον οἶκον ἔναιε τύπῳ τετράζυγι κόσμου
αὐτοπαγῆ· πίσυρες δὲ θύραι στιβαροῖο μελάθρου
ἀῤῥαγέες πισύρεσσιν ἐμετρήθησαν ἀήταις·
καὶ δόμον ἐῤῥύοντο περίτροχον, εἰκόνα κόσμου,
δμωΐδες ἔνθα καὶ ἔνθα· μεριζομένων δὲ θυρέτρων,
Ἀντολίη, θεράπαινα, πύλην περιδέδρομεν Εὔρου,
καὶ Ζεφύρου πυλεῶνα Δύσις, θρέπτειρα Σελήνης,
καὶ Νότιον πυρόεντα Μεσημβριὰς εἶχεν ὀχῆα,
καὶ πυκινὴν νεφέεσσι παλυνομένην δὲ χαλάζῃ,
Ἄρκτος, ὑποδρήστειρα πύλην ἐπέτασσε Βορῆος.
Κεῖθι Χάρις προθοροῦσα, συνέμπορος Ἀφρογενείῃ,
Εὔρου κόψε θύρετρον Ἑῷϊον· ἐνδόμυχος δέ,
ἀντολίης κροκόεντος ἀρασσομένου πυλεῶνος,
ἄνδραμεν Ἀστυνόμεια, διάκτορος· ἱσταμένην δὲ
Κύπριν ἐσαθρήσασα παρὰ προπύλαια μελάθρου,
ποσσὶ παλιννόστοισι προάγγελος ἦλθεν ἀνάσσῃ.
ἡ μὲν ἐποιχομένη πολυδαίδαλον ἱστὸν Ἀθήνης
κερκίδι πέπλον ὕφαινεν· ὑφαινομένου δὲ χιτῶνος
πρώτην γαῖαν ἔπασσε μεσόμφαλον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ

v. 277. *δρόμον Ἁρμ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 278. *ἴκελον* editt.

v. 280. *ἐμιτρώθησαν* editt. nimis inepta imagine; sed eundem errorem vidimus XXVI. 367.

v. 281. *καὶ δόλον* editt. Emendavit etiam Rhodomannus. Idem *εἰκόνι.*

v. 287. *ἐπέτασσε* fortasse sanum est, sed aptius dixisset *ἐφύλασσε.*

v. 288. *προθορῶσα — ἠριγενείῃ* editt. sine sensu. Sermo est de Venere, cf. v. 263. 275. sqq. quam Gratia comitatur.

v. 289. *θύρεθρον* editt.

v. 291. *ἄνδρα μὲν* ed. pr. emend. Falk.

v. 296. *ἔτασσε* tentaverat Falk. sed Cun. vulgatam recte defendit.

οὐρανὸν ἐσφαίρωσε, τύπῳ κεχαραγμένον ἄστρων·
συμφερτὴν δὲ θάλασσαν ἐφήρμοσε σύζυγι γαίῃ.
καὶ ποταμοὺς ποίκιλλεν· ἐπ᾽ ἀνδρομέῳ δὲ μετώπῳ
ταυροφυὴς μορφοῦτο κερασφόρος ἔγχλοος εἰκών·
καὶ πυμάτην παρὰ πέζαν ἐϋκλώστοιο χιτῶνος
ὠκεανὸν κύκλωσε περίδρομον ἄντυγι κόσμου.
ἀμφίπολος δέ οἱ ἦλθε, καὶ ἐγγύθι θήλεος ἱστοῦ,
ἱσταμένην ἤγγειλε παρὰ προθύροις Ἀφροδίτην.
καὶ θεὸς, ὡς ἤκουσε, μίτους ῥίψασα χιτῶνος,
θέσκελον ἱστοπόνων ἀπεσείσατο κερκίδα χειρῶν·
καὶ ταχινὴ πυκάσασα δέμας χιονώδεϊ πέπλῳ
φαιδροτέρη χρυσέης ὑπερίζανεν ἠθάδος ἕδρης,
δεχνυμένη Κυθέρειαν· ἀναΐξασα δὲ θώκου
τηλεφανῆ κύδηνεν ἐπερχομένην Ἀφροδίτην.
καὶ Παφίην ἵδρυσεν ἐπὶ θρόνον ἐγγὺς ἀνάσσης
Εὐρυνόμη τανύπεπλος· ἀτυζομένου δὲ προσώπου
Κύπριν ὀπιπεύουσα κατηφέϊ μάρτυρι μορφῇ,
παντρόφος Ἁρμονίη φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Ῥίζα βίου, Κυθέρεια, φυτοσπόρε, μαῖα γενέθλης,
ἐλπὶς ὅλου κόσμοιο, τεῆς ὑπὸ νεύματι βουλῆς
ἀπλανέες κλώθουσι πολύτροπα νήματα Μοῖραι —

* * * * * * * *

εἰρομένη θέσπιζε, καὶ ὡς βιότοιο τιθήνη,
ὡς τροφὸς ἀθανάτων, ὡς σύγχρονος ἥλικι κόσμῳ,
εἰπὲ, τίνι πτολίων, βασιληΐδος ὄργανα φωνῆς,

---

v. 302. ἄντυγα scribitur in ed. alt. nostrum praestat ed. pr.

v. 310. κύδηνεν editt.

v. 317. Post hunc versum iam Falk. aliquid desiderabat. Apertum est, deesse et finem orationis ab Harmonia dicendae et initium eius, qua Venus respondet.

v. 318. εἰρομένη editt. Harmoniam interrogatura Venus aderat, cf. v. 328. sqq.

λυσιπόνων ἀτίνακτα φυλάσσεται ἡνία θεσμῶν;
ὅττι πολυχρονίοιο πόθου δεδονημένον ἴῳ,
Ἥρης κέντρον ἔχοντα κασιγνήτων Ὑμεναίων,
εἰς χρόνον ἱμείροντα τριηκοσίων ἐνιαυτῶν,
Ζῆνα γάμοις ἔζευξα· χάριν δέ μοι, ἄξιον ἔργων
μισθὸν ἑοῦ θαλάμοιο γοήμονι νεῦσε καρήνῳ,
ὅττι μιῇ πολίων, ὧν ἔλλαχον, ἐγγυαλίξει
θεσμὰ Δίκης· ποθέω δὲ δαήμεναι, εἰ χθονὶ Κύπρου,
ἠὲ Πάφῳ τάδε δῶρα φυλάσσεται, ἠὲ Κορίνθῳ,
ἢ Σπάρτῃ, Λυκόοργος ὅθεν πέλεν, ἠὲ καὶ αὐτῆς
κούρης ἡμετέρης, Βερόης, εὐήνορι πάτρῃ.
ἀλλὰ δίκης ἀλέγιζε, καὶ ἁρμονίην πόρε κόσμῳ
Ἁρμονίη γεγαυῖα βιοσσόος· εἰς σὲ γὰρ αὐτὴ
πέμψεν ἐπειγομένην με θεμιστοπόλων τροφὸς ἀνδρῶν
παρθένος ἀστερόεσσα· τὸ δὲ πλέον ἔννομος Ἑρμῆς
τοῦτο γέρας μοι ἔδωκε, βιαζομένους ἵνα μούνη
ἀνέρας, οὓς ἔσπειρα, γάμου θεσμοῖσι σαώσω.
Ὣς φαμένην θάρσυνε θεά, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
γίνεο θαρσαλέη· μὴ δείδιθι, μῆτερ Ἐρώτων·
ἑπτὰ γὰρ ἐν πινάκεσσιν ἔχω μαντήϊα κόσμου,
καὶ πίνακες γεγάασιν, ἐπώνυμοι ἑπτὰ πλανήτων.
πρῶτος εὐτροχάλοιο φερώνυμός ἐστι Σελήνης·
δεύτερος Ἑρμείαο πίναξ χρύσειος ἀκούει,
στίλβων, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται ὄργια θεσμῶν·
οὔνομα σὸν μεθέπει ῥοδόεις τρίτος· ὑμετέρου γὰρ

---

v. 324. Iunge: ἔζευξα γάμοις Ζῆνα, ἱμείροντα εἰς χρ. τρ. ἐνιαυτῶν, propterea πολυχρόνιον πόθον dixit v. 322.

v. 327. πτολίων editt.

v. 329. Quam parum caute hic de Corintho, Sparta et Lycurgo garriat, alibi videbimus.

v. 336. γέρας μοις ἔοικε, βιαζομένου ἵνα μ. ed. pr. γέρας μοι ἔοικε, βιαζομένου ed. alt. ex emendat. Falk. parum sufficiente.

ἀστέρος ἠῴοιο φέρει τύπον· ἑπταπόρων δὲ
τέτρατος, Ἠελίοιο, μεσόμφαλός ἐστι πλανήτων·
πέμπτος, ἐρευθιόων, πυρόεις κικλήσκεται Ἄρης·
καὶ φαέθων, Κρονίδαο, φατίζεται ἐκτὸς ἀλήτης·
ἕβδομος ὑψιπόλοιο Κρόνου πέλεν, οὔνομα, φαίνων.
τοῖς ἔνι ποικίλα πάντα μεμορμένα θέσφατα κόσμου
γράμματι φοινικόεντι γέρων ἐχάραξεν Ὀφίων.
ἀλλ᾽, ἐπεὶ ἰθυνόων με διείρεαι εἵνεκα θεσμῶν,
πρεσβυτέρη πολίων πρεσβήϊα ταῦτα φυλάσσω·
εἴτ᾽ οὖν Ἀρκαδίη προτέρη πέλεν, ἢ πόλις Ἠοῦς,
Σάρδιες εἰ γεγάασι παλαίτεραι, εἰ δὲ καὶ αὐτὴ
Ταρσὸς ἀειδομένη πρωτόπτολις, εἰ δέ τις ἄλλη,
οὐκ ἐδάην· Κρόνιος δὲ πίναξ τάδε πάντα διδάσκει,
τίς προτέρη βλάστησε, τίς ἔπλετο σύγχρονος Ἠοῦς.
Εἶπε· καὶ ἡγεμόνευεν ἐς ἀγλαὰ θέσφατα τοίχου.
καὶ μόγις ἔδρακε χῶρον, ὅπῃ Βερόης περὶ πάτρης
θέσφατον ὀψιτέλεστον Ὀφιονίῃ γράφε τέχνῃ
ἐν πίνακι Κρονίῳ, πεφυλαγμένον οἴνοπι μίλτῳ·

---

v. 346. *ἠώοιο* editt.

v. 347. *ἑπτὰ πλάνήτων* editt. e versu praeced.

v. 354. *πρεσβυτέρους πτολίων* ed. pr. *πρεσβυτέραις πτολ.* ed. alt. ex emend. Falk. Singularem requiri, et natura rei et seqq. monstrant.

v. 355. *πτόλις* rursus editt.

v. 358. *χρόνιος — πίναξ* editt. male, cf. v. 350. 363. 369.

v. 361. *ὅπη — περιπάτρης* ed. pr. *περὶ πάτρης* ed. alt. auctore Falk. Praeterea aut *μόγις* in hoc versu corruptum est, aut excidit aliquid: *vix conspexit locum, ubi tabulae illae, cum in eam incideret, ubi Beroës mentio.* Idem vocabulum, forte repetitum, turbare potuit, veluti: *καὶ μόγις ἔδρακε χῶρον, ὅπῃ μαντήϊα κόσμου ἑπτὰ πέριξ πινάκεσσιν ἔσαν γεγραμμένα μίλτῳ, θέσκελον ὡς ἴδε χῶρον, ὅπῃ Βερόης* etc. Fieri tamen potuit, ut *μόγις* male scriberetur. Certe nemo haereret, si legeretur: *καὶ πέλας ἔδρακε χῶρον* etc.

v. 363. *πεφυλαγμένον — μίλτῳ* durius explicabitur; paulo melius dixisset *κεχαραγμένον.*

πρωτοφανὴς Βερόη πέλε σύγχρονος ἥλικι κόσμῳ,
νύμφης ὀψιγόνοιο φερώνυμος, ἣν μετανάσται
υἱέες Αὐσονίων, ὑπατήϊα φέγγεα Ῥώμης,
Βηρυτὸν καλέσουσιν, ἐπεὶ Λιβάνῳ πέσε γείτων —

* * * * * * * *

τοῖον ἔπος δεδάηκε θεοπρόπον. ἀλλ' ὅτε δαίμων
θέςκελον ἑβδομάτου πίνακος παρεμέτρεεν ἀρχήν,
δεύτερον ἐσκοπίαζεν, ὅπῃ παρὰ γείτονι τοίχῳ
ποικίλα παντοίης ἐχαράσσετο δαίδαλα τέχνης
μαντιπόλοις ἐπέεσσιν· ὅτι πρώτιστα νοήσει
Πὰν νόμιος σύριγγα, λύρην Ἑλικώνιος Ἑρμῆς,
δίθροον ἁβρὸς Ὕαγνις ἐϋτρήτου μέλος αὐλοῦ,
Ὀρφεὺς μυστιπόλοιο θεηγόρα χεύματα μολπῆς,
καὶ Λίνος εὐεπίην Φοιβήϊος, Ἀρκὰς ἀλήτης
μέτρα δυωδεκάμηνα καὶ Ἠελίοιο πορείην,
μητέρα τικτομένων ἐτέων τετράζυγι δίφρῳ·
καὶ σοφὸς Ἐνδυμίων, ἑτερότροπα δάκτυλα κάμψας,
γνώσεται ἄστατα κύκλα παλιννόστοιο Σελήνης
τριπλόα· καὶ στοιχεῖον ὁμόζυγον ἄζυγι μίξας,
Κάδμος ἐϋγλώσσοιο διδάξεται ὄργια φωνῆς,
θεσμὰ Σόλων ἄχραντα, καὶ ἔννομον Ἀτθίδι πεύκῃ
συζυγίης ἀλύτοιο συνωρίδα δίζυγα Κέκροψ.

---

v. 367. *καλέουσιν* editt. sed futurum requiritur, ut in oraculo. Locus est impeditissimus et sine dubio luxatus. Nota est derivatio nominis Beryti (vid. Comment.), sed quid illud cum Romanis et eorum lingua commune habeat, extricare non possum. Quidquid sit, sive vocabulum Lat. ut *verutum*, temere comparaverit, sive serius urbis nomen *Felix Iulia* respexerit, sequens illud: *ἐπεὶ Λ. π. γ.* neque convenit, neque sufficit ad explicandam rem. Si vera nominis etymologia urgenda esset, legi fortasse posset: *ἐπεὶ λιβάσιν* (*aquis*) *πέλε γείτων.*

v. 370. *ὅπη* editt.

v. 376. *φοιβήιος* ed. pr. Mox *Ἀρκὰς* suspectum.

v. 382. *διδάσκεται* editt.

καὶ Παφίη, μετὰ πάντα πολύτροπα δαίδαλα Μούσης,
πυκνὰ πολυσπερέων παρεμέτρεεν ἔργα πολήων·
καὶ πίνακος, γραπτοῖο μέσην ὕπερ ἄντυγα κόσμου,
τοῖον ἔπος σοφὸν εὗρε πολύστιχον Ἑλλάδι Μούσῃ·
σκῆπτρον ὅλης Αὔγουστος ὅτε χθονὸς ἡνιοχεύσει,
Ῥώμῃ μὲν ζαθέῃ δωρήσεται Αὐσόνιος Ζεὺς
κοιρανίην, Βερόῃ δὲ χαρίζεται ἡνία θεσμῶν,
ὁππότε θωρηχθεῖσα φερεσσακέων ἐπὶ νηῶν,
φύλοπιν ὑγρομόθοιο κατευνήσει Κλεοπάτρης·
πρὶν γὰρ ἀτασθαλίῃ πολιπόρθιος οὔποτε λήξει,
εἰρήνην κλονέουσα σαόπτολιν, ἄχρι δικάζει
Βηρυτὸς, βιότοιο γαληναίοιο τιθήνη,
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον, ἀκαμπέϊ τείχεϊ θεσμῶν
ἄστεα πυργώσασα, μία πτόλις ἄστεα κόσμου.
Καὶ θεὸς, ὁππότε πᾶσαν Ὀφιονίην μάθεν ὀμφήν,
εἰς ἑὸν οἶκον ἵκανε παλίνδρομος· ἑζομένου δὲ
υἱέος ἐγγὺς ἔθηκεν ἑὴν χρυσήλατον ἕδρην·
καὶ μέσον ἀγκὰς ἑλοῦσα γαληνιόωντι προσώπῳ,
πεπταμένῳ πήχυνε γεγηθότι κοῦρον ἀγοστῷ,
γούνασι κουφίζουσα φίλον βάρος· ἀμφότερον δὲ
καὶ στόμα παιδὸς ἔκυσσε καὶ ὄμματα· θελξινόου δὲ
ἁπτομένη τόξοιο, καὶ ἀμφαφόωσα φαρέτρην,
οἷά περ ἀσχαλόωσα δολόφρονα ῥήξατο φωνήν·

---

v. 386. *παρέτρεπεν* edit. pr. particulam *δέ* anteponebat Falk. et sic habet ed. alt. postea tamen idem veram lectionem invenit.

v. 391. Pro *χαρίζεται* futurum reponere non ausus sum, cf. v. 395.

v. 394. *πτολιπόρθιος* editt.

v. 395. *δικάζειν* ed. pr. emend. Falk.

v. 399. *θέος*, omisso *καί*, ed. pr. voculam restituit Falk.

v. 400. *οἶκον ἔναιε π.* editt. inepte.

v. 402. *ἐγκὰς ἑλ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 405. *ἔκυσε* editt. metro pessumdato.

Ἐλπὶς ὅλου βιότοιο, παραίφασις Ἀφρογενείης,
νηλειὴς ἐμὰ τέκνα βιήσατο μοῦνα Κρονίων·
ἐννέα γὰρ πλήσασα μογοστόκα κύκλα Σελήνης,
δριμὺ βέλος μεθέπουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,
Ἁρμονίην ἐλόχευσα, καὶ ἄλγεα ποικίλα πάσχει
ἀχνυμένη· κούρην δὲ μογοστόκον ἔλλαχε Λητώ,
Ἄρτεμιν Εἰλείθυιαν, ἀρηγόνα θηλυτεράων.
τέκνον Ἀμυμώνης ὁμογάστριον, οὔ σε διδάξω,
ὡς λάχον ἐξ ἁλὸς αἷμα καὶ αἰθέρος· ἀλλὰ τελέσσαι
ἤθελον ἄξιον ἔργον, ὅπως περὶ μητρὶ θαλάσσῃ,
οὐρανόθεν γεγαυῖα, καὶ οὐρανὸν ἐν χθονὶ πήξω·
ἀλλὰ κασιγνήτης ἐπὶ κάλλεϊ σεῖο τιταίνων,
θέλγε θεοὺς, καὶ μᾶλλον ἴσον βέλος εἰν ἑνὶ θεσμῷ
πέμπε Ποσειδάωνι καὶ ἀμπελόεντι Λυαίῳ,
ἀμφοτέροις μακάρεσσιν· ἐγὼ δέ σοι, ἄξια μόχθων,
δῶρον ἐκηβολίης, ἐπεοικότα μισθὸν ὀπάσσω·
δώσω σοὶ χρυσέην γαμίην χέλυν, ἣν ἐπὶ παστῷ
Ἁρμονίῃ πόρε Φοῖβος· ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω,
ἄστεος ἐσσομένου μνημήϊον, ὄφρα κεν εἴης
καὶ μετὰ τοξευτῆρα λυρόκτυπος, ὥςπερ Ἀπόλλων.

---

v. 413. ἀχνυμένην κούρην δὲ μ. editt.

v. 419. σεῖο et otiose et male positum est: non enim cum proximo κάλλεϊ, sed cum remotiore genit. κασιγνήτης iungendum, importunum est. Praeterea τιταίνων accusat. τόξα aut νεῦρα postulat, non facile supprimendum. Ambigo igitur, utrum σεῖο in τόξα mutandum dicam, an versum cum hoc vocabulo, veluti: σεῖο τιταίνων τόξον ἐρωτοτόκον τε καὶ ἱμερόεντας ὀϊστοὺς, θέλγε θ. excidisse statuam. Caeterum mandata facit Amor Lib. seq. v. 23. sqq.

v. 426. ἐσσομένων editt. sine sensu.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΒ.

Τεσσαρακοστὸν ὕφηνα τὸ δεύτερον, ᾗχι λιγαίνω
Βάκχου τερπνὸν ἔρωτα, καὶ ἵμερον Ἐννοσιγαίου.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΒ.

Ὣς φαμένη παρέπεισε· μεταχθονίῳ δὲ πεδίλῳ
θερμὸς Ἔρως ἀκίχητος ὑπηνέμιον πόδα πάλλων
ὑψινεφὴς πτερόεντι κατέγραφεν ἠέρα ταρσῷ,
τόξα φέρων φλογόεντα· κατωμαδίη δὲ καὶ αὐτὴ
μειλιχίου πλήθουσα πυρὸς κεχάλαστο φαρέτρη.
ὡς δ' ὁπότ', ἀνεφέλοιο δι' αἰθέρος ὀξὺς ὁδίτης,
ἐκταδίῳ σπινθῆρι τιταίνεται ὄρθιος ἀστήρ,
ἢ στρατιῇ πολέμοιο φέρων τέρας, ἤ τινι ναύτῃ,
αἰθέρος ἔγραφε νῶτον ὀπισθιδίῳ ποδὸς ὁλκῷ·
ὣς τότε θοῦρος Ἔρως πεφορημένος ὀξέϊ ῥοίζῳ,
παλλομένων πτερύγων ἀνεμώδεα βόμβον ἰάλλων,
ἠερόθεν ῥοίζησε· καὶ Ἀσσυρίῃ παρὰ πέτρῃ
ἔμπυρα δισσὰ βέλεμνα μιῇ ξυνώσατο νευρῇ
παρθενικῆς ὑπ' ἔρωτος, ὁμοίϊον εἰς πόθον ἕλκων
διχθαδίους μνηστῆρας ὁμοζήλων Ὑμεναίων,
δαίμονα βοτρυόεντα καὶ ἡνιοχῆα θαλάσσης.

v. 1. *μετὰ χρονίῳ* editt.
v. 5. *φαρέτρην* ed. pr. emend. Falk.
v. 6. *ἀννεφέλοιο* editt.
v. 8. *πτολέμοιο* editt.

Τῆμος ὃ μὲν βαθὺ κῦμα λιπὼν ἁλιγείτονος ὅρμου,
ὃς δὲ Τύρου μετὰ πέζαν ἔσω Λιβάνοιο καρήνων,
ἤντεον εἰς ἕνα χῶρον· ἀπὸ βλοσυροῖο δὲ δίφρου
πόρδαλιν ἱδρώοντα Μάρων ἀνέλυσε λεπάδνων·
καὶ κόνιν ἐξετίναξε, καὶ ἔκλυσεν ὕδατι πηγῆς,
θερμὸν ἀναψύχων κεχαραγμένον αὐχένα θηρῶν.
ἔνθα μολὼν ἀκίχητος Ἔρως ἐπὶ γείτονι κούρῃ
δαίμονας ἀμφοτέρους διδυμάονι βάλλεν ὀϊστῷ,
βακχεύσας Διόνυσον, ἄγειν κειμήλια νύμφῃ,
εὐφροσύνην βιότοιο καὶ οἴνοπα βότρυν ὀπώρης,
οἰστρήσας δ' ἐς ἔρωτα κυβερνητῆρα τριαίνης,
διπλόον ἕδνον ἔρωτος ἄγειν ἁλιγείτονι κούρῃ,
ναύμαχον ὑγρὸν Ἄρηα καὶ αἰόλα δεῖπνα τραπέζης.
καὶ πλέον ἔφλεγε Βάκχον, ἐπεὶ νόον οἶνος ἐγείρει
εἰς πόθον· ὁπλότερον δὲ πολὺ πλέον ἄφρονι κέντρῳ
Βάκχον Ἔρως τόξευεν, ὅλον βέλος εἰς φρένα πήξας·
ἔφλεγε δ', ὅσσον ἔθελγεν, ἐπιστάξας μέλι πειθοῦς,
θελγομένην ἀχάλινον ἔχων πειθήνιον ἥβην.
ἀμφοτέρους δ' οἴστρησε· δι' αἰθερίης δὲ κελεύθου
κυκλώσας βαλίοισιν ὁμόδρομον ἴχνος ἀήταις,
νηχομένῳ, νόθος ὄρνις, ἀνῃώρητο πεδίλῳ,

v. 19. ἤντεον insolentius mihi hoc nexu dici videtur, usitatum esset ἤλυθον.

v. 20. ἀνέσχισε λεπ. ed. pr. ἀνέσχησε λεπ. ed. alt. ut Falk. emendasse dicitur; sed error subesse videtur. Rhodomannus in Falkenburgii adnotatione ἀνέσχησε mutavit in ἀνέλυσε.

v. 25. νύμφης editt. male, cf. v. 28. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 30. ἔγειρεν scribi volebat Herm. ad Orph. p. 84.

v. 31. ὁπλοτέρων editt. confuso mox versuum ordine: nam post hunc versum sequitur vulgo v. 34. quem excipiunt vv. 32. 33. Transponendi necessitas aperta est.

v. 37. ἀνηώρητο editt.

τοῖον ἔπος βοόων φιλοκέρτομος· ἀνέρας οἴνῳ
εἰ κλονέει Διόνυσος, ἐγὼ πυρὶ Βάκχον ὀρίνω.
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις, ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων,
ἁβρὸν ἐϋπλοκάμοιο δέμας διεμέτρεε νύμφης,
θάμβος ἔχων ὀχετηγὸν ἐς ἵμερον· ἀρχομένων δὲ
ὀφθαλμὸς προκέλευθος ἐγίνετο πορθμὸς ἐρώτων.
πλάζετο μὲν Διόνυσος ἔσω τερψίφρονος ὕλης,
λάθριος εἰς Βερόην πεφυλαγμένον ὄμμα τιταίνων,
καὶ κατὰ βαιὸν ὄπισθεν ἐς ἀτραπὸν ἤϊε κούρης·
οὐ δέ οἱ εἰσορόωντι κόρος πέλεν· ἱσταμένην γὰρ
παρθένον ὅσσον ὄπωπε, τόσον πλέον ἤθελε λεύσσειν.
καὶ Κλυμένης φιλότητος ἀναμνήσας πρόμον ἄστρων,
Ἠέλιον λιτάνευεν, ὀπισθοτόνων ἐπὶ δίφρων
αἰθερίῳ στατὸν ἵππον ἀνασφίγγοντα χαλινῷ,
μηκύνειν γλυκὺ φέγγος, ἵνα βραδὺς εἰς δύσιν ἔλθῃ
φειδομένῃ μάστιγι παλιμφυὲς ἦμαρ ἀέξων.
καὶ Βερόης μετρηδὸν ἐπ᾽ ἴχνεσιν ἴχνος ἐρείδων,
οἷά περ ἀγνώσσων, περιδέδρομεν· ἐκ Λιβάνου δὲ —
* * * * * *
οἰδαλέου ποδὸς ἴχνος ὑποκλέπτων, Ἐνοσίχθων
ἐντροπαλιζομένῳ βραδυπειθέϊ χάζετο ταρσῷ,

---

v. 38. Fortasse *φιλοκέρτομον.*

v. 42. *ἀρχομένῳ* editt. male.

v. 43. *πόρμὸς ἐρώτων* ed. pr. emend. Falk.

v. 48. *λεύσειν* vulgo.

v. 51. *στρατὸν ἵππον* ed. pr. correxit Falk.

v. 53. *παλιφυὲς* ed. pr. emend. Falk.

v. 55. Vel ante vel post verba *ἐκ Λιβάνου δὲ* suspicor plura de Neptuno excidisse: de quo nunc tam pauca sequuntur, ut quomodo Beroën primum oculis viderit, visam perdite amaverit, ne verbo quidem dictum reperias. Plura vide in Comment.

καὶ νόον ἀστήρικτον ὁμοίϊον εἶχε θαλάσσῃ,
κύμασι παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο μερίμνης.
Καὶ γλυκερῆς ἀκόρητος ἔσω Λιβανηΐδος ὕλης
οἰώθη Διόνυσος ἐρημαίῃ παρὰ νύμφῃ,
οἰώθη Διόνυσος· Ὀρειάδες εἴπατε Νύμφαι,
τί πλέον ἤθελεν ἄλλο φιλαίτερον, ἢ χρόα κούρης
μοῦνος ἰδεῖν, δυσέρωτος ἐλεύθερος Ἐννοσιγαίου;
καὶ δολίην Διόνυσος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν,
παρθενικὴν ἐρέεινεν Ἀδώνιδος ἀμφὶ τοκῆος,
ὡς φίλος, ὡς ὁμόθηρος ὀρίδρομος· ἱσταμένης δὲ
στήθεϊ χεῖρα πέλασσε δυσίμερον· ἄκρα δὲ μίτρης
ὡς ἀέκων ἔθλιψεν· ἐπιψαύουσα δὲ μαζῶν
δεξιτερὴ νάρκησε γυναιμανέος Διονύσου·
καὶ κύσε νηρίθμοισι φιλήμασι, λάθριος ἕρπων,
χῶρον, ὅπῃ πόδα θῆκε, καὶ ἣν ἐπάτησε κονίην
παρθενικὴ, ῥοδόεντι καταυγάζουσα πεδίλῳ·
καὶ γλυκὺν αὐχένα Βάκχος ἐδέρκετο, καὶ σφυρὰ κούρης
νεισσομένης, καὶ κάλλος, ὅπερ φύσις ὤπασε νύμφῃ,
κάλλος, ὅπερ φύσις εὗρε· καὶ οὐ ξανθόχροϊ κόσμῳ
χρισαμένη Βερόη ῥοδοειδέα κύκλα προσώπου,
ψευδομένας ἐρύθηνε νόθῳ σπινθῆρι παρειάς·
οὐ χροὸς ἀντιτύποιο διαυγέϊ μάρτυρι χαλκῷ
μιμηλῆς ἐγέλασσεν ἐς ἄπνοον εἶδος ὀπωπῆς,
κάλλος ἑὸν κρίνουσα· καὶ οὐ τεχνήμονι θεσμῷ
πολλάκις ἰσάζουσα παρ᾽ ὀφρύσιν ἄκρα κομάων
πλαζομένης ἔστησε μετήλυδα βότρυν ἐθείρης.

v. 60. κλυκερῆς — Λιβανηίδος ed. pr.; emend. in alt.
v. 64. ἐλεύθερον Rhodomannus.
v. 72. ὅπη vulgo.
v. 76. κόσμου editt.
v. 78. ἐρύθηνε ed. pr.

ἀλλὰ γυναιμανέοντα πολὺ πλέον ὀξέϊ κέντρῳ
ἀγλαΐαι κλονέουσιν ἀκηδέστοιο προσώπου,
καὶ πλόκαμοι ῥυπόωντες ἀκοσμήτοιο καρήνου
ἁβρότεροι γεγάασιν, ὅτ᾽ ἀπλεκέες καὶ ἀλῆται
χιονέῳ στιχόωσι παρήοροι ἀμφὶ προσώπῳ.
Καί ποτε διψήσασα μετέστιχε γείτονα πηγήν,
οὐρανίου πυρόεντος ἱμασσομένη κυνὸς ἀτμῷ,
χείλεσι καρχαλέοισι· καθελκομένῳ δὲ καρήνῳ
κάμπτετο κυρτωθεῖσα, καὶ εἰς στόμα πολλάκι κούρη
χερσὶ βαθυνομένῃσιν ἀρύετο πάτριον ὕδωρ,
ἄχρι κορεσσαμένη λίπε νάματα· χαζομένης δέ,
ἱμερτῇ Διόνυσος ὑποκλίνας γόνυ πηγῇ,
κοιλαίνων παλάμας, ἐρατὴν μιμήσατο κούρην,
νέκταρος αὐτοχύτοιο πιὼν γλυκερώτερον ὕδωρ.
καί μιν ἐςαθρήσασα, πόθου δεδονημένον οἴστρῳ,
πηγαίη βαθύκολπος ἀσάμβαλος ἴαχε Νύμφη·
Ψυχρὸν ὕδωρ, Διόνυσε, μάτην πίες· οὐ δύναται γὰρ
σβέσσαι δίψαν ἔρωτος ὅλος ῥόος Ὠκεανοῖο.
εἴρεο σὸν γενέτην, ὅτι τηλίκον οἶδμα περήσας,
νυμφίος Εὐρώπης οὐκ ἔσβεσεν ἱμερόεν πῦρ,
ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον ἔκαμνεν ἐν ὕδασιν· ὑγροπόρου δὲ
μάρτυρα λάτριν Ἔρωτος ἔχεις Ἀλφειὸν ἀλήτην,
ὅττι τόσοις ῥοθίοισι, δι᾽ ὕδατος ὕδατα σύρων,
οὐ φύγε θερμὸν ἔρωτα, καὶ εἰ πέλεν ὑγρὸς ἀκοίτης.
Ὣς φαμένη, πηγαῖον ἐδύσατο σύγχροον ὕδωρ
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος, ἐπεγγελόωσα Λυαίῳ.

---

v. 88. *παρήοροι* editt.
v. 94. *κορεσσαμένου* ed. pr. emendavit Falk.
v. 105. *ἔχει Ἀλφ.* editt. Emendavit etiam Rhodomannus.
v. 107. *ουφ᾽ ύγε* ed. pr. emend. Falk.
v. 108. *σύγχροον ὕδωρ*, ut explicari potest, ita vereor, ut rectius sit, quam *σύγχρονον*, toties in simili causa repetitum.

καὶ θεὸς ὑγρομέδοντι Ποσειδάωνι μεγαίρων,
εἶχε φόβον καὶ ζῆλον, ἐπεὶ πίε παρθένος ὕδωρ
ἀντὶ μέθης· καὶ κωφὸν ἐς ἠέρα ῥήξατο φωνήν,
οἷά περ εἰςαΐουσαν ἔχων πειθήμονα κούρην·
Παρθένε, δέχνυσο νέκταρ· ἔα φιλοπάρθενον ὕδωρ·
φεῦγε ποτὸν κρηναῖον, ὅπως μὴ σεῖο κορείην
ὑδατόεις κλέψειεν ἐν ὕδασι Κυανοχαίτης,
ὅττι γυναιμανέων δολόεις πέλε· Θεσσαλίδος δὲ
Τυροῦς οἶδας ἔρωτα, καὶ ὑγροπόρους ὑμεναίους·
καὶ σὺ ῥόον δολόεντα φυλάσσεο, μὴ σέο μίτρην
ψευδαλέος λύσειε, γαμοκλόπος ὥςπερ Ἐνιπεύς.
ἤθελον εἰ γενόμην καὶ ἐγὼ ῥόος, ὡς Ἐνοσίχθων,
καὶ κελάδων πήχυνα ποθοβλήτῳ παρὰ πηγῇ
διψαλέην ἀφύλακτον ἐμὴν Λιβανηΐδα Τυρώ.
Εἶπε θεός· μελέων δὲ μετάτροπον εἶδος ἀμείψας,
ὁππόθι παρθένος ἦεν, ἐδύσατο δάσκιον ὕλην
Εὔϊος, ἀγρευτῆρι πανείκελος· ἁβροκόμῳ δὲ
ἀλλοφυὴς ἄγνωστος ὁμίλεεν ἄζυγι κούρῃ,
εἴκελος ἡβητῆρι· καὶ ἀκλινὲς ἀμφὶ προςώπῳ
ψευδαλέον μίμημα σαόφρονος ἔπλασεν αἰδοῦς.
καὶ πῇ μὲν σκοπίαζεν ἐρημάδος ἄκρον ἐρίπνης,
πῇ δὲ τανυπτόρθοιο βαθύσκιον εἰς ῥάχιν ὕλης,
εἰς πίτυν ὄμμα φέρων βεβιημένον, ἄλλοτε πεύκην,
ἢ πτελέην ἐδόκευε· φυλασσομένου δὲ προςώπου
ὄμμασι λαθριδίοισιν ἐδέρκετο γείτονα κούρην,

---

v. 124. Nonnus ita locutus est, quasi hic primum venatoris formam Bacchus induisset; sed talem iam supra v. 65. 67. sqq. vidimus, eumque multo audacius se gerentem, quam hic. Quid hoc est?

v. 128. *ἴκελος* editt.

v. 130. *πῆ* ed. pr. ut v. seq.

v. 133. *ἐδόκευσε* editt.

μή μιν ἀλυσκάσσειε μετάτροπος· ἠϊθέῳ γάρ,
κάλλος ὀπιπεύοντι καὶ ἥλικος ὄμματα κούρης,
Κυπριδίων ἐλάχεια παραίφασίς ἐστιν Ἐρώτων.

Καὶ Βερόης σχεδὸν ἦλθε, καὶ ἤθελε μῦθον ἐνίψαι,
καί οἱ ἐριπτοίητον ὑπὸ στόμα μῦθος ἀλήτης
γλῶσσαν ἐς ἀκροτάτην ἐτιταίνετο, χείλεϊ γείτων,
ἐκ φρενὸς ἀΐσσων καὶ ἐπὶ φρένα νόστιμος ἕρπων·
ἀλλὰ φόβον γλυκύπικρον ἔχων, αἰδήμονι σιγῇ
εἰς φάος ἐσσυμένην παλινάγρετον ἔσπασε φωνήν.
καὶ μόγις ὑστερόμυθον ὑπὸ στόμα δεσμὸν ἀράξας,
αἰδοῦς ἀμβολιεργὸν ἀπεσφήκωσε σιωπήν,
καὶ Βερόην ἐρέεινε, χέων ψευδήμονα φωνήν·

Ἄρτεμι, πῇ σέο τόξα; τίς ἥρπασε σεῖο φαρέτρην;
πῇ λίπες, ὃν φορέεις ἐπιγουνίδος ἄχρι, χιτῶνα;
πῇ σέο κεῖνα πέδιλα, θοώτερα κυκλάδος αὔρης;

---

v. 135. *ἀλυσκάζειε* editt. contra grammaticam, quamquam vel correctior forma offendat. Ea iam ab Rhodomanno restituta erat.

v. 136. *ὀπιπεύοντι ἥλικος* ed. pr. copula omissa, quam Falk. supplevit.

v. 138. Post hunc versum duo integra folia a librario videntur permutata esse. Sequuntur enim contra omnem nexum vv. 197 — 265. incl. et tunc demum vv. 139 — 196. incl., aperte cum v. 138. cohaerentes, alieno loco intrusi deprehenduntur. „Ea singula Scaliger transposuit admirabili felicitate: quod magis manifestum esset, si totus hic liber recuderetur.“ Verissime haec dicuntur in I. Scal. Coniectaneis ad calcem Animadvv. Cunaei p. 213. Si cui res, recuso libro, nondum satis manifesta est, is Commentar. nostrum adeat.

v. 140. *γλώσσην ἀκροτ.* editt. emend. idem Scal.

v. 141. *ἐκ χθονὸς ἀΐσσων* editt. absurde. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 144. Fortasse *ὑστερόμυθος, ὑπὸ στ.*

v. 147. *πῆ* ed. pr. ut mox saepius.

v. 148. *ἐπὶ γουνίδος* ed. pr. emend. Falk.

πῇ χορὸς ἀμφιπόλων; πῇ δίκτυα; πῇ κύνες ἀργαί;
οὐ δρόμον ἐντύνεις κεμαδοσσόον· οὐκ ἐθέλεις γὰρ
ἀγρώσσειν, ὅθι Κύπρις Ἀδώνιδος ἐγγὺς ἱκάνει.
Ἔννεπε, θάμβος ἔχων ἀπατήλιον· ἐν κραδίῃ δὲ
παρθενικὴ μείδησεν· ἀπειροκάκῳ δὲ μενοινῇ
αὐχένα γαῦρον ἄειρεν, ἀγαλλομένη χάριν ἥβης,
ὅττι, γυνή περ ἐοῦσα, φυὴν ἤϊκτο θεαίνῃ·
οὐ δὲ δόλον γίνωσκε νοοπλανέος Διονύσου.
καὶ πλέον ἄχνυτο Βάκχος, ἐπεὶ πόθον οὐ μάθε κούρη,
νήπιον ἦθος ἔχουσα, καὶ ἤθελεν, ὄφρα δαείη
οἶστρον ἑὸν βαρύμοχθον, ἐπισταμένης ὅτι κούρης,
ὄψιμος ἠϊθέῳ περιλείπεται ἐλπὶς ἐρώτων,
ἐσσομένης φιλότητος· ἐπ᾽ ἀπρήκτῳ δὲ μενοινῇ
ἀνέρες ἱμείρουσιν, ὅτ᾽ ἀγνώσσουσι γυναῖκες.
καὶ θεὸς ἦμαρ ἐπ᾽ ἦμαρ ἔσω πιτυώδεος ὕλης,
δείελος, εἰς μέσον ἦμαρ, ἑώϊος, ἕσπερος ἕρπων,
παρθενικῇ παρέμιμνε, καὶ ἤθελεν εἰσέτι μίμνειν·
πάντων γὰρ κόρος ἐστὶ παρ᾽ ἀνδράσιν, ἡδέος ὕπνου,
μολπῆς τ᾽ εὐκελάδοιο, καὶ ὁππότε κάμπτεται ἀνὴρ
εἰς δρόμον ὀρχηστῆρα· γυναιμανέοντι δὲ μούνῳ
οὐ κόρος ἐστὶ πόθων· ἐψεύσατο βίβλος Ὁμήρου.
Καὶ μογέων Διόνυσος ὑπεβρυχᾶτο σιωπῇ,
δαιμονίῃ μάστιγι τετυμμένος, ἔνδοθι πέσσων
κρυπτὸν ἀκοιμήτων ὑποκάρδιον ἕλκος ἐρώτων.
ὡς δ᾽ ὅτε βοῦς ἀκίχητος, ἔσω πλαταμῶνος ὁδεύων,

---

v. 151. *ἐντυπέεις* ed. pr. ab eod. Falk. emendata.

v. 159. Hic versus vulgo sequenti postponitur, apertissimo errore, qui Falkenb. non fugit. Praeterea editur *νήπιον εἶδος* in utraque edit. et *δαείῃ* in alt.

v. 170. *ἐστὶ πόθεν* ed. pr. emend. Falk.

v. 173. *κρυττὸν* ed. alt.

ἐσμὸν ὀρεσσινόμων παρεμέτρεεν ἠθάδα ταύρων,
οἰστρηθεὶς ἀγέληθεν, ὃν εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
βούτυπος ὀξυόεντι μύωψ ἐχαράσσετο κέντρῳ
ἀπροϊδής· ὀλίγῳ δὲ δέμας βεβολημένος οἴστρῳ,
τηλίκος ἐστυφέλικτο, καὶ ὄρθιον ὑψόθι νώτου
ἂψ ἀνασειράζων παλινάγρετον ἔκλασεν οὐρήν,
κυρτὸς ἐπιτρίβων σκοπέλων ῥάχιν· ἀντίτυπον δὲ
ὀξὺ κέρας δόχμωσεν, ἀνούτατον ἠέρα τύπτων·
οὕτω καὶ Διόνυσον, ὃν ἔστεφε πολλάκι νίκη,
βαιὸς Ἔρως οἴστρησε, βαλὼν πανθελγέϊ κέντρῳ.

Ὀψὲ δὲ, μαστεύων γλυκὺ φάρμακον εἰς Ἀφροδίτην,
Πανὶ δασυστέρνῳ, Παφίης ἐγκύμονι μύθῳ,
Κυπριδίην ἄγρυπνον ἑὴν ἀνέφαινεν ἀνάγκην,
καὶ βουλὴν ἐρέεινεν, ἀλεξήτειραν ἐρώτων.
καὶ καμάτους Βάκχοιο πυριπνείοντας ἀκούων,
Πὰν κερόεις ἐγέλασσε· κατεκλάσθη δὲ μενοινήν,
οἰκτείρων δυσέρωτα δυσίμερος· εἶπε δὲ βουλὴν
Κυπριδίην· ὀλίγην δὲ παραίφασιν εἶχεν ἐρώτων,
ἄλλον ἰδὼν φλεχθέντα μιῆς σπινθῆρι φαρέτρης·

Ξυνὰ παθὼν, φίλε Βάκχε, τεὰς ᾤκτειρα μερίμνας·
καὶ σὲ πόθεν νίκησεν Ἔρως θρασύς; εἰ θέμις, εἰπεῖν,
εἰς ἐμὲ καὶ Διόνυσον Ἔρως ἐκένωσε φαρέτρην.

---

v. 177. Hunc versum rursus sequens in editt. male antecedit. Mecum emend. Cunaeus.

v. 179. *ὄρθιος* editt. sine recto sensu.

v. 180. *ἀνασυράζων* ed. pr. emend. Falk.

v. 195. *καί σε πόθεν* editt. sine interrogatione.

v. 196. Post hunc versum in editt. legitur v. 266. cum seqq. usque ad finem libri, versibus 197 — 265. incl. inter versus 138. et 139. male intrusis. De praeclara Scaligeri transpositione dictum ad v. 138.

ἀλλὰ φόβῳ πεπέδησο· φιλεύϊε, πῆ σέο θύρσοι
ἀνδροφόνοι; πῆ φρικτὰ κεράατα; πῆ σέο χαίτῃ
γλαυκὰ πεδοτρεφέων ὀφιώδεα δεσμὰ δρακόντων;
πῆ στομάτων μύκημα βαρύβρομον· ὢ μέγα θαῦμα,
παρθένον ἔτρεμε Βάκχος, ὃν ἔτρεμε φῦλα γιγάντων·
γηγενέων ὀλετῆρα φόβος νίκησεν Ἐρώτων·
τοσσατίων δ᾽ ἤμησεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν,
καὶ μίαν ἱμερόεσσαν ἀνάλκιδα δείδιε κούρην·
δείδιε θηλυτέρην ἁπαλόχροον· ἐν δὲ κολώναις
θηροφόνῳ νάρθηκι κατεπρήϋνε λεόντων
φρικαλέον μύκημα, καὶ ἔτρεμε θῆλυν ἀπειλήν.
ἀλλὰ πόθου δολίοιο πολύτροπον ἦθος ἐνίψω·
πᾶσα γυνὴ ποθέει πλέον ἀνέρος· αἰδομένη δὲ
κεύθει κέντρον Ἔρωτος, ἐρωμανέουσα καὶ αὐτή,
καὶ μογέει πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ σπινθῆρες Ἐρώτων
θερμότεροι γεγάασιν, ὅτε κρύπτουσι γυναῖκες
ἐνδόμυχον πραπίδεσσι πεπαρμένον ἰὸν Ἐρώτων.
καὶ γὰρ ὅτ᾽ ἀλλήλῃσι πόθων ἐνέπουσιν ἀνάγκην
λυσιπόνοις ὀάροισιν ὑποκλέπτουσι μερίμνας
Κυπριδίας· σὺ δὲ, Βάκχε, τεῶν ὀχετηγὸν ἐρώτων,
μιμηλῆς ἐρύθημα φέρων ἀπατήλιον αἰδοῦς,
οἷα σαοφρονέουσαν ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν,
ὡς ἀέκων, Βερόης σχεδὸν ἵστασο· καὶ λίνα πάλλων,
θαύματι μὲν δολίῳ ῥοδοειδέα δέρκεο κούρην,
κάλλος ἐπαινήσας, ὅτι τηλίκον οὐ λάχεν Ἥρη·

---

v. 197. *πεπέδητο* editt. restituit idem Scaliger, qui transposuit. Sed fortasse hic adhuc quaedam desunt. Mox *πῇ* ed. pr. hic et in proximis versib.

v. 198. *χαίτη* editt. sed appositio ferenda non est; aut igitur *χαίτης δεσμὰ* sunt, aut *χαίτῃ*, quod propius videbatur.

v. 199. *παιδοτρεφέων* ed. pr. quod in alt. emendatum reperio.

v. 221. Inter hunc et seq. versum ponuntur in editt. duo ver-

καὶ Χάριτας κίκλησκε χερείονας· ἀμφοτέρων δὲ
μορφῆς μῶμον ἔνιπτε, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Ἀθήνης·
καὶ Βερόην ἀγόρευε, φαεινοτέρην Ἀφροδίτης.
κούρη δ' εἰσαΐουσα τεὴν ψευδήμονα μομφήν,
αἴνῳ τερπομένη πλέον ἵσταται· οὐκ ἐθέλει γὰρ
ὄλβον ὅλον χρύσειον, ὅσον ῥοδέης περὶ μορφῆς
εἰσαΐειν, ὅτι κάλλος ὑπέρβαλεν ἥλικος ἥβης.
πεπταμένη δὲ μέτωπον ἀφειδέϊ χειρὶ πατάξας,
ψευδαλέον σέο θάμβος ἐχέφρονι δείκνυε σιγῇ·
παρθενικὴν δ' ἐς ἔρωτα νοήμονι θέλγε σιωπῇ,
κινυμένων βλεφάρων ἀντώπια νεύματα πέμπων.
ἀλλὰ φόβος μεθέπει σε, σαόφρονος ἐγγύθι κούρης·
εἰπὲ, τί σοὶ ῥέξει μία παρθένος; οὐ δόρυ πάλλει,
οὐ ῥοδέη παλάμη τανύει βέλος· ἔγχεα κούρης
ὀφθαλμοὶ γεγάασιν, ἀκοντιστῆρες Ἐρώτων·
παρθενικῆς δὲ βέλεμνα ῥοδώπιδές εἰσι παρειαί.
ἕδνα δὲ σοῖο πόθοιο, τεῆς κειμήλια νύμφης,
μὴ λίθον Ἰνδῴην, μὴ μάργαρα χειρὶ τινάξῃς,
οἷα γυναιμανέοντι πέλει θέμις· εἰς Παφίην γὰρ
ἀμφιέπεις τεὸν εἶδος ἐπάρκιον· εὐαφέος δὲ

---

sus 229. 230. quibus omnis orationis series perturbatur. Infra recte cohaerebunt.

v. 227. ὄβλον excusum in edit. alt. Mox Κροίσειον erunt fortasse, qui malint. Sed nihil mutandum, cf. v. 311.

v. 229. πεπταμένην editt. Caeterum hunc et seq. versum vulgo post v. 221. legi, supra ad hunc ipsum vers. adnotavimus.

v. 230. σέο Βάκχον editt. recte emendavit Falk. inter Scal. Coniectt. cf. v. 153. Idem error recurrit v. 369.

v. 232. θαύματα πέμπων editi. quod v. 220. defendere nolim.

v. 235. ῥοδέῃ παλάμῃ ed. alt. fortasse verius.

v. 236. ὀφθαλμὸς editt.

v. 239. Ἰνδώην editt.

κάλλεος ἱμείρουσι καὶ οὐ χρυσοῖο γυναῖκες.
μαρτυρίης ἑτέρης οὐ δεύομαι· ἁβροκόμου γὰρ
ποῖα παρ᾽ Ἐνδυμίωνος ἐδέξατο δῶρα Σελήνη;
Κύπριδι ποῖον Ἄδωνις ἐδείκνυεν ἕδνον ἐρώτων;
ἄργυρον Ὠρίων οὐκ ὤπασεν Ἠριγενείῃ·
οὐ Κέφαλος πόρεν ὄλβον ἐπήρατον· ἀλλ᾽ ἄρα μοῦνος,
χωλὸς ἐών, Ἥφαιστος ἀθελγέος εἵνεκα μορφῆς
ὤπασε ποικίλα δῶρα, καὶ οὐ παρέπεισεν Ἀθήνην·
οὐ πέλεκυς χραίσμησε λεχωΐος· ἀλλὰ θεαίνης
ἱμείρων, ἀφάμαρτε. σὲ δὲ ζυγίων Ὑμεναίων
φέρτερον, ἢν ἐθέλῃς, θελκτήριον ἄλλο διδάξω·
βάρβιτα χειρὶ λίγαινε, τεῆς ἀναθήματα Ῥείης,
Κύπριδος ἁβρὸν ἄγαλμα παροίνιον· ἀμφοτέροις δέ,
πλήκτροις καὶ στομάτεσσι χέων ἑτερόθροον ἠχώ,
Δάφνην πρῶτον ἄειδε, καὶ ἀσταθέος δρόμον Ἠχοῦς,
καὶ κτύπον ὑστερόφωνον ἀσιγήτοιο θεαίνης,
ὅττι θεοὺς ποθέοντας ὑπέκφυγον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
μέλπε Πίτυν φυγόδεμνον, ὀρειάδι σύνδρομον αὔρῃ,
Πανὸς ἀλυσκάζουσαν ἀνυμφεύτους Ὑμεναίους·
μέλπε μόρον φθιμένης αὐτόχθονα· μέμφεο γαίῃ.
καὶ τάχα δακρύσειε, γοήμονος ἄλγεα νύμφης
καὶ μόρον οἰκτείρουσα· σὺ δὲ φρένα τέρπεο σιγῇ,
μυρομένης ὀρόων μελιηδέα δάκρυα κούρης·

---

v. 248. ἀθελγέος, activo sensu, de forma invenusta, quae neminem capit.

v. 253. βαρβίδα ed. pr. emend. Falk.

v. 258. ἀπέκφυγον editt.

v. 259. πίτυν — ὀρειάδα (Ὀρειάδα ed. alt.) αὔρης vulgo, sine sensu.

v. 261. πέλπε πόρον — γαίῃ sine distinctione ed. pr. μέλπε πόρον φθιμένης, αὐτ. ed. alt.

v. 263. καὶ μόθον editt. rursus male.

οὐδὲ γέλως πέλε τοῖος, ἐπεὶ πλέον οἴνοπι μορφῇ
ἱμερταὶ γεγάασιν, ὅτε στενάχουσι γυναῖκες.
μέλψον ἐρωμανέουσαν ἐπ᾽ Ἐνδυμίωνι Σελήνην·
μέλπε γάμον χαρίεντος Ἀδώνιδος· εἰπὲ καὶ αὐτὴν
αὐχμηρὴν ἀπέδιλον ἀλωομένην Ἀφροδίτην,
νυμφίον ἰχνεύουσαν ὀρίδρομον· οὐδὲ σὲ φεύγει
πατρῴων ἀΐουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων.
σοὶ μὲν ἐγὼ τάδε πάντα, δυσίμερε Βάκχε, πιφαύσκω·
ἀλλά με καὶ σὺ δίδαξον ἐμῆς θελκτήριον Ἠχοῦς.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε γεγηθότα παῖδα Θυώνης.
καί ποτε νηπιάχοισιν ἐν ἤθεσιν εἴρετο κούρη
υἷα Διὸς παρεόντα, τίς ἔπλετο, καὶ τίνος εἴη;
καὶ πρόφασιν μόγις εὗρε παρὰ προθύροις Ἀφροδίτης
ὄρχατον ἀμπελόεντα, καὶ ὄμπνια λήϊα γαίης,
καὶ δροσερὸν λειμῶνα, καὶ αἰόλα δένδρα δοκεύων
ἤθεσι κερδαλέοισι· καὶ, οἷά τε γηπόνος ἀνὴρ,
ἀμφὶ γάμου τινὰ μῦθον ἀσημάντῳ φάτο φωνῇ·
Εἰμὶ τεοῦ Λιβάνοιο γεωμόρος· ἢν ἐθελήσῃς,
ἀρδεύω σέο γαῖαν, ἐγὼ σέο καρπὸν ἀέξω,
Ὡράων πισύρων νοέων δρόμον· ἱσταμένην δὲ
νύσσαν ὀπιπεύων φθινοπωρίδα, τοῦτο βοήσω·
σκορπίος ἀντέλλει βιοτήσιος· ἔστι δὲ κῆρυξ

v. 265. Iam supra ad v. 138. observavimus, male hic inter vv. 265. et 266. insertos legi vv. 139 — 196. incl. iustum vero ordinem a Scalig. restitutum esse. Rhodomannus ad μορφῇ adscripsit: „hic aliquid deesse videtur."

v. 271. πατρώων editt. ἀΐουσα scil. Beroë.

v. 275. ἤρετο κούρην editt.

v. 283. Fortasse ἀρδεύσω, certe futurum rectius esset; vel ἀρδεύων, — ἀέξω· — νοέω δρόμον. Etenim νοέω malim propter seqq. quae divisionem continent et ab illa sententia pendent. De relato sensu totius loci non opus est monere.

v. 286. σκορπίος ἀνέτελλε β. ed. pr. emend. Falk.

αὔλακος εὐκάρποιο, βόας ζεύξωμεν ἀρότρῳ.
Πληϊάδες δύνουσι· πότε σπείρωμεν ἀρούρας;
αὔλακες ὠδίνουσιν, ὅτε δρόσος εἰς χθόνα πίπτει,
λουομένην Φαέθοντι. καὶ Ἀρκάδος ἐγγὺς ἁμάξης,
χείματος ὀμβρήσαντος, ἰδὼν Ἀρκτοῦρον, ἐνίψω·
διψαλέη πότε γαῖα Διὸς νυμφεύεται ὄμβρῳ;
εἴαρος ἀντέλλοντος, ἑώϊος εἰς σὲ βοήσω·
ἄνθεα σεῖο τέθηλε· πότε κρίνα καὶ ῥόδα λέξω;
καὶ σταφυλὴν ὁρόων, θέρεος παρεόντος, ἐνίψω·
ἄμπελος ἡβώωσα πεπαίνεται, ἄμμορος ἅρπης·
παρθένε, σὸν γάνος ἦλθε· πότε τρυγόωμεν ὀπώρην;
σὸς στάχυς ἠέξητο, καὶ ἀμητοῖο χατίζει·
λήϊον ἀμήσω σταχυηφόρον· ἀντὶ δὲ Δηοῦς
μητρὶ τεῇ ῥέξαιμι θαλύσια, Κυπρογενείῃ·
ἠνίδε, πῶς ὑάκινθος ἐπέτρεχε γείτονι μύρτῳ·
πῶς γελάᾳ νάρκισσος, ἐπιθρώσκων ἀνεμώνῃ·
δέξο δὲ γειοπόνον με, τεῆς ὑποεργὸν ἀλωῆς·
ὑμετέρης με κόμισσε φυτηκόμον Ἀφρογενείης,
ὄφρα φυτὸν πήξαιμι φερέσβιον, ἡμερίδων δὲ

---

v. 287. *ζεύξω μὲν* ed. pr. ab eod. emendata.

v. 288. *σπείρωμεν ἀρότρῳ* editt. vocabulo e versu praeced. male repetito.

v. 290. *λουομένην Φ.* editt. sed hoc non facile verum, confer tamen Cun. ad XLIII. 431. Sermo est de auctumno; igitur *λουομένην*, in quod proxime incidas, legi non potest; an *κυομένην* scil. antea, vel *κυσσαμένην Φ.?*

v. 292. Fortasse *νυμφεύσεται.*

v. 294. *καὶ ῥόδαξάλλω* ed. pr. *ῥόδα τ᾽ ἄλλα* ed. alt. ex infelici coniectura Falk.

v. 297. *παρθένε σύγγονος ἦλθε* editt. sine sensu; imperativum rescribere, *π. σύγγονος, ἐλθὲ*, tegit mendum, non tollit.

v. 301. *ἠνὶ δὲ* ed. pr. emendatum in alt.

v. 302. *γελάα* editt.

ὄμφακα γινώσκω νεοθηλέα, χερσὶν ἀφάσσων·
οἶδα, πόθεν ποτὲ μῆλα πεπαίνεται· οἶδα φυτεῦσαι
καὶ πτελέην τανύφυλλον, ἐρειδομένην κυπαρίσσῳ·
ἄρσενα καὶ φοίνικα γεγηθότα θήλεϊ μίσγω,
καὶ ῥόδον, ἣν ἐθέλῃς, παρὰ μίλακι καλὸν ἀέξω·
μή μοι χρυσὸν ἄγοις κομιδῆς χάριν· οὐ χρέος ὄλβου·
μισθὸν ἔχω δύο μῆλα, μιῆς ἕνα βότρυν ὀπώρης.
Τοῖα μάτην ἀγόρευε, καὶ οὐκ ἠμείβετο κούρη,
Βάκχου μὴ νοέουσα γυναιμανέος στίχα μύθων.
ἀλλὰ δόλῳ δόλον ἄλλον ἐπέφραδεν Εἰραφιώτης·
καὶ Βερόης ἀπὸ χειρὸς ἐδέχνυτο δίκτυα θήρης,
οἷά τε θαμβήσας τεχνήμονα· πυκνὰ δὲ σείων,
εἰς χρόνον ἀμφελέλιζε, καὶ εἴρετο πολλάκι κούρην·
Τίς θεὸς ἔντεα ταῦτα, τίς οὐρανίη κάμε τέχνη;
τίς κάμε; καὶ γὰρ ἄπιστον ἔχω νόον, ὅττι τέλεσσεν
ζηλομανὴς Ἥφαιστος Ἀδώνιδι τεύχεα θήρης.
Εἶπεν, ἀκηλήτοιο παραπλάζων φρένα κούρης.
καί ποτε πεπταμένων ἀνεμωνίδος ὑψόθι φύλλων
νήδυμον ὕπνον ἴαυεν· ὄναρ δέ οἱ ἔπλετο κούρη,
εἵματι νυμφιδίῳ πεπυκασμένη· ἀντίτυπον γὰρ
ἔργον, ὅπερ τελέει τις ἐν ἤματι, νυκτὶ δοκεύει.
βουκόλος ὑπνώων, κεραοὺς βόας εἰς νομὸν ἕλκει·
δίκτυα θηρητῆρι φαείνεται ὄψις ὀνείρου·
γειοπόνοι δ' εὕδοντες ἀροτρεύουσιν ἀρούρας,
αὔλακα δὲ σπείρουσι φερέσταχυν· ἀζαλέῃ δὲ

---

v. 311. *μή μιν χρ. ἄγεις* ed. pr. unum pronomen emendatum in ed. alt. cura Falk.

v. 318. *ἀμφελέλιξε καὶ ἤρετο* editt.

v. 320. *τελέσσαι* editt. constructione imperfecta, — nisi forte oratio haec paulo longior fuit. *τέλεσσεν* etiam Rhodomannus.

v. 325. *ἀντίτυμον* ed. pr. emend. Falk.

ἄνδρα μεσημβρίζοντα κατάσχετον αἴθοπι δίψῃ
εἰς ῥόον, εἰς ἀμάρην ἀπατήλιος ὕπνος ἐλαύνει.
οὕτω καὶ Διόνυσος, ἔχων ἰνδάλματα μόχθων,
μιμηλῷ πτερόεντα νόον πόμπευεν ὀνείρῳ.
καὶ σκιεροῖσι γάμοισιν ὁμίλεεν· ἐγρόμενος δέ,
παρθένον οὐκ ἐκίχησε, καὶ ἤθελεν αὖτις ἰαύειν·
καὶ κενεὴν ἐκόμισσε μινυνθαδίης χάριν εὐνῆς,
εὕδων ἐν πετάλοισι ταχυφθιμένης ἀνεμώνης.
μέμφετο δ᾽ ἀφθόγγων πετάλων χύσιν· ἀχνύμενος δὲ
Ὕπνον ὁμοῦ καὶ Ἔρωτα καὶ ἑσπερίην Ἀφροδίτην
τὴν αὐτὴν ἱκέτευεν ἰδεῖν πάλιν ὄψιν ὀνείρου,
φάσμα γάμου ποθέων ἀπατήλιον· ἄγχι δὲ μύρτου
πολλάκι Βάκχος ἴαυε, καὶ οὐ γαμίου τύχεν ὕπνου·
ἀλλὰ πόνον γλυκὺν εἶχε· ποθοβλήτῳ δὲ καὶ αὐτὸς
λυσιμελὴς Διόνυσος ἐλύετο γυῖα μερίμνῃ·
Καὶ Βερόης γενετῆρι συνέμπορος, υἱέϊ Μύῤῥης,
θηροσύνην ἀνέφηνεν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ
στικτὰ νεοσφαγέων ὑπεδύετο δέρματα νεβρῶν,
λάθριος εἰς Βερόην δεδοκημένος· ἱσταμένου δὲ
παρθένος ἄστατον ὄμμα φυλασσομένη Διονύσου,
φάρεϊ μαρμαίρουσαν ἑὴν ἔκρυψε παρειήν.
καὶ πλέον ἔφλεγε Βάκχον, ὅτι δρηστῆρες Ἐρώτων
αἰδομένας ἔτι μᾶλλον ὀπιπεύουσι γυναῖκας,
καὶ πλέον ἱμείρουσι καλυπτομένοιο προσώπου.

---

v. 331. *κατάσχεται αἴθοπι δ.* ed. pr. ab eod. Falk. emendata.

v. 334. Fortasse *πτερόεντι.*

v. 337. *ἐνόμισσε* editt.

v. 347. *ἀνέφηνεν* editt.

v. 348. *νοοσφαγέων* editt. inepte; emend. Falk. Mox fortasse *ὑπεδύσατο* scribendum.

v. 353. *ὅτι μᾶλλον* editt.

Καί ποτε μουνωθεῖσαν Ἀδώνιδος ἄζυγα κούρην
ἀθρήσας, σχεδὸν ἦλθε, καὶ ἀνδρομέης ἀπὸ μορφῆς
εἶδος ἑὸν μετάμειψε, καὶ ὡς θεὸς ἵστατο κούρῃ·
καί οἱ ἑὸν γένος εἶπε, καὶ οὔνομα, καὶ φόνον Ἰνδῶν,
καὶ χορὸν ἀμπελόεντα, καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου,
ὅττι μιν ἀνδράσιν εὗρε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
θάρσος ἀναιδείῃ κεράσας, ἀλλότριον αἰδοῦς,
τοίην ποικιλόμυθον ὑποσσαίνων φάτο φωνήν·

Παρθένε, σὸν δι᾽ ἔρωτα καὶ οὐρανὸν οὐκέτι ναίω·
σῶν πατέρων σπήλυγγες ἀρείονές εἰσιν Ὀλύμπου·
πατρίδα σὴν φιλέω πλέον αἰθέρος· οὐ μενεαίνω
σκῆπτρα Διὸς γενετῆρος, ὅσον Βερόης ὑμεναίους·
ἀμβροσίης σέο κάλλος ὑπέρτερον· αἰθερίου δὲ
νέκταρος εὐόδμοιο τεοὶ πνείουσι χιτῶνες.
παρθένε, θάμβος ἔχω, σέο μητέρα Κύπριν ἀκούων,
ὅττι σε κεστὸς ἔλειπεν ἀθελγέα· πῶς δὲ σὺ μούνη
σύγγονον εἶχες Ἔρωτα, καὶ οὐ μάθες οἶστρον ἐρώτων;
οὔ σε τέκε Γλαυκῶπις ἢ Ἄρτεμις· ἀλλὰ σύ, κούρη,
Κύπριδος αἷμα φέρουσα, τί Κύπριδος ὄργια φεύγεις;
ἀλλ᾽ ἐρέεις Γλαυκῶπιν ἀπειρήτην ὑμεναίων·

---

v. 357. *κούρη* editt. Mecum emend. Falk.

v. 362. *ὑποσσαίνον φᾶτο* ed. pr. emend. Falk.

v. 364. *σῶν πατέρων σπ.* aptum esset, si Beroës maiores troglodytae fuissent. Nunc dubito. Proximum esset *σῶν πετρῶν σπ.* ut *πέτρῃ Λιβαν.* v. 533. sed spondei displicent. An *σῶν σκοπέλων σπ.?*

v. 367. *ἀμφροσίης* excusum in ed. alt.

v. 369. *παρθένε βακχὸς ἐγὼ — ἀκούω* editt. mira confusione, sed non inaudita, cf. v. 223.

νόσφι γάμου βλάστησε, καὶ οὐ γάμον οἶδεν Ἀθήνη.
μὴ γένος αἰσχύνῃς μητρώϊον· Ἀσσυρίου δὲ
εἰ ἐτεὸν χαρίεντος Ἀδώνιδος αἷμα κομίζεις,
ἁβρὰ τελεσσιγάμοιο διδάσκεο θεσμὰ τοκῆος,
καὶ Παφίης ζωστῆρι, συνήλικι πείθεο κεστῷ,
καὶ γαμίων πεφύλαξο δυσάντεα μῆνιν Ἐρώτων·
νηλέες εἰσὶν Ἔρωτες, ὅτι χρέος, ὁππότε ποινὴν
ἀπρήκτου φιλότητος ἀπαιτίζουσι γυναῖκας·
οἶσθα γάρ, ὡς πυρόεσσαν ἀτιμήσασα Κυθήρην
μισθὸν ἀγηνορίης φιλοπάρθενος ὤπασε Σύριγξ,
ὅττι, φυτὸν γεγαυῖα, νόθῃ δονακώδεϊ μορφῇ
καὶ φύγε Πανὸς ἔρωτα, πόθους τ᾽ ἔτι Πανὸς ἀείδει·
καὶ θυγάτηρ Λάδωνος, ἀειδομένου ποταμοῖο,
ἔργα γάμων στυγέουσα, δέμας δενδρώσατο Νύμφη,
ἔμπνοα συρίζουσα· καὶ ὀμφήεντι κορύμβῳ
Φοίβου λέκτρα φυγοῦσα, κόμην ἐστέψατο Φοίβου.
καὶ σὺ πόθον δασπλῆτα φυλάσσεο, μή σε χαλέψῃ
θερμὸς Ἔρως βαρύμηνις· ἀφειδήσασα δὲ μίτρης,
διπλόον ἄμφεπε Βάκχον, ὀπάονα καὶ παρακοίτην·
καὶ λίνα σεῖο τοκῆος, Ἀδώνιδος, αὐτὸς ἀείρων,
λέκτρον ἐγὼ στορέσοιμι κασιγνήτης Ἀφροδίτης.
ποῖά σοι Ἐννοσίγαιος ἐπάξια δῶρα κομίσσει;
ἦ ῥά σοι ἕδνα γάμοιο δεδέξεται ἁλμυρὸν ὕδωρ,

---

v. 381. Erat, cum ὅτι in ὅτε vel ὅπῃ mutandum censerem.

v. 383. ἀτιμήσας Ἀφροδίτην editt. quasi Syrinx v. seq. masculinum esset. Cur autem ἀτιμήσασ᾽ Ἀφροδίτην in Nonno quidem scribi non possit, facile est intellectu.

v. 384. μῦθον ἀγηνορίης editt. sine sensu.

v. 386. πόθους δ᾽ ἔτι editt.

v. 397. δεδέξεται de Neptuno inter verba κομίσσει et στορέσει

καὶ στορέσει, πνείοντα δυσώδεα πόντιον ὀδμήν,
δέρματα φωκάων, Ποσιδήϊα πέπλα θαλάσσης;
δέρματα φωκάων μὴ δέχνυσο· σεῖο δὲ παστῷ
Βάκχας ἀμφιπόλους, Σατύρους θεράποντας ὀπάσσω·
δέξο μοι ἕδνα γάμοιο καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην·
εἰ δ' ἐθέλεις δόρυ θοῦρον, Ἀδώνιδος οἷά τε κούρη,
θύρσον ἔχεις, ἐμὸν ἔγχος· ἔα γλωχῖνα τριαίνης.
φεῦγε, φίλη, φίλον ἦχον ἀσιγήτοιο θαλάσσης,
φεῦγε δυσαντήτων Ποσιδήϊον οἶστρον ἐρώτων.
ἄλλῃ Ἀμυμώνῃ παρελέξατο Κυανοχαίτης·
ἀλλὰ γυνὴ μετὰ λέκτρον ὁμώνυμος ἔπλετο πηγή.
καὶ Σκύλλῃ παρίαυε, καὶ εἰναλίην θέτο πέτρην·
Ἀστερίην δ' ἐδίωκε, καὶ ἔπλετο νῆσος ἐρήμη·
παρθενικὴν δ' Εὔβοιαν ἐνεῤῥίζωσε θαλάσσῃ.
οὗτος Ἀμυμώνην μνηστεύεται, ὄφρα καὶ αὐτὴν
λαϊνέην τελέσει μετὰ δέμνιον· οὗτος ὀπάσσει,
ἕδνον ἑῶν θαλάμων, ὀλίγον ῥόον, ἢ βρύον ἅλμης,
ἢ βυθίην τινὰ κόχλον· ἐγὼ δέ σοι εἵνεκα μορφῆς
ἵσταμαι, ἀσχαλόων, τίνα σοι, τίνα δῶρα κομίσσω·

---

satis importunum est, imprimis cum mox *δέχνυσο*, v. 400. et *δέξο*, v. 402. de puella sequatur. Si sanum est, vertendum videtur: *an sumet mare, quod tibi det?* ut fere XLVIII. 546. sq. *δέξο — ὄφρα πόρῃς.*

v. 404. Fort. *ἔχοις*, sed cf. v. 470. V. sq. *φίλον ἦχον* si dixit, inepte dixit; an *λάλον ἦχον?*

v. 413. *μεταδέμνιον* editt. Praeterea malis fortasse *τελέσῃ*.

v. 416. *τίνα σοι δῶρα κ.* ed. pr. id, quod dedi, Falkenburgio debetur, qui *ποτέ* etiam inserendum proposuit. Fortasse praestitisset: *τίνα σοι φίλα δῶρα κ.* Receptam scripturam probavit Rhodomannus.

οὐ χατέει χρυσοῖο τέκος χρυσέης Ἀφροδίτης.
ἀλλά σοι ἐξ Ἀλύβης κειμήλια πολλὰ κομίσσω·
ἄργυρον ἀργυρόπηχυς ἀναίνεται. εἴς σὲ κομίσσω
δῶρα διαστίλβοντα φεραυγέος Ἠριδανοῖο·
Ἡλιάδων δ' ὅλον ὄλβον ἐπαισχύνει σέο μορφή,
λευκὸν ἐρευθιόωσα· βολαῖς δ' ἀντίῤῥοπος Ἠοῦς,
εἴκελος ἠλέκτρῳ Βερόης ἀμαρύσσεται αὐχήν·
καὶ λίθον ἀστράπτοντα τεοῦ χροὸς οἶδεν ἐλέγχειν
μάρμαρα τιμήεντα· μὴ εἴκελον αἴθοπι λύχνῳ,
λυχνίδα, σοι κομίσοιμι· σέλας πέμπουσιν ὀπωπαί.
μὴ καλύκων ῥοδόεντος ἀναΐσσοντα κορύμβου
σοὶ ῥόδα δῶρα φέροιμι· ῥοδώπιδές εἰσι παρειαί.

Τοῖον ἔπος κατέλεξε· καὶ οὔατος ἔνδοθι κούρη
χεῖρας ἐρεισαμένη διδύμας ἔφραξεν ἀκουάς,
μὴ πάλιν ἄλλον Ἔρωτι μεμηλότα μῦθον ἀκούσῃ,
ἔργα γάμου στυγέουσα· ποθοβλήτῳ δὲ Λυαίῳ
μόχθῳ μόχθον ἔμιξε. τί κύντερόν ἐστιν ἐρώτων,

---

v. 417. *χρυσῆς* editt.

v. 421. Particula *δέ* fortasse eiicienda.

v. 423. *ἴκελος* editt.

v. 424. *τεοῦ χροὸς εἶδος ἐλέγχει* editt. sine sensu. Iunge: *μάρμαρα τιμ. τεοῦ χροὸς οἶδεν ἐλέγχ. λίθ. ἀστρ.* Rhodomannus, qui commate distinxit post *ἀστράπτοντα*, adscripsit *μὴ λίθον.*

v. 425. *ἴκελον* editt.

v. 426. *κομίσοι σέλας* ed. pr. emend. Falk.

v. 427. *καλύμων* editt. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 431. Cum *ἔρωτι* scriptum invenisset in editt. Schraderus ad Mus. pag. 229. *Ἔρωτι* rescribendum proposuit. Comparat XXXVII. 135.

ἢ ὅτε θυμοβόροιο πόθου λυσσώδεϊ κέντρῳ
ἀνέρας ἱμείροντας ἀλυσκάζουσι γυναῖκες,
καὶ πλέον οἶστρον ἄγουσι σαόφρονες; ἐνδόμυχος δὲ
διπλόος ἐστὶν ἔρως, ὅτε παρθένος ἀνέρα φεύγει.

Ὣς ὃ μὲν οἰστρήεντι πόθου μαστίζετο κεστῷ·
παρθενικῆς δ' ἀπέμιμνεν· ἀμιτροχίτωνι δὲ κούρῃ
σύνδρομον ἀγρώσσοντα νόον πόμπευέν ἀλήτην,
κέντρον ἔχων γλυκύπικρον. ἀνεσσύμενος δὲ θαλάσσης,
ἴκμενα διψαλέοιο δι' οὔρεος ἴχνια πάλλων,
παρθενικὴν μάστευε Ποσειδάων μετανάστης,
ἄβροχον ὑδατόεντι περιῤῥαίνων χθόνα ταρσῷ·
καί οἱ, ἔτι σπεύδοντι παρὰ κλέτας εὔβοτον ὕλης,
οὔρεος ἄκρα κάρηνα ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ,

* * * * * * *

εἰς Βερόην σκοπίαζε· καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου
κούρης ἱσταμένης διεμέτρεεν ἔνθεον ἥβην·
ὀξὺ δὲ λεπταλέοιο δι' εἵματος, οἷα κατόπτρῳ,
ὄμμασιν ἀπλανέεσσι τύπον τεκμαίρετο κούρης,
οἷά τε γυμνωθέντα παρακλιδὸν ἄκρα δοκεύων
στήθεα μαρμαίροντα· πολυπλεκέεσσι δὲ δεσμοῖς
μαζῶν κρυπτομένων φθονερὴν ἐπεμέμφετο μίτρην,
δινεύων ἑλικηδὸν ἐρωμανὲς ὄμμα προσώπου,
παπταίνων ἀκόρητος ὅλον δέμας· οἰστρομανὴς δὲ

---

v. 439. *ἀπέμιμνεν, er blieb weg*, quod pro lingua Graeca nove et insolenter dictum.

v. 446. Deesse hic nonnulla, nexus turbatus satis docet; neque sufficit, corrigere: *ὡς Βερόην σκ.* vel: *καὶ Β. σ.*

v. 455. *παπταίνων δ' ἀκόρητος — — οἰστρομανὲς δὲ κἰν.* editt. *οἰστρομανὴς* etiam Rhodomannus.

εἰναλίην Κυθέρειαν ἁλὸς μεδέων Ἐνοσίχθων
μοχθίζων ἱκέτευε· καὶ ἀγραύλῳ παρὰ ποίμνῃ
παρθένον ἱσταμένην φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·

Ἑλλάδα καλλιγύναικα γυνὴ μία πᾶσαν ἐλέγχει·
οὐ Πάφος, οὐκέτι Λέσβος ἀείδεται· οὐκέτι Κύπρου
οὔνομα καλλιτόκοιο φατίζεται· οὐκέτι μέλψω
Νάξον ἀειδομένην εὐπάρθενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
εἰς τόκον, εἰς ὠδῖνας ἐνικήθη Λακεδαίμων·
οὐ Πάφος, οὐκέτι Λέσβος· Ἀμυμώνης δὲ τιθήνη,
ἀντολίη, σύλησεν ὅλον κλέος Ὀρχομενοῖο,
μούνην ἀμφιέπουσα μίαν Χάριν· ὁπλοτέρη γὰρ
τρισσαίων Χαρίτων, Βερόη βλάστησε τετάρτη.
παρθένε, κάλλιπε γαῖαν, ὅπερ θέμις· οὐ σέο μήτηρ
ἐκ χθονὸς ἐβλάστησεν, ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
πόντον ἔχεις ἐμὸν ἕδνον ἀτέρμονα, μείζονα γαίης·
σπεῦσον ἐριδμαίνειν ἀλόχῳ Διός, ὄφρα τις εἴπῃ,
ὅττι δάμαρ Κρονίδαο καὶ εὐνέτις Ἐννοσιγαίου
πάντοθι κοιρανέουσιν, ἐπεὶ νιφόεντος Ὀλύμπου
Ἥρη σκῆπτρον ἔχει, Βερόη κράτος ἔσχε θαλάσσης.

---

v. 457. *ἀγλαύρῳ* ed. pr. emend. Falk.

v. 461. *καλλοτόκοιο* ed. pr. nostrum ed. alt. obtulit.

v. 463. *εἰς τόκον, εἰς ὠδῖνας* fortasse sanum est, cf. IV. 93. sed fortasse scripsit *εὔτοκος εἰς ὠδῖνας* —.

v. 464. *τιθήνην* editt. sine sensu. Initio versus notanda repetitio hemistichii paulo remotioris v. 460.

v. 467. *τρισσαίων*, nescio an Nonnus scribere voluerit. Praesto erat *τρισσάων*, imo numeris dactylicis *τρισσατίων* vel *τριχθαδίων*.

v. 470. Fort. *ἔχοις*. Sed cf. v. 404.

οὔ σοι Βασσαρίδας μανιώδεας ἐγγυαλίξω,
οὐ Σάτυρον σκαίροντα, καὶ οὐ Σειληνὸν ὀπάσσω·
ἀλλὰ τελεσσιγάμοιο τεῆς θαλαμηπόλον εὐνῆς
Πρωτέα σοι καὶ Γλαῦκον ὑποδρηστῆρα τελέσσω·
δέχνυσο καὶ Νηρῆα, καὶ, ἢν ἐθέλῃς, Μελικέρτην·
καὶ πλατὺν, ἀενάου μιτρούμενον ἄντυγι κόσμου,
Ὠκεανὸν κελάδοντα τεὸν θεράποντα καλέσσω·
σοὶ ποταμοὺς ξύμπαντας ὀπάονας ἕδνον ὀπάσσω.
εἰ δὲ καὶ ἀμφιπόλοις ἐπιτέρπεαι, εἴς σε κομίσσω
θυγατέρας Νηρῆος· ἀναινομένη δὲ γενέσθω
μαῖα Διωνύσοιο τεὴ θαλαμηπόλος, Ἰνώ.

Ἔννεπε· χωομένην δὲ λιπὼν δυςπειθέα κούρην,
ἠέρι μῦθον ἔειπε χέων ἀνεμώδεα φωνήν·

Μύῤῥης ὄλβιε κοῦρε, λαχὼν εὔπαιδα γενέθλην,
τιμὴν μοῦνος ἔχεις διδυμάονα· μοῦνος ἀκούεις
καὶ γενέτης Βερόης καὶ νυμφίος Ἀφρογενείης.

Τοῖα μὲν Ἐννοσίγαιος ἱμάσσετο κέντορι κεστῷ·
πολλὰ δὲ δῶρα τίταινεν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,
κούρης ἕδνον ἔρωτος. ὁμοπλέκτῳ δὲ βελέμνῳ
ὄλβον ἄγων Διόνυσος, ὅσον παρὰ γείτονι Γάγγῃ

---

v. 476. *Σιληνὸν* editt.

v. 479. *δέχνυσο καὶ γενετῆρα* editt. ut videatur de Adonide fluvio cogitari posse, speciosius quam verius. Etenim inter hos maiorum gentium Deos marinos Nereus potius exspectabatur, ut recte vidit Cunaeus.

v. 486. *δυςπενθέα κούρην* editt.

v. 488. *λαθὼν* editt. serius emend. Falk.

v. 493. Fortasse magis accommodate dixisset *ὁμοπλήκτῳ — βελέμνῳ*.

χρυσοφαεῖς ὠδῖνες ἐμαιώσαντο μετάλλων,
πολλὰ μάτην ἱκέτευε θαλασσαίην Ἀφροδίτην.

Καὶ Παφίη δεδόνητο· πολυμνήστοιο δὲ κούρης
ἀμφοτέρους μνηστῆρας ἐδείδιεν· ἀμφοτέρων δὲ
ἰσοτύπων ὁρόωσα πόθον καὶ ζῆλον ἐρώτων,
Ἄρεϊ νυμφιδίῳ Βερόης κήρυξεν ἀγῶνα,
καὶ γάμον αἰχμητῆρα, καὶ ἱμερόεσσαν Ἐνυώ.
καί μιν ὅλην πυκάσασα γυναικείῳ τινὶ κόσμῳ,
Κύπρις ἐπ' ἀκροπόληος ἑῆς ἱδρύσατο πάτρης
παρθένον ἀμφήριστον ἀέθλιον ἁβρὸν ἐρώτων·
ἀμφοτέροις δὲ θεοῖσι μίαν πιστώσατο φωνήν·

Ἤθελον, εἰ δύο παῖδας ἐγὼ λάχον, ὄφρα συνάψω
τὴν μὲν ὀφειλομένην Ἐνοσίχθονι, τὴν δὲ Λυαίῳ·
ἀλλ' ἐπεὶ οὐ γενόμην διδυμητόκος, οὐδὲ κελεύει
θεσμὰ γάμων ἄχραντα, μίαν ξυνήονα κούρην
ζεῦξαι διχθαδίοισιν ἀμοιβαίοις παρακοίταις,
ἀμφὶ μιῆς ἀλόχοιο μόθος νυμφοστόλος ἔστω·
οὐ γὰρ ἄτερ καμάτου Βερόης λέχος· ἀμφὶ δὲ νύμφης
ἄμφω ἀεθλεύσοιτε γάμου προκέλευθον ἀγῶνα·
ὃς δέ κε νικήσει, Βερόην ἀνάεδνον ἀγέσθω.
ἀμφοτέροις φίλος ὅρκος· ἐπεὶ περιδείδια κούρης
γείτονος ἀμφὶ πόληος, ὅπῃ πολιοῦχος ἀκούω,
πατρίδα μὴ Βερόης, Βερόης διὰ κάλλος, ὀλέσσω·

---

v. 505. Alibi ξυνώσατο in simili causa frequentat.

v. 512. *καμάτοιο Βερ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 514. *νικήσεις Βερ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 515. *φίλος ὅρκος* scil. *ἔστω*, quod male omissum.

v. 516. *ὅπη* editt.

συνθεσίας πρὸ γάμοιο τελέσσατε, μὴ μετὰ χάρμην
πόντιος Ἐννοσίγαιος, ἀτεμβόμενος περὶ νίκης,
γαῖαν ἀϊστώσειεν ἑῆς γλωχῖνι τριαίνης·
μὴ κοτέων Διόνυσος Ἀμυμώνης περὶ λέκτρων,
ἄστεος ἀμπελόεσσαν ἀμαλδύνειεν ἀλωήν.
εὐμενέες δὲ γένεσθε μετὰ κλόνον· ἀμφότεροι δὲ
φίλτρου ζῆλον ἔχοντες, ὁμοφροσύνης ἐνὶ θεσμῷ
κάλλεϊ φαιδροτέρῳ κοσμήσατε πατρίδα νύμφης.

Ὣς φαμένης, μνηστῆρες ἐπῄνεον· ἀμφοτέροις δὲ
ἔμπεδος ὅρκος ἔην Κρονίδης καὶ γαῖα καὶ αἰθήρ,
καὶ Στυγίαι ῥαθάμιγγες· ἐπιστώσαντο δὲ Μοῖραι
συνθεσίας. καὶ δῆρις ἀέξετο, πομπὸς ἐρώτων,
καὶ κλόνος· ἀμφοτέρους δὲ γαμοστόλος ὥπλισε Πειθώ.
οὐρανόθεν δὲ μολόντες, ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος
σὺν Διῒ πάντες ἔμιμνον, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
μάρτυρες ὑσμίνης Λιβανηΐδος ὑψόθι πέτρης.

Ἔνθα φάνη μέγα σῆμα ποθοβλήτῳ Διονύσῳ·
κίρκος ἀελλήεις, χαλάσας πτερὸν, ἔγκυον αὔρης,
βοσκομένην ἐδίωκε πελειάδα· τὴν δέ τις ἄφνω
ἐκ χθονὸς ἁρπάξας ἁλιαίετος εἰς βυθὸν ἔπτη,

---

v. 525. *πατρίδα νίκης* editt. *κούρης* volebat Scaliger; dedi, quod propius esset.

v. 526. *ἐπῄνεον* editt. praecedens participium, ut in accusat. poni potuisset, ita genit. quoque casu rectum est.

v. 528. *στυγέαι* editt. usitatam formam non ignoravit Falk.

v. 529. *συνθέας* ed. pr. nostrum dedit Falk. sed f. *συνθέσιας*, mutato accentu scribere praestitisset.

v. 536. *βοσκομένην*, i. e. semina colligentem in terra, ut recte mox *ἐκ χθονὸς ἁρπάξας*; sed *ἐδίωκε* sic non satis aptum.

φειδομένοις ὀνύχεσσι μετάρσιον ὄρνιν ἀείρων.
καί μιν ἰδὼν, Διόνυσος ἀπέπτυεν ἐλπίδα νίκης·
ἔμπης δ᾽ εἰς μόθον ἦλθεν· ἐπ᾽ ἀμφοτέρων δὲ κυδοιμῷ
ὄμματι μειδιόωντι πατὴρ κεχάρητο Κρονίων,
δῆριν ἀδελφειοῖο καὶ υἱέος ὕψι δοκεύων.

---

v. 540. *κυδοιμῶν* editt.
v. 542. *ἀδελφοῖο* editt.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΓ.

Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἔτι τρίτον, ὁππόθι μέλπω
Ἄρεα κυματόεντα καὶ ἀμπελόεσσαν Ἐνυώ.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΜΓ.

Ὣς ὃ μὲν ἐγρεκύδοιμος Ἄρης, ὀχετηγὸς Ἐρώτων,
νυμφιδίης ἀλάλαζε μάχης θαλαμηπόλον ἠχώ,
καὶ γαμίου πολέμοιο θεμείλια πῆξεν Ἐνυώ·
καὶ κλόνον αἰθύσσων Ἐνοσίχθονι καὶ Διονύσῳ
θοῦρος ἔην Ὑμέναιος· ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων,
χάλκεον ἔγχος ἄειρεν Ἀμυκλαίης Ἀφροδίτης
Ἄρεος ἁρμονίην Φρυγίῳ μυκώμενος αὐλῷ.
καὶ Σατύρων βασιλῆϊ καὶ ἡνιοχῆϊ θαλάσσης
παρθένος ἦεν ἄεθλος· ἀναινομένη δὲ σιωπῇ,
εἰναλίου μνηστῆρος ἔχειν μετανάστιον εὐνήν,
ὑγρὸν ὑποβρυχίων ὑπεδείδιε παστὸν ἐρώτων,
καὶ πλέον ἤθελε Βάκχον· ἐΐκτο δὲ Δηϊανείρῃ,
ἥ ποτε, νυμφιδίοιο περιβρομέοντος ἀγῶνος,
ἤθελεν Ἡρακλῆα· καὶ ἀσταθέος ποταμοῖο
ἵστατο δειμαίνουσα βοοκραίρους Ὑμεναίους.

v. 1. Ἔρως, ὀχετ. Ἐρ. ed. pr. In archetypo supra ἔρως notatum esse ἄρης, et ita legendum esse, auctor est Falk.

v. 3. πτολέμοιο editt.

v. 7. μυκώμενον αὐλῷ editt. quod cum non coiret cum sententia, Scaliger versum transposuit, collocans post v. 17. Levi mutatione transpositionem evitari, monstravit Cunaeus.

v. 11. ἐπεδείδιε edd. Correxi. *Hermannus.*

Καὶ δρόμον αὐτοκέλευστον ἔχων ἑλικώδεϊ ῥόμβῳ
ἀνέφελος σάλπιζε μέλος πολεμήϊον αἰθήρ·
καὶ βλοσυρὸν μύκημα χέων λυσσώδεϊ λαιμῷ,
Ἀσσυρίῳ τριόδοντι κορύσσετο Κυανοχαίτης,
σείων πόντιον ἔγχος· ἀπειλήσας δὲ θαλάσσῃ
εἰς ἐνοπὴν Διόνυσος ἐκώμασεν οἴνοπι θύρσῳ,
μητρὸς ὀρεσσινόμοιο καθήμενος ἅρματι Ῥείης.
καί τις ἀεξομένη παρὰ Μυγδόνος ἄντυγα δίφρου
ἄμπελος αὐτοτέλεστος ὅλον δέμας ἔσκεπε Βάκχου,
βόστρυχα μιτρώσασα, κατάσκια σύζυγι κισσῷ·
καί τις ὑπὸ ζυγόδεσμα περίπλοκον αὐχένα σείων,
τρηχαλέον μύκημα σεσηρότι χείλεϊ πέμπων,
θηγαλέῳ χθονὸς ἄκρα λέων ἐχαράξατο ταρσῷ·
καὶ βραδὺς ἑρπύζων, ἐλέφας παρὰ γείτονι πηγῇ
ὄρθιον ἀγνάμπτοιο ποδὸς στήριγμα κολάψας,
ὄμβριον ἀζαλέοισιν ἀνήφυσε χείλεσιν ὕδωρ·
καὶ προχοὰς ξήραινε· κονιομένων δὲ ῥοάων
πηγαίην ἀχίτωνα μετήγαγε διψάδα Νύμφην.
Καὶ θεὸς ὑγρομέδων ἐκορύσσετο· Νηρεΐδων δὲ
ἦν κλόνος· ἰκμαλέοι δὲ θαλασσαίων ἀπὸ νώτων

---

v. 17. *ἀννέφελος* editt. ut aliquoties supra, quod tacite correctum. *πτολεμήϊον* editt. Caeterum post hunc vers. Scal. v. 7. male inserebat.

v. 27. Sententia facilior esset, si hic versus cum sequenti sedem permutaret.

v. 30. *π. στήρ. κολάψας* de vestigio, altius terrae impresso.

v. 33. *γηγαίην* ed. pr. emend. Falk.

v. 35. *θαλασσαίων ἀπὸ νώτων — ἐστρατόωντο* mire dictum, si est: *ex aquis ad certamen progrediebantur.* Exspectes aut *θαλασσ. ἀπὸ νήσων*, aut, si metrum sinat, *φαλαιναίων ἐπὶ νώτων*, etsi *νῶτα θαλάσσης* per se recte dicantur. Conf. infra v. 253. sqq.

δαίμονες ἐστρατόωντο· τανυπτόρθοις δὲ κορύμβοις
δῶμα Ποσειδάωνος ἱμάσσετο, πόντιον ὕδωρ·
καὶ χθονίου λοφόεντος ἀρασσομένου κενεῶνος,
ἡμερίδες Λιβάνοιο μετοχλίζοντο τριαίνῃ.
καί τινα βοσκομένην μελανόχροον ἐγγύθι πόντου
εἰς βοέην ἀγέλην Ποσιδήϊον ἅλματι ταρσῶν
Θυιάδες ἐῤῥώοντο· τανυγλήνοιο δὲ ταύρου
ἣ μὲν ἐφαπτομένη ῥάχιν ἔσχισεν· ἣ δὲ μετώπου
διχθαδίης ἀτίνακτα διέθλασεν ἄκρα κεραίης·
καί τις ἀλοιητῆρι διέτμαγε γαστέρα θύρσῳ·
ἄλλη πλευρὸν ἔτεμνεν ὅλον βοός· ἡμιθανὴς δὲ
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ὑπώκλασε ταῦρος ἀρούρῃ·
καὶ βοὸς ἀντιτόμοιο κυλινδομένοιο κονίῃ
ἣ μὲν ὀπισθιδίους πόδας ἔσπασεν· ἣ δὲ λαβοῦσα
προσθιδίους ἐρύεσκε· πολυστροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
ὄρθιον ἐσφαίρωσεν ἐς ἠέρα δίζυγα χηλήν.

Καὶ στρατιῆς Διόνυσος ἐκόσμεεν ἡγεμονῆας,
στήσας πέντε φάλαγγας ἐς ὑδατόεσσαν Ἐνυώ.
τῆς πρώτης στιχὸς ἦρχε Κίλιξ εὐάμπελος Οἰνεύς,
υἱὸς Ἐρευθαλίωνος, ὃν ἤροσεν ἐγγύθι Ταύρου,
Φυλλίδος ἀγραύλοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις·
τῆς δ' ἑτέρης ἡγεῖτο μελαγχαίτης Ἑλικάων
ξανθοφυὴς ῥοδέοισι παρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ δειρῇ

---

v. 36. Obscuriorem locum transponebat Scaliger ita, ut versus se exciperent in hunc modum: 36. 39. 38. 37. obloquente Cunaeo.

v. 40. Rhodomannus *μελανόχροος*.

v. 41. *Ποσιδήϊον ἅλμα γεραίρων* ed. pr. *Ποσ. ἅρμα γεραίρων* ed. alt. e coniect. Falk. qui lacunam hic esse suspicabatur. Secutus sum Cunaeum, licet trepidanter: fortasse enim omnino lacuna hic est. Vid. Comment.

v. 51. *δίζυγα χελλὴν* ed. pr. emend. Falk.

πλοχμὸς εὐστροφάλιγγος ἕλιξ ὑπεσύρετο χαίτης·
Οἰνοπίων τριτάτης, Στάφυλος προμάχιζε τετάρτης,
Οἰνομάου δύο τέκνα, φιλακρήτοιο τοκῆος·
πέμπτης δ' ἡγεμόνευε Μελάνθιος, ὄρχαμος Ἰνδῶν,
ὃν τέκεν Οἰνώνη Κισσηΐς· ἀμφὶ δὲ κούρῳ
φυταλίης πλέξασα θυώδεος ἄκρα πετήλων,
σπάργανα βοτρυόεντα πέριξ εἱλίξατο μήτηρ,
υἱέα χυτλώσασα μέθης ἐγκύμονι ληνῷ.
τοίη κισσοφόροισιν ὀϊστεύουσα βελέμνοις,
σύνδρομος ἀμπελόεντι φάλαγξ ἐκορύσσετο Βάκχῳ.
καὶ στρατιὴν θώρηξε, χέων λαοσσόον ἠχώ·
Βασσαρίδες μάρνασθε· κορυσσομένου δὲ Λυαίου,
αὐλὸς ἐμὸς κερόεις, πολεμήϊον ἦχον ἀράσσων,
ἀντίτυπον φθέγξαιτο μέλος μυκήτορι κόχλῳ·
καὶ διδύμοις πατάγοισι μόθου χαλκόθροον ἠχὼ
τύμπανα δουπήσειεν· Ἐνυαλίῳ δὲ χορεύων,
Γλαῦκον ὀϊστεύσειε Μάρων ῥηξήνορι θύρσῳ·
καὶ πλοκάμους Πρωτῆος ἀήθεϊ δήσατε κισσῷ,
καὶ Φαρίου πόντοιο λιπὼν Αἰγύπτιον ὕδωρ,
νεβρίδα ποικιλόνωτον ἔχων μετὰ δέρματα φώκης,
αὐχένα κυρτώσειεν ἐμοὶ θρασύν· εἰ δύναται δὲ
Σειληνῷ μεθύοντι κορυσσέσθω Μελικέρτης·

---

v. 62. Ἰνδῶν, nescio, an verum sit; occurrunt tamen Indi rursus v. 165. et 227. Sed Melanthium hunc aliunde non novimus. Erat, cum ἀνδρῶν corrigerem.

v. 64. Rotundior esset oratio, si scriberetur ἄκρα πέτηλα.

v. 68. φύλαξ ἐκορύσσετο editt. cf. v. 55. et 92.

v. 74. ἐνυαλίῳ editt. *marino* Lubin. absurdissime.

v. 76. πλοκάμους Νηρῆος editt. Mecum emend. Cun. recte: nam Νηρεὺς sequitur v. 84. et Proteum flagitant proxima, cf. I. 13. sqq.

v. 80. Σιληνῷ editt. mox μεθιύοντι excusum in ed. alt.

καὶ ναέτην Τμώλοιο μετὰ βρυόεντας ἐναύλους
γηραλέον Φόρκυνα διδάξατε θύρσον ἀείρειν·
καὶ Σάτυρος μενέχαρμος, ἑὸν νάρθηκα τινάσσων,
διψαλέον Νηρῆα μεταστήσειε θαλάσσης,
ἀμπελόεις δὲ γένοιτο γέρων, χερσαῖος ἀλωεὺς
ἀγραύλοις παλάμῃσι· καὶ ἀρτιφύτων ἀπὸ κήπων
βόστρυχα μιτρώσασθε Παλαίμονος οἴνοπι δεσμῷ·
καί μιν ἀποδρήσσοντα μετ' Ἰσθμιάδος βυθὸν ἅλμης
πόντιον ἡνιοχῆα κομίσσατε μητέρι Ῥείῃ,
εἰναλίῃ μάστιγι κυβερνητῆρα λεόντων·
οὐ γὰρ ἐμὸν κατὰ πόντον ἀνεψιὸν εἰσέτ' ἐάσω·
ἀθρήσω δὲ φάλαγγα δορικτήτοιο θαλάσσης
νεβρίδι κοσμηθεῖσαν· ἀπειρήτῃσι δὲ Νύμφαις
κύμβαλα Νηρεΐδεσσιν ὀπάσσατε· μίξατε Βάκχαις
Ὑδριάδας· Θέτιδος δὲ, καὶ εἰ γένος ἐστὶ θαλάσσης,
μούνης ξεινοδόκοιο φυλάξατε δῶμα θεαίνης·
Λευκοθέης δ' ἀπέδιλα συνάψατε ταρσὰ κοθόρνοις·
χερσαίη δὲ φανεῖσα, συνέμπορος εὐάδι Βάκχῃ,
Δωρὶς ἀερτάσσειεν ἐμὴν θιασώδεα πεύκην,
καὶ βυθίη Πανόπεια, τιναξαμένη βρύον ἅλμης,

---

v. 86. *ἀρτυφύτων ἀ. κήτων* ed. pr. emend. Falk. etsi prius voc. rursus male edit. in ed. alt. Caeterum *ἀλωεὺς ἀγραύλοις παλάμῃσι* mire dicitur.

v. 88. *ἰσθιάδος* ed. pr. correxit Falk.

v. 91. *ἐάσσω* editt.

v. 93. *κοσμιθεῖσαν* ed. pr. emend. Falk.

v. 94. *κύμβαλα βασσαρίδεσσιν* editt. Dedi emendationem Scaligeri, quam nexus verborum postulat.

v. 99. *ἀερτάζειεν* editt. ut in his formis saepius peccatum. Correxerat iam Rhodomannus.

βόστρυχα μιτρώσειεν ἐχιδνήεντι κορύμβῳ·
Εἰδοθέη δ' ἀέκουσα περίκροτα ῥόπτρα δεχέσθω·
καὶ πόθον ἶσον ἔχουσαν ἐρωμανέοντι καὶ αὐτῷ
τίς νέμεσις Γαλάτειαν ὑποδρήσσειν Διονύσῳ,
ἕδνον Ἀμυμώνης θαλαμηπόλον ὄφρα τελέσσῃ
ἱστοπόνῳ παλάμῃ Λιβανηΐδι πέπλον ἀνάσσῃ; —
ἀλλὰ γένος Νηρῆος ἐάσατε· ποντοπόρους γὰρ
δμωΐδας οὐκ ἐθέλω, Βερόῃ μὴ ζῆλον ἐγείρω.
καὶ κομόων γλωχῖνι τανυπτόρθοιο μετώπου,
Πὰν ἐμὸς οὐρεσίφοιτος ἀτευχέϊ χειρὶ πιέζων
θηγαλέῃ πλήξειε Ποσειδάωνα κεραίῃ,
στέρνου μεσσατίοιο τυχὼν εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς,
ἢ σκοπέλῳ λοφόεντι· διαῤῥήξειε δὲ χηλαῖς
δισσοφυῆ Τρίτωνος ὁμόζυγα κύκλον ἀκάνθης.
Γλαῦκος, ἁλιβρέκτοιο διάκτορος Ἐννοσιγαίου,
Βάκχῳ ὑποδρήσσειε, περίκροτα χερσὶν ἀείρων,
αὐχενίῳ τελαμῶνι παρήορα τύμπανα Ῥείης.
οὐ μούνης Βερόης πέρι μάρναμαι, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
νύμφης ἡμετέρης περὶ πατρίδος· οὔ μιν ἀράξας
ἱσταμένην ἀτίνακτον ἁλὸς μεδέων Ἐνοσίχθων,
εἰναλίην περ ἐοῦσαν, ἀμαλδύνειε τριαίνῃ,
ὅττι κορυσσομένῳ θωρήξομαι· ἀμφότερον γάρ,
εἰ λάχε γείτονα πόντον, ἔχει φυτὰ μυρία Βάκχου,

---

v. 103. ἔχουσα ἐρ. ed. alt.

v. 107. ἐάσσατε editt.

v. 117. παρήορα editt.

v. 118. περιμάρναμαι ed. pr. emendatius ed. alt.

v. 119. ὑμετέρης ed. pr. emend. Falk.

v. 121. παρέουσαν editt.

νίκης ἡμετέρης σημήϊον· ἀγχιάλου γὰρ
* * * * * * *
ἀλλὰ παλαιοτέρην μετὰ Παλλάδα μάρτυρι Βάκχῳ
Κέκροψ ἄλλος ἵκοιτο δικασπόλος, ὄφρα καὶ αὐτὴ
ἄμπελος ἀείδοιτο φερέπτολις, ὥςπερ ἐλαίη·
καὶ πόλιος τελέσας ἱερὸν τύπον, οὔ μιν ἐάσω
ἐγγὺς ἁλός· κραναὰς δὲ ταμὼν νάρθηκι κολώνας,
γείτονα Βηρυτοῖο γεφυρώσω βυθὸν ἅλμης,
χερσώσας σκοπέλοισιν ἁλὸς πετρούμενον ὕδωρ·
τρηχαλέη δὲ κέλευθος ἰσάζεται ὀξέϊ θύρσῳ.
ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε, Μιμαλλόνες, ἠθάδι νίκῃ
θαρσαλέαι· κταμένων δὲ νεόῤῥυτον αἷμα Γιγάντων
νεβρὶς ἐμὴ μεθέπουσα μελαίνεται· εἰςέτι δ' αὐτὴ
ἀντολίη τρομέει με, καὶ εἰς πέδον αὐχένα κάμπτει
Ἰνδὸς Ἄρης· Βρομίῳ δὲ λιτήσια δάκρυα λείβων,
δάκρυα κυματόεντα, γέρων ἔφριξεν Ὑδάσπης.
καὶ διερὴν μετὰ δῆριν, ἔχων Λιβανηΐδα νύμφην,
ἓν γέρας ἱμείροντι χαρίζομαι Ἐννοσιγαίῳ,
ἢν ἐθέλῃ μέλψειεν ἐμῶν ὑμέναιον ἐρώτων,
μοῦνον ἐμῇ Βερόῃ μὴ δόχμιον ὄμμα τανύσσῃ.
Τοῖον ἔπος κατέλεξεν· ἀπειλητῆρι δὲ μύθῳ
κερτομέων Διόνυσον ἀμείβετο Κυανοχαίτης·

---

v. 124. *ὑμετέρης* ed. pr. emend. idem Falk. Mox cum aperte imperfecta esset oratio, Scaliger non debebat *ἀγχιάλοιο* tentare. Deest tale quid: *ἀγχιάλου γὰρ ἀμφὶ κλέτας Λιβάνου μοι ἀέξεται οἰνὰς ὀπώρη.*

v. 126. *ἵλοιτο* ed. pr. emend. Falk.

v. 128. *πτόλιος* editt. Mox *τελέσας ἢ ἔρον τύπον* ed. pr. *τελέσας ἦρον τύπον* ed. alt. ex infelici coniect. Falk. Dedi, quod proximum erat; sed fortasse *σταθερὸν* sensui magis convenisset.

v. 142. *ἐμὴ Βερόη*, editt. quasi vocativus esset.

Αἰδόμενος, Διόνυσε, κορύσσομαι, ὅττι τραίνης
ἤρισας αἰχμητῆρι, φυγὼν βουπλῆγα Λυκούργου· —
οὐκ ἄγαμαί ποτε τοῦτο, σελασφόρε· μητροφόνου γὰρ
ἐκ πυρὸς ἐβλάστησας, ὅθεν πυρὸς ἄξια ῥέζεις. —
ἀλλά, φίλοι Τρίτωνες, ἀρήξατε, δήσατε Βάκχας,
ποντοπόρους τελέσαντες· ὀρεσσαύλου δὲ φορῆος
τύμπανα Σειληνοῖο κατακλύζοιτο θαλάσσῃ
κύματι συρομένοιο· καὶ οἰδαίνοντι ῥεέθρῳ
νηχομένου Σατύροιο φιλεύϊος αὐλὸς ἀλάσθω
εἰς πλόον αὐτοέλικτον· ἐν εὐΰδρῳ δὲ μελάθρῳ
Βασσαρίδες στορέσειαν ἐμὸν λέχος ἀντὶ Λυαίου.
οὐ χατέω Σατύρων, οὐ Μαινάδας εἰς μόθον ἕλκω·
Νηρεΐδες γεγάασιν ἀρείονες· ἀλλὰ θαλάσσῃ
διψαλέαι κρύπτοιντο Μιμαλλόνες· οἰνοχύτου δὲ
ἀντὶ μέθης πιέτωσαν ἐμῆς ἁλὸς ἁλμυρὸν ὕδωρ,
καί τις, ἐλαυνομένη διερῇ Πρωτῆος ἀκωκῇ,
Βασσαρὶς αὐτοκύλιστος ὀλισθήσειε θαλάσσῃ,
ὀρχηθμὸν θανάτοιο κυβιστήσασα Λυαίῳ.
δεῦρο, Θέτις, σκοπίαζε· τεὸς Διόνυσος ἀλύξας
καλὰ φιλοξείνῳ ζωάγρια δῶκε θαλάσσῃ.
Αἰθιόπων δὲ φάλαγγας ἐρύσσατε καὶ στίχας Ἰνδῶν,

---

v. 147. *κερασφόρε* scripsit Cunaeus, nescio, an consulto. Sed recte reprehendas cum illo *ineptum*, addo, obscurum, *acumen*, si poëta hunc et seq. vers. ita interposuit, uti legimus: de quo dubitare licebit.

v. 151. *Σιληνοῖο* editt.

v. 155. *Βασσαρίδων στορέσειεν* editt. aperto errore.

v. 164. *κακὰ φιλοξ.* ed. pr. recte emend. Falk. *καλὰ* ironice dictum est.

v. 165. *ἐρύσσατο* editt.

ληΐδα Νηρεΐδεσσι· κακογλώσσοιο δὲ νύμφης
Δωρίδι δούλια τέκνα κομίσσατε Κασσιεπείης,
ποινὴν ὀψιτέλεστον· ἀμαιμακέτῳ δὲ ῥεέθρῳ
Ὠκεανὸς πυρόεντα λελουμένον ἀστέρα Μαίρης,
ληναίης προκέλευθον ἀκοιμήτοιο χορείης,
Σείριον ἀμπελόεντα, μεταστήσειεν Ὀλύμπου.
ἀλλὰ σὺ, Λύδιε Βάκχε, χερείονα θύρσον ἐάσας,
δίζεό σοι βέλος ἄλλο, καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν
κάτθεο, σῶν μελέων ὀλίγον σκέπας· οὐρανίου δὲ
εἴ σε Διὸς γαμίη μαιώσατο νυμφιδίη φλὸξ,
ἄρτι πυρὶ πτολέμιζε, πυριτρεφές· ἄρτι κεραυνῷ
πατρῴῳ προμάχιζε κυβερνητῆρι τριαίνης,
καὶ στεροπὴν κούφιζε, καὶ αἰγίδα πάλλε τοκῆος·
οὐ γὰρ Δηριάδης σε μένει πρόμος· οὐ Λυκοόργου
οὗτος ἀγὼν, Ἀράβων τ᾽ ὀλίγος μόθος· ἀλλὰ θαλάσσης
τοσσατίης. τρομέων δὲ καὶ εἰσέτι πόντιον αἰχμὴν,
οὐρανὸς ἡμετέρην βυθίην δεδάηκεν Ἐνυώ·
καὶ πρόμος ὑψικέλευθος ἐμῆς τριόδοντος ἀκωκῆς
πειρήθη Φαέθων, ὅτε δύσμαχος ἀμφὶ Κορίνθου
εἰς μόθον ἀστερόεντα κορύσσετο πόντιος Ἄρης·
ὑψώθη δὲ θάλασσα κατ᾽ αἰθέρος· Ὠκεανῷ δὲ
λούετο διψὰς ἅμαξα, καὶ ὕδασι γείτονος ἅλμης

---

v. 166. *καὶ κογλόσιο δὲ ν.* ed. pr. emend. Falk.

v. 169. *Ὠκεανοῦ* editt. sed verbum postulat nominativum. Praeterea *ἀστέρα μοίρης* ed. pr. hic a Falk. emendata.

v. 172. *ἐάσσας* editt.

v. 173. *δέρματα νευρῶν* editt. Correxerat etiam Rhodomannus.

v. 174. *σῶν βελέων* editt.

v. 180. *Ἀράβων ὀλίγος μ.* omissa copula, editt.

v. 184. *ὅτι* editt.

βάψας θερμὰ γένεια κύων ἐψύχετο Μαίρης·
καὶ βυθίων κενεῶνες ἀνυψώθησαν ἐναύλων,
κύματα πυργώσαντες· ἱμασσομένοιο δὲ πόντου
οὐρανίῳ δελφῖνι θαλάσσιος ἤντετο δελφίς.

Ὣς εἰπὼν, τριόδοντι μυχοὺς ἐτίναξε θαλάσσης·
καὶ ῥοθίῳ κελάδοντι καὶ οἰδαίνοντι ῥεέθρῳ
ἠέρα μαστίζοντες ἐβόμβεον ὕδατος ὁλκοί.
καὶ διεροῖς σακέεσσιν ἐθωρήχθη στρατὸς ἅλμης·
καὶ βυθίου Κρονίωνος ἁλιβρέκτῳ παρὰ φάτνῃ
ἐγχείην ἐλέλιζεν ὑποβρυχίην Μελικέρτης,
ζεύξας Ἴσθμιον ἅρμα, καὶ ὑγροπόρου βασιλῆος
ἔγχος ἁλικνήμιδι παρηώρησεν ἀπήνῃ,
τριχθαδίῃ γλωχῖνι θαλάσσια νῶτα χαράττων,
ζεύξας Ἴσθμιον ἅρμα· καὶ ἱππείῳ χρεμετισμῷ
Ἰνδῴων κελάδημα συνεπλατάγησε λεόντων.
καὶ δρόμον ὑγρὸν ἔλαυνε· τιταινομένοιο δὲ δίφρου,
ἄκρον ὕδωρ ἀδίαντος ἐπέγραφεν ἄβροχος ὁπλή.
Τρίτων δ' εὐρυγένειος ἐπέκτυπε Θυιάδι χάρμῃ,

---

v. 188. *βάψας ἑρμαγένεια* editt. Monstrum lectionis, unde nomen propr. fecerunt. Conf. si tanti est, I. 236. sqq. Veram lectionem ante me Canterus agnovit. Et Rhodomannus.

v. 199. *παρηώρησεν* editt.

v. 200. *διχθαλίῃ γλωχῖνι* editt. contra rei veritatem. *θαλάττια* editt.

v. 201. Vereor, ut hic et sequens versus huc pertineant. Leonum mentio ad Bacchi currum spectat, cf. v. 22. sed quid est, quod Bacchi currus et fortia facta non amplius commemorantur? Vid. Comment. Obiter moneo, v. alt. *Ἰνδώων* vulgo legi.

v. 204. *ἀδίαντον* editt. Mecum emendavit Wakef. Sylv. III. p. 23. mox *ἄβροτος ὁπλὴ* legendum proponens.

ὃς διδύμοις μελέεσσιν ἔχει βροτοειδέα μορφὴν
ἀλλοφυῆ, χλοάουσαν, ἀπ' ἰξύος ἄχρι καρήνου
ἡμιτελής· διερῆς δὲ παρήορος ἰξύος ὁλκῷ,
δίπτυχος ἰχθυόεντι τύπῳ περικάμπτεται οὐρή·
καὶ διερῇ μάστιγι, θαλασσαίῃ παρὰ φάτνῃ
ζεύξας ὠκυπόρῳ πεφορημένον ἅρμα θυέλλῃ,
Γλαῦκος ἀνιπτοπόδων λοφιὴν ἐπεμάστιεν ἵππων,
καὶ Σατύρους ἐδίωκεν· ἁλιῤῥοίζῳ δὲ κυδοιμῷ
Πὰν κερόεις, ἀβάτοισιν ἐν ὕδασι κοῦφος ὁδίτης,
ἄβροχος αἰγείῃσιν ἀνακρούων ἅλα χηλαῖς,
ἄστατος ἐσκίρτησε, καλαύροπι πόντον ἀράσσων,
πηκτίδι συρίζων πολέμου μέλος· ἐν ῥοθίοις δὲ
μιμηλὴν ἀΐων ἀνεμώλιον εἰκόνα φωνῆς,
ποσσὶν ὀρεσσινόμοισι διέτρεχε πόντιον ὕδωρ,
μαστεύων κτύπον ἄλλον· ὑπηνέμιος δὲ καὶ αὐτὴ
τικτομένη σύριγγι διώκετο πόντιος ἠχώ.
ἄλλος εὐκρήπιδα λόφον νησαῖον ἑλίξας,
ῥῖψεν ἐφ' Ὑδριάδεσσιν· ἀποπλαγχθεῖσα δὲ πέτρη
Νηρεΐδων, ἐτίναξε Παλαίμονος ἔμβρυον αὐλήν.

Πρωτεὺς δ' Ἴσθμιον οἶδμα λιπὼν Παλληνίδος ἅλμης,
εἰναλίῳ θώρηκι κορύσσετο, δέρματι φώκης·
ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐπέῤῥεον αἴθοπες Ἰνδοί,
Βάκχου κεκλομένοιο, καὶ οὐλοκόμων στίχες ἀνδρῶν
φωκάων πολύμορφον ἐπηχύναντο νομῆα.

---

v. 207. ἐπ' ἰξύος editt. male.
v. 208. παρήορος vulgo.
v. 209. οὐρῆς editt. impedita constructione, cf. v. 342.
v. 212. ἀνιπποπόδων ed. pr. emend. Falk.
v. 217. πυκτίδι ed. pr. emendat. in ed. alt.
v. 218. ἀνεμώνιον editt.

σφιγγομένου δὲ γέροντος ἑὴν ἑτερόχροος εἰκών·
Πρωτεὺς γὰρ μελέεσσι τύπον μίμηλον ὑφαίνων,
πόρδαλις αἰολόνωτος ἑὴν ἐστίξατο μορφήν,
καὶ φυτὸν αὐτοτέλεστον ἐπὶ χθονὸς ὄρθιον ἔστη,
δενδρώσας ἑὰ γυῖα· τινασσομένων δὲ πετήλων
ψευδαλέον ψιθύρισμα Βορειάδι σύρισεν αὔρῃ·
καὶ γραπταῖς φολίδεσσι κεκασμένα νῶτα χαράξας,
εἷρπε δράκων· μεσάτου δὲ πιεζομένου κενεῶνος
σπεῖραν ἀνῃώρησεν· ὑπ᾽ ὀρχηστῆρι δὲ παλμῷ
ἄκρα τιταινομένης ἐλελίζετο κυκλάδος οὐρῆς,
καὶ κεφαλὴν ὤρθωσεν· ἀποπτύων δὲ γενείων
ἰὸν ἀκοντιστῆρα κεχηνότι σύρισε λαιμῷ·
καὶ δέμας ἀλλοπρόσαλλον ἔχων σκιοειδέϊ μορφῇ,
φρῖξε λέων, σύτο κάπρος, ὕδωρ ῥέε· καὶ χορὸς Ἰνδῶν
ὑγρὸν ἀπειλητῆρι ῥόον σφηκώσατο δεσμῷ,
χερσὶν ὀλισθηρῇσιν ἔχων ἀπατήλιον ὕδωρ·
κερδαλέος δὲ γέρων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων,
εἶχε Περικλυμένοιο πολύτροπα δαίδαλα μορφῆς,
ὃν κτάνεν Ἡρακλέης, ὅτε δάκτυλα δισσὰ συνάψας,
ψευδαλέον μίμημα νόθης ἔθραυσε μελίσσης·
χερσαίην δὲ γέροντος ἐκυκλώσαντο πορείην
πώεα κητώεντα· φιλοψαμάθοιο δὲ φώκης
οἰγομένῳ βαρύδουπον ὕδωρ ἐπεπάφλασε λαιμῷ.

---

v. 238. *ἀνηώρησεν* editt.

v. 249. *ἔψαυσε μελίσσης* ed. pr. *ἔψευσε* ed. alt. male sic iubente Falkenb.

v. 251. *κηώεντα* editt. minus apte; certe illud de suavi potius odore usurpatur, qui alienus est a phoca. Fortasse *κητώεντα* cf. I. 274. — Id etiam Rhodomanno inventum restitui. *Hermannus.*

Θυγατέρων δὲ φάλαγγα φιλεύϊον εἰς μόθον ἕλκων,
ἔγχεϊ κυματόεντι γέρων ὡπλίζετο Νηρεύς,
ποντοπόρῳ τριόδοντι καταθρώσκων ἐλεφάντων,
δεινὸς ἰδεῖν· πολλαὶ δὲ παρ᾽ ἠόνα γείτονες ὄχθαι
εἰναλίῃ Νηρῆος ἐδοχμώθησαν ἀκωκῇ.
Νηρεΐδων δὲ γένεθλα συνεκρούσαντο τοκῆϊ
ὑσμίνης ἀλάλαγμα· καὶ εἰς μόθον ὑψόθι πόντου
ἡμιφανὴς ἀπέδιλος ἐβακχεύθη χορὸς ἅλμης.
καὶ Σατύρων ἀσίδηρος ἐπαΐσσουσα κυδοιμῷ,
ἀρχαίην ἐπὶ λύσσαν ἀνέδραμεν ἄστατος Ἰνώ,
λευκὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ἀφρὸν ὑπήνης.
καὶ βλοσυρὴ Πανόπεια, διαΐσσουσα γαλήνης,
γλαυκὰ θαλασσαίης ἐπεμάστιε νῶτα λεαίνης.
καὶ ῥόπαλον δυσέρωτος ἀειρομένη Πολυφήμου,
εἰναλίη Γαλάτεια κορύσσετο λυσσάδι Βάκχῃ.
κουφίζων δ᾽ ἀτίνακτον ἁλιτρεφέων ἐπὶ νώτων,
πομπίλος ἠέρταζε δι᾽ ὕδατος ἄβροχον Ἰνώ.
ὡς δέ τις ἱππεύων ἐλατὴρ ὑπὸ κυκλάδι τέχνῃ,
δοχμώσας ὅλον ἵππον ἀριστερὸν ἐγγύθι νύσσης,

---

v. 255. *ποντοπόρῳ Τρίτωνι κατ.* editt. inepte, cf. v. 305.

v. 256. *ἠόνα* vulgo.

v. 261. *ἐπαιθύσσουσα* editt. errore aliquoties obvio.

v. 262. *νύσσαν* editt. serius emend. Falk. *ἐπὶ λύσσαν ἀνέδραμεν*, *recurrit ad antiquum furorem;* fortasse recte; exspectabam tamen *μετὰ λύσσαν*, sententia paulo aliter concepta.

v. 265. *νῶτα φαλαίνης* voluerat Scaliger, improbante Cunaeo.

v. 269. Importuna est Ino, post vv. 261 — 63. rursus hic commemorata. Collocare vv. 268. 269. aut ante, aut post illos superiores, non placet. Fortasse aliud Deae marinae nomen latet. Caeterum Ino pugnans reprimitur infra a Sileno, v. 327. s.

v. 270. *ἀπὸ κ. τ.* ed. alt. nescio, unde.

δεξιτερὸν κάμψειε, παριεμένοιο χαλινοῦ,
κέντρῳ ἐπισπέρχων, προχέων πλήξιππον ἀπειλήν,
ὀκλάζων ἐπίκυρτος, ἐπ' ἄντυγι γούνατα πήξας,
ἰξύϊ καμπτομένῃ· καὶ ἑκούσιον ἵππον ἐλαύνων,
φειδομένῃ παλάμῃ τεχνήμονι βαιὸν ἱμάσσει,
ὄμμα βαλὼν κατόπισθε· παρελκομένου δὲ προσώπου,
δίφρον ὀπισθοτόνοιο φυλάσσεται ἡνιοχῆος·
ὣς τότε Νηρεΐδες διερὴν περὶ νύσσαν ἀγῶνος
ἰχθύας ὠκυπόροισιν ἐοικότας ἤλασαν ἵπποις.
ἄλλη δ' ἀντικέλευθον ἁλίδρομον εἶχε πορείην·
νώτῳ δ' ἰχθυόεντι καθιππεύουσα γαλήνης,
ἡνίοχος δελφῖνος, ὑπερκύψασα θαλάσσης,
ὑγρομανῆ δρόμον εἶχε· φανεὶς δέ τις ὑγρὸς ὁδίτης
μεσσοφανὴς δελφῖνας ὁμόζυγας ἔσχισε δελφίς.

Καὶ ποταμοὶ κελάδησαν ἐς ὑσμίνην Διονύσου,
θαρσύνοντες ἄνακτα, καὶ ἀενάων ἀπὸ λαιμῶν
ὑδατόεν μύκημα κεχηνότος Ὠκεανοῖο,

---

v. 272. *παρειμένοιο* ed. pr. emend. Falk. etsi vocab. rursus in ed. alt. male excusum est.

v. 274. *γούνατα κάμψας* editt. corruptione e seq. participio orta, cf. XXXVII. 355.

v. 281. Locus est impeditissimus. Post illam nimis longam comparationem v. 270 — 80. *ἄλλη* de alia quadam Nympha ita nude sequi non potuit, nisi pluribus Nympharum nominibus rursus interpositis. Fortasse igitur hic quoque nonnulla exciderunt. Sed fortasse corruptum est *ἄλλη* et legendum *Βάκχη*, ita et *ἀντικέλευθος πορεία* et *ὑγρομανὴς δρόμος* v. 284. argutius dici videbuntur, durius part. *ὑπερκύψασα*.

v. 282. *γνωτῷ δ' ἰχθ.* editt. si haec ab antecedd. pendent, recte se habere poterit *καθιππ. γαλήνης* adeoque *Γαλήνης*; si distinguenda sunt, scribendum videbitur *Γαλήνη*.

ἄγγελος ὑσμίνης Ποσιδήϊος ἔβρεμε σάλπιγξ·
καὶ πελάγη κυρτοῦτο, συναιχμάζοντα τριαίνῃ·
Ἰκαρίῳ Μυρτῷος ἐπέτρεχεν· ἀγχιφανὴς δὲ
Ἑσπερίῳ Σαρδῷος, Ἴβηρ ἐπεσύρετο Κελτῷ,
οἰδαίνων πελάγεσσι, καὶ ἠθάδι δίζυγι πόντῳ
βόσπορος ἀστήρικτος ἐμίγνυε καμπύλον ὕδωρ·
Αἰγαίου δὲ ῥέεθρα συναιθύσσοντες ἀέλλῃ
Ἰονίης κενεῶνες ἐμαστίζοντο θαλάσσης
συζυγέες· Σικελῆς δὲ παρὰ σφυρὰ θυιάδος ἅλμης
κύμασι πυργωθεῖσα συνέκτυπεν Ἀδριὰς ἅλμη
ἀγχινεφής· καὶ κόχλον ἑλὼν, ὑπὸ Σύρτιος ὕδωρ
εἰναλίῃ σάλπιγγι Λίβυς μυκήσατο Νηρεύς·
καί τις ἀναΐξας ῥοθίων, χερσαῖος ὁδίτης,
εἰς σκοπιὴν πόδα λαιὸν ἐρείσατο· δεξιτερῷ δὲ
οὔρεος ἄκρα κάρηνα ταμὼν ἐνοσίχθονι ταρσῷ,
Μαινάδος ἀψαύστοιο κατηκόντιζε καρήνου·
καὶ βυθίῳ τριόδοντι καταιχμάζων Διονύσου,
ἅλμασι μητρῴοισιν ἐβακχεύθη Μελικέρτης.

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
ὧν ἣ μὲν δονέουσα μετήλυδα βότρυν ἐθείρης,
εἰς μόθον ὑδατόεντα κορύσσετο φοιτάδι λύσσῃ,
ἄστατος οἰστρηθεῖσα ποδῶν βητάρμονι παλμῷ·
ἣ δὲ, Σάμου Θρηΐσσαν ὑπὸ σπήλυγγα Καβείρων
ναssαμένη, Λιβάνοιο παρεσκίρτησεν ἐρίπνῃ,
βάρβαρον αἰθύσσουσα μέλος Κορυβαντίδος ἠχοῦς·

---

v. 291. *Μυρτῶος* et v. seq. *Σαρδῶος* editt. supple *πόντος*.

v. 306. *μητρῴοισι* editt. furens, uti Ino mater.

v. 313. *αἰθύσσουσα μέλος* insolenter dictum, fortasse, quia caput furibunda iactat. Melius dixisset *ἐνάζουσα μέλος*. Sensus tamen recte se habet, mox enim respondet *ὑπεβρυχᾶτο*, v. 316.

ἄλλη ἀπὸ Τμώλοιο, λεχωΐδος ὕψι λεαίνης,
ἄρσενα μιτρώσασα κόμην ὀφιώδεϊ δεσμῷ,
Μαιονὶς ἀκρήδεμνος ὑπεβρυχᾶτο Μιμαλλών·
καὶ ποδὸς ἴχνος ἔπηξε μετήορον ὑψόθι λόχμης,
μιμηλαῖς γενύεσσιν ἐπαφριόωσα θαλάσσῃ.
Σειληνοὶ δὲ Κίλισσαν ἀναβλύζοντες ἐέρσην,
Μυγδονίων ἐλατῆρες ἐθωρήσσοντο λεόντων,
καὶ βυθίῳ καναχηδὸν ἐπισκιρτῶντες ὁμίλῳ,
ἀμπελόεν παλάμῃσιν ἀνέσχεθον ἔργον Ἐνυοῦς·
καὶ παλάμας τανύσαντο λεοντείην ἐπὶ δειρήν,
δραξάμενοι πλοκαμῖδος· ἀμαιμακέτους δὲ φορῆας
θαρσαλέοι λασίοισιν ἀνεκρούσαντο χαλινοῖς.
ἁρπάξας δὲ τένοντα χαραδρήεντος ἐναύλου,
Σειληνὸς πολέμιζε Παλαίμονι· φοιταλέην δὲ
ἔγχεϊ κισσήεντι δι' ὕδατος ἤλασεν Ἰνώ.
ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζε· καὶ οὐκ ᾐδέσσατο Βάκχη,
θύρσῳ ἀκοντιστῆρι καταΐσσουσα τριαίνης,
Βάκχη θῆλυς ἐοῦσα· προασπίζων δὲ θαλάσσης
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ μετανάστιος ἤρισε Νηρευς
πήχεϊ παφλάζοντι· δαφοινήεντι δὲ κισσῷ
δαίμονα Παλληναῖον Ὀρεστιὰς ἤλασε Βάκχη·

---

v. 317. *μετήορον* editt. Praeterea mirum est *ὑψόθι λόχμης*, si ad Baccham, leaena vectam, v. 314., pertinet. An alia est: *ἢ ποδὸς ἴ. ἔπ.* et fortasse *ὑψόθεν ὄχθης* —?

v. 319. *Σιληνοὶ* editt.

v. 322. *ἔργον Ἐνυοῦς* non telum est, sed bellum. E v. 328. coniicias *ἔγχος Ἐν.* sed vide, an praestet *ἕρκος Ἐνυοῦς*.

v. 325. *βαρσαλέοι* ed. pr. emend. Falk.

v. 327. *Σιληνὸς πτολέμιζε* vulgo.

v. 329. *ἠδέσσατο* editt.

οὐ δέ μιν ἐστυφέλιξεν· ἐπερχόμενον δὲ Λυαίῳ
Γλαῦκον ἀκοντιστῆρι Μάρων ἀπεσείσατο θύρσῳ.
ὑψινεφὴς δ' ἐλέφας μελέων ἐνοσίχθονι παλμῷ
δινεύων στατὸν ἴχνος ἀκαμπέϊ γούνατος ὁλκῷ
χείλεσι μηκεδανοῖσι χαμευνάδι μάρνατο φώκῃ.
καὶ Σάτυροι ῥώοντο κυβιστητῆρι κυδοιμῷ
ταυροφυεῖς, κεράεσσι πεποιθότες· ἐσσυμένων δὲ
ἀλλοφανὴς κεχάλαστο δι' ἰξύος ὄρθιος οὐρή.
Σειληνῶν δὲ φάλαγγες ἐπέῤῥεον, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ποσσὶ διχαζομένοις ἐποχημένος ἰξύϊ ταύρου,
συμπλεκέων ἔθλιψε μέλος διδυμόθροον αὐλῶν.
καὶ πλοκάμους βαλίῃσι συναιθύσσουσα θυέλλαις,
Μυγδονὶς ἐκροτάλιζεν ὁμόζυγα κύμβαλα Βάκχη,
καὶ λοφιὴν ἐπίκυρτον ἐμάστιε λυσσάδος ἄρκτου
θηρὸς ὑποβρυχίης ἀντώπιον· ἀγροτέρη δὲ
πόρδαλις οὐρεσίφοιτος ἐλαύνετο κέντορι θύρσῳ.
καί τις ἀμερσινόοιο κατάσχετος ἅλματι λύσσης,
ἴχνεσιν ἀβρέκτοισιν ἐπεσκίρτησε θαλάσσῃ,
οἷα Ποσειδάωνος ἐπισκαίρουσα καρήνῳ·
λὰξ ποδὶ κύματα τύψεν· ἐπηπείλησε δὲ πόντῳ
σιγαλέῳ, καὶ κωφὸν ὕδωρ ἐπεμάστιε θύρσῳ
Βασσαρὶς ὑγροφόρητος· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ νύμφης

---

v. 340. *ῥόωντο* ed. pr. emend. Falk.

v. 343. *Σιληνῶν* vulgo.

v. 345. *μέλος ἑτερόθροον* editt. productione in Nonno non ferenda.

v. 347. *Βάκχαις* editt. sine sensu.

v. 354. Oratio *ἀσύνδετος* suspecta est, etsi illud *λὰξ π. κ. τ.* tanquam repetitio versus 352. spectari potest. Fortasse *ἐπισκιρτῶσα* legendum v. 352.

ἀφλεγέος σελάγιζε κατ᾽ αὐχένος αὐτόματον πῦρ,
θάμβος ἰδεῖν· κινυρὴ δὲ παρ᾽ ᾐόνι, γείτονι πόντῳ,
φύλοπιν εἰσορόωσα θαλασσομόθου Διονύσου,
αἰνοπαθὴς Ψαμάθη πολυταρβέα ῥήξατο φωνήν·

Εἰ Θέτιδος χάριν οἶσθα, καὶ εὐπαλάμου Βριαρῆος,
εἰ μάθες Αἰγαίωνα, τεῶν χραισμήτορα δεσμῶν,
Ζεῦ ἄνα, Βάκχον ἔρυκε μεμηνότα· μηδὲ νοήσω
δουλοσύνην Νηρῆος ὁμοῦ Φορκοῖο τελευτῇ·
μὴ Θέτις αἰολόδακρυς ὑποδρήσσειε Λυαίῳ·
δμωΐδα μή μιν ἴδοιμι παρὰ Βρομίῳ, χθόνα Λυδῶν
ὀψομένην μετὰ πόντον, Ἀχιλλέα, Πηλέα, Πύῤῥον,
υἱωνὸν, πόσιν, υἷα μιῇ στενάχουσαν ἀνίῃ·
Λευκοθέην δ᾽ ἐλέαιρε γοήμονα, τῆς παρακοίτης
υἷα λαβὼν, ἐδάϊξε, τὸν ἀστόργοιο τοκῆος
παιδοφόνοι γλωχῖνες ἐδαιτρεύσαντο μαχαίρης.

Ὣς φαμένης ἤκουσε δι᾽ αἰθέρος ὑψιμέδων Ζεύς,
καὶ Βερόης ὑμέναιον ἐπέτρεπεν Ἐννοσιγαίῳ,
καὶ μόθον ἐπρήϋνε γαμοστόλον· οὐρανόθεν γὰρ
νυμφιδίην ἀτέλεστον ἀναστέλλοντες ἐνυώ,

---

v. 358. ἠόνι editt.

v. 360. ῥίξατο excusum in ed. alt.

v. 362. χρ. θεσμῶν editt.

v. 364. Νηρῆος μετὰ φώκοιο τελευτήν, editt. Ν. ἐπὶ Γλαύκοιο τελευτῇ coniiciebat Cun. Probabo, quod scripsi, in Comment. Rhodomannus: „mendosus versus."

v. 366. δμωΐδα — παρὰ Βρομίων ed. pr. primum tantum vocab. emendatius scriptum in ed. alt. totum locum emendavit Cun. qui seqq. quoque verss. 367. 368. in ordinem redegit, cum vulgo ederetur: ὀψομένην ἔτι πότμον Ἀχιλλεῖ, Πηλεῖ, Πύῤῥῳ — στενάχουσιν ἀ. Male Scaliger et parum sufficienter unum ἐπίποτμον tentabat. Στενάχουσαν etiam Rhodomannus.

Βάκχον ἀπειλητῆρες ἐκυκλώσαντο κεραυνοί.
καὶ θεὸς ἀμπελόεις, γαμίῳ δεδονημένος ἰῷ,
κούρην μὲν μενέαινε· πατὴρ δέ μιν ὑψιμέδων Ζεὺς
βρονταίης ἀνέκοπτε μέλος σάλπιγγος ἀράσσων,
καὶ πόθον ὑσμίνης ἀνεσείρασε πάτριος ἠχώ.
ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐχάζετο νωθρὸς ὁδίτης,
στυγνὸς, ὀπισθοβόλῳ δεδοκημένος ὄμματι κούρην·
οὔασι δ᾽ αἰδομένοισιν ἀειδομένων ἐνὶ πόντῳ,
ζῆλον ἔχων, ἤκουεν Ἀμυμώνης ὑμεναίων.
καὶ γάμον ἡμιτέλεστον ἁλίβρομος ἤπυε σύριγξ,
καὶ δονέων ἄσβεστον ἐν ὕδασι νυμφίδιον πῦρ,
παστὸν Ἀμυμώνης θαλαμηπόλος ἤπυε Νηρεύς·
καὶ μέλος ἔπλεκε Φόρκυς· ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
Γλαῦκος ἀνεσκίρτησεν· ἐβακχεύθη Μελικέρτης·
καὶ ζυγίην Γαλάτεια διακρούουσα χορείην,
ἄστατος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ,
καὶ γάμιον μέλος εἶπεν, ἐπεὶ μάθε καλὰ λιγαίνειν,
ποιμενίῃ σύριγγι διδασκομένη Πολυφήμου.

Καὶ Βερόης διεροῖσιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
νυμφίος Ἐννοσίγαιος ἐφίλατο πατρίδα νύμφης·
καὶ Βερόης ναέτῃσιν, ἑῆς κειμήλιον εὐνῆς,
Ἄρεος εἰναλίοιο θαλασσαίην πόρε νίκην.
καὶ γάμος ὄλβιος ἦεν, ἐπεὶ βυθίῳ παρὰ παστῷ
ἄξιον ἕδνον Ἔρωτος Ἄραψ ἐκομίσσατο Νηρεύς,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον, Ὀλύμπια δαίδαλα, νύμφῃ,

---

v. 385. *γάμον ἡμιτέλ.* i. e. *iam* quasi semipatratum.

v. 387. *πλαστὸν Ἀ. θαλαμηπόλον ἤπυε Ν.* editt. Verbum nescio an recte repetatur e v. 385. potuisset *ᾔνεσε*, ut XLVII. 461. Per se elegans esset: *παστὸν — ἤρτυε*, sed sentio, quid opponi possit.

v. 400. *Ὀλύμπια δαΐδα ν.* editt. aperto errore.

ὄλβον ἄγων, κάλυκάς τε φέρων, ἕλικάς τε τιταίνων,
ὁππόσα Νηρεΐδεσσιν ἀμιμήτῳ κάμε τέχνῃ
Λήμνιος ἐργοπόνος παρὰ Κύπριδι· καὶ μέσον ἅλμης
ἔμπυρον ἄκμονα πάλλεν ὑποβρυχίην τε πυράγρην,
φυσαλέου χοάνοιο περίδρομον ἆσθμα τιταίνων
ποιητοῖς ἀνέμοισιν· ἀναπτομένης δὲ καμίνου,
ἐν ῥοθίοις ἄσβεστον ἐβόμβεεν ἐνδόμυχον πῦρ.
Νηρεὺς μὲν τάδε δῶκε πολύτροπα· δῶκε δὲ κούρῃ
Περσικὸς Εὐφρήτης πολυδαίδαλον εἶδος ἀράχνης·
χρυσὸν Ἴβηρ πόρε Ῥῆνος· ἐχεκτεάνων δὲ μετάλλων
ἤλυθεν εἴκελα δῶρα γέρων Πακτωλὸς ἀείρων
χερσὶ φυλασσομένῃσιν, ὅτι πρόμον ἔτρεμε Λυδῶν
Βάκχον, ἑὸν βασιλῆα, καὶ ἔτρεμε γείτονα Ῥείην
Μυγδονίης πολιοῦχον, ἑῆς χθονός· Ἠριδανὸς δὲ
Ἡλιάδων ἤλεκτρα ῥυηφενέων ἀπὸ δένδρων
δῶρα πόρε στίλβοντα· καὶ ἀργυρέης ἀπὸ πέτρης
Στρυμὼν ὅσσα μέταλλα, καὶ ὁππόσα Γεῦδις ἀείρει,
ἕδνον Ἀμυμώνῃ δωρήσατο Κυανοχαίτης.

Ὣς ὃ μὲν ἀρτιχόρευτος ὑποβρυχίῳ παρὰ παστῷ
γήθεεν, Ἐννοσίγαιος· ἀμειδήτῳ δὲ Λυαίῳ
γνωτὸς Ἔρως φθονέοντι παρήγορον ἴαχε φωνήν·

---

v. 401. *κάλυκας*, flores, arte effictos? an *καλάθους? κύλικας?*

v. 402. sq. *Νηρεΐδεσσιν . . . . . . νετέχνῃ λ. ἐργοπόνος πα . .* . . . . *δικαίεσον ἅλμης* ed. pr. priorem versum mecum emend. Falk. in alt. idem tentabat *παρὰ κύμασι, κ. μ. ἁ.*

v. 408. *τάδε δῶρα π.* editt. verbo male in verbosissimo poëta subintelligendo.

v. 410. *Ἴβηρ — Ῥῆνος* ut supra XXIII. 94.

v. 411. *ἴκελα δῶρα* editt.

v. 419. *ἀρτιλόχευτος* editt. sine sensu.

Νυμφοκόμους, Διόνυσε, τί μέμφεαι εἰςέτι κεστούς;
οὐ Βρομίῳ Βερόης γάμος ἔπρεπεν, ἀλλὰ θαλάσσης
ἄρμενος ἦν γάμος οὗτος, ὅτι βρυχίης Ἀφροδίτης
παῖδα λαβὼν ἔζευξα θαλασσοπόρῳ παρακοίτῃ·
ἁβροτέρην δ' ἐφύλαξα τεοῖς θαλάμοις Ἀριάδνην,
ἐκ γενεῆς Μίνωος, ὁμόγνιον· οὐτιδανὴν δέ,
πόντιον αἷμα φέρουσαν, Ἀμυμώνην λίπε πόντῳ.
ἀλλὰ λιπὼν Λιβάνοιο λόφον καὶ Ἀδώνιδος ὕδωρ,
ἵξεαι εἰς Φρυγίην εὐπάρθενον, ἧχί σε μίμνει
ἄβροχον Ἠελίοιο λέχος Τιτηνίδος Αὔρης·
καὶ στέφος ἀσκήσασα μάχης καὶ παστάδα κούρης
Θρῄκη νυμφοκόμος σε δεδέξεται, ἧχι καὶ αὐτὴ
Παλλήνη καλέει σε δορυσσόος, ἧς παρὰ παστοὺς
ἀθλοφόρον γαμίοισι περιστέψω σε κορύμβοις,
ἱμερτὴν τελέσαντα παλαισμοσύνην Ἀφροδίτης.

Τοῖα γυναιμανέοντι κασιγνήτῳ φάτο Βάκχῳ
θοῦρος Ἔρως· πτερύγων δὲ πυρώδεα βόμβον ἰάλλων,
ἠερίῃ, νόθος ὄρνις, ἀνῃώρητο πορείῃ,
καὶ Διὸς εἰς δόμον ἦλθεν. ἀπ' Ἀσσυρίοιο δὲ κόλπου
ἁβροχίτων Διόνυσος ἀνήϊεν εἰς χθόνα Λυδῶν,
Πακτωλοῦ παρὰ πέζαν, ὅπῃ χρυσαυγέϊ πηλῷ

---

v. 422. *νυμφοκόμε Δ.* editt. emendavit Rhodom. teste Herm. ad Orph. p. 719.

v. 429. *λιπὼν Λιβάνοιο, λιπὼν καὶ Ἀδ.* editt.

v. 430. *ἧχι* ed. pr. V. seq. Cunaeus absurde reprehendit Nonnum, quasi dixisset *λέχος ἄβροχον Ἠελίοιο*, *lectum a Sole non rigatum.* Non intellexit poëtam censor.

v. 433. *Θρῄκη νυμφοκόμος ἑ δεδ.* editt. Mox *ἧχι* ed. pr. *Σὲ* iam Rhodomannus.

v. 439. *ἀνηώρητο* vulgo.

v. 442. *ὅπη* editt.

ἀφνειῆς ψαμάθοιο μέλαν φοινίσσεται ὕδωρ·
Μαιονίης δ' ἐπέβαινε, καὶ ἵστατο, μητέρι Ῥείῃ
Ἰνδῴης ὀρέγων βασιλήϊα δῶρα θαλάσσης·
καλλείψας δὲ ῥέεθρα βαθυπλούτου ποταμοῖο,
καὶ Φρύγιον κενεῶνα, καὶ ἁβροβίων γένος ἀνδρῶν,
Ἀρκτῴην παρὰ πέζαν ἑὴν ἐφύτευσεν ὀπώρην,
Εὐρώπης πολίεθρα μετ' Ἀσίδος ἄστεα βαίνων.

---

v. 443. ἀφνειῆς Λιβάνοιο editt. sine sensu, cf. 429. Nostrum probat X. 146.

v. 445. Ἰνδώης editt.

v. 447. γένος Ἰνδῶν editt. alieno loco; de Lydis sermo est, cf. v. 441.

v. 448. Ἀρκτώην vulgo, et v. sq. πτολίεθρα.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΔ.

Τεσσαρακοστὸν ὕφηνα τὸ τέτρατον, ᾗχι γυναῖκας
δέρκεο μαινομένας, καὶ Πενθέος ὄγκον ἀπειλῆς.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΔ.

Ἤδη δ' Ἰλλυρίης Δαυλάντιον ἔθνος ἀρούρης,
καὶ πέδον Αἱμονίης, καὶ Πήλιον ἄκρον ἐάσας,
Ἑλλάδος ἐγγὺς ἵκανε, καὶ Ἀονίῃ παρὰ πέζῃ
στῆσε χορούς· ἀΐων δὲ μέλος μυκήτορος αὐλοῦ
Πανὶ Ταναγραίῳ θιάσους ἐστήσατο ποιμήν·
καὶ κρήνη κελάδησεν, ὅπῃ χθονὸς ἄκρον ἀράξας
ὑγρὸς ὄνυξ ἵππειος ἐπώνυμον ἔγλυφεν ὕδωρ·
Ἀσωπὸς δ' ἐχόρευε, πυρίπνοα χεύματα σύρων,
καὶ προχοὰς ἐλέλιξε· σὺν Ἰσμηνῷ δὲ τοκῆϊ
κυκλάδας αἰθύσσουσα ῥοὰς ὠρχήσατο Δίρκη.
καί ποτέ τις, δρυόεντος ἀναΐξασα κορύμβου,
ἡμιφανὴς ἐλίγαινεν Ἁμαδρυὰς ὑψόθι δένδρου,
οὔνομα κυδαίνουσα κορυμβοφόρου Διονύσου·
πηγαίη δ' ὁμόφωνος ἀσάμβαλος ἴαχε Νύμφη.
Καὶ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀδεψήτοιο βοείης
Πενθέος ἀσπόνδοισιν ἐπεσμαράγησεν ἀκουαῖς·
οἰνοφόρῳ δ' ἀθέμιστος ἄναξ ἐπεχώσατο Βάκχῳ,

---

v. 2. *ἐάσσας* editt.
v. 6. *ὅπη*, ut solent, editt.
v. 7. *ἵππειον* editt.
v. 12. Pro more Nonni exspectabam *ἔκτοθι δένδρου.*

καὶ στρατιὴν ἐκόρυσσε μαχήμονα· κέκλετο δ' ἄλλοις,
ἄστεος ἑπταπόροιο περιφράξαι κενεῶνας.
οἳ μὲν ἐπεκλήϊσσαν ἀμοιβάδις· ἐξαπίνης δὲ
αὐτόματοι κληῖδες ἀνωΐγνυντο πυλάων,
καὶ δολιχῷ πυλεῶνι μάτην ἐπέβαλλον ὀχῆας
ἠερίοις θεράποντες ἐριδμαίνοντες ἀήταις.
οὐ τότε τις πυλαωρὸς ἰδὼν ἀνεσείρασε Βάκχην·
Σειληνοὺς δὲ γέροντας ἀτεύχεας ἀσπιδιῶται
ἔτρεμον αἰχμητῆρες· ὁμογλώσσῳ δ' ἀλαλητῷ,
κεκλομένου βασιλῆος ἀφειδήσαντες ἀπειλῆς,
πολλάκις ὠρχήσαντο· σὺν εὐτύκτοις δὲ βοείαις
κυκλάδος ἐστήσαντο σακεσπάλον ἅλμα χορείης,
ἀντίτυπον μίμημα φιλοσμαράγων Κορυβάντων.
φρικαλέαι δ' ἰάχησαν ἐν οὔρεσι λυσσάδες ἄρκτοι·
καὶ γένυν αἰθύσσουσα καὶ ὑψιπότητον ἐρωὴν
πόρδαλις ἠώρητο· λέων δέ τις ἁβρὸς ἀθύρων,
μειλίχιον βρύχημα συνήλικι πέμπε λεαίνῃ.
Ἤδη δ' αὐτοέλικτος ἐσείετο Πενθέος αὐλή,
ἀκλινέων σφαιρηδὸν ἀναΐσσουσα θεμέθλων·
καὶ πυλεὼν δεδόνητο, θορὼν ἐνοσίχθονι παλμῷ,
πήματος ἐσσομένοιο προάγγελος· αὐτόματος δὲ
λάϊνος Ὀγκαίης ἐλελίζετο βωμὸς Ἀθήνης,

---

v. 19. *κενεῶνας* dixit, ubi vulgaris usus *πυλεῶνας* postulasset.

v. 21. *ἀνηώγνυντο* editt. *ἀνωΐγνυντο* iam Rhodomannus.

v. 22. Malim *δολιχοὺς — ὀχῆας.*

v. 25. *Σιληνοὺς* editt.

v. 28. *εὐτήκτοις* ed. pr. emend. Falk. non deterius fuisset *εὐπήκτοις.*

v. 30. vulgo ante v. 34. sine sensu legitur.

v. 32. Suspecta constructio *γένυν αἰθύσσουσα καὶ — ἐρωήν,* cf. v. 61. Fortasse *καθ' ὑψιπότητον ἐρωήν.*

v. 33. *πάρδαλις ἠώρητο — ἁβρὸς ἐρώτων* editt. Emendatio certa, cf. XLI. 186.

ὅν ποτε Κάδμος ἔδειμεν, ὅτε βραδυπειθέϊ ῥιπῇ
μόσχου πυργοδόμοιο φερέπτολις ὤκλασε χηλή·
ἀμφὶ δὲ θεῖον ἄγαλμα πολισσούχοιο θεαίνης
αὐτομάτῃ ῥαθάμιγγι θεόσσυτος ἔβλυεν ἱδρώς,
δεῖμα φέρων ναέτῃσι· καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου,
ἄγγελος ἐσσομένων, βρέτας Ἄρεος ἔῤῥεε λύθρῳ.
Καὶ ναέται δεδόνηντο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο μήτηρ
Πενθέος αὐχήεντος· ἐβακχεύθη δὲ μενοινήν,
μνησαμένη προτέροιο δαφοινήεντος ὀνείρου,
πικρὰ προθεσπίζοντος, ἐπεὶ πάρος ὑψόθι λέκτρων,
ἐξότε κοιρανίην πατρώϊον ἥρπασε Πενθεύς,
πάννυχον ὑπναλέοις ὀάροις εὕδουσαν Ἀγαύην,
φάσματα μιμηλοῖο διεπτοίησεν ὀνείρου,
ἀπλανέος θρώσκοντα δι' εὐκεράου πυλεῶνος·
ἔλπετο γάρ, Πενθῆα χοροίτυπον ἁβρὸν ὁδίτην,
ἄρσενα κοσμήσαντα γυναικείῳ χρόα πέπλῳ,
ῥῖψαι πορφυρόνωτον ἐπὶ χθόνα φᾶρος ἀνάκτων,
θύρσον ἐλαφρίζοντα, καὶ οὐ σκήπτροιο φορῆα.
καί μιν ἰδεῖν ἐδόκησε πάλιν Καδμηῒς Ἀγαύη,
ἑζόμενον σκιεροῖο μετάρσιον ὑψόθι δένδρου·
καὶ φυτὸν ὑψικάρηνον, ὅπῃ θρασὺς ἕζετο Πενθεύς,
θῆρες ἐκυκλώσαντο, καὶ ἄγριον εἶχον ἐρωήν,
δένδρον ἀπειλητῆρι μετοχλίζοντες ὀδόντι,
τρηχαλέαις γενύεσσι· τινασσομένοιο δὲ δένδρου,
κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἕλιξ δινεύετο Πενθεύς·

---

v. 40. *ὅτε* vel *ὅπῃ βρ.* Sed idem fere est. Paulo ante *Κάμος* excusum in ed. alt.

v. 45. *ἄγγελον* editt. Sed talia non construuntur in hunc modum.

v. 46. *δεδόνοιτο* ed. pr. emend. Falk.

v. 60. *ὅπη* vulgo.

καί μιν ἐδηλήσαντο τεθηπότα μαινάδες ἄρκτοι·
ἀγροτέρη δὲ λέαινα, διαΐσσουσα προσώπου,
πρυμνόθεν ἔσπασε χεῖρα· καὶ ἄσχετα μαινομένη θὴρ
ἡμιτόμου Πενθῆος ἐρεισαμένη πόδα λαιμῷ,
θηγαλέοις ὀνύχεσσι διέθρισεν ἀνθερεῶνα·
αἱμαλέον δὲ κάρηνον ἐκούφισεν ἅρπαγι θύρσῳ
οἰκτρὰ δαϊζομένου· καὶ ἐδείκνυε μάρτυρι Κάδμῳ
παλλομένη· βροτέην δ᾽ ἀλιτήμονα ῥήξατο φωνήν·
    Εἰμὶ τεὴ θυγάτηρ θηροκτόνος· εἰμὶ δὲ μήτηρ
Πενθέος ὀλβίστοιο, τεὴ φιλότεκνος Ἀγαύη·
τηλίκον ὤλεσα θῆρα· λεοντοφόνοιο δὲ νίκης
δέχνυσο τοῦτο κάρηνον, ἐμῆς πρωτάγριον ἀλκῆς·
τηλίκον οὔ ποτε θῆρα κατέκτανε σύγγονος Ἰνώ·
οὐ κτάνεν Αὐτονόη· σὺ δὲ σύμβολα παιδὸς Ἀγαύης
πῆξον ἀριστοπόνοιο τεοῦ προπάροιθε μελάθρου.
    Τοῖον ὄναρ βλοσυρωπὸν ὑπόχλοος εἶδεν Ἀγαύη.
ἔνθεν ἐριπτοίητον ἀπωσαμένη πτερὸν ὕπνου,
ὀρθρινὴ καλέσασα θεηγόρον υἷα Χαρικλοῦς,
μάντιας ἐσσομένων, φονίους ἐδίδαξεν ὀνείρους.
Τειρεσίας δ᾽ ἐκέλευσε, θεοπρόπος, ἄρσενα ῥέξαι
ταῦρον, ἀοσσητῆρα δαφοινήεντος ὀνείρου,

---

v. 65. Fortasse dedit δεδουπότα.

v. 66. καταΐσσουσα cum mala fide scripsisset Cunaeus, ridet Nonnum, quasi leaenam in faciem irruere et sic manum evellere dixisset. Sed λ. διαΐσσ. προσώπου leaena est, quae ante faciem, ante oculos *somniantis* proruere videtur.

v. 70. τάρσῳ editt. θύρσῳ scribendum ostendi ad Eurip. Bacch. 1133. *Hermannus.*

v. 75. ὤλεσε θ. editt.

v. 81. ἀριπτοίητον editt.

v. 82. θεηγόνον υἷα Χ. editt. cf. v. 84.

Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο θεοκλήτῳ παρὰ βωμῷ,
μηκεδανῆς ἐλάτης παρὰ δένδρεον, ἧχι Κιθαιρὼν
πέπταται ὑψικάρηνος· Ἁμαδρυάδεσσι δὲ Νύμφαις
θῆλυν ὄϊν σήμαινε θυηπολέειν παρὰ λόχμῃ.
ἔγνω δ' ἔμφρονα θῆρα, καὶ ἀγρώσσουσαν Ἀγαύην
παιδὸς ἑὴν ὠδῖνα, καὶ ὠλεσίτεκνον ἀγῶνα,
καὶ κεφαλὴν Πενθῆος· ἐν ἀφθόγγῳ δὲ σιωπῇ
κρύψεν ὀνειρείης ἀπατήλιον εἰκόνα νίκης,
Πενθέα μὴ βαρύμηνιν, ἑὸν βασιλῆα, χαλέψῃ.
Πειθομένη δὲ γέροντι σοφῷ, φιλότεκνος Ἀγαύη
εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ὁμόστολος ἤϊε Κάδμῳ,
Πενθέος ἑσπομένοιο· καὶ εὐκεράῳ παρὰ βωμῷ
θῆλυν ὄϊν κερόεντι συνέμπορον ἄρσενι ταύρῳ,
ἧχι Διὸς πέλεν ἄλσος, ὀρειάδος ἔμπλεον ὕλης,
Ζηνὶ καὶ Ἀδρυάδεσσι μίαν ξύνωσε θυηλὴν
Κάδμος Ἀγηνορίδης, θεοτερπέα βωμὸν ἀνάψας,
ῥέζων ἀμφοτέροισιν· ἀναπτομένοιο δὲ πυρσοῦ,
κνίσσῃ μὲν περίφοιτος ἕλιξ συνενήχετο καπνῷ,
εὐόδμῳ στροφάλιγγι· δαϊζομένου δ' ἄρα ταύρου,
ὄρθιος αἱμαλέης αὐτόσσυτος αὐλὸς ἐέρσης
χεῖρας ἐρευθιόωντι φόνῳ πόρφυρεν Ἀγαύης. — —

* * * * *

---

v. 86. *θεοκλήτῳ — βωμῷ*, ara, *ad quam invocatur deus*, cf. XLVI. 298. XLVII. 730.

v. 87. *ἧχι* ed. pr.

v. 91. *παιδὸς ἑῆς ὠδ.* editt. Sermo est de Pentheo, ut vulgata sic vera esse non possit. Sed vereor ut locus persanatus sit: fortasse poëta dedit *γαστρὸς ἑῆς ὠδ.*

v. 93. *κρύψεν ὠρειρείης* ed. pr. emend. a Falk.

v. 97. *Πενθέος ἐσσομένοιο* editt. sine sensu. Emendaverat etiam Rhodomannus.

v. 99. *ἧχι* ed. pr.

v. 106. Quae hunc versum sequuntur usque ad v. 118. nescio,

αὐχένιον δὲ τένοντα πέριξ στεφανηδὸν ἑλίξας,
οἰδαλέην ἐπίκυρτον ἑὴν δοχμώσατο δειρήν,
μείλιχος εἱλικόεντι δράκων μιτρούμενος ὁλκῷ·
στέμματι δ' ὁλκαίῳ κεφαλὴν κυκλώσατο Κάδμου
πρηῢς ὄφις, καὶ γλῶσσα πέριξ λίχμαζεν ὑπήνην,
μειλιχίῳ φίλον ἰὸν ἀποπνείουσα γενείῳ
οἰχομένῳ· καὶ θῆλυς ὄφις μιτρώσατο κόρσην
Ἁρμονίης, ξανθοῖσι περιπλεχθεῖσα κορύμβοις.
καὶ διδύμων ὀφίων πετρώσατο γυῖα Κρονίων,
ὅττι παρ' Ἰλλυρικοῖο δρακοντοβότου στόμα πόντου
Ἁρμονίη καὶ Κάδμος, ἀμειβομένοιο προσώπου,
λαϊνέην ἤμελλον ἔχειν ὀφιώδεα μορφήν. —
[τοῖον ἴδεν ποτὲ φάσμα, καὶ ὀμφήεντος ὀνείρου
μνησαμένη, δεδόνητο φόβῳ φιλότεκνος Ἀγαύη.]
καὶ φόβον ἄλλον ἔχουσα μετὰ προτέρου φόβον ὕπνου,
νόστιμος εἰς δόμον ἦλθε σὺν υἱέι καὶ γενετῆρι.

---

an huc pertineant et integra sint. Imprimis ostendit mentio Harmoniae v. 114. 117. quam una cum Cadmo ad sacrificium egressam esse, non noveramus, vid. vv. 95 — 97. neque inter redeuntes conspicimus v. 122. Praeterea tota narratio ita est comparata, ut nescias, utrum de portento, inter sacrificandum oblato, an de somnio sermo sit. Accedunt dubia circa vv. 119 — 121. Et v. 107. quod attinet, quocunque sensu accipienda sit narratio, initium deest: dicendum enim erat, unde hi serpentes venerint.

v. 112. Fort. *ἀποπτύουσα γ.*

v. 113. *μιτρώσατο ταρσῷ* editt. sed sic sequentia nullum sensum habent. In extremis vocabulis saepe pessime peccatum.

v. 115. *ὀφίων μιτρώσατό γ.* editt. sensu vix ac ne vix quidem idoneo.

v. 119. Iudicium de hoc et seq. v. pendet ab antecedentibus, inde etiam efficiendum, an *τότε* corrigendum sit. Distichon per se spectatum, variatio videatur versus 80. vel fortasse *ἐπίλογος*, post v. 94 collocandus.

v. 122. *νόστιμον* editt.

Ἤδη δ' ἐπταπόροιο δι' ἄστεος ἵπτατο φήμη,
ὄργια κηρύσσουσα χοροπλεκέος Διονύσου·
οὐδέ τις ἦν ἀχόρευτος ἀνὰ πτόλιν· ἀγρονόμων δὲ
εἰαρινοῖς πετάλοισιν ἐμιτρώθησαν ἀγυιαί·
καὶ θάλαμον Σεμέλης χλοερῷ σκιόωσα κορύμβῳ,
νυμφιδίου σπινθῆρος ἔτι πνείοντα κεραυνοῦ,
αὐτοφυὴς ἐμέθυσσεν ἕλιξ εὐώδεϊ καρπῷ.
φρικτὰ δὲ παπταίνων πολυειδέα θαύματα Βάκχου,
ζῆλον ἔχων ὑπέροπλον ἄναξ κυμαίνετο Πενθεύς·
καὶ κενεῆς προχέων ὑπερήνορα κόμπον ἀπειλῆς,
τοῖον ἔπος δμώεσσιν ἀτάσθαλος ἴαχε Πενθεύς·

Λυδὸν ἐμὸν θεράποντα κομίσσατε, θῆλυν ἀλήτην,
δαινυμένου Πενθῆος ὑποδρηστῆρα τραπέζης,
οἰνοτόκῳ ποτὸν ἄλλο διαστάζοντα κυπέλλῳ,
*ἢ γλάγος, ἢ γλυκὺ χεῦμα· * κασιγνήτης δὲ τεκούσης*
*Αὐτονόην * λύγοισιν ἀμοιβαίοισιν ἱμάσσων.*
κύμβαλα δ' ἠχήεντα διαῤῥίψαντες ἀήταις,
καὶ πάταγον Βερέκυντα, καὶ Εὔϊα τύμπανα Ῥείης,
ἕλκετε Βασσαρίδας, μανιώδεας ἐνθάδε Βάκχας,
ἀμφιπόλους Βρομίοιο συνήλυδας, ἃς ἐνὶ Θήβῃ
Ἰσμηνοῦ διεροῖσιν ἀκοντίζοντες ἐναύλοις

---

v. 134. Mirum et suspectum orationis initium. Bacchi nomen non facile supprimendum erat. Rhodomannus *ἐμοί*.

v. 136. Fort. *οἰνοδόχῳ — κυπέλλῳ*.

vv. 137. 138. Etsi Falkenb. correxit *κασιγνήτην — ἱμάσσω*, quod in ed. alt. receptum, locus tamen aperte turbatus remanet. Nimis multa offendunt, quam ut hic apte exponi possint. Metrum salvum esset, si *λύγοισιν* in *ἄγνοισιν* aut *πληγῇσιν* mutaretur. Sed haec non sufficiunt, vid. Comment. Ad v. 138. Rhodomannus adnotavit: „forte deest hic aliquid."

v. 140. *πάταγον — διαῤῥίψαντες* durum est. Fortasse *κάλαμον*.

v. 141. *ἐνθάδε*, *huc?* imo *ἕλκετε* repetendum.

ληΐδας, Ἀονίαις ποταμηΐσι μίξατε Νύμφαις
ἥλικας· Ἀδρυάδας δὲ γέρων δέξαιτο Κιθαιρών,
ἄλλαις Ἀδρυάδεσσιν ὁμόζυγας ἀντὶ Λυαίου·
καὶ πλοκάμους τμήξωμεν ἀκερσεκόμου Διονύσου.
ἅξατε πῦρ θεράποντες, ἐπεὶ ποινήτορι θεσμῷ,
ἐκ πυρὸς εἰ πέλε Βάκχος, ἐγὼ πυρὶ Βάκχον ὀπάσσω.
Ζεὺς Σεμέλην ἐδάμασσεν, ἐγὼ Διόνυσον ὀλέσσω·
εἰ δέ κε πειρήσαιτο καὶ ἡμετέροιο κεραυνοῦ,
γνώσεται, οἷον ἔχω χθόνιον σέλας· οὐρανίου γὰρ
θερμοτέρους σπινθῆρας ἐμὸν λάχεν ἀντίτυπον πῦρ·
σήμερον αἰθαλόεντα μετ' ἀμπελόεντα τελέσσω.
εἰ δὲ μόθον στήσειε, μαχήμονα θύρσον ἀείρων,
γνώσεται, οἷον ἔχω χθόνιον δόρυ· καί μιν ὀλέσσω,
οὐ ποδὸς, οὐ λαγόνων, οὐ στήθεος, οὐ κενεώνων
ὠτειλὴν μεθέποντα· καὶ οὐ βουπλῆγι δαΐξω
κυρτὰ βοοκραίροιο κεράατα δισσὰ μετώπου·
οὐδὲ διατμήξω μέσον αὐχένος· ἀλλά ἑ τύψω
ἔγχεϊ χαλκείῳ τετορημένον εἰς πτύχα μηροῦ,
ὅττι Διὸς μεγάλοιο γονὴν ἐψεύσατο μηροῦ,
καὶ πόλον, ὡς ἑὸν οἶκον· ἐγὼ δέ μιν ἀντὶ μελάθρου,
ἀντὶ Διὸς πυλεῶνος, ἐνέρτερον Ἄϊδι πέμπω,
ἠέ μιν αὐτοκύλιστον ἀλυσκάζοντα καλύψω

v. 144. *ἀονίης* editt.

v. 145. *δέξοιτο* editt. contra Nonni usum.

v. 147. Parum hic cohaerens versus, supra sub initium orationis exspectari poterat, ubi de servo fugitivo, vi reducendo et fortasse flagris caedendo, v. 138. sermo erat.

v. 151. *εἰ δέ γε* editt. Correxi. *Hermannus.*

v. 154. *καὶ ἀμπελόεντα* editt. contra sensum. Rhodomannus *τὸν ἀμπελόεντα.*

v. 164. *πέμψω* ed. alt. e coniect. Falk.

κύμασιν Ἰσμηνοῖο, καὶ οὐ χρέος ἐστὶ θαλάσσης.
οὐ δέχομαι βροτὸν ἄνδρα νόθον θεόν· εἰ θέμις εἰπεῖν,
ψεύσομαι, ὡς Διόνυσος, ἐμὸν γένος· οὐκ ἀπὸ Κάδμου
αἷμα φέρω χθονίοιο· πατὴρ δ᾽ ἐμὸς, ὄρχαμος ἄστρων,
Ἠέλιός με φύτευσε, καὶ οὐκ ἔσπειρεν Ἐχίων·
τίκτε Σεληναίη με, καὶ οὐκ ἐλόχευσεν Ἀγαύη·
εἰμὶ γένος Κρονίδαο, καὶ αἰθέρος εἰμὶ πολίτης·
οὐρανὸς ἀστερόφοιτος ἐμὴ πόλις· ἵλατε, Θῆβαι·
Παλλὰς ἐμὴ παράκοιτις, ἐμὴ δάμαρ ἄμβροτος Ἥβη·
Πενθέϊ μαζὸν ὄρεξε μετ᾽ Ἄρεα δεσπότις Ἥρη,
καὶ ζαθέη μετὰ Φοῖβον ἐγείνατο Πενθέα Λητώ·
Ἄρτεμιν ἱεμένην νυμφεύσομαι· οὐ δ᾽ ἐμὲ φεύγει,
ὥς ποτε Φοῖβον ἔφευγεν ἑῆς μνηστῆρα κορείης,
μῶμον ἀλυσκάζουσα κασιγνήτων ὑμεναίων.
εἰ δὲ τεὴν Σεμέλην οὐκ ἔφλεγεν οὐρανίη φλόξ,
παιδὸς ἑῆς διὰ μῶμον ἑὸν δόμον ἔφλεγε Κάδμος·
ἀστεροπὴν δὲ κάλεσσε χαμαιγενὲς ἁπτόμενον πῦρ,
καὶ δαΐδων ὀνόμηνε σέλας σπινθῆρα κεραυνοῦ.

Ὣς φαμένου βασιλῆος, ἐπεστρατόωντο μαχηταὶ
ὁπλοφόροι, κενεοῖσιν ἐριδμαίνοντες ἀήταις.
καὶ στρατὸς ἄσπετος ἦεν ἔσω πιτυώδεος ὕλης,
ἴχνια μαστεύοντες ἀθηήτοιο Λυαίου.

---

v. 168. *ὡς καὶ δῖον ἐμοὶ γένος* coniiciebat Scal. contra nitente Cunaeo.

v. 169. *ἅρμα φέρων* ed. pr. *αἷμα φέρων* ed. alt. e Falkenb. coniectura, nondum sufficiente.

v. 173. *πτόλις* editt.

v. 177. An *φεύγοι?*

v. 181. *ἔφλεγε Βάκχος* editt. emend. Scalig.

v. 183. *ὀνόμηνε* editt.

Ὄφρα μὲν ἐνναέτησιν ἄναξ ἐπετέλλετο Πενθεύς,
τόφρα δὲ καὶ Διόνυσος, ἀφεγγέα νύκτα δοκεύων,
τοῖον ἔπος πρὸς Ὄλυμπον ἀνίαχε κυκλάδι Μήνῃ·

Ὦ τέκος Ἠελίοιο, πολύστροφε, πάντροφε Μήνη,
ἅρματος ἀργυφέοιο κυβερνήτειρα, Σελήνη,
εἰ σὺ πέλεις Ἑκάτη πολυώνυμος, ἐννυχίῃ δὲ
πυρσοφόρῳ παλάμῃ δονέεις θιασώδεα πεύκην,
ἔρχεο, νυκτιπόλος, σκυλακοτρόφος, ὅττι σὲ τέρπει
κνυζηθμῷ γοόωντι κυνοσσόος ἔννυχος ἠχώ·
Ἄρτεμις εἰ σὺ πέλεις ἐλαφηβόλος, ἐν δὲ κολώναις
νεβροφόνῳ σπεύδουσα συναγρώσσεις Διονύσῳ,
ἔσσο κασιγνήτοιο βοηθόος· ἀρχεγόνου γὰρ
αἷμα λαχὼν Κάδμοιο, διώκομαι ἔκτοθι Θήβης,
μητρὸς ἐμῆς Σεμέλης ἀπὸ πατρίδος· ὠκύμορος γὰρ
θνητὸς ἀνὴρ κλονέει με θεημάχος· ὡς νυχίη δὲ
νυκτελίῳ χραίσμησον ἐλαυνομένῳ Διονύσῳ·
εἰ δὲ σὺ Περσεφόνεια νεκυσσόος, ὑμέτεραι δὲ
ψυχαὶ Ταρταρίοισιν ὑποδρήσσουσι θοώκοις,
νεκρὸν ἴδω Πενθῆα, καὶ ἀχνυμένου Διονύσου
δάκρυον εὐνήσειε τεὸς ψυχοστόλος Ἑρμῆς·
σεῖο δὲ Τισιφόνης μανιώδεος ἠὲ Μεγαίρης
Ταρταρίῃ μάστιγι λαθίφρονα παῦσον ἀπειλὴν
γηγενέος Πενθῆος, ἐπεὶ δυσμήχανος Ἥρη
ὀψίγονον Τιτῆνα νέῳ θώρηξε Λυαίῳ.
ἀλλὰ σὺ φῶτα δάμασσον ἀθέσμιον, ὄφρα γεραίρῃς

v. 198. συναγρώσσειν editt.

v. 200. διωκόμενα ἔκτοθι Θ. ed. pr. emend. Falk.

v. 211. Τιτῆνα ἐμοὶ θ. editt. emend. Rhodom. vid. Herm. ad Orph. p. 753. et ad Eurip. Bacch. 530.

ἀρχεγόνου Ζαγρῆος ἐπωνυμίην Διονύσου.
Ζεῦ ἄνα, καὶ σὺ δόκευε μεμηνότος ἀνδρὸς ἀπειλήν·
κλῦθι, πάτερ καὶ μῆτερ· ἐλεγχομένου δὲ Λυαίου
σὴ στεροπὴ γαμίη Σεμέλης τιμηορὸς ἔστω.

Ὣς φαμένου, ταυρῶπις ἀνίαχεν ὑψόθι Μήνη·
Νυκτοφαὲς Διόνυσε, φυτηκόμε, σύνδρομε Μήνης,
σῆς σταφυλῆς ἀλέγιζε· μέλει δ᾽ ἐμοὶ ὄργια Βακχῶν
ὑμετέρων, ὅτι γαῖα φυτῶν ὠδῖνα πεπαίνει
μαρμαρυγὴν δροσόεσσαν ἀκοιμήτοιο Σελήνης
δεχνυμένη· σὺ δὲ, Βάκχε χοροιτύπε, θύρσα τιταίνων,
σῆς γενετῆς ἀλέγιζε· καὶ οὐ τρομέεις γένος ἀνδρῶν
ἀδρανέων, οἷς κοῦφος ἀεὶ νόος, ὧν καὶ ἀνάγκη
Εὐμενίδων μάστιγες ἀναστέλλουσιν ἀπειλάς.
σὺν σοὶ δυςμενέεσσι κορύσσομαι· ἶσα δὲ Βάκχῳ,
κοιρανέω μανίης ἑτερόφρονος· εἰμὶ δὲ Μήνη
Βακχιὰς, οὐχ ὅτι μοῦνον ἐν αἰθέρι μῆνας ἑλίσσω,
ἀλλ᾽, ὅτι καὶ μανίης μεδέω, καὶ λύσσαν ἐγείρω.
οὐ χθονίην σέθεν ὕβριν ἐγὼ νήποινον ἐάσω·
ἤδη γὰρ Λυκόοργος, ἀπειλήσας Διονύσῳ,
ὁ πρὶν ἐὼν ταχύγουνος, ὁ Μαινάδας ὀξὺ διώξας,

---

v. 219. *ἀλέγιζε*, imperat. recte se habet; nexus hic fere est: *cura tantum vitem tuam, et videbis, Lunam tibi favere*; ne fortasse tentes *ἀλεγίζω, ἐμοὶ μέλει ὄργ. Β.* Sed enclit. *μοί* videor mihi iure mutasse.

v. 223. Fort. *τρομέοις*. Ita coniecit etiam Rhodomannus.

v. 224. *ὢ καὶ ἀνάγκη* ed. pr. emend. Falk.

v. 229. *λύσσαν ἀγείρω* editt. Mecum restituit Schrad. ad Mus. p. 53.

v. 230. *ἐάσσω* vulgo.

v. 231. *ἤδη γὰρ Διόνυσος ἀπ.* ed. pr. apertum errorem sustulit Falk.

τυφλὸς ἀλητεύει, καὶ δεύεται ἡγεμονῆος.
ἤδη δ' ἀμφὶ τένοντας Ἐρυθραίων δονακήων
κέκλιται ἔνθα καὶ ἔνθα, τεῆς αὐτάγγελος ἀλκῆς,
Ἰνδῶν νεκρὸς ὅμιλος· ἀναινομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
ἄφρονα Δηριαδῆα πατὴρ ἔκρυψεν Ὑδάσπης,
ἔγχεϊ κισσήεντι τετυμμένον· αὐτὰρ ὃ φεύγων
πατρῴῳ βαρύθοντι κατηφέϊ πῖπτε ῥεέθρῳ.
Τυρσηνοὶ δεδάασι τεὸν σθένος, ὁππότε νηῶν
ὄρθιος ἱστὸς ἄμειπτο, καὶ ἀμπελόεις πέλεν ὅρπηξ
αὐτοτελής· τὸ δὲ λαῖφος ὑπὸ σκιεροῖσι πετήλοις
ἡμερίδων εὔβοτρυς ἀνηέξητο καλύπτρη·
καὶ πρότονοι σύριζον ἐχιδνήεντι κορύμβῳ,
ἰοβόλοι· βροτέην δὲ φυὴν καὶ ἐχέφρονα βουλὴν
δυσμενέες ῥίψαντες, ἀμειβομένοιο προσώπου,
ἀφραδέες δελφῖνες ἐνιπλώουσι θαλάσσῃ·
εἰςέτι κωμάζουσι καὶ ἐν ῥοθίοις Διονύσῳ,
οἷα κυβιστητῆρες, ἐπισκαίρουσι γαλήνῃ.
καὶ νέκυς ὑμετέρῳ βεβολημένος ὀξέϊ θύρσῳ
χεύμασιν Ἀσσυρίοισι καλύπτεται Ἰνδὸς Ὀρόντης,
εἰςέτι δειμαίνων καὶ ἐν ὕδασιν οὔνομα Βάκχου.

Τοῖον ἔπος Βρομίῳ χρυσήνιος ἴαχε δαίμων.
ὄφρα μὲν εἰςέτι Βάκχος ὁμίλεε κυκλάδι Μήνῃ,
τόφρα δὲ καὶ Ζαγρῆϊ χαριζομένη, Διονύσῳ
Περσεφόνη θώρηξεν Ἐριννύας· ἀχνυμένῳ δὲ
ὀψιγόνῳ χραίσμησε κασιγνήτῳ Διονύσῳ.

---

v. 239. πατρώῳ editt.

v. 241. πέσεν ὅρπηξ editt. contra sensum.

v. 242. λαῖφος σκ. omissa praepositione, ed. alt.

Αἳ δὲ Διὸς χθονίοιο δυσάντεϊ νεύματι κόρσης,
Εὐμενίδες, Πενθῆος ἐπεστρατόωντο μελάθρῳ,
ὧν ἣ μὲν ζοφεροῖο διαθρώσκουσα μελάθρου,
Ταρταρίην ἐλέλιζεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·
Κωκυτοῦ δὲ ῥέεθρον ἀρύετο καὶ Στυγὸς ὕδωρ,
καὶ χθονίῃ ῥαθάμιγγι δόμους ἔῤῥαινεν Ἀγαύης
οἷα προθεσπίζουσα γόον καὶ δάκρυα Θήβης·
Ἀκταίην δὲ μάχαιραν ἀπ' Ἀτθίδος ἤγαγε δαίμων.
ἀρχαίην Ἰτύλοιο μιαιφόνον, ᾗ ποτὲ μήτηρ
Πρόκνη θυμολέαινα σὺν ἀνδροφόνῳ Φιλομήλῃ
τηλυγέτην ὠδῖνα διατμήξασα σιδήρῳ,
παιδοβόρῳ Τηρῆϊ φίλην δαιτρεύσατο φορβήν·
κείνην χειρὶ φέρουσα, φόνων ὀχετηγὸν, Ἐριννύς,
ἀρχεκάκοις ὀνύχεσσι διαγλύψασα κονίην,
Ἀττικὸν ἔκρυφεν ἄορ ὀρεσσιφύτῳ παρὰ ῥίζῃ
μηκεδανῆς ἐλάτης, ᾗ Μαινάδες, ὁππόθι Πενθεὺς

---

v. 258. *νεύματι Ῥείης* editt. *νεύματι κραίρης* tentabat Scalig. Male!

v. 260. *ὧν ἣ μὲν.* Recte ita Furiarum una distingui poterat, si deinde de reliquis simili modo singulatim dicebatur. Sed nihil huiusmodi sequitur, nisi lacunam statuas post v. 277. Atqui plurali numero vv. 256 — 259. Furias poëta non semel in medium produxit.

v. 263. *ἔῤῥαιεν* editt.

v. 264. *προθεσπίζοντα* ed. pr. probabiliter emend. Falk. nisi forte hic luxatio est.

v. 265. *ἀπ' ἀτμίδος* ed. pr. emend. Falk.

v. 266. *ἥν ποτε μ.* editt. sed dativum postulat sententia.

v. 270. *ὀχετηγὸς* editt. minus apte.

v. 273. *ἡμαινάδες* ed. pr. emend. Falk. laudans XLV. 19. cf. supra v. 87.

μέλλε θανεῖν ἀκάρηνος· ἐπαμήσασα δὲ κόχλῳ
Γοργόνος ἀρτιφόνοιο νεόῤῥυτον αἷμα Μεδούσης,
πορφυρέαις ἔχρισε Λιβυστίσι δένδρον ἐέρσαις.
καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοις τεχνήσατο Μαινὰς Ἐριννύς.

Ὀρφναίοις δὲ πόδεσσι δόμων ἐπεβήσατο Κάδμου
νυκτιφαὴς Διόνυσος, ἔχων ταυρώπιδα μορφήν,
αἰθύσσων Κρονίην μανιώδεα Πανὸς ἱμάσθλην·
βακχεύσας δ' ἀχάλινον Ἀρισταίοιο γυναῖκα,
Αὐτονόην ἐκάλεσσε, καὶ ἴαχε θυιάδι φωνῇ·

Ὀλβίη, Αὐτονόη, Σεμέλης πλέον· ἀρτιγάμου γὰρ
υἱέος εἰς ὑμέναιον ἐριδμαίνεις καὶ Ὀλύμπῳ·
αἰθέρος ἥρπασας εὖχος, ἐπεὶ λάχεν ἁβρὸν ἀκοίτην
Ἄρτεμις Ἀκταίωνα, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη.
οὐ θάνεν Ἀκταίων, οὐκ ἤλλαγε θηρὸς ὀπωπήν,
οὐ στικτῆς ἐλάφοιο τανυγλώχινα κεραίην,
οὐ νόθον εἶδος ἔδεκτο, καὶ οὐκ ἐψεύσατο μορφήν,

---

v. 274. *θαλιεῖν* ed. pr. emend. idem Falk.

v. 275. *Γ. αὐτοφόνοιο* editt. sine sensu.

v. 276. *ἔχρισε λυβιστίσι δ.* ed. pr. *ἔχρισσε Λιβυστίσι δ.* ed. alt. e Falkenb. emendatione, cum novo errore coniuncta.

v. 277. *σκοπέλοισι τεχνήσατο μαινὰς Ἀγαύη* editt. Prius correxit Herman. ad Orph. p. 762. poste ius discipulo emendandum reliquit. Ratio est aperta, si versus huc pertinet, cf. v. 270.

v. 279. *νυκτιφανὴς* coniiciebat Falk.

v. 281. *Ἀρισταΐδαο* volebat Scal. sed recte Cun. vulgatam defendit.

v. 285. *λάχες* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois. Epist. Vinar. p. 21.

v. 289. *οὐκ* (*οὐ* ed. alt.) *ἐψεύσατο νύμφη*, editt. *καθὼς ἐ. φήμη* tentabat Cun. V. D. ap. Villois. putabat, satis esse si vers. 289. post v. 290. collocaretur. Malui meam rationem sequi.

οὐ κύνας ἀγρευτῆρας ἑοὺς ἐνόησε φονῆας·
ἀλλὰ κακογλώσσων στομάτων κενεόφρονι μύθῳ
υἱέος ὑμετέροιο μόρον ψεύσαντο βοτῆρες,
νυμφίον ἐχθαίροντες ἀνυμφεύτοιο θεαίνης.
οἶδα, πόθεν δόλος οὗτος· ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις ὑμεναίοις,
εἰς γάμον, εἰς Παφίην ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
ἀλλὰ θυελλήεντι διαθρώσκουσα πεδίλῳ,
σπεῦδε, μολεῖν ἀκίχητος ἐς οὔρεα· κεῖθι μολοῦσα,
ὄψεαι Ἀκταίωνα, συναγρώσσοντα Λυαίῳ,
Ἄρτεμιν ἐγγὺς ἔχοντα, καὶ αἰόλα δίκτυα θήρης,
ἐνδρομίδας φορέοντα, καὶ ἀμφαφόωντα φαρέτρην.
ὀλβίη, Αὐτονόη, Σεμέλης πλέον, ὅττι θεαίνης
εἰς γάμον ἐρχομένης ἑκυρὴ πέλες Ἰοχεαίρης·
Ἰνοῦς καλλιτόκοιο μακαρτέρη, ὅττι θεαίνης
σὸς πάϊς ἔλλαχε λέκτρα, τὰ μὴ λάχεν Ὦτος ἀγήνωρ·
οὐ θρασὺς Ὠρίων πέλε νυμφίος Ἰοχεαίρης.
χάρματι δ᾽ ἡβήσας, σέθεν υἱέος εἵνεκα νύμφης,
κωμάζει σέο Κάδμος ὀρεσσαύλῳ παρὰ παστῷ,
σείων ἠερίοις ἀνέμοις χιονώδεα χαίτην.
ἔγρεο, καὶ σὺ γένοιο γαμοστόλος, εὔλοχε μῆτερ·
ἅρμενος οὗτος Ἔρως, ὅττι νυμφίον Ἄρτεμις ἁγνή,
υἷα κασιγνήτοιο, καὶ οὐ ξένον εἶχεν ἀκοίτην.
ἀλλὰ θεὰ φυγόδεμνος ἐπὴν ποτε παῖδα λοχεύσῃ,
υἱέα κουφίζουσα σαόφρονος Ἰοχεαίρης

---

v. 294. οὗτος ἐπ᾽ sine distinctione editt.

v. 302. κῆρυξ πέλες editt. ἑκυρὰ proposuit Falk.

v. 303. μακαρτάτη editt. cum comparat. necessarius esset.

v. 312. ἐὴν ποτε editt. emend. Herm. ad Orph. p. 753.

v. 313. κουφίζουσα ἑὰς φρένας ἰοχεαίρης ed. pr. ἑὰς φρένας ἰοχεαίρῃ ed. alt. ex infelici coniect. Falkenburgii. Veram lectio-

πήχεϊ παιδοκόμῳ, ζηλήμονι δεῖξον Ἀγαύῃ.
τίς νέμεσίς ποτε τοῦτο, κυνοσσόος εἰ παρὰ παστῷ
ἤθελε θηρητῆρα λαγωβόλον υἷα λοχεῦσαι,
εἴκελον Ἀκταίωνι φιλοσκοπέλῳ τε Κυρήνῃ,
μητρῴων ἐλάφων ἐποχημένον ὠκέϊ δίφρῳ;

---

nem vidit Scaliger; duriore constructione Herm. l. c. correxerat: υἱέα, κουφίζουσα τεῆς φρένας Ἰοχεαίρης, — δεῖξον Ἀ. Rhodomanni coniectura est τεῆς.

v. 315. κυνοσσόε εἰ π. editt. emend. Rhodom. teste Herm. ibid.

v. 317. ἴκελον editt.

v. 318. μητρώων editt. mox δίφρω ed. pr.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΕ.

Πέμπτον τεσσαρακοστὸν ἴδε πλέον, ᾗχι νοήσεις,
Πενθέος ἄκρα κάρηνα καὶ ὠλεσίτεκνον Ἀγαύην.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΜΕ.

Ὣς φαμένου Βρομίοιο, δόμων ἐξέδραμε νύμφη,
χάρματι λυσσήεντι κατάσχετος, ὄφρα νοήσῃ
νυμφίον Ἀκταίωνα, παρήμενον Ἰοχεαίρῃ.
καί οἱ ἐπειγομένῃ σφαλερῷ ποδὶ σύνδρομος αὔραις
εἰς ὄρος ἀκρήδεμνος ὁμάρτεε Μαινὰς Ἀγαύη·
καὶ Κρονίης μάστιγος ἱμασσομένη φρένα κέντρῳ,
ἄσκοπον ἐῤῥοίβδησε μεμηνότι χείλεϊ φωνήν·
Οὐτιδανῷ Πενθῆϊ κορύσσομαι, ὄφρα δαείη,
θαρσαλέην ὅτι Κάδμος Ἀμαζόνα τίκτεν Ἀγαύην.
ἔμπλεος ἠνορέης καὶ ἐγὼ πέλον· ἢν ἐθελήσω,
καὶ γυμναῖς παλάμῃσιν ὅλον Πενθῆα δαμάσσω,
καὶ στρατιὴν εὔοπλον ἀτευχέϊ χειρὶ δαΐζω·
θύρσον ἔχω· μελίης δ' οὐ δεύομαι, οὐ δόρυ πάλλω·

---

v. 3. *νυμφίος* editt. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 6. *καὶ χρονίης* ed. pr. *κρονίης* ed. alt. e coniect. Falk. cf. XLIV. 280.

v. 7. *μεμηλότι* vulgo. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 8. *ὄφρα δαμείη* editt. contra sensum.

v. 10. *καὶ ἐγὼ πλέον* editt. quod hoc nexu non ferendum. Mox perinde est, sive partic. *δέ* inseratur, sive omittatur.

vv. 11. 12. Concinnitas postulat: *δαμάζω — δαΐζω*, aut *δαμάσσω — δαΐξω*.

ἔγχεϊ δ' ἀμπελόεντι δορυσσόον ἀνέρα βάλλω·
οὐ φορέω θώρηκα, καὶ εὐθώρηκα δαμάσσω.
κύμβαλα δ' αἰθύσσουσα καὶ ἀμφιπλῆγα βοείην,
κυδαίνω Διὸς υἷα, καὶ οὐ Πενθῆα γεραίρω.
Λύδιά μοι δότε ῥόπτρα· τί μέλλετε θυιάδες ὧραι;
ἵξομαι εἰς σκοπέλους, ὅθι Μαινάδες, ἧχι γυναῖκες
ἥλικες ἀγρώσσοντι συναγρώσσουσι Λυαίῳ.
ζῆλον ἔχω, Διόνυσε, λεοντοφόνοιο Κυρήνης.
φείδεό μοι Βρομίοιο, θεημάχε, φείδεο, Πενθεῦ·
εἰς σκοπέλους ἀκίχητος ἐλεύσομαι, ὄφρα καὶ αὐτή,
Εὔϊον ἀείδουσα, χοροίτυπον ἴχνος ἑλίξω·
οὐκέτι βοτρυόεντος ἀναίνομαι ὄργια Βάκχου,
οὐκέτι Βασσαρίδων στυγέω χορόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
δειμαίνω Διόνυσον, ὃν ἤροσεν ἄφθιτος εὐνή,
ὃν Διὸς ὑψιμέδοντος ἐχυτλώσαντο κεραυνοί·
ἔσσομαι ὠκυπέδιλος, ὁμήλυδος Ἰοχεαίρης
δίκτυα κουφίζουσα, καὶ οὐ κλωστῆρας Ἀθήνης.
Ὣς φαμένη πεπότητο νέη σκαίρουσα Μιμαλλών,
ληναίης μεθέπουσα φιλεύϊον ἅλμα χορείης,
Βάκχον ἀνευάζουσα, καὶ ἀείδουσα Θυώνην·
καὶ Σεμέλην ὑπάτοιο Διὸς κίκλησκε γυναῖκα,
καὶ σέλας εὐφαέων γαμίων ἐλίγαινε κεραυνῶν.
Καὶ χορὸς ἐν σκοπέλοισιν ἔην πολύς· ἀμφὶ δὲ πηγαὶ

---

v. 14. *δορυσσόον αὐχένα* editt. absurde.

v. 16. *καὶ εὐπήληκα βοείην* editt. quod verum esse non potest; sed fortasse vera lectio adhuc latet. Interim cf. v. 44.

v. 29. Si quid tribuendum esset distinctioni, in fine versus positae, legendum foret *ὁμόδρομος Ἰοχεαίρης*, maiore orationis concinnitate. Rhodomannus *ὁμήλυτος*.

vv. 31. 32. *πεπότητον ἐσκαίρουσα μ. ληγαίης* ed. pr. emend. Falk.

v. 36. Suspectum *πηγαί*; an *πηγαῖς? πέτραι?* cf. v. 41.

ἴαχον· ἑπταπύλου δὲ πέδον περιδέδρομε Θήβης
ἠχὴ ποικιλόμορφος· ὁμογλώσσῳ δ᾽ ἀλαλητῷ
μελπομένων βαρύδουπος ἐπεσμαράγησε Κιθαιρών·
καὶ δροσόεις κελάδησεν ἅλὸς κτύπος· ἦν δὲ νοῆσαι
δένδρεα κωμάζοντα, καὶ αὐδήεσσαν ἐρίπνην.
καί τις ἑοῦ θαλάμοιο χοροίτυπος ἔκθορε κούρη
αὐλὸς ὅτε τρητοῖσι πόροις ἰάχησε κεραστής·
καὶ κτύπος ἀμφιβόητος ἀδεψήτοιο βοείης
παρθενικὰς βάκχευσεν· ἀπ᾽ εὐτύκτων δὲ μελάθρων
εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἐρημάδας ἤλασε Βάκχας.
καί τις ἀνοιστρηθεῖσα θυελλήεντι πεδίλῳ
κούρη λυσιέθειρα διέσσυτο παρθενεῶνος,
κερκίδα καλλείψασα καὶ ἱστοτέλειαν Ἀθήνην·
καὶ παλαμῶν ἀκόμιστον ἀποῤῥίψασα χιτῶνα,
μίσγετο Βασσαρίδεσσι, καὶ Ἀονὶς ἔπλετο Βάκχη.
Τειρεσίας δ᾽ ἱέρευσεν ἀλεξικάκῳ Διονύσῳ,
βωμὸν ἀναστήσας, ἵνα Πενθέος ὕβριν ἐρύξῃ
καὶ χόλον ἀπρήϋντον ἀποσκεδάσειε Λυαίου·
ἀλλὰ μάτην ἱκέτευσεν, ἐπεὶ λίνον ἤλυθε Μοίρης.
καὶ Σεμέλης γενέτην ἐκαλέσσατο μάντις ἐχέφρων,
ὄφρα μεταστήσωσι χοροστασίην Διονύσου.

---

v. 39. *μελπομένῳ* editt.

v. 40. *ἁλὸς κτύπος* in hoc loco mira res! an *καὶ δρυόεις κελάδησε λάλος κτύπος?*

v. 43. *πόρου ἰάχ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 50. *καὶ πλοκάμων ἀκόμ.* editt. sed sic *χιτῶνα* in *καλύπτρην* mutandum. Intelligo vestem, quam texebat, et nunc e manibus dimittit, cf. v. anteced.

v. 54. *χορὸν* editt.

v. 57. *μεταστήσωσι* pluribus modis offendit. Quae sequuntur, vv. 58 — 65. monstrant, non ad removendum, sed simul instituendum Bacchi chorum invitari potuisse Cadmum a Tiresia. Fuitne *μετανστήσωσι*, vel potius *μετανστήσειε?*

βριθομένοις δὲ πόδεσσι γέρων ὠρχήσατο Κάδμος,
στέψας Ἀονίῳ χιονώδεα βόστρυχα κισσῷ·
Τειρεσίας δ' ὁμόφοιτος, ἑὸν πόδα νωθρὸν ἑλίσσων,
Μυγδονίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούων Διονύσῳ,
εἰς χορὸν ἀΐσσοντι συνέμπορος ἤϊε Κάδμῳ,
γηραλέον νάρθηκι θεουδέα πῆχυν ἐρείσας.
ἀθρήσας δὲ γέροντας ὁμήλυδας ὄμματι λοξῷ,
Τειρεσίαν καὶ Κάδμον, ἀτάσθαλος ἴαχε Πενθεύς·
Κάδμε, τί μαργαίνεις; τίνι δαίμονι κῶμον ἐγείρεις;
Κάδμε, μιαινομένης ἀποκάτθεο κισσὸν ἐθείρης,
κάτθεο καὶ νάρθηκα νοοπλανέος Διονύσου·
Ὀγκαίης δ' ἀνάειρε σαόφρονα χαλκὸν Ἀθήνης.
νήπιε Τειρεσία στεφανηφόρε, ῥῖψον ἀήταις
σῶν πλοκάμων τάδε φύλλα, νόθον στέφος· ἀντὶ δὲ θύρσου
Φοίβου μᾶλλον ἄειρε τεὴν Ἰσμηνίδα δάφνην.
αἰδέομαι σέο γῆρας· ἀμετροβίων δὲ καὶ αὐτῶν
μάρτυρα σῶν ἐτέων, πολιὴν πλοκαμῖδα γεραίρω·
εἰ μὴ γὰρ τόδε γῆρας ἐρήτυε καὶ σέο χαίτη,
καί κεν ἀλυκτοπέδῃσιν ἐγὼ σέο χεῖρας ἑλίξας,
δέσμιον ἀχλυόεντι κατεσφρήγισσα μελάθρῳ.
σὸς νόος οὔ με λέληθε· σὺ γὰρ Πενθῆϊ μεγαίρων,
μαντοσύναις δολίῃσι νόθον θεὸν ἀνέρα τεύχεις,
δῶρα λαβὼν Λυδοῖο παρ' ἀνέρος ἠπεροπῆος,
δῶρα πολυχρύσοιο φατιζομένου ποταμοῖο.
ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι Βάκχος ἐποίνιον εὗρεν ὀπώρην·
οἶνος ἀεὶ μεθύοντας ἐφέλκεται εἰς Ἀφροδίτην,
εἰς φόνον ἀσταθέος νόον ἀνέρος οἶνος ἐγείρει.

---

v. 58. βριθομένου ed. pr. emend. Falk.
v. 60. Τειρεσίας δ' ὁμ. ed. pr. emendatum in alt.
v. 65. Κάδμον ἀτάσθαλον editt. male.
v. 84. οἶνος ἐγείρει, cf. XLII. 30.

ἀλλὰ Διὸς γενετῆρος ἔχει δέμας ἠδὲ χιτῶνας·
χρύσεα πέπλα φέρων, οὐ νεβρίδας, ὑψιμέδων Ζεὺς
ἀστράπτει μακάρεσσι· καὶ ἀνδράσι μάρναται Ἄρης,
χάλκεον ἔγχος ἔχων, οὐκ οἴνοπα θύρσον ἀείρων·
οὐ βοέοις κεράεσσι κερασφόρος ἐστὶν Ἀπόλλων.
μὴ ποταμὸς Σεμέλην νυμφεύσατο, καὶ τέκε νύμφη
υἷα νόθον κερόεντα βοοκραίρῳ παρακοίτῃ;
ἀλλ' ἐρέεις· Γλαυκῶπις ἐς ἄρσενα δῆριν ἱκάνει,
σύγγονον ἔγχος ἔχουσα καὶ ἀσπίδα, Παλλὰς Ἀθήνη,
*   *   *   *   *   *   *
αἰγίδα καὶ σὺ τίταινε τεοῦ Κρονίδαο τοκῆος. —
Ὣς φαμένου Πενθῆος, ἀμείβετο μάντις ἐχέφρων·
Τί κλονέεις Διόνυσον, ὃν ἤροσεν ὑψιμέδων Ζεύς,
ὃν Κρονίδης ὤδινε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ,
παιδοκόμῳ δὲ γάλακτι θεητόκος ἔτρεφε Ῥείη,
ὃν πάρος ἡμιτέλεστον, ἔτι πνείοντα τεκούσης,
ἀφλεγέες σπινθῆρες ἐχυτλώσαντο κεραυνοῦ;
οὗτος ἀμαλλοτόκῳ Δημήτερι μοῦνος ἐρίζει,
ἀντίτυπον σταχύεσσιν ἔχων εὔβοτρυν ὀπώρην.
ἀλλὰ χόλον Βρομίοιο φυλάσσεο· δυσσεβίης δὲ
σοί, τέκος, ἢν ἐθέλῃς, ἴκελόν τινα μῦθον ἐνίψω·
Τυρσηνῶν ποτὲ παῖδες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,

---

v. 85. ἠὲ χιτῶνας editt.

v. 92. γλαυκῶπις ὡς ἄρσ. ed. pr. ὅτ' ἄρσ. ed. alt. ex infelici coniect. Falk. Ἐς etiam Rhodomannus.

v. 94. Palam est, hunc versum Baccho, non Cadmo dici potuisse, cf. XLVI. 10. sqq. Praeterea oratio in antecedd. aperte imperfecta est, ut lacuna necessario statuenda sit. Male Cunaeus poëtae vitio vertit, quod librariis tribuendum. Vid. Comment.

v. 96. Διόνυσος editt. vel Lubino verum vidente.

v. 104. Σικελόν τινα μ. coniiciebat Falk.

ξεινοφόνοι, πλωτῆρες ἀλήμονες, ἅρπαγες ὄλβου,
πάντοθεν ἁρπάζοντες ἐπάκτια πώεα μήλων·
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα δορικτήτων ἀπὸ νηῶν,
εἰς μόρον ὑδατόεντα γέρων ἐκυλίνδετο ναύτης
ἡμιθανής· ἕτερος δὲ, προασπίζων ἔτι ποίμνης
ἀμφιλαφῆς πολιῇσι φόνῳ φοινίσσετο ποιμήν.
ἔμπορος εἶ τότε πόντον ἐπέπλεεν, εὖ ποτε Φοίνιξ
ὤνια Σιδονίης ἁλιπόρφυρα πέπλα θαλάσσης
εἶχεν, ὑπὲρ πόντοιο λαβὼν Τυρσηνὸς ἀλήτης,
ἀπροϊδὴς πεφόρητο ῥυηφενέων ἐπὶ νηῶν·
καί τις ἀνὴρ νήποινον ἀπείρονα φόρτον ὀλέσσας,
εἰς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἀνὴρ πορθμεύετο Φοίνιξ,
δέσμιος, ἁρπαμένοιο λιπόπτολις ἄμμορος ὄλβου.
Ἀλλὰ δύω Διόνυσος, ἐπίκλοπον εἶδος ἀμείψας,
Τυρσηνοὺς ἀπάφησε· νόθην δ' ὑπεδύσατο μορφήν,
ἱμερόεις ἅτε κοῦρος, ἔχων ἀχάρακτον ὑπήνην,
αὐχένι κόσμον ἔχων χρυσήλατον· ἀμφὶ δὲ κόρσην
στέμματος ἀστράπτοντος ἔην αὐτόσσυτος αἴγλη
λυχνίδος ἀσβέστοιο, καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου,
καὶ λίθος Ἰνδῴη, χαροπῆς ἀμάρυγμα θαλάσσης·
καὶ χροῒ δύσατο πέπλα, φαάντερα κυκλάδος Ἠοῦς,
ἄρτι χαρασσομένης, Τυρίῃ πεπαλαγμένα κόχλῳ.
ἵστατο δ' αἰγιαλοῖο παρ' ὀφρύσιν, οἷα καὶ αὐτὸς

vv. 108. et 109. aut corrupti, aut alieno loco intrusi. Cohaererent, si legeretur: *ἀπὸ ποιμνῶν (ταύρων) — γέρων ἐκυλίνδετο βούτης.*

v. 116. Suspectum *καί τις ἀνήρ*, cum *ἀνὴρ — Φοίνιξ* sequatur; fort. *καί τις ἄφαρ νήποινος* etc.

v. 119. *ἐπίκλοπος* editt.

v. 120. *ὑπεδύσσατο* vulgo.

v. 124. *σμαράγδου* ed. alt. quia id necessarium putabat Falk.

v. 125. *Ἰνδώης χ.* editt.

ὁλκάδος ἱμείρων ἐπιβήμεναι· οἳ δὲ θορόντες,
φαιδρὸν ἐληΐσσαντο δολοπλόκον υἷα Θυώνης,
καὶ κτεάνων γύμνωσαν· ὑποτροχόωσα δὲ σειρὴ
χερσὶν ὀπισθοτόνοισιν ἐμιτρώθη Διονύσου.
καὶ νέος ἐξαπίνης μέγας ἔπλετο θέσπιδι μορφῇ,
ἀνδροφυὴς, κερόεις, ὑψούμενος ἄχρις Ὀλύμπου,
νύσσων ἠερίων νεφέων σκέπας· εὐκελάδῳ δὲ
ὡς στρατὸς ἐννεάχιλος ἑῷ μυκήσατο λαιμῷ.
μηκεδανοὶ δὲ κάλωες ἐχιδναῖοι πέλον ὁλκοί,
ἔμπνοα μορφωθέντες ἐς ἀγκύλα νῶτα δρακόντων·
καὶ πρότονοι σύριζον· ὑπηνέμιος δὲ κεραστὴς
ὁλκαίαις ἑλίκεσσιν ἀνέδραμεν εἰς κέρας ἱστοῦ·
καὶ χλοεροῖς πετάλοισι κατάσκιος, ἠέρι γείτων,
ἱστὸς ἔην κυπάρισσος ὑπέρτατος· ἐν δὲ μεσόδμῃ
κισσὸς ἀερσιπότητος ἀνήϊεν, αἰθέρι γείτων,
σειρὴν αὐτοέλικτον ἐπιπλέξας κυπαρίσσῳ·
ἀμφὶ δὲ πηδαλίοισιν, ὑπερκύψασα θαλάσσης,
Βακχιὰς ἀμπελόεντι κάμαξ ἐβαρύνετο καρπῷ·
πρύμνη δ' ἡδυπότοιο βαρυνομένη Διονύσου,
οἶνον ἀναβλύζουσα, μέθης βακχεύετο πηγή·
ἀμφὶ δὲ σέλματα πάντα διὰ πρώρης ἀνιόντες
θῆρες ἀεξήθησαν· ἐμυκήσαντο δὲ ταῦροι,
καὶ βλοσυρὸν κελάδημα λέων βρυχήσατο λαιμῷ.
Τυρσηνοὶ δ' ἰάχησαν· ἐβακχεύοντο δὲ λύσσῃ,
εἰς φόβον οἰστρηθέντες· ἀεξιφύτοιο δὲ πόντου,
ἄνθεα κυματόεντες ἀπέπτυον ὕδατος ὁλκοί·
καὶ ῥόδον ἐβλάστησε, καὶ ὑψόθεν, ὡς ἐνὶ κήπῳ,
ἀφροτόκοι κενεῶνες ἐφοινίσσοντο θαλάσσης·

---

v. 131. σειρὴν ed. pr. emend. Falk.
v. 147. πρύμνης δ' ἡδ. βαθυνομένου Δ. editt. sine sensu.
v. 149. σέλματι πάντα ed. pr. emend. Falk.

καὶ κρίνον ἐν ῥοθίοις ἀμαρύσσετο. δερκομένων δὲ
ψευδομένους λειμῶνας, ἐβακχεύθησαν ὀπωπαί,
καί σφιν ὄρος βαθύδενδρον ἐφαίνετο, καὶ νομὸς ὕλης,
καὶ χορὸς ἀγρονόμων, καὶ πώεα μηλοβοτήρων;
καὶ κτύπον ὠΐσαντο λιγυφθόγγοιο νομῆος,
ποιμενίῃ σύριγγι μελιζομένοιο νοῆσαι·
καὶ λιγυρῶν ἀΐοντες ἐϋτρήτων μέλος αὐλῶν,
μεσσατίου πλώοντες ἀτέρμονος ὑψόθι πόντου,
γαῖαν ἰδεῖν ἐδόκησαν· ἀμερσινόῳ δ' ὑπὸ λύσσῃ
εἰς βυθὸν ἀΐσσοντες, ἐπωρχήσαντο γαλήνῃ,
ποντοπόροι δελφῖνες· ἀμειβομένου δὲ προσώπου,
εἰς φύσιν ἰχθυόεσσαν ἐμορφώθη γένος ἀνδρῶν.
Καὶ σὺ, τέκος δολόεντα χόλον πεφύλαξο Λυαίου·
ἀλλ' ἐρέεις· μεθέπω δέμας ἄλκιμον· ἀμφιέπω δὲ
φρικτὸν ὀδοντοφύτων αὐτόσπορον αἷμα Γιγάντων.
δαιμονίην φύγε χεῖρα γιγαντοφόνου Διονύσου,
ὅς ποτε Τυρσηνοῖο παρὰ κρηπῖδα Πελώρου
Ἄλπον ἀπηλοίησε, θεημάχον υἱὸν ἀρούρης,
μαρνάμενον σκοπέλοισι, καὶ αἰχμάζοντα κολώναις·
μαινομένου δὲ Γίγαντος ὑποπτήσσων στίχα λαιμῶν,
οὐ τότε κεῖνο κάρηνον ὁδοιπόρος ἔστιχε πέτρης·
εἰ δέ τις ἀγνώσσων ἀβάτῳ πεφόρητο κελεύθῳ,
μαστίζων θρασὺν ἵππον, ὑπὲρ σκοπέλοιο νοήσας,
χερσὶ πολυσπερέεσσι περίπλοκον υἱὸς ἀρούρης
ἡνιόχον καὶ πῶλον ἑῷ τυμβεύσατο λαιμῷ.
πολλάκι δ' εὐδένδροιο δι' οὔρεος εἰς νομὸν ἕλκων

---

v. 162. *μελιζομένοιο βοτῆρος* editt. sine omni sensu.
v. 173. *Πυλωροῦ* editt. emend. Scalig.
v. 176. *στίχε δαίμων* editt. quod ab eod. Scal. emendatum.
v. 179. *ὑπὲρ σκοπέλοιο νομήσας* ed. pr. emend. Falk.
v. 180. *περίπλοκος* editt.

μῆλα μεσημβρίζοντα, γέρων δαιτρεύετο ποιμήν.
οὐ τότε δ' αἰπολίοισι παρήμενος ἢ παρὰ μάνδραις,
συμφερτοῖς δονάκεσσι μελίζετο μουσοπόλος Πάν·
οὐ κτύπον ὑστερόφωνον ἀμείβετο πηκτίδος Ἠχώ·
ἀλλὰ, λάλον περ ἐοῦσαν, ἐθήμονι σύνθροον αὐλῷ
Πανὸς ἀσιγήτοιο κατεσφρηγίσσατο σιγή,
ὅττι Γίγας τότε πᾶσιν ἐπέχραεν· οὐ τότε βούτης,
οὐ χορὸς ὑλοτόμων τις ὁμήλικας ἤκαχε Νύμφας,
τέμνων νήϊα δοῦρα, καὶ οὐ σοφὸς ὁλκάδα τέκτων
δουροπαγὲς γόμφωσεν ὁδοιπόρον ἅρμα θαλάσσης,
εἰσόκε κεῖνα κάρηνα παρέστιχε Βάκχος ὁδεύων,
σείων Εὔϊα θύρσα· παρερχομένῳ δὲ Λυαίῳ
ὑψινεφὴς περίμετρος ἐπέχραεν υἱὸς ἀρούρης,
ἀσπίδα πετρήεσσαν ἑοῖς ὤμοισιν ἀείρων·
καὶ σκόπελον βέλος εἶχεν· ἐπεσκίρτησε δὲ Βάκχῳ,
γείτονα πετρήεσσαν ἔχων ὑψίδρομον αἰχμήν,
ἢ πίτυν, ἢ πλατάνιστον ἀκοντίζων Διονύσῳ.
ὡς ῥόπαλον πίτυν εἶχε, καὶ ὡς θοὸν ἆορ ἑλίσσων
πρυμνόθεν αὐτόῤῥιζον ἐκούφισε θάμνον ἐλαίης.
ἀλλ' ὅτε τηλεβόλους ὀρέων ἐκένωσε κολώνας,
καὶ σκιερῆς βαθύδενδρος ἐγυμνώθη ῥάχις ὕλης,
θυρσομανὴς τότε Βάκχος, ἑὸν βέλος [ἐν χερὶ πάλλων,]
εἰς σκοπὸν ἠκόντιζε, καὶ ἠλιβάτου τύχεν Ἄλπου

---

v. 184. Fortasse praestitisset *οὐδὲ τότ' αἰπ.*

v. 187. *αὐλῶν* ed. pr. emend. Falk.

v. 191. *ὁλκάδα τέμνων* editt. participio male repetito.

v. 202. *οὐ τότε τηλεβ.* editt. sed cf. v. 204. Speciosum esset: *εὖτε δὲ τηλ.* sed errorem pepererunt praecedd. vv. 177. 184. 189. Rhodomannus *καὶ τότε.*

v. 203. *σκιεροῖς* editt. Correxit etiam Rhodomannus.

v. 204. *ἑὸν βέλος* ed. pr. reliquis omissis; *ἑὸν βέλος ὀξὺ ἀείρων* ed. alt. uti Falk. infeliciter suppleverat versum.

εἰς πλατὺν ἀνθερεῶνα· κατ᾽ ἀσφαράγοιο δὲ μέσσου
ὀξυτενὴς χλοάουσα διέσσυτο Βακχιὰς αἰχμή.
ἔνθα Γίγας, ὀλίγῳ τετορημένος ὀξέϊ θύρσῳ,
ἡμιθανὴς κεκύλιστο, καὶ ἔμπεσε γείτονι πόντῳ,
πλησάμενος βαθύκολπον ὅλον κενεῶνα θαλάσσης·
ὑψώσας δὲ ῥέεθρα Τυφαονίης διὰ πέτρης,
θερμὰ κασιγνήτοιο κατέκλυσε νῶτα χαμευνῆς,
ἔμπυρον ὑδατόεντι καταψύχων δέμας ὁλκῷ.
Ἀλλὰ, τέκος, πεφύλαξο, μη εἴκελα καὶ σὺ νοήσῃς,
Τυρσηνῶν ἅτε παῖδες, ἅτε θρασὺς υἱὸς ἀρούρης.
Εἶπε, καὶ οὐ παρέπεισεν· ἀταρβήτῳ δὲ πεδίλῳ
εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ὁμόσσυτος ἤϊε Κάδμῳ,
ὄφρα χοροῦ ψαύσειε· σιδηροφόροις δὲ μαχηταῖς,
ἀσπίδα κουφίζων, κορυθαιόλος ἴαχε Πενθεύς·
Δμῶες ἐμοὶ, στείχοντες ἐν ἄστεϊ καὶ μέσον ὕλης,
ἄξατέ μοι βαρύδεσμον ἀνάλκιδα τοῦτον ἀλήτην,
ὄφρα τυπεὶς Πενθῆος ἀμοιβαίῃσιν ἱμάσθλαις,
μηκέτι φαρμακόεντι ποτῷ θέλξειε γυναῖκας,
ἀλλὰ γόνυ κλίνειεν· ἀπὸ σκοπέλων δὲ καὶ αὐτὴν
μητέρα βακχευθεῖσαν, ἐμὴν φιλότεκνον Ἀγαύην,
φοιτάδος ἀγρύπνοιο μεταστήσασθε χορείης,
λυσσαλέης ἐρύσαντες ἀνάμπυκα βότρυν ἐθείρης.
Ὣς φαμένου Πενθῆος, ὀπάονες ὠκέϊ ταρσῷ
ἔδραμον ὑψικόμοιο δυσέμβατον εἰς ῥάχιν ὕλης,
ἴχνια μαστεύοντες ὀριπλανέος Διονύσου.
καὶ μόγις ἀθρήσαντες ἐρημάδος ἀγχόθι πέτρης
θυρσομανῆ Διόνυσον, ἐπεῤῥώσαντο μαχηταί·
καὶ παλάμαις Βρομίοιο περὶξ ἔσφιγξαν ἱμάντας,

v. 214. ἴκελα editt.
v. 220. ἐν ἄστεϊ nescio, an verum sit; e v. 323. urbis mentionem defendas, sed in proximis v. 229. sqq. omissam miror.

δεσμὰ βαλεῖν ἐθέλοντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἦεν ἄφαντος, ἑῷ πτερόεντι πεδίλῳ
ἀΐξας ἀκίχητος· ἐν ἀφθόγγῳ δὲ σιωπῇ
δαιμονίῃ θεράποντες ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ,
μῆνιν ἀλυσκάζοντες ἀθηήτοιο Λυαίου
ταρβαλέοι. καὶ Βάκχος, ὁμοίϊος ἀσπιδιώτῃ,
ἄζυγα ταῦρον ἔχων, ἐδράξατο χειρὶ κεραίης,
ὡς θεράπων Πενθῆος, ἀπειλείων Διονύσῳ
ψευδομένῳ κερόεντι· καὶ ὡς κοτέοντι προσώπῳ
Πενθέος ἐγγὺς ἵκανε μεμηνότος· ἑζομένου δὲ
λυσσαλέου βασιλῆος ἀγήνορα κόμπον ἀθύρων,
φρικαλέην ἀγέλαστος ἐπίκλοπον ἴαχε φωνήν·
Οὗτος ἀνὴρ, σκηπτοῦχε, τεὴν οἴστρησεν Ἀγαύην·
οὗτος ἀνὴρ ἐθέλει βασιληΐδα Πενθέος ἕδρην·
ἀλλὰ λαβὼν κερόεντα δολόφρονα Βάκχον ἀλήτην,
δῆσον ἀλυκτοπέδῃσι τεῶν μνηστῆρα θοώκων,
καὶ κεφαλὴν πεφύλαξο βοοκραίρου Διονύσου,
μή σε βαλὼν πλήξειε τανυγλώχινι κεραίῃ.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, κατάσχετος ἔμφρονι λύσσῃ,
μῦθον ἀπειλητῆρα θεημάχος ἴαχε Πενθεύς·
Δήσατε, δήσατε τοῦτον, ἐμῶν συλήτορα θώκων·
οὗτος ἐμοῖς σκήπτροισι κορύσσεται· αὐτὸς ἱκάνει,
Καδμείην ἐθέλων Σεμέλης πατρώϊον ἕδρην.
καλὸν ἐμοὶ, Διόνυσον, ὃν ἤροσε λάθριος εὐνή,
ἀνδροφυῆ τινὰ ταῦρον ἔχειν ξυνήονα τιμῆς,

---

v. 243. *μεμηνότος· ἑζομένου δέ* editt. Fortasse verius dedissem *ἐσσομένου δὲ λυσσαλέου β.* Etiam Rhodomannus *ἑζομένου*.
v. 247. *οὗτος αἰὴρ* excusum in ed. alt.
v. 249. *μνηστῆρα θοράκων* ed. pr. emend. Falk.
v. 253. *θεημάχον* editt.
v. 254. *ἐμῆς σ. θώκων* ed. pr. emend. Falk.
v. 258. *ἀνδροφυῶν* ed. pr. emend. Falk.

βουκεράῳ νόθον εἶδος ἐπαυγάζοντα μετώπῳ,
ὃν μετὰ Πασιφάην Σεμέλη τάχα γείνατο ταύρῳ,
βοσκομένῳ, κερόεντι συναπτομένη παρακοίτῃ.

Εἶπε, καὶ ἀγραύλοιο πόδας ταύροιο πιέζων,
σφίγξεν ἀλυκτοπέδῃσι· λαβὼν δέ μιν ἀντὶ Λυαίου,
ἤγαγεν, ἱππείης πεπεδημένον ἐγγύθι φάτνης,
ὡς Σεμέλης θρασὺν υἷα, καὶ οὔ τινα ταῦρον ἐέργων.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα, περίπλοκον ἅμματι χειρῶν,
δέσμιον εὐρώεντι κατεσφρήγισσε μελάθρῳ,
εἰς γλαφυρόν τινα κοῖλον ἀτερπέος οἶκον ἀνάγκης,
Κιμμερίων μίμημα δυσέκβατον, ἄμμορον Ἠοῦς,
ἀμφιπόλους Βρομίου θιασώδεας, ὧν ὑπὸ δεσμῷ
θλιβομέναις παλάμῃσιν ἐμιτρώθησαν ἱμάντες·
χαλκείη δὲ πόδεσσιν ἐπεσφρηγίζετο σειρή.

Ἀλλὰ ταχυστροφάλιγγος ὅτε δρόμος ἦλθε χορείης,
Μαινάδες ὠρχήσαντο· θυελλήεσσα δὲ Βάκχη,
ἄστατα δινηθεῖσα ποδῶν βητάρμονι παλμῷ,
ἀῤῥαγέων ἀνέκοπτε παλίλλυτον ὁλκὸν ἱμάντων·
καὶ παλάμαις κροτάλιζεν ἐλεύθερον Εὔϊον ἠχὼ
εὐρύθμοις πατάγοισιν· ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ ταρσῶν
χαλκοβαρὴς σφριγόωσα ποδῶν ἐσχίζετο σειρή.
καὶ δόμον ἀχλυόεντα θεόσσυτος ἔστεφεν αἴγλη,

---

v. 259. *βουκεράων* editt. si quid veri in hoc genitivo, legendum: *βουκεράων — ἀπαυγάζοντα μετώπων;* sed praefero alterum. Etiam Rhodomannus *βουκεράῳ*.

v. 269. Fortasse potius *Κιμμέριον μίμημα —*.

v. 271. *βλιβομένῃς* ed. pr. *θλιβομένῃς* ed. alt. e coniect. Falk.

v. 273. *ὅτι δρόμος* editt.

v. 277. *παλάμας* editt.

v. 278. *ταρσῷ* editt. sine sensu.

v. 279. *σφριγόωσα*, ad quam vocem etiam Rhodomannus haesit, non intelligo. Voluitne *σφίγγουσα?*

Βασσαρίδων ζοφεροῖο καταστάζουσα μελάθρου·
καὶ σκοτίου πυλεῶνες ἀνεπτύσσοντο βερέθρου
αὐτόματοι· τρομερῷ δὲ τεθηπότες ἅλματι ταρσῶν
Βασσαρίδων βρύχημα καὶ ἄγριον ἀφρὸν ὀδόντων,
εἰς φόβον ἠπείγοντο φυλάκτορες. αἳ δὲ φυγοῦσαι,
νόστιμον ἴχνος ἔκαμψαν ἐρημάδος εἰς ῥάχιν ὕλης,
ὧν ἣ μὲν βοέην ἀγέλην δαιτρεύσατο θύρσῳ
ῥινοτόρῳ, καὶ χεῖρας ἑὰς ἐμιήνατο λύθρῳ,
ταυρείην ὀνύχεσσι διασχίζουσα καλύπτρην
τρηχαλέην· ἑτέρη δὲ δαφοινήεντι κορύμβῳ
εἰροπόκων ἄῤῥηκτα διέτμαγε πώεα μήλων·
ἄλλη δ᾽ αἶγας ἔπεφνεν· ἐφοινίσσοντο δὲ λύθρου
αἱμαλέαις λιβάδεσσι, δαϊζομένης ὑπὸ ποίμνης·
ἄλλη δὲ τριέτηρον ἀφαρπάξασα τοκῆος,
ἄτρομον ἀστυφέλικτον ἀθέσμιον ὑψόθεν ὤμων
ἵστατο κουφίζουσα, μεμηλότα παῖδα θυέλλαις,
ἑζόμενον γελόωντα, καὶ οὐ πίπτοντα κονίῃ·
καὶ γλάγος ᾔτεε κοῦρος, ἑὴν ἅτε μητέρα, Βάκχην,
στήθεα δ᾽ ἀμφαφάασκεν· ἀνυμφεύτοιο δὲ κούρης
αὐταμάτην γλαγόεσσαν ἀνέβλυον ἰκμάδα μαζοί·

---

v. 282. *ἀνεπτήσσοντο* editt. Correxerat etiam Rhodomannus.

v. 287. *δαιτρεύσατο ταύρων* editt. recte emendavit Cun. nisi versum excidisse putaveris.

v. 288. *μιήνατο* ed. pr. emend. Falk.

v. 292. *ἐφοινίσσοντο δὲ λύθρῳ* editt. quod verum esse nequit. Alius fortasse *ἐφοιν. δὲ χεῖρες* ut v. 288. maluisset: ego *πέτραι* coniiciebam. *λύθρου* Hermannus ad Eur. Bacch. 730.

v. 293. *ἔτι ποίμνης* editt. quod servavit Hermannus l. c.

v. 296. *μεμηνότα* editt. sine sensu. Correxit etiam Hermannus ad Eur. Bacch. 746.

v. 298. *ᾔτεε κ.* ed. pr.

v. 300. *μαζοῦ* editt. Correxit etiam Rhodomannus.

παιδὶ δὲ πειναλέῳ λασίους πετάσασα χιτῶνας,
χείλεσι νηπιάχοισι νεόῤῥυτον ὤρεγε θηλήν,
παρθενικὴ δ' ἐκόρεσσεν ἀήθεϊ κοῦρον ἐέρσῃ·
πολλαὶ δ' ἀρτιτόκοιο μετοχλισθέντα τεκούσης
τέκνα δασυστέρνοιο τιθηνήσαντο λεαίνης·
ἄλλη δίψιον οὖδας ἐπέκτυπεν ὀξέϊ θύρσῳ,
ἄκρον ὄρος πλήξασα νεοσχιδές· αὐτοτελὴς δὲ
οἶνον ἐρευγομένη κραναὴ πορφύρετο πέτρη·
λειβομένου δὲ γάλακτος ἀρασσομένης ἀπὸ πέτρης,
πίδακες αὐτοχύτοισιν ἐλευκαίνοντο ῥεέθροις·
ἄλλη ῥῖψε δράκοντα κατὰ δρυός· ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
σπεῖραν ὄφις κύκλωσε, καὶ ἔπλετο κισσὸς ἀλήτης,
πρέμνον ἑλισσομένῳ σκολιῷ μιτρούμενος ὁλκῷ,
ἀμφελελιζομένων μιμούμενος ἅλμα δρακόντων.
καὶ Σάτυρος πεφόρητο, σεσηρότα θῆρα κομίζων,
τίγριν ἀπειλητῆρα, καθημένον ὑψόθι νώτου,
ἄγριον ἦθος ἔχοντα, καὶ οὐ ψαύοντα φορῆα·
καὶ συὸς ἄκρα γένεια γέρων Σειληνὸς ἐρύσσας,
κάρχαρον ἠκόντιζεν ἐς ἠέρα κάπρον ἀθύρων·
ἄλλος ἀελλήεντι ποδῶν ἐπιβήτορι παλμῷ
εἰς λοφιὴν ἀκίχητος ἐπῃώρητο καμήλου·
καί τις ὑπὲρ νώτοιο θορὼν, ἐποχήσατο ταύρῳ.
Καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοισι· λυροδμήτῳ δ' ἐνὶ Θήβῃ
θαύματα ποικίλα Βάκχος ἐδείκνυε πᾶσι πολίταις·

---

v. 309. *ἐρεσσομένης* ed. pr. quod servavit Hermannus ad Eur. Bacch. 698. *ἀρασσομένης* ed. alt. ex em. Falkenb.

v. 313. *πρέμνος* editt.

v. 314. Fort. *ἅμμα δρ.* etsi vulgata explicari potest e v. 312. — Editionum scripturam, *μιτρούμενον ἅλμα* correxi ad Eurip. Bacch. 732. *Hermannus.*

v. 318. *Σιληνὸς* editt.

v. 321. *ἀπῃώρητο* editt.

καὶ σφαλεροῖσι πόδεσσιν ἐβακχεύοντο γυναῖκες
χείλεσιν ἀφροκόμοισιν· ὅλη δ' ἐλελίζετο Θήβη,
καὶ φλογεροὺς σπινθῆρας ἀπηκόντιζον ἀγυιαί·
σείετο πάντα θέμεθλα, καὶ ὡς βοέων ἀπὸ λαιμῶν,
ἀκλινέες πυλεῶνες ἐμυκήσαντο μελάθρων·
καὶ δόμος ἀστυφέλικτος ἀναβρομέεσκε κυδοιμῷ,
λαϊνέῃ σάλπιγγι χέων αὐτόσσυτον ἠχώ.
Οὐ δὲ χόλου Διόνυσος ἐπαύσατο· δαιμονίην δὲ
φθογγὴν ἠερόφοιτον ἐς ἑπταπόρων ἴτυν ἄστρων,
λυσσήεις ἅτε ταῦρος, ἑῷ μυκήσατο λαιμῷ.
καὶ κλονέων Πενθῆα μεμηνότα μάρτυρι πυρσῷ,
μαρμαρυγῆς ἔπλησεν ὅλον δόμον· ἀμφὶ δὲ τοίχους
ἀντιπόρους σελάγιζε πολυσχιδὲς ἁλλόμενον πῦρ,
δαιομένῳ σπινθῆρι κατάσσυτον· ἀμφὶ δὲ πέπλοις
πορφυρέοις καὶ στέρνον ἁλιχλαίνου βασιλῆος
πυρσὸς ἕλιξ πεφόρητο, καὶ οὐκ ἔφλεξε χιτῶνας·
κεκριμέναι δ' ἀκτῖσιν ἀποσπάδες ἅλματι θερμῷ,
ἐκ ποδὸς εἰς μέσα νῶτα, δι' ἰξύος εἰς ῥάχιν ἄκρην,
Πενθέος ἀμφὶ τένοντα μετήλυδες ἔτρεχον αὐγαί·
πολλάκι δ' αὐτοπόροιο πυρὸς βητάρμονι παλμῷ
γηγενέος βασιλῆος ἐϋστρώτων ἐπὶ λέκτρων
ἀφλεγέας σπινθῆρας ἀπέπτυε θέσκελος αἴγλη.

---

v. 330. *ἀναβρομέεσκε θορύβῳ* editt. Nostrum dedit Dorv. ad Charit. p. 680. ed. Lips. Rhodomannus: „Pro *θορύβῳ* aliud deest.“

v. 333. *ἑπταπόλων* editt.

v. 335. *μεμηνότα* editt.

v. 338. *κατάσσυτος* editt.

v. 341. *ἅλματι θεσμούς* editt. Rhodomannus: „Et hic mendum.“

v. 343. *ἔτρεχον αὖραι* vulgo.

v. 344. *πολλαὶ δ' αὐτοπ.* editt.

καὶ σέλας αὐτοέλικτον ἰδὼν, βρυχήσατο Πενθεύς·
κέκλετο δὲ δμώεσσιν ἄγειν ἀλκτήριον ὕδωρ,
ὄφρα κατασβέσσωσιν ἀναπτομένην φλόγα πυρσοῦ,
δῶμα περιῤῥαίνοντες ἀλεξικάκοισι ῥεέθροις·
καὶ γλαφυρῶν γυάλων ἐφάνη γυμνούμενον ὕδωρ,
καὶ, μεγάλη περ ἐοῦσα, ῥόον τερσαίνετο πηγή,
ἄγγεσι νηρίθμοισιν ἀφυσσομένου ποταμοῖο.
καὶ πόνος ἀχρήϊστος ἔην, καὶ ἐτώσιον ὕδωρ,
καὶ διεραῖς λιβάδεσσιν ἀέξετο βαλλόμενον πῦρ
θερμοτέραις ἀκτῖσι· καὶ ὡς πολέων ἀπὸ ταύρων
μυκηθμοῦ κελάδοντος ὑπωροφίη πέλεν ἠχώ,
βρονταῖς δ' ἐνδομύχοισιν ἐπέκτυπε Πενθέος αὐλή.

---

v. 351. *γλαφυρῶν σάλων* ed. pr. emend. Falk.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΣΤ.

Ἕκτον τεσσαρακοστὸν ἴδε πλέον, ἧχι νοήσεις
Πενθέος ἄκρα κάρηνα, καὶ ὀλεσίτεκνον Ἀγαύην.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΜΣΤ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκεν ἀνὴρ θρασὺς, ὅττι λυθέντος
αὐτομάτου δεσμοῖο σιδηροφόρων ἀπὸ χειρῶν
Μαινάδες ἐσσεύοντο, μετήλυδες εἰς ῥάχιν ὕλης,
καὶ δόλον ἀλλοπρόσαλλον ἀθηήτου Διονύσου,
ἄστατος ὑβριστῆρι χόλῳ κυμαίνετο Πενθεύς·
καί μιν ἰδὼν παρεόντα παλίνδρομον, ἠθάδι κισσῷ
βόστρυχα μιτρωθέντα, καὶ ἄπλοκον ὑψόθεν ὤμων
μηκεδανῆς ὀρόων κεχαλασμένον ὁλκὸν ἐθείρης,
τοῖον ἀπεῤῥοίβδησεν ἔπος λυσσώδεϊ λαιμῷ·
Ἡδὺς ὁ Τειρεσίαν ἀπατήλιον εἰς ἐμὲ πέμπων·
οὐ δύναται σέο μάντις ἐμὸν νόον ἠπεροπεύειν·
ἄλλοις ἔννεπε ταῦτα. θεὰ πόθεν υἱέϊ Ῥείη
οὐ Διῒ μαζὸν ὄρεξε, καὶ ἔτρεφεν υἷα Θυώνης;
εἴρεο Δικταίης κορυθαιόλον ἄντρον ἐρίπνης,
εἴρεο καὶ Κορύβαντας, ὅπῃ ποτὲ κοῦρος ἀθύρων,

---

v. 1. *γίνωσκεν ἔρως* ed. pr. *Ἄρης* ed. alt. e coniect. Falk. Nostrum invenit Scaliger. Rhodomannus *ἄναξ θρασύς*.

v. 12. *υἱέϊ Ῥείης* editt. cf. XLVII. 621.

v. 15. *ὅπηποτε* ed. pr. *ὅπῃ ποτὲ* ed. alt. et ab initio *γείνατο κ. Κορ.* cum male huc traheretur coniectura Falk. ad v. 41. pertinens; *εἴρεο κ. Κ. ὅπως πέλε* tentabat Cun. Praeterea inter hunc et praecedentem versum ponitur vulgo v. 17. praepostere. Transposuit Scaliger, frustra renitente Cunaeo.

μαζὸν Ἀμαλθείης κουροτρόφον αἰγὸς ἀμέλγων,
Ζεὺς μένος ἠέξησε, καὶ οὐ γλάγος ἔσπασε Ῥείης.
ἢ θεὸς, ἠὲ γόης ἀπεμάξαο καὶ σὺ τεκοῦσαν·
ψευδομένην Σεμέλην Κρονίδης ἔφλεξε κεραυνῷ·
ἅζεο, μὴ Κρονίδης μετὰ μητέρα καὶ σὲ δαμάσσῃ.
βάρβαρον οὐ μεθέπω καὶ ἐγὼ γένος· ἀρχέγονος δὲ
Ἰσμηνός μ᾽ ἐφύτευσε, καὶ οὐ τέκε λυγρὸς Ὑδάσπης·
Δηριάδην οὐκ οἶδα, καὶ οὐ Λυκόοργος ἀκούω.
ἀλλὰ σὺν ὑμετέροις Σατύροις καὶ θυιάσι Βάκχαις
Δίρκης λεῖπε ῥέεθρα, καὶ, ἢν ἐθέλῃς, σέο θύρσῳ
κτεῖνε παρ᾽ Ἀσσυρίοισι νεώτερον ἄλλον Ὀρόντην.
οὐ σὺ γένος Κρονίωνος Ὀλύμπιον· ὀλλυμένης γὰρ
ἀστεροπαὶ βοόωσιν ὀνείδεα σεῖο τεκούσης,
καὶ κρυφίων λεχέων ἐπιμάρτυρές εἰσι κεραυνοί·
οὐ Δανάην μετὰ λέκτρα κατέφλεγεν ὑέτιος Ζεύς,
καὶ γνωτὴν ἀδόνητον ἐμοῦ Κάδμοιο κομίζων,
Εὐρώπην ἐφύλαξε, καὶ οὐκ ἔκρυψε θαλάσσῃ.
οἶδα μὲν, ὡς ἀλόχευτον ἔτι βρέφος αἰθερίη φλὸξ
ὤλεσεν αἰθομένης μετὰ μητέρος· ἡμιτελῆ δὲ
λῦσε νόθην ὠδῖνα μαραινομένου τοκετοῖο·
εἰ δέ μιν οὐκ ἐδάμασσεν, ὅτι χθονίων ὑμεναίων
κρυπταδίης φιλότητος ἀναίτιος ἐσσὶ τεκούσης,

---

v. 17. ὁ Ζεὺς μ᾽ ἠέξησε — ἔσπασα Ῥ. editt. pessime; ὁ Ζ. ἠέξητο — ἔσπασε Ῥ. coniecerat Cunaeus, qui versum a Scal. huc reiectum, ante v. 15. recte sic legi contendit.

v. 18. γονῆς ἀπέμαξας καὶ σὺ τεκούσης editt. Rhodomannus: „mendum.“ Certa est emendatio, quam dedi; sed fortasse praeterea ἠλεὸς ἠὲ γ. scribendum. Pessime interpolavit versum Cunaeus, scribens: εἰ θεὸς ἐσσὶ, γονὴν ἀπομάσσεο καὶ σὺ τοκῆος, quae absurda sunt.

v. 22. τέκεν ὑγρὸς Ὑδάσπης editt. epitheto nimis otioso.

πείθομαι, ὡς ἐνέπεις, ἀέκων δὲ σὲ παῖδα καλέσσω
Ζηνὸς ἐπουρανίοιο, καὶ οὐ φλεχθέντα κεραυνῷ·
καὶ σύ με τοῦτο δίδαξον ἀληθέϊ μάρτυρι μύθῳ·
Ζεὺς γενέτης πότε Φοῖβον ἢ Ἄρεα γείνατο μηρῷ;
εἰ Διὸς ἔλλαχες αἷμα, μετέρχεο κύκλον Ὀλύμπου,
αἰθέρα ναιετάων, λίπε Πενθέϊ πατρίδα Θήβην.
ὤφελες, ἅρμενον ἄλλον ἀμεμφέα μῦθον ἐνίψαι,
ψευδέϊ κερδαλέῳ κεράσας θελξίφρονα Πειθώ,
ὅττι σε παιδοτόκῳ Κρονίδης τέκεν ἠθάδι κόρσῃ.
οὐ τάχα τόσσον ἄπιστον ἔην ἔπος, ὅττι καὶ αὐτὸν
Βάκχον ἀνυμφεύτῳ μετὰ Παλλάδα τίκτε καρηνῷ.
ἤθελον, εἰ γένος ἔσχες Ὀλύμπιον· αἴθε Κρονίων
ὑψιμέδων σε φύτευσεν, ὅπως, Διὸς αἷμα διώκων,
νικήσω Διόνυσον, Ἐχίονος υἱὸς ἀκούων.
　Ὣς φαμένου, νεμέσιζε θεός, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
κρύπτων δαιμονίης ὑποκάρδιον ὄγκον ἀπειλῆς·
　Βάρβαρα θεσμὰ φέρουσαν ἐπολβίζω χθόνα Κελτῶν,
ἧχι νέων βρεφέων καθαρὴν ὠδῖνα διδάσκων,
Ῥῆνος ἀσημάντοιο θεμιστοπόλος τοκετοῖο,
αἵματος ἀγνώστοιο νόθον γένος οἶδεν ἐλέγξαι.
οὐ μὲν ἐγὼ Ῥήνοιο φατιζομένου ποταμοῖο
χεύμασιν οὐτιδανοῖσι δικάζομαι· ἀλλὰ ῥεέθρων
πιστότεροι κήρυκες ἐμοὶ γεγάασι κεραυνοί.
κρείσσονα μαρτυρίην στεροπῆς μὴ δίζεο, Πενθεῦ·

---

v. 38. *ὡς ἓν ἔπεισα, ἑκὼν* editt. *ὡς ἐνέπουσιν, ἑκὼν* volebat Rhodom. teste Herm. ad Orph. p. 753.

v. 41. *γείτονα μηρῷ* ed. pr. emend. Falk.

v. 50. *σ' ἐφύτευσεν* editt.

v. 54. *ἐπολβίζων* ed. pr. emend. Falk.

v. 55. *ἦχι* ed. pr.

v. 60. *δεδάασι* editt.

v. 61. *Πενθεύς* vulgo; sed vocativum voluit Falk.

ὕδατι μὲν Γαλάτης, σὺ δὲ πείθεο μάρτυρι πυρσῷ.
οὐ χατέω Πενθῆος ἐγὼ χθονίοιο μελάθρου·
δῶμα Διωνύσοιο πέλει πατρώϊος αἰθήρ·
καὶ χθονὸς εἰ κρίσις ἦεν, ἢ ἀστερόεντος Ὀλύμπου,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ· τίνα φέρτερον αὐτὸς ἐνίψῃς,
οὐρανὸν ἑπτάζωνον, ἢ ἑπταπύλου χθόνα Θήβης;
οὐ χατέω Πενθῆος ἐπιχθονίοιο μελάθρου·
μοῦνον ἐμῆς κύδαινε μελισταγὲς ἄνθος ὀπώρης,
μὴ ποτὸν ἀμπελόεντος ἀτιμήσῃς Διονύσου,
Ἰνδοφόνῳ Βρομίῳ μὴ μάρναο· θηλυτέρῃ δέ,
εἰ δύνασαι, πολέμιζε μιῇ ῥηξήνορι Βάκχῃ.
σοὶ τάχα καλὸν ἔθεντο προμάντιες οὔνομα Μοῖραι,
ὑμετέρου θανάτοιο προάγγελον· αἰνοπαθῆ δέ,
οὐ νέμεσις, Πενθῆα, πεδοτρεφέος γενετῆρος
γηγενὲς αἷμα φέροντα, φέρειν μίμημα Γιγάντων·
οὐ νέμεσις, καὶ Βάκχον, Ὀλύμπιον αἷμα γενέθλης
Ζηνὸς ἔχειν μίμημα γιγαντοφόνοιο τοκῆος.
εἴρεο Τειρεσίαν· τίνι χώεαι. εἴρεο Πειθώ·
τίς Σεμέλῃ παρίαυε, τίς ἤροσε παῖδα Θυώνης.
εἰ δὲ μαθεῖν ἐθέλεις χοροτερπέος ὄργια Βάκχου,
φάρεα καλλείψας βασιλήϊα, τέτλαθι, Πενθεῦ,
θήλεα πέπλα φέρειν, καὶ γίνεο θῆλυς Ἀγαύη·

---

v. 66. Fortasse *ἐνίψεις*.

v. 69. *κύδηνε* editt.

v. 72. *πτολέμιζε μ.* editt.

v. 73. *μᾶλλον ἔθεντο — μοίρης* editt. *Μοῖραι* iam Rhodomannus. *μᾶλλον* servavit Hermannus ad Eurip. Bacch. 501.

v. 79. *Πειθώ* fortasse inter Semeles ancillas quaerenda, cf. VIII. 193. vel aliter etiam explicanda est. Sed vide, ne *Πυθοῖ* scribendum sit.

v. 82. *Πενθεῦς* ed. pr. emend. Falk.

v. 83. *θῆλυς Ἀγαύη* sanum non puto; desidero nomen an-

μὴ δέ σε θηρεύοντα παραΐξωσι γυναῖκες.
ἢν δὲ τεῇ παλάμῃ θηροκτόνα τόξα τανύσσῃς,
Κάδμος ἐπαινήσει σε, συναγρώσσοντα τεκούσῃ.
Βάκχῳ μοῦνος ἔριζε, καὶ, εἰ θέμις, Ἰοχεαίρῃ,
ὄφρα λεοντοφόνον σε μετ᾽ Ἀκταίωνα καλέσσω·
κάτθεο τεύχεα ταῦτα· σιδηροφόρους δὲ μαχητὰς
χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἐμαὶ κτείνουσι γυναῖκες.
εἰ δέ σε νικήσωσιν ἀτευχέϊ θήλεϊ χάρμῃ
ἔντεσι κοσμηθέντα, τίς αἰνήσειε πολίτης
ἄνδρα γυναικείῃ κεκαφηότα δηϊοτῆτι;
Βασσαρὶς οὐ τρομέει πτερόεν βέλος, οὐ δόρυ φεύγει·
ἀλλὰ δόλῳ κρυφίῳ πυκάσας ἄγνωστον ὀπωπήν,
ὄψεαι ὄργια πάντα χοροπλεκέος Διονύσου.

Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν, ἐπεὶ νόον ἀνδρὸς ἱμάσσων,
φοιταλέης ἐδόνησε κατάσχετον ἅλματι λύσσης,
φάσματα ποικιλόμορφα μεμηνότι Πενθέϊ φαίνων·
καὶ σφαλερῇ Πενθῆος ἐπεσμαράγησεν ἀκουῇ,
δαιμονίης σάλπιγγος ἀλάστορα δοῦπον ἀράσσων.
καὶ Βρομίῳ συνάεθλος, ἐπέχραε Πενθέϊ Μήνη
δαιμονίῃ μάστιγι· συνερχομένης δὲ Λυαίῳ
λυσσήεις θρασὺς οἶστρος ἀμερσινόοιο Σελήνης

---

drogyni; vv. 110. sqq. vulgatam non probant. Servavit vulgatam Hermannus ad Eurip. Bacch. 812.

v. 99. *Πενθέϊ δῶκεν* editt. in quibus hic versus ante vers. 105. vulgo legitur. Quo in loco cum penderet constructio, Scaliger lacunam statuebat circa v. 105. negabat Cunaeus, lectione ita constituta: *Πενθέϊ δείξας φρικτὸν Ἐχ.* etc. parum probabiliter.

vv. 100. 101. in editt. post v. 105. collocati reperiuntur, nexu aperte turbato. Vid. Comment.

v. 102. *Πενθέϊ μήτηρ* editt. veram lectionem monstrat v. 104. *οἶστρος Σελήνης.*

φρικτὸς Ἐχιονίδην προτέρης μετέθηκε μενοινῆς,
ἀνέρα δ' ἐπτοίησε. καὶ εἰς δόμον ἤλυθε Πενθεὺς
οἰστρομανὴς, ποθέων θιασώδεος ὄργια Βάκχου·
φωριαμοὺς δ' ὤϊξε θυώδεας, ἧχι γυναικῶν
κέκλιτο Σιδονίης ἁλιπόρφυρα πέπλα θαλάσσης·
καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἐδύσατο πέπλον Ἀγαύης·
Αὐτονόης δ' ἔσφιγξεν ἐπὶ πλοκαμῖσι καλύπτρην,
στήθεα μιτρώσας βασιληΐα κυκλάδι μίτρῃ·
καὶ πόδας ἐσφήκωσε γυναικείοισι πεδίλοις·
χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε· μετερχομένοιο δὲ Βάκχας
ποικίλος ἰχνευτῆρι χιτὼν ἐπεσύρετο ταρσῷ.
Μιμηλοῖς δὲ πόδεσσιν ἕλιξ ὠρχήσατο Πενθεύς,
ἡδυμανής· λοξῷ δὲ πέδον κροτάλιζε πεδίλῳ
ἐκ ποδὸς αἰθύσσων ἕτερον πόδα· χεῖρα δὲ δισσὴν
θηλύνων ἐλέλιζεν ἀμοιβάδα δίζυγι παλμῷ,
οἷα γύνη παίζουσα χοροίτυπος· οἷα δὲ ῥόπτρῳ
δίκτυπον ἁρμονίην κροτέων ἑτερόζυγι χαλκῷ,
ἠερίαις μεθέηκεν ἀλήμονα βόστρυχον αὔραις,
Λυδὸν ἀνακρούων μέλος Εὔϊον. ἦ τάχα φαίης,
ἄγρια κωμάζουσαν ἰδεῖν λυσσώδεα Βάκχην.
καὶ διδύμους Φαέθοντας ἐδέρκετο, καὶ δύο Θήβας·

v. 105. *φρικτὸν Ἐχιονίδην* editt. de turbis ante et post hunc versum dictum ad vv. 99. 100. 101.

v. 108. *ὤϊξεν εὐώδεας, ἧχι* ed. pr. *ὤϊξ' εὐώδεας, ἧχι* ed. alt. e coniect. Falk. probata Rhodomanno. Duriorem apostrophum respuit Nonnus.

v. 112. *κυκλάδι τέχνῃ* editt. quod hic alienum, cf. XLIII. 270. nostrum habet V. 312.

v. 119. *δίζυγι χαλκῷ* editt. e v. 121. Servavit Hermannus ad Eur. Bacch. 924.

v. 122. Mire interpositus versus et suspectus propter v. 111. sed cf. vv. 138. 141.

v. 125. Vid. Herm. ad Eur. Bacch. 912.

ἔλπετο δ' ἀκαμάτων ἐπικείμενον ὑψόθεν ὤμων
Θήβης ἑπταπόροιο μετοχλίζειν πυλεῶνα.
Ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο πολῖται,
ὃς μὲν ἔχων τροχόεντα λόφον χθονὸς, ὃς δ' ἐπὶ πέτρῳ
ὑψιφανής· ὃ δὲ πῆχυν ἐπ' ἀνέρος ὦμον ἐρείσας,
ἴχνος ἀνῃώρησεν, ἐπὶ χθονὶ δάκτυλα πήξας·
καί τις ἐΰγλώχινα μετήϊεν ὄχθον ἀρούρης·
ἄλλος ἐπὶ προβλῆτος ἐπάλξιος, ὃς δὲ δοκεύων
δόχμιον ὄμμα τίταινεν ἀερσιλόφων ἐπὶ πύργων·
ὃς δὲ μέσας στεφανηδὸν ἐν ἄντυγι χεῖρας ἑλίξας,
ἴχνεσιν ἀκροπόροισιν ἀνήϊε κίονα βαίνων,
Πενθέα παπταίνων, δεδονημένον ἅλματι λύσσης,
θύρσον ἀερτάζοντα, καὶ αἰθύσσοντα καλύπτρην.
Ἤδη δ' ἑπταπόροιο παρέδραμε τείχεα Θήβης,
αὐτομάτοις ἑλίκεσσιν ἀνοιγομένων πυλεώνων·
ἤδη δὲ πρὸ πόληος ἐς ἠέρα βόστρυχα σείων,
ἁβρὰ δρακοντοβότοιο παρέστιχε νάματα Δίρκης·
καὶ ποδὶ λυσσήεντι χοροίτυπον ἴχνος ἑλίσσων,
δαίμονος ἀμπελόεντος ὀπίστερον εἶχε πορείην.
Ἀλλ' ὅτε χῶρον ἵκανεν, ὅθι δρύες, ἧχι χορεῖαι,
καὶ τελεταὶ Βρομίου θιασώδεες, ἧχι καὶ αὐτὴ
Βασσαρίδων ἀπέδιλος ἔην κεμαδοσσόος ἄγρη,
ἀμπελόεις τότε Βάκχος, ὀρειάδος ἔνδοθι λόχμης,

---

v. 131. *ἴχνη ἀνηώρησεν* editt. sed neque hoc, neque *ἴχνε' ἀνηώρ.* Nonno satis convenit.

v. 132. *μετήϊεν ὄχλον ἀρούρης* editt. quod aperte falsum. Aliquando de instrumento agresti cogitabam, veluti *μοχλὸν ἀρ.* vel simile quid.

v. 133. *ἐπάξιος* editt. inepte. Rhodomannus: „*ἐπάξιος* suspectum."

v. 138. *καλύπτρην* dubium est, vid. ad v. 122.

v. 145. *ἦχι* ed. pr. ut seq. quoque versu.

ἀρχαίην ἐλάτην, ἰσομήκεα γείτονι πέτρῃ,
δένδρον ἰδὼν περίμετρον, ἐγήθεεν, ἧς ὑπὸ θάμνῳ
ἀγχινεφεῖς πετάλοισιν ἐπεσκιόωντο κολῶναι·
ἀκρότατον δὲ κόρυμβον ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζων
εἰς πέδον, εἰς πέδον εἷλκε· κατὰ χθόνα δ' ἔκτοθι Πενθεὺς
* * * * *
θαλλὸν ἀερσιπότητον· ἐπισφίγγων δὲ φορῆα,
ὕψι τιταινομένων ἐδράξατο χειρὶ κορύμβων·
καὶ πόδας ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητος ἑλίσσων,
ἄστατος ὀρχηστῆρι τύπῳ κουφίζετο Πενθεύς.

Καὶ τότε Βασσαρίδεσσι χοριτίδες ἤλυθον ὧραι·
ἀλλήλαις δ' ἐκέλευον· ἀνεζώννυντο δὲ πέπλοις·
νεβρίδα δ' ἀμφεβάλοντο· καὶ οὐρεσίφοιτος Ἀγαύη
ἀφροκόμοις στομάτεσσιν ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·

Αὐτονόη, σπεύσωμεν, ὅπῃ χορός ἐστι Λυαίου,
καὶ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀκούεται ἠθάδος αὐλοῦ,
ὄφρα μέλος πλέξαιμι φιλεύϊον, ὄφρα δαείω,
τίς φθαμένη στήσειε χοροστασίην Διονύσῳ,
τίς τίνα νικήσειε θυηπολέουσα Λυαίῳ.
δηθύνεις ἀχόρευτε, καὶ ἡμέας ἔφθασεν Ἰνώ·
οὐκέτι πόντον ἔχει μετανάστιος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἐξ ἁλὸς ἦλθε θέουσα σὺν ὑγροπόρῳ Μελικέρτῃ·

---

v. 153. Graefius, non animadversa imitatione Euripidis, de qua dixi ad Bacchas v. 1056. 1062. coniecerat, *εἰς πέδον ἐγκλιδὸν εἷλκε· κατὰ χθόνα δ' ἔσχεθε Πενθεὺς θαλλὸν ἀερσιπότητον.* Ego lacunae signa posui, cui certam fidem facit Euripides. Rhodomannus: „*ἔκτοθι* displicet." *Hermannus.*

v. 158. *καί ποτε — χοροίτιδες* editt.

v. 159. *ἀνεζώννυντο* ed. pr. emendatum in ed. alt.

v. 162. *σπεύσω μὲν ὅπῃ* ed. pr. *σπεύσωμεν ὅπῃ* ed. alt. et Rhodomannus.

v. 164. *πλέξοιμι* editt.

ἦλθε προασπίζουσα διωκομένου Διονύσου,
μὴ Πενθεὺς ἀθέμιστος ἐπιβρίσειε Λυαίῳ.
Μυστίδες, εἰς σκοπέλους, Ἰσμηνίδες ἔλθετε Βάκχαι,
καὶ τελετὰς στήσωμεν· ὁμοζήλῳ δὲ χορείῃ
Λυδαῖς Βασσαρίδεσσιν ἐρίζομεν, ὄφρα τις εἴπῃ·
Μυγδονίην νίκησε Μιμαλλόνα Μαινὰς Ἀγαύη.

Ὣς φαμένη, σκοπίαζε καθήμενον ὑψόθι δένδρου,
ἄγριον οἷα λέοντα, θεημάχον υἱέα μήτηρ·
καί μιν ἀγειρομέναις ἐπεδείκνυε θυιάσι Βάκχαις·
υἱέα δ' ἔμφρονα θῆρα καλέσσατο λυσσάδι φωνῇ.
ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο γυναῖκες,
ἑζόμενον πετάλοισι· καὶ εὐπαλάμῳ τινὶ δεσμῷ
δένδρον ἐπηχύναντο, καὶ ἤθελον εἰς χθόνα ῥίπτειν
ἔρνος ὁμοῦ Πενθῆϊ· περισφίγξασα δὲ θάμνῳ
ὁλκὸν ὁμοζυγέος παλάμης ἐνοσίχθονι παλμῷ,
πρυμνόθεν αὐτόρριζον ἀνέσπασε δένδρον Ἀγαύη.
καὶ φυτὸν εἰς χθόνα πῖπτεν· ἐγυμνώθη δὲ Κιθαιρών·
καὶ θρασὺς αὐτοέλικτος ἄναξ, βητάρμονι παλμῷ,
κύμβαχος ἠερόθεν κεκυλισμένος ἤριπε Πενθεύς.
καὶ τότε μιν λίπε λύσσα νοοσφαλέος Διονύσου,
καὶ προτέρας φρένας ἔσχε τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ,
γείτονα πότμον ἔχων, κινυρὴν ἐφθέγξατο φωνήν·

---

v. 171. *ἐπιβρύσειε* ed. pr. emend. Falk.

v. 181. *καὶ εὐπετάλῳ τ. δ.* editt. emend. Scalig.

v. 183. *θάμνον* editt.

v. 186. *ἐγυμνώθη* recte de caesa sylva dici potuisset, de una arbore satis ineptum est.

v. 190. *τοδεύτερον* scriptum in ed. pr.

v. 191. Maluissem *γ. πότμον ἰδών.*

Νύμφαι Ἀμαδρυάδες με καλύψατε, μή με δαμάσσῃ
παιδοφόνοις παλάμῃσιν ἐμὴ φιλότεκνος Ἀγαύη.
μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέος ἴσχεο λύσσης·
θῆρα πόθεν καλέεις με, τὸν υἱέα; ποῖα κομίζω
στήθεα λαχνήεντα; τίνα βρυχηθμὸν ἰάλλω;
οὐκέτι γινώσκεις με, τὸν ἔτρεφες; οὐκέτι λεύσσεις;
σὴν φρένα, καὶ τεὸν ὄμμα τίς ἥρπασε; χαῖρε, Κιθαιρών·
χαίρετε, δένδρεα ταῦτα καὶ οὔρεα· σώζεο, Θήβη·
σώζεο καὶ σύ, φίλη παιδοκτόνε μῆτερ Ἀγαύη.
δέρκεο ταῦτα γένεια νεότριχα, δέρκεο μορφὴν
ἀνδρομέην· οὐκ εἰμὶ λέων· οὐ θῆρα δοκεύεις.
φείδεο σῆς ὠδῖνος, ἀμείλιχε, φείδεο μαζῶν·
Πενθέα παπταίνεις με, τὸν ἔτρεφες. ἴσχεο, φωνή·
μύθους σεῖο φύλαξον· ἀνήκοός ἐστιν Ἀγαύη.
εἰ δὲ κατακτείνεις με, χαριζομένη Διονύσῳ,
μούνη παῖδα δάμασσον, ἀγάστονε· μὴ δὲ δαμῆναι
Βασσαρίδων τεὸν υἷα νόθαις παλάμῃσιν ἐάσῃς.

Ὣς φάμενος, λιτάνευε, καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀγαύη.
ἀμφὶ δέ μιν δασπλῆτες ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες
χερσὶν ὁμοζήλοισι· κυλινδομένου δὲ κονίῃ
ἣ μὲν ὀπισθιδίους πόδας εἴρυσεν· ἣ δὲ λαβοῦσα

---

v. 195. *καλέεις με τὸν υἱέα κομίζω* editt. admodum corrupte. Excidit *ἔτρεφες*, quod recurrit vv. 197. 204. unde sequens *ἦ ῥα* propter praecedens *τὸν* facile in *υἱέα* depravari potuit. Minus apte Falk. tentabat: *τὸν υἱέα σεῖο, κομίζων*. — Graefii emendationi, *τὸν ἔτρεφες; ἦ ῥα κομίζω*, praetuli faciliorem Rhodomanni. *Hermannus*.

v. 197. *λεύσεις* editt.

v. 208. *ἐάσσῃς* editt.

v. 212. *ὀπισθιδίους* quasi revera bestia quadrupes fuisset.

δεξιτερὴν προθέλυμνον ἀνέσπασεν· Αὐτονόη δὲ
λαιὴν ἀντερύεσκε· περιπλεχθεῖσα δὲ μήτηρ,
στήθεϊ παιδὸς ἔπηξεν ἑὸν πόδα· κεκλιμένου δὲ
αὐχένα τολμήεντι διέθρισεν ὀξέϊ θύρσῳ.
καὶ φονίῳ ταχύγουνος ἀνέδραμε χάρματι λύσσης·
αἱματόεν δὲ κάρηνον ἀτερπέϊ δείκνυε Κάδμῳ.
ψευδομένου δὲ λέοντος ἀγαλλομένη χάριν ἄγρης,
τοῖον ἀπεῤῥοίβδησεν ἔπος λυσσώδεϊ λαιμῷ·

Κάδμε μάκαρ, καλέω σε μακάρτερον· ἐν σκοπέλοις γὰρ
χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀριστεύουσαν, Ἀγαύην
Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ εἰ πέλε δεσπότις ἄγρης,
ζῆλον ὑποκλέπτουσα λεοντοφόνου σέο κούρης.
καὶ Δρυάδες θάμβησαν ἐμὸν πόνον· ἡμετέρης δὲ
Ἁρμονίης γενέτης, κεκορυθμένος ἠθάδι λόγχῃ,
παῖδα τεὴν ἀσίδηρον ἐθάμβεε χάλκεος Ἄρης
θύρσον ἀκοντίζουσαν, ἀλοιητῆρα λεόντων,
κυδιόων· σὺ δὲ, Κάδμε, τεῶν ἐπιβήτορα θώκων,
Πενθέα δεῦρο κάλεσσον, ὅπως φθονερῇσιν ὀπωπαῖς
θηροφόνους ἱδρῶτας ὀπιπεύσειε Λυαίου.
δμῶες ἐμοὶ, στείχεσθε· παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
πήξατε τοῦτο κάρηνον, ἐμῆς ἀναθήματα νίκης.

---

v. 214. *περιπλεχθεῖσα* editt. Voluitne fortasse *παραπλαγχθεῖσα*, vel *νοοπλαγχθεῖσα?*

v. 216. Excidisse hic nonnulla puto: de qua re dixi ad Eur. Bacch. 1118. et 1133. *Hermannus.*

v. 225. Fortasse *ὑμετέρης*.

v. 226. *κεκορυθμένον* ed. pr. emend. Falk.

v. 231. Exspectabam *ὀπιπεύσειεν Ἀγαύης*, cf. v. 249.

τηλίκον οὔποτε θῆρα κατέκτανε σύγγονος Ἰνώ·
Αὐτονόη, σκοπίαζε, καὶ αὐχένα κάμψον Ἀγαύη·
οὐ γάρ ἐμοὶ λάχες εὖχος ὁμοίϊον· ὑμετέρου δὲ
μητρὸς Ἀρισταίοιο φατιζομένην ἔτι νίκην,
σῆς ἑκυρῆς, ᾔσχυνα, λεοντοφόνοιο Κυρήνης.

Ἔννεπε, κουφίζουσα φίλον βάρος· εἰσαΐων δὲ
Κάδμος ἀγαλλομένης ἑτερόφρονα παιδὸς ἀπειλήν,
μίξας δάκρυσι μῦθον, ἀμείβετο πενθάδα φωνήν·

Οἷον θῆρα δάμασσας ἐχέφρονα, τέκνον Ἀγαύη;
οἷον θῆρα δάμασσας, ὃν ὑμετέρη τέκε γαστήρ;
οἷον θῆρα δάμασσας, ὃν ἐσπέρμηνεν Ἐχίων;
δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν εἰσέτι τυτθὸν ἀείρων,
παιδοκόμῳ κούφιζε γεγηθότι Κάδμος ἀγοστῷ·
δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν Ἁρμονίη σέο μήτηρ
πολλάκις ἠέρταζε, καὶ ὤρεγε μαζὸν ἀμέλγειν.
μαστεύεις σέο παῖδα τεῶν θηήτορα μόχθων·

---

v. 234. *συγγενὲς Ἰνώ* editt.

v. 238. *ἤσχυνα* ed. pr.

v. 241. *μίζας* in ed. alt. excusum. Mox alius fortasse dedisset *πενθάδι φωνῇ*.

v. 242. *δάμασσας ὃν ἐχέφρονα* ed. pr. sed ὃν (ortum e vv. seqq.) ab archetypo abesse, auctor est Falk. *Ἀγαύῃ* ed. alt. vitiose.

v. 244. *ἐσπέρμηνεν* editt.

v. 245. *ἀείρω* editt. praeterea hunc versum vulgo excipit v. 247. turbato nexu. Emendavit et transposuit Cunaeus. In idem incidit V. D. ap. Villois. *ἀείρω* tantum male retinens.

v. 246. *παιδοκόμον — Κάδμον ἀγοστῷ* editt. emend. idem Cun. Rhodomannus: „mendum esse apparet."

πῶς καλέσω Πενθῆα, τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀείρεις;
θῆρα τεὸν σκοπίαζε, καὶ υἱέα σεῖο νοήσεις.
ὃν κτάνες ἀγνώσσουσα, πόθεν σέο παῖδα καλέσσω;
καλὰ φέρεις, Διόνυσε, τεῷ θρεπτήρια Κάδμῳ·
καλά μοι Ἁρμονίης νυμφεύματα δῶκε Κρονίων·
Ἄρεος ἄξια ταῦτα καὶ Οὐρανίης Ἀφροδίτης.
Ἰνὼ πόντον ἔχει· Σεμέλην ἔφλεξε Κρονίων·
μύρεται Αὐτονόη κερόεν τέκος· ἆ μέγα δειλή,
ἔκτανεν, ὃν τέκε μοῦνον, ἀώριον υἱὸν Ἀγαύη·
καὶ μογέει Πολύδωρος ἐμὸς λιπόπατρις ἀλήτης.
μοῦνος ἐγὼ λιπόμην νέκυς ἔμπνοος· εἰς τίνα φεύγω,
Πενθέος οἰχομένοιο, καὶ ὀλλυμένου Πολυδώρου;
τίς πόλις ὀθνείη με δεδέξεται; ἔῤῥε, Κιθαιρών·
γηροκόμους Κάδμοιο κατέκτανες· ἀμφοτέρους δὲ
νεκρὸν ἔχεις Πενθῆα, καὶ Ἀκταίωνα καλύπτεις.

Ὣς φαμένου Κάδμοιο, γόον κρουνηδὸν ἰάλλων,
δάκρυσι πηγαίοισι γέρων ἔκλαυσε Κιθαιρών·
καὶ δρύες ὠδύροντο, καὶ ἔκλαγον αἴλινα Νύμφαι
Νηϊάδες. πολιὴν δὲ κόμην ᾐδέσσατο Κάδμου
καὶ στοναχὴν Διόνυσος· ἀπενθήτου δὲ προσώπου,
μίξας δάκρυ γέλωτι, νόον μετέθηκεν Ἀγαύης,
καὶ πάλιν ἔμφρονα θῆκεν, ὅπως Πενθῆα γοήσῃ.

---

v. 255. *οὐρανίης* editt. sine sensu: non *coelestem* Venerem sed *Uraniam* h. e. *ex Urani caede ortam*, cruentam, voluit poëta.

v. 259. *λιπόπατρις Ἀθήνης* editt. sed verum vidit Falk.

v. 262. *πτόλις* editt.

v. 268. *ᾐδέσσατο Βάκχος* editt. postremum emendavit recte Scal.

Ἡ δὲ μεταστρέψασα νόον, καὶ ἄπιστον ὀπωπήν,
αὐτοπαγής, ἄφθογγος ἐπὶ χρόνον ἵστατο μήτηρ·
καὶ κεφαλὴν Πενθῆος ὀπιπεύουσα θανόντος,
ἤριπεν αὐτοκύλιστος· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
βόστρυχον αἰσχύνουσα χυτῇ κεκύλιστο κονίῃ·
καὶ λασίους ἔῤῥιψεν ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνας,
καὶ Βρομίου φιάλας θιασώδεας, αἵματος ὁλκῷ
στήθεα φοινίξασα, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μαζῶν.
καὶ κύσεν υἱέος ὄμμα, καὶ ἔγχλοα κύκλα προσώπου,
καὶ πλοκάμους χαρίεντας ἐρευθομένοιο καρήνου·
ὀξὺ δὲ κωκύουσα τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·

Νηλείης Διόνυσε, τεῆς ἀκόρητε γενέθλης,
δὸς προτέρην ἔτι λύσσαν ἐμοὶ πάλιν· ἄρτι γὰρ ἄλλην
χείρονα λύσσαν ἔχω πινυτόφρονα· δός μοι ἐκείνην
ἀφροσύνην, ἵνα θῆρα τὸ δεύτερον υἷα καλέσσω.
θῆρα βαλεῖν ἐδόκησα· νεοτμήτοιο δὲ κόρσης
ἀντὶ λεοντείης, κεφαλὴν Πενθῆος ἀείρω.
ὀλβίη Αὐτονόη βαρυδάκρυος, ὅττι θανόντα
ἔστενεν Ἀκταίωνα, καὶ οὐ κτάνεν υἱέα μήτηρ·
μούνη ἐγὼ γενόμην παιδοκτόνος· οὐ Μελικέρτην
ἔκτανεν, ἠὲ Λέαρχον ἐμὴ μετανάστιος Ἰνώ·
ἀλλὰ πατὴρ ἐδάμασσε, τὸν ἤροσεν. ἆ μέγα δειλή,
Ζεὺς Σεμέλῃ παρίαυεν, ὅπως Πενθῆα γοήσω·
Ζεὺς γενέτης Διόνυσον ἑῷ τεκνώσατο μηρῷ,
Καδμείην ἵνα πᾶσαν ἀϊστώσειε γενέθλην.
ἱλήκοι Διόνυσος· ὅλον γένος ὤλεσε Κάδμου.

---

v. 278. *καὶ Βρομίους φιάλας*, editt.

v. 286. *τοδεύτερον* ed. pr.

ἀλλὰ θεοκλήτου γαμίην μετὰ δαῖτα τραπέζης,
Ἁρμονίης μετὰ λέκτρον, ἐμοῦ μετὰ παστάδα Κάδμου
ἀρχαίην κιθάρην δονέων πάλιν αὐτὸς Ἀπόλλων,
θρῆνον ἕνα πλήξειε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Ἀγαύῃ,
ὠκύμορον Πενθῆα καὶ Ἀκταίωνα λιγαίνων.
ἡμετέρης, φίλε κοῦρε, τί φάρμακόν ἐστιν ἀνίης;
οὔπω σοῖς θαλάμοισιν ἐκούφισα νυμφοκόμον πῦρ·
οὐ ζυγίων ἤκουσα τεῶν ὑμέναιον ἐρώτων·
ποῖον ἴδω σέο παῖδα παρήγορον; αἴθε σε Βάκχη
ἄλλη ἀπηλοίησε, καὶ οὐ πολύμοχθος Ἀγαύη.
μητέρι μαινομένῃ μὴ μέμφεο, δύσμορε Πενθεῦ·
Βάκχῳ μέμφεο μᾶλλον· ἀναίτιός ἐστιν Ἀγαύη.
χεῖρες ἐμαὶ, φίλε κοῦρε, τεὴν στάζουσιν ἐέρσην
αὐχένος ἀμηθέντος· ἀπ᾽ αὐτοχύτου δὲ καρήνου
αἷμα τεὸν μητρῷον ὅλον φοίνιξε χιτῶνα·
ναὶ, λίτομαι, Βρομίου, δότε μοι δέπας· ἀντὶ γὰρ οἴνου
λύθρον ἐμοῦ Πενθῆος ἐπισπένδω Διονύσῳ.
σοὶ μὲν ἐγὼ φιλόδακρυς, ἄωριε, τύμβον ἐγείρω,
χερσὶν ἐμαῖς ἀκάρηνον ἐνικρύψασα κονίῃ
σὸν δέμας· ὑμετέρῳ δ᾽ ἐπὶ σήματι τοῦτο χαράξω·
„εἰμὶ νέκυς Πενθῆος, ὁδοιπόρε, νηδὺς Ἀγαύης,
„παιδοκόμος μ᾽ ἐλόχευσε, καὶ ἔκτανε παιδοφόνος χείρ.“

---

v. 298. ταμίην ed. pr. emend. Falk.

v. 299. παστάδα κόσμου editt. sed error non fugit Falkenb.

v. 311. Fortasse ἀρτιχύτου; magis sobrie dixisset ἀρτιφάτου, ἀρτιλύτου.

v. 312. μητρῷον editt.

v. 316. ἐνὶ κρύψασα ed. pr. ἐπικρύψασα ed. alt. quia in Falk. coniecturis ita scriptum.

Ἔννεπε, λυσσώουσα σοφῇ φρενί· μυρομένης δέ,
Αὐτονόη γοόωσα παρήγορον ἴαχε φωνήν·

Ζῆλον ἔχω καὶ ἔρωτα τεῆς κακότητος, Ἀγαύη,
ὅττι περιπτύσσεις γλυκερὴν Πενθῆος ὀπωπήν,
καὶ στόμα, καὶ φίλον ὄμμα, καὶ υἱέος ἄκρα κομάων.
γνωτὴ, ἐπολβίζω σε, καὶ εἰ κτάνες υἱέα μήτηρ·
ἀντὶ γὰρ Ἀκταίωνος, ἀμειβομένης ἀπὸ μορφῆς
νεβρὸν ἐγὼ δάκρυσα, καὶ υἱέος ἀντὶ καρήνου
μηκεδανὴν ἐλάφοιο νόθην κτερέϊξα κεραίην.
σὴ δ᾽ ὀδύνης ἐλάχεια παραίφασις, ὅττι θανόντος
οὐκ ἴδες ἀλλοῖον τύπον υἱέος· οὐ τρίχα νεβροῦ,
οὐ χηλὴν ἀνόνητον ἐκούφισας, ἠὲ κεραίην·
μούνη δ᾽ ἔδρακον υἷα, νόθον νέκυν· ἀλλοφυῆ δὲ
καὶ στικτὴν καὶ ἄναυδον ἐκώκυον εἰκόνα μορφῆς,
καὶ μήτηρ ἐλάφοιο, καὶ οὐκέτι παιδὸς ἀκούω.
ἀλλὰ σὺ, κυδαίνουσα, Διὸς φιλοπαρθένε κούρη,
ἀνδρὸς ἐμοῦ, σέο Φοῖβον, Ἀρισταίοιο τοκῆα,
εἰς ἔλαφον μετάμειψον ἐμὴν βροτοειδέα μορφήν·
δὸς χάριν Ἀπόλλωνι· μετ᾽ Ἀκταίωνα δὲ δειλὴν
τοῖς αὐτοῖς σκυλάκεσσι καὶ Αὐτονόην πόρε φορβήν,
ἢ κυσὶν ὑμετέροισιν· ἐςαθρήσῃ δὲ Κιθαιρὼν
μητέρα καὶ μετὰ παῖδα κυνοσπάδα· μὴ δέ με δειλήν,

---

v. 327. *δάκρυσσα* editt.

v. 329. Argutum est *σὴ — παραίφασις*, etsi vereor, ne Nonnus *σῆς δ᾽ ὀδύνης* sibi vindicet. Mox in ed. alt. excusum *θανόντας*.

v. 333. *ἐγὼ κλύον εἰκόνα* editt. male.

v. 340. *κυσὶν ἡμετέροισιν* editt. contra veritatem.

σῶν ἐλάφων μεθέπουσαν ἴσην κεραελκέα μορφήν,
ἄγρια μαστίζουσα, τεῇ ζεύξειας ἀπήνῃ.
χαῖρε φυτὸν Πενθῆος, ἀμείλιχε, χαῖρε, Κιθαιρών·
χαίρετε καὶ νάρθηκες ἀμερσινόου Διονύσου·
σώζεό μοι, Φαέθων τερψίμβροτε· λάμπε κολώναις·
λάμπε καὶ ἀμφοτέροις, Λητωΐδι καὶ Διονύσῳ·
εἰ δὲ τεαῖς ἀκτῖσι καὶ ἀνέρας οἶσθα δαμάσσαι,
σῷ καθαρῷ πυρὶ βάλλε καὶ Αὐτονόην καὶ Αγαύην·
ἔσσο δὲ Πασιφάης τιμηορὸς, ὄφρα γελάσσῃς,
Ἁρμονίης γενέτειραν ἀνιάζων Ἀφροδίτην.

Εἶπε· καὶ ὠλεσίτεκνος ὀδύρετο μᾶλλον Ἀγαύη.
καὶ νέκυν, ὃν κατέπεφνε, φίλη τυμβεύσατο μήτηρ,
πίδακα δακρυόεσσαν ἀναβλύζουσα προσώπου.
καὶ τάφον εὐποίητον ἐτεκτήναντο πολῖται.

Ὣς αἳ μὲν στενάχοντο κατηφέες· εἰσορόων δὲ
Βάκχος ἄναξ ἐλέαιρε· φιλοθρήνους δὲ γυναῖκας
μυρομένας ἀνέκοψεν, ἐπεὶ στοιχηδὸν ἑκάστῃ
λυσιπόνῳ κεράσας μελιηδέϊ φάρμακον οἴνῳ,
δῶκε ποτὸν ληθαῖον· ὀδυρομένοιο δὲ Κάδμου
πένθιμον ἐπρήϋνε γόον παιήονι μύθῳ·
ἀμφοτέρας δ' εὔνησε, καὶ Αὐτονόην καὶ Ἀγαύην,
ἐλπίδος ἐσσομένης πρωτάγγελα θέσφατα φαίνων.
Ἰλλυρίην δ' ἐπὶ γαῖαν, ἐς Ἑσπερίου χθόνα πόντου
Ἁρμονίην λιπόπατριν, ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ,
ἀμφοτέρους πόμπευεν ἀλήμονας, οἷς χρόνος ἕρπων

---

v. 350. γελάσσῃ ed. pr.

v. 355. ἐτεκτήναντο editt.

ὤπασε πετρήεσσαν ἔχειν ὀφιώδεα μορφήν.
καὶ Σατύρους καὶ Πᾶνας ἔχων, καὶ λύγκας ἱμάσσων,
ἁβρὸς ἀσιγήτοισιν ἐκώμασε Βάκχος Ἀθήναις.

---

v. 368. *ἔχων, λύγκας* ed. pr. copulam e Cod. revocavit Falk.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΖ.

Ἔρχεο τεσσαρακοστὸν ἐς ἕβδομον, ὁππόθι Περσεύς,
καὶ μόρος Ἰκαρίοιο, καὶ ἁβροχίτων Ἀριάδνη.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΜΖ.

Ἤδη δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα δι᾽ ἄστεος ἵπτατο φήμη
ἄγγελος αὐτοβόητος ἐρισταφύλου Διονύσου,
Ἀτθίδι φοιτήσαντος· ἀκοιμήτου δὲ Λυαίου
εἰς χορὸν εὐώδινες ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι.
καὶ πολὺς ἔβρεμε κῶμος· ὁμηγερέες δὲ πολῖται
εἵμασι δαιδαλέοισιν ἀνεχλαίνωσαν ἀγυιὰς
χερσὶ πολυσπερέεσσιν· ἀεξιφύτοιο δὲ Βάκχου
ἡμερίδων πετάλοισιν ἐμιτρώθησαν Ἀθῆναι
αὐτόματοι· φιάλας δὲ σιδηροφόρων διὰ μαζῶν
στήθεσι μυστιπόλοισιν ἀνεζώννυντο γυναῖκες·
παρθενικαὶ δ᾽ ἐχόρευον· ἐπεστέψαντο δὲ κόρσης
ἄνθεϊ κισσήεντι περίπλοκον Ἀτθίδα χαίτην.
Ἰλισσὸς δ᾽ ἐλέλιζε περὶ πτόλιν ἔμπνοον ὕδωρ,
κυδαίνων Διόνυσον· ὁμοζήλῳ δὲ χορείῃ
Εὔϊον ἐκρούοντο μέλος Κηφισσίδες ὄχθαι.
φυταλίη δ᾽ ἀνέτελλεν· ἀπὸ χθονίοιο δὲ κόλπου
αὐτοφυής, γλυκεροῖο πεπαινομένου τοκετοῖο,

---

v. 10. *ἀνεζώννυντο* ed. pr. emend. Falk.
v. 12. *Ἀτθίδα* dici *χαίτην*, hic non exspectabam.
v. 15. *Κηφησίδες* editt. *Κηφισίδες* Rhodomannus.

βότρυς ἐλαιήεντος ἐφοινίχθη Μαραθῶνος.
καὶ δρύες ἐψιθύριζον· ἀνοιγομένων δὲ πετήλων
δίχροον ἠρεύγοντο ῥόδον λειμωνίδες ὧραι·
καὶ κρίνον αὐτοτέλεστον ἐμαιώσαντο κολῶναι.
Καὶ Φρυγίοις αὐλοῖσιν ἐπέκτυπεν αὐλὸς Ἀθήνης,
καὶ δίδυμον κελάδημα δόναξ ἐλίγαινεν Ἀχαρνεύς,
θλιβόμενος παλάμῃσιν· ὁμογλώσσων δ᾽ ἀπὸ λαιμῶν
Μυγδονίῃ βαρύδουπος ὁμόθροος ἄζυγι κούρῃ
δίθροον ἁρμονίην ἐπιδήμιος ἴαχε Βάκχη,
πῆχυν ἐπικλίνουσα νέῃ Πακτωλίδι νύμφῃ·
καὶ φλόγα νυκτιχόρευτον ἀνέσχεθε δίζυγι πεύκῃ,
ἀρχεγόνῳ Ζαγρῆϊ, καὶ ὀψιγόνῳ Διονύσῳ.
μνησαμένη δ᾽ Ἰτύλοιο καὶ ἱστοπόνου Φιλομήλης
σύνθροος αἰολόδειρος ἀνέκλαγεν Ἀτθὶς ἀηδών·
καὶ Ζεφύρου λάλος ὄρνις ὑπωροφίην χέε μολπήν,
μνῆστιν ὅλην Τηρῆος ἀποῤῥίψασα θυέλλαις.
Οὐδέ τις ἦν ἀχόρευτος ἀνὰ πτόλιν· αὐτὰρ ὁ χαίρων,
Βάκχος, ἐς Ἰκαρίου δόμον ἤλυθεν, ὃς πλέον ἄλλων
φέρτερος ἀγρονόμων, ἑτερότροπα δένδρα φυτεύων.
ἀγραύλοις δὲ πόδεσσι γέρων ἐχόρευεν ἁλωεύς,
ἀθρήσας Διόνυσον ἐπήλυδα· καλλιφύτων δὲ

---

v. 20. *δίθροον* editt. fortasse e v. 26. Emendaverat etian Rhodomannus.

v. 25. *Μυγδονίης* editt. Correxerat etiam Rhodomannus.

v. 27. *ἐπικλίνουσα ἑῇ* editt. *νέῃ* intelligo de recens advena. Sic emendavit etiam Rhodomannus.

v. 31. *ἀνέκραγεν* editt. solemni errore.

v. 32. *Ζεφύρου δ᾽ ἁλὸς ὄρνις* ed. pr. *καλὸς ὄρνις* ed. alt. e perversa coniectura Falk. Rhodomannus *καί που Δαυλιὰς ὄρνις.*

v. 35. *Βάκχος Ἰκαρίου* ed. pr. praeposit. restituit Falk.

v. 36. *φυτεύων* sanum, si in antecedenti sententia *ἦν* suppletur. Immo fortasse scribendum *ὃς πέλεν ἄλλων* etc. vel *φύτευεν.*

κοίρανον ἡμερίδων ὀλίγῃ ξείνισσε τραπέζῃ·
Ἠριγόνη δ' ἐκέρασσεν, ἀφυσσαμένη γλάγος αἰγῶν.
ἀλλά ἑ Βάκχος ἔρυκε· φιλοστόργῳ δὲ γεραιῷ
ὤπασε λυσιπόνοιο μέθης ἐγκύμονας ἀσκούς·
δεξιτερῇ δ' εὔοδμον ἔχων δέπας ἡδέος οἴνου,
ὤρεγεν Ἰκαρίῳ· φιλίῳ δ' ἠσπάζετο μύθῳ·
Δέξο, γέρον, τόδε δῶρον, ὃ μὴ δεδάασιν Ἀθῆναι·
ὦ γέρον, ὀλβίζω σε· σὲ γὰρ μέλψουσι πολῖται
τοῖον ἔπος δώσοντες· ὅτι κλέος εὗρεν ἐλέγξαι
Ἰκάριος Κελεοῖο, καὶ Ἠριγόνη Μετανείρης.
ζῆλον ἔχω προτέρης Δημήτερος, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἄλλῳ γειοπόνῳ στάχυν ὄμπνιον ὤπασε Δηώ.
Τριπτόλεμος στάχυν εὗρε, σὺ δ' οἴνοπα βότρυν ὀπώρης·
Ἴκαρος, οὐρανίῳ Γανυμήδεϊ μοῦνος ἐρίζεις,
Τριπτολέμου προτέροιο μακάρτερε· θυμοβόρους γὰρ
οὐ στάχυες λύουσι μελεδόνας· οἰνοτόκοι δὲ
βότρυες ἀνδρομέης παιήονές εἰσιν ἀνίης.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε· φιλοξείνῳ δὲ γεραιῷ
ἁβρὸν ἐγερσινόοιο δέπας πόρεν ἔμπλεον οἴνου.
καὶ πίεν ἄλλο μετ' ἄλλο γέρων φυτοεργὸς ἁλωεύς,
οἶστρον ἔχων ἀκόρητον ἐϋῤῥαθάμιγγος ἐέρσης·
κούρη δ' ἀντὶ γάλακτος ἀφυσσαμένη χύσιν οἴνου
ὤρεγε χειρὶ κύπελλον, ἕως ἐμέθυσσε τοκῆα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κόρον εὗρε κυπελλοτόκοιο τραπέζης,
δόχμιος ἀμφιέλικτος, ἐρισφαλὲς ἴχνος ἑλίσσων,
ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ἀνεσκίρτησεν ἁλωεύς,
Ζαγρέος Εὔϊον ὕμνον ἀνακρούων Διονύσῳ.

---

v. 46. *μέλπουσι π.* editt.
v. 47. *δώσοντες* mire dictum, an *φάσκοντες?*
v. 52. *ἐρίζει* editt.
v. 63. Fortasse dedit *δόχμιον ἀμφιέλικτον — ἴχνος —*.

ἀγρονόμῳ δὲ γέροντι φυτηκόμος ὤπασε δαίμων
κλήματα βοτρυόεντα, φιλεύϊα δῶρα τραπέζης·
καί μιν ἄναξ ἐδίδαξεν, ἀεξιφύτῳ τινὶ τέχνῃ
κλάσσαι, βοθρῆσαί τε, βαλεῖν τ᾽ ἐνὶ κλήματα γύροις.
Ἄλλοις δ᾽ ἀγρονόμοισι γέρων φιλοεργὸς ἀλωεὺς
δῶρα φέρων Βρομίοιο καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην,
οἰνοφύτους ἐδίδαξε φυτηκομίας Διονύσου.
καὶ νομίῳ κρητῆρι βαλὼν ῥόον ἄσπετον οἴνου,
δαινυμένους ηὔφραινεν ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις,
οἰνοδόκων θυόεσσαν ἀναπτύξας χύσιν ἀσκῶν.
καί τις ἐγερσινόοιο πιὼν ῥόον ἡδέος οἴνου,
Ἠριγόνης γενετῆρα φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
Εἰπὲ, γέρον, πόθεν εὗρες ἐπὶ χθονὶ νέκταρ Ὀλύμπου;
οὐκ ἀπὸ Κηφισσοῖο φέρεις ξανθόχροον ὕδωρ·
οὐκ ἀπὸ Νηϊάδων μηλιηδέα δῶρα κομίζεις·
οὐ γὰρ ἀναβλύζουσι μελίῤῥυτα χεύματα πηγαί,
οὐ ῥόος Ἰλισσοῖο χυτῷ φοινίσσεται ὁλκῷ·
οὐ ποτὸν ἔπλετο τοῦτο φιλοπτόρθοιο μελίσσης,
ὀξύτατόν μερόπεσσι φέρον κόρον· ἀλλοφυὲς δὲ
καὶ μέλιτος γλυκεροῖο φέρεις γλυκερώτερον ὕδωρ·
πάτριον οὐ πόμα τοῦτο λοχεύεται Ἀτθὶς ἐλαίη·
λαρότερον δὲ γάλακτος ἔχεις ποτὸν, εὐμιγέος τε

---

v. 69. *βωθρῆσαί τε βαλεῖν ἐνὶ κλ. γήρης* ed. pr. *βοθρῆσαί τε βαλεῖν ἐνὶ κλ. γύροις* ed. alt. postremi vocab. emendatio tribuitur Falkenburgio. Egerunt de hoc versu Herm. ad Orph. p. 762. et Gerhard. Lectt. p. 201. vid. Comment. *τ᾽* addidit Rhodomannus.

v. 70. *φιλοεργὸς ἀλ.* fortasse verum est, fortasse scribendum *φυτοεργὸς*, ut vv. 58. 125. etc.

v. 75. *χύσιν ἄκρων* editt. cf. v. 42.

v. 87. *ποτὸν εὐμενέεσσι* editt. sine sensu. Videor mihi verum restituisse.

συμφερταῖς λιβάδεσσι μελικρήτου κυκεῶνος.
εἰ δὲ ποτὸν μερόπεσσιν ἀεξιφύτων ἀπὸ κήπων
ἐκ καλύκων δεδάασιν ἄγειν ῥοδοπήχεες Ὧραι,
καί κεν ἐγὼ καλέεσκον Ἀδώνιδος, ἢ Κυθερείης
εἰαρινὸν πόμα τοῦτο, ῥόδων εὔοδμον ἐέρσην.
λυσιπόνον καὶ ξεῖνον ἄγεις ποτόν· ἠερίοις γὰρ
πλαζομένας ἀνέμοισιν ἐμὰς ἐκέδασσε μερίμνας.
μή σοι δῶρον ἔδωκεν ἀπ᾽ αἰθέρος ἄμβροτος Ἥβη;
μή σοι τοῦτο κόμισσε τεὴ πολιοῦχος Ἀθήνη;
οὐρανόθεν κρητῆρα τίς ἥρπασεν, ἔνθεν ἀφύσσει
Ζηνὶ καὶ ἀθανάτοισι δέπας κεράσας Γανυμήδης;
ξεινοδόκου Κελεοῖο μακάρτερε, μήτι καὶ αὐτὸς
ἵλαον οὐρανόθεν ναέτην ξείνισσας Ὀλύμπου;
πείθομαι, ὡς θεὸς ἄλλος ἐκώμασε σεῖο μελάθρῳ,
καὶ φιλίης πόμα τοῦτο, τεῆς διὰ δεῖπνα τραπέζης,
Ἀτθίδι δῶρον ἔδωκεν, ἅτε στάχυν ὤπασε Δηώ.
Ἔννεπε, θαμβήσας γλυκερὸν ποτόν· ἐκ στομάτων δὲ
ἡδυμανὴς ἀλάλαζε χέων ἄγραυλον ἀοιδήν.
ἀγρονόμοι δ᾽ ἀρύοντες ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις
πάντες ἐβακχεύθησαν ἀμερσινόῳ φρένας οἴνῳ·
ὄμματα δ᾽ ἐπλάζοντο· φιλακρήτοις δὲ κυπέλλοις
ἄργυφα πορφύροντο παρήϊα· γειοπόνων δὲ
στήθεα θερμαίνοντο· ποτῷ δ᾽ ἐβαρύνετο κόρση,
καὶ φλέβες οἰδαίνοντες ἐκυμαίνοντο καρήνου.

---

v. 96. *πτολιοῦχος* editt.

v. 97. *κρατῆρα* editt.

v. 109. *ἄργυφα — παρήϊα* de hominibus rusticis satis absurdum est; frustra tamen probabilem emendationem circumspicio. An *ἀτρέμα πορφύροντο*, *sensim sensimque?* Poterat *ἔγχλοα*, si pallorem exprimere volebat.

v. 110. *πότῳ δὲ βαρύνετο* editt. emend. Hermann. ad Orph. p. 696.

τοῖσι δὲ δερκομένοισιν ἐσείετο κόλπος ἀρούρης,
καὶ δρύες ὠρχήσαντο, καὶ ἐσκίρτησαν ἐρίπναι.
καὶ σφαλεραῖς λιβάδεσσιν ἀήθεος ἔμπλεος οἴνου,
ὕπτιος, αὐτοκύλιστος ἐπὶ χθόνα κάππεσεν ἀνήρ.
Καὶ χορὸς ἀγροτόμων, φονίῳ δεδονημένος οἴστρῳ,
τλήμονος Ἰκαρίοιο κατέτρεχε θυιάδι λύσσῃ,
οἷά τε φαρμακόεντα κερασσαμένου δόλον οἴνου·
ὃς μὲν ἔχων βουπλῆγα σιδήρεον, ὃς δὲ μακέλλῃ
θωρήξας ἕο χεῖρας, ὃ δὲ σταχυητόμον ἅρπην
κουφίζων, ἕτερος δὲ λίθον περίμετρον ἀείρων,
ἄλλος ἀνεπτοίητο, καλαύροπα χειρὶ τιταίνων,
γηραλέον πλήσσοντες· ἑλὼν δέ τις ἐγγὺς ἱμάσθλην,
Ἰκαρίου τέτρηνε δέμας δαμεσίχροϊ κέντρῳ.
Καὶ μογέων χθονὶ πῖπτε γέρων, φυτοεργὸς ἁλωεύς,
τυπτόμενος ῥοπάλοισιν· ἐπισκαίρων δὲ τραπέζῃ,
τύψε μέθης κρητῆρα· καὶ αἴθοπος εἰς χύσιν οἴνου
ἡμιθανὴς κεκύλιστο· βαρυνομένου δὲ καρήνου,
ἀγρονόμων πληγῇσιν ἀμοιβαίῃσι τυπέντος,
αἱμαλέῃ φοίνιξεν ὁμόχροον οἶνον ἐέρσῃ.
καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἔπος ἴαχεν, Ἀΐδι γείτων·
Οἶνος ἐμοῦ Βρομίου, βροτέης ἄμπαυμα μερίμνης,
ὁ γλυκύς, εἰς ἐμὲ μοῦνον ἀμείλιχος· εὐφροσύνην γὰρ

---

v. 120. *σταχυηκύμον* editt. Praeterea *χεῖρας, καὶ ὁ σταχ.* in ed. alt. negligentius impressum.

v. 123. *ἱμάσθλην* de *stimulo* vix potuit dicere poëta; verum si comparas, quae sequuntur, vides, de huiusmodi instrumento cogitandum esse. Fortasse scribendum *ἐχέτλην.*

v. 124. *τέτρηνε* editt.

v. 130. *αἱμαλέην φ. ὁμόχροον οἴνου ἐέρσην* editt. perverse. Rhodomannus *αἱμαλέην φοίνιξεν ὁμόχροον οἶνος ἐέρσην.*

v. 132. Erunt fortasse, qui *ἀνάπαυμα* scribere malint, cf. v. 287.

ἀνδράσι πᾶσιν ὄπασσε, καὶ Ἰκαρίῳ πόρε πότμον·
ὁ γλυκὺς Ἠριγόνῃ πολεμήϊος· ἡμετέρην γὰρ
νηπενθὴς Διόνυσος ἐθήκατο πενθάδα κούρην.
    Οὔπω μῦθος ἔληγε· μόρος δέ οἱ ἔφθασε φωνήν.
καὶ νέκυς ἔκτοθι κεῖτο, σαόφρονος ἔκτοθι κούρης,
ὄμμασι πεπταμένοισιν. ἐν ἀστρώτῳ δὲ χαμευνῇ
νήδυμον ὕπνον ἴαυον ὑπὲρ δαπέδοιο φονῆες
οἰνοβαρεῖς, νεκύεσσιν ἐοικότες· ἐγρόμενοι δέ,
ὃν κτάνον, ἀγνώσσοντες ἀνέστενον· ὑψόθι δ' ὤμων
νεκρὸν ἐλαφρίζοντες ἀνήγαγον εἰς ῥάχιν ὕλης,
ἔμφρονα θυμὸν ἔχοντες· ἐν εὐύδρῳ δὲ ῥεέθρῳ
ὠτειλὰς ἐκάθηραν ὀρεσσιχύτῳ παρὰ πηγῇ·
καὶ νέκυν ἀρτιδάϊκτον, ὃν ἔκτανον ἄφρονι λύσσῃ,
ἀνδροφόνοις παλάμῃσιν ἐτυμβεύσαντο φονῆες.
    Ψυχὴ δ' Ἰκαρίοιο πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ
εἰς νομὸν Ἠριγόνης· βροτέῃ δ' ἰσάζετο μορφῇ
κοῦφον ὀνειρείης σκιερῆς εἴδωλον ὀπωπῆς,
ἀνδρὶ νεουτήτῳ πανομοίϊον· εἶχε δὲ δειλὴ
στικτὸν, ἀσημάντοιο φόνου κήρυκα, χιτῶνα,
αἵματι φοινίσσοντα καὶ αὐχμώοντα κονίῃ,
ῥωγαλέον πληγῇσιν ἀμοιβαίοιο σιδήρου.
καὶ παλάμας ὤρεξε· νεοσφαγέος δὲ δοκεύειν

---

v. 135. Ἠριγόνης editt.

v. 138. Rhodomannus *αὐτόθι* pro priore *ἔκτοθι*.

v. 145. *ἐκάθηρον* ed. pr. spiritum emendatum vides in ed. alt. praeterea nihil.

v. 147. *ἀνδροφόνοι παλ.* ed. pr. emendatius ed. alt. Sic etiam Rhodomannus.

v. 149. *εἰς δόμον* editt. sed cf. v. 180.

v. 150. *ἀνειρείης* ed. pr. emend. Falk. Rhodomannus *ἀειραμένη*.

v. 151. *πανομοίϊος* editt. quod fortasse sollicitandum non erat.

ὠτειλὰς μελέων ἐπεδείκνυε γείτονι κούρῃ.
παρθενικὴ δ' ὀλόλυξε φιλοθρήνοις ἐν ὀνείροις,
ὡς ἴδεν ἕλκεα τόσσα καρήατος, ὡς ἴδε δειλὴ
λύθρον ἐρευγομένοιο νεόῤῥυτον ἀνθερεῶνος.
καὶ σκιόεις γενέτης ἔπος ἔννεπε πενθάδι κούρῃ·
Ἔγρεο, δειλαίη, καὶ δίζεο σεῖο τοκῆα·
ἔγρεο, καὶ μεθύοντας ἐμοὺς μάστευε φονῆας·
εἰμὶ τεὸς γενέτης βαρυώδυνος, ὃν χάριν οἴνου
ἀγρονόμοι δασπλῆτες ἐδηλήσαντο σιδήρῳ.
ὦ τέκος, ὀλβίζω σε· σὺ γὰρ κταμένοιο τοκῆος
οὐ καναχὴν ἤκουσας ἀρασσομένοιο καρήνου,
οὐ πολιὴν ἐνόησας, ἐρευθομένην ὑπὸ λύθρῳ,
οὐ νέκυν ἀρτιδάϊκτον, ἐπισπαίροντα κονίῃ,
πατροφόνους κορύνας οὐκ ἔδρακες· ἀλλά σε δαίμων
ἔκτοθι πατρὸς ἔρυκε· τεὴν δ' ἐφύλαξεν ὀπωπήν,
μὴ μόρον ἀθρήσειε δαϊζομένου γενετῆρος.
αἵματι πορφύροντας ἐμοὺς σκοπίαζε χιτῶνας·
χθιζὰ γὰρ οἰνωθέντες ἀμοιβαίοισι κυπέλλοις,
ἀγρονόμοι, βλύζοντες ἀήθεος ἰκμάδα Βάκχου,
ἀμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο· δαϊζόμενος δὲ σιδήρῳ,
μηλονόμους ἐκάλεσσα, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἰωήν·
μούνη δ' ὑστερόφωνος ἐμὸν κτύπον ἔκλυεν Ἠχώ,
θρήνοις ἀντιτύποισι τεὸν στενάχουσα τοκῆα.
οὐκέτι κουφίζουσα καλαύροπα μεσσόθεν ὕλης,
εἰς νομὸν ἀνθεμόεντα καὶ εἰς λειμῶνας ἱκάνεις,
σὴν ἀγέλην βόσκουσα σὺν ἀγραύλῳ σέο πατρί·

---

v. 166. *καναχῆς ἤκουσας* editt.

v. 171. *μὴ μόνον ἀθρήσειε* ed. pr. emend. Falk. et Cant. eadem probabilitate *φόνον* se offerebat.

v. 181. *σ. ἀγραύλῳ παρακοίτῃ* editt. sed coniugem non habuit. Corruptio fortasse orta, cum pronomen omissum esset. Similem errorem vidimus supra XL. 111.

οὐκέτι δενδροκόμοιο τεῆς ψαύουσα μακέλλης,
κῆπον ἐς εὐώδινα φέρεις ἐμαρήϊον ὕδωρ·
ἀλλὰ μελιῤῥαθάμιγγος ἐμῆς ἀκόρητος ὀπώρης,
κλαῖε τεὸν γενέτην με δεδουπότα· καί σε νοήσω
ὀρφανικὴν ζώουσαν, ἀπειρήτην ὑμεναίων.

Ὣς φαμένη, πτερόεσσα παρέδραμεν ὄψις ὀνείρου.
κούρη δ' ἐγρομένη, ῥοδέας ἤμυξε παρειάς·
πενθαλέοις δ' ὀνύχεσσιν ἀκαμπέας ἔξεσε μαζούς,
καὶ δολιχῆς προθέλυμνον ἀνέσπασε βότρυν ἐθείρης.
καὶ βόας ἀθρήσασα, παρισταμένους ἔτι πέτρῃ,
παρθένος ἀχνυμένη κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·

Πῇ νέκυς Ἰκαρίοιο, φίλαι φθέγξασθε κολῶναι·
πότμον ἐμοῦ γενετῆρος ἐθήμονες εἴπατε ταῦροι·
πατρὸς ἐμοῦ κταμένοιο τίνες γεγάασι φονῆες;
πῇ μοι ἐμὸς γενέτης γλυκὺς οἴχεται; ἦ ῥα διδάσκων
γείτονα καλλιφύτοιο νέους ὄρπηκας ὀπώρης,
πλάζεται ἀγρονόμοισι παρήμενος; ἢ τίνι βούτῃ
δενδροκόμῳ παρέμιμνε, συνέστιος εἰλαπινάζων;
εἴπατε μυρομένῃ, καὶ τλήσομαι, εἰσόκεν ἔλθῃ.
εἰ μὲν ἔτι ζώει γενέτης ἐμὸς, ἔρνεα κήπου
ἀρδεύσω παλίνορσος, ἅμα ζώουσα τοκῆϊ·
εἰ δὲ πατὴρ τέθνηκε, καὶ οὐκέτι δένδρα φυτεύει,
ἀθρήσω μόρον, ἶσον ἐπιφθιμένῳ γενετῆρι.

---

v. 184. *ἀκόρητον* editt.

v. 186. *ἀπειρήτων ὑμεν.* ed. pr. emend. Falk.

v. 189. *ἔξεσε μυροὺς* ed. pr. *μηροὺς* ed. alt. e coniect. Falk. Mecum emendavit Wakef. Sylv. III. p. 56.

v. 191. *ἔτι πείρῃ* ed. pr. emend. Falk.

v. 193. *πῆ* ed. pr. uti mox v. 196.

v. 198. *παρήμενος, ἤτινι* editt.

v. 201. *εἰ μὲν ζώει* ed. pr. emend. Falk.

Ὣς φαμένη, ταχύγουνος ἀνέδραμεν εἰς ῥάχιν ὕλης,
ἴχνια μαστεύουσα νεοσφαγέος γενετῆρος.
οὐ δέ οἱ εἰρομένῃ θρασὺς αἰπόλος, οὐ παρὰ λόχμαις
παρθένον οἰκτείρων, ἀγεληκόμος ἔννεπε βούτης
ἴχνιον ἀστήρικτον ἀκηρύκτοιο τοκῆος·
οὐ νέκυν Ἰκαρίοιο γέρων ἐπεδείκνυε ποιμήν·
ἀλλὰ μάτην ἀλάλητο· μόγις δέ μιν εὗρεν ἀλωεύς,
καὶ κινυροῖς στομάτεσσι δυσάγγελον ἴαχε φωνήν,
καὶ τάφον ἐγγὺς ἔδειξε νεοτμήτοιο τοκῆος.

Παρθενικὴ δ᾽ ἀΐουσα, σαόφρονι μαίνετο λύσσῃ·
καὶ πλοκάμους τίλλουσα φίλῳ παρακάτθετο τύμβῳ
παρθένος ἀκρήδεμνος ἀσάμβαλος· αὐτοχύτοις δὲ
δάκρυσιν ἀενάοισι λελουμένον εἶχε χιτῶνα.
χείλεσι δ᾽ ἀφθόγγοισιν ἐπεσφρηγίσσατο σιγὴν
εἰς χρόνον· Ἠριγόνῃ δὲ κύων ὁμόφοιτος ἐχέφρων
κνυζηθμῷ γοόωντι συνέστιχε πενθάδι κούρῃ,
καί οἱ ὀδυρομένῃ συνοδύρετο. μαινομένη δὲ
εἰς φυτὸν ὑψικάρηνον ἀνέδραμεν· ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
ἀγχονίῳ σφίγξασα περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ,
αὐτοφόνῳ στροφάλιγγι μετάρσιος ὤλετο κούρη,
ἀμφοτέρους δονέουσα πόδας βητάρμονι παλμῷ.
καὶ θάνε, καὶ μόρον εἶχεν ἑκούσιον· ἀμφὶ δὲ κούρην
πυκνὰ κύων δεδόνητο, καὶ ἴαχε πένθιμον ἠχώ,
ὄμμασι θηρείοισι νοήμονα δάκρυα λείβων.

---

v. 217. εἶ δε χιτῶνα ed. pr. εἶ δὲ χ. ed. alt.

v. 221. μαινομένη sc. virgo, etsi fieri potuit, ut versus sequeretur, virginem diserte nominans. Canis masculino genere dicitur, vid. ad v. 225.

v. 225. Male in editis hic versus sequenti postponitur ita, ut canis et foeminino (δονέουσα) et masculino (λείβων v. 28.) genere simul dicatur. Masculinum genus redit vv. 230. 240. 244.

Οὐδὲ κύων ἀφύλακτον ἐρημάδα κάλλιπε κούρην·
ἀλλὰ φυτῷ παρέμιμνεν, ἐπήλυδα θῆρα διώκων,
πόρδαλιν, ἠὲ λέοντα· παρερχομένοισι δ' ὁδίταις
νεύμασιν ἀφθόγγοις ἐπεδείκνυεν ἄζυγα κούρην,
δεσμοῖς ἀγχονίοισι περίπλοκον ὑψόθι δένδρου.
οἳ δέ μιν οἰκτείροντες, ἀνήϊον εἰς φυτὸν ὕλης
ἴχνεσιν ἀκροβάτοισιν· ἀπ' εὐπετάλων δὲ κορύμβων
παρθενικὴν ἀδμῆτα κατήγαγον· ἀγχιφανῆ δὲ
γαῖαν ἐκοιλαίνοντο πεδοσκαφέεσσι μακέλλαις.
τοῖς ἅμα καὶ πεπόνητο κύων πινυτόφρονι θυμῷ·
πενθαλέῳ δ' ἐβάθυνε πέδον τεχνήμονι ταρσῷ,
θηγαλέοις ὀνύχεσσι χυτῆς χθονὸς ἄκρα χαράσσων.
καὶ νέκυν ἀρτιδάϊκτον ἐπεκτερέϊξαν ὁδῖται·
καὶ ξεινῆς μεθέπων ὑποκάρδιον ὄγκον ἀνίης,
εἰς ἑὸν ἔργον ἕκαστος ἀνέδραμεν ὀξέϊ ταρσῷ·
αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔμιμνε κύων παρὰ γείτονι τύμβῳ
Ἠριγόνης ὑπ' ἔρωτι· θελήμονι δ' ὤλολε πότμῳ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἐλέαιρεν· ἐν ἀστερόεντι δὲ κύκλῳ
Ἠριγόνην στήριξε λεοντείῳ παρὰ νώτῳ·
παρθενικὴ δ' ἄγραυλος ἔχει στάχυν· οὐ γὰρ ἀείρειν
ἤθελεν οἴνοπα βότρυν, ἑοῦ γενέταο φονῆα.
Ἰκάριον δὲ γέροντα συνήλυδα γείτονι κούρῃ
εἰς πόλον ἀστερόφοιτον ἄγων, ὀνόμηνε Βοώτην
φαιδρὸν, ἁμαξαίης ἐπαφώμενον Ἀρκάδος ἄρκτου·

---

v. 234. *οὐ δέ μιν οἰκτ.* ed. pr. emend. Falk.
v. 235. *ἀκροτάτοισιν* editt. cf. XLVI. 136.
v. 236. *ἀγχινεφῆ — γαῖαν* editt. absurde; praeterea *κατήκαγον* ed. alt.
v. 242. *ξυνῆς* ed. alt. volente Falkenb.
v. 245. *ὤλετο πότμῳ* ed. alt. corrigente ita Falkenb. Sciens retinui lectionem antiquam.
v. 251. *ὀνόμηνε* editt.

καὶ κύνα μαρμαίροντα, καταΐσσοντα λαγωοῦ,
ἔμπυρον ἄστρον ἔθηκεν, ὅπῃ περὶ κύκλον Ὀλύμπου
ποντιὰς ἀστερόεντι τύπῳ ναυτίλλεται ὁλκάς.
καὶ τὰ μὲν ἔπλασε μῦθος Ἀχαιϊκὸς, ἠθάδα πειθὼ
ψεύδεϊ συγκεράσας· τὸ δ' ἐτήτυμον, ὑψιμέδων Ζεὺς
ψυχὴν Ἠριγόνης σταχυώδεος ἀστέρι κούρης
οὐρανίης ἐπένειμεν ὁμόζυγον· αἰθερίου δὲ
ἄγχι κυνὸς κύνα θῆκεν, ὁμοΐϊον εἴδεϊ μορφῆς,
Σείριον ὃν καλέουσιν ὁμόῤῥυτον· Ἰκαρίου δὲ
ψυχὴν ἠερόφοιτον ἐπεξείνωσε Βοώτῃ.
καὶ τὰ μὲν οἰνοφύτῳ Κρονίδης πόρεν Ἀτθίδι γαίῃ,
ἓν γέρας ἐντύνων καὶ Παλλάδι καὶ Διονύσῳ.
Ἰλισσοῦ δὲ ῥέεθρα μελίῤῥυτα Βάκχος ἐάσας,
ἁβρὸς ἐς ἀμπελόεσσαν ἐκώμασεν ἄντυγα Νάξου·
ἀμφὶ δέ μιν πτερὰ πάλλεν Ἔρως θρασύς· ἐρχομένου δὲ
μελλογάμου Κυθέρεια προηγεμόνευε Λυαίου·
ἄρτι γὰρ ὑπνώουσαν ἐπ' αἰγιαλοῖσιν ἐάσας,
παρθενικὴν λιπόπατριν ἀμείλιχος ἔπλεε Θησεὺς,
συνθεσίας δ' ἀνέμοισιν ἐπέτρεπεν. ὑπναλέην δὲ
ἀθρήσας Διόνυσος ἐρημαίην Ἀριάδνην,

---

v. 254. *ὅπη* ed. pr.

v. 255. *ναυτίλλεται ὁλκῷ* editt. *ναυτ. Ἀργὼ* volebat Scaliger; nos hanc intelligimus. *ὁλκὰς* etiam Rhodomannus.

v. 261. *ὁμόῤῥυτον* verum non est, neque facile scribendum *ὁμόῤῥοθον*, *ὁμόστολον* aut *ὁμόσσυτον:* etenim desideratur Sirii epitheton, quod ipsius potius naturam, non illam cum altero cane necessitudinem exprimat. Fortasse *ὁμώνυμον* scripsit. — Malim *ἐπώνυμον.* *Hermannus.*

v. 262. Alius malit *ἐπεξύνωσε.*

v. 265. *ἐάσσας* editt.

v. 266. *ἄντυγα μαζοῦ* ed. pr. emend. Falk.

v. 269. *ἐάσσας* editt.

v. 271. *συνθεσίας τ' ἀνέμ.* editt.

θαύματι μῖξεν ἔρωτα· χοροπλεκέεσσι δὲ Βάκχαις
γλώσσῃ θαμβαλέῃ πεφυλαγμένον ἔννεπε μῦθον·

Βασσαρίδες, μὴ ῥόπτρα τινάξατε· μὴ κτύπος ἔστω
ἢ ποδὸς, ἢ σύριγγος· ἐάσατε Κύπριν ἰαύειν·
ἀλλ' οὐ κεστὸν ἔχει σημάντορα Κυπρογενείης.
πείθομαι, ὡς δολόεντι Χάρις νυμφεύεται Ὕπνῳ·
ἀλλ' ἐπεὶ ὄρθρος ἔλαμψε, καὶ ἐγγύθι φαίνεται ἠώς,
Πασιθέην εὕδουσαν ἐγείρατε· τίς παρὰ Νάξῳ,
τίς Χάριν ἐχλαίνωσεν ἀνείμονα; μὴ πέλεν Ἥβη;
ἀλλὰ δέπας μακάρων τίνι κάλλιπε; μὴ παρὰ πόντῳ
κέκλιται αἰγλήεσσα, βοῶν ἐλάτειρα, Σελήνη;
καὶ πόθεν Ἐνδυμίωνος ἐθήμονος ἐκτὸς ἰαύει;
μὴ Θέτιν ἀργυρόπεζαν ἐπ' αἰγιαλοῖσι δοκεύω;
ἀλλ' οὐ γυμνὸν ἔχει ῥοδόεν δέμας. εἰ θέμις, εἰπεῖν,
Ναξιὰς Ἰοχέαιρα πόνων ἀμπαύεται ἄγρης,
θηροφόνους ἱδρῶτας ἀποσμήξασα θαλάσσῃ·
τίκτει γὰρ γλυκὺν ὕπνον ἀεὶ πόνος· ἀλλ' ἐνὶ λόχμῃ
Ἄρτεμιν ἑλκεχίτωνα τίς ἔδρακε; μίμνετε, Βάκχαι·
στῆθι, Μάρων· μὴ δεῦρο χορεύσατε· λῆγε λιγαίνων,
Πὰν φίλε, μὴ σκεδάσειας ἑώϊον ὕπνον Ἀθήνης,
καὶ τίνι Παλλὰς ἔλειπεν ἑὸν δόρυ; καὶ τίς ἀείρει
χαλκείην τρυφάλειαν ἢ αἰγίδα Τριτογενείης;

Τοῖα μὲν ἔννεπε Βάκχος· ἀπὸ ψαμάθοιο δὲ δειλή,
ὕπνον ἀποσκεδάσασα, δυσίμερος ἔγρετο κούρη,
καὶ στόλον οὐκ ἐνόησε, καὶ οὐ πόσιν ἠπεροπῆα·
ἀλλὰ σὺν ἀλκυόνεσσι Κυδωνιὰς ἔστενε νύμφη,

---

v. 276. ἐάσσατε editt.
v. 287. πόνων ἀναπαύεται? cf. v. 132.
v. 297. ἐνόησεν οὐ πόσιν ed. pr. emend. Falk.

ἠϊόνας μεθέπουσα, βαρύβρομον ἕδνον ἐρώτων.
ἠΐθεον δ' ὀνόμηνεν· ἐμαίνετο δ' ἐγγύθι πόντου,
ὁλκάδα διζομένη· φθονερῷ δ' ἐπεμήνιεν ὕπνῳ,
καὶ Παφίης πολὺ μᾶλλον, ἐμέμφετο μητρὶ θαλάσσῃ·
καὶ Βορέην ἱκέτευε, καὶ ὅρκιον εἶπεν ἀήτην,
ὅρκιον Ὠρείθυιαν, ὅπως πάλιν εἰς χθόνα Νάξου
κοῦρον ἄγοι· γλυκερὴν δὲ τὸ δεύτερον ὁλκάδα λεύσσῃ·
Αἰόλον ᾔτεε μᾶλλον, ἀθελγέα· λισσομένῃ δὲ
πείθετο, καὶ κατένευσε, καὶ ἀντικέλευθον ἀήτην
πέμψεν, ἵνα πνεύσειε· ποθοβλήτοιο δὲ κούρης
οὐ Βορέης ἀλέγιζε, δυσίμερος· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
παρθενικῇ κοτέοντο τάχα ζηλήμονες αὖραι,
αἳ τότε νῆα κόμισσαν ἐς Ἀτθίδα. παρθενικὴν δὲ
αὐτὸς Ἔρως θάμβησεν· ἀπενθήτῳ δ' ἐνὶ Νάξῳ
εἰςιδέειν ἐδόκησεν ὀδυρομένην Ἀφροδίτην·
ἦν δὲ φαεινοτέρη καὶ ἐν ἄλγεσι· καί μιν ἀνίη
ἀχνυμένην κόσμησε· κινυρομένῃ δ' Ἀριάδνῃ
εἴκαθεν εἰς κρίσιν ἦκα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,

---

v. 299. βαρύδρομον editt.

v. 300. ὀνόμηνεν editt.

v. 302. Παφίης — θαλάσσης editt. perverse.

v. 303. ἀήτῃ editt. contra sensum.

v. 305. τοδεύτερον — λεύσῃ ed. pr. prius rectius scriptum in ed. alt.

v. 306. μεσσομένη δὲ ed. pr. λισσομένη ed. alt. ut praeceperat Falk.

v. 310. τάχα τηλήμονι ed. pr. emend. Falk.

v. 312. ἐρῶν θ. ἀπ' εὐθήτῳ ed. pr. ἐρῶν θ. ἀπευκταίῳ ed. alt. ex infelici coniect. Falk. cui vera lectio serius demum in mentem venit. Eam restituit etiam Rhodomannus.

v. 316. ἐς κρίσιν ἦκε editt. ἢ κε proponebat Falk. εἰ κρίσις ἦε tentabat Cun. Verissimum est adverb. ἦκα. Rhodomannus: εἰ κρίσις ἦκε.

ἱμερόεν γελόωσα· καὶ εἴκαθεν ὄμματα Πειθοῦς
καὶ Χαρίτων καὶ Ἔρωτος ἐπήρατα δάκρυσι κούρης.
ὀψὲ δὲ δακρυόεσσα τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Ὕπνος ἐμοὶ γλυκὺς ἦλθεν, ἕως γλυκὺς ᾤχετο Θησεύς.
αἴθε με τερπομένην οὐ κάλλιπεν· ὑπναλέη δὲ
Κεκροπίην ἐνόησα, καὶ ἐνδόθι Θησέος αὐλῆς
ἁβρὸς ἔην ὑμέναιος ἀειδομένης Ἀριάδνης,
καὶ χορός· ἡμετέρη δ᾽ ἐπεκόσμεε τερπομένη χεὶρ
εἰαρινοῖς πετάλοισι τεθηλότα βωμὸν Ἐρώτων·
καὶ γάμιον στέφος εἶχον· ἔην δέ μοι ἐγγύθι Θησεύς,
εἵμασι νυμφιδίοισι θυηπολέων Ἀφροδίτῃ.
ὤμοι, ποῖον ὄνειρον ἴδον γλυκύν· ἀλλά με φεύγων,
ᾤχετο, καλλείψας ἔτι παρθένον· ἵλαθι, Πειθώ·
ταῦτά μοι ἀχλυόεσσα γαμοστόλος ὤπασεν ὀρφνή,
καὶ φθονερὴ τάδε πάντα φαεσφόρος ἥρπασεν Ἠώς·
ἐγρομένη δ᾽ οὐχ εὗρον ἐμὸν πόθον· ἦ ῥα καὶ αὐταὶ
εἰκόνες ἀντιτύπων ζηλήμονές εἰσιν ἐρώτων,
ὅττι τελεσσιγάμων ἀπατήλιον ὄψιν ὀνείρων
ἱμερτὴν ἐνόησα, καὶ ἱμερόεις φύγε Θησεύς;
εἰς ἐμὲ καὶ φίλος Ὕπνος ἀνάρσιος· εἴπατε, πέτραι,
εἴπατέ μοι δυσέρωτι· τίς ἥρπασεν ἀστὸν Ἀθήνης;
εἰ Βορέης πνεύσειεν, ἐς Ὠρείθυιαν ἱκάνω·
ἀλλά μοι Ὠρείθυια χολώεται, ὅττι καὶ αὐτὴ
αἷμα φέρει Μαραθῶνος, ὅθεν φίλος ἔπλετο Θησεύς.

---

v. 318. *δάκρυα* editt. aperto errore.
v. 320. *ᾤχετο* editt.
v. 321. *ἔτι κάλλιπεν* editt. sine sensu. Similem structuram vid. v. 366. Mox *ὑπναλέην δὲ* editur vulgo; male.
v. 327. *ἕλμασι νυμφ.* editt. *coniunctionibus spons.* lepide Lubin. Emendavit etiam Rhodomannus.
v. 328. *ᾤμοι* ed. pr. deinde *οἷον* utraque edit. cf. v. 521.
v. 329. *παρθένος* editt. Emendavit etiam Rhodomannus.

εἰ Ζέφυρος κλονέει, Ζεφυρηΐδι δείξατε νύμφη,
Ἴριδι, μητρὶ Πόθοιο, βιαζομένην Ἀριάδνην·
εἰ Νότος, εἰ θρασὺς Εὖρος, ἐς Ἠριγένειαν ἱκάνω,
μεμφομένη φθονερῶν ἀνέμων δυσέρωτι τεκούσῃ.
δὸς κενεὴν πάλιν, Ὕπνε, φίλην χάριν, ἶσον ἐκείνῳ
πέμπων ἄλλον ὄνειρον ἐπήρατον, ὄφρα νοήσω
Κύπριδος ὑπναλέης γλυκερὴν ἀπατήλιον εὐνήν·
μοῦνον ἐμοῖς δήθυνον ἐπ᾽ ὄμμασιν, ὄφρα νοήσω
ἄπνοον οἶστρον Ἔρωτος ὀνειρείων Ὑμεναίων.
εἰ μὲν ἐς Ἀτθίδα γαῖαν, ἐπίκλοπε νυμφίε Θησεῦ,
σὸν πλόον ἐκ Νάξοιο μετήγαγον ἅρπαγες αὖραι,
εἰπέ μοι εἰρομένῃ, καὶ ἐς Αἰόλον αὐτίκα βαίνω,
μεμφομένη ῥοθίοισι καὶ οὐχ ὁσίοισιν ἀήταις·
εἰ δέ με, τὴν λιπόπατριν, ἐρημάδι πάρθετο Νάξῳ,
καὶ, σέθεν ἀγνώσσοντος, ἀμείλιχος ἔπλεε ναύτης,
ἤλιτεν εἰς Θησῆα, καὶ εἰς Θέμιν, εἰς Ἀριάδνην·
μηκέτι ναυτίλος οὗτος ἴδοι ποτὲ πομπὸν ἀήτην·
μὴ δέ μιν ἀσταθέεσσι συνιππεύοντα θυέλλαις
ἵλαος ἀθρήσειε γαληναῖος Μελικέρτης·
ἀλλὰ Νότος πνεύσειεν, ὅτε χρέος ἐστὶ Βορῆος·
Εὖρον ἴδοι, Ζεφύρου κεχρημένος· εἰαρινοὶ δὲ
ποντοπόροις ὅτε πᾶσιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται,
χειμερίῃ τότε μοῦνος ὁμιλήσειε θαλάσσῃ.

---

v. 355. *ἀγνώσσοντες — ἔπλεε Θησεύς* ed. pr. recte emendaverat Falk. sed *ἀγνώσσοντες* mansit in ed. alt.

v. 357. *αὐτὸς ἴδοι πομπὸν* ed. pr. *ποτὲ* interpositum in ed. alt. corrigente Falk. Sed plura potuissent inveniri, ut *πάλι* vel *τινά*.

v. 361. *εἰαρινοῖς* editt. minus apte.

v. 363. *χειμερίῃ ποτέ* editt. quod fortasse non damnandum.

ἤλιτε ναυτίλος οὗτος ἀθέσμιος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἀασάμην, ποθέουσα σαόφρονος ἀστὸν Ἀθήνης.
αἴθε μιν οὐκ ἐπόθησα δυσίμερος· εἰς Παφίην γὰρ
ὁππόσον ἱμερόεις, τόσον ἄγριος ἔπλετο Θησεύς·
οὐ τάδε μοι κατέλεξεν, ἐμὸν μίτον εἰςέτι πάλλων·
οὐ τάδε μοι κατέλεξε παρ᾽ ἡμετέρῳ λαβυρίνθῳ.
αἴθε μιν ἔκτανε ταῦρος ἀμείλιχος· ἴσχεο, φωνή,
ἀφροσύνης· μὴ κτεῖνε νέον γλυκύν· ὤμοι ἐρώτων·
Θησεὺς ἔπλεε μοῦνος ἐς εὐώδινας Ἀθήνας.
οἶδα, πόθεν με λέλοιπε· μιῆς τάχα παρθενικάων
σύμπλοον ἔσχεν ἔρωτα, καὶ ἐν Μαραθῶνι χορεύει
εἰς ἑτέρης γάμον ἄλλον· ἐγὼ δ᾽ ἔτι Νάξον ὁδεύω.
παστὸς ἐμὸς πέλε Νάξος, ἐπίκλοπε νυμφίε Θησεῦ·
ὤλεσα καὶ γενέτην καὶ νυμφίον· ὤμοι ἐρώτων·
οὐχ ὁρόω Μίνωα, καὶ οὐ Θησῆα δοκεύω·
Κνωσσὸν ἐμὴν προλέλοιπα, τεὰς οὐκ εἶδον Ἀθήνας·
πατρὸς ἐνοσφίσθην καὶ πατρίδος· ἆ μέγα δειλή,
ἕδνον ἐμῆς φιλότητος ὕδωρ ἁλός· εἰς τίνα φεύγω;
τίς θεὸς ἁρπάξει με, καὶ εἰς Μαραθῶνα κομίσσει,
Κύπριδι καὶ Θησῆϊ δικαζομένην Ἀριάδνην;
τίς με λαβὼν κομίσειε δι᾽ οἴδματος; αἴθε καὶ αὐτὴ
ὑμετέρης μίτον ἄλλον ἴδω πομπῆα κελεύθου·
τοῖον ἔχειν ἐθέλω καὶ ἐγὼ μίτον, ὥς κεν ἀλύξω
Αἰγαίης ἁλὸς οἶδμα, καὶ εἰς Μαραθῶνα περήσω,

---

v. 364. *ἤλιτεν οὗτος ἄθεσμος ὁ ναυτίλος* editt. versu a Nonni elegantia alienissimo.

vv. 368. 369. *αὐτὰ δέ μοι κατέλεξεν* et v. alt. *κατέλεξε* editt. Mecum emendavit Cunaeus, oscitanter *κατέλεξας* scribens, quasi id in utroque versu vel propter metrum fieri possit.

v. 381. *ὕδωρ χολοῦς ἐς τίνα* ed. pr. *ὕδωρ καλὸν* ed. alt. e coniect. Falk. *ὕδωρ ἁλός* recte Scalig.

ὄφρα περιπτύξω σε, καὶ εἰ στυγέεις Ἀριάδνην,
ὄφρα περιπτύξω σε, τὸν ὁρκαπάτην παρακοίτην.
δέξο με, σῶν λεχέων θαλαμηπόλον, ἢν ἐθελήσῃς,
καὶ στορέσω σέο λέκτρα, μετὰ Κρήτην Μαραθωνίς,
οἷά τε ληϊσθεῖσα· καὶ ὀλβίστη σέο νύμφη
τλήσομαι, ὡς θεράπαινα, πολύκροτον ἱστὸν ὑφαίνειν,
καὶ φθονεροῖς ὤμοισιν ἀήθεα κάλπιν ἀείρειν,
καὶ γλυκερῷ Θησῆϊ φέρειν ἐπιδόρπιον ὕδωρ,
μοῦνον ἴδω Θησῆα· καὶ ἡμετέρη ποτὲ μήτηρ
ἀγρονόμοις θήτευε, καὶ αὐχένα κάμψε νομῆϊ·
βοσκομένῳ δ' ὀάριζεν ἀφωνήτῳ τινὶ ταύρῳ,
καὶ βοῒ ταῦρον ἔτικτε· μελιζομένου δὲ βοτῆρος
πηκτίδος οὐ πόθον ἔσχεν, ὅσον μυκηθμὸν ἀκούειν.
οὐ μὲν ἐγὼ ψαύσοιμι καλαύροπος, οὐ περὶ φάτνῃ
στήσομαι· ἡμετέρης δὲ παρέσσομαι ἐγγὺς ἀνάσσης·
φθεγγόμενον δὲ νυῷ σε, καὶ οὐ μυκηθμὸν ἀκούω·
καὶ τεὸν ἱμερόεντα γάμων ὑμέναιον ἀείδω,
ζῆλον ὑποκλέπτουσα νεοζυγέος σέο νύμφης.

---

v. 391. *Κρήτην Ἀριάδνην* ed. pr. sine sensu. *Κρήσσην Ἀριάδνην* ed. alt. corrigente Falkenburgio. Sed oppositio requiritur, et quod attinet prius vocabulum, *μετὰ Κρήτην* idem involvit, quod Falk. quaesivit, quamquam proprium esset: *μετὰ Κρήσσην, Μαραθωνίς.* — Praestaret *Μαραθῶνι.* Compara v. 704. *Hermannus.*

v. 392. *ὀλβίστη — νύμφη* editt.

v. 399. *μελιζομένοιο βοτ.* editt. deficiente copula.

v. 400. *μηκυθμὸν* ed. pr.

v. 401. Fortasse *ψαύσαιμι — παρὰ φ.*

v. 403. *φθεγγομένῳ Μίνωϊ καὶ οὐ μ.* editt. Rhodomannus: „mendum.“ *φθεγγόμενον Θησῆα κ.* volebat Scal. pessumdato orationis nexu. Sed fortasse locus nondum est integer, et excidit aliquid.

v. 405. *ὑποκλέπτουσα ἐριζυγέος* ed. pr. emend. Falk.

στῆσον Ναξιάδεσσι παρ' ᾐόσι ποντοπορεύων,
στῆσον ἐμοὶ σέο νῆα· τί, ναυτίλε, καὶ σὺ χαλέπτεις;
ὣς ἄρα καὶ σὺ πέλεις Μαραθώνιος· εἰ μὲν ἱκάνεις
εἰς ἐρατὴν σέο γαῖαν, ὅπῃ δόμος ἐστὶν Ἐρώτων,
δέξο με δειλαίην, ἵνα Κέκροπος ἄστυ νοήσω·
εἰ δέ με καλλείψεις, καὶ, ἀμείλιχε, ποντοπορεύεις,
εἰπὲ τεῷ Θησῆϊ κινυρομένην Ἀριάδνην,
μεμφομένην ἀτέλεστον ἐπίκλοπον ὅρκον ἐρώτων.
οἶδα, πόθεν Θησῆος ὑπόσχεσιν ἠπεροπῆος
θῆκεν Ἔρως βαρύμηνις ἀνήνυτον· ἀντὶ γὰρ Ἥρης,
ἣν ζυγίην καλέουσιν, ἀπειρογάμοιο θεαίνης,
ὤμοσεν ἀχράντοιο γαμήλιον ὅρκον Ἀθήνης·
Παλλάδος ὅρκον ὄμοσσε· τί Παλλάδι καὶ Κυθερείῃ;

Τοῖα κινυρομένης ἐπετέρπετο Βάκχος ἀκούων·
Κεκροπίην δ' ἐνόησε, καὶ οὔνομα Θησέος ἔγνω,
καὶ στόλον ἐκ Κρήτης ἀπατήλιον· ἄγχι δὲ κούρης,
ἔνθεον εἶδος ἔχων ἀμαρύσσετο· παρθενικὴν δὲ
φέρτερον εἰς πόθον ἄλλον ἐμάστιε κέντορι κεστῷ
θοῦρος Ἔρως περίφοιτος, ὅπως Μινωΐδα κούρην
πειθομένην ζεύξειε κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
καὶ κινυρὴν δυσέρωτα παρηγορέων Ἀριάδνην,
τοῖον ἔπος φάτο Βάκχος ἐῇ φρενοθελγέϊ φωνῇ·

Παρθένε, τί στενάχεις ἀπατήλιον ἀστὸν Ἀθήνης;
μνῆστιν ἔχεις Θησῆος; ἔχεις Διόνυσον ἀκοίτην,
ἀντὶ μινυνθαδίου πόσιν ἄφθιτον· εἰ δέ σε τέρπει

---

v. 406. ἠόσι editt.
v. 409. ὅπη ed. pr.
v. 415. ἀνήλυτον ed. pr. emend. Falk.
v. 418. ὅρμον ὄμοσσε ed. pr. emend. Falk.
v. 419. κινυρομένης ἐτέρπετο ed. pr. emend. idem Falk. praeterea proponens μάλ' ἐτέρπετο.

ἥλικος ἠϊθέου βροτόεν δέμας, οὔ ποτε Θησεὺς
εἰς ἀρετὴν καὶ κάλλος ἐριδμαίνει Διονύσῳ.
ἀλλ' ἐρέεις· ναετῆρα πεδοσκαφέος λαβυρίνθου,
δισσοφυῆ φοίνιξεν ὁμόζυγον ἀνέρα ταύρῳ·
οἶδας ἀοσσητῆρα τεὸν μίτον· οὐ γὰρ ἀγῶνα
εὗρεν ἀεθλεύειν κορυνηφόρος ἀστὸς Ἀθήνης,
εἰ μὴ θῆλυς ἄμυνε ῥοδόχροος· οὐ σὲ διδάξω
καὶ Παφίην, καὶ Ἔρωτα, καὶ ἠλακάτην Ἀριάδνης.
αἰθέρος οὐκ ἐρέεις ὅτι μείζονές εἰσιν Ἀθῆναι·
οὐ Διῒ παμμεδέοντι πανείκελος ἔπλετο Μίνως,
σὸς γενέτης· οὐ Κνωσσὸς ὁμοίϊός ἐστιν Ὀλύμπῳ.
οὐδὲ μάτην στόλος οὗτος ἐμῆς ἀπεβήσατο Νάξου·
ἀλλὰ Πόθος σε φύλαξεν ἀρειοτέροις ὑμεναίοις.
ὀλβίη, ὅττι λιποῦσα χερείονα Θησέος αὐλὴν
δέμνιον ἱμερόεντος ἐσαθρήσεις Διονύσου·
τί πλέον ἤθελες εὖχος ὑπέρτερον; ἀμφότερον γὰρ
οὐρανὸν οἶκον ἔχεις, ἑκυρὸς δέ σοί ἐστι Κρονίων.
οὐ σοὶ Κασσιέπεια δυνήσεται ἰσοφαρίζειν,
παιδὸς ἑῆς διὰ κόσμον Ὀλύμπιον· αἰθερίους γὰρ
δεσμοὺς Ἀνδρομέδῃ καὶ ἐν ἀστράσιν ὤπασε Περσεύς·
ἀλλὰ σοὶ ἀστερόεν τελέσω στέφος, ὥς κεν ἀκούσῃς
εὐνέτις αἰγλήεσσα φιλοστεφάνου Διονύσου.

Εἶπε, παρηγορέων· καὶ ἐπάλλετο χάρματι κούρη,
μνῆστιν ὅλην Θησῆος ἀποῤῥίψασα θαλάσσῃ,
οὐρανίου μνηστῆρος ὑποσχεσίην ὑμεναίων

v. 434. φοίνιξεν ed. pr. emendatum in alt. et ab Rhodomanno.

v. 435. εἶδας ἀοσσητ. ed. pr. emend. Falk. data optione inter οἶδας et εἶδες; prius ed. alt. recepit, probavitque Rhodomannus.

v. 437. θῆλυς ἔμιμνε ῥ. editt. inepte.

v. 438. Ἀριάδνην editt. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 450. Ἀνδρομέδης editt. Correxit etiam Rhodomannus.

δεξαμένη. καὶ παστὸν Ἔρως ἐπεκόσμεε Βάκχῳ·
καὶ χορὸς ἐσμαράγησε γαμήλιος· ἀμφὶ δὲ παστῷ
ἄνθεα πάντα τέθηλε· καὶ εἰαρινοῖσι πετήλοις
Νάξον ἐκυκλώσαντο χοριτίδες Ὀρχομενοῖο·
καὶ θαλάμους ἐλίγαινεν Ἁμαδρυάς· ἀμφὶ δὲ πηγαῖς
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἀσάμβαλος ἤνεσε Νύμφη
δαίμονι βοτρυόεντι συναπτομένην Ἀριάδνην.
Ὀρτυγίη δ' ὀλόλυζε· πολισσούχοιο δὲ Φοίβου
γνωτῷ νυμφίον ὕμνον ἀνακρούουσα Λυαίῳ,
εἰς χορὸν ἐσκίρτησε, καὶ ἀστυφέλικτος ἐοῦσα.
πορφυρέοις δὲ ῥόδοισι, περίτροχον ἄνθος ἐρέπτων,
μάντις Ἔρως πυρόεις στέφος ἔπλεκε σύγχροον ἄστρων,
οὐρανίου στεφάνοιο προάγγελον· ἀμφὶ δὲ νύμφης
Ναξιάδος σκίρτησε γαμοστόλος ἑσμὸς Ἐρώτων.

Καὶ ζυγίοις θαλάμοισιν, ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
Χρυσοπάτωρ πολύπαιδα γονὴν ἔσπειρεν ἀκοίτης·
καὶ δολιχὴν πολιοῖο χρόνου στροφάλιγγα κυλίνδων,
μητέρος εὐώδινος ἑῆς ἐμνήσατο Ῥείης.
καὶ Χαρίτων πλήθουσαν ἀμεμφέα Νάξον ἐάσας,
Ἑλλάδος ἄστεα πάντα μετήϊεν· ἱπποβότου δὲ
Ἄργεος ἐγγὺς ἵκανε, καὶ εἰ λάχεν Ἴναχον Ἥρη.

---

v. 459. *χοροίτιδες* editt.

v. 460. *ἀμαδριάς* ed. pr. emend. Falk.

v. 466. *πορφ. τε ῥ. π. ἄνθος ἐρώτων* editt. sine sensu. Cunctanter recepi emendationem fortasse non satis certam.

v. 467. *σύγχροονος ἄστρων* editt. male.

vv. 468. sq. *προάγγελος — νύμφας Ναξιάδας* editt. non melius. *προάγγελον* etiam Rhodomannus.

v. 471. Notandum *χρυσοπάτωρ* de Baccho, Sole.

οἳ δέ μιν οὐκ ἐδέχοντο· χοροπλεκέας δὲ γυναῖκας
καὶ Σατύρους ἐδίωκον· ἀπηρνήσαντο δὲ θύρσους,
μή ποτε δηλήσαιτο Πελασγικὸν ἔδρανον Ἥρη
ζηλήμων, βαρύμηνις ἐπιβρίθουσα Λυαίῳ·
Σειληνοὺς δὲ γέροντας ἐρήτυον. ἀχνυμένας δὲ
Ἰναχίδας Διόνυσος ὅλας οἴστρησε γυναῖκας·
μυκηθμῷ δ᾽ ἀλάλαζον Ἀχαιΐδες· ἀντομένοις δὲ
ἔχραον ἐν τριόδοισιν· ἐπὶ σφετέροισι δὲ δειλαὶ
ἀρτιτόκοις βρεφέεσσιν ἐπωξύνοντο μαχαίρας,
ὧν ἣ μὲν ξίφος εἷλκε, καὶ ἔκτανεν υἱέα μήτηρ·
ἄλλη δὲ τριέτηρον ἀπηλοίησε γενέθλην·
καί τις ἀνηκόντιζεν ἐς ἠέρα κοῦρον ἀλήτην,
εἰσέτι μαστεύοντα φίλον γλάγος· ὀλλυμένων δὲ
Ἴναχος ἀρτιτόκων βρεφέων ἐπεμαίνετο πότμῳ·
μήτηρ δ᾽ ἔκτανεν υἷα, καὶ οὐ πόθος ἔπλετο μαζῶν
παιδοκόμων, οὐ μνῆστις ἀναγκαίου τοκετοῖο·
Ἀστερίων δ᾽, ὅθι πολλὰ θαλύσια μείζονος ἥβης
ἠϊθέων κείροντο λιπότριχος ἄνθεα κόρσης,
αὐτοὺς παῖδας ἔδεκτο, καὶ οὐκέτι βόστρυχα χαίτης.

Καί τις ἰδὼν τινα λάτριν ἐπερχομένοιο Λυαίου,
τοῖον ἔπος κατέλεξε, Πελασγίδος ἀστὸς ἀρούρης·

---

v. 480. ἐπιβρίζουσα editt. Correxit etiam Rhodomannus, qui ad adnotationes adscripsit: „ἐπιβρίζουσα displicet."

v. 481. Σιληνοὺς editt.

v. 483. ἀντομένης δὲ ed. pr. emend. Falk.

v. 484. δειλαῖς ed. pr. δειλοῖς ed. alt. ex infelici coniect. Falk.

v. 485. μαχαίραις editt.

v. 487. ἄλλη τριέτηρον ed. pr. particulam revocavit Falk.

Οὗτος, ὁ βότρυν ἔχων, διφυὲς γένος, ἄξιον Ἥρης
Ἄργος ἔχει Περσῆα, καὶ οὐ χατέει Διονύσου·
ἄλλον ἔχω Διὸς υἷα, καὶ οὐ Βάκχοιο χατίζω.
ποσσὶ πολυσκάρθμοισι πατεῖ Διόνυσος ὀπώρην·
ἴχνεσιν ὑψιπόροισιν ἐμὸς γόνος ἠέρα τέμνει.
μὴ κισσῷ δρεπάνην ἰσάζετε· καὶ γὰρ ἀρείων
Βάκχου θυρσοφόρου δρεπανηφόρος ἔπλετο Περσεύς.
εἰ στρατὸν Ἰνδὸν ἔπεφνεν· ἀέθλιον ἶσον ἐνίψω
Γοργοφόνῳ Περσῆϊ, καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.
εἰ δὲ πολυκλύστοιο παρ' Ἑσπέριον κλίμα πόντου
ὁλκάδα λαϊνέην Τυρσηνίδα πῆξε θαλάσσῃ,
κῆτος ὅλον περίμετρον ἐμὸς πετρώσατο Περσεύς.
εἰ δὲ τεὸς Διόνυσος ἐρημονόμῳ παρὰ πόντῳ
ὑπναλέην ἐσάωσεν ἐπ' ἠϊόνων Ἀριάδνην,
δεσμοὺς Ἀνδρομέδης πτερόεις ἀνελύσατο Περσεύς,
ἄξιον ἕδνον ἔχων πετρώδεα θῆρα θαλάσσης.
οὐ κλυτὸς ἀνδρομανῆ, Παφίης χάριν, οὔ ποτε Περσεὺς
Θησέος ἱμείρουσαν ἑὴν ἐῤῥύσατο νύμφην·
ἀλλὰ σαοφρονέοντα γάμον λάχεν. ὡς Σεμέλην δέ,
οὐ Δανάην πυρόεντες ἐτεφρώσαντο κεραυνοί·
ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος Ὀλύμπιος, ὄμβρος ἐρώτων
χρύσεος εἰς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ φλογόεις παρακοίτης.
οὐκ ἄγαμαί ποτε τοῦτον ἐγὼ πρόμον· ἐν παλάμῃ γὰρ

---

v. 503. Exspectes *μὴ θύρσῳ δρ.* e v. seq. sed cf. v. 522.

v. 509. *περίμ. ὅλον πετρώσατο* editt. inepta repetitione.

v. 514. *οὗτος ἀνδρομέης* ed. pr. *οὗτος ὃς ἀνδρομέης* ed. alt. e coniect. Falk. qua oratio imperfecta relinquitur. Si recte mentem poëtae assecutus sum, reprehenditur Bacchus, qui Ariadnen, adhuc alius viri amore flagrantem, suam facere potuerit, ita nunquam egisse Perseum. Rhodomannus: „*οὗτος ἔλ'* vel *δ'*."

ποῖον ἔχει δόρυ θοῦρον Ἀρήϊον; ἴσχεο, Περσεῦ·
Γοργοφόνῳ δρεπάνῃ μὴ μάρναο θήλεϊ κισσῷ·
μὴ σέο χεῖρα μίαινε γυναικείοισι κοθόρνοις·
μὴ κυνέην Ἀΐδαο τεοῖς κροτάφοισι τινάξῃς
στέμματος ἀμπελόεντος ἐναντίον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Ἀνδρομέδην θώρηξον ἀθωρήκτῳ Διονύσῳ.
χάζεό μοι, Διόνυσε, καὶ ἵππιον Ἄργος ἐάσας,
Θήβης ἑπταπύλοιο πάλιν βάκχευε γυναῖκας·
κτεῖνε νέον Πενθῆα· τί Περσέϊ καὶ Διονύσῳ;
Ἴναχον ὠκυρέεθρον ἀναίνεο· καὶ σὲ δεχέσθω
Θήβης ἀφνειῆς ποταμὸς βραδύς· οὐ σὲ διδάξω
Ἀσωπὸν βαρύγουνον ἔτι ζείοντα κεραυνῷ.

Τοῖον ἔπος κατέλεξεν, ἐπεγγελόων Διονύσῳ.
Ἀργείην δὲ φάλαγγα Πελασγιὰς ὥπλισεν Ἥρη·
μαντιπόλῳ δ' ἤϊκτο Μελάμποδι· χωομένη δὲ
Γοργοφόνῳ Περσῆϊ μαχήμονα ῥήξατο φωνήν·

Οὐρανίης βλάστημα γονῆς, κορυθαίολε Περσεῦ,
σὴν δρεπάνην ἀνάειρε, μὴ ἀπτολέμῳ τινὶ θύρσῳ
ἀδρανέες τεὸν Ἄργος ἀϊστώσωσι γυναῖκες·
μὴ τρομέοις ἕνα μοῦνον ὄφιν, ζωστῆρα κομάων,
ὅττι δαφοινήεσσα τεὴ θηροκτόνος ἅρπη
λήϊα τοσσατίων ὀφίων ἤμησε Μεδούσης.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγι κορύσσεο· χαλκορόφου δὲ
μνώεο παρθενεῶνος, ὅπῃ Δανάης διὰ κόλπου

---

v. 527. ἐάσσας editt.

v. 531. ἀφνείης ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 539. ἀϊστώσουσι γ. editt.

v. 543. χαλκοφόρου editt. facili errore.

v. 544. ὅπη editt.

χρύσεον ὄμβρον ἔχευε γαμοκλόπον ὕετιος Ζεύς,
μὴ Δανάη μετὰ λέκτρα, μετὰ χρυσέους ὑμεναίους
οὐτιδανὴ γόνυ δοῦλον ὑπογνάμψειε Λυαίῳ.
δεῖξον, ὅτι Κρονίωνος ἐτήτυμον αἷμα κομίζεις·
δεῖξον, ὅτι χρύσειον ἔχεις γένος· οὐρανίου δὲ
λέκτρα τεοῦ κήρυξον ἐχεκτεάνου νιφετοῖο.
καὶ Σατύροις πολέμιζε· κορυσσομένῳ δὲ Λυαίῳ
φοίνιον ὄμμα τίταινε δρακοντοκόμοιο Μεδούσης·
καὶ μετὰ πικρὸν ἄνακτα πολυκλύστοιο Σερίφου,
λαΐνεον νέον ἄλλον ἐςαθρήσω Πολυδέκτην.
σὺν σοὶ πανδαμάτειρα κορύσσεται Ἀργολὶς Ἥρη,
μητρυιὴ Βρομίοιο· προασπίζων δὲ Μυκήνης,
σὴν δρεπάνην κούφιζε σαόπτολιν, ὄφρα νοήσω
ἑσπομένην Περσῆϊ δορικτήτην Ἀριάδνην.
κτεῖνε βοοκραίρων Σατύρων στίχα· Βασσαρίδων δὲ
ὄμματι Γοργείῳ βροτέην μετάμειψον ὀπωπὴν
εἰς βρέτας αὐτοτέλεστον ὁμοίϊον· ἀντιτύπῳ δὲ
κάλλεϊ πετρήεντι τεὰς κόσμησον ἀγυιάς,
Ἰναχίαις ἀγορῆσιν ἀγάλματα ποικίλα τεύχων.
τί τρομέεις Διόνυσον, ὃν οὐ Διὸς ἤροσαν εὐναί;

---

v. 546. Δανάης editt.

v. 547. οὐτιδανῷ ed. alt. iubente Falkenb. Retinui lect. edit. princ. quia Δανάη οὐτιδανή alliterationem argute quaesitam continere videbatur.

v. 551. πτολέμιζε, καρυσσομένῳ ed. pr. posterius recte scriptum in ed. alt. et ab Rhodomanno.

v. 553. καὶ κατὰ π. editt. male. Mecum emend. Cant. Et Rhodomannus, qui adscripsit: „Ovid. Met. 5."

v. 558. ἐσσομένην editt. nimis languide.

v. 561. ἀντιτύπων δὲ editt.

εἰπὲ, τί σοὶ ῥέξεις; μετάρσιον ἠεροφοίτην
πεζὸς ὑπὲρ δαπέδοιο πότε πτερόεντα κιχήσει;

Ἔννεπε, θαρσύνουσα· καὶ εἰς μόθον ἔπτατο Περσεύς·
καὶ ναέτας καλέουσα Πελασγιὰς ἔβρεμε σάλπιγξ,
ὧν ὃ μὲν αἰχμητῆρος ἐκούφισε Λυγκέος αἰχμήν,
ὃς δὲ παλαιοτέροιο Φορωνέος, ὃς δὲ Πελασγοῦ·
ἄλλος ἀνηέρταζεν Ἀβαντίδα χειρὶ βοείην,
καὶ μελίην Προίτοιο, καὶ Ἀκρισίοιο φαρέτρην
ἄλλος ἀνὴρ κούφιζεν· ὃ δὲ θρασὺς εἰς μόθον ἔστη,
ἄορ ἔχων Δαναοῖο, τό πέρ ποτε γυμνὸν ἀείρων,
θυγατέρας θώρηξεν ἐς ἀνδροφόνους ὑμεναίους·
ἄλλος ἔην κρατέων πέλεκυν μέγαν, ὃν παρὰ βωμῷ
Ἴναχος; ἀστυόχοιο θυηπόλος ἔνθεος Ἥρης,
ἵστατο κουφίζων, βοέων τμητῆρα μετώπων.
καὶ στρατὸς ἐγρεκύδοιμος ἀερσιπόδων ὑπὲρ ἵππων
ἔδραμε μαρναμένου μετὰ Περσέος· ὃς δὲ παρέστη,
φρικαλέοις στομάτεσσι μάχης ἀλαλαγμὸν ἰάλλων,
πεζὸς ἀνήρ· καὶ τόξα συνήρμοσε κυκλάδι νευρῇ·
καὶ γλαφυρὴν ἤειρεν ὑπὲρ νώτοιο φαρέτρην·
καὶ πρόμος Ἀργείων δρεπανηφόρος ἔπλετο Περσεύς,
καὶ πόδας ἠερίοισιν ἐπεσφήκωσε πεδίλοις,
καὶ κεφαλὴν κούφιζεν ἀθηήτοιο Μεδούσης.

Λυσικόμους δ' Ἰόβακχος ἑὰς ἐκόρυσσε γυναῖκας
καὶ Σατύρους κερόεντας· ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ,
ἠερίην πτερόεντος ἰδὼν προμάχοιο πορείην·

v. 575. θυγατέρας κούφιζεν ἐς ἀνδρ. editt. verbo e v. 573. male repetito.

v. 580. ἔδραμε insolentius dictum; an ἔχραε?

v. 581. θηγαλέοις στομάτ. editt. inepte, cf. v. 595.

χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρεν, ἑοῦ προβλῆτα προσώπου
κουφίζων ἀδάμαντα, Διὸς πετρούμενον ὄμβρῳ
λᾶαν, ἀλεξητῆρα λιθογλήνοιο Μεδούσης,
ὄφρα φύγῃ σέλας ἐχθρὸν ἀθηήτοιο προσώπου.

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγας ἰδὼν καὶ θύσθλα Λυαίου,
φρικαλέον γελόων κορυθαίολος ἔννεπε Περσεύς·

Ἡδὺς, ὁ θύρσον ἔχων χλοερὸν βέλος, εἰς ἐμὲ βαίνων,
οὐτιδανοῖς πετάλοισι κορύσσεαι, Ἄρεα παίζων·
εἰ Διὸς ἔλλαχες αἷμα, τεὴν ἀνάφαινε γενέθλην·
εἰ ποταμοῦ χρύσειον ἔχεις Πακτώλιον ὕδωρ,
χρυσὸν ἔχω γενετῆρα· πατὴρ δ' ἐμὸς ὑέτιος Ζεύς·
ἠνίδε φοινίσσοντα θεμείλια παρθενεῶνος,
λείψανα κεῖνα φέροντα ῥυηφενέος νιφετοῖο.
ἀλλὰ φύγε κλυτὸν Ἄργος, ἐπεὶ σέο δήϊος Ἥρη
ἔλλαχεν ἕδρανα ταῦτα, τεῆς ὀλέτειρα τεκούσης,
μή σε τὸν οἰστρήσαντα καὶ οἰστρηθέντα τελέσσῃ,
μή σε πάλιν μανίῃ τεθοωμένον ὀψὲ νοήσω.

Ὣς εἰπὼν, προμάχιζεν· ἀνεπτοίησε δὲ Βάκχας,
Ἄρεα θωρήξασα καὶ ἀμητῆρα Μεδούσης,
Ἥρη πανδαμάτειρα· καταιθύσσουσα δὲ Βάκχου
ἀστεροπῆς μίμημα, θεόσσυτον ἁλλόμενον πῦρ,

---

v. 592. ἀεξητῆρα ed. pr. emend. Falk.

v. 601. ἠνὶ δὲ φ. ed. pr.

v. 603. τέο δήϊος editt.

v. 606. τευθοωμένον ed. pr. τεθεωμένον ed. alt. e coniect. Falk. qui et τεθολωμένον proposuerat, male utrumque. τεθοωμένον etiam Rhodomannus.

v. 608. Ἄρεϊ editt.

ῥῖψε κατὰ Βρομίοιο σελασφόρον αἴθοπα λόγχην.
καὶ γελόων Διόνυσος ἀμείβετο θυιάδι φωνῇ·

Οὐ τόσον ἀστράπτουσαν ἔχεις ἀσίδηρον ἀκωκήν·
οὐ δύνασαι κλονέειν με, καὶ εἰ λάχες ἔμπυρον αἰχμήν·
οὐδ᾽ ἐμὲ πημαίνει στεροπὴ Διός· ἡμιτελῆ γὰρ
νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐκυκλώσαντο κεραυνοί,
ἀφλεγὲς ἆσθμα χέοντες ἀδηλήτῳ Διονύσῳ.
καὶ σὺ μέγα φρονέων δρεπανηφόρε παύεο Περσεῦ·
Γοργόνος οὐ μόθος οὗτος ὀλιζόνος· οὐ μία νύμφη
Ἀνδρομέδη βαρύδεσμος ἀέθλιον· ἀλλὰ Λυαίῳ
δῆριν ἄγεις, ὃς Ζηνὸς ἔχει γένος, ᾧ ποτὲ μούνῳ
Ῥείη μαζὸν ὄρεξε φερέσβιον, ὅν ποτε πυρσῷ
ἀστεροπῆς γαμίης μαιώσατο μειλιχίη φλόξ,
ὃν Δύσις, ὃν θάμβησεν Ἑωσφόρος, ᾧ στίχες Ἰνδῶν
εἴκαθον, ὃν τρομέων καὶ Δηριάδης, καὶ Ὀρόντης,
ἠλιβάτων ἀπέλεθρον ἔχων ἴνδαλμα Γιγάντων,
ἤριπεν, ᾧ θρασὺς Ἄλπος ὑπώκλασεν, υἱὸς ἀρούρης,
ἀγχινεφὲς περίμετρον ἔχων δέμας, ᾧ γόνυ κάμπτει
λαὸς Ἄραψ, Σικελὸς δὲ μελίζεται εἰσέτι ναύτης
Τυρσηνῶν νόθον εἶδος ἁλίδρομον, ὧν ποτὲ μορφὴν
ἀνδρομέην ἤμειψα μετάτροπον· ἀντὶ δὲ φωτῶν

---

v. 613. *εἰ τόσον ἀστρ.* editt. sine sensu.

v. 615. *οὐ δέ με πημαίνει* editt.

v. 616. *νήπιον εἰπέτι* ed. pr. emend. Falk. Mox *ἐκυκλώσαντο* ut bene dici potuit, ita usus Nonni eo ducit, ut *ἐχυτλώσαντο* potius dictum putem, quod verbum alibi frequentat. Cf. v. 623.

v. 627. *ἤριπον* editt.

v. 630. *Τυρσηνῶν εἶδος ἄνδρομον* ed. pr. *Τυρσηνῶν κακὸν ἦθος ἁλίδρομον* ed. alt. e coniect. Falk. qui *εἶδος* quoque probabat. Rhodomannus ad Falkenburgii *κακὸν εἶδος* adscripsit: „vel *νέον*.“

ἰχθύες ὀρχηστῆρες ἐπισκαίρουσι θαλάσσῃ.
Θήβης δ' ἑπταπύλου γόον ἔκλυες· οὐ σὲ διδάξω
αἰνομανῆ Πενθῆα καὶ ὠλεσίτεκνον Ἀγαύην·
φήμης δ' οὐ χατέεις, ἢ μάρτυρος, ὅττι Λυαίου
πειρήθη τεὸν Ἄργος· Ἀχαιϊάδες δὲ καὶ αὐταὶ
σφωϊτέρας ὠδῖνας ἔτι στενάχουσι γυναῖκες.
ἀλλὰ, φίλος, πολέμιζε, καὶ αἰχμάζοντα κορύμβοις
αἰνήσεις τάχα Βάκχον, ὅτι πτερὰ σεῖο πεδίλων
ὄψεαι ἀῤῥαγέεσσιν ἐμοῖς εἴκοντα κοθόρνοις·
οὔποτε Βασσαρίδων σκεδάσεις μόθον· οὔποτε λήξω
πέμπων οἴνοπα θύρσον· ἐγὼ τεὸν Ἀργεϊ δείξω
ἔγχεϊ κισσήεντι πεπαρμένον ἀνθερεῶνα,
καὶ δρέπανον πετάλοις νικώμενον· οὐ σὲ σαώσει
Ζεὺς ἐμὸς, οὐ Γλαυκῶπις ὁμόγνιος, οὐ σέθεν Ἥρη,
καὶ μάλα περ κοτέουσα μενεπτολέμῳ Διονύσῳ·
ἀλλὰ κατακτείνω σε· καὶ αὐχήεσσα Μυκήνη
ὄψεται ἀμηθέντα τὸν ἀμητῆρα Μεδούσης·
ἤ σε περισφίγξας, ἐνὶ λάρνακι μείζονι θήσω,
πλωτὸν ἀκοντίζων σε τὸ δεύτερον ἠθάδι πόντῳ·
ἢν δ' ἐθέλῃς, ἐπίβηθι τεῆς πάλιν ὀψὲ Σερίφου.
ἢν δὲ τεῇ χρυσέῃ μεγαλίζεαι ἀμφὶ γενέθλῃ,
οὐτιδανὴν συνάεθλον ἔχε χρυσέην Ἀφροδίτην.

---

v. 635. *φήμης τ' οὐ χατέεις* editt.

v. 637. *ἔτι στένουσι γυναῖκες* ed. pr. emend. Falk.

v. 638. *πτολέμιζε* editt.

v. 642. Oratio esset concinnior, si legeretur *πέμπων οἴν. θύρσον, ἕως τεὸν* etc.

v. 649. *μείζονι δήσω* editt.

v. 650. *τοδεύτερον* ed. pr.

v. 653. *χρυσὴν* editt.

Ὣς εἰπὼν, προμάχιζεν· ἐπεστρατόωντο δὲ Βάκχαι,
καὶ Σάτυροι πολέμιζον. ὑπὲρ Βρομίου δὲ καρήνου
αἰθύσσων πτερὰ κοῦφα μετάρσιος ἵπτατο Περσεύς·
ὑψώσας δ' Ἰόβακχος ἑὸν δέμας, αἰθέρι γείτων
ἄπτερος ὑψικέλευθος ἀείρετο μείζονι ταρσῷ,
ἱπταμένου Περσῆος ὑπέρτερος· ἐπταπόρῳ δὲ
αἰθέρι χεῖρα πέλασσε, καὶ ὡμίλησεν Ὀλύμπῳ,
καὶ νεφέλας ἔθλιψε· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Περσεύς,
δεξιτερὴν ἀκίχητον ὀπιπεύων Διονύσου,
ἠελίου ψαύουσαν, ἐφαπτομένην δὲ σελήνης.

Ἀλλὰ λιπὼν Διόνυσον, ἐμάρνατο Θυιάσι Βάκχαις·
καὶ παλάμῃ δονέων θανατηφόρον ὄμμα Μεδούσης,
λαϊνέην ποίησε κορυσσομένην Ἀριάδνην.
καὶ πλέον ἔβρεμε Βάκχος, ἰδὼν πετρώδεα νύμφην·
καί νύ κεν Ἄργος ἔπερσε, καὶ ἐπρήνιξε Μυκήνας,
καὶ Δαναῶν ἤμησεν ὅλην στίχα, καί νύ κεν αὐτὴν
μαρναμένην ἄγνωστον ἀνούτατον οὔτασεν Ἥρην,
μάντιος ἀντιτύποιο νόθῃ βροτοειδέϊ μορφῇ,
καί νύ κεν ὠκυπέδιλος ὑπὲρ μόρον ἔφθιτο Περσεύς·
εἰ μή μιν κατόπισθε φανεὶς πτερόεντι πεδίλῳ,
χρυσείης πλοκαμῖδος ἑλὼν ἀνεσείρασεν Ἑρμῆς,
καί μιν ἀλεξικάκῳ φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·

Ζηνὸς γνήσιον αἷμα, νόθος ζηλήμονος Ἥρης,
οἶσθα μὲν, ὥς σε σάωσα διϊπετέων ἀπὸ πύργων,

---

v. 655. πτολέμιζον editt.

v. 658. μείζονι ταρσῷ parum apte dicitur; desideres ῥιπῇ vel παλμῷ.

v. 667. ἔτρεμε Βάκχος editt. sine sensu.

v. 677. ὡς ἐσάωσα editt. omisso pronomine.

καί σε Λάμου ποταμοῖο θυγατράσιν ὤπασα Νύμφαις
εἰσέτι κουρίζοντα· πάλιν δέ σε χερσὶν ἀείρων,
εἰς δόμον ὑμετέρης κουροτρόφον ἤγαγον Ἰνοῦς·
καὶ σὺ τεῷ ῥυτῆρι φέρων χάριν υἱέϊ Μαίης,
γνωτὲ, μάχην εὔνησον ὁμόγνιον· ἀμφότεροι γὰρ
Περσεὺς καὶ Διόνυσος ἑνὸς βλάστημα τοκῆος·
μὴ στρατὸν Ἀργείων, μὴ μέμφεο Περσέος ἅρπην·
οὐ γὰρ ἑκὼν ἐς Ἄρηα κορύσσεται· ἀλλά μιν Ἥρη
ὥπλισε· μαντιπόλου δὲ Μελάμποδος εἴδεϊ μορφῆς
μάρναται ἀμφαδίην· σὺ δὲ χάζεο, δῆριν ἐάσας,
μή σοι ἐπιβρίσειε πάλιν δυσμήχανος Ἥρη.
ἀλλ᾽ ἐρέεις ἀλόχοιο τεῆς μόρον· εὐκλέϊ πότμῳ
μαρναμένη τέθνηκε· σὺ δὲ φθιμένην Ἀριάδνην
ὤφελες ὀλβίζειν, ὅτι τηλίκον εὗρε φονῆα,
οὐρανίης γεγαῶτα καὶ οὐ βροτέης ἄπο φύτλης,
κήτεος ἀμητῆρα καὶ ἱπποτόκοιο Μεδούσης·
οὐ λίνα Μοιράων ἐπιπείθεται· οὐρανίου γὰρ
κάτθανεν Ἠλέκτρη Διὸς εὐνέτις· ᾤχετο δ᾽ αὐτὴ
ᾧ Διῒ νυμφευθεῖσα κασιγνήτη σέο Κάδμου,
Εὐρώπη, μετὰ λέκτρον Ὀλύμπιον· ὑμετέρη δὲ

---

v. 678. *σελάμου*, iunctim, ed. pr. emend. Falk.

v. 687. *ἐάσσας* vulgo.

v. 688. *ἐπιβρίξεις* editt. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 694. *οὐ λίνα Μ.* sanum est; Scaliger male sollicitabat, scribens *ᾧ λίνα Μ. ἐ.* cf. II. 678. VI. 94. Mox *οὐράνιον γάρ* ed. pr. *οὐράνιος γ.* ed. alt. e perversa Falk. coniectura. *Οὐρανίου* etiam Rhodomannus.

v. 696. *τῷ Διῒ* suspectum, neque enim facile *τῷ* pro *τούτῳ*, *τῷ αὐτῷ* sumi hic poterit. Non magis placeret *ἡ Διῒ νυμφευθεῖσα*, aut *σῷ Διῒ ν.* — Scripsi *ᾧ Διῒ*. *Hermannus.*

εἰςέτι γαστρὶ φέρουσα τεὸν τόκον ὤλετο μήτηρ·
οὐ Σεμέλη πρὸ μόροιο πύλας ἐπέρησεν Ὀλύμπου,
ἀλλ' ὅτε πότμον ἔδεκτο. καὶ ὀλλυμένη σέο νύμφη
ἵξεται ἀστερόφοιτον ἐς οὐρανόν· ἡμετέρης δὲ
Πλειάδος ἑπταπόροιο φανήσεται ἐγγύθι Μαίης.
τί πλέον ἤθελεν ἄλλο φιλαίτερον, ἢ χθονὶ λάμπειν
αἰθέρα ναιετάουσα μετὰ Κρήτην Ἀριάδνη;
ἀλλὰ σὺ κάτθεο θύρσον, ἔα δ' ἀνέμοισιν Ἐνυώ·
καὶ βρέτας αὐτοτέλεστον ἐπιχθονίης Ἀριάδνης,
οὐρανίης στήριξον ὅπῃ βρέτας ἵσταται Ἥρης.
μὴ πόλιν ἐκπέρσειας, ὅπῃ σέθεν αἷμα τοκήων·
ὑμετέρης δὲ γέραιρε βοοκραίρου πέδον Ἰοῦς,
εὐνήσας σέο θύρσον· Ἀχαιϊάδας δὲ γυναῖκας
αἰνήσεις μετόπισθεν, ἐπεὶ ταυρώπιδος Ἥρης
βωμὸν ἀναστήσουσι καὶ εὐθαλάμου σέο νύμφης.

---

v. 701. *ἀστερόφοιτος* editt. sed cf. v. 251.

v. 703. *ἤθελες* editt. sed sic v. seq. participium accus. casu dicendum fuisset, aut: *ἤθελες* —, *εἰ* — *λάμπει* —. Minus apte. *Εἰ χθονὶ λάμπει* coniecit Rhodomannus.

v. 705. *ἕαδ' ἀνέμοισιν* ed. pr.

v. 707. *οὐρανίης* scil. *Ἥρης*. Mox *ὅπη* vulgo, ut solet.

v. 708. *πτόλιν* — *ὅπη* editt. Quod in fine versus legitur *τοκήων* pl. num. explicari potest; sed poëta fortasse *τοκῆος* dedit, de solo Iove.

v. 709. *πέδον Ἰνοῦς* editt. contra veritatem. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 712. *ἀναστήσωσι* editt. quasi *ἐπὴν* praecessisset, nisi *ἐπεὶ*, ut passim *εἰ*, cum coniunct. struxit.

Τοῖον ἔπος κατέλεξε, καὶ ἵππιον Ἄργος ἐάσας,
εἰς πόλον αὖτις ἵκανεν, ἐπ᾽ ἀμφοτέροισι κεράσσας
θεσμὸν ὁμοφροσύνης, καὶ Περσέϊ καὶ Διονύσῳ.
οὐδὲ μὲν αὐτόθι μίμνεν ἐπὶ χρόνον Ἀργολὶς Ἥρη·
ἀλλὰ μεταστρέψασα νόθην βροτοειδέα μορφήν,
θέσκελον εἶδος ἔχουσα, πάλιν νόστησεν Ὀλύμπῳ.
Ἰναχίῃ δὲ φάλαγγι γέρων ἀγόρευε Μελάμπους,
Λυγκέος ἀρχεγόνοιο θεουδέος αἷμα Πελασγοῦ·

Μαντιπόλῳ πείθεσθε, καὶ οἴνοπι σείσατε Βάκχῳ,
σείσατε χάλκεα ῥόπτρα, καὶ Εὔϊα τύμπανα Ῥείης,
Ἰναχίην μὴ πᾶσαν ἀϊστώσειε γενέθλην,
μὴ μετὰ νήπια τέκνα καὶ ἡβητῆρας ὀλέσσῃ,
μὴ τεκέων μετὰ πότμον ἀποκτείνειε γυναῖκας·
ἀλλὰ θυηπολίην θεοτερπέα ῥέξατε Βάκχῳ,
καὶ Διΐ, καὶ Περσῆϊ χορεύσατε, καὶ Διονύσῳ.

Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν· ἀολλίζοντο δὲ λαοί,
Βάκχῳ νυκτιχόρευτον ἀνακρούοντες ἀοιδήν·
καὶ τελετὰς στήσαντο· θεοκλήτῳ δὲ πορείῃ
ῥόπτρα μὲν ἐπλατάγησεν· ἐπεκροτέοντο δὲ θύρσοι,
καὶ δαΐδες σελάγιζον· ὁμηγερέες δὲ πολῖται
μυστιπόλῳ χρίοντο παρήϊα λευκάδι γύψῳ·

---

v. 713. ἐάσσας vulgo.

v. 716. οὐδέ μιν αὐτόθι editt.

v. 726. ῥῆξατε ed. pr. emendat. in ed. alt. et ab Rhodomanno.

v. 730. Fort. χορείῃ potius legendum.

v. 731. Suspectus θύρσων κρότος. An ταρσοί?

v. 733. λευκάδι γύψῳ, cf. VI. 170.

τύμπανα δ᾽ ἐπλατάγησεν· ἀρασσομένοιο δὲ χαλκοῦ,
δίκτυπος ἔβρεμε δοῦπος· ἐφοινίσσοντο δὲ βωμοὶ
σφαζομένων στοιχηδὸν ἐπασσυτέρων ἀπὸ ταύρων·
κτείνετο δ᾽ ἄσπετα μῆλα· καὶ ἀνέρες αἴθοπι βωμῷ
Βάκχον ἐμειλίξαντο, καὶ ἱλάσκοντο γυναῖκες·
καὶ μέλος ἠερόφοιτον ἐπέκτυπε θῆλυς ἰωή,
κῶμον ἀμειβομένη ζωάγριον· Ἰναχίδες δὲ
Μαινάδες ἐρρίψαντο λαθίφρονα λύσσαν ἀήταις.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΗ.

Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἐς ὄγδοον αἷμα Γιγάντων,
Παλλήνην τε δόκευε, καὶ ὑπναλέης τόκον Αὔρης.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΗ.

Αὐτὰρ ὅ πορδαλίων ἐποχημένος ἄντυγι δίφρου,
Θρηϊκίῃ περίφοιτος ἐκώμασε, Βάκχος, ἀρούρῃ,
ἵππιον ἀρχεγόνοιο Φορωνέος οὖδας ἐάσας·
οὐ δὲ χόλον πρήϋνε παλίγκοτον Ἰναχὶς Ἥρη
Ἄργεος οἰστρηθέντος· Ἀχαιϊάδων δὲ γυναικῶν
λύσσης μνῆστιν ἔχουσα, πάλιν θωρήσσετο Βάκχῳ.
καὶ δολιὰς ἀνέφαινε λιτὰς παμμήτορι Γαίῃ,
ἔργα Διὸς βοόωσα, καὶ ἠνορέην Διονύσου,
γηγενέων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος Ἰνδῶν.
καὶ Σεμέλης ὅτε παῖδα φερέσβιος ἔκλυε μήτηρ
Ἰνδῴην ταχύποτμον ἀϊστώσαντα γενέθλην,
μνησαμένη τεκέων, πλέον ἔστενεν· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
αὐτογόνων θώρηξεν ὀρίδρομα φῦλα Γιγάντων,
ὑψιλόφους ἑὸ παῖδας ἀνοιστρήσασα κυδοιμῷ·

---

v. 1. *παρδαλίων* editt.
v. 3. *ἐάσσας*, vulgo, ut solet.
v. 4. *πρήυνε παλίγκοιτον* ed. pr. emendat. in alt.
v. 5. *Ἄρεος οἰστρηθέντος* editt. male. Cf. XLVII. 476. 482. sqq.
v. 11. *Ἰνδῴην* editt.
v. 13. *αὐτογόνῳ θώρ. ὀ. φ. λεόντων* editt. Posterius vocab. ante me emend. Scal. Utrumque Rhodomannus.

Παῖδες ἐμοὶ, μάρνασθε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ
ἠλιβάτοις σκοπέλοισιν, ἐμῆς δ᾽ ὀλετῆρα γενέθλης,
Ἰνδοφόνον Διὸς υἷα, κιχήσατε· μηδὲ νοήσω
σὺν Διῒ κοιρανέοντα νόθον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου.
δήσατε, δήσατε Βάκχον, ὅπως θαλαμηπόλος εἴη,
ὁππότε Πορφυρίωνι χαρίζομαι εἰς γάμον Ἥβην,
καὶ Χθονίῳ Κυθέρειαν· ὅτε Γλαυκῶπιν ἀείσω
εὐνέτιν Ἐγκελάδοιο, καὶ Ἄρτεμιν Ἀλκυονῆος·
ἄξατέ μοι Διόνυσον, ἵνα Κρονίωνα χαλέψω,
δουλοσύνην ὁρόωντα δορικτήτοιο Λυαίου·
ἠέ μιν οὐτάζοντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
κτείνατέ μοι, Ζαγρῆϊ πανείκελον, ὄφρα τις εἴπῃ
ἢ θεὸς ἢ μερόπων τις, ὅτι Κρονίδαο γενέθλη
Γαῖα χολωομένη διδύμους θώρηξε φονῆας,
πρεσβυτέρους Τιτῆνας ἐπὶ προτέρῳ Διονύσῳ,
ὁπλοτέρους δὲ Γίγαντας ἐπ᾽ ὀψιγόνῳ Διονύσῳ.
Ὣς φαμένη, στίχα πᾶσαν ἀνεπτοίησε Γιγάντων·
γηγενέων δὲ φάλαγγες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
ὃς μὲν ἔχων Νυσαῖον ἐδέθλιον, ὃς δὲ σιδήρῳ

v. 19. ὅπῃ θαλαμηπόλος editt. sine sensu.

v. 20. χαρίσσομαι volebat Cun. aptius ad sensum, sed forma displicet.

v. 21. Idem Cun. corrigebat: καὶ χθονίην ναέτειραν ὅτε γλ. etc. infeliciter. Chthonius est proprium Gigantis nomen. Simile quid videtur voluisse V. D. ap. Villois. Epist. Vin. p. 21. qui φονέῳ dicitur emendasse.

v. 27. Κρονίδαο γενέθλῃ editt. turbata constructione.

v. 33. ἔχων νησαῖον ἐδέθλιον coniecit V. D. ap. Villois. in quam lectionem ego quoque incideram. Sed licebit de Nysa Thraciae cogitare, ut nomen proprium apte dici potuerit. Maior difficultas est in seq. σιδήρῳ. Etsi enim ἄορ τινός occurrat infra v. 81. parum tamen haec arma Terrae filiis apta. Fortasse et hic nomen proprium subest, vel scribendum ὃς δ᾽ ἀσίδηρος —. Etiam Rhodomannus νησαῖον.

ὑψινεφῆ κενεῶνα χαραδρήεντα κολάψας,
αἰχμάζων σκοπέλοισιν ἐθωρήχθη Διονύσῳ·
ὃς δὲ λόφον πετραῖον ἁλικρήπιδος ἀρούρης,
ἄλλος ἁλιζώνοιο διαῤῥήξας ῥάχιν ἰσθμοῦ,
εἰς ἐνοπὴν ἔσπευδεν· ἀμετρήτοισι δ᾽ ἀγοστοῖς
Πήλιον ὑψικάρηνον ἀνηκόντιζε Πελωρεύς,
γυμνώσας Φιλύρης γλαφυρὸν δόμον· ἁρπαμένου δὲ
ἀσκεπέος σκοπέλοιο, γέρων ἐλελίζετο Χείρων,
ἀνδροφυὴς ἀτέλεστος ὁμήλικι σύμπλοκος ἵππῳ.

Ἡμερίδων δὲ κόρυμβον ἔχων, ὀλετῆρα Γιγάντων,
Βάκχος ἀερσιλόφοιο κατέτρεχεν Ἀλκυονῆος,
οὐ δόρυ θοῦρον ἔχων, οὐ φοίνιον ἆορ ἀείρων·
ἀλλὰ πολυσπερέας παλάμας ἐδάϊξε Γιγάντων,
αἰχμάζων ἑλίκεσσι· φιλακρήτῳ δὲ κυπέλλῳ
φρικτὰ πεδοτρεφέων ἐδαΐζετο φῦλα δρακόντων·
τυπτομένων δὲ Γίγαντος ἐχιδνοκόμων κεφαλάων
αὐχένες ἀμηθέντες ἐπωρχήσαντο κονίῃ.
κτείνετο δ᾽ ἄσπετα φῦλα· δαϊζομένων δὲ Γιγάντων
αἵματος ἀενάου ποταμοὶ ῥέον· ἀρτιχύτοις δὲ
πορφυρέοις ῥοθίοισιν ἐπορφύροντο χαράδραι·
γηγενέων δὲ φάλαγγες ἐβακχεύοντο δρακόντων,
βόστρυχα δειμαίνοντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου.
καὶ πυρὶ μάρνατο Βάκχος, ἐς ἠέρα δαλὸν ἰάλλων
ἀντιβίων ὀλετῆρα· δι᾽ ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
Βακχιὰς αὐτοέλικτος ἐπέτρεχεν ἁλλομένη φλόξ,

---

v. 48. Aptius dixisset *φῦλα Γιγάντων*, etsi vulgata explicari poterit.

vv. 51 — 53. turbant nexum et ita comparati sunt, ut non initio pugnae, aut medio certamine, sed sub finem demum huiusmodi sententiam exspectes, ut fortasse post v. 86. Praeterea medio illorum, v. 52. *ἀρτιχύτους* habent editt.

γυιοβόρῳ σπινθῆρι καταΐσσουσα Γιγάντων·
καί τις ἀπειλητῆρι φέρων σέλας ἀνθερεῶνι,
ἡμιδαὴς σύριζε δράκων πυριθαλπέϊ λαιμῷ,
καπνὸν ἀποπτύων, οὐ λοίγιον ἰὸν ἰάλλων.

Καὶ κλόνος ἄσπετος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνων
Βάκχος ἀνῃώρητο, μαχήμονα δαλὸν ἀείρων,
καὶ χθονίῳ πρηστῆρι δέμας θέρμαινε Γιγάντων
ἀντίτυπον μίμημα διοβλήτοιο κεραυνοῦ·
καὶ δαΐδες σελάγιζον· ἐπ' Ἐγκελάδου δὲ καρήνῳ
ἠέρα θερμαίνων ἐλελίζετο πυρσὸς ἀλήτης·
ἀλλά μιν οὐκ ἐδάμασσε, καὶ οὐ χθονίου πυρὸς ἀτμῷ
Ἐγκέλαδος γόνυ κάμψεν· ἐπεὶ πεφύλακτο κεραυνῷ.
Ἀλκυονεὺς δ' ἀπέλεθρος ἐπεσκίρτησε Λυαίῳ,
Θρηϊκίοις σκοπέλοις κεκορυθμένος· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
ὑψινεφῆ κούφιζε ῥάχιν δυσχείμονος Αἵμου
εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον, ἀνουτήτου Διονύσου·
καὶ σκοπιὴν ἔῤῥιψεν· ἐφαπτόμεναι δὲ Λυαίου
νεβρίδος ἀῤῥήκτοιο, διεσχίζοντο κολῶναι·
Ἠμαθίης δὲ κάρηνα νέος γύμνωσε Τυφωεὺς
ὑψιφανής, προτέρῳ παρομοίϊος, ὅς ποτε πολλοὺς
ῥωγαλέους κενεῶνας ἐκούφισε μητρὸς ἀρούρης,
πετραίοις βελέεσσι καταιχμάζων Διονύσου.

---

v. 59. *γυιοβόλῳ σπινθῆρι* editt. languide et inepte.

v. 64. *ἀνηώρητο* editt.

v. 66. *διοβλήτοιο καρήνου* editt. e vers. seq. Recte emendavit Scal.

v. 70. *πέφλεκτο κεραυνῷ* voluerat Scalig. sed recte vulgatam lect. defendit Cunaeus, cf. v. 89.

v. 76. *ἀῤῥήτοιο* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois. Et Rhodomannus.

v. 80. *Διονύσου* suspectum: non enim de novi Typhonis, Alcyonei (v. 71. sqq.), pugna adversus Bacchum, sed antiqui

καί τινος ἀσπαίροντος ἐπὶ χθονὸς ἆορ ἐρύσσας,
Βάκχος ἄναξ κεκόρυστο Γιγαντείοισι καρήνοις,
ἰοβόλων πλοκάμων ὀφιώδεα λήϊα κείρων·
καὶ στρατὸν αὐτοτέλεστον ἀτευχέϊ χειρὶ δαΐζων,
μάρνατο λυσσήεις, χλοερῶν ἐπιβήτορα δένδρων
κισσὸν ἔχων τανύφυλλον, ἀκοντιστῆρα Γιγάντων.
Καί νύ κε πάντας ἔπεφνεν ἑῷ ῥηξήνορι θύρσῳ·
ἀλλὰ παλινδίνητος ἑκὼν ἀνεχάζετο χάρμης,
δυςμενέας ζώοντας ἑῷ γενετῆρι φυλάσσων.
Καί νύ κεν εἰς Φρυγίην ταχὺς ἔδραμεν ὠκέϊ ταρσῷ·
ἀλλά μιν ἄλλος ἄεθλος ἐρήτυεν, ὄφρα θανόντων
τοσσατίων ἕνα φῶτα κατακτείνειε φονῆα,
Παλλήνης γενέτην θανατηφόρον, ὅς ποτε κούρης
οἶστρον ἔχων ἀθέμιστον ἁμαρτιγάμων ὑμεναίων,
συζυγίην ἀνέκοπτεν· ἀμετρήτους δὲ δαΐζων
μελλογάμους μνηστῆρας ἀπέθρισεν, ὧν ὑπὸ λύθρῳ
κτεινομένων καναχηδὸν ἐφοινίσσοντο πάλαιστραι,
εἰςόκε Βάκχος ἵκανε, Δίκης πρόμος· ἀγχιγάμου δὲ
Παλλήνης δυςέρωτι παριστάμενος γενετῆρι,
ῥιγεδανῆς ὑμέναιον ἀτάσθαλον ἤτεε κούρης,
ποικίλα δ' ὤρεγε δῶρα· καὶ αἰτίζοντι Λυαίῳ

Typhonis certamine contra Iovem sermo esse debebat, veluti *καταιχμάζων Διὸς ἄντα*, vel *Διὸς αὐτοῦ*. Sed fortasse librarii quaedam omiserunt, ubi huiusmodi versus de antiquo Typhone praecedebat, et continuata comparatione: *οὕτω καὶ Ἀλκυονεὺς τότε μάρνατο* — idem sequebatur, Bacchi nomine in fine posito, uti nunc v. 80. legimus.

v. 81. Hic quoque aliquid turbatum; versus bis legitur in ed. pr. et altero loco *καίτονος*, quod Falk. in Lectt. emendavit. Praeterea *ἆορ* suspectum, vid. ad v. 53. neque facile conciliandum cum *ἀτευχέϊ χειρί* v. 84.

v. 97. *παλαίσται* editt. Nobiscum correxit V. D. ap. Villois.

v. 100. *ἤτεε* ed. pr.

φρικτὸς ἀνὴρ κήρυξε παλαισμοσύνην ὑμεναίων·
καί μιν ἄγων ἐπέβησε κακοξείνοιο παλαίστρης,
ὁππόθι τολμήεσσα δορυσσόος ἵστατο κούρη,
νυμφιδίην ὤμοισιν ἐλαφρίζουσα βοείην.

Καὶ τότε Κύπρις ἔην ἐναγώνιος· ἦν δ᾽ ἐνὶ μέσσῳ
γυμνὸς Ἔρως, καὶ στέμμα γαμήλιον ὤρεγε Βάκχῳ·
ἦν δὲ παλαισμοσύνη νυμφοστόλος· ἀργυφέῳ δὲ
ἁβρὸν ἀνεγλαίνωσεν ἑὸν δέμας εἵματι Πειθώ,
νίκην μελλογάμοιο προθεσπίζουσα Λυαίου.
καὶ βριαρῶν μελέων ἀπεδύσατο φάρεα κούρη·
καὶ δόρυ θοῦρον ἔθηκε γαμήλιον· ἁβροτέρη δὲ
Σιθονὶς ἀκρήδεμνος ἀσάμβαλος ἵστατο κούρη,
ἡδυφανής, ἀσίδηρος· ἐρευθιόωντι δὲ δεσμῷ
ἀκλινέων τροχόεσσαν ἴτυν μιτρώσατο μαζῶν·
καὶ δέμας ἀσκεπὲς ἦεν· ἀμεχρήτων δὲ κομάων
ἀσκεπέες πλοκαμῖδες ἐπέῤῥεον αὐχένι κούρης·
καὶ κνήμας ἀνέφαινε, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν,
γυμνῆς φαινομένης ἐπιγουνίδος· ἀμφὶ δὲ μηροῖς
ἥρμοσε λευκὸν ὕφασμα, γυναικείης σκέπας αἰδοῦς·
καὶ χρόα πιαλέῳ πεπαλαγμένον εἶχεν ἐλαίῳ,

---

v. 108. *ἀργυρέῳ* excusum in ed alt.

v. 109. *δέμας εἶμιν πειθώ* ed. pr. emend. Falk.

v. 114. *ἡμιφανὴς* editt. quod cum seqq. pugnat; ambigebam tamen inter *ἡδυφανὴς* et *θηλυφανής*.

v. 118. *ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν* primo adspectu pugnare videtur cum iis, quae sequuntur vv. 119. 120. *ἀμφὶ δὲ μηροῖς ἥρμοσε λ. ὕφασμα;* ut in *ἀσκεπέων πτύχα μαζῶν*, XLVI. 279. ultro incidas. Parum tamen huic lectioni proxima favent, propter quae *πτύχα γούνων* malis. Sed videtur res conciliari posse ita, ut dicas, eam primum, positis vestibus, nudam stetisse, post cingulum femoribus circumdedisse, ut luctaturi apud Hom. facere solent.

καὶ παλάμας πολὺ μᾶλλον, ὅπως ἀλύτων ἀπὸ χειρῶν
ὑγρὸν ὀλισθήσειε πιεζομένη χρόα κούρη.
Καὶ βλοσυροῖς στομάτεσσιν ἀπειλήσασα Λυαίῳ,
νυμφοκόμῳ μνηστῆρι παρίστατο· διχθάδιον δὲ
αὐχένι δεσμὸν ἔβαλλεν ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ·
ἀλλὰ παλινδίνητον ἑὴν ἀνελύσατο δειρὴν
Βάκχος, ἀποῤῥίψας ἁπαλόχροα δάκτυλα κούρης,
δεσμοῖς θηλυτέροισι περίπλοκον αὐχένα σείων·
καὶ διδύμας στεφανηδὸν ἐπ᾽ ἰξύϊ χεῖρας ἑλίξας,
Παλλήνην ἐτίναξε ποδῶν ἑτεραλκέϊ παλμῷ·
καὶ ῥοδέης παλάμης ἐδράξατο· Κυπριδίην δὲ
εἶχε παραιφασίην, χιονώδεα χεῖρα πιέζων·
οὐδὲ τόσον μενέαινεν ἐπὶ χθονὶ παῖδα κυλίνδειν,
ὅσσον ἐπιψαύειν ἁπαλοῦ χροὸς, ἡδέϊ μόχθῳ
τερπόμενος· καὶ ἔκαμνε, δολοπλόκον ἆσθμα τιταίνων,
ὥς βροτός· ἀμβολίῃ δὲ θελήμονι κάλλιπε νίκην.
Παλλήνη δ᾽ ἐρόεσσα, πάλης τεχνήμονι παλμῷ,
θηλυτέραις παλάμησι δέμας κούφιζε Λυαίου·
οὐ δέ μιν ἠέρταζε, τόσον βάρος· ἀλλὰ καμοῦσα,
ἄρσενα γυῖα λέλοιπεν ἀνικήτου Διονύσου.
καὶ θεὸς ἀντιτύπῳ περιδέσμιον ἅμματι χειρῶν
παρθενικὴν ἐρόεσσαν ἑλὼν, ἅτε θύρσον ἀείρων,

---

v. 123. *πιεζομένη χρόα κούρη* editt. sine sensu. V. praeced. *ἀλύτων ἀπὸ χειρῶν* argute dictum de Bacchi, *Λυαίου*, non facile solvendis manibus, cf. v. 167.

vv. 125. 126. *διχθαδίῳ δὲ αὐχένι δεσμὸς ἔβαλλε* editt. absurde. *δεσμὸν* etiam Rhodomannus.

v. 130. *ἐπ᾽ αὐχένι χεῖρας ἑλίξας* editt. contra mentem poëtae, cf. seqq. imprimis v. 153. seqq. Corruptio e v. praeced. orta.

v. 137. *ἀμβολίην δὲ θελήμονα κ. νίκην* editt. *νίκης* corrigebat V. D. ap. Villois. Frustra. Rhodomannus *νίκῃ*.

v. 140. Fortasse *οὐδὲ μὲν ἠέρτ.*

v. 142. *ἀντιτύπων* editt. minus bene.

δόχμιον ἀμφιέλικτον ἐκούφισεν ὑψόθεν ὤμου·
χειρὶ δὲ φειδομένῃ βριαρὴν ἀπεσείσατο κούρην·
Παλλήνην δ' ἀτίνακτον ὅλην ἐτανύσσατο γαίῃ.
καὶ δολίοις βλεφάροισιν ἑὴν ἐλέλιζεν ὀπωπήν,
κούρης ἁβροκόμου κεκονιμένα γυῖα δοκεύων,
καὶ πλοκάμους ῥυπόωντας ἀκηδέστοιο καρήνου·
ἀλλὰ παλινδίνητος ἀναΐξασα κονίης,
ὄρθιος ἐστήριξε τὸ δεύτερον ἴχνια κούρη·
καὶ τροχαλῇ Διόνυσος ἀφειδέϊ γούνατος ὁρμῇ,
γαστέρα Παλλήνης κρατέων, ἑτεραλκέϊ παλμῷ
παρθενικὴν μενέαινεν ὑπὲρ δαπέδοιο κυλίνδειν·
καὶ παλάμας μετέθηκεν, ἐπὶ πλευροῖσιν ἑλίξας,
αὐχένα κυρτώσας ἐπικάρσιον· ἀμφὶ δὲ νώτῳ
μεσσατίῳ κύκλωσεν ὀπίστερα δάκτυλα κάμψας,
ἢ σφυρὸν, ἢ κνήμην δεδοκημένος, ἢ γόνυ κόψειν.
καὶ θεὸς αὐτοκύλιστος ἑκούσιος ἤριπε γαίῃ,
οὐτιδανῇ παλάμῃ νικώμενος· ἱμερόεν δὲ

---

v. 146. ἐτανήσατο ed. pr. emend. Falk.

v. 151. ἴχνια κούρης editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 154. μενέαεν ed. pr. emend. Falk.

vv. 157 et 158. Locus impeditus et obscurus. Si κάμψας sanum, dicuntur haec de Baccho, sed non video, quomodo ille post ea, quae antecedunt, simul ἀμφὶ νώτῳ ὀπίστερα δάκτυλα κυκλῶσαι potuerit. Deinde mirum, eum nunc inter hos nisus sua sponte succumbere: quod si dolo faciebat, monere debebat poëta. Igitur lacunam statuemus circa v. 158. ut alia quaedam in vv. 160. sqq. suadere videntur? Fortasse. Interim mira est lectio v. 158. in ed. pr. δεδοκημένην ἢ γόνυ κάμψειν, quod in ed. alt. auctore Falk. mutatum in δεδοκημένος — κάμψειν, ego ulterius emendare conatus sum. Sed foemininum δεδοκημένην eo ducit, ut totum locum de puella dici suspicari possis: ἀμφὶ δὲ νώτῳ μ. κύκλωσεν ὀπίστερα δάκτυλα κούρη, ἢ σφυρὸν, ἢ κνήμην δεδοκημένη, ἢ γόνυ κάμψειν. Iam sequentia bene cohaererent. Vid. Comment.

φάρμακον εἶχεν ἔρωτος· ἐνὶ γλυκερῇ δὲ κονίῃ
κουφίζων ἐρόεις ἐπὶ νηδύϊ φόρτον ἐρώτων,
ὕπτιος αὐτὸς ἔμιμνε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρην·
ἀλλά μιν ἐσφήκωσε πόθου φρενοθελγέϊ δεσμῷ.
ἣ δὲ ταχυστροφάλιγγι ποδῶν νωμήτορι παλμῷ
ἴχνιον ἠώρησεν· ἐρωμανέος δὲ Λυαίου
ἄρσενα λύσατο χεῖρα· θεὸς δ' ὑπ' ὀλίζονι ῥιπῇ
γυῖα μεταστρέψας, ῥοδέην ἐτανύσσατο κούρην,
ἐν δαπέδῳ στορέσας· καὶ ἐπὶ χθονὶ κέκλιτο κούρη
χεῖρας ἐφαπλώσασα· τιταινομένῃ δ' ἐπὶ πέζαν
εὐπαλάμῳ σφήκωσεν ὁμόζυγον αὐχένα δεσμῷ.

Ὠκυτέροις δὲ ποδέσσι πατὴρ κατὰ μέσσον ὀρούσας,
ἀθλεύειν ἐθέλουσαν ἑὴν ἀνεσείρασε κούρην·
καὶ γαμίην ἀνέκοψεν ἀεθλοσύνην ὑμεναίων,
νίκην ἱμερόεσσαν ἐπιτρέψας Διονύσῳ,
μή μιν ἀποκτείνειεν ἔχων ἀστεμφέϊ δεσμῷ.
καὶ Διὸς αἰνήσαντος, ἀεθλοφόρον μετὰ νίκην,
γνωτὸν Ἔρως ἔστεψε γάμων πομπῆϊ κορύμβῳ,
ἱμερτὴν τελέσαντα παλαισμοσύνην ὑμεναίων.
καὶ πέλε τοῖος ἄεθλος ὁμοίϊος, ὡς ὅτε κούρην,
χρυσοφαῆ προπάροιθε γαμήλια δῶρα κυλίνδων,
Ἱππομένης νίκησεν ἐπειγομένην Ἀταλάντην.

---

v. 161. *φάρμακόν ἐστιν ἔρωτος* editt. parum apte hoc loco.

v. 165. *πόθου νωμήτορι ταρσῷ* editt. pro emendat. nostra est locus similis XVIII. 140.

v. 166. *ἠώρησεν* editt.

v. 167. *ὑπολίζονι* Rhodomannus.

v. 170. *τιταινομένη*, nominat. casu editt. sine sensu; sed perinde est, sive *τιταινομένῃ*, sive *τιταινομένης* scribatur.

v. 172. *ὠκυτέραις δὲ πόδεσσι* ed. pr. emend. Falk.

Ἀλλ᾽ ὅτε νυμφοκόμοιο μάχης ἐτέλεσσεν ἀγῶνα
Βάκχος, ἔτι στάζων γαμίους ἱδρῶτας ἀέθλων,
Σιθόνα μὲν πρήνιξε, τετυμμένον ὀξέϊ θύρσῳ,
μνηστήρων ὀλετῆρα· κυλινδομένου δὲ κονίῃ,
κούρῃ θύρσον ἔδωκε μιαιφόνον ἕδνον ἐρώτων.
καὶ γάμος ἦν πολύϋμνος· ἀσιγήτῳ δ᾽ ἐνὶ παστῷ
Σειληνοὶ κελάδησαν· ἐπωρχήσαντο δὲ Βάκχαι,
καὶ Σάτυροι μεθύοντες ἀνέπλεκον ὕμνον ἐρώτων,
συζυγίην μέλποντες ἀεθλοφόρων ὑμεναίων.
Νηρεΐδων δὲ φάλαγγες ὑπὸ σφυρὰ γείτονος Ἰσθμοῦ
νυμφιδίῃ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο χορείῃ,
καὶ μέλος ἐφθέγξαντο· παρὰ Θρήϊκι δὲ πόντῳ
ξεινοδόκος Βρομίοιο γέρων ὠρχήσατο Νηρεύς·
καὶ γαμίῃ Γαλάτεια περισκαίρουσα θαλάσσῃ,
Παλλήνην ἐλίγαινε, συναπτομένην Διονύσῳ·
καὶ Θέτις ἐσκίρτησε, καὶ εἰ πέλε νῆϊς ἐρώτων·
καὶ γαμίην ἔστεψεν ἁλιζώνου ῥάχιν Ἰσθμοῦ,
Παλλήνης ὑμέναιον ἀνευάζων Μελικέρτης·
καί τις Ἁμαδρυάδων φλογερῇ παρὰ γείτονι Λήμνῳ
νυμφιδίην Θρήϊσσαν Ἀθωϊὰς ἥψατο πεύκην.

---

v. 184. *Βάκχος ὅτε στάζων*, editt. e v. praeced. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 186. *ὀρετῆρα* ed. pr. emend. Falk.

v. 189. *Σιληνοὶ κ. ἐ. δὲ Βάκχῳ* editt. aperto errore. *Βάκχοι* voluerat V. D. ap. Villois.

v. 196. *γαμίη Γαλάτεια* editt. male.

v. 198. *Θέτις — νῆϊς ἐρώτων* igitur ante nuptias, cum Peleo contractas? Vid. Comment.

v. 199. *χάριν Ἰσθμοῦ* editt. emendaverunt Falk. in curis secundis et V. D. ap. Villois. Cf. v. 57.

v. 202. *ἥψατο λόχμη* editt. sine sensu; neque sufficit *λόχμην* rescribere, cf. vv. 210. 641. *λόχμην* Rhodomannus.

καὶ φιλίοις ὀάροισι παρηγορέων ἕο νύμφην,
μυρομένην γενετῆρα, φιλεύϊος εἶπεν ἀκοίτης·
Παρθένε, μὴ στενάχιζε τεὸν δυσέρωτα τοκῆα·
παρθένε, μὴ στενάχιζε τεῆς μνηστῆρα κορείης·
τίς γενέτης ἔσπειρε, καὶ εἰς γάμον ἤγαγε κούρην;
σὸν κενεὸν λίπε πένθος, ὅτι κταμένοιο τοκῆος,
Σιθόνος ὑμετέροιο, Δίκη γελόωσα χορεύει·
χερσὶ δὲ παρθενίῃσι γαμήλιον ἁψαμένη πῦρ,
ἣ γάμον ἀγνώσσουσα, τεὸν γάμον εἰσέτι μέλπει,
Οἰνόμαον πάλιν ἄλλον ὀπιπεύουσα θανόντα.
Οἰνόμαος μὲν ὄλωλε· καταφθιμένου δὲ τοκῆος
τέρπεται Ἱπποδάμεια σὺν ἀρτιγάμῳ παρακοίτῃ·
καὶ σὺ, τεοῦ γενέταο πόθους ῥίψασα θυέλλαις,
τέρπεο βοτρυόεντι συναπτομένη παρακοίτῃ,
μῶμον ἀλευομένη πατρώϊον· οὔ σε διδάξω
Σιθόνος ἐχθρὸν ἔρωτα καὶ ἀμβολίην ὑμεναίων,
ὃς φονίῃ παλάμῃ γαμβροκτόνον ἔγχος ἀείρων,
γηραλέην σε τέλεσσεν, ἀπειρήτην Ἀφροδίτης,
συζυγίην δ᾽ ἐκέδασσεν ἀνυμφεύτων σέο λέκτρων.
μνηστήρων σκοπίαζε σεσηπότα λείψανα νεκρῶν,
οὓς Παφίη κόσμησε, καὶ ἔκτανε θοῦρις Ἐριννύς·
ἠνίδε κεῖνα κάρηνα, θαλύσια σεῖο μελάθρων,
λύθρον ἔτι στάζοντα κακοξείνων ὑμεναίων.
Σιθόνος οὐ μεθέπεις χθόνιον γένος· οὐράνιος δὲ
πείθομαι ὥς σε λόχευσε τεὸς Θρηΐκιος Ἄρης·
πείθομαι, ὡς Κυθέρεια τεὴν ὤδινε γενέθλην·
καὶ σὺ τεῶν διδύμων ἀπεμάξαο θεσμὰ τοκήων,
Ἄρεος ἦθος ἔχουσα, καὶ ἀγλαΐην Ἀφροδίτης·

---

v. 203. σέο νύμφην ed. pr. emend. Falk.
v. 224. ἠνὶ δὲ σεῖο κάρηνα θ. σεῖο μελάθρῳ editt.

πείθομαι ὥς σε φύτευσεν ἄναξ ἐναγώνιος Ἑρμῆς,
ἁβρὰ τελεσσιγάμοιο μολὼν ἐπὶ δέμνια Πειθοῦς,
καί σε παλαισμοσύνην ἐδιδάξατο πομπὸν ἐρώτων.
Εἶπε παρηγορέων, ἀχέων παιήονι μύθῳ·
μυρομένης δ' εὔνησεν ἐπήρατα δάκρυα κούρης.
καὶ γαμίης δήθυνεν ἐπὶ χρόνον ἐγγύθι κούρης,
τερπόμενος φιλότητι νεοζυγέων ὑμεναίων.
Παλλήνης δὲ μέλαθρα λιπὼν καὶ Θρῆκα Βορῆα,
Ῥείης εἰς δόμον ἦλθεν, ὅπῃ Φρυγίῃ παρὰ πέζῃ
δαίμονος εὐώδινος ἔσαν Κυβεληΐδες αὐλαί.
ἐνθάδε θηρεύουσα παρὰ σφυρὰ Δίνδυμα πέτρης,
Ῥυνδακὶς οὐρεσίφοιτος ἀέξετο παρθένος Αὔρη,
εἰςέτι νῆϊς ἔρωτος, ὁμόδρομος Ἰοχεαίρης,
ἀπτολέμων φεύγουσα νοήματα παρθενικάων,
Ἄρτεμις ὁπλοτέρη Ληλαντιάς, ἥν ποτε Τιτήν,
νυμφεύσας Περίβοιαν, ἀπόσπορον Ὠκεανοῖο,
πρεσβυγενὴς Λήλαντος, ἀελλόπον ἤροσε κούρην,
κούρην ἀντιάνειραν, ἀπειρήτην Ἀφροδίτης.
ἣ μὲν ἀνεβλάστησεν, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
ἱμερτὴ, ῥοδόπηχυς, ἀεὶ χαίρουσα κολώναις·
πολλάκι δ' ἀγρώσσουσα κατέτρεχε λυσσάδος ἄρκτου,
καὶ δόρυ θοῦρον ἔπεμπε, καταιχμάζουσα λεαίνης,

---

v. 232. *ἐπιδέμνια Π.* ed. pr. emend. Falk.

v. 237. *νεοζυγίων* editt. Correxit iam Rhodomannus.

v. 238. *Θρῆκα Β.* editt.

v. 239. *ὅπη* vulgo editur.

v. 240. *αὖραι* editt. cf. IX. 162. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 245. *τιτὴν* ed. pr. *τιτθὴν* ed. alt. male. Aura *Τιτηνίς* est v. 441.

v. 248. *Ἀντιάνειραν* ed. alt. cum Lubino, tamquam nomen proprium; male.

οὐ κεμάδας κτείνουσα, καὶ οὐ βάλλουσα λαγωούς·
ἀλλὰ δαφοινήεσσαν ἐλαφρίζουσα φαρέτρην,
ὠμοβόρων τόξευεν ὀρίδρομα φῦλα λεόντων
θηροφόνοις βελέεσσιν· ἐπωνυμίῃ δὲ καὶ ἔργῳ
ὀξυτάτον δρόμον εἶχεν, ὀρειάσι σύνδρομος αὔραις.
Καί ποτε διψαλέοιο πυραυγέϊ καύματος ὥρῃ
παρθένος ὑπνώουσα πόνων ἀμπαύετο θήρης·
καὶ δέμας ἁπλώσασα Κυβηλίδος ὑψόθι ποίης,
κρᾶτα περικλίνασα σαόφρονος ἔρνεϊ δάφνης,
εὗδε μεσημβρίζουσα, καὶ ἐσσομένων ὑμεναίων
ἱμερτὴν ἐνόησε προμάντιος ὄψιν ὀνείρου,
ὅττι θεὸς πυρόεις, τανύσας βέλος αἴθοπι νευρῇ,
θοῦρος Ἔρως, τόξευε λαγωβόλος ἔνδοθι λόχμης,
οὐτιδανοῖς βελέεσσιν ὀϊστεύων στίχα θηρῶν·
παιδὶ δὲ θηρεύοντι συνέμπορος υἷϊ τε Μύῤῥης
Κύπρις ἔην γελόωσα· καὶ ἵστατο παρθένος Αὔρη,
Ἀρτέμιδος μετὰ τόξον, ἀήθεος ὑψόθεν ὤμου
ἀγρευτῆρος Ἔρωτος ἐλαφρίζουσα φαρέτρην·
αὐτὰρ ὃ θῆρας ἔπεφνεν, ἕως ἐκορέσσατο νευρῆς,
βάλλων πορδαλίων βλοσυρὸν στόμα καὶ γένυν ἄρκτου·
ζωγρήσας δὲ λέαιναν, ἑῷ πανθελγέϊ κεστῷ
θῆρα πιεζομένην, φιλοπαίγμονι δεῖξε τεκούσῃ.
παρθενικὴ δ' ἐδόκησε κατὰ κνέφας, ὅττι καὶ αὐτὴν
πῆχυν ἐπικλίνουσαν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ

---

v. 253. *καὶ κεμάδας* editt. contra mentem poëtae.
v. 255. *θυμοβόρων — λεόντ.* editt. absurde.
v. 257. *σύνδρομον* editt. minus convenienter.
v. 260. *ὑψόθι ποίου* ed. pr. emendavit Falk.
v. 263. *προμάντιον* editt. Emendavit Rhodomannus.
v. 265. *ἔνδοθι λόχμου* ed. pr. emend. Falk.
v. 267. *υἱέϊ Μύῤῥης* editt. sed antecedentia postulant, ut *παιδὶ θηρεύοντι* de Amore sumamus; igitur copula necessaria: *υἷα* vide v. 834.

μάργος Ἔρως ἐρέθιζεν, ὑπογνάμπτων Ἀφροδίτῃ
ληΐδίης γόνυ δοῦλον ὑπερφιάλοιο λεαίνης,
τοῖον ἔπος βοόων· στεφανηφόρε μῆτερ Ἐρώτων,
αὐχένα σοὶ κλίνουσαν ἄγω φιλοπάρθενον Αὔρην·
ἀλλὰ, ποθοβλήτοιο χορίτιδες Ὀρχομενοῖο,
στέψατε κεστὸν ἵμαντα γαμοστόλον, ὅττι μενοινὴν
τοσσατίην νίκησεν ἀνικήτοιο λεαίνης.
τοῖον ἔπος μαντῷον ὀρεστιὰς ἔδρακεν Αὔρη·
οὐδὲ μάτην πρὸς Ἔρωτας ἔην ὄναρ, ὅττι καὶ αὐτοὶ
εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι, καὶ ἀγρώσσουσι γυναῖκα.
Κούρη δ' ἐγρομένη πινυτόφρονι μαίνετο δάφνῃ,
καὶ Παφίῃ καὶ Ἔρωτι μαχέσσατο, καὶ πλέον Ὕπνῳ
χώσατο τολμήεντι, καὶ ἠπείλησεν Ὀνείρῳ,
καὶ πετάλοις νεμέσιζε καὶ ἀφθόγγῳ φάτο φωνῇ·
Οὐ νέμεσις, παρὰ μύρτον ὀνείρατα ταῦτα νοῆσαι·
Δάφνη, τί κλονέεις με; τί Κύπριδι καὶ σέο δένδρῳ;
ἀασάμην εὕδουσα τεοὺς ὑπὸ γείτονας ὄζους,
σὸν φυτὸν ἐλπομένη φιλοπάρθενον· ὑμετέρης δὲ
φήμης οὐκ ἐτύχησε καὶ ἐλπίδος. ὡς ἄρα, Δάφνη,
σὸν δέμας ἀλλάξασα, τεὸν νόον εὗρες ἀμεῖψαι;
μὴ γαμίῃ μετὰ πότμον ὑποδρήσσεις Ἀφροδίτῃ;

---

v. 281. χοροίτιδες editt.

v. 284. ἔπος μαντῷον — ἔδρακεν Α. editt. Rectius dixisset, aut ὄναρ — ἔδρακεν, aut ἔπος — ἔκλυεν —. Cf. v. 279.

v. 291. Nescio, an hic versus orationem satis apte incipiat: erat, cum mihi melius post v. 298. legi videretur. Praeterea ὀνείρατα — δοκῆσαι usitatius fuisset.

v. 293. εὕδουσα τεοὺς ὑπὸ — ὄζους, quasi subsit: στείχουσα, σπεύδουσα — ὥστε εὕδειν ἐκεῖ.

v. 295. ἐτύχησε scil. σὸν φυτὸν — σῆς φ. κ. σῆς ἐλπίδος, argute; ne quis ἐτύχησα corrigat. Rhodomannus ad v. 294. 295. adscripsit „mendum." Edd. ἐλπίδος, ὡς ἄρα δάφνη.

v. 297. ὑποδρήσεις editt. emend. Schrad. ad Mus. p. 48.

οὐ πιυτῆς τόδε δένδρον, ἀπ' ἀρτιγάμοιο δὲ νύμφης·
μαχλάδος οὗτος ὄνειρος ἐπάξιος· ἦ ῥά σε Πειθώ,
ἦ ῥά σε χειρὶ φύτευσε τεὸς δαφναῖος Ἀπόλλων;

Εἶπεν, ὁμοῦ κοτέουσα φυτῷ, καὶ Ἔρωτι, καὶ Ὕπνῳ.
καί ποτε θηρεύουσα κατ' οὔρεα δεσπότις ἄγρης,
καύματος αἰθαλόεντος ἱμασσομένη χρόα πυρσῷ,
Ἄρτεμις ἔντυε δίφρον, ὅπως ἅμα Νηΐσι Νύμφαις
θερμὸν ὀρεσσιχύτοισι δέμας ψύξειε λοετροῖς,
ἡνίκα μέσσον ἔην φλογερὸν θέρος, ἡνίκα πάλλων
καρχαλέης πυρόεντα μεσημβρινὸν ἦχον ἱμάσθλης,
Ἠέλιος σελάγιζε λεοντείων ἐπὶ νώτων.
καὶ κεμάδας ζυγίοισι συνεκλήϊσσε λεπάδνοις
Ἄρτεμις οὐρεσίφοιτος· ἐπεμβαίνουσα δὲ δίφρου,
λάζετο καὶ μάστιγα καὶ ἡνία παρθένος Αὔρη,
καὶ κεραὴν ἤλαυνε θυελλήεσσαν ἀπήνην.
ἀενάου δὲ θύγατρες ἀνάμπυκες Ὠκεανοῖο
δμωΐδες ἐῤῥώοντο συνήλυδες Ἰοχεαίρης,
ὧν ἡ μὲν ταχύγουνος ἔην προκέλευθος ἀνάσσης,
ἄλλη δ' ἰσοκέλευθος, ἀναστείλασα χιτῶνα,
ἐγγὺς ἔην· ἑτέρη δὲ τανυκήμιδος ἀπήνης

---

v. 302. *θηρεύουσα* cohaeret arctius cum participio *ἱμασσομένη:* inter venandum calore defatigata currum parat, parari iubet.

v. 304. *ἤντυε* editt. Mox mirum est *ἅμα Νηΐσι N.* sed nihil mutandum, cf. v. 313.

v. 307. *μεσημβρινὸν ἦχον ἱμάσθλης πάλλων* ineptissimus Nonni tumor est, quem emendare nec possum nec volo.

v. 313. *ἀενάου θυγατέρες ἀν.* ed. pr. emend. Falk.

v. 317. *τανυκνήμιδος Ἀθήνης* editt. quod admodum lepide Lubin. vertit. Mecum emend. V. D. ap. Villois. qui in hoc libro multa mihi praeripuit. Eadem confusio a Scalig. sublata XXIV. 115. Correxit etiam Rhodomannus.

ἁπτομένη πείρινθος, ὁμόδρομον εἶχε πορείην.
καὶ σέλας Ἰοχέαιρα διαυγάζουσα προσώπου,
ἀμφιπόλων ἤστραψεν ὑπέρτερος, ὡς ὅτε δίφρῳ
αἰθερίῳ πέμπουσα φιλαγρύπνων φλόγα Ταύρων,
ἀνεφέλους ἀκτῖνας ὀϊστεύουσα, Σελήνη
πλησιφαὴς ἀνέτελλε πυριτρεφέων μέσον ἄστρων,
οὐρανίην στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνουσα προσώπῳ·
τῇ σέλας ἶσον ἔχουσα διέτρεχεν Ἄρτεμις ὕλην,
εἰσόκε χῶρον ἵκανεν, ὅπῃ κελάδοντι ῥεέθρῳ
Σαγγαρίου ποταμοῖο διϊπετὲς ἕλκεται ὕδωρ.
Αὔρη δ' ἀμφιέλισσαν ἑὴν ἀνέκοψεν ἱμάσθλην,
καὶ κεμάδας χρυσέοισιν ἀνακρούουσα χαλινοῖς,
ἀμφὶ ῥοὰς ἔστησε φεραυγέα δίφρον ἀνάσσης·
καὶ θεὸς ἐκ δίφροιο κατέδραμεν· ἐκ δέ οἱ ὤμων
τόξα μὲν Οὖπις ἔδεκτο, καὶ ἰοδόκην Ἑκαέργη,
Ὠκεανοῦ δὲ θύγατρες ἐΰπλοκα δίκτυα θήρης,
καὶ * * * * ἐνδρομίδας δὲ ποδῶν ἀνελύσατο Λοξώ.

---

v. 318. *Πείρινθος* ed. alt. cum Lubino, quasi nomen propr. esset. Hic Villois. ipse veram lectionem praeoccupavit.

v. 320. *ὑπέρτερον* Rhodomannus. *ὡς ἐνὶ δίφρῳ* editt. pendente oratione.

v. 321. *ταύρων*, sive *δίφρῳ*, sive *φλόγα* iungas, erit, quod displiceat. An *φλόγα πυρσῶν?*

v. 322. *ἀννεφέλους* editt.

v. 324. *προσώπου* editt. Mecum V. D. ap. Villois.

v. 325. *ἧ σέλας* editt. saltem *ᾗ*.

v. 326. *ὅπη* vulgo.

v. 327. *διϊπετὲς ἕλκ. ὕδωρ* ed. pr. emend. Falk.

v. 334. *καὶ βλῦνας ἐνδρ.* ed. pr. *καὶ κύνας. Ἐνδρομίδας δὲ* ed. alt. ex infelicissima Falk. coniectura. Dianam, curru vectam, arcum et pharetram gestasse, par erat, retia, mirum; sed canes adeo ipsos super humeris portasse, quis credat! Neque haec in Callim. h. in Dian. 15. sq. 142. sqq. Manifestum est, verbum requiri ad v. praecedentem, si ille huc pertinet, veluti *κούφι–*

ἡ δὲ, μεσημβρίζουσα, σέβας φιλοπάρθενον αἰδοῦς
ἐν προχοαῖς ἐφύλαξε, διερπύζουσα ῥοάων
ἴχνεσι φειδομένοισι· καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου,
ἀμφιπερισφίγγουσα πόδας διδυμάονι μηρῷ,
ἀκροβαφῆ κατὰ βαιὸν ἀναστείλασα χιτῶνα,
κρυπτόμενον μετρηδὸν ὅλον δέμας ἔκλυσε κούρη.
λοξὰ δὲ παπταίνουσα δι' ὕδατος ἄσκοπος Αὔρη
τολμηροῖς βλεφάροισιν ἀναιδήτοιο προσώπου
ἁγνὸν ἀθηήτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης,
θέσκελον εἰσορόωσα σαόφρονος εἶδος ἀνάσσης·
καὶ πόδας ἁπλώσασα, τιταινομένων παλαμάων,
δαίμονι νηχομένῃ συνενήχετο παρθένος Αὔρη.
ἡμιφανὴς δ' ἀτέλεστος ἔσω ποταμηΐδος ὄχθης
ἰκμαλέας ῥαθάμιγγας ἀποσμήξασκε κομάων
Ἄρτεμις ἀγροτέρη· σχεδόθεν δέ οἱ ἀγρότις Αὔρη
μαζοὺς ἀμφαφόωσα, θεημάχον ἴαχε φωνήν·

σαν. Si vero alienus est et eiiciendus, suspicor eiusmodi lectionem: *καὶ σκέπας ἐνδρομίδας τε ποδῶν* etc. Vid. Comment.

v. 335. *σέλας φιλοπ.* editt. nostrum redit infra v. 930. Sed praecedens *μεσημβρίζουσα*, ita nude positum, magnopere languet; si nihil erat, quod adderetur, melius dixisset: *ἡ δὲ σαοφρονέουσα* —. Caeterum cf. v. 307.

v. 338. Sensum huius versus quod attinet, cf. II. 111. sed videndum, an suo loco legatur? Constructio melius procederet, si ante v. 340 vel 341. collocaretur.

v. 340. *μιτρηδὸν* editt. male: voluit *sensim sensimque.* In fine versus *κούρη* Diana est, cf. vv. 342. 351. 415.

v. 347. *ἡμιφανὴς ἀτέλεστος* editt. sine particula, quasi ad Auram haec pertinerent.

v. 348. *ἀποσμήξασα κομάων* editt. oratione imperfecta ita, ut post hunc versum, aut in medio sequenti, lacuna statuenda sit, si quis participium defendere velit. Sed Ionicas istas formas in *ασκον* saepe in participia depravatas esse, alibi demonstravi.

v. 349. *ἀγροτέρη, σχεδὸν δέ οἱ* ed. pr. *ἀγροτέρη τε· σχιδὸν δ.* ed. alt. e perversa coniect. Falk. utrumque sine metro.

Ἄρτεμι, μοῦνον ἔχεις φιλοπάρθενον οὔνομα κούρης,
ὅττι διὰ στέρνων κεχαλασμένον ἄντυγι θηλῆς
θῆλυν ἔχεις Παφίης, οὐκ ἄρσενα μαζὸν Ἀθήνης,
καὶ ῥοδέους σπινθῆρας ὀϊστεύουσι παρειαί·
ἀλλὰ δέμας μεθέπουσα ποθοβλήτοιο θεαίνης,
καὶ σὺ γάμων βασίλευε σὺν ἁβροκόμῳ Κυθερείῃ,
δεξαμένη θαλάμου τινὰ νυμφίον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Ἑρμείῃ παρίαυε, καὶ Ἄρεϊ λεῖψον Ἀθήνην·
ἢν δ' ἐθέλῃς, ἀνάειρε βέλος καὶ τόξον Ἐρώτων,
εἰ μεθέπεις θρασὺν οἶστρον ὀϊστοκόμοιο φαρέτρης.
ἱλήκοι τεὸν εἶδος· ἐγὼ σέο πολλὸν ἀρείων·
δέρκεο, πῶς μεθέπω βριαρὸν δέμας· ἠνίδε μορφὴν
ἄρσενα, καὶ Ζεφύροιο θοώτερον ἴχνιον Αὔρης·
δέρκεο, πῶς σφριγόωσι βραχίονες· ἠνίδε μαζοὺς
ὄμφακας, οἰδαίνοντας, ἀθήλεας· ἦ τάχα φαίης,
ὅττι τεοὶ γλαγόεσσαν ἀναβλύζουσιν ἐέρσην·
πῶς παλάμην μεθέπεις ἁπαλόχροα; πῶς σέο μαζοὶ
οὔ τινα κύκλον ἔχουσι περίτροχον, οἷά περ Αὔρης,
αὐτόματοι κήρυκες ἀσυλήτοιο κορείης;
Ἔννεπε κερτομέουσα· κατηφιόωσα δὲ σιγῇ,
σύννομος οἰδαίνοντι χόλῳ κυμαίνετο δαίμων,

---

v. 352. *ἄντυγι θῆλυς* ed. pr. *ἄντυγα θηλῆς* ed. alt. *κεχαλασμένος ἄντυγι θηλῆς* scribitur in Lectt. Falkenb. Caeterum hic versus vulgo sequenti postponitur.

v. 355. *ἄλλο δέμας* editt.

v. 356. *σὺν ἁβρόμῳ Κ.* ed. pr. restituit Falk.

v. 358. Exspectabam *κ. Ἄρεϊ λειπὲ Κυθήρην.*

v. 361. *ἐγὼ σέο μᾶλλον ἀείρω* editt. *κάλλος ἀρείων* tentabat Cun. minus bene.

v. 362. *ἠνὶ δὲ* ed. pr. ut rursus v. 364.

v. 369. *αὐτομάτους κήρυκας* editt.

v. 370. *κατηπιόωσα* editt.

v. 371. Nisi fallor, voluit *σύννοος* sententiae accomodatius.

καὶ φονίους σπινθῆρας ἀνηκόντιζον ὀπωπαί·
ἐκ προχοῆς δ' ἀνέπαλτο· πάλιν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
καὶ καθαραῖς λαγόνεσσι τὸ δεύτερον ἥρμοσε μίτρην
ἀχνυμένη· Νέμεσιν δὲ μετήϊεν· εὗρε δὲ κούρην
ὑψιτεφῆ παρὰ Ταῦρον, ὅπῃ παρὰ γείτονι Κύδνῳ
παῦσε Τυφαονίης ὑψαύχενα κόμπον ἀπειλῆς·
καὶ τροχὸς αὐτοκύλιστος ἔην παρὰ ποσσὶν ἀνάσσης,
σημαίνων, ὅτι πάντας ἀγήνορας εἰς πέδον ἕλκει
ὑψόθεν εἰλυφόωσα δίκης ποινήτορι κύκλῳ,
δαίμων πανδαμάτειρα, βίου στροφόωσα πορείην·
ἀμφὶ δέ οἱ πεπότητο παρὰ θρόνον ὄρνις ἀλάστωρ,
γρὺψ πτερόεις· πισύρων δὲ ποδῶν κουφίζετο παλμῷ,
δαίμονος ἱπταμένης αὐτάγγελος, ὅττι καὶ αὐτὴ
τέτραχα μοιρηθέντα διέρχεται ἕδρανα κόσμου,
ἀνέρας ὑψιλόφους ἀλύτῳ σφίγγουσα χαλινῷ,
ἀντίτυπον μίμημα, καὶ ὡς κακότητος ἱμάσθλῃ,
ὡς τροχὸν αὐτοκύλιστον, ἀγήνορα φῶτα κυλίνδει.
ἔγνω δ', ὡς ἐνόησε θεὰν χλοάοντι προσώπῳ,
Ἄρτεμιν ἀχνυμένην, φονίης πλήθουσαν ἀπειλῆς·
καί μιν ἀνειρομένη, φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Σὸν χόλον, Ἰοχέαιρα, τεαὶ βοόωσιν ὀπωπαί·
Ἄρτεμι, τίς κλονέει σε θεημάχος υἱὸς ἀρούρης;
τίς πάλιν ἐβλάστησεν ὑπὲρ δαπέδοιο Τυφωεύς;
μὴ Τιτυὸς παλίνορσος, ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,

---

v. 374. *τοδεύτερον* ed. pr. perverso suo more.

v. 376. *ὅπη* vulgo.

v. 383. *γὺψ πτερόεις* ed. alt. per errorem.

v. 389. *θεὰ* editt. minus apte. Debebam fortasse praeterea *χλοόωντι πρ.*

v. 391. *ἀειρομένη* editt. *ἀνειρομένην* dicitur coniecisse V. D. ap. Villois. sed sine dubio rectum voluit. V. seq. *βοουῶσιν* ed. pr. accentum emend. Falk.

εἵματος ἀψαύστοιο τεῆς ἔψαυσε τεκούσης;
Ἄρτεμι πῆ σέο τόξα, καὶ Ἀπόλλωνος ὀϊστοί;
τίς πάλιν Ὠρίων σε βιάζεται; εἰσέτι κεῖται
κεῖνος, ὃς ὑμετέροιο πάλαι ψαύεσκε χιτῶνος,
μητρὸς ἔσω λαγόνων νέκυς ἄπνοος· εἰ δέ τις ἀνὴρ
χερσὶ ποθοβλήτοισι τεῶν ἐδράξατο πέπλων,
σκορπίον ἄλλον ἄεξε, τεῆς ποινήτορα μίτρης·
εἰ δὲ πάλιν θρασὺς Ὦτος, ἢ αὐχήεις Ἐπιάλτης
συζυγίην μενέαινε τεῶν ἀκίχητον ἐρώτων,
κτεῖνον ἀνυμφεύτοιο τεῆς μνηστῆρα κορείης·
εἰ δὲ γυνὴ πολύτεκνος ἀνιάζει σέο Λητώ,
ἄλλη λαϊνέη Νιόβη κλαύσειε γενέθλην·
τίς φθόνος, εἰ λίθον ἄλλον ὑπὲρ Σιπύλοιο τελέσσω;
μή σε πατὴρ διὰ λέκτρα μετὰ Γλαυκῶπιν ὀρίνει;
μὴ τεὸν Ἑρμάωνι γάμον κατένευσε Κρονίων,
οἷα καὶ Ἡφαίστῳ καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης;
εἰ δὲ γυνὴ κλονέει σε, τεὴν ἅτε μητέρα Λητώ,
ἔσσομαι ἀχνυμένης τιμήορος Ἰοχεαίρης.
 Οὔπω μῦθος ἔληγεν· ἀλεξικάκῳ δὲ θεαίνῃ
τοῖον ἔπος φθαμένη σκυλακοτρόφος ἴαχε κούρη·
 Παρθένε πανδαμάτειρα, κυβερνήτειρα γενέθλης,
οὐ Ζεύς, οὐ Νιόβη με, καὶ οὐ θρασὺς Ὦτος ὀρίνει·
οὐ Τιτυὸς βαθύπεπλον ἐμὴν ἀνεσείρασε Λητώ·
οὐ νέος Ὠρίων με βιάζεται, υἱὸς ἀρούρης·

---

v. 397. *πῆ σέο τόξα* ed. pr.

v. 399. *πάλιν ἔψαυσε χιτῶνος* editt. *πάλαι ἔψαυσε χ.* V. D. ap. Villois. quam emendationem Hermanno ad Orph. p. 719. satisfacere potuisse, miror. Formam Ion. *ψαύεσκε* vid. VI. 54. neque *ψαύσασκε* in dubium vocandum.

v. 407. *ἄλλην* Rhodomannus.

v. 415. *φαμένη* tentabat V. D. ap. Villois. Male.

v. 418. *Τιτυὸς βαρύπεπλος* editt. ridiculo errore.

ἀλλά με κερτομέουσα βαρύστομος ὀξέϊ μύθῳ
ἤκαχε Ληλάντοιο πάϊς, δυςπάρθενος Αὔρη·
ἀλλὰ τί σοι τάδε πάντα διΐξομαι; αἰδέομαι γάρ,
αἶσχος ἐμῶν μελέων ἐνέπειν, καὶ ὀνείδεα μαζῶν·
μητρὶ δ᾽ ἐμῇ πάθον ἄλγος ὁμοίϊον· ἀμφότερον γὰρ
ἐν Φρυγίῃ Νιόβη διδυμητόκον ἤκαχε Λητώ,
καὶ πάλιν ἐν Φρυγίῃ με θεημάχος ἤκαχεν Αὔρη·
ἀλλ᾽ ἡ μὲν νόθον εἶδος ἀμειψαμένη πόρε ποινήν,
Ταντάλὶς αἰνοτόκεια, καὶ εἰςέτι δάκρυα λείβει
ὄμμασι πετραίοισιν· ἀνιηθεῖσα δὲ μούνη
αἶσχος ἔχω νήποινον, ἐπεὶ φιλοπάρθενος Αὔρη
δάκρυσιν οὐ λίθον εἶδε λελουμένον, οὐκ ἴδε πηγήν,
μῶμον ἀπαγγέλλουσαν ἀφειδέος ἀνθερεῶνος.
ἀλλὰ σὺ κυδαίνουσα τεὴν Τιτηνίδα φύτλην,
δὸς μετὰ μητρῴην ἑτέρην χάριν, ὄφρα νοήσω
λαϊνέης ἀτίνακτον ἀμειβομένης δέμας Αὔρης·
μὴ δὲ τεὴν ἔμφυλον ὀδυρομένην λίπε κούρην,
μή μοι ἐπεγγελόωσαν ἴδω πάλιν ἄτροπον Αὔρην,
ἠέ μιν οἰστρήσειε τεὴ χαλκήλατος ἅρπη.

Ὣς φαμένην θάρσυνε Δίκη, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Λητῴη φυγόδεμνε, κυνοσσόε, σύγγονε Φοίβου,

---

v. 423. *αἶσχος ἑῶν μ.* editt. Nobiscum emend. V. D. ap. Villois. Et Rhodomannus.

v. 431. *οὐκ ἴδε σιγὴν* editt. emend. Scal. cf. v. 447. sq.

v. 434. *μητρώην* editt.

v. 438. Expectes *ἀλλά μιν οἰστρ.* sed explicari potest sic: *ne videam ridere me Auram, non mutatam*, cf. v. 435. *aut furibundam reddat falx tua.*

v. 439. *ὡς φαμένη θάρσυνε γυνὴ κ.* editt. sine sensu. Uti Nemesis mox *Ἀδρήστεια* v. 452. vocatur, ita hic *Δίκη* est.

v. 440. *Λητώη* editt.

οὐ μὲν ἐμῷ δρεπάνῳ Τιτηνίδα παῖδα κολάσσω·
οὐ δέ μιν ἐν Φρυγίῃ τελέσω πετρώδεα νύμφην,
Τιτήνων γεγαυῖα παλαίτατον αἷμα καὶ αὐτή,
μή ποτέ μοι μέμψαιτο πατὴρ Δήλαντος ἀκούων·
ἓν δέ σοι, Ἰοχέαιρα, χαρίζομαι· ἀγρότις Αὔρη
παρθενικὴν ἤλεγξε, καὶ οὐκέτι παρθένος ἔσται·
καί μιν ἐσαθρήσειας, ὀρεσσιγύτου διὰ κόλπου
δάκρυσι πηγαίοισιν ὀδυρομένην ἔτι μίτρην.
Εἶπε παρηγορέουσα· καὶ οὔρεα κάλλιπε κούρη,
Ἄρτεμις, ἑζομένη κεμάδων τετράζυγι δίφρῳ·
καὶ Φρυγίης ἐπέβαινεν· ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
παρθένος Ἀδρήστεια μετήϊε δύσμαχον Αὔρην,
γρῦπας ἀμιλλητῆρας ὑποζεύξασα χαλινῷ.
καὶ ταχινὴ πεφόρητο δι' ἠέρος ὀξέϊ δίφρῳ·
καὶ δρόμον ἐστήριξεν ὑπὲρ Σιπύλοιο καρήνου,
Ταντάλίδος προπάροιθε λιθογλήνοιο προσώπου,
πτηνῶν τετραπόδων σκολιοὺς σφίγγουσα χαλινούς.
Αὔρης δ' ἐγγὺς ἵκανεν ἀγήνορος· ὑψίνοον δὲ
αὐχένα δειλαίης ὀφιώδεϊ τύψεν ἱμάσθλῃ·
καί μιν ἀνεστυφέλιξε δίκης τροχοειδέϊ κύκλῳ,
καὶ νόον ἄφρονα κάμψεν ἀκαμπέος· ἀμφὶ δὲ μίτρην

---

v. 441. *Τιτηνίδα παῖδα*, cf. v. 245. Mox *κομάσσω* est in ed. pr. emend. Falk.

v. 445. *ἓν δέ σοι* ed. pr. emend. in alt.

v. 448. Fortasse *ἐπὶ μίτρῃ*.

v. 453. *γρύπας* ed. pr. *γύπας* ed. alt.

vv. 458. 459. *ὑψινόου δὲ αὐχένα λιναίης ὀφιώδεα, τύψεν ἱμάσθλῃ* ed. pr. *ὑψινόου δ. ἀ. λιναίῃ* (in Lectt. *ληναίῃ*) *ὀφιώδεα τ. ἱμάσθλῃ* ed. alt. e coniect. Falk. *ποιναίῃ ὀφιώδεϊ τ. ἱμάσθλῃ* Cun. coniecit. *δειλαῖον* vel *δηναῖον ὀφιώδεϊ τ. ἱμάσθλῃ* Dorvill. ad Char. p. 669. sq. *αὐχένα λαϊνέην ὀφιώδεϊ τ. ἱμάσθλῃ* Toup. ad Theocr. Vol. II. p. 405. e versu 435. Nisi me omnia fallunt, veram lectionem dedi. Rhodomannus: „mendum.“

παρθενικῆς ἐλέλιζεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην
Ἀργολὶς Ἀδρήστεια· χαριζομένη δὲ θεαίνῃ,
καὶ μάλα περ κοτέοντι κασιγνήτῳ Διονύσῳ
ὥπλισεν ἄλλον ἔρωτα, καὶ εἰ πέλε νῆϊς ἐρώτων,
Παλλήνης μετὰ λέκτρα, μετὰ φθιμένην Ἀριάδνην,
τὴν μὲν λειπομένην ἐνὶ πατρίδι, τὴν δ᾽ ἐνὶ γαίῃ
ἀλλοτρίῃ πετραῖον, Ἀχαιΐδος ὡς βρέτας Ἥρης,
καὶ Βερόης πολὺ μᾶλλον ἀνηνύστων περὶ λέκτρων.
Καὶ Νέμεσις πεπότητο νιφοβλήτῳ παρὰ Ταύρῳ,
εἰσόκε Κύδνον ἵκανε τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ κούρῃ
ἡδὺς ὅλῳ Διόνυσον Ἔρως οἴστρησεν ὀϊστῷ·
καὶ πτερὰ κυκλώσας, ἐπεβήσατο κοῦφος Ὀλύμπου.
Καὶ θεὸς οὐρεσίφοιτος ἱμάσσετο γείτονι πυρσῷ·
οὐ γὰρ ἔην ἐλαχεῖα παραίφασις· οὐ τότε κούρης
ἐλπίδα Κυπριδίην, οὐ φάρμακον εἶχεν ἐρώτων·
ἀλλά μιν ἔφλεγε μᾶλλον Ἔρως θελξίφρονι πυρσῷ
θυιάδος ὀψιτέλεστον ἀπειθέος εἰς γάμον Αὔρης.
καὶ μογέων ἔκρυπτεν ἑὸν πόνον· οὐ δ᾽ ἐνὶ λόχμαις
Κυπριδίοις ὀάροισιν ὁμίλεεν ἐγγύθεν Αὔρης,

---

vv. 464. 465. Hemistichia in duobus his versib. permutanda putabat Ill. Ouvaroff: *ὥπλισεν ἄλλ. ἔρωτα κασιγν. Δ. καὶ μάλα π. κοτ. καὶ εἰ π. ν. ἐ.* quod pro v. 469. paulo commodius.

v. 468. Fort. *ἀλλοδαπῇ πετρ.* certe evitari potuisset haec Attica correptio, cf. tamen XXXI. 91. etc.

v. 469. *περὶ λέκτρων ἀνην. Βερόης* scil. *κοτέοντι Διονύσῳ*, v. 464. duriore constructione. Nihil proficitur, si *ἐπὶ* aut *μετὰ* rescripseris. Vid. ad vv. 464. sq.

v. 471. *τοδεύτερον* ed. pr. Redit Nemesis ad Cydnum et Taurum montem, cf. v. 376. sqq.

v. 472. *ἡδὺν — Διόνυσον* editt. minus apte quia hic *κοτέων*, cf. v. 464.

v. 474. *γείτονι πυρσῷ* etsi explicari potest, sequens tamen sententia suadet *μείζονα*.

μή μιν ἀλυσκάσσειε· τί κύντερον, ἢ ὅτε μοῦνοι
ἀνέρες ἱμείρουσι, καὶ οὐ ποθέουσι γυναῖκες;
καὶ μέθεπε πραπίδεσσι πεπηγμένον ἰὸν Ἐρώτων,
παρθένος εἰ δρόμον εἶχε κυνοσσόον ἔνδοθι λόχμης·
Κυπριδίοις δ' ἀνέμοισιν ἀειρομένοιο χιτῶνος,
μηρὸν ὀπιπεύων, θηλύνετο Βάκχος ἀλήτης.
ὀψὲ δὲ παφλάζοντι πόθῳ δεδονημένος Αὔρης,
Βάκχος ἀμηχανέων ἔπος ἴαχε λυσσάδι φωνῇ·

Πανὸς ἐγὼ δυσέρωτος ἔχω τύπον, ὅττι με φεύγει
παρθένος ἠνεμόφοιτος· ἐρημονόμῳ δὲ πεδίλῳ
πλάζεται ἀστήρικτος, ἀθηήτου πλέον Ἠοῦς.
ὄλβιε, Πάν, Βρομίοιο πολὺ πλέον, ὅττι με φεῦγον
φάρμακον εὗρες ἔρωτος ἐπὶ φρενοθελγέϊ φωνῇ·
σὸν κτύπον ὑστερόφωνος ἀμείβεται ἄστατος Ἠχώ,
φθεγγομένη λάλον ἦχον ὁμοίϊον· εἴθε καὶ αὐτὴ
ἐκ στομάτων ἕνα μῦθον ἀνήρυγε παρθένος Αὔρη.
οὗτος ἔρως οὐ πᾶσιν ὁμοίϊος· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
παρθενικαῖς ἑτέρῃσιν ὁμότροπον ἦθος ἀέξει.
ποῖον ἐμῆς ὀδύνης πέλε φάρμακον; ἦ ῥά ἑ θέλξω

---

v. 481. *ἀλυσκάζειε — ὅτε μαίνοι* ed. pr. postremum tantum emend. in ed. alt. auctoribus Falk. et Cant. *Ἀλυσκάσσειε* Rhodomannus.

v. 484. *παρθένον εἰς δρόμον εἶχε* editt. sine sensu.

v. 485. *Κυπριδίοις ἀνέμοισιν* editt. sine nexu orationis.

v. 492. *ὅττι με φεύγων* editt. *ὅττι ματεύων* emendabat Cun. Praetuli meum inventum: *quia invenisti remedium id, quod me fugit, in cantu.*

v. 497. *οὐ Πανὸς ὁμοίϊος* volebat V. D. ap. Villois. sed sequens vers. obstat.

v. 499. *ὀδύνης ποτὲ φ. ἦ ῥά σε θέλξω* editt. *πόρε* volebat V. D. ap. Villois. quasi *Ἔρως* suppleri posset.

νεύματι Κυπριδίῳ; πότε θέλγεται ἄτροπος Αὔρη
κινυμένοις βλεφάροισιν; ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,
τίς γαμίοις ὀάροισι παραπλάζει φρένας ἄρκτου
εἰς Παφίην, ἐς Ἔρωτα; τίς ὡμίλησε λεαίνῃ;
τίς δρυῒ μῦθον ἔλεξε; τίς ἄπνοον ἥπαφε πεύκην;
τίς κραναὴν παρέπεισε, καὶ εἰς γάμον ἤγαγε πέτρην;
ποῖος ἀνὴρ θέλξειεν ἀκηλήτου νόον Αὔρης;
ποῖος ἀνὴρ θέλξειεν; ἀμιτροχίτωνι δὲ κούρῃ
τίς γάμον, ἢ φιλότητος ἀρηγόνα κεστὸν ἐνίψῃ;
τίς γλυκὺ κέντρον Ἔρωτος, ἢ οὔνομα Κυπρογενείης;
μᾶλλον Ἀθηναίη τάχα πείσεται· οὐδέ με φεύγει
Ἄρτεμις ἀπτοίητος, ὅσον φιλοπάρθενος Αὔρη.
αἴθε φίλοις στομάτεσσιν ἔπος τόδε μοῦνον ἐνίψῃ·
Βάκχε, μάτην ποθέεις, μὴ δίζεο παρθένον Αὔρην.

Ἔννεπεν, ἀνθεμόεντος ἔσω λειμῶνος ὁδεύων,
εἰαρινοῖς ἀνέμοισι· καὶ εὐόδμῳ παρὰ μύρτῳ
ἡδὺ μεσημβρίζων πόδας εὔνασεν· ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
κέκλιτο συρίζουσαν ἔχων Ζεφυρήϊον αὔρην,
καὶ καμάτῳ καὶ ἔρωτι κατάσχετος· ἑζομένῳ δέ,
ἥλικος αὐτομέλαθρος ὑπερκύψασα κορύμβου,

---

v. 500. *πότε θέλγεται Αὔρη* ed. pr. *ἄτροπος Α.* ed. alt. cum Falk. optionem dedisset inter hoc et *ἀγρότις.*

v. 505. Non videtur *κραναὴν πέτρην* iunxisse, sed *κραναὴν*, ut *κρανίην κρανέην* dixisse de *corno* arbore, nisi fortasse usitatior forma reponenda.

v. 511. *ἀποίητος* ed. pr. *ἀπτόητος* ed. alt. sed Falk. recte emendaverat.

v. 512. An: *αἴθε — ἔνιψεν;* at non dixit.

παρθένος ἀκρήδεμνος Ἀμαδρυὰς ἔννεπε Νύμφη,
Κύπριδι πιστὰ φέρουσα καὶ ἱμερόεντι Λυαίῳ·
Οὐ δύναταί ποτε Βάκχος ἄγειν ἐπιδέμνιον Αὔρην,
εἰ μή μιν βαρύδεσμον ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσῃ,
δεσμοῖς Κυπριδίοισι πόδας καὶ χεῖρας ἑλίξας,
ἠέ μιν ὑπνώουσαν ὑποζεύξας ὑμεναίοις,
παρθενικῆς ἀνάεδνον ὑποκλέψειε κορείην.
Ὣς φαμένη, παλίνορσος ὁμήλικι κεύθετο θάμνῳ,
δυσαμένη δρυόεντα πάλιν δόμον· αὐτὰρ ὁ κάμνων,
Βάκχος ἐρωτοτόκοισι νόον πόμπευεν ὀνείροις.
ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀποφθιμένης Ἀριάδνης,
νήδυμον ὑπνώοντι παρισταμένη Διονύσῳ,
ζηλήμων μετὰ πότμον, ὀνειρείῳ φάτο μύθῳ·
Ἀμνήμων Διόνυσε τεῶν προτέρων ὑμεναίων
Αὔρης ζῆλος ἔχει σε, καὶ οὐκ ἀλέγεις Ἀριάδνης·
ὤμοι ἐμοῦ Θησῆος, ὃν ἥρπασε πικρὸς ἀλήτης,
ὤμοι ἐμοῦ Θησῆος, ὃν ἤλλαξεν ἀνέρα Φαίδρη.
οὐ τάχα μοι πέπρωτο φυγεῖν ψεύδορκον ἀκοίτην·

---

v. 520. *Ἀδωνιὰς ἔννεπε Ν.* editt. Nihil huc facit Nympha Adonidis fluvii in Phoenicia, cf. XX. 144. Sed nexus evincit, me vere emendasse.

v. 521. Gravius dixisset *ἱμείροντι Λυαίῳ.*

v. 522. Fort. simplicius *ἐπὶ δέμνιον Α.*

v. 523. Fort. *πεδήσει.*

v. 528. *παλίνδρομον* ed. pr. emend. Falk. *παλίνδρομος* Rhodomannus.

v. 530. *ἀπὸ φθιμένης Ἀ.* editt.

v. 534. *ζῆλον ἔχει* editt.

vv. 535. 536. *ὤμοι* utrimque editt. et *Φαίδρα.*

v. 537. *ψεύδορκον ἀλήτην* editt. e v. 535. emend. in secundis curis Falk. Sensus est: *ut videtur, fata in perpetuum perfidos mihi maritos destinant, nonne alter me dereliquit, et alteri rursus nupsi.* Caeterum eodem fere sensu *ψεύδορκον ἀλήτην* scribere licuisset.

οὐ γλυκὺς ὑπναλέην με λίπεν νέος; ἀντὶ δὲ κείνου
νυμφεύθην δυσέρωτι καὶ ἠπεροπῆϊ Λυαίῳ.
ὤμοι, ὅτ' οὐ βροτὸν ἔσχον ἐγὼ ταχύποτμον ἀκοίτην,
καί κεν ἐρωμανέοντι κορυσσομένη Διονύσῳ,
Λημνιάδων γενόμην καὶ ἐγὼ μία θηλυτεράων.
ἀλλὰ πολυσπερέων γαμίων ἐπιβήτορα λέκτρων,
νυμφίον ὀρκαπάτην, μετὰ Θησέα, καὶ σὲ καλέσσω·
εἰ δέ σε δῶρον ἔρωτος ἀπαιτίζει σέο νύμφη,
δέξο μοι ἠλακάτην, φιλοτήσιον ἕδνον ἐρώτων,
ὄφρα πόρῃς, ἀθέμιστε, φιλοσκοπέλῳ σέο νύμφῃ
δῶρα τεῆς ἀλόχου Μινωΐδος, ὄφρα τις εἴπῃ·
δῶκε μίτον Θησῆϊ, καὶ ἠλακάτην Διονύσῳ.
καὶ σὺ, μετὰ Κρονίωνα, λέχος μετὰ λέκτρον ἀμείβων,
ἔργα γυναιμανέος μιμήσαο σεῖο τοκῆος,
οἶστρον ἔχων ἀκόρητον ἀμοιβαίης Ἀφροδίτης·
Σιθονίης τ' ἀλόχοιο νεοζυγέων ὑμεναίων,
Παλλήνης, γάμον οἶδα, καὶ Ἀλθαίης ὑμεναίους·
σιγήσω φιλότητα Κορωνίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
τρεῖς Χάριτες γεγάασιν ὁμόζυγες· ἀλλὰ, Μυκῆναι,
πότμον ἐμὸν φθέγξασθε, καὶ ἄγριον ὄμμα Μεδούσης·
καὶ φθονερῆς ἐς ἔρωτα βιαζομένης Ἀριάδνης
ἠϊόνες Νάξοιο, βοήσατε· νυμφίε Θησεῦ,
Μινῴη καλέει σε, χολωομένη Διονύσῳ.
ἀλλὰ τί Κεκροπίης μιμνήσκομαι; εἰς Παφίην γὰρ
μέμφομαι ἀμφοτέροις, καὶ Θησέϊ, καὶ Διονύσῳ.

---

v. 540. ᾤμοι vulgo, ut supra.

v. 553. Versus suspectus; si deesset, nemo hic desideraret et sufficeret *Παλλήνης γάμον οἶδα* etc. Caeterum mirum est, Nonnum hos Bacchi in Althaeam et Coronidem amores tam supine tractasse. Vide Comment.

v. 560. *Μινώη κλονέει σε* editt. sensu perverso.

Ὣς φαμένη, σκιόεντι πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ.
καὶ θρασὺς ἔσσυτο Βάκχος, ἀποσκεδάσας πτερὸν ὕπνου·
μυρομένην δ' ᾤκτειρεν ὀνειρείην Ἀριάδνην.
καὶ δόλον ἀλλοπρόσαλλον ἐδίζετο πομπὸν ἐρώτων·
νύμφης δ' Ἀστακίδος προτέρων ἐμνήσατο λέκτρων,
πῶς ἐρατὴν δολόεντι ποτῷ νυμφεύσατο κούρην,
ὕπνον ἔχων πομπῆα μεθυσφαλέων ὑμεναίων.

Ὄφρα μὲν ἤθελε Βάκχος ἐπεντύνειν δόλον εὐνῆς,
τόφρα δὲ φοιταλέη Ληλαντιὰς ἔδραμε κούρη,
πίδακα μαστεύουσα, κατάσχετος αἴθοπι δίψη.
οὐ δὲ λάθεν Διόνυσον ὀρίδρομος ἄστατος Αὔρη
διψαλέη· ταχινὸς δὲ θορὼν ἐπὶ πυθμένα πέτρης,
θύρσῳ γαῖαν ἄρασσε· διχαζομένη δὲ κολώνη
αὐτομάτην ὤδινε μέθην εὐώδεϊ μαζῷ,
χεύματι πορφύροντι· χαριζόμεναι δὲ Λυαίῳ
δμωΐδες Ἠελίοιο κατέγραφον ἄνθεσιν Ὧραι,
πίδακος ἄκρα μέτωπα· καὶ εὐόδμοισιν ἀήταις
ἀρτιφύτου λειμῶνος ἱμάσσετο νήδυμος ἀήρ·
εἶχε δὲ Ναρκίσσοιο φερώνυμα φύλλα κορύμβων,
ἠϊθέου χαρίεντος, ὃν εὐπετάλῳ παρὰ Λάτμῳ
νυμφίος Ἐνδυμίων κεραῆς ἔσπειρε Σελήνης,

v. 565. ὤκτειρεν editt.

v. 570. δόλον εὐνῇ editt. Ill. Ouvaroff coniecerat δόλον Αὔρη fortasse verius.

v. 575. διχαζομένης δὲ κολώνης editt. nullo verborum nexu.

v. 576. εὐώδινι μαζῷ editt. contra metrum. Emendaverat etiam Rhodomannus.

v. 582. ὃς εὐπετάλῳ π. Λ. editt. ὅσ' εὐπετ. aut ὃν εὐπετ. proposuerat Falk. Posterius mecum probabat Schrad. ad Mus. p. 223. praeterea κεραῇ — Σελήνῃ coniiciens; male. ὃν probavit etiam Rhodomannus.

ὅς πάρος ἠπεροπῆος εὔχροος εἴδεϊ κωφῷ
εἰς τύπον αὐτοτέλεστον ἰδὼν μορφούμενον ὕδωρ,
κάτθανε, παπταίνων σκιοειδέα φάσματα μορφῆς·
καὶ φυτὸν ἔμπνοον εἶχεν Ἀμυκλαίης ὑακίνθου·
ἱπτάμεναι δ' ἀγεληδὸν ἐπ' ἀνθεμόεντι κορύμβῳ,
εἰαρινῶν ἐλίγαινον ἀηδόνες ὑψόθι φύλλων.
Κεῖθι δὲ διψώωσα μεσημβριὰς ἔτρεχεν Αὔρη·
ἀμφὶ δέ οἱ βλεφάροισιν Ἔρως κατέχευεν ὁμίχλην.
ἦλθε δὲ, διφώωσα Διὸς χύσιν, εἴ τινα πηγήν,
ἢ ῥόον ἀθρήσειεν ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο.
ἀλλ' ὅτε Βακχείην ἀπατήλιον ἔδρακε πηγήν,
δὴ τότε οἱ βλεφάρων σκιόεν νέφος ἤλασε Πειθώ,
τοῖον ἔπος βοόωσα γάμου πρωτάγγελον Αὔρῃ·
„παρθενικὴ, μόλε δεῦρο· τελεσσιγάμοιο δὲ πηγῆς
„εἰς στόμα δέξο ῥέεθρα, καὶ εἰς σέο κόλπον ἀκοίτην.“
κούρη δ' ἄσμενος εἶδε· παραπροχυθεῖσα δὲ πηγῇ,
χείλεσιν οἰγομένοισιν ἀνήφυσεν ἰκμάδα Βάκχου.
παρθενικὴ δὲ, πιοῦσα, τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Νηϊάδες, τί τὸ θαῦμα; πόθεν πέλε νήδυμον ὕδωρ;
τίς ποτὸν ἔβλυσε τοῦτο; τίς οὐρανίη τέκε γαστήρ;

---

v. 584. ἠβητῆρος εὔχροος ἤθεϊ κούφῳ tentabat Cun. sine necessitate. Sensus est: *vidit aquam, mutatam in formam pulchri deceptoris* etc.

vv. 588. 589. vulgo inverso ordine leguntur: εἰαριναὶ δ' ἐλίγαινον ἀ. ὑ. φ. ἱπταμένων ἀγεληδὸν etc. in ed. pr. ἱπτάμεναι ἀγελ. in ed. alt. e perversa Falk. coniect.

v. 590. κεῖθι δὲ διψώουσα editt.

v. 592. κεῖθι διαψώουσα Δ. χ. ἤ τινα π. editt. errore e v. 590. orto. Lacunam putabat Scalig. sed rectius Cun de emendatione cogitavit, scribens ἦλθε δὲ διφώουσα. Rhodomannus: „quid si εἴ ποθι διφώουσα.“

v. 596. πρωτάγγελον· αὔρη editt. Ante me emendav. Ill Ouvaroff.

v. 599. παρὰ προχυθεῖσα excusum in ed. alt.

ἔμπης τοῦτο πιοῦσα, ποτὶ δρόμον οὐκέτι βαίνω·
ἀλλὰ πόδες βαρύθουσι, καὶ ἡδέϊ θέλγομαι ὕπνῳ,
καὶ σφαλερῶν στομάτων ἁπαλόθροον ἦχον ἰάλλω.
Εἶπε, καὶ ἀστήρικτον ἑοῦ ποδὸς εἶχε πορείην·
ἤϊε δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πολυπλανέεσσι πορείαις,
πυκνὰ περὶ κροτάφοισι τινασσομένοιο καρήνου·
καὶ κεφαλὴν ἔκλινεν ἐρειδομένην σχεδὸν ὤμῳ.
εὗδε δ' ὑπὲρ δαπέδοιο, τανυπτόρθῳ παρὰ δένδρῳ
παρθενίην ἀφύλακτον ἐπιτρέψασα χαμευνῇ.
καὶ πυρόεις βαρύγουνον Ἔρως δεδοκημένος Αὔρην,
οὐρανόθεν κατέπαλτο· γαληναίῳ δὲ προσώπῳ
μειδιόων ἀγόρευεν, ὁμοφρονέων Διονύσῳ·
ἀγρώσσεις, Διόνυσε· μένει δέ σε παρθένος Αὔρη.
ὣς εἰπὼν, ἐς Ὄλυμπον ἐπείγετο, καὶ πτερὰ πάλλων,
εἰαρινοῖς πετάλοισιν, ἐχάζετο, τοῦτο χαράξας·
νυμφίε, λέκτρα τέλεσσον, ἕως ἔτι παρθένος εὕδει·
σιγῇ ἐφ' ἡμείων, μὴ παρθένον ὕπνος ἐάσῃ.
Καί μιν ἰδὼν Ἰόβακχος ἐπ' ἀστρώτοιο χαμεύνης
νυμφιδίου ληθαῖον ἀμεργομένην πτερὸν ὕπνου,
ἄψοφος ἀκροτάτοισιν ἀσάμβαλος ἴχνεσιν ἕρπων,
κωφὸν ἀφωνήτοιο μετήϊε δέμνιον Αὔρης.
χειρὶ δὲ φειδομένῃ γλαφυρὴν ἀπέθηκε φαρέτρην

---

v. 606. *ἁπαλόχροον ἦχον* editt. inepte. Mecum emend: V. D. ap. Villois.

vv. 607. et 608. nimis sibi similes sunt, sed fortasse scribendum saltem: *πολυπλανέεσσιν ὁδείαις*.

v. 610. *σχεδὸν ὤμων* editt. male.

v. 611. *εὗρε δ' ὑπὲρ δ. τ. περὶ δένδρῳ* editt. Prius emendarunt Cant. et Rhodomannus.

v. 613. *βαρύγουνος Ἔρως* editt. absurde.

v. 620. *ἐάσσῃ* editt.

παρθενικῆς, καὶ τόξα κατέκρυφε κοιλάδι πέτρῃ,
μή μιν ὀϊστεύσειε, τιναξαμένη πτερὸν ὕπνου·
καὶ δεσμοῖς ἀλύτοισι πόδας σφηκώσατο κούρης,
καὶ παλάμαις ἑλικηδὸν ἐπεσφρηγίσσατο σειρήν,
μή μιν ἀλυσκάσσειεν· ἐπιστορέσας δὲ κονίῃ
παρθενικὴν βαρύϋπνον ἑτοιμοτάτην Ἀφροδίτῃ,
Αὔρης ὑπναλέης γαμίην ἔκλεψεν ὀπώρην.
καὶ πόσις ἦν ἀνάεδνος· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
οἰνοβαρὴς ἀτίνακτος ἐνυμφεύθη Διονύσῳ·
καὶ σκιεραῖς πτερύγεσσι περισφίγγων δέμας Αὔρης,
Ὕπνος ἔην Βάκχοιο γαμοστόλος, ὅττι καὶ αὐτὸς
πειρήθη Παφίης, καὶ ὁμόζυγός ἐστι Σελήνης,
καὶ νυχίης φιλότητος ὁμόστολός ἐστιν Ἐρώτων.
καὶ γάμος ὡς ὄναρ ἔσκε· πολυσκάρθμῳ δὲ πορείῃ
εἰς χορὸν αὐτοέλικτον ἀνεσκίρτησε κολώνη·
ἡμιφανὴς δ᾽ ἐδόνησεν Ἁμαδρυὰς ἥλικα πεύκην·
μούνη δ᾽ ἦν ἀχόρευτος ἐν οὔρεσι παρθένος Ἠχώ·
αἰδομένη δ᾽ ἀκίχητος ἐκεύθετο πυθμένι πέτρης,
μὴ γάμον ἀθρήσειε γυναιμανέος Διονύσου.

Καὶ τελέσας ὑμέναιον ἀδουπήτων ἐπὶ λέκτρων,
νυμφίος ἀμπελόεις, πεφυλαγμένον ἴχνος ἀείρας,
νύμφης μὲν κύσε χεῖλος ἐπήρατον· ἀκλινέας δὲ
λῦσε πόδας καὶ χεῖρας· ἀπὸ σκοπέλου δὲ φαρέτρην
χειρὶ λαβὼν καὶ τόξα, πάλιν παρακάτθετο νύμφῃ.

---

v. 626. *κατέκρυβε* editt. contra poëtae usum.

v. 629. *δειρὴν* ed. pr. *σειρὴν* rescripsit Falk. Sed fortasse praestitisset simplicior constructio: *καὶ παλάμας ἑ. ἐ. σειρῇ.*

v. 630. *ἀλυσκάζειεν* editt.

v. 631. *ἑτοιμοτάτην Ἀφροδίτην* editt.

v. 642. *μοῦνος — παρθένος ἠχώ.* editt.

καὶ Σατύρων σχεδὸν ἦλθεν, ἔτι πνείων ὑμεναίων,
ὑπναλέης ἀνέμοισιν ἐπιτρέψας λέχος Αὔρης.
Νύμφη δ' ἐκ φιλότητος ἀνέδραμε· λυσιμελῆ δὲ
ὕπνον ἀκηρύκτων ἀπεσείσατο μάρτυν ἐρώτων·
θάμβει δ' εἰσορόωσα σαόφρονος ἔκτοθι μίτρης
στήθεα γυμνωθέντα, καὶ ἀσκεπέος πτύχα μηροῦ,
καὶ γαμίῃ ῥαθάμιγγι περιστιχθέντα χιτῶνα,
ἁρπαμένην ἀνάεδνον ἀπαγγέλλοντα κορείην,
μαίνετο παπταίνουσα· καὶ ἥρμοσε κυκλάδα μίτρην,
στέρνα πάλιν σκιόωσα, καὶ ἠθάδος ἴχνια μαζοῦ
παρθενίῳ ζωστῆρι μάτην ἐσφίγγετο δεσμῶν.
ἀχνυμένη δ' ὀλόλυζε, κατάσχετος ἅλματι λύσσης·
ἀγρονόμους δ' ἐδίωξε· καὶ εὐπετάλῳ σχεδὸν ὄχθης,
τινυμένη δολόεντα πόσιν ποινήτορι θεσμῷ,
μηλονόμους ἐδάϊξεν· ἀμειλίκτῳ δὲ σιδήρῳ
βουκόλον ἔκτανε μᾶλλον, ἐπεὶ μάθε νυμφίον Ἠοῦς,
Τιθωνὸν χαρίεντα, δυσίμερον ἀνέρα βούτην,
ὅττι βοῶν ἀγέλαις μεμελημένον ἔσχε καὶ αὐτὴ
Λάτμιον Ἐνδυμίωνα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη·
ἔκλυε καὶ Φρυγίοιο, τὸν ἔκτανε παρθένος ἄλλη,
Ὕμνου πικρὸν ἔρωτα, ποθοβλήτοιο νομῆος·
αἰπόλον ἔκτανε μᾶλλον, ὅλον χορὸν ἔκτανεν αἰγῶν
αἰνοπαθής, ὅτι Πᾶνα δυσίμερον ἔδρακε κούρη,

---

v. 650. ἐπιπνείων editt. male. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 651. ὑπναλέοις ἀνέμοισιν eaedem editt.

v. 652. λυσιμελὴς δὲ editt.

v. 660. παρθενίῳ ζωστῆρι μ. ἐ. δεσμῷ editt. inepte; sed neque id, quod dedi, neque παρθενίων ζωστῆρι — δεσμῶν satis placet. Fuitne fortasse: παρθενίης σωτῆρι, — δεσμῷ?

v. 661. ἄμματι λύσσης ed. pr. emend. Falk.

v. 667. ἀγέλης μεμελ. editt.

ἰσοφυῆ μεθέποντα δασύτριχος αἰγὸς ὀπωπήν·
ἔλπετο γὰρ μάλα τοῦτο, πόθῳ δεδονημένος Ἠχοῦς
ὅττι μιν ὑπναλέην ἐβιήσατο μηλονόμος Πάν·
γειοπόνους δ' ἐδάμασσε πολὺ πλέον, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Κύπριδι θητεύουσιν, ἐπεὶ πέλε γήπονος ἀνήρ,
Ἰασίων, Δήμητρος ἀμαλλοτόκου παρακοίτης·
ἔκτανε δ' ἀγρευτῆρα, παλαιοτέρῳ τινὶ μύθῳ
πειθομένη· Κέφαλον γάρ, ἀμήτορος ἀσιὸν Ἀθήνης,
ἔκλυεν ἡβητῆρα ῥοδοστεφέος πόσιν Ἠοῦς·
Βακχείης δ' ἐδάϊξεν ὑποδρηστῆρας ὀπώρης,
ὅττι φιλακρήτοιο μέθης βλύζοντες ἐέρσην,
οἰνοβαρεῖς δυσέρωτες ὀπάονές εἰσι Λυαίου·
οὔπω γὰρ δεδάηκε δολοφροσύνην Διονύσου,
καὶ πόθον ἠπεροπῆα φιλακρήτου Κυθερείης·
ἀλλὰ φιλοσκοπέλων καλύβας ἐκένωσε νομήων,
αἵματι φοινήεντι περιῤῥαίνουσα κολώνας.

Καὶ νόον αἰθύσσουσα, κατάσχετος ἅλματι λύσσης,
Κύπριδος εἰς δόμον ἦλθεν· ἀπειλητῆρα δὲ κεστοῦ
λυσαμένη ζωστῆρα νεοκλώστοιο χιτῶνος,
ἁβρὸν ἀνικήτοιο δέμας μάστιζε θεαίνης·
καὶ βρέτας ἁρπάξασα τελεσσιγάμου Κυθερείης,
Σαγγαρίου σχεδὸν ἦλθε· κυλινδομένην δὲ ῥεέθρου
γυμναῖς Νηϊάδεσσι πόρεν γυμνὴν Ἀφροδίτην·

---

v. 674. *δεδονημένος Ἠοῦς* editt. emendavit mecum V. D. ap. Villois.

vv. 676. sq. *σεῖο πόνους δ' ἐδάμ. — γείτονος ἀνήρ* ed. pr. emendarunt Falk. et Cant. et hic quidem *γήπονος* rectius scribens.

v. 680. *πειθομένῃ* ed. pr. emend. Falk.

v. 681. *ἔκλυε θηρητῆρα* tentabat Falk. in curis secundis.

v. 690. Fort. argute voluit dicere *ζωστῆρα ἀπειλητῆρα κεστοῦ?* sed dixisset melius *ἀπειλήτειρα — κεστοῦ* de ipsa puella

καὶ μετὰ θεῖον ἄγαλμα, καὶ αὐτοέλικτον ἱμάσθλην,
δείκελον ἁβρὸν Ἔρωτος ἀπηκόντιζε κονίῃ·
καὶ κενεὸν λίπε δῶμα Κυβηλίδος Ἀφρογενείης.
φοιταλέη δ' ἀκίχητος ἐθήμονα δύσατο λόχμην,
καὶ σταλίκων ἔψαυσε, πάλιν δ' ἐμνήσατο θήρης·
καὶ διεροῖς βλεφάροισιν ἑὴν στενάχιζε κορείην,
ὀξὺ δὲ κωκύουσα τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·

Τίς θεὸς ἡμετέρης ἀνελύσατο δεσμὰ κορείης;
εἰ μὲν ἐμὲ κνώσσουσαν ἐρημονόμων ἐπὶ λέκτρων,
εἶδος ὑποκλέπτων, ἐβιήσατο μητίετα Ζεύς,
οὐδὲ καὶ ἡμετέρην ᾐδέσσατο γείτονα Ῥείην,
ἀγροτέρους μετὰ θῆρας ὀϊστεύσω πόλον ἄστρων·
εἰ δέ μοι ὑπναλέῃ παρελέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
πέρσω πασιμέλουσαν ὅλην πετρώδεα Πυθώ·
εἰ δὲ λέχος σύλησεν ἐμὸν Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Ἀρκαδίην προθέλυμνον ἐμοῖς βελέεσσιν ὀλέσσω,
καὶ τελέσω θεράπαιναν ἐμὴν χρυσάμπυκα Πειθώ·
εἰ δὲ δόλοις γαμίοισιν ὀνειρείων ὑμεναίων
ἀπροΐδὴς Διόνυσος ἐμὴν σύλησε κορείην,
ἵξομαι, ἧχι πέλει Κυβέλης δόμος· ὑψιλόφου δὲ
οἰστρομανῆ Διόνυσον ἀπὸ Τμώλοιο διώξω·
καὶ φονίην ὤμοισιν ἐπικρεμάσασα φαρέτρην,
εἰς Πάφον, εἰς Φρυγίην θωρήξομαι· ἀμφοτέροις γὰρ

---

v. 696. *μετὰ θ. ἄγαλμα* etc. Sensus est: *Post ea, quae contra Veneris statuam, cingulo suo pro flagello usa, fecerat* etc. sed inepte expressit.

v. 703. *θεσμὰ κορείης* editt. solemni errore. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 706. *ἠδέσσατο* editt.

v. 710. *ἐμὸς Κυλλ. Ἑρμῆς* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 715. *ἧχι πέλει* ed. pr.

τόξον ἐμὸν τανύσω, καὶ Κύπριδι, καὶ Διονύσῳ·
σοὶ πλέον, Ἰοχέαιρα, χολώομαι, ὅττι με, κούρη,
οὐ κτάνες ὑπναλέην, ἔτι παρθένον· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
σοῖς καθαροῖς βελέεσσιν ἐθωρήχθης παρακοίτῃ.

Ἔννεπε, καὶ τρομέουσαν ἑὴν ἀνεσείρασε φωνήν,
δάκρυσι νικηθεῖσα. τελεσσιγάμου δὲ Λυαίου
παιδοτόκου πλησθεῖσα γονῆς δυσπάρθενος Αὔρη
διπλόον ὄγκον ἄειρε· γυνὴ δ' ἐπεμήνατο φόρτῳ,
ἄσχετα βακχευθεῖσα [γονῆς δυσπάρθενος Αὔρη]
εἰ σπόρος αὐτολόχευτος, ἢ ἀνέρος ἐξ ὑμεναίων,
ἠὲ θεοῦ δολίοιο· Διὸς δ' ἐμνήσατο νύμφης,
Πλουτοῦς αἰνοτόκου Βερεκυντίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
Τάνταλος ἐβλάστησε· καὶ ἤθελε γαστέρα τέμνειν,
ὄφρα δαϊζομένης ἀπὸ νηδύος ἄφρονι λύσσῃ
ἄτροφον ἡμιτέλεστον ἀϊστώσειε γενέθλην·
καὶ ξίφος ἠέρταζε· διὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
δεξιτερῇ μενέαινεν ἀφειδέϊ φάσγανον ἕλκειν·
πολλάκι δ' ἀρτιτόκοιο μετήϊεν ἄντρα λεαίνης,
ὥς κεν ὀλισθήσειε θελήμονος εἰς λίνα Μοίρης·
ἀλλά μιν οὐρεσίφοιτος ὑπέκφυγε ταρβαλέη θήρ,
μή μιν ἀποκτείνειε· μυχῷ δ' ἐκρύπτετο πέτρης,
σκύμνον ἐρημαίῃσιν ἐπιτρέψασα χαμευναῖς·

---

v. 721. *αὐτοῖς — βελέεσσιν* editt. nescio, an satis recte mutaverim.

v. 726. *ἐπεμήνατο* editt.

v. 727. Verba uncis inclusa e v. 725. male huc translata suspicor; ita factum, ut omitteretur verbum, quod seqq. postulant, veluti: *καὶ ἤθελε τοῦτο νοῆσαι, εἰ σπόρος* etc. *καὶ εἴρετο πολλάκις αὔρας, εἰ σπόρος* etc. Deesse quaedam putabat Scaliger. Rhodomannus: „locus corruptus.“

v. 728. *ἢ σπόρος* editt.

v. 729. *ἠιθέου δολίοιο* editt. rursus inepte.

πολλάκι δ᾽ οἰδαλέοιο γυναικείου διὰ κόλπου
αὐτοφόνος μενέαινεν ἑκούσιον ἆορ ἐλάσσαι,
ὄφρα κεν αὐτόδμητος ὀνείδεα γαστρὸς ἀλύξῃ,
καὶ στόμα τερπομένης φιλοκέρτομον Ἰοχεαίρης·
καὶ νοέειν μενέαινεν ἑὸν πόσιν, ὄφρα καὶ αὐτὴ
υἱέα δαιτρεύσειεν ἀναινομένῳ παρακοίτῃ,
αὐτὴ παιδοφόνος καὶ ὁμευνέτις, ὄφρα τις εἴπῃ·
Πρόκνη παιδολέτειρα νέη πέλε δύσγαμος Αὔρη.
Καί μιν ὀπιπεύουσα νέων ἐγκύμονα παίδων
Ἄρτεμις ἐγγὺς ἵκανεν ἑῷ γελόωντι προσώπῳ,
δειλαίην δ᾽ ἐρέθιζε, καὶ ἀστόργῳ φάτο φωνῇ·
Ὕπνον ἴδον, Παφίης θαλαμηπόλον, εἶδον Ἐρώτων
ξανθῆς νυμφιδίης ἀπατήλια χεύματα πηγῆς,
ἧχι ποτῷ δολόεντι νεήνιδες ἥλικα μίτρην
ἅρπαγι παρθενίης γαμίῳ λύουσιν ὀνείρῳ·
εἶδον ἐγὼ κλέτας, εἶδον, ὅπῃ ζυγίῃ παρὰ πέτρῃ
ἀπροϊδὴς δολόεντι γυνὴ νυμφεύεται ὕπνῳ·
Κύπριδος εἶδον ὄρος φιλοτήσιον, ἧχι γυναικῶν
παρθενίην κλέπτοντες ἀλυσκάζουσιν ἀκοῖται.
εἰπὲ, γύναι φυγόδεμνε, τί σήμερον ἠρέμα βαίνεις;
ἢ πρὶν ἀελλήεσσα, πόθεν βαρύγουνος ὁδεύεις;
νυμφεύθης ἀέκουσα, καὶ οὐ τεὸν οἶδας ἀκοίτην·
οὐ δύνασαι κρύπτειν κρύφιον γάμον· οἰδαλέοι γὰρ
σὸν πόσιν ἀγγέλλουσι νεογλαγέες σέο μαζοί.

---

v. 742. *ἐλάσαι* editt.

v. 743. *αὐταδμοίητος* ed. pr. *αὐτάδμητος* ed. alt. e coniect. Falk. Fortasse dactylico numero scribendum erat: *αὐτοδάϊκτος*. Rhodomannus: „*αὐτόδμητος. ἢ αὐτοδάϊκτος.*"

v. 745. *καὶ αὐτὴ* scil. *ὡς Πρόκνη*, cf. v. 748.

v. 754. *ἧχι ποτῷ* ed. pr. Mox v. 756. *ὅπη* ead.

v. 763. *οἰδαλέον γὰρ* editt. — Nescio an recte: suspicor enim v. seq. pro *πόσιν* scribendum esse *πόνον*. *Hermannus.*

εἰπὲ δέ μοι, βαρύϋπνε, συοκτόνε, παρθένε, νύμφη,
πῶς μεθέπεις χλοάουσαν ἐρευθαλέην σέο μορφήν;
τίς σέο λέκτρα μίηνε; τίς ἥρπασε σεῖο κορείην;
ξανθαὶ Νηϊάδες, μὴ κρύπτετε νυμφίον Αὔρης.
οἶδα, γύναι βαρύφορτε, τεὸν λαθραῖον ἀκοίτην·
σὸς γάμος οὔ με λέληθε, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις,
σὸς πόσις οὔ με λέληθε· βαρυνομένη δέμας ὕπνῳ,
εὐνέτις ἀστυφέλικτος ἐνυμφεύθης Διονύσῳ.
ἀλλὰ τεὸν λίπε τόξον· ἀναινομένη δὲ φαρέτρην,
ὄργια μυστιπόλευε γυναιμανέος σέο Βάκχου,
τύμπανα χειρὶ φέρουσα, καὶ εὐκεράων θρόον αὐλῶν.
πρὸς δὲ τεῆς λίτομαί σε τελεσσιγάμοιο κορείης,
ποῖά σοι ὤπασεν ἕδνα τεὸς Διόνυσος ἀκοίτης;
μή σοι νεβρίδα δῶκε, τεῆς αὐτάγγελον εὐνῆς;
μή σοι χάλκεα ῥόπτρα τεῶν πόρε παίγνια παίδων;
πείθομαι, ὡς πόρε θύρσον, ἀκοντιστῆρα λεόντων·
καὶ τάχα κύμβαλα δῶκε, τάπερ δονέουσι τιθῆναι
φάρμακα νηπιάχοισι φιλοθρήνων ὀδυνάων.
"Εννεπε, κερτομέουσα· καὶ ἔμπαλιν ᾤχετο δαίμων,
θῆρας ὀϊστεύουσα τὸ δεύτερον· ἀχνυμένη δὲ
ἠερίοις ἀνέμοισιν ἑὰς μεθέηκε μερίμνας.
Κούρη δ' οὐρεσίφοιτος ἀμάρτυρος ὑψόθι πέτρης
ὀξὺ βέλος μεθέπουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,

---

v. 767. *μίηνε* editt.

v. 768. *μὴ κρύψετε* editt.

v. 773. *ἀναιμομένην δὲ φαρέτρην* editt.

v. 776. *τελεσσιγάμοιο κορείης* fortasse argute dixit, sed dubito. Aliquando *χορείης* tentabam, sed neque hoc placet.

v. 779. *ἤ σοι χάλκεα ῥ.* editt. sed concinnitas postulat *μὴ*, ut v. praeced.

v. 783. *ὤχετο* ed. pr. V. seq. *τοδεύτερον* ead.

v. 786. Clarius esset: *Αὔρη δ' οὐρεσίφοιτος* —.

φρικαλέον βρύχημα λεχωΐδος εἶχε λεαίνης·
πέτραι δ' ἀντιάχησαν· ἐρισμαράγοιο δὲ κούρης
φθόγγον ἀμειβομένη μυκήσατο δύσθροος Ἠχώ.
καὶ παλάμας, ἅτε πῶμα, περισφίγξασα λοχείῃ,
κλεῖε θοὴν ὠδῖνα πεπαινομένου τοκετοῖο,
καὶ τόκον ἀρτιτέλεστον ἐρήτυεν· ἐχθομένη γὰρ
Ἄρτεμιν οὐ μενέαινεν ἐπ' ὠδίνεσσι καλέσσαι·
Ἡραίας δὲ θύγατρας ἀναίνετο, μή ποτε, Βάκχου
μητρυιῆς ἅτε παῖδες, ἐπιβρίσωσι λοχείῃ.
κούρη δ' ἀσχαλόωσα κατηφέα ῥῆξεν ἰωήν,
νυσσομένη κέντροισιν ἀπειρώδινος ἀνάγκης·
Οὕτως Ἰοχέαιραν ἴδω, καὶ θοῦριν Ἀθήνην
οὕτως, ἀμφοτέρας ἐγκύμονας ὄφρα νοήσω.
Ἄρτεμιν ὠδίνουσαν ἐλέγξατε, μαιάδες Ὧραι,
μαρτυρίῃ τοκετοῖο, καὶ εἴπατε Τριτογενείῃ·
παρθενικὴ γλαυκῶπι, νεητόκε μῆτερ ἀμήτωρ.
οὕτω ξυνὰ παθοῦσαν ἴδω φιλοπάρθενον Ἠχώ,
Πανὶ παρευνηθεῖσαν, ἢ ἀρχεκάκῳ Διονύσῳ.
Ἄρτεμι, καὶ σὺ τεκοῦσα, παραίφασις ἔσσεαι Αὔρης,
θῆλυ γάλα στάζουσα λεχώϊον ἄρσενι μαζῷ.
Εἶπεν, ὀδυρομένη βαρυώδυνα κέντρα λοχείης.
καὶ τόκον Ἰοχέαιρα κατέσχεθε· παιδοτόκῳ δὲ
νύμφῃ μόχθον ὄπασσεν ἐρυκομένου τοκετοῖο.

---

v. 788. *φοιταλέον βρύχημα* editt. absurde.

v. 791. *παλάμας ἅτε πῆμα* editt. in quo nullum sensum invenio. Mecum faciebat Ill. Ouvaroff.

v. 800. Distinxi post *οὕτως*, ut sententiam languidissimam non nihil iuvarem. Sed fortasse *ὄφρα* corruptum est, et scripsit: *οὕτως ἀμφοτέρας ἐγκύμονας ὀψὲ νοήσω.*

v. 801. *Μαινάδες ὧραι* editt. aperto errore.

v. 808. *βαρυώδινα κέντρα* editt. contra metrum. Emendavit etiam Rhodomannus.

Καὶ τελετῆς Νίκαια κυβερνήτειρα Λυαίου,
μόχθον ὀπιπεύουσα καὶ αἴσχεα λυσσάδος Αὔρης,
τοίην κρυπταδίην οἰκτίρμονα ῥήξατο φωνήν·

Αὔρη, ξυνὰ παθοῦσα, κινύρεο καὶ σὺ κορείην·
γαστρὶ δὲ φόρτον ἔχουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,
τέτλαθί μοι μετὰ λέκτρον ἔχειν καὶ κέντρα λοχείης,
τέτλαθι καὶ βρεφέεσσιν ἀήθεα μαζὸν ὀρέξαι.
καὶ σὺ πόθεν πίες οἶνον, ἐμῆς συλήτορα μίτρης;
καὶ σὺ πόθεν πίες οἶνον, ἕως πέλες ἔγκυος, Αὔρη;
καὶ σὺ πάθες, φυγόδεμνε, τάπερ πάθον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
μέμφεο νυμφοκόμων ἀπατήλιον ὕπνον ἐρώτων.
εἷς δόλος ἀμφοτέραις γάμον ἥρμοσεν· εἷς πόσις Αὔρης
παρθενικὴν Νίκαιαν ἐθήκατο μητέρα παίδων·
οὐκέτι τόξον ἔχω θηροκτόνον, οὐκέτι νευρήν,
ὡς πάρος, αὖ ἐρύω καὶ ἐγὼ βέλος· εἰμὶ δὲ δειλὴ
ἱστοπόνος θήλεια, καὶ οὐκέτι θοῦρις Ἀμαζών.

Ἔννεπεν, οἰκτείρουσα τελεσσιγόνου πόνον Αὔρης,
οἷά τε πειρηθεῖσα τόκου μογεροῖο καὶ αὐτή.
Λητῴη δ' ἀΐουσα βαρυφθόγγου κτύπον Αὔρης,
ἤλυθεν αὐχήεσσα τὸ δεύτερον ἐγγύθι νύμφης·
τειρομένην δ' ἐρέθιζε, καὶ ἴαχε κέντορι μύθῳ·

Παρθένε, τίς σε τέλεσσε λεχωΐδα μητέρα παίδων;
ἢ γάμον ἀγνώσσουσα πόθεν γλάγος ἔλλαχε μαζοῦ;

---

v. 814. *Αὔρη ξενὰ παθοῦσα* ed. pr. emend. Falk.

v. 819. *ἕως πέλεν ἔγκυος Αὔρη* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 822. *ἥρμοσεν* fortasse rectum est, sed infra v. 872. est *ἥρπασεν.* — Utrumque recte, suo quodque loco, dictum. *Hermannus.*

v. 829. *Λητώη* editt. V. seq. *τοδεύτερον* ed. pr.

οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ὅτι παρθένος υἷα λοχεύει.
ἦ ῥα φύσιν μετάμειψε πατὴρ ἐμός; ἦ ῥα γυναῖκες
νόσφι γάμου τίκτουσι; σὺ γάρ, φιλοπάρθενε κούρη,
ὠδίνεις νέα τέκνα, καὶ εἰ στυγέεις Ἀφροδίτην.
ἦ ῥα κυβερνήτειραν ἀναγκαίου τοκετοῖο
Ἄρτεμιν οὐ καλέουσι λεχωΐδες, ὅττι σὺ μούνη
εἰς τόκον ἀγροτέρης οὐ δεύεαι Ἰοχεαίρης;
οὐδὲ τεὸν Διόνυσον ἀμαιεύτων ἀπὸ κόλπων
ἔδρακεν Εἰλείθυια, τεῆς ὀλέτειρα γενέθλης·
ἀλλά μιν ἡμιτέλεστον ἐμαιώσαντο κεραυνοί.
μὴ κοτέεις, ὅτι παῖδας ἐνὶ σκοπέλοισι λοχεύεις;
καὶ σκοπέλων βασίλεια τόκου πειρήσατο, Ῥείη·
τίς νέμεσίς ποτε τοῦτο; κατ' οὔρεα τέκνα λοχεύεις,
ὡς δάμαρ οὐρεσίφοιτος ὀρεσσινόμου Διονύσου.
Ἔννεπε· καὶ κοτέουσα λεχωΐας ἄχνυτο νύμφη,
Ἄρτεμιν αἰδομένη καὶ ἐν ἄλγεσιν. ἆ μέγα δειλή·
ἐγγὺς ἔην τοκετοῖο, καὶ ἤθελε παρθένος εἶναι.
καὶ βρέφος εἰς φάος ἦλθε θοώτερον· Ἀρτέμιδος γὰρ
φθεγγομένης ἔτι μῦθον ἀκοντιστῆρα λοχείης,
διπλόος αὐτοκέλευστος ἐμαιώθη τόκος Αὔρης,
λυομένης ὠδῖνος, ὅθεν διδύμων ἀπὸ παίδων
Δίνδυμον ὑψικάρηνον ὄρος κικλήσκετο Ῥείης.

---

v. 834. *πιθόμην* editt. Reposui *πυθόμην* ex Odyss. ψ'. 40. hymno Mercurii 263. 363. *Hermannus.*

v. 842. *τεῆς ὀλέτειρα γενέθλης* non videtur verum esse posse; ambigo tamen, utrum scribam: *τεῆς ὀλετῆρα χορείης*, an *τ. γενετῆρα γενέθλης.*

v. 844. *κοτέῃς* editt. an *μὴ κοτέσῃς* —? — Reposui *κοτέεις. Hermannus.*

v. 845. *ἡ σκοπ. βασίλεια*, offendor articulo, ut malim: *καὶ σκ. βασ.* vel versu cum anteced. sententia coniuncto: *λοχεύεις, ἧ (ubi) σκοπ. β.* etc. — Restitui *καὶ* pro *ἡ. Hermannus.*

v. 855. *Δίνδυμον* ed. alt. ex emendatione Falkenb.

καὶ θεὸς, ἀθρήσασα νέην εὔπαιδα γενέθλην,
τοῖον ἔπος παλίνορσος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ·
Μαῖα, γυνὴ, μάμμη, διδυμητόκε δύσγαμε νύμφη,
υἱέσι μαζὸν ὄρεξον ἀηθέα, παρθένε μῆτερ·
παππάζει σέο κοῦρος, ἀπαιτίζων σε τοκῆα·
εἰπὲ δὲ σοῖς τεκέεσσι τεὸν λαθραῖον ἀκοίτην.
Ἄρτεμις οὐ γάμον οἶδε, καὶ οὐ τρέφεν υἱέα μαζῷ·
σὸν λέχος οὔρεα ταῦτα, καὶ ἠθάδος ἀντὶ χιτῶνος
σπάργανα σῶν βρεφέων πολυδαίδαλα δέρματα νεβρῶν.
Εἶπε· καὶ ὠκυπέδιλος ἐδύσατο δάσκιον ὕλην.
καὶ καλέσας Νίκαιαν ἑὴν Κυβεληΐδα νύμφην,
μεμφομένην ἔτι λέκτρα, λεχωΐδα δείκνυεν Αὔρην
μειδιόων Διόνυσος· ἐρημονόμοιο δὲ κούρης
ἀρτιγάμοις ἀγόρευεν ἐπαυχήσας ὑμεναίοις·
Ἄρτι μόγις, Νίκαια, παραίφασιν εὗρες ἐρώτων·
ἄρτι πάλιν Διόνυσος ἐπίκλοπον ἤνυσεν εὐνήν·
παρθενικῆς δ' ἑτέρης γάμον ἥρπασεν· ἐν δὲ κολώναις,
ἣ πρὶν ἀλυσκάζουσα καὶ οὔνομα μοῦνον Ἐρώτων,
σοῖς θαλάμοις τύπον ἶσον ὀρεστιὰς ἔδρακεν Αὔρη.
οὐ μούνη γλυκὺν ὕπνον ἐδέξαο πομπὸν ἐρώτων,
οὐ μούνη πίες οἶνον ἐπίκλοπον ἅρπαγα μίτρης·
ἀλλὰ νέης ἄγνωστος ἀνοιγομένης ἀπὸ πηγῆς
νυμφοκόμος πάλιν οἶνος ἀνέβλυε, καὶ πίεν Αὔρη.
ἀλλὰ βέλος δεδαυῖαν ἀναγκαίου τοκετοῖο,

---

v. 858. *μαῖα γυνὴ μανίη διδυμ.* editt. sine sensu.

v. 859. *παρθένε μήτηρ* editt. Ab initio versus non difficile fuisset rescribere *υἱάσι*, sed consulto reliqui lect. ed. pr.

v. 860. *ἀπαιτίζων ἑ τοκῆα* ed. pr. emend. Falk.

v. 861. Versus sine particula fortasse melius coiret cum reliquis, si legeretur *εἰπὲ τεοῖς τεκέεσσι τ.*

v. 865. *δύσκιον ὕλην* ed. pr. emend. Falk.

πρὸς Τελετῆς λίτομαί σε, χοροπλεκέος σέο κούρης,
σπεῦσον ἀερτάζειν ἐμὸν υἱέα, μή μιν ὀλέσσῃ
τολμηραῖς παλάμῃσιν ἐμὴ δυσμήχανος Αὔρη·
οἶδα γὰρ, ὡς διδύμων βρεφέων ἕνα παῖδα δαμάσσει,
ἄσχετα λυσσώωσα· σὺ δὲ χραίσμησον Ἰάκχῳ·
ἔσσο φύλαξ ὠδῖνος ἀρείονος, ὄφρα κεν εἴη
σὴ Τελετὴ θεράπαινα καὶ υἱέϊ καὶ γενετῆρι.
Ὣς εἰπὼν, παλίνορσος ἐχάζετο Βάκχος ἀγήνωρ,
κυδιόων Φρυγίοισιν ἐπ' ἀμφοτέροις ὑμεναίοις
πρεσβυτέρης ἀλόχοιο καὶ ὁπλοτέρης περὶ νύμφης.
καὶ βαρὺ πένθος ἔχουσα τελεσσιτόκῳ παρὰ πέτρῃ,
παῖδας ἐλαφρίζουσα, λεχωϊὰς ἴαχε μήτηρ·
Ἠερόθεν γάμος οὗτος· ἐμὸν γόνον ἠέρι ῥίψω·
νυμφεύθην ἀνέμοισι, καὶ οὐ βροτέην ἴδον εὐνήν·
Αὔρης δ' εἰς ὑμέναιον ἐπώνυμοι ἤλυθον αὖραι·
καὶ λοχίας ἐχέτωσαν ἐμὰς ὠδῖνας ἀῆται.
ἔῤῥετέ μοι, νέα τέκνα δολοῤῥαφέος γενετῆρος,
ὑμέας οὐκ ἐλόχευσα· τί μοι κακὰ θηλυτεράων;
ἀμφαδὸν ἄρτι, λέοντες, ἐλεύθεροι εἰς δόμον ὕλης
ἔλθετε θαρσήεντες, ὅτ' οὐκέτι μάρναται Αὔρη·
καὶ σκυλάκων ἐλίκωπες ἀρείονές ἐστε λαγωοί·
θῶες, ἐμοὶ τέρπεσθε· παρ' ἡμετέρῃ δὲ χαμευνῇ

---

v. 880. *λίσομαι* ed. pr. emend. Falk.

v. 884. *λυσσώουσα* editt.

v. 885. *ἀριόνος* ed. pr.

v. 890. *περὶ πέτρῃ* editt. e vers. praeced.

v. 898. *εἰς δόμον ὕλης* vix verum; sed scribere potuit *εἰς δόμον Αὔρης*, ut fere v. 901. vel *εἰς νομὸν ὕλης.*

v. 899. *ἐνθάδε θαρσήεντες* editt. aperto errore.

v. 900. *ἐλίκωνες παρείονές ἐστε λ.* editt. Nostrum in secundis curis dedit Falk. et Rhodomannus. *Ἑλίκωνος ἀρείονες* voluit V. D. ap. Villois.

πόρδαλιν ἀπτοίητον ἐπισκαίροντα νοήσω·
ἄξατε σύννομον ἄρκτον ἀταρβέα· παιδοτόκου γὰρ
Αὔρης χαλκοχίτωνες ἐθηλύνθησαν ὀϊστοί.
αἰδέομαι μεθέπειν, μετὰ παρθένον, οὔνομα νύμφης·
μὴ βριαρὸν τεκέεσσιν ἐμόν ποτε μαζὸν ὀπάσσω·
μὴ παλάμῃ θλίψοιμι νόθον γάλα· μὴ δ' ἐνὶ λόχμαις,
θηροφόνος γεγαυῖα, γυνὴ φιλότεκνος ἀκούσω.
"Εννεπε· καὶ διδύμους παῖδας χείρεσσι λαβοῦσα,
θῆκεν ὑπὸ σπήλυγγι λεχώϊα δεῖπνα λεαίνης·
ἀλλὰ Διωνύσοιο νέην εὔπαιδα γενέθλην,
πόρδαλις ὠμοβόροισι δέμας λιχμῶσα γενείοις,
ἔμφρονα μαζὸν ἔχουσα, σοφῷ μαιώσατο μαζῷ·
θαμβαλέοι δὲ δράκοντες ἐκυκλώσαντο λοχείην
ἰοβόλοις στομάτεσσιν, ἐπεὶ νέα τέκνα φυλάσσων,
μειλιχίους καὶ θῆρας ἐθήκατο νυμφίος Αὔρης.
Καὶ ποδὶ φοιταλέῳ Ληλαντιὰς ἄνθορε κούρη,
ἄγριον ἦθος ἔχουσα δασυστέρνοιο λεαίνης·
ἠερίαις τ' ἀκίχητος ἀνηκόντιζεν ἀέλλαις,
θηρείων ἕνα παῖδα διαρπάξασα γενείων·
καὶ πάϊς ἀρτιλόχευτος, ὑπὸ στροφάλιγγι κονίης,
ἠερόθεν προκάρηνος ἐπωλίσθησεν ἀρούρῃ·
καί μιν ἀφαρπάξασα, φίλῳ τυμβεύσατο λαιμῷ,

---

v. 902. *ἀποίητον* ed. pr. emend. in ed. alt. et ab Rhodomanno.

v. 904. *Αὔρης χαλκοχίτωνος* editt. contra sensum.

v. 909. Displicent spondei; potuisset *παῖδας μετὰ χερσὶ λαβοῦσα*, vel *παῖδας παλάμῃσι λαβοῦσα.*

v. 913. *μαζὸν* et *μαζῷ* non facile verum. Illustr. Ouvaroff coniiciebat aut *σοφῷ — θεσμῷ*, aut *ἔμφρονα θυμόν*. Posterius magis placet.

v. 921. *ὑπὸ στροφ. κονίης* suspicor hemistichium aliunde intrusum, adscriptum fortasse v. 928. Agnosceres Nonnum, si scriptum esset: *εὐστροφάλιγγι χορείῃ* vel saltem: *ὑπὸ στροφάλιγγι χορείης.*

δαινυμένη φίλα δεῖπνα. καὶ ἀστόργοιο τεκούσης
ταρβαλέη τέκος ἄλλο λεχωΐδος ἥρπασεν Αὔρης
παρθένος Ἰοχέαιρα· διαστείχουσα δὲ λόχμην
παιδοκόμῳ κούφιζεν ἀήθεϊ κοῦρον ἀγοστῷ.
Καὶ Βρομίου μετὰ λέκτρα, μετὰ στροφάλιγγα λοχείης,
μῶμον ἀλυσκάζουσα γαμήλιον ἀγρότις Αὔρη,
ἀρχαίης μεθέπουσα σέβας φιλοπάρθενον αἰδοῦς,
Σαγγαρίου σχεδὸν ἦλθεν· ὀπισθοτόνῳ δ' ἅμα τόξῳ
εἰς προχοὰς ἀκόμιστον ἑὴν ἔῤῥιψε φαρέτρην,
καὶ βυθίῳ προκάρηνος ἐπεσκίρτησε ῥεέθρῳ,
ὄμμασιν αἰδομένοισιν ἀναινομένη φάος Ἠοῦς,
καὶ ῥοθίοις ποταμοῖο καλύπτετο· τὴν δὲ Κρονίων
εἰς κρήνην μετάμειψεν· ὀρεσσιχύτοιο δὲ πηγῆς
μαζοὶ κρουνὸς ἔην, προχοὴ δέμας, ἄνθεα χαῖται,
καὶ κέρας ἔπλετο τόξον εὐκραίρου ποταμοῖο
ταυροφυὲς, καὶ σχοῖνος ἀμειβομένη πέλε νευρή,
καὶ δόνακες γεγαῶτες ἐπεῤῥοίζησαν ὀϊστοί,
καὶ βυθὸν ἰλυόεντα διεσσυμένη ποταμοῖο
εἰς γλαφυρὸν κευθμῶνα χυτὴ κελάρυζε φαρέτρη.
Καὶ χόλον Ἰοχέαιρα κατεύνασεν· ἀμφὶ δὲ λόχμη
ἴχνια μαστεύουσα φιλοσκοπέλοιο Λυαίου,
ἤϊεν, ἀρτιλόχευτον ἀειρομένη βρέφος Αὔρης,
πήχεϊ κουφίζουσα νόθον βάρος· αἰδομένη δὲ
ὤπασεν ἄρσενα παῖδα κασιγνήτῳ Διονύσῳ.

---

v. 924. *δαινυμένη*, tam male locutus est, ut nescias, utrum Terra (vid. v. 922. *ἀρούρῃ*) an Aura devoraverit.

v. 925. *ταρβαλέης λέχος ἄλλο* editt. puncto in fine praeced. versus posito, sine omni sensu. Scaliger quaedam hic deesse putabat.

v. 934. *ὄμμασι μαινομένοισιν* editt. male, cf. vv. 930. 946.

v. 937. *μαζοὶ κρουνὸς ἔην* non placet, sed *μαζὸς κρουνὸς ἔην* alio modo laborat.

Νικαίη δ' ἐὸν υἷα πατὴρ πόρε, μαιάδι νύμφῃ·
ἣ δέ μιν ἠέρταζε, καὶ ἀκροτάτης ἀπὸ θηλῆς
παιδοκόμων θλίβουσα φερέσβιον ἰκμάδα μαζῶν,
κοῦρον ἀνηέξησε. λαβὼν δέ μιν ὑψόθι δίφρου,
νήπιον εἰσέτι Βάκχον, ἐπώνυμον υἷα τοκῆος,
Ἀτθίδι μυστιπόλῳ παρακάτθετο Βάκχος Ἀθήνῃ,
Εὔϊα παππάζοντα· θεὰ δέ μιν ἔνθοδι νηοῦ
Παλλὰς ἀνυμφεύτῳ θεοδέγμονι δέξατο κόλπῳ·
παιδὶ δὲ μαζὸν ὄρεξε, τὸν ἔσπασε μοῦνος Ἐρεχθεύς,
αὐτοχύτῳ στάζοντα νόθον γλάγος ὄμφακι μαζῷ.
καί μιν Ἐλευσινίῃσι θεὰ παρακάτθετο Βάκχαις·
ἀμφὶ δὲ κοῦρον Ἴακχον ἐκυκλώσαντο χορείῃ
νύμφαι κισσοφόροι Μαραθωνίδες· ἀρτιτόκῳ δὲ
δαίμονι νυκτιχόρευτον ἐκούφισαν Ἀτθίδα πεύκην.
καὶ θεὸν ἱλάσκοντο μεθ' υἱέα Περσεφονείης,
καὶ Σεμέλης μετὰ παῖδα· θυηπολίας δὲ Λυαίῳ
ὀψιγόνῳ στήσαντο, καὶ ἀρχεγόνῳ Διονύσῳ,
καὶ τριτάτῳ νέον ὕμνον ἐπεσμαράγησαν Ἰάκχῳ.
καὶ τελεταῖς τρισσῇσιν ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι·
καὶ χορὸν ὀψιτέλεστον ἀνεκρούσαντο πολῖται,
Ζαγρέα κυδαίνοντες ἅμα Βρομίῳ καὶ Ἰάκχῳ.

---

v. 948. *γαίη δ' ἐὸν υἷα πατὴρ π.* editt. Egregie emend. Scal. Rhodomannus: „f. *Αἰγαίῃ.*"

v. 951. *κοῦρον ἀνηέρησε* editt. certa est emendatio nostra. Occupavit Rhodomannus.

v. 957. *ὄμφακι μαζῷ* offendit, quia in ead. sententia v. praeced. *μαζὸν* dixit; sed fortasse hoc negligentiae ipsius poëtae tribuendum. An voluit *ὄμφακι θηλῇ*, vel *αὐτόχυτον — γλάγος ὄμφακι μήλῳ?* Cf. vv. 949. 950.

v. 958. Cf. cum toto hoc loco XXXI. 66. sqq.

v. 959. *Ἴαχον* excusum in ed. alt.

Οὐδὲ Κυδωναίων ἐπελήσατο Βάκχος ἐρώτων·
ἀλλὰ καὶ ὀλλυμένης προτέρης ἐμνήσατο νύμφης·
καὶ στέφανον περίκυκλον ἀποιχομένης Ἀριάδνης
μάρτυν ἑῆς φιλότητος ἀνεστήριξεν Ὀλύμπῳ,
ἄγγελον οὐ λήγοντα φιλοστεφάνων ὑμεναίων.
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις, πατρώϊον αἰθέρα βαίνων,
πατρὶ σὺν εὐώδινι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
καὶ βροτέην μετὰ δαῖτα, μετὰ προτέρην χύσιν οἴνου,
οὐράνιον πίε νέκταρ ἀρειοτέροισι κυπέλλοις,
σύνθρονος Ἀπόλλωνι, συνέστιος υἱέϊ Μαίης.